

**THE BOOK OF
MORMON**

**ALBANIAN – ENGLISH
PARALLEL EDITION**

Version 1, published April 2023. bencrowder.net/book-of-mormon-parallel-edition/

This parallel edition © 2023 Benjamin Crowder. All rights reserved. You have permission to print this document for your own use. For other uses, send requests to ben.crowder@gmail.com.

Text of the Book of Mormon © 2023 Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved.

The text of this edition is licensed from The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints with the following disclaimer: *The Product offered by Benjamin Crowder is neither made, provided, approved, nor endorsed by, Intellectual Reserve, Inc. or The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints. Any content or opinions expressed, implied, or included in or with the Product offered by Benjamin Crowder are solely those of Benjamin Crowder and not those of Intellectual Reserve, Inc. or The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints.*

Libri i Mormonit

Një Rrëfim i Shkruar mbi Fletë nga Dora e Mormonit Nxjerrë nga Fletët e Nefit

Prandaj, është një përmbledhje e shkurtuar e analit të popullit të Nefit dhe gjithashtu e Lamanitëve —Shkruar për Lamanitët, të cilët janë një mbetje e shtëpisë së Izraelit, si dhe për Judenj dhe Johebrenj —Shkruar me urdhërim dhe gjithashtu nëpërmjet shpirtit të profecisë dhe të zbulimit—Shkruar dhe vulosur dhe fshehur te Zoti, që të mund të mos shkatërrohej—Që të vijë në dritë nëpërmjet dhuratës dhe fuqisë së Perëndisë dhe për interpretimin e tij—Vulosur nga dora e Moronit dhe fshehur te Zoti, që të dalë në dritë në kohën e duhur nëpërmjet Johebrenjve—Interpretimi i tij nëpërmjet dhuratës së Perëndisë.

Gjithashtu, një përmbledhje e marrë nga libri i Ethërit që është një anal i popullit të Jaredit që u shpërnda në kohën kur Zoti ua ngatërroi gjuhën njerëzve, kur ata po ndërtonin një kullë për të arritur në qiell—Ky anal është për t'u treguar atyre që mbetën nga shtëpia e Izraelit çfarë gjërash të mëdha kishte bërë Zoti për etërit e tyre dhe që ata të mund të dinë besëlidhjet e Zotit, që ata nuk janë braktisur përgjithmonë—Dhe gjithashtu për bindjen e Judenjve dhe Johebrenjve se JEZUSI është KRISHTI, PERËNDIA I AMSHUAR, që ua shfaqti veten të gjitha kombeve—Dhe tani, në qoftë se ka gabime, ato janë gabime të njerëzve; prandaj mos dënoni gjërat e Perëndisë, që të mund të gjendeni pa njollë në fronin e gjykimit të Krishtit.

The Book of Mormon

An Account Written by the Hand of Mormon upon Plates Taken from the Plates of Nephi

Wherefore, it is an abridgment of the record of the people of Nephi, and also of the Lamanites—Written to the Lamanites, who are a remnant of the house of Israel; and also to Jew and Gentile—Written by way of commandment, and also by the spirit of prophecy and of revelation—Written and sealed up, and hid up unto the Lord, that they might not be destroyed—To come forth by the gift and power of God unto the interpretation thereof—Sealed by the hand of Moroni, and hid up unto the Lord, to come forth in due time by way of the Gentile—The interpretation thereof by the gift of God.

An abridgment taken from the Book of Ether also, which is a record of the people of Jared, who were scattered at the time the Lord confounded the language of the people, when they were building a tower to get to heaven—Which is to show unto the remnant of the house of Israel what great things the Lord hath done for their fathers; and that they may know the covenants of the Lord, that they are not cast off forever—And also to the convincing of the Jew and Gentile that JESUS is the CHRIST, the ETERNAL GOD, manifesting himself unto all nations—And now, if there are faults they are the mistakes of men; wherefore, condemn not the things of God, that ye may be found spotless at the judgment-seat of Christ.

Libri i Parë i Nefit

Mbretërimi dhe Shërbesa e Tij

Një rrëfim i Lebit dhe gruas së tij, Sarias dhe katër djemve të tij, që qubeshin (duke filluar nga më i madhi) Laman, Lemuel, Sam dhe Nefi. Zoti paralajmëron Lebin që të largohet nga toka e Jeruzalemit, sepse ai u profetizon njerëzve në lidhje me paudhësinë e tyre dhe ata përpiqen të shkatërrojnë jetën e tij. Ai bën tri ditë udhëtim me familjen e tij në vendin e shkretë. Nefi merr me vete vëllezërit e tij dhe kthehet në tokën e Jeruzalemit për të marrë analin e Judenjve. Rrëfimi i vuajtjeve të tyre. Ata marrin për gra të bijat e Ishmaelit. Marrin me vete familjet e tyre dhe nisen për në vendin e shkretë. Vuajtjet dhe mjerimet e tyre në vendin e shkretë. Drejtimi i udhëtimit të tyre. Ata arrijnë tek ujërat e mëdha. Vëllezërit e Nefit ngrenë krye kundër tij. Ai i buton ata dhe ndërton një anije. Ata e quajnë emrin e vendit Begati. Përsbkojnë ujërat e mëdha për në tokën e premtuar dhe kështu me radhë. Kjo është sipas rrëfimit të Nefit; ose me fjalë të tjera, unë, Nefi e shkrova këtë anal.

1 Nefi 1

- 1 Unë, Nefi, duke qenë i lindur nga prindër të mirë, si rezultat u mësova disi në të gjithë diturinë e atit tim; dhe pasi kisha parë shumë vuajtje gjatë ditëve të mia, megjithatë, duke qenë jashtëzakonisht i favorizuar nga Zoti në të gjitha ditët e mia; po, duke patur një njohuri të madhe të mirësisë dhe të mistereve të Perëndisë, kështu që unë bëj një anal të ngjarjeve të mia në ditët e mia.
- 2 Po, unë bëj një anal në gjuhën e atit tim, e cila përbëhet nga ajo që mësojnë Judenjët dhe gjuha e Egjiptianëve.
- 3 Dhe e di, se anali që unë bëj është i vërtetë dhe unë e bëj me dorën time; dhe unë e bëj sipas njohurisë sime.

The First Book of Nephi

His Reign and Ministry

An account of Lehi and his wife Sariah, and his four sons, being called, (beginning at the eldest) Laman, Lemuel, Sam, and Nephi. The Lord warns Lehi to depart out of the land of Jerusalem, because he prophesieth unto the people concerning their iniquity and they seek to destroy his life. He taketh three days' journey into the wilderness with his family. Nephi taketh his brethren and returneth to the land of Jerusalem after the record of the Jews. The account of their sufferings. They take the daughters of Ishmael to wife. They take their families and depart into the wilderness. Their sufferings and afflictions in the wilderness. The course of their travels. They come to the large waters. Nephi's brethren rebel against him. He confoundeth them, and buildeth a ship. They call the name of the place Bountiful. They cross the large waters into the promised land, and so forth. This is according to the account of Nephi; or in other words, I, Nephi, wrote this record.

1 Nephi 1

- I, Nephi, having been born of goodly parents, therefore I was taught somewhat in all the learning of my father; and having seen many afflictions in the course of my days, nevertheless, having been highly favored of the Lord in all my days; yea, having had a great knowledge of the goodness and the mysteries of God, therefore I make a record of my proceedings in my days.
- Yea, I make a record in the language of my father, which consists of the learning of the Jews and the language of the Egyptians.
- And I know that the record which I make is true; and I make it with mine own hand; and I make it according to my knowledge.

- 4 Pasi ndodhi që në fillim të vitit të parë të mbretërimit të Zedekias, mbret i Judesë (ati im, Lehi, pasi kishte jetuar gjithë ditët e tij në Jeruzalem); dhe po atë vit erdhën shumë profetë, duke profetizuar te njerëzit se ata duhej të pendoheshin, ose qyteti i madh i Jeruzalemit duhej të shkatërrohej.
- 5 Kështu, ndodhi që ati im, Lehi, ndërsa doli iu lut Zotit, po, madje me gjithë zemrën e tij në emër të popullit të tij.
- 6 Dhe ndodhi që ndërsa ai iu lut Zotit, aty erdhi një shtyllë zjarri dhe qëndroi mbi një shkëmb para tij; dhe ai pa dhe dëgjoi shumë; dhe për shkak të gjërave që pa dhe dëgjoi, u rrënoqeth dhe u drodh pa masë.
- 7 Dhe ndodhi që ai u kthye në shtëpinë e tij në Jeruzalem dhe e lëshoi veten mbi shtratin e tij, duke qenë i mposhtur nga Shpirti dhe nga gjërat që kishte parë.
- 8 Dhe ndërsa ishte kështu i mposhtur nga Shpirti, iu shfaq një vegim, madje që ai pa qiejt e hapur dhe mendoi se pa Perëndinë të ulur në fronin e tij, të rrethuar nga një mori e panumërt engjëjsh që po i këndonin dhe po lavdëronin Perëndinë e tyre.
- 9 Dhe ndodhi që ai pa Një duke zbritur nga mesi i qiellit dhe pa se shkëlqimi i tij ishte mbi atë të diellit në mesditë.
- 10 Dhe ai pa gjithashtu dymbëdhjetë të tjerë duke e ndjekur atë dhe shkëlqimi i tyre e kalonte atë të yjeve të qiellit.
- 11 Dhe ata zbritën dhe u shpërndanë mbi sipërfaqen e tokës; dhe i pari erdhi dhe qëndroi përpara atit tim, dhe i dha një libër, dhe e urdhëroi se duhej të lexonte.
- 12 Dhe ndodhi që, ndërsa lexoi, ai u mbush me Shpirtin e Zotit.
- 13 Dhe ai lexoi, duke thënë: Mjerë ti, mjerë ti Jeruzalem, pasi unë kam parë neveritë e tua! Po, dhe shumë gjëra lexoi ati im në lidhje me Jeruzalemin—se ai do të shkatërrohej me gjithë banorët e tij; shumë do të mbaronin nga shpata dhe shumë do të merreshin robër dhe do të dërgoheshin në Babiloni.

For it came to pass in the commencement of the first year of the reign of Zedekiah, king of Judah, (my father, Lehi, having dwelt at Jerusalem in all his days); and in that same year there came many prophets, prophesying unto the people that they must repent, or the great city Jerusalem must be destroyed.

Wherefore it came to pass that my father, Lehi, as he went forth prayed unto the Lord, yea, even with all his heart, in behalf of his people.

And it came to pass as he prayed unto the Lord, there came a pillar of fire and dwelt upon a rock before him; and he saw and heard much; and because of the things which he saw and heard he did quake and tremble exceedingly.

And it came to pass that he returned to his own house at Jerusalem; and he cast himself upon his bed, being overcome with the Spirit and the things which he had seen.

And being thus overcome with the Spirit, he was carried away in a vision, even that he saw the heavens open, and he thought he saw God sitting upon his throne, surrounded with numberless concourses of angels in the attitude of singing and praising their God.

And it came to pass that he saw One descending out of the midst of heaven, and he beheld that his luster was above that of the sun at noon-day.

And he also saw twelve others following him, and their brightness did exceed that of the stars in the firmament.

And they came down and went forth upon the face of the earth; and the first came and stood before my father, and gave unto him a book, and bade him that he should read.

And it came to pass that as he read, he was filled with the Spirit of the Lord.

And he read, saying: Wo, wo, unto Jerusalem, for I have seen thine abominations! Yea, and many things did my father read concerning Jerusalem—that it should be destroyed, and the inhabitants thereof; many should perish by the sword, and many should be carried away captive into Babylon.

- 14 Dhe ndodhi që, kur ati im kishte lexuar dhe parë shumë gjëra të mëdha dhe të mrekullueshme, ai shpërtheu në thirrje të shumta ndaj Zotit, të tilla si: Të mëdha dhe të mrekullueshme janë veprat e tua, O Zot, Perëndi i Plotfuqishëm! Froni yt është lart në qiejt dhe fuqia, dhe mirësia, dhe mëshira jote janë mbi të gjithë banorët e tokës; dhe sepse ti je i mëshirshëm, ti nuk do të lejosh që ata që do të vijnë te ti, të mbarojnë!
- 15 Dhe, sipas kësaj mënyre ishte gjuha e atit tim, në lavdërimin e Perëndisë së tij; pasi shpirti i tij u gëzua dhe gjithë zemra e tij ishte mbushur, për shkak të gjërave që kishte parë, po, të cilat Zoti ia kishte treguar.
- 16 Dhe tani unë, Nepi, nuk bëj një rrëfim të plotë të gjërave që ati im ka shkruar, pasi ai ka shkruar shumë gjëra që i pa në vegime dhe në ëndrra; dhe gjithashtu ka shkruar shumë gjëra që profetizoi dhe u tha fëmijëve të tij, për të cilat unë nuk do të bëj një rrëfim të plotë.
- 17 Por, do të bëj një rrëfim të veprimeve të mia në ditët e mia. Vini re, unë bëj një përmbledhje të analit të atit tim mbi fletë të cilat i kam bërë me duart e mia; kështu që, pasi të kem përmbledhur analin e atit tim, atëherë do të bëj një rrëfim të jetës sime.
- 18 Prandaj dua që të dini se, pasi Zoti i kishte treguar kaq shumë gjëra të mrekullueshme atit tim, Lehit, po, përsa i përket shkatërrimit të Jeruzalemit, vini re, ai shkoi midis njerëzve dhe filloi të profetizonte dhe të shpallte gjërat të cilat si i kishte parë ashtu dhe i kishte dëgjuar.
- 19 Dhe ndodhi që Judenjtit u tallën me të, për shkak të gjërave që ai dëshmoi për ta; pasi ai me të vërtetë dëshmoi për ligësinë e tyre dhe neveritë e tyre; dhe ai dëshmoi se gjërat që pa dhe dëgjoji dhe gjithashtu gjërat që lexoi në libër, tregonin qartë ardhjen e një Mesie dhe gjithashtu shëlbimin e botës.

And it came to pass that when my father had read and seen many great and marvelous things, he did exclaim many things unto the Lord; such as: Great and marvelous are thy works, O Lord God Almighty! Thy throne is high in the heavens, and thy power, and goodness, and mercy are over all the inhabitants of the earth; and, because thou art merciful, thou wilt not suffer those who come unto thee that they shall perish!

And after this manner was the language of my father in the praising of his God; for his soul did rejoice, and his whole heart was filled, because of the things which he had seen, yea, which the Lord had shown unto him.

And now I, Nephi, do not make a full account of the things which my father hath written, for he hath written many things which he saw in visions and in dreams; and he also hath written many things which he prophesied and spake unto his children, of which I shall not make a full account.

But I shall make an account of my proceedings in my days. Behold, I make an abridgment of the record of my father, upon plates which I have made with mine own hands; wherefore, after I have abridged the record of my father then will I make an account of mine own life.

Therefore, I would that ye should know, that after the Lord had shown so many marvelous things unto my father, Lehi, yea, concerning the destruction of Jerusalem, behold he went forth among the people, and began to prophesy and to declare unto them concerning the things which he had both seen and heard.

And it came to pass that the Jews did mock him because of the things which he testified of them; for he truly testified of their wickedness and their abominations; and he testified that the things which he saw and heard, and also the things which he read in the book, manifested plainly of the coming of a Messiah, and also the redemption of the world.

20 Dhe, kur Judenjtë i dëgjuan këto gjëra, ata u zemëruan me të; po, madje ashtu si me profetët e lashtë të cilët i dëbuan dhe i zunë me gurë dhe i vranë; dhe ata gjithashtu kërkuan të merrnin jetën e tij. Por, vini re, unë, Nefi, do t'ju tregoj se mëshirat e dhembshura të Zotit janë mbi të gjithë ata që ai ka zgjedhur, për shkak të besimit të tyre, për t'i bërë ata të pushtetshëm, madje, deri në fuqinë e çlirimit.

And when the Jews heard these things they were angry with him; yea, even as with the prophets of old, whom they had cast out, and stoned, and slain; and they also sought his life, that they might take it away. But behold, I, Nephi, will show unto you that the tender mercies of the Lord are over all those whom he hath chosen, because of their faith, to make them mighty even unto the power of deliverance.

1 Nefi 2

- 1 Pasi, vini re, ndodhi që Zoti i foli atit tim, po, madje në një ëndërr, dhe i tha: I bekuar je ti Lehi, për shkak të gjërave që ke bërë dhe sepse ti ke qenë besnik dhe i shpalle këtij populli gjërat që unë të urdhërova, vër re, ata përpiqen të marrin jetën tënde.
- 2 Dhe ndodhi që Zoti urdhëroi atin tim, madje në një ëndërr, që ai duhej të merrte familjen e tij dhe të nisej për në vendin e shkretë.
- 3 Dhe ndodhi që ai ishte i bindur ndaj fjalës së Zotit, kështu që bëri atë që Zoti e urdhëroi.
- 4 Dhe ndodhi që ai u nis për në vendin e shkretë. Dhe ai la shtëpinë e tij dhe tokën e trashëgimit dhe arin e tij, dhe argjendin e tij, dhe gjërat e tij të çmueshme dhe nuk mori asgjë me vete, me përjashtim të familjes së tij dhe furnizimeve e çadrave dhe u nis për në vendin e shkretë.
- 5 Dhe zbriti afër kufijve pranë bregut të Detit të Kuq dhe udhëtoi në vendin e shkretë gjatë kufijve që janë pranë Detit të Kuq; dhe udhëtoi në vendin e shkretë me familjen e tij, që përbëhej nga nëna ime Saria dhe nga vëllezërit e mi më të mëdhenj, që ishin Lamani, Lemueli dhe Sami.
- 6 Dhe ndodhi që pasi kishte udhëtuar tri ditë në vendin e shkretë, ai ngriti çadrën në një luginë në anën e një lumi me ujë.
- 7 Dhe ndodhi që ai ndërtoi një altar prej gurësh dhe i bëri një flijim Zotit, dhe i dha falënderime Zotit, Perëndisë sonë.
- 8 Dhe ndodhi që ai e quajti emrin e lumit Laman dhe ai derdhej në Detin e Kuq; dhe lugina ishte në kufijtë pranë grykëderdhjes së lumit.
- 9 Dhe kur ati im pa se ujërat e lumit derdheshin në burimin e Detit të Kuq, ai i foli Lamanit duke thënë: O, ti qofsh si ky lumë vazhdimisht duke rendur drejt burimit të të gjithë drejtësisë!
- 10 Dhe ai i foli edhe Lemuelit: O, ti qofsh si kjo luginë, i vendosur dhe i qëndrueshëm dhe i patundur në zbatimin e urdhërimeve të Zotit!

1 Nephi 2

For behold, it came to pass that the Lord spake unto my father, yea, even in a dream, and said unto him: Blessed art thou Lehi, because of the things which thou hast done; and because thou hast been faithful and declared unto this people the things which I commanded thee, behold, they seek to take away thy life.

And it came to pass that the Lord commanded my father, even in a dream, that he should take his family and depart into the wilderness.

And it came to pass that he was obedient unto the word of the Lord, wherefore he did as the Lord commanded him.

And it came to pass that he departed into the wilderness. And he left his house, and the land of his inheritance, and his gold, and his silver, and his precious things, and took nothing with him, save it were his family, and provisions, and tents, and departed into the wilderness.

And he came down by the borders near the shore of the Red Sea; and he traveled in the wilderness in the borders which are nearer the Red Sea; and he did travel in the wilderness with his family, which consisted of my mother, Sariah, and my elder brothers, who were Laman, Lemuel, and Sam.

And it came to pass that when he had traveled three days in the wilderness, he pitched his tent in a valley by the side of a river of water.

And it came to pass that he built an altar of stones, and made an offering unto the Lord, and gave thanks unto the Lord our God.

And it came to pass that he called the name of the river, Laman, and it emptied into the Red Sea; and the valley was in the borders near the mouth thereof.

And when my father saw that the waters of the river emptied into the fountain of the Red Sea, he spake unto Laman, saying: O that thou mightest be like unto this river, continually running into the fountain of all righteousness!

And he also spake unto Lemuel: O that thou mightest be like unto this valley, firm and steadfast, and immovable in keeping the commandments of the Lord!

- 11 Tani, ai foli kështu për shkak të kokëfortësisë së Lamanit dhe të Lemuelit, pasi vini re, ata mërmëritën për shumë gjëra kundër atit të tyre, sepse ai ishte njeri vegimtar dhe i kishte nxjerrë nga toka e Jeruzalemit, duke lënë tokën e trashëgimit të tyre dhe arin e, tyre dhe argjendin e tyre, dhe gjërat e çmueshme të tyre, për të mbaruar në vendin e shkretë. Dhe këtë, thonin ata, ai e kishte bërë për shkak të imagjinatave të marra të zemrës së tij.
- 12 Dhe kështu Lamani dhe Lemueli, duke qenë më të mëdhenj, mërmëritën kundër atit të tyre. Dhe mërmëritën, sepse nuk i dinin veprimet e atij Perëndie që i kishte krijuar ata.
- 13 Dhe as nuk besonin se Jeruzalemi, ai qytet i madh, do të mund të shkatërrohej sipas fjalëve të profetëve. Dhe ata ishin sikurse Judenjtë që ishin në Jeruzalem, të cilët kërkuan t'i merrnin jetën atit tim.
- 14 Dhe ndodhi që ati im u foli atyre në luginën e Lemuelit, me fuqi, duke qenë i mbushur me Shpirtin, derisa trupat e tyre u drodhën përpara tij. Dhe ai u foli në mënyrë që ata nuk guxuan të nxirrnin zë kundër tij, kështu që ata bënë ashtu siç ai i urdhëroi.
- 15 Dhe ati im jetonte në një çadër.
- 16 Dhe ndodhi që unë, Nepi, duke qenë shumë i ri, megjithatë duke qenë i madh në shtat dhe gjithashtu duke pasur dëshira të mëdha për të ditur misteret e Perëndisë, prandaj i thirra Zotit dhe vini re, ai më vizitoi dhe ma zbuti zemrën, sa që unë besova të gjitha fjalët që ishin thënë nga ati im; prandaj unë nuk ngrita krye kundër tij, si vëllezërit e mi.
- 17 Dhe i fola Samit, duke i bërë të ditur gjërat që Zoti më kishte shfaqur me anë të Shpirtit të tij të Shenjtë. Dhe ndodhi që ai besoi në fjalët e mia.
- 18 Por vini re, Lamani dhe Lemueli nuk donin t'ua vinin veshin fjalëve të mia; dhe duke qenë i pikëlluar nga ngurtësia e zemrave të tyre, i thirra Zotit për ta.
- 19 Dhe ndodhi që Zoti më foli, duke thënë: I bekuar je ti, Nepi, për shkak të besimit tënd, sepse më ke kërkuar me zell dhe me përulësinë e zemrës.

Now this he spake because of the stiffneckedness of Laman and Lemuel; for behold they did murmur in many things against their father, because he was a visionary man, and had led them out of the land of Jerusalem, to leave the land of their inheritance, and their gold, and their silver, and their precious things, to perish in the wilderness. And this they said he had done because of the foolish imaginations of his heart.

And thus Laman and Lemuel, being the eldest, did murmur against their father. And they did murmur because they knew not the dealings of that God who had created them.

Neither did they believe that Jerusalem, that great city, could be destroyed according to the words of the prophets. And they were like unto the Jews who were at Jerusalem, who sought to take away the life of my father.

And it came to pass that my father did speak unto them in the valley of Lemuel, with power, being filled with the Spirit, until their frames did shake before him. And he did confound them, that they durst not utter against him; wherefore, they did as he commanded them.

And my father dwelt in a tent.

And it came to pass that I, Nephi, being exceedingly young, nevertheless being large in stature, and also having great desires to know of the mysteries of God, wherefore, I did cry unto the Lord; and behold he did visit me, and did soften my heart that I did believe all the words which had been spoken by my father; wherefore, I did not rebel against him like unto my brothers.

And I spake unto Sam, making known unto him the things which the Lord had manifested unto me by his Holy Spirit. And it came to pass that he believed in my words.

But, behold, Laman and Lemuel would not hearken unto my words; and being grieved because of the hardness of their hearts I cried unto the Lord for them.

And it came to pass that the Lord spake unto me, saying: Blessed art thou, Nephi, because of thy faith, for thou hast sought me diligently, with lowliness of heart.

- 20 Dhe, derisa ju do të zbatoni urdhërimet e mia, do të përparoni dhe do të udhëhiqeni në një tokë të premtimit; po madje, një tokë që e kam përgatitur për ju; po, një tokë që është e zgjedhur mbi të gjitha tokat e tjera.
- 21 Dhe derisa vëllezërit e tu do të ngrenë krye kundër teje, ata do të flaken nga prania e Zotit.
- 22 Dhe derisa ti do t'i zbatosh urdhërimet e mia, ti do të bëhesh një sundimtar dhe një mësues mbi vëllezërit e tu.
- 23 Por, vër re, atë ditë që ata do të ngrenë krye kundër meje, unë do t'i mallkoj, madje me një mallkim të rëndë dhe ata nuk do të kenë fuqi mbi farën tënde, veçse nëse edhe ata do të ngrenë krye kundër meje.
- 24 Dhe nëse është kështu, që ata ngrenë krye kundër meje, ata do të jenë një ndëshkim i farës tënde, për t'i nxitur ata në udhët e kujtesës.

And inasmuch as ye shall keep my commandments, ye shall prosper, and shall be led to a land of promise; yea, even a land which I have prepared for you; yea, a land which is choice above all other lands.

And inasmuch as thy brethren shall rebel against thee, they shall be cut off from the presence of the Lord.

And inasmuch as thou shalt keep my commandments, thou shalt be made a ruler and a teacher over thy brethren.

For behold, in that day that they shall rebel against me, I will curse them even with a sore curse, and they shall have no power over thy seed except they shall rebel against me also.

And if it so be that they rebel against me, they shall be a scourge unto thy seed, to stir them up in the ways of remembrance.

1 Nefi 3

- 1 Dhe ndodhi që unë, Nefi, pasi fola me Zotin, u ktheva në çadrën e atit tim.
- 2 Dhe ndodhi që ai më foli mua, duke thënë: Shiko, unë kam ëndërruar një ëndërr, në të cilën Zoti më ka urdhëruar që ti dhe vëllezërit e tu duhet të ktheheni në Jeruzalem.
- 3 Pasi, vër re, Labani ka analin e Judenjve si dhe një gjenealogji të stërgjyshërve të mi, të cilat janë të gdhendura në fletë prej tunxhi.
- 4 Kështu që, Zoti më ka urdhëruar që ti dhe vëllezërit e tu duhet të shkoni në shtëpinë e Labanit dhe të kërkoni analet dhe t'i sillni këtu në vendin e shkretë.
- 5 Dhe tani, vër re, vëllezërit e tu mërmërisin, duke thënë se është një gjë e vështirë ajo që u kam kërkuar; por shiko, atë nuk ua kam kërkuar unë, por është një urdhërim i Zotit.
- 6 Prandaj shko, biri im, dhe ti do të favorizohesh nga Zoti, sepse ti nuk ke mërmëritur.
- 7 Dhe ndodhi që unë, Nefi, i thashë atit tim: Unë do të shkoj dhe do të bëj gjërat që Zoti ka urdhëruar, pasi e di se Zoti nuk u jep urdhërime fëmijëve të njerëzve pa përgatitur një udhë për ta, që ata të mund të plotësojnë gjënë, që ai i urdhëron.
- 8 Dhe ndodhi që, kur ati im kishte dëgjuar këto fjalë, ai ishte jashtëzakonisht i gëzuar, pasi e dinte se unë kisha qenë i bekuar nga Zoti.
- 9 Dhe unë, Nefi, dhe vëllezërit e mi nisëm udhëtimin nëpër vendin e shkretë, me çadrat tona, për të vajtur në tokën e Jeruzalemit.
- 10 Dhe ndodhi që, kur iu afruam tokës së Jeruzalemit, unë dhe vëllezërit e mi u këshilluam me njëri-tjetrin.
- 11 Dhe hodhëm short—kush nga ne do të shkonte në shtëpinë e Labanit. Dhe ndodhi që shorti i ra Lamanit dhe Lamani shkoi në shtëpinë e Labanit dhe foli me të, ndërsa ai ishte ulur në shtëpinë e tij.
- 12 Dhe donte nga Labani analet që ishin gdhendur në fletët prej tunxhi, të cilat përmbanin gjenealogjinë e atit tim.

1 Nephi 3

And it came to pass that I, Nephi, returned from speaking with the Lord, to the tent of my father.

And it came to pass that he spake unto me, saying: Behold I have dreamed a dream, in the which the Lord hath commanded me that thou and thy brethren shall return to Jerusalem.

For behold, Laban hath the record of the Jews and also a genealogy of my forefathers, and they are engraven upon plates of brass.

Wherefore, the Lord hath commanded me that thou and thy brothers should go unto the house of Laban, and seek the records, and bring them down hither into the wilderness.

And now, behold thy brothers murmur, saying it is a hard thing which I have required of them; but behold I have not required it of them, but it is a commandment of the Lord.

Therefore go, my son, and thou shalt be favored of the Lord, because thou hast not murmured.

And it came to pass that I, Nephi, said unto my father: I will go and do the things which the Lord hath commanded, for I know that the Lord giveth no commandments unto the children of men, save he shall prepare a way for them that they may accomplish the thing which he commandeth them.

And it came to pass that when my father had heard these words he was exceedingly glad, for he knew that I had been blessed of the Lord.

And I, Nephi, and my brethren took our journey in the wilderness, with our tents, to go up to the land of Jerusalem.

And it came to pass that when we had gone up to the land of Jerusalem, I and my brethren did consult one with another.

And we cast lots—who of us should go in unto the house of Laban. And it came to pass that the lot fell upon Laman; and Laman went in unto the house of Laban, and he talked with him as he sat in his house.

And he desired of Laban the records which were engraven upon the plates of brass, which contained the genealogy of my father.

- 13 Dhe vini re, ndodhi që Labani u zemërua dhe e përzuri nga prania e tij; dhe ai nuk donte që t'i kishte analet. Kështu që, ai i tha: Shiko, ti je një grabitës dhe unë do të të vras.
- 14 Por, Lamani u largua me vrap nga prania e tij dhe na tregoi gjërat që kishte bërë Labani. Dhe ne filluam të ishim jashtëzakonisht të brengosur dhe vëllezërit e mi ishin gati të ktheheshin tek ati im në vendin e shkretë.
- 15 Por, vini re, unë u thashë atyre se: Ashtu si Zoti jeton dhe ashtu si ne jetojmë, ne nuk do të kthehemi tek ati ynë në vendin e shkretë, derisa ne të kemi plotësuar gjënë që Zoti na ka urdhëruar.
- 16 Prandaj, le të jemi besnikë në zbatimin e urdhërimeve të Zotit; prandaj, le të kthehemi në tokën e trashëgimit të atit tonë, sepse vini re, ai ka lënë ar dhe argjend dhe çdo lloj pasurie tjetër. Dhe, të gjithë këtë ai e ka bërë për shkak të urdhërimeve të Zotit.
- 17 Sepse e dinte se Jeruzalemi duhet të shkatërrohet, për shkak të ligësisë së njerëzve.
- 18 Pasi, vini re, ata hodhën poshtë fjalët e profetëve. Prandaj, në qoftë se ati im do të banonte në këtë tokë, pasi u urdhërua të largohej nga ajo, vini re, edhe ai do të mbaronte. Prandaj, ishte e domosdoshme që ai të largohej nga kjo tokë.
- 19 Dhe vini re, është urtësia e Perëndisë, që ne duhet t'i marrim këto anale, që të mund t'u ruajmë fëmijëve tanë gjuhën e etërve tanë.
- 20 Dhe gjithashtu që të mund t'u ruajmë atyre fjalët që janë thënë nga goja e të gjithë profetëve të shenjtë, të cilat u janë dhënë atyre, nëpërmjet Shpirtit dhe fuqisë së Perëndisë, që nga fillimi i botës, madje deri në këtë kohë.
- 21 Dhe ndodhi që unë duke u folur me këtë gjuhë, i binda vëllezërit e mi, që ata të mund të jenë besnikë në zbatimin e urdhërimeve të Perëndisë.
- 22 Dhe ndodhi që ne zbritëm në tokën e trashëgimit tonë dhe mbledhëm së bashku arin tonë dhe argjendin tonë dhe gjërat tona të çmueshme.
- 23 Dhe, pasi i kishim mbledhur këto gjëra së bashku, u ngjitëm përsëri në shtëpinë e Labanit.

And behold, it came to pass that Laban was angry, and thrust him out from his presence; and he would not that he should have the records. Wherefore, he said unto him: Behold thou art a robber, and I will slay thee.

But Laman fled out of his presence, and told the things which Laban had done, unto us. And we began to be exceedingly sorrowful, and my brethren were about to return unto my father in the wilderness.

But behold I said unto them that: As the Lord liveth, and as we live, we will not go down unto our father in the wilderness until we have accomplished the thing which the Lord hath commanded us.

Wherefore, let us be faithful in keeping the commandments of the Lord; therefore let us go down to the land of our father's inheritance, for behold he left gold and silver, and all manner of riches. And all this he hath done because of the commandments of the Lord.

For he knew that Jerusalem must be destroyed, because of the wickedness of the people.

For behold, they have rejected the words of the prophets. Wherefore, if my father should dwell in the land after he hath been commanded to flee out of the land, behold, he would also perish. Wherefore, it must needs be that he flee out of the land.

And behold, it is wisdom in God that we should obtain these records, that we may preserve unto our children the language of our fathers;

And also that we may preserve unto them the words which have been spoken by the mouth of all the holy prophets, which have been delivered unto them by the Spirit and power of God, since the world began, even down unto this present time.

And it came to pass that after this manner of language did I persuade my brethren, that they might be faithful in keeping the commandments of God.

And it came to pass that we went down to the land of our inheritance, and we did gather together our gold, and our silver, and our precious things.

And after we had gathered these things together, we went up again unto the house of Laban.

24 Dhe ndodhi që shkuam te Labani dhe i thamë se donim prej tij që të na jepte analet, të cilat ishin gdhendur në fletët e tunxhit, për të cilat ne do t'i jepnim arin tonë dhe argjendin tonë dhe të gjitha gjërat tona të çmueshme.

25 Dhe ndodhi që kur Labani pa pasurinë tonë, e cila ishte jashtëzakonisht e madhe, ai ishte i etur ta kishte atë, kaq shumë, sa na flaku jashtë dhe dërgoi shërbëtorët e tij që të na vrisnin, që ai të mund të siguronte pasurinë tonë.

26 Dhe ndodhi që ne u larguam me vrap nga shërbëtorët e Labanit dhe ishim të detyruar të linim pas pasurinë tonë dhe ajo ra në duart e Labanit.

27 Dhe ndodhi që ne ikëm me vrap në vendin e shkretët dhe shërbëtorët e Labanit nuk na kapën dhe ne u fshehëm në zgavrën e një shkëmbi.

28 Dhe ndodhi që Lamani u zemërua me mua dhe gjithashtu me atin tim; po kështu edhe Lemueli, pasi ai u vuri veshin fjalëve të Lamanit. Kështu që, Lamani dhe Lemueli na thanë shumë fjalë të rënda neve, vëllezërve të tyre të vegjël, dhe madje na goditën me një shufër.

29 Dhe ndodhi që ndërsa po na rrihnin me një shufër, vini re, një engjëll i Zotit erdhi dhe qëndroi para tyre dhe ai u foli, duke thënë: Pse e goditni me një shufër, vëllanë tuaj më të vogël? A nuk e dini se Zoti e ka zgjedhur atë, që të jetë një sundimtar mbi ju dhe kjo për shkak të paudhësive tuaja? Vini re, ju duhet të ngjiteni përsëri në Jeruzalem dhe Zoti do t'ju dorëzojë Labanin në duart tuaja.

30 Dhe pasi engjëlli na foli, ai u largua.

31 Dhe pasi engjëlli u largua, Lamani dhe Lemueli përsëri filluan të mërmëritnin, duke thënë: Si është e mundur që Zoti do të dorëzojë Labanin në duart tona? Vini re, ai është një njeri i fuqishëm dhe mund të urdhërojë pesëdhjetë vetë, po madje ai mund edhe të vrasë pesëdhjetë e pse jo, ne?

And it came to pass that we went in unto Laban, and desired him that he would give unto us the records which were engraven upon the plates of brass, for which we would give unto him our gold, and our silver, and all our precious things.

And it came to pass that when Laban saw our property, and that it was exceedingly great, he did lust after it, insomuch that he thrust us out, and sent his servants to slay us, that he might obtain our property.

And it came to pass that we did flee before the servants of Laban, and we were obliged to leave behind our property, and it fell into the hands of Laban.

And it came to pass that we fled into the wilderness, and the servants of Laban did not overtake us, and we hid ourselves in the cavity of a rock.

And it came to pass that Laman was angry with me, and also with my father; and also was Lemuel, for he hearkened unto the words of Laman. Wherefore Laman and Lemuel did speak many hard words unto us, their younger brothers, and they did smite us even with a rod.

And it came to pass as they smote us with a rod, behold, an angel of the Lord came and stood before them, and he spake unto them, saying: Why do ye smite your younger brother with a rod? Know ye not that the Lord hath chosen him to be a ruler over you, and this because of your iniquities? Behold ye shall go up to Jerusalem again, and the Lord will deliver Laban into your hands.

And after the angel had spoken unto us, he departed.

And after the angel had departed, Laman and Lemuel again began to murmur, saying: How is it possible that the Lord will deliver Laban into our hands? Behold, he is a mighty man, and he can command fifty, yea, even he can slay fifty; then why not us?

1 Nefi 4

- 1 Dhe ndodhi që unë u fola vëllezërve të mi, duke thënë: Le të ngjitemi përsëri në Jeruzalem dhe le të jemi besnikë në zbatimin e urdhërimeve të Zotit; sepse, vini re, ai është më i fuqishëm se e gjithë toka, atëherë pse jo më i fuqishëm se Labani dhe pesëdhjetë njerëzit e tij, po, madje dhjetëra mijërat e tij?
- 2 Prandaj, le të shkojmë; le të jemi të fortë si Moisiu, pasi ai me të vërtetë u foli ujërave të Detit të Kuq dhe ato u ndanë andej e këtej dhe etërit tanë dolën përmes, jashtë robërisë, në tokë të thatë, dhe ushtritë e Faraonit i ndoqën pas, dhe u mbytën në ujërat e Detit të Kuq.
- 3 Tani, vini re, ju e dini se kjo është e vërtetë dhe ju gjithashtu e dini se një engjëll ju ka folur; prandaj, a mund të dyshoni? Le të ngjitemi; Zoti është në gjendje të na çlirojë, madje ashtu si etërit tanë dhe të shkatërrojë Labanin, madje ashtu si Egjiptianët.
- 4 Tani, kur unë u thashë këto fjalë ata ishin ende të zemëruar dhe vazhduan të mërmërisnin përsëri; megjithatë, ata më ndoqën derisa arritëm jashtë mureve të Jeruzalemit.
- 5 Dhe ishte natë dhe unë i bëra të fshiheshin jashtë mureve. Dhe, pasi u fshehën, unë, Nefi, u zvarrita në qytet dhe u drejtova për në shtëpinë e Labanit.
- 6 Dhe unë isha i udhëhequr nga Shpirti, duke mos ditur më parë gjërat që unë duhet të bëja.
- 7 Megjithatë, vazhdova të ecja dhe kur arrita afër shtëpisë së Labanit, vura re një burrë dhe ai kishte rënë përdhe, para meje, pasi ai ishte dehur me verë.
- 8 Dhe kur iu afrova, unë zbulova se ishte Labani.
- 9 Dhe pashë shpatën e tij; dhe e nxora nga milli dhe doreza e saj ishte prej ari të kulluar, dhe mjeshtëria e punimit ishte jashtëzakonisht e mirë, dhe pashë se tehu ishte prej çelikut më të çmueshëm.
- 10 Dhe ndodhi që unë u detyrova nga Shpirti që unë duhej të vrisja Labanin, por thashë në zemrën time: Kurrë ndonjëherë s'kam derdhur gjak njeriu. Dhe unë u sprapsa dhe do të doja të mos e vrisja.

1 Nephi 4

And it came to pass that I spake unto my brethren, saying: Let us go up again unto Jerusalem, and let us be faithful in keeping the commandments of the Lord; for behold he is mightier than all the earth, then why not mightier than Laban and his fifty, yea, or even than his tens of thousands?

Therefore let us go up; let us be strong like unto Moses; for he truly spake unto the waters of the Red Sea and they divided hither and thither, and our fathers came through, out of captivity, on dry ground, and the armies of Pharaoh did follow and were drowned in the waters of the Red Sea.

Now behold ye know that this is true; and ye also know that an angel hath spoken unto you; wherefore can ye doubt? Let us go up; the Lord is able to deliver us, even as our fathers, and to destroy Laban, even as the Egyptians.

Now when I had spoken these words, they were yet wroth, and did still continue to murmur; nevertheless they did follow me up until we came without the walls of Jerusalem.

And it was by night; and I caused that they should hide themselves without the walls. And after they had hid themselves, I, Nephi, crept into the city and went forth towards the house of Laban.

And I was led by the Spirit, not knowing beforehand the things which I should do.

Nevertheless I went forth, and as I came near unto the house of Laban I beheld a man, and he had fallen to the earth before me, for he was drunken with wine.

And when I came to him I found that it was Laban.

And I beheld his sword, and I drew it forth from the sheath thereof; and the hilt thereof was of pure gold, and the workmanship thereof was exceedingly fine, and I saw that the blade thereof was of the most precious steel.

And it came to pass that I was constrained by the Spirit that I should kill Laban; but I said in my heart: Never at any time have I shed the blood of man. And I shrunk and would that I might not slay him.

11 Dhe Shpirti më tha përsëri: Shiko, Zoti ta ka dhënë atë në duart e tua. Po, gjithashtu, unë e dija se ai ishte përpjekur të merrte jetën time, po, dhe se nuk do t'i dëgjonte urdhërimet e Zotit dhe ai gjithashtu na kishte marrë pasurinë tonë.

12 Dhe ndodhi që Shpirti më tha përsëri: Vrite, pasi Zoti e sollti në duart e tua;

13 Vër re, Zoti vret të këqijtë për të realizuar qëllimet e tij të drejta. Është më mirë që të mbarojë një njeri, sesa një komb të bjerë dhe të mbarojë në mosbesim.

14 Dhe tani, kur unë, Nefi, dëgjova këto fjalë, unë kujtova fjalët e Zotit që më foli në vendin e shkretë, duke thënë që: Derisa fara jote do të zbatojë urdhërimet e mia, ata do të përparojnë në tokën e premtimit.

15 Po, dhe unë gjithashtu mendova se ata nuk do të mund t'i zbatonin urdhërimet e Zotit sipas ligjit të Moisiut, nëse ata nuk do të kishin ligjin.

16 Dhe unë e dija edhe se ligji ishte gdhendur në fletët e tunxhit.

17 Dhe përsëri e dija se Zoti e kishte dorëzuar Labanin në duart e mia për këtë qëllim—që unë të merrja analet sipas urdhërimeve të tij.

18 Prandaj unë iu binda zërit të Shpirtit dhe kapa Labanin nga flokët e kokës dhe ia preva kokën me shpatën e tij.

19 Dhe, pasi ia preva kokën me shpatën e tij, unë mora rrobat e Labanit dhe i veshja ato në trupin tim; po, madje çdo gjë dhe ngjeshja në brez armët e tij.

20 Dhe pasi e bëra këtë gjë, u drejtova për te thesari i Labanit. Dhe ndërsa po shkoja në drejtim të thesarit të Labanit, vini re, unë pashë shërbëtorin e Labanit që kishte çelësat e thesarit. Dhe e urdhërova, në zërin e Labanit, që ai duhej të vinte me mua te thesari.

21 Dhe ai kujtoi se unë isha zotëruesi i tij, Labani, pasi ai pa rrobat dhe shpatën e ngjeshur në brez.

22 Dhe më foli për pleqtë e Judenjve, duke e ditur se zotëruesi i tij, Labani, kishte qenë gjatë natës mes tyre.

And the Spirit said unto me again: Behold the Lord hath delivered him into thy hands. Yea, and I also knew that he had sought to take away mine own life; yea, and he would not hearken unto the commandments of the Lord; and he also had taken away our property.

And it came to pass that the Spirit said unto me again: Slay him, for the Lord hath delivered him into thy hands;

Behold the Lord slayeth the wicked to bring forth his righteous purposes. It is better that one man should perish than that a nation should dwindle and perish in unbelief.

And now, when I, Nephi, had heard these words, I remembered the words of the Lord which he spake unto me in the wilderness, saying that: Inasmuch as thy seed shall keep my commandments, they shall prosper in the land of promise.

Yea, and I also thought that they could not keep the commandments of the Lord according to the law of Moses, save they should have the law.

And I also knew that the law was engraven upon the plates of brass.

And again, I knew that the Lord had delivered Laban into my hands for this cause—that I might obtain the records according to his commandments.

Therefore I did obey the voice of the Spirit, and took Laban by the hair of the head, and I smote off his head with his own sword.

And after I had smitten off his head with his own sword, I took the garments of Laban and put them upon mine own body; yea, even every whit; and I did gird on his armor about my loins.

And after I had done this, I went forth unto the treasury of Laban. And as I went forth towards the treasury of Laban, behold, I saw the servant of Laban who had the keys of the treasury. And I commanded him in the voice of Laban, that he should go with me into the treasury.

And he supposed me to be his master, Laban, for he beheld the garments and also the sword girded about my loins.

And he spake unto me concerning the elders of the Jews, he knowing that his master, Laban, had been out by night among them.

23 Dhe unë i fola sikur të kishte qenë Labani.

24 Dhe unë gjithashtu i thashë atij se duhej të merrja gdhendjet që ishin në fletët e tunxhit e t'i çoja te vëllezërit e mi më të mëdhenj që ishin jashtë mureve.

25 Dhe unë gjithashtu e urdhërova që ai të më ndiqte mua.

26 Dhe ai, duke kujtuar se unë fola për vëllezërit e kishës dhe se isha me të vërtetë ai Laban të cilin unë e kisha vrarë, si rrjedhim ai më ndoqi.

27 Dhe ai më foli shumë herë në lidhje me pleqtë e Judenjve, ndërsa unë shkoja në drejtim të vëllezërve të mi që ishin jashtë mureve.

28 Dhe ndodhi që kur Lamani më pa, u frikësua jashtëzakonisht, ashtu edhe Lemueli dhe Sami. Dhe ata ia mbathën nga prania ime, pasi kujtuan se ishte Labani dhe se ai më kishte vrarë dhe po përpiqej të merrte edhe jetën e tyre.

29 Dhe ndodhi që unë u thirra nga pas dhe ata më dëgjuan; prandaj ata pushuan së ikuri nga prania ime.

30 Dhe ndodhi që, kur shërbëtori i Labanit pa vëllezërit e mi, filloi të dridhej dhe qe gati t'ia mbathte nga unë dhe të kthehej në qytetin e Jeruzalemit.

31 Dhe tani unë, Nepi, duke qenë njeri me shtat të madh dhe pasi kisha marrë shumë fuqi nga Zoti, si rrjedhim, mbërtheva shërbëtorin e Labanit dhe e mbajta që të mos ikte.

32 Dhe ndodhi që unë fola me të, që nëse ai do t'i dëgjonte fjalët e mia, ashtu si Zoti jeton dhe ashtu si unë jetoj, madje kështu, nëse ai do t'i dëgjonte fjalët tona, ne do t'ia falnim jetën.

33 Dhe unë i fola, madje duke iu betuar se ai s'kishte pse të frikësohej; se ai do të ishte një njeri i lirë sikurse ne, nëse do të zbriste me ne në vendin e shkretë.

34 Dhe unë gjithashtu i fola atij, duke thënë: Sigurisht Zoti na ka urdhëruar ta bëjmë këtë gjë; dhe a s'duhet ne të jemi të zellshëm në zbatimin e urdhërimeve të Zotit? Prandaj, në qoftë se ti do të zbresësh në vendin e shkretë tek ati im, ti do të kesh vend me ne.

And I spake unto him as if it had been Laban.

And I also spake unto him that I should carry the engravings, which were upon the plates of brass, to my elder brethren, who were without the walls.

And I also bade him that he should follow me.

And he, supposing that I spake of the brethren of the church, and that I was truly that Laban whom I had slain, wherefore he did follow me.

And he spake unto me many times concerning the elders of the Jews, as I went forth unto my brethren, who were without the walls.

And it came to pass that when Laman saw me he was exceedingly frightened, and also Lemuel and Sam. And they fled from before my presence; for they supposed it was Laban, and that he had slain me and had sought to take away their lives also.

And it came to pass that I called after them, and they did hear me; wherefore they did cease to flee from my presence.

And it came to pass that when the servant of Laban beheld my brethren he began to tremble, and was about to flee from before me and return to the city of Jerusalem.

And now I, Nephi, being a man large in stature, and also having received much strength of the Lord, therefore I did seize upon the servant of Laban, and held him, that he should not flee.

And it came to pass that I spake with him, that if he would hearken unto my words, as the Lord liveth, and as I live, even so that if he would hearken unto our words, we would spare his life.

And I spake unto him, even with an oath, that he need not fear; that he should be a free man like unto us if he would go down in the wilderness with us.

And I also spake unto him, saying: Surely the Lord hath commanded us to do this thing; and shall we not be diligent in keeping the commandments of the Lord? Therefore, if thou wilt go down into the wilderness to my father thou shalt have place with us.

35 Dhe ndodhi që Zorami mori kurajo nga fjalët që unë fola. Tani, Zoram ishte emri i shërbëtorit; dhe ai premtoi se do të zbriste në vendin e shkretë tek ati ynë. Po, dhe gjithashtu na u betua se do të qëndronte me ne, nga ajo ditë e tutje.

36 Tani, ne donim që ai të rrinte me ne për këtë arsye, që Judenjët të mos dinin për largimin tonë në vendin e shkretë, që të mos na ndiqnin dhe të na shkatërronin.

37 Dhe ndodhi që, kur Zorami na u betua, frika jonë për të pushoi.

38 Dhe ndodhi që ne morëm fletët e tunxhit dhe shërbëtorin e Labanit dhe u nisëm për në vendin e shkretë dhe udhëtuan për në çadrën e atit tonë.

And it came to pass that Zoram did take courage at the words which I spake. Now Zoram was the name of the servant; and he promised that he would go down into the wilderness unto our father. Yea, and he also made an oath unto us that he would tarry with us from that time forth.

Now we were desirous that he should tarry with us for this cause, that the Jews might not know concerning our flight into the wilderness, lest they should pursue us and destroy us.

And it came to pass that when Zoram had made an oath unto us, our fears did cease concerning him.

And it came to pass that we took the plates of brass and the servant of Laban, and departed into the wilderness, and journeyed unto the tent of our father.

1 Nefi 5

- 1 Dhe ndodhi që pasi ne kishim zbritur në vendin e shkretë tek ati ynë, vini re, ai ishte mbushur me gëzim dhe gjithashtu nëna ime Saria ishte jashtëzakonisht e gëzuar, sepse ajo me të vërtetë kishte vajtuar për shkakun tonë.
- 2 Pasi ajo kishte kujtuar se kishim mbaruar në vendin e shkretë; dhe gjithashtu ishte ankuar kundër atit tim, duke i thënë se ai ishte një njeri vegimtar, duke thënë: Vër re, ti na nxore nga toka e trashëgimit tonë dhe bijtë e mi nuk janë më dhe ne mbarojmë në vendin e shkretë.
- 3 Dhe, me këtë gjuhë ishte ankuar nëna ime kundër atit tim.
- 4 Dhe kishte ndodhur që ati im i foli asaj, duke thënë: Unë e di se jam një njeri vegimtar, pasi nëse nuk do të kisha parë gjërat e Perëndisë në një vegim, nuk do ta kisha njohur mirësinë e Perëndisë, por do të kisha qëndruar në Jeruzalem dhe do të kisha mbaruar me vëllezërit e mi.
- 5 Por vër re, unë mora një tokë të premtimit, në gjërat e së cilës unë gëzohem; po, dhe e di se Zoti do t'i shpëtojë djemtë e mi nga duart e Labanit dhe do t'i sjellë ata përsëri te ne, në vendin e shkretë.
- 6 Dhe me këtë gjuhë, ati im, Lehi, e ngushëlloi nënën time, Sarian, në lidhje me ne, ndërsa ne udhëtonim në vendin e shkretë për në tokën e Jeruzalemit, që të merrnim analin e Judenjve.
- 7 Dhe kur ne u kthyem në çadrën e atit tim, vini re gëzimi i tyre ishte i plotë dhe nëna ime u qetësua.
- 8 Dhe ajo foli duke thënë: Tani unë e di me siguri se Zoti e ka urdhëruar burrin tim të largohej në vendin e shkretë; po, gjithashtu unë e di me siguri se Zoti ka mbrojtur bijtë e mi dhe i ka shpëtuar nga duart e Labanit dhe u ka dhënë fuqi me anë të së cilës ata mund të plotësonin gjënë që Zoti i ka urdhëruar. Dhe, me këtë gjuhë foli ajo.
- 9 Dhe ndodhi që ata u gëzuan jashtëzakonisht dhe ofruan flijime dhe olokauste ndaj Zotit; dhe i dhanë falënderime Perëndisë së Izraelit.

1 Nephi 5

And it came to pass that after we had come down into the wilderness unto our father, behold, he was filled with joy, and also my mother, Sariah, was exceedingly glad, for she truly had mourned because of us.

For she had supposed that we had perished in the wilderness; and she also had complained against my father, telling him that he was a visionary man; saying: Behold thou hast led us forth from the land of our inheritance, and my sons are no more, and we perish in the wilderness.

And after this manner of language had my mother complained against my father.

And it had come to pass that my father spake unto her, saying: I know that I am a visionary man; for if I had not seen the things of God in a vision I should not have known the goodness of God, but had tarried at Jerusalem, and had perished with my brethren.

But behold, I have obtained a land of promise, in the which things I do rejoice; yea, and I know that the Lord will deliver my sons out of the hands of Laban, and bring them down again unto us in the wilderness.

And after this manner of language did my father, Lehi, comfort my mother, Sariah, concerning us, while we journeyed in the wilderness up to the land of Jerusalem, to obtain the record of the Jews.

And when we had returned to the tent of my father, behold their joy was full, and my mother was comforted.

And she spake, saying: Now I know of a surety that the Lord hath commanded my husband to flee into the wilderness; yea, and I also know of a surety that the Lord hath protected my sons, and delivered them out of the hands of Laban, and given them power whereby they could accomplish the thing which the Lord hath commanded them. And after this manner of language did she speak.

And it came to pass that they did rejoice exceedingly, and did offer sacrifice and burnt offerings unto the Lord; and they gave thanks unto the God of Israel.

- 10 Dhe pasi falënderuan Perëndinë e Izraelit, ati im, Lehi, mori analet që ishin gdhendur në fletët e tunxhit dhe i shqyrtoi ato që nga fillimi.
- 11 Dhe ai vuri re se ato përmbanin pesë librat e Moisiut, që jepnin një rrëfim të krijimit të botës dhe gjithashtu të Adamit dhe të Evës, të cilët qenë prindërit tanë të parë;
- 12 Dhe gjithashtu një anal të Judenjve që nga fillimi, madje që nga fillimi i mbretërimit të Zedekias, mbretit të Judesë;
- 13 Dhe gjithashtu profecitë e profetëve të shenjtë që nga fillimi, madje që nga fillimi i mbretërimit të Zedekias; si dhe shumë profeci që janë thënë nga goja e Jeremisë.
- 14 Dhe ndodhi që ati im, Lehi, gjeti gjithashtu në fletët e tunxhit një gjenealogji të etërve të tij; kështu që ai e dinte se ishte pasardhës i Jozefit; po, madje i të njëjtit Jozef që ishte biri i Jakobit që u shit në Egjipt, dhe që u ruajt nga dora e Zotit, që ai të mund të ruante atin e tij, Jakobin, dhe gjithë familjen e tij, që të mos mbaronin nga uria.
- 15 Dhe ata gjithashtu u nxorën nga robëria dhe toka e Egjiptit, nga i njëjti Perëndi që i kishte ruajtur ata.
- 16 Dhe kështu, ati im, Lehi, zbuloi gjenealogjinë e etërve të tij. Dhe Labani gjithashtu ishte pasardhës i Jozefit, kështu që, ai dhe etërit e tij kishin mbajtur analet.
- 17 Dhe tani, kur ati im i pa të gjitha këto gjëra, ai u mbush me Shpirtin dhe filloi të profetizonte në lidhje me farën e tij—
- 18 Që këto fletë prej tunxhi duhej të shkonin në të gjitha kombet, fiset, gjuhët dhe popujt që ishin të farës së tij.
- 19 Kështu që, ai tha se këto fletë prej tunxhi nuk do të shkatërroheshin kurrë; as nuk do të veniteshin më me kalimin e kohës. Dhe ai profetizoi edhe shumë gjëra në lidhje me farën e tij.
- 20 Dhe ndodhi që deri atëherë, unë dhe ati im kishim zbatuar urdhërimet, me të cilat Zoti na kishte urdhëruar.

And after they had given thanks unto the God of Israel, my father, Lehi, took the records which were engraven upon the plates of brass, and he did search them from the beginning.

And he beheld that they did contain the five books of Moses, which gave an account of the creation of the world, and also of Adam and Eve, who were our first parents;

And also a record of the Jews from the beginning, even down to the commencement of the reign of Zedekiah, king of Judah;

And also the prophecies of the holy prophets, from the beginning, even down to the commencement of the reign of Zedekiah; and also many prophecies which have been spoken by the mouth of Jeremiah.

And it came to pass that my father, Lehi, also found upon the plates of brass a genealogy of his fathers; wherefore he knew that he was a descendant of Joseph; yea, even that Joseph who was the son of Jacob, who was sold into Egypt, and who was preserved by the hand of the Lord, that he might preserve his father, Jacob, and all his household from perishing with famine.

And they were also led out of captivity and out of the land of Egypt, by that same God who had preserved them.

And thus my father, Lehi, did discover the genealogy of his fathers. And Laban also was a descendant of Joseph, wherefore he and his fathers had kept the records.

And now when my father saw all these things, he was filled with the Spirit, and began to prophesy concerning his seed—

That these plates of brass should go forth unto all nations, kindreds, tongues, and people who were of his seed.

Wherefore, he said that these plates of brass should never perish; neither should they be dimmed any more by time. And he prophesied many things concerning his seed.

And it came to pass that thus far I and my father had kept the commandments wherewith the Lord had commanded us.

21 Dhe ne kishim marrë analet, të cilat Zoti na kishte urdhëruar t'i merrnim, dhe i shqyrtuam dhe gjetëm se ato ishin të dëshirueshme; po, madje me një vlerë të madhe për ne, saqë ne të mund t'i ruanim urdhërimet e Perëndisë të fëmijët tanë.

22 Kështu që ishte urtësia e Zotit, që ne duhet t'i merrnim ato me vete, ndërsa udhëtonim në vendin e shkretë, drejt tokës së premtimit.

And we had obtained the records which the Lord had commanded us, and searched them and found that they were desirable; yea, even of great worth unto us, insomuch that we could preserve the commandments of the Lord unto our children.

Wherefore, it was wisdom in the Lord that we should carry them with us, as we journeyed in the wilderness towards the land of promise.

1 Nefi 6

- 1 Dhe tani unë, Nefi, nuk e jap gjenealogjinë e etërve të mi në këtë pjesë të analit; dhe as nuk do ta jap ndonjëherë mbi këto fletë që unë po i shkruaj, pasi është dhënë në analin që është mbajtur nga ati im, kështu që unë nuk e shkruaj këtu.
- 2 Pasi mua më mjafton të them se ne jemi pasardhës të Jozefit.
- 3 Dhe s'ka rëndësi për mua që unë të jap veçanërisht një rrëfim të plotë për të gjitha gjërat e atit tim, pasi ato nuk mund të shkruhen mbi këto fletë, pasi dua ta ruaj vendin, që të mund të shkruaj për gjërat e Perëndisë.
- 4 Sepse i gjithë qëllimi im është që të mund të bind njerëzit, që të vijnë te Perëndia i Abrahamit, dhe te Perëndia i Isakut, dhe te Perëndia i Jakobit, dhe të shpëtohen.
- 5 Prandaj, gjërat që i pëlqejnë botës unë nuk i shkruaj, por gjërat që i pëlqejnë Perëndisë dhe atyre që nuk janë të botës.
- 6 Kështu që do t'i jap urdhërim farës sime, që të mos i zënë këto fletë me gjëra pa vlerë për fëmijët e njerëzve.

1 Nephi 6

And now I, Nephi, do not give the genealogy of my fathers in this part of my record; neither at any time shall I give it after upon these plates which I am writing; for it is given in the record which has been kept by my father; wherefore, I do not write it in this work.

For it sufficeth me to say that we are descendants of Joseph.

And it mattereth not to me that I am particular to give a full account of all the things of my father, for they cannot be written upon these plates, for I desire the room that I may write of the things of God.

For the fulness of mine intent is that I may persuade men to come unto the God of Abraham, and the God of Isaac, and the God of Jacob, and be saved.

Wherefore, the things which are pleasing unto the world I do not write, but the things which are pleasing unto God and unto those who are not of the world.

Wherefore, I shall give commandment unto my seed, that they shall not occupy these plates with things which are not of worth unto the children of men.

1 Nefi 7

- 1 Dhe tani, dua që ju të dini se pasi ati im, Lehi, mbaroi profetizimin në lidhje me farën e tij, ndodhi që Zoti i foli atij përsëri, duke i thënë se nuk ishte e drejtë për atë, Lehin, të merrte familjen e tij në vendin e shkretë vetëm; por që bijtë e tij duhet të merrnin gra, që të mund t'i rrisnin farë Zotit në tokën e premtimit.
- 2 Dhe ndodhi që Zoti e urdhëroi atë që unë, Nefi, dhe vëllezërit e mi, duhet të ktheheshim përsëri në tokën e Jeruzalemit dhe të sillnim në vendin e shkretë Ishmaelin dhe familjen e tij.
- 3 Dhe ndodhi që përsëri unë, Nefi, me vëllezërit e mi, shkuam nëpër vendin e shkretë për t'u ngjitur në Jeruzalem.
- 4 Dhe ndodhi që shkuam në shtëpinë e Ishmaelit dhe fituam dashamirësi në sytë e Ishmaelit, kaq shumë sa që i thamë atij fjalët e Zotit.
- 5 Dhe ndodhi që Zoti zbuti zemrën e Ishmaelit dhe të familjes së tij kaq shumë, sa u nisën me ne nëpër vendin e shkretë për në çadrën e atit tonë.
- 6 Dhe ndodhi që, ndërsa udhëtonim nëpër vendin e shkretë, vini re, se Lamani dhe Lemueli dhe dy nga bijat e Ishmaelit, dhe dy bijtë e Ishmaelit dhe familjet e tyre, ngritën krye kundër nesh; po, kundër meje, Nefit, dhe Samit dhe atit të tyre Ishmaelit, dhe gruas së tij, dhe tri bijave të tjera të tij.
- 7 Dhe ndodhi që, në këtë rebelim ata dëshironin të ktheheshin në tokën e Jeruzalemit.
- 8 Dhe tani unë, Nefi, duke qenë i hidhëruar nga ngurtësia e zemrave të tyre, u fola atyre, po, madje Lamanit dhe Lemuelit, duke u thënë: Vini re, ju jeni vëllezërit e mi më të mëdhenj dhe si është e mundur që jeni kaq të ngurtë në zemrat tuaja dhe kaq të verbër në mendjet tuaja sa të keni nevojë që unë, vëllai juaj më i vogël, duhet t'ju flas juve, po, dhe të bëhem një shembull për ju?
- 9 Si është e mundur që ju, nuk i keni dëgjuar fjalët e Zotit?
- 10 Si është e mundur që ju, keni harruar se keni parë një engjëll të Zotit?

1 Nephi 7

And now I would that ye might know, that after my father, Lehi, had made an end of prophesying concerning his seed, it came to pass that the Lord spake unto him again, saying that it was not meet for him, Lehi, that he should take his family into the wilderness alone; but that his sons should take daughters to wife, that they might raise up seed unto the Lord in the land of promise.

And it came to pass that the Lord commanded him that I, Nephi, and my brethren, should again return unto the land of Jerusalem, and bring down Ishmael and his family into the wilderness.

And it came to pass that I, Nephi, did again, with my brethren, go forth into the wilderness to go up to Jerusalem.

And it came to pass that we went up unto the house of Ishmael, and we did gain favor in the sight of Ishmael, insomuch that we did speak unto him the words of the Lord.

And it came to pass that the Lord did soften the heart of Ishmael, and also his household, insomuch that they took their journey with us down into the wilderness to the tent of our father.

And it came to pass that as we journeyed in the wilderness, behold Laman and Lemuel, and two of the daughters of Ishmael, and the two sons of Ishmael and their families, did rebel against us; yea, against me, Nephi, and Sam, and their father, Ishmael, and his wife, and his three other daughters.

And it came to pass in the which rebellion, they were desirous to return unto the land of Jerusalem.

And now I, Nephi, being grieved for the hardness of their hearts, therefore I spake unto them, saying, yea, even unto Laman and unto Lemuel: Behold ye are mine elder brethren, and how is it that ye are so hard in your hearts, and so blind in your minds, that ye have need that I, your younger brother, should speak unto you, yea, and set an example for you?

How is it that ye have not hearkened unto the word of the Lord?

How is it that ye have forgotten that ye have seen an angel of the Lord?

- 11 Po, dhe si është e mundur që keni harruar çfarë gjërash të mëdha ka bërë Zoti për ne, duke na shpëtuar nga duart e Labanit dhe gjithashtu që ne të mund të merrnim analin?
- 12 Po, dhe si është e mundur që ju keni harruar se Zoti është në gjendje t'i bëjë të gjitha gjërat sipas vullnetit të tij për fëmijët e njerëzve, në qoftë se ndodh që ata ushtrojnë besim në të? Prandaj, le të jemi besnikë ndaj tij.
- 13 Dhe nëse është që ne jemi besnikë ndaj tij, do të marrim tokën e premtimit; dhe ju do të dini në një kohë të ardhme, se fjala e Zotit do të përmbushet, në lidhje me shkatërrimin e Jeruzalemit; pasi të gjitha gjërat që Zoti ka thënë në lidhje me shkatërrimin e Jeruzalemit, duhen të përmbushen.
- 14 Pasi vini re, Shpirti i Zotit shpejt pushon së përpjekuri me ta; pasi vini re, ata kanë hedhur poshtë profetët dhe Jeremian e kanë flakur në burg. Dhe janë përpjekur t'i marrin jetën atit tim, derisa e detyruan të ikte nga ai vend.
- 15 Tani, vini re, unë ju them se, në qoftë se ju do të ktheheni në Jeruzalem, edhe ju do të vdisni me ta. Dhe tani, në qoftë se keni zgjedhur të ktheheni në atë vend, mbani mend fjalët që po ju them, se po të shkoni, ju gjithashtu do të vdisni; pasi Shpirti i Zotit më shtyn t'ju them këto.
- 16 Dhe ndodhi që kur unë, Nefi, u fola këto fjalë vëllezërve të mi, ata u inatosën me mua. Dhe ndodhi që më kapën, pasi, vini re, ata ishin jashtëzakonisht të zemëruar dhe më lidhën me litarë, sepse ata kërkuan të merrnin jetën time, duke më lënë në vendin e shkretë që të më hanin kafshët e egra.
- 17 Por, ndodhi që unë iu luta Zotit, duke thënë: O Zot, sipas besimit tim që është te ti, a do të më shpëtosh nga duart e vëllezërve të mi; po, madje më jep fuqinë që t'i këpus këta rripa me të cilët jam i lidhur.
- 18 Dhe ndodhi që kur thashë këto fjalë, vini re, që rripat ranë nga duart dhe këmbët e mia dhe qëndrova para vëllezërve të mi dhe u fola atyre përsëri.

Yea, and how is it that ye have forgotten what great things the Lord hath done for us, in delivering us out of the hands of Laban, and also that we should obtain the record?

Yea, and how is it that ye have forgotten that the Lord is able to do all things according to his will, for the children of men, if it so be that they exercise faith in him? Wherefore, let us be faithful to him.

And if it so be that we are faithful to him, we shall obtain the land of promise; and ye shall know at some future period that the word of the Lord shall be fulfilled concerning the destruction of Jerusalem; for all things which the Lord hath spoken concerning the destruction of Jerusalem must be fulfilled.

For behold, the Spirit of the Lord ceaseth soon to strive with them; for behold, they have rejected the prophets, and Jeremiah have they cast into prison. And they have sought to take away the life of my father, insomuch that they have driven him out of the land.

Now behold, I say unto you that if ye will return unto Jerusalem ye shall also perish with them. And now, if ye have choice, go up to the land, and remember the words which I speak unto you, that if ye go ye will also perish; for thus the Spirit of the Lord constraineth me that I should speak.

And it came to pass that when I, Nephi, had spoken these words unto my brethren, they were angry with me. And it came to pass that they did lay their hands upon me, for behold, they were exceedingly wroth, and they did bind me with cords, for they sought to take away my life, that they might leave me in the wilderness to be devoured by wild beasts.

But it came to pass that I prayed unto the Lord, saying: O Lord, according to my faith which is in thee, wilt thou deliver me from the hands of my brethren; yea, even give me strength that I may burst these bands with which I am bound.

And it came to pass that when I had said these words, behold, the bands were loosed from off my hands and feet, and I stood before my brethren, and I spake unto them again.

19 Dhe ndodhi që ata ishin të zemëruar përsëri me mua dhe u përpoqën të më kapnin; por, vini re, një nga bijat e Ishmaelit, po, dhe gjithashtu nëna e saj dhe një nga djemtë e Ishmaelit, u përgjëruan me vëllezërit e mi, kaq shumë sa ua zbutën zemrat atyre; dhe ata i ndaluan përpjekjet për të më marrë jetën.

20 Dhe ndodhi që ata ishin të mjeruar për shkak të ligësisë së tyre, kaq shumë sa u përkulën para meje dhe m'u përgjëruan që unë t'i falja për gjërat që kishin bërë kundër meje.

21 Dhe ndodhi që, unë ua fala çiltërsisht të gjitha ato që kishin bërë kundër meje dhe i nxita që t'i luteshin Zotit, Perëndisë së tyre për falje. Dhe ndodhi që ata e bënë këtë gjë. Dhe pasi iu lutën Zotit, u vumë përsëri në udhëtim për në çadrën e atit tonë.

22 Dhe ndodhi që arritëm te çadra e atit tonë. Dhe, pasi unë dhe vëllezërit e mi dhe e gjithë shtëpia e Ishmaelit, arritëm te çadra e atit tim, ata i dhanë falënderime Zotit, Perëndisë së tyre; dhe ata ofruan sakrifica dhe olokauste ndaj tij.

And it came to pass that they were angry with me again, and sought to lay hands upon me; but behold, one of the daughters of Ishmael, yea, and also her mother, and one of the sons of Ishmael, did plead with my brethren, insomuch that they did soften their hearts; and they did cease striving to take away my life.

And it came to pass that they were sorrowful, because of their wickedness, insomuch that they did bow down before me, and did plead with me that I would forgive them of the thing that they had done against me.

And it came to pass that I did frankly forgive them all that they had done, and I did exhort them that they would pray unto the Lord their God for forgiveness. And it came to pass that they did so. And after they had done praying unto the Lord we did again travel on our journey towards the tent of our father.

And it came to pass that we did come down unto the tent of our father. And after I and my brethren and all the house of Ishmael had come down unto the tent of my father, they did give thanks unto the Lord their God; and they did offer sacrifice and burnt offerings unto him.

1 Nefi 8

- 1 Dhe ndodhi që ne kishim mbledhur së bashku të gjitha llojet e farave të çdo tipi, si të çdo lloj drithi, ashtu edhe të çdo lloj fruti.
- 2 Dhe ndodhi që ndërsa ati im qëndroi në vendin e shkretëtë, na foli duke na thënë: Vini re, unë kam ëndërruar një ëndërr; ose me fjalë të tjera kam parë një vegim.
- 3 Dhe vini re, për shkak të gjërave që kam parë, kam arsye të gëzoj te Zoti për shkak të Nefit dhe gjithashtu Samit; pasi kam arsye të mendoj se ata dhe gjithashtu shumë nga fara e tyre, do të shpëtohen.
- 4 Por vini re, Laman dhe Lemuel, kam jashtëzakonisht frikë për ju; pasi shikoni, m'u duk se pashë në ëndërrën time një vend të shkretëtë, të errët dhe të zymtë.
- 5 Dhe ndodhi që pashë një njeri dhe ai ishte veshur me një rrobë të bardhë; dhe ai erdhi dhe qëndroi para meje.
- 6 Dhe ndodhi që ai më foli dhe më urdhëroi që ta ndiqja.
- 7 Dhe ndodhi që, ndërsa po e ndiqja, pashë se gjendesha në një humbëtitë të errët dhe të zymtë.
- 8 Dhe pasi kisha ecur për shumë orë në errësirë, fillova t'i lutesha Zotit, që të kishte mëshirë për mua, sipas numrit të madh të mëshirave të tij të dhembshura.
- 9 Dhe ndodhi që, pasi iu luta Zotit, pashë një fushë të gjerë dhe të madhe.
- 10 Dhe ndodhi që pashë një pemë, fruti i së cilës ishte i dëshirueshëm për ta bërë dikë të lumtur.
- 11 Dhe ndodhi që unë shkova përpara dhe hëngra nga fruti i saj, dhe vura re se ishte më i ëmbël se gjithçka që kisha shijuar ndonjëherë më parë. Po, dhe vura re se fruti i saj ishte i bardhë, mbi çdo bardhësi që kisha parë ndonjëherë.
- 12 Dhe ndërsa po haja frutin e saj, ai ma mbushi shpirtin tim me një gëzim jashtëzakonisht të madh; prandaj fillova të dëshiroja që familja ime të hante nga ai gjithashtu, se e dija që ishte i dëshirueshëm mbi çdo frut tjetër.

1 Nephi 8

And it came to pass that we had gathered together all manner of seeds of every kind, both of grain of every kind, and also of the seeds of fruit of every kind.

And it came to pass that while my father tarried in the wilderness he spake unto us, saying: Behold, I have dreamed a dream; or, in other words, I have seen a vision.

And behold, because of the thing which I have seen, I have reason to rejoice in the Lord because of Nephi and also of Sam; for I have reason to suppose that they, and also many of their seed, will be saved.

But behold, Laman and Lemuel, I fear exceedingly because of you; for behold, methought I saw in my dream, a dark and dreary wilderness.

And it came to pass that I saw a man, and he was dressed in a white robe; and he came and stood before me.

And it came to pass that he spake unto me, and bade me follow him.

And it came to pass that as I followed him I beheld myself that I was in a dark and dreary waste.

And after I had traveled for the space of many hours in darkness, I began to pray unto the Lord that he would have mercy on me, according to the multitude of his tender mercies.

And it came to pass after I had prayed unto the Lord I beheld a large and spacious field.

And it came to pass that I beheld a tree, whose fruit was desirable to make one happy.

And it came to pass that I did go forth and partake of the fruit thereof; and I beheld that it was most sweet, above all that I ever before tasted. Yea, and I beheld that the fruit thereof was white, to exceed all the whiteness that I had ever seen.

And as I partook of the fruit thereof it filled my soul with exceedingly great joy; wherefore, I began to be desirous that my family should partake of it also; for I knew that it was desirable above all other fruit.

13 Dhe, ndërsa hodha sytë rreth e qark se ndoshta mund të zbuloja gjithashtu familjen time, unë vura re një lumë me ujë; dhe ai rridhte përgjatë dhe ishte pranë pemës nga e cila isha duke ngrënë frutin.

14 Dhe unë shikova që të vija re prej nga vinte; dhe pashë kreun e tij pak më tutje; dhe te kreu unë vura re nënën tuaj, Sarian, dhe Samin dhe Nefin; dhe ata qëndruan sikur nuk dinin nga duhej të shkonin.

15 Dhe ndodhi që u bëra shenjë të afroheshin; dhe u thashë me një zë të lartë, se ata duhej të vinin tek unë dhe të hanin frutin që ishte më i dëshirueshëm mbi çdo frut tjetër.

16 Dhe ndodhi që ata erdhën tek unë dhe hëngrën gjithashtu frutin.

17 Dhe ndodhi që unë dëshiroja që edhe Lamani dhe Lemueli të vinin dhe të hanin frutin; prandaj hodha sytë në drejtim të kreut të lumit se ndoshta mund t'i shihja ata.

18 Dhe ndodhi që i pashë, por ata nuk deshën të vinin tek unë dhe të hanin frutin.

19 Dhe vura re një shufër hekuri dhe ajo shtrihej gjatë bregut të lumit, dhe të shpinte te pema pranë së cilës unë qëndroja.

20 Dhe vura re gjithashtu një shteg të ngushtë dhe të ngushtuar që shtrihej përgjatë shufrës së hekurit, madje deri te pema pranë së cilës unë qëndroja; dhe ai gjithashtu të çonte pranë kreut të burimit, te një fushë e gjerë dhe e madhe, si të kishte qenë një botë.

21 Dhe pashë grumbullime të panumërta njerëzish, shumë prej të cilëve po shtyheshin përpara, që të siguronin shtegun që të udhëhiqte drejt pemës pranë së cilës unë qëndroja.

22 Dhe ndodhi që ata erdhën përpara dhe filluan të ecnin në shtegun që të çonte te pema.

23 Dhe ndodhi që atje u ngrit një mjegull errësire; po, madje një mjegull errësire jashtëzakonisht e madhe, aq e madhe, sa që ata që kishin filluar të ecnin nëpër shteg, e humbën rrugën e tyre, sa ata nuk dinin se ku ishin dhe humbën.

And as I cast my eyes round about, that perhaps I might discover my family also, I beheld a river of water; and it ran along, and it was near the tree of which I was partaking the fruit.

And I looked to behold from whence it came; and I saw the head thereof a little way off; and at the head thereof I beheld your mother Sariah, and Sam, and Nephi; and they stood as if they knew not whither they should go.

And it came to pass that I beckoned unto them; and I also did say unto them with a loud voice that they should come unto me, and partake of the fruit, which was desirable above all other fruit.

And it came to pass that they did come unto me and partake of the fruit also.

And it came to pass that I was desirous that Laman and Lemuel should come and partake of the fruit also; wherefore, I cast mine eyes towards the head of the river, that perhaps I might see them.

And it came to pass that I saw them, but they would not come unto me and partake of the fruit.

And I beheld a rod of iron, and it extended along the bank of the river, and led to the tree by which I stood.

And I also beheld a strait and narrow path, which came along by the rod of iron, even to the tree by which I stood; and it also led by the head of the fountain, unto a large and spacious field, as if it had been a world.

And I saw numberless concourses of people, many of whom were pressing forward, that they might obtain the path which led unto the tree by which I stood.

And it came to pass that they did come forth, and commence in the path which led to the tree.

And it came to pass that there arose a mist of darkness; yea, even an exceedingly great mist of darkness, insomuch that they who had commenced in the path did lose their way, that they wandered off and were lost.

24 Dhe ndodhi që unë vura re të tjerë që po shtyheshin përpara dhe ata erdhën përpara dhe u kapën pas fundit të shufrës së hekurit; dhe shkuan përpara përmes mjegullës së errësirës, duke u mbajtur fort pas shufrës së hekurit, madje derisa arritën dhe hëngrën nga fruti i pemës.

25 Dhe, pasi hëngrën nga fruti i pemës, ata hodhën sytë përreth, sikur të ishin të turpëruar.

26 Edhe unë gjithashtu hodha sytë rreth e qark dhe vura re nga ana tjetër e lumit të ujit një ndërtesë të gjerë dhe të madhe që qëndronte sikur të ishte në ajër lart mbi tokë.

27 Dhe ishte mbushur me njerëz, si pleq dhe të rinj, si meshkuj dhe femra dhe mënyra e tyre e veshjes ishte jashtëzakonisht e mirë; dhe ata ishin duke u tallur dhe duke treguar me gisht drejt atyre që kishin ardhur te pema dhe po hanin frutin.

28 Dhe pasi ata kishin shijuar nga fruti, u turpëruan për shkak të atyre që po i përqeshnin; dhe ata u larguan nëpër shtigje të ndaluara dhe humbën.

29 Dhe tani unë, Nefi, nuk i them të gjitha fjalët e atit tim.

30 Por, që të mos zgjatem në të shkruar, vini re, ai pa turma të tjera, duke u shtyrë përpara; dhe ato erdhën dhe u kapën fort pas fundit të shufrës prej hekuri dhe u shtynë gjithnjë e më përpara, duke u mbajtur vazhdimisht me vendosmëri te shufra e hekurit, derisa arritën dhe ranë dhe hëngrën nga fruti i pemës.

31 Dhe ai pa gjithashtu turma të tjera, duke kërkuar rrugën e tyre drejt ndërtesës së gjerë dhe të madhe.

32 Dhe ndodhi që shumë u mbytën në thellësitë e burimit dhe shumë u zhdukën nga sytë e tij, duke u endur nëpër udhë të panjohura.

33 Dhe e madhe që turma që hyri në atë ndërtesë të çuditshme. Dhe pasi hynin në atë ndërtesë, na përqeshnin dhe na tregonin me gisht, mua dhe gjithashtu të tjerë që po hanin nga fruti; por ne nuk ua vumë veshin.

34 Këto janë fjalët e atit tim: Pasi të gjithë ata që ua vunë veshin, u zhdukën.

35 Dhe Lamani dhe Lemueli nuk morën nga fruti, tha ati im.

And it came to pass that I beheld others pressing forward, and they came forth and caught hold of the end of the rod of iron; and they did press forward through the mist of darkness, clinging to the rod of iron, even until they did come forth and partake of the fruit of the tree.

And after they had partaken of the fruit of the tree they did cast their eyes about as if they were ashamed.

And I also cast my eyes round about, and beheld, on the other side of the river of water, a great and spacious building; and it stood as it were in the air, high above the earth.

And it was filled with people, both old and young, both male and female; and their manner of dress was exceedingly fine; and they were in the attitude of mocking and pointing their fingers towards those who had come at and were partaking of the fruit.

And after they had tasted of the fruit they were ashamed, because of those that were scoffing at them; and they fell away into forbidden paths and were lost.

And now I, Nephi, do not speak all the words of my father.

But, to be short in writing, behold, he saw other multitudes pressing forward; and they came and caught hold of the end of the rod of iron; and they did press their way forward, continually holding fast to the rod of iron, until they came forth and fell down and partook of the fruit of the tree.

And he also saw other multitudes feeling their way towards that great and spacious building.

And it came to pass that many were drowned in the depths of the fountain; and many were lost from his view, wandering in strange roads.

And great was the multitude that did enter into that strange building. And after they did enter into that building they did point the finger of scorn at me and those that were partaking of the fruit also; but we heeded them not.

These are the words of my father: For as many as heeded them, had fallen away.

And Laman and Lemuel partook not of the fruit, said my father.

36 Dhe ndodhi që, pasi ati im i kishte thënë të gjitha fjalët e ëndrrës apo vegimit të tij, të cilat ishin shumë, ai na tha se për shkak të këtyre gjërave që pa në vegim, ai kishte jashtëzakonisht frikë për Lamanin dhe Lemuelin; po, ai kishte frikë se ata do të dëboheshin nga prania e Zotit.

37 Dhe pastaj ai i këshilloi ata me gjithë ndjenjën e një prindi të dhembshur, që t'u vinin veshin fjalëve të tij, se ndoshta Zoti do të ishte i mëshirshëm ndaj tyre dhe nuk do t'i dëbonte; po, ati im u predikoi atyre.

38 Dhe pasi u predikoi atyre dhe gjithashtu u profetizoi për shumë gjëra, ai u bëri thirrje që të zbatonin urdhërimet e Zotit dhe pushoi së foluri atyre.

And it came to pass after my father had spoken all the words of his dream or vision, which were many, he said unto us, because of these things which he saw in a vision, he exceedingly feared for Laman and Lemuel; yea, he feared lest they should be cast off from the presence of the Lord.

And he did exhort them then with all the feeling of a tender parent, that they would hearken to his words, that perhaps the Lord would be merciful to them, and not cast them off; yea, my father did preach unto them.

And after he had preached unto them, and also prophesied unto them of many things, he bade them to keep the commandments of the Lord; and he did cease speaking unto them.

1 Nefi 9

- 1 Dhe të gjitha këto gjëra ati im i pa dhe i dëgjoi, dhe i tregoi, ndërsa banonte në një çadër, në luginën e Lemuelit, dhe gjithashtu një mori gjërash të tjera të cilat nuk mund të shkruhen mbi këto fletë.
- 2 Dhe tani, si kam thënë në lidhje me këto fletë, vini re, se ato nuk janë fletët mbi të cilat unë bëj një rrëfim të plotë të historisë së popullit tim; pasi fletëve, mbi të cilat bëj një rrëfim të plotë të popullit tim, u kam dhënë emrin e Nefit; prandaj ato quhen fletët e Nefit, sipas vetë emrit tim; edhe këto fletë gjithashtu quhen fletët e Nefit.
- 3 Megjithatë, kam marrë një urdhërim nga Zoti, që unë duhet t'i bëj këto fletë, për qëllimin e veçantë se duhet të ketë një rrëfim të gdhendur të shërbesës së popullit tim.
- 4 Mbi fletët e tjera duhet të gdhendet një rrëfim i mbretërimit të mbretërve dhe i luftërave dhe i përpjekjeve të popullit tim, prandaj këto fletë janë në pjesën më të madhe për shërbesën dhe fletët e tjera janë në pjesën më të madhe, për mbretërimin e mbretërve, për luftërat dhe përpjekjet e popullit tim.
- 5 Prandaj, Zoti më ka urdhëruar që t'i bëj këto fletë për një qëllim të urtë në të, qëllim të cilin unë nuk e di.
- 6 Por, Zoti i di të gjitha gjërat që nga fillimi; prandaj, ai përgatit një rrugë për plotësimin e të gjitha punëve të tij mes fëmijëve të njerëzve; pasi vini re, ai ka gjithë fuqinë, që të plotësojë të gjitha fjalët e tij. Dhe kështu është. Amen.

1 Nephi 9

And all these things did my father see, and hear, and speak, as he dwelt in a tent, in the valley of Lemuel, and also a great many more things, which cannot be written upon these plates.

And now, as I have spoken concerning these plates, behold they are not the plates upon which I make a full account of the history of my people; for the plates upon which I make a full account of my people I have given the name of Nephi; wherefore, they are called the plates of Nephi, after mine own name; and these plates also are called the plates of Nephi.

Nevertheless, I have received a commandment of the Lord that I should make these plates, for the special purpose that there should be an account engraven of the ministry of my people.

Upon the other plates should be engraven an account of the reign of the kings, and the wars and contentions of my people; wherefore these plates are for the more part of the ministry; and the other plates are for the more part of the reign of the kings and the wars and contentions of my people.

Wherefore, the Lord hath commanded me to make these plates for a wise purpose in him, which purpose I know not.

But the Lord knoweth all things from the beginning; wherefore, he prepareth a way to accomplish all his works among the children of men; for behold, he hath all power unto the fulfilling of all his words. And thus it is. Amen.

1 Nefi 10

- 1 Dhe tani unë, Nefi, vazhdoj duke dhënë një rrëfim mbi këto fletë të veprimeve të mia dhe mbretërimit tim dhe shërbesës sime; kështu, për të vazhduar me rrëfimin tim, do t'ju flas disi për gjërat e atit tim dhe gjithashtu të vëllezërve të mi.
- 2 Por vini re, ndodhi që pasi ati im mbaroi së thëni fjalët e ëndrrës së tij dhe gjithashtu së nxituri që ata të ishin të zellshëm, ai u foli atyre në lidhje me Judenjtë—
- 3 Se pasi ata do të shkatërroheshin, madje ai qytet i madh i Jeruzalemit, dhe shumë prej tyre të jenë marrë robër në Babiloni, në kohën e caktuar të Zotit, ata do të kthehen përsëri, po, madje do të lirohen nga robëria; dhe pasi të lirohen nga robëria do të zotërojnë përsëri tokën e trashëgimit të tyre.
- 4 Po, madje gjashtëqind vjet nga koha që ati im u largua nga Jeruzalemi, një profet, Zoti Perëndi do të nxjerrë nga mesi i Judenjve—madje një Mesia, ose me fjalë të tjera një Shpëtimtar të botës.
- 5 Dhe ai foli gjithashtu në lidhje me profetët, sesa shumë prej tyre kishin dëshmuar për këto gjëra, në lidhje me këtë Mesia për të cilin ai kishte folur, ose për këtë Shëlbues të botës.
- 6 Kështu që, i tërë njerëzimi ishte në një gjendje të humbur dhe të rënë dhe gjithmonë do të ishte ashtu, nëse nuk do të mbështetej në këtë Shëlbues.
- 7 Dhe ai foli gjithashtu për një profet, i cili duhej të vinte para Mesias, për të përgatitur udhën e Zotit—
- 8 Po, madje ai do të shkojë dhe do të thërrasë në vendin e shkretëtë: Përgatitni udhën e Zotit; dhe bëjini shtigjet e tij të drejta; pasi është një mes jush, të cilin ju nuk e njihni; dhe ai është më i fuqishëm se unë, lidhëset e këpucëve të të cilit unë nuk jam i denjë t'i zgjidh. Dhe ati im foli shumë në lidhje me këtë gjë.
- 9 Dhe ati im tha se ai do të pagëzojë në Bethabara, matanë Jordanit; dhe tha gjithashtu se ai do të pagëzojë me ujë; madje që ai do të pagëzojë Mesian me ujë.

1 Nephi 10

And now I, Nephi, proceed to give an account upon these plates of my proceedings, and my reign and ministry; wherefore, to proceed with mine account, I must speak somewhat of the things of my father, and also of my brethren.

For behold, it came to pass after my father had made an end of speaking the words of his dream, and also of exhorting them to all diligence, he spake unto them concerning the Jews—

That after they should be destroyed, even that great city Jerusalem, and many be carried away captive into Babylon, according to the own due time of the Lord, they should return again, yea, even be brought back out of captivity; and after they should be brought back out of captivity they should possess again the land of their inheritance.

Yea, even six hundred years from the time that my father left Jerusalem, a prophet would the Lord God raise up among the Jews—even a Messiah, or, in other words, a Savior of the world.

And he also spake concerning the prophets, how great a number had testified of these things, concerning this Messiah, of whom he had spoken, or this Redeemer of the world.

Wherefore, all mankind were in a lost and in a fallen state, and ever would be save they should rely on this Redeemer.

And he spake also concerning a prophet who should come before the Messiah, to prepare the way of the Lord—

Yea, even he should go forth and cry in the wilderness: Prepare ye the way of the Lord, and make his paths straight; for there standeth one among you whom ye know not; and he is mightier than I, whose shoe's latchet I am not worthy to unloose. And much spake my father concerning this thing.

And my father said he should baptize in Bethabara, beyond Jordan; and he also said he should baptize with water; even that he should baptize the Messiah with water.

- 10 Dhe, pasi të kishte pagëzuar Mesian me ujë, ai do të shihte dhe do të dëshmonte se kishte pagëzuar Qengjin e Perëndisë, i cili do t'i hiqte mëkatet botës.
- 11 Dhe ndodhi që pasi ati im i tha këto fjalë, ai u foli vëllezërve të mi në lidhje me ungjillin që duhet të predikohet midis Judenjve, si dhe në lidhje me rënien e Judenjve në mosbesim. Dhe pasi ata të kenë vrarë Mesian i cili do të vijë dhe pasi ai të jetë vrarë, ai do të ngrihet së vdekuri dhe do t'u shfaqet Johebrenjve, nëpërmjet Frymës së Shenjtë.
- 12 Po, madje ati im foli shumë në lidhje me Johebrenjtë dhe gjithashtu në lidhje me shtëpinë e Izraelit dhe se ata duhet të krahasoheshin me një pemë ulliri, degët e së cilës do të thyheshin dhe do të përhapeshin në të gjithë faqen e dheut.
- 13 Kështu që, tha ai, ne duhej të drejtoheshim njëzëri në tokën e premtimit, për të përmbushur fjalën e Zotit që ne do të shpërndaheshim në tërë faqen e dheut.
- 14 Dhe pasi shtëpia e Izraelit të shpërndahet, ata duhet të mbledhen tok përsëri; ose në fund, pasi Johebrenjtë të kenë pranuar plotësinë e Ungjillit, degët natyrale të pemës së ullirit ose të mbeturit e shtëpisë së Izraelit, duhet të shartohen në të, ose të vijnë në njohurinë e Mesias së vërtetë, Zotit të tyre dhe Shëlbuesit të tyre.
- 15 Dhe me këtë lloj gjuhe ati im u profetizoi dhe u foli vëllezërve të mi, dhe u tha edhe shumë gjëra të tjera që unë nuk i shkruaj në këtë libër; pasi unë kam shkruar aq shumë prej tyre, sa ishin të dobishme për mua në librin tjetër.
- 16 Dhe, të gjitha këto gjëra për të cilat ju fola, ndodhën ndërsa ati im banonte në një çadër në luginën e Lemuelit.

And after he had baptized the Messiah with water, he should behold and bear record that he had baptized the Lamb of God, who should take away the sins of the world.

And it came to pass after my father had spoken these words he spake unto my brethren concerning the gospel which should be preached among the Jews, and also concerning the dwindling of the Jews in unbelief. And after they had slain the Messiah, who should come, and after he had been slain he should rise from the dead, and should make himself manifest, by the Holy Ghost, unto the Gentiles.

Yea, even my father spake much concerning the Gentiles, and also concerning the house of Israel, that they should be compared like unto an olive tree, whose branches should be broken off and should be scattered upon all the face of the earth.

Wherefore, he said it must needs be that we should be led with one accord into the land of promise, unto the fulfilling of the word of the Lord, that we should be scattered upon all the face of the earth.

And after the house of Israel should be scattered they should be gathered together again; or, in fine, after the Gentiles had received the fulness of the Gospel, the natural branches of the olive tree, or the remnants of the house of Israel, should be grafted in, or come to the knowledge of the true Messiah, their Lord and their Redeemer.

And after this manner of language did my father prophesy and speak unto my brethren, and also many more things which I do not write in this book; for I have written as many of them as were expedient for me in mine other book.

And all these things, of which I have spoken, were done as my father dwelt in a tent, in the valley of Lemuel.

17 Dhe ndodhi që pasi unë, Nefi, i kisha dëgjuar të gjitha fjalët e atit tim në lidhje me gjërat që ai pa në një vegim dhe gjithashtu gjërat që ai foli nëpërmjet fuqisë së Frymës së Shenjtë, fuqi të cilën ai e mori nëpërmjet besimit në Birin e Perëndisë—dhe Biri i Perëndisë ishte Mesia, i cili do të vijë—unë, Nefi, gjithashtu kisha dëshirë që të mund të shihja dhe të dëgjoja dhe të dija për këto gjëra, nëpërmjet fuqisë së Frymës së Shenjtë, që është dhurata e Perëndisë te të gjithë ata që e kërkojnë atë me zell, si në kohërat e vjetra, ashtu edhe në kohën kur ai do t'u shfaqet fëmijëve të njerëzve.

18 Pasi ai është i njëjtë dje, sot dhe përgjithmonë; dhe udha është përgatitur për të gjithë njerëzit që nga krijimi i botës, në qoftë se ata duan të pendohen dhe të vijnë tek ai.

19 Pasi, ai që kërkon me zell do të gjejë dhe misteret e Perëndisë do t'u shpalosen nëpërmjet fuqisë së Frymës së Shenjtë, po aq mirë në këto kohë sa në kohët e vjetra dhe po aq mirë në kohët e vjetra sa në kohët që vijnë; prandaj drejtimi i Zotit është një rreth i përhershëm.

20 Kështu që, mbaj mend, O njeri, për të gjitha veprimet e tua, ti do të sillesh në gjykim!

21 Kështu, në qoftë se jeni përpjekur të bëni të liga në ditët e provës suaj, atëherë ju do të gjendeni të papastër para fronit të gjyqimit të Perëndisë; dhe asgjë e papastër nuk mund të jetojë me Perëndinë; prandaj ju duhet të dëboheni përgjithmonë.

22 Dhe Fryma e Shenjtë më jep autoritetin që unë t'i them këto gjëra dhe mos t'i mohoj.

And it came to pass after I, Nephi, having heard all the words of my father, concerning the things which he saw in a vision, and also the things which he spake by the power of the Holy Ghost, which power he received by faith on the Son of God—and the Son of God was the Messiah who should come—I, Nephi, was desirous also that I might see, and hear, and know of these things, by the power of the Holy Ghost, which is the gift of God unto all those who diligently seek him, as well in times of old as in the time that he should manifest himself unto the children of men.

For he is the same yesterday, today, and forever; and the way is prepared for all men from the foundation of the world, if it so be that they repent and come unto him.

For he that diligently seeketh shall find; and the mysteries of God shall be unfolded unto them, by the power of the Holy Ghost, as well in these times as in times of old, and as well in times of old as in times to come; wherefore, the course of the Lord is one eternal round.

Therefore remember, O man, for all thy doings thou shalt be brought into judgment.

Wherefore, if ye have sought to do wickedly in the days of your probation, then ye are found unclean before the judgment-seat of God; and no unclean thing can dwell with God; wherefore, ye must be cast off forever.

And the Holy Ghost giveth authority that I should speak these things, and deny them not.

1 Nefi 11

- 1 Pasi ndodhi që, pasi unë kisha dëshirë të dija gjërat që ati im kishte parë dhe duke besuar se Zoti ishte në gjendje të m'i bënte të njohura ato, ndërsa u ula duke menduar në zemrën time, unë u rrëmbeva në Shpirtin e Zotit, po, në një mal jashtëzakonisht të lartë që nuk e kisha parë kurrë më parë dhe mbi të cilin unë nuk kisha vënë këmbë kurrë më parë.
- 2 Dhe Shpirti më tha: Vër re, çfarë dëshiron ti?
- 3 Dhe unë thashë: Unë dëshiroj të shoh gjërat që ati im pa.
- 4 Dhe Shpirti më tha: Beson ti se ati yt e pa pemën për të cilën ai ka folur?
- 5 Dhe unë thashë: Po, ti e di se unë i besoj të gjitha fjalët e atit tim.
- 6 Dhe kur unë kisha folur këto fjalë, Shpirti thirri me një zë të lartë, duke thënë: Hosana Zotit, më të lartit Perëndi, pasi ai është Perëndi mbi të gjithë tokën, po, madje mbi gjithçka. Dhe i bekuar je ti, Nefi, sepse ti beson në Birin e më të lartit Perëndi; prandaj do të shohësh gjërat që ti ke dëshiruar.
- 7 Dhe vër re kjo gjë do të të jepet si një shenjë, që pasi të kesh parë pemën që dha frutin që ati yt shijoi, ti do të shikosh gjithashtu një njeri duke zbritur nga qielli dhe atë ti do të dëshmosh; dhe pasi ta kesh dëshmuar atë, do të japësh dëshmi se ai është Biri i Perëndisë.
- 8 Dhe ndodhi që Shpirti më tha: Shiko! Dhe unë shikova dhe vura re një pemë; dhe ajo ishte si pema që ati im kishte parë; dhe bukuria e saj ishte shumë e madhe, po, duke ia kaluar të gjitha bukurive; dhe bardhësia e saj ia kalonte bardhësisë së një bore të posarënë.
- 9 Dhe ndodhi që, pasi unë e kisha parë pemën, unë i thashë Shpirtit: Unë vura re që ti më ke treguar mua pemën që është e çmuar mbi të gjitha.
- 10 Dhe ai më tha: Çfarë dëshiron ti?
- 11 Dhe unë i thashë atij: Të di interpretimin për këtë—se unë i fola atij ashtu siç flet një njeri, pasi unë vura re se ai ishte në formën e një njeriu; megjithatë, unë e dija se ai ishte Shpirti i Zotit; dhe ai më foli mua si një njeri flet me një tjetër.

1 Nephi 11

For it came to pass after I had desired to know the things that my father had seen, and believing that the Lord was able to make them known unto me, as I sat pondering in mine heart I was caught away in the Spirit of the Lord, yea, into an exceedingly high mountain, which I never had before seen, and upon which I never had before set my foot.

And the Spirit said unto me: Behold, what desirest thou?

And I said: I desire to behold the things which my father saw.

And the Spirit said unto me: Believest thou that thy father saw the tree of which he hath spoken?

And I said: Yea, thou knowest that I believe all the words of my father.

And when I had spoken these words, the Spirit cried with a loud voice, saying: Hosanna to the Lord, the most high God; for he is God over all the earth, yea, even above all. And blessed art thou, Nephi, because thou believest in the Son of the most high God; wherefore, thou shalt behold the things which thou hast desired.

And behold this thing shall be given unto thee for a sign, that after thou hast beheld the tree which bore the fruit which thy father tasted, thou shalt also behold a man descending out of heaven, and him shall ye witness; and after ye have witnessed him ye shall bear record that it is the Son of God.

And it came to pass that the Spirit said unto me: Look! And I looked and beheld a tree; and it was like unto the tree which my father had seen; and the beauty thereof was far beyond, yea, exceeding of all beauty; and the whiteness thereof did exceed the whiteness of the driven snow.

And it came to pass after I had seen the tree, I said unto the Spirit: I behold thou hast shown unto me the tree which is precious above all.

And he said unto me: What desirest thou?

And I said unto him: To know the interpretation thereof—for I spake unto him as a man speaketh; for I beheld that he was in the form of a man; yet nevertheless, I knew that it was the Spirit of the Lord; and he spake unto me as a man speaketh with another.

12 Dhe ndodhi që ai më tha: Shiko! Dhe unë bëra që ta shoh, por unë nuk e pashë; pasi ai kishte ikur nga prania ime.

13 Dhe ndodhi që unë shikova dhe vura re qytetin e madh të Jeruzalemit dhe gjithashtu qytete të tjera. Dhe unë vura re qytetin e Nazaretit; dhe në qytetin e Nazaretit unë pashë një virgjëreshë dhe ajo ishte jashtëzakonisht e këndshme dhe e bardhë.

14 Dhe ndodhi që unë pashë qiejt të hapen dhe një engjëll zbriti dhe qëndroi para meje, dhe ai më tha: Nefi, çfarë sheh ti?

15 Dhe unë i thashë atij: Një virgjëreshë, më e bukura dhe më e këndshme mbi të gjitha virgjëreshat e tjera.

16 Dhe ai më tha: A e di ti denjimin e Perëndisë?

17 Dhe unë i thashë atij: Unë e di se ai i do fëmijët e tij; megjithatë, unë nuk e di kuptimin e të gjitha gjërave.

18 Dhe ai më tha mua: Vër re, virgjëresha që ti shikon është nëna e Birit të Perëndisë, sipas mënyrës së mishit.

19 Dhe ndodhi që unë pashë se ajo u mor në Shpirtin; dhe pasi ajo u mor në Shpirtin për hapësirën e një kohe, engjëlli më foli, duke thënë: Shiko!

20 Dhe unë shikova dhe vura re virgjëreshën përsëri, duke mbajtur një fëmijë në krahët e saj.

21 Dhe engjëlli më tha: Shiko Qengjin e Perëndisë, po, madje Birin e Atit të Amshuar! E di ti domethënien e pemës që ati yt pa?

22 Dhe unë iu përgjigja atij, duke thënë: Po, është dashuria e Perëndisë që derdhet në zemrat e fëmijëve të njerëzve; prandaj, ajo është më e dëshirueshme mbi të gjitha gjërat.

23 Dhe ai më foli, duke thënë: Po, dhe më e gëzueshme për shpirtin.

24 Dhe pasi ai kishte thënë këto fjalë, ai më tha: Shiko! Dhe unë shikova dhe vura re Birin e Perëndisë duke shkuar përpara mes fëmijëve të njerëzve; dhe unë pashë shumë që ranë në këmbët e tij dhe e adhurorin atë.

And it came to pass that he said unto me: Look! And I looked as if to look upon him, and I saw him not; for he had gone from before my presence.

And it came to pass that I looked and beheld the great city of Jerusalem, and also other cities. And I beheld the city of Nazareth; and in the city of Nazareth I beheld a virgin, and she was exceedingly fair and white.

And it came to pass that I saw the heavens open; and an angel came down and stood before me; and he said unto me: Nephi, what beholdest thou?

And I said unto him: A virgin, most beautiful and fair above all other virgins.

And he said unto me: Knowest thou the condemnation of God?

And I said unto him: I know that he loveth his children; nevertheless, I do not know the meaning of all things.

And he said unto me: Behold, the virgin whom thou seest is the mother of the Son of God, after the manner of the flesh.

And it came to pass that I beheld that she was carried away in the Spirit; and after she had been carried away in the Spirit for the space of a time the angel spake unto me, saying: Look!

And I looked and beheld the virgin again, bearing a child in her arms.

And the angel said unto me: Behold the Lamb of God, yea, even the Son of the Eternal Father! Knowest thou the meaning of the tree which thy father saw?

And I answered him, saying: Yea, it is the love of God, which sheddeth itself abroad in the hearts of the children of men; wherefore, it is the most desirable above all things.

And he spake unto me, saying: Yea, and the most joyous to the soul.

And after he had said these words, he said unto me: Look! And I looked, and I beheld the Son of God going forth among the children of men; and I saw many fall down at his feet and worship him.

25 Dhe ndodhi që unë vura re që shufra prej hekuri që ati im kishte parë, ishte fjala e Perëndisë, që të çonte te burimi i ujërave të gjalla, ose te pema e jetës; ujëra të cilat janë një përfaqësim i dashurisë së Perëndisë; dhe unë vura re gjithashtu, se pema e jetës ishte një përfaqësim i dashurisë së Perëndisë.

26 Dhe engjëlli më tha përsëri: Shiko dhe vër re denjimin e Perëndisë!

27 Dhe unë shikova dhe vura re Shëlbuesin e botës, për të cilin ati im kishte folur; dhe unë gjithashtu vura re profetin që do të përgatiste udhën para tij. Dhe Qengji i Perëndisë shkoi përpara dhe u pagëzua nga ai; dhe pasi ai u pagëzua, unë i pashë qiejt të hapen dhe Fryma e Shenjtë zbriti nga qielli dhe qëndroi mbi të, në formën e një pëllumbi.

28 Dhe unë vura re se ai shkoi përpara duke u shërbyer njerëzve në fuqi dhe lavdi të madhe; dhe turmat ishin mbledhur së bashku për ta dëgjuar atë; dhe unë vura re se ata e dëbuan atë nga mesi i tyre.

29 Dhe unë gjithashtu vura re dymbëdhjetë të tjerë duke e ndjekur atë. Dhe ndodhi që ata u morën në Shpirtin përpara fytyrës sime dhe unë nuk i pashë më.

30 Dhe ndodhi që engjëlli më foli përsëri duke thënë: Shiko! Dhe unë shikova dhe vura re qiejt të hapen përsëri, dhe unë pashë engjëj duke zbritur mbi fëmijët e njerëzve; dhe ata u shërbyen atyre.

31 Dhe ai më foli përsëri duke thënë: Shiko! Dhe unë shikova dhe vura re Qengjin e Perëndisë duke shkuar mes fëmijëve të njerëzve. Dhe unë vura re turma njerëzish të cilët ishin të sëmurë dhe të cilët ishin të prekur nga të gjitha llojet e sëmundjeve dhe nga djaj e shpirtra të papastër; dhe engjëlli foli dhe m'i tregoi të gjitha këto gjëra. Dhe ata u shëruan nga fuqia e Qengjit të Perëndisë; dhe djajtë dhe shpirtrat e papastër u dëbuan.

32 Dhe ndodhi që engjëlli më foli përsëri, duke thënë: Shiko! Dhe unë shikova dhe pashë Qengjin e Perëndisë që ishte marrë nga njerëzit; po, Biri i Perëndisë së përjetshëm u gjykua nga bota; dhe unë pashë dhe jap dëshmi.

33 Dhe unë, Nefi, pashë që ai ishte ngritur mbi kryqin dhe ishte vrarë për mëkatet e botës.

And it came to pass that I beheld that the rod of iron, which my father had seen, was the word of God, which led to the fountain of living waters, or to the tree of life; which waters are a representation of the love of God; and I also beheld that the tree of life was a representation of the love of God.

And the angel said unto me again: Look and behold the condescension of God!

And I looked and beheld the Redeemer of the world, of whom my father had spoken; and I also beheld the prophet who should prepare the way before him. And the Lamb of God went forth and was baptized of him; and after he was baptized, I beheld the heavens open, and the Holy Ghost come down out of heaven and abide upon him in the form of a dove.

And I beheld that he went forth ministering unto the people, in power and great glory; and the multitudes were gathered together to hear him; and I beheld that they cast him out from among them.

And I also beheld twelve others following him. And it came to pass that they were carried away in the Spirit from before my face, and I saw them not.

And it came to pass that the angel spake unto me again, saying: Look! And I looked, and I beheld the heavens open again, and I saw angels descending upon the children of men; and they did minister unto them.

And he spake unto me again, saying: Look! And I looked, and I beheld the Lamb of God going forth among the children of men. And I beheld multitudes of people who were sick, and who were afflicted with all manner of diseases, and with devils and unclean spirits; and the angel spake and showed all these things unto me. And they were healed by the power of the Lamb of God; and the devils and the unclean spirits were cast out.

And it came to pass that the angel spake unto me again, saying: Look! And I looked and beheld the Lamb of God, that he was taken by the people; yea, the Son of the everlasting God was judged of the world; and I saw and bear record.

And I, Nephi, saw that he was lifted up upon the cross and slain for the sins of the world.

- 34 Dhe pasi ai ishte vrarë, unë pashë turmat e tokës që ishin mbledhur së bashku për të luftuar kundër apostujve të Qengjit; pasi kështu ishin quajtur të dymbëdhjetët nga engjëlli i Zotit.
- 35 Dhe turma e tokës ishte mbledhur së bashku; dhe unë pashë se ata ishin në një ndërtesë të gjerë dhe të madhe, si në ndërtesën që ati im pa. Dhe engjëlli i Zotit më foli përsëri, duke thënë: Shiko botën dhe urtësinë e saj; po, shiko shtëpia e Izraelit është mbledhur së bashku, për të luftuar kundër dymbëdhjetë apostujve të Qengjit.
- 36 Dhe ndodhi që unë pashë dhe jap dëshmi se ndërtesa e gjerë dhe e madhe ishte kryelartësia e botës; dhe ajo ra dhe rënia e saj ishte jashtëzakonisht e madhe. Dhe engjëlli i Zotit më foli përsëri, duke thënë: I tillë do të jetë shkatërrimi i të gjitha kombeve, fiseve, gjuhëve dhe njerëzve që do të luftojnë kundër dymbëdhjetë apostujve të Qengjit.

And after he was slain I saw the multitudes of the earth, that they were gathered together to fight against the apostles of the Lamb; for thus were the twelve called by the angel of the Lord.

And the multitude of the earth was gathered together; and I beheld that they were in a large and spacious building, like unto the building which my father saw. And the angel of the Lord spake unto me again, saying: Behold the world and the wisdom thereof; yea, behold the house of Israel hath gathered together to fight against the twelve apostles of the Lamb.

And it came to pass that I saw and bear record, that the great and spacious building was the pride of the world; and it fell, and the fall thereof was exceedingly great. And the angel of the Lord spake unto me again, saying: Thus shall be the destruction of all nations, kindreds, tongues, and people, that shall fight against the twelve apostles of the Lamb.

1 Nefi 12

- 1 Dhe ndodhi që engjëlli më tha: Shiko dhe vër re farën tënde dhe gjithashtu farën e vëllezërve të tu. Dhe unë shikova dhe vura re tokën e premtimit; dhe unë pashë turma njerëzish, po, madje që ishin në numër aq shumë, sa rëra e detit.
- 2 Dhe ndodhi që unë pashë turma të mbledhura së bashku për të luftuar njëra kundër tjetrës; dhe unë vura re luftëra dhe zhurmë luftërash dhe vrasje të mëdha me shpatë mes popullit tim.
- 3 Dhe ndodhi që unë vura re shumë breza të kalonin, pas luftërave dhe grindjeve në tokë; dhe unë vura re shumë qytete, po, madje që unë nuk i numërova dot.
- 4 Dhe ndodhi që unë pashë një mjegull errësire mbi faqen e tokës së premtimit; dhe unë pashë vetëtima dhe dëgjova bubullima dhe tërmete, dhe të gjitha llojet e zhurmave të trazuar; dhe unë pashë tokën dhe shkëmbinjtë që çaheshin; dhe unë pashë malet duke u shembur në copa; dhe unë pashë fushat e tokës që ato ishin copëtuar; dhe unë pashë shumë qytete që qenë fundosur dhe unë pashë shumë që ishin djegur me zjarr dhe unë pashë shumë të tjera që po shembeshin për tokë për shkak të lëkundjes së saj.
- 5 Dhe ndodhi që pasi i pashë këto gjëra, pashë mjegullën e errësirës që kaloi nga faqja e tokës; dhe vini re, unë pashë turma që nuk kishin rënë për shkak të gjykimeve të mëdha dhe të tmerrshme të Zotit.
- 6 Dhe unë pashë qiejt të hapen dhe Qengjin e Perëndisë duke zbritur nga qielli; dhe ai erdhi poshtë dhe shfaqti veten tek ata.
- 7 Dhe unë gjithashtu pashë dhe dëshmoj që Fryma e Shenjtë ra mbi dymbëdhjetë të tjerë; dhe ata u shuguruan nga Perëndia dhe u zgjodhën.
- 8 Dhe engjëlli më foli, duke thënë: Vër re dymbëdhjetë dishepujt e Qengjit të cilët janë zgjedhur t'i shërbejnë farës tënde.
- 9 Dhe ai më tha: Ti i mban mend dymbëdhjetë apostujt e Qengjit? Vër re, ata janë ata që do të gjykojnë dymbëdhjetë fiset e Izraelit; prandaj dymbëdhjetë shërbestarët e farës sate do të gjykoohen prej tyre; pasi ju jeni nga shtëpia e Izraelit.

1 Nephi 12

And it came to pass that the angel said unto me: Look, and behold thy seed, and also the seed of thy brethren. And I looked and beheld the land of promise; and I beheld multitudes of people, yea, even as it were in number as many as the sand of the sea.

And it came to pass that I beheld multitudes gathered together to battle, one against the other; and I beheld wars, and rumors of wars, and great slaughters with the sword among my people.

And it came to pass that I beheld many generations pass away, after the manner of wars and contentions in the land; and I beheld many cities, yea, even that I did not number them.

And it came to pass that I saw a mist of darkness on the face of the land of promise; and I saw lightnings, and I heard thunderings, and earthquakes, and all manner of tumultuous noises; and I saw the earth and the rocks, that they rent; and I saw mountains tumbling into pieces; and I saw the plains of the earth, that they were broken up; and I saw many cities that they were sunk; and I saw many that they were burned with fire; and I saw many that did tumble to the earth, because of the quaking thereof.

And it came to pass after I saw these things, I saw the vapor of darkness, that it passed from off the face of the earth; and behold, I saw multitudes who had not fallen because of the great and terrible judgments of the Lord.

And I saw the heavens open, and the Lamb of God descending out of heaven; and he came down and showed himself unto them.

And I also saw and bear record that the Holy Ghost fell upon twelve others; and they were ordained of God, and chosen.

And the angel spake unto me, saying: Behold the twelve disciples of the Lamb, who are chosen to minister unto thy seed.

And he said unto me: Thou rememberest the twelve apostles of the Lamb? Behold they are they who shall judge the twelve tribes of Israel; wherefore, the twelve ministers of thy seed shall be judged of them; for ye are of the house of Israel.

- 10 Dhe këta dymbëdhjetë shërbestarë që ti shikon do të gjykojnë farën tënde. Dhe, vër re, ata janë përgjithmonë të drejtë; pasi, për shkak të besimit të tyre në Qengjin e Perëndisë, rrobat e tyre janë bërë të bardha në gjakun e tij.
- 11 Dhe engjëlli më tha: Shiko! Dhe unë pashë dhe vura re tre breza të kalonin në drejtësi; dhe rrobat e tyre ishin të bardha, madje si ato të Qengjit të Perëndisë. Dhe engjëlli më tha: Këto janë bërë të bardha në gjakun e Qengjit, për shkak të besimit të tyre në të.
- 12 Dhe unë, Nefi, gjithashtu pashë shumë të brezit të katërt, që vdiqën në drejtësi.
- 13 Dhe ndodhi që unë pashë turmat e tokës të mbledhura së bashku.
- 14 Dhe engjëlli më tha: Shiko farën tënde dhe gjithashtu farën e vëllezërve të tu.
- 15 Dhe ndodhi që unë pashë dhe vura re njerëzit e farës sime të mbledhur së bashku në turma kundër farës së vëllezërve të mi; dhe ata ishin mbledhur së bashku për të luftuar.
- 16 Dhe engjëlli më foli duke thënë: Shiko burimin e ujit të fëlliqur që ati yt pa; po, madje lumin për të cilin ai foli; dhe thellësitë e tij janë thellësitë e ferrit.
- 17 Dhe mjegullat e errësirës janë tundimet e djallit, të cilat verbojnë sytë dhe ngurtësojnë zemrat e fëmijëve të njerëzve dhe i çojnë ata nëpër udhë të gjëra, që ata të humbasin dhe të mbarojnë.
- 18 Dhe ndërtesa e madhe dhe e gjerë që pa ati yt, është imagjinata e kotë dhe kryelartësia e fëmijëve të njerëzve. Dhe një humnerë e madhe dhe e tmerrshme i ndan ata; po, madje fjala e drejtësisë së Perëndisë së Amshuar dhe Mesia që është Qengji i Perëndisë, për të cilin Fryma e Shenjtë dëshmon, që nga fillimi i botës e deri në këtë kohë dhe që nga kjo kohë e tutje dhe përgjithmonë.
- 19 Dhe ndërsa engjëlli foli këto fjalë, unë vura re dhe pashë se fara e vëllezërve të mi po luftonte kundër farës sime, sipas fjalës së engjëllit; dhe për shkak të kryelartësisë së farës sime dhe tundimeve të djallit, unë vura re se fara e vëllezërve të mi mundi njerëzit e farës sime.

And these twelve ministers whom thou beholdest shall judge thy seed. And, behold, they are righteous forever; for because of their faith in the Lamb of God their garments are made white in his blood.

And the angel said unto me: Look! And I looked, and beheld three generations pass away in righteousness; and their garments were white even like unto the Lamb of God. And the angel said unto me: These are made white in the blood of the Lamb, because of their faith in him.

And I, Nephi, also saw many of the fourth generation who passed away in righteousness.

And it came to pass that I saw the multitudes of the earth gathered together.

And the angel said unto me: Behold thy seed, and also the seed of thy brethren.

And it came to pass that I looked and beheld the people of my seed gathered together in multitudes against the seed of my brethren; and they were gathered together to battle.

And the angel spake unto me, saying: Behold the fountain of filthy water which thy father saw; yea, even the river of which he spake; and the depths thereof are the depths of hell.

And the mists of darkness are the temptations of the devil, which blindeth the eyes, and hardeneth the hearts of the children of men, and leadeth them away into broad roads, that they perish and are lost.

And the large and spacious building, which thy father saw, is vain imaginations and the pride of the children of men. And a great and a terrible gulf divideth them; yea, even the word of the justice of the Eternal God, and the Messiah who is the Lamb of God, of whom the Holy Ghost beareth record, from the beginning of the world until this time, and from this time henceforth and forever.

And while the angel spake these words, I beheld and saw that the seed of my brethren did contend against my seed, according to the word of the angel; and because of the pride of my seed, and the temptations of the devil, I beheld that the seed of my brethren did overpower the people of my seed.

- 20 Dhe ndodhi që unë vura re dhe pashë njerëzit e farës së vëllezërve të mi që kishin mundur farën time; dhe ata shkuan përpara në turma mbi faqen e tokës.
- 21 Dhe unë i pashë ata të mbledhur së bashku në turma; dhe unë pashë luftëra dhe zhurma luftërash mes tyre; dhe në luftëra dhe zhurma luftërash unë pashë shumë breza të vdisnin.
- 22 Dhe engjëlli më tha: Vër re, këta do të bien në mosbesim.
- 23 Dhe ndodhi që vura re, pasi ata ranë në mosbesim, ata u bënë një popull me lëkurë të errët, të neveritshëm dhe të fëlliqur, plot përtaci dhe të gjitha llojet e neverive.

And it came to pass that I beheld, and saw the people of the seed of my brethren that they had overcome my seed; and they went forth in multitudes upon the face of the land.

And I saw them gathered together in multitudes; and I saw wars and rumors of wars among them; and in wars and rumors of wars I saw many generations pass away.

And the angel said unto me: Behold these shall dwindle in unbelief.

And it came to pass that I beheld, after they had dwindled in unbelief they became a dark, and loathsome, and a filthy people, full of idleness and all manner of abominations.

1 Nefi 13

- 1 Dhe ndodhi që engjëlli më foli duke thënë: Shiko!
Dhe unë shikova dhe vura re shumë kombe dhe mbretëri.
- 2 Dhe engjëlli më tha: Çfarë vë re ti? Dhe unë thashë: Unë vë re shumë kombe dhe mbretëri.
- 3 Dhe ai më tha: Këto janë kombet dhe mbretëritë e Johebrenjve.
- 4 Dhe ndodhi që unë pashë mes kombeve të Johebrenjve formimin e një kiske të madhe.
- 5 Dhe engjëlli më tha: Vër re formimin e një kiske e cila është më e neveritshmja nga të gjitha kishat e tjera, e cila vret shenjtorët e Perëndisë, po, dhe i torturon, i burgos dhe i fut nën zgjedhë me një zgjedhë hekuri dhe i çon ata deri në robëri.
- 6 Dhe ndodhi që unë e vura re këtë kishë të madhe dhe të neveritshme dhe unë pashë djallin që ishte themeluesi i saj.
- 7 Dhe unë gjithashtu pashë ar dhe argjend, dhe mëndafshe, dhe pëlhura të purpurta, dhe të linjta të endura me mjeshtëri, dhe të gjitha llojet e veshjeve të çmueshme; dhe unë pashë shumë gra të përdala.
- 8 Dhe engjëlli më foli duke thënë: Vër re ari dhe argjendi, dhe mëndafshet, dhe pëlhurat e purpurta, dhe të linjtat e endura me mjeshtëri, dhe veshjet e çmueshme, dhe gratë e përdala janë dëshirat e kësaj kiske të madhe dhe të neveritshme.
- 9 Dhe gjithashtu për lavdërimin e botës, ata shkatërrojnë shenjtorët e Perëndisë dhe i çojnë ata deri në robëri.
- 10 Dhe ndodhi që unë pashë dhe vura re shumë ujëra; dhe ato ndanin Johebrenjtë nga fara e vëllezërve të mi.
- 11 Dhe ndodhi që engjëlli më tha: Vër re, zemërimi i Perëndisë është mbi farën e vëllezërve të tu.
- 12 Dhe unë pashë dhe vura re një burrë mes Johebrenjve, i cili ishte veçuar nga fara e vëllezërve të mi nga shumë ujëra; dhe unë vura re Shpirtin e Perëndisë që zbriti dhe veproi mbi njeriun; dhe ai shkoi përpara mbi ujërat e shumta, madje te fara e vëllezërve të mi që ishte në tokën e premtuar.

1 Nephi 13

And it came to pass that the angel spake unto me, saying: Look! And I looked and beheld many nations and kingdoms.

And the angel said unto me: What beholdest thou? And I said: I behold many nations and kingdoms.

And he said unto me: These are the nations and kingdoms of the Gentiles.

And it came to pass that I saw among the nations of the Gentiles the formation of a great church.

And the angel said unto me: Behold the formation of a church which is most abominable above all other churches, which slayeth the saints of God, yea, and tortureth them and bindeth them down, and yoketh them with a yoke of iron, and bringeth them down into captivity.

And it came to pass that I beheld this great and abominable church; and I saw the devil that he was the founder of it.

And I also saw gold, and silver, and silks, and scarlets, and fine-twined linen, and all manner of precious clothing; and I saw many harlots.

And the angel spake unto me, saying: Behold the gold, and the silver, and the silks, and the scarlets, and the fine-twined linen, and the precious clothing, and the harlots, are the desires of this great and abominable church.

And also for the praise of the world do they destroy the saints of God, and bring them down into captivity.

And it came to pass that I looked and beheld many waters; and they divided the Gentiles from the seed of my brethren.

And it came to pass that the angel said unto me: Behold the wrath of God is upon the seed of thy brethren.

And I looked and beheld a man among the Gentiles, who was separated from the seed of my brethren by the many waters; and I beheld the Spirit of God, that it came down and wrought upon the man; and he went forth upon the many waters, even unto the seed of my brethren, who were in the promised land.

13 Dhe ndodhi që unë vura re Shpirtin e Perëndisë që veproi mbi Johebrenjtë e tjerë; dhe ata dolën nga robëria mbi ujërat e shumta.

14 Dhe ndodhi që unë vura re shumë turma të Johebrenjve në tokën e premtimit; dhe unë vura re zemërimin e Perëndisë që ishte mbi farën e vëllezërve të mi; dhe ata u shpërndanë përpara Johebrenjve dhe u shkatërruan.

15 Dhe unë vura re Shpirtin e Zotit që ishte mbi Johebrenjtë dhe ata përparuan dhe morën tokën për trashëgimin e tyre, dhe unë vura re se ata ishin të bardhë dhe jashtëzakonisht të çelët e të bukur, si njerëzit e mi para se ata të vriteshin.

16 Dhe ndodhi që unë, Nefi, vura re se Johebrenjtë që kishin dalë nga robëria e përlulën veten e tyre përpara Zotit; dhe fuqia e Zotit qe me ta.

17 Dhe unë vura re që të parët e këtyre Johebrenjve u mblodhën së bashku mbi ujërat dhe mbi tokën gjithashtu, për të luftuar kundër tyre.

18 Dhe unë vura re se fuqia e Perëndisë ishte me ta dhe se zemërimi i Perëndisë ishte gjithashtu mbi të gjithë ata që ishin mbledhur së bashku për të luftuar kundër tyre.

19 Dhe unë, Nefi, vura re se Johebrenjtë që kishin dalë nga robëria u shpëtuan, nëpërmjet fuqisë së Perëndisë, nga duart e të gjitha kombeve të tjera.

20 Dhe ndodhi që unë, Nefi, vura re se ata përparuan në atë tokë; dhe unë vura re një libër që ishte sjellë mes tyre.

21 Dhe engjëlli më tha: A e di ti kuptimin e librit?

22 Dhe unë i thashë atij: Nuk e di.

23 Dhe ai tha: Vër re, ai del nga goja e një Judeu. Dhe unë, Nefi, e pashë atë dhe ai më tha: Libri që ti sheh është një anal i Judenjve i cili përmban besëlidhjet e Zotit, të cilat ai ia ka bërë shtëpisë së Izraelit; dhe ai gjithashtu përmban shumë nga profecitë e profetëve të shenjtë; dhe ai është një anal sikurse gdhendjet që janë mbi fletët prej tunxhi, përveçse ato nuk janë kaq shumë; megjithatë ato përmbajnë besëlidhjet e Zotit të cilat ai ia ka bërë shtëpisë së Izraelit; prandaj, ato janë të një vlere të madhe për Johebrenjtë.

And it came to pass that I beheld the Spirit of God, that it wrought upon other Gentiles; and they went forth out of captivity, upon the many waters.

And it came to pass that I beheld many multitudes of the Gentiles upon the land of promise; and I beheld the wrath of God, that it was upon the seed of my brethren; and they were scattered before the Gentiles and were smitten.

And I beheld the Spirit of the Lord, that it was upon the Gentiles, and they did prosper and obtain the land for their inheritance; and I beheld that they were white, and exceedingly fair and beautiful, like unto my people before they were slain.

And it came to pass that I, Nephi, beheld that the Gentiles who had gone forth out of captivity did humble themselves before the Lord; and the power of the Lord was with them.

And I beheld that their mother Gentiles were gathered together upon the waters, and upon the land also, to battle against them.

And I beheld that the power of God was with them, and also that the wrath of God was upon all those that were gathered together against them to battle.

And I, Nephi, beheld that the Gentiles that had gone out of captivity were delivered by the power of God out of the hands of all other nations.

And it came to pass that I, Nephi, beheld that they did prosper in the land; and I beheld a book, and it was carried forth among them.

And the angel said unto me: Knowest thou the meaning of the book?

And I said unto him: I know not.

And he said: Behold it proceedeth out of the mouth of a Jew. And I, Nephi, beheld it; and he said unto me: The book that thou beholdest is a record of the Jews, which contains the covenants of the Lord, which he hath made unto the house of Israel; and it also containeth many of the prophecies of the holy prophets; and it is a record like unto the engravings which are upon the plates of brass, save there are not so many; nevertheless, they contain the covenants of the Lord, which he hath made unto the house of Israel; wherefore, they are of great worth unto the Gentiles.

- 24 Dhe engjëlli i Zotit më tha: Ti vure re se libri doli nga goja e një Judeu; dhe kur ai doli nga goja e një Judeu, përmbante plotësinë e ungjillit të Zotit, për të cilin dymbëdhjetë apostujt dëshmojnë; dhe ata dëshmojnë sipas së vërtetës që është në Qengjin e Perëndisë.
- 25 Kështu që, këto gjëra dalin nga Judenjtë në pastërti tek Johebrenjtë sipas së vërtetës e cila është në Perëndinë.
- 26 Dhe pasi ato dalin nëpërmjet dorës së dymbëdhjetë apostujve të Qengjit nga Judenjtë te Johebrenjtë, ti shikon formimin e asaj kishe të madhe dhe të neveritshme, e cila është më e neveritshmja mbi të gjitha kishat e tjera; pasi vini re se ato kanë hequr prej ungjillit të Qengjit shumë pjesë të cilat janë të qarta dhe më të çmueshmet dhe gjithashtu shumë besëlidhje të Zotit ato i kanë hequr.
- 27 Dhe të gjithë këtë e kanë bërë që të mund të shtrembërojnë udhët e drejta të Zotit, që të mund të verbojnë sytë dhe të ngurtësojnë zemrat e fëmijëve të njerëzve.
- 28 Kështu që, ti shikon që pasi libri kaloi nëpër duart e kishës së madhe dhe të neveritshme, se ka shumë gjëra të qarta dhe të çmueshme të hequra nga libri i cili është libri i Qengjit të Perëndisë.
- 29 Dhe pasi këto gjëra të qarta dhe të çmueshme u hoqën, ai përhapet në të gjitha kombet e Johebrenjve; dhe pasi ai përhapet në të gjitha kombet e Johebrenjve, po, madje matanë ujërave të shumta që ti ke parë me Johebrenjtë që patën dalë nga robëria, ti shikon—për shkak të shumë gjërave të qarta dhe të çmueshme që u hoqën nga libri, që ishin të qarta për kuptimin e fëmijëve të njerëzve, sipas qartësisë që është në Qengjin e Perëndisë—për shkak të këtyre gjërave që u hoqën nga ungjilli i Qengjit, një shumicë jashtëzakonisht e madhe njerëzish ngatërrohen, po, aq shumë, sa Satani ka fuqi të madhe mbi ta.

And the angel of the Lord said unto me: Thou hast beheld that the book proceeded forth from the mouth of a Jew; and when it proceeded forth from the mouth of a Jew it contained the fulness of the gospel of the Lord, of whom the twelve apostles bear record; and they bear record according to the truth which is in the Lamb of God.

Wherefore, these things go forth from the Jews in purity unto the Gentiles, according to the truth which is in God.

And after they go forth by the hand of the twelve apostles of the Lamb, from the Jews unto the Gentiles, thou seest the formation of that great and abominable church, which is most abominable above all other churches; for behold, they have taken away from the gospel of the Lamb many parts which are plain and most precious; and also many covenants of the Lord have they taken away.

And all this have they done that they might pervert the right ways of the Lord, that they might blind the eyes and harden the hearts of the children of men.

Wherefore, thou seest that after the book hath gone forth through the hands of the great and abominable church, that there are many plain and precious things taken away from the book, which is the book of the Lamb of God.

And after these plain and precious things were taken away it goeth forth unto all the nations of the Gentiles; and after it goeth forth unto all the nations of the Gentiles, yea, even across the many waters which thou hast seen with the Gentiles which have gone forth out of captivity, thou seest—because of the many plain and precious things which have been taken out of the book, which were plain unto the understanding of the children of men, according to the plainness which is in the Lamb of God—because of these things which are taken away out of the gospel of the Lamb, an exceedingly great many do stumble, yea, insomuch that Satan hath great power over them.

30 Megjithatë, ti shikon se Johebrenjtë që kanë dalë nga robëria dhe që janë ngritur lart nëpërmjet fuqisë së Perëndisë mbi të gjitha kombet e tjera, mbi faqen e tokës që është e zgjedhur mbi të gjitha tokat e tjera, e cila është toka që Zoti Perëndi ka bërë besëlidhje me atin tënd, që fara e tij do ta kishte si tokë të trashëgimit të tyre; prandaj, ti shikon se Zoti Perëndi nuk do të lejojë që Johebrenjtë të zhdukin krejtësisht përzjerjen e farës tënde që është midis vëllezërve të tu.

31 As nuk do të lejojë ai që Johebrenjtë të zhdukin farën e vëllezërve të tu.

32 As nuk do të lejojë Zoti Perëndi që Johebrenjtë të qëndrojnë përgjithmonë në atë gjendje të tmerrshme verbërie në të cilën ti sheh se ata janë, për shkak të pjesëve të qarta dhe më të çmueshme të ungjillit të Qengjit që janë mbajtur nga ajo kishë e neveritshme, formimin e së cilës ti ke parë.

33 Prandaj, thotë Qengji i Perëndisë: Unë do të jem i mëshirshëm ndaj Johebrenjve, deri në vizitën e mbetjes së shtëpisë së Izraelit, në gjykim të madh.

34 Dhe ndodhi që engjëlli i Zotit më foli duke thënë: Vër re, thotë Qengji i Perëndisë, pasi unë të kem vizituar mbetjen e shtëpisë së Izraelit—dhe kjo mbetje, për të cilën unë flas, është fara e atit tënd—prandaj, pasi t'i kem vizituar ata në gjykim dhe t'i kem qëlluar nëpërmjet dorës së Johebrenjve dhe pasi Johebrenjtë ngatërrohen jashtëzakonisht për shkak të pjesëve më të qarta dhe të çmueshme të ungjillit të Qengjit që ishin mbajtur nga ajo kishë e neveritshme që është nëna e grave të përdala, thotë Qengji—në atë ditë, unë do të jem i mëshirshëm ndaj Johebrenjve, aq sa do t'u sjell atyre, në fuqinë time, shumë nga ungjilli im, i cili do të jetë i qartë dhe i çmueshëm, thotë Qengji.

35 Pasi, vër re, thotë Qengji: Unë do t'ia tregoj veten time farës tënde, që ata të shkruajnë shumë gjëra që unë do t'ua shërbej atyre, të cilat do të jenë të qarta dhe të çmueshme; dhe pasi fara jote të shkatërrohet dhe të bjerë në mosbesim dhe gjithashtu fara e vëllezërve të tu, vër re, këto gjëra do të fshihen për të dalë në dritë mes Johebrenjve, nëpërmjet dhuratës dhe fuqisë së Qengjit.

36 Dhe në to do të jetë shkruar ungjilli im, thotë Qengji, dhe shkëmbi im, dhe shpëtimi im.

Nevertheless, thou beholdest that the Gentiles who have gone forth out of captivity, and have been lifted up by the power of God above all other nations, upon the face of the land which is choice above all other lands, which is the land that the Lord God hath covenanted with thy father that his seed should have for the land of their inheritance; wherefore, thou seest that the Lord God will not suffer that the Gentiles will utterly destroy the mixture of thy seed, which are among thy brethren.

Neither will he suffer that the Gentiles shall destroy the seed of thy brethren.

Neither will the Lord God suffer that the Gentiles shall forever remain in that awful state of blindness, which thou beholdest they are in, because of the plain and most precious parts of the gospel of the Lamb which have been kept back by that abominable church, whose formation thou hast seen.

Wherefore saith the Lamb of God: I will be merciful unto the Gentiles, unto the visiting of the remnant of the house of Israel in great judgment.

And it came to pass that the angel of the Lord spake unto me, saying: Behold, saith the Lamb of God, after I have visited the remnant of the house of Israel—and this remnant of whom I speak is the seed of thy father—wherefore, after I have visited them in judgment, and smitten them by the hand of the Gentiles, and after the Gentiles do stumble exceedingly, because of the most plain and precious parts of the gospel of the Lamb which have been kept back by that abominable church, which is the mother of harlots, saith the Lamb—I will be merciful unto the Gentiles in that day, insomuch that I will bring forth unto them, in mine own power, much of my gospel, which shall be plain and precious, saith the Lamb.

For, behold, saith the Lamb: I will manifest myself unto thy seed, that they shall write many things which I shall minister unto them, which shall be plain and precious; and after thy seed shall be destroyed, and dwindle in unbelief, and also the seed of thy brethren, behold, these things shall be hid up, to come forth unto the Gentiles, by the gift and power of the Lamb.

And in them shall be written my gospel, saith the Lamb, and my rock and my salvation.

37 Dhe të bekuar janë ata që do të përpiqen të sjellin në dritë Sionin tim në atë ditë, pasi ata do të kenë dhuratën dhe fuqinë e Frymës së Shenjtë; dhe në qoftë se durojnë deri në fund, ata do të ngrihen lart në ditën e fundit dhe do të shpëtohen në mbretërinë e përjetshme të Qengjit; dhe kushdo që do të shpallë paqe, po, lajme gëzimi të madh, sa të bukura mbi male do të jenë ato.

38 Dhe ndodhi që unë vura re mbetjen e farës së vëllezërve të mi dhe gjithashtu librin e Qengjit të Perëndisë që doli nga goja e Judeut, që erdhi nga Johebrenjtë në mbetjen e farës së vëllezërve të mi.

39 Dhe pasi ai erdhi tek ata, unë vura re libra të tjerë, të cilët erdhën me anë të fuqisë së Qengjit, nga Johebrenjtë tek ata, për të bindur Johebrenjtë dhe mbetjen e farës së vëllezërve të mi dhe gjithashtu Judenjtë që ishin shpërndarë mbi të gjithë faqen e tokës, se analet e profetëve dhe të dymbëdhjetë apostujve të Qengjit, janë të vërteta.

40 Dhe engjëlli më foli, duke thënë: Këto analet e fundit, që ti ke parë mes Johebrenjve, do të vendosin të vërtetën e të parit, që janë nga dymbëdhjetë apostujt e Qengjit dhe ato do të bëjnë të ditur gjërat e qarta dhe të çmueshme që janë hequr prej tyre; dhe do t'u bëjnë të njohur të gjitha racave, gjuhëve dhe njerëzve, se Qengji i Perëndisë është Biri i Atit të Amshuar dhe Shpëtimtari i botës; dhe se të gjithë njerëzit duhet të vijnë tek ai ose ata nuk mund të shpëtohen.

41 Dhe ato duhet të vijnë sipas fjalëve që do të vendosen nga goja e Qengjit; dhe fjalët e Qengjit do të bëhen të ditura në analet e farës tënde, si dhe në analet e dymbëdhjetë apostujve të Qengjit; prandaj ata që të dy do të vendosen në një; pasi ka një Perëndi dhe një Bari në tërë tokën.

And blessed are they who shall seek to bring forth my Zion at that day, for they shall have the gift and the power of the Holy Ghost; and if they endure unto the end they shall be lifted up at the last day, and shall be saved in the everlasting kingdom of the Lamb; and whoso shall publish peace, yea, tidings of great joy, how beautiful upon the mountains shall they be.

And it came to pass that I beheld the remnant of the seed of my brethren, and also the book of the Lamb of God, which had proceeded forth from the mouth of the Jew, that it came forth from the Gentiles unto the remnant of the seed of my brethren.

And after it had come forth unto them I beheld other books, which came forth by the power of the Lamb, from the Gentiles unto them, unto the convincing of the Gentiles and the remnant of the seed of my brethren, and also the Jews who were scattered upon all the face of the earth, that the records of the prophets and of the twelve apostles of the Lamb are true.

And the angel spake unto me, saying: These last records, which thou hast seen among the Gentiles, shall establish the truth of the first, which are of the twelve apostles of the Lamb, and shall make known the plain and precious things which have been taken away from them; and shall make known to all kindreds, tongues, and people, that the Lamb of God is the Son of the Eternal Father, and the Savior of the world; and that all men must come unto him, or they cannot be saved.

And they must come according to the words which shall be established by the mouth of the Lamb; and the words of the Lamb shall be made known in the records of thy seed, as well as in the records of the twelve apostles of the Lamb; wherefore they both shall be established in one; for there is one God and one Shepherd over all the earth.

42 Dhe koha vjen që ai do t'u shfaqet të gjitha kombeve, si Judenjve ashtu edhe Johebrenjve; dhe, pasi ai t'u shfaqet Judenjve dhe gjithashtu Johebrenjve, pastaj ai do t'u shfaqet Johebrenjve dhe gjithashtu Judenjve dhe i fundit do të jetë i pari dhe i pari do të jetë i fundit.

And the time cometh that he shall manifest himself unto all nations, both unto the Jews and also unto the Gentiles; and after he has manifested himself unto the Jews and also unto the Gentiles, then he shall manifest himself unto the Gentiles and also unto the Jews, and the last shall be first, and the first shall be last.

1 Nefi 14

- 1 Dhe do të ndodhë që, në qoftë se Johebrenjtë do ta dëgjojnë Qengjin e Perëndisë në atë ditë që ai do t'ua shfaqë veten e tij atyre në fjalë dhe gjithashtu në fuqi dhe në vepra, deri në heqjen e pengesave të tyre—
- 2 Dhe nuk do t'i ngurtësojnë zemrat e tyre kundër Qengjit të Perëndisë, ata do të numërohen mes farës së atit tënd; po, ata do të numërohen midis shtëpisë së Izraelit; dhe ata do të jenë një popull i bekuar mbi tokën e premtuar përgjithmonë; ata nuk do të çohen kurrë më në robëri; dhe shtëpia e Izraelit nuk do të ngatërrohet më.
- 3 Dhe ajo gropë e madhe që është hapur për ta nga ajo kishë e madhe dhe e neveritshme, e cila u krijua nga djalli dhe fëmijët e tij, që ai të mund t'i çojë shpirtrat e njerëzve poshtë në ferr—po, ajo gropë e madhe që u hap për shkatërrimin e njerëzve, do të mbushet nga ata që e hapën atë, deri në shkatërrimin e plotë të tyre, thotë Qengji i Perëndisë; jo shkatërrimin e shpirtit, përveçse hedhjes së tij në atë ferr që nuk ka fund.
- 4 Pasi vini re, kjo është sipas robërisë së djallit dhe gjithashtu sipas drejtësisë së Perëndisë, mbi të gjithë ata që do të punojnë ligësi dhe neveri përpara tij.
- 5 Dhe ndodhi që engjëlli më foli mua, Nefit, duke thënë: Ti ke parë që, në qoftë se Johebrenjtë pendohen, do të jetë mirë për ta; dhe gjithashtu ti di në lidhje me besëlidhjet e Zotit ndaj shtëpisë së Izraelit; dhe ti ke dëgjuar gjithashtu se, kush nuk pendohet, duhet të mbarojë.
- 6 Prandaj, mjerë Johebrenjtë në qoftë se ata ngurtësojnë zemrat e tyre kundër Qengjit të Perëndisë.
- 7 Pasi koha vjen, thotë Qengji i Perëndisë, që unë do të bëj një vepër të madhe dhe të mrekullueshme mes fëmijëve të njerëzve; një vepër, e cila do të jetë e përjetshme, qoftë nga njëra anë apo tjetra—qoftë në bindjen e tyre për paqen dhe jetën e përjetshme, ose dorëzimin e tyre në ngurtësinë e zemrave të tyre dhe në verbërinë e mendjeve të tyre, deri në çuarjen e tyre në robëri dhe gjithashtu në shkatërrim, qoftë material dhe shpirtëror, sipas robërisë së djallit, për të cilën unë kam folur.

1 Nephi 14

And it shall come to pass, that if the Gentiles shall hearken unto the Lamb of God in that day that he shall manifest himself unto them in word, and also in power, in very deed, unto the taking away of their stumbling blocks—

And harden not their hearts against the Lamb of God, they shall be numbered among the seed of thy father; yea, they shall be numbered among the house of Israel; and they shall be a blessed people upon the promised land forever; they shall be no more brought down into captivity; and the house of Israel shall no more be confounded.

And that great pit, which hath been digged for them by that great and abominable church, which was founded by the devil and his children, that he might lead away the souls of men down to hell—yea, that great pit which hath been digged for the destruction of men shall be filled by those who digged it, unto their utter destruction, saith the Lamb of God; not the destruction of the soul, save it be the casting of it into that hell which hath no end.

For behold, this is according to the captivity of the devil, and also according to the justice of God, upon all those who will work wickedness and abomination before him.

And it came to pass that the angel spake unto me, Nephi, saying: Thou hast beheld that if the Gentiles repent it shall be well with them; and thou also knowest concerning the covenants of the Lord unto the house of Israel; and thou also hast heard that whoso repenteth not must perish.

Therefore, wo be unto the Gentiles if it so be that they harden their hearts against the Lamb of God.

For the time cometh, saith the Lamb of God, that I will work a great and a marvelous work among the children of men; a work which shall be everlasting, either on the one hand or on the other—either to the convincing of them unto peace and life eternal, or unto the deliverance of them to the hardness of their hearts and the blindness of their minds unto their being brought down into captivity, and also into destruction, both temporally and spiritually, according to the captivity of the devil, of which I have spoken.

- 8 Dhe ndodhi që kur engjëlli foli këto fjalë, ai më tha: I mban mend ti besëlidhjet e Atit ndaj shtëpisë së Izraelit? Unë i thashë atij: Po.
- 9 Dhe ndodhi që ai më tha: Shiko dhe vër re atë kishë të madhe dhe të neveritshme që është nëna e neverive, themeluesi i së cilës është djalli.
- 10 Dhe ai më tha: Vër re, nuk ka veçse dy kisha; njëra është kisha e Qengjit të Perëndisë dhe tjetra është kisha e djallit; prandaj kushdo që nuk bën pjesë në kishën e Qengjit të Perëndisë, bën pjesë në atë kishën e madhe që është nëna e neverive; dhe ajo është lavirja e të gjithë tokës.
- 11 Dhe ndodhi që unë pashë dhe vura re laviren e të gjithë tokës dhe ajo qëndronte ulur mbi shumë ujëra, dhe ajo kishte sundim mbi të gjithë tokën, midis të gjitha kombeve, racave, gjuhëve dhe njerëzve.
- 12 Dhe ndodhi që unë vura re kishën e Qengjit të Perëndisë dhe numrat e saj ishin të pakta, për shkak të poshtërsisë dhe të neverive të lavires që qëndronte ulur mbi shumë ujëra; megjithatë unë vura re se kisha e Qengjit, që ishin shenjtorët e Perëndisë, ishte gjithashtu mbi të gjithë faqen e tokës; dhe sundimet e saj mbi faqen e tokës ishin të vogla, për shkak të ligësisë së lavires së madhe që unë pashë.
- 13 Dhe ndodhi që unë vura re, që nëna e madhe e neverive mblodhi së bashku turmat mbi faqen e të gjithë tokës, midis të gjitha kombeve të Johebrenjve, për të luftuar kundër Qengjit të Perëndisë.
- 14 Dhe ndodhi që unë, Nefi, vura re fuqinë e Qengjit të Perëndisë e cila zbriti mbi shenjtorët e kishës së Qengjit dhe mbi njerëzit e besëlidhjes së Zotit që ishin shpërndarë mbi të gjithë faqen e tokës; dhe ata ishin armatosur me drejtësi dhe me fuqinë e Perëndisë në lavdi të madhe.

And it came to pass that when the angel had spoken these words, he said unto me: Rememberest thou the covenants of the Father unto the house of Israel? I said unto him, Yea.

And it came to pass that he said unto me: Look, and behold that great and abominable church, which is the mother of abominations, whose founder is the devil.

And he said unto me: Behold there are save two churches only; the one is the church of the Lamb of God, and the other is the church of the devil; wherefore, whoso belongeth not to the church of the Lamb of God belongeth to that great church, which is the mother of abominations; and she is the whore of all the earth.

And it came to pass that I looked and beheld the whore of all the earth, and she sat upon many waters; and she had dominion over all the earth, among all nations, kindreds, tongues, and people.

And it came to pass that I beheld the church of the Lamb of God, and its numbers were few, because of the wickedness and abominations of the whore who sat upon many waters; nevertheless, I beheld that the church of the Lamb, who were the saints of God, were also upon all the face of the earth; and their dominions upon the face of the earth were small, because of the wickedness of the great whore whom I saw.

And it came to pass that I beheld that the great mother of abominations did gather together multitudes upon the face of all the earth, among all the nations of the Gentiles, to fight against the Lamb of God.

And it came to pass that I, Nephi, beheld the power of the Lamb of God, that it descended upon the saints of the church of the Lamb, and upon the covenant people of the Lord, who were scattered upon all the face of the earth; and they were armed with righteousness and with the power of God in great glory.

15 Dhe ndodhi që unë vura re se zemërimi i Perëndisë, u derdh mbi atë kishë të madhe dhe të neveritshme, aq shumë, saqë kishte luftëra dhe zhurma luftërash mes të gjitha kombeve dhe racave të tokës.

16 Dhe ndërsa filloi të kishte luftëra dhe zhurma luftërash mes të gjitha kombeve që i përkisnin nënës së neverive, engjëlli më foli, duke thënë: Vër re, zemërimi i Perëndisë është mbi nënën e grave të përdala dhe vër re, ti i sheh të gjitha këto gjëra—

17 Dhe kur të vijë dita, që zemërimi i Perëndisë të derdhet mbi nënën e grave të përdala, që është kisha e madhe dhe e neveritshme e të gjithë tokës, krijuesi i së cilës është djalli, atëherë, në atë ditë, puna e Atit do të fillojë, në përgatitjen e udhës për plotësimin e besëlidhjeve të tij, që ai u ka bërë njerëzve të tij që janë nga shtëpia e Izraelit.

18 Dhe ndodhi që engjëlli më foli duke thënë: Shiko!

19 Dhe unë pashë dhe vura re një burrë dhe ai ishte veshur me një rrobë të bardhë.

20 Dhe engjëlli më tha: Vër re njërin nga dymbëdhjetë apostujt e Qengjit.

21 Shiko, ai do të shohë dhe shkruajë pjesën e mbetur të këtyre gjërave; po, dhe gjithashtu shumë gjëra që kanë qenë.

22 Dhe ai do të shkruajë gjithashtu në lidhje me fundin e botës.

23 Prandaj, gjërat që ai do të shkruajë janë të drejta dhe të vërteta; dhe vër re, ato janë shkruar në librin që ti pe duke dalë nga goja e Judeut; dhe, në kohën kur ato dolën nga goja e Judeut, ose, në kohën që libri doli nga goja e Judeut, gjërat të cilat ishin shkruar, ishin të qarta dhe të kulluara, dhe më të çmueshmet, dhe më të lehtat për kuptimin e të gjithë njerëzve.

24 Dhe vër re, gjërat që ky apostull i Qengjit do të shkruajë janë shumë gjëra që ti ke parë; dhe vër re, pjesën e mbetur do ta shohësh.

25 Por, gjërat që ti do të shikosh tani e tutje, nuk do t'i shkruash; pasi Zoti Perëndi ka urdhëruar apostullin e Qengjit të Perëndisë, që ai duhet t'i shkruajë ato.

And it came to pass that I beheld that the wrath of God was poured out upon that great and abominable church, insomuch that there were wars and rumors of wars among all the nations and kindreds of the earth.

And as there began to be wars and rumors of wars among all the nations which belonged to the mother of abominations, the angel spake unto me, saying: Behold, the wrath of God is upon the mother of harlots; and behold, thou seest all these things—

And when the day cometh that the wrath of God is poured out upon the mother of harlots, which is the great and abominable church of all the earth, whose founder is the devil, then, at that day, the work of the Father shall commence, in preparing the way for the fulfilling of his covenants, which he hath made to his people who are of the house of Israel.

And it came to pass that the angel spake unto me, saying: Look!

And I looked and beheld a man, and he was dressed in a white robe.

And the angel said unto me: Behold one of the twelve apostles of the Lamb.

Behold, he shall see and write the remainder of these things; yea, and also many things which have been.

And he shall also write concerning the end of the world.

Wherefore, the things which he shall write are just and true; and behold they are written in the book which thou beheld proceeding out of the mouth of the Jew; and at the time they proceeded out of the mouth of the Jew, or, at the time the book proceeded out of the mouth of the Jew, the things which were written were plain and pure, and most precious and easy to the understanding of all men.

And behold, the things which this apostle of the Lamb shall write are many things which thou hast seen; and behold, the remainder shalt thou see.

But the things which thou shalt see hereafter thou shalt not write; for the Lord God hath ordained the apostle of the Lamb of God that he should write them.

- 26 Dhe gjithashtu të tjerë që kanë qenë, atyre ai u ka treguar të gjitha gjërat; dhe ata i kanë shkruar ato dhe ato janë vulosur që të dalin në dritë në pastërtinë e tyre, sipas së vërtetës që është në Qengjin, në kohën e përshtatshme të Zotit ndaj shtëpisë së Izraelit.
- 27 Dhe unë, Nefi, dëgjova dhe dëshmoj që emri i apostullit të Qengjit ishte Gjon, sipas fjalës së engjëllit.
- 28 Dhe vini re unë, Nefi, jam i ndaluar që të shkruaj pjesën e mbetur të gjërave që pashë dhe dëgjova; prandaj gjërat që unë kam shkruar më mjaftojnë; dhe unë kam shkruar vetëm një pjesë të vogël të gjërave që unë pashë.
- 29 Dhe unë dëshmoj se unë pashë gjërat që ati im pa dhe engjëlli i Zotit m'i bëri të ditura ato mua.
- 30 Dhe tani, unë i jap fund të folurit në lidhje me gjërat që pashë, ndërsa unë isha marrë në shpirt; dhe në qoftë se të gjitha gjërat që unë pashë nuk janë shkruar gjërat që unë kam shkruar, janë të vërteta. Dhe kështu është. Amen.

And also others who have been, to them hath he shown all things, and they have written them; and they are sealed up to come forth in their purity, according to the truth which is in the Lamb, in the own due time of the Lord, unto the house of Israel.

And I, Nephi, heard and bear record, that the name of the apostle of the Lamb was John, according to the word of the angel.

And behold, I, Nephi, am forbidden that I should write the remainder of the things which I saw and heard; wherefore the things which I have written sufficeth me; and I have written but a small part of the things which I saw.

And I bear record that I saw the things which my father saw, and the angel of the Lord did make them known unto me.

And now I make an end of speaking concerning the things which I saw while I was carried away in the Spirit; and if all the things which I saw are not written, the things which I have written are true. And thus it is. Amen.

1 Nefi 15

- 1 Dhe ndodhi që, pasi unë, Nefi, isha marrë në shpirt dhe i kisha parë të gjitha këto gjëra, unë u ktheva në çadrën e atit tim.
- 2 Dhe ndodhi që unë vura re vëllezërit e mi dhe ata po haheshin njëri me tjetrin në lidhje me gjërat që ati im u kishte thënë atyre.
- 3 Pasi ai me të vërtetë u foli atyre shumë gjëra të mëdha që ishin të vështira të kuptoheshin, veçse në qoftë se një njeri do t'i kërkojë Zotit; dhe ata, duke qenë të ngurtë në zemrat e tyre, si rrjedhim ata nuk panë te Zoti ashtu si duhej.
- 4 Dhe tani unë, Nefi, isha i hidhëruar për shkak të ngurtësisë së zemrave të tyre dhe gjithashtu për shkak të gjërave që unë kisha parë dhe e dija se ato në mënyrë të pashmangshme duhet të ndodhnin, për shkak të ligësisë së madhe të fëmijëve të njerëzve.
- 5 Dhe ndodhi, që unë isha i mposhtur për shkak të pikëllimeve të mia, pasi unë konsideroja se hidhërimet e mia ishin të mëdha mbi gjithçka, për shkak të shkatërrimit të popullit tim, pasi unë kisha parë rënien e tyre.
- 6 Dhe ndodhi që, pasi unë mora fuqi, u fola vëllezërve të mi, duke dashur të di nga ata shkakun e grindjeve të tyre.
- 7 Dhe ata thanë: Vër re, ne nuk mund të kuptojmë fjalët që ati ynë ka folur në lidhje me degët natyrale të pemës së ullirit dhe gjithashtu në lidhje me Johebrenjtë.
- 8 Dhe unë u thashë atyre: A i keni kërkuar Zotit?
- 9 Dhe ata më thanë: Ne nuk i kemi kërkuar; pasi Zoti nuk na e bën të ditur as gjë të tillë neve.
- 10 Vini re, unë u thashë atyre: Si është e mundur që ju nuk i mbani urdhërimet e Zotit? Si është e mundur që ju do të mbaroni për shkak të ngurtësisë së zemrave tuaja?
- 11 A nuk i mbani mend ju gjërat që Zoti ka thënë?—Në qoftë se ju nuk do të ngurtësoni zemrat tuaja dhe më kërkonit mua në besim, duke besuar se ju do të merrni, me zell në mbajtjen e urdhërimeve të mia, me siguri këto gjëra do t'ju bëhen të ditura.

1 Nephi 15

And it came to pass that after I, Nephi, had been carried away in the Spirit, and seen all these things, I returned to the tent of my father.

And it came to pass that I beheld my brethren, and they were disputing one with another concerning the things which my father had spoken unto them.

For he truly spake many great things unto them, which were hard to be understood, save a man should inquire of the Lord; and they being hard in their hearts, therefore they did not look unto the Lord as they ought.

And now I, Nephi, was grieved because of the hardness of their hearts, and also, because of the things which I had seen, and knew they must unavoidably come to pass because of the great wickedness of the children of men.

And it came to pass that I was overcome because of my afflictions, for I considered that mine afflictions were great above all, because of the destruction of my people, for I had beheld their fall.

And it came to pass that after I had received strength I spake unto my brethren, desiring to know of them the cause of their disputations.

And they said: Behold, we cannot understand the words which our father hath spoken concerning the natural branches of the olive tree, and also concerning the Gentiles.

And I said unto them: Have ye inquired of the Lord?

And they said unto me: We have not; for the Lord maketh no such thing known unto us.

Behold, I said unto them: How is it that ye do not keep the commandments of the Lord? How is it that ye will perish, because of the hardness of your hearts?

Do ye not remember the things which the Lord hath said?—If ye will not harden your hearts, and ask me in faith, believing that ye shall receive, with diligence in keeping my commandments, surely these things shall be made known unto you.

- 12 Vini re, unë ju them juve se shtëpia e Izraelit u krahasua me një pemë ulliri nga Shpirti i Zotit, që ishte në atin tonë; dhe vini re, a nuk jemi ne të shkëputur nga shtëpia e Izraelit dhe a nuk jemi ne një degë e shtëpisë së Izraelit?
- 13 Dhe tani, gjëja që ati ynë do të thotë në lidhje me shartimin e degëve natyrale nëpërmjet plotësisë së Johebrenjve është, që në ditët e mëvonshme, kur fara jonë do të ketë rënë në mosbesim, po, në hapësirën e shumë viteve, dhe shumë breza pasi Mesia do t'u shfaqet në trup fëmijëve të njerëzve, atëherë plotësia e ungjillit të Mesisë do t'u vijë Johebrenjve dhe nga Johebrenjtë mbetjes së farës sonë—
- 14 Dhe atë ditë, mbetja e farës sonë do të dijë se ajo është nga shtëpia e Izraelit dhe se ata janë populli i besëlidhjes së Zotit; dhe atëherë ata do të dinë dhe do të vijnë në njohurinë e paraardhësve të tyre dhe gjithashtu në njohurinë e ungjillit të Shëlbuesit të tyre, i cili u ishte shërbyer etërve të tyre nga ai; prandaj ata do të vijnë në njohurinë e Shëlbuesit të tyre dhe të pikave kryesore të doktrinës së tij, që ata mund të dinë si të vijnë tek ai dhe të shpëtohen.
- 15 Dhe atëherë, në atë ditë, a nuk do të gëzohen ata dhe nuk do t'i japin lavdërime Perëndisë së tyre të përjetshëm, shkëmbit të tyre dhe shpëtimit të tyre? Po, në atë ditë, a nuk do të marrin ata fuqi dhe ushqim nga vreshti i vërtetë? Po, a nuk do të vijnë ata në vathën e vërtetë të Perëndisë?
- 16 Vini re, unë ju them juve, Po; ata do të mbahen mend përsëri mes shtëpisë së Izraelit; ata do të shartohen, duke qenë një degë natyrale e pemës së ullirit, në pemën e vërtetë të ullirit.
- 17 Dhe kjo është çfarë do që të thotë ati ynë; dhe ai do që të thotë se ajo nuk do të ndodhë derisa ata të jenë shpërndarë nga Johebrenjtë; dhe ai do të thotë se ajo do të vijë nëpërmjet Johebrenjve, që Zoti të mund t'u tregojë fuqinë e tij Johebrenjve, për vetë shkakun se ai do të hidhet poshtë nga Judenjtë ose nga shtëpia e Izraelit.

Behold, I say unto you, that the house of Israel was compared unto an olive tree, by the Spirit of the Lord which was in our father; and behold are we not broken off from the house of Israel, and are we not a branch of the house of Israel?

And now, the thing which our father meaneth concerning the grafting in of the natural branches through the fulness of the Gentiles, is, that in the latter days, when our seed shall have dwindled in unbelief, yea, for the space of many years, and many generations after the Messiah shall be manifested in body unto the children of men, then shall the fulness of the gospel of the Messiah come unto the Gentiles, and from the Gentiles unto the remnant of our seed—

And at that day shall the remnant of our seed know that they are of the house of Israel, and that they are the covenant people of the Lord; and then shall they know and come to the knowledge of their forefathers, and also to the knowledge of the gospel of their Redeemer, which was ministered unto their fathers by him; wherefore, they shall come to the knowledge of their Redeemer and the very points of his doctrine, that they may know how to come unto him and be saved.

And then at that day will they not rejoice and give praise unto their everlasting God, their rock and their salvation? Yea, at that day, will they not receive the strength and nourishment from the true vine? Yea, will they not come unto the true fold of God?

Behold, I say unto you, Yea; they shall be remembered again among the house of Israel; they shall be grafted in, being a natural branch of the olive tree, into the true olive tree.

And this is what our father meaneth; and he meaneth that it will not come to pass until after they are scattered by the Gentiles; and he meaneth that it shall come by way of the Gentiles, that the Lord may show his power unto the Gentiles, for the very cause that he shall be rejected of the Jews, or of the house of Israel.

- 18 Prandaj, ati ynë nuk ka folur vetëm për farën tonë, por edhe për gjithë shtëpinë e Izraelit; duke vënë në dukje besëlidhjen që do të përmbushet në ditët e mëvonshme; besëlidhje të cilën Zoti ia bëri atit tonë Abrahamit, duke thënë: Në farën tënde të gjitha fiset e tokës do të jenë bekuar.
- 19 Dhe ndodhi që unë, Nefi, u fola shumë atyre, në lidhje me këto gjëra; po, unë u fola atyre në lidhje me rivendosjen e Judenjve në ditët e mëvonshme.
- 20 Dhe unë u përsërita atyre fjalët e Isaias, i cili foli në lidhje me rivendosjen e Judenjve, ose të shtëpisë së Izraelit; dhe, pasi të rivendoseshin, ata nuk do të ngatërroheshin më, as nuk do të shpërndareshin përsëri. Dhe ndodhi që unë u fola shumë fjalë vëllezërve të mi, sa ata u qetësuan dhe e përulën veten e tyre përpara Zotit.
- 21 Dhe ndodhi që ata më folën përsëri, duke thënë: Ç'është kjo gjë që ati ynë pa në një ëndërr? Ç'është thotë pema që ai pa?
- 22 Dhe unë u thashë atyre: Ishte një paraqitje e pemës së jetës.
- 23 Dhe ata më thanë: Ç'është thotë shufra e hekurit që ati ynë pa, që të çonte te pema?
- 24 Dhe unë u thashë atyre se ajo ishte fjala e Perëndisë; dhe të gjithë që do të dëgjonin fjalën e Perëndisë dhe do të mbaheshin fort në të, ata nuk do të mbaronin kurrë; as tundimet dhe shigjetat e flakta të kundërshtarit nuk do të mund t'i mposhtnin ata në verbëri, t'i çojnë ata në shkatërrim.
- 25 Prandaj, unë, Nefi, i këshillova ata që t'ia vinin veshin fjalës së Zotit; po, i këshillova ata me gjithë energjitë e shpirtit tim dhe me gjithë aftësinë që unë zotëroja, që ata t'ia vinin veshin fjalës së Perëndisë dhe të kujtonin të mbaheshin urdhërimet e tij gjithmonë në të gjitha gjërat.
- 26 Dhe ata më thanë: Ç'është thotë lumi me ujë që ati ynë pa?
- 27 Dhe unë u thashë atyre se uji që ati im pa, ishte fëlliqësia; dhe kaq shumë e përpirë që mendja e tij në gjëra të tjera, sa ai nuk e pa fëlliqësinë e ujit.

Wherefore, our father hath not spoken of our seed alone, but also of all the house of Israel, pointing to the covenant which should be fulfilled in the latter days; which covenant the Lord made to our father Abraham, saying: In thy seed shall all the kindreds of the earth be blessed.

And it came to pass that I, Nephi, spake much unto them concerning these things; yea, I spake unto them concerning the restoration of the Jews in the latter days.

And I did rehearse unto them the words of Isaiah, who spake concerning the restoration of the Jews, or of the house of Israel; and after they were restored they should no more be confounded, neither should they be scattered again. And it came to pass that I did speak many words unto my brethren, that they were pacified and did humble themselves before the Lord.

And it came to pass that they did speak unto me again, saying: What meaneth this thing which our father saw in a dream? What meaneth the tree which he saw?

And I said unto them: It was a representation of the tree of life.

And they said unto me: What meaneth the rod of iron which our father saw, that led to the tree?

And I said unto them that it was the word of God; and whoso would hearken unto the word of God, and would hold fast unto it, they would never perish; neither could the temptations and the fiery darts of the adversary overpower them unto blindness, to lead them away to destruction.

Wherefore, I, Nephi, did exhort them to give heed unto the word of the Lord; yea, I did exhort them with all the energies of my soul, and with all the faculty which I possessed, that they would give heed to the word of God and remember to keep his commandments always in all things.

And they said unto me: What meaneth the river of water which our father saw?

And I said unto them that the water which my father saw was filthiness; and so much was his mind swallowed up in other things that he beheld not the filthiness of the water.

- 28 Dhe unë u thashë atyre se ajo ishte një humnerë e tmerrshme që ndante të ligjtë nga pema e jetës dhe gjithashtu nga shenjtorët e Perëndisë.
- 29 Dhe unë u thashë atyre se ajo ishte një përfaqësim i atij ferri të tmerrshëm, që engjëlli më tha se ishte përgatitur për të ligjtë.
- 30 Dhe unë u thashë atyre, se ati ynë gjithashtu pa që drejtësia e Perëndisë i ndante gjithashtu të ligjtë nga të drejtët; dhe shkëlqimi i saj ishte si shkëlqimi i një zjarri të flakëruar, që ngrihet lart te Perëndia gjithmonë e përgjithmonë dhe nuk ka fund.
- 31 Dhe ata më thanë: A nënkupton kjo gjë torturën e trupit në ditët e provës, apo nënkupton gjendjen e fundit të shpirtit pas vdekjes së trupit tokësor, apo ajo flet për gjërat që janë tokësore?
- 32 Dhe ndodhi që unë u thashë atyre se ajo ishte një përfaqësim i gjërave si tokësore, ashtu edhe shpirtërore; pasi dita duhet të vijë që ata duhet të gjykojnë për veprat e tyre; po, madje veprat që u bënë nga trupi tokësor në ditët e tyre të provës.
- 33 Kështu që, në qoftë se ata do të vdisnin në ligësinë e tyre, ata duhet të flaken jashtë gjithashtu, sipas gjërave që janë shpirtërore, të cilat i përkasin drejtësisë; prandaj ata duhet të sillen të qëndrojnë para Perëndisë, të gjykojnë për veprat e tyre; dhe në qoftë se veprat e tyre kanë qenë fëlliqësi, ata duhet patjetër të jenë të fëlliqur; dhe në qoftë se ata janë të fëlliqur, detyrimisht ata nuk mund të banojnë në mbretërinë e Perëndisë; përndryshe mbretëria e Perëndisë duhet të jetë e fëlliqur gjithashtu.
- 34 Por, vini re, unë ju them juve, mbretëria e Perëndisë nuk është e fëlliqur dhe asgjë e papastër nuk mund të hyjë në mbretërinë e Perëndisë; prandaj duhet patjetër të jetë një vend i fëlliqësisë i përgatitur për atë që është i fëlliqur.
- 35 Dhe ka një vend të përgatitur, po, madje është ai ferr i tmerrshëm për të cilin unë kam folur dhe djalli është përgatitësi i tij; prandaj gjendja e fundit e shpirtit të njerëzve është të jetojnë në mbretërinë e Perëndisë, ose të flaken jashtë për shkak të asaj drejtësie për të cilën unë kam folur.

And I said unto them that it was an awful gulf, which separated the wicked from the tree of life, and also from the saints of God.

And I said unto them that it was a representation of that awful hell, which the angel said unto me was prepared for the wicked.

And I said unto them that our father also saw that the justice of God did also divide the wicked from the righteous; and the brightness thereof was like unto the brightness of a flaming fire, which ascendeth up unto God forever and ever, and hath no end.

And they said unto me: Doth this thing mean the torment of the body in the days of probation, or doth it mean the final state of the soul after the death of the temporal body, or doth it speak of the things which are temporal?

And it came to pass that I said unto them that it was a representation of things both temporal and spiritual; for the day should come that they must be judged of their works, yea, even the works which were done by the temporal body in their days of probation.

Wherefore, if they should die in their wickedness they must be cast off also, as to the things which are spiritual, which are pertaining to righteousness; wherefore, they must be brought to stand before God, to be judged of their works; and if their works have been filthiness they must needs be filthy; and if they be filthy it must needs be that they cannot dwell in the kingdom of God; if so, the kingdom of God must be filthy also.

But behold, I say unto you, the kingdom of God is not filthy, and there cannot any unclean thing enter into the kingdom of God; wherefore there must needs be a place of filthiness prepared for that which is filthy.

And there is a place prepared, yea, even that awful hell of which I have spoken, and the devil is the preparator of it; wherefore the final state of the souls of men is to dwell in the kingdom of God, or to be cast out because of that justice of which I have spoken.

36 Prandaj, të ligjtë nuk janë pranuar nga të drejtët dhe gjithashtu nga ajo pemë e jetës, fruti i së cilës është më i çmueshëm dhe më i dëshirueshëm mbi të gjitha frutat e tjera; po, dhe ai është më i madhi nga të gjitha dhuratat e Perëndisë. Dhe kështu u fola vëllezërve të mi. Amen.

Wherefore, the wicked are rejected from the righteous, and also from that tree of life, whose fruit is most precious and most desirable above all other fruits; yea, and it is the greatest of all the gifts of God. And thus I spake unto my brethren. Amen.

1 Nefi 16

- 1 Dhe tani ndodhi që pasi unë, Nefi, mbarova së foluri me vëllezërit e mi, vini re, ata më thanë: Ti na ke shpallur gjëra të rënda, më shumë sesa ne mund të durojmë.
- 2 Dhe ndodhi që unë u thashë atyre se e dija që unë kisha folur gjëra të rënda kundër të ligjve, sipas së vërtetës; dhe të drejtët unë i kisha justifikuar dhe dëshmova se ata do të ngrihen lart në ditën e fundit; prandaj fajtorët e marrin të vërtetën të jetë e rëndë, pasi i godet ata drejt në qendër.
- 3 Dhe tani, vëllezërit e mi, në qoftë se ju do të ishit të drejtë dhe do të ishit të gatshëm të dëgjoni të vërtetën dhe t'ia vinit veshin asaj, që ju të mund të ecnit drejt përpara Perëndisë, atëherë ju nuk do të mërmëritnit për shkak të së vërtetës dhe të thonit: Ti flet gjëra të rënda kundër nesh.
- 4 Dhe ndodhi që unë, Nefi, i këshillova vëllezërit e mi me të gjithë zellin, për të mbajtur urdhërimet e Zotit.
- 5 Dhe ndodhi që ata përlulën veten e tyre para Zotit; kaq shumë, sa që unë pata gëzim dhe shpresa të mëdha për ta, që ata do të ecnin në udhët e drejtësisë.
- 6 Tani, të gjitha këto gjëra u thanë dhe u bënë, ndërsa im atë banonte në një çadër në luginën që ai e quajti Lemuel.
- 7 Dhe ndodhi që unë, Nefi, mora njërën nga bijat e Ishmaelit për grua; dhe gjithashtu vëllezërit e mi morën për gra nga bijat e Ishmaelit dhe gjithashtu Zorami mori bijën më të madhe të Ishmaelit për grua.
- 8 Dhe kështu, ati im i kishte plotësuar të gjitha urdhërimet e Zotit të cilat iu dhanë atij. Dhe gjithashtu, unë, Nefi, kisha qenë bekuar nga Zoti jashtëzakonisht.
- 9 Dhe ndodhi që zëri i Zotit i foli atit tim gjatë natës dhe e urdhëroi atë që të nesërmen ai duhej të niste udhëtimin e tij në vendin e shkretë.

1 Nephi 16

And now it came to pass that after I, Nephi, had made an end of speaking to my brethren, behold they said unto me: Thou hast declared unto us hard things, more than we are able to bear.

And it came to pass that I said unto them that I knew that I had spoken hard things against the wicked, according to the truth; and the righteous have I justified, and testified that they should be lifted up at the last day; wherefore, the guilty taketh the truth to be hard, for it cutteth them to the very center.

And now my brethren, if ye were righteous and were willing to hearken to the truth, and give heed unto it, that ye might walk uprightly before God, then ye would not murmur because of the truth, and say: Thou speakest hard things against us.

And it came to pass that I, Nephi, did exhort my brethren, with all diligence, to keep the commandments of the Lord.

And it came to pass that they did humble themselves before the Lord; insomuch that I had joy and great hopes of them, that they would walk in the paths of righteousness.

Now, all these things were said and done as my father dwelt in a tent in the valley which he called Lemuel.

And it came to pass that I, Nephi, took one of the daughters of Ishmael to wife; and also, my brethren took of the daughters of Ishmael to wife; and also Zoram took the eldest daughter of Ishmael to wife.

And thus my father had fulfilled all the commandments of the Lord which had been given unto him. And also, I, Nephi, had been blessed of the Lord exceedingly.

And it came to pass that the voice of the Lord spake unto my father by night, and commanded him that on the morrow he should take his journey into the wilderness.

- 10 Dhe ndodhi që, ndërsa ati im u ngrit në mëngjes dhe shkoi drejt te dera e çadrës, për çudinë e tij të madhe, ai pa përdhe një sferë të rrumbullaktë me mjeshtëri të çuditshme; dhe ajo ishte prej tunxhi shumë të mirë. Dhe brenda sferës ishin dy akrepa dhe njëri tregonte rrugën nëpër të cilën ne duhet të shkonim në vendin e shkretë.
- 11 Dhe ndodhi që ne mblodhëm së bashku çdo lloj gjëje që duhej të mbartnim në vendin e shkretë dhe të gjithë pjesën e mbetur nga furnizimet tona që Zoti na kishte dhënë; dhe morëm farë të çdo lloji që ne mund të mbartnim në vendin e shkretë.
- 12 Dhe ndodhi që ne morëm çadrat tona dhe u nisëm në vendin e shkretë përmes lumit Laman.
- 13 Dhe ndodhi që ne udhëtuan për hapësirën e katër ditëve, pak a shumë në një drejtim jug-juglindje dhe ngritëm çadrat tona përsëri; dhe ne e quajtëm emrin e vendit Shazer.
- 14 Dhe ndodhi që ne morëm harqet tona dhe shigjetat tona dhe shkuam përpara në vendin e shkretë për të vrarë ushqim për familjet tona dhe pasi kishim vrarë ushqim për familjet tona, ne u kthyem përsëri te familjet tona në vendin e shkretë, te vendi i Shazerit. Dhe ne shkuam përsëri në vendin e shkretë, duke ndjekur të njëjtin drejtim, duke qëndruar në pjesët më pjellore të vendit të shkretë, që ishin në kufijtë pranë Detit të Kuq.
- 15 Dhe ndodhi që ne udhëtuan për hapësirën e shumë ditëve, duke vrarë ushqim gjatë rrugës me harqet tona dhe shigjetat tona, dhe gurët tanë, dhe hobet tona.
- 16 Dhe ne i ndoqëm drejtimet e sferës, që na çoi në pjesët më pjellore të vendit të shkretë.
- 17 Dhe pasi kishim udhëtuar për hapësirën e shumë ditëve, ne ngritëm çadrat tona për pak kohë, që të mund të pushonim përsëri dhe të siguronim ushqim për familjet tona.
- 18 Dhe ndodhi që, ndërsa unë, Nephi, shkova përpara për të vrarë ushqim, vini re, unë theva harkun tim, i cili ishte bërë prej çeliku shumë të mirë; dhe pasi e theva harkun tim, vini re, vëllezërit e mi u zemëruan me mua për shkak të humbjes së harkut tim, pasi ne nuk siguruam ushqim.

And it came to pass that as my father arose in the morning, and went forth to the tent door, to his great astonishment he beheld upon the ground a round ball of curious workmanship; and it was of fine brass. And within the ball were two spindles; and the one pointed the way whither we should go into the wilderness.

And it came to pass that we did gather together whatsoever things we should carry into the wilderness, and all the remainder of our provisions which the Lord had given unto us; and we did take seed of every kind that we might carry into the wilderness.

And it came to pass that we did take our tents and depart into the wilderness, across the river Laman.

And it came to pass that we traveled for the space of four days, nearly a south-southeast direction, and we did pitch our tents again; and we did call the name of the place Shazer.

And it came to pass that we did take our bows and our arrows, and go forth into the wilderness to slay food for our families; and after we had slain food for our families we did return again to our families in the wilderness, to the place of Shazer. And we did go forth again in the wilderness, following the same direction, keeping in the most fertile parts of the wilderness, which were in the borders near the Red Sea.

And it came to pass that we did travel for the space of many days, slaying food by the way, with our bows and our arrows and our stones and our slings.

And we did follow the directions of the ball, which led us in the more fertile parts of the wilderness.

And after we had traveled for the space of many days, we did pitch our tents for the space of a time, that we might again rest ourselves and obtain food for our families.

And it came to pass that as I, Nephi, went forth to slay food, behold, I did break my bow, which was made of fine steel; and after I did break my bow, behold, my brethren were angry with me because of the loss of my bow, for we did obtain no food.

- 19 Dhe ndodhi që ne u kthyem pa ushqim te familjet tona; dhe ata duke qenë shumë të lodhur, për shkak të udhëtimit të tyre, vuajtën shumë nga nevoja për ushqim.
- 20 Dhe ndodhi që Lamani dhe Lemueli dhe bijtë e Ishmaelit filluan të mërmëritnin jashtëzakonisht për shkak të vuajtjeve dhe hidhërimeve të tyre në vendin e shkretë; dhe gjithashtu ati im filloi të mërmëriste kundër Zotit, Perëndisë së tij, po, dhe ata ishin të gjithë jashtëzakonisht të pikëlluar, madje që ata mërmëritnin kundër Zotit.
- 21 Tani ndodhi që unë, Nefi, duke qenë i hidhëruar me vëllezërit e mi, për shkak të humbjes së harkut tim dhe për humbjen e kordave të harqeve të tyre, filloi të ishte jashtëzakonisht e vështirë, po, kaq shumë, sa që ne nuk mund të siguronim më ushqim.
- 22 Dhe ndodhi që unë, Nefi, u fola shumë vëllezërve të mi, sepse ata kishin ngurtësuar zemrat e tyre përsëri, madje deri duke u ankuar kundër Zotit, Perëndisë së tyre.
- 23 Dhe ndodhi që unë, Nefi, bëra nga një dru një hark dhe nga një shufër e drejtë, një shigjetë; prandaj unë e armatosa veten me një hark dhe një shigjetë, me një hobe dhe me gurë. Dhe unë i thashë atit tim: Ku duhet të shkoj unë që të siguroj ushqim?
- 24 Dhe ndodhi që ai iu drejtua Zotit, pasi ata kishin përrulur veten e tyre, për shkak të fjalëve të mia; pasi unë u thashë atyre shumë gjëra me energjinë e shpirtit tim.
- 25 Dhe ndodhi që zëri i Zotit i erdhi atit tim; dhe ai u qortua me të vërtetë për shkak të mërmëritjes së tij kundër Zotit, aq shumë sa ai u çua deri në thellësitë e keqardhjes.
- 26 Dhe ndodhi që zëri i Zotit i tha: Shiko mbi sferë dhe vër re gjërat që janë shkruar.
- 27 Dhe ndodhi që, kur ati im pa gjërat që ishin shkruar mbi sferë, ai u tremb dhe u drodh jashtëzakonisht dhe gjithashtu vëllezërit e mi dhe bijtë e Ishmaelit, dhe gratë tona.
- 28 Dhe ndodhi që unë, Nefi, vura re treguesit që ishin në sferë, që ata punonin sipas besimit dhe zellit dhe vëmendjes që ne u dhamë atyre.

And it came to pass that we did return without food to our families, and being much fatigued, because of their journeying, they did suffer much for the want of food.

And it came to pass that Laman and Lemuel and the sons of Ishmael did begin to murmur exceedingly, because of their sufferings and afflictions in the wilderness; and also my father began to murmur against the Lord his God; yea, and they were all exceedingly sorrowful, even that they did murmur against the Lord.

Now it came to pass that I, Nephi, having been afflicted with my brethren because of the loss of my bow, and their bows having lost their springs, it began to be exceedingly difficult, yea, insomuch that we could obtain no food.

And it came to pass that I, Nephi, did speak much unto my brethren, because they had hardened their hearts again, even unto complaining against the Lord their God.

And it came to pass that I, Nephi, did make out of wood a bow, and out of a straight stick, an arrow; wherefore, I did arm myself with a bow and an arrow, with a sling and with stones. And I said unto my father: Whither shall I go to obtain food?

And it came to pass that he did inquire of the Lord, for they had humbled themselves because of my words; for I did say many things unto them in the energy of my soul.

And it came to pass that the voice of the Lord came unto my father; and he was truly chastened because of his murmuring against the Lord, insomuch that he was brought down into the depths of sorrow.

And it came to pass that the voice of the Lord said unto him: Look upon the ball, and behold the things which are written.

And it came to pass that when my father beheld the things which were written upon the ball, he did fear and tremble exceedingly, and also my brethren and the sons of Ishmael and our wives.

And it came to pass that I, Nephi, beheld the pointers which were in the ball, that they did work according to the faith and diligence and heed which we did give unto them.

29 Dhe ishte gjithashtu i shkruar mbi ta një shkrim i ri që ishte i qartë për t'ju lexuar, i cili na dha ne kuptim në lidhje me udhët e Zotit; dhe ai shkruhej dhe ndryshonte nga koha në kohë, sipas besimit dhe zellit që ne i dhamë atij. Dhe kështu ne shikojmë se nëpërmjet mjeteve të vogla, Zoti mund të shkaktojë gjëra të mëdha.

30 Dhe ndodhi që unë, Nepi, shkova përpara në majën e malit, sipas udhëzimeve që jepeshin mbi sferë.

31 Dhe ndodhi që vrava kafshë të egra aq shumë, sa unë sigurova ushqim për familjet tona.

32 Dhe ndodhi që unë u ktheva te çadrat tona, duke mbajtur kafshët që kisha vrarë; dhe tani kur ata panë se unë kisha siguruar ushqim, sa i madh qe gëzimi i tyre! Dhe ndodhi që ata përulën veten e tyre para Zotit dhe i dhanë falënderime atij.

33 Dhe ndodhi që ne e nisëm përsëri udhëtimin tonë, duke udhëtuar pak a shumë në të njëjtin drejtim sikurse në fillim; dhe pasi kishim udhëtuar për hapësirën e shumë ditëve, ne i ngritëm çadrat tona përsëri, që të mund të qëndronim për pak kohë.

34 Dhe ndodhi që Ishmaeli vdiq dhe u varros në vendin i cili ishte quajtur Nahom.

35 Dhe ndodhi që bijat e Ishmaelit vajtuan jashtëzakonisht, për shkak të humbjes se atit të tyre dhe për shkak të hidhërimeve të tyre në vendin e shkretë; dhe ato mërmëritën kundër atit tim, sepse ai i kishte larguar ato nga toka e Jeruzalemit, duke thënë: Ati ynë ka vdekur; po, dhe ne kemi bredhur shumë në vendin e shkretë dhe ne kemi vuajtur shumë pikëllim, uri, etje dhe lodhje; dhe pas gjithë këtyre vuajtjeve, ne duhet të mbarojmë në vendin e shkretë nga uria.

36 Dhe kështu ato mërmëritën kundër atit tim dhe gjithashtu kundër meje dhe ato ishin të dëshiruara të ktheheshin përsëri në Jeruzalem.

37 Dhe Lamani i tha Lemuelit dhe gjithashtu bijve të Ishmaelit: Vini re, le ta vrasim atin tonë dhe gjithashtu vëllanë tonë Nefin, i cili ka marrë mbi vete që të jetë sundimtari ynë dhe mësuesi ynë, që jemi vëllezërit e tij më të mëdhenj.

And there was also written upon them a new writing, which was plain to be read, which did give us understanding concerning the ways of the Lord; and it was written and changed from time to time, according to the faith and diligence which we gave unto it. And thus we see that by small means the Lord can bring about great things.

And it came to pass that I, Nephi, did go forth up into the top of the mountain, according to the directions which were given upon the ball.

And it came to pass that I did slay wild beasts, inasmuch that I did obtain food for our families.

And it came to pass that I did return to our tents, bearing the beasts which I had slain; and now when they beheld that I had obtained food, how great was their joy! And it came to pass that they did humble themselves before the Lord, and did give thanks unto him.

And it came to pass that we did again take our journey, traveling nearly the same course as in the beginning; and after we had traveled for the space of many days we did pitch our tents again, that we might tarry for the space of a time.

And it came to pass that Ishmael died, and was buried in the place which was called Nahom.

And it came to pass that the daughters of Ishmael did mourn exceedingly, because of the loss of their father, and because of their afflictions in the wilderness; and they did murmur against my father, because he had brought them out of the land of Jerusalem, saying: Our father is dead; yea, and we have wandered much in the wilderness, and we have suffered much affliction, hunger, thirst, and fatigue; and after all these sufferings we must perish in the wilderness with hunger.

And thus they did murmur against my father, and also against me; and they were desirous to return again to Jerusalem.

And Laman said unto Lemuel and also unto the sons of Ishmael: Behold, let us slay our father, and also our brother Nephi, who has taken it upon him to be our ruler and our teacher, who are his elder brethren.

38 Tani, ai thotë se Zoti ka folur me të dhe gjithashtu se engjëjt i kanë shërbyer atij. Por vini re, ne e dimë se ai na gënjen; dhe ai na i tregon këto gjëra dhe punon shumë gjëra me anë të arteve të tij dinake, që të mund të gënjejë sytë tanë, duke menduar ndoshta, se ai mund të na çojë në ndonjë vend të shkretë të panjohur; dhe pasi ai na ka çuar, ka menduar ta bëjë veten e tij një mbret dhe një sundimtar mbi ne, që të mund të bëjë me ne sipas vullnetit dhe kënaqësisë së tij. Dhe sipas kësaj mënyre, vëllai im Lamani nxiti zemrat e tyre në zemërim.

39 Dhe ndodhi që Zoti ishte me ne, po, madje zëri i Zotit erdhi dhe u foli shumë fjalë atyre dhe i qortoi ata jashtëzakonisht; dhe pasi ata u qortuan nga zëri i Zotit, e lanë zemërimin e tyre dhe u penduan për mëkatet e tyre, aq shumë, sa që Zoti na bekoj përsëri me ushqim, që ne nuk mbaruam.

Now, he says that the Lord has talked with him, and also that angels have ministered unto him. But behold, we know that he lies unto us; and he tells us these things, and he worketh many things by his cunning arts, that he may deceive our eyes, thinking, perhaps, that he may lead us away into some strange wilderness; and after he has led us away, he has thought to make himself a king and a ruler over us, that he may do with us according to his will and pleasure. And after this manner did my brother Laman stir up their hearts to anger.

And it came to pass that the Lord was with us, yea, even the voice of the Lord came and did speak many words unto them, and did chasten them exceedingly; and after they were chastened by the voice of the Lord they did turn away their anger, and did repent of their sins, insomuch that the Lord did bless us again with food, that we did not perish.

1 Nefi 17

- 1 Dhe ndodhi që ne e nisëm përsëri udhëtimin tonë në vendin e shkretë; dhe ne udhëtuam pothuajse drejt lindjes që nga ajo kohë e tutje. Dhe ne udhëtuam dhe ecëm me vështirësi mes shumë vuajtjesh në vendin e shkretë; dhe gratë tona lindën fëmijë në vendin e shkretë.
- 2 Dhe kaq të mëdha qenë bekimet e Zotit mbi ne, sa që ndërsa ne jetonim me mish të gjallë në vendin e shkretë, gratë tona dhanë mjaft qumësht për fëmijët e tyre dhe ishin të forta, po, madje si burrat; dhe ato filluan t'i duronin udhëtimet e tyre pa mërmëritje.
- 3 Dhe kështu ne shohim se urdhërimet e Perëndisë duhet të plotësohen. Dhe në qoftë se fëmijët e njerëzve i mbajnë urdhërimet e Perëndisë, ai i ushqen dhe i forcon ata dhe siguron mjete me anë të të cilave ata mund të plotësojnë gjënë për të cilën ai i ka urdhëruar; prandaj, ai siguroi mjete për ne, ndërsa ne qëndruam në vendin e shkretë.
- 4 Dhe ne qëndruam për hapësirën e shumë viteve, po, madje tetë vjet në vendin e shkretë.
- 5 Dhe ne erdhëm në tokën që e quajtëm Begati, për shkak të frutave të shumta të saj dhe gjithashtu të mjaltit të egër; dhe të gjitha këto gjëra u përgatitën nga Zoti që ne të mos mbaronim. Dhe ne pamë detin që e quajtëm Irreantum, shpjegimi i të cilit është ujëra të shumta.
- 6 Dhe ndodhi që ne ngritëm çadrat tona në breg të detit; dhe megjithëse kishim vuajtur shumë hidhërimi dhe shumë vështirësi, po, madje aq shumë sa nuk mund t'i shkruajmë të gjitha, ne ishim jashtëzakonisht të gëzuar kur erdhëm në breg të detit; dhe ne e quajtëm vendin Begati, për shkak të frutave të tij të shumta.
- 7 Dhe ndodhi që pasi unë, Nefi, isha në tokën e Begatisë për hapësirën e shumë ditëve, zëri i Zotit erdhi tek unë duke thënë: Ngrihu dhe shko në mal. Dhe ndodhi që unë u ngrita dhe shkova në mal dhe iu përgjërova Zotit.
- 8 Dhe ndodhi që Zoti më foli, duke thënë: Ti do të ndërtoosh një anije sipas mënyrës që unë do të të tregoj, që unë të mund të mbart njerëzit e tu përmes këtyre ujërave.

1 Nephi 17

And it came to pass that we did again take our journey in the wilderness; and we did travel nearly eastward from that time forth. And we did travel and wade through much affliction in the wilderness; and our women did bear children in the wilderness.

And so great were the blessings of the Lord upon us, that while we did live upon raw meat in the wilderness, our women did give plenty of suck for their children, and were strong, yea, even like unto the men; and they began to bear their journeyings without murmurings.

And thus we see that the commandments of God must be fulfilled. And if it so be that the children of men keep the commandments of God he doth nourish them, and strengthen them, and provide means whereby they can accomplish the thing which he has commanded them; wherefore, he did provide means for us while we did sojourn in the wilderness.

And we did sojourn for the space of many years, yea, even eight years in the wilderness.

And we did come to the land which we called Bountiful, because of its much fruit and also wild honey; and all these things were prepared of the Lord that we might not perish. And we beheld the sea, which we called Irreantum, which, being interpreted, is many waters.

And it came to pass that we did pitch our tents by the seashore; and notwithstanding we had suffered many afflictions and much difficulty, yea, even so much that we cannot write them all, we were exceedingly rejoiced when we came to the seashore; and we called the place Bountiful, because of its much fruit.

And it came to pass that after I, Nephi, had been in the land of Bountiful for the space of many days, the voice of the Lord came unto me, saying: Arise, and get thee into the mountain. And it came to pass that I arose and went up into the mountain, and cried unto the Lord.

And it came to pass that the Lord spake unto me, saying: Thou shalt construct a ship, after the manner which I shall show thee, that I may carry thy people across these waters.

- 9 Dhe unë thashë: Zot, ku duhet të shkoj unë që të mund të gjej mineral për të shkrirë, që të mund të bëj veglat për të ndërtuar anijen sipas mënyrës që ti më ke treguar?
- 10 Dhe ndodhi që Zoti më tregoi ku duhej të shkoja për të gjetur mineralin, që të mund të bëja veglat.
- 11 Dhe ndodhi që unë, Nefi, bëra një kacek me lëkurët e kafshëve, me të cilin t'i fryja zjarrit; dhe pasi unë kisha bërë një kacek, që të mund të kisha me çfarë t'i fryja zjarrit, unë përplasa dy gurë së bashku që të mund të bëja zjarr.
- 12 Pasi Zoti nuk na kishte lejuar të bënim shumë zjarr, ndërsa ne udhëtonim në vendin e shkretë; pasi ai tha: Unë do ta bëj ushqimin tuaj të bëhet i ëmbël, që ju të mos ta gatvani.
- 13 Dhe unë do të jem gjithashtu drita juaj në vendin e shkretë; dhe unë do të përgatis udhën para jush, në qoftë se ju do t'i mbani urdhërimet e mia; prandaj përderisa ju do të mbani urdhërimet e mia, ju do të drejtoheni drejt tokës së premtuar; dhe ju do ta dini se jam unë ai që ju ka udhëhequr.
- 14 Po, dhe Zoti tha gjithashtu që: Pasi të keni arritur në tokën e premtuar, ju do ta dini se unë, Zoti, jam Perëndi dhe se unë, Zoti, ju shpëtova nga shkatërimi; po, se unë ju nxora nga toka e Jeruzalemit.
- 15 Kështu që, unë, Nefi, u përpoqa të mbaja urdhërimet e Zotit dhe i këshillova vëllezërit e mi në besnikëri dhe zell.
- 16 Dhe ndodhi që unë bëra vegla nga metali që shkriva nga shkëmbi.
- 17 Dhe kur vëllezërit e mi panë se unë po filloja të ndërtoj një anije, ata filluan të mërmëritnin kundër meje, duke thënë: Vëllai ynë është një budalla, pasi ai mendon se mund të ndërtojë një anije; po, dhe ai gjithashtu mendon se mund të kalojë këto ujëra të mëdha.
- 18 Dhe kështu vëllezërit e mi u ankuan kundër meje dhe dëshironin që ata të mos punonin, pasi nuk besonin se unë mund të ndërtoja një anije; as nuk do të besonin ata se unë u udhëzova nga Zoti.

And I said: Lord, whither shall I go that I may find ore to molten, that I may make tools to construct the ship after the manner which thou hast shown unto me?

And it came to pass that the Lord told me whither I should go to find ore, that I might make tools.

And it came to pass that I, Nephi, did make a bellows wherewith to blow the fire, of the skins of beasts; and after I had made a bellows, that I might have wherewith to blow the fire, I did smite two stones together that I might make fire.

For the Lord had not hitherto suffered that we should make much fire, as we journeyed in the wilderness; for he said: I will make thy food become sweet, that ye cook it not;

And I will also be your light in the wilderness; and I will prepare the way before you, if it so be that ye shall keep my commandments; wherefore, inasmuch as ye shall keep my commandments ye shall be led towards the promised land; and ye shall know that it is by me that ye are led.

Yea, and the Lord said also that: After ye have arrived in the promised land, ye shall know that I, the Lord, am God; and that I, the Lord, did deliver you from destruction; yea, that I did bring you out of the land of Jerusalem.

Wherefore, I, Nephi, did strive to keep the commandments of the Lord, and I did exhort my brethren to faithfulness and diligence.

And it came to pass that I did make tools of the ore which I did molten out of the rock.

And when my brethren saw that I was about to build a ship, they began to murmur against me, saying: Our brother is a fool, for he thinketh that he can build a ship; yea, and he also thinketh that he can cross these great waters.

And thus my brethren did complain against me, and were desirous that they might not labor, for they did not believe that I could build a ship; neither would they believe that I was instructed of the Lord.

19 Dhe tani ndodhi që unë, Nefi, isha jashtëzakonisht i brengosur për shkak të ngurtësisë së zemrës së tyre; dhe tani kur ata panë që fillova të isha i brengosur, ata ishin të kënaqur në zemrat e tyre, aq sa gëzuan mbi mua, duke thënë: Ne e dinim se ti nuk mund të ndërtoje një anije, pasi ne e dinim se ti ishe i mangët në gjykim; prandaj ti nuk mund të përmbushësh një punë kaq të madhe.

20 Dhe ti je si ati ynë, i drejtuar nga imagjinatat e marra të zemrës së tij; po, ai na ka nxjerrë nga toka e Jeruzalemit dhe ne kemi bredhur në vendin e shkretë për këto vite të shumta; dhe gratë tona janë robtuar, duke qenë me barrë; dhe ato kanë lindur fëmijë në vendin e shkretë dhe vuajtën të gjitha gjërat, me përjashtim të vdekjes; dhe do të kishte qenë më mirë që ato të kishin vdekur para se të dilnin nga Jeruzalemi, sesa të kishin vuajtur këto pikëllime.

21 Vër re, këto vite të shumta ne kemi vuajtur në vendin e shkretë, kohë në të cilën ne mund të kishim gëzuar pasuritë tona dhe tokën e trashëgimit tonë; po, dhe mund të kishim qenë të lumtur.

22 Dhe ne e dimë se njerëzit që ishin në tokën e Jeruzalemit ishin një popull i drejtë; pasi ata mbanin statutet dhe gjykimet e Zotit dhe të gjitha urdhërimet e tij, sipas ligjit të Moisiut; prandaj ne e dimë se ata janë një popull i drejtë; dhe ati ynë i ka gjykuar ata dhe na ka larguar, sepse ne do të dëgjonim fjalët e tij; po, dhe vëllai ynë është si ai. Dhe sipas kësaj mënyre të foluri, vëllezërit e mi mërmëritnin dhe u ankuan kundër nesh.

23 Dhe ndodhi që unë, Nefi, u fola atyre, duke thënë: A besoni ju se etërit tanë, të cilët ishin fëmijët e Izraelit, do të kishin shpëtuar nga duart e Egjiptianëve, nëse ata nuk do të kishin dëgjuar fjalët e Zotit?

24 Po, a mendoni ju se ata do të ishin nxjerrë nga robëria, në qoftë se Zoti nuk do ta kishte urdhëruar Moisiun, që ai t'i nxirrte ata nga robëria?

25 Tani ju e dini se fëmijët e Izraelit ishin në robëri; dhe ju e dini se ata ishin ngarkuar me detyra, të cilat ishin të rënda të duroheshin; prandaj, ju e dini se duhet të ketë qenë një gjë e mirë për ta, që ata të dilnin nga robëria.

And now it came to pass that I, Nephi, was exceedingly sorrowful because of the hardness of their hearts; and now when they saw that I began to be sorrowful they were glad in their hearts, insomuch that they did rejoice over me, saying: We knew that ye could not construct a ship, for we knew that ye were lacking in judgment; wherefore, thou canst not accomplish so great a work.

And thou art like unto our father, led away by the foolish imaginations of his heart; yea, he hath led us out of the land of Jerusalem, and we have wandered in the wilderness for these many years; and our women have toiled, being big with child; and they have borne children in the wilderness and suffered all things, save it were death; and it would have been better that they had died before they came out of Jerusalem than to have suffered these afflictions.

Behold, these many years we have suffered in the wilderness, which time we might have enjoyed our possessions and the land of our inheritance; yea, and we might have been happy.

And we know that the people who were in the land of Jerusalem were a righteous people; for they kept the statutes and judgments of the Lord, and all his commandments, according to the law of Moses; wherefore, we know that they are a righteous people; and our father hath judged them, and hath led us away because we would hearken unto his words; yea, and our brother is like unto him. And after this manner of language did my brethren murmur and complain against us.

And it came to pass that I, Nephi, spake unto them, saying: Do ye believe that our fathers, who were the children of Israel, would have been led away out of the hands of the Egyptians if they had not hearkened unto the words of the Lord?

Yea, do ye suppose that they would have been led out of bondage, if the Lord had not commanded Moses that he should lead them out of bondage?

Now ye know that the children of Israel were in bondage; and ye know that they were laden with tasks, which were grievous to be borne; wherefore, ye know that it must needs be a good thing for them, that they should be brought out of bondage.

26 Tani, ju e dini se Moisiu u urdhërua nga Zoti që ta bënte atë punë të madhe; dhe ju e dini se nga fjala e tij, ujërat e Detit të Kuq u ndanë andej dhe këndeje dhe ata kaluan në tokë të thatë.

27 Por ju e dini se Egjiptianët u mbytën në Detin e Kuq, që ishin ushtritë e Faraonit.

28 Dhe ju gjithashtu e dini se ata u ushqyen me mana në vendin e shkretë.

29 Po, dhe ju gjithashtu e dini se Moisiu, me fjalën e tij, sipas fuqisë së Perëndisë që ishte në të, goditi shkëmbin dhe atje doli ujë, që fëmijët e Izraelit të mund të shuanin etjen e tyre.

30 Dhe megjithëse ata udhëhiqeshin, Zoti Perëndia i tyre, Shëlbuesi i tyre, duke shkuar para tyre, duke i udhëhequr ata gjatë ditës dhe duke u dhënë dritë atyre gjatë natës dhe duke bërë të gjitha gjërat për ta, që ishin të përshtatshme për njeriun për t'i marrë, ata i ngurtësuan zemrat e tyre dhe i verbuan mendjet e tyre dhe thanë fjalë të rënda kundër Moisiut dhe kundër Perëndisë së vërtetë dhe të gjallë.

31 Dhe ndodhi që, sipas fjalës së tij ai i shkatërroi ata; dhe sipas fjalës së tij ai i udhëhoqi ata; dhe sipas fjalës së tij ai bëri të gjitha gjërat për ta; dhe nuk bëhej asgjë pa fjalën e tij.

32 Dhe pasi ata kishin kapërcyer lumin Jordan, ai i bëri të fuqishëm për dëbimin e fëmijëve të vendit, po, deri në shiërndarjen e tyre në shkatërrim.

33 Dhe tani, a mendoni ju se fëmijët e kësaj toke, që ishin në tokën e premtimit, që u dëbuan nga etërit tanë, a mendoni ju se ata ishin të drejtë? Vini re, unë ju them juve, Jo.

34 A mendoni ju se etërit tanë do të kishin qenë më të zgjedhur se ata, nëse ata do të kishin qenë të drejtë? Unë ju them juve, Jo.

35 Vini re, Zoti i vlerëson tërë mishrat njëlloj; ai që është i drejtë, është i favorizuar nga Perëndia. Por, vini re, këta njerëz kishin flakur tej çdo fjalë të Perëndisë dhe ata ishin të mbushur me paudhësi; dhe plotësia e zemërimit të Perëndisë ishte mbi ta; dhe Zoti e mallkoi tokën kundër tyre dhe ua bekoj etërve tanë; po, ai e mallkoi atë kundër tyre deri në shkatërrim të tyre dhe ai ua bekoj etërve tanë, kështu që ata të kishin fuqi mbi të.

Now ye know that Moses was commanded of the Lord to do that great work; and ye know that by his word the waters of the Red Sea were divided hither and thither, and they passed through on dry ground.

But ye know that the Egyptians were drowned in the Red Sea, who were the armies of Pharaoh.

And ye also know that they were fed with manna in the wilderness.

Yea, and ye also know that Moses, by his word according to the power of God which was in him, smote the rock, and there came forth water, that the children of Israel might quench their thirst.

And notwithstanding they being led, the Lord their God, their Redeemer, going before them, leading them by day and giving light unto them by night, and doing all things for them which were expedient for man to receive, they hardened their hearts and blinded their minds, and reviled against Moses and against the true and living God.

And it came to pass that according to his word he did destroy them; and according to his word he did lead them; and according to his word he did do all things for them; and there was not any thing done save it were by his word.

And after they had crossed the river Jordan he did make them mighty unto the driving out of the children of the land, yea, unto the scattering them to destruction.

And now, do ye suppose that the children of this land, who were in the land of promise, who were driven out by our fathers, do ye suppose that they were righteous? Behold, I say unto you, Nay.

Do ye suppose that our fathers would have been more choice than they if they had been righteous? I say unto you, Nay.

Behold, the Lord esteemeth all flesh in one; he that is righteous is favored of God. But behold, this people had rejected every word of God, and they were ripe in iniquity; and the fulness of the wrath of God was upon them; and the Lord did curse the land against them, and bless it unto our fathers; yea, he did curse it against them unto their destruction, and he did bless it unto our fathers unto their obtaining power over it.

36 Vini re, Zoti ka krijuar tokën që ajo të banohet; dhe ai ka krijuar fëmijët e tij që ata ta zotërojnë atë.

37 Dhe ai ngre lart një komb të drejtë dhe shkatërron kombet e të ligjve.

38 Dhe ai i prin të drejtët në toka të çmueshme dhe të ligjtë ai i shkatërron, dhe mallkon tokën për shkak të tyre.

39 Ai sundon lart në qiej, pasi ai është froni i tij dhe kjo tokë është stoli ku ai mbështet këmbët.

40 Dhe ai i do ata që duan ta kenë atë të jetë Perëndia i tyre. Vini re, ai i deshi etërit tanë, po, madje Abrahamin, Isakun dhe Jakobin dhe ai bëri besëlidhje me ta; dhe i mbajti mend besëlidhjet që bëri; prandaj ai i nxori ata nga toka e Egjiptit.

41 Dhe ai i disiplinoi ata në vendin e shkretë me shufrën e tij; pasi ata ngurtësuan zemrat e tyre, ashtu sikurse ju keni bërë; dhe Zoti i disiplinoi ata për shkak të paudhësisë së tyre. Ai dërgoi mes tyre gjarpërinj të helmuar që fluturonin; dhe pasi ata u kafshuan prej tyre, ai përgatiti një udhë që ata të mund të shëroheshin; dhe puna që ata duhet të kryenin, ishte të shikonin; dhe për shkak të thjeshtësisë së udhës ose lehtësisë së saj, kishte shumë që mbaruan.

42 Dhe ata i ngurtësuan zemrat e tyre herë pas here dhe ata shanë kundër Moisiut dhe gjithashtu kundër Perëndisë; megjithatë, ju e dini se ata u prinë nga fuqia e pakrahasueshme e tij, për në tokën e premtimit.

43 Dhe tani, pas gjithë këtyre gjërave, koha ka ardhur që ata janë bërë të ligj, po, pothuaj krejtësisht; dhe unë nuk e di, por ata janë në këtë ditë gati për t'u shkatërruar; pasi unë e di se me siguri duhet të vijë dita, që ata duhet të shkatërrohen, me përjashtim vetëm të disave që do të çohen në robëri.

44 Prandaj, Zoti e urdhëroi atin tim që ai duhej të nisej për në vendin e shkretë; dhe Judenjët u përpoqën gjithashtu ta merrnin jetën e tij; po, dhe ju jeni përpjekur gjithashtu t'ia merrnit jetën atij; prandaj, ju jeni vrasës në zemrat tuaja dhe ju jeni si ata.

Behold, the Lord hath created the earth that it should be inhabited; and he hath created his children that they should possess it.

And he raiseth up a righteous nation, and destroyeth the nations of the wicked.

And he leadeth away the righteous into precious lands, and the wicked he destroyeth, and curseth the land unto them for their sakes.

He ruleth high in the heavens, for it is his throne, and this earth is his footstool.

And he loveth those who will have him to be their God. Behold, he loved our fathers, and he covenanted with them, yea, even Abraham, Isaac, and Jacob; and he remembered the covenants which he had made; wherefore, he did bring them out of the land of Egypt.

And he did straiten them in the wilderness with his rod; for they hardened their hearts, even as ye have; and the Lord straitened them because of their iniquity. He sent fiery flying serpents among them; and after they were bitten he prepared a way that they might be healed; and the labor which they had to perform was to look; and because of the simplicity of the way, or the easiness of it, there were many who perished.

And they did harden their hearts from time to time, and they did revile against Moses, and also against God; nevertheless, ye know that they were led forth by his matchless power into the land of promise.

And now, after all these things, the time has come that they have become wicked, yea, nearly unto ripeness; and I know not but they are at this day about to be destroyed; for I know that the day must surely come that they must be destroyed, save a few only, who shall be led away into captivity.

Wherefore, the Lord commanded my father that he should depart into the wilderness; and the Jews also sought to take away his life; yea, and ye also have sought to take away his life; wherefore, ye are murderers in your hearts and ye are like unto them.

45 Ju jeni të shpejtë të bëni paudhësi, por të ngadalshëm të kujtoni Zotin, Perëndinë tuaj. Ju keni parë një engjëll dhe ai ju foli; po, ju keni dëgjuar zërin e tij herë pas here; dhe ai ju ka folur me një zë të qetë, të ulët, por ju kishit humbur ndjesinë, që ju nuk mund të ndjenit fjalët e tij; prandaj, ai ju ka folur si zëri i bubullimës, që e bëri tokën të dridhet, sikurse të ishte për t'u çarë copë-copë.

46 Dhe ju gjithashtu e dini se nëpërmjet fuqisë së fjalës së tij të plotfuqishme, ai mund të bëjë që toka të zhduket; po, dhe ju e dini se nëpërmjet fjalës së tij, ai mund të shkaktojë që vendet e ashpra të bëhen të sheshta dhe vendet e sheshta të copëtohen. O, atëherë si është e mundur, që mund të jeni kaq të ngurtë në zemrat tuaja?

47 Vini re, shpirti im është copëtuar nga dhembja e madhe për shkakun tuaj dhe zemra më dhemb; unë kam frikë se ju do të braktiseni përgjithnjë. Vini re, unë jam plot me Shpirtin e Perëndisë, aq shumë, sa trupi im nuk ka fuqi.

48 Dhe tani ndodhi që kur unë i thashë këto fjalë, ata u zemëruan me mua dhe patën dëshirë të më hidhnin në thellësitë e detit; dhe si u afruan të më mbërthenin, unë u fola duke thënë: Në emrin e Perëndisë së Plotfuqishëm, unë ju urdhëroj që të mos më prekni, pasi unë jam i mbushur me fuqinë e Perëndisë, madje deri në harxhimin e mishit tim; dhe kushdo që do të vendosë duart e tij mbi mua, do të fishket, madje si një kallam i thatë; dhe ai nuk do të jetë asgjë para fuqisë së Perëndisë, pasi Perëndia do ta godasë atë.

49 Dhe ndodhi që unë, Nepi, u thashë atyre që ata nuk duhej të mëmëritnin më kundër atit të tyre; dhe as nuk duhej të mbanin punën e tyre nga unë, pasi Perëndia më kishte urdhëruar që unë duhej të ndërtoja një anije.

50 Dhe unë u thashë atyre: Po të më kishte urdhëruar Perëndia të bëja të gjitha gjërat, unë mund t'i bëja ato. Në qoftë se ai do të më urdhëronte që unë t'i thoja këtij uji: bëhu tokë, ai do të bëhej tokë; dhe në qoftë se unë do ta thoja atë, do të bëhej.

51 Dhe tani, në qoftë se Zoti ka fuqi kaq të madhe dhe ka bërë kaq shumë mrekulli mes fëmijëve të njerëzve, si është e mundur që ai nuk mund të më udhëzojë që unë të ndërtoj një anije?

Ye are swift to do iniquity but slow to remember the Lord your God. Ye have seen an angel, and he spake unto you; yea, ye have heard his voice from time to time; and he hath spoken unto you in a still small voice, but ye were past feeling, that ye could not feel his words; wherefore, he has spoken unto you like unto the voice of thunder, which did cause the earth to shake as if it were to divide asunder.

And ye also know that by the power of his almighty word he can cause the earth that it shall pass away; yea, and ye know that by his word he can cause the rough places to be made smooth, and smooth places shall be broken up. O, then, why is it, that ye can be so hard in your hearts?

Behold, my soul is rent with anguish because of you, and my heart is pained; I fear lest ye shall be cast off forever. Behold, I am full of the Spirit of God, insomuch that my frame has no strength.

And now it came to pass that when I had spoken these words they were angry with me, and were desirous to throw me into the depths of the sea; and as they came forth to lay their hands upon me I spake unto them, saying: In the name of the Almighty God, I command you that ye touch me not, for I am filled with the power of God, even unto the consuming of my flesh; and whoso shall lay his hands upon me shall wither even as a dried reed; and he shall be as naught before the power of God, for God shall smite him.

And it came to pass that I, Nephi, said unto them that they should murmur no more against their father; neither should they withhold their labor from me, for God had commanded me that I should build a ship.

And I said unto them: If God had commanded me to do all things I could do them. If he should command me that I should say unto this water, be thou earth, it should be earth; and if I should say it, it would be done.

And now, if the Lord has such great power, and has wrought so many miracles among the children of men, how is it that he cannot instruct me, that I should build a ship?

52 Dhe ndodhi që unë, Nefi, u thashë shumë gjëra vëllezërve të mi, aq shumë sa ata u hutuan dhe nuk mund të luftonin kundër meje; as guxuan të vënë dorë mbi mua, as të më prekin me gishtat e tyre, madje për hapësirën e shumë ditëve. Tani ata nuk guxuan ta bënin këtë gjë, që të mos thaheshin para meje, kaq i fuqishëm ishte Shpirti i Perëndisë; dhe kështu ai veproi mbi ta.

53 Dhe ndodhi që Zoti më tha: Shtrijua dorën përsëri vëllezërve të tu dhe ata nuk do të thahen para teje; por unë do t'i trondit ata, thotë Zoti dhe këtë do ta bëj, që ata të dinë se unë jam Zoti, Perëndia i tyre.

54 Dhe ndodhi që unë ua shtriva dorën vëllezërve të mi dhe ata nuk u thanë para meje; por Zoti i tundi ata, madje sipas fjalës që ai kishte folur.

55 Dhe tani, ata thanë: Ne e dimë me siguri se Zoti është me ty, pasi ne e dimë që është fuqia e Zotit që na ka tundur. Dhe ata ranë para meje dhe ishin gati të më adhurojnë, por unë nuk i lejova, duke thënë: Unë jam vëllai juaj, po, madje vëllai juaj më i vogël; prandaj, adhuroni Zotin, Perëndinë tuaj dhe nderoni atin tuaj dhe nënën tuaj, që ditët tuaja të mund të jenë të gjata mbi tokën, që Zoti, Perëndia juaj do t'ju japë.

And it came to pass that I, Nephi, said many things unto my brethren, insomuch that they were confounded and could not contend against me; neither durst they lay their hands upon me nor touch me with their fingers, even for the space of many days. Now they durst not do this lest they should wither before me, so powerful was the Spirit of God; and thus it had wrought upon them.

And it came to pass that the Lord said unto me: Stretch forth thine hand again unto thy brethren, and they shall not wither before thee, but I will shock them, saith the Lord, and this will I do, that they may know that I am the Lord their God.

And it came to pass that I stretched forth my hand unto my brethren, and they did not wither before me; but the Lord did shake them, even according to the word which he had spoken.

And now, they said: We know of a surety that the Lord is with thee, for we know that it is the power of the Lord that has shaken us. And they fell down before me, and were about to worship me, but I would not suffer them, saying: I am thy brother, yea, even thy younger brother; wherefore, worship the Lord thy God, and honor thy father and thy mother, that thy days may be long in the land which the Lord thy God shall give thee.

1 Nefi 18

- 1 Dhe ndodhi që ata adhuruan Zotin dhe erdhën me mua; dhe punuam trarë prej druri me mjeshtëri të çuditshme. Dhe Zoti më tregonte herë pas here se sipas cilës mënyrë unë do t'i punoja trarët e anijes.
- 2 Tani, unë, Nefi, nuk i punova trarët sipas mënyrës që mësohej nga njerëzit, as nuk e ndërtova anijen sipas mënyrës së njerëzve; por e ndërtova atë sipas mënyrës që Zoti më tregoi; prandaj ajo nuk ishte sipas mënyrës së njerëzve.
- 3 Dhe unë, Nefi, shkova në mal shpesh dhe iu luta Zotit shpesh; prandaj Zoti më tregoi gjëra të mëdha.
- 4 Dhe ndodhi që, pasi unë mbarova anijen, sipas fjalës së Zotit, vëllezërit e mi panë që ajo ishte e mirë dhe se mjeshtëria e saj ishte jashtëzakonisht e mirë; prandaj ata e përulën veten e tyre përsëri para Zotit.
- 5 Dhe ndodhi që zëri i Zotit i erdhi atit tim, që ne duhet të ngriheshim dhe të shkonim në anije.
- 6 Dhe ndodhi që të nesërmen, pasi ne përgatitëm të gjitha gjërat, shumë fruta dhe mish nga shkretëtira, dhe mjaltë me bollëk, dhe furnizime sipas asaj që Zoti na kishte urdhëruar, ne shkuam në anije me gjithë ngarkesën tonë dhe farat tona dhe çdo gjë tjetër që kishim sjellë me vete, secili sipas moshës së tij; kështu ne të gjithë shkuam në anije me gratë tona dhe fëmijët tanë.
- 7 Dhe tani, atit tim i kishin lindur dy bij në vendin e shkretë. Më i madhi u quajt Jakob dhe më i riu Jozef.
- 8 Dhe ndodhi që, pasi të gjithë shkuam në anije dhe kishim marrë me vete furnizimet tona dhe gjërat që na u urdhëruan, ne u nisëm në det dhe u shtymë nga era drejt tokës së premtuar.

1 Nephi 18

And it came to pass that they did worship the Lord, and did go forth with me; and we did work timbers of curious workmanship. And the Lord did show me from time to time after what manner I should work the timbers of the ship.

Now I, Nephi, did not work the timbers after the manner which was learned by men, neither did I build the ship after the manner of men; but I did build it after the manner which the Lord had shown unto me; wherefore, it was not after the manner of men.

And I, Nephi, did go into the mount oft, and I did pray oft unto the Lord; wherefore the Lord showed unto me great things.

And it came to pass that after I had finished the ship, according to the word of the Lord, my brethren beheld that it was good, and that the workmanship thereof was exceedingly fine; wherefore, they did humble themselves again before the Lord.

And it came to pass that the voice of the Lord came unto my father, that we should arise and go down into the ship.

And it came to pass that on the morrow, after we had prepared all things, much fruits and meat from the wilderness, and honey in abundance, and provisions according to that which the Lord had commanded us, we did go down into the ship, with all our loading and our seeds, and whatsoever thing we had brought with us, every one according to his age; wherefore, we did all go down into the ship, with our wives and our children.

And now, my father had begat two sons in the wilderness; the elder was called Jacob and the younger Joseph.

And it came to pass after we had all gone down into the ship, and had taken with us our provisions and things which had been commanded us, we did put forth into the sea and were driven forth before the wind towards the promised land.

9 Dhe pasi ne u shtymë nga era për hapësirën e shumë ditëve, vini re, vëllezërit e mi dhe bijtë e Ishmaelit dhe gjithashtu gratë e tyre, filluan të dëfreheshin aq shumë, sa ata filluan të kërcenin dhe të këndonin dhe të flisnin me shumë ashpërsi, po, madje aq sa ata harruan nga cila fuqi ishin sjellë deri aty; po, ata u ngritën lart në një ashpërsi të jashtëzakonshme.

10 Dhe unë, Nefi, fillova të frikësohem jashtëzakonisht se Zoti do të zemërohej me ne dhe do të na godiste për shkak të paudhësisë sonë, që ne të përpiheshim në thellësitë e detit, prandaj unë, Nefi, fillova t'u flisja me shumë urtësi; por, vini re, ata u zemëruan me mua, duke thënë: Ne nuk duam që vëllai ynë më i vogël të jetë sundimtar mbi ne.

11 Dhe ndodhi që Lamani dhe Lemueli më morën dhe më lidhën me litar dhe ata më trajtuan me shumë egërsi; megjithatë, Zoti e lejoi këtë gjë, kështu që ai mund të tregonte fuqinë tij në përmbushje të fjalës së tij, që ai kishte folur në lidhje me të ligjtë.

12 Dhe ndodhi që pasi ata më lidhën kaq shumë sa nuk mund të lëvizja, busulla, që qe përgatitur nga Zoti, pushoi së punuari.

13 Kështu që, ata nuk dinin se nga ta drejtonin anijen, aq sa aty u ngrit një stuhi e madhe, po, një stuhi e madhe dhe e tmerrshme dhe ne u zbrapsëm mbi ujëra për hapësirën e tri ditëve; dhe ata filluan të frikësohen jashtëzakonisht se mos do të mbyteshin në det; megjithatë ata nuk më zgjidhën.

14 Dhe në ditën e katërt që ne po zbrapseshim, stuhia filloi të ishte jashtëzakonisht e fortë.

15 Dhe ndodhi që ne ishim gati të përpiheshim në thellësitë e detit. Dhe pasi ne u zbrapsëm mbi ujëra për hapësirën e katër ditëve, vëllezërit e mi filluan të shikojnë se gjykimet e Perëndisë ishin mbi ta dhe se ata do të mbaronin, në qoftë se nuk do të pendoheshin për paudhësitë e tyre; prandaj, ata erdhën tek unë dhe zgjidhën rripat të cilat ishin mbi kyçet e mia dhe vini re ato ishin enjtur jashtëzakonisht; dhe gjithashtu kyçet e këmbëve të mija ishin shumë të enjtura dhe e madhe ishte dhembja e tyre.

And after we had been driven forth before the wind for the space of many days, behold, my brethren and the sons of Ishmael and also their wives began to make themselves merry, insomuch that they began to dance, and to sing, and to speak with much rudeness, yea, even that they did forget by what power they had been brought thither; yea, they were lifted up unto exceeding rudeness.

And I, Nephi, began to fear exceedingly lest the Lord should be angry with us, and smite us because of our iniquity, that we should be swallowed up in the depths of the sea; wherefore, I, Nephi, began to speak to them with much soberness; but behold they were angry with me, saying: We will not that our younger brother shall be a ruler over us.

And it came to pass that Laman and Lemuel did take me and bind me with cords, and they did treat me with much harshness; nevertheless, the Lord did suffer it that he might show forth his power, unto the fulfilling of his word which he had spoken concerning the wicked.

And it came to pass that after they had bound me insomuch that I could not move, the compass, which had been prepared of the Lord, did cease to work.

Wherefore, they knew not whither they should steer the ship, insomuch that there arose a great storm, yea, a great and terrible tempest, and we were driven back upon the waters for the space of three days; and they began to be frightened exceedingly lest they should be drowned in the sea; nevertheless they did not loose me.

And on the fourth day, which we had been driven back, the tempest began to be exceedingly sore.

And it came to pass that we were about to be swallowed up in the depths of the sea. And after we had been driven back upon the waters for the space of four days, my brethren began to see that the judgments of God were upon them, and that they must perish save that they should repent of their iniquities; wherefore, they came unto me, and loosed the bands which were upon my wrists, and behold they had swollen exceedingly; and also mine ankles were much swollen, and great was the soreness thereof.

- 16 Megjithatë, unë pashë te Perëndia im dhe e lavdërova atë gjatë gjithë ditës; dhe unë nuk mërmërita kundër Zotit për shkak të vuajtjeve të mia.
- 17 Tani ati im, Lehi, u kishte thënë shumë gjëra atyre dhe gjithashtu të bijve të Ishmaelit; por, vini re, ata bënë shumë kërcënime kundër kujtdo që do të fliste për mua; dhe prindërit e mi duke qenë të shtyrë nga moshë dhe pasi kishin vuajtur shumë hidhërim për shkak të fëmijëve të tyre, ata kishin rënë, po, madje në shtratin e sëmundjes.
- 18 Për shkak të hidhërimit të tyre dhe pikëllimit të shumtë dhe të paudhësisë së vëllezërve të mi, ata ishin ligështuar kaq shumë, sa që ishin afër kohës për të takuar Perëndinë e tyre; po, flokët e tyre ngjyrë hiri ishin gati të viheshin dhe të shtroheshin në pluhur; po, madje ata ishin gati të binin me pikëllim në një varr uji.
- 19 Dhe gjithashtu Jakobi dhe Jozefi, duke qenë të rinj, duke pasur nevojë për shumë kujdes, ishin dëshpëruar për shkak të mjerimeve të nënës së tyre; dhe gjithashtu gruaja ime me lotët dhe lutjet e saj, dhe gjithashtu fëmijët e mi, nuk i zbutën zemrat e vëllezërve të mi, që ata të më lironin.
- 20 Dhe nuk kishte asgjë tjetër, përveç fuqisë së Perëndisë që i kërcënoi ata me shkatërrim, që mund t'ua zbuste zemrat e tyre; prandaj, kur panë se ata ishin gati të përpiheshin në thellësitë e detit, u penduan për gjënë që kishin bërë, aq shumë, sa që ata më liruan.
- 21 Dhe ndodhi që pasi ata më liruan, vini re, unë mora busullën dhe ajo punoi ashtu sikurse doja unë. Dhe ndodhi që unë iu luta Zotit; dhe pasi unë isha lutur, erërat pushuan e stuhia pushoi dhe ishte një qetësi e madhe.
- 22 Dhe ndodhi që unë, Nephi, e drejtova anijen, kështu që ne lundruam përsëri drejt tokës së premtuar.
- 23 Dhe ndodhi që, pasi lundruam për hapësirën e shumë ditëve, ne arritëm në tokën e premtuar; dhe ne u futëm në tokë dhe ngritëm çadrat tona; dhe ne e quajtëm atë toka e premtuar.

Nevertheless, I did look unto my God, and I did praise him all the day long; and I did not murmur against the Lord because of mine afflictions.

Now my father, Lehi, had said many things unto them, and also unto the sons of Ishmael; but, behold, they did breathe out much threatenings against anyone that should speak for me; and my parents being stricken in years, and having suffered much grief because of their children, they were brought down, yea, even upon their sick-beds.

Because of their grief and much sorrow, and the iniquity of my brethren, they were brought near even to be carried out of this time to meet their God; yea, their grey hairs were about to be brought down to lie low in the dust; yea, even they were near to be cast with sorrow into a watery grave.

And Jacob and Joseph also, being young, having need of much nourishment, were grieved because of the afflictions of their mother; and also my wife with her tears and prayers, and also my children, did not soften the hearts of my brethren that they would loose me.

And there was nothing save it were the power of God, which threatened them with destruction, could soften their hearts; wherefore, when they saw that they were about to be swallowed up in the depths of the sea they repented of the thing which they had done, insomuch that they loosed me.

And it came to pass after they had loosed me, behold, I took the compass, and it did work whither I desired it. And it came to pass that I prayed unto the Lord; and after I had prayed the winds did cease, and the storm did cease, and there was a great calm.

And it came to pass that I, Nephi, did guide the ship, that we sailed again towards the promised land.

And it came to pass that after we had sailed for the space of many days we did arrive at the promised land; and we went forth upon the land, and did pitch our tents; and we did call it the promised land.

24 Dhe ndodhi që ne filluam të punonim tokën dhe filluam të mbillnim farat; po, ne vumë në tokë të gjitha farat tona, që kishim sjellë nga toka e Jeruzalemit. Dhe ndodhi që ato u rritën jashtëzakonisht; prandaj, ne qemë të bekuar në bollëk.

25 Dhe ndodhi që ne gjetëm në tokën e premtimit, ndërsa udhëtuam në vendin e shkretë, që kishte kafshë të çdo lloji në pyje, si lopë ashtu dhe qe, dhe gomar, dhe kalë, dhe dhi, dhe dhi të egër, dhe të gjitha llojet e kafshëve të egra të cilat ishin për dobinë e njerëzve. Dhe ne gjetëm të gjitha llojet e mineraleve si ar, ashtu dhe argjend dhe bakër.

And it came to pass that we did begin to till the earth, and we began to plant seeds; yea, we did put all our seeds into the earth, which we had brought from the land of Jerusalem. And it came to pass that they did grow exceedingly; wherefore, we were blessed in abundance.

And it came to pass that we did find upon the land of promise, as we journeyed in the wilderness, that there were beasts in the forests of every kind, both the cow and the ox, and the ass and the horse, and the goat and the wild goat, and all manner of wild animals, which were for the use of men. And we did find all manner of ore, both of gold, and of silver, and of copper.

1 Nefi 19

- 1 Dhe ndodhi që Zoti më urdhëroi, kështu që unë bëra fletë metali, që të mund të gdhendja në to analin e popullit tim. Dhe mbi fletët që bëra, unë gdhenda analin e atit tim dhe gjithashtu udhëtimet tona në vendin e shkretë dhe profecitë e atit tim; dhe gjithashtu shumë nga profecitë e mia i kam gdhendur unë në to.
- 2 Dhe unë nuk dija në kohën kur i bëra ato, se unë do të urdhërohesha nga Zoti t'i bëja këto fletë; prandaj, anali i atit tim dhe gjenealogjia e etërve të tij dhe pjesa më e madhe e ngjarjeve tona në vendin e shkretë janë gdhendur në ato fletët e para, për të cilat unë kam folur; prandaj gjërat që ndodhën para se unë t'i bëja këto fletë janë me të vërtetë të përmendura veçanërisht në fletët e para.
- 3 Dhe pasi i bëra këto fletë për të cilat isha urdhëruar, unë, Nefi, mora një urdhërim që shërbesa dhe profecitë, pjesët më të qarta dhe më të çmueshme të tyre duhet të shkruheshin mbi këto fletë; dhe që gjërat të cilat ishin shkruar, duhet të ruheshin për udhëzimin e popullit tim, që do të zotërojë tokën dhe gjithashtu për qëllime të tjera të urta, qëllime të cilat dihen nga Zoti.
- 4 Kështu që unë, Nefi, bëra një anal mbi fletët e tjera, që jep një rrëfim, ose që jep një rrëfim më të gjerë të luftërave dhe grindjeve dhe shkatërrimeve të popullit tim. Dhe këtë bëra unë dhe urdhërova popullin tim se çfarë duhet të bënin pasi unë të mos jem më; dhe se këto fletë duhet të kalohen nga një brez te tjetri, ose nga një profet te tjetri, deri në urdhërime të mëtejshme të Zotit.
- 5 Dhe një rrëfim i bërjes nga unë të këtyre fletëve do të jepet që këtej e tutje; dhe atëherë, vini re, unë vazhdoj sipas asaj që kam folur; dhe këtë unë e bëj që gjërat më të shenjta mund të ruhen për diturinë e popullit tim.

1 Nephi 19

And it came to pass that the Lord commanded me, wherefore I did make plates of ore that I might engraven upon them the record of my people. And upon the plates which I made I did engraven the record of my father, and also our journeyings in the wilderness, and the prophecies of my father; and also many of mine own prophecies have I engraven upon them.

And I knew not at the time when I made them that I should be commanded of the Lord to make these plates; wherefore, the record of my father, and the genealogy of his fathers, and the more part of all our proceedings in the wilderness are engraven upon those first plates of which I have spoken; wherefore, the things which transpired before I made these plates are, of a truth, more particularly made mention upon the first plates.

And after I had made these plates by way of commandment, I, Nephi, received a commandment that the ministry and the prophecies, the more plain and precious parts of them, should be written upon these plates; and that the things which were written should be kept for the instruction of my people, who should possess the land, and also for other wise purposes, which purposes are known unto the Lord.

Wherefore, I, Nephi, did make a record upon the other plates, which gives an account, or which gives a greater account of the wars and contentions and destructions of my people. And this have I done, and commanded my people what they should do after I was gone; and that these plates should be handed down from one generation to another, or from one prophet to another, until further commandments of the Lord.

And an account of my making these plates shall be given hereafter; and then, behold, I proceed according to that which I have spoken; and this I do that the more sacred things may be kept for the knowledge of my people.

6 Megjithatë, unë nuk shkruaj ndonjë gjë mbi fletët po të mos mendoj që është e shenjtë. Dhe tani, në qoftë se unë gaboj, edhe të vjetrit gabuan; jo se unë dua të shfajësoj veten për shkak të njerëzve të tjerë, por për shkak të dobësisë që është tek unë, sipas mishit, unë do të shfajësoj veten time.

7 Pasi, gjërat që disa njerëz vlerësojnë të jenë me vlerë të madhe, si për trupin ashtu dhe për shpirtin, të tjerët i quajnë si pa vlerë dhe i shkelin me këmbë. Po, madje vetë Perëndinë e Izraelit njerëzit e shkelin me këmbët e tyre; unë them e shkelin me këmbë, por po të flisja me fjalë të tjera—ata e përçmojnë dhe nuk e dëgjojnë zërin e këshillave të tij.

8 Dhe vini re ai vjen, sipas fjalëve të engjëllit, gjashtëqind vjet nga koha që ati im u largua nga Jeruzalemi.

9 Dhe bota, për shkak të paudhësisë së vet, do ta gjykojë atë të jetë një gjë pa vlerë; prandaj ata e fshikullojnë atë dhe ai e duron atë, dhe ata e godasin atë dhe ai e duron atë. Po, ata pështynë mbi të dhe ai e duron atë, për shkak të dashurisë së përzemërt të tij dhe të shpirtmirësisë së tij kundrejt fëmijëve të njerëzve.

10 Dhe Perëndia i etërve tanë, të cilët u nxorën nga Egjipti, jashtë nga robëria dhe gjithashtu që u ruajtën në vendin e shkretë nga ai, po, Perëndia i Abrahamit dhe Isakut dhe Perëndia i Jakobit, dorëzohet, sipas fjalëve të engjëllit, si një njeri në duart e njerëzve të ligj, për t'u ngritur lart, sipas fjalëve të Zenokut dhe të kryqëzohet, sipas fjalëve të Neumit dhe të varroset në një varr, sipas fjalëve të Zenosit, të cilat i foli në lidhje me tri ditët e errësirës që do të ishin një shenjë e dhënë e vdekjes së tij, për ata që do të banojnë në ishujt e detit, më veçanërisht e dhënë për ata që janë nga shtëpia e Izraelit.

11 Sepse kështu foli profeti: Zoti Perëndi do të vizitojë me siguri, të gjithë shtëpinë e Izraelit në atë ditë, disa me zërin e tij, për shkak të drejtësisë së tyre, në gëzimin e tyre të madh dhe shpëtimin, dhe të tjerët me bubullimat dhe vetëtimat e fuqisë së tij, me stuhi, me zjarr dhe me tym, dhe mjegullën e errësirës, dhe me çarjen e tokës, dhe me malet që do të ngrihen.

Nevertheless, I do not write anything upon plates save it be that I think it be sacred. And now, if I do err, even did they err of old; not that I would excuse myself because of other men, but because of the weakness which is in me, according to the flesh, I would excuse myself.

For the things which some men esteem to be of great worth, both to the body and soul, others set at naught and trample under their feet. Yea, even the very God of Israel do men trample under their feet; I say, trample under their feet but I would speak in other words—they set him at naught, and hearken not to the voice of his counsels.

And behold he cometh, according to the words of the angel, in six hundred years from the time my father left Jerusalem.

And the world, because of their iniquity, shall judge him to be a thing of naught; wherefore they scourge him, and he suffereth it; and they smite him, and he suffereth it. Yea, they spit upon him, and he suffereth it, because of his loving kindness and his long-suffering towards the children of men.

And the God of our fathers, who were led out of Egypt, out of bondage, and also were preserved in the wilderness by him, yea, the God of Abraham, and of Isaac, and the God of Jacob, yieldeth himself, according to the words of the angel, as a man, into the hands of wicked men, to be lifted up, according to the words of Zenock, and to be crucified, according to the words of Neum, and to be buried in a sepulchre, according to the words of Zenos, which he spake concerning the three days of darkness, which should be a sign given of his death unto those who should inhabit the isles of the sea, more especially given unto those who are of the house of Israel.

For thus spake the prophet: The Lord God surely shall visit all the house of Israel at that day, some with his voice, because of their righteousness, unto their great joy and salvation, and others with the thunders and the lightnings of his power, by tempest, by fire, and by smoke, and vapor of darkness, and by the opening of the earth, and by mountains which shall be carried up.

- 12 Dhe të gjitha këto gjëra duhet të vijnë me siguri, thotë profeti Zenos. Dhe shkëmbinjtë e tokës duhet të copëtohen; dhe për shkak të rënkimeve të tokës, shumë nga mbretërit e ishujve të detit do të shtyhen nga Shpirti i Perëndisë, të thërrasin: Perëndia i natyrës vuan.
- 13 Dhe sa për ata që janë në Jeruzalem, thotë profeti, ata do të ndëshkohen nga të gjithë njerëzit, sepse kryqëzojnë Perëndinë e Izraelit dhe kanë kthyer zemrat e tyre mënjanë, duke mos pranuar shenjat dhe çuditë, dhe fuqinë, dhe lavdinë e Perëndisë së Izraelit.
- 14 Dhe për shkak se ata kthejnë zemrat e tyre mënjanë, thotë profeti, dhe kanë përbuzur të Shenjtin e Izraelit, ata do të enden në mish dhe do të mbarojnë, dhe do të bëhen për t'u tallur, dhe do të urrehen midis të gjitha kombeve.
- 15 Megjithatë, kur ajo ditë vjen, thotë profeti, që ata nuk i kthejnë mënjanë zemrat e tyre kundër të Shenjtit të Izraelit, atëherë ai do të kujtojë besëlidhjet që ai bëri tek etërit e tyre.
- 16 Po, atëherë ai do të kujtojë ishujt e detit; po, dhe të gjithë njerëzit që janë të shtëpisë së Izraelit unë do t'i mbledh, thotë Zoti, sipas fjalëve të profetit Zenos, nga të katër anët e tokës.
- 17 Po, dhe e gjithë toka do të shohë shpëtimin e Zotit, thotë profeti, çdo komb, fis, gjuhë dhe popull do të jetë i bekuar.
- 18 Dhe unë, Nefi, ia kam shkruar këto gjëra popullit tim, që ndoshta unë të mund t'i bind ata që të kujtojnë Zotin, Shëlbuesin e tyre.
- 19 Kështu që, unë i flas të gjithë shtëpisë së Izraelit, në qoftë se do të ndodhë që ata do t'i sigurojnë këto gjëra.
- 20 Sepse vini re, shpirti vepron mbi mua dhe kjo më dobëson, madje që të gjitha gjymtyrët e mia janë të dobëta, për ata që janë në Jeruzalem; po të mos kishte qenë Perëndia i mëshirshëm për të më treguar në lidhje me ta, madje siç bëri me profetët e vjetër, unë do të kisha mbaruar gjithashtu.

And all these things must surely come, saith the prophet Zenos. And the rocks of the earth must rend; and because of the groanings of the earth, many of the kings of the isles of the sea shall be wrought upon by the Spirit of God, to exclaim: The God of nature suffers.

And as for those who are at Jerusalem, saith the prophet, they shall be scourged by all people, because they crucify the God of Israel, and turn their hearts aside, rejecting signs and wonders, and the power and glory of the God of Israel.

And because they turn their hearts aside, saith the prophet, and have despised the Holy One of Israel, they shall wander in the flesh, and perish, and become a hiss and a byword, and be hated among all nations.

Nevertheless, when that day cometh, saith the prophet, that they no more turn aside their hearts against the Holy One of Israel, then will he remember the covenants which he made to their fathers.

Yea, then will he remember the isles of the sea; yea, and all the people who are of the house of Israel, will I gather in, saith the Lord, according to the words of the prophet Zenos, from the four quarters of the earth.

Yea, and all the earth shall see the salvation of the Lord, saith the prophet; every nation, kindred, tongue and people shall be blessed.

And I, Nephi, have written these things unto my people, that perhaps I might persuade them that they would remember the Lord their Redeemer.

Wherefore, I speak unto all the house of Israel, if it so be that they should obtain these things.

For behold, I have workings in the spirit, which doth weary me even that all my joints are weak, for those who are at Jerusalem; for had not the Lord been merciful, to show unto me concerning them, even as he had prophets of old, I should have perished also.

- 21 Dhe ai me siguri, u tregoi profetëve të vjetër të gjitha gjërat në lidhje me ta; dhe gjithashtu, ai u tregoi shumë njerëzve në lidhje me ne; prandaj, është e nevojshme që ne të dimë në lidhje me ta, pasi ato janë shkruar në fletët e tunxhit.
- 22 Dhe ndodhi që unë, Nepi, u mësova vëllezërve të mi këto gjëra; dhe ndodhi që unë u lexova shumë gjëra atyre që ishin gdhendur në fletët e tunxhit, që ata të mund të dinin në lidhje me gjërat e bëra nga Zoti në vendet e tjera, mes njerëzve të vjetër.
- 23 Dhe unë u lexova atyre shumë gjëra që ishin shkruar në librat e Moisiut; por që të mund t'i bindja më plotësisht ata të besonin në Zotin, Shëlbuesin e tyre, unë u lexova atyre atë që ishte shkruar nga profeti Isaia; pasi i përshtata të gjitha shkrimet e shenjta për ne, që ato të mund të jenë për përfitimin dhe mësimin tonë.
- 24 Prandaj unë u fola atyre, duke thënë: Dëgjoni fjalët e profetit, ju që jeni një mbetje e shtëpisë së Izraelit, një degë që është thyer; dëgjoni fjalët e profetit që ishin shkruar për të gjithë shtëpinë e Izraelit dhe i përshtatni te vetja juaj, që ju të mund të shpresoni po ashtu si vëllezërit tuaj, prej të cilëve ju jeni shkëputur; pasi, sipas kësaj mënyre ka shkruar profeti.

And he surely did show unto the prophets of old all things concerning them; and also he did show unto many concerning us; wherefore, it must needs be that we know concerning them for they are written upon the plates of brass.

Now it came to pass that I, Nephi, did teach my brethren these things; and it came to pass that I did read many things to them, which were engraven upon the plates of brass, that they might know concerning the doings of the Lord in other lands, among people of old.

And I did read many things unto them which were written in the books of Moses; but that I might more fully persuade them to believe in the Lord their Redeemer I did read unto them that which was written by the prophet Isaiah; for I did liken all scriptures unto us, that it might be for our profit and learning.

Wherefore I spake unto them, saying: Hear ye the words of the prophet, ye who are a remnant of the house of Israel, a branch who have been broken off; hear ye the words of the prophet, which were written unto all the house of Israel, and liken them unto yourselves, that ye may have hope as well as your brethren from whom ye have been broken off; for after this manner has the prophet written.

1 Nefi 20

- 1 Dëgjo dhe kupto këtë, o shtëpi e Jakobit, që quhesh me emrin e Izraelit dhe e dalë nga ujërat e Judës ose nga ujërat e pagëzimit, që betohesh në emër të Zotit dhe përmend Perëndinë e Izraelit, por që nuk betohesh as në të vërtetën dhe as në drejtësi.
- 2 Megjithatë, ata e quajnë veten se janë nga qyteti i shenjtë, por ata nuk mbështeten në Perëndinë e Izraelit që është Zoti i Ushtrive, po, Zoti i Ushtrive është emri i tij.
- 3 Vini re, unë kam shpallur gjërat e mëparshme që nga fillimi; dhe ato më dolën nga goja, dhe unë i tregova. Unë i tregova ato menjëherë.
- 4 Dhe unë e bëra, sepse e dija që je kokëfortë dhe qafa jote është një brez i hekurit dhe balli yt prej bronzi.
- 5 Dhe madje unë të kam shpallur që nga fillimi; para se të ndodhin unë t'i kam treguar; dhe unë t'i tregova nga frika se ti do të thoshe—Idhulli im i ka bërë ato dhe imazhi im i gdhendur dhe imazhi im i shkrirë i ka urdhëruar.
- 6 Ti ke parë dhe ke dëgjuar të gjitha këto; dhe nuk do t'i shpallësh ato? Dhe që unë të kam treguar gjëra të reja nga kjo kohë, madje gjëra të fshehta dhe ti nuk i dije.
- 7 Ato janë krijuar tani dhe jo nga fillimi, madje para ditës kur ti s'i dëgjove ato të ishin shpallur, që ti të mos thoshe: Vini re, unë i dija.
- 8 Po, dhe ti nuk dëgjove; po, ti nuk dije; po, që atëherë, veshi yt nuk ishte hapur; sepse unë e dija që do të silllesh shumë tradhëtisht dhe se do të quhesh një shkelës që në bark të nënës.
- 9 Megjithatë, për hir të emrit tim, unë do ta përmbaj zemërimin dhe për lavdinë time, unë do të shmangem nga ty që të mos të të përjashtoj.
- 10 Pasi, vër re, unë të kam rafinuar, unë të kam zgjedhur në furrën e pikëllimit.
- 11 Për hir të vetes sime, po, për hir të vetes sime unë do ta bëj këtë, pasi nuk do të lejoj që emri im të ndotet dhe nuk do t'ia jap lavdinë time ndokujt tjetër.

1 Nephi 20

Hearken and hear this, O house of Jacob, who are called by the name of Israel, and are come forth out of the waters of Judah, or out of the waters of baptism, who swear by the name of the Lord, and make mention of the God of Israel, yet they swear not in truth nor in righteousness.

Nevertheless, they call themselves of the holy city, but they do not stay themselves upon the God of Israel, who is the Lord of Hosts; yea, the Lord of Hosts is his name.

Behold, I have declared the former things from the beginning; and they went forth out of my mouth, and I showed them. I did show them suddenly.

And I did it because I knew that thou art obstinate, and thy neck is an iron sinew, and thy brow brass;

And I have even from the beginning declared to thee; before it came to pass I showed them thee; and I showed them for fear lest thou shouldst say—Mine idol hath done them, and my graven image, and my molten image hath commanded them.

Thou hast seen and heard all this; and will ye not declare them? And that I have showed thee new things from this time, even hidden things, and thou didst not know them.

They are created now, and not from the beginning, even before the day when thou heardest them not they were declared unto thee, lest thou shouldst say—Behold I knew them.

Yea, and thou heardest not; yea, thou knewest not; yea, from that time thine ear was not opened; for I knew that thou wouldst deal very treacherously, and wast called a transgressor from the womb.

Nevertheless, for my name's sake will I defer mine anger, and for my praise will I refrain from thee, that I cut thee not off.

For, behold, I have refined thee, I have chosen thee in the furnace of affliction.

For mine own sake, yea, for mine own sake will I do this, for I will not suffer my name to be polluted, and I will not give my glory unto another.

- 12 Dëgjomë, O Jakob dhe që Izrael unë të kam quajtur; pasi unë jam ai; unë jam i pari dhe unë jam gjithashtu i fundit.
- 13 Dora ime ka vënë gjithashtu themelin e tokës dhe dora ime e djathtë ka matur qiejt. Unë i thërres ata dhe ata ngrihen së bashku.
- 14 Të gjithë ju, mblidhuni dhe dëgjoni; cili mes tyre ua ka shpallur këto gjëra? Zoti e ka dashur atë; po, dhe ai do ta plotësojë fjalën e tij të cilën e ka shpallur nëpërmjet tyre; dhe ai do të bëjë dëshirën e tij mbi Babiloni dhe krahu i tij do të bjerë mbi Kaldeasit.
- 15 Gjithashtu thotë Zoti; unë Zoti, po, unë kam folur; po, unë e kam thirrur atë që të shpallë, unë e kam sjellë dhe ai do ta bëjë rrugën e tij të begatë.
- 16 Ejani ju pranë meje; unë nuk kam folur në fshehtësi; që nga fillimi, që nga koha që ishte shpallur unë kam folur; dhe Zoti Perëndi dhe Shpirti i tij, më kanë dërguar.
- 17 Dhe kështu thotë Zoti, Shëlbuesi yt, i Shenjti i Izraelit; unë e kam dërguar atë, Zotin Perëndinë tënd, që të mëson ty të përfitosh, që të udhëheq nëpër udhën që duhet të shkosh, e kam bërë atë.
- 18 O të kishe dëgjuar urdhërimet e mia—atëherë paqja jote do të ishte si një lumë dhe drejtësia jote si valët e detit.
- 19 Fara jote gjithashtu do të kishte qenë si rëra, pasardhësi i barkut tënd si zhavorri; emri i tij nuk do të ishte flakur dhe as nuk do të shkatërrohej para meje.
- 20 Dilni nga Babilonia, ikni nga Kaldeasit, me një zë kënge shpallni, thoni këtë, përhapni zërin deri në fundin e tokës; thoni: Zoti e ka shëlbuar shërbëtorin e tij, Jakobin.
- 21 Dhe ata nuk patën etje; ai i udhëhoqi nëpër shkretëtira; ai bëri që ujërat të rrjedhin nga shkëmbi për ta; ai gjithashtu çau shkëmbin dhe ujërat vërshuan jashtë.
- 22 Dhe megjithëse ai bëri gjithë këtë dhe gjëra gjithashtu më të mëdha, nuk ka paqe, thotë Zoti, për të ligjtë.

Hearken unto me, O Jacob, and Israel my called, for I am he; I am the first, and I am also the last.

Mine hand hath also laid the foundation of the earth, and my right hand hath spanned the heavens. I call unto them and they stand up together.

All ye, assemble yourselves, and hear; who among them hath declared these things unto them? The Lord hath loved him; yea, and he will fulfil his word which he hath declared by them; and he will do his pleasure on Babylon, and his arm shall come upon the Chaldeans.

Also, saith the Lord; I the Lord, yea, I have spoken; yea, I have called him to declare, I have brought him, and he shall make his way prosperous.

Come ye near unto me; I have not spoken in secret; from the beginning, from the time that it was declared have I spoken; and the Lord God, and his Spirit, hath sent me.

And thus saith the Lord, thy Redeemer, the Holy One of Israel; I have sent him, the Lord thy God who teacheth thee to profit, who leadeth thee by the way thou shouldst go, hath done it.

O that thou hadst hearkened to my commandments—then had thy peace been as a river, and thy righteousness as the waves of the sea.

Thy seed also had been as the sand; the offspring of thy bowels like the gravel thereof; his name should not have been cut off nor destroyed from before me.

Go ye forth of Babylon, flee ye from the Chaldeans, with a voice of singing declare ye, tell this, utter to the end of the earth; say ye: The Lord hath redeemed his servant Jacob.

And they thirsted not; he led them through the deserts; he caused the waters to flow out of the rock for them; he clave the rock also and the waters gushed out.

And notwithstanding he hath done all this, and greater also, there is no peace, saith the Lord, unto the wicked.

1 Nefi 21

- 1 Dhe përsëri: Dëgjoni, O ju shtëpi e Izraelit, të gjithë ju që jeni ndarë dhe jeni dëbuar për shkak të ligësisë së barinjve të popullit tim; po, të gjithë ju që jeni ndarë dhe jeni shpërndarë nëpër vende të tjera, që jeni të popullit tim, O shtëpi e Izraelit. Dëgjoni, O ishuj dhe dëgjoni ju njerëz nga larg; Zoti më thirri nga barku i nënës; që nga thellësitë e barkut të saj, ai e ka përmendur emrin tim.
- 2 Dhe ai e ka bërë gojën time si një shpatë të mprehtë; në hijen e dorës së tij më ka fshehur dhe më ka bërë një shigjetë të ndritur, në millin e tij më ka fshehur;
- 3 Dhe më tha: Ti je shërbëtori im, O Izrael, në të cilin unë do të lavdërohem.
- 4 Atëherë unë thashë, unë kam punuar më kot, unë kam harxhuar fuqinë time më kot dhe për asgjë; patjetër gjykimi im është me Zotin dhe puna ime me Perëndinë tim.
- 5 Dhe tani, thotë Zoti—që më formoi nga barku i nënës, që të jem shërbëtori i tij, për t'ia sjellë përsëri Jakobin—edhe pse Izraeli nuk mblidhet, unë akoma do të jem i lavdishëm në sytë e Zotit dhe Perëndia im do të jetë fuqia ime.
- 6 Dhe ai tha: Është gjë e lehtë që ti të jesh shërbëtori im për të ngritur fiset e Jakobit dhe për të rivendosur të ruajturit e Izraelit. Unë gjithashtu do të të jap si një dritë për Johebrenjtë, që ti të mund të jesh shpëtimi im në skajet e tokës.
- 7 Kështu i thotë Zoti, Shëlbuesi i Izraelit, i Shenjti i tij, atij që njeriu përbuz, atij që kombet urrejnë, shërbëtorit të sundimtarëve: Mbretërit do të të shohin dhe do të ngrihen, princat gjithashtu do të të adhurojnë për shkak të Zotit që është besnik.
- 8 Kështu thotë Zoti: Në një kohë të përshtatshme unë ju kam dëgjuar, O ishuj të detit, dhe në një ditë shpëtimi unë ju kam ndihmuar; dhe unë do t'ju ruaj dhe do t'ju jap shërbëtorin tim për një besëlidhje të popullit, për të vendosur tokën, për të trashëguar trashëgimet e shkretuara;
- 9 Që ti të mund t'u thuash të burgosurve: Dilni jashtë; atyre që ulen në errësirë: Tregoni veten tuaj. Ata do të ushqehen nëpër rrugë dhe kullotat e tyre do të jenë në të gjitha vendet e larta.

1 Nephi 21

And again: Hearken, O ye house of Israel, all ye that are broken off and are driven out because of the wickedness of the pastors of my people; yea, all ye that are broken off, that are scattered abroad, who are of my people, O house of Israel. Listen, O isles, unto me, and hearken ye people from far; the Lord hath called me from the womb; from the bowels of my mother hath he made mention of my name.

And he hath made my mouth like a sharp sword; in the shadow of his hand hath he hid me, and made me a polished shaft; in his quiver hath he hid me;

And said unto me: Thou art my servant, O Israel, in whom I will be glorified.

Then I said, I have labored in vain, I have spent my strength for naught and in vain; surely my judgment is with the Lord, and my work with my God.

And now, saith the Lord—that formed me from the womb that I should be his servant, to bring Jacob again to him—though Israel be not gathered, yet shall I be glorious in the eyes of the Lord, and my God shall be my strength.

And he said: It is a light thing that thou shouldst be my servant to raise up the tribes of Jacob, and to restore the preserved of Israel. I will also give thee for a light to the Gentiles, that thou mayest be my salvation unto the ends of the earth.

Thus saith the Lord, the Redeemer of Israel, his Holy One, to him whom man despiseth, to him whom the nations abhorreth, to servant of rulers: Kings shall see and arise, princes also shall worship, because of the Lord that is faithful.

Thus saith the Lord: In an acceptable time have I heard thee, O isles of the sea, and in a day of salvation have I helped thee; and I will preserve thee, and give thee my servant for a covenant of the people, to establish the earth, to cause to inherit the desolate heritages;

That thou mayest say to the prisoners: Go forth; to them that sit in darkness: Show yourselves. They shall feed in the ways, and their pastures shall be in all high places.

10 Ata nuk do të kenë as uri, as etje, as të nxehtit, as dielli nuk do t'i godasë, sepse ai që ka mëshirë për ta do t'i udhëheqë ata, madje pranë burimeve të ujërave do t'i çojë.

11 Dhe unë do t'i bëj të gjitha malet e mia një udhë dhe rrugët e mia do të jenë të ngritura.

12 Dhe atëherë, O shtëpi e Izraelit, vini re, këta do të vijnë nga larg; dhe ja, këta nga veriu dhe nga perëndimi dhe këta nga toka e Sinimit.

13 Këndoni, O qiej dhe gëzohu, O tokë, pasi këmbët e atyre që janë në lindje do të zënë vend; dhe shpërtheni në këngë, O male; pasi ata nuk do të goditen më; pasi Perëndia e ka ngushëlluar popullin e tij dhe do të ketë mëshirë për të vuajturit e tij.

14 Por, vini re, Sioni ka thënë: Zoti më ka braktisur dhe Zoti im më ka harruar—por ai do të tregojë se nuk e ka bërë këtë.

15 Sepse, a mund të harrojë një grua foshnjën e gjirit, që ajo të mos ketë mëshirë për birin e barkut të saj? Po, ata mund të harrojnë, por unë nuk do të të harroj, O shtëpi e Izraelit.

16 Vër re, unë të kam gdhendur në pëllëmbët e duarve të mia; muret e tua janë vazhdimisht përpara meje.

17 Fëmijët e tu do të nxitojnë kundër shkatërruesve të tu; dhe ata që të bënë të shkretë do të ikin nga ti.

18 Ngri sytë e tu rreth e përçark dhe shiko; të gjithë këta mblidhen së bashku dhe do të vijnë te ti. Dhe sikurse unë jetoj, thotë Zoti, ti do të vishesh me siguri me të gjithë ata, si me një stolisje dhe do t'i lidhësh mbi vete si një nuse.

19 Sepse, gërmadhat e tua dhe vendet e tua të shkreta dhe toka e shkatërrimit tënd do të jenë edhe tani shumë të ngushta për shkak të banorëve; dhe ata që të përpinë ty do të jenë shumë larg.

20 Fëmijët që ti do të kesh, pasi të kesh humbur të parin, do të të thonë përsëri në veshët e tu: Vendi është tepër i ngushtë për mua; më jep vend që të mund të banoj.

They shall not hunger nor thirst, neither shall the heat nor the sun smite them; for he that hath mercy on them shall lead them, even by the springs of water shall he guide them.

And I will make all my mountains a way, and my highways shall be exalted.

And then, O house of Israel, behold, these shall come from far; and lo, these from the north and from the west; and these from the land of Sinim.

Sing, O heavens; and be joyful, O earth; for the feet of those who are in the east shall be established; and break forth into singing, O mountains; for they shall be smitten no more; for the Lord hath comforted his people, and will have mercy upon his afflicted.

But, behold, Zion hath said: The Lord hath forsaken me, and my Lord hath forgotten me—but he will show that he hath not.

For can a woman forget her sucking child, that she should not have compassion on the son of her womb? Yea, they may forget, yet will I not forget thee, O house of Israel.

Behold, I have graven thee upon the palms of my hands; thy walls are continually before me.

Thy children shall make haste against thy destroyers; and they that made thee waste shall go forth of thee.

Lift up thine eyes round about and behold; all these gather themselves together, and they shall come to thee. And as I live, saith the Lord, thou shalt surely clothe thee with them all, as with an ornament, and bind them on even as a bride.

For thy waste and thy desolate places, and the land of thy destruction, shall even now be too narrow by reason of the inhabitants; and they that swallowed thee up shall be far away.

The children whom thou shalt have, after thou hast lost the first, shall again in thine ears say: The place is too strait for me; give place to me that I may dwell.

- 21 Atëherë ti do të thuash në zemrën tënde: Kush m'i ka bërë këta, duke parë që kam humbur fëmijët e mi dhe jam e shkretuar, një robëreshë, dhe duke lëvizur poshtë e lart? Dhe kush i ka rritur këta? Vër re, unë isha lënë vetëm; këta, ku kanë qenë?
- 22 Kështu thotë Zoti Perëndi: Vër re, unë do t'u ngre dorën time Johebrenjve dhe do t'u ngre flamurin tim popujve dhe ata do të sjellin bijtë e tu në krahët e tyre dhe bijat e tua do të mbahen mbi supet e tyre.
- 23 Dhe mbretërit do të jenë etërit e tu birësues dhe mbretëreshat e tyre tajat e tua; ata do të të përulen me fytyrën e tyre nga toka dhe do të lëpijnë pluhurin e këmbëve të tua; dhe ti do të dish se unë jam Zoti; pasi ata që presin për mua nuk do të turpërohen.
- 24 Sepse, a do t'u merret preja të fuqishmëve, ose do të lirohen robërit e zënë me të drejtë?
- 25 Por, kështu thotë Zoti, madje robërit e të fuqishmëve do të hiqen dhe preja e të tmerrshmit do të shpëtojë, pasi unë do të luftoj me atë që lufton me ty dhe unë do t'i shpëtoj fëmijët e tu.
- 26 Dhe unë do t'i ushqej ata që të shtypin ty, me mishin e tyre; ata do të dehen me gjakun e tyre si me verë të ëmbël; dhe të gjithë njerëzit do ta dinë se unë, Zoti, jam Shpëtimtari yt dhe Shëlbuesi yt, i Fuqishmi i Jakobit.

Then shalt thou say in thine heart: Who hath begotten me these, seeing I have lost my children, and am desolate, a captive, and removing to and fro? And who hath brought up these? Behold, I was left alone; these, where have they been?

Thus saith the Lord God: Behold, I will lift up mine hand to the Gentiles, and set up my standard to the people; and they shall bring thy sons in their arms, and thy daughters shall be carried upon their shoulders.

And kings shall be thy nursing fathers, and their queens thy nursing mothers; they shall bow down to thee with their face towards the earth, and lick up the dust of thy feet; and thou shalt know that I am the Lord; for they shall not be ashamed that wait for me.

For shall the prey be taken from the mighty, or the lawful captives delivered?

But thus saith the Lord, even the captives of the mighty shall be taken away, and the prey of the terrible shall be delivered; for I will contend with him that contendeth with thee, and I will save thy children.

And I will feed them that oppress thee with their own flesh; they shall be drunken with their own blood as with sweet wine; and all flesh shall know that I, the Lord, am thy Savior and thy Redeemer, the Mighty One of Jacob.

1 Nefi 22

- 1 Dhe tani ndodhi që pasi unë, Nefi, kisha lexuar këto gjëra që ishin gdhendur mbi fletët e tunxhit, vëllezërit e mi erdhën tek unë dhe më thanë: Ç'kuptim kanë këto gjëra që ke lexuar? Vër re, a duhet të kuptohen sipas gjërave që janë shpirtërore, që do të ndodhin sipas shpirtit dhe jo mishit?
- 2 Dhe unë, Nefi, u thashë atyre: Vini re, ato iu shfaqën profetit nëpërmjet zërit të Shpirtit; pasi nëpërmjet Shpirtit u bëhen të ditura profetëve të gjitha gjërat që do të vijnë mbi fëmijët e njerëzve sipas mishit.
- 3 Kështu që, gjërat që kam lexuar, janë gjëra që u përkasin si gjërave tokësore ashtu dhe shpirtërore; pasi duket që shtëpia e Izraelit, herët ose vonë, do të shpërndahet mbi të gjithë faqen e dheut dhe gjithashtu mes të gjitha kombeve.
- 4 Dhe vini re, ka shumë që kanë humbur tanimë nga njohuria e atyre që janë në Jeruzalem. Po, pjesa më e madhe e të gjitha fiseve është larguar; dhe ata janë shpërndarë poshtë e lart nëpër ishujt e detit; dhe se ku janë, askush prej nesh nuk e di, përveçse ne e dimë se i kanë larguar.
- 5 Dhe, meqenëse i kanë larguar, këto gjëra u profetizuan në lidhje me ta dhe gjithashtu në lidhje me të gjithë ata që do të shpërndahen dhe do të ngatërrohen që tani e tutje, për shkak të të Shenjtit të Izraelit; pasi ata do të ngurtësojnë zemrat e tyre kundër tij; kështu që, ata do të shpërndahen mes të gjitha kombeve dhe do të urrehen nga të gjithë njerëzit.
- 6 Megjithatë, pasi Johebrenjtë të kujdesen për ta dhe Zoti të ngrejë dorën mbi Johebrenjtë dhe t'i tregojë ata si shembull, dhe pasi fëmijët e tyre të mbahen në krahët e tyre, dhe bijat e tyre të mbarten në supet e tyre, vini re, këto gjëra për të cilat janë folur janë tokësore; pasi të tilla ishin besëlidhjet e Zotit me etërit tanë; dhe kanë të bëjnë me ne në ditët që do të vijnë dhe gjithashtu me të gjithë vëllezërit tanë që janë nga shtëpia e Izraelit.

1 Nephi 22

And now it came to pass that after I, Nephi, had read these things which were engraven upon the plates of brass, my brethren came unto me and said unto me: What meaneth these things which ye have read? Behold, are they to be understood according to things which are spiritual, which shall come to pass according to the spirit and not the flesh?

And I, Nephi, said unto them: Behold they were manifest unto the prophet by the voice of the Spirit; for by the Spirit are all things made known unto the prophets, which shall come upon the children of men according to the flesh.

Wherefore, the things of which I have read are things pertaining to things both temporal and spiritual; for it appears that the house of Israel, sooner or later, will be scattered upon all the face of the earth, and also among all nations.

And behold, there are many who are already lost from the knowledge of those who are at Jerusalem. Yea, the more part of all the tribes have been led away; and they are scattered to and fro upon the isles of the sea; and whither they are none of us knoweth, save that we know that they have been led away.

And since they have been led away, these things have been prophesied concerning them, and also concerning all those who shall hereafter be scattered and be confounded, because of the Holy One of Israel; for against him will they harden their hearts; wherefore, they shall be scattered among all nations and shall be hated of all men.

Nevertheless, after they shall be nursed by the Gentiles, and the Lord has lifted up his hand upon the Gentiles and set them up for a standard, and their children have been carried in their arms, and their daughters have been carried upon their shoulders, behold these things of which are spoken are temporal; for thus are the covenants of the Lord with our fathers; and it meaneth us in the days to come, and also all our brethren who are of the house of Israel.

- 7 Dhe do të thotë se koha do të vijë që, pasi e gjithë shtëpia e Izraelit të jetë shpërndarë dhe ngatërruar, Zoti Perëndi do të ngrejë një komb të fuqishëm mes Johebrenjve, po, madje mbi faqen e kësaj toke; dhe nga ata fara jonë do të shpërndahet.
- 8 Dhe pasi fara jonë të jetë shpërndarë, Zoti Perëndi do të vazhdojë të bëjë një punë të mrekullueshme mes Johebrenjve, që do të jetë me vlerë të madhe për farën tonë; prandaj, është sikur të ushqehen nga Johebrenjtë dhe të mbahen në krahët e tyre dhe në supet e tyre.
- 9 Dhe ajo do të jetë gjithashtu me vlerë për Johebrenjtë; dhe jo vetëm për Johebrenjtë, por për të gjithë shtëpinë e Izraelit, duke ia bërë të njohura besëlidhjet e Atit të qiellit Abrahamit, duke thënë: Në farën tënde do të bekohen të gjitha fiset e tokës.
- 10 Dhe unë do të doja, vëllezërit e mi, që ju të dini se të gjitha fiset e tokës nuk mund të jenë të bekuara, veçse në qoftë se ai do të zhveshë krahun në sytë e kombeve.
- 11 Prandaj, Zoti Perëndi do të vazhdojë të zhveshë krahun e tij në sytë e të gjitha kombeve, duke përmbushur besëlidhjet e tij dhe ungjillin e tij tek ata që janë të shtëpisë së Izraelit.
- 12 Prandaj, ai do t'i nxjerrë ata përsëri nga robëria dhe ata do të mblidhen së bashku në tokat e trashëgimit të tyre; dhe ata do të nxirren nga mugëtira dhe nga errësira; dhe ata do të dinë se Zoti është Shpëtimtari i tyre dhe Shëlbuesi i tyre, i Fuqishmi i Izraelit.
- 13 Dhe gjaku i asaj kishe të madhe dhe të neveritshme, që është lavirja e të gjithë tokës, do të bjerë mbi kokat e tyre pasi ata do të bëjnë luftë me njëri-tjetrin dhe shpata e vetë duarve të tyre do të bjerë mbi kokat e tyre dhe ata do të dehen me gjakun e tyre.
- 14 Dhe çdo komb që do të luftojë kundër teje, O shtëpi e Izraelit, do të kthehet njëri kundër tjetrit dhe ato do të bien në gropën që ato hapën për të futur në kurth popullin e Zotit. Dhe të gjithë që luftojnë kundër Sionit do të shkatërrohen dhe ajo lavirja e madhe që ka shtrembëruar udhët e drejta të Zotit, po, ajo kisha e madhe dhe e neveritshme, do të shembet në pluhur dhe e madhe do të jetë rënia e saj.

And it meaneth that the time cometh that after all the house of Israel have been scattered and confounded, that the Lord God will raise up a mighty nation among the Gentiles, yea, even upon the face of this land; and by them shall our seed be scattered.

And after our seed is scattered the Lord God will proceed to do a marvelous work among the Gentiles, which shall be of great worth unto our seed; wherefore, it is likened unto their being nourished by the Gentiles and being carried in their arms and upon their shoulders.

And it shall also be of worth unto the Gentiles; and not only unto the Gentiles but unto all the house of Israel, unto the making known of the covenants of the Father of heaven unto Abraham, saying: In thy seed shall all the kindreds of the earth be blessed.

And I would, my brethren, that ye should know that all the kindreds of the earth cannot be blessed unless he shall make bare his arm in the eyes of the nations.

Wherefore, the Lord God will proceed to make bare his arm in the eyes of all the nations, in bringing about his covenants and his gospel unto those who are of the house of Israel.

Wherefore, he will bring them again out of captivity, and they shall be gathered together to the lands of their inheritance; and they shall be brought out of obscurity and out of darkness; and they shall know that the Lord is their Savior and their Redeemer, the Mighty One of Israel.

And the blood of that great and abominable church, which is the whore of all the earth, shall turn upon their own heads; for they shall war among themselves, and the sword of their own hands shall fall upon their own heads, and they shall be drunken with their own blood.

And every nation which shall war against thee, O house of Israel, shall be turned one against another, and they shall fall into the pit which they digged to ensnare the people of the Lord. And all that fight against Zion shall be destroyed, and that great whore, who hath perverted the right ways of the Lord, yea, that great and abominable church, shall tumble to the dust and great shall be the fall of it.

15 Pasi, vini re, thotë profeti, koha vjen shpejt që Satani nuk do të ketë më fuqi mbi zemrat e fëmijëve të njerëzve; pasi dita vjen shpejt që të gjithë kryelartët dhe ata që bëjnë të liga do të jenë si kashta; dhe dita vjen që ata duhet të digjen.

16 Pasi, koha vjen shpejt, që zemërimi i plotë i Perëndisë do të vërshojë mbi të gjithë fëmijët e njerëzve; pasi ai nuk do të lejojë që të ligjtë të shkatërrojnë të drejtët.

17 Prandaj, ai do t'i ruajë të drejtët nëpërmjet fuqisë së tij, madje sikur të ndodhë që i gjithë zemërimi i tij duhet të vijë dhe të drejtët të ruhen, deri në shkatërrimin e armiqve të tyre me zjarr. Prandaj, të drejtët nuk duhet të kenë frikë; pasi kështu thotë profeti, ata do të shpëtohen edhe sikur të jetë nga zjarri.

18 Vini re, vëllezërit e mi, unë ju them se këto gjëra duhen të vijnë së shpejti; po, madje, gjaku dhe zjarri dhe mjegulla e tymit duhet të vijnë; dhe është e nevojshme të jetë mbi faqen e kësaj toke; dhe kjo u vjen njerëzve sipas mishit, në qoftë se ata do të ngurtësojnë zemrat e tyre kundër të Shenjtit të Izraelit.

19 Pasi vini re, të drejtët nuk do të vdesin; sepse koha do të vijë patjetër, që të gjithë ata që luftojnë kundër Sionit do të flaken.

20 Dhe Zoti, me siguri, do të përgatitë një udhë për popullin e tij, në përmbushjen e fjalëve të Moisiut, që ai foli, duke thënë: Një profet do të ngrëjë mes jush Zoti, Perëndia juaj, sikurse unë; atë do ta dëgjoni ju në të gjitha gjërat çfarëdo që ai do t'ju thotë. Dhe do të ndodhë që të gjithë ata që nuk do ta dëgjojnë atë profet, do të braktisen nga njerëzit.

21 Dhe tani, unë, Nepi, ju shpall, se ky profet për të cilin Moisiu foli, ishte i Shenjti i Izraelit; prandaj ai do të ushtrojë gjykim në drejtësi.

22 Dhe të drejtët nuk duhet të kenë frikë, pasi ata janë ata që nuk do të ngatërrohen. Por është mbretëria e djallit, që do të ndërtohet mes fëmijëve të njerëzve, mbretëri e cila është themeluar mes atyre që janë në mish—

For behold, saith the prophet, the time cometh speedily that Satan shall have no more power over the hearts of the children of men; for the day soon cometh that all the proud and they who do wickedly shall be as stubble; and the day cometh that they must be burned.

For the time soon cometh that the fulness of the wrath of God shall be poured out upon all the children of men; for he will not suffer that the wicked shall destroy the righteous.

Wherefore, he will preserve the righteous by his power, even if it so be that the fulness of his wrath must come, and the righteous be preserved, even unto the destruction of their enemies by fire. Wherefore, the righteous need not fear; for thus saith the prophet, they shall be saved, even if it so be as by fire.

Behold, my brethren, I say unto you, that these things must shortly come; yea, even blood, and fire, and vapor of smoke must come; and it must needs be upon the face of this earth; and it cometh unto men according to the flesh if it so be that they will harden their hearts against the Holy One of Israel.

For behold, the righteous shall not perish; for the time surely must come that all they who fight against Zion shall be cut off.

And the Lord will surely prepare a way for his people, unto the fulfilling of the words of Moses, which he spake, saying: A prophet shall the Lord your God raise up unto you, like unto me; him shall ye hear in all things whatsoever he shall say unto you. And it shall come to pass that all those who will not hear that prophet shall be cut off from among the people.

And now I, Nephi, declare unto you, that this prophet of whom Moses spake was the Holy One of Israel; wherefore, he shall execute judgment in righteousness.

And the righteous need not fear, for they are those who shall not be confounded. But it is the kingdom of the devil, which shall be built up among the children of men, which kingdom is established among them which are in the flesh—

23 Pasi koha shpejt do të vijë, që të gjitha kishat që janë ndërtuar për të marrë fitim dhe të gjitha ato që janë ndërtuar për të marrë pushtet mbi mishin dhe ato që janë ndërtuar që të bëhen të njohura në sytë e botës, dhe ato që kërkojnë kënaqësitë e mishit dhe gjërat e botës, dhe që bëjnë çdo lloj paudhësie; po, në fund, të gjitha ato që bëjnë pjesë në mbretërinë e djallit, janë ato që duhet të kenë frikë dhe të dridhen dhe të tunden, ato janë ato që duhet të hidhen në pluhur, ato janë ato që duhet të digjen si kashtë; dhe kjo është sipas fjalëve të profetit.

24 Dhe koha vjen shpejt që të drejtët do të çohen si viça stalle dhe i Shenjti i Izraelit duhet të mbretërojë në sundim, me fuqi dhe pushtet dhe lavdi të madhe.

25 Dhe ai mbledh fëmijët e tij nga të katër anët e tokës; dhe ai numëron delet e tij dhe ato e njohin atë; dhe do të ketë një vathë dhe një bari; dhe ai do të ushqejë delet e tij dhe në të ato do të gjejnë kullotë.

26 Dhe për shkak të drejtësisë së popullit të tij, Satani nuk ka pushtet; prandaj, ai nuk do të mund të lirohet për hapësirën e shumë viteve; pasi ai nuk ka fuqi mbi zemrat e njerëzve, pasi ata jetojnë në drejtësi dhe i Shenjti i Izraelit mbretëron.

27 Dhe tani, vini re, unë, Nefi, ju them juve se të gjitha këto gjëra duhet të vijnë sipas mishit.

28 Por, vini re, të gjitha kombet, fiset, gjuhët dhe njerëzit do të jetojnë në siguri me të Shenjtin e Izraelit, nëse ata do të pendohen.

29 Dhe tani unë, Nefi, i jap fund; pasi unë nuk guxoj të flas më tej në lidhje me këto gjëra.

30 Prandaj, vëllezërit e mi, unë do të doja që ju të merrni parasysh, që gjërat që janë shkruar në fletët prej tunxhi janë të vërteta; dhe ato dëshmojnë se një njeri duhet të jetë i bindur ndaj urdhërimeve të Perëndisë.

31 Prandaj, ju nuk duhet të supozoni se unë dhe ati im jemi të vetmit që kemi dëshmuar dhe gjithashtu u kemi mësuar atyre këto gjëra. Prandaj, në qoftë se ju do të jeni të bindur ndaj urdhërimeve dhe duroni deri në fund, ju do të shpëtoheni ditën e fundit. Dhe kështu është. Amen.

For the time speedily shall come that all churches which are built up to get gain, and all those who are built up to get power over the flesh, and those who are built up to become popular in the eyes of the world, and those who seek the lusts of the flesh and the things of the world, and to do all manner of iniquity; yea, in fine, all those who belong to the kingdom of the devil are they who need fear, and tremble, and quake; they are those who must be brought low in the dust; they are those who must be consumed as stubble; and this is according to the words of the prophet.

And the time cometh speedily that the righteous must be led up as calves of the stall, and the Holy One of Israel must reign in dominion, and might, and power, and great glory.

And he gathereth his children from the four quarters of the earth; and he numbereth his sheep, and they know him; and there shall be one fold and one shepherd; and he shall feed his sheep, and in him they shall find pasture.

And because of the righteousness of his people, Satan has no power; wherefore, he cannot be loosed for the space of many years; for he hath no power over the hearts of the people, for they dwell in righteousness, and the Holy One of Israel reigneth.

And now behold, I, Nephi, say unto you that all these things must come according to the flesh.

But, behold, all nations, kindreds, tongues, and people shall dwell safely in the Holy One of Israel if it so be that they will repent.

And now I, Nephi, make an end; for I durst not speak further as yet concerning these things.

Wherefore, my brethren, I would that ye should consider that the things which have been written upon the plates of brass are true; and they testify that a man must be obedient to the commandments of God.

Wherefore, ye need not suppose that I and my father are the only ones that have testified, and also taught them. Wherefore, if ye shall be obedient to the commandments, and endure to the end, ye shall be saved at the last day. And thus it is. Amen.

Libri i Dytë i Nefit

Një rrëfim i vdekjes së Lebit. Vëllezërit e Nefit ngrenë krye kundër tij. Zoti paralajmëron Nefin të nisët për në vendin e sbkretë. Udhëtimet e tij në vendin e sbkretë dhe kështu me radhë.

2 Nefi 1

- 1 Dhe tani ndodhi që pasi unë, Nefi, i dhashë fund mësimit të vëllezërve të mi, ati ynë, Lehi, gjithashtu u foli shumë gjëra atyre dhe u rrëfeu me hollësi, sa gjëra të mëdha kishte bërë Zoti për ta, duke i nxjerrë ata nga toka e Jeruzalemit.
- 2 Dhe ai u foli atyre në lidhje me rebelimet e tyre mbi ujërat dhe mëshirat e Perëndisë në faljen e jetës së tyre, që ata të mos përpiheshin në det.
- 3 Dhe ai u foli atyre gjithashtu në lidhje me tokën e premtimit që ata kishin siguruar—sa i mëshirshëm kishte qenë Zoti që na lajmëroi të largoheshim nga toka e Jeruzalemit.
- 4 Pasi, vini re, tha ai, unë kam parë një vegim, në të cilin unë mësova se Jeruzalemi u shkatërrua; dhe po të kishim qëndruar ne në Jeruzalem, edhe ne do të kishim mbaruar.
- 5 Por, tha ai, me gjithë hidhërimet tona, ne kemi marrë një tokë të premtimit, një tokë që është e zgjedhur mbi të gjitha tokat e tjera; një tokë e cila sipas besëlidhjes që Zoti Perëndi bëri me mua, do të jetë një tokë për trashëgimin e farës sime. Po, Zoti më ka besëlidhur këtë tokë, mua dhe fëmijëve të mi përgjithmonë dhe gjithashtu të gjithë atyre që do të udhëhiqen jashtë nga vendet e tjera nëpërmjet dorës së Zotit.
- 6 Kështu që, unë, Lehi, po profetizoj sipas punëve të Shpirtit që është brenda meje, se askush nuk do të vijë në këtë tokë, vetëm nëse ata do të sillen nga dora e Zotit.

The Second Book of Nephi

An account of the death of Lehi. Nephi's brethren rebel against him. The Lord warns Nephi to depart into the wilderness. His journeyings in the wilderness, and so forth.

2 Nephi 1

And now it came to pass that after I, Nephi, had made an end of teaching my brethren, our father, Lehi, also spake many things unto them, and rehearsed unto them, how great things the Lord had done for them in bringing them out of the land of Jerusalem.

And he spake unto them concerning their rebellions upon the waters, and the mercies of God in sparing their lives, that they were not swallowed up in the sea.

And he also spake unto them concerning the land of promise, which they had obtained—how merciful the Lord had been in warning us that we should flee out of the land of Jerusalem.

For, behold, said he, I have seen a vision, in which I know that Jerusalem is destroyed; and had we remained in Jerusalem we should also have perished.

But, said he, notwithstanding our afflictions, we have obtained a land of promise, a land which is choice above all other lands; a land which the Lord God hath covenanted with me should be a land for the inheritance of my seed. Yea, the Lord hath covenanted this land unto me, and to my children forever, and also all those who should be led out of other countries by the hand of the Lord.

Wherefore, I, Lehi, prophesy according to the workings of the Spirit which is in me, that there shall none come into this land save they shall be brought by the hand of the Lord.

7 Kështu që, kjo tokë i është kushtuar atij të cilin ai do ta sjellë. Dhe nëse ata do t'i shërbejnë atij, sipas urdhërimeve që ai ka dhënë, ajo do të jetë një tokë e lirisë për ta; prandaj ata nuk do të bien kurrë në robëri; nëse kështu, do të jetë për shkak të paudhësisë; pasi nëse paudhësia do të shtohet, e mallkuar do të jetë toka për shkak të tyre, kurse për të drejtët, ajo do të jetë e bekuar përgjithmonë.

8 Dhe vini re, është urtësi që kjo tokë, tani për tani, të fshihet nga njohuria e kombeve të tjera; pasi vini re, shumë kombe do ta vërshonin tokën dhe nuk do të kishte më vend për një trashëgim.

9 Prandaj, unë, Lehi, kam marrë një premtim, se për aq sa ata të cilët Zoti Perëndi do t'i nxjerrë nga toka e Jeruzalemit, do të zbatojnë urdhërimet e tij, ata do të përparojnë mbi faqen e kësaj toke; dhe ata nuk do të dihen nga të gjithë kombet e tjera, që ata të mund ta zotërojnë këtë tokë për vete. Dhe nëse do të zbatojnë urdhërimet e tij, ata do të jenë të bekuar mbi faqen e kësaj toke dhe nuk do të ketë asnjë që t'i ngacmojë ata, as t'u marrë tokën e trashëgimit të tyre; dhe ata do të jetojnë në siguri përgjithmonë.

10 Por vini re, kur të vijë koha që ata të bien në mosbesim, pasi të kenë marrë kaq bekime të mëdha nga dora e Zotit—duke pasur një njohuri mbi krijimin e tokës dhe të gjithë njerëzve, duke ditur veprat e mëdha dhe të mrekullueshme të Zotit që nga krijimi i botës; duke pasur fuqi të dhënë atyre për të bërë të gjitha gjërat nëpërmjet besimit; duke pasur të gjitha urdhërimet që nga fillimi dhe duke u sjellë nga mirësia e tij e pamasë në këtë tokë të çmueshme të premtimit—vini re, unë them, në qoftë se do të vijë dita që ata do ta hedhin poshtë të Shenjtin e Izraelit, Mesian e vërtetë, Shëlbuesin e tyre dhe Perëndinë e tyre, vini re, gjykimet e atij që është i drejtë do të peshojnë mbi ta.

11 Po, ai do të sjellë kombe të tjera tek ata dhe ai do t'u japë atyre fuqi dhe ai do t'u heqë atyre tokat e zotërimeve të tyre, dhe ai do të bëjë që ata të shpërndahen dhe të goditen.

Wherefore, this land is consecrated unto him whom he shall bring. And if it so be that they shall serve him according to the commandments which he hath given, it shall be a land of liberty unto them; wherefore, they shall never be brought down into captivity; if so, it shall be because of iniquity; for if iniquity shall abound cursed shall be the land for their sakes, but unto the righteous it shall be blessed forever.

And behold, it is wisdom that this land should be kept as yet from the knowledge of other nations; for behold, many nations would overrun the land, that there would be no place for an inheritance.

Wherefore, I, Lehi, have obtained a promise, that inasmuch as those whom the Lord God shall bring out of the land of Jerusalem shall keep his commandments, they shall prosper upon the face of this land; and they shall be kept from all other nations, that they may possess this land unto themselves. And if it so be that they shall keep his commandments they shall be blessed upon the face of this land, and there shall be none to molest them, nor to take away the land of their inheritance; and they shall dwell safely forever.

But behold, when the time cometh that they shall dwindle in unbelief, after they have received so great blessings from the hand of the Lord—having a knowledge of the creation of the earth, and all men, knowing the great and marvelous works of the Lord from the creation of the world; having power given them to do all things by faith; having all the commandments from the beginning, and having been brought by his infinite goodness into this precious land of promise—behold, I say, if the day shall come that they will reject the Holy One of Israel, the true Messiah, their Redeemer and their God, behold, the judgments of him that is just shall rest upon them.

Yea, he will bring other nations unto them, and he will give unto them power, and he will take away from them the lands of their possessions, and he will cause them to be scattered and smitten.

- 12 Po, ndërsa kalon një brez në tjetrin, do të ketë gjakderdhje dhe fatkeqësi të mëdha mes tyre; prandaj, bijtë e mi, unë do të doja që ju të mos harroni; po, unë do të doja që ju të dëgjoni fjalët e mia.
- 13 O, që ju të zgjoheni, të zgjoheni nga një gjumë i thellë, po, madje nga gjumi i ferrit dhe të hidhni tutje zinxhirët e tmerrshëm me të cilët jeni lidhur, që janë zinxhirët të cilët lidhin fëmijët e njerëzve, që ata të çohen robër poshtë në humnerën e përjetshme të mjerimit dhe mallkimit.
- 14 Zgjohuni! Ngrihuni nga pluhuri dhe dëgjoni fjalët e një prindi që po dridhet, gjymtyrët e të cilit ju së shpejti do t'i vendosni në varrin e ftohtë dhe të heshtur, prej nga asnjë udhëtar nuk mund të kthehet; dhe pak ditë dhe unë do të shkoj atje ku shkojnë të tërë banorët e tokës.
- 15 Por, vini re, Zoti ka shëlbuar shpirtin tim nga ferri; unë kam parë lavdinë e tij dhe unë jam i rrethuar përjetësisht në krahët e dashurisë së tij.
- 16 Dhe unë dëshiroj që ju të mos harroni të respektoni statutet dhe gjykimet e Zotit; vini re, ky ka qenë shqetësimi i shpirtit tim që nga fillimi.
- 17 Zemra ime është rënduar nga pikëllimi herë pas here, pasi unë kam pasur frikë që, për shkak të ngurtësimit të zemrave tuaja, Zoti, Perëndia juaj, do të vinte me zemërimin e tij të plotë tek ju, që ju të përjashtoheni dhe të shkatërroheni përgjithmonë.
- 18 Ose, që një mallkim të bjerë mbi ju për hapësirën e shumë brezave; dhe ju të vizitoheni nga shpata nga uria dhe të urreheni, dhe të drejtoheni sipas vullnetit dhe robërisë së djallit.
- 19 O bijtë e mi, që këto gjëra të mos vijnë mbi ju, por që të bëheni një popull i zgjedhur dhe i preferuar i Zotit. Por, vini re, vullneti i tij u bëftë; pasi udhët e tij janë drejtësi përgjithmonë.
- 20 Dhe ai ka thënë që: Për aq sa ju të zbatoni urdhërimet e mia, ju do të begatoheni në tokë, por për aq sa ju nuk do të zbatoni urdhërimet e mia ju do të përjashtoheni nga prania ime.

Yea, as one generation passeth to another there shall be bloodsheds, and great visitations among them; wherefore, my sons, I would that ye would remember; yea, I would that ye would hearken unto my words.

O that ye would awake; awake from a deep sleep, yea, even from the sleep of hell, and shake off the awful chains by which ye are bound, which are the chains which bind the children of men, that they are carried away captive down to the eternal gulf of misery and woe.

Awake! and arise from the dust, and hear the words of a trembling parent, whose limbs ye must soon lay down in the cold and silent grave, from whence no traveler can return; a few more days and I go the way of all the earth.

But behold, the Lord hath redeemed my soul from hell; I have beheld his glory, and I am encircled about eternally in the arms of his love.

And I desire that ye should remember to observe the statutes and the judgments of the Lord; behold, this hath been the anxiety of my soul from the beginning.

My heart hath been weighed down with sorrow from time to time, for I have feared, lest for the hardness of your hearts the Lord your God should come out in the fulness of his wrath upon you, that ye be cut off and destroyed forever;

Or, that a cursing should come upon you for the space of many generations; and ye are visited by sword, and by famine, and are hated, and are led according to the will and captivity of the devil.

O my sons, that these things might not come upon you, but that ye might be a choice and a favored people of the Lord. But behold, his will be done; for his ways are righteousness forever.

And he hath said that: Inasmuch as ye shall keep my commandments ye shall prosper in the land; but inasmuch as ye will not keep my commandments ye shall be cut off from my presence.

- 21 Dhe tani, që shpirti im mund të ketë gëzim në ju dhe që zemra ime mund ta lërë këtë botë me kënaqësi për shkakun tuaj, që unë të mos çohem në varr me pikëllim dhe hidhërim, ngrihuni nga pluhuri bijtë e mi dhe bëhuni burra, dhe të jeni të vendosur në një mendje dhe në një zemër, të bashkuar në të gjitha gjërat, që ju të mos përfundoni në robëri;
- 22 Që ju të mos mallkoheni me një mallkim të rëndë dhe gjithashtu që ju të mos shkaktoni pakënaqësinë e një Perëndie të drejtë mbi ju, deri në shkatërrim, po, në shkatërrimin e përjetshëm si të shpirtit ashtu dhe të trupit.
- 23 Zgjohuni, djemtë e mi; vishni parzmoren e drejtësisë. Flakni tej zinxhirët me të cilët ju jeni lidhur dhe dilni nga errësira dhe ngrihuni nga pluhuri.
- 24 Mos ngrini më krye kundër vëllait tuaj, vegimet e të cilit kanë qenë të lavdishme dhe që ka zbatuar urdhërimet që nga koha që ne u larguam nga Jeruzalemi; dhe që ka qenë një mjet në duart e Perëndisë, për të na sjellë në tokën e premtimit; sepse po të mos kishte qenë ai, ne do të kishim vdekur nga uria në vendin e shkretë; megjithatë, ju u përpoqët ta merrnit jetën e tij; po, dhe ai ka vuajtur shumë hidhërim për shkakun tuaj.
- 25 Dhe unë frikësohem dhe dridhem jashtëzakonisht për shkakun tuaj, se mos ai do të vuajë përsëri; pasi, vini re, ju e keni paditur atë se ai ka kërkuar fuqi dhe autoritet mbi ju; por unë e di se ai s'ka kërkuar fuqi as autoritet mbi ju, por ai ka kërkuar lavdinë e Perëndisë dhe mirëqenien tuaj të përjetshme.
- 26 Dhe ju keni mermëritur pasi ai ka qenë i qartë me ju. Ju thoni se ai ka përdorur ashpërsi; ju thoni se ai është zemëruar me ju; por, vini re, se ashpërsia e tij ishte ashpërsia e fuqisë së fjalës së Perëndisë, që ishte në të; dhe atë që ju e quani zemërim, ishte e vërteta, sipas asaj që është në Perëndi, të cilën ai nuk mund ta përmbante, duke treguar me guxim paudhësitë tuaja.
- 27 Dhe është e nevojshme që fuqia e Perëndisë duhet të jetë me të, madje që ai t'ju urdhërojë dhe që ju duhet të bindeni. Por, vini re, nuk ishte ai, por ishte Shpirti i Zotit që ishte në të, që hapi gojën e tij të fliste, kështu që ai nuk mund ta mbyllte atë.

And now that my soul might have joy in you, and that my heart might leave this world with gladness because of you, that I might not be brought down with grief and sorrow to the grave, arise from the dust, my sons, and be men, and be determined in one mind and in one heart, united in all things, that ye may not come down into captivity;

That ye may not be cursed with a sore cursing; and also, that ye may not incur the displeasure of a just God upon you, unto the destruction, yea, the eternal destruction of both soul and body.

Awake, my sons; put on the armor of righteousness. Shake off the chains with which ye are bound, and come forth out of obscurity, and arise from the dust.

Rebel no more against your brother, whose views have been glorious, and who hath kept the commandments from the time that we left Jerusalem; and who hath been an instrument in the hands of God, in bringing us forth into the land of promise; for were it not for him, we must have perished with hunger in the wilderness; nevertheless, ye sought to take away his life; yea, and he hath suffered much sorrow because of you.

And I exceedingly fear and tremble because of you, lest he shall suffer again; for behold, ye have accused him that he sought power and authority over you; but I know that he hath not sought for power nor authority over you, but he hath sought the glory of God, and your own eternal welfare.

And ye have murmured because he hath been plain unto you. Ye say that he hath used sharpness; ye say that he hath been angry with you; but behold, his sharpness was the sharpness of the power of the word of God, which was in him; and that which ye call anger was the truth, according to that which is in God, which he could not restrain, manifesting boldly concerning your iniquities.

And it must needs be that the power of God must be with him, even unto his commanding you that ye must obey. But behold, it was not he, but it was the Spirit of the Lord which was in him, which opened his mouth to utterance that he could not shut it.

- 28 Dhe tani biri im, Laman dhe gjithashtu Lemuel dhe Sam, edhe gjithashtu bijtë e mi që jeni bijtë e Ishmaelit, vini re, nëse ju do të dëgjoni zërin e Nefit, ju nuk do të mbaroni. Dhe në qoftë se ju do ta dëgjoni atë, unë ju lë një bekim, po, madje bekimin tim të parë.
- 29 Por, në qoftë se ju nuk do ta dëgjoni atë, unë do t'jua heq bekimin tim të parë, po, madje bekimin tim dhe ai do të qëndrojë mbi të.
- 30 Dhe tani, Zoram, unë të flas ty: Vër re, ti je shërbëtori i Labanit; megjithatë ti je sjellë nga toka e Jeruzalemit dhe unë e di që ti je një shok i vërtetë i birit tim, Nefit, përgjithmonë.
- 31 Kështu, sepse ke qenë besnik, fara jote do të bekohet me farën e tij, që ata të jetojnë në begati për shumë kohë mbi faqen e kësaj toke; dhe asgjë, me përjashtim të paudhësisë mes tyre, nuk do ta dëmtojë ose trazojë begatinë e tyre mbi faqen e kësaj toke, përgjithmonë.
- 32 Kështu që, në qoftë se ti do të zbatosh urdhërimet e Zotit, Zoti e ka përkushtuar këtë tokë për sigurinë e farës tënde me farën e birit tim.

And now my son, Laman, and also Lemuel and Sam, and also my sons who are the sons of Ishmael, behold, if ye will hearken unto the voice of Nephi ye shall not perish. And if ye will hearken unto him I leave unto you a blessing, yea, even my first blessing.

But if ye will not hearken unto him I take away my first blessing, yea, even my blessing, and it shall rest upon him.

And now, Zoram, I speak unto you: Behold, thou art the servant of Laban; nevertheless, thou hast been brought out of the land of Jerusalem, and I know that thou art a true friend unto my son, Nephi, forever.

Wherefore, because thou hast been faithful thy seed shall be blessed with his seed, that they dwell in prosperity long upon the face of this land; and nothing, save it shall be iniquity among them, shall harm or disturb their prosperity upon the face of this land forever.

Wherefore, if ye shall keep the commandments of the Lord, the Lord hath consecrated this land for the security of thy seed with the seed of my son.

2 Nefi 2

- 1 Dhe tani, Jakob, po të drejtohem ty: Ti je i parëlinduri im në ditët e vuajtjes sime në vendin e shkretët. Dhe vër re, në fëmijërinë tënde ti ke vuajtur hidhërimet dhe shumë brengë, për shkak të ashpërsisë së vëllezërve të tu.
- 2 Megjithatë, Jakob, i linduri im i parë në vendin e shkretët, ti e di madhësitë e Perëndisë; dhe ai do t'i shenjtërojë hidhërimet e tua për të mirë.
- 3 Kështu që, shpirti yt do të jetë i bekuar dhe ti do të jetosh i sigurt me vëllanë tënd, Nefin; dhe ditët e tua do të kalojnë në shërbimin e Perëndisë tënd. Prandaj, unë e di që ti je shëlbuar, për shkak të drejtësisë së Shëlbuesit tënd; pasi ti ke parë se në plotësinë e kohës, ai vjen të sjellë shpëtim te njerëzit.
- 4 Dhe ti ke parë në rininë tënde lavdinë e tij; prandaj ti je i bekuar njësoj si ata të cilëve ai do t'u shërbejë në mish; pasi Shpirti është i njëjtë dje, sot dhe përgjithmonë. Dhe udha është përgatitur nga rënia e njeriut dhe shpëtimi është falas.
- 5 Dhe njerëzit janë udhëzuar mjaftueshëm që ata të kuptojnë të mirën nga e keqja. Dhe ligji u është dhënë njerëzve. Dhe sipas ligjit, asnjë mish nuk justifikohet; ose, sipas ligjit, njerëzit janë përjashtuar. Po, sipas ligjit tokësor, ata u përjashtuan; dhe gjithashtu, sipas ligjit shpirtëror, ata largohen nga ajo që është e mirë dhe bëhen të mjeruar përgjithmonë.
- 6 Kështu që, shëlbimi vjen nëpërmjet Mesias së Shenjtë; pasi ai është plot hir dhe vërtetësi.
- 7 Vër re, ai ofron veten si sakrificë për mëkat, për t'i përgjigjur kërkesave të ligjit, për të gjithë ata që kanë një zemër të thyer dhe një shpirt të penduar; dhe për askënd tjetër nuk mund të plotësohen kërkesat e ligjit.
- 8 Kështu që, sa e madhe rëndësia që këto gjëra t'u bëhen të njohura banorëve të tokës, që ata të mund të dinë se nuk ka mish që mund të banojë në prani të Perëndisë, veçse nëpërmjet meritave dhe mëshirës dhe hirit të Mesias së Shenjtë, i cili jep jetën e tij sipas mishit dhe e merr rishtas nëpërmjet fuqisë së Shpirtit, që ai të mund të shkaktojë ringjalljen e të vdekurve, duke qenë ai i pari që do të ngrihet.

2 Nephi 2

And now, Jacob, I speak unto you: Thou art my firstborn in the days of my tribulation in the wilderness. And behold, in thy childhood thou hast suffered afflictions and much sorrow, because of the rudeness of thy brethren.

Nevertheless, Jacob, my firstborn in the wilderness, thou knowest the greatness of God; and he shall consecrate thine afflictions for thy gain.

Wherefore, thy soul shall be blessed, and thou shalt dwell safely with thy brother, Nephi; and thy days shall be spent in the service of thy God. Wherefore, I know that thou art redeemed, because of the righteousness of thy Redeemer; for thou hast beheld that in the fulness of time he cometh to bring salvation unto men.

And thou hast beheld in thy youth his glory; wherefore, thou art blessed even as they unto whom he shall minister in the flesh; for the Spirit is the same, yesterday, today, and forever. And the way is prepared from the fall of man, and salvation is free.

And men are instructed sufficiently that they know good from evil. And the law is given unto men. And by the law no flesh is justified; or, by the law men are cut off. Yea, by the temporal law they were cut off; and also, by the spiritual law they perish from that which is good, and become miserable forever.

Wherefore, redemption cometh in and through the Holy Messiah; for he is full of grace and truth.

Behold, he offereth himself a sacrifice for sin, to answer the ends of the law, unto all those who have a broken heart and a contrite spirit; and unto none else can the ends of the law be answered.

Wherefore, how great the importance to make these things known unto the inhabitants of the earth, that they may know that there is no flesh that can dwell in the presence of God, save it be through the merits, and mercy, and grace of the Holy Messiah, who layeth down his life according to the flesh, and taketh it again by the power of the Spirit, that he may bring to pass the resurrection of the dead, being the first that should rise.

- 9 Kështu që, ai është fruti i parë i Perëndisë, për aq sa ai do të bëjë ndërmjetësim për të gjithë fëmijët e njerëzve; dhe ata që besojnë në të, do të shpëtohen.
- 10 Dhe për shkak të ndërmjetësimit për të gjithë, të gjithë njerëzit do të vijnë te Perëndia; prandaj, ata qëndrojnë në praninë e tij për t'u gjykuar prej tij sipas së vërtetës dhe shenjtërisë që janë në të. Prandaj, kërkesat e ligjit të cilin i Shenjti e ka dhënë, deri në shkaktimin e ndëshkimit i cili i është bashkëngjitur, ndëshkim i cili është bashkëngjitur, është në kundërshtim me atë të lumturisë e cila është bashkëngjitur, për të plotësuar kërkesat e shlyerjes—
- 11 Pasi, është e nevojshme që të ketë një kundërshtim në të gjitha gjërat. Po të mos ishte kështu, i parë linduri im në vendin e shkrëtë, drejtësi nuk mund të kishte, as ligësi, as shenjtëri ose mjerim, as të mirë ose të keqe. Prandaj, të gjitha gjërat është e nevojshme të jenë një bashkim në një; kështu që, nëse do të ishte një trup, ai do të duhej të qëndronte si i vdekur, duke mos pasur as jetë as vdekje, as korrupsion as pakorrupsion, lumturi as mjerim, as ndjesi as mosndjesi.
- 12 Kështu që, ajo duhej të ishte krijuar për një gjë të kotë; prandaj nuk do të kishte asnjë synim në qëllimin e krijimit të tij. Prandaj, kjo gjë do të shkatërronte urtësinë e Perëndisë dhe synimet e tij të përjetshme dhe gjithashtu fuqinë, dhe mëshirën, dhe drejtësinë e Perëndisë.
- 13 Dhe në qoftë se ju do të thoni nuk ka ligj, ju do të thoni gjithashtu nuk ka mëkat. Në qoftë se ju do të thoni nuk ka mëkat, ju do të thoni gjithashtu nuk ka drejtësi. Dhe në qoftë se nuk ka drejtësi, nuk ka lumturi. Dhe në qoftë se nuk ka as drejtësi as lumturi, nuk ka as ndëshkim as mjerim. Dhe në qoftë se këto gjëra nuk janë, nuk ka Perëndi. Dhe në qoftë se nuk ka Perëndi, ne nuk jemi, as toka; pasi nuk do të mund të kishte qenë asnjë krijim gjërash, as që veprojnë, as që pësojnë; prandaj, të gjitha gjërat duhet të ishin zhdukur.
- 14 Dhe tani, bijtë e mi, unë jua them këto gjëra për përfitimin dhe mësimin tuaj; pasi ka një Perëndi dhe ai i ka krijuar të gjitha gjërat, qoftë qiejt ashtu dhe tokën dhe të gjitha gjërat që ndodhen në to, qoftë gjërat që veprojnë dhe gjërat që pësojnë.

Wherefore, he is the firstfruits unto God, inasmuch as he shall make intercession for all the children of men; and they that believe in him shall be saved.

And because of the intercession for all, all men come unto God; wherefore, they stand in the presence of him, to be judged of him according to the truth and holiness which is in him. Wherefore, the ends of the law which the Holy One hath given, unto the inflicting of the punishment which is affixed, which punishment that is affixed is in opposition to that of the happiness which is affixed, to answer the ends of the atonement—

For it must needs be, that there is an opposition in all things. If not so, my firstborn in the wilderness, righteousness could not be brought to pass, neither wickedness, neither holiness nor misery, neither good nor bad. Wherefore, all things must needs be a compound in one; wherefore, if it should be one body it must needs remain as dead, having no life neither death, nor corruption nor incorruption, happiness nor misery, neither sense nor insensibility.

Wherefore, it must needs have been created for a thing of naught; wherefore there would have been no purpose in the end of its creation. Wherefore, this thing must needs destroy the wisdom of God and his eternal purposes, and also the power, and the mercy, and the justice of God.

And if ye shall say there is no law, ye shall also say there is no sin. If ye shall say there is no sin, ye shall also say there is no righteousness. And if there be no righteousness there be no happiness. And if there be no righteousness nor happiness there be no punishment nor misery. And if these things are not there is no God. And if there is no God we are not, neither the earth; for there could have been no creation of things, neither to act nor to be acted upon; wherefore, all things must have vanished away.

And now, my sons, I speak unto you these things for your profit and learning; for there is a God, and he hath created all things, both the heavens and the earth, and all things that in them are, both things to act and things to be acted upon.

- 15 Dhe për të plotësuar synimet e tij të përjetshme përkundrejt njeriut, pasi ai kishte krijuar prindërit tanë të parë dhe kafshët e fushës dhe shpendët e ajrit, dhe në fund, të gjitha gjërat që janë krijuar, duhej që të kishte një kundërshtim; madje fruti i ndaluar në kundërshtim ndaj pemës së jetës; njëra duke qenë e ëmbël dhe tjetra e hidhur.
- 16 Kështu që, Zoti Perëndi e lejoi njeriun që ai të veprojë nga vetja e tij. Prandaj, njeriu nuk do të mund të vepronte nga vetja e tij, po të mos ishte që ai të joshej nga njëri ose tjetri.
- 17 Dhe unë, Lehi, sipas gjërave që unë kam lexuar, duhet të mendoj se një engjëll i Perëndisë, sipas asaj që është shkruar, ka rënë nga qielli; prandaj, ai u bë një djall, duke kërkuar atë që ishte e ligë para Perëndisë.
- 18 Dhe për shkak se ai kishte rënë nga qielli dhe ishte bërë i mjeruar përgjithmonë, ai kërkoi gjithashtu mjerimin e të gjithë njerëzimit. Prandaj, ai i tha Evës, po, madje ai gjarpri i vjetër që është djalli, i cili është ati i të gjitha gënjeshtreve, prandaj ai tha: Hani nga fruti i ndaluar dhe ju nuk do të vdisni, por ju do të jeni si Perëndia, duke ditur të mirën dhe të keqen.
- 19 Dhe pasi Adami dhe Eva hëngrën nga fruti i ndaluar, ata u dëbuan nga kopshti i Edenit për të punuar tokën.
- 20 Dhe ata kanë lindur fëmijë; po, madje familjen e të gjithë tokës.
- 21 Dhe ditët e fëmijëve të njerëzve u zgjatën, sipas vullnetit të Perëndisë, që të mund të pendoheshin ndërsa ishin në mish; prandaj, gjendja e tyre u bë një gjendje prove dhe koha e tyre u zgjat, sipas urdhërimeve që Zoti Perëndi u dha fëmijëve të njerëzve. Sepse ai dha urdhër që të gjithë njerëzit duhet të pendohen; pasi ai u tregoi të gjithë njerëzve se ata ishin të humbur, për shkak të shkeljes së prindërve të tyre.
- 22 Dhe tani, vini re, nëse Adami nuk do të kishte shkelur, ai nuk do të kishte rënë, por ai do të kishte qëndruar në kopshtin e Edenit. Dhe të gjitha gjërat që ishin krijuar, do të kishin qëndruar në të njëjtën gjendje që ato ishin pasi u krijuan; dhe ato do të kishin qëndruar përgjithmonë dhe nuk do të kishin fund.

And to bring about his eternal purposes in the end of man, after he had created our first parents, and the beasts of the field and the fowls of the air, and in fine, all things which are created, it must needs be that there was an opposition; even the forbidden fruit in opposition to the tree of life; the one being sweet and the other bitter.

Wherefore, the Lord God gave unto man that he should act for himself. Wherefore, man could not act for himself save it should be that he was enticed by the one or the other.

And I, Lehi, according to the things which I have read, must needs suppose that an angel of God, according to that which is written, had fallen from heaven; wherefore, he became a devil, having sought that which was evil before God.

And because he had fallen from heaven, and had become miserable forever, he sought also the misery of all mankind. Wherefore, he said unto Eve, yea, even that old serpent, who is the devil, who is the father of all lies, wherefore he said: Partake of the forbidden fruit, and ye shall not die, but ye shall be as God, knowing good and evil.

And after Adam and Eve had partaken of the forbidden fruit they were driven out of the garden of Eden, to till the earth.

And they have brought forth children; yea, even the family of all the earth.

And the days of the children of men were prolonged, according to the will of God, that they might repent while in the flesh; wherefore, their state became a state of probation, and their time was lengthened, according to the commandments which the Lord God gave unto the children of men. For he gave commandment that all men must repent; for he showed unto all men that they were lost, because of the transgression of their parents.

And now, behold, if Adam had not transgressed he would not have fallen, but he would have remained in the garden of Eden. And all things which were created must have remained in the same state in which they were after they were created; and they must have remained forever, and had no end.

23 Dhe ata nuk do të kishin pasur fëmijë; prandaj ata do të kishin qëndruar në një gjendje pafajësie, pa patur gëzim, pasi ata nuk njihnin mjerim; duke mos bërë të mirë, pasi ata nuk njihnin mëkat.

24 Por, vini re, të gjitha gjërat janë bërë në diturinë e atij që i di të gjitha gjërat.

25 Adami ra që njerëzit të mund të jenë; dhe njerëzit janë, që ata të mund të kenë gëzim.

26 Dhe Mesia vjen në plotësinë e kohës, që ai të mund t'i shëlbejë fëmijët e njerëzve nga rënia. Dhe për shkak se ata janë shëlbuar nga rënia, ata janë bërë të lirë përgjithmonë, duke ditur të mirën nga e keqja; të veprojnë për veten e tyre dhe të mos detyrohen të veprojnë me përjashtim të ndëshkimit nga ligji, në ditën e madhe dhe të fundit, sipas urdhërimeve që Perëndia ka dhënë.

27 Kështu që, njerëzit janë të lirë sipas mishit; dhe të gjitha gjërat u janë dhënë atyre të cilat janë të nevojshme për njeriun. Dhe ata janë të lirë të zgjedhin lirinë dhe jetën e përjetshme, nëpërmjet Ndërmjetësit të madh të të gjithë njerëzve, ose të zgjedhin robërinë dhe vdekjen, sipas robërisë dhe fuqisë së djallit; pasi ai kërkon që të gjithë njerëzit të jenë të mjeruar sikurse është ai vetë.

28 Dhe tani, bijtë e mi, unë do të doja që ju të shikoni te Ndërmjetësi i madh dhe t'i dëgjoni urdhërimet e tij të mëdha; dhe të jeni besnik ndaj fjalëve të tij dhe të zgjidhni jetën e përjetshme sipas vullnetit të Shpirtit të tij të Shenjtë;

29 Dhe mos zgjidhni vdekjen e përjetshme sipas dëshirës së mishit dhe ligësisë që është në të, e cila i jep shpirtit të djallit fuqi të robërojë, t'ju marrë poshtë në ferr, që ai të mund të sundojë mbi ju në mbretërinë e tij.

30 Unë i kam folur këto pak fjalë për ju të gjithë, bijtë e mi, në ditët e fundit të provës sime; dhe unë kam zgjedhur pjesën e mirë sipas fjalëve të profetit. Dhe nuk kam asnjë qëllim tjetër, përveç mirëqenies së përhershme të shpirtave tuaj. Amen.

And they would have had no children; wherefore they would have remained in a state of innocence, having no joy, for they knew no misery; doing no good, for they knew no sin.

But behold, all things have been done in the wisdom of him who knoweth all things.

Adam fell that men might be; and men are, that they might have joy.

And the Messiah cometh in the fulness of time, that he may redeem the children of men from the fall. And because that they are redeemed from the fall they have become free forever, knowing good from evil; to act for themselves and not to be acted upon, save it be by the punishment of the law at the great and last day, according to the commandments which God hath given.

Wherefore, men are free according to the flesh; and all things are given them which are expedient unto man. And they are free to choose liberty and eternal life, through the great Mediator of all men, or to choose captivity and death, according to the captivity and power of the devil; for he seeketh that all men might be miserable like unto himself.

And now, my sons, I would that ye should look to the great Mediator, and hearken unto his great commandments; and be faithful unto his words, and choose eternal life, according to the will of his Holy Spirit;

And not choose eternal death, according to the will of the flesh and the evil which is therein, which giveth the spirit of the devil power to captivate, to bring you down to hell, that he may reign over you in his own kingdom.

I have spoken these few words unto you all, my sons, in the last days of my probation; and I have chosen the good part, according to the words of the prophet. And I have none other object save it be the everlasting welfare of your souls. Amen.

2 Nefi 3

- 1 Dhe tani unë po të flas ty, Jozef, i linduri im i fundit. Ti ishe lindur në vendin e shkretë të mjerimeve të mia; po, në ditët e pikëllimit tim më të madh, të lindi nëna ty.
- 2 Dhe Zoti e shenjtëroftë këtë tokë për ty, e cila është një tokë shumë e çmueshme për trashëgimin tënd dhe trashëgimin e farës tënde me vëllezërit e tu, për sigurinë tuaj përgjithmonë, në qoftë se ju do të zbatoni urdhërimet e të Shenjtit të Izraelit.
- 3 Dhe tani, Jozef, i linduri im i fundit, që të kam nxjerrë nga vendi i shkretë i vuajtjeve të mia, Zoti të bekoftë përgjithmonë, pasi fara jote nuk do të shkatërrohet krejtësisht.
- 4 Pasi vër re, ti je fryt i ijeve të mia; dhe unë jam pasardhës i Jozefit, i cili u dërgua rob në Egjipt. Dhe të mëdha qenë besëlidhjet e Zotit të cilat i bëri me Jozefin.
- 5 Kështu që, Jozefi me të vërtetë pa ditët tona. Dhe ai mori një premtim nga Zoti, se nga fryti i ijeve të tij, Zoti Perëndi do të rriste një degë të drejtë nga shtëpia e Izraelit; jo Mesinë, por një degë, e cila do të shkëputej, megjithatë, do të kujtohej në besëlidhjet e Zotit, që Mesia do t'u shfaqej atyre në ditët e mëvonshme, në shpirtin e fuqisë, duke i nxjerrë ata nga errësira në dritë—po, jashtë nga errësira e fshehur dhe jashtë nga robëria në liri.
- 6 Pasi Jozefi, me të vërtetë dëshmoi, duke thënë: Një shikues do të ngrejë Zoti, Perëndia im, i cili do të jetë një shikues i zgjedhur prej frytit të ijeve të mia.
- 7 Po, Jozefi me të vërtetë tha: Kështu më thotë Zoti: Një shikues të zgjedhur do të ngre unë prej frytit të ijeve të tua; dhe ai do të vlerësohet shumë mes frytit të ijeve të tua. Dhe atij unë do t'i jap urdhër, që ai do të bëjë një punë për frytin e ijeve të tua, vëllezërit e tij, që do të jetë me vlerë të madhe për ta, madje në sjelljen e tyre në njohurinë e besëlidhjeve që unë kam bërë me etërit e tu.
- 8 Dhe unë do t'i jap atij një urdhër, që ai të mos bëjë asnjë punë tjetër, përveç punës që unë do ta urdhëroj atë. Dhe unë do ta bëj atë të madh në sytë e mi; pasi ai do të bëjë punën time.

2 Nephi 3

And now I speak unto you, Joseph, my last-born. Thou wast born in the wilderness of mine afflictions; yea, in the days of my greatest sorrow did thy mother bear thee.

And may the Lord consecrate also unto thee this land, which is a most precious land, for thine inheritance and the inheritance of thy seed with thy brethren, for thy security forever, if it so be that ye shall keep the commandments of the Holy One of Israel.

And now, Joseph, my last-born, whom I have brought out of the wilderness of mine afflictions, may the Lord bless thee forever, for thy seed shall not utterly be destroyed.

For behold, thou art the fruit of my loins; and I am a descendant of Joseph who was carried captive into Egypt. And great were the covenants of the Lord which he made unto Joseph.

Wherefore, Joseph truly saw our day. And he obtained a promise of the Lord, that out of the fruit of his loins the Lord God would raise up a righteous branch unto the house of Israel; not the Messiah, but a branch which was to be broken off, nevertheless, to be remembered in the covenants of the Lord that the Messiah should be made manifest unto them in the latter days, in the spirit of power, unto the bringing of them out of darkness unto light—yea, out of hidden darkness and out of captivity unto freedom.

For Joseph truly testified, saying: A seer shall the Lord my God raise up, who shall be a choice seer unto the fruit of my loins.

Yea, Joseph truly said: Thus saith the Lord unto me: A choice seer will I raise up out of the fruit of thy loins; and he shall be esteemed highly among the fruit of thy loins. And unto him will I give commandment that he shall do a work for the fruit of thy loins, his brethren, which shall be of great worth unto them, even to the bringing of them to the knowledge of the covenants which I have made with thy fathers.

And I will give unto him a commandment that he shall do none other work, save the work which I shall command him. And I will make him great in mine eyes; for he shall do my work.

- 9 Dhe ai do të jetë i madh si Moisiu, të cilit i thashë se do ta ngrija për ju, për të çliruar popullin tim, O shtëpi e Izraelit.
- 10 Dhe Moisiun do ta ngre për ta shpëtuar popullin tënd nga toka e Egjiptit.
- 11 Por, një shikues do të ngre nga fryti i ijeve të tua dhe atij do t'i jap fuqi që t'ia sjellë fjalën time farës së ijeve të tua—dhe jo vetëm në sjelljen e fjalës sime, thotë Zoti, por edhe t'i bindë ata mbi fjalën time, që tashmë do të jetë përhapur mes tyre.
- 12 Kështu që, fryti i ijeve të tua do të shkruajë; dhe fryti i ijeve të Judës do të shkruajë; dhe ajo që do të jetë shkruar nga fryti i ijeve të tua dhe gjithashtu ajo që do të jetë shkruar nga fryti i ijeve të Judës, do të rriten së bashku në ngatërrimin e doktrinave të rreme dhe për dhënien fund të grindjeve dhe për vendosjen e paqes mes frutit të ijeve të tua, dhe për t'i sjellë në njohurinë e etërve të tyre në ditët e mëvonshme dhe gjithashtu në njohurinë e besëlidhjeve të mia, thotë Zoti.
- 13 Dhe nga dobësia ai do të bëhet i fortë, atë ditë kur puna ime do të fillojë mes gjithë popullit tim, për të të rivendosur ty, O shtëpi e Izraelit, thotë Zoti.
- 14 Dhe kështu profetizoi Jozefi, duke thënë: Vini re, atë shikues do të bekojë Zoti; dhe ata që do të kërkojnë ta shkatërrojnë atë, do të ngatërrohen; pasi ky premtim që kam marrë nga Zoti për frytin e ijeve të mia, do të plotësohet. Vini re, unë jam i sigurt për plotësimin e këtij premtimi;
- 15 Dhe emri i tij do të jetë sikurse i imi; dhe do të jetë sikurse ai i atit të tij. Dhe ai do të jetë sikurse unë; pasi gjëja që Zoti do të nxjerrë nga dora e tij, me fuqinë e Zotit, do ta sjellë popullin tim në shpëtim.
- 16 Po, kështu profetizoi Jozefi: Unë jam i sigurt për këtë gjë, ashtu sikurse unë jam i sigurt për premtimin e Moisiut; pasi Zoti më tha mua: Unë do ta ruaj farën tënde përgjithnjë.

And he shall be great like unto Moses, whom I have said I would raise up unto you, to deliver my people, O house of Israel.

And Moses will I raise up, to deliver thy people out of the land of Egypt.

But a seer will I raise up out of the fruit of thy loins; and unto him will I give power to bring forth my word unto the seed of thy loins—and not to the bringing forth my word only, saith the Lord, but to the convincing them of my word, which shall have already gone forth among them.

Wherefore, the fruit of thy loins shall write; and the fruit of the loins of Judah shall write; and that which shall be written by the fruit of thy loins, and also that which shall be written by the fruit of the loins of Judah, shall grow together, unto the confounding of false doctrines and laying down of contentions, and establishing peace among the fruit of thy loins, and bringing them to the knowledge of their fathers in the latter days, and also to the knowledge of my covenants, saith the Lord.

And out of weakness he shall be made strong, in that day when my work shall commence among all my people, unto the restoring thee, O house of Israel, saith the Lord.

And thus prophesied Joseph, saying: Behold, that seer will the Lord bless; and they that seek to destroy him shall be confounded; for this promise, which I have obtained of the Lord, of the fruit of my loins, shall be fulfilled. Behold, I am sure of the fulfilling of this promise;

And his name shall be called after me; and it shall be after the name of his father. And he shall be like unto me; for the thing, which the Lord shall bring forth by his hand, by the power of the Lord shall bring my people unto salvation.

Yea, thus prophesied Joseph: I am sure of this thing, even as I am sure of the promise of Moses; for the Lord hath said unto me, I will preserve thy seed forever.

17 Dhe Zoti ka thënë: Unë do të ngre një Moisi dhe unë do t'i jap fuqi atij në një shufër; dhe unë do t'i jap urti në të shkruar. Por, unë nuk do ta zgjidh gjuhën e tij, që ai të flasë shumë, pasi unë nuk do ta bëj atë të fuqishëm në të folur. Por, unë do t'i shkruaj atij ligjin tim, me gishtin e dorës sime; dhe unë do të bëj një zëdhënës për të.

18 Dhe Zoti më tha gjithashtu: Unë do ta ngre nga fryti i ijeve të tua dhe unë do të bëj për të një zëdhënës. Dhe unë, vër re, do t'i jap atij që të shkruajë fjalët e frytit të ijeve të tua, te fryti i ijeve të tua dhe zëdhënësi i ijeve të tua do ta shpallë atë.

19 Dhe fjalët që ai do të shkruajë, do të jenë fjalët që janë të domosdoshme në urtësinë time dhe duhet të shkojnë te fryti i ijeve të tua. Dhe do të jetë sikur fryti i ijeve të tua t'u kishte thirrur atyre nga pluhuri; pasi unë e njoh besimin e tyre.

20 Dhe ata do të thërrasin nga pluhuri; po, madje pendim vëllezërve të tyre, edhe pasi shumë breza të kenë kaluar. Dhe do të ndodhë, që thirrja e tyre do të dëgjohet, madje sipas thjeshtësisë së fjalëve të tyre.

21 Për shkak të besimit të tyre, fjalët e tyre do të dalin nga goja ime te vëllezërit e tyre, që janë fryti i ijeve të tua; dhe dobësinë e fjalëve të tyre unë do ta bëj të fortë në besimin e tyre, deri në kujtimin e besëlidhjes sime, të cilën unë e bëra me etërit e tu.

22 Dhe tani, vër re biri im, Jozef, sipas kësaj mënyre profetizoi ati im i vjetër.

23 Kështu që, për shkak të kësaj besëlidhjeje, ti je i bekuar; pasi fara jote nuk do të shkatërrohet, sepse ata do t'i dëgjojnë fjalët e librit.

24 Dhe atje do të ngrihet një i fuqishëm mes tyre, i cili do të bëjë shumë të mira, qoftë me fjalë, ashtu dhe me vepra, duke qenë një mjet në duart e Perëndisë, me besim të jashtëzakonshëm, për të bërë çudira të mëdha dhe për të bërë atë gjë që është e madhe në sytë e Perëndisë, duke sjellë shumë rregullime në shtëpinë e Izraelit dhe në farën e vëllezërve të tu.

And the Lord hath said: I will raise up a Moses; and I will give power unto him in a rod; and I will give judgment unto him in writing. Yet I will not loose his tongue, that he shall speak much, for I will not make him mighty in speaking. But I will write unto him my law, by the finger of mine own hand; and I will make a spokesman for him.

And the Lord said unto me also: I will raise up unto the fruit of thy loins; and I will make for him a spokesman. And I, behold, I will give unto him that he shall write the writing of the fruit of thy loins, unto the fruit of thy loins; and the spokesman of thy loins shall declare it.

And the words which he shall write shall be the words which are expedient in my wisdom should go forth unto the fruit of thy loins. And it shall be as if the fruit of thy loins had cried unto them from the dust; for I know their faith.

And they shall cry from the dust; yea, even repentance unto their brethren, even after many generations have gone by them. And it shall come to pass that their cry shall go, even according to the simplicity of their words.

Because of their faith their words shall proceed forth out of my mouth unto their brethren who are the fruit of thy loins; and the weakness of their words will I make strong in their faith, unto the remembering of my covenant which I made unto thy fathers.

And now, behold, my son Joseph, after this manner did my father of old prophesy.

Wherefore, because of this covenant thou art blessed; for thy seed shall not be destroyed, for they shall hearken unto the words of the book.

And there shall rise up one mighty among them, who shall do much good, both in word and in deed, being an instrument in the hands of God, with exceeding faith, to work mighty wonders, and do that thing which is great in the sight of God, unto the bringing to pass much restoration unto the house of Israel, and unto the seed of thy brethren.

25 Dhe tani, i bekuar qofsh ti, Jozef. Vër re, ti je i vogël; prandaj dëgjo fjalët e vëllait tënd, Nefit, dhe do të bëhet për ty sipas fjalëve që unë kam folur. Kujto fjalët e atit tënd që po vdes. Amen.

And now, blessed art thou, Joseph. Behold, thou art little; wherefore hearken unto the words of thy brother, Nephi, and it shall be done unto thee even according to the words which I have spoken. Remember the words of thy dying father. Amen.

2 Nefi 4

- 1 Dhe tani, unë Nefi, do të flas në lidhje me profecitë për të cilat ati im ka folur dhe që kanë të bëjnë me Jozefin, i cili u çua në Egjipt.
- 2 Pasi, vini re, ai profetizoi me të vërtetë për të gjithë farën e tij. Dhe nga profecitë që ai shkroi, nuk ka shumë që janë më të rëndësishme. Dhe ai profetizoi për ne dhe për brezat tanë të ardhshëm; dhe ato janë shkruar në fletët prej tunxhi.
- 3 Kështu që, pasi ati im mbaroi së foluri në lidhje me profecitë e Jozefit, ai thirri fëmijët e Lamanit, bijtë e tij dhe bijat e tij dhe u tha atyre: Vini re, bijtë e mi dhe bijat e mia, që jeni bijtë e bijat e të parëlindurit tim, do të doja që ju t'u vini veshin fjalëve të mia.
- 4 Pasi Zoti Perëndi ka thënë që: Për aq sa ju do të zbatoni urdhërimet e mia, ju do të begatoheni në tokë; dhe për aq sa ju nuk do të zbatoni urdhërimet e mia, ju do të flakeni nga prania ime.
- 5 Por, vini re, bijtë e mi dhe bijat e mija, unë nuk mund të vete në varr pa lënë një bekim mbi ju; pasi vini re unë e di se, në qoftë se do të rriteni sipas udhës që duhet të ndiqni, ju nuk do të largoheni prej saj.
- 6 Kështu që, nëse ju jeni mallkuar, vini re, unë lë bekimin tim mbi ju, që mallkimi mund të hiqet prej jush dhe të bjerë mbi kokat e prindërve tuaj.
- 7 Kështu që, për shkak të bekimit tim, Zoti Perëndi nuk do të lejojë që ju të mbaroni; prandaj, ai do të jetë i mëshirshëm ndaj jush dhe ndaj farës suaj, përgjithnjë.
- 8 Dhe ndodhi që, pasi ati im mbaroi së foluri bijve dhe bijave të Lamanit, ai bëri që bijtë dhe bijat e Lemuelit të silleshin para tij.
- 9 Dhe ai u foli atyre, duke thënë: Vini re, bijtë e mi dhe bijat e mia që jeni bijtë dhe bijat e birit tim të dytë; vini re, unë po ju lë të njëjtin bekim që unë u lashë bijve dhe bijave të Lamanit; prandaj ju nuk do të shkatërroheni krejtësisht; por, në fund fara juaj do të jetë e bekuar.

2 Nephi 4

And now, I, Nephi, speak concerning the prophecies of which my father hath spoken, concerning Joseph, who was carried into Egypt.

For behold, he truly prophesied concerning all his seed. And the prophecies which he wrote, there are not many greater. And he prophesied concerning us, and our future generations; and they are written upon the plates of brass.

Wherefore, after my father had made an end of speaking concerning the prophecies of Joseph, he called the children of Laman, his sons, and his daughters, and said unto them: Behold, my sons, and my daughters, who are the sons and the daughters of my firstborn, I would that ye should give ear unto my words.

For the Lord God hath said that: Inasmuch as ye shall keep my commandments ye shall prosper in the land; and inasmuch as ye will not keep my commandments ye shall be cut off from my presence.

But behold, my sons and my daughters, I cannot go down to my grave save I should leave a blessing upon you; for behold, I know that if ye are brought up in the way ye should go ye will not depart from it.

Wherefore, if ye are cursed, behold, I leave my blessing upon you, that the cursing may be taken from you and be answered upon the heads of your parents.

Wherefore, because of my blessing the Lord God will not suffer that ye shall perish; wherefore, he will be merciful unto you and unto your seed forever.

And it came to pass that after my father had made an end of speaking to the sons and daughters of Laman, he caused the sons and daughters of Lemuel to be brought before him.

And he spake unto them, saying: Behold, my sons and my daughters, who are the sons and the daughters of my second son; behold I leave unto you the same blessing which I left unto the sons and daughters of Laman; wherefore, thou shalt not utterly be destroyed; but in the end thy seed shall be blessed.

- 10 Dhe ndodhi që pasi ati im mbaroi së foluri ndaj tyre, vini re, ai u foli bijve të Ishmaelit, po, dhe madje, të gjithë pjesëtarëve të familjes së tij.
- 11 Dhe pasi ai mbaroi së foluri ndaj tyre, ai i foli Samit, duke thënë: I bekuar qofsh ti dhe fara jote; pasi ti do të trashëgosh tokën si vëllai yt Nefi. Dhe fara jote do të numërohet me farën e tij; dhe ti madje do të jesh si vëllai yt dhe fara jote si fara e tij; dhe ti do të jesh i bekuar në të gjitha ditët e tua.
- 12 Dhe ndodhi që pasi ati im, Lehi, u foli të gjithë pjesëtarëve të shtëpisë së tij, sipas ndjenjave të zemrës së tij dhe Shpirtit të Perëndisë që ishte në të, ai u bë i vjetër. Dhe ndodhi që ai vdiq dhe u varros.
- 13 Dhe ndodhi që jo shumë ditë pas vdekjes së tij, Lamani dhe Lemueli dhe të bijtë e Ishmaelit u zemëruan me mua për shkak të qortimeve të Zotit.
- 14 Pasi unë, Nefi, isha i detyruar t'u flisja atyre, sipas fjalës së tij; pasi unë u fola shumë gjëra atyre, sikurse bëri ati im para vdekjes së tij; shumë nga këto thënie janë shkruar në fletët e mija të tjera, pasi një pjesë më historike është shkruar mbi fletët e mija të tjera.
- 15 Dhe mbi këto unë shkruaj gjërat e shpirtit tim dhe shumë nga shkrimet e shenjta, që janë të gdhendura mbi fletët prej tunxhi. Sepse shpirti im kënaqet pa masë në shkrimet e shenjta dhe zemra ime i mediton ato dhe i shkruan ato për mësimin dhe përfitimin e fëmijëve të mi.
- 16 Vini re, shpirti im kënaqet pa masë në gjërat e Zotit; dhe zemra ime mediton vazhdimisht mbi gjërat që unë kam parë dhe dëgjuar.
- 17 Por, me gjithë mirësinë e madhe të Zotit, që më tregon mua veprat e tij të mëdha dhe të mrekullueshme, zemra ime bërtet: O, ç'njeri i mjerë që jam! Po, zemra ime brengoset për shkak të mishit tim; shpirti im pikëllohet për shkak të paudhësive të mia.
- 18 Unë jam i rrethuar për shkak të tundimeve dhe mëkateve, të cilat më ngacmojnë me kaq lehtësi.
- 19 Dhe kur unë dua të gëzohem, zemra ime rënkon për shkak të mëkateve të mia; megjithatë, unë e di në cilin kam besuar.

And it came to pass that when my father had made an end of speaking unto them, behold, he spake unto the sons of Ishmael, yea, and even all his household.

And after he had made an end of speaking unto them, he spake unto Sam, saying: Blessed art thou, and thy seed; for thou shalt inherit the land like unto thy brother Nephi. And thy seed shall be numbered with his seed; and thou shalt be even like unto thy brother, and thy seed like unto his seed; and thou shalt be blessed in all thy days.

And it came to pass after my father, Lehi, had spoken unto all his household, according to the feelings of his heart and the Spirit of the Lord which was in him, he waxed old. And it came to pass that he died, and was buried.

And it came to pass that not many days after his death, Laman and Lemuel and the sons of Ishmael were angry with me because of the admonitions of the Lord.

For I, Nephi, was constrained to speak unto them, according to his word; for I had spoken many things unto them, and also my father, before his death; many of which sayings are written upon mine other plates; for a more history part are written upon mine other plates.

And upon these I write the things of my soul, and many of the scriptures which are engraven upon the plates of brass. For my soul delighteth in the scriptures, and my heart pondereth them, and writeth them for the learning and the profit of my children.

Behold, my soul delighteth in the things of the Lord; and my heart pondereth continually upon the things which I have seen and heard.

Nevertheless, notwithstanding the great goodness of the Lord, in showing me his great and marvelous works, my heart exclaimeth: O wretched man that I am! Yea, my heart sorroweth because of my flesh; my soul grieveth because of mine iniquities.

I am encompassed about, because of the temptations and the sins which do so easily beset me.

And when I desire to rejoice, my heart groaneth because of my sins; nevertheless, I know in whom I have trusted.

20 Perëndia im ka qenë mbështetja ime; ai më ka
nxjerrë prej vuajtjeve të mia në vendin e shkretë; dhe
ai më ka ruajtur mbi ujërat e thellësisë së madhe.

21 Ai më ka mbushur me dashurinë e tij deri në
tretjen e mishit tim.

22 Ai i ka ngatërruar armiqtë e mi duke i bërë që të
dridhen para meje.

23 Vini re, ai ka dëgjuar thirrjen time ditën dhe ai më
ka dhënë njohuri nëpërmjet vegimeve në kohën e
natës.

24 Dhe ditën unë jam bërë i guximshëm në lutje të
fuqishme para tij; po, zërin tim e kam ngritur lart në
qiell; dhe engjëj zbritën dhe më shërbyen.

25 Dhe mbi krahët e Shpirtit të tij trupi im u dërgua
mbi male jashtëzakonisht të larta. Dhe sytë e mi
kanë parë gjëra të mëdha, po, madje tepër të mëdha
për njeriun; prandaj u urdhërova që unë nuk duhet
t'i shkruaj ato.

26 O, atëherë, në qoftë se unë kam parë gjëra kaq të
mëdha, në qoftë se Zoti në denjimin e tij ndaj
fëmijëve të njerëzve, i ka vizituar njerëzit me kaq
shumë mëshirë, përse duhet zemra ime të qajë dhe
shpirti të qëndrojë në luginën e hidhërimit dhe mishi
im të tretet, dhe fuqia ime të pakësohet për shkak të
hidhërimeve të mia?

27 Dhe pse duhet t'i dorëzohem mëkatit, për shkak të
mishit tim? Po, pse duhet t'u hap udhë tundimeve, që
i ligu të ketë vend në zemrën time, të shkatërrojë
paqen time dhe të hidhërojë shpirtin tim? Pse jam
unë i zemëruar për shkak të armikut tim?

28 Zgjohu, shpirti im! Mos bjer më në mëkat.
Gëzohu, O zemra ime dhe mos lër më vend për
armikun e shpirtit tim!

29 Mos u zemëro përsëri për shkak të armiqve të mi.
Mos e dobëso fuqinë time për shkak të hidhërimeve
të mia!

30 Gëzohu, O zemra ime dhe thirri Zotit dhe thuaj: O
Zot, unë do të të lavdëroj përgjithnjë; po, shpirti im
do të gëzohet në ty, Perëndia im dhe shkëmbi i
shpëtimit tim!

31 O Zot, a do ta shëllesh shpirtin tim? A do të më
shpëtosh nga duart e armiqve të mi? A do të më bësh
që unë të dridhem që në shfaqjen e mëkatit?

My God hath been my support; he hath led me
through mine afflictions in the wilderness; and he
hath preserved me upon the waters of the great deep.

He hath filled me with his love, even unto the con-
suming of my flesh.

He hath confounded mine enemies, unto the caus-
ing of them to quake before me.

Behold, he hath heard my cry by day, and he hath
given me knowledge by visions in the night-time.

And by day have I waxed bold in mighty prayer
before him; yea, my voice have I sent up on high;
and angels came down and ministered unto me.

And upon the wings of his Spirit hath my body
been carried away upon exceedingly high moun-
tains. And mine eyes have beheld great things, yea,
even too great for man; therefore I was bidden that I
should not write them.

O then, if I have seen so great things, if the Lord in
his condescension unto the children of men hath vis-
ited men in so much mercy, why should my heart
weep and my soul linger in the valley of sorrow, and
my flesh waste away, and my strength slacken, be-
cause of mine afflictions?

And why should I yield to sin, because of my flesh?
Yea, why should I give way to temptations, that the
evil one have place in my heart to destroy my peace
and afflict my soul? Why am I angry because of mine
enemy?

Awake, my soul! No longer droop in sin. Rejoice,
O my heart, and give place no more for the enemy of
my soul.

Do not anger again because of mine enemies. Do
not slacken my strength because of mine afflictions.

Rejoice, O my heart, and cry unto the Lord, and
say: O Lord, I will praise thee forever; yea, my soul
will rejoice in thee, my God, and the rock of my sal-
vation.

O Lord, wilt thou redeem my soul? Wilt thou de-
liver me out of the hands of mine enemies? Wilt thou
make me that I may shake at the appearance of sin?

32 Qofshin dyert e ferrit të mbyllura përherë para meje, se zemra ime është e thyer dhe shpirti im është penduar! O Zot, mos i mbyll dyert e drejtësisë tënde para meje, që unë të mund të eci në shtegun e luginës së ulët, që unë të mund të jem i përpiktë në udhën e thjeshtë!

33 O Zot, a do të më mbulosh me rrobën e drejtësisë tënde! O Zot, a do të bësh një udhë për largimin tim para armiqve të mi! A do ta bësh shtegun të drejtë para meje! Nuk do të vësh ndonjë pengesë në udhën time—por që ti do ta pastrosh udhën time para meje dhe të mos e pengosh udhën time, por udhët e armiqve të mi.

34 O Zot, unë kam besuar te ti dhe unë do të besoj te ti përgjithmonë. Unë nuk do ta vë besimin tim në krahun prej mishi; pasi unë e di se i mallkuar është ai që vë besimin e tij në krahun prej mishi. Po, i mallkuar është ai që vë besimin e tij te njeriu ose e bën mish krahun e tij.

35 Po, unë e di se Perëndia do t'i japë me zemërgjerësi atij që kërkon. Po, Perëndia im do të më japë, në qoftë se unë nuk kërkoj pa të drejtë; prandaj unë do ta ngre zërin tim drejt teje; po, unë do të thërras te ti, Perëndia im, shkëmbi i drejtësisë sime. Vini re, zëri im do të ngrihet gjithnjë te ti, shkëmbi im dhe Perëndia im i përjetshëm. Amen.

May the gates of hell be shut continually before me, because that my heart is broken and my spirit is contrite! O Lord, wilt thou not shut the gates of thy righteousness before me, that I may walk in the path of the low valley, that I may be strict in the plain road!

O Lord, wilt thou encircle me around in the robe of thy righteousness! O Lord, wilt thou make a way for mine escape before mine enemies! Wilt thou make my path straight before me! Wilt thou not place a stumbling block in my way—but that thou wouldst clear my way before me, and hedge not up my way, but the ways of mine enemy.

O Lord, I have trusted in thee, and I will trust in thee forever. I will not put my trust in the arm of flesh; for I know that cursed is he that putteth his trust in the arm of flesh. Yea, cursed is he that putteth his trust in man or maketh flesh his arm.

Yea, I know that God will give liberally to him that asketh. Yea, my God will give me, if I ask not amiss; therefore I will lift up my voice unto thee; yea, I will cry unto thee, my God, the rock of my righteousness. Behold, my voice shall forever ascend up unto thee, my rock and mine everlasting God. Amen.

2 Nefi 5

- 1 Vini re, ndodhi që unë, Nefi, i thirra shumë Zotit Perëndisë tim, për shkak të zemërimit të vëllezërve të mi.
- 2 Por, vini re, zemërimi i tyre u shtua kundër meje kaq shumë, sa ata u përpoqën të merrnin jetën time.
- 3 Po, ata mermëritnin kundër meje, duke thënë: Vëllai ynë më i vogël mendon të sundojë mbi ne; dhe ne kemi patur shumë vuajtje për shkak të tij, prandaj, tani le ta vrasim atë, që ne të mos jemi më të pikëlluar për shkak të fjalëve të tij. Pasi, vini re, ne nuk do ta kemi atë për sundimtarin tonë; pasi na takon ne që jemi vëllezërit më të mëdhenj, të sundojmë mbi këtë popull.
- 4 Tani unë nuk do të shkruaj mbi këto fletë të gjitha fjalët që ata mermëritën kundër meje. Por më mjafton të them se ata kërkuan të merrnin jetën time.
- 5 Dhe ndodhi që Zoti më paralajmëroi që unë, Nefi, duhet të largohesha prej tyre dhe të ikja në vendin e shkretë dhe të gjithë ata që do të donin të vinin me mua.
- 6 Kështu ndodhi që unë, Nefi, mora familjen time dhe gjithashtu Zoramin dhe familjen e tij, dhe Samin, vëllanë tim më të madh dhe familjen e tij, dhe Jakobin dhe Jozefin, vëllezërit e mi më të vegjël dhe gjithashtu motrat e mia dhe të gjithë ata që donin të vinin me mua. Dhe të gjithë ata që donin të vinin me mua ishin ata që besonin në paralajmërimet dhe zbulesat e Perëndisë; prandaj ata i dëgjuan fjalët e mia.
- 7 Dhe ne morëm çadrat tona dhe çfarëdolloj gjërash që ishin të mundura për ne dhe udhëtuan në vendin e shkretë për hapësirën e shumë ditëve. Dhe pasi kishim udhëtuar për hapësirën e shumë ditëve, ne ngritëm çadrat tona.
- 8 Dhe njerëzit e mi deshën që ne ta quanim emrin e vendit Nefi; prandaj, ne e quajtëm atë Nefi.
- 9 Dhe të gjithë ata që ishin me mua vendosën të quheshin populli i Nefit.
- 10 Dhe ne zbatuam gjykimet dhe statutet dhe urdhërimet e Zotit, në të gjitha gjërat, sipas ligjit të Moisiut.

2 Nephi 5

Behold, it came to pass that I, Nephi, did cry much unto the Lord my God, because of the anger of my brethren.

But behold, their anger did increase against me, insomuch that they did seek to take away my life.

Yea, they did murmur against me, saying: Our younger brother thinks to rule over us; and we have had much trial because of him; wherefore, now let us slay him, that we may not be afflicted more because of his words. For behold, we will not have him to be our ruler; for it belongs unto us, who are the elder brethren, to rule over this people.

Now I do not write upon these plates all the words which they murmured against me. But it sufficeth me to say, that they did seek to take away my life.

And it came to pass that the Lord did warn me, that I, Nephi, should depart from them and flee into the wilderness, and all those who would go with me.

Wherefore, it came to pass that I, Nephi, did take my family, and also Zoram and his family, and Sam, mine elder brother and his family, and Jacob and Joseph, my younger brethren, and also my sisters, and all those who would go with me. And all those who would go with me were those who believed in the warnings and the revelations of God; wherefore, they did hearken unto my words.

And we did take our tents and whatsoever things were possible for us, and did journey in the wilderness for the space of many days. And after we had journeyed for the space of many days we did pitch our tents.

And my people would that we should call the name of the place Nephi; wherefore, we did call it Nephi.

And all those who were with me did take upon them to call themselves the people of Nephi.

And we did observe to keep the judgments, and the statutes, and the commandments of the Lord in all things, according to the law of Moses.

- 11 Dhe Zoti ishte me ne; dhe ne përparuam jashtëzakonisht; pasi ne mbollëm farë dhe korrëm përsëri me bollëk. Dhe ne filluam të rritim tufa dhe kope dhe kafshë të çdo lloji.
- 12 Dhe unë, Nefi, kisha marrë gjithashtu analet që ishin të gdhendura në fletët prej tunxhi dhe gjithashtu sferën ose busullën, që ishte përgatitur për atin tim nga dora e Zotit, sipas asaj që është shkruar.
- 13 Dhe ndodhi që ne filluam të përparonim mjaft dhe të shtoheshim në tokë.
- 14 Dhe unë, Nefi, mora shpatën e Labanit dhe sipas mënyrës së saj bëra shumë shpata, se mos në ndonjë mënyrë njerëzit që tani quheshin Lamanitë vinin dhe na shkatërronin; pasi unë e dija urrejtjen e tyre kundrejt meje dhe fëmijëve të mi dhe atyre që quheshin populli im.
- 15 Dhe unë i mësova popullit tim të ndërtojë ndërtesa dhe të punojë çdo lloj druri dhe hekuri, dhe bakri, dhe tunxhi, dhe çeliku, dhe ari, dhe argjendi, dhe minerale të çmueshme që ishin me shumicë të madhe.
- 16 Dhe unë, Nefi, ndërtova një tempull; dhe unë e ndërtova atë sipas mënyrës së tempullit të Salomonit, me përjashtim se ai nuk ishte i ndërtuar me aq shumë gjëra të çmueshme; meqë ato nuk gjendeshin mbi tokë, prandaj ai nuk mund të ndërtohej si tempulli i Salomonit. Por, mënyra e ndërtimit ishte si tempulli i Salomonit; dhe puna për të ishte jashtëzakonisht e mirë.
- 17 Dhe ndodhi që unë, Nefi, bëra që njerëzit e mi të ishin punëtorë dhe të punonin me duart e tyre.
- 18 Dhe ndodhi që ata deshën që unë të bëhesha mbreti i tyre. Por, unë Nefi, kisha dëshirë që ata të mos kishin mbret; megjithatë unë bëra sipas asaj që ishte në fuqinë time.
- 19 Dhe vini re, fjalët e Zotit u plotësuan për vëllezërit e mi, që ai foli në lidhje me ta, që unë do të isha sundimtari i tyre dhe mësuesi i tyre. Kështu që, unë kisha qenë sundimtari i tyre dhe mësuesi i tyre, sipas urdhërimeve të Zotit, deri në kohën që ata u përpoqën të merrnin jetën time.

And the Lord was with us; and we did prosper exceedingly; for we did sow seed, and we did reap again in abundance. And we began to raise flocks, and herds, and animals of every kind.

And I, Nephi, had also brought the records which were engraven upon the plates of brass; and also the ball, or compass, which was prepared for my father by the hand of the Lord, according to that which is written.

And it came to pass that we began to prosper exceedingly, and to multiply in the land.

And I, Nephi, did take the sword of Laban, and after the manner of it did make many swords, lest by any means the people who were now called Lamanites should come upon us and destroy us; for I knew their hatred towards me and my children and those who were called my people.

And I did teach my people to build buildings, and to work in all manner of wood, and of iron, and of copper, and of brass, and of steel, and of gold, and of silver, and of precious ores, which were in great abundance.

And I, Nephi, did build a temple; and I did construct it after the manner of the temple of Solomon save it were not built of so many precious things; for they were not to be found upon the land, wherefore, it could not be built like unto Solomon's temple. But the manner of the construction was like unto the temple of Solomon; and the workmanship thereof was exceedingly fine.

And it came to pass that I, Nephi, did cause my people to be industrious, and to labor with their hands.

And it came to pass that they would that I should be their king. But I, Nephi, was desirous that they should have no king; nevertheless, I did for them according to that which was in my power.

And behold, the words of the Lord had been fulfilled unto my brethren, which he spake concerning them, that I should be their ruler and their teacher. Wherefore, I had been their ruler and their teacher, according to the commandments of the Lord, until the time they sought to take away my life.

20 Kështu që, fjala e Zotit u plotësua, që ai më foli, duke thënë se: Për aq sa ata nuk do të dëgjojnë fjalët e tua, ata do të përjashtohen nga prania e Zotit. Dhe vini re, ata u përjashtuan nga prania e tij.

21 Dhe ai bëri që mallkimi të bjerë mbi ta, po, madje një mallkim i rëndë për shkak të paudhësisë së tyre. Pasi, vini re, ata i kishin ngurtësuar zemrat e tyre kundër tij, që ato ishin bërë si strall; prandaj ata siç ishin të bardhë dhe jashtëzakonisht të çelët dhe të këndshëm, Zoti Perëndi bëri që të vijë mbi ta një lëkurë e zezë, për të mos qenë më joshës për njerëzit e mi.

22 Dhe kështu thotë Zoti Perëndi: Unë do të bëj që ata të jenë të neveritshëm për popullin tënd, në qoftë se nuk pendohen për paudhësitë e tyre.

23 Dhe e mallkuar do të jetë fara e atij që përziehet me farën e tyre; pasi ata do të jenë të mallkuar madje me të njëjtin mallkim. Dhe Zoti e foli atë dhe ajo u bë.

24 Dhe për shkak të mallkimit të tyre që ishte mbi ta, ata u bënë një popull përtac, plot djallëzi dhe dinakëri dhe ata gjuajtën në vendin e shkretë për kafshë gjahu.

25 Dhe Zoti Perëndi më tha: Ata do të jenë një ndëshkim për farën tënde, për t'i nxitur ata që të më kujtojnë mua; dhe nëse ata do të më harrojnë dhe nuk do t'u përmbahen fjalëve të mia, ata do t'i qëllojnë ata, madje deri në shkatërrim.

26 Dhe ndodhi që unë, Nefi, shugurova Jakobin dhe Jozefin, që ata të bëheshin priftërinj dhe mësues mbi tokën e popullit tim.

27 Dhe ndodhi që ne jetuam sipas mënyrës së lumturisë.

28 Dhe tridhjetë vjet kishin kaluar nga dita që ne u larguam nga Jeruzalemi.

29 Dhe unë, Nefi, kisha mbajtur analet mbi fletët e mia të cilat i kisha bërë për njerëzit e mi deri tani.

30 Dhe ndodhi që Zoti Perëndi më tha: Bëj fletë të tjera; dhe ti do të gdhendësh shumë gjëra mbi to, që janë të mira në sytë e mi, për përfitimin e popullit tënd.

31 Kështu që, unë, Nefi, për t'iu bindur urdhërimeve të Zotit, shkova dhe i bëra këto fletë, mbi të cilat unë kam gdhendur këto gjëra.

Wherefore, the word of the Lord was fulfilled which he spake unto me, saying that: Inasmuch as they will not hearken unto thy words they shall be cut off from the presence of the Lord. And behold, they were cut off from his presence.

And he had caused the cursing to come upon them, yea, even a sore cursing, because of their iniquity. For behold, they had hardened their hearts against him, that they had become like unto a flint; wherefore, as they were white, and exceedingly fair and delightsome, that they might not be enticing unto my people the Lord God did cause a skin of blackness to come upon them.

And thus saith the Lord God: I will cause that they shall be loathsome unto thy people, save they shall repent of their iniquities.

And cursed shall be the seed of him that mixeth with their seed; for they shall be cursed even with the same cursing. And the Lord spake it, and it was done.

And because of their cursing which was upon them they did become an idle people, full of mischief and subtlety, and did seek in the wilderness for beasts of prey.

And the Lord God said unto me: They shall be a scourge unto thy seed, to stir them up in remembrance of me; and inasmuch as they will not remember me, and hearken unto my words, they shall scourge them even unto destruction.

And it came to pass that I, Nephi, did consecrate Jacob and Joseph, that they should be priests and teachers over the land of my people.

And it came to pass that we lived after the manner of happiness.

And thirty years had passed away from the time we left Jerusalem.

And I, Nephi, had kept the records upon my plates, which I had made, of my people thus far.

And it came to pass that the Lord God said unto me: Make other plates; and thou shalt engraven many things upon them which are good in my sight, for the profit of thy people.

Wherefore, I, Nephi, to be obedient to the commandments of the Lord, went and made these plates upon which I have engraven these things.

32 Dhe unë gdhenda atë që është e pëlqyeshme nga Perëndia. Dhe në qoftë se njerëzit e mi janë të kënaqur me gjërat e Perëndisë ata do të kënaqen me gdhendjet e mia që janë mbi këto fletë.

33 Dhe në qoftë se njerëzit e mi dëshirojnë të dinë pjesën më të veçantë të historisë së njerëzve të mi, ata duhet të kërkojnë fletët e mijë të tjera.

34 Dhe më mjafton të them se dyzet vjet kishin kaluar dhe ne tashmë kishim patur luftëra dhe grindje me vëllezërit tanë.

And I engraved that which is pleasing unto God. And if my people are pleased with the things of God they will be pleased with mine engravings which are upon these plates.

And if my people desire to know the more particular part of the history of my people they must search mine other plates.

And it sufficeth me to say that forty years had passed away, and we had already had wars and contentions with our brethren.

2 Nefi 6

- 1 Fjalët e Jakobit, vëllait të Nefit, që ai i foli popullit të Nefit:
- 2 Vini re, vëllezërit e mi të dashur, unë, Jakobi, duke qenë i thirrur nga Perëndia dhe i shuguruar sipas mënyrës së urdhërit të tij të shenjtë dhe duke qenë shenjtëruar nga vëllai im Nefi, të cilin ju e shikoni si një mbret ose një mbrojtës dhe në të cilin ju vareni për siguri, vini re, ju e dini se unë ju kam thënë jashtëzakonisht shumë gjëra.
- 3 Megjithatë, unë po ju flas përsëri; pasi unë jam i dëshiruar për mirëqenien e shpirtave tuaj. Po, shqetësimi im është i madh për ju; dhe ju vetë e dini se ka qenë gjithmonë. Pasi unë ju kam këshilluar me gjithë zell dhe ju kam mësuar fjalët e atit tim; dhe unë ju kam folur në lidhje me të gjitha gjërat që janë shkruar, nga krijimi i botës.
- 4 Dhe tani, vini re, unë doja t'ju flas në lidhje me gjërat që janë dhe që do të vijnë, prandaj unë do t'ju lexoj fjalët e Isaias. Dhe ato janë fjalët që vëllai im ka dëshiruar që unë t'ju flas. Dhe unë ju flas për të mirën tuaj, që ju të mund të mësoni dhe të lavdëroni emrin e Perëndisë tuaj.
- 5 Dhe tani, fjalët që unë do t'ju lexoj, janë ato që Isaia tha në lidhje me të gjithë shtëpinë e Izraelit; prandaj, ato mund të përshtaten te ju, pasi ju jeni të shtëpisë së Izraelit. Dhe ka shumë gjëra që janë folur nga Isaia, që mund të përshtaten te ju, sepse ju jeni të shtëpisë së Izraelit.
- 6 Dhe tani, këto janë fjalët: Kështu thotë Zoti Perëndi: Vini re, unë do t'u shtrij dorën Johebrenjve dhe do t'u ngre flamurin tim popujve dhe ata do të sjellin bijtë tuaj në krahët e tyre dhe bijat tuaja do të mbahen në supet e tyre.
- 7 Dhe mbretërit do të jenë etërit e tu birësues dhe mbretëreshat e tyre tajat e tua; ata do të përuken para teje me fytyrat e tyre drejt tokës dhe do të lëpijnë pluhurin e këmbëve të tua; dhe ti do të dish se unë jam Zoti; pasi ata që presin për mua, nuk do të turpërohen.

2 Nephi 6

The words of Jacob, the brother of Nephi, which he spake unto the people of Nephi:

Behold, my beloved brethren, I, Jacob, having been called of God, and ordained after the manner of his holy order, and having been consecrated by my brother Nephi, unto whom ye look as a king or a protector, and on whom ye depend for safety, behold ye know that I have spoken unto you exceedingly many things.

Nevertheless, I speak unto you again; for I am desirous for the welfare of your souls. Yea, mine anxiety is great for you; and ye yourselves know that it ever has been. For I have exhorted you with all diligence; and I have taught you the words of my father; and I have spoken unto you concerning all things which are written, from the creation of the world.

And now, behold, I would speak unto you concerning things which are, and which are to come; wherefore, I will read you the words of Isaiah. And they are the words which my brother has desired that I should speak unto you. And I speak unto you for your sakes, that ye may learn and glorify the name of your God.

And now, the words which I shall read are they which Isaiah spake concerning all the house of Israel; wherefore, they may be likened unto you, for ye are of the house of Israel. And there are many things which have been spoken by Isaiah which may be likened unto you, because ye are of the house of Israel.

And now, these are the words: Thus saith the Lord God: Behold, I will lift up mine hand to the Gentiles, and set up my standard to the people; and they shall bring thy sons in their arms, and thy daughters shall be carried upon their shoulders.

And kings shall be thy nursing fathers, and their queens thy nursing mothers; they shall bow down to thee with their faces towards the earth, and lick up the dust of thy feet; and thou shalt know that I am the Lord; for they shall not be ashamed that wait for me.

- 8 Dhe tani, unë, Jakobi, do t'ju flas disi për këto fjalë. Pasi, vini re, Zoti më ka treguar mua se ata që ishin në Jeruzalem, prej nga ku ne erdhëm, janë vrarë ose janë marrë robër.
- 9 Megjithatë, Zoti më ka treguar se ata do të kthehen përsëri. Dhe ai më ka treguar gjithashtu, se Zoti Perëndi, i Shenjti i Izraelit, do t'u shfaqet atyre në mish; dhe pasi ai të shfaqet, ata do ta fshikullojnë dhe kryqëzojnë atë, sipas fjalëve të engjëllit që m'i tha këto.
- 10 Dhe pasi ata kanë ngurtësuar zemrat e tyre dhe janë bërë kryelartë kundër të Shenjtit të Izraelit, vini re, gjykimet e të Shenjtit të Izraelit do të bien mbi ta. Dhe dita vjen që ata do të qëllohen dhe do të hidhërohen.
- 11 Kështu që, pasi ata të enden sa andej e këtej, sepse kështu thotë engjëlli, shumë do të pikëllohen në mish dhe nuk do të lihen të mbarojnë për shkak të lutjeve të besnikëve; ata do të shpërndahen dhe goditen dhe urrehen; megjithatë, Zoti do të jetë i mëshirshëm me ta, që kur ata të vijnë në njohurinë e Shëlbuesit të tyre, ata do të mblidhen tok përsëri në tokat e trashëgimit të tyre.
- 12 Dhe të bekuar janë Johebrenjtë, ata për të cilët profeti ka shkruar; pasi, vini re, nëse ata do të pendohen dhe nuk do të luftojnë kundër Sionit dhe nuk do të bashkohen me atë kishën e madhe dhe të urryer, ata do të shpëtohen; pasi Zoti Perëndi do t'i përmbushë besëlidhjet e tij, që u ka bërë fëmijëve të tij, dhe për këtë arsye, profeti i ka shkruar këto gjëra.
- 13 Kështu që, ata që luftojnë kundër Sionit dhe popullit të besëlidhjes së Zotit, do të lëpijnë pluhurin nga këmbët e tyre; dhe populli i Zotit nuk do të ketë turp. Pasi, populli i Zotit janë ata që presin për të; pasi ata akoma presin për ardhjen e Mesias.

And now I, Jacob, would speak somewhat concerning these words. For behold, the Lord has shown me that those who were at Jerusalem, from whence we came, have been slain and carried away captive.

Nevertheless, the Lord has shown unto me that they should return again. And he also has shown unto me that the Lord God, the Holy One of Israel, should manifest himself unto them in the flesh; and after he should manifest himself they should scourge him and crucify him, according to the words of the angel who spake it unto me.

And after they have hardened their hearts and stiffened their necks against the Holy One of Israel, behold, the judgments of the Holy One of Israel shall come upon them. And the day cometh that they shall be smitten and afflicted.

Wherefore, after they are driven to and fro, for thus saith the angel, many shall be afflicted in the flesh, and shall not be suffered to perish, because of the prayers of the faithful; they shall be scattered, and smitten, and hated; nevertheless, the Lord will be merciful unto them, that when they shall come to the knowledge of their Redeemer, they shall be gathered together again to the lands of their inheritance.

And blessed are the Gentiles, they of whom the prophet has written; for behold, if it so be that they shall repent and fight not against Zion, and do not unite themselves to that great and abominable church, they shall be saved; for the Lord God will fulfil his covenants which he has made unto his children; and for this cause the prophet has written these things.

Wherefore, they that fight against Zion and the covenant people of the Lord shall lick up the dust of their feet; and the people of the Lord shall not be ashamed. For the people of the Lord are they who wait for him; for they still wait for the coming of the Messiah.

- 14 Dhe, vini re, sipas fjalëve të profetit, Mesia do të shfaqet përsëri për herën e dytë t'i shpëtojë ata; prandaj ai do t'u shfaqet atyre në fuqi dhe lavdi të madhe, në shkatërrimin e armiqve të tyre, kur ajo ditë të vijë, kur ata do të besojnë në të; dhe ai nuk do të shkatërrojë asnjë, që beson në të.
- 15 Dhe ata që nuk besojnë në të, do të shkatërrohen, si nga zjarri dhe nga stuhia dhe nga tërmetet, dhe nga gjakderdhjet, dhe nga epidemia, dhe nga uria. Dhe ata do të dinë se Zoti është Perëndi, i Shenjti i Izraelit.
- 16 A do të merret preja prej të fuqishmit apo do të lirohet i burgosuri që është i drejtë?
- 17 Por kështu thotë Perëndia: Madje të burgosurit e të fuqishmit do të çohen tutje dhe preja e të tmerrshmit do të çlirohet; pasi Perëndia i Fuqishëm do ta çlirojë popullin e tij të besëlidhjes. Pasi kështu thotë Zoti: Unë do të luftoj kundër atyre që luftojnë kundër teje—
- 18 Dhe unë do t'i ushqej ata që të shtypin ty, me mishin e tyre dhe ata do të dehen me gjakun e tyre, si me verë te ëmbël; dhe çdo mish do të dijë se unë, Zoti, jam Shpëtimtari yt dhe Shëlbuesi yt, i Fuqishmi i Jakobit.

And behold, according to the words of the prophet, the Messiah will set himself again the second time to recover them; wherefore, he will manifest himself unto them in power and great glory, unto the destruction of their enemies, when that day cometh when they shall believe in him; and none will he destroy that believe in him.

And they that believe not in him shall be destroyed, both by fire, and by tempest, and by earthquakes, and by bloodsheds, and by pestilence, and by famine. And they shall know that the Lord is God, the Holy One of Israel.

For shall the prey be taken from the mighty, or the lawful captive delivered?

But thus saith the Lord: Even the captives of the mighty shall be taken away, and the prey of the terrible shall be delivered; for the Mighty God shall deliver his covenant people. For thus saith the Lord: I will contend with them that contendeth with thee—

And I will feed them that oppress thee, with their own flesh; and they shall be drunken with their own blood as with sweet wine; and all flesh shall know that I the Lord am thy Savior and thy Redeemer, the Mighty One of Jacob.

2 Nefi 7

- 1 Po, pasi kështu thotë Zoti: A të kam shporrur apo të kam dëbuar përgjithnjë? Pasi kështu thotë Zoti: Ku është letra e shkurorezimit të nënës suaj? Tek cili të kam shporrur, ose tek cili prej kreditorëve të mi të kam shitur? Po, tek cili të kam shitur? Vini re, për paudhësitë tuaja ju keni shitur veten dhe për fajet tuaja nëna juaj është shporrur.
- 2 Kështu që, kur unë erdha, s'kishte njeri; kur unë thirra, po, nuk kishte asnjë të përgjigjej. O shtëpi e Izraelit, është shkurtuar dora ime kaq shumë, që ajo nuk mund të shëlbejë, ose nuk kam fuqi të shpëtoj? Vër re, me urdhrin tim, unë thaj detin, unë i bëj lumenjtë e tyre një vend të shkretë dhe peshqit e tyre të qelben, pasi ujërat janë shterur dhe ata ngordhin nga etja.
- 3 Unë i vesh qiejt me të zeza dhe e bëj thesin e lirit mbulesën e tyre.
- 4 Zoti Perëndi më ka dhënë mua gjuhën e të mësuarit, kështu që unë të di si të flas sipas rastit, O shtëpi e Izraelit. Kur ju jeni të lodhur, ai zgjohet mëngjes pas mëngjesi. Ai zgjon veshët e mi të dëgjojnë si i mësuari.
- 5 Zoti Perëndi ka hapur veshët e mi dhe unë nuk kam qenë rebel, as nuk jam tërhequr prapa.
- 6 Unë ua ktheva shpinën goditësve dhe faqet e mia atyre që shkulnin flokët. Unë nuk e fsheha fytyrën nga turpi dhe pështyma.
- 7 Sepse Zoti Perëndi do të më ndihmojë, prandaj unë nuk do të hutohem. Prandaj unë e kam bërë fytyrën si një strall dhe e di se unë nuk do të turpërohem.
- 8 Dhe Zoti është pranë dhe ai më shfajëson. Kush do të luftojë me mua? Le të qëndrojmë së bashku. Kush është kundërshtari im? Le të më afrohet dhe unë do ta qëlloj atë me fuqinë e gojës sime.
- 9 Pasi Zoti Perëndi do të më ndihmojë. Dhe të gjithë ata që do të më dënojnë, vini re, të gjithë ata do të vjetërohen si një rrobë dhe mola do t'i përlejë.
- 10 Cili prej jush ka frikë nga Zoti, që i bindet zërit të shërbëtorit të tij, që ecën në errësirë dhe nuk ka dritë?

2 Nephi 7

Yea, for thus saith the Lord: Have I put thee away, or have I cast thee off forever? For thus saith the Lord: Where is the bill of your mother's divorcement? To whom have I put thee away, or to which of my creditors have I sold you? Yea, to whom have I sold you? Behold, for your iniquities have ye sold yourselves, and for your transgressions is your mother put away.

Wherefore, when I came, there was no man; when I called, yea, there was none to answer. O house of Israel, is my hand shortened at all that it cannot redeem, or have I no power to deliver? Behold, at my rebuke I dry up the sea, I make their rivers a wilderness and their fish to stink because the waters are dried up, and they die because of thirst.

I clothe the heavens with blackness, and I make sackcloth their covering.

The Lord God hath given me the tongue of the learned, that I should know how to speak a word in season unto thee, O house of Israel. When ye are weary he waketh morning by morning. He waketh mine ear to hear as the learned.

The Lord God hath opened mine ear, and I was not rebellious, neither turned away back.

I gave my back to the smiter, and my cheeks to them that plucked off the hair. I hid not my face from shame and spitting.

For the Lord God will help me, therefore shall I not be confounded. Therefore have I set my face like a flint, and I know that I shall not be ashamed.

And the Lord is near, and he justifieth me. Who will contend with me? Let us stand together. Who is mine adversary? Let him come near me, and I will smite him with the strength of my mouth.

For the Lord God will help me. And all they who shall condemn me, behold, all they shall wax old as a garment, and the moth shall eat them up.

Who is among you that feareth the Lord, that obeyeth the voice of his servant, that walketh in darkness and hath no light?

11 Vini re, të gjithë ju që ndizni zjarrin, që
rrethoheni me shkëndija, ecni në dritën e zjarrit tuaj
dhe në shkëndijat që ju keni ndezur. Këtë do ta keni
ju nga dora ime—ju do të shtrihen në pikëllim.

Behold all ye that kindle fire, that compass your-
selves about with sparks, walk in the light of your
fire and in the sparks which ye have kindled. This
shall ye have of mine hand—ye shall lie down in sor-
row.

2 Nefi 8

- 1 Dëgjomëni mua, ju që ndiqni drejtësinë. Shikoni shkëmbin prej nga ju jeni prerë dhe zgavrën e gropës prej nga ju jeni nxjerrë.
- 2 Shikoni tek Abrahami, ati juaj dhe te Sara, ajo që ju lindi; sepse unë e thirra atë vetëm dhe e bekova.
- 3 Pasi Zoti do të ngushëllojë Sionin, ai do të ngushëllojë të gjitha vendet e tij të shkretuara; dhe ai do ta bëjë vendin e tij të shkretë si Edenin dhe shkretëtirën e tij si kopshtin e Zotit. Gëzim e kënaqësi do të gjenden atje, falënderim dhe zëri i melodisë.
- 4 Dëgjomëni mua, populli im; dhe ma vër veshin O kombi im; pasi një ligj do të dalë prej meje dhe unë do të bëj që gjykimi im të jetë si një dritë për popullin.
- 5 Drejtësia ime është e afërt; shpëtimi im është dukur dhe krahu im do të gjykojë njerëzit. Ishujt do të presin tek unë dhe mbi krahun tim ata do të besojnë.
- 6 Ngrini sytë tuaj drejt qiejve dhe shikoni mbi tokën poshtë; pasi qiejt do të zhduken si tym dhe toka do të vjetërohet si një rrobë; dhe ata që banojnë në të do të vdesin në të njëjtën mënyrë. Por, shpëtimi im do të jetë përgjithmonë dhe drejtësia ime nuk do të zhduket.
- 7 Dëgjoni tek unë, ju që njihni drejtësi, populli në zemrën e të cilit unë kam shkruar ligjin tim, mos ki frikë qortimet e njerëzve, as mos ki frikë nga sharjet e tyre.
- 8 Pasi, mola do t'i hajë si një rrobë dhe krimbi do t'i hajë ata si leshin. Por, drejtësia ime do të jetë përgjithmonë dhe shpëtimi im nga brezi në brez.
- 9 Zgjohu, zgjohu! Vish fuqi, O krah i Zotit; zgjohu si në kohët e lashta. A nuk je ti ai që preu Rahabin dhe plagosi dragoin?
- 10 A nuk je ti ai që shteri detin, ujërat e thellësisë së madhe; që i bëre thellësitë e detit një udhë, që të kalonin mbi të ata që ishin peng?

2 Nephi 8

Hearken unto me, ye that follow after righteousness. Look unto the rock from whence ye are hewn, and to the hole of the pit from whence ye are digged.

Look unto Abraham, your father, and unto Sarah, she that bare you; for I called him alone, and blessed him.

For the Lord shall comfort Zion, he will comfort all her waste places; and he will make her wilderness like Eden, and her desert like the garden of the Lord. Joy and gladness shall be found therein, thanksgiving and the voice of melody.

Hearken unto me, my people; and give ear unto me, O my nation; for a law shall proceed from me, and I will make my judgment to rest for a light for the people.

My righteousness is near; my salvation is gone forth, and mine arm shall judge the people. The isles shall wait upon me, and on mine arm shall they trust.

Lift up your eyes to the heavens, and look upon the earth beneath; for the heavens shall vanish away like smoke, and the earth shall wax old like a garment; and they that dwell therein shall die in like manner. But my salvation shall be forever, and my righteousness shall not be abolished.

Hearken unto me, ye that know righteousness, the people in whose heart I have written my law, fear ye not the reproach of men, neither be ye afraid of their revilings.

For the moth shall eat them up like a garment, and the worm shall eat them like wool. But my righteousness shall be forever, and my salvation from generation to generation.

Awake, awake! Put on strength, O arm of the Lord; awake as in the ancient days. Art thou not he that hath cut Rahab, and wounded the dragon?

Art thou not he who hath dried the sea, the waters of the great deep; that hath made the depths of the sea a way for the ransomed to pass over?

- 11 Prandaj, të shëlbuarit e Zotit do të kthehen dhe do të vijnë me këngë në Sion; dhe gëzim dhe shenjtërim të përhershëm do të ketë mbi kokën e tyre; dhe ata do të marrin kënaqësi dhe gëzim; pikëllimi dhe zia do të zhduken.
- 12 Unë jam ai; po, unë jam ai që të ngushëllon. Vëre, kush je ti, që ti duhet të kesh frikë nga njeriu që do të vdesë dhe nga biri i njeriut që do të bëhet si bar?
- 13 Dhe harron Zotin, krijuesin tënd, që ka hapur qiejt dhe ka hedhur themelet e tokës dhe ke frikë vazhdimisht çdo ditë, për shkak të tërbimit të shtypësit, sikur ai të jetë gati të shkatërrojë? Dhe ku është tërbimi i shtypësit?
- 14 I burgosuri i mërguar nxiton, që ai të mund të lirohet dhe që ai të mos vdesë në gropë, as që buka e tij të mungojë.
- 15 Por unë jam Zoti Perëndia yt, valët e të cilit gjëmojnë; Zoti i Ushtrive është emri im.
- 16 Dhe unë i kam vënë fjalët e mia në gojën tënde dhe të kam mbuluar me hijen e dorës sime, që unë të mund të vendos qiejt dhe të hedh themelet e tokës dhe t'i them Sionit: Shiko, ti je populli im.
- 17 Zgjohu, zgjohu, ngrihu, O Jeruzalem, që ke pirë nga dora e Zotit kupën e tërbimit të tij—ti ke pirë llumin e kupës së tmerrit—
- 18 Dhe nuk ka asnjë që ta udhëheqë atë midis të gjithë bijve që lindi; as që ta marrë për dore, nga të gjithë bijtë që rriti.
- 19 Këta dy djem të kanë ardhur ty, të cilëve do t'u vijë keq për ty—për shkretimin dhe shkatërrimin tënd dhe urinë dhe shpatën—dhe me cilët do të të ngushëlloj unë?
- 20 Djemtë e tu kanë dështuar, me përjashtim të këtyre të dyve; ata gjenden në krye të të gjitha udhëve; si një buall i egër në një rrjetë, ata janë plot me tërbimin e Zotit, qortimin e Perëndisë tënd.
- 21 Prandaj, dëgjo tani këtë, ti i pikëlluar dhe i dehur, por jo me verë:

Therefore, the redeemed of the Lord shall return, and come with singing unto Zion; and everlasting joy and holiness shall be upon their heads; and they shall obtain gladness and joy; sorrow and mourning shall flee away.

I am he; yea, I am he that comforteth you. Behold, who art thou, that thou shouldst be afraid of man, who shall die, and of the son of man, who shall be made like unto grass?

And forgettest the Lord thy maker, that hath stretched forth the heavens, and laid the foundations of the earth, and hast feared continually every day, because of the fury of the oppressor, as if he were ready to destroy? And where is the fury of the oppressor?

The captive exile hasteneth, that he may be loosed, and that he should not die in the pit, nor that his bread should fail.

But I am the Lord thy God, whose waves roared; the Lord of Hosts is my name.

And I have put my words in thy mouth, and have covered thee in the shadow of mine hand, that I may plant the heavens and lay the foundations of the earth, and say unto Zion: Behold, thou art my people.

Awake, awake, stand up, O Jerusalem, which hast drunk at the hand of the Lord the cup of his fury—thou hast drunken the dregs of the cup of trembling wrung out—

And none to guide her among all the sons she hath brought forth; neither that taketh her by the hand, of all the sons she hath brought up.

These two sons are come unto thee, who shall be sorry for thee—thy desolation and destruction, and the famine and the sword—and by whom shall I comfort thee?

Thy sons have fainted, save these two; they lie at the head of all the streets; as a wild bull in a net, they are full of the fury of the Lord, the rebuke of thy God.

Therefore hear now this, thou afflicted, and drunken, and not with wine:

- 22 Kështu thotë Zoti yt, Zoti dhe Perëndia yt mbron
çështjen e popullit të tij; vini re, unë ta kam hequr
nga dora kupën e tmerrit, llumin e kupës së tërbimit
tim; ti nuk do ta pish më atë përsëri.
- 23 Por, do ta vë atë në dorën e atyre që të hidhërojnë
ty; të cilët i kanë thënë shpirtit tënd: Kërrusu, që ne
të mund të kalojmë mbi ty—dhe ti ke vënë trupin
tënd, si toka dhe si udha, për ata që të kalonin sipër.
- 24 Zgjohu, zgjohu, vish fuqinë tënde, O Sion; vish
rrobat e tua të bukura, O Jeruzalem, qyteti i shenjtë;
pasi tani e tutje nuk do të hyjë më në ty i parrethpreri
dhe i papastri.
- 25 Shkunde pluhurin, ngrihu, ulu, O Jeruzalem,
çlirohu nga rripat e qafës tënde, O bijë e robëruar e
Sionit.

Thus saith thy Lord, the Lord and thy God plead-
eth the cause of his people; behold, I have taken out
of thine hand the cup of trembling, the dregs of the
cup of my fury; thou shalt no more drink it again.

But I will put it into the hand of them that afflict
thee; who have said to thy soul: Bow down, that we
may go over—and thou hast laid thy body as the
ground and as the street to them that went over.

Awake, awake, put on thy strength, O Zion; put on
thy beautiful garments, O Jerusalem, the holy city;
for henceforth there shall no more come into thee
the uncircumcised and the unclean.

Shake thyself from the dust; arise, sit down, O
Jerusalem; loose thyself from the bands of thy neck,
O captive daughter of Zion.

2 Nefi 9

- 1 Dhe tani, vëllezërit e mi të dashur, unë jua lexova këto gjëra, që ju të mund të dini për besëlidhjet e Zotit, që ai ka lidhur me të gjithë shtëpinë e Izraelit—
- 2 Që ai u ka folur Judenjve, nëpërmjet gojës së profetëve të tij të shenjtë, madje nga fillimi e më pas, nga një brez në tjetrin, derisa koha vjen që ata do të rivendosen në kishën dhe vathën e vërtetë të Perëndisë; kur ata do të mblidhen në shtëpi, në tokat e trashëgimit të tyre dhe do të vendosen në të gjitha tokat e tyre të premtimit.
- 3 Vini re, vëllezërit e mi të dashur, unë ju flas këto gjëra që ju të gëzoheni dhe të ngrini kokat përgjithmonë, për shkak të bekimeve që Zoti Perëndi do të vendosë mbi fëmijët tuaj.
- 4 Pasi unë e di që shumë prej jush kanë kërkuar shumë të dinë për gjërat që do të vijnë; prandaj, unë e di se ju e dini që mishi ynë duhet të vjetërohet dhe të vdesë; megjithatë, në trupat tanë ne do të shohim Perëndinë.
- 5 Po, unë e di se ju e dini që në trup ai do t'u shfaqet atyre në Jeruzalem, nga ku ne erdhëm; pasi është e nevojshme që ai të jetë mes tyre; pasi është e nevojshme për Krijuesin e madh, që ai t'i nënvihet njeriut në mish dhe të vdesë për të gjithë njerëzit, që të gjithë njerëzit të mund t'i nënvihen atij.
- 6 Pasi, sikurse vdekja ka kaluar mbi të gjithë njerëzit, për të plotësuar planin e mëshirshëm të Krijuesit të madh, duhet patjetër të jetë një fuqi e ringjalljes dhe ringjallja duhet të vijë te njeriu për shkak të rënies dhe rënia erdhi për shkak të shkeljes, dhe për shkak se njeriu ra, ata u përjashtuan nga prania e Zotit.
- 7 Kështu që, duhet të ketë një shlyerje të pafund—se pa këtë shlyerje të pafund, ky korrupsion nuk do të mund të vishej me pakorrupsion. Prandaj, gjykimi i parë që erdhi mbi njeriun do të kishte zgjatur për një periudhë të pafund. Dhe po të ishte kështu, ky mish do të qëndronte për t'u kalbur dhe për t'u shpërbërë në tokën mëmë, për të mos u ngritur më.

2 Nephi 9

And now, my beloved brethren, I have read these things that ye might know concerning the covenants of the Lord that he has covenanted with all the house of Israel—

That he has spoken unto the Jews, by the mouth of his holy prophets, even from the beginning down, from generation to generation, until the time comes that they shall be restored to the true church and fold of God; when they shall be gathered home to the lands of their inheritance, and shall be established in all their lands of promise.

Behold, my beloved brethren, I speak unto you these things that ye may rejoice, and lift up your heads forever, because of the blessings which the Lord God shall bestow upon your children.

For I know that ye have searched much, many of you, to know of things to come; wherefore I know that ye know that our flesh must waste away and die; nevertheless, in our bodies we shall see God.

Yea, I know that ye know that in the body he shall show himself unto those at Jerusalem, from whence we came; for it is expedient that it should be among them; for it behooveth the great Creator that he suffereth himself to become subject unto man in the flesh, and die for all men, that all men might become subject unto him.

For as death hath passed upon all men, to fulfil the merciful plan of the great Creator, there must needs be a power of resurrection, and the resurrection must needs come unto man by reason of the fall; and the fall came by reason of transgression; and because man became fallen they were cut off from the presence of the Lord.

Wherefore, it must needs be an infinite atonement—save it should be an infinite atonement this corruption could not put on incorruption. Wherefore, the first judgment which came upon man must needs have remained to an endless duration. And if so, this flesh must have laid down to rot and to crumble to its mother earth, to rise no more.

8 O, urtësia e Perëndisë, mëshira dhe hiri i tij! Pasi vini re, në qoftë se mishi nuk do të ngrihej më, shpirtat tanë do t'i nënshtroheshin atij engjëlli që ra nga prania e Perëndisë së Amshuar dhe u bë djalli, për të mos u ngritur më.

9 Dhe shpirtat tanë do të bëheshin si ai dhe ne do të bëheshim djaj, engjëj të një djalli, të dëbuar nga prania e Perëndisë sonë dhe të qëndronim me atin e gënjeshtreve në mjerim, sikurse ai; po, tek ajo qenie që mashtroi prindërit tanë të parë, i cili shndërrohet gati në një engjëll drite dhe trazon fëmijët e njerëzve në lidhje të fshehta vrasjeje dhe të gjitha llojet e punëve të fshehta të errësirës.

10 O sa e madhe mirësia e Perëndisë sonë, që përgatit një udhë për udhëdaljen tonë nga kapja e këtij përbindëshi të tmerrshëm; po, ai përbindësh, vdekja dhe ferri, që unë e quaj vdekja e trupit dhe gjithashtu vdekja e shpirtit.

11 Dhe për shkak të udhës së çlirimit të Perëndisë sonë, të Shenjtit të Izraelit, kjo vdekje, për të cilën unë ju fola, e cila është fizike, do të çlirojë të vdekurit e saj; vdekje e cila është varri.

12 Dhe kjo vdekje, për të cilën unë kam folur, që është vdekja shpirtërore, do të çlirojë të vdekurit e saj; vdekje shpirtërore e cila është ferri; prandaj vdekja dhe ferri duhet t'i çlirojnë të vdekurit e tyre dhe ferri duhet të çlirojë shpirtat e tij të robëruar dhe varri duhet të çlirojë trupat e tij të robëruar, dhe trupat dhe shpirtat e njerëzve do të ribashkohen me njëri-tjetrin; dhe kjo është nga fuqia e ringjalljes së të Shenjtit të Izraelit.

13 O sa i madh plani i Perëndisë tonë! Pasi, nga ana tjetër, parajsja e Perëndisë duhet të çlirojë shpirtat e të drejtëve; dhe varri çliron trupin e të drejtit dhe shpirti dhe trupi do të ribashkohen përsëri dhe të gjithë njerëzit bëhen të pakorruptueshëm dhe të pavdekshëm dhe ata janë qenie të gjalla, duke patur një njohuri të përsosur sikurse ne në mish, veçse njohuria jonë do të jetë e përsosur.

O the wisdom of God, his mercy and grace! For behold, if the flesh should rise no more our spirits must become subject to that angel who fell from before the presence of the Eternal God, and became the devil, to rise no more.

And our spirits must have become like unto him, and we become devils, angels to a devil, to be shut out from the presence of our God, and to remain with the father of lies, in misery, like unto himself; yea, to that being who beguiled our first parents, who transformeth himself nigh unto an angel of light, and stirreth up the children of men unto secret combinations of murder and all manner of secret works of darkness.

O how great the goodness of our God, who prepareth a way for our escape from the grasp of this awful monster; yea, that monster, death and hell, which I call the death of the body, and also the death of the spirit.

And because of the way of deliverance of our God, the Holy One of Israel, this death, of which I have spoken, which is the temporal, shall deliver up its dead; which death is the grave.

And this death of which I have spoken, which is the spiritual death, shall deliver up its dead; which spiritual death is hell; wherefore, death and hell must deliver up their dead, and hell must deliver up its captive spirits, and the grave must deliver up its captive bodies, and the bodies and the spirits of men will be restored one to the other; and it is by the power of the resurrection of the Holy One of Israel.

O how great the plan of our God! For on the other hand, the paradise of God must deliver up the spirits of the righteous, and the grave deliver up the body of the righteous; and the spirit and the body is restored to itself again, and all men become incorruptible, and immortal, and they are living souls, having a perfect knowledge like unto us in the flesh, save it be that our knowledge shall be perfect.

- 14 Prandaj, ne do të kemi njohuri të përsosur të të gjitha fajeve tona dhe të papastërtisë sonë dhe të lakuriqësisë sonë; dhe të drejtët do të kenë njohuri të përsosur të gëzimit të tyre dhe të drejtësisë së tyre, duke qenë të veshur me pastërti, po, madje edhe me rrobën e drejtësisë.
- 15 Dhe do të ndodhë që kur të gjithë njerëzit do të kenë kaluar nga kjo vdekje e parë në jetë, duke u bërë të pavdekshëm, ata duhet të dalin para fronit të gjykit të të Shenjtit të Izraelit; dhe atëherë vjen gjykimi dhe atëherë ata duhet të gjykoen sipas gjykit të shenjtë të Perëndisë.
- 16 Dhe me siguri, sikurse Zoti jeton, pasi Zoti Perëndi e ka thënë atë dhe ajo është fjala e tij e përrjetshme, e cila nuk mund të vdesë, se ata që janë të drejte, do të qëndrojnë të drejtë akoma dhe ata që janë të fëlliqur, do të qëndrojnë të fëlliqur akoma; prandaj, ata që janë të fëlliqur janë djalli dhe engjëjt e tij; dhe ata do të shkojnë në zjarrin e përhershëm të përgatitur për ta dhe mundimi i tyre është si një liqen zjarri dhe squfuri, flaka e të cilit ngjitet lart gjithmonë dhe përgjithmonë dhe nuk ka fund.
- 17 O madhështia dhe drejtësia e Perëndisë sonë! Pasi ai përmbush të gjitha fjalët e tij e ato kanë dalë nga goja e tij dhe ligji i tij duhet zbatuar.
- 18 Por, vini re, të drejtët, shenjtoret e të Shenjtit të Izraelit, ata që kanë besuar në të Shenjtin e Izraelit, ata që kanë duruar kryqet e botës dhe që kanë përbuzur turpin e tij, ata do të trashëgojnë mbretërinë e Perëndisë, që u përgatit për ta nga krijimi i botës dhe gëzimi i tyre do të jetë i plotë përgjithnjë.
- 19 O madhështia e mëshirës së Perëndisë tonë, të Shenjtit të Izraelit! Pasi ai i çliron shenjtoret e tij nga ai përbindësh i tmerrshëm që është djalli dhe nga vdekja dhe ferri, dhe nga ai liqen i zjarrit dhe squfurit, që është mundim i pafund.
- 20 O sa e madhe shenjtëria e Perëndisë sonë! Pasi, ai i di të gjitha gjërat dhe nuk ka asgjë që ai nuk e di.
- 21 Dhe ai vjen në tokë, që ai të mund të shpëtojë të gjithë njerëzit, në qoftë se ata do ta dëgjojnë zërin e tij; pasi vini re, ai vuan dhembjet e të gjithë njerëzve, po, vuajtjet e çdo krijese të gjallë, si burra, gra ashtu edhe fëmijë, që bëjnë pjesë në familjen e Adamit.

Wherefore, we shall have a perfect knowledge of all our guilt, and our uncleanness, and our nakedness; and the righteous shall have a perfect knowledge of their enjoyment, and their righteousness, being clothed with purity, yea, even with the robe of righteousness.

And it shall come to pass that when all men shall have passed from this first death unto life, insomuch as they have become immortal, they must appear before the judgment-seat of the Holy One of Israel; and then cometh the judgment, and then must they be judged according to the holy judgment of God.

And assuredly, as the Lord liveth, for the Lord God hath spoken it, and it is his eternal word, which cannot pass away, that they who are righteous shall be righteous still, and they who are filthy shall be filthy still; wherefore, they who are filthy are the devil and his angels; and they shall go away into everlasting fire, prepared for them; and their torment is as a lake of fire and brimstone, whose flame ascendeth up forever and ever and has no end.

O the greatness and the justice of our God! For he executeth all his words, and they have gone forth out of his mouth, and his law must be fulfilled.

But, behold, the righteous, the saints of the Holy One of Israel, they who have believed in the Holy One of Israel, they who have endured the crosses of the world, and despised the shame of it, they shall inherit the kingdom of God, which was prepared for them from the foundation of the world, and their joy shall be full forever.

O the greatness of the mercy of our God, the Holy One of Israel! For he delivereth his saints from that awful monster the devil, and death, and hell, and that lake of fire and brimstone, which is endless torment.

O how great the holiness of our God! For he knoweth all things, and there is not anything save he knows it.

And he cometh into the world that he may save all men if they will hearken unto his voice; for behold, he suffereth the pains of all men, yea, the pains of every living creature, both men, women, and children, who belong to the family of Adam.

- 22 Dhe ai e vuan këtë, që ringjallja të vijë mbi të gjithë njerëzit, që të gjithë të mund të qëndrojnë para tij, në ditën e madhe të gjykimit.
- 23 Dhe ai urdhëron të gjithë njerëzit, që ata duhet të pendohen dhe të pagëzohen në emrin e tij, duke pasur besim të përsosur në të Shenjtin e Izraelit, ose ata nuk mund të shpëtohen në mbretërinë e Perëndisë.
- 24 Dhe në qoftë se ata nuk do të pendohen dhe nuk do të besojnë në emrin e tij, dhe nuk do të pagëzohen në emrin e tij, dhe nuk do të durojnë deri në fund, ata duhet të mallkohen; pasi Zoti Perëndi, i Shenjti i Izraelit, e ka thënë atë.
- 25 Kështu që, ai ka dhënë një ligj; dhe ku nuk ka ligj të dhënë, nuk ka ndëshkim; dhe ku nuk ka ndëshkim, nuk ka dënim; dhe ku nuk ka dënim, mëshirat e të Shenjtit të Izraelit kanë pretendime mbi ta, për shkak të shlyerjes; pasi ata çlirohen nga fuqia e tij.
- 26 Pasi shlyerja kënaq kërkesat e drejtësisë së tij mbi të gjithë ata të cilëve nuk u është dhënë ligji, që ata të çlirohen nga ai përbindësh i tmerrshëm, vdekja dhe ferri dhe djalli, dhe liqeni i zjarrit dhe sqfurit, që është vuajtje e pafund; dhe ata kthehen tek ai Perëndi që u dha atyre frymë, i cili është i Shenjti i Izraelit.
- 27 Por mjerë ai të cilit i është dhënë ligji, po, që ka të gjitha urdhërimet e Perëndisë, si ne, dhe që i shkel ato dhe që shpenzon kot ditët e provës së tij, sepse e tmerrshme është gjendja e tij!
- 28 O, ai plani dredharak i të ligut! O, kotësia dhe dobësitë dhe marrëzia e njerëzve! Kur janë të mësuar, ata mendojnë se janë të ditur dhe nuk dëgjojnë këshillën e Perëndisë, pasi e lënë mënjanë, duke supozuar se ata dinë nga vetja e tyre, prandaj, dituria e tyre është marrëzi dhe ajo nuk është e dobishme për ta. Dhe ata do të mbarojnë.
- 29 Por të jenë të mësuar është mirë, nëse ata dëgjojnë këshillat e Perëndisë.

And he suffereth this that the resurrection might pass upon all men, that all might stand before him at the great and judgment day.

And he commandeth all men that they must repent, and be baptized in his name, having perfect faith in the Holy One of Israel, or they cannot be saved in the kingdom of God.

And if they will not repent and believe in his name, and be baptized in his name, and endure to the end, they must be damned; for the Lord God, the Holy One of Israel, has spoken it.

Wherefore, he has given a law; and where there is no law given there is no punishment; and where there is no punishment there is no condemnation; and where there is no condemnation the mercies of the Holy One of Israel have claim upon them, because of the atonement; for they are delivered by the power of him.

For the atonement satisfieth the demands of his justice upon all those who have not the law given to them, that they are delivered from that awful monster, death and hell, and the devil, and the lake of fire and brimstone, which is endless torment; and they are restored to that God who gave them breath, which is the Holy One of Israel.

But wo unto him that has the law given, yea, that has all the commandments of God, like unto us, and that transgresseth them, and that wasteth the days of his probation, for awful is his state!

O that cunning plan of the evil one! O the vainness, and the frailties, and the foolishness of men! When they are learned they think they are wise, and they hearken not unto the counsel of God, for they set it aside, supposing they know of themselves, wherefore, their wisdom is foolishness and it profitteth them not. And they shall perish.

But to be learned is good if they hearken unto the counsels of God.

30 Por mjerë të pasurit, që janë të pasur sipas gjërave të botës. Pasi, sepse ata janë të pasur, ata përbuzin të varfërit dhe përndjekin të bindurit dhe zemrat e tyre janë në thesaret e tyre; prandaj thesari i tyre është perëndia i tyre. Dhe vini re, thesari i tyre do të mbarojë me ta gjithashtu.

31 Dhe mjerë të shurdhët që nuk do të dëgjojnë; pasi ata do të mbarojnë.

32 Mjerë të verbërit që nuk do të shohin; pasi ata do të mbarojnë gjithashtu.

33 Mjerë ata që nuk janë rrethprerë në zemër, pasi njohuria e paudhësive të tyre do t'i godasë ata në ditën e fundit.

34 Mjerë gënjeshtari, pasi ai do të flaket në ferr.

35 Mjerë vrasësi që vret me qëllim, pasi ai do të vdesë.

36 Mjerë ata që bëjnë lavirësi, pasi do të flaken në ferr.

37 Po, mjerë ata që adhurojnë idhuj, pasi djalli i të gjithë djajve kënaqet me ta.

38 Dhe në fund, mjerë të gjithë ata që vdesin në mëkatet e tyre; pasi ata do të kthehen te Perëndia dhe do të shohin fytyrën e tij dhe do të qëndrojnë në mëkatet e tyre.

39 O vëllezërit e mi të dashur, kujtoni sa e tmerrshme është të shkelësh kundër atij Perëndie të Shenjtë dhe gjithashtu sa e tmerrshme është të dorëzohesh në ngasjet e atij dinaku. Kujtoni, të jesh mendje-kontrolluar nga mishi është vdekje, por të jesh mendje-kontrolluar nga shpirti është jetë e përjetshme.

40 O, vëllezërit e mi të dashur, u vini veshin fjalëve të mia. Kujtoni madhësinë e të Shenjtit të Izraelit. Mos thoni se kam folur gjëra të rënda kundër jush; pasi po të thoni, ju do të flisni keq kundër së vërtetës; pasi unë kam folur fjalët e Krijuesit tuaj. Unë e di që fjalët e së vërtetës janë të rënda kundër të gjithë papastërtisë; por të drejtët nuk frikësohen prej tyre, pasi ata e duan të vërtetën dhe nuk dridhen.

But wo unto the rich, who are rich as to the things of the world. For because they are rich they despise the poor, and they persecute the meek, and their hearts are upon their treasures; wherefore, their treasure is their god. And behold, their treasure shall perish with them also.

And wo unto the deaf that will not hear; for they shall perish.

Wo unto the blind that will not see; for they shall perish also.

Wo unto the uncircumcised of heart, for a knowledge of their iniquities shall smite them at the last day.

Wo unto the liar, for he shall be thrust down to hell.

Wo unto the murderer who deliberately killeth, for he shall die.

Wo unto them who commit whoredoms, for they shall be thrust down to hell.

Yea, wo unto those that worship idols, for the devil of all devils delighteth in them.

And, in fine, wo unto all those who die in their sins; for they shall return to God, and behold his face, and remain in their sins.

O, my beloved brethren, remember the awfulness in transgressing against that Holy God, and also the awfulness of yielding to the enticings of that cunning one. Remember, to be carnally-minded is death, and to be spiritually-minded is life eternal.

O, my beloved brethren, give ear to my words. Remember the greatness of the Holy One of Israel. Do not say that I have spoken hard things against you; for if ye do, ye will revile against the truth; for I have spoken the words of your Maker. I know that the words of truth are hard against all uncleanness; but the righteous fear them not, for they love the truth and are not shaken.

- 41 O atëherë, vëllezërit e mi të dashur, ejani te Zoti, tek i Shenjti. Kujtoni se shtigjet e tij janë të drejta. Vini re, udha për njeriun është e ngushtë, por ajo shtrihet në një drejtim të drejtë para tij dhe ruajtësi i portës është i Shenjti i Izraelit; dhe ai nuk punëson shërbëtorë aty; dhe nuk ka udhë tjetër përveç nëpërmjet portës; pasi ai nuk mund të mashtrohet, pasi Zoti Perëndi është emri i tij.
- 42 Dhe kujtdo që troket, atij do t'ia hapë ai; dhe të diturit dhe të mësuarit, dhe ata që janë të pasur, dhe ata që janë krekosur për shkak të diturisë së tyre dhe të urtësisë së tyre dhe të pasurive të tyre—po, ata janë ata që ai i përçmon; dhe nëse ata nuk i flakin tutje këto gjëra dhe nuk e konsiderojnë veten budallenj para Perëndisë, dhe nuk përgatit në thellësitë e përlësisë, ai nuk do t'ua hapë.
- 43 Por gjërat e të diturit dhe të maturit do t'u fshihen atyre përgjithmonë—po, ajo lumturi që është përgatitur për shenjtorët.
- 44 O, vëllezërit e mi të dashur, mbani mend fjalët e mia. Vini re, unë heq rrobat e mia dhe i shkund para jush; unë i lutem Perëndisë së shpëtimit tim që ai të më shikojë mua me syrin e tij që sheh gjithçka; prandaj, ju do të dini në ditën e fundit, kur të gjithë njerëzit do të gjykohen për veprat e tyre, se Perëndia i Izraelit dëshmoi që unë i shkunda paudhësitë tuaja nga shpirti im dhe se unë qëndroj me pastërti para tij dhe jam i pastruar nga gjaku juaj.
- 45 O, vëllezërit e mi të dashur, largohuni nga mëkatet tuaja; flakni zinxhirët e atij që do t'ju lidhë shtrëngueshëm; ejani te ai Perëndi që është shkëmbi i shpëtimit tuaj.
- 46 Përgatitni shpirtat tuaj për atë ditë të lavdishme, kur drejtësi do të zbatohet mbi të drejtët, madje ditën e gjykimit, që ju të mos mund të tkurreni nga frika e tmerrshme; që ju të mos mund të mbani mend fajin tuaj të tmerrshëm me përpikmëri dhe të jeni të detyruar të bërtisni: Të shenjta, të shenjta janë gjykimet e tua, O Zot, Perëndi i Plotfuqishëm—por unë e di fajin tim; unë shkela ligjin tënd dhe shkeljet e mia janë të mijat; dhe djalli më ka pushtuar, se unë jam një pre e mjerimit të tij të tmerrshëm.

O then, my beloved brethren, come unto the Lord, the Holy One. Remember that his paths are righteous. Behold, the way for man is narrow, but it lieth in a straight course before him, and the keeper of the gate is the Holy One of Israel; and he employeth no servant there; and there is none other way save it be by the gate; for he cannot be deceived, for the Lord God is his name.

And whoso knocketh, to him will he open; and the wise, and the learned, and they that are rich, who are puffed up because of their learning, and their wisdom, and their riches—yea, they are they whom he despiseth; and save they shall cast these things away, and consider themselves fools before God, and come down in the depths of humility, he will not open unto them.

But the things of the wise and the prudent shall be hid from them forever—yea, that happiness which is prepared for the saints.

O, my beloved brethren, remember my words. Behold, I take off my garments, and I shake them before you; I pray the God of my salvation that he view me with his all-searching eye; wherefore, ye shall know at the last day, when all men shall be judged of their works, that the God of Israel did witness that I shook your iniquities from my soul, and that I stand with brightness before him, and am rid of your blood.

O, my beloved brethren, turn away from your sins; shake off the chains of him that would bind you fast; come unto that God who is the rock of your salvation.

Prepare your souls for that glorious day when justice shall be administered unto the righteous, even the day of judgment, that ye may not shrink with awful fear; that ye may not remember your awful guilt in perfectness, and be constrained to exclaim: Holy, holy are thy judgments, O Lord God Almighty—but I know my guilt; I transgressed thy law, and my transgressions are mine; and the devil hath obtained me, that I am a prey to his awful misery.

47 Por, vini re, vëllezërit e mi, a është e nevojshme që unë t'ju zgjoj në një realitet të tmerrshëm të këtyre gjërave? A do t'jua trazoja shpirtrat tuaj në se mendjet tuaja ishin të kulluara? A do të isha unë kaq i qartë me ju, sipas qartësisë së të vërtetës, në qoftë se ju do të ishit të lirë nga mëkati?

48 Vini re, në qoftë se ju do të ishit të shenjtë, unë do t'ju flisja mbi shenjtërinë; por pasi ju nuk jeni të shenjtë dhe pasi ju më shikoni si një mësues, është e nevojshme që unë t'ju mësoj pasojat e mëkatit.

49 Vini re, shpirti im e urren mëkatin dhe zemra ime kënaqet në drejtësi; dhe unë do të lavdëroj emrin e shenjtë të Perëndisë tim.

50 Ejani vëllezërit e mi, secili që ka etje, ejani ju tek ujërat; dhe ai që nuk ka para, ejani, blini dhe hani; po, ejani blini verë dhe qumësht, pa para dhe pa çmim.

51 Prandaj, mos shpenzoni para për atë që nuk ka vlerë, as punën tuaj për atë që nuk mund të japë kënaqësi. Më dëgjoni me zell dhe mbani mend fjalët që ju kam thënë; dhe ejani tek i Shenjti i Izraelit dhe merrni sa të mundni nga ajo që nuk mbaron, as që nuk mund të korruptohet dhe e lini shpirtin tuaj të kënaqet në bollëk.

52 Vini re, vëllezërit e mi të dashur, mbani mend fjalët e Perëndisë suaj; lutjuni atij vazhdimisht ditën dhe jepini falënderime emrit të tij të shenjtë natën. Lerini zemrat tuaja të gëzojnë.

53 Dhe vini re, sa të mëdha besëlidhjet e Zotit dhe sa të mëdha denjimet e tij te fëmijët e njerëzve; dhe për shkak të madhësisë së tij dhe të hirit dhe mëshirës së tij, ai na ka premtuar se fara jonë nuk do të zhduket krejtësisht, sipas mishit, por se ai do ta ruaj atë; dhe në brezat e ardhshëm, ata do të bëhen një degë e drejtë në shtëpinë e Izraelit.

54 Dhe tani, vëllezërit e mi, unë do t'ju flisja më shumë; por nesër unë do t'ju shpall pjesën e mbetur të fjalëve të mia. Amen.

But behold, my brethren, is it expedient that I should awake you to an awful reality of these things? Would I harrow up your souls if your minds were pure? Would I be plain unto you according to the plainness of the truth if ye were freed from sin?

Behold, if ye were holy I would speak unto you of holiness; but as ye are not holy, and ye look upon me as a teacher, it must needs be expedient that I teach you the consequences of sin.

Behold, my soul abhorreth sin, and my heart delighteth in righteousness; and I will praise the holy name of my God.

Come, my brethren, every one that thirsteth, come ye to the waters; and he that hath no money, come buy and eat; yea, come buy wine and milk without money and without price.

Wherefore, do not spend money for that which is of no worth, nor your labor for that which cannot satisfy. Harken diligently unto me, and remember the words which I have spoken; and come unto the Holy One of Israel, and feast upon that which perisheth not, neither can be corrupted, and let your soul delight in fatness.

Behold, my beloved brethren, remember the words of your God; pray unto him continually by day, and give thanks unto his holy name by night. Let your hearts rejoice.

And behold how great the covenants of the Lord, and how great his condescensions unto the children of men; and because of his greatness, and his grace and mercy, he has promised unto us that our seed shall not utterly be destroyed, according to the flesh, but that he would preserve them; and in future generations they shall become a righteous branch unto the house of Israel.

And now, my brethren, I would speak unto you more; but on the morrow I will declare unto you the remainder of my words. Amen.

2 Nefi 10

- 1 Dhe tani unë, Jakobi, ju flas përsëri, vëllezërit e mi të dashur, në lidhje me këtë degë të drejtë, për të cilën unë kam folur.
- 2 Pasi, vini re, premtimet që ne kemi marrë janë premtime ndaj nesh sipas mishit; prandaj, sikurse më është treguar që shumë prej fëmijëve tanë do të mbarojnë në mish për shkak të mosbesimit, megjithatë, Perëndia do të jetë i mëshirshëm ndaj shumicës; dhe fëmijët tanë do të përtërihen, që ata të mund të vijnë tek ajo që do t'u japë atyre njohurinë e vërtetë të Shëlbuesit të tyre.
- 3 Kështu që, sikurse ju thashë, duhet që Krishti—pasi natën më parë engjëlli më tha, se ky do të jetë emri i tij—do të vijë mes Judenjve, mes atyre që janë pjesa më e ligë e botës; dhe ata do ta kryqëzojnë atë—pasi kështu ka vendosur Perëndia ynë dhe nuk ka komb tjetër në tokë, që do ta kryqëzonte Perëndinë e tij.
- 4 Pasi, nëse mrekullitë e mëdha do të bëheshin mes kombeve të tjera, ata do të pendoheshin dhe do të dinin se ai është Perëndia i tyre.
- 5 Por, për shkak të intrigave të priftërinjve dhe paudhësive, ata në Jeruzalem do të bëhen kryelartë kundër tij, kështu që ai të kryqëzohet.
- 6 Kështu që, për shkak të paudhësive të tyre, shkatërrime, zi buke, epidemi dhe gjakderdhje do të vijnë mbi ta; dhe ata që nuk do të shkatërrohen, do të shpërndahen midis të gjitha kombeve.
- 7 Por, vini re, kështu thotë Zoti Perëndi: Kur dita të vijë që ata të besojnë në mua, që unë jam Krishti, atëherë unë kam hyrë në besëlidhje me etërit e tyre, që ata të rikthehen në mish, mbi tokë, në tokat e trashëgimit të tyre.
- 8 Dhe do të ndodhë që ata do të mblidhen nga shpërndarja e tyre e gjatë, nga ishujt e detit dhe nga katër anët e tokës; dhe kombet e Johebrenjve do të jenë të mëdha në sytë e mi, thotë Perëndia, në çuarjen e tyre në tokat e trashëgimit të tyre.

2 Nephi 10

And now I, Jacob, speak unto you again, my beloved brethren, concerning this righteous branch of which I have spoken.

For behold, the promises which we have obtained are promises unto us according to the flesh; wherefore, as it has been shown unto me that many of our children shall perish in the flesh because of unbelief, nevertheless, God will be merciful unto many; and our children shall be restored, that they may come to that which will give them the true knowledge of their Redeemer.

Wherefore, as I said unto you, it must needs be expedient that Christ—for in the last night the angel spake unto me that this should be his name—should come among the Jews, among those who are the more wicked part of the world; and they shall crucify him—for thus it behooveth our God, and there is none other nation on earth that would crucify their God.

For should the mighty miracles be wrought among other nations they would repent, and know that he be their God.

But because of priestcrafts and iniquities, they at Jerusalem will stiffen their necks against him, that he be crucified.

Wherefore, because of their iniquities, destructions, famines, pestilences, and bloodshed shall come upon them; and they who shall not be destroyed shall be scattered among all nations.

But behold, thus saith the Lord God: When the day cometh that they shall believe in me, that I am Christ, then have I covenanted with their fathers that they shall be restored in the flesh, upon the earth, unto the lands of their inheritance.

And it shall come to pass that they shall be gathered in from their long dispersion, from the isles of the sea, and from the four parts of the earth; and the nations of the Gentiles shall be great in the eyes of me, saith God, in carrying them forth to the lands of their inheritance.

- 9 Po, mbretërit e Johebrenjve do të jenë etër birësues për ta dhe mbretëreshat e tyre do të jenë tajat e tyre; prandaj, premtimet e Zotit janë të mëdha për Johebrenjtë, pasi ai e ka thënë dhe kush mund të kundërshtojë?
- 10 Por, vër re, kjo tokë, tha Perëndia, do të jetë një tokë e trashëgimit tuaj dhe Johebrenjtë do të jenë të bekuar mbi tokën.
- 11 Dhe kjo tokë do të jetë një tokë e lirisë për Johebrenjtë dhe nuk do të ketë mbretër mbi tokë, të cilët do të ngrihen prej Johebrenjve.
- 12 Dhe unë do ta fortifikoj këtë tokë kundër të gjitha kombeve të tjera.
- 13 Dhe ai që lufton kundër Sionit do të mbarojë, thotë Perëndia.
- 14 Pasi ai që do të ngrejë një mbret kundër meje do të mbarojë, pasi unë, Zoti, mbret i qiellit, do të jem mbreti i tyre dhe unë do të jem përgjithmonë një dritë ndaj atyre që dëgjojnë fjalët e mia.
- 15 Kështu që, për këtë shkak, që besëlidhjet e mia të mund të plotësohen, të cilat i kam bërë me fëmijët e njerëzve, që unë do të bëj me ta ndërsa ata janë në mish, unë duhet të shkatërroj punët e fshehta të errësirës dhe të vrasjeve dhe të neverive.
- 16 Kështu që, ai që lufton kundër Sionit, si Jude ashtu dhe Johebre, si i lidhur ashtu dhe i lirë, si burrë ashtu dhe grua, do të mbarojë; pasi ata janë ata të cilët janë lavirja e të gjithë tokës, pasi ata që nuk janë me mua, janë kundër meje, thotë Perëndia ynë.
- 17 Sepse unë do t'i plotësoj premtimet e mia, të cilat ua kam bërë fëmijëve të njerëzve, se unë do t'ua bëj ndërsa ata janë në mish—
- 18 Kështu që, vëllezërit e mi të dashur, kështu thotë Perëndia ynë: Unë do të brengos farën tënde nëpërmjet dorës së Johebrenjve; megjithatë, unë do t'i zbut zemrat e Johebrenjve, që ata të jenë si një atë për ta; prandaj, Johebrenjtë do të jenë të bekuar dhe të numëruar mes shtëpisë së Izraelit.
- 19 Kështu që, unë do t'ia kushtoj këtë tokë farës tënde dhe atyre që do të numërohen mes farës tënde, përgjithnjë, si tokë e trashëgimit të tyre; sepse është një tokë e zgjedhur, më thotë Perëndia, mbi të gjitha tokat e tjera, prandaj, unë do të bëj që të gjithë njerëzit që jetojnë në të që të më adhurojnë, thotë Perëndia.

Yea, the kings of the Gentiles shall be nursing fathers unto them, and their queens shall become nursing mothers; wherefore, the promises of the Lord are great unto the Gentiles, for he hath spoken it, and who can dispute?

But behold, this land, said God, shall be a land of thine inheritance, and the Gentiles shall be blessed upon the land.

And this land shall be a land of liberty unto the Gentiles, and there shall be no kings upon the land, who shall raise up unto the Gentiles.

And I will fortify this land against all other nations.

And he that fighteth against Zion shall perish, saith God.

For he that raiseth up a king against me shall perish, for I, the Lord, the king of heaven, will be their king, and I will be a light unto them forever, that hear my words.

Wherefore, for this cause, that my covenants may be fulfilled which I have made unto the children of men, that I will do unto them while they are in the flesh, I must needs destroy the secret works of darkness, and of murders, and of abominations.

Wherefore, he that fighteth against Zion, both Jew and Gentile, both bond and free, both male and female, shall perish; for they are they who are the whore of all the earth; for they who are not for me are against me, saith our God.

For I will fulfil my promises which I have made unto the children of men, that I will do unto them while they are in the flesh—

Wherefore, my beloved brethren, thus saith our God: I will afflict thy seed by the hand of the Gentiles; nevertheless, I will soften the hearts of the Gentiles, that they shall be like unto a father to them; wherefore, the Gentiles shall be blessed and numbered among the house of Israel.

Wherefore, I will consecrate this land unto thy seed, and them who shall be numbered among thy seed, forever, for the land of their inheritance; for it is a choice land, saith God unto me, above all other lands, wherefore I will have all men that dwell thereon that they shall worship me, saith God.

- 20 Dhe tani, vëllezërit e mi të dashur, duke parë se Perëndia ynë i mëshirshëm na ka dhënë kaq njohuri të madhe në lidhje me këto gjëra, le ta kujtojmë atë dhe të heqim dorë nga mëkatet tona dhe të mos ulim kokat tona, pasi ne nuk jemi braktisur; megjithatë, ne jemi dëbuar nga toka e trashëgimit tonë; por tani ne u dërguam në një tokë më të mirë, pasi Zotit na e bëri detin udhë dhe ne jemi në një ishull të detit.
- 21 Por të mëdha janë premtimet e Zotit për ata që janë në ishujt e detit; prandaj, duke folur për ishujt, duhet të ketë më shumë se ky dhe ata banohen gjithashtu nga vëllezërit tanë.
- 22 Pasi vini re, Zoti Perëndi ka dërguar herë pas here nga shtëpia e Izraelit, sipas vullnetit dhe dëshirës së tij. Dhe tani, vini re, Zoti mban mend të gjithë njerëzit që u shkëputën së andejmi, prandaj ai na mban mend edhe ne.
- 23 Kështu që, gëzoni zemrat tuaja dhe kujtoni se ju jeni të lirë të veproni nga vetja juaj—të zgjidhni udhën e vdekjes së pafundme, ose udhën e jetës së përjetshme.
- 24 Kështu që, vëllezërit e mi të dashur, pajtohuni me vullnetin e Perëndisë dhe jo me vullnetin e djallit dhe të mishit; dhe kujtoni, se pasi të pajtoheni me Perëndinë, është vetëm dhe nëpërmjet hirit të Perëndisë që ju shpëtoni.
- 25 Kështu që, le t'ju ngrejë Perëndia nga vdekja nëpërmjet fuqisë së ringjalljes, si edhe nga vdekja e pafundme nëpërmjet fuqisë së shlyerjes, që ju të mund të pranoheni në mbretërinë e përjetshme të Perëndisë, që ju të mund ta lavdëroni nëpërmjet hirit hyjnor. Amen.

And now, my beloved brethren, seeing that our merciful God has given us so great knowledge concerning these things, let us remember him, and lay aside our sins, and not hang down our heads, for we are not cast off; nevertheless, we have been driven out of the land of our inheritance; but we have been led to a better land, for the Lord has made the sea our path, and we are upon an isle of the sea.

But great are the promises of the Lord unto them who are upon the isles of the sea; wherefore as it says isles, there must needs be more than this, and they are inhabited also by our brethren.

For behold, the Lord God has led away from time to time from the house of Israel, according to his will and pleasure. And now behold, the Lord remembereth all them who have been broken off, wherefore he remembereth us also.

Therefore, cheer up your hearts, and remember that ye are free to act for yourselves—to choose the way of everlasting death or the way of eternal life.

Wherefore, my beloved brethren, reconcile yourselves to the will of God, and not to the will of the devil and the flesh; and remember, after ye are reconciled unto God, that it is only in and through the grace of God that ye are saved.

Wherefore, may God raise you from death by the power of the resurrection, and also from everlasting death by the power of the atonement, that ye may be received into the eternal kingdom of God, that ye may praise him through grace divine. Amen.

2 Nefi 11

- 1 Dhe tani, Jakobi, i foli shumë gjëra të tjera popullit tim në atë kohë; por unë bëra që të shkruheshin vetëm këto gjëra, pasi gjërat që unë kam shkruar, më mjaftojnë.
- 2 Dhe tani unë, Nepi, shkruaj më shumë nga fjalët e Isaia, pasi shpirti im kënaqet me fjalët e tij. Pasi unë do t'ia përshtas fjalët e tij popullit tim dhe unë do t'ua dërgoj ato të gjithë fëmijëve të mi; pasi ai me të vërtetë pa Shëlbuesin tim, madje ashtu siç e kam parë unë.
- 3 Dhe vëllai im, Jakobi, gjithashtu e ka parë atë sikurse e kam parë unë; prandaj, do t'i dërgoj fjalët e tyre të fëmijët e mi, për t'u provuar atyre se fjalët e mia janë të vërteta. Prandaj, nëpërmjet fjalëve të tre vetave, Perëndia ka thënë, unë do të vendos fjalën time. Megjithatë, Perëndia dërgon më shumë dëshmitarë dhe ai i provon të gjitha fjalët e tij.
- 4 Vini re, shpirti im kënaqet që t'i provojë popullit tim të vërtetën mbi ardhjen e Krishtit; pasi, për këtë qëllim u dha ligji i Moisiut; dhe çdo gjë që është dhënë nga Perëndia nga fillimi i botës ndaj njeriut, janë shenja që e tipizojnë atë.
- 5 Dhe gjithashtu shpirti im kënaqet në besëlidhjet që bëri Zoti me etërit tanë; po, shpirti im kënaqet në hirin e tij dhe në drejtësinë e tij dhe në fuqinë, dhe në mëshirën e planit të madh dhe të përjetshëm të çlirimit nga vdekja.
- 6 Dhe shpirti im kënaqet që t'i provojë popullit tim se po të mos vijë Krishti, të gjithë njerëzit duhet të mbarojnë.
- 7 Pasi, nëse nuk ka Krisht, nuk ka Perëndi; dhe nëse nuk ka Perëndi, ne nuk jemi, pasi nuk do të kishte patur krijim. Por ka një Perëndi dhe ai është Krishti dhe ai vjen në plotësinë e kohës së tij.
- 8 Dhe tani unë po shkruaj disa nga fjalët e Isaia, që kushdo nga njerëzit e mi që do t'i shikojë këto fjalë, mund të ngrejë zemrën e tij dhe të gëzohet për të gjithë njerëzit. Tani, këto janë fjalët dhe ju mund t'i përshtasni te vetja juaj dhe te të gjithë njerëzit.

2 Nepi 11

And now, Jacob spake many more things to my people at that time; nevertheless only these things have I caused to be written, for the things which I have written sufficeth me.

And now I, Nephi, write more of the words of Isaiah, for my soul delighteth in his words. For I will liken his words unto my people, and I will send them forth unto all my children, for he verily saw my Redeemer, even as I have seen him.

And my brother, Jacob, also has seen him as I have seen him; wherefore, I will send their words forth unto my children to prove unto them that my words are true. Wherefore, by the words of three, God hath said, I will establish my word. Nevertheless, God sendeth more witnesses, and he proveth all his words.

Behold, my soul delighteth in proving unto my people the truth of the coming of Christ; for, for this end hath the law of Moses been given; and all things which have been given of God from the beginning of the world, unto man, are the typifying of him.

And also my soul delighteth in the covenants of the Lord which he hath made to our fathers; yea, my soul delighteth in his grace, and in his justice, and power, and mercy in the great and eternal plan of deliverance from death.

And my soul delighteth in proving unto my people that save Christ should come all men must perish.

For if there be no Christ there be no God; and if there be no God we are not, for there could have been no creation. But there is a God, and he is Christ, and he cometh in the fulness of his own time.

And now I write some of the words of Isaiah, that whoso of my people shall see these words may lift up their hearts and rejoice for all men. Now these are the words, and ye may liken them unto you and unto all men.

2 Nefi 12

- 1 Fjala që Isaia, i biri i Amotsit, pa si vegim në lidhje me Judën dhe Jeruzalemin:
- 2 Dhe do të ndodhë në ditët e fundit, kur mali i shtëpisë së Zotit do të vendoset në majë të maleve dhe do të lartësohet përmbi kodra dhe të gjitha kombet do të vërshojnë tek ai.
- 3 Dhe shumë njerëz do të shkojnë dhe do të thonë: Ejani, dhe le të ngjitemi në malin e Zotit, te shtëpia e Perëndisë së Jakobit; dhe ai do të na mësojë udhët e tij dhe ne do të ecim në shtigjet e tij; pasi nga Sioni do të dalë ligji dhe fjala e Zotit nga Jeruzalemi.
- 4 Dhe ai do të gjykojë midis kombeve dhe do të qortojë shumë njerëz; dhe ata do të farkëtojnë shpatat e tyre duke i bërë plugje dhe heshtat në kanxha për të krasitur—kombi nuk do ta ngrejë më shpatën kundër kombit dhe as nuk do të mësojnë më luftën.
- 5 O shtëpi e Jakobit, ejani dhe le të ecim në dritën e Zotit; po, ejani, pasi ju të gjithë keni humbur, secili në udhët e tij të liga.
- 6 Kështu që, O Zot, ti e ke braktisur popullin tënd, shtëpinë e Jakobit, sepse ata janë të mbushur me zakonet e Lindjes dhe dëgjojnë falltarët si Filistinët dhe ata e kënaqin veten me fëmijët e të huajve.
- 7 Toka e tyre është gjithashtu plot argjend dhe ar dhe as thesaret e tyre nuk kanë fund; vendi i tyre është plot kuaj dhe as karrocet e tyre nuk kanë fund.
- 8 Toka e tyre është gjithashtu plot idhuj; ata adhurojnë punën e duarve të tyre, atë që vetë gishtat e tyre kanë bërë.
- 9 Dhe njeriu i ulët nuk përkulet dhe njeriu i madh nuk përul veten, prandaj, mos e fal atë.
- 10 O ju të këqij, hyni në shkëmb dhe fshihuni në pluhur, pasi frika e Zotit dhe lavdia e madhësisë së tij do t'ju godasin.
- 11 Dhe do të ndodhë që shikimet krenare të njeriut do të bëhen të përulura dhe krenaria e njerëzve do të bjerë poshtë dhe vetëm Zoti do të lartësohet në atë ditë.

2 Nephi 12

The word that Isaiah, the son of Amoz, saw concerning Judah and Jerusalem:

And it shall come to pass in the last days, when the mountain of the Lord's house shall be established in the top of the mountains, and shall be exalted above the hills, and all nations shall flow unto it.

And many people shall go and say, Come ye, and let us go up to the mountain of the Lord, to the house of the God of Jacob; and he will teach us of his ways, and we will walk in his paths; for out of Zion shall go forth the law, and the word of the Lord from Jerusalem.

And he shall judge among the nations, and shall rebuke many people: and they shall beat their swords into plow-shares, and their spears into pruning-hooks—nation shall not lift up sword against nation, neither shall they learn war any more.

O house of Jacob, come ye and let us walk in the light of the Lord; yea, come, for ye have all gone astray, every one to his wicked ways.

Therefore, O Lord, thou hast forsaken thy people, the house of Jacob, because they be replenished from the east, and hearken unto soothsayers like the Philistines, and they please themselves in the children of strangers.

Their land also is full of silver and gold, neither is there any end of their treasures; their land is also full of horses, neither is there any end of their chariots.

Their land is also full of idols; they worship the work of their own hands, that which their own fingers have made.

And the mean man boweth not down, and the great man humbleth himself not, therefore, forgive him not.

O ye wicked ones, enter into the rock, and hide thee in the dust, for the fear of the Lord and the glory of his majesty shall smite thee.

And it shall come to pass that the lofty looks of man shall be humbled, and the haughtiness of men shall be bowed down, and the Lord alone shall be exalted in that day.

12 Pasi dita e Zotit të Ushtrive vjen së shpejti mbi të gjitha kombet, po, mbi secilin; po, mbi krenarin dhe mbi të lartin dhe mbi çdo njeri që është ngritur lart, dhe ai do të ulet poshtë.

13 Po, dhe dita e Zotit do të vijë mbi të gjitha qitrot e Libanit, pasi ato janë të larta dhe të ngritura; dhe mbi të gjithë lisat e Bashanit;

14 Dhe mbi të gjitha malet e larta dhe mbi të gjitha kodrat, dhe mbi të gjitha kombet që janë të ngritura dhe mbi çdo popull;

15 Dhe mbi çdo kullë të lartë dhe mbi çdo mur të fortifikuar;

16 Dhe mbi të gjitha anijet e detit dhe mbi të gjitha anijet e Tarshishit, dhe mbi të gjitha pamjet e këndshme.

17 Dhe kryelartësia e njeriut do të bjerë dhe krenaria e njerëzve do të pakësohet; dhe vetëm Zoti do të lartësohet në atë ditë.

18 Dhe idhujt, ai do t'i zhdukë krejtësisht.

19 Dhe ata do të shkojnë në vrimat e shkëmbinjve dhe në shpellat e tokës, pasi frika e Zotit do të bjerë mbi ta dhe lavdia e madhësisë së tij do t'i godasë, kur ai të ngrihet për ta tundur tmerrësisht tokën.

20 Atë ditë njeriu do t'u hedhë urithëve dhe lakuriqëve të natës idhujt e tij prej argjendi dhe idhujt e tij prej ari, që i bëri për veten e tij që t'i adhurojë;

21 Për t'u futur në të çarat e shkëmbinjve dhe në majat e maleve të larta, pasi frika e Zotit do të bjerë mbi ta dhe madhështia e lavdisë së tij do t'i qëllojë, kur ai të ngrihet për ta tundur tmerrësisht tokën.

22 Mos u varni më në njeriun, fryma e të cilit është në vrimat e tij të hundës; pasi ç'vlerë ka ai?

For the day of the Lord of Hosts soon cometh upon all nations, yea, upon every one; yea, upon the proud and lofty, and upon every one who is lifted up, and he shall be brought low.

Yea, and the day of the Lord shall come upon all the cedars of Lebanon, for they are high and lifted up; and upon all the oaks of Bashan;

And upon all the high mountains, and upon all the hills, and upon all the nations which are lifted up, and upon every people;

And upon every high tower, and upon every fenced wall;

And upon all the ships of the sea, and upon all the ships of Tarshish, and upon all pleasant pictures.

And the loftiness of man shall be bowed down, and the haughtiness of men shall be made low; and the Lord alone shall be exalted in that day.

And the idols he shall utterly abolish.

And they shall go into the holes of the rocks, and into the caves of the earth, for the fear of the Lord shall come upon them and the glory of his majesty shall smite them, when he ariseth to shake terribly the earth.

In that day a man shall cast his idols of silver, and his idols of gold, which he hath made for himself to worship, to the moles and to the bats;

To go into the clefts of the rocks, and into the tops of the ragged rocks, for the fear of the Lord shall come upon them and the majesty of his glory shall smite them, when he ariseth to shake terribly the earth.

Cease ye from man, whose breath is in his nostrils; for wherein is he to be accounted of?

2 Nefi 13

- 1 Pasi vini re, Zoti, Zot i Ushtrive, i heq Jeruzalemit dhe Judës mbështetjen dhe përkrahjen, çdo mundësi buke dhe çdo burim uji—
- 2 Të fuqishmin dhe luftëtarin, gjykatësin dhe profetin dhe të maturin dhe të moshuarin;
- 3 Kapitenin e pesëdhjetëve dhe njeriun e nderuar, dhe këshilltarin, dhe mashtruesin dhe oratorin e shkathët.
- 4 Dhe unë do t'u jap fëmijë atyre, që të jenë princat e tyre dhe foshnjat të sundojnë mbi ta.
- 5 Dhe njerëzit do të jenë të shtypur, çdo njeri nga një tjetër dhe çdo njeri nga fqinji i tij; fëmija do të sillet me krenari ndaj të moshuarit dhe i pandershmit ndaj të ndershmit.
- 6 Kur një njeri do të kapë të vëllanë në shtëpinë e atit të tij dhe do t'i thotë: Ti ke veshje, ji sundimtari ynë, dhe mos e lër këtë shkatërrim të ndodhë nën dorën tënde—
- 7 Atë ditë, ai do të betohet, duke thënë: Unë nuk do të jem një shërues; pasi në shtëpinë time nuk ka as bukë as veshje; mos më bëni një sundimtar të popullit.
- 8 Pasi Jeruzalemi është rrënuar dhe Juda ka rënë, për shkak se gjuhët e tyre dhe punët e tyre kanë qenë kundër Zotit, për të provokuar sytë e lavdisë së tij.
- 9 Dukja e tyre dëshmon kundër tyre dhe shpall se mëkati i tyre është njësoj si i Sodomës, dhe ata nuk mund ta fshehin atë. Mjerë shpirtrat e tyre, sepse ata e kanë merituar të keqen vetë.
- 10 U thoni të drejtëve se do t'u bëhet mirë; pasi ata do të hanë frytin e veprave të tyre.
- 11 Mjerë të liqtë, pasi ata do të mbarojnë; sepse shpërblimi i duarve të tyre do të bjerë mbi ta!
- 12 Dhe për njerëzit e mi, fëmijët janë sundimtarët e tyre dhe gratë sundojnë mbi ta. O, populli im, ata që të udhëheqin bëjnë që të gabosh dhe shkatërrojnë udhën e shtigjeve të tua.
- 13 Zoti ngrihet për të paditur dhe qëndron për të gjykuar njerëzit.

2 Nephi 13

For behold, the Lord, the Lord of Hosts, doth take away from Jerusalem, and from Judah, the stay and the staff, the whole staff of bread, and the whole stay of water—

The mighty man, and the man of war, the judge, and the prophet, and the prudent, and the ancient;

The captain of fifty, and the honorable man, and the counselor, and the cunning artificer, and the eloquent orator.

And I will give children unto them to be their princes, and babes shall rule over them.

And the people shall be oppressed, every one by another, and every one by his neighbor; the child shall behave himself proudly against the ancient, and the base against the honorable.

When a man shall take hold of his brother of the house of his father, and shall say: Thou hast clothing, be thou our ruler, and let not this ruin come under thy hand—

In that day shall he swear, saying: I will not be a healer; for in my house there is neither bread nor clothing; make me not a ruler of the people.

For Jerusalem is ruined, and Judah is fallen, because their tongues and their doings have been against the Lord, to provoke the eyes of his glory.

The show of their countenance doth witness against them, and doth declare their sin to be even as Sodom, and they cannot hide it. Wo unto their souls, for they have rewarded evil unto themselves!

Say unto the righteous that it is well with them; for they shall eat the fruit of their doings.

Wo unto the wicked, for they shall perish; for the reward of their hands shall be upon them!

And my people, children are their oppressors, and women rule over them. O my people, they who lead thee cause thee to err and destroy the way of thy paths.

The Lord standeth up to plead, and standeth to judge the people.

14 Zoti do të hyjë në gjykim me të moshuarit e popullit të tij dhe me princat e tij; pasi ju keni përpirë vreshtën dhe plaçkat e të varfërit në shtëpitë tuaja.

15 Ç'doni të thoni? Ju rrihni mizorisht popullin tim dhe shtypni fytyrat e të varfërve, thotë Zoti Perëndia i Ushtrive.

16 Për më tepër, Zoti thotë: Sepse të bijat e Sionit janë kryelarta dhe ecin qafëpërpjetë, përpara dhe me sy lozonjarë, duke ecur dhe folur me naze ndërsa duke shkaktuar një tringëllimë me këmbët e tyre—

17 Prandaj, Zoti do të godasë me një zgjebe kurorën e kokës së vajzave të Sionit dhe Zoti do të zbulojë pjesët e fshehta të tyre.

18 Atë ditë, Zoti do të heqë shkëlqimin e stolisjeve të tyre tingëlluese dhe të zburimeve dhe rrathëve të rrumbullaktë si hëna;

19 Zinxhirët dhe byzlykët dhe shallët;

20 Beretat dhe stolisjet e këmbëve dhe rripat e kokës dhe kutitë e parfumit dhe vathët;

21 Unazat dhe xhevahiret në hundë;

22 Veshjet e shumëllojshme dhe mantelet, dhe shamitë e kokës, dhe karficat e ndryshme;

23 Pasqyrat dhe të linjtat shumë të mira dhe kapuçat dhe robdëshambret.

24 Dhe do të ndodhë që në vend të erës së mirë, do të ketë qelbësirë; dhe në vend të një brezi, një reckë; dhe në vend të flokëve të krehur bukur, shogëti; dhe në vend të shamisë së brezit, një rrip prej thesi; djegie në vend të bukurisë.

25 Burrat e tu do të bien nga shpata dhe të fuqishmit e tu në luftë.

26 Dhe portat e tij do të ankohen dhe do të mbajnë zi; dhe ai do të jetë i shkretuar dhe do të qëndrojë përdhe.

The Lord will enter into judgment with the ancients of his people and the princes thereof; for ye have eaten up the vineyard and the spoil of the poor in your houses.

What mean ye? Ye beat my people to pieces, and grind the faces of the poor, saith the Lord God of Hosts.

Moreover, the Lord saith: Because the daughters of Zion are haughty, and walk with stretched-forth necks and wanton eyes, walking and mincing as they go, and making a tinkling with their feet—

Therefore the Lord will smite with a scab the crown of the head of the daughters of Zion, and the Lord will discover their secret parts.

In that day the Lord will take away the bravery of their tinkling ornaments, and cauls, and round tires like the moon;

The chains and the bracelets, and the mufflers;

The bonnets, and the ornaments of the legs, and the headbands, and the tablets, and the ear-rings;

The rings, and nose jewels;

The changeable suits of apparel, and the mantles, and the wimples, and the cringing-pins;

The glasses, and the fine linen, and hoods, and the veils.

And it shall come to pass, instead of sweet smell there shall be stink; and instead of a girdle, a rent; and instead of well set hair, baldness; and instead of a stomacher, a girding of sackcloth; burning instead of beauty.

Thy men shall fall by the sword and thy mighty in the war.

And her gates shall lament and mourn; and she shall be desolate, and shall sit upon the ground.

2 Nefi 14

- 1 Dhe atë ditë, shtatë gra do të kapin një burrë duke thënë: Ne do të hamë bukën tonë dhe do të veshim rrobat tona; vetëm le të quhemi me emrin tënd, që të heqim turpin tonë.
- 2 Në atë ditë, dega e Zotit do të jetë e bukur dhe e lavdishme; fryti i tokës i shkëlqyer dhe tërheqës, për ata që janë të ikurit e Izraelit.
- 3 Dhe do të ndodhë që ata që janë lënë në Sion dhe mbeten në Jeruzalem, do të quhen të shenjtë, secili që është shkruar mes të gjallëve në Jeruzalem—
- 4 Kur Zoti do të ketë larë fëlliqësinë e bijave të Sionit dhe të ketë pastruar gjakun e Jeruzalemit nga to, me anë të shpirtit të gjykimit dhe me anë të shpirtit të zjarrit.
- 5 Dhe Zoti do të krijojë mbi çdo vendbanim të malit Sion dhe mbi asamblëtë e tij një re dhe tym gjatë ditës dhe shkëlqimin e një zjarri me flakë gjatë natës; pasi mbi të gjithë lavdinë e Sionit do të ketë një mbrojtje.
- 6 Dhe do të ketë një tabernakull për hije gjatë vapës së ditës dhe si një vend strehim dhe mbulesë nga stuhia dhe nga shiu.

2 Nephi 14

And in that day, seven women shall take hold of one man, saying: We will eat our own bread, and wear our own apparel; only let us be called by thy name to take away our reproach.

In that day shall the branch of the Lord be beautiful and glorious; the fruit of the earth excellent and comely to them that are escaped of Israel.

And it shall come to pass, they that are left in Zion and remain in Jerusalem shall be called holy, every one that is written among the living in Jerusalem—

When the Lord shall have washed away the filth of the daughters of Zion, and shall have purged the blood of Jerusalem from the midst thereof by the spirit of judgment and by the spirit of burning.

And the Lord will create upon every dwelling-place of mount Zion, and upon her assemblies, a cloud and smoke by day and the shining of a flaming fire by night; for upon all the glory of Zion shall be a defence.

And there shall be a tabernacle for a shadow in the daytime from the heat, and for a place of refuge, and a covert from storm and from rain.

2 Nefi 15

- 1 Dhe atëherë unë do t'i këndoj shumë të dashurit tim një këngë të dashur, që ka të bëjë me vreshtin e tij. Shumë i dashuri im ka një vresht në një kodër shumë pjellore.
- 2 Dhe ai e rrethoi atë me gardh dhe hoqi gurët që ishin aty dhe e mbolli me hardhi nga më të mirat, dhe ndërtoi një kullë në mes të saj, dhe gjithashtu bëri një shtrydhës; dhe ai u kujdes që ajo të bënte rrush, dhe ajo bëri rrush të egër.
- 3 Dhe tani, O banorë të Jeruzalemit dhe burra të Judës, gjykoni, unë ju lutem, mes meje dhe vreshtit tim.
- 4 Ç'mund të bëja më tepër sesa bëra për vreshtin tim? Por, kur unë u kujdesa që ai të jepte rrush, ai më dha rrush të egër.
- 5 Dhe tani, shkoni aty; unë do t'ju them se ç'do t'i bëj vreshtit tim—do t'i shkul gardhin dhe ai do të hahet; dhe unë do ta shemb murin e tij dhe ai do të shkelet me këmbë;
- 6 Dhe unë do ta le djerrë; nuk do të krasitet dhe as nuk do të gërmohet; por aty do të rriten ferra dhe gjemba; unë gjithashtu do t'i urdhëroj retë, që ato të mos lëshojnë shi mbi të.
- 7 Pasi vreshti i Zotit të Ushtrive është shtëpia e Izraelit dhe burrat e Judës bima e tij e këndshme; dhe ai priste për gjykim dhe vini re, shtypje; për drejtësi, por vini re, një thirrje.
- 8 Mjerë ata që bashkojnë shtëpi me shtëpi, derisa të mos ketë më vend, që ata të mund të vendosen vetëm në mesin e tokës!
- 9 Në veshët e mi, thotë Zoti i Ushtrive, në të vërtetë shumë shtëpi do të jenë të shkretuara dhe qytete të mëdha dhe të bukura pa banorë.
- 10 Po, dhjetë akra të vreshtit do të japin një bath dhe fara e një homeri do të japë një efah.
- 11 Mjerë ata që ngrihen herët në mëngjes për të vajtur pas pijesh të forta dhe vazhdojnë deri natën dhe vera i ndez zjarr!
- 12 Dhe që harpa dhe lira, daullja dhe fyelli dhe vera janë në gostitë e tyre; por ata nuk marrin parasysh punën e Zotit, as nuk konsiderojnë veprën e duarve të tij.

2 Nephi 15

And then will I sing to my well-beloved a song of my beloved, touching his vineyard. My well-beloved hath a vineyard in a very fruitful hill.

And he fenced it, and gathered out the stones thereof, and planted it with the choicest vine, and built a tower in the midst of it, and also made a wine-press therein; and he looked that it should bring forth grapes, and it brought forth wild grapes.

And now, O inhabitants of Jerusalem, and men of Judah, judge, I pray you, betwixt me and my vineyard.

What could have been done more to my vineyard that I have not done in it? Wherefore, when I looked that it should bring forth grapes it brought forth wild grapes.

And now go to; I will tell you what I will do to my vineyard—I will take away the hedge thereof, and it shall be eaten up; and I will break down the wall thereof, and it shall be trodden down;

And I will lay it waste; it shall not be pruned nor digged; but there shall come up briars and thorns; I will also command the clouds that they rain no rain upon it.

For the vineyard of the Lord of Hosts is the house of Israel, and the men of Judah his pleasant plant; and he looked for judgment, and behold, oppression; for righteousness, but behold, a cry.

Wo unto them that join house to house, till there can be no place, that they may be placed alone in the midst of the earth!

In mine ears, said the Lord of Hosts, of a truth many houses shall be desolate, and great and fair cities without inhabitant.

Yea, ten acres of vineyard shall yield one bath, and the seed of a homer shall yield an ephah.

Wo unto them that rise up early in the morning, that they may follow strong drink, that continue until night, and wine inflame them!

And the harp, and the viol, the tabret, and pipe, and wine are in their feasts; but they regard not the work of the Lord, neither consider the operation of his hands.

13 Prandaj, njerëzit e mi janë në robëri, sepse ata nuk kanë njohuri; dhe njerëzit e tyre të famshëm janë të uritur dhe turma e tyre e tharë nga etja.

14 Prandaj, ferri është zmadhuar dhe e ka hapur gojën e tij jashtë mase; dhe lavdia e tyre dhe turma e tyre dhe zhurma e tyre dhe ai që gëzon do të zbresë në të.

15 Dhe njeriu i ulët do të ulet dhe i fuqishmi do të përulet dhe sytë e kryelartit do të përuken.

16 Por, Zoti i Ushtrive do të lartësohet në gjykim dhe Perëndia që është i shenjtë, do të shenjtërohet në drejtësi.

17 Atëherë qengjat do të kullotin sipas mënyrës së tyre dhe në vendet djerrë të të pasurve të huajt do të hanë.

18 Mjerë ata që tërheqin paudhësinë me litarët e kotësisë dhe mëkatit si me një litar qerreje;

19 Që thonë: Le të ngutet, ta shpejtojë punën e tij, që ne të mund ta shohim atë; dhe që këshilla e të Shenjtit të Izraelit të afrohet dhe të vijë, që ne të mund ta dimë.

20 Mjerë ata që e quajnë të keqen të mirë dhe të mirën të keqe, që vënë errësirën për dritë dhe dritën për errësirë, që vënë të hidhurën për të ëmbël dhe të ëmbëlën për të hidhur!

21 Mjerë ata që janë të urtë në sytë e tyre dhe të matur sipas vetes së tyre!

22 Mjerë ata që janë të fuqishëm në pirjen e verës dhe të guximshëm në përzierjen e pijeve të forta;

23 Që përlijin të ligjtë për shpërblim dhe që i heqin të drejtë drejtësinë e tij!

24 Prandaj sikurse zjarri përllan kallamishten dhe flaka konsumon bykun, rrënjët e tyre do të kalben dhe lulet e tyre do të ikin si pluhur; sepse ata kanë hedhur ligjin e Zotit të Ushtrive dhe kanë përçmuar fjalën e të Shenjtit të Izraelit.

Therefore, my people are gone into captivity, because they have no knowledge; and their honorable men are famished, and their multitude dried up with thirst.

Therefore, hell hath enlarged herself, and opened her mouth without measure; and their glory, and their multitude, and their pomp, and he that rejoiceth, shall descend into it.

And the mean man shall be brought down, and the mighty man shall be humbled, and the eyes of the lofty shall be humbled.

But the Lord of Hosts shall be exalted in judgment, and God that is holy shall be sanctified in righteousness.

Then shall the lambs feed after their manner, and the waste places of the fat ones shall strangers eat.

Wo unto them that draw iniquity with cords of vanity, and sin as it were with a cart rope;

That say: Let him make speed, hasten his work, that we may see it; and let the counsel of the Holy One of Israel draw nigh and come, that we may know it.

Wo unto them that call evil good, and good evil, that put darkness for light, and light for darkness, that put bitter for sweet, and sweet for bitter!

Wo unto the wise in their own eyes and prudent in their own sight!

Wo unto the mighty to drink wine, and men of strength to mingle strong drink;

Who justify the wicked for reward, and take away the righteousness of the righteous from him!

Therefore, as the fire devoureth the stubble, and the flame consumeth the chaff, their root shall be rottenness, and their blossoms shall go up as dust; because they have cast away the law of the Lord of Hosts, and despised the word of the Holy One of Israel.

- 25 Prandaj, është ndezur zemërimi i Zotit kundër popullit të tij dhe ai ka shtrirë dorën kundër tyre dhe i ka qëlluar ata; dhe kodrat u drodhën dhe kufomat e tyre u shqyen në mes të udhëve. Megjithëkëtë, zemërimi i tij nuk është shuar, por dora e tij është akoma e shtrirë.
- 26 Dhe ai do të ngrejë një emblemë për kombet e largëta, dhe do t'u vërshëllejë atyre nga fundi i tokës; dhe vini re, ata do të vijnë me të shpejtë, asnjë nuk do të jetë i lodhur, as nuk do të pengohen mes tyre.
- 27 Asnjëri nuk do të jetë i përgjumur ose i fjetur; as brezi i ijeve të tyre nuk do të zgjidhet, as lidhëset e këpucëve të tyre nuk do të jenë këputur;
- 28 Shigjetat e tyre do të jenë të mprehta dhe të gjithë harqet e tyre të përkulura, dhe thundrat e kuajve të tyre do të jenë si strall, dhe rrotat e tyre si ciklon, ulërima e tyre si ajo e luanit.
- 29 Ata do të ulërijnë si luanë të rinj; po, ata do të ulërijnë dhe do të bien mbi pre, dhe do ta marrin e ta çojnë në vend të sigurt, dhe askush nuk do t'ua heqë.
- 30 Dhe atë ditë ata do të ulërijnë kundër tyre, sikurse ulërima e detit; dhe në qoftë se ata shikojnë nga toka, vini re, errësirë dhe mjerim, dhe drita errësohet në qiell.

Therefore, is the anger of the Lord kindled against his people, and he hath stretched forth his hand against them, and hath smitten them; and the hills did tremble, and their carcasses were torn in the midst of the streets. For all this his anger is not turned away, but his hand is stretched out still.

And he will lift up an ensign to the nations from far, and will hiss unto them from the end of the earth; and behold, they shall come with speed swiftly; none shall be weary nor stumble among them.

None shall slumber nor sleep; neither shall the girdle of their loins be loosed, nor the latchet of their shoes be broken;

Whose arrows shall be sharp, and all their bows bent, and their horses' hoofs shall be counted like flint, and their wheels like a whirlwind, their roaring like a lion.

They shall roar like young lions; yea, they shall roar, and lay hold of the prey, and shall carry away safe, and none shall deliver.

And in that day they shall roar against them like the roaring of the sea; and if they look unto the land, behold, darkness and sorrow, and the light is darkened in the heavens thereof.

2 Nefi 16

- 1 Në vitin që mbreti Uzziah vdiq, unë pashë gjithmonë Zotin të ulur në një fron të lartë dhe të ngritur dhe cepat e mantelit të tij mbushnin tempullin.
- 2 Mbi të qëndronin serafinët; secili kishte gjashtë krahë; me dy mbulonte fytyrën, me dy mbulonte këmbët dhe me dy fluturonte.
- 3 Dhe njëri i thërriste tjetrit, dhe thoshte: I shenjtë, i shenjtë, i shenjtë është Zoti i Ushtrive; tërë toka është plot me lavdinë e tij.
- 4 Dhe shtyllat e derës lëvizën nga zëri i atij që thërriste dhe shtëpia u mbush me tym.
- 5 Atëherë unë thashë: I mjeri unë! Pasi unë mbarova; pasi unë jam një njeri me buzë jo të pastra; dhe unë jetoj në mes të një populli me buzë të papastra; pasi sytë e mi kanë parë Mbretin, Zotin e Ushtrive.
- 6 Atëherë një nga serafinët fluturoi drejt meje, duke patur një thëngjill të ndezur në dorën e tij, të cilin ai e kishte marrë me mashë nga altari;
- 7 Dhe ai e vuri atë mbi gojën time dhe tha: Shiko, ky ka prekur buzët e tua; dhe paudhësia jote është hequr dhe mëkati yt është pastruar.
- 8 Gjithashtu unë dëgjova zërin e Zotit duke thënë: Cilin të dërgoj dhe kush do të shkojë për ne? Atëherë unë thashë: Ja ku jam unë; më dërgo mua!
- 9 Dhe ai tha: Shko e thuaji këtij populli—Dëgjoni në të vërtetë, por ata nuk kuptuan; dhe shikoni në të vërtetë, por ata nuk dalluan dot.
- 10 Bëja zemrën të ashpër këtij populli dhe bëji veshët e tyre të rëndë dhe mbylli sytë e tyre—që të mos shohin me sytë e tyre dhe të mos dëgjojnë me veshët e tyre dhe të mos kuptojnë me zemrën e tyre dhe të kthehen në besim dhe të shërohen.
- 11 Atëherë unë thashë: Zot deri kur? Dhe ai tha: Derisa qytetet të braktisen pa banorë dhe shtëpitë pa njeri dhe toka të jetë krejtësisht e shkretuar;
- 12 Dhe që Zoti t'i ketë çuar njerëzit larg, pasi do të ketë një braktisje të madhe në mes të tokës.

2 Nephi 16

In the year that king Uzziah died, I saw also the Lord sitting upon a throne, high and lifted up, and his train filled the temple.

Above it stood the seraphim; each one had six wings; with twain he covered his face, and with twain he covered his feet, and with twain he did fly.

And one cried unto another, and said: Holy, holy, holy, is the Lord of Hosts; the whole earth is full of his glory.

And the posts of the door moved at the voice of him that cried, and the house was filled with smoke.

Then said I: Wo is unto me! for I am undone; because I am a man of unclean lips; and I dwell in the midst of a people of unclean lips; for mine eyes have seen the King, the Lord of Hosts.

Then flew one of the seraphim unto me, having a live coal in his hand, which he had taken with the tongs from off the altar;

And he laid it upon my mouth, and said: Lo, this has touched thy lips; and thine iniquity is taken away, and thy sin purged.

Also I heard the voice of the Lord, saying: Whom shall I send, and who will go for us? Then I said: Here am I; send me.

And he said: Go and tell this people—Hear ye indeed, but they understood not; and see ye indeed, but they perceived not.

Make the heart of this people fat, and make their ears heavy, and shut their eyes—lest they see with their eyes, and hear with their ears, and understand with their heart, and be converted and be healed.

Then said I: Lord, how long? And he said: Until the cities be wasted without inhabitant, and the houses without man, and the land be utterly desolate;

And the Lord have removed men far away, for there shall be a great forsaking in the midst of the land.

13 Por, megjithatë, do të mbesë një e dhjeta dhe ata do të kthehen dhe do të veniten si një pemë bliri dhe si një lis, substanca e të cilëve qëndron brenda kur ata hedhin gjethet; kështu fara e shenjtë do të jetë substanca e tyre.

But yet there shall be a tenth, and they shall return, and shall be eaten, as a teil tree, and as an oak whose substance is in them when they cast their leaves; so the holy seed shall be the substance thereof.

2 Nefi 17

- 1 Dhe ndodhi në ditët e Ashazit, biri i Jothamit, biri i Uzziahut, mbret i Judës, që Retsini, mbret i Sirisë dhe Pekahu, biri i Remaliahut, mbret i Izraelit, shkuan drejt Jeruzalemit për të luftuar kundër tij, por nuk mundën të triumfonin kundër tij.
- 2 Dhe iu tha shtëpisë së Davidit duke thënë: Siria është bashkuar me Efraimin. Dhe zemra e tij u drodh; dhe zemra e popullit të tij u drodh, sikurse dridhen pemët e pyllit nga era.
- 3 Atëherë Zoti i tha Isaias: Shko tani të takosh Ashazin, ti dhe Shearjashubi, biri yt, në fund të kanalit të hauzit të sipërm, në udhën e fushës së dërstarit;
- 4 Dhe thuaji atij: Dëgjo, dhe qetësohu; mos ki frikë, as zemra mos të të ligështohet për dy bishtat e këtyre urave zjarri me tym, për zemërimin e rreptë të Retsinit me Sirinë dhe të birit të Remaliahut.
- 5 Sepse Siria, Efraimi dhe biri i Remaliahut, kanë bërë komplot kundër teje, duke thënë:
- 6 Le të shkojmë kundër Judës dhe ta brengosim dhe le të bëjmë një të çarë për ne, dhe të vendosim një mbret në mes të saj, po, të birin e Tabeelit.
- 7 Kështu thotë Zoti Perëndi: Kjo nuk do të bëhet, as nuk do të ndodhë.
- 8 Pasi kreu i Sirisë është Damasku dhe kreu i Damaskut Retsini; dhe brenda gjashtëdhjetë e pesë vjetësh Efraimi do të thyhet, që të mos jetë një popull.
- 9 Dhe kreu i Efraimit është Samaria dhe kreu i Samarisë është biri i Remaliahut. Në qoftë se ju nuk besoni, me siguri ju nuk do të vendoseni.
- 10 Përveç kësaj, Zoti i foli përsëri Ashazit, duke thënë:
- 11 Kërkoi një shenjë Zotit, Perëndisë tënd; kërkoi ose në thellësitë, ose në lartësitë sipër.
- 12 Por, Ashazi tha: Unë nuk do të kërktoj, as nuk do ta tundoj Zotin.
- 13 Dhe ai tha: Dëgjo tani, O shtëpi e Davidit; është një gjë e vogël për ju të lodhni njerëzit, por, a do ta lodhni ju edhe Perëndinë tim?
- 14 Prandaj, Zoti vetë do t'ju japë një shenjë—Vini re, një virgjëreshë do të mbetet me barrë dhe do të lindë një djalë dhe do ta quaj emrin e tij Emanuel.

2 Nephi 17

And it came to pass in the days of Ahaz the son of Jotham, the son of Uzziah, king of Judah, that Rezin, king of Syria, and Pekah the son of Remaliah, king of Israel, went up toward Jerusalem to war against it, but could not prevail against it.

And it was told the house of David, saying: Syria is confederate with Ephraim. And his heart was moved, and the heart of his people, as the trees of the wood are moved with the wind.

Then said the Lord unto Isaiah: Go forth now to meet Ahaz, thou and Shearjashub thy son, at the end of the conduit of the upper pool in the highway of the fuller's field;

And say unto him: Take heed, and be quiet; fear not, neither be faint-hearted for the two tails of these smoking firebrands, for the fierce anger of Rezin with Syria, and of the son of Remaliah.

Because Syria, Ephraim, and the son of Remaliah, have taken evil counsel against thee, saying:

Let us go up against Judah and vex it, and let us make a breach therein for us, and set a king in the midst of it, yea, the son of Tabeal.

Thus saith the Lord God: It shall not stand, neither shall it come to pass.

For the head of Syria is Damascus, and the head of Damascus, Rezin; and within threescore and five years shall Ephraim be broken that it be not a people.

And the head of Ephraim is Samaria, and the head of Samaria is Remaliah's son. If ye will not believe surely ye shall not be established.

Moreover, the Lord spake again unto Ahaz, saying:

Ask thee a sign of the Lord thy God; ask it either in the depths, or in the heights above.

But Ahaz said: I will not ask, neither will I tempt the Lord.

And he said: Hear ye now, O house of David; is it a small thing for you to weary men, but will ye weary my God also?

Therefore, the Lord himself shall give you a sign—Behold, a virgin shall conceive, and shall bear a son, and shall call his name Immanuel.

- 15 Gjalpë dhe mjaltë do të hajë ai, që ai të mund të dijë të refuzojë të keqen dhe të zgjedhë të mirën.
- 16 Pasi para se fëmija të dijë të refuzojë të keqen dhe të zgjedhë të mirën, vendi që ti urren do të braktiset nga të dy mbretërit e tij.
- 17 Zoti do të sjellë mbi ty dhe mbi popullin tënd, dhe mbi shtëpinë e atit tënd, ditë që nuk kanë ardhur që nga dita që Efraimi u nda nga Juda, mbreti i Asirisë.
- 18 Dhe do të ndodhë atë ditë, që Zoti do të vërshëllezë për mizën që është në pjesën më të largët të Egjiptit dhe për bletën që është në tokën e Asirisë.
- 19 Dhe ato do të vijnë dhe të gjitha do të pushojnë në luginat e shkretuara, dhe në vrimat e shkëmbinjve, dhe mbi të gjithë gjembat dhe mbi të gjitha shkurret.
- 20 Në të njëjtën ditë, Zoti do të rruajë me një brisk të marrë hua, nga ata që janë matanë lumit, nga mbreti i Asirisë, kokën dhe qimet e këmbëve; dhe do të heqë edhe mjekrën.
- 21 Dhe do të ndodhë atë ditë, që një njeri do të ushqejë një lopë të re dhe dy dele.
- 22 Dhe do të ndodhë që nga qumështi i shumtë që do të japin, ai do të hajë gjalpë; pasi gjalpë dhe mjaltë do të hajë çdo njeri që do të mbesë në atë tokë.
- 23 Dhe do të ndodhë që atë ditë, çdo vend ku ishin një mijë hardhi me një vlerë prej një mijë monedhash argjendi, do të jetë për ferra dhe gjemba.
- 24 Me shigjeta dhe me harqe do të vijnë njerëzit në atë drejtim, sepse i gjithë vendi do të bëhet ferra dhe gjemba.
- 25 Dhe mbi të gjitha kodrat që do të gërmohen me kazmë, nuk do të shkojë frika e ferrave dhe gjembave; por do të jenë për të çuar aty qetë dhe për t'u shkelur nga bagëtia e imët.

Butter and honey shall he eat, that he may know to refuse the evil and to choose the good.

For before the child shall know to refuse the evil and choose the good, the land that thou abhorrest shall be forsaken of both her kings.

The Lord shall bring upon thee, and upon thy people, and upon thy father's house, days that have not come from the day that Ephraim departed from Judah, the king of Assyria.

And it shall come to pass in that day that the Lord shall hiss for the fly that is in the uttermost part of Egypt, and for the bee that is in the land of Assyria.

And they shall come, and shall rest all of them in the desolate valleys, and in the holes of the rocks, and upon all thorns, and upon all bushes.

In the same day shall the Lord shave with a razor that is hired, by them beyond the river, by the king of Assyria, the head, and the hair of the feet; and it shall also consume the beard.

And it shall come to pass in that day, a man shall nourish a young cow and two sheep;

And it shall come to pass, for the abundance of milk they shall give he shall eat butter; for butter and honey shall every one eat that is left in the land.

And it shall come to pass in that day, every place shall be, where there were a thousand vines at a thousand silverlings, which shall be for briers and thorns.

With arrows and with bows shall men come thither, because all the land shall become briers and thorns.

And all hills that shall be digged with the mattock, there shall not come thither the fear of briers and thorns; but it shall be for the sending forth of oxen, and the treading of lesser cattle.

2 Nefi 18

- 1 Përveç kësaj, fjala e Zotit më tha: Merr një pergamenë të madhe dhe shkruaj në të me një penë njeriu, në lidhje me Maher-shalal-hash-bazin.
- 2 Dhe unë mora me vete dëshmitarë besnikë për të regjistruar, priftin Uria dhe Zakarian, birin e Jaberekiahut.
- 3 Dhe unë vajta te profeteshja; dhe ajo mbeti me barrë dhe lindi një djalë. Atëherë Zoti më tha: Quaje Maher-shalal-hash-baz.
- 4 Por, vër re, para se fëmija të dijë të thotë ati im dhe nëna ime, pasuritë e Damaskut dhe plaçka e Samarias do të hiqen para mbretit të Asirisë.
- 5 Zoti gjithashtu më foli përsëri, duke thënë:
- 6 Përderisa ky popull nuk pranon ujërat e Siloet, që rrjedhin me ngadalë dhe gëzohet në Retsinin dhe birin e Remaliahut;
- 7 Prandaj tani, vër re, Zoti sjell mbi ta ujërat e lumit, të fuqishme dhe të shumta, madje mbretin e Asirisë dhe gjithë lavdinë e tij; dhe ai do të vërshojë mbi të gjitha kanalet e tij dhe do të dalë përmbi të gjitha brigjet e shtratit të tij.
- 8 Dhe ai do të kalojë nëpër Judë; ai do të përmbytë dhe do të mbulojë, ai do të arrijë madje deri te qafa; dhe zgjatja e krahëve të tij do të mbushë gjerësinë e tokës sate, O Emanuel.
- 9 Bashkohuni, O popull dhe ju do të thyheni në copa; dhe mbani vesh të gjithë ju, që jeni nga vende të largëta; armatosuni dhe ju do të thyheni në copa; armatosuni dhe ju do të thyheni në copa.
- 10 Këshillohuni së bashku dhe nuk do të bëhet gjë; thoni fjalën dhe nuk do të qëndrojë, pasi Perëndia është me ne.
- 11 Pasi kështu më foli Zoti, me një dorë të fortë dhe më udhëzoi të mos eci në udhën e këtij populli, duke thënë:
- 12 Mos quaj një bashkim, çdo gjë që ky popull do të quajë një bashkim; as mos u frikëso nga frika e tyre, as mos u tremb.
- 13 Shenjtëro vetë Zotin e Ushtrive dhe le të jetë ai frika jote dhe le të jetë ai tmerri yt.

2 Nephi 18

Moreover, the word of the Lord said unto me: Take thee a great roll, and write in it with a man's pen, concerning Maher-shalal-hash-baz.

And I took unto me faithful witnesses to record, Uria the priest, and Zechariah the son of Jeberechiah.

And I went unto the prophetess; and she conceived and bare a son. Then said the Lord to me: Call his name, Maher-shalal-hash-baz.

For behold, the child shall not have knowledge to cry, My father, and my mother, before the riches of Damascus and the spoil of Samaria shall be taken away before the king of Assyria.

The Lord spake also unto me again, saying:

Forasmuch as this people refuseth the waters of Shiloah that go softly, and rejoice in Rezin and Remaliah's son;

Now therefore, behold, the Lord bringeth up upon them the waters of the river, strong and many, even the king of Assyria and all his glory; and he shall come up over all his channels, and go over all his banks.

And he shall pass through Judah; he shall overflow and go over, he shall reach even to the neck; and the stretching out of his wings shall fill the breadth of thy land, O Immanuel.

Associate yourselves, O ye people, and ye shall be broken in pieces; and give ear all ye of far countries; gird yourselves, and ye shall be broken in pieces; gird yourselves, and ye shall be broken in pieces.

Take counsel together, and it shall come to naught; speak the word, and it shall not stand; for God is with us.

For the Lord spake thus to me with a strong hand, and instructed me that I should not walk in the way of this people, saying:

Say ye not, A confederacy, to all to whom this people shall say, A confederacy; neither fear ye their fear, nor be afraid.

Sanctify the Lord of Hosts himself, and let him be your fear, and let him be your dread.

14 Dhe ai do të jetë si një vend i shenjtë; por si një gur pengues dhe si një shkëmb fyerje për të dyja shtëpitë e Izraelit, si një kurth dhe një çark për banorët e Jeruzalemit.

15 Dhe shumë midis tyre do të pengohen dhe do të bien, dhe do të thyhen, dhe do të ngecin në kurth dhe do të kapen.

16 Lidh dëshminë, vulos ligjin mes dishepujve të mi!

17 Dhe unë do të pres te Zoti që fsheh fytyrën e tij nga shtëpia e Jakobit dhe unë do të pres për të.

18 Vër re, unë dhe fëmijët që më ka dhënë Zoti janë për shenja dhe për çudi në Izrael nga Zoti i Ushtrive, që banon në malin Sion.

19 Dhe kur ata do të thonë: Kërko për mediumet dhe magjistarët që mërmëritin dhe belbëzojnë—a nuk duhet një popull të pyesë Perëndinë e tij, në vend që të dëgjojë të vdekurit për të gjallët?

20 Te ligji dhe te dëshmia; dhe nëse ata nuk flasin sipas kësaj fjale, është për shkak se nuk ka dritë në ta.

21 Dhe do ta kalojnë atë të dobësuar dhe të uritur; dhe do të ndodhë që kur ata të jenë të uritur, do të shqetësohen dhe do të mallkojnë mbretin e tyre dhe Perëndinë e tyre dhe do të shikojnë lart.

22 Dhe ata do të shikojnë drejt tokës, do të shohin ngatërresa dhe errësirë, mugëtirë ankthi dhe do të çohen në errësirë.

And he shall be for a sanctuary; but for a stone of stumbling, and for a rock of offense to both the houses of Israel, for a gin and a snare to the inhabitants of Jerusalem.

And many among them shall stumble and fall, and be broken, and be snared, and be taken.

Bind up the testimony, seal the law among my disciples.

And I will wait upon the Lord, that hideth his face from the house of Jacob, and I will look for him.

Behold, I and the children whom the Lord hath given me are for signs and for wonders in Israel from the Lord of Hosts, which dwelleth in Mount Zion.

And when they shall say unto you: Seek unto them that have familiar spirits, and unto wizards that peep and mutter—should not a people seek unto their God for the living to hear from the dead?

To the law and to the testimony; and if they speak not according to this word, it is because there is no light in them.

And they shall pass through it hardly bestead and hungry; and it shall come to pass that when they shall be hungry, they shall fret themselves, and curse their king and their God, and look upward.

And they shall look unto the earth and behold trouble, and darkness, dimness of anguish, and shall be driven to darkness.

2 Nefi 19

- 1 Megjithatë, mugëtira nuk do të jetë aq sa ishte gjatë ndëshkimit të tyre, kur së pari ai e mjeroi lehtë tokën e Zabulonit, tokën e Naftalit dhe pastaj e mjeroi më rëndë gjatë Detit të Kuq, matanë Jordanit në Galilenë e kombeve.
- 2 Njerëzit që ecën në errësirë kanë parë një dritë të madhe; ata që jetojnë në tokën e hijes së vdekjes, mbi ta ka shkëlqyer drita.
- 3 Ti ke shtuar kombin dhe ke rritur gëzimin—ata gëzohen para teje sipas gëzimit të korrjes, dhe sikurse njerëzit gëzohen kur ata ndajnë plaçkën.
- 4 Pasi ti ke thyer zgjedhën e barrës së tij dhe shkopin e supit të tij, shufrën e shtypësit të tij.
- 5 Pasi çdo betejë e luftëtarit është me zhurmë të ngatërruar, dhe rrobat të mbuluara me gjak; por kjo do të jetë me djegie dhe eshkë.
- 6 Pasi një fëmijë na ka lindur, një djalë na është dhënë; dhe perandoria do të jetë mbi shpatullën e tij; dhe ai do të quhet i Mrekullueshëm, Këshilltar, Perëndia i Fuqishëm, Ati i Amshuar, Princi i Paqes.
- 7 Për rritjen e perandorisë dhe paqes nuk ka fund, mbi fronin e Davidit dhe mbi mbretërinë e tij për ta rregulluar dhe për ta vendosur me gjykim dhe me drejtësi, nga tani e tutje, e përgjithmonë. Zelli i Zotit të Ushtrive do ta bëjë këtë.
- 8 Zoti i dërgoi Jakobit fjalën e tij dhe ajo ka ndriçuar Izraelin.
- 9 Dhe të gjithë njerëzit do ta dinë, madje Efraimi dhe banorët e Samarisë, që thonë me kryelartësi dhe me mburrje në zemër:
- 10 Tullat kanë rënë, por ne do të ndërtojmë me gurë të prerë; panjat janë prerë, por ne do t'i zëvendësojmë ato me qitro.
- 11 Prandaj, Zoti do t'i ngrrej kundërshtarët e Retsinit kundër tij; dhe do të bashkojë tok armiqte të tij;
- 12 Sirianët para dhe Filistejtë pas; dhe ata do ta përpijnë Izraelin, me gojë hapur. Megjithatë, zemërimi i tij nuk shuhet, por dora e tij është akoma e shtrirë.
- 13 Pasi njerëzit nuk i drejtohen atij që i qëllon dhe as nuk e kërkojnë Zotin e Ushtrive.

2 Nephi 19

Nevertheless, the dimness shall not be such as was in her vexation, when at first he lightly afflicted the land of Zebulun, and the land of Naphtali, and afterwards did more grievously afflict by the way of the Red Sea beyond Jordan in Galilee of the nations.

The people that walked in darkness have seen a great light; they that dwell in the land of the shadow of death, upon them hath the light shined.

Thou hast multiplied the nation, and increased the joy—they joy before thee according to the joy in harvest, and as men rejoice when they divide the spoil.

For thou hast broken the yoke of his burden, and the staff of his shoulder, the rod of his oppressor.

For every battle of the warrior is with confused noise, and garments rolled in blood; but this shall be with burning and fuel of fire.

For unto us a child is born, unto us a son is given; and the government shall be upon his shoulder; and his name shall be called, Wonderful, Counselor, The Mighty God, The Everlasting Father, The Prince of Peace.

Of the increase of government and peace there is no end, upon the throne of David, and upon his kingdom to order it, and to establish it with judgment and with justice from henceforth, even forever. The zeal of the Lord of Hosts will perform this.

The Lord sent his word unto Jacob and it hath lighted upon Israel.

And all the people shall know, even Ephraim and the inhabitants of Samaria, that say in the pride and stoutness of heart:

The bricks are fallen down, but we will build with hewn stones; the sycamores are cut down, but we will change them into cedars.

Therefore the Lord shall set up the adversaries of Rezin against him, and join his enemies together;

The Syrians before and the Philistines behind; and they shall devour Israel with open mouth. For all this his anger is not turned away, but his hand is stretched out still.

For the people turneth not unto him that smiteth them, neither do they seek the Lord of Hosts.

- 14 Prandaj, Zoti do të përjashtojë nga Izraeli, kokën dhe bishtin, degën dhe kallamin brenda një dite.
- 15 I moshuari, ai është koka; dhe profeti që mëson gënjeshtër, është bishti.
- 16 Pasi udhëheqësit e këtij populli bëjnë që ai të gabojë; dhe ata që udhëhiqen prej tyre shkatërrohen.
- 17 Prandaj Zoti nuk do të ketë gëzim në të rinjtë e tyre, as nuk do të ketë mëshirë për jetimët dhe për të vejat e tyre; pasi secili prej tyre është një hipokrit dhe një keqbërës dhe çdo gojë flet marrëzira. Megjithatë, zemërimi i tij nuk shuhet, por dora e tij është akoma e shtrirë.
- 18 Pasi ligësia digjet porsì zjarri; ajo do të përlejë ferrat dhe gjembat dhe do të ndezë pjesën më të dendur të pyjeve dhe ato do të ngjiten lart ashtu si ngjitet lart tymi.
- 19 Nëpërmjet zemërimit të Zotit të Ushtrive, vendi është errësuar dhe njerëzit do të jenë si eshka e zjarrit; askush nuk do ta kursejë të vëllanë.
- 20 Dhe ai do të vjedhë nga e djathta dhe do të jetë i uritur; dhe do të hajë nga e majta dhe nuk do të jetë i kënaqur; çdo njeri do të hajë mishin e krahut të vet—
- 21 Manasi, Efraimi; dhe Efraimi, Manasi; ata do të jenë së bashku kundër Judës. Megjithatë, zemërimi i tij nuk shuhet por dora e tij është akoma e shtrirë.

Therefore will the Lord cut off from Israel head and tail, branch and rush in one day.

The ancient, he is the head; and the prophet that teacheth lies, he is the tail.

For the leaders of this people cause them to err; and they that are led of them are destroyed.

Therefore the Lord shall have no joy in their young men, neither shall have mercy on their fatherless and widows; for every one of them is a hypocrite and an evildoer, and every mouth speaketh folly. For all this his anger is not turned away, but his hand is stretched out still.

For wickedness burneth as the fire; it shall devour the briars and thorns, and shall kindle in the thickets of the forests, and they shall mount up like the lifting up of smoke.

Through the wrath of the Lord of Hosts is the land darkened, and the people shall be as the fuel of the fire; no man shall spare his brother.

And he shall snatch on the right hand and be hungry; and he shall eat on the left hand and they shall not be satisfied; they shall eat every man the flesh of his own arm—

Manasseh, Ephraim; and Ephraim, Manasseh; they together shall be against Judah. For all this his anger is not turned away, but his hand is stretched out still.

2 Nefi 20

- 1 Mjerë ata që nxjerrin dekrete të padrejta dhe që shkruajnë mjerimin që ata kanë porositur;
- 2 Për të larguar nevojtarët nga gjykimi dhe për t'u hequr të drejtën të varfërve të popullit tim, që të vejat të jenë pre e tyre dhe ata të mundin të grabitin jetimët!
- 3 Dhe çdo të bëni ju ditën e ndëshkimit dhe në shkretimin që do të vijë nga larg? Te kush do të ikni për të kërkuar ndihmë? Dhe ku do ta lini lavdinë tuaj?
- 4 Pa mua, ata do të përkulen nën të burgosurit dhe do të bien nën të vrrarët. Megjithatë, zemërimi i tij nuk është shuar, por dora e tij është akoma e shtrirë.
- 5 O Asir, shufra e zemërimit tim dhe shkopi në dorën e tyre është indinjata e tyre.
- 6 Unë do ta dërgoj atë kundër një kombi hipokrit dhe kundër popullit të zemërimit tim unë do ta ngarkoj atë të marrë plaçkën dhe të marrë prenë dhe të shkelë mbi ta, si mbi llucën e udhëve.
- 7 Megjithatë, ai nuk mendon kështu, as zemra e tij nuk mendon kështu, por në zemrën e tij do të donte të shkatërronte dhe të përjashtonte shumë kombe.
- 8 Pasi ai thotë: A nuk janë princat e mi të gjithë së bashku mbretër?
- 9 A nuk është Kalno si Karkemishi? A nuk është Hamathi si Arpadi? A nuk është Samaria si Damasku?
- 10 Meqë dora ime ka krijuar mbretëritë e idhujve, imazhet e gdhendura të të cilave ua kalonin atyre të Jeruzalemit dhe të Samarisë;
- 11 A nuk do të mund unë të bëj, sikurse bëra me Samarinë dhe idhujt e saj, të bëj kështu me Jeruzalemin dhe me idhujt e tij?
- 12 Kështu që, do të ndodhë që kur Zoti të ketë kryer krejt punën e tij mbi malin Sion dhe mbi Jeruzalemin, unë do ta ndëshkoj frytin e zemrës së guximshme të mbretit të Asirisë dhe lavdinë e shikimeve të tij të larta.

2 Nephi 20

Wo unto them that decree unrighteous decrees, and that write grievousness which they have prescribed;

To turn away the needy from judgment, and to take away the right from the poor of my people, that widows may be their prey, and that they may rob the fatherless!

And what will ye do in the day of visitation, and in the desolation which shall come from far? to whom will ye flee for help? and where will ye leave your glory?

Without me they shall bow down under the prisoners, and they shall fall under the slain. For all this his anger is not turned away, but his hand is stretched out still.

O Assyrian, the rod of mine anger, and the staff in their hand is their indignation.

I will send him against a hypocritical nation, and against the people of my wrath will I give him a charge to take the spoil, and to take the prey, and to tread them down like the mire of the streets.

Howbeit he meaneth not so, neither doth his heart think so; but in his heart it is to destroy and cut off nations not a few.

For he saith: Are not my princes altogether kings?

Is not Calno as Carchemish? Is not Hamath as Arpad? Is not Samaria as Damascus?

As my hand hath founded the kingdoms of the idols, and whose graven images did excel them of Jerusalem and of Samaria;

Shall I not, as I have done unto Samaria and her idols, so do to Jerusalem and to her idols?

Wherefore it shall come to pass that when the Lord hath performed his whole work upon Mount Zion and upon Jerusalem, I will punish the fruit of the stout heart of the king of Assyria, and the glory of his high looks.

- 13 Pasi ai thotë: Me fuqinë e dorës sime dhe me urtësinë time unë i kam bërë këto gjëra; pasi unë jam i matur; dhe unë kam lëvizur kufijtë e popullit dhe kam grabitur thesaret e tyre, dhe unë kam nënshtruar banorët si një burrë trim.
- 14 Dhe dora ime ka gjetur si një fole pasuritë e popullit dhe sikurse dikush mbledh vezët që kanë mbetur, ashtu unë kam mbledhur gjithë tokën; dhe nuk pati asnjë që luajti krahun, ose hapi gojën, ose që cicëroi.
- 15 A do të krenohet sëpata kundër atij që e përdor për të prerë? A do të lëvdohet sharra kundër atij që e shtyn? Sikurse shufra të kthehej kundër atij që e ngre, ose sikurse shkopi të mund të ngrihej lart vetiu, si të mos ishte prej druri!
- 16 Prandaj Zoti, Zoti i Ushtrive do të dërgojë mes të shëndoshëve të tij, hollësi; dhe nën lavdinë e tij, ai do të ndezë një flakë, si flaka e një zjarri.
- 17 Dhe drita e Izraelit do të jetë si një zjarr dhe i Shenjti i tij si flakë dhe do të djegë dhe do të përpijë gjembat dhe ferrat e tij në një ditë.
- 18 Dhe do të konsumojë madhështinë e pyllit të tij dhe të fushës së tij pjellore, si shpirtin ashtu dhe trupin; dhe ata do të jenë si një flamurbajtës që i bie të fikët.
- 19 Dhe mbetja e pemëve të pyllit të tij do të jetë kaq pak, sa që një fëmijë mund t'i numërojë.
- 20 Dhe do të ndodhë në atë ditë, që mbetja e Izraelit dhe ata që do të kenë shpëtuar të shtëpisë së Jakobit, nuk do të varen më në atë që i goditi, por do të varen te Zoti, tek i Shenjti i Izraelit, në të vërtetën.
- 21 Mbetja do të kthehet, po, madje mbetja e Jakobit, te Perëndia i fuqishëm.
- 22 Pasi, megjithëse populli yt, Izrael, është si rëra e detit, prapë një mbetje e tyre do të kthehet; shkatërrimi i dekretuar do të përmytet nga drejtësia.
- 23 Pasi, Zoti, Perëndia i Ushtrive, do të bëjë një shkatërrim, madje të caktuar për të gjithë tokën.
- 24 Prandaj, kështu thotë Zoti, Perëndia i Ushtrive: O populli im që banon në Sion, mos u frikëso nga Asiri; ai do të të qëllojë me një shufër dhe do të ngrëjë shkopin e tij kundër teje, sipas mënyrës së Egjiptit.

For he saith: By the strength of my hand and by my wisdom I have done these things; for I am prudent; and I have moved the borders of the people, and have robbed their treasures, and I have put down the inhabitants like a valiant man;

And my hand hath found as a nest the riches of the people; and as one gathereth eggs that are left have I gathered all the earth; and there was none that moved the wing, or opened the mouth, or peeped.

Shall the ax boast itself against him that heweth therewith? Shall the saw magnify itself against him that shaketh it? As if the rod should shake itself against them that lift it up, or as if the staff should lift up itself as if it were no wood!

Therefore shall the Lord, the Lord of Hosts, send among his fat ones, leanness; and under his glory he shall kindle a burning like the burning of a fire.

And the light of Israel shall be for a fire, and his Holy One for a flame, and shall burn and shall devour his thorns and his briars in one day;

And shall consume the glory of his forest, and of his fruitful field, both soul and body; and they shall be as when a standard-bearer fainteth.

And the rest of the trees of his forest shall be few, that a child may write them.

And it shall come to pass in that day, that the remnant of Israel, and such as are escaped of the house of Jacob, shall no more again stay upon him that smote them, but shall stay upon the Lord, the Holy One of Israel, in truth.

The remnant shall return, yea, even the remnant of Jacob, unto the mighty God.

For though thy people Israel be as the sand of the sea, yet a remnant of them shall return; the consumption decreed shall overflow with righteousness.

For the Lord God of Hosts shall make a consumption, even determined in all the land.

Therefore, thus saith the Lord God of Hosts: O my people that dwellest in Zion, be not afraid of the Assyrian; he shall smite thee with a rod, and shall lift up his staff against thee, after the manner of Egypt.

25 Pasi edhe pak kohë dhe indinjata do të pushojë
dhe zemërimi im në shkatërrimin e tyre.

26 Dhe Zoti i Ushtrive do të dërgojë një ndëshkim për
të, sikurse gjakderdhja e Madianit te shkëmbi i
Horebit; dhe sikurse shufra e tij ishte mbi det, ashtu
ai do ta ngrëjë, sipas mënyrës së Egjiptit.

27 Dhe do të ndodhë atë ditë që barra e tij do të hiqet
prej supit tënd dhe zgjedha e tij nga qafa jote dhe
zgjedha do të shkatërrohet për shkak të vajimit.

28 Ai ka ardhur në Ajath, ai kaloi Migronin;
ngarkesat i vendosi në Mikmash.

29 Ata kanë kaluar nëpër udhë; ata kanë fushuar në
Geba; Ramahu është i frikësuar; Gibeahu i Saulit ka
ikur.

30 Ngri zërin, O bijë e Galimit; bëj që të dëgjohet te
Laishi, O i mjeri Anathoth.

31 Madmenahu ka lëvizur; banorët e Gebimit
mblidhen për të ikur.

32 Megjithatë, atë ditë ai do të qëndrojë në Nob; ai do
të tundë dorën e tij kundër malit të së bijës së Sionit,
kodrës së Jeruzalemit.

33 Vër re, Zoti, Zoti i Ushtrive do të cunjojë degën
me terror; dhe më të lartat do të priten; dhe krenarët
do të përulen.

34 Dhe ai do të presë pjesën më të dendur të pyjeve
me hekur dhe Libani do të bjerë nga një i fuqishëm.

For yet a very little while, and the indignation
shall cease, and mine anger in their destruction.

And the Lord of Hosts shall stir up a scourge for
him according to the slaughter of Midian at the rock
of Oreb; and as his rod was upon the sea so shall he
lift it up after the manner of Egypt.

And it shall come to pass in that day that his bur-
den shall be taken away from off thy shoulder, and
his yoke from off thy neck, and the yoke shall be de-
stroyed because of the anointing.

He is come to Aiath, he is passed to Migron; at
Michmash he hath laid up his carriages.

They are gone over the passage; they have taken
up their lodging at Geba; Ramath is afraid; Gibeah of
Saul is fled.

Lift up the voice, O daughter of Gallim; cause it to
be heard unto Laish, O poor Anathoth.

Madmenah is removed; the inhabitants of Gebim
gather themselves to flee.

As yet shall he remain at Nob that day; he shall
shake his hand against the mount of the daughter of
Zion, the hill of Jerusalem.

Behold, the Lord, the Lord of Hosts shall lop the
bough with terror; and the high ones of stature shall
be hewn down; and the haughty shall be humbled.

And he shall cut down the thickets of the forests
with iron, and Lebanon shall fall by a mighty one.

2 Nefi 21

- 1 Dhe do të dalë një degëz nga trungu i Isait dhe një filiz do të rritet nga rrënjët e tij.
- 2 Dhe Shpirti i Zotit do të pushojë mbi të, shpirti i urtësisë dhe i kuptimit, shpirti i këshillës dhe i fuqisë, shpirti i diturisë dhe i frikës ndaj Zotit;
- 3 Dhe do ta bëjë të kuptojë shpejt në frikën e Zotit; dhe ai nuk do të gjykojë nga pamja e syve të tij, as nuk do të qortojë nga dëgjimi i veshëve të tij.
- 4 Por me drejtësi ai do të gjykojë të varfërin dhe do të qortojë me barazi të bindurit e tokës; dhe ai do të godasë tokën me shufrën e gojës së tij dhe me frymën e buzëve të tij do të vrasë të ligjtë.
- 5 Dhe drejtësia do të jetë brezi i ijeve të tija dhe besnikëria brezi i veshkave të tij.
- 6 Ujku do të jetojë me qengjin, leopardi do të shtrihet pranë kecit dhe viçi dhe këlyshi i luanit dhe mëzati së bashku; dhe një fëmijë i vogël do t'i udhëheqë.
- 7 Dhe lopa dhe ariu do të kullotin; këlyshët e tyre do të shtrihen së bashku; dhe luani do të hajë kashtë si kau.
- 8 Dhe foshnja e gjirit do të luajë mbi vrimën e nepërkës dhe fëmija i zvjerdhur do ta verë dorën e tij në strofkën e skrapthit.
- 9 Ata nuk do të prishin, as shkatërrojnë malin tim të shenjtë; pasi toka do të jetë plot me diturinë e Zotit, sikurse ujërat mbulojnë detin.
- 10 Dhe në atë ditë do të ketë një rrënjë të Isait, që do të caktohet si një emblemë e njerëzve; dhe atë do ta kërkojnë Johebrenjtë; dhe pushimi i tij do të jetë i lavdishëm.
- 11 Dhe do të ndodhë në atë ditë, që Zoti do të shtrijë dorën e tij përsëri herën e dytë, për të rimarrë mbetjen e popullit të tij, që do të ketë mbetur nga Asiria dhe nga Egjipti, dhe nga Pathrosi dhe nga Kushi, dhe nga Elami dhe nga Shinari, dhe nga Hamathi dhe nga ishujt e detit.

2 Nephi 21

- And there shall come forth a rod out of the stem of Jesse, and a branch shall grow out of his roots.
- And the Spirit of the Lord shall rest upon him, the spirit of wisdom and understanding, the spirit of counsel and might, the spirit of knowledge and of the fear of the Lord;
- And shall make him of quick understanding in the fear of the Lord; and he shall not judge after the sight of his eyes, neither reprove after the hearing of his ears.
- But with righteousness shall he judge the poor, and reprove with equity for the meek of the earth; and he shall smite the earth with the rod of his mouth, and with the breath of his lips shall he slay the wicked.
- And righteousness shall be the girdle of his loins, and faithfulness the girdle of his reins.
- The wolf also shall dwell with the lamb, and the leopard shall lie down with the kid, and the calf and the young lion and fatling together; and a little child shall lead them.
- And the cow and the bear shall feed; their young ones shall lie down together; and the lion shall eat straw like the ox.
- And the sucking child shall play on the hole of the asp, and the weaned child shall put his hand on the cockatrice's den.
- They shall not hurt nor destroy in all my holy mountain, for the earth shall be full of the knowledge of the Lord, as the waters cover the sea.
- And in that day there shall be a root of Jesse, which shall stand for an ensign of the people; to it shall the Gentiles seek; and his rest shall be glorious.
- And it shall come to pass in that day that the Lord shall set his hand again the second time to recover the remnant of his people which shall be left, from Assyria, and from Egypt, and from Pathros, and from Cush, and from Elam, and from Shinar, and from Hamath, and from the islands of the sea.

- 12 Dhe ai do të ngrejë një emblemë për kombet dhe do të mbledhë së bashku të dëbuarit e Izraelit dhe do të mbledhë tok të shpërndarët e Judës nga të katër anët e tokës.
- 13 Zilia e Efraimit gjithashtu do të zhduket dhe kundërshtarët e Judës do të përjashtohen; Efraimi nuk do ta ketë zili Judën dhe Juda nuk do ta trazojë Efraimin.
- 14 Por ata do të fluturojnë mbi supet e Filistinëve në drejtim të perëndimit; ata do të plaçkitin së bashku lindjen; ata do të vënë dorë mbi Edomin dhe Moabin; dhe fëmijët e Amonit do t'u binden atyre.
- 15 Dhe Zoti do ta shkatërrojë krejtësisht gjuhën e detit egjiptian; dhe me erën e tij të fuqishme ai do të tundë dorën e tij mbi lumë dhe do ta godasë atë në shtatë rrjedha dhe do të bëjë që njerëzit ta kalojnë atë me këpucë të thata.
- 16 Dhe do të ketë një udhë kryesore për mbetjen e popullit të tij, që do të mbetet nga Asiria, sikurse që për Izraelin në ditën që ai doli nga toka e Egjiptit.

And he shall set up an ensign for the nations, and shall assemble the outcasts of Israel, and gather together the dispersed of Judah from the four corners of the earth.

The envy of Ephraim also shall depart, and the adversaries of Judah shall be cut off; Ephraim shall not envy Judah, and Judah shall not vex Ephraim.

But they shall fly upon the shoulders of the Philistines towards the west; they shall spoil them of the east together; they shall lay their hand upon Edom and Moab; and the children of Ammon shall obey them.

And the Lord shall utterly destroy the tongue of the Egyptian sea; and with his mighty wind he shall shake his hand over the river, and shall smite it in the seven streams, and make men go over dry shod.

And there shall be a highway for the remnant of his people which shall be left, from Assyria, like as it was to Israel in the day that he came up out of the land of Egypt.

2 Nefi 22

- 1 Dhe në atë ditë, ti do të thuash: O Zot, unë do të të lavdëroj; megjithëse ti ishe i zemëruar me mua; zemërimi t'u shua dhe ti më qetësove.
- 2 Vini re, Perëndia është shpëtimi im; unë do të besoj dhe nuk do të kem frikë; pasi Zoti ЈЕHOVA është fuqia ime dhe kënga ime; ai është bërë gjithashtu shpëtimi im.
- 3 Prandaj, me gëzim ju do të merrni ujë nga pusët e shpëtimit.
- 4 Dhe atë ditë ju do të thoni: Lavdëroni Zotin, thirrni emrin e tij, shpallni veprat e tij mes njerëzve, thoni se emri i tij është lartësuar.
- 5 I këndonit Zotit, pasi ai ka bërë gjëra të shkëlqyeshme; kjo dihet në tërë tokën.
- 6 Thirr e bërtit, ti banor i Sionit; pasi i madh është i Shenjti i Izraelit në mesin tënd.

2 Nephi 22

And in that day thou shalt say: O Lord, I will praise thee; though thou wast angry with me thine anger is turned away, and thou comfortedst me.

Behold, God is my salvation; I will trust, and not be afraid; for the Lord ЈЕHOVAH is my strength and my song; he also has become my salvation.

Therefore, with joy shall ye draw water out of the wells of salvation.

And in that day shall ye say: Praise the Lord, call upon his name, declare his doings among the people, make mention that his name is exalted.

Sing unto the Lord; for he hath done excellent things; this is known in all the earth.

Cry out and shout, thou inhabitant of Zion; for great is the Holy One of Israel in the midst of thee.

2 Nefi 23

- 1 Barra e Babilonisë që pa Isaia, i biri i Amotsit.
- 2 Ngrini një flamur mbi malin e lartë, ngrini zërin ndaj tyre, shkundni dorën që të mund të hyjnë në portat e fisnikëve.
- 3 Unë kam urdhëruar të shenjtëruarit e mi, kam thirrur gjithashtu të fuqishmit e mi, pasi zemërimi im nuk është me ata që gëzohen në madhërinë time.
- 4 Zhurma e turmës në male, si e një populli të madh, një zhurmë e potershme e mbretërive të kombeve të mbledhura së bashku, Zoti i Ushtrive rreshton ushtritë e betejës.
- 5 Vijnë nga një vend i largët, nga fundi i qiellit, po, Zoti dhe armët e indinjatës së tij, për të shkatërruar të gjithë tokën.
- 6 Ulërin, pasi dita e Zotit po afron; ajo do të vijë si një shkatërrim nga i Plotfuqishmi.
- 7 Prandaj, të gjitha duart do të plogështohen, zemra e çdo njeriu do të shkrihet;
- 8 Dhe ata do të frikësohen; dhembje të forta dhe hidhërim do t'i pushtojnë; ata do të çuditen me njëri-tjetrin; fytyrat e tyre do të jenë si flakë.
- 9 Vini re, dita e Zotit vjen e pamëshirshme si me furi ashtu dhe me zemërim të rreptë, për ta lënë vendin e shkretuar; dhe ai do të shkatërrojë mëkatarët prej saj.
- 10 Pasi yjet e qiellit dhe yllësitë e atjeshme nuk do ta japin dritën e tyre; dielli do të errësohet në udhëtimin e tij dhe hëna do të bëjë që drita e saj të mos ndriçojë.
- 11 Dhe unë do ta ndëshkoj botën për ligësitë dhe të ligjtë për paudhësinë e tyre; unë do të bëj që arroganca e kryelartit të marrë fund dhe do të hedh poshtë mendjemadhësinë e të tmerrshmit.
- 12 Unë do ta bëj një njeri më të çmueshëm se ari i kulluar; madje një njeri më të çmueshëm se kallëpi prej ari i Ofrit.
- 13 Prandaj, unë do të shkund qiejt dhe toka do të lëvizë nga vendi i saj, në zemërimin e Zotit të Ushtrive; dhe në ditën e zemërimit të rreptë të tij.

2 Nephi 23

The burden of Babylon, which Isaiah the son of Amoz did see.

Lift ye up a banner upon the high mountain, exalt the voice unto them, shake the hand, that they may go into the gates of the nobles.

I have commanded my sanctified ones, I have also called my mighty ones, for mine anger is not upon them that rejoice in my highness.

The noise of the multitude in the mountains like as of a great people, a tumultuous noise of the kingdoms of nations gathered together, the Lord of Hosts mustereth the hosts of the battle.

They come from a far country, from the end of heaven, yea, the Lord, and the weapons of his indignation, to destroy the whole land.

Howl ye, for the day of the Lord is at hand; it shall come as a destruction from the Almighty.

Therefore shall all hands be faint, every man's heart shall melt;

And they shall be afraid; pangs and sorrows shall take hold of them; they shall be amazed one at another; their faces shall be as flames.

Behold, the day of the Lord cometh, cruel both with wrath and fierce anger, to lay the land desolate; and he shall destroy the sinners thereof out of it.

For the stars of heaven and the constellations thereof shall not give their light; the sun shall be darkened in his going forth, and the moon shall not cause her light to shine.

And I will punish the world for evil, and the wicked for their iniquity; I will cause the arrogancy of the proud to cease, and will lay down the haughtiness of the terrible.

I will make a man more precious than fine gold; even a man than the golden wedge of Ophir.

Therefore, I will shake the heavens, and the earth shall remove out of her place, in the wrath of the Lord of Hosts, and in the day of his fierce anger.

- 14 Dhe do të jetë si një kaproll që ndiqet dhe si një dele që nuk e merr njeri; dhe çdokush do të kthehet drejt popullit të tij dhe do të ikë për në tokën e tij.
- 15 Çdo njeri që është kryelartë do të shpohet tejpertej; po, dhe çdo njeri që është bashkuar me të këqijtë do të bjerë nga shpata.
- 16 Fëmijët e tyre do të priten gjithashtu në copa para syve të tyre; shtëpitë e tyre do të plaçkiten dhe gratë e tyre do të përdhunohen.
- 17 Vini re, unë do të ngre Medët kundër tyre, të cilët nuk do të shikojnë argjend dhe ar dhe as nuk do të kënaqen në to.
- 18 Harqet e tyre do t'i presin gjithashtu të rinjtë në copa; dhe ata nuk do të kenë mëshirë për frytin e barkut të nënës; sytë e tyre nuk do t'i kursejnë fëmijët.
- 19 Dhe Babilonia, lavdia e mbretërive, bukuria e përsosjes së Kaldeasve, do të jetë si atëherë kur Perëndia përmbysi Sodomën dhe Gomorrën.
- 20 Nuk do të banohet kurrë më, as nuk do të jetojë njeri më në të nga brezi në brez: as Arabi nuk do ta ngrejë çadrën aty; as barinjët nuk do ta bëjnë vathët e tyre aty.
- 21 Por, kafshët e egra të shkretëtirës do të shtrihen aty; dhe shtëpitë e tyre do të jenë plot me qenie të pakëndshme; dhe kukuvajka do të jetojnë aty dhe satirët do të vallëzojnë aty.
- 22 Dhe kafshët e egra të ishujve do të ulërijnë në shtëpitë e tyre të shkreta dhe dragonjtë në pallatet e tyre të këndshme; dhe asaj po i vjen koha dhe dita e saj nuk do të zgjatet. Pasi unë do ta shkatërroj atë me të shpejtë; po, pasi unë do të jem i mëshirshëm ndaj njerëzve të mi, por të ligjtë do të mbarojnë.
- And it shall be as the chased roe, and as a sheep that no man taketh up; and they shall every man turn to his own people, and flee every one into his own land.
- Every one that is proud shall be thrust through; yea, and every one that is joined to the wicked shall fall by the sword.
- Their children also shall be dashed to pieces before their eyes; their houses shall be spoiled and their wives ravished.
- Behold, I will stir up the Medes against them, which shall not regard silver and gold, nor shall they delight in it.
- Their bows shall also dash the young men to pieces; and they shall have no pity on the fruit of the womb; their eyes shall not spare children.
- And Babylon, the glory of kingdoms, the beauty of the Chaldees' excellency, shall be as when God overthrew Sodom and Gomorrah.
- It shall never be inhabited, neither shall it be dwelt in from generation to generation: neither shall the Arabian pitch tent there; neither shall the shepherds make their fold there.
- But wild beasts of the desert shall lie there; and their houses shall be full of doleful creatures; and owls shall dwell there, and satyrs shall dance there.
- And the wild beasts of the islands shall cry in their desolate houses, and dragons in their pleasant palaces; and her time is near to come, and her day shall not be prolonged. For I will destroy her speedily; yea, for I will be merciful unto my people, but the wicked shall perish.

2 Nefi 24

- 1 Pasi Zoti do të ketë mëshirë për Jakobin dhe përsëri do të zgjedhë Izraelin, dhe do t'i vendosë në tokën e tyre; dhe të huajt do të bashkohen me ta dhe do të lidhen me shtëpinë e Jakobit.
- 2 Dhe popujt do t'i marrin dhe do t'i çojnë në vendin e tyre; po, që nga larg nga fundet e botës; dhe ata do të kthehen në tokat e tyre të premtimit. Dhe shtëpia e Izraelit do t'i zotërojë ata dhe toka e Zotit do të jetë për shërbëtorë dhe shërbëtore; dhe do të bëjnë robër ata te të cilët ata ishin robër; dhe ata do të sundojnë mbi shtypësit e tyre.
- 3 Dhe do të ndodhë atë ditë që Zoti do të të japë pushim, nga hidhërimi yt dhe nga frika jote dhe nga robëria e rëndë që ti u detyrove të shërbeje.
- 4 Dhe do të ndodhë në atë ditë, që ti do ta përmendësh këtë proverb kundër mbretit të Babilonisë dhe do të thuash: Sikurse mori fund shtypësi, ashtu mori fund qyteti i artë!
- 5 Zoti theu shkopin e të ligjve, skeprat e sundimtarëve.
- 6 Ai që godiste njerëzit me zemërim, me një goditje të vazhdueshme, ai që sundonte kombet me inat, persekutohet dhe askush nuk e pengon.
- 7 E gjithë bota është në paqe dhe është e qetë; ata shpërthejnë në këngë.
- 8 Po, selvitë gëzohen në ty dhe gjithashtu qitrot e Libanit, duke thënë: Që kur ti re përdhe, asnjë druvar nuk ka ardhur kundër nesh.
- 9 Ferri nga poshtë lëvizti për ty që të dalë të të presë në ardhjen tënde; ka ngritur të vdekurit për ty, madje të gjithë kryetarët e tokës; ka ngritur nga fronet e tyre të gjithë mbretërit e kombeve.
- 10 Të gjithë ata do të flasin dhe do të thonë: A mos je bërë edhe ti i dobët si ne? A mos je bërë edhe ti si ne?
- 11 Madhështia jote ka zbritur poshtë në varr; zhurma e lirave të tua nuk dëgjohet; krimbi është përhapur nën ty dhe krimbat të mbulojnë.
- 12 Si ke rënë ti nga qielli, O Lucifer, bir i mëngjesit! Ke rënë përdhe, ti, që dobësoje kombet!

2 Nephi 24

For the Lord will have mercy on Jacob, and will yet choose Israel, and set them in their own land; and the strangers shall be joined with them, and they shall cleave to the house of Jacob.

And the people shall take them and bring them to their place; yea, from far unto the ends of the earth; and they shall return to their lands of promise. And the house of Israel shall possess them, and the land of the Lord shall be for servants and handmaids; and they shall take them captives unto whom they were captives; and they shall rule over their oppressors.

And it shall come to pass in that day that the Lord shall give thee rest, from thy sorrow, and from thy fear, and from the hard bondage wherein thou wast made to serve.

And it shall come to pass in that day, that thou shalt take up this proverb against the king of Babylon, and say: How hath the oppressor ceased, the golden city ceased!

The Lord hath broken the staff of the wicked, the scepters of the rulers.

He who smote the people in wrath with a continual stroke, he that ruled the nations in anger, is persecuted, and none hindereth.

The whole earth is at rest, and is quiet; they break forth into singing.

Yea, the fir trees rejoice at thee, and also the cedars of Lebanon, saying: Since thou art laid down no feller is come up against us.

Hell from beneath is moved for thee to meet thee at thy coming; it stirreth up the dead for thee, even all the chief ones of the earth; it hath raised up from their thrones all the kings of the nations.

All they shall speak and say unto thee: Art thou also become weak as we? Art thou become like unto us?

Thy pomp is brought down to the grave; the noise of thy viols is not heard; the worm is spread under thee, and the worms cover thee.

How art thou fallen from heaven, O Lucifer, son of the morning! Art thou cut down to the ground, which did weaken the nations!

13 Sepse ti ke thënë në zemrën tënde: Unë do të ngrihem në qiell, unë do të lartësoj fronin tim mbi yjet e Perëndisë; unë do të ulem edhe mbi malin e mbledhjes, nga anët e veriut;

14 Unë do të ngrihem mbi lartësitë e reve; unë do të jem si Më i Larti.

15 Megjithatë, ti do të dërgohesh poshtë në ferr, në anët e gropës.

16 Ata që të shohin ty, do të ngulin sytë në ty dhe do të të shqyrtojnë, dhe do të thonë: Është ky burri që bëri tokën të dridhej, që tundi mbretëritë?

17 Dhe e bëri botën si një vend të shkretë dhe shkatërroi qytetet e saj dhe nuk e hapi shtëpinë e të burgosurve të tij?

18 Të gjithë mbretërit e kombeve, po, që të gjithë, prehen në lavdi, secili nga ata në shtëpinë e vet.

19 Por ti je flakur tej nga varri yt si një degë e neveritshme, sikurse mbetja e atyre që janë vvarë të shpuar tejpertej me një shpatë, që shkojnë poshtë te gurët e gropës; si një kërmë e shkelur me këmbë.

20 Ti, nuk do të bashkohesh me ta në varrim, sepse ti ke shkatërruar vendin tënd dhe ke vvarë popullin tënd; fara e keqbërësve nuk do të jetë kurrë e famshme.

21 Përgatitni kërdrinë për fëmijët e tij për paudhësitë e etërve të tyre, që ata të mos ngrihen, as të mos zotërojnë tokën, as të mos mbushin faqen e dheut me qytete.

22 Pasi unë do të ngrihem kundër tyre, thotë Zoti i Ushtrive dhe do të përjashtoj nga Babilonia emrin dhe mbetjen, dhe birin, dhe nipin, thotë Zoti.

23 Unë do ta bëj gjithashtu të jetë pronë e çafkave dhe e pellgjeve me ujë; dhe unë do ta fshij me fshesën e shkatërrimit, thotë Zoti i Ushtrive.

24 Zoti i Ushtrive është betuar, duke thënë: Me siguri siç kam menduar, ashtu do të ndodhë; dhe sikurse unë kam vendosur, ashtu do të bëhet—

25 Që, unë do të sjell Asirinë në tokën time dhe mbi malet e mia do ta shkel me këmbë; atëherë, zgjedha e tij do të hiqet nga ata dhe barra e tij do të hiqet nga shpatullat e tyre.

For thou hast said in thy heart: I will ascend into heaven, I will exalt my throne above the stars of God; I will sit also upon the mount of the congregation, in the sides of the north;

I will ascend above the heights of the clouds; I will be like the Most High.

Yet thou shalt be brought down to hell, to the sides of the pit.

They that see thee shall narrowly look upon thee, and shall consider thee, and shall say: Is this the man that made the earth to tremble, that did shake kingdoms?

And made the world as a wilderness, and destroyed the cities thereof, and opened not the house of his prisoners?

All the kings of the nations, yea, all of them, lie in glory, every one of them in his own house.

But thou art cast out of thy grave like an abominable branch, and the remnant of those that are slain, thrust through with a sword, that go down to the stones of the pit; as a carcass trodden under feet.

Thou shalt not be joined with them in burial, because thou hast destroyed thy land and slain thy people; the seed of evil-doers shall never be renowned.

Prepare slaughter for his children for the iniquities of their fathers, that they do not rise, nor possess the land, nor fill the face of the world with cities.

For I will rise up against them, saith the Lord of Hosts, and cut off from Babylon the name, and remnant, and son, and nephew, saith the Lord.

I will also make it a possession for the bittern, and pools of water; and I will sweep it with the besom of destruction, saith the Lord of Hosts.

The Lord of Hosts hath sworn, saying: Surely as I have thought, so shall it come to pass; and as I have purposed, so shall it stand—

That I will bring the Assyrian in my land, and upon my mountains tread him under foot; then shall his yoke depart from off them, and his burden depart from off their shoulders.

26 Ky është qëllimi që është vendosur mbi tërë botën; dhe kjo është dora që u është shtrirë të gjitha kombeve.

27 Pasi Zoti i Ushtrive ka vendosur dhe kush do ta anullojë? Dhe dora e tij është shtrirë dhe kush do ta kthejë mbrapsht?

28 Në vitin që mbreti Ashaz vdiq, u bë ky parashikim:

29 Mos u gëzo ti, Palestinë e tërë, se shufra e atij që të godiste është thyer; pasi nga rrënja e gjarprit do të dalë një nepërkë dhe fryti i saj do të jetë një gjarpër i egër fluturues.

30 Dhe të parëlindurit e të varfërve do të ushqehen dhe nevojtarët do të pushojnë në siguri dhe unë do ta vras rrënjën tënde me anë të urisë dhe ai do të vrasë mbetjen tënde.

31 Ulëri, O portë; thërrit, O qytet; ti, Palestinë e tërë je shpërndarë, pasi do të vijë një tym nga veriu dhe askush nuk do të jetë vetëm në kohët e tij të caktuara.

32 Si do të përgjigjen atëherë, lajmëtarët e kombeve? Se Zoti ka themeluar Sionin dhe të varfërit e popullit të tij do të besojnë në të.

This is the purpose that is purposed upon the whole earth; and this is the hand that is stretched out upon all nations.

For the Lord of Hosts hath purposed, and who shall disannul? And his hand is stretched out, and who shall turn it back?

In the year that king Ahaz died was this burden.

Rejoice not thou, whole Palestina, because the rod of him that smote thee is broken; for out of the serpent's root shall come forth a cockatrice, and his fruit shall be a fiery flying serpent.

And the firstborn of the poor shall feed, and the needy shall lie down in safety; and I will kill thy root with famine, and he shall slay thy remnant.

Howl, O gate; cry, O city; thou, whole Palestina, art dissolved; for there shall come from the north a smoke, and none shall be alone in his appointed times.

What shall then answer the messengers of the nations? That the Lord hath founded Zion, and the poor of his people shall trust in it.

2 Nefi 25

- 1 Tani unë, Nefi, do të flas pak, në lidhje me fjalët që kam shkruar, të cilat u thanë nga goja e Isaia. Por vini re, Isaia ka folur shumë gjëra, të cilat ishin të vështira për t'u kuptuar prej shumë nga njerëzit e mi; pasi ata nuk dinë mënyrën e profetizimit midis Judenjve.
- 2 Pasi unë, Nefi, nuk u kam mësuar atyre shumë gjëra në lidhje me mënyrën e Judenjve; pasi punët e tyre ishin punë të errësirës dhe veprat e tyre ishin vepra të neverive.
- 3 Kështu, unë u shkruaj njerëzve të mi, të gjithë atyre që do të marrin në të ardhmen këto gjëra që shkruaj, që ata të mund të dinë gjykimet e Perëndisë, që do t'u vijnë të gjitha kombeve, sipas fjalës që ai ka folur.
- 4 Kështu që dëgjoni, O njerëzit e mi që jeni nga shtëpia e Izraelit dhe u vini veshin fjalëve të mia; pasi edhe pse fjalët e Isaia nuk janë të thjeshta për ju, ato janë të thjeshta për të gjithë ata që janë të mbushur me shpirtin e profecisë. Por unë po ju jap një profeci, sipas shpirtit që është në mua; prandaj unë do të profetizoj sipas thjeshtësisë që ka qenë me mua, që nga koha që unë dola nga Jeruzalemi me atin tim; pasi vini re, shpirti im kënaqet në thjeshtësi ndaj njerëzve të mi, që ata të mund të mësojnë.
- 5 Po, dhe shpirti im kënaqet me fjalët e Isaia, pasi unë dola nga Jeruzalemi dhe sytë e mi kanë parë gjërat e Judenjve; dhe unë e di se Judenjtë i kuptojnë gjërat e profetëve dhe se nuk ka popull tjetër që i kupton gjërat që iu thanë Judenjve sikurse ata, vetëm nëse ata janë mësuar sipas mënyrës së gjërave të Judenjve.
- 6 Por vini re, unë, Nefi, nuk i kam mësuar fëmijët e mi sipas mënyrës së Judenjve; por vini re, unë vetë kam jetuar në Jeruzalem, prandaj unë di në lidhje me zonat përreth; dhe unë u kam përmendur fëmijëve të mi në lidhje me gjykimet e Perëndisë, që kanë ndodhur mes Judenjve sipas gjithë asaj që Isaia ka thënë dhe unë nuk i shkruaj ato.

2 Nephi 25

Now I, Nephi, do speak somewhat concerning the words which I have written, which have been spoken by the mouth of Isaiah. For behold, Isaiah spake many things which were hard for many of my people to understand; for they know not concerning the manner of prophesying among the Jews.

For I, Nephi, have not taught them many things concerning the manner of the Jews; for their works were works of darkness, and their doings were doings of abominations.

Wherefore, I write unto my people, unto all those that shall receive hereafter these things which I write, that they may know the judgments of God, that they come upon all nations, according to the word which he hath spoken.

Wherefore, hearken, O my people, which are of the house of Israel, and give ear unto my words; for because the words of Isaiah are not plain unto you, nevertheless they are plain unto all those that are filled with the spirit of prophecy. But I give unto you a prophecy, according to the spirit which is in me; wherefore I shall prophesy according to the plainness which hath been with me from the time that I came out from Jerusalem with my father; for behold, my soul delighteth in plainness unto my people, that they may learn.

Yea, and my soul delighteth in the words of Isaiah, for I came out from Jerusalem, and mine eyes hath beheld the things of the Jews, and I know that the Jews do understand the things of the prophets, and there is none other people that understand the things which were spoken unto the Jews like unto them, save it be that they are taught after the manner of the things of the Jews.

But behold, I, Nephi, have not taught my children after the manner of the Jews; but behold, I, of myself, have dwelt at Jerusalem, wherefore I know concerning the regions round about; and I have made mention unto my children concerning the judgments of God, which hath come to pass among the Jews, unto my children, according to all that which Isaiah hath spoken, and I do not write them.

- 7 Por vini re, unë vazhdoj me profecinë time, sipas thjeshtësisë sime; në të cilën unë e di se askush nuk mund të gabojë; megjithatë, në ditët që profecitë e Isaia do të përmbushen, njerëzit do të dinë me siguri kohët kur ato do të ndodhin.
- 8 Kështu që, ato janë të vlefshme ndaj fëmijëve të njerëzve dhe ai që mendon se ato nuk u vlejné, tek ata unë do të flas në mënyrë të veçantë dhe do t'i kufizoj fjalët te njerëzit e mi; pasi unë e di se ato do të kenë vlerë të madhe për ta në ditët e fundit; pasi në atë ditë ata do t'i kuptojnë; prandaj i kam shkruar ato për dobinë e tyre.
- 9 Dhe si një brez u shkatërrua mes Judenjve për shkak të paudhësisë, po ashtu ata u shkatërruan nga brezi në brez sipas paudhësive të tyre; dhe asnjëri prej tyre nuk është shkatërruar pa qenë paralajmëruar nga profetët e Zotit.
- 10 Kështu që, u është thënë atyre për shkatërrimin që do t'u binte mbi kokë, menjëherë pasi ati im u largua nga Jeruzalemi; por ata ngurtësuan zemrat e tyre; dhe sipas profecisë sime ata u shkatërruan, me përjashtim të atyre që u çuan robër në Babiloni.
- 11 Dhe tani, këtë po e them për shkak të shpirtit që është në mua. Dhe megjithëse u dërguan tej, ata do të kthehen përsëri dhe do të zotërojnë tokën e Jeruzalemit; prandaj ata do të rivendosen përsëri në tokën e trashëgimit të tyre.
- 12 Por, vini re, ata do të kenë luftëra dhe zhurma luftërash; dhe kur të vijë dita që i Vetëmlindri i Atit, po, madje i Atit të qiellit dhe të tokës, do t'u shfaqet atyre së gjalli, vini re, ata do ta përhedhin, për shkak të paudhësive të tyre dhe të ngurtësisë së zemrave të tyre dhe të kryelartësisë së tyre.
- 13 Shikoni, ata do ta kryqëzojnë; dhe pasi ai është vënë në një varr për hapësirën e tri ditëve, ai do të ngrihet nga vdekja, me shërimin në krahët e tij; dhe të gjithë ata që do të besojnë në emrin e tij, do të shpëtohen në mbretërinë e Perëndisë. Prandaj, shpirti im kënaqet të bëjë profeci për të, meqë unë kam parë ditën e tij dhe zemra ime e lartëson emrin e tij të shenjtë.

But behold, I proceed with mine own prophecy, according to my plainness; in the which I know that no man can err; nevertheless, in the days that the prophecies of Isaiah shall be fulfilled men shall know of a surety, at the times when they shall come to pass.

Wherefore, they are of worth unto the children of men, and he that supposeth that they are not, unto them will I speak particularly, and confine the words unto mine own people; for I know that they shall be of great worth unto them in the last days; for in that day shall they understand them; wherefore, for their good have I written them.

And as one generation hath been destroyed among the Jews because of iniquity, even so have they been destroyed from generation to generation according to their iniquities; and never hath any of them been destroyed save it were foretold them by the prophets of the Lord.

Wherefore, it hath been told them concerning the destruction which should come upon them, immediately after my father left Jerusalem; nevertheless, they hardened their hearts; and according to my prophecy they have been destroyed, save it be those which are carried away captive into Babylon.

And now this I speak because of the spirit which is in me. And notwithstanding they have been carried away they shall return again, and possess the land of Jerusalem; wherefore, they shall be restored again to the land of their inheritance.

But, behold, they shall have wars, and rumors of wars; and when the day cometh that the Only Begotten of the Father, yea, even the Father of heaven and of earth, shall manifest himself unto them in the flesh, behold, they will reject him, because of their iniquities, and the hardness of their hearts, and the stiffness of their necks.

Behold, they will crucify him; and after he is laid in a sepulchre for the space of three days he shall rise from the dead, with healing in his wings; and all those who shall believe on his name shall be saved in the kingdom of God. Wherefore, my soul delighteth to prophesy concerning him, for I have seen his day, and my heart doth magnify his holy name.

- 14 Dhe vini re, do të ndodhë që pasi Mesia të ringjallet së vdekuri dhe t'u shfaqet njerëzve të tij, kujtdo që beson në emrin e tij, vini re, Jeruzalemi do të shkatërrohet përsëri; pasi, mjerë ata që luftojnë kundër Perëndisë dhe njerëzve të kishës së tij.
- 15 Prandaj, Judenjtë do të shpërndahen mes të gjitha kombeve; po, edhe Babilonia do të shkatërrohet; prandaj Judenjtë do të shpërndahen nga kombet e tjera.
- 16 Dhe pasi të jenë shpërndarë dhe Zoti Perëndi t'i ketë ndëshkuar ata me anë të kombeve të tjera, për hapësirën e shumë brezave, po, madje, nga brezi në brez derisa ata të binden që të besojnë në Krisht, Birin e Perëndisë dhe në shlyerjen që është e pafund për tërë njerëzimin—dhe kur të vijë ajo ditë që ata të besojnë në Krisht dhe të adhurojnë Atin në emrin e tij, me zemër të kulluar dhe me duar të pastra dhe të mos presin më një Mesia tjetër, atëherë, në atë kohë, do të vijë dita në të cilën do të jetë e domosdoshme që ata t'i besojnë këto gjëra.
- 17 Dhe Zoti do të shtrijë dorën e tij përsëri herën e dytë për të rivendosur njerëzit e tij nga gjendja e tyre e humbur dhe e rënë. Prandaj, ai do të fillojë një vepër të mrekullueshme dhe një çudi mes fëmijëve të njerëzve.
- 18 Prandaj, ai do t'u sjellë atyre fjalët e tij, fjalë të cilat do t'i gjykojnë ata ditën e fundit, pasi ato do t'u jepen atyre me qëllim që t'i bindin për Mesian e vërtetë, i cili u përhodh prej tyre; dhe që të binden se ata nuk duhet të presin më për ardhjen e një Mesie, sepse nuk do të ketë ndonjë tjetër, veçse në qoftë se është një Mesia i gënjeshtërt i cili do të mashtrojë njerëzit; pasi nuk ka veçse një Mesia që u parashikua nga profetët dhe ai Mesia është ai që do të përhidhet nga Judenjtë.
- 19 Pasi, sipas fjalëve të profetëve, Mesia vjen gjashtëqind vjet pas largimit të atit tim nga Jeruzalemi; dhe, sipas fjalëve të profetëve, dhe, gjithashtu, sipas fjalës së engjëllit të Perëndisë, emri i tij do të jetë Jezu Krisht, Biri i Perëndisë.

And behold it shall come to pass that after the Messiah hath risen from the dead, and hath manifested himself unto his people, unto as many as will believe on his name, behold, Jerusalem shall be destroyed again; for wo unto them that fight against God and the people of his church.

Wherefore, the Jews shall be scattered among all nations; yea, and also Babylon shall be destroyed; wherefore, the Jews shall be scattered by other nations.

And after they have been scattered, and the Lord God hath scourged them by other nations for the space of many generations, yea, even down from generation to generation until they shall be persuaded to believe in Christ, the Son of God, and the atonement, which is infinite for all mankind—and when that day shall come that they shall believe in Christ, and worship the Father in his name, with pure hearts and clean hands, and look not forward any more for another Messiah, then, at that time, the day will come that it must needs be expedient that they should believe these things.

And the Lord will set his hand again the second time to restore his people from their lost and fallen state. Wherefore, he will proceed to do a marvelous work and a wonder among the children of men.

Wherefore, he shall bring forth his words unto them, which words shall judge them at the last day, for they shall be given them for the purpose of convincing them of the true Messiah, who was rejected by them; and unto the convincing of them that they need not look forward any more for a Messiah to come, for there should not any come, save it should be a false Messiah which should deceive the people; for there is save one Messiah spoken of by the prophets, and that Messiah is he who should be rejected of the Jews.

For according to the words of the prophets, the Messiah cometh in six hundred years from the time that my father left Jerusalem; and according to the words of the prophets, and also the word of the angel of God, his name shall be Jesus Christ, the Son of God.

20 Dhe tani, vëllezërit e mi, unë kam folur qartë, në mënyrë që nuk do të mund të gaboni. Dhe sikurse jeton Zoti Perëndi që e nxori Izraelin nga toka e Egjiptit dhe i dha Moisiut pushtet, që ai të shërojë kombet pasi ata të jenë pickuar nga gjarpërinjtë helmues, në qoftë se ata do të kishin pranuar të hidhnin sytë e tyre nga gjarpëri që ai kishte ngritur para tyre dhe gjithashtu i dha edhe fuqi të qëllonte shkëmbin dhe ujë do të dilte, po, shikoni, unë ju them se këto gjëra janë të vërteta dhe sikurse jeton Zoti Perëndi, nuk ka emër tjetër të dhënë nën qiell përveç këtij të Jezu Krishtit, për të cilin unë kam folur, nga i cili njeriu mund të shpëtohet.

21 Prandaj, për këtë qëllim, Zoti Perëndi më ka premtuar, se këto gjëra që unë po shkruaj, do të mbahen dhe ruhen dhe do t'i kalohen farës sime nga brezi në brez, që të mund të përmbushet premtimi që i është bërë Jozefit, që fara e tij nuk do të mbarojë kurrë, për sa të jetë toka.

22 Prandaj, këto gjëra do të shkojnë nga brezi në brez, për sa të jetë toka; dhe se ato do të shkojnë sipas vullnetit dhe dëshirës së Perëndisë; dhe se kombet që do t'i zotërojnë ato do të gjykohen mbi bazën e tyre, sipas fjalëve që janë shkruar.

23 Pasi ne punojmë me zell që të shkruajmë, të bindim fëmijët tanë dhe gjithashtu vëllezërit tanë të besojnë në Krisht dhe të pajtohen me Perëndinë; pasi ne e dimë se ne shpëtohemi nëpërmjet hirit, pas gjithçkaje që ne mund të bëjmë.

24 Dhe, megjithë se ne besojmë në Krisht, ne zbatojmë ligjin e Moisiut dhe presim me vendosmëri për Krishtin, derisa ligji të plotësohet.

25 Pasi, për këtë qëllim u dha ligji; prandaj ligji ka vdekur për ne dhe ne jemi ringjallur në Krishtin, për shkak të besimit tonë; megjithëkëtë, ne e zbatojmë ligjin për shkak të urdhërimeve.

26 Dhe, ne flasim për Krishtin, ne gëzohemi në Krishtin, ne predikojmë për Krishtin, ne profetizojmë mbi Krishtin dhe shkruajmë sipas profecive tona, që fëmijët tanë të mund të dinë se cilit burim t'i drejtohen për heqjen e mëkateve të tyre.

And now, my brethren, I have spoken plainly that ye cannot err. And as the Lord God liveth that brought Israel up out of the land of Egypt, and gave unto Moses power that he should heal the nations after they had been bitten by the poisonous serpents, if they would cast their eyes unto the serpent which he did raise up before them, and also gave him power that he should smite the rock and the water should come forth; yea, behold I say unto you, that as these things are true, and as the Lord God liveth, there is none other name given under heaven save it be this Jesus Christ, of which I have spoken, whereby man can be saved.

Wherefore, for this cause hath the Lord God promised unto me that these things which I write shall be kept and preserved, and handed down unto my seed, from generation to generation, that the promise may be fulfilled unto Joseph, that his seed should never perish as long as the earth should stand.

Wherefore, these things shall go from generation to generation as long as the earth shall stand; and they shall go according to the will and pleasure of God; and the nations who shall possess them shall be judged of them according to the words which are written.

For we labor diligently to write, to persuade our children, and also our brethren, to believe in Christ, and to be reconciled to God; for we know that it is by grace that we are saved, after all we can do.

And, notwithstanding we believe in Christ, we keep the law of Moses, and look forward with steadfastness unto Christ, until the law shall be fulfilled.

For, for this end was the law given; wherefore the law hath become dead unto us, and we are made alive in Christ because of our faith; yet we keep the law because of the commandments.

And we talk of Christ, we rejoice in Christ, we preach of Christ, we prophesy of Christ, and we write according to our prophecies, that our children may know to what source they may look for a remission of their sins.

27 Prandaj, ne flasim në lidhje me ligjin, që fëmijët tanë të mund të dinë asgjësinë e ligjit; dhe ata, duke ditur asgjësinë e ligjit, mund të presin atë jetë që është në Krisht, dhe të dinë se për çfarë qëllimi u dha ligji. Dhe pasi ligji të plotësohet me Krishtin, ata, nuk duhet të ngurtësojnë zemrat e tyre kundër tij, kur të hiqet ligji.

28 Dhe tani, shikoni, populli im, ju jeni njerëz të paditur; prandaj ju kam folur haptas, që të mos më keqkuptoni. Dhe fjalët që kam thënë do të qëndrojnë si dëshmi kundër jush; pasi ato janë të mjaftueshme për t'i mësuar çdo njeriu udhën e drejtë; pasi udha e drejtë është që të besoni në Krisht dhe të mos ta mohoni atë; pasi duke e mohuar atë, ju mohoni gjithashtu profetët dhe ligjin.

29 Dhe tani, vini re, unë po ju them se udha e drejtë është të besoni në Krishtin dhe të mos ta mohoni atë; dhe Krishti është i Shenjti i Izraelit; prandaj, ju duhet të përuleni para tij dhe ta adhuroni atë me gjithë fuqinë, mendjen dhe forcën tuaj dhe me tërë shpirtin tuaj; dhe po ta bëni këtë gjë, ju nuk do të liheni jashtë në asnjë mënyrë.

30 Dhe, për sa të jetë e domosdoshme, ju duhet të zbatoni vendimet dhe ordinancat e Perëndisë, derisa të plotësohet ligji që iu dha Moisiut.

Wherefore, we speak concerning the law that our children may know the deadness of the law; and they, by knowing the deadness of the law, may look forward unto that life which is in Christ, and know for what end the law was given. And after the law is fulfilled in Christ, that they need not harden their hearts against him when the law ought to be done away.

And now behold, my people, ye are a stiffnecked people; wherefore, I have spoken plainly unto you, that ye cannot misunderstand. And the words which I have spoken shall stand as a testimony against you; for they are sufficient to teach any man the right way; for the right way is to believe in Christ and deny him not; for by denying him ye also deny the prophets and the law.

And now behold, I say unto you that the right way is to believe in Christ, and deny him not; and Christ is the Holy One of Israel; wherefore ye must bow down before him, and worship him with all your might, mind, and strength, and your whole soul; and if ye do this ye shall in nowise be cast out.

And, inasmuch as it shall be expedient, ye must keep the performances and ordinances of God until the law shall be fulfilled which was given unto Moses.

2 Nefi 26

- 1 Dhe pasi Krishti të jetë ringjallur nga vdekja, ai do t'ju shfaqet juve, fëmijët e mi dhe vëllezërit e mi të dashur; dhe fjalët që ai do t'ju thotë, do të jenë ligji që ju do të zbatoni.
- 2 Pasi vini re, unë po ju them se unë kam parë që shumë breza do të kalojnë dhe do të ketë luftëra të mëdha dhe grindje mes popullit tim.
- 3 Dhe kur të vijë Mesia, do t'i jepen shenja popullit tim mbi lindjen e tij, si edhe për vdekjen e tij dhe për ringjalljen; dhe e madhe dhe e tmerrshme do të jetë ajo ditë për të këqijtë, pasi ata do të vdesin; dhe ata do të vdesin sepse ata dëbojnë profetët dhe shenjtorët dhe i zënë me gurë dhe i vrasin; prandaj, thirrja e gjakut të shenjtorëve do të ngrihet nga toka te Perëndia, kundër tyre.
- 4 Prandaj, të gjithë atyre që mburren dhe që veprojnë me ligësi, dita që do të vijë do t'i djegë ata, thotë Zoti i Ushtrive, pasi ata do të jenë si kallamishte.
- 5 Dhe ata që vrasin profetët dhe shenjtorët, do të përpihen nga thellësitë e tokës, thotë Zoti i Ushtrive; dhe malet do t'i mbulojnë dhe shtjellat e erës do t'i marrin me vete, dhe ndërtesat do të shemben mbi ta, dhe do t'i shtypin copash, dhe do t'i bëjnë pluhur.
- 6 Dhe ata do të ndëshkohen me bubullima dhe rrufe dhe tërmete, dhe të gjitha llojet e shkatërrimeve, pasi zjarri i zemërimit të Zotit do të ndizet kundër tyre dhe ata do të jenë si kallamishte dhe dita që do të vijë do t'i zhdukë ata, thotë Zoti i Ushtrive.
- 7 O dhembje dhe brengë e shpirtit tim, për humbjen e të vrarëve të popullit tim! Pasi unë, Nefi, e kam parë atë dhe gati më dërrmoi mua para pranisë së Zotit, por unë duhet t'i thërres Perëndisë tim: Udhët e tua janë të drejta.
- 8 Por vini re, të drejtët që dëgjojnë fjalët e profetëve dhe nuk i vrasin, por presin me padurim Krishtin me vendosmëri, për shenjat që janë dhënë, megjithë përndjekjen—shikoni, ata janë ata që nuk do të vdesin.

2 Nephi 26

And after Christ shall have risen from the dead he shall show himself unto you, my children, and my beloved brethren; and the words which he shall speak unto you shall be the law which ye shall do.

For behold, I say unto you that I have beheld that many generations shall pass away, and there shall be great wars and contentions among my people.

And after the Messiah shall come there shall be signs given unto my people of his birth, and also of his death and resurrection; and great and terrible shall that day be unto the wicked, for they shall perish; and they perish because they cast out the prophets, and the saints, and stone them, and slay them; wherefore the cry of the blood of the saints shall ascend up to God from the ground against them.

Wherefore, all those who are proud, and that do wickedly, the day that cometh shall burn them up, saith the Lord of Hosts, for they shall be as stubble.

And they that kill the prophets, and the saints, the depths of the earth shall swallow them up, saith the Lord of Hosts; and mountains shall cover them, and whirlwinds shall carry them away, and buildings shall fall upon them and crush them to pieces and grind them to powder.

And they shall be visited with thunderings, and lightnings, and earthquakes, and all manner of destructions, for the fire of the anger of the Lord shall be kindled against them, and they shall be as stubble, and the day that cometh shall consume them, saith the Lord of Hosts.

O the pain, and the anguish of my soul for the loss of the slain of my people! For I, Nephi, have seen it, and it well nigh consumeth me before the presence of the Lord; but I must cry unto my God: Thy ways are just.

But behold, the righteous that hearken unto the words of the prophets, and destroy them not, but look forward unto Christ with steadfastness for the signs which are given, notwithstanding all persecution—behold, they are they which shall not perish.

9 Por, Biri i drejtësisë do t'u shfaqet atyre; dhe ai do t'i shërojë ata dhe ata do të kenë paqe me të, derisa të kalojnë tre breza dhe shumë nga brezi i katërt të kenë vdekur në drejtësi.

10 Dhe kur këto gjëra të kenë kaluar, një shkatërrim i menjëhershëm do të vijë mbi popullin tim; pasi megjithë dhembjet e shpirtit tim, unë e kam parë; prandaj, unë e di se do të ndodhë; dhe ata e shesin veten për asgjë; pasi, për shpërblimin e krenarisë së tyre dhe të marrëzisë së tyre, ata do të korrin shkatërrim; pasi për shkak se ata i lënë udhë djallit dhe zgjedhin punë të errësirës në vend të dritës, prandaj ata duhet të shkojnë në ferr.

11 Pasi Shpirti i Zotit nuk do të përpiqet gjithmonë për njeriun. Dhe kur Shpirti pushon së përpjekuri për njeriun, atëherë vjen shkatërrimi i menjëhershëm dhe kjo e pezmaton shpirtin tim.

12 Dhe sikurse fola në lidhje me bindjen e Judenjve, se Jezusi është vetë Krishti, duhet që edhe Johebrenjtë të binden gjithashtu, se Jezusi është Krishti, Perëndia i Amshuar;

13 Dhe se ai u shfaqet të gjithë atyre që besojnë në të, nëpërmjet fuqisë së Frymës së Shenjtë; po, çdo kombi, fisi, gjuhe dhe populli, duke bërë mrekulli të mëdha, shenja dhe çudira mes fëmijëve të njerëzve, sipas besimit të tyre.

14 Por, shikoni, unë po ju bëj profeci në lidhje me ditët e fundit; mbi ditët kur Zoti Perëndi do t'i zbatojë këto gjëra mes fëmijëve të njerëzve.

15 Pasi fara ime dhe fara e vëllezërve të mi do të kenë rënë në mosbesim dhe do të jenë goditur nga Johebrenjtë; po, pasi Zoti Perëndi t'i ketë dëbuar nga çdo vend dhe t'i ketë ngujuar mbi një mal dhe të ketë ngritur fortifikata kundër tyre; dhe pasi ata të kenë rënë poshtë në pluhur, derisa të mos jenë më, por, megjithatë, fjalët e të drejtëve do të shkruhen dhe lutjet e besnikëve do të dëgjohen dhe të gjithë ata që do të kenë rënë në mosbesim nuk do të harrohen.

But the Son of Righteousness shall appear unto them; and he shall heal them, and they shall have peace with him, until three generations shall have passed away, and many of the fourth generation shall have passed away in righteousness.

And when these things have passed away a speedy destruction cometh unto my people; for, notwithstanding the pains of my soul, I have seen it; wherefore, I know that it shall come to pass; and they sell themselves for naught; for, for the reward of their pride and their foolishness they shall reap destruction; for because they yield unto the devil and choose works of darkness rather than light, therefore they must go down to hell.

For the Spirit of the Lord will not always strive with man. And when the Spirit ceaseth to strive with man then cometh speedy destruction, and this grieveth my soul.

And as I spake concerning the convincing of the Jews, that Jesus is the very Christ, it must needs be that the Gentiles be convinced also that Jesus is the Christ, the Eternal God;

And that he manifesteth himself unto all those who believe in him, by the power of the Holy Ghost; yea, unto every nation, kindred, tongue, and people, working mighty miracles, signs, and wonders, among the children of men according to their faith.

But behold, I prophesy unto you concerning the last days; concerning the days when the Lord God shall bring these things forth unto the children of men.

After my seed and the seed of my brethren shall have dwindled in unbelief, and shall have been smitten by the Gentiles; yea, after the Lord God shall have camped against them round about, and shall have laid siege against them with a mount, and raised forts against them; and after they shall have been brought down low in the dust, even that they are not, yet the words of the righteous shall be written, and the prayers of the faithful shall be heard, and all those who have dwindled in unbelief shall not be forgotten.

- 16 Pasi, ata që do të shkatërrohen, do t'u flasin atyre nga toka dhe zëri i tyre do të jetë i pakët nga pluhuri dhe zëri i tyre do të jetë i një njeriu që ka një medium; pasi Zoti Perëndi do t'i japë atij fuqi, që ai të mund të pëshpëritë në lidhje me ta, kështu që të duket sikur del nga toka dhe fjalët e tyre sikurse të pëshpëriten nga pluhuri.
- 17 Pasi kështu thotë Zoti Perëndi: Ata do të shkruajnë gjërat që do të bëhen mes tyre dhe ato do të shkruhen dhe do të vulosen në një libër, dhe ata që do të kenë rënë në mosbesim nuk do t'i kenë ato, pasi ata përpiqen të shkatërrojnë gjërat e Perëndisë.
- 18 Prandaj, si ata që u asgjësuan, u asgjësuan menjëherë; dhe turma e njerëzve të tyre të tmerrshëm do të jetë si byku që kalon—po, kështu thotë Zoti Perëndi: Do të bëhet brenda një çasti, papritmas—
- 19 Dhe do të ndodhë që ata që kanë rënë në mosbesim, do të goditen nga dora e Johebrenjve.
- 20 Dhe Johebrenjtë lartësohen në krenarinë e syve të tyre dhe pengohen për shkak të madhësisë së bllokut të tyre pengues, që ata kanë krijuar shumë kisha; megjithatë, ata ulin poshtë fuqinë dhe mrekullitë e Perëndisë dhe i predikojnë vetes urtësinë e tyre dhe diturinë e tyre, që ata të mund të përfitojnë dhe grijnë mbi fytyrën e të varfërve.
- 21 Dhe janë ndërtuar shumë kisha, gjë që shkakton smirë dhe grindje dhe shpirtligësi.
- 22 Dhe ka edhe kombinime të fshehta, pikërisht sikurse në kohët e lashta, sipas kombinimeve të djallit, pasi ai është krijuesi i të gjitha këtyre gjërave; po, krijuesi i vrasjes dhe i punëve të errësirës; po, dhe ai i tërheq ata për qafe me një fije liri, derisa i lidh me litarët e tij të fortë, përgjithnjë.
- 23 Pasi shikoni, vëllezërit e mi të dashur, unë po ju them se Zoti Perëndi nuk vepron në errësirë.
- 24 Ai nuk bën asgjë që nuk është për të mirën e botës; pasi ai e do botën, deri në pikën sa të japë jetën e tij, që ai të mund të tërheqë të gjithë njerëzit te vetja. Prandaj, ai nuk urdhëron asnjëri që të mos marrë pjesë në shpëtimin e tij.

For those who shall be destroyed shall speak unto them out of the ground, and their speech shall be low out of the dust, and their voice shall be as one that hath a familiar spirit; for the Lord God will give unto him power, that he may whisper concerning them, even as it were out of the ground; and their speech shall whisper out of the dust.

For thus saith the Lord God: They shall write the things which shall be done among them, and they shall be written and sealed up in a book, and those who have dwindled in unbelief shall not have them, for they seek to destroy the things of God.

Wherefore, as those who have been destroyed have been destroyed speedily; and the multitude of their terrible ones shall be as chaff that passeth away—yea, thus saith the Lord God: It shall be at an instant, suddenly—

And it shall come to pass, that those who have dwindled in unbelief shall be smitten by the hand of the Gentiles.

And the Gentiles are lifted up in the pride of their eyes, and have stumbled, because of the greatness of their stumbling block, that they have built up many churches; nevertheless, they put down the power and miracles of God, and preach up unto themselves their own wisdom and their own learning, that they may get gain and grind upon the face of the poor.

And there are many churches built up which cause envyings, and strifes, and malice.

And there are also secret combinations, even as in times of old, according to the combinations of the devil, for he is the founder of all these things; yea, the founder of murder, and works of darkness; yea, and he leadeth them by the neck with a flaxen cord, until he bindeth them with his strong cords forever.

For behold, my beloved brethren, I say unto you that the Lord God worketh not in darkness.

He doeth not anything save it be for the benefit of the world; for he loveth the world, even that he layeth down his own life that he may draw all men unto him. Wherefore, he commandeth none that they shall not partake of his salvation.

- 25 Vini re, a mos i thërret ai ndokujt duke thënë: Largohu prej meje? Shikoni, unë po ju them: Jo; por ai thotë: Ejani tek unë, ju të gjitha fundet e tokës, blini qumësht dhe mjaltë, pa të holla dhe pa çmim.
- 26 Vini re, a mos e ka urdhëruar ai ndokënd që të dalë nga sinagoga ose nga shtëpitë e adhurimit? Vini re, unë ju them, Jo.
- 27 A ka urdhëruar ndonjë që të mos marrë pjesë në shpëtimin e tij? Shikoni, unë ju them: Jo; por u ka dhënë lirisht të gjithë njerëzve; dhe i ka urdhëruar njerëzit e tij, se ata duhet t'i bindin të gjithë njerëzit të pendohen.
- 28 Vini re, a ka urdhëruar Zoti ndonjë se nuk duhet të marrë pjesë në mirësinë e tij? Shikoni, unë ju them: Jo; por të gjithë njerëzit gëzojnë të njëjtin privilegj si njëri, ashtu edhe tjetri dhe asnjëri nuk është i ndaluar.
- 29 Ai urdhëron se nuk duhet të ketë intriga të priftërinjve; pasi, vini re, intrigat e priftërinjve kanë të bëjnë me njerëz që predikojnë dhe e vënë veten si një dritë për botën, që të marrin fitime dhe të kenë lëvdata nga bota; por ata nuk kërkojnë mirëqenien e Sionit.
- 30 Shikoni, Zoti e ka ndaluar këtë gjë; prandaj Zoti Perëndi ka dhënë urdhër, që të gjithë njerëzit duhet të kenë mirëdashje, mirëdashje e cila është dashuri. Dhe në qoftë se nuk kanë mirëdashje, ata nuk janë asgjë. Prandaj, po të kishin mirëdashje, ata nuk do të lejonin që punëtori në Sion të vdesë.
- 31 Por, punëtori në Sion do të punojë për Sionin; pasi, po të punojë për të holla, do të mbarojë.
- 32 Dhe përsëri, Zoti Perëndi ka urdhëruar që njerëzit nuk duhet të vrasin; që ata nuk duhet të gënjejnë; që ata nuk duhet të vjedhin; që ata nuk duhet të përmendin emrin e Zotit, Perëndisë së tyre, më kot; që ata nuk duhet të kenë zili, që ata nuk duhet të kenë keqdashje; që ata nuk duhet të vënë njërin kundër tjetrit; që ata nuk duhet të bëjnë lavirësi; dhe që ata nuk duhet të bëjnë asnjërën prej këtyre gjërave; pasi, kush do të bëjë, do të mbarojë.

Behold, doth he cry unto any, saying: Depart from me? Behold, I say unto you, Nay; but he saith: Come unto me all ye ends of the earth, buy milk and honey, without money and without price.

Behold, hath he commanded any that they should depart out of the synagogues, or out of the houses of worship? Behold, I say unto you, Nay.

Hath he commanded any that they should not partake of his salvation? Behold I say unto you, Nay; but he hath given it free for all men; and he hath commanded his people that they should persuade all men to repentance.

Behold, hath the Lord commanded any that they should not partake of his goodness? Behold I say unto you, Nay; but all men are privileged the one like unto the other, and none are forbidden.

He commandeth that there shall be no priestcrafts; for, behold, priestcrafts are that men preach and set themselves up for a light unto the world, that they may get gain and praise of the world; but they seek not the welfare of Zion.

Behold, the Lord hath forbidden this thing; wherefore, the Lord God hath given a commandment that all men should have charity, which charity is love. And except they should have charity they were nothing. Wherefore, if they should have charity they would not suffer the laborer in Zion to perish.

But the laborer in Zion shall labor for Zion; for if they labor for money they shall perish.

And again, the Lord God hath commanded that men should not murder; that they should not lie; that they should not steal; that they should not take the name of the Lord their God in vain; that they should not envy; that they should not have malice; that they should not contend one with another; that they should not commit whoredoms; and that they should do none of these things; for whoso doeth them shall perish.

33 Pasi, asnjë prej këtyre paudhësive nuk vjen nga Zoti; pasi ai bën atë që është e mirë mes fëmijëve të njerëzve; dhe ai nuk bën asgjë që nuk është e qartë për fëmijët e njerëzve; dhe ai i fton të gjithë të vijnë tek ai dhe të marrin pjesë në mirësinë e tij; dhe ai nuk ia mohon askujt që shkon tek ai, të zinj dhe të bardhë, skllevër dhe të lirë, burra dhe gra; dhe ai nuk harron idhujtarët; dhe të gjithë janë njësoj para Perëndisë, si Judenjët ashtu dhe Johebrenjtë.

For none of these iniquities come of the Lord; for he doeth that which is good among the children of men; and he doeth nothing save it be plain unto the children of men; and he inviteth them all to come unto him and partake of his goodness; and he denieth none that come unto him, black and white, bond and free, male and female; and he remembereth the heathen; and all are alike unto God, both Jew and Gentile.

2 Nefi 27

- 1 Por, vini re, ditët e fundit, ose ditët e Johebrenjve—po, vini re, të gjitha kombet e Johebrenjve dhe gjithashtu të Judenjve, qoftë ata që do të vijnë në këtë tokë, si edhe ata që do të jenë në toka të tjera, po, madje në të gjitha tokat e botës, vini re, ata do të jenë të dehur me paudhësi dhe me të gjitha llojet e neverive.
- 2 Dhe kur të vijë ajo ditë, ata do të vizitohen nga Zoti i Ushtrive me bubullima dhe me tërmete dhe me zhurmë të madhe, dhe me stuhi, dhe me furtunë, dhe me flakën e një zjarri përpirës.
- 3 Dhe të gjitha kombet që luftojnë kundër Sionit dhe e mjerorjnë atë, do të jenë si ëndrra e një vegimi të një nate; po, do të jetë për ta sikur është për një njeri të uritur që ëndërron dhe vini re, ai po ha, por ai zgjohet dhe shpirti i tij është i zbrazët; ose sikur është për një njeri që ka etje, i cili ëndërron dhe vini re ai po pi, por ai zgjohet dhe vini re atij i vjen me të vërtetë të fikët dhe shpirti i tij ka oreks, po, madje kështu do të jetë turma e të gjitha kombeve që luftojnë kundër malit Sion.
- 4 Pasi, vini re, të gjithë ju që bëni paudhësi, ndaluni dhe çudituni, pasi ju do të thërrisni dhe do të bërtitni; po, ju do të jeni të dehur, por jo me verë, juve do t'ju merren këmbët, por jo nga pijet e forta.
- 5 Pasi vini re, Perëndia ka hedhur mbi ju shpirtin e gjumit të rëndë. Pasi vini re, ju keni mbyllur sytë tuaj dhe ju nuk keni pranuar profetët dhe sundimtarët tuaj; dhe parashikuesit ai i ka mbuluar për shkak të paudhësive tuaja.
- 6 Dhe do të ndodhë që Zoti Perëndi do t'ju sjellë fjalët e një libri dhe ato do të jenë fjalët e atyre që kanë fjetur.
- 7 Dhe shikoni, libri do të jetë i vulosur; dhe në libër do ketë një zbulesë nga Perëndia, që nga krijimi i botës, deri në mbarimin e saj.
- 8 Prandaj, për shkak të gjërave që janë të vulosura, gjërat që janë të vulosura nuk do të dërgohen në ditën e ligësisë dhe të neverive të popullit. Prandaj, libri nuk do t'u tregohet atyre.

2 Nephi 27

But, behold, in the last days, or in the days of the Gentiles—yea, behold all the nations of the Gentiles and also the Jews, both those who shall come upon this land and those who shall be upon other lands, yea, even upon all the lands of the earth, behold, they will be drunken with iniquity and all manner of abominations—

And when that day shall come they shall be visited of the Lord of Hosts, with thunder and with earthquake, and with a great noise, and with storm, and with tempest, and with the flame of devouring fire.

And all the nations that fight against Zion, and that distress her, shall be as a dream of a night vision; yea, it shall be unto them, even as unto a hungry man which dreameth, and behold he eateth but he awaketh and his soul is empty; or like unto a thirsty man which dreameth, and behold he drinketh but he awaketh and behold he is faint, and his soul hath appetite; yea, even so shall the multitude of all the nations be that fight against Mount Zion.

For behold, all ye that doeth iniquity, stay yourselves and wonder, for ye shall cry out, and cry; yea, ye shall be drunken but not with wine, ye shall stagger but not with strong drink.

For behold, the Lord hath poured out upon you the spirit of deep sleep. For behold, ye have closed your eyes, and ye have rejected the prophets; and your rulers, and the seers hath he covered because of your iniquity.

And it shall come to pass that the Lord God shall bring forth unto you the words of a book, and they shall be the words of them which have slumbered.

And behold the book shall be sealed; and in the book shall be a revelation from God, from the beginning of the world to the ending thereof.

Wherefore, because of the things which are sealed up, the things which are sealed shall not be delivered in the day of the wickedness and abominations of the people. Wherefore the book shall be kept from them.

- 9 Por, libri do t'i dorëzohet një njeriu dhe ai do të dorëzojë fjalët e librit, të cilat janë fjalët e atyre që kanë fjetur në pluhur dhe ai do t'ia dorëzojë këto fjalë një tjetri;
- 10 Por fjalët që janë të vulosura, ai nuk do t'i zbulojë dhe ai nuk do ta dorëzojë librin. Pasi libri do të jetë i vulosur nga fuqia e Perëndisë dhe zbulosa që ishte vulosur do të mbahet brenda në libër, deri në kohën e duhur të Zotit në të cilën ato të mund të vijnë; pasi vini re, ato zbulojnë të gjitha gjërat që nga krijimi i botës dhe deri në mbarimin e saj.
- 11 Dhe vjen dita që fjalët e vulosura të librit do të lexohen mbi majat e shtëpive; dhe ato do të lexohen nëpërmjet fuqisë së Krishtit; dhe të gjitha gjërat do t'u zbulohen fëmijëve të njerëzve, ato që kanë qenë ndonjëherë mes fëmijëve të njerëzve dhe që do të jenë, deri në mbarimin e tokës.
- 12 Kështu që, në atë ditë kur libri do t'i dorëzohet njeriut për të cilin unë fola, libri do të jetë i fshehur nga sytë e botës, që sytë e askujt nuk do ta shohin, me përjashtim të atij, të cilit do t'i dorëzohet libri dhe tre dëshmitarëve që do ta shohin atë, nëpërmjet fuqisë së Perëndisë; dhe ata do të dëshmojnë të vërtetën e librit dhe gjërat në të.
- 13 Dhe askush tjetër nuk do ta shohë atë, me përjashtim të disave sipas vullnetit të Perëndisë, për t'u dëshmuar fjalën e tij fëmijëve të njerëzve; pasi Zoti Perëndi ka thënë se fjalët e besnikëve duhet të fliten sikur të ishin nga të vdekurit.
- 14 Kështu që, Zoti Perëndi do të vazhdojë të sjellë në dritë fjalët e librit; dhe do të vendosë fjalën e tij në gojën e aq shumë dëshmitarëve, sa i duket atij e përshtatshme; dhe mjerë ai që e hedh poshtë fjalën e Perëndisë!
- 15 Por, vini re, do të ndodhë që Zoti Perëndi do t'i thotë atij, të cilit ai do t'i dorëzojë librin: Merri këto fjalë që nuk janë të vulosura dhe dorëzoja një tjetri, që ai mund t'ia tregojë një të mësuari, duke thënë: Lexoje këtë, unë të lutem ty. Dhe i dituri do të thotë: Sille librin këtu dhe unë do t'i lexoj ato.

But the book shall be delivered unto a man, and he shall deliver the words of the book, which are the words of those who have slumbered in the dust, and he shall deliver these words unto another;

But the words which are sealed he shall not deliver, neither shall he deliver the book. For the book shall be sealed by the power of God, and the revelation which was sealed shall be kept in the book until the own due time of the Lord, that they may come forth; for behold, they reveal all things from the foundation of the world unto the end thereof.

And the day cometh that the words of the book which were sealed shall be read upon the house tops; and they shall be read by the power of Christ; and all things shall be revealed unto the children of men which ever have been among the children of men, and which ever will be even unto the end of the earth.

Wherefore, at that day when the book shall be delivered unto the man of whom I have spoken, the book shall be hid from the eyes of the world, that the eyes of none shall behold it save it be that three witnesses shall behold it, by the power of God, besides him to whom the book shall be delivered; and they shall testify to the truth of the book and the things therein.

And there is none other which shall view it, save it be a few according to the will of God, to bear testimony of his word unto the children of men; for the Lord God hath said that the words of the faithful should speak as if it were from the dead.

Wherefore, the Lord God will proceed to bring forth the words of the book; and in the mouth of as many witnesses as seemeth him good will he establish his word; and wo be unto him that rejecteth the word of God!

But behold, it shall come to pass that the Lord God shall say unto him to whom he shall deliver the book: Take these words which are not sealed and deliver them to another, that he may show them unto the learned, saying: Read this, I pray thee. And the learned shall say: Bring hither the book, and I will read them.

16 Dhe tani, për shkak të lavdisë së botës dhe për të fituar, do ta thonë ata këtë, dhe jo për lavdinë e Perëndisë.

17 Dhe njeriu do të thotë: Unë nuk mund ta sjell librin, pasi ai është i vulosur.

18 Atëherë i mësuari do të thotë: Unë nuk mund ta lexoj atë.

19 Kështu që, do të ndodhë që Zoti Perëndi do t'ia dorëzojë përsëri librin dhe fjalët që përmbahen në të, atij që nuk është i mësuar; dhe njeriu që nuk është i mësuar do të thotë: Unë nuk jam i mësuar.

20 Atëherë Zoti Perëndi do t'i thotë: I mësuari nuk do t'i lexojë ato, pasi ata i kanë hedhur poshtë ato dhe unë jam në gjendje ta bëj punën time; prandaj, ti do t'i lexosh fjalët që unë do të të jap.

21 Mos prek gjërat që janë vulosur, pasi unë do t'i nxjerr ato në dritë në kohën time të duhur; pasi unë do t'u tregoj fëmijëve të njerëzve se jam në gjendje të bëj punën time.

22 Kështu që, kur ti të kesh lexuar fjalët që unë të kam urdhëruar dhe të kesh siguruar dëshmitarët që të kam premtuar, atëherë ti do ta vulosësh librin përsëri dhe do ta fshehësh tek unë, që unë të mund të ruaj fjalët që ti nuk ke lexuar, derisa unë ta shoh të përshtatshme në urtësinë time, që t'ua tregoj të gjitha gjërat fëmijëve të njerëzve.

23 Pasi vini re, unë jam Perëndia; dhe unë jam një Perëndi mrekullish; dhe unë do t'i tregoj botës se unë jam i njëjti dje, sot dhe përgjithnjë; dhe unë nuk veproj mes fëmijëve të njerëzve, veçse sipas besimit të tyre.

24 Dhe përsëri do të ndodhë që Zoti do t'i thotë të lexojë fjalët që do t'i jepen atij:

25 Përderisa këta njerëz më afrohen me gojën e tyre dhe më nderojnë me buzët e tyre, por i kanë larguar zemrat e tyre prej meje dhe frika e tyre ndaj meje u është mësuar nga parimet e njerëzve—

26 Prandaj, unë do të vazhdoj të bëj një punë të mrekullueshme mes këtyre njerëzve, po, një punë të mrekullueshme dhe një çudi, pasi urtësia e të diturve dhe e të mësuarve të tyre do të mbarojë dhe kuptimi i të maturve të tyre do të fshihet.

And now, because of the glory of the world and to get gain will they say this, and not for the glory of God.

And the man shall say: I cannot bring the book, for it is sealed.

Then shall the learned say: I cannot read it.

Wherefore it shall come to pass, that the Lord God will deliver again the book and the words thereof to him that is not learned; and the man that is not learned shall say: I am not learned.

Then shall the Lord God say unto him: The learned shall not read them, for they have rejected them, and I am able to do mine own work; wherefore thou shalt read the words which I shall give unto thee.

Touch not the things which are sealed, for I will bring them forth in mine own due time; for I will show unto the children of men that I am able to do mine own work.

Wherefore, when thou hast read the words which I have commanded thee, and obtained the witnesses which I have promised unto thee, then shalt thou seal up the book again, and hide it up unto me, that I may preserve the words which thou hast not read, until I shall see fit in mine own wisdom to reveal all things unto the children of men.

For behold, I am God; and I am a God of miracles; and I will show unto the world that I am the same yesterday, today, and forever; and I work not among the children of men save it be according to their faith.

And again it shall come to pass that the Lord shall say unto him that shall read the words that shall be delivered him:

Forasmuch as this people draw near unto me with their mouth, and with their lips do honor me, but have removed their hearts far from me, and their fear towards me is taught by the precepts of men—

Therefore, I will proceed to do a marvelous work among this people, yea, a marvelous work and a wonder, for the wisdom of their wise and learned shall perish, and the understanding of their prudent shall be hid.

- 27 Dhe mjerë ata që përpiqen shumë për të fshehur mendimet e tyre nga Zoti! Dhe veprat e tyre janë në errësirë; dhe ata thonë: Kush na sheh dhe kush na njeh? Dhe ata gjithashtu thonë: Sigurisht, përmbysja jote e gjërave do të konsiderohet si argjila e poçarit. Por vini re, unë do t'u tregoj atyre, thotë Zoti i Ushtrive, se unë i di të gjitha punët e tyre. Pasi, a do t'i thotë puna atij që e bëri, ai s'më bëri? Apo mos do të thotë gjëja e ndërtuar për atë që e ndërtoi, ai nuk kupton?
- 28 Por vini re, thotë Zoti i Ushtrive: Unë do t'u tregoj fëmijëve të njerëzve se brenda pak kohe Libani do të kthehet në një fushë pjellore; dhe se fusha pjellore do të vlerësohet si një pyll.
- 29 Dhe në atë ditë, të shurdhët do të dëgjojnë fjalët e librit dhe sytë e të verbërve do të shohin në terr dhe në errësirë.
- 30 Dhe të bindurit do të shtohen gjithashtu dhe gëzimi i tyre do të jetë në Zotin dhe i varfri mes njerëzve do të gëzohet në të Shenjtin e Izraelit.
- 31 Pasi me aq siguri sa Zoti jeton, ata do të shohin se i tmerrshmi është asgjësuar dhe përbuzësi është zhuritur dhe të gjithë ata që shikojnë për paudhësi, do të përjashtohen.
- 32 Dhe ata që e bëjnë njeriun ofendues për një fjalë dhe ngrejnë një lak për atë që qorton në derë dhe që nuk e pranojnë të drejtin për hiçasgjë.
- 33 Prandaj, kështu thotë Zoti që shëlbeu Abrahamin, në lidhje me shtëpinë e Jakobit: Jakobi nuk do të turpërohet tani dhe as fytyra e tij nuk do të zbehët.
- 34 Por, kur ai shikon fëmijët e tij, veprën e duarve të mia, në mes të tij, ata do të shenjtërojnë emrin tim dhe do të shenjtërojnë të Shenjtin e Jakobit dhe do ta kenë frikë Perëndinë e Izraelit.
- 35 Ata që gabuan gjithashtu në shpirt, do të arrijnë të kuptojnë dhe ata që mëmëritnin do të mësojnë doktrinë.

And wo unto them that seek deep to hide their counsel from the Lord! And their works are in the dark; and they say: Who seeth us, and who knoweth us? And they also say: Surely, your turning of things upside down shall be esteemed as the potter's clay. But behold, I will show unto them, saith the Lord of Hosts, that I know all their works. For shall the work say of him that made it, he made me not? Or shall the thing framed say of him that framed it, he had no understanding?

But behold, saith the Lord of Hosts: I will show unto the children of men that it is yet a very little while and Lebanon shall be turned into a fruitful field; and the fruitful field shall be esteemed as a forest.

And in that day shall the deaf hear the words of the book, and the eyes of the blind shall see out of obscurity and out of darkness.

And the meek also shall increase, and their joy shall be in the Lord, and the poor among men shall rejoice in the Holy One of Israel.

For assuredly as the Lord liveth they shall see that the terrible one is brought to naught, and the scorner is consumed, and all that watch for iniquity are cut off;

And they that make a man an offender for a word, and lay a snare for him that reproveth in the gate, and turn aside the just for a thing of naught.

Therefore, thus saith the Lord, who redeemed Abraham, concerning the house of Jacob: Jacob shall not now be ashamed, neither shall his face now wax pale.

But when he seeth his children, the work of my hands, in the midst of him, they shall sanctify my name, and sanctify the Holy One of Jacob, and shall fear the God of Israel.

They also that erred in spirit shall come to understanding, and they that murmured shall learn doctrine.

2 Nefi 28

- 1 Dhe tani, vini re, vëllezërit e mi, unë ju kam folur sipas asaj që Shpirti më ka detyruar; prandaj unë e di se ato duhet të ndodhin me siguri.
- 2 Dhe gjërat që do të shkruhen nga libri do të jenë me vlerë të madhe për fëmijët e njerëzve dhe veçanërisht për farën tonë që është një mbetje e shtëpisë së Izraelit.
- 3 Pasi do të ndodhë në atë ditë që kishat që janë ngritur, dhe jo për Zotin, kur njëra do t'i thotë tjetrës: Shiko, unë, unë jam e Zotit; dhe të tjerat do të thonë: Unë, unë jam e Zotit dhe kështu do të thotë çdonjëri që do të ketë themeluar kisha, por jo për Zotin—
- 4 Dhe ato do të grinden me njëra-tjetrën; dhe priftërinjtë e tyre do të grinden me njëri-tjetrin dhe ata do t'i mësojnë të tjerët me diturinë e tyre dhe do të mohojnë Frymën e Shenjtë, që jep fuqi shprehëse.
- 5 Dhe ata do të mohojnë fuqinë e Perëndisë, të Shenjtin e Izraelit; dhe ata do t'u thonë njerëzve: Na dëgjoni dhe i vini veshin parimit tonë; pasi vini re, nuk ka Perëndi sot, pasi Zoti dhe Shëlbuesi e ka bërë punën e tij dhe ai ua ka dhënë fuqinë e tij njerëzve.
- 6 Vini re, dëgjoni parimin tim; nëse ata thonë se një mrekulli është bërë nga dora e Zotit, mos e besoni; pasi në këto ditë, ai nuk është një Perëndi i mrekullive; ai e ka bërë punën e tij.
- 7 Po, dhe do të ketë shumë që do të thonë: Hani, pini dhe dëfrehuni, pasi nesër ne vdesim; dhe gjithçka do të shkojë për ne.
- 8 Dhe do të ketë gjithashtu shumë që do të thonë: Hani, pini dhe dëfrehuni; megjithatë, kini frikë Perëndinë—ai do të na justifikojë në bërjen e një mëkati të vogël; po, gënjeni pak, përfitoni nga ndonjë për shkak të fjalëve të tij, hapini gropën fqinjit; nuk ka gjë të keqe në këtë; dhe bëjini të gjitha këto gjëra, pasi nesër ne vdesim dhe në qoftë se jemi fajtorë, Perëndia do të na qëllojë pak me kamxhik dhe në fund ne do të shpëtohem në mbretërinë e Perëndisë.

2 Nephi 28

And now, behold, my brethren, I have spoken unto you, according as the Spirit hath constrained me; wherefore, I know that they must surely come to pass.

And the things which shall be written out of the book shall be of great worth unto the children of men, and especially unto our seed, which is a remnant of the house of Israel.

For it shall come to pass in that day that the churches which are built up, and not unto the Lord, when the one shall say unto the other: Behold, I, I am the Lord's; and the others shall say: I, I am the Lord's; and thus shall every one say that hath built up churches, and not unto the Lord—

And they shall contend one with another; and their priests shall contend one with another, and they shall teach with their learning, and deny the Holy Ghost, which giveth utterance.

And they deny the power of God, the Holy One of Israel; and they say unto the people: Hearken unto us, and hear ye our precept; for behold there is no God today, for the Lord and the Redeemer hath done his work, and he hath given his power unto men;

Behold, hearken ye unto my precept; if they shall say there is a miracle wrought by the hand of the Lord, believe it not; for this day he is not a God of miracles; he hath done his work.

Yea, and there shall be many which shall say: Eat, drink, and be merry, for tomorrow we die; and it shall be well with us.

And there shall also be many which shall say: Eat, drink, and be merry; nevertheless, fear God—he will justify in committing a little sin; yea, lie a little, take the advantage of one because of his words, dig a pit for thy neighbor; there is no harm in this; and do all these things, for tomorrow we die; and if it so be that we are guilty, God will beat us with a few stripes, and at last we shall be saved in the kingdom of God.

- 9 Po, dhe do të ketë shumë që do të mësojnë sipas kësaj mënyre doktrina të rreme dhe të kota dhe të marra, dhe do të fryhen në zemrat e tyre dhe ata do të përpiqen t'i fshehin thellë planet e tyre nga Zoti; dhe punët e tyre do të jenë në errësirë.
- 10 Dhe gjaku i shenjtoreve do të thërrasë nga toka kundër tyre.
- 11 Po, ata të gjithë kanë humbur udhën; ata janë korruptuar.
- 12 Për shkak të kryelartësisë dhe për shkak të mësuesve të rremë dhe doktrinave të rreme, kishat e tyre janë bërë të korruptuara dhe arrogante; për shkak të kryelartësisë së tyre ata fryhen.
- 13 Grabitin të varfërit për shkak të vendeve të tyre të shenjta të pasura, grabitin të varfërit, për shkak të veshjeve të tyre të çmueshme; dhe persekutojnë të bindurit dhe të varfërit në zemër, sepse janë të fryrë nga krenaria.
- 14 Mbajnë qafën drejt dhe kokën lart; po, dhe për shkak të kryelartësisë dhe ligësisë dhe neverive, dhe lavirësive, që të gjithë kanë dalë nga udha e drejtë me përjashtim të disave që janë pasuesit e përlulur të Krishtit; megjithatë ata udhëhiqen në një mënyrë, që në shumë raste gabojnë, sepse ata janë mësuar nga parimet e njerëzve.
- 15 O të urtët dhe të mësuarit dhe të pasurit që janë të fryrë në krenarinë e zemrave të tyre dhe të gjithë ata që predikojnë doktrina të rreme dhe të gjithë ata që bëjnë lavirësi dhe çoroditin udhën e drejtë të Zotit, mjerë, mjerë, mjerë ata, thotë Zoti, Perëndia i Plotfuqishëm, pasi ata do të hidhen në ferr!
- 16 Mjerë ata që nuk e pranojnë të drejtin për një hiçasgjë dhe shajnë kundër asaj që është e mirë dhe thonë se ajo nuk ka vlerë! Pasi do të vijë dita që Zoti Perëndi do të vizitojë papritmas banorët e tokës; dhe atë ditë që ata do të jenë plotësisht të mbushur në paudhësi, ata do të mbarojnë.
- 17 Por vini re, nëse banorët e tokës do të pendohen për ligësitë dhe neveritë e tyre, ata nuk do të shkatërrohen, thotë Zoti i Ushtrive.
- 18 Por vini re se kisha e madhe dhe e neveritshme, lavirja e të gjithë tokës, duhet të shembet përdhe dhe e madhe do të jetë rënia e saj.

Yea, and there shall be many which shall teach after this manner, false and vain and foolish doctrines, and shall be puffed up in their hearts, and shall seek deep to hide their counsels from the Lord; and their works shall be in the dark.

And the blood of the saints shall cry from the ground against them.

Yea, they have all gone out of the way; they have become corrupted.

Because of pride, and because of false teachers, and false doctrine, their churches have become corrupted, and their churches are lifted up; because of pride they are puffed up.

They rob the poor because of their fine sanctuaries; they rob the poor because of their fine clothing; and they persecute the meek and the poor in heart, because in their pride they are puffed up.

They wear stiff necks and high heads; yea, and because of pride, and wickedness, and abominations, and whoredoms, they have all gone astray save it be a few, who are the humble followers of Christ; nevertheless, they are led, that in many instances they do err because they are taught by the precepts of men.

O the wise, and the learned, and the rich, that are puffed up in the pride of their hearts, and all those who preach false doctrines, and all those who commit whoredoms, and pervert the right way of the Lord, wo, wo, wo be unto them, saith the Lord God Almighty, for they shall be thrust down to hell!

Wo unto them that turn aside the just for a thing of naught and revile against that which is good, and say that it is of no worth! For the day shall come that the Lord God will speedily visit the inhabitants of the earth; and in that day that they are fully ripe in iniquity they shall perish.

But behold, if the inhabitants of the earth shall repent of their wickedness and abominations they shall not be destroyed, saith the Lord of Hosts.

But behold, that great and abominable church, the whore of all the earth, must tumble to the earth, and great must be the fall thereof.

19 Pasi mbretëria e djallit duhet të lëkundet dhe ata që i përkasin asaj duhet të shtyhen në pendim, përndryshe djalli do t'i kapë ata me zinxhirët e tij të përjetshëm dhe ata do të shtyhen në zemërim dhe do të mbarojnë;

20 Pasi vini re, në atë ditë ai do të tërbohohet në zemrat e fëmijëve të njerëzve dhe do t'i nxitë në zemërim kundër asaj që është e mirë.

21 Dhe të tjerë ai do t'i paqësojë dhe do t'i përkundë në siguri trupore, që ata do të thonë: Gjithçka është mirë në Sion; po, Sioni lulëzon, gjithçka është mirë—dhe kështu djalli gënjen shpirtrat e tyre dhe ai i çon me kujdes poshtë në ferr.

22 Dhe vini re, të tjerët ai i lajkaton dhe u thotë se nuk ka ferr; dhe ai u thotë atyre: Unë nuk jam djall, pasi nuk ka asnjë—dhe kështu ai pëshpërit në veshët e tyre, derisa i kap ata me zinxhirët e tij të tmerrshëm, prej të cilëve nuk ka çlirim.

23 Po, ata janë kapur me vdekje dhe ferr; dhe vdekja dhe ferri, dhe djalli dhe të gjithë ata që janë kapur prej tyre, duhet të qëndrojnë para fronit të Perëndisë dhe të gjykoohen sipas veprave të tyre, prej nga ku ata duhet të shkojnë në vendin e përgatitur për ta, madje një liqen i zjarrit dhe i sqfurit, që është mundim i pafund.

24 Prandaj, mjerë ai që është i shkujdesur në Sion!

25 Mjerë ai që thërret: Gjithçka është mirë!

26 Po, mjerë ai që dëgjon parimet e njerëzve dhe mohon fuqinë e Perëndisë dhe dhuratën e Frymës së Shenjtë!

27 Po, mjerë ai që thotë: Ne kemi marrë dhe ne nuk kemi nevojë për më tepër!

28 Dhe më në fund, mjerë të gjithë ata që dridhen dhe janë të zemëruar për shkak të së vërtetës së Perëndisë! Pasi vini re, ai që është ndërtuar mbi shkëmb, e pranon atë me gëzim; dhe ai që është ndërtuar mbi një themel rëre, dridhet nga frika se mund të bjerë.

29 Mjerë ai që do të thotë: Ne e kemi marrë fjalën e Perëndisë dhe ne nuk kemi nevojë për më tepër nga fjala e Perëndisë, pasi ne kemi mjaft!

For the kingdom of the devil must shake, and they which belong to it must needs be stirred up unto repentance, or the devil will grasp them with his everlasting chains, and they be stirred up to anger, and perish;

For behold, at that day shall he rage in the hearts of the children of men, and stir them up to anger against that which is good.

And others will he pacify, and lull them away into carnal security, that they will say: All is well in Zion; yea, Zion prospereth, all is well—and thus the devil cheateth their souls, and leadeth them away carefully down to hell.

And behold, others he flattereth away, and telleth them there is no hell; and he saith unto them: I am no devil, for there is none—and thus he whispereth in their ears, until he grasps them with his awful chains, from whence there is no deliverance.

Yea, they are grasped with death, and hell; and death, and hell, and the devil, and all that have been seized therewith must stand before the throne of God, and be judged according to their works, from whence they must go into the place prepared for them, even a lake of fire and brimstone, which is endless torment.

Therefore, wo be unto him that is at ease in Zion!

Wo be unto him that crieth: All is well!

Yea, wo be unto him that hearkeneth unto the precepts of men, and denieth the power of God, and the gift of the Holy Ghost!

Yea, wo be unto him that saith: We have received, and we need no more!

And in fine, wo unto all those who tremble, and are angry because of the truth of God! For behold, he that is built upon the rock receiveth it with gladness; and he that is built upon a sandy foundation trembleth lest he shall fall.

Wo be unto him that shall say: We have received the word of God, and we need no more of the word of God, for we have enough!

30 Pasi vini re, kështu thotë Zoti Perëndi: Unë do t'u jap fëmijëve të njerëzve rresht pas rreshti, parim pas parimi, pak këtu dhe pak atje; dhe të bekuar janë ata që dëgjojnë parimet e mia dhe që i vënë veshin këshillës sime, pasi ata do të mësojnë urtësi; pasi atij që merr, unë do t'i jap më shumë; dhe nga ata që do të thonë: Ne kemi mjaft, nga ata do të merret madje edhe ajo që kanë.

31 Mallkuar është ai që e vendos besimin e tij te njeriu, ose që e bën prej mishi krahun e tij, ose që do të dëgjojë parimet e njerëzve, me përjashtim në qoftë se parimet e tyre do të jepen nga fuqia e Frymës së Shenjtë.

32 Mjerë Johebrenjtë, thotë Zoti Perëndia i Ushtrive! Pasi megjithëse unë do të zgjat krahun drejt tyre nga dita në ditë, ata do të më mohojnë; megjithatë, unë do të jem i mëshirshëm ndaj tyre, thotë Zoti Perëndi, nëse ata do të pendohen dhe do të vijnë tek unë; pasi krahu im është i shtrirë gjithë ditën e ditës, thotë Zoti, Perëndia i Ushtrive.

For behold, thus saith the Lord God: I will give unto the children of men line upon line, precept upon precept, here a little and there a little; and blessed are those who hearken unto my precepts, and lend an ear unto my counsel, for they shall learn wisdom; for unto him that receiveth I will give more; and from them that shall say, We have enough, from them shall be taken away even that which they have.

Cursed is he that putteth his trust in man, or maketh flesh his arm, or shall hearken unto the precepts of men, save their precepts shall be given by the power of the Holy Ghost.

Wo be unto the Gentiles, saith the Lord God of Hosts! For notwithstanding I shall lengthen out mine arm unto them from day to day, they will deny me; nevertheless, I will be merciful unto them, saith the Lord God, if they will repent and come unto me; for mine arm is lengthened out all the day long, saith the Lord God of Hosts.

2 Nefi 29

- 1 Por vini re, do të ketë shumë—atë ditë kur unë do të vazhdoj të bëj një punë të mrekullueshme mes tyre, që unë mund të mbaj mend besëlidhjet e mia të cilat i kam bërë me fëmijët e njerëzve, që unë të mund të vendos dorën time përsëri për të dytën herë të përtërij njerëzit e mi që janë të shtëpisë së Izraelit;
- 2 Dhe gjithashtu që unë të mbaj mend premtimet që t'i kam bërë ty, Nefi, si dhe atit tënd, që unë të kujtoj farën tuaj; dhe që fjalët e farës suaj të mund të dalin nga goja ime dhe t'i arrijnë farës suaj; dhe fjalët e mia do të ushtojnë në fundet e tokës, si një flamur për njerëzit e mi të cilët janë të shtëpisë së Izraelit;
- 3 Dhe sepse fjalët e mia do të ushtojnë—shumë nga Johebrenjtë do të thonë: Një Bibël! Një Bibël! Ne e kemi një Bibël dhe nuk mund të jetë ndonjë Bibël tjetër.
- 4 Por kështu thotë Zoti Perëndi: O të marrë, ata do ta kenë një Bibël; dhe ajo do t'u vijë nga Judenjtë, populli im i lashtë i besëlidhjes. Dhe si i falënderojnë ata Judenjtë për Biblën që morën prej tyre? Po, ç'duan të thonë Johebrenjtë? A i mbajnë mend ata lodhjet dhe punët dhe vuajtjet e Judenjve, dhe zellin e tyre ndaj meje, për t'u sjellë shpëtim Johebrenjve?
- 5 O ju, Johebrenj, a i mbani mend Judenjtë, popullin tim të lashtë të besëlidhjes? Jo; por ju i keni mallkuar ata dhe i keni urryer ata dhe nuk jeni përpjekur t'i përtërinia ata. Por vini re, unë do t'ua kthej të gjitha këto gjëra mbi kokat tuaja; pasi unë Zoti, nuk e kam harruar popullin tim.
- 6 Ti i marrë që do të thuash: Një Bibël, ne e kemi një Bibël dhe ne nuk kemi nevojë për Bibël tjetër. A do të kishit Bibël po të mos ishin Judenjtë?
- 7 A nuk e dini se ka më shumë kombe se një? A nuk e dini se unë Zoti, Perëndia juaj, kam krijuar të gjithë njerëzit dhe se unë i mbaj mend ata që janë në ishujt e detit; dhe se unë sundoj lart në qiejt dhe poshtë në tokë dhe unë ua çoj fjalën time fëmijëve të njerëzve, po, madje të gjitha kombeve të tokës?

2 Nephi 29

But behold, there shall be many—at that day when I shall proceed to do a marvelous work among them, that I may remember my covenants which I have made unto the children of men, that I may set my hand again the second time to recover my people, which are of the house of Israel;

And also, that I may remember the promises which I have made unto thee, Nephi, and also unto thy father, that I would remember your seed; and that the words of your seed should proceed forth out of my mouth unto your seed; and my words shall hiss forth unto the ends of the earth, for a standard unto my people, which are of the house of Israel;

And because my words shall hiss forth—many of the Gentiles shall say: A Bible! A Bible! We have got a Bible, and there cannot be any more Bible.

But thus saith the Lord God: O fools, they shall have a Bible; and it shall proceed forth from the Jews, mine ancient covenant people. And what thank they the Jews for the Bible which they receive from them? Yea, what do the Gentiles mean? Do they remember the travails, and the labors, and the pains of the Jews, and their diligence unto me, in bringing forth salvation unto the Gentiles?

O ye Gentiles, have ye remembered the Jews, mine ancient covenant people? Nay; but ye have cursed them, and have hated them, and have not sought to recover them. But behold, I will return all these things upon your own heads; for I the Lord have not forgotten my people.

Thou fool, that shall say: A Bible, we have got a Bible, and we need no more Bible. Have ye obtained a Bible save it were by the Jews?

Know ye not that there are more nations than one? Know ye not that I, the Lord your God, have created all men, and that I remember those who are upon the isles of the sea; and that I rule in the heavens above and in the earth beneath; and I bring forth my word unto the children of men, yea, even upon all the nations of the earth?

8 Prandaj mërmëritni, sepse do të merrni më shumë nga fjala ime? A nuk e dini se dëshmia e dy kombeve është një dëshmi për ju, se unë jam Perëndia, se unë kujtoj një komb sikurse një tjetër? Prandaj, unë i them të njëjtat fjalë një kombi, sikurse një tjetri. Dhe kur të dy kombet do të puqen, dëshmia e të dy kombeve gjithashtu do të puqet.

9 Dhe unë e bëj këtë që unë të mund të provoj te shumica se unë jam i njëjti dje, sot dhe përgjithmonë; dhe se unë i them fjalët e mia sipas dëshirës sime. Dhe meqë unë kam thënë një fjalë, ju nuk duhet të mendoni se nuk mund të them një tjetër; pasi puna ime nuk ka mbaruar ende, as nuk do të mbarojë deri në fund të njeriut, as që nga ajo kohë e tutje dhe përgjithmonë.

10 Kështu, meqë ju keni një Bibël, ju nuk duhet të mendoni se ajo përmban të gjitha fjalët e mia; as nuk duhet të mendoni që unë nuk kam bërë që të shkruhen më shumë.

11 Pasi, unë i urdhëroj të gjithë njerëzit, si në lindje ashtu dhe në perëndim dhe në veri, dhe në jug, dhe në ishujt e detit, se ata do të shkruajnë fjalët që unë u them atyre; pasi nga librat që do të jenë shkruar, unë do ta gjykoj botën, çdo njeri sipas punëve të tij, sipas asaj që është shkruar.

12 Pasi vini re, unë do t'ua flas Judenjve dhe ata do ta shkruajnë atë; dhe unë do t'ua flas gjithashtu Nefitëve dhe ata do ta shkruajnë atë; dhe unë do t'ua flas gjithashtu fiseve të tjera të shtëpisë së Izraelit që unë i kam çuar tej dhe ata do ta shkruajnë atë; dhe unë do t'ua flas gjithashtu të gjitha kombeve të tokës dhe ata do ta shkruajnë atë.

13 Dhe do të ndodhë që Judenjët do të kenë fjalët e Nefitëve dhe Nefitët do të kenë fjalët e Judenjve; dhe Nefitët dhe Judenjët do të kenë fjalët e fiseve të humbura të Izraelit; dhe fiset e humbura të Izraelit do të kenë fjalët e Nefitëve dhe të Judenjve.

Wherefore murmur ye, because that ye shall receive more of my word? Know ye not that the testimony of two nations is a witness unto you that I am God, that I remember one nation like unto another? Wherefore, I speak the same words unto one nation like unto another. And when the two nations shall run together the testimony of the two nations shall run together also.

And I do this that I may prove unto many that I am the same yesterday, today, and forever; and that I speak forth my words according to mine own pleasure. And because that I have spoken one word ye need not suppose that I cannot speak another; for my work is not yet finished; neither shall it be until the end of man, neither from that time henceforth and forever.

Wherefore, because that ye have a Bible ye need not suppose that it contains all my words; neither need ye suppose that I have not caused more to be written.

For I command all men, both in the east and in the west, and in the north, and in the south, and in the islands of the sea, that they shall write the words which I speak unto them; for out of the books which shall be written I will judge the world, every man according to their works, according to that which is written.

For behold, I shall speak unto the Jews and they shall write it; and I shall also speak unto the Nephites and they shall write it; and I shall also speak unto the other tribes of the house of Israel, which I have led away, and they shall write it; and I shall also speak unto all nations of the earth and they shall write it.

And it shall come to pass that the Jews shall have the words of the Nephites, and the Nephites shall have the words of the Jews; and the Nephites and the Jews shall have the words of the lost tribes of Israel; and the lost tribes of Israel shall have the words of the Nephites and the Jews.

14 Dhe do të ndodhë që njerëzit e mi, të cilët janë nga shtëpia e Izraelit, do të mblidhen në shtëpitë e tyre, në tokat e zotërimeve të tyre; dhe fjala ime gjithashtu do të mblidhet në një. Dhe unë do t'u tregoj atyre që luftojnë kundër fjalës sime dhe kundër popullit tim, të cilët janë nga shtëpia e Izraelit, se unë jam Perëndia dhe se unë hyra në besëlidhje me Abrahamin se unë do ta kujtoja farën e tij përgjithmonë.

And it shall come to pass that my people, which are of the house of Israel, shall be gathered home unto the lands of their possessions; and my word also shall be gathered in one. And I will show unto them that fight against my word and against my people, who are of the house of Israel, that I am God, and that I covenanted with Abraham that I would remember his seed forever.

2 Nefi 30

- 1 Dhe tani vini re, vëllezërit e mi të dashur, unë dua t'ju flas juve; pasi unë, Nefi, nuk do të lejoj që ju të mendoni se jeni më të drejtë sesa do të jenë Johebrenjtë. Pasi vini re, nëse nuk u bindeni urdhërimeve të Perëndisë, ju të gjithë do të mbaroni; dhe për shkak të fjalëve që janë thënë, ju nuk duhet të mendoni se Johebrenjtë do të shkatërrohen krejtësisht.
- 2 Pasi vini re, unë ju them se të gjithë Johebrenjtë që do të pendohen, janë populli i besëlidhjes së Zotit; dhe të gjithë Judenjtë që nuk do të pendohen, do të braktisen; pasi Zoti nuk bën besëlidhje me askënd tjetër, përveçse atyre që pendohen dhe që besojnë në Birin e tij që është i Shenjti i Izraelit.
- 3 Dhe tani, do të doja të profetizoja pak në lidhje me Judenjtë dhe Johebrenjtë. Sepse, pasi libri për të cilin ju fola do të dalë në dritë dhe do të shkruhet për Johebrenjtë dhe do të vuloset përsëri për Zotin, do të ketë shumë që do të besojnë fjalët që janë shkruar; dhe ata do t'i përhapin mes mbetjes së farës sonë.
- 4 Dhe atëherë, mbetja e farës sonë do të dijë në lidhje me ne, sesi u larguam nga Jeruzalemi dhe se ata janë pasardhës të Judenjve.
- 5 Dhe ungjilli i Jezu Krishtit do të shpallet mes tyre; prandaj, ata do të rifitojnë njohurinë e etërve të tyre, si dhe njohurinë e Jezu Krishtit, që etërit e tyre e kishin.
- 6 Dhe atëherë, ata do të gëzohen; pasi ata do të dinë se është një bekim për ta nga dora e Perëndisë; dhe leskëret e errësirës do të fillojnë të bien nga sytë e tyre dhe shumë breza nuk do të kalojnë mes tyre, vetëm nëse ata do të jenë një popull i kulluar dhe i këndshëm.
- 7 Dhe do të ndodhë që Judenjtë që janë shpërndarë do të fillojnë gjithashtu të besojnë në Krisht; dhe ata do të fillojnë të mblidhen në faqen e tokës; dhe të gjithë ata që do të besojnë në Krisht, do të bëhen gjithashtu një popull i këndshëm.
- 8 Dhe do të ndodhë që Zoti Perëndi do ta fillojë punën e tij mes të gjitha kombeve, fiseve, gjuhëve dhe popujve, për të shkaktuar rivendosjen e popullit të tij mbi tokë.

2 Nephi 30

And now behold, my beloved brethren, I would speak unto you; for I, Nephi, would not suffer that ye should suppose that ye are more righteous than the Gentiles shall be. For behold, except ye shall keep the commandments of God ye shall all likewise perish; and because of the words which have been spoken ye need not suppose that the Gentiles are utterly destroyed.

For behold, I say unto you that as many of the Gentiles as will repent are the covenant people of the Lord; and as many of the Jews as will not repent shall be cast off; for the Lord covenanteth with none save it be with them that repent and believe in his Son, who is the Holy One of Israel.

And now, I would prophesy somewhat more concerning the Jews and the Gentiles. For after the book of which I have spoken shall come forth, and be written unto the Gentiles, and sealed up again unto the Lord, there shall be many which shall believe the words which are written; and they shall carry them forth unto the remnant of our seed.

And then shall the remnant of our seed know concerning us, how that we came out from Jerusalem, and that they are descendants of the Jews.

And the gospel of Jesus Christ shall be declared among them; wherefore, they shall be restored unto the knowledge of their fathers, and also to the knowledge of Jesus Christ, which was had among their fathers.

And then shall they rejoice; for they shall know that it is a blessing unto them from the hand of God; and their scales of darkness shall begin to fall from their eyes; and many generations shall not pass away among them, save they shall be a pure and a delightful people.

And it shall come to pass that the Jews which are scattered also shall begin to believe in Christ; and they shall begin to gather in upon the face of the land; and as many as shall believe in Christ shall also become a delightful people.

And it shall come to pass that the Lord God shall commence his work among all nations, kindreds, tongues, and people, to bring about the restoration of his people upon the earth.

- 9 Dhe me drejtësi Zoti Perëndi do të gjykojë të varfërin dhe do të qortojë me drejtësi të bindurit e tokës. Dhe ai do ta godasë tokën me shufrën e gojës së tij; dhe me frymën e buzëve të tij ai do të vrasë të ligjtë.
- 10 Pasi koha vjen shpejt, që Zoti Perëndi do të shkaktojë një ndarje të madhe mes njerëzve dhe të ligjtë do t'i shkatërrojë; dhe ai do t'i kursejë njerëzit e tij, po, edhe sikur t'i duhet të shkatërrojë të ligjtë me zjarr.
- 11 Dhe drejtësia do të jetë brezi i ijeve të tij dhe besnikëria brezi i veshkave të tij.
- 12 Dhe atëherë ujku do të jetojë me qengjin; dhe leopardi do të shtrihet pranë kecit dhe viçi dhe këlyshi i luanit, dhe mëzati së bashku; dhe një fëmijë i vogël do t'i udhëheqë ata.
- 13 Dhe lopa dhe ariu do të kullotin; këlyshët e tyre do të shtrihen së bashku; dhe luani do të hajë kashtë si kau.
- 14 Dhe foshnja e gjirit do të luajë mbi vrimën e nepërkës dhe fëmija i zvjerdhur do të vërë dorën në strofkën e skrapthit.
- 15 Ata nuk do të prishin, as nuk do të shkatërrojnë në malin tim të shenjtë; pasi toka do të jetë plot me diturinë e Zotit, sikurse ujërat mbulojnë detin.
- 16 Prandaj, gjërat e të gjitha kombeve do të bëhen të ditura; po, të gjitha gjërat do t'u bëhen të ditura fëmijëve të njerëzve.
- 17 Nuk ka asgjë që është e fshehtë që të mos zbulohet; nuk ka asnjë punë të errësirës që nuk do të nxirret në dritë; dhe nuk ka asgjë që është vulosur mbi tokë që të mos zgjidhet.
- 18 Prandaj, të gjitha gjërat që u janë zbuluar fëmijëve të njerëzve do të zbulohen në atë ditë; dhe Satani nuk do të ketë më fuqi në zemrat e fëmijëve të njerëzve për një kohë të gjatë. Dhe tani, vëllezërit e mi të dashur, unë po u jap fund fjalëve të mia.

And with righteousness shall the Lord God judge the poor, and reprove with equity for the meek of the earth. And he shall smite the earth with the rod of his mouth; and with the breath of his lips shall he slay the wicked.

For the time speedily cometh that the Lord God shall cause a great division among the people, and the wicked will he destroy; and he will spare his people, yea, even if it so be that he must destroy the wicked by fire.

And righteousness shall be the girdle of his loins, and faithfulness the girdle of his reins.

And then shall the wolf dwell with the lamb; and the leopard shall lie down with the kid, and the calf, and the young lion, and the fatling, together; and a little child shall lead them.

And the cow and the bear shall feed; their young ones shall lie down together; and the lion shall eat straw like the ox.

And the sucking child shall play on the hole of the asp, and the weaned child shall put his hand on the cockatrice's den.

They shall not hurt nor destroy in all my holy mountain; for the earth shall be full of the knowledge of the Lord as the waters cover the sea.

Wherefore, the things of all nations shall be made known; yea, all things shall be made known unto the children of men.

There is nothing which is secret save it shall be revealed; there is no work of darkness save it shall be made manifest in the light; and there is nothing which is sealed upon the earth save it shall be loosed.

Wherefore, all things which have been revealed unto the children of men shall at that day be revealed; and Satan shall have power over the hearts of the children of men no more, for a long time. And now, my beloved brethren, I make an end of my sayings.

2 Nefi 31

- 1 Dhe tani unë, Nefi, po u jap fund profecive të mia për ju, vëllezërit e mi të dashur. Dhe unë nuk mund të shkruaj veçse pak gjëra, të cilat unë e di me siguri se do të ndodhin; as nuk mund të shkruaj veçse pak fjalë të vëllait tim, Jakob.
- 2 Prandaj, gjërat që unë kam shkruar më mjaftojnë, me përjashtim të disa fjalëve që duhet të them në lidhje me doktrinën e Krishtit; prandaj, unë do t'ju flas qartë, sipas qartësisë së profecive që bëj.
- 3 Pasi shpirti im kënaqet në qartësi; pasi sipas kësaj mënyre vepron Zoti Perëndi mes fëmijëve të njerëzve. Pasi, Zoti Perëndi i jep dritë të kuptuarit; pasi ai u flet njerëzve sipas gjuhës së tyre, në të kuptuarin e tyre.
- 4 Prandaj, unë doja që ju të kujtonit, se unë ju kam folur për atë profet që Zoti më tregoi, që duhej të pagëzonte Qengjin e Perëndisë i cili do të marrë mëkatet e botës.
- 5 Dhe tani, në qoftë se Qengji i Perëndisë, duke qenë i shenjtë, do të kishte nevojë të pagëzohej me ujë, për të plotësuar të gjithë drejtësinë, O atëherë, sa nevojë më të madhe kemi ne që nuk jemi të shenjtë, të pagëzohemi, po, madje me ujë!
- 6 Dhe tani, unë do t'ju pyesja ju, vëllezërit e mi të dashur, në çfarë gjëje Qengji i Perëndisë përmbushi të gjithë drejtësinë duke qenë i pagëzuar me ujë?
- 7 A nuk e dini ju se ai ishte i shenjtë? Por megjithëse ishte i shenjtë, ai u tregon fëmijëve të njerëzve se, sipas mishit, ai përul veten para Atit dhe i dëshmon Atit se ai do të jetë i bindur ndaj tij, në zbatimin e urdhërimeve të tij.
- 8 Prandaj, pasi ai u pagëzua me ujë, Fryma e Shenjtë zbriti mbi të në formën e një pëllumbi.
- 9 Dhe përsëri, u tregon fëmijëve të njerëzve ngushtimin e shtegut dhe ngushtësinë e portës, nëpër të cilën ata duhet të hyjnë, duke dhënë ai shembullin para tyre.

2 Nephi 31

And now I, Nephi, make an end of my prophesying unto you, my beloved brethren. And I cannot write but a few things, which I know must surely come to pass; neither can I write but a few of the words of my brother Jacob.

Wherefore, the things which I have written sufficient me, save it be a few words which I must speak concerning the doctrine of Christ; wherefore, I shall speak unto you plainly, according to the plainness of my prophesying.

For my soul delighteth in plainness; for after this manner doth the Lord God work among the children of men. For the Lord God giveth light unto the understanding; for he speaketh unto men according to their language, unto their understanding.

Wherefore, I would that ye should remember that I have spoken unto you concerning that prophet which the Lord showed unto me, that should baptize the Lamb of God, which should take away the sins of the world.

And now, if the Lamb of God, he being holy, should have need to be baptized by water, to fulfil all righteousness, O then, how much more need have we, being unholy, to be baptized, yea, even by water!

And now, I would ask of you, my beloved brethren, wherein the Lamb of God did fulfil all righteousness in being baptized by water?

Know ye not that he was holy? But notwithstanding he being holy, he showeth unto the children of men that, according to the flesh he humbleth himself before the Father, and witnesseth unto the Father that he would be obedient unto him in keeping his commandments.

Wherefore, after he was baptized with water the Holy Ghost descended upon him in the form of a dove.

And again, it showeth unto the children of men the straitness of the path, and the narrowness of the gate, by which they should enter, he having set the example before them.

10 Dhe ai u tha fëmijëve të njerëzve: Më ndiqni mua. Prandaj, vëllezërit e mi të dashur, a mund ta ndjekim ne Krishtin, në qoftë se nuk jemi të gatshëm t'u bindemi urdhërimeve të Atit?

11 Dhe Ati tha: Pendohuni ju, pendohuni ju dhe pagëzohuni në emrin e Birit tim të Dashur.

12 Dhe gjithashtu, zëri i Birit më erdhi, duke thënë: Ai që është pagëzuar në emrin tim, atij Ati do t'i japë Frymën e Shenjtë sikurse mua; prandaj, më ndiqni dhe bëni gjërat që më keni parë të bëj.

13 Kështu që, vëllezërit e mi të dashur, unë e di se, në qoftë se ju do të ndiqni Birin, me qëllim të plotë të zemrës, pa bërë hipokrizi dhe mashtrim para Perëndisë, por me bindje të vërtetë, duke u penduar për mëkatet tuaja, duke i dëshmuar Atit se jeni të gatshëm të merrni mbi vete emrin e Krishtit, me anë të pagëzimit—po, duke ndjekur Zotin tuaj dhe Shpëtimtarin tuaj poshtë në ujë sipas fjalës së tij, vini re, atëherë ju do të merrni Frymën e Shenjtë; po, atëherë vjen pagëzimi i zjarrit dhe i Frymës së Shenjtë; dhe atëherë ju mund të flisni me gjuhën e engjëjve dhe t'i thurni lëvdata të Shenjtit të Izraelit.

14 Por vini re, vëllezërit e mi të dashur, kështu erdhi zëri i Birit tek unë, duke thënë: Pasi ju të pendoheni për mëkatet tuaja dhe t'i dëshmoni Atit se jeni të gatshëm të zbatoni urdhërimet e mia, me anë të pagëzimit në ujë dhe të keni marrë pagëzimin e zjarrit dhe të Frymës së Shenjtë dhe mund të flisni me një gjuhë të re, po, madje me gjuhën e engjëjve dhe paskësaj të më mohoni, do të ishte më mirë për ju që të mos më kishit njohur mua.

15 Dhe unë dëgjova një zë nga Ati, duke thënë: Po, fjalët e Birit tim të Dashur janë të vërteta dhe besnike. Ai që duron deri në fund, do të shpëtohet.

16 Dhe tani, vëllezërit e mi të dashur, prej kësaj e di se në qoftë se një njeri nuk duron deri në fund, duke ndjekur shembullin e Birit të Perëndisë së gjallë, ai nuk mund të shpëtohet.

And he said unto the children of men: Follow thou me. Wherefore, my beloved brethren, can we follow Jesus save we shall be willing to keep the commandments of the Father?

And the Father said: Repent ye, repent ye, and be baptized in the name of my Beloved Son.

And also, the voice of the Son came unto me, saying: He that is baptized in my name, to him will the Father give the Holy Ghost, like unto me; wherefore, follow me, and do the things which ye have seen me do.

Wherefore, my beloved brethren, I know that if ye shall follow the Son, with full purpose of heart, acting no hypocrisy and no deception before God, but with real intent, repenting of your sins, witnessing unto the Father that ye are willing to take upon you the name of Christ, by baptism—yea, by following your Lord and your Savior down into the water, according to his word, behold, then shall ye receive the Holy Ghost; yea, then cometh the baptism of fire and of the Holy Ghost; and then can ye speak with the tongue of angels, and shout praises unto the Holy One of Israel.

But, behold, my beloved brethren, thus came the voice of the Son unto me, saying: After ye have repented of your sins, and witnessed unto the Father that ye are willing to keep my commandments, by the baptism of water, and have received the baptism of fire and of the Holy Ghost, and can speak with a new tongue, yea, even with the tongue of angels, and after this should deny me, it would have been better for you that ye had not known me.

And I heard a voice from the Father, saying: Yea, the words of my Beloved are true and faithful. He that endureth to the end, the same shall be saved.

And now, my beloved brethren, I know by this that unless a man shall endure to the end, in following the example of the Son of the living God, he cannot be saved.

- 17 Kështu që, bëni gjërat që ju kam thënë se kam parë që Zoti juaj dhe Shëlbuesi juaj do të bëjë; pasi për këtë arsye ato m'u treguan, që ju të mund të dini portën nëpër të cilën ju duhet të hyni. Pasi porta nëpër të cilën ju duhet të hyni është pendimi dhe pagëzimi me anë të ujit; dhe pastaj vjen një heqje e mëkateve tuaja me anë të zjarrit dhe me anë të Frymës së Shenjtë.
- 18 Dhe atëherë ju jeni në këtë shteg të ngushtë dhe të ngushtuar që të çon në jetën e përjetshme; po, ju keni hyrë nëpërmjet portës; ju keni bërë sipas urdhërimeve të Atit dhe të Birit; dhe ju keni marrë Frymën e Shenjtë që dëshmon për Atin dhe Birin, deri në plotësimin e premtimit të cilin ai ka bërë, që në qoftë se ju do të hynit nëpërmjet udhës, ju do të merrni.
- 19 Dhe tani, vëllezërit e mi të dashur, pasi ju të keni hyrë në këtë shteg të ngushtë dhe të ngushtuar, unë do t'ju pyesja nëse gjithçka është bërë? Vini re, unë ju them juve, Jo; pasi ju nuk keni arritur deri këtu përveçse me anë të fjalës së Krishtit, me besim të patundur në të, duke u mbështetur tërësisht në meritat e atij që është i fuqishëm të shpëtojë.
- 20 Kështu që, ju duhet të shkoni përpara me një vendosmëri në Krisht, duke pasur një ndriçim të përkryer të shpresës dhe një dashuri për Perëndinë dhe për gjithë njerëzit. Prandaj, në qoftë se ju do të shkoni përpara, duke u ushqyer me bollëk mbi fjalën e Krishtit dhe të duroni deri në fund, vini re, kështu thotë Ati: Ju do të keni jetën e përjetshme.
- 21 Dhe tani, vini re, vëllezërit e mi të dashur, kjo është udha; dhe s'ka udhë tjetër dhe as emër të dhënë nën qiell, nëpërmjet të cilit njeriu mund të shpëtohet në mbretërinë e Perëndisë. Dhe tani, vini re, kjo është doktrina e Krishtit dhe e vetmja doktrinë e vërtetë e Atit dhe e Birit dhe e Frymës së Shenjtë, që është një Perëndi, pa fund. Amen.

Wherefore, do the things which I have told you I have seen that your Lord and your Redeemer should do; for, for this cause have they been shown unto me, that ye might know the gate by which ye should enter. For the gate by which ye should enter is repentance and baptism by water; and then cometh a remission of your sins by fire and by the Holy Ghost.

And then are ye in this strait and narrow path which leads to eternal life; yea, ye have entered in by the gate; ye have done according to the commandments of the Father and the Son; and ye have received the Holy Ghost, which witnesses of the Father and the Son, unto the fulfilling of the promise which he hath made, that if ye entered in by the way ye should receive.

And now, my beloved brethren, after ye have gotten into this strait and narrow path, I would ask if all is done? Behold, I say unto you, Nay; for ye have not come thus far save it were by the word of Christ with unshaken faith in him, relying wholly upon the merits of him who is mighty to save.

Wherefore, ye must press forward with a steadfastness in Christ, having a perfect brightness of hope, and a love of God and of all men. Wherefore, if ye shall press forward, feasting upon the word of Christ, and endure to the end, behold, thus saith the Father: Ye shall have eternal life.

And now, behold, my beloved brethren, this is the way; and there is none other way nor name given under heaven whereby man can be saved in the kingdom of God. And now, behold, this is the doctrine of Christ, and the only and true doctrine of the Father, and of the Son, and of the Holy Ghost, which is one God, without end. Amen.

2 Nefi 32

- 1 Dhe tani vini re, vëllezërit e mi të dashur, unë mendoj që ju të meditonit paksa në zemrën tuaj në lidhje me atë që ju duhet të bëni pasi të keni hyrë nëpërmjet udhës. Por, vini re, pse i meditonit ju këto gjëra në zemrat tuaja?
- 2 A nuk e mbani mend se unë ju thashë se pasi të kishit marrë Frymën e Shenjtë, ju do të mund të flisnit me gjuhën e engjëjve? Dhe tani, si mund të flisnit ju me gjuhën e engjëjve, po të mos ishte nëpërmjet Frymës së Shenjtë?
- 3 Engjëjt flasin nëpërmjet fuqisë së Frymës së Shenjtë; prandaj, ata flasin fjalët e Krishtit. Prandaj, unë ju thashë, ushqehuni me bollëk me fjalët e Krishtit; pasi, vini re, fjalët e Krishtit do t'ju tregojnë të gjitha gjërat që ju duhet të bëni.
- 4 Kështu që tani, pasi ju kam folur këto fjalë, në qoftë se ju nuk mund t'i kuptoni ato, do të jetë, sepse nuk pyesni as nuk trokitni; prandaj, ju nuk jeni çuar te drita, por duhet të mbaroni në errësi.
- 5 Pasi vini re, përsëri unë ju them se, në qoftë se ju do të hyni nëpërmjet udhës dhe do të merrni Frymën e Shenjtë, ai do t'ju tregojë të gjitha gjërat që duhet të bëni.
- 6 Vini re, kjo është doktrina e Krishtit dhe nuk do të jepet asnjë doktrinë tjetër, derisa ai ta shfaqë veten e tij te ju në mish. Dhe kur ai do të shfaqë veten e tij te ju në mish, gjërat që ai do t'ju thotë, ju duhet të kujdeseni t'i bëni.
- 7 Dhe tani unë, Nefi, nuk mund të them më; Shpirti ma ndalon të folurën time dhe unë jam lënë të mbaj zi për shkak të mosbesimit dhe të ligësisë dhe të paditurisë dhe të kokëfortësisë së njerëzve; pasi ata nuk do të kërkojnë dituri, as nuk kuptojnë dituri të madhe, kur ajo u jepet atyre me qartësi, madje aq qartë, sa fjala mund të jetë.
- 8 Dhe tani, vëllezërit e mi të dashur, unë kuptoj se ju akoma meditonit në zemrat tuaja; dhe më hidhëron mua që më duhet të flas në lidhje me këtë gjë. Pasi, në qoftë se ju do të mbanit vesh Shpirtin, i cili i mëson një njeriu të lutet, do të dinit se ju duhet të luteni; pasi shpirti i lig nuk e mëson njeriun të lutet, por e mëson atë që të mos lutet.

2 Nephi 32

And now, behold, my beloved brethren, I suppose that ye ponder somewhat in your hearts concerning that which ye should do after ye have entered in by the way. But, behold, why do ye ponder these things in your hearts?

Do ye not remember that I said unto you that after ye had received the Holy Ghost ye could speak with the tongue of angels? And now, how could ye speak with the tongue of angels save it were by the Holy Ghost?

Angels speak by the power of the Holy Ghost; wherefore, they speak the words of Christ. Wherefore, I said unto you, feast upon the words of Christ; for behold, the words of Christ will tell you all things what ye should do.

Wherefore, now after I have spoken these words, if ye cannot understand them it will be because ye ask not, neither do ye knock; wherefore, ye are not brought into the light, but must perish in the dark.

For behold, again I say unto you that if ye will enter in by the way, and receive the Holy Ghost, it will show unto you all things what ye should do.

Behold, this is the doctrine of Christ, and there will be no more doctrine given until after he shall manifest himself unto you in the flesh. And when he shall manifest himself unto you in the flesh, the things which he shall say unto you shall ye observe to do.

And now I, Nephi, cannot say more; the Spirit stoppeth mine utterance, and I am left to mourn because of the unbelief, and the wickedness, and the ignorance, and the stiffneckedness of men; for they will not search knowledge, nor understand great knowledge, when it is given unto them in plainness, even as plain as word can be.

And now, my beloved brethren, I perceive that ye ponder still in your hearts; and it grieveth me that I must speak concerning this thing. For if ye would hearken unto the Spirit which teacheth a man to pray, ye would know that ye must pray; for the evil spirit teacheth not a man to pray, but teacheth him that he must not pray.

9 Por vini re, unë po ju them se ju duhet të luteni gjithmonë dhe mos u jepni; se ju nuk duhet të kryeni asnjë gjë ndaj Zotit pa iu lutur më parë Atit në emër të Krishtit, që ai të shenjtërojë kryerjen tënde ndaj teje, që kryerja jote mund të jetë për mirëqenien e shpirtit tënd.

But behold, I say unto you that ye must pray always, and not faint; that ye must not perform any thing unto the Lord save in the first place ye shall pray unto the Father in the name of Christ, that he will consecrate thy performance unto thee, that thy performance may be for the welfare of thy soul.

2 Nefi 33

- 1 Dhe tani unë, Nefi, nuk mund t'i shkruaj të gjitha gjërat që u mësuam mes popullit tim; as nuk jam i fuqishëm në të shkruar si në të folur; pasi kur një njeri flet nëpërmjet fuqisë së Frymës së Shenjtë, fuqia e Frymës së Shenjtë e çon atë në zemrat e fëmijëve të njerëzve.
- 2 Por vini re, ka shumë që ngurtësojnë zemrat e tyre kundër Frymës së Shenjtë, që ai nuk ka vend në ta; prandaj, ata hedhin tej shumë gjëra që janë shkruar dhe i konsiderojnë si gjëra pa vlerë.
- 3 Por unë, Nefi, kam shkruar atë që kam shkruar dhe unë e konsideroj me vlerë të madhe, veçanërisht për popullin tim. Pasi, unë lutem vazhdimisht për ta gjatë ditës dhe sytë e mi lagin jastëkun tim gjatë natës, për shkak të tyre; dhe unë i thërras Perëndisë tim në besim dhe e di se ai do ta dëgjojë thirrjen time.
- 4 Dhe unë e di se Zoti Perëndi do t'i shenjtërojë lutjet e mia për përfitimin e popullit tim. Dhe fjalët që unë kam shkruar në dobësi do të bëhen të forta tek ata; pasi ato i bindin ata të bëjnë mirë; iu bëjnë atyre të njohur etërit e tyre; dhe u flasin për Jezusin dhe i bindin ata të besojnë në të dhe të durojnë deri në fund, që është jetë e përjetshme.
- 5 Dhe flasin ashpër kundër mëkatit, sipas qartësisë së të vërtetës; prandaj, asnjë njeri nuk do të zemërohet kundër fjalëve që unë kam shkruar, veçse në qoftë se ai do të jetë nga shpirti i djallit.
- 6 Unë ngazëllem në qartësi, unë ngazëllem në të vërtetën, unë ngazëllem në Jezusin tim, pasi ai e ka shëlbuar shpirtin tim nga ferri.
- 7 Unë kam dashuri hyjnore për popullin tim dhe besim të madh në Krisht, që unë do të takoj shumë shpirta pa njollë në fronin e tij të gjykimit.
- 8 Unë kam dashuri hyjnore për Judenjtë—unë them Judenj, sepse dua të them ata prej nga unë erdha.
- 9 Unë gjithashtu kam dashuri hyjnore për Johebrenjtë. Por, vini re, për asnjë prej tyre unë nuk mund të shpresoj, vetëm nëse ata do të pajtohen me Krishtin dhe hyjnë në portën e ngushtë dhe ecin në shtegun e ngushtuar që të çon drejt jetës dhe vazhdojnë në shteg deri në fundin e ditës së provës.

2 Nephi 33

And now I, Nephi, cannot write all the things which were taught among my people; neither am I mighty in writing, like unto speaking; for when a man speaketh by the power of the Holy Ghost the power of the Holy Ghost carrieth it unto the hearts of the children of men.

But behold, there are many that harden their hearts against the Holy Spirit, that it hath no place in them; wherefore, they cast many things away which are written and esteem them as things of naught.

But I, Nephi, have written what I have written, and I esteem it as of great worth, and especially unto my people. For I pray continually for them by day, and mine eyes water my pillow by night, because of them; and I cry unto my God in faith, and I know that he will hear my cry.

And I know that the Lord God will consecrate my prayers for the gain of my people. And the words which I have written in weakness will be made strong unto them; for it persuadeth them to do good; it maketh known unto them of their fathers; and it speaketh of Jesus, and persuadeth them to believe in him, and to endure to the end, which is life eternal.

And it speaketh harshly against sin, according to the plainness of the truth; wherefore, no man will be angry at the words which I have written save he shall be of the spirit of the devil.

I glory in plainness; I glory in truth; I glory in my Jesus, for he hath redeemed my soul from hell.

I have charity for my people, and great faith in Christ that I shall meet many souls spotless at his judgment-seat.

I have charity for the Jew—I say Jew, because I mean them from whence I came.

I also have charity for the Gentiles. But behold, for none of these can I hope except they shall be reconciled unto Christ, and enter into the narrow gate, and walk in the strait path which leads to life, and continue in the path until the end of the day of probation.

10 Dhe tani, vëllezërit e mi të dashur dhe gjithashtu Judenj dhe të gjitha ju funde të tokës, u vini veshin këtyre fjalëve dhe besoni në Krisht; dhe nëse ju nuk besoni në këto fjalë, besoni në Krisht. Dhe nëse ju do të besoni në Krisht, ju do të besoni në këto fjalë, pasi ato janë fjalët e Krishtit; dhe ai m'i ka dhënë ato mua; dhe ato u mësojnë të gjithë njerëzve, që ata duhet të bëjnë mirë.

11 Dhe nëse ato nuk janë fjalët e Krishtit, gjykoni ju—pasi Krishti do t'ju tregojë, me fuqi dhe lavdi të madhe, se ato janë fjalët e tij në ditën e fundit; dhe ju dhe unë do të qëndrojmë ballë për ballë para shufrës së tij; dhe ju do të dini se unë kisha qenë urdhëruar prej tij të shkruaja këto gjëra, megjithë dobësinë time.

12 Dhe unë i lutem Atit në emrin e Krishtit që shumë nga ne, nëse jo të gjithë, të mund të shpëtohem në mbretërinë e tij, në atë ditë të madhe dhe të fundit.

13 Dhe tani, vëllezërit e mi të dashur, të gjithë ata që janë nga shtëpia e Izraelit dhe të gjitha ju funde të tokës, unë ju flas, si zëri i dikujt që thërret nga pluhuri: Lamtumirë derisa ajo ditë e madhe do të vijë.

14 Dhe ju që nuk do të merrni pjesë në mirësinë e Perëndisë dhe nuk respektoni fjalët e Judenjve, dhe gjithashtu fjalët e mia dhe fjalët që do të dalin nga goja e Qengjit të Perëndisë, vini re, unë po ju them lamtumirë të përhershme, pasi këto fjalë do t'ju dënojnë ju ditën e fundit.

15 Pasi ç'ka unë vulos në tokë, do të paraqitet kundër jush në shufrën e gjykimit, pasi kështu më ka urdhëruar Zoti dhe unë duhet të bindem. Amen.

And now, my beloved brethren, and also Jew, and all ye ends of the earth, hearken unto these words and believe in Christ; and if ye believe not in these words believe in Christ. And if ye shall believe in Christ ye will believe in these words, for they are the words of Christ, and he hath given them unto me; and they teach all men that they should do good.

And if they are not the words of Christ, judge ye—for Christ will show unto you, with power and great glory, that they are his words, at the last day; and you and I shall stand face to face before his bar; and ye shall know that I have been commanded of him to write these things, notwithstanding my weakness.

And I pray the Father in the name of Christ that many of us, if not all, may be saved in his kingdom at that great and last day.

And now, my beloved brethren, all those who are of the house of Israel, and all ye ends of the earth, I speak unto you as the voice of one crying from the dust: Farewell until that great day shall come.

And you that will not partake of the goodness of God, and respect the words of the Jews, and also my words, and the words which shall proceed forth out of the mouth of the Lamb of God, behold, I bid you an everlasting farewell, for these words shall condemn you at the last day.

For what I seal on earth, shall be brought against you at the judgment bar; for thus hath the Lord commanded me, and I must obey. Amen.

Libri i Jakobit

Vëllai i Nefit

Fjalët e predikimit të tij te vëllezërit e tij. Ai buton një njeri që përpiqet të përmbysë doktrinën e Krishtit. Pak fjalë në lidhje me historinë e popullit të Nefit.

Jakobi 1

- 1 Pasi vini re, ndodhi që pesëdhjetë e pesë vjet kishin kaluar nga koha që Lehi u largua nga Jeruzalemi; prandaj, Nefi më dha mua, Jakobit, një urdhërim në lidhje me fletët e vogla mbi të cilat janë gdhendur këto gjëra.
- 2 Dhe ai më dha mua, Jakobit, një urdhërim që të shkruaj mbi këto fletë disa nga gjërat që unë i konsideroj më të çmueshme; që unë duhet të përmend vetëm pak, në lidhje me historinë e këtij populli, i cili është quajtur populli i Nefit.
- 3 Pasi, ai tha se historia e popullit të tij duhet të gdhendet mbi fletët e tjera të tij dhe se unë duhet t'i ruaj këto fletë dhe t'ia kaloj farës sime nga brezi në brez.
- 4 Dhe në qoftë se do të kishte predikim i cili ishte i shenjtë, ose zbulim i cili ishte i madh, ose profeci që unë duhet ta gdhendja kreun e tyre mbi këto fletë, duke i përmendur ato aq sa të ishte e mundur, për hir të Krishtit dhe për hir të popullit tonë.
- 5 Pasi për shkak të besimit dhe shqetësimit të madh, na u tregua me të vërtetë qartë në lidhje me njerëzit tanë, çfarë gjërash do t'u ndodhnin atyre.
- 6 Ne patëm gjithashtu shumë zbulesa dhe shpirtin për shumë profeci; prandaj, ne dinim për Krishtin dhe për mbretërinë e tij e cila do të vijë.
- 7 Kështu që, ne punuam me zell mes njerëzve tanë, që të mund t'i bindnim ata të vijnë te Krishti dhe të marrin nga mirësia e Perëndisë, që ata të mund të hyjnë në pushimin e tij, nga frika se ai do të betohej në zemërimin e tij, që ata nuk do të mund të hynin, ashtu si në provokimin në ditët e tundimit ndërsa fëmijët e Izraelit ishin në vendin e shkretët.

The Book of Jacob

the Brother of Nephi

The words of his preaching unto his brethren. He confoundeth a man who seeketh to overthrow the doctrine of Christ. A few words concerning the history of the people of Nephi.

Jacob 1

For behold, it came to pass that fifty and five years had passed away from the time that Lehi left Jerusalem; wherefore, Nephi gave me, Jacob, a commandment concerning the small plates, upon which these things are engraven.

And he gave me, Jacob, a commandment that I should write upon these plates a few of the things which I considered to be most precious; that I should not touch, save it were lightly, concerning the history of this people which are called the people of Nephi.

For he said that the history of his people should be engraven upon his other plates, and that I should preserve these plates and hand them down unto my seed, from generation to generation.

And if there were preaching which was sacred, or revelation which was great, or prophesying, that I should engraven the heads of them upon these plates, and touch upon them as much as it were possible, for Christ's sake, and for the sake of our people.

For because of faith and great anxiety, it truly had been made manifest unto us concerning our people, what things should happen unto them.

And we also had many revelations, and the spirit of much prophecy; wherefore, we knew of Christ and his kingdom, which should come.

Wherefore we labored diligently among our people, that we might persuade them to come unto Christ, and partake of the goodness of God, that they might enter into his rest, lest by any means he should swear in his wrath they should not enter in, as in the provocation in the days of temptation while the children of Israel were in the wilderness.

- 8 Kështu që ne i dëshirojmë Perëndisë, që të mund të bindnim të gjithë njerëzit të mos ngrenë krye kundër Perëndisë, për të mos e nxitur atë në zemërim, por të gjithë njerëzit të besojnë në Krisht dhe ta konsiderojnë vdekjen e tij dhe të durojnë kryqin e tij, dhe të mbajnë turpin e botës; prandaj, unë, Jakobi, marr përsipër të zbatoj urdhërimin e vëllait tim Nefit.
- 9 Tani Nefi filloi të plakët dhe e kuptoi se së shpejti do të vdiste; prandaj, ai vajosi një burrë që të bëhej mbret dhe sundimtar mbi popullin e tij, sipas mbretërive të mbretërve.
- 10 Njerëzit duke e dashur Nefin jashtëzakonisht, pasi kishte qenë për ta një mbrojtës i madh i tyre, pasi kishte ngjeshur shpatën e Labanit për t'i mbrojtur ata dhe pasi kishte punuar në tërë ditët e tij për mirëqenien e tyre—
- 11 Prandaj, njerëzit kishin dëshirë ta ruanin në kujtesë emrin e tij. Dhe kushdo që do të mbretëronte në vend të tij do të quhej nga populli, Nefi i dytë, Nefi i tretë dhe kështu me radhë, sipas mbretërive të mbretërve; dhe kështu u quajtën nga populli, cilido të ketë qenë emri i tyre.
- 12 Dhe ndodhi që Nefi vdiq.
- 13 Tani njerëzit që nuk ishin Lamanitë ishin Nefitë; megjithatë ata u quajtën Nefitë, Jakobitë, Jozefitë, Zoramitë, Lamanitë, Lemuelitë dhe Ishmaelitë.
- 14 Por unë, Jakobi, nuk do t'i dalloj ata tani e tutje nëpërmjet këtyre emrave, por do të quaj Lamanitë ata që përpiqen të shkatërrojnë popullin e Nefit dhe ata që janë dashamirës ndaj Nefit do t'i quaj Nefitë, ose populli i Nefit, sipas mbretërive të mbretërve.
- 15 Dhe tani ndodhi që populli i Nefit, nën sundimin e mbretit të dytë, filloi të bëhet zemërgur dhe të jepet pak a shumë në praktika të liga, si ato të Davidit të lashtë, të cilit i pëlqenin shumë bashkëshorte dhe konkubina, si dhe gjithashtu të Salomonit, birit të tij.
- 16 Po, ata gjithashtu filluan të kërkonin shumë ar dhe argjend dhe filluan të fryheshin disi në kryelartësi.
- 17 Kështu që, unë, Jakobi, u dhashë këto fjalë, ndërsa i mësova ata në tempull, duke marrë më parë këtë detyrë nga Zoti.

Wherefore, we would to God that we could persuade all men not to rebel against God, to provoke him to anger, but that all men would believe in Christ, and view his death, and suffer his cross and bear the shame of the world; wherefore, I, Jacob, take it upon me to fulfil the commandment of my brother Nephi.

Now Nephi began to be old, and he saw that he must soon die; wherefore, he anointed a man to be a king and a ruler over his people now, according to the reigns of the kings.

The people having loved Nephi exceedingly, he having been a great protector for them, having wielded the sword of Laban in their defence, and having labored in all his days for their welfare—

Wherefore, the people were desirous to retain in remembrance his name. And whoso should reign in his stead were called by the people, second Nephi, third Nephi, and so forth, according to the reigns of the kings; and thus they were called by the people, let them be of whatever name they would.

And it came to pass that Nephi died.

Now the people which were not Lamanites were Nephites; nevertheless, they were called Nephites, Jacobites, Josephites, Zoramites, Lamanites, Lemuelites, and Ishmaelites.

But I, Jacob, shall not hereafter distinguish them by these names, but I shall call them Lamanites that seek to destroy the people of Nephi, and those who are friendly to Nephi I shall call Nephites, or the people of Nephi, according to the reigns of the kings.

And now it came to pass that the people of Nephi, under the reign of the second king, began to grow hard in their hearts, and indulge themselves somewhat in wicked practices, such as like unto David of old desiring many wives and concubines, and also Solomon, his son.

Yea, and they also began to search much gold and silver, and began to be lifted up somewhat in pride.

Wherefore I, Jacob, gave unto them these words as I taught them in the temple, having first obtained mine errand from the Lord.

18 Pasi unë, Jakobi dhe vëllai im Jozefi, qemë përkushtuar priftërinj dhe mësues të këtij populli nga dora e Nefit.

19 Dhe ne lartësua detyrën tonë ndaj Zotit, duke marrë përsipër përgjegjësinë, duke u përgjigjur me kokën tonë për mëkatet e popullit, po të mos u mësonim atyre fjalën e Perëndisë me gjithë zell; prandaj, duke punuar me tërë fuqinë tonë, gjaku i tyre nuk do të binte mbi rrobat tona; përndryshe gjaku i tyre do të binte mbi rrobat tona dhe ne nuk do të gjendeshim pa njollë në ditën e fundit.

For I, Jacob, and my brother Joseph had been consecrated priests and teachers of this people, by the hand of Nephi.

And we did magnify our office unto the Lord, taking upon us the responsibility, answering the sins of the people upon our own heads if we did not teach them the word of God with all diligence; wherefore, by laboring with our might their blood might not come upon our garments; otherwise their blood would come upon our garments, and we would not be found spotless at the last day.

Jakobi 2

- 1 Fjalët që Jakobi, vëllai i Nefit, i foli popullit të Nefit, pas vdekjes së Nefit:
- 2 Tani, vëllezërit e mi të dashur, unë, Jakobi, sipas përgjegjësisë që kam marrë ndaj Perëndisë, për të lartësuar detyrën time me maturi dhe që të mund të pastroj rrobat e mia nga mëkatet tuaja, po vij sot në tempull, që të mund t'ju njoftoj fjalën e Perëndisë.
- 3 Dhe ju vetë e dini, se kam qenë i zellshëm deri tani në detyrën e thirrjes sime; por unë, këtë ditë, jam i ngarkuar me shumë më tepër dëshirë dhe shqetësim për mirëqenien e shpirtave tuaj, sesa kam qenë deri tani.
- 4 Pasi vini re, deri më sot ju i jeni bindur fjalës së Zotit, që unë ju kam dhënë.
- 5 Por vini re, më dëgjoni dhe dini se nëpërmjet ndihmës së Krijuesit të gjithëfuqishëm të qiellit dhe tokës, unë mund t'ju them juve në lidhje me mendimet tuaja, sesi ju po filloni të jetoni në mëkat, mëkat i cili më duket shumë i neveritshëm, po, dhe i neveritshëm ndaj Perëndisë.
- 6 Po, më brengos shpirtin tim dhe më bën të tkurrem me turp para pranisë së Krijuesit tim, që unë duhet t'ju dëshmoj në lidhje me ligësinë e zemrave tuaja.
- 7 Dhe gjithashtu më brengos që unë duhet të përdor kaq shumë guxim në të folur në lidhje me ju, para bashkëshorteve tuaja dhe fëmijëve tuaj, shumë nga ndjenjat e të cilëve janë jashtëzakonisht të buta dhe të dëlira dhe të brishta para Perëndisë, gjë e cila është e këndshme ndaj Perëndisë.
- 8 Dhe unë mendoj se ata janë ngjitur këtu për të dëgjuar fjalën e këndshme të Perëndisë, po, fjalën që shëron shpirtin e plagosur.

Jacob 2

The words which Jacob, the brother of Nephi, spake unto the people of Nephi, after the death of Nephi:

Now, my beloved brethren, I, Jacob, according to the responsibility which I am under to God, to magnify mine office with soberness, and that I might rid my garments of your sins, I come up into the temple this day that I might declare unto you the word of God.

And ye yourselves know that I have hitherto been diligent in the office of my calling; but I this day am weighed down with much more desire and anxiety for the welfare of your souls than I have hitherto been.

For behold, as yet, ye have been obedient unto the word of the Lord, which I have given unto you.

But behold, hearken ye unto me, and know that by the help of the all-powerful Creator of heaven and earth I can tell you concerning your thoughts, how that ye are beginning to labor in sin, which sin appeareth very abominable unto me, yea, and abominable unto God.

Yea, it grieveth my soul and causeth me to shrink with shame before the presence of my Maker, that I must testify unto you concerning the wickedness of your hearts.

And also it grieveth me that I must use so much boldness of speech concerning you, before your wives and your children, many of whose feelings are exceedingly tender and chaste and delicate before God, which thing is pleasing unto God;

And it supposeth me that they have come up hither to hear the pleasing word of God, yea, the word which healeth the wounded soul.

9 Kështu që, më ngarkon shpirtin tim, që unë të detyrohem për shkak të urdhërimit të rreptë që kam marrë nga Perëndia, për t'ju paralajmëruar në lidhje me krimet tuaja, për të zmadhuar plagët e atyre që tashmë janë të plagosur, në vend të ngushëllimit dhe shërimit të plagëve të tyre; dhe ata që nuk janë plagosur, në vend që të ushqehen me bollëk nga fjala e këndshme e Perëndisë, kanë thika të vendosura për të çarë shpirtrat e tyre dhe për të plagosur mendjet e tyre të brishta.

10 Por, megjithë madhësinë e detyrës, unë duhet të bëj sipas urdhërimeve të rrepta të Perëndisë dhe t'ju them juve në lidhje me ligësinë dhe neveritë tuaja, në praninë e të kulluarve në zemër dhe të zemrës së thyer dhe nën shikimin e syrit depërtues të Perëndisë së Plotfuqishëm.

11 Kështu që, unë duhet t'ju them të vërtetën sipas qartësisë së fjalës së Perëndisë. Pasi, vini re, ndërsa unë i kërkova Zotit, në këtë mënyrë më erdhi fjala, duke thënë: Jakob, nesër ngrihu dhe shko në tempull dhe shpall fjalën që unë do të të jap për këtë popull.

12 Dhe tani, vini re, vëllezërit e mi, kjo është fjala që unë ju shpall, se shumë prej jush kanë filluar të kërkojnë për ar dhe për argjend dhe të gjitha llojet e mineraleve të çmueshme, në të cilat kjo tokë që është një tokë e premtimit për ju dhe farën tuaj, është e mbushur me shumicë.

13 Dhe dora e providencës ka buzëqeshur mbi ju në mënyrën më të këndshme, që ju keni marrë shumë pasuri; dhe për shkak se disa prej jush kanë marrë më me shumicë nga vëllezërit tuaj, ju jeni ngritur në kryelartësinë e zemrave tuaja dhe mbani qafën drejt dhe kokën lart për shkak të veshjeve të shtrenjta dhe përndiqni vëllezërit tuaj, sepse ju mendoni se jeni më të mirë se ata.

14 Dhe tani, vëllezërit e mi, a mendoni se Perëndia ju justifikon në këtë gjë? Vini re, unë ju them juve, Jo. Por ai ju dënon dhe në qoftë se ngulni këmbë në këto gjëra, gjykimet e tij do të vijnë me të shpejtë mbi ju.

15 O, ju tregoftë ai se mund t'ju shpojë dhe me një shikim të syrit të tij mund t'ju hedhë ju në pluhur!

Wherefore, it burdeneth my soul that I should be constrained, because of the strict commandment which I have received from God, to admonish you according to your crimes, to enlarge the wounds of those who are already wounded, instead of consoling and healing their wounds; and those who have not been wounded, instead of feasting upon the pleasing word of God have daggers placed to pierce their souls and wound their delicate minds.

But, notwithstanding the greatness of the task, I must do according to the strict commands of God, and tell you concerning your wickedness and abominations, in the presence of the pure in heart, and the broken heart, and under the glance of the piercing eye of the Almighty God.

Wherefore, I must tell you the truth according to the plainness of the word of God. For behold, as I inquired of the Lord, thus came the word unto me, saying: Jacob, get thou up into the temple on the morrow, and declare the word which I shall give thee unto this people.

And now behold, my brethren, this is the word which I declare unto you, that many of you have begun to search for gold, and for silver, and for all manner of precious ores, in the which this land, which is a land of promise unto you and to your seed, doth abound most plentifully.

And the hand of providence hath smiled upon you most pleasingly, that you have obtained many riches; and because some of you have obtained more abundantly than that of your brethren ye are lifted up in the pride of your hearts, and wear stiff necks and high heads because of the costliness of your apparel, and persecute your brethren because ye suppose that ye are better than they.

And now, my brethren, do ye suppose that God justifieth you in this thing? Behold, I say unto you, Nay. But he condemneth you, and if ye persist in these things his judgments must speedily come unto you.

O that he would show you that he can pierce you, and with one glance of his eye he can smite you to the dust!

16 O, ju çliroftë ai nga kjo paudhësi dhe neveri! Dhe, O dhëntë që ju do të dëgjoni fjalën e urdhërimeve të tij dhe të mos e lejoni këtë kryelartësi të zemrave tuaja të shkatërrojë shpirtrat tuaj!

17 Mendoni për vëllezërit tuaj si për veten tuaj dhe jini të dashur me të gjithë dhe bujarë me pasurinë tuaj, që ata të mund të jenë të pasur sikurse ju.

18 Por, para se të kërkoni pasuri, kërkoni mbretërinë e Perëndisë.

19 Dhe, pasi ju të keni marrë një shpresë në Krisht, ju do të merrni pasuri, në qoftë se ju i kërkoni ato; dhe ju do t'i kërkoni ato me qëllim që të bëni mirë—të vishni të zhveshurit dhe të ushqeni të uriturit dhe të çlironi robërit, dhe t'u jepni ndihmë të sëmurëve dhe të mjerëve.

20 Dhe tani, vëllezërit e mi, unë ju kam folur në lidhje me kryelartësinë; dhe ata prej jush që kanë hidhëruar fqinj tuaj dhe që e kanë përndjekur atë për shkak se ju ishit kryelartë në zemrat tuaja për gjërat që Perëndia ju ka dhënë, çfarë thoni ju për këtë?

21 A nuk mendoni se gjëra të tilla janë të neveritshme për atë që krijoi çdo mish? Dhe çdo qenie është po aq e çmueshme në pamjen e tij sa tjetra. Dhe çdo mish është nga pluhuri; dhe ai i ka krijuar ata për të njëjtin qëllim, që ata duhet të zbatojnë urdhërimet e tij dhe ta lavdërojnë atë përgjithnjë.

22 Dhe tani, unë do t'i jap fund të folurit tim në lidhje me këtë kryelartësi. Dhe po të mos ishte që duhej t'ju flisja juve për një krim më të rëndë, zemra ime do të më gëzohej jashtëzakonisht për shkakun tuaj!

23 Por fjala e Perëndisë më rëndon për shkak të krimeve tuaja më të rënda. Pasi, vini re, kështu thotë Zoti: Ky popull fillon të mbushet në poshtërsi; ata nuk i kuptojnë shkrimet e shenjta, pasi ata kërkojnë të shfajësojnë veten e tyre duke bërë lavirësi, për shkak të gjërave që janë shkruar në lidhje me Davidin dhe Salomonin, birin e tij.

24 Vini re, Davidi dhe Salomoni në të vërtetë kishin shumë bashkëshorte dhe konkubina, gjë e cila ishte e neveritshme para meje, thotë Zoti.

O that he would rid you from this iniquity and abomination. And, O that ye would listen unto the word of his commands, and let not this pride of your hearts destroy your souls!

Think of your brethren like unto yourselves, and be familiar with all and free with your substance, that they may be rich like unto you.

But before ye seek for riches, seek ye for the kingdom of God.

And after ye have obtained a hope in Christ ye shall obtain riches, if ye seek them; and ye will seek them for the intent to do good—to clothe the naked, and to feed the hungry, and to liberate the captive, and administer relief to the sick and the afflicted.

And now, my brethren, I have spoken unto you concerning pride; and those of you which have afflicted your neighbor, and persecuted him because ye were proud in your hearts, of the things which God hath given you, what say ye of it?

Do ye not suppose that such things are abominable unto him who created all flesh? And the one being is as precious in his sight as the other. And all flesh is of the dust; and for the selfsame end hath he created them, that they should keep his commandments and glorify him forever.

And now I make an end of speaking unto you concerning this pride. And were it not that I must speak unto you concerning a grosser crime, my heart would rejoice exceedingly because of you.

But the word of God burdens me because of your grosser crimes. For behold, thus saith the Lord: This people begin to wax in iniquity; they understand not the scriptures, for they seek to excuse themselves in committing whoredoms, because of the things which were written concerning David, and Solomon his son.

Behold, David and Solomon truly had many wives and concubines, which thing was abominable before me, saith the Lord.

- 25 Prandaj, kështu thotë Zoti, unë e kam nxjerrë këtë popull nga toka e Jeruzalemit, nëpërmjet fuqisë së krahut tim, që unë të mund të rris për veten time një degë të drejtë nga fryti i ijeve të Jozefit.
- 26 Kështu që, unë Zoti Perëndi nuk do të lejoj që ky popull të veprojë në të njëjtën mënyrë si ata të vjetrit.
- 27 Kështu që, vëllezërit e mi, më dëgjoni dhe i vini veshin fjalës së Zotit: Pasi nuk do të ketë ndonjë burrë mes jush që të ketë më shumë se një bashkëshorte; dhe, ai nuk do të ketë asnjë konkubinë;
- 28 Pasi unë Zoti Perëndi, kënaqem në dëlirësinë e grave. Dhe lavirësitë janë një neveri para meje; kështu thotë Zoti i Ushtrive.
- 29 Kështu që, ky popull do të zbatojë urdhërimet e mia, thotë Zoti i Ushtrive, ose i mallkuar qoftë vendi për shkak të tyre.
- 30 Pasi në qoftë se unë, thotë Zoti i Ushtrive, do ta rris farën për veten time, unë do ta urdhëroj popullin tim; përndryshe ata do t'u vënë veshin këtyre gjërave.
- 31 Pasi vini re, unë Zoti, kam parë pikëllimin dhe kam dëgjuar vajtimin e bijave të popullit tim në tokën e Jeruzalemit, po, dhe në të gjitha tokat e popullit tim, për shkak të ligësisë dhe neverive të burrave të tyre.
- 32 Dhe unë nuk do të lejoj, thotë Zoti i Ushtrive, që thirrjet e bijave të bukura të këtij populli, që unë e kam nxjerrë nga toka e Jeruzalemit, të vijnë deri tek unë kundër burrave të popullit tim, thotë Zoti i Ushtrive.
- 33 Pasi ata nuk do t'i çojnë robëresha bijat e popullit tim, për shkak të butësisë së tyre, ose unë do t'i vizitoj me një mallkim të rëndë, madje deri në shkatërrim; pasi ata nuk do të bëjnë lavirësi, sikurse ata të vjetërit, thotë Zoti i Ushtrive.
- 34 Dhe tani vini re, vëllezërit e mi, ju e dini se këto urdhërime iu dhanë atit tonë, Lehit; prandaj, ju i keni ditur ato më parë; dhe ju keni ardhur në një dënim të madh; pasi ju keni bërë këto gjëra që ju nuk duhej t'i bënit.

Wherefore, thus saith the Lord, I have led this people forth out of the land of Jerusalem, by the power of mine arm, that I might raise up unto me a righteous branch from the fruit of the loins of Joseph.

Wherefore, I the Lord God will not suffer that this people shall do like unto them of old.

Wherefore, my brethren, hear me, and hearken to the word of the Lord: For there shall not any man among you have save it be one wife; and concubines he shall have none;

For I, the Lord God, delight in the chastity of women. And whoredoms are an abomination before me; thus saith the Lord of Hosts.

Wherefore, this people shall keep my commandments, saith the Lord of Hosts, or cursed be the land for their sakes.

For if I will, saith the Lord of Hosts, raise up seed unto me, I will command my people; otherwise they shall hearken unto these things.

For behold, I, the Lord, have seen the sorrow, and heard the mourning of the daughters of my people in the land of Jerusalem, yea, and in all the lands of my people, because of the wickedness and abominations of their husbands.

And I will not suffer, saith the Lord of Hosts, that the cries of the fair daughters of this people, which I have led out of the land of Jerusalem, shall come up unto me against the men of my people, saith the Lord of Hosts.

For they shall not lead away captive the daughters of my people because of their tenderness, save I shall visit them with a sore curse, even unto destruction; for they shall not commit whoredoms, like unto them of old, saith the Lord of Hosts.

And now behold, my brethren, ye know that these commandments were given to our father, Lehi; wherefore, ye have known them before; and ye have come unto great condemnation; for ye have done these things which ye ought not to have done.

35 Vini re, ju keni bërë padrejtësi më të mëdha se Lamanitët, vëllezërit tanë. Ju keni thyer zemrat e bashkëshorteve tuaja të buta dhe keni humbur besimin e fëmijëve tuaj, për shkak të shembujve tuaj të këqij para tyre; dhe ngashërimi i zemrave të tyre ngjitet lart te Perëndia kundër jush. Dhe për shkak të rreptësisë së fjalës së Perëndisë që zbret poshtë kundër jush, shumë zemra vdiqën, të shpuara me plagë të rënda.

Behold, ye have done greater iniquities than the Lamanites, our brethren. Ye have broken the hearts of your tender wives, and lost the confidence of your children, because of your bad examples before them; and the sobbings of their hearts ascend up to God against you. And because of the strictness of the word of God, which cometh down against you, many hearts died, pierced with deep wounds.

Jakobi 3

- 1 Por, vini re, unë, Jakobi, dua t'ju flas juve që jeni të kulluar në zemër. Shikoni te Perëndia me fortësi të mendjes dhe lutjuni atij me besim të jashtëzakonshëm dhe ai do t'ju ngushëllojë në pikëllimet tuaja, dhe ai do të mbrojë çështjen tuaj, dhe do të dërgojë drejtësi mbi ata që kërkojnë shkatërrimin tuaj.
- 2 O të gjithë ju që jeni të kulluar në zemër, ngrini lart kokat tuaja dhe merrni fjalën e këndshme të Perëndisë dhe ushqehuni me bollëk me dashurinë e tij; pasi ju mund ta bëni, në qoftë se mendjet tuaja janë të forta përgjithmonë.
- 3 Por, mjerë, mjerë ju që nuk jeni të kulluar në zemër, që jeni të fëlliqur këtë ditë para Perëndisë; pasi në qoftë se ju nuk pendoheni, toka do të jetë e mallkuar për shkakun tuaj; dhe Lamanitët, të cilët nuk janë të fëlliqur si ju, megjithëse ata janë të mallkuar me një mallkim të rëndë, do t'ju ndëshkojnë ju, madje deri në shkatërrim.
- 4 Dhe koha shpejt vjen, që, në qoftë se ju nuk pendoheni, ata do të zotërojnë tokën e trashëgimit tuaj dhe Zoti Perëndi do t'i largojë të drejtët nga mesi juaj.
- 5 Vini re, Lamanitët vëllezërit tuaj, të cilët ju i urreni për shkak të fëlliqësisë së tyre dhe mallkimit që ka rënë mbi lëkurën e tyre, janë më të drejtë sesa ju; pasi ata nuk e kanë harruar urdhërimin e Zotit që i ishte dhënë atit tonë—që ata nuk duhej të kishin më shumë se një bashkëshorte dhe konkubina ata nuk duhej të kishin, dhe se nuk duhej të kishte lavirësi të kryera mes tyre.
- 6 Dhe tani, këtë urdhërim ata kujdesen ta zbatojnë; prandaj, për shkak të këtij kujdesi në mbajtjen e këtij urdhërimi, Zoti Perëndi nuk do t'i shkatërrojë ata, por do të jetë i mëshirshëm ndaj tyre; dhe një ditë ata do të bëhen një popull i bekuar.
- 7 Vini re, bashkëshortët e tyre i duan bashkëshortet e tyre dhe bashkëshortet e tyre i duan bashkëshortët e tyre; dhe bashkëshortët e tyre dhe bashkëshortet e tyre i duan fëmijët e tyre; dhe mosbesimi i tyre dhe urrejtja e tyre kundrejt jush është për shkak të paudhësisë së etërve të tyre; prandaj, sa më të mirë se ata jeni ju, në pamjen e Krijuesit tuaj të madh?

Jacob 3

But behold, I, Jacob, would speak unto you that are pure in heart. Look unto God with firmness of mind, and pray unto him with exceeding faith, and he will console you in your afflictions, and he will plead your cause, and send down justice upon those who seek your destruction.

O all ye that are pure in heart, lift up your heads and receive the pleasing word of God, and feast upon his love; for ye may, if your minds are firm, forever.

But, wo, wo, unto you that are not pure in heart, that are filthy this day before God; for except ye repent the land is cursed for your sakes; and the Lamanites, which are not filthy like unto you, nevertheless they are cursed with a sore cursing, shall scourge you even unto destruction.

And the time speedily cometh, that except ye repent they shall possess the land of your inheritance, and the Lord God will lead away the righteous out from among you.

Behold, the Lamanites your brethren, whom ye hate because of their filthiness and the cursing which hath come upon their skins, are more righteous than you; for they have not forgotten the commandment of the Lord, which was given unto our father—that they should have save it were one wife, and concubines they should have none, and there should not be whoredoms committed among them.

And now, this commandment they observe to keep; wherefore, because of this observance, in keeping this commandment, the Lord God will not destroy them, but will be merciful unto them; and one day they shall become a blessed people.

Behold, their husbands love their wives, and their wives love their husbands; and their husbands and their wives love their children; and their unbelief and their hatred towards you is because of the iniquity of their fathers; wherefore, how much better are you than they, in the sight of your great Creator?

8 O vëllezërit e mi, unë kam frikë se, në qoftë se ju nuk pendoheni për mëkatet tuaja, lëkura e tyre do të jetë më e bardhë se juaja, kur ju do të çoheni me ta para fronit të Perëndisë.

9 Kështu që, një urdhërim unë ju jap, që është fjala e Perëndisë, që ju të mos i përbuzni më ata për shkak të errësirës së lëkurës së tyre; as t'i përbuzni për shkak të fëlliqësisë së tyre; por të kujtoni fëlliqësinë tuaj dhe kujtoni se fëlliqësia e tyre erdhi për shkak të etërve të tyre.

10 Kështu që, ju duhet të kujtoni fëmijët tuaj, si i keni brengosur zemrat e tyre për shkak të shembullit që ju keni dhënë para tyre; dhe gjithashtu, kujtoni se ju, për shkak të fëlliqësisë suaj, mund të sillni fëmijët tuaj në shkatërrim dhe mëkatet e tyre do të grumbullohen mbi kokat tuaja ditën e fundit.

11 O vëllezërit e mi, dëgjoni fjalët e mia; ngrini aftësitë e shpirtave tuaj; tundni veten tuaj, që ju të zgjoheni nga gjumi i vdekjes; dhe çlironi veten tuaj nga vuajtjet e ferrit, që ju të mos bëheni engjëj të djallit, të mos flakeni në atë liqen zjarri dhe squfuri, që është vdekja e dytë.

12 Dhe tani unë, Jakobi, i fola edhe shumë gjëra të tjera popullit të Nefit, duke i paralajmëruar ata kundër lavirësisë dhe dhënies pas epsheve dhe çdo lloj mëkati, duke u treguar atyre pasojat e tmerrshme të tyre.

13 Dhe një e qindta pjesë e veprimeve të këtij populli që tani filloi të jetë i shumtë, nuk mund të shkruhet mbi këto fletë; por shumë nga veprimet e tyre janë shkruar mbi fletët më të mëdha dhe luftërat e tyre dhe grindjet e tyre, dhe mbretëritë e mbretërve të tyre.

14 Këto fletë janë quajtur fletët e Jakobit dhe ato u bënë nga dora e Nefit. Dhe unë i jap një fund të folurit të këtyre fjalëve.

O my brethren, I fear that unless ye shall repent of your sins that their skins will be whiter than yours, when ye shall be brought with them before the throne of God.

Wherefore, a commandment I give unto you, which is the word of God, that ye revile no more against them because of the darkness of their skins; neither shall ye revile against them because of their filthiness; but ye shall remember your own filthiness, and remember that their filthiness came because of their fathers.

Wherefore, ye shall remember your children, how that ye have grieved their hearts because of the example that ye have set before them; and also, remember that ye may, because of your filthiness, bring your children unto destruction, and their sins be heaped upon your heads at the last day.

O my brethren, hearken unto my words; arouse the faculties of your souls; shake yourselves that ye may awake from the slumber of death; and loose yourselves from the pains of hell that ye may not become angels to the devil, to be cast into that lake of fire and brimstone which is the second death.

And now I, Jacob, spake many more things unto the people of Nephi, warning them against fornication and lasciviousness, and every kind of sin, telling them the awful consequences of them.

And a hundredth part of the proceedings of this people, which now began to be numerous, cannot be written upon these plates; but many of their proceedings are written upon the larger plates, and their wars, and their contentions, and the reigns of their kings.

These plates are called the plates of Jacob, and they were made by the hand of Nephi. And I make an end of speaking these words.

Jakobi 4

- 1 Tani vini re, ndodhi që unë, Jakobi, shërbeva shumë te populli im në fjalë (dhe unë nuk mund të shkruaj veçse pak nga fjalët e mia, për shkak të vështirësisë në gdhendjen e fjalëve tona mbi fletë) dhe ne e dimë se gjërat që ne shkruajmë mbi fletë, duhet të mbeten.
- 2 Por, çfarëdolloj gjërash që ne shkruajmë mbi çdo gjë tjetër përveç fletëve, do të mbarojë dhe do të zhduket; por ne mund të shkruajmë pak fjalë mbi fletë, të cilat do t'u japin fëmijëve tanë dhe gjithashtu vëllezërve tanë të dashur, një shkallë të vogël njohurie në lidhje me ne ose në lidhje me etërit tanë—
- 3 Tani, në këtë gjë ne gëzohemi; dhe ne punojmë me zell për t'i gdhendur këto fjalë mbi fletë, duke shpresuar se vëllezërit tanë të dashur dhe fëmijët tanë do t'i marrin ato me zemra mirënjohëse dhe do t'i lexojnë që ata të mësojnë me gëzim dhe jo me pikëllim, as me përbuzje në lidhje me prindërit e tyre të parë.
- 4 Pasi, për këtë qëllim ne i kemi shkruar këto gjëra, që ata të mund të dinë se ne dinim për Krishtin dhe ne kishim një shpresë të lavdisë së tij, shumë qindra vjet para ardhjes së tij; dhe se jo vetëm ne vetë kishim një shpresë të lavdisë së tij, por gjithashtu të gjithë profetët e shenjtë që ishin para nesh.
- 5 Vini re, ata besonin në Krisht dhe adhuronin Atin në emrin e tij dhe gjithashtu ne adhurojmë Atin në emrin e tij. Dhe për këtë qëllim ne mbajmë ligjin e Moisiut, duke drejtuar shpirtat tanë tek ai; dhe për këtë shkak ai është i shenjtëruar te ne për drejtësi, madje sikurse ishte për Abrahamin në vendin e shkretët, për të qenë i bindur ndaj urdhërimeve të Perëndisë duke flijuar të birin e tij Isakun, që është një ngjashmëri e Perëndisë dhe e të Vetëmlindurit të tij.
- 6 Kështu që, ne kërkojmë profetët dhe kemi shumë zbulesa dhe shpirtin e profecisë; dhe duke pasur gjithë këto dëshmi, ne marrim një shpresë dhe besimi ynë bëhet i patundur, aq sa ne me të vërtetë mund të urdhërojmë në emrin e Jezusit dhe vetë pemët na binden, ose malet, ose valët e detit.

Jacob 4

Now behold, it came to pass that I, Jacob, having ministered much unto my people in word, (and I cannot write but a little of my words, because of the difficulty of engraving our words upon plates) and we know that the things which we write upon plates must remain;

But whatsoever things we write upon anything save it be upon plates must perish and vanish away; but we can write a few words upon plates, which will give our children, and also our beloved brethren, a small degree of knowledge concerning us, or concerning their fathers—

Now in this thing we do rejoice; and we labor diligently to engraven these words upon plates, hoping that our beloved brethren and our children will receive them with thankful hearts, and look upon them that they may learn with joy and not with sorrow, neither with contempt, concerning their first parents.

For, for this intent have we written these things, that they may know that we knew of Christ, and we had a hope of his glory many hundred years before his coming; and not only we ourselves had a hope of his glory, but also all the holy prophets which were before us.

Behold, they believed in Christ and worshiped the Father in his name, and also we worship the Father in his name. And for this intent we keep the law of Moses, it pointing our souls to him; and for this cause it is sanctified unto us for righteousness, even as it was accounted unto Abraham in the wilderness to be obedient unto the commands of God in offering up his son Isaac, which is a similitude of God and his Only Begotten Son.

Wherefore, we search the prophets, and we have many revelations and the spirit of prophecy; and having all these witnesses we obtain a hope, and our faith becometh unshaken, insomuch that we truly can command in the name of Jesus and the very trees obey us, or the mountains, or the waves of the sea.

7 Megjithatë, Zoti Perëndi na tregon dobësinë tonë, që ne të mund të dimë se nëpërmjet hirit të tij dhe denjimit të tij të madh ndaj fëmijëve të njerëzve, ne kemi fuqi t'i bëjmë këto gjëra.

8 Vini re, të mëdha dhe të mrekullueshme janë veprat e Zotit. Sa të pakërkueshme janë thellësitë e mistereve të tij; dhe është e pamundur që njeriu të mund të zbulojë të gjitha udhët e tij. Dhe asnjë njeri nuk di për udhët e tij, veçse në qoftë se i zbulohen atij; prandaj, vëllezër, mos i përbuzni zbulesat e Perëndisë.

9 Pasi, vini re, nga fuqia e fjalës së tij njeriu erdhi mbi faqen e tokës, tokë e cila u krijua nga fuqia e fjalës së tij. Prandaj, nëse Perëndia ishte në gjendje të flasë dhe bota ishte, dhe të flasë dhe njeriu u krijua, O atëherë, pse jo në gjendje të urdhërojë tokën ose veprën e duarve të tij mbi faqen e saj, sipas vullnetit dhe dëshirës së tij?

10 Prandaj, vëllezër, mos kërkonti të këshilloni Zotin, por merrni këshilla nga dora e tij. Pasi, vini re, ju vetë e dini se ai këshillon në urtësi dhe në drejtësi dhe në mëshirë të madhe mbi të gjitha veprat e tij.

11 Kështu që, vëllezër të dashur, pajtohuni me të, nëpërmjet shlyerjes së Krishtit, Birit të tij të Vetëmlindur dhe ju mund të merrni një ringjallje, sipas fuqisë së ringjalljes që është në Krisht dhe të paraqiteni si frytet e para të Krishtit të Perëndia, duke patur besim dhe duke marrë një shpresë të mirë të lavdisë në të, para se ai ta shfaqë veten në mish.

12 Dhe tani, të dashur, mos u çuditni që unë jua them këto gjëra; pasi, pse të mos flasim për shlyerjen e Krishtit dhe të arrijmë të një njohuri e përkryer për të, si edhe të arrijmë të njohuria e një ringjalljeje dhe e botës që vjen?

13 Vini re, vëllezërit e mi, ai që profetizon, le të profetizojë në kuptimin e njerëzve; pasi Shpirti flet të vërtetën dhe nuk gënjen. Prandaj, ai flet për gjëra ashtu siç janë në të vërtetë dhe për gjëra ashtu siç do të jenë në të vërtetë; prandaj, këto gjëra janë shfaqur te ne qartësisht, për shpëtimin e shpirtrave tanë. Por, shikoni, ne nuk jemi dëshmitarë të vetëm në këto gjëra; pasi Perëndia gjithashtu ua tregoi ato profetëve të kohëve të vjetra.

Nevertheless, the Lord God showeth us our weakness that we may know that it is by his grace, and his great condescensions unto the children of men, that we have power to do these things.

Behold, great and marvelous are the works of the Lord. How unsearchable are the depths of the mysteries of him; and it is impossible that man should find out all his ways. And no man knoweth of his ways save it be revealed unto him; wherefore, brethren, despise not the revelations of God.

For behold, by the power of his word man came upon the face of the earth, which earth was created by the power of his word. Wherefore, if God being able to speak and the world was, and to speak and man was created, O then, why not able to command the earth, or the workmanship of his hands upon the face of it, according to his will and pleasure?

Wherefore, brethren, seek not to counsel the Lord, but to take counsel from his hand. For behold, ye yourselves know that he counseleth in wisdom, and in justice, and in great mercy, over all his works.

Wherefore, beloved brethren, be reconciled unto him through the atonement of Christ, his Only Begotten Son, and ye may obtain a resurrection, according to the power of the resurrection which is in Christ, and be presented as the first-fruits of Christ unto God, having faith, and obtained a good hope of glory in him before he manifesteth himself in the flesh.

And now, beloved, marvel not that I tell you these things; for why not speak of the atonement of Christ, and attain to a perfect knowledge of him, as to attain to the knowledge of a resurrection and the world to come?

Behold, my brethren, he that prophesieth, let him prophesy to the understanding of men; for the Spirit speaketh the truth and lieth not. Wherefore, it speaketh of things as they really are, and of things as they really will be; wherefore, these things are manifested unto us plainly, for the salvation of our souls. But behold, we are not witnesses alone in these things; for God also spake them unto prophets of old.

- 14 Por, vini re, Judenjtë ishin një popull kokëfortë; dhe ata përçmonin fjalët e qartësisë dhe vranë profetët, dhe kërkuan gjëra që ata nuk mund t'i kuptonin—Prandaj, për shkak të verbërisë së tyre, verbëri e cila erdhi duke parë përtej shenjës, ata duhet të bien; pasi, Perëndia ka hequr qartësinë e tij nga ata dhe u ka dhënë atyre shumë gjëra që nuk mund t'i kuptojnë, sepse ata e dëshironin atë. Dhe sepse ata e dëshironin atë Perëndia e bëri, që ata të mund të pengohen.
- 15 Dhe tani unë, Jakobi, po udhëhiqem nga Shpirti për të profetizuar; pasi unë shquaj, nga sugjerimet e Shpirtit që është në mua, se nëpërmjet pengimit të Judenjve, ata do ta hedhin poshtë gurin mbi të cilin ata mund të ndërtojnë dhe të kenë themel të sigurt.
- 16 Por vini re, sipas shkrimeve të shenjta, ky gur do të bëhet i vetmi themel i madh dhe i fundit dhe i sigurt mbi të cilin Judenjtë mund të ndërtojnë.
- 17 Dhe tani, të dashurit e mi, si është e mundur që këta, pasi të kenë hedhur poshtë themelin e sigurt, mund të ndërtojnë ndonjëherë mbi të, që ai të mund të bëhet kreu i qoshes së tyre?
- 18 Vini re, vëllezërit e mi të dashur, unë do t'jua shpalos këtë mister; në qoftë se nuk, largohem në ndonjë mënyrë nga vendosmëria ime në Shpirtin, dhe nuk pengohem për shkak të shqetësimit tim të madh për ju.

But behold, the Jews were a stiffnecked people; and they despised the words of plainness, and killed the prophets, and sought for things that they could not understand. Wherefore, because of their blindness, which blindness came by looking beyond the mark, they must needs fall; for God hath taken away his plainness from them, and delivered unto them many things which they cannot understand, because they desired it. And because they desired it God hath done it, that they may stumble.

And now I, Jacob, am led on by the Spirit unto prophesying; for I perceive by the workings of the Spirit which is in me, that by the stumbling of the Jews they will reject the stone upon which they might build and have safe foundation.

But behold, according to the scriptures, this stone shall become the great, and the last, and the only sure foundation, upon which the Jews can build.

And now, my beloved, how is it possible that these, after having rejected the sure foundation, can ever build upon it, that it may become the head of their corner?

Behold, my beloved brethren, I will unfold this mystery unto you; if I do not, by any means, get shaken from my firmness in the Spirit, and stumble because of my over anxiety for you.

Jakobi 5

- 1 Vini re, vëllezërit e mi, a nuk mbani mend të keni lexuar fjalët e profetit Zenos të cilat ai i foli për shtëpinë e Izraelit, duke thënë:
- 2 Dëgjoni, O ju shtëpia e Izraelit dhe dëgjoni fjalët e mia, të një profeti të Zotit.
- 3 Pasi vini re, kështu thotë Zoti, unë do të të krahasoj ty, O shtëpi e Izraelit, me një pemë ulliri të butë të cilën një njeri e mori dhe e ushqe në vreshtin e tij; dhe ajo u rrit dhe u vjetërua, dhe filloi të kalbet.
- 4 Dhe ndodhi që pronari i vreshtit vajti dhe ai pa se pema e tij e ullirit filloi të kalbej; dhe ai tha: Unë do ta krasit dhe do të gërmoj rreth saj, dhe do ta ushqe, që ndoshta ajo të mund të nxjerrë degë të reja dhe të njoma dhe të mos thahet.
- 5 Dhe ndodhi që ai e krasiti atë dhe gërmoi rreth saj dhe e ushqe atë sipas fjalës së tij.
- 6 Dhe ndodhi që pas shumë ditësh, ajo filloi paksa të lëshonte degë të vogla dhe të njoma; por, vini re, trangu kryesor i saj filloi të thahej.
- 7 Dhe ndodhi që pronari i vreshtit e pa dhe i tha shërbëtorit të tij: Më hidhëron që ta humb këtë pemë; prandaj, shko dhe këput degët nga një pemë ulliri e egër, dhe m'i sill mua këtu; dhe ne do t'i këpusim këto degë kryesore që po fillojnë të thahen dhe do t'i hedhim në zjarr, që ato të mund të digjen.
- 8 Dhe vini re, tha Zoti i vreshtit, unë po heq shumë prej këtyre degëve të reja dhe të njoma dhe unë do t'i shartoj ku të dua; dhe nuk ka rëndësi nëse ndodh që rrënja e kësaj peme do të thahet, unë mund ta ruaj frutin e saj për vete; prandaj, do të marr këto degët e reja dhe të njoma dhe do t'i shartoj aty ku dua.
- 9 Merr degët e ullirit të egër dhe shartoji në vend të tyre; dhe këto që unë kam hequr, unë do t'i hedh në zjarr dhe do t'i djeg që të mos zënë vendin e vreshtit tim.

Jacob 5

Behold, my brethren, do ye not remember to have read the words of the prophet Zenos, which he spake unto the house of Israel, saying:

Hearken, O ye house of Israel, and hear the words of me, a prophet of the Lord.

For behold, thus saith the Lord, I will liken thee, O house of Israel, like unto a tame olive tree, which a man took and nourished in his vineyard; and it grew, and waxed old, and began to decay.

And it came to pass that the master of the vineyard went forth, and he saw that his olive tree began to decay; and he said: I will prune it, and dig about it, and nourish it, that perhaps it may shoot forth young and tender branches, and it perish not.

And it came to pass that he pruned it, and digged about it, and nourished it according to his word.

And it came to pass that after many days it began to put forth somewhat a little, young and tender branches; but behold, the main top thereof began to perish.

And it came to pass that the master of the vineyard saw it, and he said unto his servant: It grieveth me that I should lose this tree; wherefore, go and pluck the branches from a wild olive tree, and bring them hither unto me; and we will pluck off those main branches which are beginning to wither away, and we will cast them into the fire that they may be burned.

And behold, saith the Lord of the vineyard, I take away many of these young and tender branches, and I will graft them whithersoever I will; and it mattereth not that if it so be that the root of this tree will perish, I may preserve the fruit thereof unto myself; wherefore, I will take these young and tender branches, and I will graft them whithersoever I will.

Take thou the branches of the wild olive tree, and graft them in, in the stead thereof; and these which I have plucked off I will cast into the fire and burn them, that they may not cumber the ground of my vineyard.

- 10 Dhe ndodhi që shërbëtori i Zotit të vreshtit, bëri sipas fjalës së Zotit të vreshtit dhe shartoi degët e pemës së ullirit të egër.
- 11 Dhe Zoti i vreshtit bëri që të gërmohej rreth e përçark dhe të krasitej dhe të ushqehet, duke i thënë shërbëtorit të tij: Më hidhëron që unë ta humb këtë pemë; prandaj e bëra këtë gjë, që të ruaj rrënjët e saj, që ato të mos thahen që unë të mund t'i ruaj për veten time.
- 12 Kështu që, shko udhës tënde; kujdesu për pemën dhe ushqeje atë, sipas fjalëve të mia.
- 13 Dhe këto unë do t'i vë në pjesën më të veçantë të vreshtit tim, se ku do t'i vë, nuk ka rëndësi për ty; dhe unë këtë e bëj që unë të mund të ruaj për vete degët natyrale të pemës; dhe gjithashtu, që unë të mund të ruaj për vete frutat për stinën; pasi më hidhëron që unë ta humb këtë pemë dhe frutin e saj.
- 14 Dhe ndodhi që Zoti i vreshtit shkoi udhës së tij dhe i fshehu degët natyrale të pemës së ullirit të butë në pjesët më të largëta të vreshtit, disa në një dhe disa në një tjetër, sipas vullnetit dhe dëshirës së tij.
- 15 Dhe ndodhi që një kohë e gjatë kaloi; dhe Zoti i vreshtit i tha shërbëtorit të tij: Eja, le të shkojmë poshtë në vresht, që ne të mund të punojmë në vresht.
- 16 Dhe ndodhi që Zoti i vreshtit dhe gjithashtu shërbëtori shkuan në vresht për të punuar. Dhe ndodhi që shërbëtori i tha pronarit të tij: Vër re, shiko këtu; shiko pemën.
- 17 Dhe ndodhi që Zoti i vreshtit shikoi dhe vuri re pemën në të cilën degët e ullirit të egër ishin shartuar; dhe ato ishin rritur dhe kishin filluar të bënin fruta. Dhe ai vuri re se ato ishin të mira; dhe fruti i saj ishte sikurse fruti natyral.

And it came to pass that the servant of the Lord of the vineyard did according to the word of the Lord of the vineyard, and grafted in the branches of the wild olive tree.

And the Lord of the vineyard caused that it should be digged about, and pruned, and nourished, saying unto his servant: It grieveth me that I should lose this tree; wherefore, that perhaps I might preserve the roots thereof that they perish not, that I might preserve them unto myself, I have done this thing.

Wherefore, go thy way; watch the tree, and nourish it, according to my words.

And these will I place in the nethermost part of my vineyard, whithersoever I will, it mattereth not unto thee; and I do it that I may preserve unto myself the natural branches of the tree; and also, that I may lay up fruit thereof against the season, unto myself; for it grieveth me that I should lose this tree and the fruit thereof.

And it came to pass that the Lord of the vineyard went his way, and hid the natural branches of the tame olive tree in the nethermost parts of the vineyard, some in one and some in another, according to his will and pleasure.

And it came to pass that a long time passed away, and the Lord of the vineyard said unto his servant: Come, let us go down into the vineyard, that we may labor in the vineyard.

And it came to pass that the Lord of the vineyard, and also the servant, went down into the vineyard to labor. And it came to pass that the servant said unto his master: Behold, look here; behold the tree.

And it came to pass that the Lord of the vineyard looked and beheld the tree in the which the wild olive branches had been grafted; and it had sprung forth and begun to bear fruit. And he beheld that it was good; and the fruit thereof was like unto the natural fruit.

18 Dhe ai i tha shërbëtorit: Vër re, degët e ullirit të egër kanë marrë lëngun e rrënjëve të saj, që rrënja e saj ka sjellë shumë fuqi; dhe për shkak të fuqisë së madhe të rrënjës së saj, degët e egra kanë dhënë fruta të buta. Tani, në qoftë se nuk do t'i kishim shartuar këto degë, pema do të ishte tharë. Dhe tani, vër re, unë do të ruaj shumë fruta që pema ka dhënë; dhe frutin e saj unë do ta ruaj për stinën për veten time.

19 Dhe ndodhi që Zoti i vreshtit i tha shërbëtorit: Eja, le të shkojmë në pjesën më të largët të vreshtit dhe të vëmë re në qoftë se degët natyrale të pemës nuk kanë dhënë gjithashtu shumë frut që unë të mund të ruaj nga fruti i saj për stinën, për veten time.

20 Dhe ndodhi që ata shkuan atje ku pronari kishte fshehur degët natyrale të pemës dhe ai i tha shërbëtorit: Vër re këto; dhe ai vuri re të parën që kishte dhënë shumë frut; dhe ai vuri re gjithashtu se ishte i mirë. Dhe ai i tha shërbëtorit: Merr nga ky frut dhe ruaje për stinën, që unë të mund ta ruaj për veten time; pasi vër re, tha ai, këtë kohë të gjatë unë e kam ushqyer atë dhe ajo ka dhënë shumë frut.

21 Dhe ndodhi që shërbëtori i tha pronarit të tij: Po si erdhe këtu për të mbjellë këtë pemë, ose këtë degë të pemës? Pasi vër re, ky ishte vendi më i varfër në të gjithë tokën e vreshtit tënd.

22 Dhe Zoti i vreshtit i tha atij: Mos më këshillo; unë e dija se ishte një copë e varfër toke; prandaj, unë të thashë që unë e kam ushqyer atë këtë kohë të gjatë dhe ti shikon që ajo ka dhënë shumë frut.

23 Dhe ndodhi që Zoti i vreshtit i tha shërbëtorit të tij: Shiko këtu; vër re, unë kam mbjellë një degë tjetër të pemës gjithashtu; dhe ti e di se kjo copë toke ishte edhe më e varfër se e para. Por, vër re pemën. Unë e kam ushqyer atë këtë kohë të gjatë dhe ajo ka dhënë shumë frut; prandaj, mbli dhe atë dhe ruaje për stinën, që unë të mund ta ruaj atë për veten time.

And he said unto the servant: Behold, the branches of the wild tree have taken hold of the moisture of the root thereof, that the root thereof hath brought forth much strength; and because of the much strength of the root thereof the wild branches have brought forth tame fruit. Now, if we had not grafted in these branches, the tree thereof would have perished. And now, behold, I shall lay up much fruit, which the tree thereof hath brought forth; and the fruit thereof I shall lay up against the season, unto mine own self.

And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto the servant: Come, let us go to the nethermost part of the vineyard, and behold if the natural branches of the tree have not brought forth much fruit also, that I may lay up of the fruit thereof against the season, unto mine own self.

And it came to pass that they went forth whither the master had hid the natural branches of the tree, and he said unto the servant: Behold these; and he beheld the first that it had brought forth much fruit; and he beheld also that it was good. And he said unto the servant: Take of the fruit thereof, and lay it up against the season, that I may preserve it unto mine own self; for behold, said he, this long time have I nourished it, and it hath brought forth much fruit.

And it came to pass that the servant said unto his master: How comest thou hither to plant this tree, or this branch of the tree? For behold, it was the poorest spot in all the land of thy vineyard.

And the Lord of the vineyard said unto him: Counsel me not; I knew that it was a poor spot of ground; wherefore, I said unto thee, I have nourished it this long time, and thou beholdest that it hath brought forth much fruit.

And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto his servant: Look hither; behold I have planted another branch of the tree also; and thou knowest that this spot of ground was poorer than the first. But, behold the tree. I have nourished it this long time, and it hath brought forth much fruit; therefore, gather it, and lay it up against the season, that I may preserve it unto mine own self.

- 24 Dhe ndodhi që Zoti i vreshtit i tha përsëri shërbëtorit të tij: Shiko këtu dhe vër re një degë tjetër gjithashtu që unë kam mbjellë; shiko që unë e kam ushqyer atë gjithashtu dhe ajo ka dhënë frut.
- 25 Dhe ai i tha shërbëtorit: Shiko këtu dhe vër re të fundit. Vër re, këtë unë e kam mbjellë në një copë të mirë toke; dhe unë e kam ushqyer atë në këtë kohë të gjatë dhe vetëm një pjesë e pemës ka dhënë frut të butë, dhe pjesa tjetër e pemës ka dhënë frut të egër; vër re, unë e kam ushqyer këtë pemë sikurse të tjerat.
- 26 Dhe ndodhi që Zoti i vreshtit i tha shërbëtorit: Këputi degët që nuk kanë dhënë frut të mirë dhe hidhi në zjarr.
- 27 Por, vër re, shërbëtori i tha atij: Le ta krasitim dhe ta gërmojmë përreth dhe ta ushqejmë edhe pak kohë më gjatë, se ndoshta ajo mund të të japë frut të mirë, që mund ta ruash për stinën.
- 28 Dhe ndodhi që Zoti i vreshtit dhe shërbëtori i Zotit të vreshtit ushqyen gjithë frutin e vreshtit.
- 29 Dhe ndodhi që një kohë e gjatë kishte kaluar dhe Zoti i vreshtit i tha shërbëtorit të tij: Eja, le të shkojmë poshtë në vresht, që ne të mund të punojmë përsëri në vresht. Pasi, vër re, koha afrohet dhe fundi vjen shpejt; prandaj, unë duhet të mbledh frutin për stinën për veten time.
- 30 Dhe ndodhi që Zoti i vreshtit dhe shërbëtori shkuan poshtë në vresht; dhe ata erdhën te pema, degët natyrale të së cilës ishin këputur dhe degët e egra ishin shartuar në të; dhe vini re, të gjitha llojet e frutave e mbushnin pemën.
- 31 Dhe ndodhi që Zoti i vreshtit shijoi nga fruti, çdo lloj sipas numrit të tij. Dhe Zoti i vreshtit tha: Vini re, këtë kohë të gjatë e kemi ushqyer këtë pemë dhe unë kam mbledhur për veten time shumë frut për stinën.
- And it came to pass that the Lord of the vineyard said again unto his servant: Look hither, and behold another branch also, which I have planted; behold that I have nourished it also, and it hath brought forth fruit.
- And he said unto the servant: Look hither and behold the last. Behold, this have I planted in a good spot of ground; and I have nourished it this long time, and only a part of the tree hath brought forth tame fruit, and the other part of the tree hath brought forth wild fruit; behold, I have nourished this tree like unto the others.
- And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto the servant: Pluck off the branches that have not brought forth good fruit, and cast them into the fire.
- But behold, the servant said unto him: Let us prune it, and dig about it, and nourish it a little longer, that perhaps it may bring forth good fruit unto thee, that thou canst lay it up against the season.
- And it came to pass that the Lord of the vineyard and the servant of the Lord of the vineyard did nourish all the fruit of the vineyard.
- And it came to pass that a long time had passed away, and the Lord of the vineyard said unto his servant: Come, let us go down into the vineyard, that we may labor again in the vineyard. For behold, the time draweth near, and the end soon cometh; wherefore, I must lay up fruit against the season, unto mine own self.
- And it came to pass that the Lord of the vineyard and the servant went down into the vineyard; and they came to the tree whose natural branches had been broken off, and the wild branches had been grafted in; and behold all sorts of fruit did cumber the tree.
- And it came to pass that the Lord of the vineyard did taste of the fruit, every sort according to its number. And the Lord of the vineyard said: Behold, this long time have we nourished this tree, and I have laid up unto myself against the season much fruit.

32 Por vër re, këtë herë ajo ka dhënë shumë frut dhe nuk ka asnjë prej tij që është i mirë. Dhe vër re, ka të gjitha llojet e frutave të këqija; dhe nuk më jep asnjë përfitim, me gjithë punën tonë; dhe tani, më hidhëron që unë ta humb këtë pemë.

33 Dhe Zoti i vreshtit i tha shërbëtorit: Çfarë do t'i bëjmë ne pemës, që unë të mund të ruaj përsëri frutin e mirë të saj për veten time?

34 Dhe shërbëtori i tha pronarit të tij: Vër re, meqë ti shartove në të degët e pemës së ullirit të egër, ato kanë ushqyer rrënjët, që ato të jenë gjallë dhe ato nuk janë tharë; prandaj, ti vëren se ato janë akoma të mira.

35 Dhe ndodhi që Zoti i vreshtit i tha shërbëtorit të tij: Pema nuk më sjell ndonjë përfitim dhe rrënjët e saj nuk më sjellin ndonjë përfitim, përderisa ajo më jep frut të lig.

36 Megjithatë, unë e di që rrënjët janë të mira dhe për një synim timin unë i kam ruajtur ato; dhe për shkak të fuqisë së madhe të tyre, ato kanë sjellë deri tani frut të mirë nga degët e egra.

37 Por vër re, degët e egra janë rritur dhe kanë kapërcyer rrënjët e saj; dhe meqë degët e egra kanë tejkaluar rrënjët, ajo ka dhënë shumë frut të lig; dhe meqë ajo ka dhënë shumë frut të lig, ti shikon se ajo fillon të thahet; dhe së shpejti do të jetë gati, që ajo të mund të hidhet në zjarr, në qoftë se ne nuk bëjmë diçka për të për ta ruajtur.

38 Dhe ndodhi që Zoti i vreshtit i tha shërbëtorit të tij: Le të shkojmë poshtë në pjesët më të largëta të vreshtit dhe të shikojmë në qoftë se degët natyrale kanë dhënë gjithashtu frut të lig.

39 Dhe ndodhi që ata shkuan poshtë në pjesët më të largëta të vreshtit. Dhe ndodhi që ata vunë re se fruti i degëve natyrale ishte prishur gjithashtu; po, e para dhe e dyta dhe gjithashtu e fundit; dhe ato të gjitha ishin bërë të prishura.

40 Dhe fruti i egër i të fundit kishte tejkaluar atë pjesë të pemës që jepte frut të mirë, madje sa dega ishte tharë dhe ishte vyshkur.

41 Dhe ndodhi që Zoti i vreshtit qau dhe i tha shërbëtorit: Çfarë mund të kisha bërë unë më shumë për vreshtin tim?

But behold, this time it hath brought forth much fruit, and there is none of it which is good. And behold, there are all kinds of bad fruit; and it profiteth me nothing, notwithstanding all our labor; and now it grieveth me that I should lose this tree.

And the Lord of the vineyard said unto the servant: What shall we do unto the tree, that I may preserve again good fruit thereof unto mine own self?

And the servant said unto his master: Behold, because thou didst graft in the branches of the wild olive tree they have nourished the roots, that they are alive and they have not perished; wherefore thou beholdest that they are yet good.

And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto his servant: The tree profiteth me nothing, and the roots thereof profit me nothing so long as it shall bring forth evil fruit.

Nevertheless, I know that the roots are good, and for mine own purpose I have preserved them; and because of their much strength they have hitherto brought forth, from the wild branches, good fruit.

But behold, the wild branches have grown and have overrun the roots thereof; and because that the wild branches have overcome the roots thereof it hath brought forth much evil fruit; and because that it hath brought forth so much evil fruit thou beholdest that it beginneth to perish; and it will soon become ripened, that it may be cast into the fire, except we should do something for it to preserve it.

And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto his servant: Let us go down into the nethermost parts of the vineyard, and behold if the natural branches have also brought forth evil fruit.

And it came to pass that they went down into the nethermost parts of the vineyard. And it came to pass that they beheld that the fruit of the natural branches had become corrupt also; yea, the first and the second and also the last; and they had all become corrupt.

And the wild fruit of the last had overcome that part of the tree which brought forth good fruit, even that the branch had withered away and died.

And it came to pass that the Lord of the vineyard wept, and said unto the servant: What could I have done more for my vineyard?

42 Vër re, unë e dija që i gjithë fruti i vreshtit, me përjashtim të këtyre, ishte prishur. Dhe tani, të gjitha këto që kishin bërë dikur frut të mirë, janë prishur gjithashtu; dhe tani të gjitha pemët e vreshtit tim nuk vlejné për asgjë, veçse të priten dhe të hidhen në zjarr.

43 Dhe vër re këtë të fundit, dega e së cilës është tharë, unë e mbolla në një pjesë të mirë toke; po, madje ajo që ishte zgjedhur për mua mbi të gjitha pjesët e tjera të tokës së vreshtit tim.

44 Dhe ti vure re se unë e preva atë që pengonte këtë copë toke, që unë mund ta mbillja këtë pemë në vend të saj.

45 Dhe ti vure re, se një pjesë e saj dha frut të mirë dhe një pjesë e saj dha frut të egër; dhe pasi unë nuk i këputa degët e saj dhe nuk i hodha në zjarr, vër re ato kanë mundur degën e mirë, e cila është tharë.

46 Dhe tani, vër re, me gjithë kujdesin që ne kemi treguar për vreshtin tim, pemët e tij janë bërë të prishura, që ato nuk japin frut të mirë; dhe këto unë kisha shpresuar t'i ruaja, të bënin frut për stinën për veten time. Por vër re, ato janë bërë sikurse pema e egër e ullirit dhe ato nuk kanë vlerë, veçse të priten dhe të hidhen në zjarr; dhe më vjen keq që unë duhet t'i humb ato.

47 Por, çfarë mund të kisha bërë më shumë në vreshtin tim? A mos e kam ngadalësuar dorën për ta ushqyer? Jo, unë e kam ushqyer dhe unë kam gërmuar rreth tij dhe unë e kam krasitur, dhe unë e kam plehëruar; dhe unë kam shtrirë dorën gjatë gjithë ditës dhe fundi po afrohet. Dhe më hidhëron që unë duhet t'i pres të gjitha pemët e vreshtit tim dhe t'i hedh në zjarr që ato të digjen. Kush ma ka prishur vreshtin tim?

48 Dhe ndodhi që shërbëtori i tha pronarit të tij: A mos është lartësia e vreshtit tënd—a nuk kanë mundur degët, rrënjët që janë të mira? Dhe meqë degët kanë mundur rrënjët e tyre, vër re, ato u rritën më shpejt se fuqia e rrënjëve, duke marrë fuqi për vete. Vër re, unë them, a nuk është ky shkaku që pemët e vreshtit tënd janë bërë të prishura?

Behold, I knew that all the fruit of the vineyard, save it were these, had become corrupted. And now these which have once brought forth good fruit have also become corrupted; and now all the trees of my vineyard are good for nothing save it be to be hewn down and cast into the fire.

And behold this last, whose branch hath withered away, I did plant in a good spot of ground; yea, even that which was choice unto me above all other parts of the land of my vineyard.

And thou beheldest that I also cut down that which cumbered this spot of ground, that I might plant this tree in the stead thereof.

And thou beheldest that a part thereof brought forth good fruit, and a part thereof brought forth wild fruit; and because I plucked not the branches thereof and cast them into the fire, behold, they have overcome the good branch that it hath withered away.

And now, behold, notwithstanding all the care which we have taken of my vineyard, the trees thereof have become corrupted, that they bring forth no good fruit; and these I had hoped to preserve, to have laid up fruit thereof against the season, unto mine own self. But, behold, they have become like unto the wild olive tree, and they are of no worth but to be hewn down and cast into the fire; and it grieveth me that I should lose them.

But what could I have done more in my vineyard? Have I slackened mine hand, that I have not nourished it? Nay, I have nourished it, and I have digged about it, and I have pruned it, and I have dunged it; and I have stretched forth mine hand almost all the day long, and the end draweth nigh. And it grieveth me that I should hew down all the trees of my vineyard, and cast them into the fire that they should be burned. Who is it that has corrupted my vineyard?

And it came to pass that the servant said unto his master: Is it not the loftiness of thy vineyard—have not the branches thereof overcome the roots which are good? And because the branches have overcome the roots thereof, behold they grew faster than the strength of the roots, taking strength unto themselves. Behold, I say, is not this the cause that the trees of thy vineyard have become corrupted?

49 Dhe ndodhi që Zoti i vreshtit i tha shërbëtorit: Le të shkojmë dhe të presim pemët e vreshtit dhe t'i hedhim në zjarr, që ato të mos zënë tokën e vreshtit tim pasi unë kam bërë gjithçka. Çfarë të kisha bërë më shumë për vreshtin tim?

50 Por, vër re, shërbëtori i tha Zotit të vreshtit: Mbaje atë pak më gjatë.

51 Dhe Zoti tha: Po, unë do ta mbaj pak më gjatë, pasi më hidhëron që unë duhet t'i humb pemët e vreshtit tim.

52 Prandaj, le të marrim nga degët e këtyre, që unë kam mbjellë në pjesët më të largëta të vreshtit tim dhe le t'i shartojmë në pemën prej nga ato erdhën; dhe le të heqim nga pema ato degë, fruti i t'i cilave është më i hidhur dhe të shartojmë degët natyrale të pemës në vend të tyre.

53 Dhe këtë unë do ta bëj që pema të mos thahet, që ndoshta, unë mund të ruaj për vete rrënjët e saj për një synim timin.

54 Dhe vër re, rrënjët e degëve natyrale të pemës, që unë mbolla ku desha, janë akoma të gjalla; prandaj, që të mund t'i ruaj ato gjithashtu për një synim timin, unë do të marr nga degët e kësaj peme dhe do t'i shartoj ato. Po, unë do të shartoj në to degët e pemës së tyre mëmë, që të mund të ruaj rrënjët gjithashtu për veten time, që kur ato të jenë mjaft të forta, ndoshta ato mund të më japin frut të mirë dhe unë mund të kem lavdi akoma në frutin e vreshtit tim.

55 Dhe ndodhi që ata morën nga pema natyrale që ishte bërë e egër dhe i shartuan në pemët natyrale që gjithashtu ishin bërë të egra.

56 Dhe ata gjithashtu morën nga pemët natyrale që ishin bërë të egra dhe i shartuan në pemën e tyre mëmë.

57 Dhe Zoti i vreshtit i tha shërbëtorit: Mos i këput degët e egra nga pemët, por vetëm ato që janë më të hidhura; dhe ato do t'i shartojmë sipas asaj që unë kam thënë.

58 Dhe ne do t'i ushqejmë përsëri pemët e vreshtit dhe do të krasitim degët e tyre, dhe do të këputim nga pemët ato degë që janë pjekur, që duhet të thahen dhe t'i hedhim ato në zjarr.

And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto the servant: Let us go to and hew down the trees of the vineyard and cast them into the fire, that they shall not cumber the ground of my vineyard, for I have done all. What could I have done more for my vineyard?

But, behold, the servant said unto the Lord of the vineyard: Spare it a little longer.

And the Lord said: Yea, I will spare it a little longer, for it grieveth me that I should lose the trees of my vineyard.

Wherefore, let us take of the branches of these which I have planted in the nethermost parts of my vineyard, and let us graft them into the tree from whence they came; and let us pluck from the tree those branches whose fruit is most bitter, and graft in the natural branches of the tree in the stead thereof.

And this will I do that the tree may not perish, that, perhaps, I may preserve unto myself the roots thereof for mine own purpose.

And, behold, the roots of the natural branches of the tree which I planted whithersoever I would are yet alive; wherefore, that I may preserve them also for mine own purpose, I will take of the branches of this tree, and I will graft them in unto them. Yea, I will graft in unto them the branches of their mother tree, that I may preserve the roots also unto mine own self, that when they shall be sufficiently strong perhaps they may bring forth good fruit unto me, and I may yet have glory in the fruit of my vineyard.

And it came to pass that they took from the natural tree which had become wild, and grafted in unto the natural trees, which also had become wild.

And they also took of the natural trees which had become wild, and grafted into their mother tree.

And the Lord of the vineyard said unto the servant: Pluck not the wild branches from the trees, save it be those which are most bitter; and in them ye shall graft according to that which I have said.

And we will nourish again the trees of the vineyard, and we will trim up the branches thereof; and we will pluck from the trees those branches which are ripened, that must perish, and cast them into the fire.

- 59 Dhe këtë unë e bëj që ndoshta rrënjët të mund të marrin fuqi për shkak të mirësisë së tyre; dhe për shkak të ndryshimit të degëve, të mirat mund të mposhtin të ligat.
- 60 Dhe, meqë unë kam ruajtur degët natyrale dhe rrënjët e tyre dhe kam shartuar përsëri degët natyrale në pemën e tyre mëmë, dhe kam ruajtur rrënjët e pemës së tyre mëmë, që ndoshta, pemët e vreshtit tim të mund të sjellin përsëri frut të mirë; dhe që unë të mund të kem gëzim përsëri në frutin e vreshtit tim dhe që ndoshta, unë të mund të gëzohem jashtëzakonisht, që unë kam ruajtur rrënjët dhe degët e frutit të parë—
- 61 Kështu që, shko dhe thirr shërbëtorë, që ne të mund të punojmë zellshmërisht me fuqinë tonë në vresht, që të mund të përgatitim udhën që unë të mund të sjell përsëri frutin natyral, frut natyral i cili është i mirë dhe më i çmueshmi mbi çdo frut tjetër.
- 62 Kështu që, le të shkojmë dhe të punojmë me fuqinë tonë këtë herë të fundit, pasi vini re, fundi afrohet dhe kjo është për herë të fundit që unë do të krasit vreshtin tim.
- 63 Sharto degët; fillo nga të fundit që ato të mund të jenë të parat dhe që të parat të jenë të fundit dhe gërmo tokën rreth pemëve qofshin të vjetra dhe të reja, të parat dhe të fundit; dhe të fundit dhe të parat, që të gjitha të mund të ushqehen edhe një herë për të fundit herë.
- 64 Kështu që, gërmoni rreth tyre dhe i krasitni ato, dhe i plehëroni ato edhe një herë, për herë të fundit, pasi fundi afron. Dhe po që se këto shartime të fundit do të rriten dhe të bëjnë frut natyral, atëherë përgatitni udhën për ato, që ato të mund të rriten.
- 65 Dhe, ndërsa ato fillojnë të rriten, ju duhet të pastroni degët që bëjnë frut të hidhur, sipas fuqisë dhe masës së të mirave; dhe ju nuk duhet të pastroni të këqijat e tyre të gjitha menjëherë, përndryshe rrënjët nuk do të jenë shumë të forta për shartim dhe shartimi do t'i thajë dhe unë i humb pemët e vreshtit tim.

And this I do that, perhaps, the roots thereof may take strength because of their goodness; and because of the change of the branches, that the good may overcome the evil.

And because that I have preserved the natural branches and the roots thereof, and that I have grafted in the natural branches again into their mother tree, and have preserved the roots of their mother tree, that, perhaps, the trees of my vineyard may bring forth again good fruit; and that I may have joy again in the fruit of my vineyard, and, perhaps, that I may rejoice exceedingly that I have preserved the roots and the branches of the first fruit—

Wherefore, go to, and call servants, that we may labor diligently with our might in the vineyard, that we may prepare the way, that I may bring forth again the natural fruit, which natural fruit is good and the most precious above all other fruit.

Wherefore, let us go to and labor with our might this last time, for behold the end draweth nigh, and this is for the last time that I shall prune my vineyard.

Graft in the branches; begin at the last that they may be first, and that the first may be last, and dig about the trees, both old and young, the first and the last; and the last and the first, that all may be nourished once again for the last time.

Wherefore, dig about them, and prune them, and dung them once more, for the last time, for the end draweth nigh. And if it be so that these last grafts shall grow, and bring forth the natural fruit, then shall ye prepare the way for them, that they may grow.

And as they begin to grow ye shall clear away the branches which bring forth bitter fruit, according to the strength of the good and the size thereof; and ye shall not clear away the bad thereof all at once, lest the roots thereof should be too strong for the graft, and the graft thereof shall perish, and I lose the trees of my vineyard.

66 Pasi më hidhëron që unë duhet të humb pemët e vreshtit tim; prandaj ju do të pastroni të këqijat, për aq sa të mirat do të rriten, që rrënja dhe maja mund të jenë njësoj në fuqi, derisa të mirat do të mundin të këqijat dhe të këqijat të priten dhe të hidhen në zjarr, që ato të mos pengojnë tokën e vreshtit tim; dhe kështu unë do t'i fshij të këqijat nga vreshti im.

67 Dhe degët e pemës natyrale unë do t'i shartoj përsëri në pemën natyrale.

68 Dhe degët e pemës natyrale unë do t'i shartoj në degët natyrale të pemës; dhe kështu unë do t'i sjell së bashku përsëri, që ato të japin frut natyral dhe ato do të jenë një.

69 Dhe të këqijat do të hidhen tutje, po, madje jashtë nga e gjithë toka e vreshtit tim; pasi vër re, vetëm këtë herë unë do ta krasit vreshtin tim.

70 Dhe ndodhi që Zoti i vreshtit dërgoi shërbëtorin e tij; dhe shërbëtori shkoi dhe bëri si Zoti e kishte urdhëruar atë, dhe solli shërbëtorë të tjerë; dhe ata qenë të paktë.

71 Dhe Zoti i vreshtit u tha atyre: Shkoni dhe punoni në vresht me fuqinë tuaj. Pasi vini re, kjo është hera e fundit që unë do ta ushqej vreshtin tim; pasi fundi afrohet dhe stina vjen menjëherë; dhe në qoftë se ju punoni me fuqinë tuaj me mua, ju do të keni gëzim në frutin që unë do ta ruaj për veten time kundër kohës që do të vijë së shpejti.

72 Dhe ndodhi që shërbëtorët shkuan dhe punuan me fuqitë e tyre; dhe Zoti i vreshtit punoi gjithashtu me ta; dhe ata iu bindën urdhërimeve të Zotit të vreshtit në të gjitha gjërat.

73 Dhe në vresht filloi të dukej përsëri fruti natyral; dhe degët natyrale filluan të rriten dhe të shtohen jashtëzakonisht; dhe degët e egra filluan të këputeshin dhe të hidheshin tutje; dhe ata mbajtën rrënjën dhe majën e tyre njësoj, sipas fuqisë së tyre.

For it grieveth me that I should lose the trees of my vineyard; wherefore ye shall clear away the bad according as the good shall grow, that the root and the top may be equal in strength, until the good shall overcome the bad, and the bad be hewn down and cast into the fire, that they cumber not the ground of my vineyard; and thus will I sweep away the bad out of my vineyard.

And the branches of the natural tree will I graft in again into the natural tree;

And the branches of the natural tree will I graft into the natural branches of the tree; and thus will I bring them together again, that they shall bring forth the natural fruit, and they shall be one.

And the bad shall be cast away, yea, even out of all the land of my vineyard; for behold, only this once will I prune my vineyard.

And it came to pass that the Lord of the vineyard sent his servant; and the servant went and did as the Lord had commanded him, and brought other servants; and they were few.

And the Lord of the vineyard said unto them: Go to, and labor in the vineyard, with your might. For behold, this is the last time that I shall nourish my vineyard; for the end is nigh at hand, and the season speedily cometh; and if ye labor with your might with me ye shall have joy in the fruit which I shall lay up unto myself against the time which will soon come.

And it came to pass that the servants did go and labor with their mights; and the Lord of the vineyard labored also with them; and they did obey the commandments of the Lord of the vineyard in all things.

And there began to be the natural fruit again in the vineyard; and the natural branches began to grow and thrive exceedingly; and the wild branches began to be plucked off and to be cast away; and they did keep the root and the top thereof equal, according to the strength thereof.

74 Dhe kështu ata punuan me gjithë zell, sipas urdhërimeve të Zotit të vreshtit, madje derisa të këqijat u flakën jashtë nga vreshti dhe Zoti kishte ruajtur për vete, që pemët ishin bërë përsëri fruti natyral; dhe ato u bënë si një trup; dhe frutat ishin të njëjlojta; dhe Zoti i vreshtit e kishte ruajtur për vete frutin natyral që ishte më i çmueshmi për të nga fillimi.

75 Dhe ndodhi që kur Zoti i vreshtit pa që fruti i tij ishte i mirë dhe që vreshti i tij nuk ishte më i prishur, ai thirri shërbëtorët e tij dhe u tha atyre: Vini re, për këtë herë të fundit ne ushqyem vreshtin tim; dhe ti shikon që unë kam bërë sipas vullnetit tim; dhe unë kam ruajtur frutin natyral që është i mirë, madje sikurse ishte në fillim. Dhe të bekuar jeni ju; pasi, sepse keni qenë të zellshëm në të punuarin me mua në vreshtin tim dhe keni zbatuar urdhërimet e mia dhe më keni sjellë mua përsëri frutin natyral, që vreshti im nuk është më i prishur dhe e keqja është flakur tutje; shiko, ju do të keni gëzim me mua për shkak të frutit të vreshtit tim.

76 Pasi vini re, për një kohë të gjatë unë do ta mbledh frutin e vreshtit tim për veten time për stinën që shpejt vjen; dhe për herën e fundit unë e kam ushqyer vreshtin tim dhe e kam krasitur, dhe kam gërmuar rreth tij, dhe e kam plehëruar atë; prandaj unë do të mbledh për veten time frutin për një kohë të gjatë, sipas asaj që unë kam folur.

77 Dhe kur të vijë koha që fruti i lig do të vijë përsëri në vreshtin tim, atëherë unë do të bëj që të mirat dhe të ligat të mblidhen; dhe të mirat unë do t'i ruaj për vete dhe të ligat unë do t'i hedh tutje në vendin e tyre. Dhe atëherë vjen stina dhe fundi; dhe unë do të bëj që vreshti im të digjet me zjarr.

And thus they labored, with all diligence, according to the commandments of the Lord of the vineyard, even until the bad had been cast away out of the vineyard, and the Lord had preserved unto himself that the trees had become again the natural fruit; and they became like unto one body; and the fruits were equal; and the Lord of the vineyard had preserved unto himself the natural fruit, which was most precious unto him from the beginning.

And it came to pass that when the Lord of the vineyard saw that his fruit was good, and that his vineyard was no more corrupt, he called up his servants, and said unto them: Behold, for this last time have we nourished my vineyard; and thou beholdest that I have done according to my will; and I have preserved the natural fruit, that it is good, even like as it was in the beginning. And blessed art thou; for because ye have been diligent in laboring with me in my vineyard, and have kept my commandments, and have brought unto me again the natural fruit, that my vineyard is no more corrupted, and the bad is cast away, behold ye shall have joy with me because of the fruit of my vineyard.

For behold, for a long time will I lay up of the fruit of my vineyard unto mine own self against the season, which speedily cometh; and for the last time have I nourished my vineyard, and pruned it, and dug about it, and dunged it; wherefore I will lay up unto mine own self of the fruit, for a long time, according to that which I have spoken.

And when the time cometh that evil fruit shall again come into my vineyard, then will I cause the good and the bad to be gathered; and the good will I preserve unto myself, and the bad will I cast away into its own place. And then cometh the season and the end; and my vineyard will I cause to be burned with fire.

Jakobi 6

- 1 Dhe tani, vini re, vëllezërit e mi, sikurse ju thashë që unë do të profetizoja, vini re, kjo është profecia ime—që gjërat që tha profeti Zenos në lidhje me shtëpinë e Izraelit, në të cilat ai e krahasoi me një pemë ulliri të butë, me siguri duhet të ndodhin.
- 2 Dhe dita që ai do të shtrijë dorën e tij përsëri për të përtërirë popullin e tij për të dytën herë, është dita, po, madje hera e fundit, që shërbëtorët e Zotit do të shkojnë në fuqinë e tij, për të ushqyer dhe krasitur vreshtin e tij; dhe pas asaj fundi vjen shpejt.
- 3 Dhe, sa të bekuar janë ata që kanë punuar me zell në vreshtin e tij; dhe sa të mallkuar janë ata që do të flaken në vendin e tyre! Dhe bota do të digjet me zjarr.
- 4 Dhe sa i mëshirshëm është Perëndia ynë me ne, pasi ai e mban mend shtëpinë e Izraelit, si rrënjët ashtu edhe degët; dhe ai shtrin duart e tij në drejtim të tyre gjatë gjithë ditës; dhe ata janë një popull kokëfortë dhe kundërshtues; por të gjithë ata që nuk do të ngurtësojnë zemrat e tyre, do të shpëtohen në mbretërinë e Perëndisë.
- 5 Kështu që, vëllezërit e mi të dashur, unë ju lutem në fjalët e qartësisë, që ju të pendoheni dhe të vini me synim të plotë të zemrës dhe të qëndroni besnik te Perëndia, sikurse ai qëndron besnikë te ju. Dhe ndërsa krahu i tij i mëshirës është shtrirë drejt jush në dritën e ditës, mos i ngurtësoni zemrat tuaja.
- 6 Po, sot, në qoftë se ju do të dëgjoni zërin e tij, mos i ngurtësoni zemrat tuaja; pasi, pse doni të vdisni ju?
- 7 Pasi vini re, pasi ju të jeni ushqyer nga fjala e mirë e Perëndisë gjatë gjithë ditës, a do të sillni ju frut të lig, që ju të priteni dhe të flakeni në zjarr?
- 8 Vini re, a do t'i hidhni poshtë këto fjalë? A do t'i hidhni poshtë fjalët e profetëve dhe a do t'i hidhni poshtë të gjitha fjalët që janë folur në lidhje me Krishtin, pasi kaq shumë kanë folur në lidhje me të; dhe a do ta mohoni fjalën e mirë të Krishtit dhe fuqinë e Perëndisë dhe dhuratën e Frymës së Shenjtë, dhe të shuani Shpirtin e Shenjtë, dhe të bëni një përqeshje të planit të madh të shëlbimit që është përgatitur për ju?

Jacob 6

And now, behold, my brethren, as I said unto you that I would prophesy, behold, this is my prophecy—that the things which this prophet Zenos spake, concerning the house of Israel, in the which he likened them unto a tame olive tree, must surely come to pass.

And the day that he shall set his hand again the second time to recover his people, is the day, yea, even the last time, that the servants of the Lord shall go forth in his power, to nourish and prune his vineyard; and after that the end soon cometh.

And how blessed are they who have labored diligently in his vineyard; and how cursed are they who shall be cast out into their own place! And the world shall be burned with fire.

And how merciful is our God unto us, for he remembereth the house of Israel, both roots and branches; and he stretches forth his hands unto them all the day long; and they are a stiffnecked and a gainsaying people; but as many as will not harden their hearts shall be saved in the kingdom of God.

Wherefore, my beloved brethren, I beseech of you in words of soberness that ye would repent, and come with full purpose of heart, and cleave unto God as he cleaveth unto you. And while his arm of mercy is extended towards you in the light of the day, harden not your hearts.

Yea, today, if ye will hear his voice, harden not your hearts; for why will ye die?

For behold, after ye have been nourished by the good word of God all the day long, will ye bring forth evil fruit, that ye must be hewn down and cast into the fire?

Behold, will ye reject these words? Will ye reject the words of the prophets; and will ye reject all the words which have been spoken concerning Christ, after so many have spoken concerning him; and deny the good word of Christ, and the power of God, and the gift of the Holy Ghost, and quench the Holy Spirit, and make a mock of the great plan of redemption, which hath been laid for you?

- 9 A nuk e dini se, në qoftë se ju do t'i bëni këto gjëra, që fuqia e shëlbimit dhe e ringjalljes, e cila është në Krisht, do t'ju sjellë të qëndroni me turp dhe me fajësi të tmerrshme para shufrës së Perëndisë?
- 10 Dhe sipas fuqisë së drejtësisë, pasi drejtësia nuk mund të mohohet, ju duhet të shkoni në atë liqen zjarri dhe squfuri, flakët e të cilit janë të pashueshme dhe tymi i të cilave ngrihet lart gjithmonë e përgjithmonë, liqen ky prej zjarri dhe squfuri që është mundim i pafund.
- 11 O atëherë, vëllezërit e mi të dashur, pendohuni dhe hyni në portën e ngushtuar dhe vazhdoni në rrugën që është e ngushtë, derisa ju të merrni jetën e përjetshme.
- 12 O, jini të urtë; çfarë mund të them më?
- 13 Më në fund, unë po ju them lamtumirë, derisa unë t'ju takoj para shufrës së këndshme të Perëndisë, shufër e cila godet të ligjtë me tmerr dhe frikë të tmerrshme. Amen.

Know ye not that if ye will do these things, that the power of the redemption and the resurrection, which is in Christ, will bring you to stand with shame and awful guilt before the bar of God?

And according to the power of justice, for justice cannot be denied, ye must go away into that lake of fire and brimstone, whose flames are unquenchable, and whose smoke ascendeth up forever and ever, which lake of fire and brimstone is endless torment.

O then, my beloved brethren, repent ye, and enter in at the strait gate, and continue in the way which is narrow, until ye shall obtain eternal life.

O be wise; what can I say more?

Finally, I bid you farewell, until I shall meet you before the pleasing bar of God, which bar striketh the wicked with awful dread and fear. Amen.

Jakobi 7

- 1 Dhe tani ndodhi që pasi kishin kaluar disa vjet, erdhi një njeri mes popullit të Nefit, emri i të cilit ishte Sherem.
- 2 Dhe ndodhi që ai filloi të predikonte mes popullit dhe t'u shpallte atyre se nuk do të kishte Krisht. Dhe ai predikoi shumë gjëra që ishin lajkatuese për popullin; dhe këtë ai e bëri që ai të mund të përmbyste doktrinën e Krishtit.
- 3 Dhe ai punoi me zell që të mund të bënte për vete zemrat e njerëzve, aq shumë, sa ai bëri për vete shumë zemra; dhe ai, duke ditur se unë, Jakobi, kisha besim në Krishtin i cili do të vinte, kërkoi shumë raste që të mund të vinte tek unë.
- 4 Dhe ai ishte i mësuar, kështu që kishte njohuri të përkryer të gjuhës së popullit; prandaj ai mundi të përdorte shumë lajka dhe shumë fuqi të fjalës, sipas fuqisë së djallit.
- 5 Dhe kishte shpresë të më tundte nga besimi, me gjithë zbulesat e shumta dhe gjërat e shumta që unë kisha parë në lidhje me këto gjëra; pasi unë me të vërtetë kisha parë engjëj dhe ata më kishin shërbyer. Dhe gjithashtu unë kisha dëgjuar zërin e Zotit, duke më folur me fjalë, nga koha në kohë; prandaj, unë nuk mund të lëkundesha.
- 6 Dhe ndodhi që ai erdhi tek unë dhe në këtë mënyrë më foli, duke thënë: Vëlla Jakob, unë kam kërkuar shumë raste që të mund të flas me ty; pasi unë kam dëgjuar dhe gjithashtu e di se ti bën shumë duke shkuar për të predikuar atë që ju e quani ungjill ose doktrina e Krishtit.
- 7 Dhe ti ke larguar shumë njerëz që ata të shtrembërojnë rrugën e drejtë të Perëndisë dhe nuk zbatojnë ligjin e Moisiut, që është udha e drejtë; dhe e kthejnë ligjin e Moisiut në adhurimin e një qenieje, që ju thoni se do të vijë pas shumë qindra vjetësh. Dhe tani, vër re, unë Sheremi, po të shpall se kjo është blasfemi; pasi asnjë njeri nuk i di këto gjëra; pasi ai nuk mund të tregojë për gjërat që do të vijnë. Dhe, sipas kësaj mënyre, më luftoi Sheremi.
- 8 Por vini re, Zoti Perëndi derdhi Shpirtin e tij në shpirtin tim, kaq sa unë e hutova atë në të gjitha fjalët e tij.

Jacob 7

And now it came to pass after some years had passed away, there came a man among the people of Nephi, whose name was Sherem.

And it came to pass that he began to preach among the people, and to declare unto them that there should be no Christ. And he preached many things which were flattering unto the people; and this he did that he might overthrow the doctrine of Christ.

And he labored diligently that he might lead away the hearts of the people, insomuch that he did lead away many hearts; and he knowing that I, Jacob, had faith in Christ who should come, he sought much opportunity that he might come unto me.

And he was learned, that he had a perfect knowledge of the language of the people; wherefore, he could use much flattery, and much power of speech, according to the power of the devil.

And he had hope to shake me from the faith, notwithstanding the many revelations and the many things which I had seen concerning these things; for I truly had seen angels, and they had ministered unto me. And also, I had heard the voice of the Lord speaking unto me in very word, from time to time; wherefore, I could not be shaken.

And it came to pass that he came unto me, and on this wise did he speak unto me, saying: Brother Jacob, I have sought much opportunity that I might speak unto you; for I have heard and also know that thou goest about much, preaching that which ye call the gospel, or the doctrine of Christ.

And ye have led away much of this people that they pervert the right way of God, and keep not the law of Moses which is the right way; and convert the law of Moses into the worship of a being which ye say shall come many hundred years hence. And now behold, I, Sherem, declare unto you that this is blasphemy; for no man knoweth of such things; for he cannot tell of things to come. And after this manner did Sherem contend against me.

But behold, the Lord God poured in his Spirit into my soul, insomuch that I did confound him in all his words.

- 9 Dhe unë i thashë atij: E mohon ti Krishtin që do të vijë? Dhe ai tha: Po të kishte një Krisht, unë nuk do ta mohoja atë; por unë e di që nuk ka ndonjë Krisht, as nuk ka pasur, as nuk do të ketë ndonjëherë.
- 10 Dhe unë i thashë atij: I beson ti shkrimet e shenjta? Dhe ai tha: Po.
- 11 Dhe unë i thashë atij: Atëherë, ti nuk i kupton ato; pasi ato me të vërtetë dëshmojnë për Krishtin. Shiko, unë po të them se asnjë nga profetët nuk ka shkruar, as nuk ka profetizuar, në qoftë se ata nuk kanë folur në lidhje me këtë Krisht.
- 12 Dhe kjo nuk është e gjitha—më është shfaqur mua, pasi unë kam dëgjuar dhe kam parë; dhe më është shfaqur edhe nëpërmjet fuqisë së Frymës së Shenjtë; prandaj, unë e di, në qoftë se nuk do të ishte bërë asnjë shlyerje, i gjithë njerëzimi duhet të ishte i humbur.
- 13 Dhe ndodhi që ai më tha: Më trego një shenjë, nëpërmjet kësaj fuqie të Frymës së Shenjtë, për të cilën ti di kaq shumë.
- 14 Dhe unë i thashë atij: Çfarë jam unë që duhet të tundoj Perëndinë të të tregojë ty një shenjë, për diçka që ti e di se është e vërtetë? Por, ti do ta mohoje atë, sepse ti je i djallit. Megjithatë, mos u bëftë vullneti im; por, në qoftë se Perëndia do të të qëllojë, qoftë ajo një shenjë për ty që ai ka fuqi, si në qiell ashtu edhe në tokë; dhe gjithashtu se Krishti do të vijë. Dhe vullneti yt u bëftë, O Zot dhe jo i imi.
- 15 Dhe ndodhi që kur unë, Jakobi, kisha folur këto fjalë, fuqia e Zotit erdhi mbi të, aq shumë sa ai ra në tokë. Dhe ndodhi që ai u ushqye për hapësirën e shumë ditëve.
- 16 Dhe ndodhi që ai u tha njerëzve: Mblidhuni së bashku nesër, pasi unë do të vdes; prandaj unë dua t'u flas njerëzve para se unë të vdes.
- 17 Dhe ndodhi që të nesërmen turma u mblodh së bashku; dhe ai u foli qartë atyre dhe mohoi gjërat që u kishte mësuar atyre, dhe pohoi për Krishtin dhe për fuqinë e Frymës së Shenjtë, dhe shërbesën e engjëjve.

And I said unto him: Deniest thou the Christ who shall come? And he said: If there should be a Christ, I would not deny him; but I know that there is no Christ, neither has been, nor ever will be.

And I said unto him: Believest thou the scriptures? And he said, Yea.

And I said unto him: Then ye do not understand them; for they truly testify of Christ. Behold, I say unto you that none of the prophets have written, nor prophesied, save they have spoken concerning this Christ.

And this is not all—it has been made manifest unto me, for I have heard and seen; and it also has been made manifest unto me by the power of the Holy Ghost; wherefore, I know if there should be no atonement made all mankind must be lost.

And it came to pass that he said unto me: Show me a sign by this power of the Holy Ghost, in the which ye know so much.

And I said unto him: What am I that I should tempt God to show unto thee a sign in the thing which thou knowest to be true? Yet thou wilt deny it, because thou art of the devil. Nevertheless, not my will be done; but if God shall smite thee, let that be a sign unto thee that he has power, both in heaven and in earth; and also, that Christ shall come. And thy will, O Lord, be done, and not mine.

And it came to pass that when I, Jacob, had spoken these words, the power of the Lord came upon him, insomuch that he fell to the earth. And it came to pass that he was nourished for the space of many days.

And it came to pass that he said unto the people: Gather together on the morrow, for I shall die; wherefore, I desire to speak unto the people before I shall die.

And it came to pass that on the morrow the multitude were gathered together; and he spake plainly unto them and denied the things which he had taught them, and confessed the Christ, and the power of the Holy Ghost, and the ministering of angels.

- 18 Dhe ai u foli qartë atyre, se ai kishte qenë mashtruar nga fuqia e djallit. Dhe ai foli për ferrin dhe për përjetësinë dhe për ndëshkimin e përjetshëm.
- 19 Dhe ai tha: Unë kam frikë se kam bërë mëkatin e pafalshëm, pasi kam gënjyer Perëndinë; pasi kam mohuar Krishtin dhe kam thënë se unë besoja shkrimet e shenjtja; dhe ato me të vërtetë dëshmojnë për të. Dhe, sepse kam gënjyer kështu Perëndinë, unë kam shumë frikë se rasti im do të jetë i tmerrshëm; por, unë i rrëfhem Perëndisë.
- 20 Dhe ndodhi që kur ai kishte thënë këto fjalë, ai nuk mundi të thoshte gjë tjetër dhe dha shpirt.
- 21 Dhe kur turma kishte dëshmuar se ai i foli këto gjëra ndërsa ishte gati të jepte shpirt, ata u çuditën jashtëzakonisht; aq shumë, sa fuqia e Perëndisë erdhi mbi ta dhe ata u mposhtën; kështu që ata ranë në tokë.
- 22 Tani, kjo gjë ishte e këndshme për mua, Jakobin, pasi unë ia kisha kërkuar Atit tim që ishte në qiell; pasi ai kishte dëgjuar thirrjen time dhe iu përgjigj lutjes sime.
- 23 Dhe ndodhi që paqja dhe dashuria e Perëndisë u rivendosën përsëri mes popullit; dhe ata kërkuan në shkrimet e shenjtja dhe nuk ua vunë më veshin fjalëve të këtij njeriu të lig.
- 24 Dhe ndodhi që shumë mjete u përdorën për të rikërkuar dhe rivendosur Lamanitët në njohurinë e së vërtetës; por ajo ishte e gjitha e kotë, pasi ata kënaqeshin në luftëra dhe gjakderdhje dhe kishin një urrejtje të përjetshme kundër nesh, vëllezërve të tyre. Dhe ata kërkonin vazhdimisht me fuqinë e armëve të tyre të na shkatërronin.
- 25 Kështu që, populli i Nefit u fortifikua kundër tyre me armët e tij dhe me gjithë fuqinë e tij, duke pasur besim në Perëndinë dhe në shkëmbin e shpëtimit të tyre, prandaj, ata vazhduan të jenë fitimtarë ndaj armiqve të tyre.

And he spake plainly unto them, that he had been deceived by the power of the devil. And he spake of hell, and of eternity, and of eternal punishment.

And he said: I fear lest I have committed the unpardonable sin, for I have lied unto God; for I denied the Christ, and said that I believed the scriptures; and they truly testify of him. And because I have thus lied unto God I greatly fear lest my case shall be awful; but I confess unto God.

And it came to pass that when he had said these words he could say no more, and he gave up the ghost.

And when the multitude had witnessed that he spake these things as he was about to give up the ghost, they were astonished exceedingly; insomuch that the power of God came down upon them, and they were overcome that they fell to the earth.

Now, this thing was pleasing unto me, Jacob, for I had requested it of my Father who was in heaven; for he had heard my cry and answered my prayer.

And it came to pass that peace and the love of God was restored again among the people; and they searched the scriptures, and hearkened no more to the words of this wicked man.

And it came to pass that many means were devised to reclaim and restore the Lamanites to the knowledge of the truth; but it all was vain, for they delighted in wars and bloodshed, and they had an eternal hatred against us, their brethren. And they sought by the power of their arms to destroy us continually.

Wherefore, the people of Nephi did fortify against them with their arms, and with all their might, trusting in the God and rock of their salvation; wherefore, they became as yet, conquerors of their enemies.

26 Dhe ndodhi që unë, Jakobi, fillova të plakem; dhe anali i këtij populli po mbahet në fletët e tjera të Nefit, prandaj, unë po i jap fund këtij anali, duke deklaruar që unë kam shkruar sipas njohurisë sime më të mirë, duke thënë se koha kaloi shpejt me ne dhe gjithashtu jetët tona kaluan sikur të ishin një ëndërr, ne duke qenë një popull i vetmuar dhe solemn, endacak, i dëbuar nga Jeruzalemi, i lindur në vuajtje në një vend të shkretëtë dhe i urryer nga vëllezërit tanë që shkaktuan luftëra dhe grindje; prandaj ditët na kaluan në pikëllim.

27 Dhe unë, Jakobi, pashë se unë shpejt duhet të zbrisja në varrin tim; prandaj, unë i thashë birit tim Enos: Merri këto fletë. Dhe unë i tregova atij gjërat që vëllai im, Nefi, më kishte urdhëruar dhe ai premtoi bindje ndaj urdhërimeve. Dhe unë po i jap fund shkrimit tim mbi këto fletë, shkrim i cili ka qenë i vogël; dhe lexuesit unë i them lamtumirë, duke shpresuar se shumë nga vëllezërit e mi mund t'i lexojnë fjalët e mia. Vëllezër, adieu.

And it came to pass that I, Jacob, began to be old; and the record of this people being kept on the other plates of Nephi, wherefore, I conclude this record, declaring that I have written according to the best of my knowledge, by saying that the time passed away with us, and also our lives passed away like as it were unto us a dream, we being a lonesome and a solemn people, wanderers, cast out from Jerusalem, born in tribulation, in a wilderness, and hated of our brethren, which caused wars and contentions; wherefore, we did mourn out our days.

And I, Jacob, saw that I must soon go down to my grave; wherefore, I said unto my son Enos: Take these plates. And I told him the things which my brother Nephi had commanded me, and he promised obedience unto the commands. And I make an end of my writing upon these plates, which writing has been small; and to the reader I bid farewell, hoping that many of my brethren may read my words. Brethren, adieu.

Libri i Enosit

- 1 Vini re, ndodhi që unë, Enosi, duke ditur se ati im ishte një burrë i drejtë—pasi ai më mësoi mua në gjuhën e tij dhe gjithashtu në kujdesin dhe këshillën e Zotit—dhe bekuar qoftë emri i Perëndisë tim për këtë—
- 2 Dhe unë do t'ju tregoj për përleshjen që unë pata para Perëndisë, para se unë të merrja një heqje të mëkateve të mia.
- 3 Vini re, unë shkova për të gjuajtur kafshë në pyje; dhe fjalët që kisha dëgjuar shpesh atin tim të fliste në lidhje me jetën e përjetshme dhe me gëzimin e shenjtoreve, më hynë thellë në zemrën time.
- 4 Dhe shpirti im ishte i uritur; dhe unë u gjuhëzoja para Krijuesit tim dhe iu përgjérova atij në lutje të fuqishme dhe kërkesë të sinqertë për shpirtin tim; dhe gjithë ditën unë iu përgjérova atij; po, dhe kur ra nata, unë e ngrita akoma zërin tim lart, sa që ai arriti qiejt.
- 5 Dhe erdhi një zë tek unë duke thënë: Enos, mëkatet e tua të janë falur dhe ti do të jesh i bekuar.
- 6 Dhe unë, Enosi, e dija se Perëndia nuk mund të gënjente, prandaj fajësia ime u fshi.
- 7 Dhe unë thashë: Zot, si u bë ajo?
- 8 Dhe ai më tha: Për shkak të besimit tënd në Krishtin, të cilin ti kurrë më parë as e ke dëgjuar, as e ke parë. Dhe shumë vjet kalojnë para se ai të shfaqë veten e tij në mish; prandaj shko, besimi yt të ka bërë ty të shëruar.
- 9 Tani, ndodhi që kur dëgjova këto fjalë, unë fillova të ndjeja dëshirë për mirëqenien e vëllezërve të mi, Nefitëve; prandaj unë derdha te Perëndia tërë shpirtin tim për ta.
- 10 Dhe ndërsa unë isha duke u përleshur kështu në shpirt, vini re, zëri i Zotit erdhi në mendjen time përsëri, duke thënë: Unë do t'i vizitoj vëllezërit e tu sipas zellit të tyre në zbatimin e urdhërimeve të mia. Unë u kam dhënë atyre këtë tokë dhe ajo është një tokë e shenjtë; dhe unë nuk e mallkoj, veçse në rast të paudhësisë; prandaj, unë do t'i vizitoj vëllezërit e tu sipas asaj që unë kam thënë; dhe shkeljet e tyre do t'i bëj të bien me pikëllim mbi kokat e tyre.

The Book of Enos

Behold, it came to pass that I, Enos, knowing my father that he was a just man—for he taught me in his language, and also in the nurture and admonition of the Lord—and blessed be the name of my God for it—

And I will tell you of the wrestle which I had before God, before I received a remission of my sins.

Behold, I went to hunt beasts in the forests; and the words which I had often heard my father speak concerning eternal life, and the joy of the saints, sunk deep into my heart.

And my soul hungered; and I kneeled down before my Maker, and I cried unto him in mighty prayer and supplication for mine own soul; and all the day long did I cry unto him; yea, and when the night came I did still raise my voice high that it reached the heavens.

And there came a voice unto me, saying: Enos, thy sins are forgiven thee, and thou shalt be blessed.

And I, Enos, knew that God could not lie; wherefore, my guilt was swept away.

And I said: Lord, how is it done?

And he said unto me: Because of thy faith in Christ, whom thou hast never before heard nor seen. And many years pass away before he shall manifest himself in the flesh; wherefore, go to, thy faith hath made thee whole.

Now, it came to pass that when I had heard these words I began to feel a desire for the welfare of my brethren, the Nephites; wherefore, I did pour out my whole soul unto God for them.

And while I was thus struggling in the spirit, behold, the voice of the Lord came into my mind again, saying: I will visit thy brethren according to their diligence in keeping my commandments. I have given unto them this land, and it is a holy land; and I curse it not save it be for the cause of iniquity; wherefore, I will visit thy brethren according as I have said; and their transgressions will I bring down with sorrow upon their own heads.

- 11 Dhe pasi unë, Enosi, i kisha dëgjuar këto fjalë, besimi im filloi të bëhet i patundur në Zotin; dhe unë iu luta atij me shumë përpjekje të gjata për vëllezërit e mi, Lamanitët.
- 12 Dhe ndodhi që pasi unë isha lutur dhe kisha punuar me gjithë zell, Zoti më tha: Unë do të të jap sipas dëshirave të tua për shkak të besimit tënd.
- 13 Dhe tani vini re, kjo ishte dëshira që unë dëshiroja nga ai—që në qoftë se do të ndodhte që populli im, Nefitët, të binin në shkelje dhe nga ndonjë mënyrë të shkatërroheshin dhe Lamanitët të mos shkatërroheshin, që Zoti Perëndi do të ruante një anal të popullit tim, Nefitëve; qoftë edhe nëpërmjet fuqisë së krahut të tij të shenjtë, që ato të mund t'u shkonin një ditë të ardhshme Lamanitëve, që ndoshta ata të mund të silleshin në shpëtim—
- 14 Pasi tani përpjekjet tona për t'i sjellë ata në besimin e vërtetë ishin të kota. Dhe ata u betuan në zemërimin e tyre se, po të ishte e mundur, ata do të shkatërrojnë analet tona dhe ne, dhe gjithashtu të gjitha traditat e etërve tanë.
- 15 Kështu që, unë duke ditur se Zoti Perëndi ishte në gjendje të ruante analet tona, iu përgjérova atij vazhdimisht, pasi ai më kishte thënë: Çfarëdo gjëje që ti do të kërkosh në besim, duke besuar se do ta marrësh, në emrin e Krishtit, ti do ta marrësh atë.
- 16 Dhe unë kisha besim dhe iu përgjérova Perëndisë, që ai të ruante analet; dhe ai bëri me mua besëlidhje se ai do t'i nxirrte në dritë për Lamanitët, në kohën e tij të përshtatshme.
- 17 Dhe unë, Enosi, e dija se do të ishte sipas besëlidhjes që ai kishte bërë, prandaj shpirti im u qetësua.
- 18 Dhe Zoti më tha: Etërit e tu ma kërkuan gjithashtu këtë gjë; dhe ajo do t'u bëhet atyre sipas besimit të tyre; pasi besimi i tyre ishte sikurse i yti.
- 19 Dhe tani ndodhi që unë, Enosi, shkova mes popullit të Nefit duke profetizuar për gjërat që do të vinin dhe duke dëshmuar për gjërat që unë kisha dëgjuar dhe kisha parë.

And after I, Enos, had heard these words, my faith began to be unshaken in the Lord; and I prayed unto him with many long strugglings for my brethren, the Lamanites.

And it came to pass that after I had prayed and labored with all diligence, the Lord said unto me: I will grant unto thee according to thy desires, because of thy faith.

And now behold, this was the desire which I desired of him—that if it should so be, that my people, the Nephites, should fall into transgression, and by any means be destroyed, and the Lamanites should not be destroyed, that the Lord God would preserve a record of my people, the Nephites; even if it so be by the power of his holy arm, that it might be brought forth at some future day unto the Lamanites, that, perhaps, they might be brought unto salvation—

For at the present our strugglings were vain in restoring them to the true faith. And they swore in their wrath that, if it were possible, they would destroy our records and us, and also all the traditions of our fathers.

Wherefore, I knowing that the Lord God was able to preserve our records, I cried unto him continually, for he had said unto me: Whatsoever thing ye shall ask in faith, believing that ye shall receive in the name of Christ, ye shall receive it.

And I had faith, and I did cry unto God that he would preserve the records; and he covenanted with me that he would bring them forth unto the Lamanites in his own due time.

And I, Enos, knew it would be according to the covenant which he had made; wherefore my soul did rest.

And the Lord said unto me: Thy fathers have also required of me this thing; and it shall be done unto them according to their faith; for their faith was like unto thine.

And now it came to pass that I, Enos, went about among the people of Nephi, prophesying of things to come, and testifying of the things which I had heard and seen.

20 Dhe unë dëshmoj se populli i Nefit u përpoq me zell të kthente Lamanitët në besimin e vërtetë në Perëndinë. Por punët tona qenë të kota; urrejtja e tyre ishte e pandryshuar dhe ata udhëhiqeshin nga natyra e tyre e ligë, kështu që ata u bënë të egër dhe të pamëshirshëm dhe një popull gjakatar, plot me idhujtari dhe fëlliqësi; që ushqeheshin me kafshë preje, banonin në çadra dhe bridhnin në vendin e shkretët me një copë lëkure të shkurtër rreth ijeve të tyre dhe me kokë të rruar; dhe aftësia e tyre ishte në përdorimin e harkut dhe të kordhës dhe të sëpatës. Dhe shumë prej tyre nuk hanin gjë tjetër veçse mish të gjallë; dhe ata përpiqeshin vazhdimisht të na shkatërronin ne.

21 Dhe ndodhi që populli i Nefit punonte tokën dhe rriste të gjitha llojet e drithit dhe të frutave dhe të tufave të kopeve, dhe tufa të çdo lloj bagëtie të të gjitha llojeve, dhe dhi, dhe dhi të egra, dhe gjithashtu shumë kuaj.

22 Dhe kishte jashtëzakonisht shumë profetë mes nesh. Dhe njerëzit ishin një popull kokëfortë, të vështirë për t'u kuptuar.

23 Dhe nuk kishte asgjë tjetër, veçse ashpërsi të jashtëzakonshme, predikim dhe profetizim luftërash dhe grindjesh e shkatërrimesh, dhe duke i kujtuar ata vazhdimisht për vdekjen, dhe zgjatjen e përjetësisë, dhe gjykimet dhe fuqinë e Perëndisë, dhe të gjitha këto gjëra—duke i nxitur ata vazhdimisht për t'i mbajtur në frikën Zotit. Unë them se s'kishte asgjë veçse këto gjëra dhe qartësia jashtëzakonisht e madhe e të folurit, do t'i pengonte ata që të mos shkonin shpejt në shkatërrim. Dhe sipas kësaj mënyre, unë shkruaj në lidhje me to.

24 Dhe unë pashë luftëra midis Nefitëve dhe Lamanitëve gjatë ditëve të mia.

25 Dhe ndodhi që unë fillova të plakem dhe njëqind e shtatëdhjetë e nëntë vjet kishin kaluar nga koha që ati ynë Lehi la Jeruzalemin.

And I bear record that the people of Nephi did seek diligently to restore the Lamanites unto the true faith in God. But our labors were vain; their hatred was fixed, and they were led by their evil nature that they became wild, and ferocious, and a blood-thirsty people, full of idolatry and filthiness; feeding upon beasts of prey; dwelling in tents, and wandering about in the wilderness with a short skin girdle about their loins and their heads shaven; and their skill was in the bow, and in the cimeter, and the ax. And many of them did eat nothing save it was raw meat; and they were continually seeking to destroy us.

And it came to pass that the people of Nephi did till the land, and raise all manner of grain, and of fruit, and flocks of herds, and flocks of all manner of cattle of every kind, and goats, and wild goats, and also many horses.

And there were exceedingly many prophets among us. And the people were a stiffnecked people, hard to understand.

And there was nothing save it was exceeding harshness, preaching and prophesying of wars, and contentions, and destructions, and continually reminding them of death, and the duration of eternity, and the judgments and the power of God, and all these things—stirring them up continually to keep them in the fear of the Lord. I say there was nothing short of these things, and exceedingly great plainness of speech, would keep them from going down speedily to destruction. And after this manner do I write concerning them.

And I saw wars between the Nephites and Lamanites in the course of my days.

And it came to pass that I began to be old, and an hundred and seventy and nine years had passed away from the time that our father Lehi left Jerusalem.

26 Dhe pashë se unë duhej të shkoja shpejt në varrin tim, pasi u shtyva nga fuqia e Perëndisë, që unë duhej të predikoj dhe të profetizoj ndaj këtij populli dhe të shpallja fjalën sipas së vërtetës që është në Krisht. Dhe unë e kam shpallur atë në gjithë ditët e mia dhe unë jam gëzuar më tepër në të sesa në atë të botës.

27 Dhe unë së shpejti do të shkoj në vendin e prehjes sime, që është me Shëlbuesin tim; pasi unë e di se në të do të prehem. Dhe unë gëzohem në ditën kur vdekshmëria ime do të vishet me pavdekshmëri dhe do të qëndroj para tij; atëherë unë do të shikoj fytyrën e tij me gëzim dhe ai do të më thotë: Eja tek unë, ti i bekuar; ka një vend të përgatitur për ty në pallatet e Atit tim. Amen.

And I saw that I must soon go down to my grave, having been wrought upon by the power of God that I must preach and prophesy unto this people, and declare the word according to the truth which is in Christ. And I have declared it in all my days, and have rejoiced in it above that of the world.

And I soon go to the place of my rest, which is with my Redeemer; for I know that in him I shall rest. And I rejoice in the day when my mortal shall put on immortality, and shall stand before him; then shall I see his face with pleasure, and he will say unto me: Come unto me, ye blessed, there is a place prepared for you in the mansions of my Father. Amen.

Libri i Jaromit

- 1 Tani vini re, unë, Jaromi, shkruaj pak fjalë sipas urdhërimit të atit tim, Enosit, kështu që gjenealogjia jonë të mund të mbahet.
- 2 Dhe pasi këto fletë janë të vogla dhe pasi këto gjëra janë shkruar për qëllimin e përfitimit të vëllezërve tanë Lamanitëve, prandaj është e nevojshme që unë të shkruaj pak; por unë nuk do të shkruaj gjërat e profecive të mia, as të zbulesave të mia. Pasi, çfarë mund të shkruaj unë më shumë nga sa kanë shkruar etërit e mi? Pasi nuk e kanë zbuluar ata planin e shpëtimit? Unë ju them juve, Po; dhe kjo më mjafton mua.
- 3 Vini re, është e nevojshme që shumë duhet të bëhet mes këtij populli për shkak të ngurtësisë së zemrave të tyre dhe shurdhimit të veshëve të tyre dhe verbërisë së mendjeve të tyre, dhe kokëfortësisë së tyre, megjithatë, Perëndia është jashtëzakonisht i mëshirshëm ndaj tyre dhe nuk i ka fshirë akoma nga faqja e tokës.
- 4 Dhe ka shumë mes nesh që kanë shumë zbulesa, pasi ata nuk janë të gjithë kokëfortë. Dhe ata që nuk janë kokëfortë dhe kanë besim, kanë lidhje të ngushtë me Shpirtin e Shenjtë i cili iu shfaq fëmijëve të njerëzve, sipas besimit të tyre.
- 5 Dhe tani, vini re, dyqind vjet kishin kaluar dhe populli i Nefit ishte bërë i fortë në tokë. Ata respektuan të zbatonin ligjin e Moisiut dhe ditën e shabatit të shenjtë ndaj Zotit. Dhe ata nuk përdhosnin gjërat e shenjta; as nuk blasfemonin. Dhe ligjet e vendit ishin jashtëzakonisht të rrepta.
- 6 Dhe ata ishin shpërndarë mbi shumicën e faqes së tokës dhe Lamanitët gjithashtu. Dhe ata ishin jashtëzakonisht më të shumtë në numër sesa ishin Nefitët; dhe ata e donin vrasjen dhe pinin gjakun e kafshëve.
- 7 Dhe ndodhi që ata erdhën shumë herë kundër nesh, Nefitëve, për të luftuar. Por, mbretërit tanë dhe udhëheqësit tanë ishin njerëz të fuqishëm në besimin e Zotit; dhe ata u mësuan njerëzve udhët e Zotit; prandaj, ne u bëmë ballë Lamanitëve dhe i fshimë ata nga tokat tona dhe filluam të fortifikonim qytetet tona ose çfarëdo vendi të trashëgimit tonë.

The Book of Jarom

Now behold, I, Jarom, write a few words according to the commandment of my father, Enos, that our genealogy may be kept.

And as these plates are small, and as these things are written for the intent of the benefit of our brethren the Lamanites, wherefore, it must needs be that I write a little; but I shall not write the things of my prophesying, nor of my revelations. For what could I write more than my fathers have written? For have not they revealed the plan of salvation? I say unto you, Yea; and this sufficeth me.

Behold, it is expedient that much should be done among this people, because of the hardness of their hearts, and the deafness of their ears, and the blindness of their minds, and the stiffness of their necks; nevertheless, God is exceedingly merciful unto them, and has not as yet swept them off from the face of the land.

And there are many among us who have many revelations, for they are not all stiffnecked. And as many as are not stiffnecked and have faith, have communion with the Holy Spirit, which maketh manifest unto the children of men, according to their faith.

And now, behold, two hundred years had passed away, and the people of Nephi had waxed strong in the land. They observed to keep the law of Moses and the sabbath day holy unto the Lord. And they profaned not; neither did they blaspheme. And the laws of the land were exceedingly strict.

And they were scattered upon much of the face of the land, and the Lamanites also. And they were exceedingly more numerous than were they of the Nephites; and they loved murder and would drink the blood of beasts.

And it came to pass that they came many times against us, the Nephites, to battle. But our kings and our leaders were mighty men in the faith of the Lord; and they taught the people the ways of the Lord; wherefore, we withstood the Lamanites and swept them away out of our lands, and began to fortify our cities, or whatsoever place of our inheritance.

- 8 Dhe ne u shtuam jashtëzakonisht dhe u përhapëm mbi faqen e tokës, dhe ne u bëmë jashtëzakonisht të pasur në ar dhe në argjend dhe në gjëra të çmueshme, dhe në mjeshtëri druri të shkëlqyer, në ndërtesa dhe në makineri, dhe gjithashtu në hekur dhe bakër, dhe tunxh dhe çelik, duke bërë të gjitha llojet e veglave të çdo forme për të punuar tokën dhe armë lufte—po, shigjetën me majë të mprehtë dhe çantën e saj dhe heshtën, dhe shtizën, dhe të gjitha përgatitjet për luftë.
- 9 Dhe kështu, duke qenë të përgatitur që të përballonim Lamanitët, ata nuk përparuan kundër nesh. Por, fjala e Zotit u vërtetua, të cilën ai e foli tek etërit tanë, duke thënë që: Përderisa ju do të zbatoni urdhërimet e mia, ju do të përparoni në tokë.
- 10 Dhe ndodhi që profetët e Zotit e kërcënuan popullin e Nefit, sipas fjalës së Perëndisë, se në qoftë se ata nuk do të zbatonin urdhërimet, por do të binin në shkelje, ata do të shkatërroheshin nga faqja e tokës.
- 11 Kështu që, profetët dhe priftërinjtë dhe mësuesit, punuan me zell, duke nxitur me gjithë durim popullin në zell, duke u mësuar ligjin e Moisiut dhe qëllimin për të cilin ai ishte dhënë; duke i bindur ata që të shikonin me padurim për Mesian dhe të besonin në ardhjen e tij, sikur ai tashmë të kishte ardhur. Dhe sipas kësaj mënyre i mësuan ata.
- 12 Dhe ndodhi që duke bërë kështu, ata i mbajtën ata nga të qenit të shkatërruar mbi faqen e tokës; pasi ata i prekën zemrat e tyre me fjalën, duke i nxitur vazhdimisht në pendim.
- 13 Dhe ndodhi që dyqind e tridhjetë e tetë vjet kishin kaluar—mes luftërash dhe grindjesh dhe mosmarrëveshjesh për hapësirën e shumë kohe.
- 14 Dhe unë, Jaromi, nuk po shkruaj më, pasi fletët janë të vogla. Por, vini re, vëllezërit e mi, ju mund t’u drejtoheni fletëve të tjera të Nefit; pasi, vini re, mbi to janë gdhendur kronikat e luftërave tona sipas shkrimeve të mbretërve, ose të atyre që ata i ngarkuan t’i shkruanin.
- 15 Dhe unë këto fletë i dorëzoj në duart e birit tim, Omnit, që ato të mund të mbahen sipas urdhërimeve të etërve të mi.

And we multiplied exceedingly, and spread upon the face of the land, and became exceedingly rich in gold, and in silver, and in precious things, and in fine workmanship of wood, in buildings, and in machinery, and also in iron and copper, and brass and steel, making all manner of tools of every kind to till the ground, and weapons of war—yea, the sharp pointed arrow, and the quiver, and the dart, and the javelin, and all preparations for war.

And thus being prepared to meet the Lamanites, they did not prosper against us. But the word of the Lord was verified, which he spake unto our fathers, saying that: Inasmuch as ye will keep my commandments ye shall prosper in the land.

And it came to pass that the prophets of the Lord did threaten the people of Nephi, according to the word of God, that if they did not keep the commandments, but should fall into transgression, they should be destroyed from off the face of the land.

Wherefore, the prophets, and the priests, and the teachers, did labor diligently, exhorting with all long-suffering the people to diligence; teaching the law of Moses, and the intent for which it was given; persuading them to look forward unto the Messiah, and believe in him to come as though he already was. And after this manner did they teach them.

And it came to pass that by so doing they kept them from being destroyed upon the face of the land; for they did prick their hearts with the word, continually stirring them up unto repentance.

And it came to pass that two hundred and thirty and eight years had passed away—after the manner of wars, and contentions, and dissensions, for the space of much of the time.

And I, Jarom, do not write more, for the plates are small. But behold, my brethren, ye can go to the other plates of Nephi; for behold, upon them the records of our wars are engraven, according to the writings of the kings, or those which they caused to be written.

And I deliver these plates into the hands of my son Omnit, that they may be kept according to the commandments of my fathers.

Libri i Omnit

- 1 Vini re, ndodhi që unë, Omni, duke qenë i urdhëruar nga ati im, Jaromi, që unë të shkruaj diçka mbi këto fletë, për të ruajtur gjenealogjinë tonë—
- 2 Kështu që, unë doja që ju të dinit se në ditët e mia unë luftova shumë me shpatë për të ruajtur popullin tim, Nefitët, nga rënia në duart e armiqve të tyre, Lamanitëve. Por, shikoni, unë për veten time jam një njeri i lig dhe nuk kam zbatuar statutet dhe urdhërimet e Zotit, sikurse duhej të kisha bërë.
- 3 Dhe ndodhi që dyqind e shtatëdhjetë e gjashtë vjet kishin kaluar dhe ne kishim shumë periudha paqeje; dhe ne kishim shumë periudha lufte dhe gjakderdhje të rënda. Po, dhe më së fundi dyqind e tetëdhjetë e dy vjet ishin kaluar dhe unë i kisha mbajtur këto fletë sipas urdhërimeve të etërve të mi; dhe unë ia kalova ato birit tim Amaronin. Dhe unë i jap fund.
- 4 Dhe tani unë, Amaroni, shkruaj gjërat, çfarëdo që unë shkruaj, të cilat janë të pakta, në librin e atit tim.
- 5 Vini re, ndodhi që treqind e njëzet vjet kishin kaluar dhe pjesa më e keqe e Nefitëve u shkatërrua.
- 6 Pasi Zoti nuk do të lejonte, pasi ai i kishte nxjerrë nga toka e Jeruzalemit dhe i mbajti dhe i ruajti ata nga rënia në duart e armiqve të tyre, po, ai nuk do të lejonte që fjalët të cilat ai u foli etërve tanë nuk do të vërtetoheshin, duke thënë që: Përderisa ju nuk do të zbatoni urdhërimet e mia, ju nuk do të përparoni në tokë.
- 7 Kështu që, Zoti i vizitoi ata në gjykim të madh; megjithatë ai shpëtoi të drejtët, që ata të mos mbaronin, por i çliroi ata nga duart e armiqve të tyre.
- 8 Dhe ndodhi që unë ia dorëzova fletët vëllait tim Çemishit.

The Book of Omni

Behold, it came to pass that I, Omni, being commanded by my father, Jarom, that I should write somewhat upon these plates, to preserve our genealogy—

Wherefore, in my days, I would that ye should know that I fought much with the sword to preserve my people, the Nephites, from falling into the hands of their enemies, the Lamanites. But behold, I of myself am a wicked man, and I have not kept the statutes and the commandments of the Lord as I ought to have done.

And it came to pass that two hundred and seventy and six years had passed away, and we had many seasons of peace; and we had many seasons of serious war and bloodshed. Yea, and in fine, two hundred and eighty and two years had passed away, and I had kept these plates according to the commandments of my fathers; and I conferred them upon my son Amaron. And I make an end.

And now I, Amaron, write the things whatsoever I write, which are few, in the book of my father.

Behold, it came to pass that three hundred and twenty years had passed away, and the more wicked part of the Nephites were destroyed.

For the Lord would not suffer, after he had led them out of the land of Jerusalem and kept and preserved them from falling into the hands of their enemies, yea, he would not suffer that the words should not be verified, which he spake unto our fathers, saying that: Inasmuch as ye will not keep my commandments ye shall not prosper in the land.

Wherefore, the Lord did visit them in great judgment; nevertheless, he did spare the righteous that they should not perish, but did deliver them out of the hands of their enemies.

And it came to pass that I did deliver the plates unto my brother Chemish.

- 9 Tani unë, Çemishi, shkruaj ato pak gjëra që shkruaj, në të njëjtin libër me vëllanë tim; pasi vini re, unë pashë të fundit që shkroi, që e shkroi me dorën e tij; dhe e shkroi ditën që ai ma dorëzoi mua. Dhe, pas kësaj mënyre, ne mbajmë analet, pasi ajo është sipas urdhërimeve të etërve tanë. Dhe unë i jap fund.
- 10 Vini re, unë Abinadomi, jam i biri i Çemishit. Vini re, ndodhi që unë pashë shumë luftëra dhe grindje mes popullit tim, Nefitëve dhe Lamanitëve; dhe unë, me shpatën time kam marrë jetën e shumë Lamanitëve në mbrojtjen e vëllezërve të mi.
- 11 Dhe vini re, anali i këtij populli është gdhendur mbi fletë të cilat i kanë patur mbretërit, sipas brezave; dhe unë nuk di asnjë zbulesë përveç asaj që ka qenë shkruar, as profeci; prandaj, ajo që është e nevojshme është shkruar. Dhe unë i jap fund.
- 12 Vini re, unë jam Amaleki, i biri i Abinadomit. Vini re, unë do t'ju flas diçka në lidhje me Mosian që u bë mbret mbi tokën e Zarahemlës; pasi vini re, duke qenë i paralajmëruar nga Zoti që ai të ikte nga toka e Nefit dhe të gjithë ata që do të dëgjonin zërin e Zotit, duhej gjithashtu të largoheshin nga toka me të në vendin e shkretë—
- 13 Dhe ndodhi që ai bëri ashtu sikurse Zoti e kishte urdhëruar atë. Dhe ata u nisën nga toka në vendin e shkretë, të gjithë ata që donin të dëgjonin zërin e Zotit; dhe ata u udhëhoqën nga shumë predikime dhe profeci; dhe u paralajmëruan vazhdimisht nga fjala e Perëndisë dhe u udhëhoqën nga fuqia e krahut të tij përmes vendit të shkretë, derisa ata arritën në vendin e quajtur toka e Zarahemlës.
- 14 Dhe ata zbuluan një popull që quhej populli i Zarahemlës. Tani, kishte gëzim të madh mes popullit të Zarahemlës; dhe gjithashtu Zarahemla u gëzua jashtëzakonisht, sepse Zoti kishte dërguar popullin e Mosias me fletët prej tunxhi, që përmbanin analin e Judenjve.

Now I, Chemish, write what few things I write, in the same book with my brother; for behold, I saw the last which he wrote, that he wrote it with his own hand; and he wrote it in the day that he delivered them unto me. And after this manner we keep the records, for it is according to the commandments of our fathers. And I make an end.

Behold, I, Abinadom, am the son of Chemish. Behold, it came to pass that I saw much war and contention between my people, the Nephites, and the Lamanites; and I, with my own sword, have taken the lives of many of the Lamanites in the defence of my brethren.

And behold, the record of this people is engraven upon plates which is had by the kings, according to the generations; and I know of no revelation save that which has been written, neither prophecy; wherefore, that which is sufficient is written. And I make an end.

Behold, I am Amaleki, the son of Abinadom. Behold, I will speak unto you somewhat concerning Mosiah, who was made king over the land of Zarahemla; for behold, he being warned of the Lord that he should flee out of the land of Nephi, and as many as would hearken unto the voice of the Lord should also depart out of the land with him, into the wilderness—

And it came to pass that he did according as the Lord had commanded him. And they departed out of the land into the wilderness, as many as would hearken unto the voice of the Lord; and they were led by many preachings and prophesyings. And they were admonished continually by the word of God; and they were led by the power of his arm, through the wilderness until they came down into the land which is called the land of Zarahemla.

And they discovered a people, who were called the people of Zarahemla. Now, there was great rejoicing among the people of Zarahemla; and also Zarahemla did rejoice exceedingly, because the Lord had sent the people of Mosiah with the plates of brass which contained the record of the Jews.

- 15 Vini re, ndodhi që Mosia zbuloi se populli i Zarahemlës doli nga Jeruzalemi në kohën që Zedekia, mbret i Judës, u dërgua rob në Babiloni.
- 16 Dhe ata udhëtuan në vendin e shkretë dhe u dërguan nga dora e Zotit matanë ujërave të mëdha, në tokën ku Mosia i zbuloi dhe ata kishin jetuar aty nga ajo kohë e këtej.
- 17 Dhe në kohën që Mosia i zbuloi, ata ishin bërë jashtëzakonisht të shumtë në numër. Megjithatë, ata kishin pasur shumë luftëra dhe grindje të rrepta dhe kishin rënë nga shpata nga koha në kohë; dhe gjuha e tyre ishte bërë e prishur; dhe ata nuk kishin sjellë anale me vete dhe ata mohonin qenien e Krijuesit të tyre; dhe as Mosia, as populli i Mosias, nuk mund t'i kuptonte ata.
- 18 Por ndodhi që Mosia bëri që ata të mësoheshin në gjuhën e tij. Dhe ndodhi që pasi ata u mësuan në gjuhën e Mosias, Zarahemla dha një gjenealogji të etërve të tij, sipas kujtesës së tij; dhe ato janë shkruar, por jo në këto fletë.
- 19 Dhe ndodhi që populli i Zarahemlës dhe populli i Mosias u bashkuan së bashku; dhe Mosia u caktua të jetë mbreti i tyre.
- 20 Dhe ndodhi në ditët e Mosias, që atij i sollën një gur të madh me gdhendje mbi të; dhe ai i interpretoi gdhendjet me anë të dhuratës dhe fuqisë së Perëndisë.
- 21 Dhe ato jepnin një rrëfim mbi një të quajtur Koriantumr dhe të vrasjes së popullit të tij. Dhe Koriantumri u zbulua nga populli i Zarahemlës; dhe ai jetoi me ta për hapësirën e nëntë hënave.
- 22 Ai gjithashtu fliste pak fjalë në lidhje me etërit e tij. Dhe prindërit e tij të parë erdhën nga kulla në kohën kur Zoti ngatërroi gjuhën e njerëzve; dhe rreptësia e Zotit ra mbi ta sipas gjykimeve të tij të cilat janë të drejta; dhe kockat e tyre gjenden të shpërndara në tokë, në veri.
- 23 Vini re, unë Amaleki, linda në ditët e Mosias; dhe unë kam jetuar të shikoj vdekjen e tij; dhe Beniamini, i biri, mbretëroi në vend të tij.

Behold, it came to pass that Mosiah discovered that the people of Zarahemla came out from Jerusalem at the time that Zedekiah, king of Judah, was carried away captive into Babylon.

And they journeyed in the wilderness, and were brought by the hand of the Lord across the great waters, into the land where Mosiah discovered them; and they had dwelt there from that time forth.

And at the time that Mosiah discovered them, they had become exceedingly numerous. Nevertheless, they had had many wars and serious contentions, and had fallen by the sword from time to time; and their language had become corrupted; and they had brought no records with them; and they denied the being of their Creator; and Mosiah, nor the people of Mosiah, could understand them.

But it came to pass that Mosiah caused that they should be taught in his language. And it came to pass that after they were taught in the language of Mosiah, Zarahemla gave a genealogy of his fathers, according to his memory; and they are written, but not in these plates.

And it came to pass that the people of Zarahemla, and of Mosiah, did unite together; and Mosiah was appointed to be their king.

And it came to pass in the days of Mosiah, there was a large stone brought unto him with engravings on it; and he did interpret the engravings by the gift and power of God.

And they gave an account of one Coriantumr, and the slain of his people. And Coriantumr was discovered by the people of Zarahemla; and he dwelt with them for the space of nine moons.

It also spake a few words concerning his fathers. And his first parents came out from the tower, at the time the Lord confounded the language of the people; and the severity of the Lord fell upon them according to his judgments, which are just; and their bones lay scattered in the land northward.

Behold, I, Amaleki, was born in the days of Mosiah; and I have lived to see his death; and Benjamin, his son, reigneth in his stead.

- 24 Dhe vini re, unë kam parë në ditët e mbretit Benjamin një luftë të rëndë dhe shumë gjakderdhje mes Nefitëve dhe Lamanitëve. Por vini re, Nefitët morën shumë epërsi mbi ta; po, aq sa mbreti Benjamin i dëboi ata nga toka e Zarahemlës.
- 25 Dhe ndodhi që unë fillova të plakem; dhe duke mos pasur pasardhës dhe duke e ditur se mbreti Benjamin është një njeri i drejtë para Zotit, kështu që unë do t'ia dorëzoj këto fletë atij, duke i këshilluar të gjithë njerëzit që të vijnë te Perëndia, i Shenjti i Izraelit dhe të besojnë në profecitë dhe në zbuselat dhe në shërbesën e engjëjve, dhe në dhuratën e të folurit me gjuhë, dhe në dhuratën e interpretimit të gjuhëve, dhe në të gjitha gjërat që janë të mira, pasi nuk ka asgjë që është e mirë që të mos vijë nga Zoti; dhe ajo që është e ligë, vjen nga djalli.
- 26 Dhe tani, vëllezërit e mi të dashur, unë do të doja që ju të vini te Krishti, që është i Shenjti i Izraelit dhe të merrni pjesë në shpëtimin e tij dhe në fuqinë e shlyerjes së tij. Po, ejani tek ai dhe dhuroni tërë shpirtat tuaj si një dhuratë ndaj tij dhe vazhdoni në agjërim dhe lutje dhe duroni deri në fund; dhe ashtu si Zoti jeton, ju do të shpëtoheni.
- 27 Dhe tani unë do të flas diçka në lidhje me një farë numri njerëzish që shkuan në vendin e shkretët për t'u kthyer në tokën e Nefit; pasi kishte një numër të madh që ishin të dëshiruar të zotëronin tokën e trashëgimit të tyre.
- 28 Kështu që, ata u nisën në vendin e shkretët. Dhe udhëheqësi i tyre, duke qenë njeri i fortë dhe i fuqishëm dhe një njeri kokëfortë, si rezultat ai shkaktoi një grindje mes tyre; dhe ata të gjithë u vranë në vendin e shkretët, përveç pesëdhjetë vetëve dhe ata u kthyen përsëri në tokën e Zarahemlës.
- 29 Dhe ndodhi që ata morën gjithashtu një numër të konsiderueshëm të tjerësh dhe nisën udhëtimin e tyre përsëri në vendin e shkretët.
- 30 Dhe unë, Amaleki, kisha një vëlla, i cili gjithashtu shkoi me ta; dhe që atëherë unë nuk di gjë në lidhje me ta. Dhe jam gati të shtrihem në varrin tim; dhe këto fletë janë plot. Dhe unë i jap fund të folurit tim.

And behold, I have seen, in the days of king Benjamin, a serious war and much bloodshed between the Nephites and the Lamanites. But behold, the Nephites did obtain much advantage over them; yea, insomuch that king Benjamin did drive them out of the land of Zarahemla.

And it came to pass that I began to be old; and, having no seed, and knowing king Benjamin to be a just man before the Lord, wherefore, I shall deliver up these plates unto him, exhorting all men to come unto God, the Holy One of Israel, and believe in prophesying, and in revelations, and in the ministering of angels, and in the gift of speaking with tongues, and in the gift of interpreting languages, and in all things which are good; for there is nothing which is good save it comes from the Lord: and that which is evil cometh from the devil.

And now, my beloved brethren, I would that ye should come unto Christ, who is the Holy One of Israel, and partake of his salvation, and the power of his redemption. Yea, come unto him, and offer your whole souls as an offering unto him, and continue in fasting and praying, and endure to the end; and as the Lord liveth ye will be saved.

And now I would speak somewhat concerning a certain number who went up into the wilderness to return to the land of Nephi; for there was a large number who were desirous to possess the land of their inheritance.

Wherefore, they went up into the wilderness. And their leader being a strong and mighty man, and a stiffnecked man, wherefore he caused a contention among them; and they were all slain, save fifty, in the wilderness, and they returned again to the land of Zarahemla.

And it came to pass that they also took others to a considerable number, and took their journey again into the wilderness.

And I, Amaleki, had a brother, who also went with them; and I have not since known concerning them. And I am about to lie down in my grave; and these plates are full. And I make an end of my speaking.

Fjalët e Mormonit

- 1 Dhe tani unë, Mormoni, duke qenë gati që të dorëzoj analin që unë kam qenë duke bërë, në duart e birit tim, Moronit, vini re, unë kam dëshmuar, pothuaj të gjithë shkatërrimin e popullit tim, Nefitëve.
- 2 Dhe është pas shumë qindra vjetësh pas ardhjes së Krishtit, që unë dorëzoj këto anale në duart e birit tim; dhe unë mendoj se ai do të dëshmojë shkatërrimin e plotë të popullit tim. Por, dhëntë Perëndia që ai të mund të mbijetojë që të mund të shkruajë disi në lidhje me ta dhe disi në lidhje me Krishtin, që ndoshta ndonjë ditë të mund t'u shërbejë atyre.
- 3 Dhe tani, unë flas diçka në lidhje me atë që unë kam shkruar; meqë, pasi bëra një përmbledhje nga fletët e Nefit deri në mbretërinë e këtij mbreti Benjamin, për të cilin foli Amaleki, unë kërkova mes analeve që u dorëzuan në duart e mia dhe gjeta këto fletë që përmbanin këtë histori të shkurtër të profetëve, nga Jakobi deri në mbretërinë e këtij mbreti Benjamin dhe gjithashtu shumë nga fjalët e Nefit.
- 4 Dhe gjërat që janë mbi këto fletë më kënaqin mua, për shkak të profecive për ardhjen e Krishtit; dhe etërit e mi, duke ditur se shumë prej tyre janë përmbushur; po, dhe unë gjithashtu di se të gjitha gjërat që janë profetizuar në lidhje me ne deri në këtë ditë janë plotësuar dhe ato që shkojnë përtej kësaj dite duhet të ndodhin me siguri—
- 5 Kështu që, unë zgjodha këto gjëra, për të mbaruar analet e mia mbi to, kurse pjesën tjetër të analeve unë do ta marr nga fletët e Nefit; dhe unë nuk mund të shkruaj as të njëqindtën pjesë të gjërave të popullit tim.
- 6 Por vini re, unë do t'i marr këto fletë, të cilat pëmbajnë këto profeci dhe zbulesa dhe do t'i vendos ato së bashku me pjesën tjetër të analit tim, pasi ato janë me vlerë të madhe për mua; dhe e di se ato do të jenë me vlerë për vëllezërit e mi.

The Words of Mormon

And now I, Mormon, being about to deliver up the record which I have been making into the hands of my son Moroni, behold I have witnessed almost all the destruction of my people, the Nephites.

And it is many hundred years after the coming of Christ that I deliver these records into the hands of my son; and it supposeth me that he will witness the entire destruction of my people. But may God grant that he may survive them, that he may write somewhat concerning them, and somewhat concerning Christ, that perhaps some day it may profit them.

And now, I speak somewhat concerning that which I have written; for after I had made an abridgment from the plates of Nephi, down to the reign of this king Benjamin, of whom Amaleki spake, I searched among the records which had been delivered into my hands, and I found these plates, which contained this small account of the prophets, from Jacob down to the reign of this king Benjamin, and also many of the words of Nephi.

And the things which are upon these plates pleasing me, because of the prophecies of the coming of Christ; and my fathers knowing that many of them have been fulfilled; yea, and I also know that as many things as have been prophesied concerning us down to this day have been fulfilled, and as many as go beyond this day must surely come to pass—

Wherefore, I chose these things, to finish my record upon them, which remainder of my record I shall take from the plates of Nephi; and I cannot write the hundredth part of the things of my people.

But behold, I shall take these plates, which contain these prophesyings and revelations, and put them with the remainder of my record, for they are choice unto me; and I know they will be choice unto my brethren.

- 7 Dhe unë e bëj këtë për një synim të urtë; pasi kështu m'u pëshpërit, sipas punëve të Shpirtit të Zotit që është në mua. Dhe tani, unë nuk i di të gjitha gjërat, por Zoti i di të gjitha gjërat që do të vijnë; prandaj, ai punon tek unë që të bëj sipas vullnetit të tij.
- 8 Dhe lutja ime ndaj Perëndisë është në lidhje me vëllezërit e mi, që ata të mund të vijnë edhe një herë në njohurinë e Perëndisë, po, në shëlbimin e Krishtit; që ata të mund të jenë përsëri një popull i këndshëm.
- 9 Dhe tani unë, Mormoni, po vazhdoj të mbaroj analin tim që po e marr nga fletët e Nefit; dhe unë e bëj atë sipas njohurisë dhe kuptimit që Zoti më ka dhënë mua.
- 10 Kështu që ndodhi që, pasi Amaleki i kishte dorëzuar këto fletë në duart e mbretit Beniamin, ai i mori dhe i vendosi ato me fletët e tjera, të cilat përmbanin anale që kishin kaluar nga mbretërit, nga brezi në brezi deri në ditët e mbretit Beniamin.
- 11 Dhe ato u kaluan nga mbreti Beniamin, nga brezi në brez, derisa ranë në duart e mia. Dhe unë, Mormoni, i lutem Perëndisë që ato të mund të ruhen nga kjo kohë e tutje. Dhe unë e di se ato do të ruhen; pasi ka gjëra të mëdha të shkruara në to, prej të cilave populli im dhe vëllezërit e tyre do të gjykohen në ditën e madhe dhe të fundit, sipas fjalës së Perëndisë që është shkruar.
- 12 Dhe tani, në lidhje me këtë mbretin Beniamin—ai pati disa grindje mes popullit të tij.
- 13 Dhe ndodhi gjithashtu, që ushtritë e Lamanitëve erdhën nga toka e Nefit për të luftuar kundër popullit të tij. Por vini re, mbreti Beniamin mblodhi së bashku ushtritë e tij dhe ai u bëri ballë atyre; dhe ai luftoi me fuqinë e krahut të tij, me shpatën e Labanit.
- 14 Dhe në fuqinë e Zotit ata luftuan kundër armiqve të tyre, derisa ata kishin vrarë shumë mijëra nga Lamanitët. Dhe ndodhi që ata luftuan kundër Lamanitëve, derisa i dëbuan jashtë nga të gjitha tokat e trashëgimit të tyre.

And I do this for a wise purpose; for thus it whispereth me, according to the workings of the Spirit of the Lord which is in me. And now, I do not know all things; but the Lord knoweth all things which are to come; wherefore, he worketh in me to do according to his will.

And my prayer to God is concerning my brethren, that they may once again come to the knowledge of God, yea, the redemption of Christ; that they may once again be a delightsome people.

And now I, Mormon, proceed to finish out my record, which I take from the plates of Nephi; and I make it according to the knowledge and the understanding which God has given me.

Wherefore, it came to pass that after Amaleki had delivered up these plates into the hands of king Benjamin, he took them and put them with the other plates, which contained records which had been handed down by the kings, from generation to generation until the days of king Benjamin.

And they were handed down from king Benjamin, from generation to generation until they have fallen into my hands. And I, Mormon, pray to God that they may be preserved from this time henceforth. And I know that they will be preserved; for there are great things written upon them, out of which my people and their brethren shall be judged at the great and last day, according to the word of God which is written.

And now, concerning this king Benjamin—he had somewhat of contentions among his own people.

And it came to pass also that the armies of the Lamanites came down out of the land of Nephi, to battle against his people. But behold, king Benjamin gathered together his armies, and he did stand against them; and he did fight with the strength of his own arm, with the sword of Laban.

And in the strength of the Lord they did contend against their enemies, until they had slain many thousands of the Lamanites. And it came to pass that they did contend against the Lamanites until they had driven them out of all the lands of their inheritance.

- 15 Dhe ndodhi që pastaj pati Krishtër të rremë dhe gojët e tyre u mbyllën, dhe ata u ndëshkuan sipas krimeve të tyre;
- 16 Dhe pasi pati profetë të rremë dhe predikues dhe mësues të rremë mes popullit, dhe të gjithë këta duke qenë ndëshkuar sipas krimeve të tyre; dhe pasi pati shumë grindje dhe shumë beteja me Lamanitët, vini re, ndodhi që mbreti Benjamin me ndihmën e profetëve të shenjtë që ishin mes popullit të tij—
- 17 Pasi vini re, mbreti Benjamin ishte një njeri i shenjtë dhe ai mbretëroi mbi popullin e tij në drejtësi; dhe kishte shumë njerëz të shenjtë në tokë dhe ata folën fjalën e Perëndisë me fuqi dhe me autoritet dhe ata përdorën shumë rreptësi për shkak të kokëfortësisë së popullit;
- 18 Kështu që, me ndihmën e këtyre, mbreti Benjamin, duke punuar me të gjithë fuqinë e trupit të tij dhe me aftësinë e tërë shpirtit të tij dhe gjithashtu me profetët, vendosi edhe një herë paqe në tokë.

And it came to pass that after there had been false Christs, and their mouths had been shut, and they punished according to their crimes;

And after there had been false prophets, and false preachers and teachers among the people, and all these having been punished according to their crimes; and after there having been much contention and many dissensions away unto the Lamanites, behold, it came to pass that king Benjamin, with the assistance of the holy prophets who were among his people—

For behold, king Benjamin was a holy man, and he did reign over his people in righteousness; and there were many holy men in the land, and they did speak the word of God with power and with authority; and they did use much sharpness because of the stiffneckedness of the people—

Wherefore, with the help of these, king Benjamin, by laboring with all the might of his body and the faculty of his whole soul, and also the prophets, did once more establish peace in the land.

Libri i Mosias

Mosia 1

- 1 Dhe tani nuk pati më grindje në të gjithë tokën e Zarahemlës, midis të gjithë njerëzve që i përkisnin mbretit Benjamin, kështu që mbreti Benjamin pati paqe të vazhdueshme për të gjithë pjesën tjetër të ditëve të tij.
- 2 Dhe ndodhi që ai pati tre djem dhe i quajti me emrat: Mosia dhe Helorum dhe Helaman. Dhe ai bëri që ata të merrnin mësim në gjuhën e etërve të tyre, që kështu ata të mund të bëheshin njerëz që kuptonin; dhe që ata të mund të dinin në lidhje me profecitë që dolën nga goja e etërve të tyre, të cilat iu dhanë atyre nga dora e Zotit.
- 3 Dhe ai u mësoi atyre gjithashtu në lidhje me analet që ishin gdhendur mbi fletët prej tunxhi, duke thënë: Bijtë e mi, dua që ju të kujtoni se po të mos ishte për këto fletë që përmbajnë këto anale dhe këto urdhërime, ne duhej të vuanim në padije edhe sot e kësaj dite, duke mos ditur misteret e Perëndisë.
- 4 Pasi ishte e pamundur që ati ynë, Lehi, të mund të mbante mend të gjitha këto gjëra dhe t'ua mësonte fëmijëve të tij, po të mos ishte me anën e këtyre fletëve; pasi ai, duke qenë i mësuar në gjuhën e Egjiptianëve, mund t'i lexonte këto gdhendje dhe t'ua mësonte fëmijëve të tij, që ata të mund t'ua mësonin fëmijëve të tyre dhe duke plotësuar kështu urdhërimet e Perëndisë deri në kohën e sotme.
- 5 Unë ju them juve, bijtë e mi, po të mos ishte për këto gjëra që janë mbajtur dhe ruajtur nga dora e Perëndisë, që ne të mund të lexojmë dhe të kuptojmë misteret e tij dhe të kemi urdhërimet e tij gjithnjë para syve tanë, se madje edhe etërit tanë do të kishin rënë në mosbesim dhe se ne do të ishim si vëllezërit tanë, Lamanitët, të cilët nuk dinë asgjë në lidhje me këto gjëra, ose madje nuk i besojnë ato kur u mësohen atyre, për shkak të traditave të etërve të tyre, të cilat nuk janë të sakta.

The Book of Mosiah

Mosiah 1

And now there was no more contention in all the land of Zarahemla, among all the people who belonged to king Benjamin, so that king Benjamin had continual peace all the remainder of his days.

And it came to pass that he had three sons; and he called their names Mosiah, and Helorum, and Helaman. And he caused that they should be taught in all the language of his fathers, that thereby they might become men of understanding; and that they might know concerning the prophecies which had been spoken by the mouths of their fathers, which were delivered them by the hand of the Lord.

And he also taught them concerning the records which were engraven on the plates of brass, saying: My sons, I would that ye should remember that were it not for these plates, which contain these records and these commandments, we must have suffered in ignorance, even at this present time, not knowing the mysteries of God.

For it were not possible that our father, Lehi, could have remembered all these things, to have taught them to his children, except it were for the help of these plates; for he having been taught in the language of the Egyptians therefore he could read these engravings, and teach them to his children, that thereby they could teach them to their children, and so fulfilling the commandments of God, even down to this present time.

I say unto you, my sons, were it not for these things, which have been kept and preserved by the hand of God, that we might read and understand of his mysteries, and have his commandments always before our eyes, that even our fathers would have dwindled in unbelief, and we should have been like unto our brethren, the Lamanites, who know nothing concerning these things, or even do not believe them when they are taught them, because of the traditions of their fathers, which are not correct.

6 O bijtë e mi, unë do të doja që ju të mbani mend se këto fjalë janë të vërteta dhe gjithashtu se këto anale janë të vërteta. Dhe vini re, edhe fletët e Nefit të cilat përmbajnë analet dhe fjalët e etërve tanë që nga koha që ata u larguan nga Jeruzalemi deri tani, dhe ato janë të vërteta; dhe ne dimë për vërtetësinë e tyre, sepse i kemi ato para syve tanë.

7 Dhe tani, bijtë e mi, unë do të doja që ju të kujtoni t'i kërkonit ato me zell, që ju të mund të përfitonit prej tyre; dhe unë do të doja që ju të zbatonit urdhërimet e Perëndisë, që të mund të përparoni në tokë sipas premtimeve që Zoti u bëri etërve tanë.

8 Dhe shumë gjëra të tjera mbreti Benjamin u mësoi bijve të tij, që nuk janë të shkruara në këtë libër.

9 Dhe ndodhi që pasi mbreti Benjamin i kishte dhënë fund mësimet të djemve të tij, që ai u plak dhe pa se shumë shpejt duhej të shkonte atje ku shkojnë tërë banorët e tokës; prandaj, ai mendoi se do të ishte e domosdoshme që ta kalonte mbretërinë mbi një nga bijtë e tij.

10 Kështu që, ai kërkoi t'i sillnin Mosian para tij; dhe këto janë fjalët që ai i tha atij, duke thënë: Biri im, unë dua që ti të bësh një thirrje nëpër të gjithë këtë vend, mes gjithë këtij populli, ose popullit të Zarahemlës dhe popullit të Mosias që jetojnë në tokë, që ata të mund të mblidhen së bashku, pasi nesër unë do t'i shpall këtij popullit tim, nga goja ime, se ti je një mbret dhe një sundimtar mbi këtë popull, që Zoti, Perëndia ynë, na ka dhënë.

11 Dhe për më tepër, unë do t'i jap këtij populli një emër, me anë të të cilit të dallohet mbi të gjithë popujt, që Zoti Perëndi ka nxjerrë nga toka e Jeruzalemit; dhe këtë unë e bëj, sepse ata kanë qenë një popull i zellshëm në zbatimin e urdhërimeve të Zotit.

12 Dhe unë do t'u jap atyre një emër që nuk do të fshihet kurrë, veçse në rast shkeljeje.

O my sons, I would that ye should remember that these sayings are true, and also that these records are true. And behold, also the plates of Nephi, which contain the records and the sayings of our fathers from the time they left Jerusalem until now, and they are true; and we can know of their surety because we have them before our eyes.

And now, my sons, I would that ye should remember to search them diligently, that ye may profit thereby; and I would that ye should keep the commandments of God, that ye may prosper in the land according to the promises which the Lord made unto our fathers.

And many more things did king Benjamin teach his sons, which are not written in this book.

And it came to pass that after king Benjamin had made an end of teaching his sons, that he waxed old, and he saw that he must very soon go the way of all the earth; therefore, he thought it expedient that he should confer the kingdom upon one of his sons.

Therefore, he had Mosiah brought before him; and these are the words which he spake unto him, saying: My son, I would that ye should make a proclamation throughout all this land among all this people, or the people of Zarahemla, and the people of Mosiah who dwell in the land, that thereby they may be gathered together; for on the morrow I shall proclaim unto this my people out of mine own mouth that thou art a king and a ruler over this people, whom the Lord our God hath given us.

And moreover, I shall give this people a name, that thereby they may be distinguished above all the people which the Lord God hath brought out of the land of Jerusalem; and this I do because they have been a diligent people in keeping the commandments of the Lord.

And I give unto them a name that never shall be blotted out, except it be through transgression.

13 Po, dhe për më tepër unë ju them se, në qoftë se ky popull shumë i favorizuar i Zotit do të bjerë në shkelje dhe do të bëhet një popull i lig dhe shkelës kurore, Zoti do ta braktisë, që të bëhet i dobët sikurse vëllezërit e tij; dhe ai nuk do ta ruajë më nëpërmjet fuqisë së tij të pashembullt dhe të mrekullueshme, sikurse ai ka ruajtur deri tani etërit tanë.

14 Pasi unë po ju them se, në qoftë se ai nuk kishte zgjatur krahun e tij në ruajtjen e etërve tanë, ata duhej të binin në duart e Lamanitëve dhe të bëheshin viktimat të urrejtjes së tyre.

15 Dhe ndodhi që pasi mbreti Benjamin u dha fund këtyre fjalëve ndaj birit të tij, e ngarkoi atë në lidhje me të gjitha punët e mbretërisë.

16 Dhe për më tepër, ai gjithashtu i dha atij detyrë në lidhje me analet të cilat ishin gdhendur mbi fletët e tunxhit; dhe gjithashtu fletët e Nefit; dhe gjithashtu për shpatën e Labanit dhe për sferën ose drejtuesin që udhëhoqi etërit tanë nëpër vendin e shkretëtë, e cila ishte përgatitur nga dora e Zotit, që me të ata të mund të drejtoheshin, secili sipas vëmendjes dhe zellit që tregonin ndaj saj.

17 Prandaj, meqë ishin të pabesë, ata nuk u begatuan, as nuk përparuan në udhëtimin e tyre, por u zmbropsën dhe patën mospëlqimin e Perëndisë mbi ta; dhe prandaj u goditën me zi buke dhe mjerime të rënda, për t'i nxitur ata në kujtim të detyrës së tyre.

18 Dhe tani, ndodhi që Mosia shkoi dhe bëri si i ati e kishte urdhëruar atë dhe i shpalli të gjithë popullit që ishte në tokën e Zarahemlës, që ata të mund të mblihdeshin së bashku, të shkonin në tempull për të dëgjuar fjalët që ati i tij do t'u fliste atyre.

Yea, and moreover I say unto you, that if this highly favored people of the Lord should fall into transgression, and become a wicked and an adulterous people, that the Lord will deliver them up, that thereby they become weak like unto their brethren; and he will no more preserve them by his matchless and marvelous power, as he has hitherto preserved our fathers.

For I say unto you, that if he had not extended his arm in the preservation of our fathers they must have fallen into the hands of the Lamanites, and become victims to their hatred.

And it came to pass that after king Benjamin had made an end of these sayings to his son, that he gave him charge concerning all the affairs of the kingdom.

And moreover, he also gave him charge concerning the records which were engraven on the plates of brass; and also the plates of Nephi; and also, the sword of Laban, and the ball or director, which led our fathers through the wilderness, which was prepared by the hand of the Lord that thereby they might be led, every one according to the heed and diligence which they gave unto him.

Therefore, as they were unfaithful they did not prosper nor progress in their journey, but were driven back, and incurred the displeasure of God upon them; and therefore they were smitten with famine and sore afflictions, to stir them up in remembrance of their duty.

And now, it came to pass that Mosiah went and did as his father had commanded him, and proclaimed unto all the people who were in the land of Zarahemla that thereby they might gather themselves together, to go up to the temple to hear the words which his father should speak unto them.

Mosia 2

- 1 Dhe ndodhi që Mosia bëri ashtu siç e kishte urdhëruar i ati dhe bëri një shpallje në të gjithë vendin, që populli të mblidhej së bashku nga i gjithë vendi, që ata të mund të shkonin në tempull për të dëgjuar fjalët që mbreti Beniamin do t'u fliste.
- 2 Dhe kishte një numër të madh, madje aq shumë, sa ata nuk i numëruan; pasi ata ishin shtuar jashtëzakonisht dhe ishin begatuar në tokë.
- 3 Dhe ata gjithashtu morën nga të parëlindurit e tufave të tyre, që të mund të ofronin flijime dhe olokauste, sipas ligjit të Moisiut.
- 4 Dhe gjithashtu, që ata të mund t'i jepnin falënderime Zotit, Perëndisë së tyre, që i kishte nxjerrë nga toka e Jeruzalemit dhe që i kishte shpëtuar nga duart e armiqve të tyre dhe që kishte caktuar njerëz të drejtë për të qenë mësuesit e tyre; dhe gjithashtu një njeri të drejtë të ishte mbreti i tyre, që kishte vendosur paqe në tokën e Zarahemlës dhe u kishte mësuar atyre të zbatonin urdhërimet e Perëndisë, që ata të mund të gëzoheshin dhe të mbusheshin me dashuri ndaj Perëndisë dhe ndaj gjithë njerëzve.
- 5 Dhe ndodhi që kur erdhën në tempull, ata ngritën çadrat e tyre rreth e përqark, çdo burrë sipas familjes së tij, të përbërë nga bashkëshortja e tij dhe bijtë e tij dhe bijat e tij, dhe bijtë e tyre, dhe bijat e tyre, nga më i madhi deri te më i vogli, çdo familje duke qenë e ndarë njëra nga tjetra.
- 6 Dhe ata ngritën çadrat e tyre rreth e përqark tempullit, secili burrë duke pasur çadrën e tij me derë drejt tempullit, kështu që ata të mund të qëndronin në çadrat e tyre dhe të dëgjonin fjalët që mbreti Beniamin do t'u fliste atyre;
- 7 Meqë turma ishte kaq e madhe, që mbreti Beniamin nuk mund t'i mësonte të gjithë brenda mureve të tempullit, prandaj ai bëri që të ngrihej një kullë, që atëherë populli i tij do të mund të dëgjonte fjalët që ai do t'u fliste atyre.

Mosiah 2

And it came to pass that after Mosiah had done as his father had commanded him, and had made a proclamation throughout all the land, that the people gathered themselves together throughout all the land, that they might go up to the temple to hear the words which king Benjamin should speak unto them.

And there were a great number, even so many that they did not number them; for they had multiplied exceedingly and waxed great in the land.

And they also took of the firstlings of their flocks, that they might offer sacrifice and burnt offerings according to the law of Moses;

And also that they might give thanks to the Lord their God, who had brought them out of the land of Jerusalem, and who had delivered them out of the hands of their enemies, and had appointed just men to be their teachers, and also a just man to be their king, who had established peace in the land of Zarahemla, and who had taught them to keep the commandments of God, that they might rejoice and be filled with love towards God and all men.

And it came to pass that when they came up to the temple, they pitched their tents round about, every man according to his family, consisting of his wife, and his sons, and his daughters, and their sons, and their daughters, from the eldest down to the youngest, every family being separate one from another.

And they pitched their tents round about the temple, every man having his tent with the door thereof towards the temple, that thereby they might remain in their tents and hear the words which king Benjamin should speak unto them;

For the multitude being so great that king Benjamin could not teach them all within the walls of the temple, therefore he caused a tower to be erected, that thereby his people might hear the words which he should speak unto them.

8 Dhe ndodhi që ai filloi t'u fliste njerëzve të tij nga kulla; dhe ata jo të gjithë mund të dëgjonin fjalët e tij për shkak të madhësisë së turmës; prandaj ai bëri që fjalët që ai foli, të shkruheshin dhe të dërgoheshin mes atyre që nuk ishin nën tingullin e zërit të tij, që ata të mund ta merrnin gjithashtu fjalët e tij.

9 Dhe këto janë fjalët që ai foli dhe bëri të shkruhen, duke thënë: Vëllezërit e mi, të gjithë ju që jeni mbledhur së bashku, ju që mund të dëgjoni fjalët e mia që unë do t'ju flas në këtë ditë; pasi unë nuk ju kam urdhëruar të vini deri këtu për t'i marrë shkel e shko fjalët që unë do të flas, por që ju duhet të më dëgjoni mua dhe të hapni veshët tuaj, që të mund të dëgjoni dhe zemrat tuaja që të mund të kuptoni, dhe mendjet tuaja që misteret e Perëndisë të mund të shpalosen në pamjen tuaj.

10 Unë nuk ju kam urdhëruar të vini deri këtu që të më keni frikë, ose që ju të mendoni se unë vetë jam më shumë se një njeri i vdekshëm.

11 Por, unë jam sikurse ju, mund të prekem nga të gjitha llojet e dobësive në trup dhe mendje; megjithëkëtë, unë jam zgjedhur nga ky popull dhe përkushtuar nga ati im dhe u lejua nga dora e Zotit, që unë duhej të isha një sundimtar dhe mbret mbi këtë popull; dhe jam mbajtur dhe ruajtur nga fuqia e tij e pakrahasueshme, për t'ju shërbyer juve me të gjithë fuqinë, mendjen dhe forcën që Zoti më ka dhënë.

12 Unë ju them se, pasi unë jam lejuar që të kaloj ditët e mia në shërbimin tuaj, madje deri në këtë kohë dhe nuk kam kërkuar flori, as argjend, as kurrfarë lloj pasurie prej jush;

13 As kam lejuar që ju të mbylleni në burgje, as që ju të bëheni skllëvër të njëri-tjetrit, as që të vritni, ose të plaçkitni, ose të vidhni, ose të tradhtoni kurorën; nuk kam lejuar madje që ju të kryeni ndonjë lloj ligësie dhe ju kam mësuar se ju duhet të zbatoni urdhërimet e Zotit, në të gjitha gjërat që ai ju ka urdhëruar—

And it came to pass that he began to speak to his people from the tower; and they could not all hear his words because of the greatness of the multitude; therefore he caused that the words which he spake should be written and sent forth among those that were not under the sound of his voice, that they might also receive his words.

And these are the words which he spake and caused to be written, saying: My brethren, all ye that have assembled yourselves together, ye that can hear my words which I shall speak unto you this day; for I have not commanded you to come up hither to trifle with the words which I shall speak, but that ye should hearken unto me, and open your ears that ye may hear, and your hearts that ye may understand, and your minds that the mysteries of God may be unfolded to your view.

I have not commanded you to come up hither that ye should fear me, or that ye should think that I of myself am more than a mortal man.

But I am like as yourselves, subject to all manner of infirmities in body and mind; yet I have been chosen by this people, and consecrated by my father, and was suffered by the hand of the Lord that I should be a ruler and a king over this people; and have been kept and preserved by his matchless power, to serve you with all the might, mind and strength which the Lord hath granted unto me.

I say unto you that as I have been suffered to spend my days in your service, even up to this time, and have not sought gold nor silver nor any manner of riches of you;

Neither have I suffered that ye should be confined in dungeons, nor that ye should make slaves one of another, nor that ye should murder, or plunder, or steal, or commit adultery; nor even have I suffered that ye should commit any manner of wickedness, and have taught you that ye should keep the commandments of the Lord, in all things which he hath commanded you—

- 14 Dhe unë madje vetë, kam punuar me duart e mia që të mund t'ju shërbej që ju të mos jeni ngarkuar me taksa dhe që asgjë të mos binte mbi ju, që ishte e dhimbshme për t'u duruar—dhe për të gjitha këto gjëra që unë kam folur, ju vetë jeni dëshmitarë këtë ditë.
- 15 Megjithatë, vëllezërit e mi, unë nuk i kam bërë këto gjëra, që të mund të lavdërohem, as nuk i them këto gjëra, që të mund t'ju akuzoj ju; por unë jua them këto gjëra, që ju të mund të dini se unë mund të përgjigjem me ndërgjegje të pastër para Perëndisë këtë ditë.
- 16 Vini re, unë ju them se pasi ju thashë se kisha kaluar ditët e mia në shërbimin tuaj, unë nuk dua të mburrem, pasi kam qenë vetëm në shërbimin e Perëndisë.
- 17 Dhe vini re, unë jua them këto gjëra që ju të mund të mësoni urtësi; që ju të mund të mësoni se kur jeni në shërbimin e bashkëqenieve tuaja, ju jeni vetëm në shërbimin e Perëndisë tuaj.
- 18 Vini re, ju më keni quajtur mbretin tuaj; dhe në qoftë se unë, të cilin ju e quani mbretin tuaj, punoj që t'ju shërbej, atëherë a nuk duhet që ju të punoni për t'i shërbyer njëri-tjetrit?
- 19 Dhe vini re gjithashtu, nëse unë që ju e quani mbretin tuaj, që ka kaluar ditët e tij në shërbimin tuaj dhe megjithatë ka qenë në shërbimin e Perëndisë, meritoj ndonjë falënderim nga ju, O sa duhet ta falënderoni ju Mbretin tuaj qiellor!
- 20 Unë ju them, vëllezërit e mi, që në qoftë se ju i jepni të gjitha falënderimet dhe lavdërimin që i tërë shpirti juaj ka fuqi të zotërojë, atij Perëndie që ju ka krijuar dhe ju ka mbajtur dhe ruajtur, dhe ka bërë që ju të gëzoheni dhe ka siguruar që ju të jetoni në paqe me njëri-tjetrin—
- 21 Unë ju them se në qoftë se ju do t'i shërbeni atij që ju ka krijuar nga fillimi dhe po ju ruan nga dita në ditë, duke ju dhënë frymë që ju të mund të jetoni dhe të lëvizni dhe të bëni sipas vullnetit tuaj, dhe madje duke ju përkrahur nga një çast në tjetrin—unë them, nëse ju do t'i shërbeni atij me gjithë shpirtrat tuaj, akoma ju do të ishit shërbëtorë të padobishëm.

And even I, myself, have labored with mine own hands that I might serve you, and that ye should not be laden with taxes, and that there should nothing come upon you which was grievous to be borne—and of all these things which I have spoken, ye yourselves are witnesses this day.

Yet, my brethren, I have not done these things that I might boast, neither do I tell these things that thereby I might accuse you; but I tell you these things that ye may know that I can answer a clear conscience before God this day.

Behold, I say unto you that because I said unto you that I had spent my days in your service, I do not desire to boast, for I have only been in the service of God.

And behold, I tell you these things that ye may learn wisdom; that ye may learn that when ye are in the service of your fellow beings ye are only in the service of your God.

Behold, ye have called me your king; and if I, whom ye call your king, do labor to serve you, then ought not ye to labor to serve one another?

And behold also, if I, whom ye call your king, who has spent his days in your service, and yet has been in the service of God, do merit any thanks from you, O how you ought to thank your heavenly King!

I say unto you, my brethren, that if you should render all the thanks and praise which your whole soul has power to possess, to that God who has created you, and has kept and preserved you, and has caused that ye should rejoice, and has granted that ye should live in peace one with another—

I say unto you that if ye should serve him who has created you from the beginning, and is preserving you from day to day, by lending you breath, that ye may live and move and do according to your own will, and even supporting you from one moment to another—I say, if ye should serve him with all your whole souls yet ye would be unprofitable servants.

- 22 Dhe vini re, e gjitha që ai kërkon prej jush është që të zbatoni urdhërimet e tij; dhe ai ju ka premtuar juve se, nëse ju do të zbatoni urdhërimet e tij, ju do të përparoni në tokë; dhe ai kurrë nuk ndryshon nga ajo që ka thënë; prandaj, në qoftë se ju zbatoni urdhërimet e tij, ai ju bekon dhe ju begaton.
- 23 Dhe tani, së pari, ai ju ka krijuar dhe ju ka dhënë jetën tuaj, për të cilën ju jeni në borxh ndaj tij.
- 24 Dhe së dyti, ai kërkon që ju duhet të bëni siç ju ka urdhëruar; pasi në qoftë se ju bëni ashtu, ai ju bekon menjëherë; dhe prandaj ai ju ka paguar juve. Dhe ju jeni akoma në borxh ndaj tij dhe jeni dhe do të jeni gjithmonë e përgjithmonë; prandaj, çfarë keni ju për t'u lavdëruar?
- 25 Dhe tani pyes, a mund të thoni diçka nga vetja juaj? Unë ju përgjigjem: Jo. Ju nuk mund të thoni se ju jeni madje aq sa pluhuri i tokës; megjithatë ju u krijuat nga pluhuri i tokës; por vini re, ai i përket atij që ju krijoi ju.
- 26 Dhe unë, madje unë që ju më quani mbretin tuaj, nuk jam më i mirë sesa ju vetë, pasi unë jam gjithashtu nga pluhuri. Dhe ju shikoni se unë jam plak dhe jam gati t'ia kthej këtë trup të vdekshëm mëmës së tij tokë.
- 27 Prandaj, sikurse unë ju thashë se ju kisha shërbyer juve, duke ecur me ndërgjegje të pastër para Perëndisë, kështu madje, unë këtë herë kam shkaktuar që ju të mblidheni së bashku, që unë të mund të gjendem i panjollë dhe që gjaku juaj të mos bjerë mbi mua, kur unë do të qëndroj të gjykohem nga Perëndia, për gjërat që ai më ka urdhëruar në lidhje me ju.
- 28 Unë ju them juve se kam bërë që ju të mblidheni së bashku, kështu që unë të mund të pastroj rrobat e mia nga gjaku juaj, në këtë periudhë kohe kur jam gati të shkoj poshtë në varrin tim, që unë të mund të zbres në paqe dhe shpirti im i pavdekshëm të mund të bashkohet me koret sipër për të kënduar lavdërimet e një Perëndie të drejtë.
- 29 Dhe për më tepër, ju them se unë kam shkaktuar që ju duhet të mblidheni së bashku, që unë të mund t'ju shpall se nuk mund të jem më mësuesi juaj, as mbreti juaj;

And behold, all that he requires of you is to keep his commandments; and he has promised you that if ye would keep his commandments ye should prosper in the land; and he never doth vary from that which he hath said; therefore, if ye do keep his commandments he doth bless you and prosper you.

And now, in the first place, he hath created you, and granted unto you your lives, for which ye are indebted unto him.

And secondly, he doth require that ye should do as he hath commanded you; for which if ye do, he doth immediately bless you; and therefore he hath paid you. And ye are still indebted unto him, and are, and will be, forever and ever; therefore, of what have ye to boast?

And now I ask, can ye say aught of yourselves? I answer you, Nay. Ye cannot say that ye are even as much as the dust of the earth; yet ye were created of the dust of the earth; but behold, it belongeth to him who created you.

And I, even I, whom ye call your king, am no better than ye yourselves are; for I am also of the dust. And ye behold that I am old, and am about to yield up this mortal frame to its mother earth.

Therefore, as I said unto you that I had served you, walking with a clear conscience before God, even so I at this time have caused that ye should assemble yourselves together, that I might be found blameless, and that your blood should not come upon me, when I shall stand to be judged of God of the things whereof he hath commanded me concerning you.

I say unto you that I have caused that ye should assemble yourselves together that I might rid my garments of your blood, at this period of time when I am about to go down to my grave, that I might go down in peace, and my immortal spirit may join the choirs above in singing the praises of a just God.

And moreover, I say unto you that I have caused that ye should assemble yourselves together, that I might declare unto you that I can no longer be your teacher, nor your king;

30 Pasi madje në këtë kohë, i tërë trupi im dridhet jashtëzakonisht, ndërsa po përpiqem t'ju flas; por Zoti Perëndi më mbështet mua dhe më ka lejuar që unë t'ju flas dhe më ka urdhëruar që unë duhet t'ju shpall juve në këtë ditë, se biri im Mosia, është mbret dhe sundimtar mbi ju.

31 Dhe tani, vëllezërit e mi, unë do të doja që ju të bënit ashtu siç keni bërë deri tani. Sikurse keni zbatuar urdhërimet e mia dhe gjithashtu urdhërimet e atit tim dhe jeni begatuar dhe jeni shpëtuar nga rënia në duart e armiqve tuaj, po kështu nëse ju do të zbatoni urdhërimet e birit tim, ose urdhërimet e Perëndisë që do t'ju dorëzohen nëpërmjet tij, ju do të përparoni në tokë dhe armiqtë tuaj nuk do të kenë fuqi mbi ju.

32 Por, O populli im, kujdes se mos ngjallen grindje mes jush dhe se mos zgjidhni t'i bindeni shpirtit të lig, për të cilin u fol nga ati im, Mosia.

33 Pasi vini re, ka një mallkim të shpallur mbi atë që zgjedh t'i bindet atij shpirti; pasi nëse ai zgjedh t'i bindet atij dhe qëndron dhe vdes në mëkatet e tij, njësoj pi mallkimin e shpirtit të tij; pasi ai merr për pagesa të tij një ndëshkim të përjetshëm, pasi ka shkelur ligjin e Perëndisë në kundërshtim me njohurinë e tij.

34 Unë ju them juve, se nuk ka asnjë mes jush, me përjashtim të fëmijëve tuaj të vegjël, të cilëve nuk u është mësuar në lidhje me këto gjëra, që të mos dijë se ju jeni përjetë në borxh tek Ati juaj qiellor, për t'i kthyer atij çdo gjë që ju keni dhe jeni; dhe gjithashtu të keni mësuar në lidhje me analet që përmbajnë profecitë që janë folur nga profetët e shenjtë, madje deri në kohën kur ati ynë, Lehi, u largua nga Jeruzalemi;

35 Dhe gjithashtu, e gjitha që është folur nga etërit tanë deri tani. Dhe vini re, gjithashtu, ata folën atë që iu urdhërua atyre nga Zoti; prandaj, ata janë të drejtë dhe të vërtetë.

36 Dhe tani, unë ju them juve, vëllezërit e mi, që pasi ju të keni ditur dhe t'ju jenë mësuar të gjitha këto gjëra, në qoftë se ju do të shkëlmi dhe do të shkoni kundër asaj që është folur, që ju do të largoheni nga Shpirti i Zotit, që ai të mos ketë më vend në ju për t'ju udhëhequr në udhët e urtësisë, që ju të mund të jeni të bekuar, të begatuar dhe të ruajtur—

For even at this time, my whole frame doth tremble exceedingly while attempting to speak unto you; but the Lord God doth support me, and hath suffered me that I should speak unto you, and hath commanded me that I should declare unto you this day, that my son Mosiah is a king and a ruler over you.

And now, my brethren, I would that ye should do as ye have hitherto done. As ye have kept my commandments, and also the commandments of my father, and have prospered, and have been kept from falling into the hands of your enemies, even so if ye shall keep the commandments of my son, or the commandments of God which shall be delivered unto you by him, ye shall prosper in the land, and your enemies shall have no power over you.

But, O my people, beware lest there shall arise contentions among you, and ye list to obey the evil spirit, which was spoken of by my father Mosiah.

For behold, there is a wo pronounced upon him who listeth to obey that spirit; for if he listeth to obey him, and remaineth and dieth in his sins, the same drinketh damnation to his own soul; for he receiveth for his wages an everlasting punishment, having transgressed the law of God contrary to his own knowledge.

I say unto you, that there are not any among you, except it be your little children that have not been taught concerning these things, but what knoweth that ye are eternally indebted to your heavenly Father, to render to him all that you have and are; and also have been taught concerning the records which contain the prophecies which have been spoken by the holy prophets, even down to the time our father, Lehi, left Jerusalem;

And also, all that has been spoken by our fathers until now. And behold, also, they spake that which was commanded them of the Lord; therefore, they are just and true.

And now, I say unto you, my brethren, that after ye have known and have been taught all these things, if ye should transgress and go contrary to that which has been spoken, that ye do withdraw yourselves from the Spirit of the Lord, that it may have no place in you to guide you in wisdom's paths that ye may be blessed, prospered, and preserved—

- 37 Unë ju them juve që njeriu që bën këtë, po ai del në rebelim të hapur kundër Perëndisë; prandaj ai zgjedh t'i bindet shpirtit të lig dhe bëhet një armik i të gjithë drejtësisë; prandaj, Zoti nuk ka vend në të, pasi ai nuk banon në tempuj jo të shenjtë.
- 38 Prandaj, nëse ai njeri nuk pendohet dhe qëndron dhe vdes një armik ndaj Perëndisë, kërkesat e drejtësisë hyjnore zgjojnë shpirtin e tij të pavdekshëm në një ndjenjë të gjallë të fajit të tij, që e bën atë të tkurret nga prania e Zotit dhe ia mbush gjoksin e tij me faj dhe dhembje dhe vuajtje që është si një zjarr i pashuar, flaka e të cilit ngrihet lart gjithmonë e përgjithmonë.
- 39 Dhe tani unë ju them juve se mëshira nuk ka asnjë pretendim mbi atë njeri; prandaj fati i tij i fundit është të durojë një mundim të pafund.
- 40 O, të gjithë ju burra të vjetër dhe gjithashtu ju djem të rinj dhe ju fëmijë të vegjël që mund të kuptoni fjalët e mia, pasi unë ju kam folur qartë që ju të mund të kuptoni, unë lutem që ju do të zgjoheni në një kujtim të gjendjes së tmerrshme të atyre që kanë rënë në shkelje.
- 41 Dhe për më tepër, unë do të doja që ju të keni parasysh gjendjen e bekuar dhe të lumtur të atyre që zbatojnë urdhërimet e Perëndisë. Pasi vini re, ata janë të bekuar në të gjitha gjërat, qoftë tokësore ashtu edhe shpirtërore; dhe nëse qëndrojnë besnikë deri në fund, ata janë marrë në qiell, që si rrjedhim të jetojnë me Perëndinë, në një gjendje lumturie të pafund. O, kujtoni, kujtoni se këto gjëra janë të vërteta; pasi Zoti Perëndi i ka folur.

I say unto you, that the man that doeth this, the same cometh out in open rebellion against God; therefore he listeth to obey the evil spirit, and becometh an enemy to all righteousness; therefore, the Lord has no place in him, for he dwelleth not in unholy temples.

Therefore if that man repenteth not, and remaineth and dieth an enemy to God, the demands of divine justice do awaken his immortal soul to a lively sense of his own guilt, which doth cause him to shrink from the presence of the Lord, and doth fill his breast with guilt, and pain, and anguish, which is like an unquenchable fire, whose flame ascendeth up forever and ever.

And now I say unto you, that mercy hath no claim on that man; therefore his final doom is to endure a never-ending torment.

O, all ye old men, and also ye young men, and you little children who can understand my words, for I have spoken plainly unto you that ye might understand, I pray that ye should awake to a remembrance of the awful situation of those that have fallen into transgression.

And moreover, I would desire that ye should consider on the blessed and happy state of those that keep the commandments of God. For behold, they are blessed in all things, both temporal and spiritual; and if they hold out faithful to the end they are received into heaven, that thereby they may dwell with God in a state of never-ending happiness. O remember, remember that these things are true; for the Lord God hath spoken it.

Mosia 3

- 1 Dhe përsëri vëllezërit e mi, unë do të tërhiqja vëmendjen tuaj, pasi unë kam diçka më shumë për t'ju folur juve; pasi vini re, unë kam gjëra për t'ju thënë juve në lidhje me atë që do të vijë.
- 2 Dhe gjërat që unë do t'ju them juve, më janë bërë të njohura nëpërmjet një engjëlli nga Perëndia dhe ai më tha mua: Zgjohu; dhe unë u zgjova dhe pashë që ai qëndroi para meje.
- 3 Dhe ai më tha mua: Zgjohu dhe dëgjo fjalët që unë do të të them; pasi vër re, unë kam ardhur t'ju shpall lajmet e gëzuara të gëzimit të madh.
- 4 Pasi Zoti ka dëgjuar lutjet e tua dhe ka gjykuar drejtësinë tënde dhe më ka dërguar mua të të shpall që ti të mund të gëzohesh; dhe që ti të mund t'ua shpallësh njerëzve të tu, që ata gjithashtu të mund të mbushen me gëzim.
- 5 Pasi vini re, koha vjen dhe nuk është shumë e largët, që me fuqi Zoti i Plotfuqishëm që mbretëron, i cili ishte dhe është nga gjithë përjetësia në përjetësi, do të vijë poshtë nga qielli mes fëmijëve të njerëzve dhe do të banojë në një tabernakull prej argjile; dhe do të shkojë përpara mes njerëzve, duke punuar mrekulli të mëdha, të tilla si shërimin e të sëmurëve, ngritjen e të vdekurve, bërjen që ulokët të ecin, të verbërit të marrin shikimin e tyre dhe të shurdhët të dëgjojnë, dhe duke kuruar të gjitha llojet e sëmundjeve.
- 6 Dhe ai do të dëbojë djajtë ose shpirtrat e ligj që banojnë në zemrat e fëmijëve të njerëzve.
- 7 Dhe vini re, ai do të durojë tundime dhe dhembje të trupit, uri, etje dhe lodhje, madje më shumë se sa njeriu mund të vuajë, përveçse në vdekje; pasi shikoni, gjaku del nga çdo por, kaq e madhe do të jetë dhembja e tij për ligësinë dhe neveritë e popullit të tij.
- 8 Dhe ai do të quhet Jezu Krisht, Biri i Perëndisë, Ati i qiellit dhe i tokës, Krijuesi i të gjitha gjërave nga fillimi; dhe nëna e tij do të quhet Maria.

Mosiah 3

And again my brethren, I would call your attention, for I have somewhat more to speak unto you; for behold, I have things to tell you concerning that which is to come.

And the things which I shall tell you are made known unto me by an angel from God. And he said unto me: Awake; and I awoke, and behold he stood before me.

And he said unto me: Awake, and hear the words which I shall tell thee; for behold, I am come to declare unto you the glad tidings of great joy.

For the Lord hath heard thy prayers, and hath judged of thy righteousness, and hath sent me to declare unto thee that thou mayest rejoice; and that thou mayest declare unto thy people, that they may also be filled with joy.

For behold, the time cometh, and is not far distant, that with power, the Lord Omnipotent who reigneth, who was, and is from all eternity to all eternity, shall come down from heaven among the children of men, and shall dwell in a tabernacle of clay, and shall go forth amongst men, working mighty miracles, such as healing the sick, raising the dead, causing the lame to walk, the blind to receive their sight, and the deaf to hear, and curing all manner of diseases.

And he shall cast out devils, or the evil spirits which dwell in the hearts of the children of men.

And lo, he shall suffer temptations, and pain of body, hunger, thirst, and fatigue, even more than man can suffer, except it be unto death; for behold, blood cometh from every pore, so great shall be his anguish for the wickedness and the abominations of his people.

And he shall be called Jesus Christ, the Son of God, the Father of heaven and earth, the Creator of all things from the beginning; and his mother shall be called Mary.

- 9 Dhe vini re, ai vjen mes popullit të tij, që shpëtimi të mund të vijë te fëmijët e njerëzve, madje nëpërmjet besimit në emrin e tij; dhe madje pas gjithë kësaj, ata do ta konsiderojnë atë një njeri dhe do të thonë se ai ka një djall dhe do ta fshikullojnë, dhe do ta kryqëzojnë atë.
- 10 Dhe ai do të ngrihet ditën e tretë nga të vdekurit; dhe vini re, ai qëndron të gjykojë botën; dhe vini re, të gjitha këto gjëra bëhen që një gjykim i drejtë të vijë mbi fëmijët e njerëzve.
- 11 Pasi vini re, dhe gjithashtu gjaku i tij shlyen për mëkatet e atyre që kanë rënë nga shkelja e Adamit, që kanë vdekur pa ditur vullnetin e Perëndisë në lidhje me ta, ose që kanë bërë mëkat nga padituria.
- 12 Por, mjerë, mjerë ai që e di se ngre krye kundër Perëndisë! Pasi shpëtimi nuk vjen tek asnjë i tillë, veçse nëpërmjet pendimit dhe besimit në Zotin Jezu Krisht.
- 13 Dhe Zoti Perëndi ka dërguar profetët e tij të shenjtë mes gjithë fëmijëve të njerëzve, për t'ia njoftuar këto gjëra çdo fisi, kombi dhe gjuhë, që si rrjedhim, kushdo që do të besojë se Krishti do të vijë, po ai mund të marrë heqje të mëkateve të tij dhe të gëzojë me gëzim jashtëzakonisht të madh, madje sikurse ai të kishte ardhur tashmë mes tyre.
- 14 Megjithatë, Zoti Perëndi e pa se populli i tij ishte një popull kokëfortë dhe ai i caktoi atij një ligj, madje ligjin e Moisiut.
- 15 Dhe shumë shenja dhe çudira, dhe simbole dhe hije u tregoi ai atyre në lidhje me ardhjen e tij; dhe gjithashtu profetët e shenjtë u folën atyre në lidhje me ardhjen e tij; dhe prapë ata ngurtësuan zemrat e tyre dhe nuk kuptuan që ligji i Moisiut nuk vlen asgjë, nëse nuk do të ishte nëpërmjet shlyerjes së gjakut të tij.
- 16 Dhe madje sikur të ishte e mundur që fëmijët e vegjël të mund të mëkatonin, ata nuk do të mund të shpëtoheshin; por unë ju them juve se ata janë të bekuar; pasi shikoni, si në Adamin, ose nga natyra, ata bien, madje kështu gjaku i Krishtit shlyen për mëkatet e tyre.

And lo, he cometh unto his own, that salvation might come unto the children of men even through faith on his name; and even after all this they shall consider him a man, and say that he hath a devil, and shall scourge him, and shall crucify him.

And he shall rise the third day from the dead; and behold, he standeth to judge the world; and behold, all these things are done that a righteous judgment might come upon the children of men.

For behold, and also his blood atoneth for the sins of those who have fallen by the transgression of Adam, who have died not knowing the will of God concerning them, or who have ignorantly sinned.

But wo, wo unto him who knoweth that he rebelleth against God! For salvation cometh to none such except it be through repentance and faith on the Lord Jesus Christ.

And the Lord God hath sent his holy prophets among all the children of men, to declare these things to every kindred, nation, and tongue, that thereby whosoever should believe that Christ should come, the same might receive remission of their sins, and rejoice with exceedingly great joy, even as though he had already come among them.

Yet the Lord God saw that his people were a stiff-necked people, and he appointed unto them a law, even the law of Moses.

And many signs, and wonders, and types, and shadows showed he unto them, concerning his coming; and also holy prophets spake unto them concerning his coming; and yet they hardened their hearts, and understood not that the law of Moses availeth nothing except it were through the atonement of his blood.

And even if it were possible that little children could sin they could not be saved; but I say unto you they are blessed; for behold, as in Adam, or by nature, they fall, even so the blood of Christ atoneth for their sins.

- 17 Dhe për më tepër, unë ju them juve se nuk do të ketë asnjë emër tjetër të dhënë, as ndonjë mënyrë tjetër nëpërmjet së cilës shpëtimi mund të vijë te fëmijët e njerëzve, vetëm në dhe nëpërmjet emrit të Krishtit, Zotit të Plotfuqishëm.
- 18 Pasi vini re, ai gjykon dhe gjykimi i tij është i drejtë; dhe foshnja që vdes në foshnjëri nuk mbaron; por njerëzit pijnë mallkimin në shpirtrat e tyre, në qoftë se ata nuk përuhin veten e tyre dhe nuk bëhen si fëmijë të vegjël dhe nuk besojnë se shpëtimi ishte dhe është dhe do të jetë në dhe nëpërmjet gjakut shlyes të Krishtit, Zotit të Plotfuqishëm.
- 19 Pasi njeriu i natyrshëm është një armik ndaj Perëndisë dhe ka qenë që nga rënia e Adamit dhe do të jetë gjithmonë e përgjithmonë, nëse ai nuk dëgjon thirrjet e Frymës së Shenjtë dhe nuk zhvesh njeriun e natyrshëm dhe nuk bëhet një shenjtor nëpërmjet shlyerjes së Krishtit Zot, dhe nuk bëhet si një fëmijë, i nënshtruar, i bindur, i përuhur, i duruar, plot me dashuri, i gatshëm t'u nënshtrohet të gjitha gjërave që Zoti i sheh të përshtatshme të shkaktojë mbi të, madje sikurse një fëmijë i nënshtrohet atit të tij.
- 20 Dhe për më tepër, unë ju them juve se koha do të vijë kur njohuria e një Shpëtimtari do të përhapet mes çdo kombi, fisi, gjuhe dhe populli.
- 21 Dhe vini re, kur ajo kohë të vijë, askush nuk do të gjendet i panjollë para Perëndisë, me përjashtim të fëmijëve të vegjël, veçse nëpërmjet pendimit dhe besimit në emrin e Zotit, Perëndisë së Plotfuqishëm.
- 22 Dhe madje në këtë kohë, kur ti do t'i kesh mësuar popullit tënd gjërat që Zoti, Perëndia yt të ka urdhëruar, madje atëherë ata janë gjetur të panjollë në pamjen e Perëndisë, vetëm sipas fjalëve që unë të kam thënë ty.
- 23 Dhe tani unë kam folur fjalët që Zoti Perëndi më ka urdhëruar mua.
- 24 Dhe kështu thotë Zoti: Ato do të qëndrojnë si një dëshmi e ndritshme kundër këtij populli, në ditën e gjykimit; prandaj ata do të gjykohen, çdo njeri sipas veprave të tij, nëse ato janë të mira ose nëse ato janë të liga.

And moreover, I say unto you, that there shall be no other name given nor any other way nor means whereby salvation can come unto the children of men, only in and through the name of Christ, the Lord Omnipotent.

For behold he judgeth, and his judgment is just; and the infant perisheth not that dieth in his infancy; but men drink damnation to their own souls except they humble themselves and become as little children, and believe that salvation was, and is, and is to come, in and through the atoning blood of Christ, the Lord Omnipotent.

For the natural man is an enemy to God, and has been from the fall of Adam, and will be, forever and ever, unless he yields to the enticings of the Holy Spirit, and putteth off the natural man and becometh a saint through the atonement of Christ the Lord, and becometh as a child, submissive, meek, humble, patient, full of love, willing to submit to all things which the Lord seeth fit to inflict upon him, even as a child doth submit to his father.

And moreover, I say unto you, that the time shall come when the knowledge of a Savior shall spread throughout every nation, kindred, tongue, and people.

And behold, when that time cometh, none shall be found blameless before God, except it be little children, only through repentance and faith on the name of the Lord God Omnipotent.

And even at this time, when thou shalt have taught thy people the things which the Lord thy God hath commanded thee, even then are they found no more blameless in the sight of God, only according to the words which I have spoken unto thee.

And now I have spoken the words which the Lord God hath commanded me.

And thus saith the Lord: They shall stand as a bright testimony against this people, at the judgment day; whereof they shall be judged, every man according to his works, whether they be good, or whether they be evil.

- 25 Dhe në qoftë se ato janë të liga, ata ngarkohen me një pamje të tmerrshme të fajit dhe neverive të tyre, që i bën ata të tkurren nga prania e Zotit, në një gjendje mjerimi dhe mundimi të pafund, prej nga ata nuk mund të kthehen më; prandaj, ata kanë pirë mallkimin në shpirtrat e tyre.
- 26 Prandaj, ata kanë pirë nga kupa e inatit të Perëndisë, të cilën drejtësia nuk mund ta mohonte më tek ata, sikurse ajo nuk mund të mohonte që Adami duhej të binte për shkak të ngrënies prej tij të frutit të ndaluar; prandaj, mëshira nuk do të mund të ketë pretendime kurrë më mbi ta.
- 27 Dhe mundimi i tyre është si një liqen prej zjarri dhe squfuri, flakët e të cilit janë të pashueshme dhe tymi i të cilit ngrihet lart gjithmonë e përgjithmonë. Kështu më ka urdhëruar Zoti. Amen.

And if they be evil they are consigned to an awful view of their own guilt and abominations, which doth cause them to shrink from the presence of the Lord into a state of misery and endless torment, from whence they can no more return; therefore they have drunk damnation to their own souls.

Therefore, they have drunk out of the cup of the wrath of God, which justice could no more deny unto them than it could deny that Adam should fall because of his partaking of the forbidden fruit; therefore, mercy could have claim on them no more forever.

And their torment is as a lake of fire and brimstone, whose flames are unquenchable, and whose smoke ascendeth up forever and ever. Thus hath the Lord commanded me. Amen.

Mosia 4

- 1 Dhe tani, ndodhi që kur mbreti Beniamin i kishte dhënë fund të folurit të fjalëve që i ishin dhënë atij nga engjëlli i Zotit, ai hodhi sytë rreth e përqark mbi turmën dhe vini re, ata kishin rënë në tokë, pasi frika e Zotit kishte ardhur mbi ta.
- 2 Dhe ata kishin parë veten e tyre në gjendjen e tyre trupore, madje më të paktë se pluhuri i tokës. Dhe ata të gjithë thirrën lart me një zë, duke thënë: O, ki mëshirë dhe përdor gjakun shlyes të Krishtit, që ne të mund të marrim faljen e mëkateve tona dhe zemrat tona të mund të pastrohen; pasi ne besojmë në Jezu Krishtin, Birin e Perëndisë, që krijoi qiellin dhe tokën dhe të gjitha gjërat; i cili do të vijë poshtë mes fëmijëve të njerëzve.
- 3 Dhe ndodhi që pasi kishin folur këto fjalë, Shpirti i Zotit erdhi mbi ta dhe ata u mbushën me gëzim, pasi kishin marrë një heqje të mëkateve të tyre dhe pasi kishin paqe të ndërgjegjes, për shkak të besimit të jashtëzakonshëm që ata kishin në Jezu Krishtin, i cili do të vinte, sipas fjalëve që mbreti Beniamin u kishte folur atyre.
- 4 Dhe mbreti Beniamin përsëri hapi gojën e tij dhe filloi t'u fliste atyre, duke thënë: Miq të mi dhe vëllezër të mi, farefisi im dhe populli im, unë do të tërhiqja edhe një herë vëmendjen tuaj, që ju të mund të dëgjoni dhe të kuptoni pjesën tjetër të fjalëve të mia që unë do t'ju flas juve.
- 5 Pasi vini re, nëse njohuria e mirësisë së Perëndisë në këtë kohë ju ka zgjuar një ndjenjë të asgjësisë suaj dhe të pavleftësisë suaj dhe gjendjes së rënë—
- 6 Unë ju them juve, në qoftë se ju keni ardhur në një njohuri të mirësisë së Perëndisë dhe fuqisë së tij të pamasë dhe urtësisë së tij, dhe durimit të tij, dhe durueshmërisë së tij ndaj fëmijëve të njerëzve, dhe gjithashtu shlyerjes që ka qenë përgatitur që nga krijimi i botës, që kështu shpëtimi të mund t'i vinte atij që do të vendoste besimin e tij në Zotin dhe do të ishte i zellshëm në zbatimin e urdhërimeve të tij, dhe do të vazhdonte në besim, madje deri në fund të jetës së tij, unë dua të them të jetës së trupit të vdekshëm—

Mosiah 4

And now, it came to pass that when king Benjamin had made an end of speaking the words which had been delivered unto him by the angel of the Lord, that he cast his eyes round about on the multitude, and behold they had fallen to the earth, for the fear of the Lord had come upon them.

And they had viewed themselves in their own carnal state, even less than the dust of the earth. And they all cried aloud with one voice, saying: O have mercy, and apply the atoning blood of Christ that we may receive forgiveness of our sins, and our hearts may be purified; for we believe in Jesus Christ, the Son of God, who created heaven and earth, and all things; who shall come down among the children of men.

And it came to pass that after they had spoken these words the Spirit of the Lord came upon them, and they were filled with joy, having received a remission of their sins, and having peace of conscience, because of the exceeding faith which they had in Jesus Christ who should come, according to the words which king Benjamin had spoken unto them.

And king Benjamin again opened his mouth and began to speak unto them, saying: My friends and my brethren, my kindred and my people, I would again call your attention, that ye may hear and understand the remainder of my words which I shall speak unto you.

For behold, if the knowledge of the goodness of God at this time has awakened you to a sense of your nothingness, and your worthless and fallen state—

I say unto you, if ye have come to a knowledge of the goodness of God, and his matchless power, and his wisdom, and his patience, and his long-suffering towards the children of men; and also, the atonement which has been prepared from the foundation of the world, that thereby salvation might come to him that should put his trust in the Lord, and should be diligent in keeping his commandments, and continue in the faith even unto the end of his life, I mean the life of the mortal body—

- 7 Unë them, se ky është njeriu që merr shpëtim nëpërmjet shlyerjes, që ishte përgatitur nga themelimi i botës për të gjithë njerëzimin, që ishte që nga rënia e Adamit, ose që është, ose që do të jetë ndonjëherë, madje deri në fund të botës.
- 8 Dhe ky është mjeti nëpërmjet të cilit vjen shpëtimi. Dhe nuk ka asnjë shpëtim tjetër përveç këtij, për të cilin është folur; as nuk ka kushte të tjera, nëpërmjet të cilave njeriu mund të shpëtohet, veçse kushteve që unë ju kam treguar.
- 9 Besoni në Perëndinë; besoni se ai është dhe se ai krijoi të gjitha gjërat, si në qiell ashtu edhe në tokë; besoni se ai ka të gjithë diturinë dhe të gjithë fuqinë, si në qiell ashtu edhe në tokë; besoni se njeriu nuk i kupton të gjitha gjërat që Zoti mund të kuptojë.
- 10 Dhe përsëri, besoni se ju duhet të pendoheni për mëkatet tuaja dhe t'i braktisni ato, dhe të përluani veten tuaj para Perëndisë; dhe të kërkonte në çiltërsinë e zemrës, që ai t'ju falë juve; dhe tani, në qoftë se ju besoni të gjitha këto gjëra, shikoni që t'i bëni ato.
- 11 Dhe përsëri unë ju them, sikurse kam thënë më parë, që, në qoftë se ju keni ardhur në njohurinë e lavdisë së Perëndisë, ose në qoftë se ju keni njohur mirësinë e tij dhe keni shijuar nga dashura e tij dhe keni marrë një heqje të mëkateve tuaja, që shkakton një gëzim jashtëzakonisht kaq të madh në shpirtrat tuaj, madje kështu unë do të doja që ju të kujtoni dhe gjithmonë të mbani në kujtesë, madhështinë e Perëndisë dhe asgjësinë tuaj, mirësinë dhe keqardhjen e tij ndaj jush, krijesa të padenja dhe të përluani veten tuaj madje në thellësitë e përlulësisë, duke thirrur emrin e Zotit çdo ditë dhe duke qëndruar me vendosmëri në besimin e asaj që do të vijë, që u fol nga goja e engjëllit.
- 12 Dhe vini re, unë ju them juve se në qoftë se e bëni këtë, ju do të gëzoheni gjithmonë dhe do të mbusheni me dashurinë e Perëndisë dhe gjithmonë do të mbani një heqje të mëkateve tuaja; dhe ju do të rriteni në njohurinë e lavdisë së atij që ju krijoi, ose në njohurinë e asaj që është e drejtë dhe e vërtetë.
- 13 Dhe ju nuk do të keni një mendje për të dëmtuar njëri-tjetrin, por për të jetuar në paqe dhe për t'i dhënë çdo njeriu sipas asaj që i takon.

I say, that this is the man who receiveth salvation, through the atonement which was prepared from the foundation of the world for all mankind, which ever were since the fall of Adam, or who are, or who ever shall be, even unto the end of the world.

And this is the means whereby salvation cometh. And there is none other salvation save this which hath been spoken of; neither are there any conditions whereby man can be saved except the conditions which I have told you.

Believe in God; believe that he is, and that he created all things, both in heaven and in earth; believe that he has all wisdom, and all power, both in heaven and in earth; believe that man doth not comprehend all the things which the Lord can comprehend.

And again, believe that ye must repent of your sins and forsake them, and humble yourselves before God; and ask in sincerity of heart that he would forgive you; and now, if you believe all these things see that ye do them.

And again I say unto you as I have said before, that as ye have come to the knowledge of the glory of God, or if ye have known of his goodness and have tasted of his love, and have received a remission of your sins, which causeth such exceedingly great joy in your souls, even so I would that ye should remember, and always retain in remembrance, the greatness of God, and your own nothingness, and his goodness and long-suffering towards you, unworthy creatures, and humble yourselves even in the depths of humility, calling on the name of the Lord daily, and standing steadfastly in the faith of that which is to come, which was spoken by the mouth of the angel.

And behold, I say unto you that if ye do this ye shall always rejoice, and be filled with the love of God, and always retain a remission of your sins; and ye shall grow in the knowledge of the glory of him that created you, or in the knowledge of that which is just and true.

And ye will not have a mind to injure one another, but to live peaceably, and to render to every man according to that which is his due.

- 14 Dhe ju nuk do të lejoni fëmijët tuaj që ata të jenë të uritur ose të zhveshur; as nuk do të lejoni që ata të shkelin ligjet e Perëndisë dhe të luftojnë dhe të grinden me njëri-tjetrin, dhe t'i shërbejnë djallit që është mjeshtri i mëkatit, ose që është shpirti i lig, për të cilin është folur nga etërit tanë, ai duke qenë një armik i të gjithë drejtësisë.
- 15 Por, ju do t'u mësoni atyre të ecin në udhët e së vërtetës dhe të maturisë; ju do t'u mësoni atyre të duan njëri-tjetrin dhe t'i shërbejnë njëri-tjetrit.
- 16 Dhe gjithashtu, ju vetë do të ndihmoni ata që kanë nevojë për ndihmën tuaj; ju do t'i jepni nga pasuria juaj atij që është në nevojë; dhe ju nuk do të lejoni që lypësi t'ju ofrojë lutjen e tij më kot dhe ta lini atë të mbarojë.
- 17 Ndoshta ti do të thuash: Njeriu ka sjellë mbi veten e tij mjerimin e tij, prandaj unë do ta përmbaj dorën time dhe nuk do t'i jap atij nga ushqimi im, as nuk do t'i jap atij nga pasuria ime, që ai të mos vuajë, pasi ndëshkimet e tij janë të drejta—
- 18 Por, unë ju them juve, O njeri, kushdo që e bën këtë, po ai ka arsye të madhe të pendohet; dhe në qoftë se nuk pendohet për atë që ka bërë, ai mbaron përgjithnjë dhe nuk ka pjesë në mbretërinë e Perëndisë.
- 19 Pasi vini re, a nuk jemi ne të gjithë lypës? A nuk varem ne të gjithë nga e njëjta Qenie, madje Perëndia, për të gjithë pasurinë që ne kemi, si për ushqim ashtu dhe veshje dhe për ar, dhe për argjend, dhe për të gjitha pasuritë e çdo lloji që ne kemi?
- 20 Dhe vini re, madje në këtë kohë, ju keni qenë duke thirrur emrin e tij dhe duke u lutur për një heqje të mëkateve tuaja. Dhe a ju ka lejuar ai që të keni lypur më kot? Jo, ai ka derdhur Shpirtin e tij mbi ju dhe ka shkaktuar që zemrat tuaja të jenë mbushur me gëzim dhe ka shkaktuar që gojët tuaja të mbyllen, që ju të mos gjeni shprehje, kaq jashtëzakonisht i madh ishte gëzimi juaj.
- 21 Dhe tani, në qoftë se Perëndia që ju ka krijuar, tek i cili ju jeni vartës për jetët tuaja dhe për gjithçka që ju keni dhe jeni, ju siguron juve çfarëdo që kërkonit që është e drejtë, në besim, duke besuar se ju do ta merrni, O atëherë, sa më shumë duhet t'i jepni nga pasuria që keni njëri-tjetrit.

And ye will not suffer your children that they go hungry, or naked; neither will ye suffer that they transgress the laws of God, and fight and quarrel one with another, and serve the devil, who is the master of sin, or who is the evil spirit which hath been spoken of by our fathers, he being an enemy to all righteousness.

But ye will teach them to walk in the ways of truth and soberness; ye will teach them to love one another, and to serve one another.

And also, ye yourselves will succor those that stand in need of your succor; ye will administer of your substance unto him that standeth in need; and ye will not suffer that the beggar putteth up his petition to you in vain, and turn him out to perish.

Perhaps thou shalt say: The man has brought upon himself his misery; therefore I will stay my hand, and will not give unto him of my food, nor impart unto him of my substance that he may not suffer, for his punishments are just—

But I say unto you, O man, whosoever doeth this the same hath great cause to repent; and except he repenteth of that which he hath done he perisheth forever, and hath no interest in the kingdom of God.

For behold, are we not all beggars? Do we not all depend upon the same Being, even God, for all the substance which we have, for both food and raiment, and for gold, and for silver, and for all the riches which we have of every kind?

And behold, even at this time, ye have been calling on his name, and begging for a remission of your sins. And has he suffered that ye have begged in vain? Nay; he has poured out his Spirit upon you, and has caused that your hearts should be filled with joy, and has caused that your mouths should be stopped that ye could not find utterance, so exceedingly great was your joy.

And now, if God, who has created you, on whom you are dependent for your lives and for all that ye have and are, doth grant unto you whatsoever ye ask that is right, in faith, believing that ye shall receive, O then, how ye ought to impart of the substance that ye have one to another.

- 22 Dhe në qoftë se ju e gjykoni njeriun që ofron lutjen e tij tek ju për pasurinë tuaj, që ai të mos vdesë dhe e dënoni atë, aq më i drejtë do të jetë dënimi juaj për mbajtjen e pasurisë tuaj, e cila nuk ju përket juve, por Perëndisë të cilit i përket edhe jeta juaj; dhe megjithatë ti nuk bën ndonjë lutje, as nuk pendohesh për gjënë që ti ke bërë.
- 23 Unë ju them juve, mjerë ai njeri, pasi pasuria e tij do të mbarojë me të; dhe tani unë ua them këto gjëra atyre që janë të pasur me gjërat e kësaj bote.
- 24 Dhe përsëri, unë u them të varfërve, juve që nuk keni dhe përsëri keni mjaft, që ju të qëndroni nga dita në ditë; unë dua t'ju them, të gjithë juve që mohoni lypësin, pasi ju nuk keni; unë do të doja që ju të thoshit në zemrat tuaja që: Unë nuk jap, sepse nuk kam, por në qoftë se do të kisha, do të jepja.
- 25 Dhe tani, në qoftë se e thoni këtë në zemrat tuaja, ju qëndroni të pafajshëm, përndryshe ju dënoheni dhe dënimi juaj është i drejtë, pasi ju lakmoni atë që nuk e keni marrë.
- 26 Dhe tani, për hirin e këtyre gjërave që unë ju kam folur—që është për hirin e ruajtjes së një heqjeje të mëkateve tuaja nga dita në ditë, që ju të mund të ecni të pafajshëm para Perëndisë—unë do të doja që ju t'u jepni nga pasuria juaj të varfërve, çdo njeri sipas asaj që ka, në mënyrë që të ushqehen të uriturit, të vishen të zhveshurit, të vizitohen të sëmurët dhe t'u jepni ndihmë atyre qoftë shpirtërisht, ashtu edhe materialisht, sipas nevojave të tyre.
- 27 Dhe shikoni, që të gjitha këto gjëra të jenë bërë në urtësi dhe rregull; pasi nuk është e nevojshme që një njeri duhet të vrapojë më shpejt sesa ai ka fuqi. Dhe përsëri, është e domosdoshme që ai duhet të jetë i zellshëm, që kështu të mund të fitojë çmimin; prandaj të gjitha gjërat duhet të bëhen në rregull.
- 28 Dhe unë do të doja që ju të mbanit mend se kushdo mes jush, që merr hua nga fqinji i tij duhet t'ia kthejë gjënë që ai ka marrë hua, sipas asaj që bini dakort, përndryshe do të bëni mëkat; dhe ndoshta do të shkaktoni që fqinji të bëjë mëkat gjithashtu.

And if ye judge the man who putteth up his petition to you for your substance that he perish not, and condemn him, how much more just will be your condemnation for withholding your substance, which doth not belong to you but to God, to whom also your life belongeth; and yet ye put up no petition, nor repent of the thing which thou hast done.

I say unto you, wo be unto that man, for his substance shall perish with him; and now, I say these things unto those who are rich as pertaining to the things of this world.

And again, I say unto the poor, ye who have not and yet have sufficient, that ye remain from day to day; I mean all you who deny the beggar, because ye have not; I would that ye say in your hearts that: I give not because I have not, but if I had I would give.

And now, if ye say this in your hearts ye remain guiltless, otherwise ye are condemned; and your condemnation is just for ye covet that which ye have not received.

And now, for the sake of these things which I have spoken unto you—that is, for the sake of retaining a remission of your sins from day to day, that ye may walk guiltless before God—I would that ye should impart of your substance to the poor, every man according to that which he hath, such as feeding the hungry, clothing the naked, visiting the sick and administering to their relief, both spiritually and temporally, according to their wants.

And see that all these things are done in wisdom and order; for it is not requisite that a man should run faster than he has strength. And again, it is expedient that he should be diligent, that thereby he might win the prize; therefore, all things must be done in order.

And I would that ye should remember, that whosoever among you borroweth of his neighbor should return the thing that he borroweth, according as he doth agree, or else thou shalt commit sin; and perhaps thou shalt cause thy neighbor to commit sin also.

29 Dhe së fundi, unë nuk mund t'ju tregoj juve të gjitha gjërat që mund t'ju shtyjnë të bëni mëkat; pasi ka mënyra dhe mjete të ndryshme, madje aq shumë sa unë nuk mund t'i numëroj ato.

30 Por, kaq unë mund t'ju them, se në qoftë se ju nuk shikoni veten tuaj dhe mendimet tuaja dhe fjalët tuaja, dhe veprat tuaja dhe nuk respektoni urdhërimet e Perëndisë dhe nuk vazhdoni në besim për çfarë ju keni dëgjuar në lidhje me ardhjen e Zotit tonë, madje deri në fund të jetës suaj, ju duhet të vdisni. Dhe tani, O njeri, mbaj mend dhe mos vdis.

And finally, I cannot tell you all the things whereby ye may commit sin; for there are divers ways and means, even so many that I cannot number them.

But this much I can tell you, that if ye do not watch yourselves, and your thoughts, and your words, and your deeds, and observe the commandments of God, and continue in the faith of what ye have heard concerning the coming of our Lord, even unto the end of your lives, ye must perish. And now, O man, remember, and perish not.

Mosia 5

- 1 Dhe tani, ndodhi që kur mbreti Beniamin i kishte folur kështu popullit të tij, dërgoi mes tyre disa nga njerëzit e tij, duke dashur të dinte në qoftë se populli i tij i besonte fjalët që ai u kishte folur atyre.
- 2 Dhe ata të gjithë thirrën me një zë, duke thënë: Po, ne i besojmë të gjitha fjalët që ti na ke folur; dhe ne gjithashtu dimë për sigurinë dhe vërtetësinë e tyre, për shkak të Shpirtit të Zotit të Plotfuqishëm, i cili ka bërë një ndryshim të madh te ne, ose në zemrat tona, që ne nuk kemi më prirje të bëjmë keq, por të bëjmë mirë vazhdimisht.
- 3 Dhe ne vetë, gjithashtu nëpërmjet mirësisë së pafund të Perëndisë dhe shfaqjeve të Shpirtit të tij, kemi vegime të mëdha për atë që do të vijë; dhe po të ishte e nevojshme, ne mund të profetizonim për të gjitha gjërat.
- 4 Dhe është besimi që ne kemi pasur mbi gjërat që mbreti ynë na ka folur, që na ka sjellë ne në këtë njohuri të madhe; prandaj ne gëzohemi me një gëzim të tillë jashtëzakonisht të madh.
- 5 Dhe ne jemi të gatshëm të hyjmë në një besëlidhje me Perëndinë tonë, që të bëjmë vullnetin e tij dhe të jemi të bindur ndaj urdhërimeve të tij, në të gjitha gjërat që ai do të na urdhërojë ne për të gjithë pjesën tjetër të ditëve tona, që ne të mos sjellim mbi veten tonë një mundim të pafund, sikurse është folur nga engjëlli, që ne të mos pimë nga kupa e zemërimit të Perëndisë.
- 6 Dhe tani, këto janë fjalët që mbreti Beniamin dëshironte prej tyre; dhe prandaj ai u tha atyre: Ju keni folur fjalët që unë dëshiroja; dhe besëlidhja që ju keni bërë është një besëlidhje e drejtë.
- 7 Dhe tani, për shkak të besëlidhjes që keni bërë, ju do të quheni fëmijët e Krishtit, bijtë e tij dhe bijat e tij; pasi vini re, në këtë ditë ai ju ka lindur juve shpirtërisht; meqë ju thoni se zemrat tuaja janë ndryshuar nëpërmjet besimit në emrin e tij; prandaj, ju keni lindur prej tij dhe jeni bërë bijtë e tij dhe bijat e tij.

Mosiah 5

And now, it came to pass that when king Benjamin had thus spoken to his people, he sent among them, desiring to know of his people if they believed the words which he had spoken unto them.

And they all cried with one voice, saying: Yea, we believe all the words which thou hast spoken unto us; and also, we know of their surety and truth, because of the Spirit of the Lord Omnipotent, which has wrought a mighty change in us, or in our hearts, that we have no more disposition to do evil, but to do good continually.

And we, ourselves, also, through the infinite goodness of God, and the manifestations of his Spirit, have great views of that which is to come; and were it expedient, we could prophesy of all things.

And it is the faith which we have had on the things which our king has spoken unto us that has brought us to this great knowledge, whereby we do rejoice with such exceedingly great joy.

And we are willing to enter into a covenant with our God to do his will, and to be obedient to his commandments in all things that he shall command us, all the remainder of our days, that we may not bring upon ourselves a never-ending torment, as has been spoken by the angel, that we may not drink out of the cup of the wrath of God.

And now, these are the words which king Benjamin desired of them; and therefore he said unto them: Ye have spoken the words that I desired; and the covenant which ye have made is a righteous covenant.

And now, because of the covenant which ye have made ye shall be called the children of Christ, his sons, and his daughters; for behold, this day he hath spiritually begotten you; for ye say that your hearts are changed through faith on his name; therefore, ye are born of him and have become his sons and his daughters.

- 8 Dhe nën këtë krye ju jeni bërë të lirë dhe nuk ka krye tjetër nëpërmjet të cilit ju mund të bëheni të lirë. Nuk ka emër tjetër nëpërmjet të cilit të vijë shpëtimi; prandaj, unë do të doja që ju të merrni mbi vete emrin e Krishtit, të gjithë ju që keni hyrë në besëlidhje me Perëndinë, se ju do të jeni të bindur deri në fund të jetës tuaj.
- 9 Dhe do të ndodhë, që cilido që e bën këtë, do të gjendet në krahun e djathtë të Perëndisë, pasi ai do të dijë emrin me të cilin thirret; pasi ai do të thirret me emrin e Krishtit.
- 10 Dhe tani do të ndodhë, që kushdo që nuk do të marrë mbi vete emrin e Krishtit duhet të thirret me ndonjë emër tjetër; prandaj ai e gjen veten në krahun e majtë të Perëndisë.
- 11 Dhe unë do të doja që ju gjithashtu të kujtoni se ky është emri që unë thashë se do t'ju jepja, që nuk do të fshihet kurrë, veçse nëpërmjet shkeljes; prandaj kini vëmendjen që ju të mos bëni shkelje, që emri të mos fshihet nga zemrat tuaja.
- 12 Unë ju them juve, unë do të doja që ta kujtoni dhe ta mbani emrin gjithmonë të shkruar në zemrat tuaja, që ju të mos gjendeni në krahun e majtë të Perëndisë, por që ju të dëgjoni dhe të dini zërin nga i cili do të thirreni dhe gjithashtu emrin me të cilin ai do t'ju thërrasë.
- 13 Pasi, si do ta njohë një njeri zotëruesin, të cilit nuk i ka shërbyer dhe që është i huaj për të, dhe është larg nga mendimet dhe qëllimet e zemrës së tij?
- 14 Dhe përsëri, a e merr njeriu gomarin i cili i përket fqinjët të tij dhe e mban atë? Unë ju them: Jo; ai nuk do ta lejojë madje që ai të ushqehet mes kopeve të tij, por do ta largojë atë dhe do ta dëbojë. Unë ju them juve, se madje kështu do të jetë mes jush, në qoftë se ju nuk dini emrin me të cilin ju do të thirreni.

And under this head ye are made free, and there is no other head whereby ye can be made free. There is no other name given whereby salvation cometh; therefore, I would that ye should take upon you the name of Christ, all you that have entered into the covenant with God that ye should be obedient unto the end of your lives.

And it shall come to pass that whosoever doeth this shall be found at the right hand of God, for he shall know the name by which he is called; for he shall be called by the name of Christ.

And now it shall come to pass, that whosoever shall not take upon him the name of Christ must be called by some other name; therefore, he findeth himself on the left hand of God.

And I would that ye should remember also, that this is the name that I said I should give unto you that never should be blotted out, except it be through transgression; therefore, take heed that ye do not transgress, that the name be not blotted out of your hearts.

I say unto you, I would that ye should remember to retain the name written always in your hearts, that ye are not found on the left hand of God, but that ye hear and know the voice by which ye shall be called, and also, the name by which he shall call you.

For how knoweth a man the master whom he has not served, and who is a stranger unto him, and is far from the thoughts and intents of his heart?

And again, doth a man take an ass which belongeth to his neighbor, and keep him? I say unto you, Nay; he will not even suffer that he shall feed among his flocks, but will drive him away, and cast him out. I say unto you, that even so shall it be among you if ye know not the name by which ye are called.

15 Prandaj unë do të doja që ju të jeni të qëndrueshëm dhe të palëvizur, gjithmonë plot me vepra të mira, që Krishti, Zoti Perëndi i Plotfuqishëm, të mund t'ju vulosë të tijet, që ju të mund të çoheni në qiell, që ju të mund të keni shpëtim të përjetshëm dhe jetë të përjetshme nëpërmjet urtësisë dhe fuqisë dhe drejtësisë, dhe mëshirës së atij që krijoi të gjitha gjërat në qiell dhe në tokë, që është Perëndi mbi gjithçka. Amen.

Therefore, I would that ye should be steadfast and immovable, always abounding in good works, that Christ, the Lord God Omnipotent, may seal you his, that you may be brought to heaven, that ye may have everlasting salvation and eternal life, through the wisdom, and power, and justice, and mercy of him who created all things, in heaven and in earth, who is God above all. Amen.

Mosia 6

- 1 Dhe tani, mbreti Benjamin, pasi mbaroi së foluri ndaj popullit, mendoi se ishte e domosdoshme që ai të merrte emrat e të gjithë atyre që kishin hyrë në një besëlidhje me Perëndinë për të zbatuar urdhërimet e tij.
- 2 Dhe ndodhi që s'pati asnjë shpirt, me përjashtim të fëmijëve të vegjël, që nuk hyri në besëlidhje dhe nuk mori emrin e Krishtit.
- 3 Dhe përsëri, ndodhi që kur mbreti Benjamin u kishte dhënë fund të gjitha këtyre gjërave, dhe kishte shuguruar birin e tij Mosian të ishte sundimtar dhe mbret mbi popullin e tij dhe i kishte dhënë atij të gjitha detyrat në lidhje me mbretërinë, dhe gjithashtu kishte caktuar priftërinj që të mësonin njerëzit, që kështu ata të mund të dëgjonin dhe të dinin urdhërimet e Perëndisë dhe për t'i nxitur ata në kujtim të betimit që kishin bërë, ai e shpërndau turmën dhe ata u kthyen çdonjëri sipas familjeve të tyre në shtëpitë e tyre.
- 4 Dhe Mosia filloi të mbretëronte në vend të atit të tij. Dhe ai filloi të mbretëronte në vitin e tridhjetë të moshës së tij, duke u bërë gjithsej rreth katërqind e shtatëdhjetë e gjashtë vjet nga koha që Lehi u largua nga Jeruzalemi.
- 5 Dhe mbreti Benjamin jetoi tre vjet dhe ai vdiq.
- 6 Dhe ndodhi që mbreti Mosia eci në udhët e Zotit dhe respektoi gjykimet e tij dhe statutet e tij dhe zbatoi urdhërimet e tij, në të gjitha gjërat çfarëdo që ai e urdhëroi atë.
- 7 Dhe mbreti Mosia bëri që populli i tij të punonte tokën. Dhe ai gjithashtu vetë punoi tokën që kështu ai të mos bëhej barrë për popullin e tij, që të mund të bënte sipas asaj që i ati kishte bërë në të gjitha gjërat. Dhe nuk pati grindje mes të gjithë popullit të tij për hapësirën e tre vjetëve.

Mosiah 6

And now, king Benjamin thought it was expedient, after having finished speaking to the people, that he should take the names of all those who had entered into a covenant with God to keep his commandments.

And it came to pass that there was not one soul, except it were little children, but who had entered into the covenant and had taken upon them the name of Christ.

And again, it came to pass that when king Benjamin had made an end of all these things, and had consecrated his son Mosiah to be a ruler and a king over his people, and had given him all the charges concerning the kingdom, and also had appointed priests to teach the people, that thereby they might hear and know the commandments of God, and to stir them up in remembrance of the oath which they had made, he dismissed the multitude, and they returned, every one, according to their families, to their own houses.

And Mosiah began to reign in his father's stead. And he began to reign in the thirtieth year of his age, making in the whole, about four hundred and seventy-six years from the time that Lehi left Jerusalem.

And king Benjamin lived three years and he died.

And it came to pass that king Mosiah did walk in the ways of the Lord, and did observe his judgments and his statutes, and did keep his commandments in all things whatsoever he commanded him.

And king Mosiah did cause his people that they should till the earth. And he also, himself, did till the earth, that thereby he might not become burdensome to his people, that he might do according to that which his father had done in all things. And there was no contention among all his people for the space of three years.

Mosia 7

- 1 Dhe tani, ndodhi që pasi mbreti Mosia kishte pasur paqe të vazhdueshme për hapësirën e tre vjetëve, ai deshi të dinte në lidhje me njerëzit që shkuan për të banuar në tokën e Lehi-Nefit, ose në qytetin e Lehi-Nefit; pasi populli i tij nuk kishte dëgjuar asgjë prej tyre nga koha që ata ishin larguar nga vendi i Zarahemlës; prandaj ata e lodhën atë me ngacmimet e tyre.
- 2 Dhe ndodhi që mbreti Mosia lejoi, që gjashtëmbëdhjetë nga burrat e tyre të fortë mund të ngjiteshin në tokën e Lehi-Nefit, për të pyetur në lidhje me vëllezërit e tyre.
- 3 Dhe ndodhi që të nesërmen ata filluan të ngjiteshin, duke pasur me vete njëfarë Amoni, që ishte një burrë i fortë dhe i fuqishëm dhe një pasardhës i Zarahemlës; dhe ishte gjithashtu udhëheqësi i tyre.
- 4 Dhe tani, ata nuk dinin drejtimin që duhej të përshkonin në vendin e shkretë për t'u ngjitur në tokën e Lehi-Nefit, prandaj ata u endën për shumë ditë në vendin e shkretë, madje u endën për dyzet ditë.
- 5 Dhe kur ishin endur për dyzet ditë, ata arritën te një kodër, e cila është në veri të vendit Shilom dhe aty ngulën çadrat e tyre.
- 6 Dhe Amoni mori tre prej vëllezërve të tij dhe emrat e tyre ishin Amaleki, Helem dhe Hem dhe ata zbritën në tokën e Nefit.
- 7 Dhe vini re, ata takuan mbretin e popullit, që ishte në tokën e Nefit dhe në tokën e Shilomit; dhe ata u rrethuan nga rojat e mbretit dhe u morën, dhe u lidhën, dhe u futën në burg.
- 8 Dhe ndodhi që pasi ata kishin qenë në burg dy ditë, u çuan përsëri para mbretit dhe rripat e tyre u zgjidhën; dhe ata qëndruan para mbretit dhe u lejuan, ose më mirë u urdhëruan, se duhej t'u përgjigjeshin pyetjeve që ai do t'u bënte atyre.

Mosiah 7

And now, it came to pass that after king Mosiah had had continual peace for the space of three years, he was desirous to know concerning the people who went up to dwell in the land of Lehi-Nephi, or in the city of Lehi-Nephi; for his people had heard nothing from them from the time they left the land of Zarahemla; therefore, they wearied him with their teasings.

And it came to pass that king Mosiah granted that sixteen of their strong men might go up to the land of Lehi-Nephi, to inquire concerning their brethren.

And it came to pass that on the morrow they started to go up, having with them one Ammon, he being a strong and mighty man, and a descendant of Zarahemla; and he was also their leader.

And now, they knew not the course they should travel in the wilderness to go up to the land of Lehi-Nephi; therefore they wandered many days in the wilderness, even forty days did they wander.

And when they had wandered forty days they came to a hill, which is north of the land of Shilom, and there they pitched their tents.

And Ammon took three of his brethren, and their names were Amaleki, Helem, and Hem, and they went down into the land of Nephi.

And behold, they met the king of the people who were in the land of Nephi, and in the land of Shilom; and they were surrounded by the king's guard, and were taken, and were bound, and were committed to prison.

And it came to pass when they had been in prison two days they were again brought before the king, and their bands were loosed; and they stood before the king, and were permitted, or rather commanded, that they should answer the questions which he should ask them.

9 Dhe ai u tha atyre: Vini re, unë jam Limhi, i biri i Noeut, që ishte i biri i Zenifit, i cili erdhi nga toka e Zarahemlës për të trashëguar këtë tokë, që ishte toka e etërve të tyre, i cili u bë mbret nga zëri i popullit.

10 Dhe tani, unë dua të di arsyen, pse ju qetë kaq të guximshëm sa të vinit afër mureve të qytetit, kur unë vetë isha me rojat e mia përjashta portës?

11 Dhe tani, për këtë shkak unë kam lejuar që ju të ruheni, që unë të mund t'ju pyes, përndryshe unë do të kisha bërë që rojat e mia do t'ju kishin vrrarë. Ju jeni të lejuar të flisni.

12 Dhe tani, kur Amoni pa se ishte i lejuar të fliste, ai shkoi përpara dhe u përul para mbretit; dhe duke u ngritur përsëri, ai tha: O mbret, unë jam shumë mirënjohës para Perëndisë këtë ditë, që unë jam akoma gjallë dhe jam lejuar të flas; dhe unë do të përpiqem të flas me guxim;

13 Pasi jam i sigurt, se në qoftë se ju do të më kishit njohur, ju nuk do të kishit lejuar që unë t'i mbaja këto rripa. Pasi unë jam Amoni dhe jam një pasardhës i Zarahemlës dhe kam ardhur nga toka e Zarahemlës për të pyetur në lidhje me vëllezërit tanë, që Zenifi i sollti nga ai vend.

14 Dhe tani, ndodhi që pasi Limhi kishte dëgjuar fjalët e Amonit, ai ishte jashtëzakonisht i kënaqur dhe tha: Tani unë e di me siguri se vëllezërit e mi, që ishin në tokën e Zarahemlës janë ende gjallë. Dhe tani unë do të gëzoj; dhe të nesërmen unë do të bëj që populli im të gëzojë gjithashtu.

15 Pasi vini re, ne jemi në robëri të Lamanitëve dhe jemi të ngarkuar me një taksë që është e rëndë të durohet. Dhe tani, vini re, vëllezërit tanë do të na çlirojnë ne nga robëria, ose nga duart e Lamanitëve dhe ne do të jemi skllëvër të tyre; pasi është më mirë që ne të jemi skllëvër tek Nefitët se t'i paguajmë haraç mbretit të Lamanitëve.

And he said unto them: Behold, I am Limhi, the son of Noah, who was the son of Zeniff, who came up out of the land of Zarahemla to inherit this land, which was the land of their fathers, who was made a king by the voice of the people.

And now, I desire to know the cause whereby ye were so bold as to come near the walls of the city, when I, myself, was with my guards without the gate?

And now, for this cause have I suffered that ye should be preserved, that I might inquire of you, or else I should have caused that my guards should have put you to death. Ye are permitted to speak.

And now, when Ammon saw that he was permitted to speak, he went forth and bowed himself before the king; and rising again he said: O king, I am very thankful before God this day that I am yet alive, and am permitted to speak; and I will endeavor to speak with boldness;

For I am assured that if ye had known me ye would not have suffered that I should have worn these bands. For I am Ammon, and am a descendant of Zarahemla, and have come up out of the land of Zarahemla to inquire concerning our brethren, whom Zeniff brought up out of that land.

And now, it came to pass that after Limhi had heard the words of Ammon, he was exceedingly glad, and said: Now, I know of a surety that my brethren who were in the land of Zarahemla are yet alive. And now, I will rejoice; and on the morrow I will cause that my people shall rejoice also.

For behold, we are in bondage to the Lamanites, and are taxed with a tax which is grievous to be borne. And now, behold, our brethren will deliver us out of our bondage, or out of the hands of the Lamanites, and we will be their slaves; for it is better that we be slaves to the Nephites than to pay tribute to the king of the Lamanites.

16 Dhe tani, mbreti Limhi urdhëroi rojat e tij që ata nuk duhet ta lidhnin më Amonin, as vëllezërit e tij, por bëri që ata të shkonin te kodra, që ishte në veri të Shilomit dhe të sillnin vëllezërit e tyre në qytet, që kështu ata të mund të hanin, dhe të pinin dhe të pushonin nga punët e udhëtimit të tyre, pasi ata kishin vuajtur shumë gjëra; ata kishin vuajtur uri, etje dhe lodhje.

17 Dhe tani, ndodhi të nesërmen që mbreti Limhi dërgoi një shpallje mes gjithë popullit të tij, që kështu ata të mund të mblidheshin së bashku në tempull, të dëgjonin fjalët që ai do t'u fliste atyre.

18 Dhe ndodhi që kur ata u mblodhën së bashku, ai u foli atyre në këtë mënyrë, duke thënë: O ju, njerëzit e mi, ngrini kokat tuaja dhe ngushëlohuni; pasi vini re, koha ka ardhur ose nuk është e largët, kur ne nuk do të jemi më në varësi të armiqve tanë, pavarësisht nga përpjekjet tona të shumta, që kanë qenë të kota; por unë besoj se na mbetet një luftë vendimtare për t'u bërë.

19 Prandaj, ngrini kokat tuaja, dhe gëzohuni dhe vini besimin tuaj te Perëndia, në atë Perëndi që ishte Perëndia i Abrahamit, dhe Isakut, dhe Jakobit; dhe gjithashtu ai Perëndi që solli fëmijët e Izraelit nga toka e Egjiptit dhe bëri që ata të ecnin përmes Detit të Kuq mbi tokë të thatë dhe i ushqeu ata me mana që ata të mos vdisnin në vendin e shkretëtë; dhe shumë gjëra të tjera bëri ai për ta.

20 Dhe përsëri, i njëjti Perëndi i solli etërit tanë nga toka e Jeruzalemit dhe ka mbajtur dhe ruajtur popullin e tij madje deri tani; dhe vini re, është për shkak të paudhësive dhe neverive tona, që ai na ka sjellë ne në robëri.

21 Dhe ju të gjithë jeni dëshmitarë në këtë ditë, se Zenifi që u bë mbret mbi këtë popull, duke qenë shumë i zellshëm që të trashëgojë tokën e etërve të tij, u mashtrua nga dinakëria dhe nga dredhite e mbretit Laman, i cili pasi kishte hyrë në traktat me mbretin Zenif dhe pasi i dorëzoi një pjesë të tokës, ose madje të qytetit të Lehi-Nefit dhe qytetin e Shilomit; dhe tokën rreth e përçark—

And now, king Limhi commanded his guards that they should no more bind Ammon nor his brethren, but caused that they should go to the hill which was north of Shilom, and bring their brethren into the city, that thereby they might eat, and drink, and rest themselves from the labors of their journey; for they had suffered many things; they had suffered hunger, thirst, and fatigue.

And now, it came to pass on the morrow that king Limhi sent a proclamation among all his people, that thereby they might gather themselves together to the temple, to hear the words which he should speak unto them.

And it came to pass that when they had gathered themselves together that he spake unto them in this wise, saying: O ye, my people, lift up your heads and be comforted; for behold, the time is at hand, or is not far distant, when we shall no longer be in subjection to our enemies, notwithstanding our many strugglings, which have been in vain; yet I trust there remaineth an effectual struggle to be made.

Therefore, lift up your heads, and rejoice, and put your trust in God, in that God who was the God of Abraham, and Isaac, and Jacob; and also, that God who brought the children of Israel out of the land of Egypt, and caused that they should walk through the Red Sea on dry ground, and fed them with manna that they might not perish in the wilderness; and many more things did he do for them.

And again, that same God has brought our fathers out of the land of Jerusalem, and has kept and preserved his people even until now; and behold, it is because of our iniquities and abominations that he has brought us into bondage.

And ye all are witnesses this day, that Zeniff, who was made king over this people, he being overzealous to inherit the land of his fathers, therefore being deceived by the cunning and craftiness of king Laman, who having entered into a treaty with king Zeniff, and having yielded up into his hands the possessions of a part of the land, or even the city of Lehi-Nephi, and the city of Shilom; and the land round about—

- 22 Dhe gjithë këtë ai e bëri për të vetmin qëllim, që ta sillte këtë popull në varësi ose në robëri. Dhe vini re, ne në këtë kohë i paguajmë haraç mbretit të Lamanitëve, në sasinë e gjysmës së misrit tonë dhe të elbit tonë dhe madje të gjithë drithin tonë të çdo lloji, dhe gjysmën e shtimit të tufave tona dhe të kopeve tona; dhe madje gjysmën e gjithçkaje që ne kemi, ose zotërojmë, mbreti i Lamanitëve na e kërkon, ose jetët tona.
- 23 Dhe tani, a nuk është kjo e rëndë për t'u mbajtur? Dhe, a nuk është ky, mjerimi ynë, i madh? Tani vini re, sa arsye të madhe ne kemi që të vajtojmë.
- 24 Po, unë ju them juve, të mëdha janë arsyet që ne kemi për të vajtuar; pasi, vini re, sa nga vëllezërit tanë janë vrarë dhe gjaku i tyre është derdhur më kot dhe gjithçka për shkak të paudhësisë.
- 25 Pasi, në qoftë se ky popull nuk do të kishte rënë në shkelje, Zoti nuk do të kishte lejuar, që kjo e keqe e madhe të kishte ardhur mbi ta. Por vini re, ata nuk do t'i dëgjonin fjalët e tij; por atje u ngritën grindje mes tyre madje kaq shumë, sa që ata derdhën gjak mes tyre.
- 26 Dhe një profet të Zotit ata kanë vrarë; po, një njeri të zgjedhur të Perëndisë, i cili u tha atyre për ligësinë dhe neveritë e tyre dhe u profetizoi për shumë gjëra që do të vinin, po, madje për ardhjen e Krishtit.
- 27 Dhe sepse ai u tha atyre se Krishti ishte Perëndia, Ati i të gjitha gjërave dhe tha se ai do të merrte mbi vete shëmbëlltyrën e njeriut, dhe ajo do të ishte shëmbëlltyra në bazë të së cilës u krijua njeriu në fillim; ose, me fjalë të tjera, ai u tha se njeriu u krijua sipas shëmbëlltyrës së Perëndisë dhe se Perëndia do të vinte poshtë mes fëmijëve të njerëzve dhe do të merrte mbi vete mish dhe gjak, dhe do të shkonte përpara mbi faqen e tokës—
- 28 Dhe tani, për shkak se ai tha këtë, ata e vranë atë; dhe shumë gjëra të tjera bënë ata që sollën zemërimin e Perëndisë mbi ta. Prandaj, kush çuditet se ata janë në robëri dhe se janë prekur nga vuajtje të rënda?

And all this he did, for the sole purpose of bringing this people into subjection or into bondage. And behold, we at this time do pay tribute to the king of the Lamanites, to the amount of one half of our corn, and our barley, and even all our grain of every kind, and one half of the increase of our flocks and our herds; and even one half of all we have or possess the king of the Lamanites doth exact of us, or our lives.

And now, is not this grievous to be borne? And is not this, our affliction, great? Now behold, how great reason we have to mourn.

Yea, I say unto you, great are the reasons which we have to mourn; for behold how many of our brethren have been slain, and their blood has been spilt in vain, and all because of iniquity.

For if this people had not fallen into transgression the Lord would not have suffered that this great evil should come upon them. But behold, they would not hearken unto his words; but there arose contentions among them, even so much that they did shed blood among themselves.

And a prophet of the Lord have they slain; yea, a chosen man of God, who told them of their wickedness and abominations, and prophesied of many things which are to come, yea, even the coming of Christ.

And because he said unto them that Christ was the God, the Father of all things, and said that he should take upon him the image of man, and it should be the image after which man was created in the beginning; or in other words, he said that man was created after the image of God, and that God should come down among the children of men, and take upon him flesh and blood, and go forth upon the face of the earth—

And now, because he said this, they did put him to death; and many more things did they do which brought down the wrath of God upon them. Therefore, who wondereth that they are in bondage, and that they are smitten with sore afflictions?

- 29 Pasi vini re, Zoti ka thënë: Unë nuk do ta ndihmoj popullin tim ditën e shkeljes së tyre; por unë do të pengoj udhët e tyre që ata të mos përparojnë; dhe veprimet e tyre do të jenë si një bllok pengues para tyre.
- 30 Dhe përsëri, ai tha: Në qoftë se populli im do të mbjellë fëlliqësi, ai do të korrë byk në furtunë; dhe pasoja e tij është helm.
- 31 Dhe përsëri ai tha: Në qoftë se populli im do të mbjellë fëlliqësi ai do të korrë erën e lindjes, që sjell shkatërrim të menjëhershëm.
- 32 Dhe tani vini re, premtimi i Zotit është plotësuar dhe ju jeni të goditur dhe të pikëlluar.
- 33 Por, në qoftë se ju do të ktheheni te Zoti me qëllim të plotë të zemrës dhe ta vini besimin tuaj në të dhe t'i shërbeni atij me të gjithë zellin e mendjes, në qoftë se ju e bëni këtë, ai do t'ju nxjerrë nga robëria, në bazë të vullnetit dhe të dëshirës së tij.

For behold, the Lord hath said: I will not succor my people in the day of their transgression; but I will hedge up their ways that they prosper not; and their doings shall be as a stumbling block before them.

And again, he saith: If my people shall sow filthiness they shall reap the chaff thereof in the whirlwind; and the effect thereof is poison.

And again he saith: If my people shall sow filthiness they shall reap the east wind, which bringeth immediate destruction.

And now, behold, the promise of the Lord is fulfilled, and ye are smitten and afflicted.

But if ye will turn to the Lord with full purpose of heart, and put your trust in him, and serve him with all diligence of mind, if ye do this, he will, according to his own will and pleasure, deliver you out of bondage.

Mosia 8

- 1 Dhe ndodhi që pasi mbreti Limhi i kishte dhënë fund të folurit ndaj popullit të tij, pasi ai u foli atyre shumë gjëra dhe vetëm pak prej tyre unë kam shkruar në këtë libër, ai i tha popullit të tij të gjitha gjërat në lidhje me vëllezërit e tyre që ishin në tokën e Zarahemlës.
- 2 Dhe ai bëri që Amoni të qëndronte para turmës dhe t'u tregonte të gjithë atë që u kishte ndodhur vëllezërve të tyre, nga koha që Zenifi u largua nga vendi madje, deri në kohën që ai vetë erdhi nga vendi.
- 3 Dhe ai gjithashtu u tregoi atyre fjalët e fundit, që mbreti Benjamin u kishte mësuar atyre dhe ua shpjegoi ato njerëzve të mbretit Limhi, kështu që ata të mund të kuptonin të gjitha fjalët që ai foli.
- 4 Dhe ndodhi që pasi ai kishte bërë gjithë këtë, mbreti Limhi e shpërndau turmën dhe bëri që ata të ktheheshin secili në shtëpinë e tij.
- 5 Dhe ndodhi që ai bëri që fletët që përmbanin analin e popullit të tij, që nga koha që ata u larguan nga vendi i Zarahemlës, duhej të silleshin para Amonit, që ai të mund t'i lexonte ato.
- 6 Tani, porsa Amoni e kishte lexuar analin, mbreti e pyeti atë që të dinte nëse ai mund të interpretonte gjuhën dhe Amoni i tha atij se ai nuk mundte.
- 7 Dhe mbreti i tha atij: Duke qenë i pikëlluar për mjerimet e popullit tim, unë bëra që dyzet e tre nga njerëzit e mi të nisnin një udhëtim në vendin e shkretë, kështu që ata të mund të gjenin vendin e Zarahemlës, që ne të mund t'u bënim thirrje vëllezërve tanë, që të na çlironin nga robëria.
- 8 Dhe ata humbën në vendin e shkretë për hapësirën e shumë ditëve dhe megjithëse qenë të zellshëm, ata nuk e gjetën vendin e Zarahemlës, por u kthyen në këtë tokë, pasi kishin udhëtuar në një tokë mes shumë ujërash, pasi kishin zbuluar një vend që ishte i mbuluar me kocka të njerëzve dhe të kafshëve dhe ishte i mbuluar gjithashtu me gërmadha ndërtesash të çdo lloji, pasi kishim zbuluar një vend që kishte qenë i populluar me një popull që ishte kaq i shumtë, sa ushtritë e Izraelit.

Mosiah 8

And it came to pass that after king Limhi had made an end of speaking to his people, for he spake many things unto them and only a few of them have I written in this book, he told his people all the things concerning their brethren who were in the land of Zarahemla.

And he caused that Ammon should stand up before the multitude, and rehearse unto them all that had happened unto their brethren from the time that Zeniff went up out of the land even until the time that he himself came up out of the land.

And he also rehearsed unto them the last words which king Benjamin had taught them, and explained them to the people of king Limhi, so that they might understand all the words which he spake.

And it came to pass that after he had done all this, that king Limhi dismissed the multitude, and caused that they should return every one unto his own house.

And it came to pass that he caused that the plates which contained the record of his people from the time that they left the land of Zarahemla, should be brought before Ammon, that he might read them.

Now, as soon as Ammon had read the record, the king inquired of him to know if he could interpret languages, and Ammon told him that he could not.

And the king said unto him: Being grieved for the afflictions of my people, I caused that forty and three of my people should take a journey into the wilderness, that thereby they might find the land of Zarahemla, that we might appeal unto our brethren to deliver us out of bondage.

And they were lost in the wilderness for the space of many days, yet they were diligent, and found not the land of Zarahemla but returned to this land, having traveled in a land among many waters, having discovered a land which was covered with bones of men, and of beasts, and was also covered with ruins of buildings of every kind, having discovered a land which had been peopled with a people who were as numerous as the hosts of Israel.

- 9 Dhe për një dëshmi që gjërat që ata kishin thënë janë të vërteta, ata kanë sjellë njëzet e katër fletë që janë të mbushura me gdhendje dhe ato janë prej ari të kulluar.
- 10 Dhe vër re, ata kanë sjellë gjithashtu parzmore që janë të mëdha dhe ato janë prej tunxhi dhe bakri dhe në gjendje fare të mirë.
- 11 Dhe përsëri ata kanë sjellë shpata, dorëzat e të cilave janë prishur dhe tehet ishin gërryer nga ndryshku; dhe nuk ka asnjë njeri në tokë, që është në gjendje të interpretojë gjuhën ose gdhendjet që janë mbi fletë. Prandaj unë të thashë ty: A mund të përkthesh ti?
- 12 Dhe unë po të them ty përsëri: A njeh ti ndonjë njeri që mund të përkthejë? Pasi unë dëshiroj që këto anale të përkthehen në gjuhën tonë; pasi, ndoshta, ato do të na japin ne njohuri të një mbetjeje të një populli që u shkatërrua, prej të cilit erdhën këto anale; ose, ndoshta, ata do të na japin ne njohuri të vetë këtij populli që është shkatërruar dhe unë dëshiroj të di shkakun e shkatërrimit të tyre.
- 13 Tani Amoni i tha atij: Unë mund të të them me siguri, O mbret, për një njeri që mund të përkthejë analet; pasi ai ka me se të shikojë dhe të përkthejë të gjitha analet që janë të një date të lashtë; dhe është një dhuratë nga Perëndia. Dhe gjërat quhen interpretues dhe askush nuk mund të shikojë në to, veçse nëse ai urdhërohet; por në rast se ai do të shikojë për atë që nuk duhet, ai do të mbarojë. Dhe kushdo që urdhërohet të shikojë në to, po ai quhet shikues.
- 14 Dhe vini re, mbreti i njerëzve që janë në tokën e Zarahemlës është njeriu që është urdhëruar t'i bëjë këto gjëra dhe që ka këtë dhuratë të lartë nga Perëndia.
- 15 Dhe mbreti tha se një shikues është më i madh se një profet.
- 16 Dhe Amoni tha se një shikues është gjithashtu një zbulues dhe një profet; dhe një dhuratë që është më e madhe, asnjë njeri nuk mund të ketë, veçse nëse ai do të zotërojë fuqinë e Perëndisë, të cilën asnjë njeri nuk mund ta ketë; megjithatë një njeri mund të ketë fuqi të madhe të dhënë nga Perëndia.

And for a testimony that the things that they had said are true they have brought twenty-four plates which are filled with engravings, and they are of pure gold.

And behold, also, they have brought breastplates, which are large, and they are of brass and of copper, and are perfectly sound.

And again, they have brought swords, the hilts thereof have perished, and the blades thereof were cankered with rust; and there is no one in the land that is able to interpret the language or the engravings that are on the plates. Therefore I said unto thee: Canst thou translate?

And I say unto thee again: Knowest thou of any one that can translate? For I am desirous that these records should be translated into our language; for, perhaps, they will give us a knowledge of a remnant of the people who have been destroyed, from whence these records came; or, perhaps, they will give us a knowledge of this very people who have been destroyed; and I am desirous to know the cause of their destruction.

Now Ammon said unto him: I can assuredly tell thee, O king, of a man that can translate the records; for he has wherewith that he can look, and translate all records that are of ancient date; and it is a gift from God. And the things are called interpreters, and no man can look in them except he be commanded, lest he should look for that he ought not and he should perish. And whosoever is commanded to look in them, the same is called seer.

And behold, the king of the people who are in the land of Zarahemla is the man that is commanded to do these things, and who has this high gift from God.

And the king said that a seer is greater than a prophet.

And Ammon said that a seer is a revelator and a prophet also; and a gift which is greater can no man have, except he should possess the power of God, which no man can; yet a man may have great power given him from God.

17 Por, një shikues mund të dijë për gjërat që janë të shkuara dhe gjithashtu për gjërat që do të ndodhin; dhe nëpërmjet tyre të gjitha gjërat do të zbulohen, ose më mirë, gjërat sekrete do të tregohen dhe gjërat e fshehta do të dalin në dritë dhe gjërat që nuk dihen do të bëhen të ditura nga ata dhe gjithashtu gjërat do të bëhen të njohura nga ata, që përndryshe nuk do të mund të diheshin.

18 Kështu Perëndia ka dhënë një mjet që njeriu, nëpërmjet besimit, të mund të punojë mrekulli të mëdha, prandaj ai bëhet një e mirë e madhe për qeniet njerëzore.

19 Dhe tani, kur Amoni i kishte dhënë fund të folurit të këtyre fjalëve, mbreti u gëzua jashtëzakonisht dhe i dha falënderime Perëndisë, duke thënë: Pa dyshim një mister i madh përmbahet brenda këtyre fletëve dhe këta interpretues ishin pa dyshim të përgatitur për qëllimin e shpalosjes së të gjitha mistereve të tilla të fëmijët e njerëzve.

20 O, sa të mrekullueshme janë veprat e Zotit dhe sa gjatë ai vuan me këtë popull, po, dhe sa të verbëra dhe të padepërtueshme janë kuptimet e fëmijëve të njerëzve; pasi ata nuk do të kërkojnë urtësi, as nuk duan që ajo të sundojë mbi ta!

21 Po, ata janë si një kope e egër që ikën me vrap nga bariu dhe shpërndahet dhe ata ndiqen dhe përлахen nga kafshët e pyllit.

But a seer can know of things which are past, and also of things which are to come, and by them shall all things be revealed, or, rather, shall secret things be made manifest, and hidden things shall come to light, and things which are not known shall be made known by them, and also things shall be made known by them which otherwise could not be known.

Thus God has provided a means that man, through faith, might work mighty miracles; therefore he becometh a great benefit to his fellow beings.

And now, when Ammon had made an end of speaking these words the king rejoiced exceedingly, and gave thanks to God, saying: Doubtless a great mystery is contained within these plates, and these interpreters were doubtless prepared for the purpose of unfolding all such mysteries to the children of men.

O how marvelous are the works of the Lord, and how long doth he suffer with his people; yea, and how blind and impenetrable are the understandings of the children of men; for they will not seek wisdom, neither do they desire that she should rule over them!

Yea, they are as a wild flock which fleeth from the shepherd, and scattereth, and are driven, and are devoured by the beasts of the forest.

ANALI I ZENIFIT—Një rrëfim i popullit të tij, nga koha që ata u larguan nga vendi i Zarabemlës deri në kohën që ata u çliruan nga duart e Lamanitëve.

Mosia 9

- 1 Unë, Zenifi, duke qenë i mësuar në të gjithë gjuhën e Nefitëve dhe pasi kisha njohuri për vendin e Nefit, ose vendin e trashëgimit të parë të etërve tanë, dhe pasi u dërgova si spiun mes Lamanitëve, që unë të mund të spiunoja forcat e tyre, që ushtria jonë të mund të vinte mbi ta dhe t'i shkatërronte—por, kur pashë atë që ishte e mirë mes tyre, unë pata dëshirë që ata të mos shkatërroheshin.
- 2 Prandaj, unë u grinda me vëllezërit e mi në vendin e shkretë, pasi doja që sundimtari ynë të bënte një traktat me ta; por ai duke qenë një njeri i rreptë dhe gjakatar urdhëroi që unë duhet të vritesha; por unë u shpëtova nga derdhja e shumë gjaku, pasi ati luftoi kundër atit dhe vëllai kundër vëllait, deri kur numri më i madh i ushtrisë sonë u shkatërrua në vendin e shkretë; dhe ne u kthyem, ata nga ne që shpëtuan, në vendin e Zarahemlës, për t'u treguar atë ndodhi bashkëshorteve të tyre dhe fëmijëve të tyre.
- 3 Dhe megjithatë, unë duke qenë shumë i zellshëm që të trashëgoja tokën e etërve tanë, mbloodha të gjithë ata që donin të shkonin për të zotëruar tokën dhe nisëm përsëri udhëtimin tonë në vendin e shkretë për të shkuar te toka; por ne u goditëm me uri dhe vuajtje të rënda, pasi ishim të ngadalshëm të kujtonim Zotin, Perëndinë tonë.
- 4 Megjithatë, pas shumë ditësh endjeje në vendin e shkretë, ne ngritëm çadrat tona në vendin ku u vranë vëllezërit tanë, që ishte afër tokës së etërve tanë.
- 5 Dhe ndodhi që unë shkova përsëri me katër nga njerëzit e mi në qytet, pranë mbretit, që unë të mund të dija për natyrën e mbretit dhe që unë të mund të dija në qoftë se mund të shkoja me njerëzit e mi dhe të zotëroja tokën në paqe.
- 6 Dhe unë shkova te mbreti dhe ai bëri besëlidhje me mua, që unë të mund të zotëroja tokën e Lehi-Nefit dhe tokën e Shilomit.

THE RECORD OF ZENIFF—An account of his people, from the time they left the land of Zarabemla until the time that they were delivered out of the hands of the Lamanites.

Mosiah 9

I, Zeniff, having been taught in all the language of the Nephites, and having had a knowledge of the land of Nephi, or of the land of our fathers' first inheritance, and having been sent as a spy among the Lamanites that I might spy out their forces, that our army might come upon them and destroy them—but when I saw that which was good among them I was desirous that they should not be destroyed.

Therefore, I contended with my brethren in the wilderness, for I would that our ruler should make a treaty with them; but he being an austere and a blood-thirsty man commanded that I should be slain; but I was rescued by the shedding of much blood; for father fought against father, and brother against brother, until the greater number of our army was destroyed in the wilderness; and we returned, those of us that were spared, to the land of Zarahemla, to relate that tale to their wives and their children.

And yet, I being over-zealous to inherit the land of our fathers, collected as many as were desirous to go up to possess the land, and started again on our journey into the wilderness to go up to the land; but we were smitten with famine and sore afflictions; for we were slow to remember the Lord our God.

Nevertheless, after many days' wandering in the wilderness we pitched our tents in the place where our brethren were slain, which was near to the land of our fathers.

And it came to pass that I went again with four of my men into the city, in unto the king, that I might know of the disposition of the king, and that I might know if I might go in with my people and possess the land in peace.

And I went in unto the king, and he covenanted with me that I might possess the land of Lehi-Nephi, and the land of Shilom.

- 7 Dhe ai urdhëroi gjithashtu që njerëzit e tij duhej të largoheshin nga toka dhe unë dhe njerëzit e mi shkuaam te toka, që ne të mund ta zotëronim atë.
- 8 Dhe ne filluam të ndërtonim ndërtesa dhe të ndreqnim muret e qytetit, po, madje muret e qytetit të Lehi-Nefit dhe të qytetit të Shilomit.
- 9 Dhe ne filluam të punonim tokën, po, madje me të gjitha llojet e farave, me fara misri dhe gruri dhe elbi, dhe neasi, dhe sheumi, dhe me farat e të gjitha llojeve të frutave; dhe ne filluam të shtoheshim dhe të përparonim në tokë.
- 10 Tani, qe dinakëria dhe dredhia e mbretit Laman, që ta sillte popullin tim në robëri, që ai hoqi dorë nga toka, që ne të mund ta zotëronim atë.
- 11 Prandaj, ndodhi që pasi ne kishim banuar në tokë për hapësirën e dymbëdhjetë vjetëve, mbreti Laman filloi të kishte frikë se në ndonjë mënyrë populli ynë do të bëhej i fortë në tokë dhe se ata nuk do të mund ta mposhtnin dhe ta sillnin atë në robëri.
- 12 Tani, ata ishin një popull përtac dhe idhujtar; prandaj ata dëshironin të na sillnin ne në robëri, që të ngopnin veten e tyre me punët e duarve tona, po, që të ushqenin veten e tyre me kopetë e fushave tona.
- 13 Prandaj, ndodhi që mbreti Laman filloi të ngacmonte popullin e tij, që ata të grindeshin me popullin tim; prandaj filloi të kishte luftëra dhe grindje në tokë.
- 14 Pasi, në vitin e trembëdhjetë të mbretërimit tim në tokën e Nefit, larg në jug të tokës së Shilomit, kur njerëzit e mi ishin duke u dhënë ujë dhe duke ushqyer kopetë e tyre dhe duke punuar tokat e tyre, një ushtri e madhe në numër e Lamanitëve erdhi mbi ta dhe filluan t'i vrisnin ata dhe të merrnin kopetë e tyre dhe misrin e fushave të tyre.
- 15 Po, dhe ndodhi që ata ikën me vrap, të gjithë ata që nuk u kapën, madje në qytetin e Nefit dhe më kërkuan mua për mbrojtje.
- 16 Dhe ndodhi që unë i armatosa ata me harqe dhe me shigjeta, me shpata dhe me kordha, me topuza dhe me hobe dhe me të gjitha llojet e armëve që ne mund të shpiknim; dhe unë dhe populli im shkuaam përpara të luftonim kundër Lamanitëve.

And he also commanded that his people should depart out of the land, and I and my people went into the land that we might possess it.

And we began to build buildings, and to repair the walls of the city, yea, even the walls of the city of Lehi-Nephi, and the city of Shilom.

And we began to till the ground, yea, even with all manner of seeds, with seeds of corn, and of wheat, and of barley, and with neas, and with sheum, and with seeds of all manner of fruits; and we did begin to multiply and prosper in the land.

Now it was the cunning and the craftiness of king Laman, to bring my people into bondage, that he yielded up the land that we might possess it.

Therefore it came to pass, that after we had dwelt in the land for the space of twelve years that king Laman began to grow uneasy, lest by any means my people should wax strong in the land, and that they could not overpower them and bring them into bondage.

Now they were a lazy and an idolatrous people; therefore they were desirous to bring us into bondage, that they might glut themselves with the labors of our hands; yea, that they might feast themselves upon the flocks of our fields.

Therefore it came to pass that king Laman began to stir up his people that they should contend with my people; therefore there began to be wars and contentions in the land.

For, in the thirteenth year of my reign in the land of Nephi, away on the south of the land of Shilom, when my people were watering and feeding their flocks, and tilling their lands, a numerous host of Lamanites came upon them and began to slay them, and to take off their flocks, and the corn of their fields.

Yea, and it came to pass that they fled, all that were not overtaken, even into the city of Nephi, and did call upon me for protection.

And it came to pass that I did arm them with bows, and with arrows, with swords, and with cimeters, and with clubs, and with slings, and with all manner of weapons which we could invent, and I and my people did go forth against the Lamanites to battle.

- 17 Po, në fuqinë e Zotit, ne shkuam përpara të luftonim kundër Lamanitëve; pasi unë dhe populli im iu lutëm me fuqi Zotit, që të na shpëtonte nga duart e armiqve tanë, pasi ne u zgjuam në një kujtesë të çlirimit të etërve tanë.
- 18 Dhe Perëndia i dëgjoi thirrjet tona dhe iu përgjigj lutjeve tona; dhe ne shkuam përpara në fuqinë e tij; po, ne shkuam përpara kundër Lamanitëve dhe brenda një dite dhe një nate ne vramë tre mijë e dyzet e tre; ne i vramë ata madje derisa i kishim nxjerrë ata nga toka jonë.
- 19 Dhe unë vetë, ndihmova me duart e mia të varrosja të vdekurit e tyre. Dhe vini re, që për dhembjen dhe pikëllimin tonë të madh, dyqind e shtatëdhjetë e nëntë nga vëllezërit tanë u vranë.

Yea, in the strength of the Lord did we go forth to battle against the Lamanites; for I and my people did cry mightily to the Lord that he would deliver us out of the hands of our enemies, for we were awakened to a remembrance of the deliverance of our fathers.

And God did hear our cries and did answer our prayers; and we did go forth in his might; yea, we did go forth against the Lamanites, and in one day and a night we did slay three thousand and forty-three; we did slay them even until we had driven them out of our land.

And I, myself, with mine own hands, did help to bury their dead. And behold, to our great sorrow and lamentation, two hundred and seventy-nine of our brethren were slain.

Mosia 10

- 1 Dhe ndodhi që ne përsëri filluam të ngrinim mbretërinë dhe ne përsëri filluam të zotëronim tokën në paqe. Dhe unë shkaktova që të bëheshin armë lufte të çdo lloji, që kështu unë të mund të kisha armë për popullin tim, për kohën që Lamanitët do të vinin përsëri në luftë kundër popullit tim.
- 2 Dhe unë vendosa roja rreth e përçark vendit, që Lamanitët nuk do të mund të vinin mbi ne përsëri papritmas dhe të na shkatërronin; dhe kështu unë mbrojta popullin tim dhe kopetë e mia dhe i mbajta ato nga rënia në duart e armiqve tanë.
- 3 Dhe ndodhi që ne trashëguam tokën e etërve tanë për shumë vjet, po, për hapësirën e njëzet e dy vjetëve.
- 4 Dhe unë bëra që burrat duhet të punonin tokën dhe të rritnin të gjitha llojet e drithit dhe të gjitha llojet e frutit të çdo peme.
- 5 Dhe unë bëra që gratë duhet të tirnin dhe të endnin dhe të punonin, dhe të punonin të gjitha llojet e pëlhurave të mira, po, dhe rroba të çdo lloji, që ne të mund të vishnim lakuriqësinë tonë; dhe kështu ne përparuam në vend—kështu ne patëm paqe të vazhdueshme në tokë për hapësirën e njëzet e dy vjetëve.
- 6 Dhe ndodhi që mbreti Laman vdiq dhe i biri filloi të mbretëronte në vend të tij. Dhe ai filloi ta ngacmonte popullin e tij në kryengritje kundër popullit tim; prandaj, ata filluan të përgatiteshin për luftë dhe të vinin të luftonin kundër popullit tim.
- 7 Por, unë kisha dërguar spiunët e mi rreth e rrotull në vendin e Shemlonit, që të mund të zbuloja përgatitjet e tyre, që të mund të mbroheshin kundër tyre, që ata të mos mund të vinin mbi popullin tim dhe t'i shkatërronin ata.
- 8 Dhe ndodhi që ata erdhën nga veriu i vendit të Shilomit me ushtritë e tyre të shumta në numër, njerëz të armatosur me harqe, dhe me shigjeta, dhe me shpata, dhe me kordha, dhe me gurë, dhe me hobe; dhe ata i kishin kokat e tyre të rruara dhe ishin lakuriq; dhe ata kishin shtrënguar rreth ijeve të tyre një copë lëkurë.

Mosiah 10

And it came to pass that we again began to establish the kingdom and we again began to possess the land in peace. And I caused that there should be weapons of war made of every kind, that thereby I might have weapons for my people against the time the Lamanites should come up again to war against my people.

And I set guards round about the land, that the Lamanites might not come upon us again unawares and destroy us; and thus I did guard my people and my flocks, and keep them from falling into the hands of our enemies.

And it came to pass that we did inherit the land of our fathers for many years, yea, for the space of twenty and two years.

And I did cause that the men should till the ground, and raise all manner of grain and all manner of fruit of every kind.

And I did cause that the women should spin, and toil, and work, and work all manner of fine linen, yea, and cloth of every kind, that we might clothe our nakedness; and thus we did prosper in the land—thus we did have continual peace in the land for the space of twenty and two years.

And it came to pass that king Laman died, and his son began to reign in his stead. And he began to stir his people up in rebellion against my people; therefore they began to prepare for war, and to come up to battle against my people.

But I had sent my spies out round about the land of Shemlon, that I might discover their preparations, that I might guard against them, that they might not come upon my people and destroy them.

And it came to pass that they came up upon the north of the land of Shilom, with their numerous hosts, men armed with bows, and with arrows, and with swords, and with cimeters, and with stones, and with slings; and they had their heads shaved that they were naked; and they were girded with a leathern girdle about their loins.

- 9 Dhe ndodhi që unë bëra që gratë dhe fëmijët e popullit tim të fshiheshin në vendin e shkretë; dhe unë bëra gjithashtu, që të gjithë burrat e mi të vjetër që mund të mbanin armë dhe gjithashtu të gjithë të rinjtë e mi që ishin në gjendje të mbanin armë, duhej të mblihdeshin së bashku të shkonin të luftonin kundër Lamanitëve; dhe unë i vura ata sipas rangut të tyre, çdo njeri sipas moshës së tij.
- 10 Dhe ndodhi që ne shkuaam të luftonim kundër Lamanitëve; dhe unë, madje unë, në moshën time të vjetër, shkova të luftoja kundër Lamanitëve. Dhe ndodhi që ne shkuaam të luftonim në fuqinë e Zotit.
- 11 Tani, Lamanitët nuk dinin asgjë në lidhje me Zotin, as në lidhje me fuqinë e Zotit, prandaj, ata vareshin në fuqinë e tyre. Megjithatë, ata ishin një popull i fortë, përsa i takon fuqisë së njerëzve.
- 12 Ata ishin një popull i egër dhe mizor dhe gjakatar, që besonin në traditën e etërve të tyre, e cila është kjo—Besonin se ata ishin dëbuar nga toka e Jeruzalemit për shkak të paudhësive të etërve të tyre dhe se ata u trajtuan padrejtësisht në vendin e shkretë nga vëllezërit e tyre dhe ata u trajtuan gjithashtu padrejtësisht, ndërsa po kalonin detin;
- 13 Dhe përsëri ata u trajtuan padrejtësisht, ndërsa ishin në tokën e trashëgimit të tyre të parë, pasi ata kishin kaluar detin dhe e gjithë kjo, sepse ai Nefi ishte më besnik në zbatimin e urdhërimeve të Zotit—prandaj ai u favorizua nga Zoti, pasi Zoti i dëgjoi lutjet e tij dhe iu përgjigj atyre, dhe ai mori udhëheqjen e udhëtimit të tyre në vendin e shkretë.
- 14 Dhe vëllezërit e tij ishin zemëruar me të, sepse ata nuk kuptonin punët e Zotit; ata ishin gjithashtu të zemëruar me të mbi ujërat, sepse ata ngurtësuan zemrat e tyre kundër Zotit.
- 15 Dhe përsëri ata ishin të zemëruar me të, kur ata kishin arritur në tokën e premtuar, sepse thanë që ai u kishte marrë sundimin e popullit nga duart e tyre; dhe ata deshën ta vrisnin.
- 16 Dhe përsëri ata ishin të zemëruar me të, sepse ai u nis në vendin e shkretë, ashtu sikurse Zoti e kishte urdhëruar dhe mori analet që ishin gdhendur mbi fletët e tunxhit, pasi ata thanë se ai i kishte grabitur ato.

And it came to pass that I caused that the women and children of my people should be hid in the wilderness; and I also caused that all my old men that could bear arms, and also all my young men that were able to bear arms, should gather themselves together to go to battle against the Lamanites; and I did place them in their ranks, every man according to his age.

And it came to pass that we did go up to battle against the Lamanites; and I, even I, in my old age, did go up to battle against the Lamanites. And it came to pass that we did go up in the strength of the Lord to battle.

Now, the Lamanites knew nothing concerning the Lord, nor the strength of the Lord, therefore they depended upon their own strength. Yet they were a strong people, as to the strength of men.

They were a wild, and ferocious, and a blood-thirsty people, believing in the tradition of their fathers, which is this—Believing that they were driven out of the land of Jerusalem because of the iniquities of their fathers, and that they were wronged in the wilderness by their brethren, and they were also wronged while crossing the sea;

And again, that they were wronged while in the land of their first inheritance, after they had crossed the sea, and all this because that Nephi was more faithful in keeping the commandments of the Lord—therefore he was favored of the Lord, for the Lord heard his prayers and answered them, and he took the lead of their journey in the wilderness.

And his brethren were wroth with him because they understood not the dealings of the Lord; they were also wroth with him upon the waters because they hardened their hearts against the Lord.

And again, they were wroth with him when they had arrived in the promised land, because they said that he had taken the ruling of the people out of their hands; and they sought to kill him.

And again, they were wroth with him because he departed into the wilderness as the Lord had commanded him, and took the records which were engraven on the plates of brass, for they said that he robbed them.

- 17 Dhe kështu ata i kanë mësuar fëmijët e tyre që ata duhet t'i urrenin ata dhe që ata duhet t'i vrisnin ata dhe që ata duhet t'i grabitnin dhe t'i plaçkitnin ata, dhe që të bënin gjithçka, që të mund t'i shkatërronin ata; prandaj ata kanë një urrejtje të përjetshme ndaj fëmijëve të Nefit.
- 18 Pikërisht për këtë shkak, mbreti Laman, me anën e dinakërisë së tij dhe gënjeshtreve të tij dhelpërake dhe premtimeve të tij të bukura, më gënjeu që unë e solla këtë popullin tim në këtë vend, që ata të mund ta shkatërronin atë; po, dhe ne kemi vuajtur shumë vjet në tokë.
- 19 Dhe tani, unë, Zenifi, pasi ia kam treguar të gjitha këto gjëra popullit tim në lidhje me Lamanitët, unë i nxita ata të shkonin të luftonin me fuqinë e tyre, duke vënë besimin e tyre në Zotin; prandaj, ne u ndeshëm me ta ballë për ballë.
- 20 Dhe ndodhi që ne i nxorëm ata përsëri nga toka jonë; dhe i vramë ata me një gjakderdhje të madhe, madje kaq shumë, sa që ne nuk i numëruam dot.
- 21 Dhe ndodhi që u rikthyem përsëri në tokën tonë dhe populli im përsëri filloi të kujdeset për kopetë e tij dhe të punonte tokën e tij.
- 22 Dhe tani, unë duke qenë i vjetër, ia kalova mbretërinë njërit prej bijve të mi, prandaj unë nuk them më. Dhe Zoti e bekoftë popullin tim. Amen.

And thus they have taught their children that they should hate them, and that they should murder them, and that they should rob and plunder them, and do all they could to destroy them; therefore they have an eternal hatred towards the children of Nephi.

For this very cause has king Laman, by his cunning, and lying craftiness, and his fair promises, deceived me, that I have brought this my people up into this land, that they may destroy them; yea, and we have suffered these many years in the land.

And now I, Zeniff, after having told all these things unto my people concerning the Lamanites, I did stimulate them to go to battle with their might, putting their trust in the Lord; therefore, we did contend with them, face to face.

And it came to pass that we did drive them again out of our land; and we slew them with a great slaughter, even so many that we did not number them.

And it came to pass that we returned again to our own land, and my people again began to tend their flocks, and to till their ground.

And now I, being old, did confer the kingdom upon one of my sons; therefore, I say no more. And may the Lord bless my people. Amen.

Mosia 11

- 1 Dhe tani ndodhi që Zenifi e kaloi mbretërinë mbi Noeun, njërin nga bijtë e tij; prandaj Noeu filloi të mbretëronte në vend të tij; dhe ai nuk eci në udhët e atit të tij.
- 2 Pasi vini re, ai nuk zbatoi urdhërimet e Perëndisë, por shkoi sipas dëshirave të zemrës së tij. Dhe ai kishte shumë bashkërshorte dhe gra pa kurorë. Dhe ai bëri që populli i tij të bënte mëkat dhe të bënte atë që ishte e neveritshme në sytë e Zotit. Po, dhe ata bënë lavirësi dhe të gjitha llojet e ligësisë.
- 3 Dhe ai u vuri një taksë të një të pestës së gjithçkaje që ata zotëronin, një të pestën e arit të tyre dhe të argjendit të tyre dhe një të pestën e zifit të tyre, dhe të bakrit të tyre, dhe të tunxhit të tyre, dhe të hekurit të tyre; dhe një të pestën e grigjave të tyre; dhe gjithashtu një të pestën e të gjithë drithit të tyre.
- 4 Dhe të gjithë këtë e mori për të mbajtur veten dhe bashkëshortet e tij dhe gratë e tij pa kurorë; dhe gjithashtu priftërinjtë e tij dhe bashkëshortet e tyre dhe gratë e tyre pa kurorë; kështu ai i ndryshoi punët e mbretërisë.
- 5 Pasi ai pushoi të gjithë priftërinjtë që ishin shuguruar nga i ati dhe shuguroi të rinj në vend të tyre, të tillë që ishin ngritur në kryelartësinë e zemrave të tyre.
- 6 Po, dhe kështu ata mbaheshin në përtacinë e tyre dhe në idhujtarinë e tyre dhe në lavirësitë e tyre nga taksat që mbreti Noe i kishte vënë popullit të tij; kështu populli punonte jashtëzakonisht rëndë për të mbajtur paudhësinë.
- 7 Po, dhe ata gjithashtu u bënë idhujtarë, sepse ata u gënjyen nga fjalët e kota dhe lajkatuese të mbretit dhe të priftërinjve; pasi ata u folën gjëra mikluese atyre.
- 8 Dhe ndodhi që mbreti Noe ndërtoi shumë ndërtesa elegante dhe të mëdha dhe ai i stolisi ato me vepra të bukura prej druri, dhe me të gjitha llojet e gjërave me vlerë prej ari, dhe prej argjendi, dhe prej hekuri, dhe prej tunxhi, dhe prej zifi, dhe prej bakri;

Mosiah 11

And now it came to pass that Zeniff conferred the kingdom upon Noah, one of his sons; therefore Noah began to reign in his stead; and he did not walk in the ways of his father.

For behold, he did not keep the commandments of God, but he did walk after the desires of his own heart. And he had many wives and concubines. And he did cause his people to commit sin, and do that which was abominable in the sight of the Lord. Yea, and they did commit whoredoms and all manner of wickedness.

And he laid a tax of one fifth part of all they possessed, a fifth part of their gold and of their silver, and a fifth part of their ziff, and of their copper, and of their brass and their iron; and a fifth part of their fatlings; and also a fifth part of all their grain.

And all this did he take to support himself, and his wives and his concubines; and also his priests, and their wives and their concubines; thus he had changed the affairs of the kingdom.

For he put down all the priests that had been consecrated by his father, and consecrated new ones in their stead, such as were lifted up in the pride of their hearts.

Yea, and thus they were supported in their laziness, and in their idolatry, and in their whoredoms, by the taxes which king Noah had put upon his people; thus did the people labor exceedingly to support iniquity.

Yea, and they also became idolatrous, because they were deceived by the vain and flattering words of the king and priests; for they did speak flattering things unto them.

And it came to pass that king Noah built many elegant and spacious buildings; and he ornamented them with fine work of wood, and of all manner of precious things, of gold, and of silver, and of iron, and of brass, and of ziff, and of copper;

- 9 Dhe ai gjithashtu ndërtoi për vete një pallat të madh dhe një fron në mes të tij, gjithçka e të cilit ishte prej druri të çmueshëm dhe ishte stolitur me ar dhe argjend dhe me gjëra të çmueshme.
- 10 Dhe ai bëri gjithashtu që punëtorët e tij duhej të bënin brenda mureve të tempullit çdo lloj pune të çmueshme prej druri dhe prej bakri dhe prej tunxhi.
- 11 Dhe ndenjëset që ishin vendosur veçan për priftërinjtë e lartë, të cilat ishin lart të gjitha ndenjësve të tjera, ai i stolisi me ar të kulluar dhe ai bëri që një gjoksmbrojtëse të ndërtohet para tyre, që ata të mund të mbështetnin trupat e tyre dhe krahët e tyre mbi të, ndërsa ata do t'i flisnin popullit fjalë të gënjeshtërtë dhe të kota.
- 12 Dhe ndodhi që ai ndërtoi një kullë pranë tempullit; po, një kullë shumë të lartë, madje kaq të lartë, sa ai të mund të qëndronte mbi majën e saj dhe të shihte vendin e Shilomit dhe gjithashtu vendin e Shemlonit që zotërohej nga Lamanitët; dhe ai të mund të shihte madje të gjithë vendin rreth e përqark.
- 13 Dhe ndodhi që ai bëri që shumë ndërtesa të ndërtohen në vendin Shilom; dhe ai bëri të ndërtohet një kullë e madhe mbi kodrën në veri të vendit Shilom, që kishte qenë një vend strehimi për fëmijët e Nefit në kohën kur ata ikën nga toka; dhe kështu bëri ai me pasuritë që mori me anë të tatimit të popullit të tij.
- 14 Dhe ndodhi që ai e vuri zemrën e tij mbi pasuritë e tij dhe ai kaloi kohën e tij në jetesë të shthurur me bashkëshortet e tij dhe gratë e tij pa kurorë; dhe gjithashtu kështu e kalonin priftërinjtë e tij kohën e tyre, me lavire.
- 15 Dhe ndodhi që ai mbolli vreshta rreth e rrotull vendit; dhe ndërtoi shtrydhëse rrushi dhe bëri verë me shumicë; dhe si rrjedhim, ai u bë verëpirës dhe gjithashtu populli i tij.
- 16 Dhe ndodhi që Lamanitët filluan të vinin mbi popullin e tij, në numër të paktë dhe i vrisnin ata në arat e tyre dhe ndërsa ata ruanin grigjat e tyre.

And he also built him a spacious palace, and a throne in the midst thereof, all of which was of fine wood and was ornamented with gold and silver and with precious things.

And he also caused that his workmen should work all manner of fine work within the walls of the temple, of fine wood, and of copper, and of brass.

And the seats which were set apart for the high priests, which were above all the other seats, he did ornament with pure gold; and he caused a breast-work to be built before them, that they might rest their bodies and their arms upon while they should speak lying and vain words to his people.

And it came to pass that he built a tower near the temple; yea, a very high tower, even so high that he could stand upon the top thereof and overlook the land of Shilom, and also the land of Shemlon, which was possessed by the Lamanites; and he could even look over all the land round about.

And it came to pass that he caused many buildings to be built in the land Shilom; and he caused a great tower to be built on the hill north of the land Shilom, which had been a resort for the children of Nephi at the time they fled out of the land; and thus he did do with the riches which he obtained by the taxation of his people.

And it came to pass that he placed his heart upon his riches, and he spent his time in riotous living with his wives and his concubines; and so did also his priests spend their time with harlots.

And it came to pass that he planted vineyards round about in the land; and he built wine-presses, and made wine in abundance; and therefore he became a wine-bibber, and also his people.

And it came to pass that the Lamanites began to come in upon his people, upon small numbers, and to slay them in their fields, and while they were tending their flocks.

17 Dhe mbreti Noe dërgoi roje rreth e përçark vendit që t'i mbanin ata larg; por ai nuk dërgoi një numër të mjaftueshëm dhe Lamanitët erdhën mbi ta dhe i vranë ata, dhe nxorën shumë nga grigjat e tyre prej atij vendi, kështu Lamanitët filluan t'i shkatërronin dhe të ushtronin urrejtjen e tyre mbi ta.

18 Dhe ndodhi që mbreti Noe dërgoi ushtritë e tij kundër tyre dhe ata u shtynë tutje, ose i shtynë ata prapa për një kohë; prandaj ata u kthyen me gëzim me plaçkën e tyre.

19 Dhe tani, për shkak të kësaj fitoreje të madhe, ata u ngritën në kryelartësinë e zemrave të tyre; ata u mburrën për fuqinë e tyre, duke thënë se pesëdhjetë nga ata mund të përballonin mijëra nga Lamanitët; dhe kështu ata mburreshin dhe gëzoheshin në gjak dhe në derdhjen e gjakut të vëllezërve të tyre dhe kjo për shkak të ligësisë së mbretit dhe priftërinjve të tyre.

20 Dhe ndodhi që ishte një njeri mes tyre, emri i të cilit ishte Abinadi; dhe ai shkoi përpara mes tyre dhe filloi të profetizojë, duke thënë: Vini re, kështu thotë Zoti dhe kështu më ka urdhëruar ai, duke thënë: Shko përpara dhe thuajti këtij populli se kështu thotë Zoti—Mjerë këta njerëz, pasi unë kam parë neveritë e tyre dhe ligësinë e tyre dhe lavirësitë e tyre; dhe në qoftë se nuk pendohen, unë do t'i vizitoj ata në zemërimin tim.

21 Dhe në qoftë se nuk pendohen dhe nuk kthehen te Zoti, Perëndia i tyre, vini re, unë do t'i dorëzoj ata në duart e armiqve të tyre; po, dhe do të sillen në robëri; dhe ata do të vuajnë nga dora e armiqve të tyre.

22 Dhe do të ndodhë që ata do të dinë se unë jam Zoti, Perëndia i tyre dhe jam një Perëndi xheloz, që ndëshkon paudhësitë e popullit tim.

23 Dhe do të ndodhë që nëse ky popull nuk pendohet dhe nuk kthehet te Zoti, Perëndia i tyre, ata do të sillen në robëri; dhe askush nuk do t'i shpëtojë, veçse Zoti, Perëndia i Plotfuqishëm.

24 Po, dhe do të ndodhë që kur ata do të më thërrasin, unë do të jem i ngadaltë të dëgjoj thirrjet e tyre; po, dhe do të lejoj që ata të goditen nga armiqtë e tyre.

And king Noah sent guards round about the land to keep them off; but he did not send a sufficient number, and the Lamanites came upon them and killed them, and drove many of their flocks out of the land; thus the Lamanites began to destroy them, and to exercise their hatred upon them.

And it came to pass that king Noah sent his armies against them, and they were driven back, or they drove them back for a time; therefore, they returned rejoicing in their spoil.

And now, because of this great victory they were lifted up in the pride of their hearts; they did boast in their own strength, saying that their fifty could stand against thousands of the Lamanites; and thus they did boast, and did delight in blood, and the shedding of the blood of their brethren, and this because of the wickedness of their king and priests.

And it came to pass that there was a man among them whose name was Abinadi; and he went forth among them, and began to prophesy, saying: Behold, thus saith the Lord, and thus hath he commanded me, saying, Go forth, and say unto this people, thus saith the Lord—Wo be unto this people, for I have seen their abominations, and their wickedness, and their whoredoms; and except they repent I will visit them in mine anger.

And except they repent and turn to the Lord their God, behold, I will deliver them into the hands of their enemies; yea, and they shall be brought into bondage; and they shall be afflicted by the hand of their enemies.

And it shall come to pass that they shall know that I am the Lord their God, and am a jealous God, visiting the iniquities of my people.

And it shall come to pass that except this people repent and turn unto the Lord their God, they shall be brought into bondage; and none shall deliver them, except it be the Lord the Almighty God.

Yea, and it shall come to pass that when they shall cry unto me I will be slow to hear their cries; yea, and I will suffer them that they be smitten by their enemies.

- 25 Dhe në qoftë se nuk pendohen në thes lire dhe hi dhe ta lutin me fuqi Zotin, Perëndinë e tyre, unë nuk do t'i dëgjoj lutjet e tyre, as nuk do t'i shpëtoj nga vuajtjet e tyre; dhe kështu thotë Zoti dhe kështu më ka urdhëruar mua.
- 26 Dhe ndodhi që kur Abinadi u kishte folur këto fjalë atyre, ata u zemëruan me të dhe kërkuan t'i merrnin jetën; por Zoti e shpëtoi atë nga duart e tyre.
- 27 Tani, kur mbreti Noe dëgjoi fjalët që Abinadi i foli popullit, edhe ai u zemërua; dhe tha: Kush është Abinadi, që unë dhe populli im duhet të gjykohe mi prej tij, ose kush është Zoti që do të sjellë mbi popullin tim vuajtje kaq të mëdha?
- 28 Unë ju urdhëroj juve të ma sillni Abinadin këtu, që unë të mund ta vras, pasi ai i ka thënë këto gjëra që të nxisë njerëzit e mi në zemërim njëri me tjetrin dhe të ngrejë grindje mes popullit tim; prandaj unë do ta vras atë.
- 29 Tani, sytë e njerëzve ishin verbuar; prandaj ata ngurtësuan zemrat e tyre kundër fjalëve të Abinadit dhe ata u përpoqën që nga ajo kohë e më pas ta kapnin atë. Dhe mbreti Noe e ngurtësoi zemrën e tij kundër fjalës së Zotit dhe ai nuk u pendua për punët e tij të liga.

And except they repent in sackcloth and ashes, and cry mightily to the Lord their God, I will not hear their prayers, neither will I deliver them out of their afflictions; and thus saith the Lord, and thus hath he commanded me.

Now it came to pass that when Abinadi had spoken these words unto them they were wroth with him, and sought to take away his life; but the Lord delivered him out of their hands.

Now when king Noah had heard of the words which Abinadi had spoken unto the people, he was also wroth; and he said: Who is Abinadi, that I and my people should be judged of him, or who is the Lord, that shall bring upon my people such great affliction?

I command you to bring Abinadi hither, that I may slay him, for he has said these things that he might stir up my people to anger one with another, and to raise contentions among my people; therefore I will slay him.

Now the eyes of the people were blinded; therefore they hardened their hearts against the words of Abinadi, and they sought from that time forward to take him. And king Noah hardened his heart against the word of the Lord, and he did not repent of his evil doings.

Mosia 12

- 1 Dhe ndodhi që pas hapësirës së dy vjetëve Abinadi erdhi mes tyre i maskuar, që ata nuk e njohën dhe filloi të profetizonte mes tyre, duke thënë: Kështu më ka urdhëruar Zoti, duke thënë—Abinadi, shko dhe profetizo te ky populli im, pasi ata kanë ngurtësuar zemrat e tyre kundër fjalëve të mia; ata nuk janë penduar për punët e tyre të liga; prandaj unë do t'i vizitoj ata në zemërimin tim, po, në zemërimin tim të rreptë do t'i vizitoj ata për paudhësitë dhe neveritë e tyre.
- 2 Po, mjerë ky brez! Dhe Zoti më tha: Shtrihe dorën tënde dhe profetizo, duke thënë: Kështu thotë Zoti, do të ndodhë që ky brez, për shkak të paudhësive të tyre do të sillen në robëri dhe do të goditen në faqe; po, dhe do të dëbohen nga njerëzit dhe do të vriten; dhe hutat e ajrit dhe qentë, po, dhe kafshët e egra, do të përpijnë mishin e tyre.
- 3 Dhe do të ndodhë që jeta e mbretit Noe do të vlerësohet madje si një plaçkë në një furrë të nxehtë; pasi ai do të dijë se unë jam Zoti.
- 4 Dhe do të ndodhë që unë do ta qëlloj këtë popullin tim me mjerime të rënda, po, me zi buke dhe me epidemi dhe do të bëj që ata të ulërijnë gjithë ditën e ditës.
- 5 Po, dhe unë do të bëj që ata të kenë barra të lidhura mbi shpinat e tyre dhe ata do të dëbohen si një gomar pa gojë.
- 6 Dhe do të ndodhë që unë do të bëj që mbi ta të bjerë breshër dhe ai do t'i godasë ata; dhe do të goditen nga era e lindjes; dhe insektet gjithashtu do të mbulojnë tokën e tyre dhe do të përpijnë drithin e tyre.
- 7 Dhe ata do të goditen nga një epidemi e madhe—dhe të gjithë këtë unë do ta bëj për shkak të paudhësive dhe neverive të tyre.
- 8 Dhe do të ndodhë që në qoftë se ata nuk pendohen, unë do t'i shkatërroj plotësisht nga faqja e dheut; por, ata do të lënë një anal pas tyre dhe unë do ta ruaj atë për kombet e tjera që do të zotërojnë tokën; po, madje këtë unë do ta bëj që të mund t'i zbuloj neveritë e këtij populli te kombet e tjera. Dhe shumë gjëra profetizoi Abinadi kundër këtij populli.

Mosiah 12

And it came to pass that after the space of two years that Abinadi came among them in disguise, that they knew him not, and began to prophesy among them, saying: Thus has the Lord commanded me, saying—Abinadi, go and prophesy unto this my people, for they have hardened their hearts against my words; they have repented not of their evil doings; therefore, I will visit them in my anger, yea, in my fierce anger will I visit them in their iniquities and abominations.

Yea, wo be unto this generation! And the Lord said unto me: Stretch forth thy hand and prophesy, saying: Thus saith the Lord, it shall come to pass that this generation, because of their iniquities, shall be brought into bondage, and shall be smitten on the cheek; yea, and shall be driven by men, and shall be slain; and the vultures of the air, and the dogs, yea, and the wild beasts, shall devour their flesh.

And it shall come to pass that the life of king Noah shall be valued even as a garment in a hot furnace; for he shall know that I am the Lord.

And it shall come to pass that I will smite this my people with sore afflictions, yea, with famine and with pestilence; and I will cause that they shall howl all the day long.

Yea, and I will cause that they shall have burdens lashed upon their backs; and they shall be driven before like a dumb ass.

And it shall come to pass that I will send forth hail among them, and it shall smite them; and they shall also be smitten with the east wind; and insects shall pester their land also, and devour their grain.

And they shall be smitten with a great pestilence—and all this will I do because of their iniquities and abominations.

And it shall come to pass that except they repent I will utterly destroy them from off the face of the earth; yet they shall leave a record behind them, and I will preserve them for other nations which shall possess the land; yea, even this will I do that I may discover the abominations of this people to other nations. And many things did Abinadi prophesy against this people.

9 Dhe ndodhi që ata u zemëruan me të; dhe e morën atë dhe e çuan të lidhur para mbretit, dhe i thanë mbretit: Shiko, ne kemi sjellë një njeri para teje, i cili ka profetizuar të këqija në lidhje me njerëzit e tu dhe thotë se Perëndia do t'i shkatërrojë ata.

10 Dhe gjithashtu ai profetizoi të këqija në lidhje me jetën tënde dhe thotë se jeta jote do të jetë si një plaçkë në një furrë zjarri.

11 Dhe përsëri ai thotë se ti do të jesh si një kërcell, madje si një kërcell i tharë i fushës, që shkelet nga kafshët dhe shtypet nën këmbë.

12 Dhe përsëri ai thotë se ti do të jesh si lulet e një gjembaçi i cili kur është krejtësisht i bërë, në qoftë se fryn era, e merr dhe e rrokullis mbi faqe të dheut. Dhe ai pretendon se Zoti e ka thënë atë. Dhe ai thotë se e gjitha kjo do të vijë mbi ty, në qoftë se ti nuk pendohesh dhe kjo për shkak të paudhësive të tua.

13 Dhe tani, O mbret, ç'të keqe të madhe ke bërë ose ç'mëkate të mëdha ka bërë populli yt, që ne duhet të dënohemi nga Perëndia ose të gjykohe mi nga ky njeri?

14 Dhe tani, O mbret, shiko, ne jemi të pafajshëm, dhe ti, O mbret, nuk ke mëkatuar; prandaj, ky njeri ka gënjyer në lidhje me ty dhe ai ka profetizuar më kot.

15 Dhe vër re, ne jemi të fortë, ne nuk do të bëhemi robër ose të merremi skllëvër nga armiqtë tanë; po, dhe ti ke përparuar në tokë dhe ti gjithashtu do të përparosh.

16 Vër re, ja ku është njeriu; ne e dorëzojmë në duart e tua; ti mund të bësh me të si të duket ty mirë.

17 Dhe ndodhi që mbreti Noe bëri që Abinadi të futej në burg; dhe ai urdhëroi që priftërinjtë të mblidheshin së bashku, që ai të mund të mbante me ta një këshill, se ç'të bënte me të.

18 Dhe ndodhi që ata i thanë mbretit: Sille këtu, që ne të mund ta pyesim atë; dhe mbreti urdhëroi që ai të sillej para tyre.

And it came to pass that they were angry with him; and they took him and carried him bound before the king, and said unto the king: Behold, we have brought a man before thee who has prophesied evil concerning thy people, and saith that God will destroy them.

And he also prophesieth evil concerning thy life, and saith that thy life shall be as a garment in a furnace of fire.

And again, he saith that thou shalt be as a stalk, even as a dry stalk of the field, which is run over by the beasts and trodden under foot.

And again, he saith thou shalt be as the blossoms of a thistle, which, when it is fully ripe, if the wind bloweth, it is driven forth upon the face of the land. And he pretendeth the Lord hath spoken it. And he saith all this shall come upon thee except thou repent, and this because of thine iniquities.

And now, O king, what great evil hast thou done, or what great sins have thy people committed, that we should be condemned of God or judged of this man?

And now, O king, behold, we are guiltless, and thou, O king, hast not sinned; therefore, this man has lied concerning you, and he has prophesied in vain.

And behold, we are strong, we shall not come into bondage, or be taken captive by our enemies; yea, and thou hast prospered in the land, and thou shalt also prosper.

Behold, here is the man, we deliver him into thy hands; thou mayest do with him as seemeth thee good.

And it came to pass that king Noah caused that Abinadi should be cast into prison; and he commanded that the priests should gather themselves together that he might hold a council with them what he should do with him.

And it came to pass that they said unto the king: Bring him hither that we may question him; and the king commanded that he should be brought before them.

19 Dhe ata filluan ta pyesnin, që ta kapnin atë me fjalë; kështu që të kishin përse ta akuzonin; por ai u përgjigj me guxim dhe i përballoi të gjitha pyetjet e tyre, po, për çudinë e tyre; pasi ai u bëri ballë atyre në të gjitha pyetjet e tyre dhe i ngatërroi ata në të gjitha fjalët e tyre.

20 Dhe ndodhi që njëri prej tyre i tha atij: Ç'kuptim kanë fjalët që janë shkruar dhe të cilat na janë mësuar nga etërit tanë, që thonë:

21 Sa të bukura janë mbi male këmbët e atij që sjell lajme të mira; që njofton paqe; që sjell lajme të bukura për të mirë; që shpall shpëtim; që i thotë Sionit, Perëndia Yt mbretëron;

22 Rojat e tua do të ngrejnë zërin; me zë së bashku ata do të këndojnë; pasi ata do të shohin sy për sy kur Zoti do të sjellë përsëri Sionin;

23 Shpërtheni në gëzim; këndonit së bashku ju vende të humbura të Jeruzalemit; pasi Zoti e ka qetësuar popullin e tij, ai e ka shëlbuar Jeruzalemin.

24 Zoti ka zhveshur krahun e tij të shenjtë në sytë e të gjitha kombeve dhe të gjitha skajet e tokës do të shohin shpëtimin e Perëndisë sonë?

25 Dhe tani Abinadi u tha atyre: A jeni ju priftërinj dhe pretendoni se e mësoni këtë popull dhe se kuptoni shpirtin e profetizimit, dhe megjithatë, doni të dini prej meje se ç'duan të thonë këto gjëra?

26 Unë po ju them juve, mjerë ju që keni përdhosur udhët e Zotit! Pasi, në qoftë se ju i kuptoni këto gjëra, ju nuk i keni mësuar ato; prandaj, keni përdhosur udhët e Zotit.

27 Ju nuk i keni përdorur zemrat tuaja që të kuptoni; prandaj ju nuk keni qenë të urtë. Prandaj ç'i mësoni ju këtij populli?

28 Dhe ata thanë: Ne i mësojmë ligjin e Moisiut.

29 Dhe përsëri, ai u tha atyre: Në qoftë se ju u mësoni ligjin e Moisiut, pse nuk e zbatoni atë? Pse ia keni kushtuar zemrat tuaja pasurive? Pse bëni lavirësi dhe shpenzoni fuqinë tuaj me lavire, po, dhe e bëni këtë popull të bëjë mëkate, që Zoti të ketë shkak të më dërgojë mua për të profetizuar kundër këtij populli, po, madje një të keqe të madhe kundër këtij populli?

30 A nuk e dini ju se unë them të vërtetën? Po, ju e dini se unë them të vërtetën; dhe ju duhet të dridheni para Perëndisë.

And they began to question him, that they might cross him, that thereby they might have wherewith to accuse him; but he answered them boldly, and withstood all their questions, yea, to their astonishment; for he did withstand them in all their questions, and did confound them in all their words.

And it came to pass that one of them said unto him: What meaneth the words which are written, and which have been taught by our fathers, saying:

How beautiful upon the mountains are the feet of him that bringeth good tidings; that publisheth peace; that bringeth good tidings of good; that publisheth salvation; that saith unto Zion, Thy God reigneth;

Thy watchmen shall lift up the voice; with the voice together shall they sing; for they shall see eye to eye when the Lord shall bring again Zion;

Break forth into joy; sing together ye waste places of Jerusalem; for the Lord hath comforted his people, he hath redeemed Jerusalem;

The Lord hath made bare his holy arm in the eyes of all the nations, and all the ends of the earth shall see the salvation of our God?

And now Abinadi said unto them: Are you priests, and pretend to teach this people, and to understand the spirit of prophesying, and yet desire to know of me what these things mean?

I say unto you, wo be unto you for perverting the ways of the Lord! For if ye understand these things ye have not taught them; therefore, ye have perverted the ways of the Lord.

Ye have not applied your hearts to understanding; therefore, ye have not been wise. Therefore, what teach ye this people?

And they said: We teach the law of Moses.

And again he said unto them: If ye teach the law of Moses why do ye not keep it? Why do ye set your hearts upon riches? Why do ye commit whoredoms and spend your strength with harlots, yea, and cause this people to commit sin, that the Lord has cause to send me to prophesy against this people, yea, even a great evil against this people?

Know ye not that I speak the truth? Yea, ye know that I speak the truth; and you ought to tremble before God.

- 31 Dhe do të ndodhë që ju do të qëlloheni për paudhësitë tuaja, pasi ju keni thënë se u mësoni ligjin e Moisiut. Dhe ç'dini ju në lidhje me ligjin e Moisiut? A vjen shpëtimi me anë të ligjit të Moisiut? Ç'thoni ju?
- 32 Dhe ata u përgjigjën dhe thanë se shpëtimi vinte nëpërmjet ligjit të Moisiut.
- 33 Por tani, Abinadi u tha atyre: Unë e di, në qoftë se zbatoni urdhërimet e Perëndisë, ju do të shpëtoheni; po, në qoftë se zbatoni urdhërimet që Zoti i dha Moisiut në malin Sinai, duke thënë:
- 34 Unë jam Zoti, Perëndia yt që të nxori ty nga toka e Egjiptit, nga shtëpia e robërisë.
- 35 Ti nuk do të kesh tjetër Perëndi para meje.
- 36 Ti nuk do të bësh nga vetja ndonjë skulpturë, ose ndonjë shëmbëllturyrë të ndonjë gjëje lart në qiell, ose të gjërave që janë poshtë në tokë.
- 37 Tani Abinadi u tha atyre, I keni bërë ju të gjitha këto? Unë ju them juve, Jo, nuk i keni bërë. Dhe a i keni mësuar këtij populli se ata duhet t'i bëjnë të gjitha këto gjëra? Unë ju them juve, Jo, ju nuk e keni bërë.

And it shall come to pass that ye shall be smitten for your iniquities, for ye have said that ye teach the law of Moses. And what know ye concerning the law of Moses? Doth salvation come by the law of Moses? What say ye?

And they answered and said that salvation did come by the law of Moses.

But now Abinadi said unto them: I know if ye keep the commandments of God ye shall be saved; yea, if ye keep the commandments which the Lord delivered unto Moses in the mount of Sinai, saying:

I am the Lord thy God, who hath brought thee out of the land of Egypt, out of the house of bondage.

Thou shalt have no other God before me.

Thou shalt not make unto thee any graven image, or any likeness of any thing in heaven above, or things which are in the earth beneath.

Now Abinadi said unto them, Have ye done all this? I say unto you, Nay, ye have not. And have ye taught this people that they should do all these things? I say unto you, Nay, ye have not.

Mosia 13

- 1 Dhe tani, kur mbreti i dëgjoi këto fjalë, ai u tha priftërinjve të tij: Merreni këtë njeri dhe vriteni; pasi çfarë mund të bëjmë ne me të, pasi ai është i çmendur.
- 2 Dhe ata shkuan përpara dhe u përpoqën të vinin duart e tyre mbi të, por ai u qëndroi atyre dhe u tha:
- 3 Mos më prekni, pasi Perëndia do t'ju godasë në qoftë se ju vini duart mbi mua, pasi nuk kam dhënë njoftimin që Zoti më dërgoi të jap; as nuk ju kam thënë atë që kërkuat, që unë duhet të thoja; prandaj Perëndia nuk do të lejojë që unë të shkatërrohem në këtë moment.
- 4 Por, unë duhet të plotësoj urdhërimet që Perëndia më ka urdhëruar mua; dhe meqë unë ju kam thënë të vërtetën, ju jeni zemëruar me mua. Dhe përsëri, pasi unë kam folur fjalën e Perëndisë, ju më keni gjykuar që jam i çmendur.
- 5 Tani ndodhi që pasi Abinadi foli këto fjalë, njerëzit e mbretit Noe nuk guxuan ta preknin me dorë, pasi Shpirti i Zotit ishte mbi të; dhe fytyra e tij shndriti me një shkëlqim të madh, madje sikurse ajo e Moisiut kur ishte në malin Sinai, ndërsa po fliste me Zotin.
- 6 Dhe ai foli me fuqi dhe autoritet nga Perëndia; dhe ai i vazhdoi fjalët e tij, duke thënë:
- 7 Ju e shihni se nuk keni fuqi të më vrisni mua, prandaj unë mbaroj mesazhin tim. Po, dhe unë vë re se ai ju shpon në zemrat tuaja, sepse unë ju them të vërtetën në lidhje me paudhësitë tuaja.
- 8 Po, dhe fjalët e mia ju mbushin me habi dhe çudi dhe me zemërim.
- 9 Por unë mbaroj mesazhin tim; dhe pastaj nuk ka rëndësi se ku do të shkoj, në qoftë se unë jam i shpëtuar.
- 10 Por vetëm këtë unë do t'ju them, çfarë bëni me mua, pas kësaj, do të jetë një simbol dhe një shenjë e gjërave që do të vijnë.
- 11 Dhe tani, unë ju lexoj pjesën e mbetur të urdhërimeve të Perëndisë, pasi unë vë re se ato nuk janë shkruar në zemrat tuaja; unë vë re se keni studiuar dhe keni mësuar paudhësi në pjesën më të madhe të jetës suaj.

Mosiah 13

And now when the king had heard these words, he said unto his priests: Away with this fellow, and slay him; for what have we to do with him, for he is mad.

And they stood forth and attempted to lay their hands on him; but he withstood them, and said unto them:

Touch me not, for God shall smite you if ye lay your hands upon me, for I have not delivered the message which the Lord sent me to deliver; neither have I told you that which ye requested that I should tell; therefore, God will not suffer that I shall be destroyed at this time.

But I must fulfil the commandments wherewith God has commanded me; and because I have told you the truth ye are angry with me. And again, because I have spoken the word of God ye have judged me that I am mad.

Now it came to pass after Abinadi had spoken these words that the people of king Noah durst not lay their hands on him, for the Spirit of the Lord was upon him; and his face shone with exceeding luster, even as Moses' did while in the mount of Sinai, while speaking with the Lord.

And he spake with power and authority from God; and he continued his words, saying:

Ye see that ye have not power to slay me, therefore I finish my message. Yea, and I perceive that it cuts you to your hearts because I tell you the truth concerning your iniquities.

Yea, and my words fill you with wonder and amazement, and with anger.

But I finish my message; and then it matters not whither I go, if it so be that I am saved.

But this much I tell you, what you do with me, after this, shall be as a type and a shadow of things which are to come.

And now I read unto you the remainder of the commandments of God, for I perceive that they are not written in your hearts; I perceive that ye have studied and taught iniquity the most part of your lives.

12 Dhe tani, ju e mbani mend se unë ju thashë: Ti nuk do të bësh nga vetja ndonjë skulpturë, ose ndonjë shëmbëllturyrë të ndonjë prej gjërave që janë lart në qiell, ose të gjërave që janë poshtë në tokë, ose që janë në ujë nën tokë.

13 Dhe përsëri: Ti nuk duhet ta përkulësh veten tënde para tyre, as t'u shërbesh atyre; pasi unë Zoti, Perëndia yt, jam një Perëndi xheloz që ndëshkoj paudhësitë e etërve ndaj fëmijëve, deri në brezat e tretë dhe të katërt të atyre që më urrejnë;

14 Dhe tregoj mëshirë ndaj mijëra prej tyre që më duan dhe zbatojnë urdhërimet e mia.

15 Ti nuk do të marrësh më kot emrin e Zotit, Perëndisë tënd; pasi Zoti nuk do ta quajë të pafajshëm atë që merr emrin e tij më kot.

16 Mbjaj mend ditën e shabatit, që ta mbash të shenjtë.

17 Gjashtë ditë do të punosh; dhe bëj gjithë punën tënde.

18 Por, ditën e shtatë, shabatit e Zotit, Perëndisë tënd, ti nuk duhet të bësh ndonjë punë, as ti, as biri yt, as bija jote, as shërbëtori yt, as shërbëtorja jote, as bagëtia jote, as njeriu i huaj që është brenda portës tënde;

19 Pasi në gjashtë ditë Zoti bëri qiellin dhe tokën dhe detin, dhe gjithçka që është në to; prandaj Zoti e bekoji ditën e shabatit dhe e shenjtëroi atë.

20 Ndero atin tënd dhe nënën tënde, që ditët e tua të mund të zgjaten mbi tokën, të cilën Zoti, Perëndia yt, ta dha ty.

21 Mos vrit.

22 Mos bëj shkelje kurore. Mos vidh.

23 Mos jep dëshmi të rreme kundër fqinjit tënd.

24 Ti nuk duhet të lakmosh shtëpinë e fqinjit tënd, ti nuk duhet të lakmosh gruan e fqinjit tënd, as shërbëtorin e tij, as shërbëtoren e tij, as kaun e tij, as gomarin e tij, as ndonjë gjë që është e fqinjit tënd.

25 Dhe ndodhi që pasi Abinadi u dha fund këtyre thënieve, ai u tha atyre: A i keni mësuar këtij populli, që ata duhet të respektojnë të bëjnë të gjitha këto gjëra për t'i zbatuar këto urdhërime?

And now, ye remember that I said unto you: Thou shalt not make unto thee any graven image, or any likeness of things which are in heaven above, or which are in the earth beneath, or which are in the water under the earth.

And again: Thou shalt not bow down thyself unto them, nor serve them; for I the Lord thy God am a jealous God, visiting the iniquities of the fathers upon the children, unto the third and fourth generations of them that hate me;

And showing mercy unto thousands of them that love me and keep my commandments.

Thou shalt not take the name of the Lord thy God in vain; for the Lord will not hold him guiltless that taketh his name in vain.

Remember the sabbath day, to keep it holy.

Six days shalt thou labor, and do all thy work;

But the seventh day, the sabbath of the Lord thy God, thou shalt not do any work, thou, nor thy son, nor thy daughter, thy man-servant, nor thy maid-servant, nor thy cattle, nor thy stranger that is within thy gates;

For in six days the Lord made heaven and earth, and the sea, and all that in them is; wherefore the Lord blessed the sabbath day, and hallowed it.

Honor thy father and thy mother, that thy days may be long upon the land which the Lord thy God giveth thee.

Thou shalt not kill.

Thou shalt not commit adultery. Thou shalt not steal.

Thou shalt not bear false witness against thy neighbor.

Thou shalt not covet thy neighbor's house, thou shalt not covet thy neighbor's wife, nor his man-servant, nor his maid-servant, nor his ox, nor his ass, nor anything that is thy neighbor's.

And it came to pass that after Abinadi had made an end of these sayings that he said unto them: Have ye taught this people that they should observe to do all these things for to keep these commandments?

26 Unë ju them juve, Jo; pasi po ta kishit bërë, Zoti nuk do të më kishte bërë të vija këtu dhe të profetizojta të këqija në lidhje me këtë popull.

27 Dhe tani, ju keni thënë se shpëtimi vjen nëpërmjet ligjit të Moisiut. Unë ju them juve se është e domosdoshme, që ju duhet të zbatoni akoma ligjin e Moisiut; por unë ju them se do të vijë koha, që nuk do të jetë më e domosdoshme të zbatoni ligjin e Moisiut.

28 Dhe për më tepër, unë ju them juve se shpëtimi nuk vjen vetëm nëpërmjet ligjit; dhe po të mos ishte për shlyerjen që vetë Perëndia do të bëjë për mëkatet dhe paudhësitë e popullit të tij, ata do të mbaronin patjetër, pavarësisht nga ligji i Moisiut.

29 Dhe tani unë po ju them juve, se ishte e domosdoshme të kishte një ligj, që t'u jepej fëmijëve të Izraelit, po, madje një ligj shumë të rreptë; pasi ata ishin një popull kokëfortë, të gatshëm për të bërë paudhësi dhe të ngadalshëm të kujtojnë Zotin, Perëndinë e tyre.

30 Prandaj, kishte një ligj të dhënë ndaj tyre, po, një ligj kryerjesh dhe ordinancash, një ligj që ata duhej ta respektonin rreptësisht nga dita në ditë, për t'i bërë ata të kujtonin Perëndinë dhe detyrën e tyre kundrejt tij.

31 Por vini re, unë ju them se të gjitha këto ishin simbole gjërash që do të vinin.

32 Dhe tani, a e kuptuan ata ligjin? Unë ju them juve Jo, jo të gjithë ata e kuptuan ligjin; dhe kjo për shkak të ngurtësimi të zemrave të tyre; pasi ata nuk kuptuan, se asnjë njeri nuk mund të shpëtonte, veçse nëpërmjet shëlbimit të Perëndisë.

33 Pasi vini re, a nuk u profetizoi Moisiu atyre në lidhje me ardhjen e Mesias dhe se Perëndia do ta shëlbonte popullin e tij? Po, dhe madje të gjithë profetët që kanë profetizuar, që kur bota filloi—a nuk kanë folur ata pak a shumë në lidhje me këto gjëra?

34 A nuk kanë thënë ata se Perëndia vetë do të vinte poshtë mes fëmijëve të njerëzve dhe do të merrte mbi vete formën e njeriut dhe do të shkante përpara në fuqi të madhe mbi faqen e dheut?

35 Po, dhe a nuk kanë thënë ata gjithashtu, se ai do të bënte që të ndodhte ringjallja e të vdekurve dhe se ai vetë do të ishte i brengosur dhe i vuajtur?

I say unto you, Nay; for if ye had, the Lord would not have caused me to come forth and to prophesy evil concerning this people.

And now ye have said that salvation cometh by the law of Moses. I say unto you that it is expedient that ye should keep the law of Moses as yet; but I say unto you, that the time shall come when it shall no more be expedient to keep the law of Moses.

And moreover, I say unto you, that salvation doth not come by the law alone; and were it not for the atonement, which God himself shall make for the sins and iniquities of his people, that they must unavoidably perish, notwithstanding the law of Moses.

And now I say unto you that it was expedient that there should be a law given to the children of Israel, yea, even a very strict law; for they were a stiffnecked people, quick to do iniquity, and slow to remember the Lord their God;

Therefore there was a law given them, yea, a law of performances and of ordinances, a law which they were to observe strictly from day to day, to keep them in remembrance of God and their duty towards him.

But behold, I say unto you, that all these things were types of things to come.

And now, did they understand the law? I say unto you, Nay, they did not all understand the law; and this because of the hardness of their hearts; for they understood not that there could not any man be saved except it were through the redemption of God.

For behold, did not Moses prophesy unto them concerning the coming of the Messiah, and that God should redeem his people? Yea, and even all the prophets who have prophesied ever since the world began—have they not spoken more or less concerning these things?

Have they not said that God himself should come down among the children of men, and take upon him the form of man, and go forth in mighty power upon the face of the earth?

Yea, and have they not said also that he should bring to pass the resurrection of the dead, and that he, himself, should be oppressed and afflicted?

Mosia 14

- 1 Po, nuk thotë edhe Isaia: Kush e ka besuar lajmin tonë dhe kujt i është treguar krahu i Zotit?
- 2 Pasi ai do të rritet para tij si një bimë e njomë dhe si një rrënjë që del nga toka e thatë; ai s'ka as trajtë, as hijeshi; dhe kur ne do ta shohim atë, nuk do të ketë bukuri për ta dëshiruar.
- 3 Ai është i përbuzur dhe i braktisur nga njerëzit; një njeri dhembjesh dhe i familjarizuar me vuajtje, sikurse ai, përballë të cilit gjithëkush fsheh fytyrën, i përbuzur dhe ne nuk e çmuam.
- 4 Me siguri, ai ka mbajtur brengat tona dhe që i ngarkuar me dhimbjet tona; megjithatë, ne e çmonim atë të goditur, të rrahur nga Perëndia dhe të mjeruar.
- 5 Por, ai u plagos për shkeljet tona, ai u shtyp për paudhësitë tona; ndëshkimi i paqes sonë ishte mbi të; dhe me vurratat e tij, ne u shëruam.
- 6 Ne të gjithë, si dele, kemi shkuar në udhën e gabuar; secili prej nesh ka vajtur në udhën e vet; dhe Zoti ka vënë mbi të, paudhësitë e ne të gjithëve.
- 7 Ai ishte i shtypur dhe ishte i pikëlluar, por nuk e hapi gojën; ai u soll si një qengj që çohet në thertore dhe sikur një dele para atyre që e qethin nuk thotë gjë, kështu ai nuk e hapi gojën.
- 8 Ai u mor nga burgu dhe nga gjykimi; dhe kush do ta shpallë brezin e tij? Pasi ai ishte përjashtuar nga toka e të gjallëve; pasi për shkeljet e popullit tim ai u godit.
- 9 Dhe varrin e tij e pati me të ligjtë, por që me të pasurin në vdekjen e tij; meqë ai s'kishte bërë ndonjë të keqe dhe nuk kishte dalë ndonjë mashtrim nga goja e tij.
- 10 Por, i pëlqeu Zotit ta mavijoste; ai e vuri në pikëllim; pasi të ketë dhënë shpirtin e tij si fli për mëkatin, ai do të shohë farën e tij, ai do të zgjasë ditët e tij dhe kënaqësia e Zotit do të përparojë në dorën e tij.
- 11 Ai do të shohë vuajtjet e shpirtit të tij dhe do të jetë i kënaqur; nga ditoria e tij shërbëtori im i drejtë do të shfajësojë shumë; pasi ai do të mbajë paudhësitë e tyre.

Mosiah 14

Yea, even doth not Isaiah say: Who hath believed our report, and to whom is the arm of the Lord revealed?

For he shall grow up before him as a tender plant, and as a root out of dry ground; he hath no form nor comeliness; and when we shall see him there is no beauty that we should desire him.

He is despised and rejected of men; a man of sorrows, and acquainted with grief; and we hid as it were our faces from him; he was despised, and we esteemed him not.

Surely he has borne our griefs, and carried our sorrows; yet we did esteem him stricken, smitten of God, and afflicted.

But he was wounded for our transgressions, he was bruised for our iniquities; the chastisement of our peace was upon him; and with his stripes we are healed.

All we, like sheep, have gone astray; we have turned every one to his own way; and the Lord hath laid on him the iniquities of us all.

He was oppressed, and he was afflicted, yet he opened not his mouth; he is brought as a lamb to the slaughter, and as a sheep before her shearers is dumb so he opened not his mouth.

He was taken from prison and from judgment; and who shall declare his generation? For he was cut off out of the land of the living; for the transgressions of my people was he stricken.

And he made his grave with the wicked, and with the rich in his death; because he had done no evil, neither was any deceit in his mouth.

Yet it pleased the Lord to bruise him; he hath put him to grief; when thou shalt make his soul an offering for sin he shall see his seed, he shall prolong his days, and the pleasure of the Lord shall prosper in his hand.

He shall see the travail of his soul, and shall be satisfied; by his knowledge shall my righteous servant justify many; for he shall bear their iniquities.

12 Prandaj unë do t'i ndaj atij një pjesë me të
mëdhenjtë dhe ai do ta ndajë plaçkën me të fortët;
sepse ai i dha shpirtin e tij vdekjes dhe u numërua
me shkelësit; dhe ai mbajti mëkatet e shumë vetave
dhe bëri ndërmjetësi për shkelësit.

Therefore will I divide him a portion with the
great, and he shall divide the spoil with the strong;
because he hath poured out his soul unto death; and
he was numbered with the transgressors; and he
bore the sins of many, and made intercession for the
transgressors.

Mosia 15

- 1 Dhe tani Abinadi u tha atyre: Unë do të doja që ju të mund të kuptoni që Perëndia vetë do të zbresë mes fëmijëve të njerëzve dhe do të shëlbejë popullin e tij.
- 2 Dhe sepse ai jeton në mish, ai do të quhet Biri i Perëndisë dhe duke ia nënshtruar mishin vullnetit të Atit, ai është Ati dhe Biri—
- 3 Ati, sepse ai u zu nëpërmjet fuqisë së Perëndisë; dhe Biri, për shkak të mishit; duke u bërë kështu Ati dhe Biri—
- 4 Dhe ata janë një Perëndi, po pikërisht Ati i Amshuar i qiellit dhe i tokës.
- 5 Dhe kështu, mishi duke iu nënshtruar Shpirtit, ose Biri të Atit, duke qenë një Perëndi, vuan tundim dhe nuk i nënshtrohet tundimit, por duron që të përqeshet dhe të fshikullohet dhe të dëbohet, dhe të mohohet nga populli i tij.
- 6 Dhe pas gjithë kësaj, pasi të ketë bërë shumë mrekulli të mëdha mes fëmijëve të njerëzve, ai do të çohet, po, madje ashtu sikurse tha Isaia, si një dele që është pa gojë para atyre që e qethin, ashtu ai nuk e hapi gojën e tij.
- 7 Po, madje kështu ai do të çohet, i kryqëzuar dhe i vrarë, mishi duke u nënshtruar madje deri në vdekje, vullneti i Birit duke u shkrirë në vullnetin e Atit.
- 8 Dhe kështu Perëndia këput lidhjet e vdekjes, duke korrur fitore mbi vdekjen; duke i dhënë Birit fuqi të bëjë ndërmjetësim për fëmijët e njerëzve—
- 9 Duke u ngjitur në qiell, duke pasur zemrën e mëshirës; duke qenë i mbushur me dhembshuri ndaj fëmijëve të njerëzve; duke qëndruar mes tyre dhe drejtësisë; duke këputur lidhjet e vdekjes, duke marrë përsipër paudhësinë e tyre dhe shkeljet e tyre, duke i shëlbuar ata dhe duke plotësuar kërkesat e drejtësisë.
- 10 Dhe tani, unë po ju them, kush do ta shpallë brezin e tij? Vini re, unë ju them që kur shpirti i tij të jetë bërë një fli për mëkatin, ai do të shohë farën e tij. Dhe tani ç'thoni ju? Dhe kush do të jetë fara e tij?

Mosiah 15

And now Abinadi said unto them: I would that ye should understand that God himself shall come down among the children of men, and shall redeem his people.

And because he dwelleth in flesh he shall be called the Son of God, and having subjected the flesh to the will of the Father, being the Father and the Son—

The Father, because he was conceived by the power of God; and the Son, because of the flesh; thus becoming the Father and Son—

And they are one God, yea, the very Eternal Father of heaven and of earth.

And thus the flesh becoming subject to the Spirit, or the Son to the Father, being one God, suffereth temptation, and yieldeth not to the temptation, but suffereth himself to be mocked, and scourged, and cast out, and disowned by his people.

And after all this, after working many mighty miracles among the children of men, he shall be led, yea, even as Isaiah said, as a sheep before the shearer is dumb, so he opened not his mouth.

Yea, even so he shall be led, crucified, and slain, the flesh becoming subject even unto death, the will of the Son being swallowed up in the will of the Father.

And thus God breaketh the bands of death, having gained the victory over death; giving the Son power to make intercession for the children of men—

Having ascended into heaven, having the bowels of mercy; being filled with compassion towards the children of men; standing betwixt them and justice; having broken the bands of death, taken upon himself their iniquity and their transgressions, having redeemed them, and satisfied the demands of justice.

And now I say unto you, who shall declare his generation? Behold, I say unto you, that when his soul has been made an offering for sin he shall see his seed. And now what say ye? And who shall be his seed?

- 11 Vini re, unë ju them se kushdo që i ka dëgjuar fjalët e profetëve, po, të gjithë profetëve të shenjtë që kanë profetizuar në lidhje me ardhjen e Zotit—unë ju them se të gjithë ata që u janë bindur fjalëve të tyre dhe që besuan se Zoti do ta shëlbente popullin e tij dhe kanë pritur me padurim atë ditë për një heqje të mëkateve të tyre, unë po ju them juve se këta janë fara e tij, ose ata janë trashëgimtarët e mbretërisë së Perëndisë.
- 12 Pasi këta janë ata, mëkatet e të cilëve ai ka mbartur; këta janë ata, për të cilët ai ka vdekur, për t'i shëlbuar ata nga shkeljet e tyre. Dhe tani, a nuk janë ata fara e tij?
- 13 Po, dhe a nuk janë profetët, secili që ka hapur gojën e tij për të profetizuar, që nuk ka rënë në shkelje, unë dua të them të gjithë profetët e shenjtë, që kur filloi bota? Unë ju them se ata janë fara e tij.
- 14 Dhe këta janë ata që kanë shpallur paqe, që kanë sjellë lajme të reja të mira, që kanë shpallur shpëtimin; dhe që i kanë thënë Sionit: Perëndia yt mbretëron!
- 15 Dhe, O sa të bukura ishin mbi male këmbët e tyre!
- 16 Dhe përsëri, sa të bukura janë mbi male këmbët e atyre që janë akoma duke shpallur paqen!
- 17 Dhe përsëri, sa të bukura janë mbi male këmbët e atyre që tani e tutje do të shpallin paqen, po, që tani e tutje e përgjithnjë!
- 18 Dhe vini re, unë ju them se kjo nuk është e gjitha. Pasi, O sa të bukura janë mbi male këmbët e atij që sjell lajme të mira, që është themeluesi i paqes, po, madje Zoti, që ka shëlbuar popullin e tij; po, ai që i ka siguruar shpëtim popullit të tij.
- 19 Pasi, po të mos ishte për shëlbimin të cilin ai bëri për popullin e tij, që u përgatit që nga themelimi i botës, unë ju them, po të mos ishte për këtë, i gjithë njerëzimi do të kishte mbaruar.
- 20 Por vini re, lidhjet e vdekjes do të këputen dhe Biri mbretëron dhe ka fuqi mbi të vdekurit; prandaj, ai do të bëjë që të ndodhë ringjallja e të vdekurve.

Behold I say unto you, that whosoever has heard the words of the prophets, yea, all the holy prophets who have prophesied concerning the coming of the Lord—I say unto you, that all those who have hearkened unto their words, and believed that the Lord would redeem his people, and have looked forward to that day for a remission of their sins, I say unto you, that these are his seed, or they are the heirs of the kingdom of God.

For these are they whose sins he has borne; these are they for whom he has died, to redeem them from their transgressions. And now, are they not his seed?

Yea, and are not the prophets, every one that has opened his mouth to prophesy, that has not fallen into transgression, I mean all the holy prophets ever since the world began? I say unto you that they are his seed.

And these are they who have published peace, who have brought good tidings of good, who have published salvation; and said unto Zion: Thy God reigneth!

And O how beautiful upon the mountains were their feet!

And again, how beautiful upon the mountains are the feet of those that are still publishing peace!

And again, how beautiful upon the mountains are the feet of those who shall hereafter publish peace, yea, from this time henceforth and forever!

And behold, I say unto you, this is not all. For O how beautiful upon the mountains are the feet of him that bringeth good tidings, that is the founder of peace, yea, even the Lord, who has redeemed his people; yea, him who has granted salvation unto his people;

For were it not for the redemption which he hath made for his people, which was prepared from the foundation of the world, I say unto you, were it not for this, all mankind must have perished.

But behold, the bands of death shall be broken, and the Son reigneth, and hath power over the dead; therefore, he bringeth to pass the resurrection of the dead.

- 21 Dhe atëherë vjen një ringjallje, madje një ringjallje e parë; po, madje një ringjallje e atyre që ishin dhe që janë dhe që do të jenë, madje deri në ringjalljen e Krishtit—pasi kështu do të quhet ai.
- 22 Dhe tani, ringjallja e të gjithë profetëve; dhe të gjithë atyre që kanë besuar në fjalët e tyre, ose të gjithë atyre që kanë zbatuar urdhërimet e Perëndisë, do të vijë në ringjalljen e parë; prandaj, ata janë ringjallja e parë.
- 23 Ata ngrihen që të banojnë me Perëndinë që i ka shëlbuar ata; kështu ata kanë jetë të përjetshme nëpërmjet Krishtit, i cili ka këputur lidhjet e vdekjes.
- 24 Dhe këta janë ata që kanë pjesë në ringjalljen e parë; dhe këta janë ata që kanë vdekur para se Krishti erdhi, në paditurinë e tyre, pa iu njoftuar shpëtimi. Dhe kështu, Zoti bën të ndodhë përtëritja e tyre; dhe ata kanë një pjesë në ringjalljen e parë, ose kanë jetën e përjetshme, duke qenë të shëlbuar nga Zoti.
- 25 Dhe fëmijët e vegjël kanë gjithashtu jetë të përjetshme.
- 26 Por vini re dhe kini frikë dhe dridhuni para Perëndisë, pasi ju duhet të dridheni; meqë Zoti nuk shëlben asnjë prej atyre që ngrenë krye kundër tij dhe vdesin në mëkatet e tyre; po, madje të gjithë ata që kanë vdekur në mëkatet e tyre që kur filloi bota, që kanë ngritur krye me vullnet të plotë kundër Perëndisë, që kanë ditur urdhërimet e Perëndisë dhe nuk donin t'i zbatonin ato; këta janë ata që nuk kanë pjesë në ringjalljen e parë.
- 27 Prandaj, a nuk duhet të dridheni? Pasi shpëtimi nuk vjen tek asnjë i tillë; pasi Zoti nuk ka shëlbuar asnjë të tillë; po, as nuk mund të shëlbejë Zoti asnjërin prej tyre; pasi ai nuk mund ta mohojë veten e tij; pasi ai nuk mund të mohojë drejtësinë, kur ajo kërkon të drejtën e saj.
- 28 Dhe tani unë po ju them se do të vijë koha që shpëtimi i Zotit do t'i shpallet çdo kombi, fisi, gjuhe dhe populli.
- 29 Po, Zot, rojet e tua do të ngrejnë zërin e tyre; me zërin së bashku ata do të këndojnë; pasi ata do të shohin sy për sy, kur Zoti do të sjellë përsëri Sionin.
- 30 Shpërtheni në gëzim, këndonin së bashku, ju gërmadha të Jeruzalemit; pasi Zoti ka ngushëlluar popullin e tij, ai ka shëlbuar Jeruzalemin.

And there cometh a resurrection, even a first resurrection; yea, even a resurrection of those that have been, and who are, and who shall be, even until the resurrection of Christ—for so shall he be called.

And now, the resurrection of all the prophets, and all those that have believed in their words, or all those that have kept the commandments of God, shall come forth in the first resurrection; therefore, they are the first resurrection.

They are raised to dwell with God who has redeemed them; thus they have eternal life through Christ, who has broken the bands of death.

And these are those who have part in the first resurrection; and these are they that have died before Christ came, in their ignorance, not having salvation declared unto them. And thus the Lord bringeth about the restoration of these; and they have a part in the first resurrection, or have eternal life, being redeemed by the Lord.

And little children also have eternal life.

But behold, and fear, and tremble before God, for ye ought to tremble; for the Lord redeemeth none such that rebel against him and die in their sins; yea, even all those that have perished in their sins ever since the world began, that have wilfully rebelled against God, that have known the commandments of God, and would not keep them; these are they that have no part in the first resurrection.

Therefore ought ye not to tremble? For salvation cometh to none such; for the Lord hath redeemed none such; yea, neither can the Lord redeem such; for he cannot deny himself; for he cannot deny justice when it has its claim.

And now I say unto you that the time shall come that the salvation of the Lord shall be declared to every nation, kindred, tongue, and people.

Yea, Lord, thy watchmen shall lift up their voice; with the voice together shall they sing; for they shall see eye to eye, when the Lord shall bring again Zion.

Break forth into joy, sing together, ye waste places of Jerusalem; for the Lord hath comforted his people, he hath redeemed Jerusalem.

31 Zoti ka përveshur krahun e tij të shenjtë në sytë e të gjitha kombeve; dhe të gjitha skajet e tokës do të shohin shpëtimin e Perëndisë sonë.

The Lord hath made bare his holy arm in the eyes of all the nations; and all the ends of the earth shall see the salvation of our God.

Mosia 16

- 1 Dhe tani, ndodhi që pasi Abinadi pati thënë këto fjalë, ai shtriu dorën dhe tha: Do të vijë koha kur të gjithë do ta shohin shpëtimin e Zotit; kur çdo komb, fis, gjuhë dhe popull do të shikojë sy për sy dhe do të pohojë para Perëndisë se gjykimet e tij janë të drejta.
- 2 Dhe atëherë të ligjtë do të dëbohen dhe ata do të kenë shkak të ulërijnë, dhe të qajnë, të vajtojnë dhe të kërcëllojnë dhëmbët e tyre; dhe këtë sepse ata nuk deshën të dëgjojnë zërin e Zotit; prandaj Zoti nuk i shëlben ata.
- 3 Pasi ata janë prej mishi dhe të djallëzuar dhe se djalli ka fuqi mbi ta; po, madje ai gjarpri i vjetër që mashtrroi prindërit tanë të parë, që qe shkak i rënies së tyre; që qe shkak që i gjithë njerëzimi u bë prej mishi, epshor, i djallëzuar, duke njohur të keqen nga e mira, duke ia nënshtruar veten e tyre djallit.
- 4 Kështu i gjithë njerëzimi humbi dhe vini re, do të kishin qenë të humbur pafundësisht, po të mos ishte që Perëndia e shëlbeu popullin e tij nga gjendja e tyre e humbur dhe e rënë.
- 5 Por, kujtoni se ai që qëndron në natyrën e tij prej mishi dhe që vazhdon në udhët e mëkatit dhe të rebelimit kundër Perëndisë, mbetet në gjendjen e tij të rënë dhe djalli ka të gjithë fuqinë mbi të. Prandaj, ai është sikurse të mos ishte bërë shëlbimi, duke qenë një armik ndaj Perëndisë; dhe gjithashtu djalli është një armik ndaj Perëndisë.
- 6 Dhe tani, në qoftë se nuk do të kishte ardhur Krishti në botë, duke folur për gjëra që do të ndodhin sikur të kishin ndodhur, nuk do të mund të kishte pasur ndonjë shëlbim.
- 7 Dhe në qoftë se Krishti nuk do të ishte ngritur nga vdekja, ose të mos kishte këputur rripat e vdekjes, që varri të mos kishte fitore dhe që vdekja të mos kishte thumbim, nuk do të kishte pasur ringjallje.
- 8 Por, ka një ringjallje prandaj varri nuk ka fitore dhe thumbi i vdekjes është gëlltitur në Krishtin.
- 9 Ai është drita dhe jeta e botës; po, një dritë që është pa mbarim që nuk mund të errësohet kurrë; po, dhe gjithashtu një jetë që është pa mbarim, që nuk mund të ketë më vdekje.

Mosiah 16

And now, it came to pass that after Abinadi had spoken these words he stretched forth his hand and said: The time shall come when all shall see the salvation of the Lord; when every nation, kindred, tongue, and people shall see eye to eye and shall confess before God that his judgments are just.

And then shall the wicked be cast out, and they shall have cause to howl, and weep, and wail, and gnash their teeth; and this because they would not hearken unto the voice of the Lord; therefore the Lord redeemeth them not.

For they are carnal and devilish, and the devil has power over them; yea, even that old serpent that did beguile our first parents, which was the cause of their fall; which was the cause of all mankind becoming carnal, sensual, devilish, knowing evil from good, subjecting themselves to the devil.

Thus all mankind were lost; and behold, they would have been endlessly lost were it not that God redeemed his people from their lost and fallen state.

But remember that he that persists in his own carnal nature, and goes on in the ways of sin and rebellion against God, remaineth in his fallen state and the devil hath all power over him. Therefore he is as though there was no redemption made, being an enemy to God; and also is the devil an enemy to God.

And now if Christ had not come into the world, speaking of things to come as though they had already come, there could have been no redemption.

And if Christ had not risen from the dead, or have broken the bands of death that the grave should have no victory, and that death should have no sting, there could have been no resurrection.

But there is a resurrection, therefore the grave hath no victory, and the sting of death is swallowed up in Christ.

He is the light and the life of the world; yea, a light that is endless, that can never be darkened; yea, and also a life which is endless, that there can be no more death.

- 10 Madje kjo vdekshmëri do të veshë pavdekshmëri dhe ky korrupsion do të veshë pakorrupsion dhe do të sillen të qëndrojnë para shufrës së Perëndisë, që të gjykohen prej tij sipas veprave të tyre, qofshin ato të mira ose të liga—
- 11 Në qoftë se kanë qenë të mira, në ringjalljen e jetës së pafund dhe lumturisë; dhe në qoftë se kanë qenë të liga, në ringjalljen e mallkimit të pafund, duke iu dorëzuar djallit që i ka nënshtruar ata, që është mallkimi—
- 12 Meqë kishin jetuar sipas vullnetit të mishit dhe të dëshirave të tyre; meqë nuk i kishin thirrur kurrë Zotit, ndërsa krahët e mëshirës ishin shtrirë drejt tyre; pasi krahët e mëshirës ishin shtrirë drejt tyre dhe ata nuk donin meqë ishin paralajmëruar për paudhësitë e tyre dhe nuk largoheshin prej tyre; dhe u urdhëruan që të pendoheshin dhe prapë ata nuk do të pendoheshin.
- 13 Dhe tani, a nuk duhet të dridheni dhe të pendoheni për mëkatet tuaja dhe të kujtoni se vetëm në dhe nëpërmjet Krishtit ju mund të shpëtoheni?
- 14 Prandaj, në qoftë se ju mësoni ligjin e Moisiut, mësoni gjithashtu se është një hije e atyre gjërave që kanë për të ardhur—
- 15 Mësojuni atyre se shëlbimi vjen nëpërmjet Krishtit, Zotit, që është vetë Ati i Amshuar. Amen.

Even this mortal shall put on immortality, and this corruption shall put on incorruption, and shall be brought to stand before the bar of God, to be judged of him according to their works whether they be good or whether they be evil—

If they be good, to the resurrection of endless life and happiness; and if they be evil, to the resurrection of endless damnation, being delivered up to the devil, who hath subjected them, which is damnation—

Having gone according to their own carnal wills and desires; having never called upon the Lord while the arms of mercy were extended towards them; for the arms of mercy were extended towards them, and they would not; they being warned of their iniquities and yet they would not depart from them; and they were commanded to repent and yet they would not repent.

And now, ought ye not to tremble and repent of your sins, and remember that only in and through Christ ye can be saved?

Therefore, if ye teach the law of Moses, also teach that it is a shadow of those things which are to come—

Teach them that redemption cometh through Christ the Lord, who is the very Eternal Father. Amen.

Mosia 17

- 1 Dhe tani ndodhi që kur Abinadi mbaroi së foluri, mbreti urdhëroi që priftërinjtë ta merrnin dhe ta vrisnin.
- 2 Por, mes atyre ndodhej njëri, emri i të cilit ishte Alma që ishte edhe ai pasardhës i Nefit. Dhe ai ishte një djalë i ri dhe i besoi fjalët që kishte folur Abinadi, pasi ai dinte në lidhje me paudhësinë që Abinadi kishte dëshmuar kundër tyre; prandaj, ai filloi ta luste mbretin, që të mos inatosej me Abinadin, por që ta lejonte të shkonte në paqe.
- 3 Por mbreti u zemërua më shumë dhe bëri që Alma të dëbohej nga mesi i tyre dhe dërgoi shërbëtorët e tij pas tij, që ata të mund ta vrisnin atë.
- 4 Por ai ia mbathi prej tyre dhe u fsheh që ata nuk e gjetën dot. Dhe ndërsa ai ishte i fshehur për shumë ditë, shkroi të gjitha fjalët që kishte thënë Abinadi.
- 5 Dhe ndodhi që mbreti bëri që rojat e tij ta rrethonin Abinadin dhe ta kapnin; dhe ata e lidhën atë dhe e hodhën në burg.
- 6 Dhe pas tri ditësh, pasi u këshillua me priftërinjtë e tij, ai bëri që ai të sillej përsëri para tij.
- 7 Dhe ai i tha atij: Abinadi, ne kemi gjetur një akuzë kundër teje dhe ti meriton vdekjen.
- 8 Pasi ti ke thënë se Perëndia vetë do të zbresë mes fëmijëve të njerëzve; dhe tani, për këtë shkak ti do të vritesh nëse ti nuk i tërheq të gjitha fjalët e këqija që ke folur në lidhje me mua dhe popullin tim.
- 9 Tani Abinadi i tha atij: Unë po të them se nuk i tërheq fjalët të cilat unë jua kam thënë në lidhje me këtë popull, pasi ato janë të vërteta; dhe që ju të dini për sigurinë e tyre, unë kam lejuar veten time të bie në duart tuaja.

Mosiah 17

And now it came to pass that when Abinadi had finished these sayings, that the king commanded that the priests should take him and cause that he should be put to death.

But there was one among them whose name was Alma, he also being a descendant of Nephi. And he was a young man, and he believed the words which Abinadi had spoken, for he knew concerning the iniquity which Abinadi had testified against them; therefore he began to plead with the king that he would not be angry with Abinadi, but suffer that he might depart in peace.

But the king was more wroth, and caused that Alma should be cast out from among them, and sent his servants after him that they might slay him.

But he fled from before them and hid himself that they found him not. And he being concealed for many days did write all the words which Abinadi had spoken.

And it came to pass that the king caused that his guards should surround Abinadi and take him; and they bound him and cast him into prison.

And after three days, having counseled with his priests, he caused that he should again be brought before him.

And he said unto him: Abinadi, we have found an accusation against thee, and thou art worthy of death.

For thou hast said that God himself should come down among the children of men; and now, for this cause thou shalt be put to death unless thou wilt recall all the words which thou hast spoken evil concerning me and my people.

Now Abinadi said unto him: I say unto you, I will not recall the words which I have spoken unto you concerning this people, for they are true; and that ye may know of their surety I have suffered myself that I have fallen into your hands.

10 Po, dhe unë do të vuaj madje deri në vdekje dhe unë nuk do t'i tërheq fjalët e mia dhe ato do të qëndrojnë si dëshmi kundër jush. Dhe në qoftë se më vritni, ju do të derdhni gjak të pafajshëm dhe kjo do të qëndrojë gjithashtu si një dëshmi kundër jush ditën e fundit.

11 Dhe tani mbreti Noe qe gati ta lironte atë, pasi pati frikë nga fjala e tij, pasi ai pati frikë se gjykimet e Perëndisë do të binin mbi të.

12 Por, priftërinjtë ngritën zërat e tyre kundër tij dhe filluan ta akuzonin, duke thënë: Ai ka sharë mbretin. Prandaj mbreti u zemërua kundër tij dhe ua dorëzoi atyre, që ata të mund ta vrisnin.

13 Dhe ndodhi që ata e morën, e lidhën dhe e fshikulluan lëkurën e tij me tufa degësh, po, madje deri në vdekje.

14 Dhe tani, kur flakët filluan ta digjinin, ai u thirri atyre, duke u thënë:

15 Vini re, atë që më keni bërë mua, kështu do të ndodhë që fara juaj, do të bëjë që shumë do të vuajnë dhembjet që unë po vuaj, madje dhembjet e vdekjes nga zjarri; dhe kjo, sepse ata besojnë në shpëtimin e Zotit, Perëndisë së tyre.

16 Dhe do të ndodhë që ju do të mjeroheni me të gjitha llojet e sëmundjeve, për shkak të paudhësive tuaja.

17 Po, dhe do të goditeni nga çdo anë dhe do të dëboheni, dhe do të shpërndaheni lart e poshtë, madje sikurse dëbohet një grigjë e egër nga kafshët e egra dhe mizore.

18 Dhe në atë ditë ju do të gjuheni dhe do të merreni nga dora e armiqve tuaj, dhe atëherë ju do të vuani, sikurse unë vuaj, dhembjet e vdekjes nga zjarri.

19 Kështu Perëndia ushtron hakmarrje mbi ata që shkatërrojnë popullin e tij. O Perëndi, merre shpirtin tim.

20 Dhe tani, kur Abinadi tha këto fjalë, ai ra, duke vuajtur vdekje nga zjarri; po, duke u vrarë, sepse ai nuk donte të mohonte urdhërimet e Perëndisë, duke vulosur të vërtetën e fjalëve të tij me vdekjen e tij.

Yea, and I will suffer even until death, and I will not recall my words, and they shall stand as a testimony against you. And if ye slay me ye will shed innocent blood, and this shall also stand as a testimony against you at the last day.

And now king Noah was about to release him, for he feared his word; for he feared that the judgments of God would come upon him.

But the priests lifted up their voices against him, and began to accuse him, saying: He has reviled the king. Therefore the king was stirred up in anger against him, and he delivered him up that he might be slain.

And it came to pass that they took him and bound him, and scourged his skin with faggots, yea, even unto death.

And now when the flames began to scorch him, he cried unto them, saying:

Behold, even as ye have done unto me, so shall it come to pass that thy seed shall cause that many shall suffer the pains that I do suffer, even the pains of death by fire; and this because they believe in the salvation of the Lord their God.

And it will come to pass that ye shall be afflicted with all manner of diseases because of your iniquities.

Yea, and ye shall be smitten on every hand, and shall be driven and scattered to and fro, even as a wild flock is driven by wild and ferocious beasts.

And in that day ye shall be hunted, and ye shall be taken by the hand of your enemies, and then ye shall suffer, as I suffer, the pains of death by fire.

Thus God executeth vengeance upon those that destroy his people. O God, receive my soul.

And now, when Abinadi had said these words, he fell, having suffered death by fire; yea, having been put to death because he would not deny the commandments of God, having sealed the truth of his words by his death.

Mosia 18

- 1 Dhe tani, ndodhi që Alma, i cili iku nga shërbëtorët e mbretit Noe, u pendua për mëkatet dhe paudhësitë e tij dhe shkoi shtehtas mes njerëzve dhe filloi t'u mësonte fjalët e Abinadit—
- 2 Po, në lidhje me atë që do të ndodhte dhe gjithashtu në lidhje me ringjalljen e të vdekurve dhe shëlbimin e njerëzve, që do të ndodhte nëpërmjet fuqisë dhe vuajtjeve dhe vdekjes së Krishtit, dhe ringjalljes, dhe ngritjes së tij në qiell.
- 3 Dhe ai i mësoi të gjithë ata që donin të dëgjonin fjalën e tij. Dhe ai i mësonte ata shtehtas, që të mos dihej nga mbreti. Dhe shumë i besuan fjalët e tij.
- 4 Dhe ndodhi që të gjithë ata që i besuan atij, shkuan në një vend të quajtur Mormon, që kishte marrë emrin nga mbreti, duke qenë në kufijtë e vendit, që nganjëherë ose në ndonjë stinë ishte plot me kafshë të egra.
- 5 Tani, kishte një burim uji të kulluar në Mormon dhe Alma shkoi aty, pasi kishte afër ujit një zabel të dendur me pemë të vogla, ku ai fshihej gjatë ditës nga kërkimet e mbretit.
- 6 Dhe ndodhi që të gjithë ata që e besonin atë, shkuan atje për të dëgjuar fjalët e tij.
- 7 Dhe ndodhi që pas shumë ditësh, një numër mjaft i madh ishin mbledhur në vendin Mormon për të dëgjuar fjalët e Almës. Po, të gjithë ata që besonin në fjalën e tij ishin mbledhur së bashku për ta dëgjuar atë. Dhe ai i mësoi ata dhe u predikoi atyre pendim dhe shëlbim dhe besim në Zotin.
- 8 Dhe ndodhi që ai u tha atyre: Vini re, këtu janë ujërat e Mormonit (pasi kështu quheshin) dhe tani, pasi ju dëshironi të hyni në grigjën e Perëndisë dhe të quheni populli i tij dhe jeni të gatshëm të mbani barrat e njëri-tjetrit, që ato të mund të jenë të lehta—

Mosiah 18

And now, it came to pass that Alma, who had fled from the servants of king Noah, repented of his sins and iniquities, and went about privately among the people, and began to teach the words of Abinadi—

Yea, concerning that which was to come, and also concerning the resurrection of the dead, and the redemption of the people, which was to be brought to pass through the power, and sufferings, and death of Christ, and his resurrection and ascension into heaven.

And as many as would hear his word he did teach. And he taught them privately, that it might not come to the knowledge of the king. And many did believe his words.

And it came to pass that as many as did believe him did go forth to a place which was called Mormon, having received its name from the king, being in the borders of the land having been infested, by times or at seasons, by wild beasts.

Now, there was in Mormon a fountain of pure water, and Alma resorted thither, there being near the water a thicket of small trees, where he did hide himself in the daytime from the searches of the king.

And it came to pass that as many as believed him went thither to hear his words.

And it came to pass after many days there were a goodly number gathered together at the place of Mormon, to hear the words of Alma. Yea, all were gathered together that believed on his word, to hear him. And he did teach them, and did preach unto them repentance, and redemption, and faith on the Lord.

And it came to pass that he said unto them: Behold, here are the waters of Mormon (for thus were they called) and now, as ye are desirous to come into the fold of God, and to be called his people, and are willing to bear one another's burdens, that they may be light;

- 9 Po, dhe jeni të gatshëm të vajtoni me ata që vajtojnë; po, dhe të ngushëlloni ata që kanë nevojë të ngushëllohen dhe të qëndroni si dëshmitarë të Perëndisë në të gjitha kohërat dhe në të gjitha gjërat dhe në të gjitha vendet që ju të gjendeni, madje deri në vdekje, që ju të mund të shëlbheni nga Perëndia dhe të numëroheni me ata të ringjalljes së parë, që ju të mund të keni jetën e përjetshme—
- 10 Tani unë ju them, në qoftë se kjo është dëshira e zemrave tuaja, çfarë keni kundër pagëzimit në emrin e Zotit, si një dëshmi para tij që ju keni hyrë në një besëlidhje me të, se ju do t'i shërbeni atij dhe do të zbatoni urdhërimet e tij, që ai të mund të derdhë mbi ju Shpirtin e tij më me shumicë?
- 11 Dhe tani, kur njerëzit kishin dëgjuar këto fjalë, ata përplasën duart e tyre nga gëzimi dhe thirrën: Kjo është dëshira e zemrave tona.
- 12 Dhe tani ndodhi që Alma mori Helamin, pasi ai ishte një nga të parët dhe shkuan dhe qëndruan në ujë dhe thirri duke thënë: O Zot, derdh Shpirtin tënd mbi shërbëtorin tënd, që ai të mund ta bëjë këtë punë me shenjtëri zemre.
- 13 Dhe kur ai tha këto fjalë, Shpirti i Zotit ishte mbi të dhe ai tha: Helam, unë të pagëzoj ty, duke pasur autoritet nga Perëndia i Plotfuqishëm, si një dëshmi që ti ke hyrë në një besëlidhje, për t'i shërbyer atij deri në vdekjen e trupit të vdekshëm; dhe u derdhtë Shpirti i Zotit mbi ty; dhe të dhëntë jetën e përjetshme, nëpërmjet shëlbimit të Krishtit, të cilin ai e ka përgatitur që nga themelimi i botës.
- 14 Dhe pasi Alma tha këto fjalë, që të dy, Alma dhe Helami, u zhytën në ujë; dhe ata u ngritën dhe dolën nga uji plot gëzim, duke qenë të mbushur me Shpirtin.
- 15 Dhe përsëri, Alma mori një tjetër dhe shkoi e hyri në ujë për të dytën herë dhe e pagëzoi sikurse të parin, vetëm se ai vetë nuk u zhyt përsëri në ujë.
- 16 Dhe sipas kësaj mënyre ai pagëzoi çdo njeri që kishte shkuar në vendin e Mormonit; dhe ata ishin rreth dyqind e katër shpirtra; po, dhe ata u pagëzuan në ujërat e Mormonit dhe u mbushën me hirin e Perëndisë.

Yea, and are willing to mourn with those that mourn; yea, and comfort those that stand in need of comfort, and to stand as witnesses of God at all times and in all things, and in all places that ye may be in, even until death, that ye may be redeemed of God, and be numbered with those of the first resurrection, that ye may have eternal life—

Now I say unto you, if this be the desire of your hearts, what have you against being baptized in the name of the Lord, as a witness before him that ye have entered into a covenant with him, that ye will serve him and keep his commandments, that he may pour out his Spirit more abundantly upon you?

And now when the people had heard these words, they clapped their hands for joy, and exclaimed: This is the desire of our hearts.

And now it came to pass that Alma took Helam, he being one of the first, and went and stood forth in the water, and cried, saying: O Lord, pour out thy Spirit upon thy servant, that he may do this work with holiness of heart.

And when he had said these words, the Spirit of the Lord was upon him, and he said: Helam, I baptize thee, having authority from the Almighty God, as a testimony that ye have entered into a covenant to serve him until you are dead as to the mortal body; and may the Spirit of the Lord be poured out upon you; and may he grant unto you eternal life, through the redemption of Christ, whom he has prepared from the foundation of the world.

And after Alma had said these words, both Alma and Helam were buried in the water; and they arose and came forth out of the water rejoicing, being filled with the Spirit.

And again, Alma took another, and went forth a second time into the water, and baptized him according to the first, only he did not bury himself again in the water.

And after this manner he did baptize every one that went forth to the place of Mormon; and they were in number about two hundred and four souls; yea, and they were baptized in the waters of Mormon, and were filled with the grace of God.

17 Dhe që atëherë e tutje ata u quajtën kisha e Perëndisë ose kisha e Krishtit. Dhe ndodhi që kushdo që u pagëzua me anën e fuqisë dhe autoritetit të Perëndisë iu shtua kishës së tij.

18 Dhe ndodhi që Alma, duke pasur autoritet nga Perëndia, shuguroi priftërinj; madje, ai shuguroi një prift për çdo pesëdhjetë anëtarë për t'u predikuar atyre dhe për t'i mësuar ata në lidhje me gjërat që i përkasin mbretërisë së Perëndisë.

19 Dhe ai i urdhëroi ata t'u mësonin të tjerëve vetëm gjërat që ai u kishte mësuar dhe që ishin folur nga goja e profetëve të shenjtë.

20 Po, madje ai i urdhëroi ata, që nuk duhet të predikonin asgjë tjetër përveç pendimit dhe besimit në Zotin që e kishte shëlbuar popullin e tij.

21 Dhe ai i urdhëroi ata që të mos kishin grindje me njëri-tjetrin, por që të shikonin përpara me një qëllim të vetëm, duke pasur një besim dhe një pagëzim, duke pasur zemrat e tyre të thurura në bashkim dhe në dashuri kundrejt njëri-tjetrit.

22 Dhe kështu ai i urdhëroi ata që të predikonin. Dhe kështu ata u bënë fëmijët e Perëndisë.

23 Dhe ai i urdhëroi ata të respektonin ditën e shabatit dhe ta mbanin të shenjtë dhe gjithashtu çdo ditë duhej t'i jepnin falënderime Zotit, Perëndisë së tyre.

24 Dhe ai i urdhëroi gjithashtu, që priftërinjtë që ai kishte shuguruar duhej të punonin me duart e tyre për të nxjerrë jetesën.

25 Dhe çdo javë kishte një ditë që ishte caktuar, që ata duhej të mblidheshin së bashku për të mësuar popullin dhe për të adhuruar Zotin, Perëndinë e tyre, dhe gjithashtu që të mblidheshin së bashku kurdoherë që të mundnin.

26 Dhe priftërinjtë nuk duhej të mbështeteshin në popull për jetesën e tyre; por, për punën e tyre ata do të merrnin hirin e Perëndisë, për t'u forcuar në Shpirt, duke pasur njohurinë e Perëndisë, që ata të mund të mësonin me fuqi dhe autoritet nga Perëndia.

And they were called the church of God, or the church of Christ, from that time forward. And it came to pass that whosoever was baptized by the power and authority of God was added to his church.

And it came to pass that Alma, having authority from God, ordained priests; even one priest to every fifty of their number did he ordain to preach unto them, and to teach them concerning the things pertaining to the kingdom of God.

And he commanded them that they should teach nothing save it were the things which he had taught, and which had been spoken by the mouth of the holy prophets.

Yea, even he commanded them that they should preach nothing save it were repentance and faith on the Lord, who had redeemed his people.

And he commanded them that there should be no contention one with another, but that they should look forward with one eye, having one faith and one baptism, having their hearts knit together in unity and in love one towards another.

And thus he commanded them to preach. And thus they became the children of God.

And he commanded them that they should observe the sabbath day, and keep it holy, and also every day they should give thanks to the Lord their God.

And he also commanded them that the priests whom he had ordained should labor with their own hands for their support.

And there was one day in every week that was set apart that they should gather themselves together to teach the people, and to worship the Lord their God, and also, as often as it was in their power, to assemble themselves together.

And the priests were not to depend upon the people for their support; but for their labor they were to receive the grace of God, that they might wax strong in the Spirit, having the knowledge of God, that they might teach with power and authority from God.

- 27 Dhe përsëri, Alma urdhëroi njerëzit e kishës se duhej të jepnin nga pasuria e tyre, secili sipas asaj që kishte; nëse kishte më me shumicë ai duhej të jepte më shumë; dhe nga ai që kishte vetëm pak, vetëm pak duhej të kërkohet dhe atij që nuk kishte, duhej t'i jepej.
- 28 Dhe kështu ata duhej ta ndanin pasurinë e tyre me vullnetin e tyre të lirë dhe me dëshira të mira ndaj Perëndisë, dhe ndaj atyre priftërinjve që ishin në nevojë, po, dhe ndaj çdo shpirti nevojtar të zhveshur.
- 29 Dhe këtë ua tha pasi u urdhërua nga Perëndia; dhe ata ecën në mënyrë të drejtë para Perëndisë, duke i dhënë njëri-tjetrit si materialisht ashtu dhe shpirtërisht, sipas nevojave të tyre dhe kërkesave të tyre.
- 30 Dhe tani, ndodhi që e gjithë kjo u bë në Mormon, po, pranë ujërave të Mormonit, në pyllin që ishte afër ujërave të Mormonit; po, vendi Mormon, ujërat e Mormonit, pylli i Mormonit, sa të bukura janë ato në sytë e atyre që erdhën atje në njohurinë e Shëlbuesit të tyre; po, dhe sa të bekuar që janë, pasi ata do t'i këndojnë lavdisë së tij përgjithmonë.
- 31 Dhe këto gjëra bëheshin në kufijtë e vendit, që ato të mos diheshin nga mbreti.
- 32 Por vini re, ndodhi që mbreti, pasi zbuloi një veprimtari mes popullit, dërgoi shërbëtorët e tij të hetonin. Prandaj, ditën që po mblidheshin së bashku për të dëgjuar fjalën e Zotit, ata u zbuluan nga mbreti.
- 33 Dhe tani mbreti tha se Alma po ngrinte popullin për t'u rebeluar kundër tij; prandaj ai dërgoi ushtrinë e tij që t'i shkatërronte ata.
- 34 Dhe ndodhi që Alma dhe njerëzit e Zotit u lajmëruan mbi ardhjen e ushtrisë së mbretit; prandaj ata morën çadrat e tyre dhe familjet e tyre dhe u nisën për në vendin e shkretë.
- 35 Dhe ata ishin në numër rreth katërqind e pesëdhjetë shpirta.

And again Alma commanded that the people of the church should impart of their substance, every one according to that which he had; if he have more abundantly he should impart more abundantly; and of him that had but little, but little should be required; and to him that had not should be given.

And thus they should impart of their substance of their own free will and good desires towards God, and to those priests that stood in need, yea, and to every needy, naked soul.

And this he said unto them, having been commanded of God; and they did walk uprightly before God, imparting to one another both temporally and spiritually according to their needs and their wants.

And now it came to pass that all this was done in Mormon, yea, by the waters of Mormon, in the forest that was near the waters of Mormon; yea, the place of Mormon, the waters of Mormon, the forest of Mormon, how beautiful are they to the eyes of them who there came to the knowledge of their Redeemer; yea, and how blessed are they, for they shall sing to his praise forever.

And these things were done in the borders of the land, that they might not come to the knowledge of the king.

But behold, it came to pass that the king, having discovered a movement among the people, sent his servants to watch them. Therefore on the day that they were assembling themselves together to hear the word of the Lord they were discovered unto the king.

And now the king said that Alma was stirring up the people to rebellion against him; therefore he sent his army to destroy them.

And it came to pass that Alma and the people of the Lord were apprised of the coming of the king's army; therefore they took their tents and their families and departed into the wilderness.

And they were in number about four hundred and fifty souls.

Mosia 19

- 1 Dhe ndodhi që ushtria e mbretit u kthye, pasi kërkoi më kot për njerëzit e Zotit.
- 2 Dhe tani vini re, forcat e mbretit ishin të pakta, pasi ishin zvogëluar dhe filloi të bëhej një përçarje mes pjesës së mbetur të popullit.
- 3 Dhe pakica filloi të bënte kërcënime kundër mbretit dhe filloi të ketë një grindje të madhe mes tyre.
- 4 Dhe tani, mes tyre ishte një njeri, emri i të cilit ishte Gideon dhe, duke qenë një njeri i fortë dhe armik i mbretit, prandaj ai nxori shpatën dhe u betua në zemërimin e tij se do ta vriste mbretin.
- 5 Dhe ndodhi që ai luftoi me mbretin; dhe kur mbreti pa se ai do ta mundte, iku, vrapoi dhe shkoi në kullën që ishte afër tempullit.
- 6 Dhe Gideoni e ndoqi nga pas dhe qe gati të ngjitej në kullë për ta vrarë mbretin dhe mbreti hodhi sytë rreth e përqark tokës së Shemlonit dhe vini re, ushtria e Lamanitëve ishte brenda kufijve të vendit.
- 7 Dhe tani mbreti thirri në ankthin e shpirtit të tij, duke thënë: Gideon, më kurse, sepse Lamanitët janë mbi ne dhe ata do të na shkatërrojnë; po, ata do ta shkatërrojnë popullin tim.
- 8 Dhe tani, mbreti nuk ishte aq shumë i shqetësuar për popullin e tij, sa ishte për jetën e vet, megjithatë Gideoni ia kurseu jetën e tij.
- 9 Dhe mbreti urdhëroi që njerëzit të iknin para Lamanitëve dhe ai vetë iku para tyre dhe ata ia mbathën në vendin e shkretë, me gratë e tyre dhe me fëmijët e tyre.
- 10 Dhe ndodhi që Lamanitët i ndoqën dhe i arritën ata dhe filluan t'i vrisnin.
- 11 Tani ndodhi që mbreti i urdhëroi ata, që të gjithë burrat duhej të linin bashkëshortet e tyre dhe fëmijët e tyre dhe të iknin para Lamanitëve.
- 12 Tani, pati shumë që nuk deshën t'i linin ata, por më mirë të rrinin dhe të vdisnin me ta. Dhe pjesa tjetër i la bashkëshortet e tyre dhe fëmijët e tyre dhe ia mbathi.

Mosiah 19

And it came to pass that the army of the king returned, having searched in vain for the people of the Lord.

And now behold, the forces of the king were small, having been reduced, and there began to be a division among the remainder of the people.

And the lesser part began to breathe out threatenings against the king, and there began to be a great contention among them.

And now there was a man among them whose name was Gideon, and he being a strong man and an enemy to the king, therefore he drew his sword, and swore in his wrath that he would slay the king.

And it came to pass that he fought with the king; and when the king saw that he was about to overpower him, he fled and ran and got upon the tower which was near the temple.

And Gideon pursued after him and was about to get upon the tower to slay the king, and the king cast his eyes round about towards the land of Shemlon, and behold, the army of the Lamanites were within the borders of the land.

And now the king cried out in the anguish of his soul, saying: Gideon, spare me, for the Lamanites are upon us, and they will destroy us; yea, they will destroy my people.

And now the king was not so much concerned about his people as he was about his own life; nevertheless, Gideon did spare his life.

And the king commanded the people that they should flee before the Lamanites, and he himself did go before them, and they did flee into the wilderness, with their women and their children.

And it came to pass that the Lamanites did pursue them, and did overtake them, and began to slay them.

Now it came to pass that the king commanded them that all the men should leave their wives and their children, and flee before the Lamanites.

Now there were many that would not leave them, but had rather stay and perish with them. And the rest left their wives and their children and fled.

- 13 Dhe ndodhi që ata që qëndruan me bashkëshortet e tyre, dhe me fëmijët e tyre, bënë që bijat e tyre të bukura të dilnin dhe t'u luteshin Lamanitëve, që të mos i vritnin.
- 14 Dhe ndodhi që Lamanitët patën mëshirë për ta, pasi u magjepsën nga bukuria e grave të tyre.
- 15 Prandaj, Lamanitët ua falën jetën dhe i morën robër dhe i çuan në tokën e Nefit, dhe u dhanë atyre tokën që ta zotëronin, me kusht që ata të dorëzonin në duart e Lamanitëve mbretin Noe dhe të dorëzonin pasurinë e tyre, madje gjysmën e gjithçkaje që kishin, gjysmën e arit të tyre dhe të argjendit të tyre dhe të të gjitha gjërave të çmueshme të tyre dhe kështu t'i paguanin haraç mbretit të Lamanitëve nga viti në vit.
- 16 Dhe tani, mes atyre që u zunë robër ishte edhe një prej të bijve të mbretit, emri i të cilit ishte Limhi.
- 17 Dhe tani Limhi donte që i ati të mos vritej; megjithëse Limhi kishte njohuri të paudhësive të atit të tij, pasi ai vetë ishte njeri i drejtë.
- 18 Dhe ndodhi që Gideoni dërgoi fshehtas njerëz në vendin e shkretë, që të kërkonin mbretin dhe ata që ishin me të. Dhe ndodhi që ata i takuan njerëzit në vendin e shkretë, me përjashtim të mbretit dhe të priftërinjve të tij.
- 19 Tani, ata ishin betuar në zemrat e tyre se do të ktheheshin në tokën e Nefit dhe në qoftë se bashkëshortet e tyre dhe fëmijët e tyre ishin vvarë, dhe gjithashtu ata që kishin ndenjtur me ta, atëherë do të kërkonin hakmarrje dhe gjithashtu do të vdisnin me ta.
- 20 Dhe mbreti urdhëroi që ata të mos ktheheshin; dhe ata ishin zemëruar me mbretin dhe bënë që ai të vuante, madje deri në vdekje nga zjarri.
- 21 Dhe ata qenë gati të kapnin gjithashtu priftërinjtë dhe t'i vrisnin, por ata ikën para tyre.

And it came to pass that those who tarried with their wives and their children caused that their fair daughters should stand forth and plead with the Lamanites that they would not slay them.

And it came to pass that the Lamanites had compassion on them, for they were charmed with the beauty of their women.

Therefore the Lamanites did spare their lives, and took them captives and carried them back to the land of Nephi, and granted unto them that they might possess the land, under the conditions that they would deliver up king Noah into the hands of the Lamanites, and deliver up their property, even one half of all they possessed, one half of their gold, and their silver, and all their precious things, and thus they should pay tribute to the king of the Lamanites from year to year.

And now there was one of the sons of the king among those that were taken captive, whose name was Limhi.

And now Limhi was desirous that his father should not be destroyed; nevertheless, Limhi was not ignorant of the iniquities of his father, he himself being a just man.

And it came to pass that Gideon sent men into the wilderness secretly, to search for the king and those that were with him. And it came to pass that they met the people in the wilderness, all save the king and his priests.

Now they had sworn in their hearts that they would return to the land of Nephi, and if their wives and their children were slain, and also those that had tarried with them, that they would seek revenge, and also perish with them.

And the king commanded them that they should not return; and they were angry with the king, and caused that he should suffer, even unto death by fire.

And they were about to take the priests also and put them to death, and they fled before them.

- 22 Dhe ndodhi që ata ishin gati të ktheheshin në tokën e Nefit dhe u takuan me njerëzit e Gideonit. Dhe njerëzit e Gideonit u treguan gjithçka që u kishte ngjarë bashkëshorteve të tyre dhe fëmijëve të tyre; dhe se Lamanitët u kishin dhënë të drejtë të zotëronin tokën, duke u paguar haraç Lamanitëve gjysmën e gjithçkaje që zotëronin.
- 23 Dhe njerëzit u thanë njerëzve të Gideonit se ata kishin vrarë mbretin dhe priftërinjtë e tij kishin ikur më larg në vendin e shkretë.
- 24 Dhe ndodhi që pasi i dhanë fund ceremonisë, ata u kthyen me gëzim në tokën e Nefit, sepse bashkëshortet e tyre dhe fëmijët e tyre nuk ishin vrarë; dhe i treguan Gideonit se ç'i kishin bërë mbretit.
- 25 Dhe ndodhi që mbreti i Lamanitëve u bëri një betim atyre, se populli i tij nuk do t'i vriste ata.
- 26 Dhe gjithashtu Limhi, duke qenë i biri i mbretit, pasi kishte mbretërinë të dhënë tek ai nga populli iu betua mbretit të Lamanitëve se populli i tij do t'i paguante haraç, madje gjysmën e gjithçkaje që zotëronin.
- 27 Dhe ndodhi që Limhi filloi të vendosë mbretërinë dhe të vendosë paqe mes popullit të tij.
- 28 Dhe mbreti i Lamanitëve vendosi roja rreth e përçark tokës, që ai të mund ta mbante popullin e Limhit në vend, që ata të mos iknin në vendin e shkretë; dhe ai i mbante rojat nga haraçi që ai merrte nga Nefitët.
- 29 Dhe tani mbreti Limhi pati paqe të vazhdueshme në mbretërinë e tij për hapësirën e dy viteve, gjatë të cilëve Lamanitët nuk i trazuan ata, as nuk u përpoqën t'i shkatërronin ata.

And it came to pass that they were about to return to the land of Nephi, and they met the men of Gideon. And the men of Gideon told them of all that had happened to their wives and their children; and that the Lamanites had granted unto them that they might possess the land by paying a tribute to the Lamanites of one half of all they possessed.

And the people told the men of Gideon that they had slain the king, and his priests had fled from them farther into the wilderness.

And it came to pass that after they had ended the ceremony, that they returned to the land of Nephi, rejoicing, because their wives and their children were not slain; and they told Gideon what they had done to the king.

And it came to pass that the king of the Lamanites made an oath unto them, that his people should not slay them.

And also Limhi, being the son of the king, having the kingdom conferred upon him by the people, made oath unto the king of the Lamanites that his people should pay tribute unto him, even one half of all they possessed.

And it came to pass that Limhi began to establish the kingdom and to establish peace among his people.

And the king of the Lamanites set guards round about the land, that he might keep the people of Limhi in the land, that they might not depart into the wilderness; and he did support his guards out of the tribute which he did receive from the Nephites.

And now king Limhi did have continual peace in his kingdom for the space of two years, that the Lamanites did not molest them nor seek to destroy them.

Mosia 20

- 1 Tani, në Shemlon ndodhej një vend ku bijat e Lamanitëve mbledheshin së bashku për të kënduar dhe për të vallëzuar dhe për t'u dëfryer.
- 2 Dhe ndodhi që një ditë, një numër i vogël prej tyre ishin mbledhur për të kënduar dhe për të vallëzuar.
- 3 Dhe tani, priftërinjtë e mbretit Noe, duke pasur turp të ktheheshin në qytetin e Nefit, po, dhe gjithashtu, duke pasur frikë se njerëzit do t'i vrisnin ata, kështu që ata nuk guxonin të ktheheshin te bashkëshortet e tyre dhe fëmijët e tyre.
- 4 Dhe pasi ishin vonuar në vendin e shkretë dhe pasi zbuluan të bijat e Lamanitëve, ata u vunë në pritë;
- 5 Dhe kur disa prej tyre ishin mbledhur së bashku për të vallëzuar, ata dolën nga vendet e tyre të fshehta dhe i kapën dhe i çuan në vendin e shkretë; po, ata çuan në vendin e shkretë njëzet e katër prej bijave të Lamanitëve.
- 6 Dhe ndodhi që kur Lamanitët zbuluan se bijat e tyre mungonin, u zemëruan me popullin e Limhit, pasi mendonin se kishte qenë populli i Limhit.
- 7 Prandaj, ata dërguan ushtrinë e tyre; po madje mbreti vetë u vu në krye të popullit të tij; dhe ata shkuan në tokën e Nefit për të shkatërruar popullin e Limhit.
- 8 Dhe tani Limhi i pa ata nga kulla pasi kishte zbuluar madje të gjitha përgatitjet e tyre për luftë; prandaj ai mbledhi njerëzit e tij së bashku dhe u vu në pritë për ta në fusha dhe në pyje.
- 9 Dhe ndodhi që kur Lamanitët erdhën aty, njerëzit e Limhit filluan të binin mbi ta nga vendet ku po prisnin dhe filluan t'i vrisnin ata.
- 10 Dhe ndodhi që lufta u bë jashtëzakonisht e rëndë, pasi ata luftuan si luanë për prenë e tyre.
- 11 Dhe ndodhi që populli i Limhit filloi t'i vinte para Lamanitët; megjithëse ata nuk ishin në numër as sa gjysma e Lamanitëve. Por, ata po luftonin për jetën e tyre dhe për bashkëshortet e tyre dhe për fëmijët e tyre; prandaj ata vunë në veprim tërë fuqinë e tyre dhe luftuan si dragonj.

Mosiah 20

Now there was a place in Shemlon where the daughters of the Lamanites did gather themselves together to sing, and to dance, and to make themselves merry.

And it came to pass that there was one day a small number of them gathered together to sing and to dance.

And now the priests of king Noah, being ashamed to return to the city of Nephi, yea, and also fearing that the people would slay them, therefore they durst not return to their wives and their children.

And having tarried in the wilderness, and having discovered the daughters of the Lamanites, they laid and watched them;

And when there were but few of them gathered together to dance, they came forth out of their secret places and took them and carried them into the wilderness; yea, twenty and four of the daughters of the Lamanites they carried into the wilderness.

And it came to pass that when the Lamanites found that their daughters had been missing, they were angry with the people of Limhi, for they thought it was the people of Limhi.

Therefore they sent their armies forth; yea, even the king himself went before his people; and they went up to the land of Nephi to destroy the people of Limhi.

And now Limhi had discovered them from the tower, even all their preparations for war did he discover; therefore he gathered his people together, and laid wait for them in the fields and in the forests.

And it came to pass that when the Lamanites had come up, that the people of Limhi began to fall upon them from their waiting places, and began to slay them.

And it came to pass that the battle became exceedingly sore, for they fought like lions for their prey.

And it came to pass that the people of Limhi began to drive the Lamanites before them; yet they were not half so numerous as the Lamanites. But they fought for their lives, and for their wives, and for their children; therefore they exerted themselves and like dragons did they fight.

12 Dhe ndodhi që ata gjetën mes të vdekurve mbretin e Lamanitëve; megjithatë ai nuk ishte i vdekur; ishte i plagosur dhe i lënë përdhe, kaq i shpejtë kishte qenë luftimi i popullit të tij.

13 Dhe ata e morën atë, lidhën plagët e tij dhe e sollën para Limhit dhe thanë: Shiko, këtu është mbreti i Lamanitëve; pasi mori një plagë, ai ra mes të vdekurve të tyre dhe ata e lanë atë; dhe shiko, ne e sollëm para teje; dhe tani, le ta vrasim.

14 Por Limhi u tha: Ju nuk do ta vrisni, por silleni këtu që unë të mund ta shoh atë. Dhe ata ia sollën. Dhe Limhi i tha atij: Ç'arsye ke që të vish dhe të luftosh kundër popullit tim? Shiko, populli im nuk e prishi betimin që unë të bëra; prandaj, pse duhej ta prishje ti betimin që i bëre popullit tim?

15 Dhe tani mbreti tha: Unë e prisha betimin, sepse njerëzit e tu grabitën bijat e popullit tim; prandaj, në zemërim unë bëra që populli im të vinte në luftë kundër popullit tënd.

16 Dhe tani Limhi nuk kishte dëgjuar gjë në lidhje me këtë çështje; prandaj ai tha: Unë do të kërkoj mes popullit tim dhe kushdo që ta ketë bërë këtë gjë, do të mbarojë. Prandaj ai shkaktoi që të bëhej një kërkim mes popullit të tij.

17 Tani, kur Gideoni i dëgjoi këto gjëra, duke qenë kapiteni i mbretit, ai doli dhe i tha mbretit: Unë të lutem, ndalo që të bëhen kërkime për këta njerëz dhe mos ia ngarko këtë gjë atyre.

18 Pasi, a nuk i mban mend priftërinjtë e atit tënd, që këta njerëz deshën t'i shkatërronin? Dhe a nuk janë ata në vendin e shkretëtë? Dhe a nuk janë ata që kanë grabitur të bijat e Lamanitëve?

19 Dhe tani vër re, tregoja mbretit këto gjëra, që ai të mund t'i thotë popullit të tij që të paqësohen me ne; pasi vër re, ata po përgatiten për të na rënë; dhe gjithashtu shiko se ka vetëm pak prej nesh.

20 Dhe vër re, ata vijnë me ushtritë e tyre të shumta; dhe, në qoftë se mbreti nuk i paqëson ndaj nesh, ne do të vdesim.

And it came to pass that they found the king of the Lamanites among the number of their dead; yet he was not dead, having been wounded and left upon the ground, so speedy was the flight of his people.

And they took him and bound up his wounds, and brought him before Limhi, and said: Behold, here is the king of the Lamanites; he having received a wound has fallen among their dead, and they have left him; and behold, we have brought him before you; and now let us slay him.

But Limhi said unto them: Ye shall not slay him, but bring him hither that I may see him. And they brought him. And Limhi said unto him: What cause have ye to come up to war against my people? Behold, my people have not broken the oath that I made unto you; therefore, why should ye break the oath which ye made unto my people?

And now the king said: I have broken the oath because thy people did carry away the daughters of my people; therefore, in my anger I did cause my people to come up to war against thy people.

And now Limhi had heard nothing concerning this matter; therefore he said: I will search among my people and whosoever has done this thing shall perish. Therefore he caused a search to be made among his people.

Now when Gideon had heard these things, he being the king's captain, he went forth and said unto the king: I pray thee forbear, and do not search this people, and lay not this thing to their charge.

For do ye not remember the priests of thy father, whom this people sought to destroy? And are they not in the wilderness? And are not they the ones who have stolen the daughters of the Lamanites?

And now, behold, and tell the king of these things, that he may tell his people that they may be pacified towards us; for behold they are already preparing to come against us; and behold also there are but few of us.

And behold, they come with their numerous hosts; and except the king doth pacify them towards us we must perish.

- 21 Pasi, a nuk po plotësohen fjalët e Abinadit që profetizoi kundër nesh—dhe e gjithë kjo sepse ne nuk deshëm të dëgjonim fjalët e Zotit dhe të hiqnim dorë nga paudhësitë tona?
- 22 Dhe tani, le ta paqësojmë mbretin dhe të përmbushim betimin që ne i kemi bërë atij; pasi është më mirë të jemi në robëri, sesa të humbim jetët tona; prandaj, le t'i japim fund kësaj gjakderdhjeje të madhe.
- 23 Dhe tani, Limhi i tregoi mbretit të gjitha gjërat në lidhje me atin e tij dhe me priftërinjtë që kishin ikur në vendin e shkretë dhe ua vuri fajin atyre për grabitjen e bijave të tyre.
- 24 Dhe ndodhi që mbreti u paqësua kundrejt popullit të tij dhe ai u tha atyre: Le të shkojmë pa armë e të takohemi me popullin tim; dhe unë ju betohem me një betim, që populli im nuk do ta vrasë popullin tënd.
- 25 Dhe ndodhi që ata ndoqën mbretin dhe shkuan pa armë të takonin Lamanitët. Dhe ndodhi që ata takuan Lamanitët; dhe mbreti i Lamanitëve u përul para tyre dhe iu lut në emër të popullit të Limhit.
- 26 Dhe kur Lamanitët panë popullin e Limhit, se ata ishin pa armë, ata patën mëshirë për ta dhe u paqësuan ndaj tyre, dhe u kthyen me mbretin e tyre në paqe në vendin e tyre.

For are not the words of Abinadi fulfilled, which he prophesied against us—and all this because we would not hearken unto the words of the Lord, and turn from our iniquities?

And now let us pacify the king, and we fulfil the oath which we have made unto him; for it is better that we should be in bondage than that we should lose our lives; therefore, let us put a stop to the shedding of so much blood.

And now Limhi told the king all the things concerning his father, and the priests that had fled into the wilderness, and attributed the carrying away of their daughters to them.

And it came to pass that the king was pacified towards his people; and he said unto them: Let us go forth to meet my people, without arms; and I swear unto you with an oath that my people shall not slay thy people.

And it came to pass that they followed the king, and went forth without arms to meet the Lamanites. And it came to pass that they did meet the Lamanites; and the king of the Lamanites did bow himself down before them, and did plead in behalf of the people of Limhi.

And when the Lamanites saw the people of Limhi, that they were without arms, they had compassion on them and were pacified towards them, and returned with their king in peace to their own land.

Mosia 21

- 1 Dhe ndodhi që Limhi dhe populli i tij u kthyen në qytetin e Nefit dhe filluan përsëri të jetonin në tokë në paqe.
- 2 Dhe ndodhi që pas shumë ditësh, Lamanitët filluan prapë trazirat e zemërimet kundër Nefitëve dhe ata filluan të vinin në kufijtë rreth e përqark vendit.
- 3 Tani ata nuk guxonin t'i vrisnin, për shkak të betimit që mbreti i tyre i kishte bërë Limhit; por ata i qëllonin në fytyrë dhe ushtronin mbi ta autoritetin e tyre; dhe filluan t'u vinin barra të rënda mbi shpinat e tyre dhe t'i shtypnin ata sikur të ishin një gomar pa gojë—
- 4 Po, e gjithë kjo u bë që fjala e Zotit të mund të plotësohej.
- 5 Dhe tani, fatkeqësitë e Nefitëve ishin të mëdha dhe nuk kishte mënyrë sesi ata të mund të shpëtonin nga duart e tyre, pasi Lamanitët i kishin rrethuar nga çdo anë.
- 6 Dhe ndodhi që njerëzit filluan të mërmëritnin me mbretin për shkak të fatkeqësive të tyre; dhe ata filluan të dëshironin që të shkonin e të luftonin kundër tyre. Dhe ata e brengosën mbretin rëndë me ankimet e tyre; prandaj ai i lejoi që të bënin sipas dëshirave të tyre.
- 7 Dhe ata u mblodhën përsëri dhe veshën parzmoret e tyre, dhe u vërsulën kundër Lamanitëve që t'i nxirrnin nga toka e tyre.
- 8 Dhe ndodhi që Lamanitët i mundën ata dhe i shtynë tej dhe vranë shumë prej tyre.
- 9 Dhe tani, mes popullit të Limhit pati një zi të madhe dhe shumë vajtime, e veja mbante zi për bashkëshortin e saj, i biri dhe e bija mbanin zi për atin e tyre dhe vëllezërit për vëllezërit e tyre.
- 10 Tani kishte shumë të veja në tokë dhe ato bërtitnin me zë të lartë çdo ditë, pasi u kishte hyrë një frikë e madhe nga Lamanitët.
- 11 Dhe ndodhi që britmat e tyre të vazhdueshme nxitën të mbeturit e njerëzve të Limhit, që të zemëroheshin me Lamanitët; dhe ata shkuan përsëri të luftonin por përsëri u zbrapsën, duke pësuar humbje të rënda.

Mosiah 21

And it came to pass that Limhi and his people returned to the city of Nephi, and began to dwell in the land again in peace.

And it came to pass that after many days the Lamanites began again to be stirred up in anger against the Nephites, and they began to come into the borders of the land round about.

Now they durst not slay them, because of the oath which their king had made unto Limhi; but they would smite them on their cheeks, and exercise authority over them; and began to put heavy burdens upon their backs, and drive them as they would a dumb ass—

Yea, all this was done that the word of the Lord might be fulfilled.

And now the afflictions of the Nephites were great, and there was no way that they could deliver themselves out of their hands, for the Lamanites had surrounded them on every side.

And it came to pass that the people began to murmur with the king because of their afflictions; and they began to be desirous to go against them to battle. And they did afflict the king sorely with their complaints; therefore he granted unto them that they should do according to their desires.

And they gathered themselves together again, and put on their armor, and went forth against the Lamanites to drive them out of their land.

And it came to pass that the Lamanites did beat them, and drove them back, and slew many of them.

And now there was a great mourning and lamentation among the people of Limhi, the widow mourning for her husband, the son and the daughter mourning for their father, and the brothers for their brethren.

Now there were a great many widows in the land, and they did cry mightily from day to day, for a great fear of the Lamanites had come upon them.

And it came to pass that their continual cries did stir up the remainder of the people of Limhi to anger against the Lamanites; and they went again to battle, but they were driven back again, suffering much loss.

- 12 Po, ata shkuan përsëri madje për të tretën herë dhe pësuan të njëjtën gjë; dhe ata që nuk u vranë u kthyen prapë në qytetin e Nefit.
- 13 Dhe ata u pëkulën madje deri në pluhur, duke iu nënshtruar zgjedhës së robërisë, duke pranuar që të qëlloheshin dhe të dërgoheshin poshtë e lart dhe të ngarkuar, sipas dëshirave të armiqtë të tyre.
- 14 Dhe ata u pëkulën thellësisht madje në thellësitë e pëkuljes; dhe ata iu lutën Perëndisë fuqimisht; po, madje tërë ditën e ditës ata iu lutën Perëndisë së tyre, që ai t'i shpëtonte nga fatkeqësitë e tyre.
- 15 Dhe tani, Zoti që i ngadalshëm të dëgjonte lutjen e tyre, për shkak të paudhësive të tyre; megjithatë Zoti i dëgjoi lutjet e tyre dhe filloi t'ua zbuste zemrat Lamanitëve, që ata të fillonin të lehtësonin barrat e tyre; prapëseprapë, Zoti nuk e pa të udhës që t'i çlironte nga robëria.
- 16 Dhe ndodhi që ata filluan të përparonin pjesërisht në tokë dhe filluan të rritnin drithë më me bollëk dhe grigja dhe kope, që ata të mos vuanin më nga uria.
- 17 Tani, kishte një numër të madh grash, më të madh nga sa kishte burra; prandaj mbreti Limhi urdhëroi që çdo burrë të jepte për mbajtjen e të vejave dhe të fëmijëve të tyre, që ata të mos vdisnin nga uria; dhe këtë ata e bënë për shkak të numrit të madh të atyre që u vranë.
- 18 Tani, populli i Limhit qëndroi i bashkuar si një trup aq sa ishte e mundur dhe siguruan drithin e tyre dhe grigjat e tyre.
- 19 Dhe mbreti vetë nuk guxonte të dilte përjashta mureve të qytetit, pa marrë roja me vete, duke pasur frikë se mund të binte, në ndonjë mënyrë, në duart e Lamanitëve.
- 20 Dhe ai bëri që njerëzit e tij të kontrollonin vendin rreth e përçark, që në ndonjë mënyrë ata të mund të kapnin priftërinjtë që ia mbathën në vendin e shkretët, që grabitën bijat e Lamanitëve dhe që kishin bërë që një shkatërrim kaq i madh të vinte mbi ta.

Yea, they went again even the third time, and suffered in the like manner; and those that were not slain returned again to the city of Nephi.

And they did humble themselves even to the dust, subjecting themselves to the yoke of bondage, submitting themselves to be smitten, and to be driven to and fro, and burdened, according to the desires of their enemies.

And they did humble themselves even in the depths of humility; and they did cry mightily to God; yea, even all the day long did they cry unto their God that he would deliver them out of their afflictions.

And now the Lord was slow to hear their cry because of their iniquities; nevertheless the Lord did hear their cries, and began to soften the hearts of the Lamanites that they began to ease their burdens; yet the Lord did not see fit to deliver them out of bondage.

And it came to pass that they began to prosper by degrees in the land, and began to raise grain more abundantly, and flocks, and herds, that they did not suffer with hunger.

Now there was a great number of women, more than there was of men; therefore king Limhi commanded that every man should impart to the support of the widows and their children, that they might not perish with hunger; and this they did because of the greatness of their number that had been slain.

Now the people of Limhi kept together in a body as much as it was possible, and secured their grain and their flocks;

And the king himself did not trust his person without the walls of the city, unless he took his guards with him, fearing that he might by some means fall into the hands of the Lamanites.

And he caused that his people should watch the land round about, that by some means they might take those priests that fled into the wilderness, who had stolen the daughters of the Lamanites, and that had caused such a great destruction to come upon them.

- 21 Pasi ata donin që t'i kapnin që të mund t'i ndëshkonin ata; pasi ata kishin ardhur gjatë natës në tokën e Nefit dhe kishin vjedhur drithin e tyre dhe shumë prej gjërave të tyre me vlerë; prandaj ata kishin vënë prita për ta.
- 22 Dhe ndodhi që nuk pati më trazira mes Lamanitëve dhe popullit të Limhit, madje deri në kohën që Amoni dhe vëllezërit e tij erdhën në atë vend.
- 23 Dhe mbreti, pasi doli përjashta portave të qytetit me rojat e tij, zbuloi Amonin dhe vëllezërit e tij; dhe duke menduar se ata mund të ishin priftërinjtë e Noeut, prandaj dha urdhër që të kapeshin dhe të lidheshin dhe të futeshin në burg. Dhe po të kishin qenë ata priftërinjtë e Noeut, ai do të kishte bërë që ata të vriteshin.
- 24 Por, kur ai mori vesh se ata nuk ishin, por ishin vëllezër të tij dhe kishin ardhur nga toka e Zarahemlës, ai u mbush me gëzim jashtëzakonisht të madh.
- 25 Tani, mbreti Limhi kishte dërguar, para se të vinte Amoni, një numër të vogël njerëzish që të kërkonin vendin e Zarahemlës; por ata nuk e gjetën dot dhe humbën në vendin e shkretë.
- 26 Megjithatë, ata gjetën një vend që kishte qenë i populluar; po, një vend i mbuluar me kocka të thata; po, një vend që kishte qenë i populluar dhe që ishte shkatërruar; dhe ata, duke menduar se ishte vendi i Zarahemlës, u kthyen në vendin e Nefit dhe arritën në kufijtë e vendit, jo shumë ditë para ardhjes së Amonit.
- 27 Dhe ata sollën me vete një anal, madje një anal të njerëzve, kockat e të cilëve ata kishin gjetur; dhe ishte gdhendur mbi fletë metali.
- 28 Dhe tani, Limhi u mbush përsëri me gëzim meqë mësoi nga goja e Amonit, se mbreti Mosia kishte një dhuratë nga Perëndia, kështu që ai të mund të interpretonte gdhendje të tilla; po, dhe Amoni gjithashtu u gëzua.
- 29 Por, Amoni dhe vëllezërit e tij u mbushën me pikëllim, sepse kaq shumë prej vëllezërve të tyre ishin vrarë;

For they were desirous to take them that they might punish them; for they had come into the land of Nephi by night, and carried off their grain and many of their precious things; therefore they laid wait for them.

And it came to pass that there was no more disturbance between the Lamanites and the people of Limhi, even until the time that Ammon and his brethren came into the land.

And the king having been without the gates of the city with his guard, discovered Ammon and his brethren; and supposing them to be priests of Noah therefore he caused that they should be taken, and bound, and cast into prison. And had they been the priests of Noah he would have caused that they should be put to death.

But when he found that they were not, but that they were his brethren, and had come from the land of Zarahemla, he was filled with exceedingly great joy.

Now king Limhi had sent, previous to the coming of Ammon, a small number of men to search for the land of Zarahemla; but they could not find it, and they were lost in the wilderness.

Nevertheless, they did find a land which had been peopled; yea, a land which was covered with dry bones; yea, a land which had been peopled and which had been destroyed; and they, having supposed it to be the land of Zarahemla, returned to the land of Nephi, having arrived in the borders of the land not many days before the coming of Ammon.

And they brought a record with them, even a record of the people whose bones they had found; and it was engraven on plates of ore.

And now Limhi was again filled with joy on learning from the mouth of Ammon that king Mosiah had a gift from God, whereby he could interpret such engravings; yea, and Ammon also did rejoice.

Yet Ammon and his brethren were filled with sorrow because so many of their brethren had been slain;

30 Dhe gjithashtu që mbreti Noe dhe priftërinjtë e tij kishin shkaktuar, që populli të bënte kaq shumë mëkate dhe paudhësi kundër Perëndisë; dhe ata u pikëlluan gjithashtu për vdekjen e Abinadit; dhe gjithashtu për nisjen e Almës dhe të njerëzve që shkuan me të, të cilët kishin formuar një kishë të Perëndisë nëpërmjet fuqisë dhe pushtetit të Perëndisë dhe besimit në fjalët që ishin folur nga Abinadi.

31 Po, ata u pikëlluan për nisjen e tyre, pasi nuk dinin se në ç'drejtim ata kishin ikur. Tani ata do të ishin bashkuar me ta me gjithë qejf, pasi ata vetë kishin hyrë në një besëlidhje me Perëndinë për t'i shërbyer atij dhe për të zbatuar urdhërimet e tij.

32 Dhe tani, që kur erdhi Amoni, mbreti Limhi kishte hyrë gjithashtu në një besëlidhje me Perëndinë dhe gjithashtu shumë prej njerëzve të tij, për t'i shërbyer atij dhe për të zbatuar urdhërimet e tij.

33 Dhe ndodhi që mbreti Limhi dhe shumë nga njerëzit e tij kishin dëshirë të pagëzoheshin; por nuk kishte njeri në tokë që të kishte autoritet nga Perëndia. Dhe Amoni refuzoi ta bënte këtë gjë, duke e konsideruar veten shërbëtor të padenjë.

34 Prandaj, në atë kohë ata nuk formuan një kishë, duke pritur Shpirtin e Zotit. Tani, ata kishin dëshirë të bëheshin madje si Alma dhe vëllezërit e tij, të cilët kishin ikur në vendin e shkretë.

35 Ata kishin dëshirë të pagëzoheshin si një dëshmitar dhe si një dëshmi, se ishin të gatshëm t'i shërbenin Perëndisë me të gjitha zemrat e tyre; megjithatë ata e shtynë kohën; dhe një tregim i pagëzimit të tyre do të jepet pak më poshtë.

36 Dhe tani, të gjitha përpjekjet e Amonit dhe të njerëzve të tij dhe të mbretit Limhi dhe të popullit të tij, ishin që të shpëtonin nga duart e Lamanitëve dhe nga robëria.

And also that king Noah and his priests had caused the people to commit so many sins and iniquities against God; and they also did mourn for the death of Abinadi; and also for the departure of Alma and the people that went with him, who had formed a church of God through the strength and power of God, and faith on the words which had been spoken by Abinadi.

Yea, they did mourn for their departure, for they knew not whither they had fled. Now they would have gladly joined with them, for they themselves had entered into a covenant with God to serve him and keep his commandments.

And now since the coming of Ammon, king Limhi had also entered into a covenant with God, and also many of his people, to serve him and keep his commandments.

And it came to pass that king Limhi and many of his people were desirous to be baptized; but there was none in the land that had authority from God. And Ammon declined doing this thing, considering himself an unworthy servant.

Therefore they did not at that time form themselves into a church, waiting upon the Spirit of the Lord. Now they were desirous to become even as Alma and his brethren, who had fled into the wilderness.

They were desirous to be baptized as a witness and a testimony that they were willing to serve God with all their hearts; nevertheless they did prolong the time; and an account of their baptism shall be given hereafter.

And now all the study of Ammon and his people, and king Limhi and his people, was to deliver themselves out of the hands of the Lamanites and from bondage.

Mosia 22

- 1 Dhe tani ndodhi që Amoni dhe mbreti Limhi filluan të këshilloheshin me njerëzit, sesi mund të shpëtonin nga robëria; dhe ata madje bënë që të gjithë njerëzit të mbledheshin së bashku; dhe këtë ata e bënë që të mund të kishin zërin e popullit në lidhje me çështjen.
- 2 Dhe ndodhi që ata nuk mund të gjenin udhë tjetër, që të shpëtonin nga robëria, veçse të merrnin me vete gratë dhe fëmijët e tyre dhe grigjat e tyre, dhe kopetë e tyre, dhe çadrat e tyre dhe të niseshin për në vendin e shkretë; meqë Lamanitët ishin kaq shumë, sa ishte e pamundur për njerëzit e Limhit që të luftonin kundër tyre, duke menduar të çliroheshin nga robëria me anë të shpatës.
- 3 Tani, ndodhi që Gideoni shkoi dhe qëndroi para mbretit dhe i tha: Tani, O mbret, ti i ke dëgjuar deri tani shumë herë fjalët e mia, kur kemi luftuar kundër vëllezërve tanë, Lamanitëve.
- 4 Dhe tani, O mbret, në qoftë se ti nuk më ke konsideruar shërbëtor të padobishëm, ose në qoftë se deri tani ke dëgjuar sadopak fjalët e mia dhe ato të kanë shërbyer ty, po kështu unë dëshiroj që ti të dëgjosh fjalët e mia këtë herë dhe unë do të jem shërbëtori yt dhe do ta çliroj popullin tënd nga robëria.
- 5 Dhe mbreti e lejoi atë që të fliste. Dhe Gideoni i tha atij:
- 6 Shiko kalimin e pasmë, përmes murit të pasmë, në pjesën e prapme të qytetit. Lamanitët ose rojat e Lamanitëve gjatë natës janë të dehur; prandaj t'u çojmë fjalë të gjithë njerëzve që të mbledhin tok grigjat dhe kopetë e tyre, që të mund t'i çojnë gjatë natës në vendin e shkretë.
- 7 Dhe unë do të shkoj, sipas urdhrin tënd, që t'u paguaj Lamanitëve haraçin e fundit të verës dhe ata do të dehen; dhe ne do të kalojmë nëpër kalimin e fshehtë nga e majta e kampit të tyre, kur ata të jenë të dehur dhe në gjumë.

Mosiah 22

And now it came to pass that Ammon and king Limhi began to consult with the people how they should deliver themselves out of bondage; and even they did cause that all the people should gather themselves together; and this they did that they might have the voice of the people concerning the matter.

And it came to pass that they could find no way to deliver themselves out of bondage, except it were to take their women and children, and their flocks, and their herds, and their tents, and depart into the wilderness; for the Lamanites being so numerous, it was impossible for the people of Limhi to contend with them, thinking to deliver themselves out of bondage by the sword.

Now it came to pass that Gideon went forth and stood before the king, and said unto him: Now O king, thou hast hitherto hearkened unto my words many times when we have been contending with our brethren, the Lamanites.

And now O king, if thou hast not found me to be an unprofitable servant, or if thou hast hitherto listened to my words in any degree, and they have been of service to thee, even so I desire that thou wouldst listen to my words at this time, and I will be thy servant and deliver this people out of bondage.

And the king granted unto him that he might speak. And Gideon said unto him:

Behold the back pass, through the back wall, on the back side of the city. The Lamanites, or the guards of the Lamanites, by night are drunken; therefore let us send a proclamation among all this people that they gather together their flocks and herds, that they may drive them into the wilderness by night.

And I will go according to thy command and pay the last tribute of wine to the Lamanites, and they will be drunken; and we will pass through the secret pass on the left of their camp when they are drunken and asleep.

- 8 Kështu, ne do të nisemi me gratë tona dhe me fëmijët tanë, me grigjat tona dhe me kopetë tona për në vendin e shkretë; dhe ne do të udhëtojmë përreth tokës së Shilomit.
- 9 Dhe ndodhi që mbreti i dëgjoi fjalët e Gideonit.
- 10 Dhe mbreti Limhi bëri që populli të mblidhte grigjat tok; dhe ai u dërgoi Lamanitëve haraçin e verës; dhe ai u dërgoi si dhuratë edhe ca verë tjetër; dhe ata pinë pa u përmbajtur nga vera që mbreti Limhi u dërgoi atyre.
- 11 Dhe ndodhi që njerëzit e mbretit Limhi u nisën natën për në vendin e shkretë me grigjat e tyre dhe me kopetë e tyre dhe vajtën rreth e rrotull tokës së Shilomit në vendin e shkretë dhe kthyen drejtim drejt tokës së Zarahemlës, të udhëhequr nga Amoni dhe nga vëllezërit e tij.
- 12 Dhe ata kishin marrë me vete në vendin e shkretë të gjithë arin dhe argjendin e tyre dhe gjërat e tyre të çmueshme, që ata mund të mbartnin dhe gjithashtu rezervat e tyre dhe ata vazhduan udhëtimin e tyre.
- 13 Dhe pasi ishin për shumë ditë në vendin e shkretë, ata arritën në vendin e Zarahemlës dhe u bashkuan me popullin e Mosias dhe u bënë nënshtetas të tij.
- 14 Dhe ndodhi që Mosia i priti me gëzim dhe ai gjithashtu mori analet e tyre, si edhe analet që ishin gjetur nga njerëzit e Limhit.
- 15 Dhe tani ndodhi që kur Lamanitët zbuluan që njerëzit e Limhit ishin larguar nga vendi gjatë natës, ata dërguan një ushtri në vendin e shkretë për t'i ndjekur ata;
- 16 Dhe pasi i ndoqën për dy ditë, ata nuk mundën t'i ndiqnin më gjurmët e tyre; prandaj ata humbën në vendin e shkretë.

Thus we will depart with our women and our children, our flocks, and our herds into the wilderness; and we will travel around the land of Shilom.

And it came to pass that the king hearkened unto the words of Gideon.

And king Limhi caused that his people should gather their flocks together; and he sent the tribute of wine to the Lamanites; and he also sent more wine, as a present unto them; and they did drink freely of the wine which king Limhi did send unto them.

And it came to pass that the people of king Limhi did depart by night into the wilderness with their flocks and their herds, and they went round about the land of Shilom in the wilderness, and bent their course towards the land of Zarahemla, being led by Ammon and his brethren.

And they had taken all their gold, and silver, and their precious things, which they could carry, and also their provisions with them, into the wilderness; and they pursued their journey.

And after being many days in the wilderness they arrived in the land of Zarahemla, and joined Mosiah's people, and became his subjects.

And it came to pass that Mosiah received them with joy; and he also received their records, and also the records which had been found by the people of Limhi.

And now it came to pass when the Lamanites had found that the people of Limhi had departed out of the land by night, that they sent an army into the wilderness to pursue them;

And after they had pursued them two days, they could no longer follow their tracks; therefore they were lost in the wilderness.

Një rrëfim i Almës dhe popullit të Zotit, që u detyruan të iknin në vendin e shkretë nga njerëzit e mbretit Noe.

Mosia 23

- 1 Tani Alma, duke qenë i paralajmëruar nga Zoti se ushtritë e mbretit Noe do të vinin mbi ta dhe pasi ia bëri këtë të ditur popullit të tij, kështu që ata mblodhën tok grigjat e tyre dhe morën drithin e tyre dhe u nisën për në vendin e shkretë, të ndjekur nga ushtritë e mbretit Noe.
- 2 Dhe Zoti i forcoi, kështu që njerëzit e mbretit Noe nuk mund t'i arrinin dhe t'i shkatërronin ata.
- 3 Dhe ata bënë tetë ditë udhë në vendin e shkretë.
- 4 Dhe arritën në një vend, po, madje në një vend shumë të bukur e të këndshëm, në një vend me ujë të kulluar.
- 5 Dhe ata ngritën çadrat e tyre dhe filluan të punonin tokën, dhe filluan të ndërtonin ndërtesa; po, ata ishin punëtorë dhe punonin jashtëzakonisht.
- 6 Dhe njerëzit kishin dëshirë që Alma të bëhej mbreti i tyre, pasi populli i tij e donte shumë.
- 7 Por, ai u tha atyre: Vini re, nuk është e nevojshme që ne të kemi një mbret; pasi kështu thotë Zoti: Ju nuk duhet të çmoni një mish mbi një tjetër, ose një njeri nuk duhet të mendojë se është mbi një tjetër; prandaj unë po ju them se nuk është e nevojshme të kenë një mbret.
- 8 Megjithatë, po të ishte e mundur që ju të kishit gjithmonë njerëz të drejtë për mbretër, do të ishte mirë për ju të kishit një mbret.
- 9 Por, kujtoni paudhësinë e mbretit Noe dhe të priftërinjve të tij; dhe unë vetë rashë në një kurth dhe bëra shumë gjëra që ishin të neveritshme në sytë e Zotit, që më shkaktuan një pendim të rëndë;
- 10 Megjithatë, pas shumë mundimesh, Zoti i dëgjoi thirrjet e mia dhe iu përgjigj lutjeve të mia dhe më ka bërë një mjet në duart e tij, që të sjell kaq shumë prej jush në njohurinë e vërtetësisë së tij.
- 11 Megjithatë, nuk lavdërohem për këtë, pasi unë jam i padenjë të lavdëroj veten.

An account of Alma and the people of the Lord, who were driven into the wilderness by the people of King Noah.

Mosiah 23

Now Alma, having been warned of the Lord that the armies of king Noah would come upon them, and having made it known to his people, therefore they gathered together their flocks, and took of their grain, and departed into the wilderness before the armies of king Noah.

And the Lord did strengthen them, that the people of king Noah could not overtake them to destroy them.

And they fled eight days' journey into the wilderness.

And they came to a land, yea, even a very beautiful and pleasant land, a land of pure water.

And they pitched their tents, and began to till the ground, and began to build buildings; yea, they were industrious, and did labor exceedingly.

And the people were desirous that Alma should be their king, for he was beloved by his people.

But he said unto them: Behold, it is not expedient that we should have a king; for thus saith the Lord: Ye shall not esteem one flesh above another, or one man shall not think himself above another; therefore I say unto you it is not expedient that ye should have a king.

Nevertheless, if it were possible that ye could always have just men to be your kings it would be well for you to have a king.

But remember the iniquity of king Noah and his priests; and I myself was caught in a snare, and did many things which were abominable in the sight of the Lord, which caused me sore repentance;

Nevertheless, after much tribulation, the Lord did hear my cries, and did answer my prayers, and has made me an instrument in his hands in bringing so many of you to a knowledge of his truth.

Nevertheless, in this I do not glory, for I am unworthy to glory of myself.

12 Dhe tani unë ju them se ju jeni shtypur nga mbreti Noe dhe keni qenë në robërinë e tij dhe të priftërinjve të tij dhe ata ju çuan të bënit paudhësi; prandaj ju u lidhët me rripat e paudhësisë.

13 Dhe tani, pasi u çliruat nëpërmjet fuqisë së Perëndisë nga kjo robëri; po, madje nga duart e mbretit Noe dhe të njerëzve të tij, si edhe nga prangat e paudhësisë, po kështu unë dëshiroj që ju të qëndroni të vendosur në këtë liri, me të cilën u bëtë të lirë dhe mos t'i besoni asnjë njeriu që të bëhet mbret mbi ju.

14 Dhe mos i besoni askujt që të jetë mësuesi juaj ose prifti juaj, në qoftë se nuk është njeriu i Perëndisë, që ecën në udhët e tij dhe që zbaton urdhërimet e tij.

15 Kështu u mësoi Alma njerëzve të tij, që çdo njeri duhet ta dojë fqinjin e tij si veten dhe që nuk duhet të kishte grindje mes tyre.

16 Dhe tani Alma që kryeprifti i tyre, duke qenë ai themeluesi i kishës së tyre.

17 Dhe ndodhi që asnjëri nuk mori autoritet të predikonte ose të mësonte, po të mos ishte nëpërmjet tij nga Perëndia. Prandaj, ai shenjtëroi të gjithë priftërinjtë e tyre dhe të gjithë mësuesit e tyre; dhe asnjë nuk u shenjtërua po të mos ishte burrë i drejtë.

18 Prandaj, ata u kujdesën për njerëzit e tyre dhe i ushqyen me gjëra që kishin të bënin me drejtësinë.

19 Dhe ndodhi që ata filluan të përparojnë jashtëzakonisht në tokë; dhe e quajtën vendin Helam.

20 Dhe ndodhi që ata u shtuan dhe u përparuan jashtëzakonisht në vendin e Helamit; dhe ata ndërtuan një qytet të cilin e quajtën qyteti i Helamit.

21 Megjithatë, Zoti e shikon të arsyeshme ta qortojë popullin e tij; po, ai provon durimin e tyre dhe besimin e tyre.

22 Megjithatë—kushdo që vendos besimin e tij në të, po ai do të ngrihet në ditën e fundit. Po, dhe kështu ishte me këtë popull.

23 Pasi vini re, unë do t'ju tregoj se ata përfunduan në robëri dhe askush nuk mund t'i shpëtonte përveç Zotit, Perëndisë së tyre, po, madje Perëndisë së Abrahamit dhe të Isakut dhe të Jakobit.

And now I say unto you, ye have been oppressed by king Noah, and have been in bondage to him and his priests, and have been brought into iniquity by them; therefore ye were bound with the bands of iniquity.

And now as ye have been delivered by the power of God out of these bonds; yea, even out of the hands of king Noah and his people, and also from the bonds of iniquity, even so I desire that ye should stand fast in this liberty wherewith ye have been made free, and that ye trust no man to be a king over you.

And also trust no one to be your teacher nor your minister, except he be a man of God, walking in his ways and keeping his commandments.

Thus did Alma teach his people, that every man should love his neighbor as himself, that there should be no contention among them.

And now, Alma was their high priest, he being the founder of their church.

And it came to pass that none received authority to preach or to teach except it were by him from God. Therefore he consecrated all their priests and all their teachers; and none were consecrated except they were just men.

Therefore they did watch over their people, and did nourish them with things pertaining to righteousness.

And it came to pass that they began to prosper exceedingly in the land; and they called the land Helam.

And it came to pass that they did multiply and prosper exceedingly in the land of Helam; and they built a city, which they called the city of Helam.

Nevertheless the Lord seeth fit to chasten his people; yea, he trieth their patience and their faith.

Nevertheless—whosoever putteth his trust in him the same shall be lifted up at the last day. Yea, and thus it was with this people.

For behold, I will show unto you that they were brought into bondage, and none could deliver them but the Lord their God, yea, even the God of Abraham and Isaac and of Jacob.

24 Dhe ndodhi që ai i shpëtoi dhe u tregoi pushtetin e tij të fuqishëm; dhe i madh që gëzimi i tyre.

25 Pasi vini re, ndodhi që ndërsa ata ishin në tokën e Helamit, po, në qytetin e Helamit, ndërsa punonin tokën, rreth e përçark, vini re, një ushtri Lamanitësh ishte në kufijtë e vendit.

26 Tani ndodhi që vëllezërit e Almës ikën me vrap nga arat dhe u mblodhën tok në qytetin e Helamit; dhe i kishte zënë shumë frika për shkak të pamjes së jashtme të Lamanitëve.

27 Por, Alma u doli para dhe qëndroi mes tyre dhe i nxiti ata të mos kishin frikë, por që ata duhej të kujtonin Zotin, Perëndinë e tyre dhe se ai do t'i çlironte ata.

28 Prandaj, ata përmbajtën frikën dhe filluan t'i luten Zotit, që ai të zbuste zemrat e Lamanitëve, që t'i kursenin ata dhe bashkëshortet e tyre dhe fëmijët e tyre.

29 Dhe ndodhi që Zoti ua zbuti zemrat Lamanitëve. Dhe Alma dhe vëllezërit e tij shkuan tek ata dhe u dorëzuan në duart e tyre; dhe Lamanitët morën në dorë tokën e Helamit.

30 Tani, ushtritë e Lamanitëve që ndoqën pas njerëzit e mbretit Limhi, humbën në vendin e shkretë për shumë ditë.

31 Dhe vini re, ata gjetën priftërinjtë e mbretit Noe, në një vend që e quajtën Amulon; dhe ata kishin filluar të zotëronin tokën e Amulonit dhe kishin filluar të punonin tokën.

32 Tani, emri i kryetarit të këtyre priftërinjve ishte Amulon.

33 Dhe ndodhi që Amuloni iu përgjërua Lamanitëve; dhe ai u nxori edhe bashkëshortet e tyre që ishin bijat e Lamanitëve t'u përgjërroheshin vëllezërve të tyre, që ata të mos i vrisnin bashkëshortët e tyre.

34 Dhe Lamanitët patën mëshirë për Amulonin dhe për vëllezërit e tij dhe nuk i shkatërruan, për shkak të bashkëshorteve të tyre.

And it came to pass that he did deliver them, and he did show forth his mighty power unto them, and great were their rejoicings.

For behold, it came to pass that while they were in the land of Helam, yea, in the city of Helam, while tilling the land round about, behold an army of the Lamanites was in the borders of the land.

Now it came to pass that the brethren of Alma fled from their fields, and gathered themselves together in the city of Helam; and they were much frightened because of the appearance of the Lamanites.

But Alma went forth and stood among them, and exhorted them that they should not be frightened, but that they should remember the Lord their God and he would deliver them.

Therefore they hushed their fears, and began to cry unto the Lord that he would soften the hearts of the Lamanites, that they would spare them, and their wives, and their children.

And it came to pass that the Lord did soften the hearts of the Lamanites. And Alma and his brethren went forth and delivered themselves up into their hands; and the Lamanites took possession of the land of Helam.

Now the armies of the Lamanites, which had followed after the people of king Limhi, had been lost in the wilderness for many days.

And behold, they had found those priests of king Noah, in a place which they called Amulon; and they had begun to possess the land of Amulon and had begun to till the ground.

Now the name of the leader of those priests was Amulon.

And it came to pass that Amulon did plead with the Lamanites; and he also sent forth their wives, who were the daughters of the Lamanites, to plead with their brethren, that they should not destroy their husbands.

And the Lamanites had compassion on Amulon and his brethren, and did not destroy them, because of their wives.

35 Dhe Amuloni dhe vëllezërit e tij u bashkuan me Lamanitët dhe udhëtuan nëpër vendin e shkretë, në kërkim të tokës së Nefit kur zbuluan tokën e Helamit që zotërohej nga Alma dhe vëllezërit e tij.

36 Dhe ndodhi që Lamanitët i premtuan Almës dhe vëllezërve të tij, se në qoftë se do t'u tregonin drejtimin që të çonte te toka e Nefit, ata do t'ua falnin jetën dhe do t'i linin të lirë.

37 Por, pasi Alma u tregoi drejtimin për në tokën e Nefit, Lamanitët nuk deshën ta mbanin premtimin e tyre; por vendosën roja rreth e përçark vendit të Helamit mbi Almën dhe vëllezërit e tij.

38 Dhe pjesa tjetër shkoi për në tokën e Nefit; dhe një pjesë e tyre u kthye në tokën e Helamit dhe gjithashtu sollën me vete bashkëshortet dhe fëmijët e rojave, që u lanë në tokë.

39 Dhe mbreti i Lamanitëve lejoi që Amuloni të bëhej mbret dhe sundimtar i këtij populli që ishte në tokën e Helamit; megjithatë ai nuk do të kishte fuqi të bënte asgjë kundër vullnetit të mbretit të Lamanitëve.

And Amulon and his brethren did join the Lamanites, and they were traveling in the wilderness in search of the land of Nephi when they discovered the land of Helam, which was possessed by Alma and his brethren.

And it came to pass that the Lamanites promised unto Alma and his brethren, that if they would show them the way which led to the land of Nephi that they would grant unto them their lives and their liberty.

But after Alma had shown them the way that led to the land of Nephi the Lamanites would not keep their promise; but they set guards round about the land of Helam, over Alma and his brethren.

And the remainder of them went to the land of Nephi; and a part of them returned to the land of Helam, and also brought with them the wives and the children of the guards who had been left in the land.

And the king of the Lamanites had granted unto Amulon that he should be a king and a ruler over his people, who were in the land of Helam; nevertheless he should have no power to do anything contrary to the will of the king of the Lamanites.

Mosia 24

- 1 Dhe ndodhi që Amuloni fitoi përkrahje në sytë e mbretit të Lamanitëve; prandaj, mbreti i Lamanitëve i dha të drejtë atij dhe vëllezërve të tij të caktoheshin mësues mbi popullin e tij, po, madje edhe të popullit që ishte në tokën Shemlon dhe në tokën Shilom, si dhe në tokën Amulon.
- 2 Meqë Lamanitët kishin zotëruar të gjitha këto vende; prandaj, mbreti i Lamanitëve kishte caktuar mbretër në të gjitha këto vende.
- 3 Dhe tani, emri i mbretit të Lamanitëve ishte Laman, duke u quajtur sipas emrit të atit të tij; dhe prandaj quhej mbreti Laman. Dhe ai ishte mbret mbi shumë njerëz.
- 4 Dhe ai caktoi mësues nga vëllezërit e Amulonit në çdo tokë që zotërohej nga populli i tij; dhe kështu filloi të mësohej gjuha e Nefit mes gjithë popullit të Lamanitëve.
- 5 Dhe ata ishin njerëz miqësorë me njëri-tjetrin; megjithatë ata nuk e njihnin Perëndinë; as nuk u mësuan vëllezërit e Amulonit gjë atyre në lidhje me Zotin, Perëndinë e tyre, as mbi ligjin e Moisiut; as nuk u mësuan atyre fjalët e Abinadit;
- 6 Por ata u mësuan atyre se ata duhej të mbanin analin e tyre dhe se mund t'i shkruanin njëri-tjetrit.
- 7 Dhe kështu Lamanitët filluan të shtoheshin në pasuri dhe filluan të bënin tregti me njëri-tjetrin dhe u shtuan shumë; dhe filluan të bëhen një popull dinak dhe i zgjuar, sipas zgjuarsisë së botës, po, një popull shumë dinak, që kënaqeshin duke bërë çdo lloj ligësie dhe plaçkitjeje, veçse të mos ishte mes vëllezërve të tyre.
- 8 Dhe tani ndodhi që Amuloni filloi të ushtronte autoritet mbi Almën dhe vëllezërit e tij dhe filloi ta persekutonte dhe bëri që fëmijët e tij të persekutonin fëmijët e tyre.
- 9 Pasi Amuloni e njihte Almën, meqë kishte qenë një nga priftërinjtë e mbretit dhe se ai qe ai që besoi në fjalët e Abinadit dhe se u dëbua nga prania e mbretit, dhe kështu që ai ishte i zemëruar me të; pasi ishte nënshtruar i mbretit Laman, megjithatë ai ushtronte autoritet mbi ta, duke u ngarkuar punë dhe duke u vënë mbikëqyrës.

Mosiah 24

And it came to pass that Amulon did gain favor in the eyes of the king of the Lamanites; therefore, the king of the Lamanites granted unto him and his brethren that they should be appointed teachers over his people, yea, even over the people who were in the land of Shemlon, and in the land of Shilom, and in the land of Amulon.

For the Lamanites had taken possession of all these lands; therefore, the king of the Lamanites had appointed kings over all these lands.

And now the name of the king of the Lamanites was Laman, being called after the name of his father; and therefore he was called king Laman. And he was king over a numerous people.

And he appointed teachers of the brethren of Amulon in every land which was possessed by his people; and thus the language of Nephi began to be taught among all the people of the Lamanites.

And they were a people friendly one with another; nevertheless they knew not God; neither did the brethren of Amulon teach them anything concerning the Lord their God, neither the law of Moses; nor did they teach them the words of Abinadi;

But they taught them that they should keep their record, and that they might write one to another.

And thus the Lamanites began to increase in riches, and began to trade one with another and wax great, and began to be a cunning and a wise people, as to the wisdom of the world, yea, a very cunning people, delighting in all manner of wickedness and plunder, except it were among their own brethren.

And now it came to pass that Amulon began to exercise authority over Alma and his brethren, and began to persecute him, and cause that his children should persecute their children.

For Amulon knew Alma, that he had been one of the king's priests, and that it was he that believed the words of Abinadi and was driven out before the king, and therefore he was wroth with him; for he was subject to king Laman, yet he exercised authority over them, and put tasks upon them, and put task-masters over them.

10 Dhe ndodhi që aq të mëdha qenë pikëllimet e tyre, saqë ata filluan t'i luteshin me shpirt Perëndisë.

11 Dhe Amuloni i urdhëroi ata që të mos luteshin më; dhe vendosi roja mbi ta që t'i ruanin se çdo njeri që do të gjendej duke iu lutur Perëndisë, do të vritej.

12 Dhe Alma dhe njerëzit e tij nuk i ngritën zërat e tyre ndaj Zotit, Perëndisë së tyre, por ia derdhën zemrat e tyre atij; dhe ai i njohu mendimet e zemrave të tyre.

13 Dhe ndodhi që zëri i Zotit u erdhi në pikëllimet e tyre, duke thënë: Ngrini kokat tuaja dhe ngushëllohuni, pasi unë e di besëlidhjen që ju keni bërë me mua; dhe unë do të bëj besëlidhje me popullin tim dhe do ta çliroj nga robëria.

14 Dhe unë do t'ju lehtësoj gjithashtu barrat që ju janë vënë mbi shpatulla, që ju të mos i ndjeni në shpinat tuaja, madje ndërsa jeni në robëri; dhe këtë do ta bëj që ju të qëndroni si dëshmitarë për mua në të ardhmen dhe që ju të dini me siguri se unë, Zoti Perëndi, i vizitoj njerëzit e mi në pikëllimet e tyre.

15 Dhe tani ndodhi që barrat që iu vunë Almës dhe vëllezërve të tij u lehtësuan; po, Zoti i forcoi ata që të mund të duronin barrat e tyre me lehtësi dhe ata iu nënshtruan me gëzim dhe me durim gjithë vullnetit të Zotit.

16 Dhe ndodhi që kaq i madh qe besimi i tyre dhe durimi i tyre, saqë zëri i Zotit u erdhi përsëri, duke thënë: Ngushëllohuni, pasi nesër unë do t'ju shpëtoj nga robëria.

17 Dhe ai i tha Almës: Ti do të shkosh para këtij populli dhe unë do të vij me ty për ta çliruar këtë popull nga robëria.

18 Tani ndodhi që Alma dhe njerëzit e tij, mblodhën gjatë natës grigjat e tyre së bashku, si edhe drithin e tyre; po, madje gjatë gjithë natës ata ishin duke mbledhur grigjat e tyre së bashku.

19 Dhe në mëngjes, Zoti bëri që mbi Lamanitët të vinte një gjumë i rëndë, po, dhe të gjithë mbikëqyrësit e tyre ishin në gjumë të thellë.

And it came to pass that so great were their afflictions that they began to cry mightily to God.

And Amulon commanded them that they should stop their cries; and he put guards over them to watch them, that whosoever should be found calling upon God should be put to death.

And Alma and his people did not raise their voices to the Lord their God, but did pour out their hearts to him; and he did know the thoughts of their hearts.

And it came to pass that the voice of the Lord came to them in their afflictions, saying: Lift up your heads and be of good comfort, for I know of the covenant which ye have made unto me; and I will covenant with my people and deliver them out of bondage.

And I will also ease the burdens which are put upon your shoulders, that even you cannot feel them upon your backs, even while you are in bondage; and this will I do that ye may stand as witnesses for me hereafter, and that ye may know of a surety that I, the Lord God, do visit my people in their afflictions.

And now it came to pass that the burdens which were laid upon Alma and his brethren were made light; yea, the Lord did strengthen them that they could bear up their burdens with ease, and they did submit cheerfully and with patience to all the will of the Lord.

And it came to pass that so great was their faith and their patience that the voice of the Lord came unto them again, saying: Be of good comfort, for on the morrow I will deliver you out of bondage.

And he said unto Alma: Thou shalt go before this people, and I will go with thee and deliver this people out of bondage.

Now it came to pass that Alma and his people in the night-time gathered their flocks together, and also of their grain; yea, even all the night-time were they gathering their flocks together.

And in the morning the Lord caused a deep sleep to come upon the Lamanites, yea, and all their taskmasters were in a profound sleep.

- 20 Dhe Alma dhe njerëzit e tij ikën në vendin e shkretë; dhe pasi udhëtuan tërë ditën, ata ngritën çadrat e tyre në një luginë dhe ata e quajtën luginën Alma, pasi ai udhëhoqi udhën e tyre në vendin e shkretë.
- 21 Po, dhe në luginën e Almës ata i derdhën falënderimet e tyre Perëndisë, sepse ai kishte qenë mëshirëplotë me ta dhe ua lehtësoi barrat e tyre dhe i çliroi nga robëria; pasi ata kishin qenë në robëri dhe askush nuk mund t'i çlironte veçse në ishte Zoti, Perëndia i tyre.
- 22 Dhe ata i dhanë falënderime Perëndisë, po, të gjithë burrat e tyre dhe të gjitha gratë e tyre dhe të gjithë fëmijët e tyre që mund të flisnin, ngritën zërat e tyre në lavdërime për Perëndinë e tyre.
- 23 Dhe tani Zoti i tha Almës: Nxitoni të largoheni, ti dhe ky popull, nga ky vend, pasi Lamanitët janë zgjuar dhe po të ndjekin; prandaj, largohuni nga ky vend dhe unë do t'i ndaloj Lamanitët në këtë luginë, që ata të mos shkojnë më tutje në ndjekje të këtij populli.
- 24 Dhe ndodhi që ata u larguan nga lugina dhe nisën udhëtimin e tyre nëpër vendin e shkretë.
- 25 Dhe pasi kishin qenë në vendin e shkretë për dymbëdhjetë ditë, ata arritën në vendin e Zarahemlës; dhe mbreti Mosia i priti gjithashtu me gëzim.

And Alma and his people departed into the wilderness; and when they had traveled all day they pitched their tents in a valley, and they called the valley Alma, because he led their way in the wilderness.

Yea, and in the valley of Alma they poured out their thanks to God because he had been merciful unto them, and eased their burdens, and had delivered them out of bondage; for they were in bondage, and none could deliver them except it were the Lord their God.

And they gave thanks to God, yea, all their men and all their women and all their children that could speak lifted their voices in the praises of their God.

And now the Lord said unto Alma: Haste thee and get thou and this people out of this land, for the Lamanites have awakened and do pursue thee; therefore get thee out of this land, and I will stop the Lamanites in this valley that they come no further in pursuit of this people.

And it came to pass that they departed out of the valley, and took their journey into the wilderness.

And after they had been in the wilderness twelve days they arrived in the land of Zarahemla; and king Mosiah did also receive them with joy.

Mosia 25

- 1 Dhe tani mbreti Mosia bëri që të gjithë njerëzit të mblihdeshin së bashku.
- 2 Tani nuk kishte shumë nga fëmijët e Nefit, ose shumë nga ata që ishin pasardhës të Nefit, sa kishte nga njerëzit e Zarahemlës, i cili ishte pasardhës i Mulekut dhe i atyre që shkuan me të në vendin e shkretë.
- 3 Dhe nuk kishte aq shumë nga njerëzit e Nefit dhe nga njerëzit e Zarahemlës, sa kishte nga të Lamanitëve; po, ata nuk ishin në numër as sa gjysma e tyre.
- 4 Dhe tani, të gjithë njerëzit e Nefit ishin mbledhur së bashku, ashtu edhe të gjithë njerëzit e Zarahemlës dhe ata ishin mbledhur së bashku në dy grupe.
- 5 Dhe ndodhi që Mosia lexoi dhe bëri që t'i lexoheshin analet e Zenifit popullit të tij; po, ai lexoi analet e popullit të Zenifit, që nga koha që u larguan nga toka e Zarahemlës, deri kur u kthyen përsëri.
- 6 Dhe ai lexoi gjithashtu rrëfimin e Almës dhe të vëllezërve të tij dhe të gjitha fatkeqësitë e tyre, që nga koha që u larguan nga toka e Zarahemlës, deri në kohën që ata u kthyen përsëri.
- 7 Dhe tani, kur Mosia i dha fund leximit të analeve, njerëzit e tij që kishin qëndruar në tokë, u goditën nga mrekullia dhe çudia.
- 8 Pasi ata nuk dinin se ç'të mendonin; pasi kur panë ata që ishin çliruar nga robëria, ata u mbushën me gëzim jashtëzakonisht të madh.
- 9 Dhe përsëri, kur menduan për vëllezërit e tyre që ishin vrarë nga Lamanitët, ata u mbushën me pikëllim dhe madje derdhën shumë lotë pikëllimi.
- 10 Dhe përsëri, kur menduan mbi mirësinë e menjëhershme të Perëndisë dhe fuqinë e tij në shpëtimin e Almës dhe të vëllezërve të tij nga duart e Lamanitëve dhe nga robëria, ata ngritën zërat e tyre dhe i dhanë falënderime Perëndisë.
- 11 Dhe përsëri, kur menduan për Lamanitët të cilët ishin vëllezërit e tyre, për gjendjen e tyre plot mëkate dhe të fëlliqtë, ata ishin plot dhembje dhe ankth për mirëqenien e shpirtrave të tyre.

Mosiah 25

And now king Mosiah caused that all the people should be gathered together.

Now there were not so many of the children of Nephi, or so many of those who were descendants of Nephi, as there were of the people of Zarahemla, who was a descendant of Mulek, and those who came with him into the wilderness.

And there were not so many of the people of Nephi and of the people of Zarahemla as there were of the Lamanites; yea, they were not half so numerous.

And now all the people of Nephi were assembled together, and also all the people of Zarahemla, and they were gathered together in two bodies.

And it came to pass that Mosiah did read, and caused to be read, the records of Zeniff to his people; yea, he read the records of the people of Zeniff, from the time they left the land of Zarahemla until they returned again.

And he also read the account of Alma and his brethren, and all their afflictions, from the time they left the land of Zarahemla until the time they returned again.

And now, when Mosiah had made an end of reading the records, his people who tarried in the land were struck with wonder and amazement.

For they knew not what to think; for when they beheld those that had been delivered out of bondage they were filled with exceedingly great joy.

And again, when they thought of their brethren who had been slain by the Lamanites they were filled with sorrow, and even shed many tears of sorrow.

And again, when they thought of the immediate goodness of God, and his power in delivering Alma and his brethren out of the hands of the Lamanites and of bondage, they did raise their voices and give thanks to God.

And again, when they thought upon the Lamanites, who were their brethren, of their sinful and polluted state, they were filled with pain and anguish for the welfare of their souls.

12 Dhe ndodhi që ata që ishin fëmijët e Amulonit dhe të vëllezërve të tij, që kishin marrë për bashkëshorte të bijat e Lamanitëve, qenë të pakënaqur nga sjellja e etërve të tyre dhe nuk deshën të quheshin më me emrat e etërve të tyre, prandaj ata morën mbi vete emrin e Nefit, që të mund të quheshin fëmijët e Nefit dhe të numëroheshin me ata që quheshin Nefitë.

13 Dhe tani, të gjithë njerëzit e Zarahemlës numëroheshin me Nefitët dhe kjo sepse mbretëria iu dha vetëm atyre që ishin pasardhës të Nefit.

14 Dhe tani ndodhi që kur Mosia mbaroi së foluri dhe së lexuari popullit, ai deshi që edhe Alma t'i fliste popullit.

15 Dhe Alma u foli atyre, kur ata ishin mbledhur tok në grupe të mëdha dhe ai shkoi nga një grup te tjetri, duke u predikuar njerëzve pendim dhe besim në Zot.

16 Dhe ai i nxiti popullin e Limhit dhe vëllezërit e tij, të gjithë ata që u çliruan nga robëria, që ata duhet të kujtonin se që Zoti që i shpëtoi.

17 Dhe ndodhi që pasi Alma u mësoi njerëzve shumë gjëra dhe i dha fund të folurit ndaj tyre, mbreti Limhi shprehu dëshirën që të pagëzohej; dhe i gjithë populli i tij kishte dëshirë që ata gjithashtu të pagëzoheshin.

18 Prandaj, Alma hyri në ujë dhe i pagëzoi ata; po, i pagëzoi ata sipas mënyrës që ai pagëzoi vëllezërit e tij në ujërat e Mormonit; po, dhe të gjithë ata që u pagëzuan i përkisnin kishës së Perëndisë; dhe kjo për shkak të besimit të tyre në fjalët e Almës.

19 Dhe ndodhi që mbreti Mosia lejoi që Alma të themelonte kisha në të gjithë vendin e Zarahemlës; dhe i dha fuqi të shuguronte priftërinj dhe mësues mbi çdo kishë.

20 Tani, kjo u bë, sepse kishte kaq shumë njerëz, sa që nuk ishte e mundur që të gjithë të drejtoheshin nga një mësues; as nuk mund të dëgjonin të gjithë në një mbledhje fjalën e Perëndisë;

And it came to pass that those who were the children of Amulon and his brethren, who had taken to wife the daughters of the Lamanites, were displeased with the conduct of their fathers, and they would no longer be called by the names of their fathers, therefore they took upon themselves the name of Nephi, that they might be called the children of Nephi and be numbered among those who were called Nephites.

And now all the people of Zarahemla were numbered with the Nephites, and this because the kingdom had been conferred upon none but those who were descendants of Nephi.

And now it came to pass that when Mosiah had made an end of speaking and reading to the people, he desired that Alma should also speak to the people.

And Alma did speak unto them, when they were assembled together in large bodies, and he went from one body to another, preaching unto the people repentance and faith on the Lord.

And he did exhort the people of Limhi and his brethren, all those that had been delivered out of bondage, that they should remember that it was the Lord that did deliver them.

And it came to pass that after Alma had taught the people many things, and had made an end of speaking to them, that king Limhi was desirous that he might be baptized; and all his people were desirous that they might be baptized also.

Therefore, Alma did go forth into the water and did baptize them; yea, he did baptize them after the manner he did his brethren in the waters of Mormon; yea, and as many as he did baptize did belong to the church of God; and this because of their belief on the words of Alma.

And it came to pass that king Mosiah granted unto Alma that he might establish churches throughout all the land of Zarahemla; and gave him power to ordain priests and teachers over every church.

Now this was done because there were so many people that they could not all be governed by one teacher; neither could they all hear the word of God in one assembly;

21 Prandaj, ata u mblohdën së bashku në grupe të ndryshme që u quajtën kisha, secila kishë kishte priftërinjtë e saj dhe mësuesit e saj dhe secili prift predikonte fjalën sipas mënyrës që iu dha atij nga goja e Almës.

22 Dhe kështu, megjithëse kishte shumë kisha, ato të gjitha ishin një kishë; po, madje kisha e Perëndisë, pasi në këto kisha nuk predikohesh asgjë veçse të ishte pendimi dhe besimi në Perëndi.

23 Dhe tani kishte shtatë kisha në vendin e Zarahemlës. Dhe ndodhi që të gjithë ata që kishin dëshirë të merrnin mbi vete emrin e Krishtit, ose të Perëndisë, u bashkuan me kishat e Perëndisë;

24 Dhe ata u quajtën populli i Perëndisë. Dhe Zoti derdhi mbi ta Shpirtin e tij dhe ata qenë të bekuar dhe përparuan në tokë.

Therefore they did assemble themselves together in different bodies, being called churches; every church having their priests and their teachers, and every priest preaching the word according as it was delivered to him by the mouth of Alma.

And thus, notwithstanding there being many churches they were all one church, yea, even the church of God; for there was nothing preached in all the churches except it were repentance and faith in God.

And now there were seven churches in the land of Zarahemla. And it came to pass that whosoever were desirous to take upon them the name of Christ, or of God, they did join the churches of God;

And they were called the people of God. And the Lord did pour out his Spirit upon them, and they were blessed, and prospered in the land.

Mosia 26

- 1 Tani ndodhi që kishte shumë nga brezi i ri që nuk kuptonin dot fjalët e mbretit Benjamin, duke qenë se ishin fëmijë të vegjël, kur ai i foli popullit të tij; dhe ata nuk besonin traditën e etërve të tyre.
- 2 Ata nuk besonin në atë që thuhej në lidhje me ringjalljen e të vdekurve, as nuk besonin në lidhje me ardhjen e Krishtit.
- 3 Dhe tani, për shkak të mosbesimit të tyre ata nuk mund ta kuptonin fjalën e Perëndisë; dhe zemrat e tyre ishin ngurtësuar.
- 4 Dhe ata nuk donin të pagëzoheshin, as nuk donin të bashkoheshin me kishën. Dhe ata ishin një popull i veçuar nga pikëpamja e besimit të tyre dhe qëndruan të tillë edhe më pas, madje në gjendjen e tyre të mishit dhe plot mëkate; pasi ata nuk donin t'i drejtoheshin Zotit, Perëndisë së tyre.
- 5 Dhe tani, gjatë sundimit të Mosias ata nuk ishin as sa gjysma e numrit të popullit të Perëndisë; por për shkak të grindjeve mes vëllezërve, ata u shtuan edhe më shumë.
- 6 Pasi ndodhi që ata gënjyen shumë veta që ishin pjesëtarë të kishës, me fjalët e tyre plot lajka dhe bënë që ata të bënin shumë mëkate; prandaj, u bë e nevojshme që ata që bënë mëkat, që ishin në kishë, duhej të qortoheshin nga kisha.
- 7 Dhe ndodhi që ata u çuan para priftërinjve dhe iu dorëzuan priftërinjve nga mësuesit; dhe priftërinjtë i çuan para Almës, i cili ishte kryepriifti.
- 8 Tani, mbreti Mosia i kishte dhënë Almës autoritetin mbi kishën.
- 9 Dhe ndodhi që Alma nuk dinte në lidhje me ta; por kishte shumë dëshmitarë kundër tyre; po, njerëzit u ngritën dhe dëshmuuan me shumicë për paudhësinë e tyre.
- 10 Tani, një gjë e tillë nuk kishte ndodhur më parë në kishë; prandaj Alma u shqetësua në shpirtin e tij dhe bëri që ata të çoheshin para mbretit.

Mosiah 26

Now it came to pass that there were many of the rising generation that could not understand the words of king Benjamin, being little children at the time he spake unto his people; and they did not believe the tradition of their fathers.

They did not believe what had been said concerning the resurrection of the dead, neither did they believe concerning the coming of Christ.

And now because of their unbelief they could not understand the word of God; and their hearts were hardened.

And they would not be baptized; neither would they join the church. And they were a separate people as to their faith, and remained so ever after, even in their carnal and sinful state; for they would not call upon the Lord their God.

And now in the reign of Mosiah they were not half so numerous as the people of God; but because of the dissensions among the brethren they became more numerous.

For it came to pass that they did deceive many with their flattering words, who were in the church, and did cause them to commit many sins; therefore it became expedient that those who committed sin, that were in the church, should be admonished by the church.

And it came to pass that they were brought before the priests, and delivered up unto the priests by the teachers; and the priests brought them before Alma, who was the high priest.

Now king Mosiah had given Alma the authority over the church.

And it came to pass that Alma did not know concerning them; but there were many witnesses against them; yea, the people stood and testified of their iniquity in abundance.

Now there had not any such thing happened before in the church; therefore Alma was troubled in his spirit, and he caused that they should be brought before the king.

11 Dhe ai i tha mbretit: Vër re, këtu ke shumë njerëz që ne t'i kemi sjellë, të cilët janë akuzuar nga vëllezërit e tyre; po, dhe janë kapur në paudhësi të ndryshme. Dhe ata nuk pendohen për paudhësitë e tyre; prandaj ne i kemi sjellë para teje, që ti të mund t'i gjykosh sipas krimeve të tyre.

12 Por, mbreti Mosia i tha Almës: Vër re, unë nuk i gjykoj; prandaj t'i dorëzoj në duart e tua për gjykim.

13 Dhe tani, shpirti i Almës u shqetësua përsëri; dhe ai vajti dhe i kërkoi Zotit se ç'duhej të bënte në lidhje me këtë çështje, pasi ai kishte frikë se mund të bënte gabim në sytë e Perëndisë.

14 Dhe ndodhi që pasi ai ia derdhi tërë shpirtin e tij Perëndisë, zëri i Zotit i erdhi duke thënë:

15 I bekuar qofsh ti, Alma dhe të bekuar qofshin ata që u pagëzuan në ujërat e Mormonit. Ti je i bekuar për shkak të besimit tënd të jashtëzakonshëm vetëm në fjalët e shërbëtorit tim Abinadi.

16 Dhe të bekuar qofshin ata për shkak të besimit të tyre të jashtëzakonshëm vetëm në fjalët që ti u ke thënë.

17 Dhe i bekuar qofsh ti, pasi ti ke themeluar një kishë mes këtij populli; dhe ata do të vendosen dhe do të jenë njerëzit e mi.

18 Po, i bekuar qoftë ky popull që ka dëshirë të mbajë emrin tim; pasi me emrin tim ata do të quhen; dhe ata janë të mitë.

19 Dhe për shkak se ti më kërkove në lidhje me shkelësin, qofsh i bekuar.

20 Ti je shërbëtori im; dhe unë po bëj besëlidhje me ty që ti të kesh jetë të përjetshme; dhe ti do të më shërbesh dhe do të shkosh në emrin tim dhe do të mbledhësh tok delet e mia.

21 Dhe ai që do ta dëgjojë zërin tim do të jetë delja ime; dhe atë do ta marrësh në kishë dhe atë unë do ta marr gjithashtu.

22 Pasi vër re, kjo është kisha ime; kushdo që pagëzohet, do të pagëzohet në pendim. Dhe cilido që ti pranon, do të besojë në emrin tim; dhe atë unë do ta fal bujarisht.

And he said unto the king: Behold, here are many whom we have brought before thee, who are accused of their brethren; yea, and they have been taken in divers iniquities. And they do not repent of their iniquities; therefore we have brought them before thee, that thou mayest judge them according to their crimes.

But king Mosiah said unto Alma: Behold, I judge them not; therefore I deliver them into thy hands to be judged.

And now the spirit of Alma was again troubled; and he went and inquired of the Lord what he should do concerning this matter, for he feared that he should do wrong in the sight of God.

And it came to pass that after he had poured out his whole soul to God, the voice of the Lord came to him, saying:

Blessed art thou, Alma, and blessed are they who were baptized in the waters of Mormon. Thou art blessed because of thy exceeding faith in the words alone of my servant Abinadi.

And blessed are they because of their exceeding faith in the words alone which thou hast spoken unto them.

And blessed art thou because thou hast established a church among this people; and they shall be established, and they shall be my people.

Yea, blessed is this people who are willing to bear my name; for in my name shall they be called; and they are mine.

And because thou hast inquired of me concerning the transgressor, thou art blessed.

Thou art my servant; and I covenant with thee that thou shalt have eternal life; and thou shalt serve me and go forth in my name, and shalt gather together my sheep.

And he that will hear my voice shall be my sheep; and him shall ye receive into the church, and him will I also receive.

For behold, this is my church; whosoever is baptized shall be baptized unto repentance. And whomsoever ye receive shall believe in my name; and him will I freely forgive.

23 Pasi, jam unë që marr përsipër mëkatet e botës; pasi jam unë që i kam krijuar ata; dhe jam unë ai që i jep atij që beson deri në fund, një vend në krahun tim të djathtë.

24 Pasi vër re, ata quhen me emrin tim; dhe në qoftë se më njohin mua, ata do të vijnë përpara dhe do të kenë një vend përjetësisht në krahun tim të djathtë.

25 Dhe do të ndodhë që kur të bjerë boria e dytë, atëherë ata që s'më kanë njohur kurrë do të vijnë përpara dhe do të qëndrojnë para meje.

26 Dhe atëherë do të dinë se unë jam Zoti, Perëndia i tyre, se unë jam Shëlbuesi i tyre; por ata nuk do të shëlbehen.

27 Dhe atëherë unë do t'u pohoj atyre, që nuk i njoha kurrë; dhe ata do të nisen për në zjarrin e pashueshëm të përgatitur për djallin dhe për engjëjt e tij.

28 Prandaj, unë të them se ai që nuk do ta dëgjojë zërin tim, po atë ti nuk do ta pranosh në kishën time, pasi atë unë nuk do ta marr në ditën e fundit.

29 Prandaj, unë po të them, Shko; dhe kushdo që bën shkelje kundër meje, atë do ta gjykosh sipas mëkateve që ai ka bërë; dhe në qoftë se i rrëfen mëkatet e tij para teje dhe meje dhe pendohet me çiltërsinë e zemrës së tij, atë do ta falësh; dhe unë do ta fal atë gjithashtu.

30 Po, dhe kurdo që njerëzit e mi pendohen, unë do t'ua fal shkeljet që kanë bërë kundër meje.

31 Dhe ju duhet t'ia falni shkeljet njëri-tjetrit; pasi në të vërtetë unë ju them juve, ai që nuk i fal shkeljet e fqinjit të tij, kur ai thotë se pendohet, po ai vetë ka çuar veten e tij në dënim.

32 Tani unë po të them, Shko; dhe kushdo që nuk pendohet për mëkatet e tij, po ai nuk do të numërohet mes popullit tim; dhe kjo gjë do të respektohet tani e tutje.

33 Dhe ndodhi që kur Alma i dëgjoi këto fjalë, ai i shkroi që t'i kishte dhe që të mund të gjykonte njerëzit e asaj kishe sipas urdhërimeve të Perëndisë.

34 Dhe ndodhi që Alma shkoi dhe gjykoi ata që ishin kapur në paudhësi sipas fjalës së Zotit.

For it is I that taketh upon me the sins of the world; for it is I that hath created them; and it is I that granteth unto him that believeth unto the end a place at my right hand.

For behold, in my name are they called; and if they know me they shall come forth, and shall have a place eternally at my right hand.

And it shall come to pass that when the second trump shall sound then shall they that never knew me come forth and shall stand before me.

And then shall they know that I am the Lord their God, that I am their Redeemer; but they would not be redeemed.

And then I will confess unto them that I never knew them; and they shall depart into everlasting fire prepared for the devil and his angels.

Therefore I say unto you, that he that will not hear my voice, the same shall ye not receive into my church, for him I will not receive at the last day.

Therefore I say unto you, Go; and whosoever transgresseth against me, him shall ye judge according to the sins which he has committed; and if he confess his sins before thee and me, and repenteth in the sincerity of his heart, him shall ye forgive, and I will forgive him also.

Yea, and as often as my people repent will I forgive them their trespasses against me.

And ye shall also forgive one another your trespasses; for verily I say unto you, he that forgiveth not his neighbor's trespasses when he says that he repents, the same hath brought himself under condemnation.

Now I say unto you, Go; and whosoever will not repent of his sins the same shall not be numbered among my people; and this shall be observed from this time forward.

And it came to pass when Alma had heard these words he wrote them down that he might have them, and that he might judge the people of that church according to the commandments of God.

And it came to pass that Alma went and judged those that had been taken in iniquity, according to the word of the Lord.

35 Dhe kushdo që u pendua për mëkatet e tij dhe i rrëfeu ato, ai u numërua mes njerëzve të kishës;

36 Dhe ata që nuk deshën të rrëfenin mëkatet e tyre dhe të pendoheshin për paudhësinë e tyre, të njëjtët nuk u numëruan mes njerëzve të kishës dhe emrat e tyre u fshinë.

37 Dhe ndodhi që Alma rregulloi të gjitha punët e kishës dhe ata filluan përsëri të kishin paqe dhe të përparonin jashtëzakonisht në punët e kishës, duke ecur me kujdes para Perëndisë, duke marrë shumë dhe duke pagëzuar shumë.

38 Dhe tani, të gjitha këto gjëra i bënë Alma dhe bashkëpunëtorët e tij, që mbikëqyrnin kishën, duke ecur me zell të madh, duke mësuar fjalën e Perëndisë në të gjitha gjërat, duke vuajtur të gjitha llojet e hidhërimeve, duke u persekutuar nga të gjithë ata që nuk bënë pjesë në kishën e Perëndisë.

39 Dhe ata i qortuan vëllezërit e tyre; dhe ata gjithashtu u qortuan, secili nga fjala e Perëndisë, sipas mëkateve të tij, ose sipas mëkateve që kishte bërë, duke qenë të urdhëruar nga Perëndia që të luteshin pa pushim dhe të jepnin falënderime në të gjitha gjërat.

And whosoever repented of their sins and did confess them, them he did number among the people of the church;

And those that would not confess their sins and repent of their iniquity, the same were not numbered among the people of the church, and their names were blotted out.

And it came to pass that Alma did regulate all the affairs of the church; and they began again to have peace and to prosper exceedingly in the affairs of the church, walking circumspectly before God, receiving many, and baptizing many.

And now all these things did Alma and his fellow laborers do who were over the church, walking in all diligence, teaching the word of God in all things, suffering all manner of afflictions, being persecuted by all those who did not belong to the church of God.

And they did admonish their brethren; and they were also admonished, every one by the word of God, according to his sins, or to the sins which he had committed, being commanded of God to pray without ceasing, and to give thanks in all things.

Mosia 27

- 1 Dhe tani, ndodhi që persekutimet që iu bënë kishës nga ata që nuk besonin u bënë kaq të mëdha, sa që anëtarët e kishës filluan të mërmëritnin dhe të ankoheshin te drejtuesit e tyre në lidhje me çështjen; dhe ata u ankuan tek Alma. Dhe Alma e shtroi çështjen para mbretit të tyre Mosia. Dhe Mosia u këshillua me priftërinjtë e tij.
- 2 Dhe ndodhi që mbreti Mosia dërgoi një shpallje në tërë vendin rreth e përçark, që asnjë prej atyre që nuk besonin, nuk duhej të persekutonte ndonjë prej atyre që i përkisnin kishës së Perëndisë.
- 3 Dhe u dha një urdhër i rreptë nëpër të gjitha kishat, se nuk duhej të kishte persekutime mes tyre, se duhej të kishte barazi mes gjithë njerëzve;
- 4 Se nuk duhej të linin as krenarinë as mendjemadhësinë që të trazonte paqen e tyre; se çdo njeri duhej të çmonte fqinjnin sikurse veten, duke punuar me duart e tyre për mbajtjen e vetvetes.
- 5 Po, dhe të gjithë priftërinjtë dhe mësuesit e tyre duhet të punonin me duart e tyre që të mbanin vetveten, në të gjitha rastet, me përjashtim të sëmundjeve ose në nevojë të madhe; dhe duke i bërë këto gjëra, ata u mbushën me mirësinë e Perëndisë.
- 6 Dhe filloi të kishte përsëri paqe të madhe në tokë; dhe njerëzit filluan të shtoheshin shumë dhe filluan të shpërndahen përjashta vendit mbi faqen e dheut, po, në veri dhe në jug, në lindje dhe në perëndim, duke ndërtuar qytete të mëdha dhe fshatra në të gjitha pjesët e botës.
- 7 Dhe Zoti i vizitoi dhe i begatoi ata; dhe ata u bënë një popull i madh dhe i pasur.
- 8 Tani, bijtë e Mosias numëroheshin mes atyre që nuk besonin; ashtu edhe një nga bijtë e Almës numërohej mes tyre, ai quhej Alma sikurse i ati; megjithatë, ai u bë njeri shumë i keq dhe idhujtar. Dhe ishte njeri i shumë fjalëve dhe i bente shumë lajka popullit; prandaj, ai drejtoi shumë njerëz që të vepronin sipas paudhësive të tij.

Mosiah 27

And now it came to pass that the persecutions which were inflicted on the church by the unbelievers became so great that the church began to murmur, and complain to their leaders concerning the matter; and they did complain to Alma. And Alma laid the case before their king, Mosiah. And Mosiah consulted with his priests.

And it came to pass that king Mosiah sent a proclamation throughout the land round about that there should not any unbeliever persecute any of those who belonged to the church of God.

And there was a strict command throughout all the churches that there should be no persecutions among them, that there should be an equality among all men;

That they should let no pride nor haughtiness disturb their peace; that every man should esteem his neighbor as himself, laboring with their own hands for their support.

Yea, and all their priests and teachers should labor with their own hands for their support, in all cases save it were in sickness, or in much want; and doing these things, they did abound in the grace of God.

And there began to be much peace again in the land; and the people began to be very numerous, and began to scatter abroad upon the face of the earth, yea, on the north and on the south, on the east and on the west, building large cities and villages in all quarters of the land.

And the Lord did visit them and prosper them, and they became a large and wealthy people.

Now the sons of Mosiah were numbered among the unbelievers; and also one of the sons of Alma was numbered among them, he being called Alma, after his father; nevertheless, he became a very wicked and an idolatrous man. And he was a man of many words, and did speak much flattery to the people; therefore he led many of the people to do after the manner of his iniquities.

9 Dhe ai u bë një pengesë e madhe për përparimin e kishës së Perëndisë; duke grabitur zemrat e njerëzve; duke shkaktuar përçarje të mëdha mes njerëzve; duke i dhënë mundësi armikut të Perëndisë të ushtronte fuqinë e tij mbi ta.

10 Dhe tani ndodhi që, ndërsa po përpiqej poshtë e lart të shkatërronte kishën e Perëndisë, pasi ai u bashkua fshehtas me të bijtë e Mosias duke u përpjekur të shkatërronin kishën dhe të nxirrnin nga udha e drejtë popullin e Zotit, në kundërshtim me urdhërimet e Perëndisë, ose madje të mbretit—

11 Dhe sikurse ju thashë, ndërsa po përpiqeshin të ngrinin krye kundër Perëndisë, vini re, një engjëll i Perëndisë iu shfaq atyre; dhe ai zbriti si të ishte në një re; dhe u foli si të ishte me një zë rrufeje që e bëri të dridhej tokën ku ata ishin;

12 Dhe kaq e madhe qe habia e tyre, sa ata ranë përdhe dhe nuk kuptuan fjalët që ai u foli atyre.

13 Megjithatë ai thirri përsëri, duke thënë: Alma, ngrihu qëndro drejt dhe përse e persekuton ti kishën e Perëndisë? Pasi Zoti ka thënë: Kjo është kisha ime dhe unë do ta vendos atë; dhe asgjë nuk mund ta përmbysë atë, veçse të jetë shkelja e popullit tim.

14 Dhe engjëlli tha përsëri: Shiko, Zoti ka dëgjuar lutjet e popullit të tij dhe gjithashtu lutjet e shërbëtorit të tij, Almës, i cili është ati yt; pasi ai është lutur me besim të madh në lidhje me ty, që ti të mund të sillesh në njohurinë e së vërtetës; prandaj, për këtë shkak unë erdha të të bind ty për fuqinë dhe autoritetin e Perëndisë, që lutjet e shërbëtorëve të tij të mund të marrin përgjigje, sipas besimit të tyre.

15 Dhe tani, vër re, a mund të vësh në dyshim fuqinë e Perëndisë? Pasi vër re, a nuk e tund tokën zëri im? Dhe, a nuk mund të më shohësh mua këtu, para teje? Dhe unë jam dërguar nga Perëndia.

And he became a great hinderment to the prosperity of the church of God; stealing away the hearts of the people; causing much dissension among the people; giving a chance for the enemy of God to exercise his power over them.

And now it came to pass that while he was going about to destroy the church of God, for he did go about secretly with the sons of Mosiah seeking to destroy the church, and to lead astray the people of the Lord, contrary to the commandments of God, or even the king—

And as I said unto you, as they were going about rebelling against God, behold, the angel of the Lord appeared unto them; and he descended as it were in a cloud; and he spake as it were with a voice of thunder, which caused the earth to shake upon which they stood;

And so great was their astonishment, that they fell to the earth, and understood not the words which he spake unto them.

Nevertheless he cried again, saying: Alma, arise and stand forth, for why persecutest thou the church of God? For the Lord hath said: This is my church, and I will establish it; and nothing shall overthrow it, save it is the transgression of my people.

And again, the angel said: Behold, the Lord hath heard the prayers of his people, and also the prayers of his servant, Alma, who is thy father; for he has prayed with much faith concerning thee that thou mightest be brought to the knowledge of the truth; therefore, for this purpose have I come to convince thee of the power and authority of God, that the prayers of his servants might be answered according to their faith.

And now behold, can ye dispute the power of God? For behold, doth not my voice shake the earth? And can ye not also behold me before you? And I am sent from God.

- 16 Tani, unë të them: Shko dhe kujto robërinë e etërve të tu në tokën e Helamit dhe në tokën e Nefit; dhe kujto sa gjëra të mëdha ka bërë ai për ta; pasi ata ishin në robëri dhe ai i çliroi. Dhe tani po të them ty, Alma, shko udhës tënde dhe mos u përpiq më të shkatërrosh kishën, që lutjet e tyre të mund të marrin përgjigje dhe kjo, madje edhe nëse ti vetë do të flakësh tej.
- 17 Dhe tani ndodhi që këto qenë fjalët e fundit që engjëlli i foli Almës dhe u largua.
- 18 Dhe tani Alma dhe ata që qenë me të ranë përsëri përdhe, pasi e madhe qe habia e tyre; pasi panë me sytë e tyre një engjell të Zotit; dhe zëri i tij qe si rrufe që tundi tokën; dhe ata e dinin se nuk mund të ishte asgjë tjetër përveçse fuqia e Perëndisë, që mundi të tundte tokën dhe e bëri të dridhej sikur do të çahet.
- 19 Dhe tani, habia e Almës qe kaq e madhe, sa ai u bë memec dhe nuk mund ta hapte gojën; po, dhe u bë i dobët, madje kaq sa nuk mund të lëvizte duart e tij; prandaj, u mor nga ata që ishin me të dhe u mbart i pafuqishëm, madje derisa e shtrinë para atit të tij.
- 20 Dhe ata i treguan atit të tij të gjitha sa u kishin ndodhur; dhe ati i tij u gëzua, pasi ai e dinte se qe fuqia e Perëndisë.
- 21 Dhe ai bëri që të mblidhej tok një turmë njerëzish, që të mund të dëshmonin se ç'kishte bërë Zoti për të birin dhe gjithashtu për ata që ishin me të.
- 22 Dhe ai bëri që priftërinjtë të mblidheshin së bashku; dhe ata filluan të agjëronin dhe t'i luteshin Zotit, Perëndisë së tyre, që ai t'i hapte gojën Almës, që ai të mund të fliste dhe gjithashtu që gjymtyrët e tij të mund të merrnin fuqinë e tyre—që sytë e njerëzve të mund të hapeshin, që të shihnin dhe të dinin për mirësinë dhe lavdinë e Perëndisë.
- 23 Dhe ndodhi që pasi ata agjëruan dhe u lutën për hapësirën e dy ditëve dhe dy netëve, gjymtyrët e Almës morën fuqinë e tyre dhe ai u ngrit më këmbë dhe filloi t'u fliste atyre, duke i ftuar që të gëzohehin:

Now I say unto thee: Go, and remember the captivity of thy fathers in the land of Helam, and in the land of Nephi; and remember how great things he has done for them; for they were in bondage, and he has delivered them. And now I say unto thee, Alma, go thy way, and seek to destroy the church no more, that their prayers may be answered, and this even if thou wilt of thyself be cast off.

And now it came to pass that these were the last words which the angel spake unto Alma, and he departed.

And now Alma and those that were with him fell again to the earth, for great was their astonishment; for with their own eyes they had beheld an angel of the Lord; and his voice was as thunder, which shook the earth; and they knew that there was nothing save the power of God that could shake the earth and cause it to tremble as though it would part asunder.

And now the astonishment of Alma was so great that he became dumb, that he could not open his mouth; yea, and he became weak, even that he could not move his hands; therefore he was taken by those that were with him, and carried helpless, even until he was laid before his father.

And they rehearsed unto his father all that had happened unto them; and his father rejoiced, for he knew that it was the power of God.

And he caused that a multitude should be gathered together that they might witness what the Lord had done for his son, and also for those that were with him.

And he caused that the priests should assemble themselves together; and they began to fast, and to pray to the Lord their God that he would open the mouth of Alma, that he might speak, and also that his limbs might receive their strength—that the eyes of the people might be opened to see and know of the goodness and glory of God.

And it came to pass after they had fasted and prayed for the space of two days and two nights, the limbs of Alma received their strength, and he stood up and began to speak unto them, bidding them to be of good comfort:

- 24 Pasi tha ai, unë jam penduar për mëkatet e mia dhe jam shëlbuar nga Zoti; shikoni, unë kam lindur nga Shpirti.
- 25 Dhe Zoti më tha: Mos u mrekullo, se i gjithë njerëzimi, po, burra dhe gra, të gjitha kombet, fiset, gjuhët dhe popujt duhet të lindin rishtas; po, të lindin nga Perëndia, të ndryshuar nga gjendja e tyre e mishit dhe e rënë në një gjendje drejtësie, duke qenë të shëlbuar nga Perëndia, duke u bërë bijtë dhe bijat e tij;
- 26 Dhe kështu ata bëhen krijesa të reja; dhe në qoftë se nuk e bëjnë këtë, ata, në asnjë mënyrë, nuk mund të trashëgojnë mbretërinë e Perëndisë.
- 27 Unë po ju them, në qoftë se nuk bëhet një gjë e tillë, ata duhet të dëbohen; dhe këtë e di, pasi unë isha gati të dëbohesha.
- 28 Megjithatë, pasi kalova me vështirësi nëpër shumë vuajtje, duke u penduar, pothuaj deri në vdekje, Zoti në mëshirën e tij e pa të arsyeshme të më shpëtonte nga një djegie e pafund dhe unë u linda nga Perëndia.
- 29 Shpirti im u shëlbua nga vreri i hidhësisë dhe nga prangat e paudhësisë. Unë isha në humnerën më të thellë; por tani unë shoh dritën e mrekullueshme të Perëndisë. Shpirti im që dërrmuar nga mundimi i përjetshëm; por unë jam rrëmbyer dhe shpirti im nuk vuan më.
- 30 Unë e hodha poshtë Shëlbuesin tim dhe e mohova atë që ishte folur nga etërit tanë; por tani, kështu që ata të mund të parashikojnë se ai do të vijë dhe se ai mban mend çdo krijesë të krijimit të tij, ai do t'u shfaqet atyre të gjithëve.
- 31 Po, çdo gju do të gjunjëzohet dhe çdo gjuhë do të pohojë para tij. Po, madje në ditën e fundit, kur të gjithë njerëzit do të qëndrojnë para tij për t'u gjykuar nga ai, atëherë ata do të pohojnë se ai është Perëndia; atëherë do të pohojnë ata që jetojnë pa Perëndi në botë, se gjykimi i një dënimi të përjetshëm është i drejtë për ta; dhe ata do të tunden dhe do të dridhen dhe do të tkurren nën shikimin e syrit të tij depërtues.

For, said he, I have repented of my sins, and have been redeemed of the Lord; behold I am born of the Spirit.

And the Lord said unto me: Marvel not that all mankind, yea, men and women, all nations, kindreds, tongues and people, must be born again; yea, born of God, changed from their carnal and fallen state, to a state of righteousness, being redeemed of God, becoming his sons and daughters;

And thus they become new creatures; and unless they do this, they can in nowise inherit the kingdom of God.

I say unto you, unless this be the case, they must be cast off; and this I know, because I was like to be cast off.

Nevertheless, after wading through much tribulation, repenting nigh unto death, the Lord in mercy hath seen fit to snatch me out of an everlasting burning, and I am born of God.

My soul hath been redeemed from the gall of bitterness and bonds of iniquity. I was in the darkest abyss; but now I behold the marvelous light of God. My soul was racked with eternal torment; but I am snatched, and my soul is pained no more.

I rejected my Redeemer, and denied that which had been spoken of by our fathers; but now that they may foresee that he will come, and that he remembereth every creature of his creating, he will make himself manifest unto all.

Yea, every knee shall bow, and every tongue confess before him. Yea, even at the last day, when all men shall stand to be judged of him, then shall they confess that he is God; then shall they confess, who live without God in the world, that the judgment of an everlasting punishment is just upon them; and they shall quake, and tremble, and shrink beneath the glance of his all-searching eye.

32 Dhe tani ndodhi që Alma filloi që nga kjo kohë e tutje të mësonte njerëzit dhe ata që qenë me Almën në kohën kur engjëlli u shfaq para tyre, shkuan poshtë e lart nëpër në të gjithë vendin, duke u njoftuar të gjithë njerëzve gjërat që ata kishin dëgjuar dhe që kishin parë, dhe duke predikuar fjalën e Perëndisë në vështirësi të madhe, duke qenë të persekutuar pa masë nga ata që nuk besonin, duke u goditur nga shumë prej tyre.

33 Por megjithëkëtë, ata i sollën një ngushëllim të madh kishës, duke vërtetuar besimin e tyre dhe duke i nxitur ata, me durueshmëri dhe punë të madhe, që të zbatonin urdhërimet e Perëndisë.

34 Dhe katër prej tyre ishin bijtë e Mosias; dhe emrat e tyre ishin Amon dhe Aaron, dhe Omner, dhe Himni; këta ishin emrat e të bijve të Mosias.

35 Dhe ata udhëtuan nëpër të gjithë vendin e Zarahemlës dhe mes gjithë njerëzve që ishin nën sundimin e mbretit Mosia, duke u përpjekur me gjithë zell të ndreqnin të gjitha dëmtimet që ata i kishin bërë kishës, duke rrëfyer të gjitha mëkatet e tyre dhe duke treguar të gjitha gjërat që ata kishin parë dhe duke u shpjeguar profecitë dhe shkrimet e shenjta të gjithë atyre që donin t'i dëgjonin ato.

36 Dhe kështu, ata ishin vegla në duart e Perëndisë, për të sjellë shumë vetë në njohurinë e së vërtetës, po, në njohurinë e Shëlbuesit të tyre.

37 Dhe sa të bekuar që janë ata! Pasi ata shpallën paqe; ata shpallën lajme të mira, të së mirës; dhe ata u shpallën njerëzve se Zoti mbretëron.

And now it came to pass that Alma began from this time forward to teach the people, and those who were with Alma at the time the angel appeared unto them, traveling round about through all the land, publishing to all the people the things which they had heard and seen, and preaching the word of God in much tribulation, being greatly persecuted by those who were unbelievers, being smitten by many of them.

But notwithstanding all this, they did impart much consolation to the church, confirming their faith, and exhorting them with long-suffering and much travail to keep the commandments of God.

And four of them were the sons of Mosiah; and their names were Ammon, and Aaron, and Omner, and Himni; these were the names of the sons of Mosiah.

And they traveled throughout all the land of Zarahemla, and among all the people who were under the reign of king Mosiah, zealously striving to repair all the injuries which they had done to the church, confessing all their sins, and publishing all the things which they had seen, and explaining the prophecies and the scriptures to all who desired to hear them.

And thus they were instruments in the hands of God in bringing many to the knowledge of the truth, yea, to the knowledge of their Redeemer.

And how blessed are they! For they did publish peace; they did publish good tidings of good; and they did declare unto the people that the Lord reigneth.

Mosia 28

- 1 Tani ndodhi që pasi bijtë e Mosias bënë të gjitha këto gjëra, ata morën një numër të vogël me vete dhe u kthyen tek ati i tyre, mbreti dhe dëshiruan nga ai që t'i lejonte që me këta të cilët ata i kishin zgjedhur, të mund të shkonin në tokën e Nefit, që ata të mund të predikonin gjërat që kishin dëgjuar dhe që të mund t'u sillnin vëllezërve të tyre Lamanitë, fjalën e Perëndisë—
- 2 Që ndoshta të mund t'i sillnin ata në njohurinë e Zotit, Perëndisë së tyre dhe t'i bindnin për paudhësinë e etërve të tyre; dhe se ndoshta mund t'i shëronin ata nga urrejtja që kishin ndaj Nefitëve, që edhe ata të mund të silleshin që të gëzoheshin në Zotin, Perëndinë e tyre, që të mund të bëheshin miq me njëri-tjetrin dhe të mos kishte më grindje në të gjithë vendin që Zoti, Perëndia i tyre, u kishte dhënë atyre.
- 3 Tani, ata dëshironin që shpëtimi duhej t'i njoftohej çdo krijese, pasi nuk mund të duronin që ndonjë shpirt njeriu të mbaronte; po, madje vetëm mendimet se ndonjë shpirt do të pësonte vuajtje pa mbarim, i bënë të ngjetheshin dhe të dridheshin.
- 4 Dhe kështu veproi Shpirti i Zotit mbi ta, pasi ata kishin qenë mëkatarët më të urryer. Dhe Zoti e pa të arsyeshme në mëshirën e tij të pafund që t'i kursente ata; megjithëse ata vuajtën dhembje të mëdha shpirtërore për shkak të paudhësive të tyre, duke vuajtur shumë dhe duke u frikësuar se do të dëboheshin përgjithnjë.
- 5 Dhe ndodhi që ata iu përgjëruan atit të tyre për shumë ditë, që të mund të shkonin në tokën e Nefit.
- 6 Dhe mbreti Mosia shkoi të pyeste Zotin, në qoftë se duhej t'i lejonte bijtë e tij të shkonin mes Lamanitëve që të predikonin fjalën.
- 7 Dhe Zoti i tha Mosias: Leri të shkojnë, pasi shumë do të besojnë në fjalët e tyre dhe ata do të kenë jetën e përjetshme; dhe unë do t'i shpëtoj bijtë e tu nga duart e Lamanitëve.
- 8 Dhe ndodhi që Mosia u dha leje të shkonin dhe të bënë sipas kërkesës së tyre.

Mosiah 28

Now it came to pass that after the sons of Mosiah had done all these things, they took a small number with them and returned to their father, the king, and desired of him that he would grant unto them that they might, with these whom they had selected, go up to the land of Nephi that they might preach the things which they had heard, and that they might impart the word of God to their brethren, the Lamanites—

That perhaps they might bring them to the knowledge of the Lord their God, and convince them of the iniquity of their fathers; and that perhaps they might cure them of their hatred towards the Nephites, that they might also be brought to rejoice in the Lord their God, that they might become friendly to one another, and that there should be no more contentions in all the land which the Lord their God had given them.

Now they were desirous that salvation should be declared to every creature, for they could not bear that any human soul should perish; yea, even the very thoughts that any soul should endure endless torment did cause them to quake and tremble.

And thus did the Spirit of the Lord work upon them, for they were the very vilest of sinners. And the Lord saw fit in his infinite mercy to spare them; nevertheless they suffered much anguish of soul because of their iniquities, suffering much and fearing that they should be cast off forever.

And it came to pass that they did plead with their father many days that they might go up to the land of Nephi.

And king Mosiah went and inquired of the Lord if he should let his sons go up among the Lamanites to preach the word.

And the Lord said unto Mosiah: Let them go up, for many shall believe on their words, and they shall have eternal life; and I will deliver thy sons out of the hands of the Lamanites.

And it came to pass that Mosiah granted that they might go and do according to their request.

- 9 Dhe ata nisën udhëtimin e tyre për në vendin e shkretë për të shkuar që të predikonin fjalën mes Lamanitëve; dhe unë do të bëj një rrëfim të veprimeve të tyre më pas.
- 10 Tani, mbreti Mosia nuk kishte kujt t'ia kalonte mbretërinë, pasi asnjë nga bijtë e tij nuk e pranoi mbretërinë.
- 11 Prandaj, ai mori analet që ishin gdhendur mbi fletët e tunxhit dhe gjithashtu fletët e Nefit dhe të gjitha gjërat që ai kishte mbajtur dhe kishte ruajtur sipas urdhërimeve të Perëndisë, pasi i përktheu dhe bëri që të shkruheshin analet që ishin mbi fletët e arit, që ishin gjetur nga njerëzit e Limhit, që iu dorëzuan atij nga dora e Limhit;
- 12 Dhe këtë ai e bëri për shkak të kureshtjes së madhe të popullit të tij; pasi ata dëshironin jashtë mase të dinin në lidhje me ata njerëz që kishin qenë shkatërruar.
- 13 Dhe tani, ai i përktheu ato me anë të atyre dy gurëve që ishin ngulitur në dy cepat e një harku.
- 14 Tani, këto gjëra ishin përgatitur që nga fillimi dhe ishin pasuar nga një brez në tjetrin, me qëllim që të përkthenin gjuhët;
- 15 Dhe ato u mbajtën dhe u ruajtën nga dora e Zotit, që ai t'i zbulonte çdo krijese që do të zotëronte vendin, paudhësitë dhe neveritë e popullit të tij;
- 16 Dhe kushdo që i ka këto gjëra, quhet shikues sipas mënyrës së kohërave të vjetra.
- 17 Tani, pasi Mosia mbaroi së përkthyeri këto anale, vini re, ato jepnin një histori të popullit që ishte shkatërruar, që nga koha kur ata u shkatërruan gjatë ndërtimit të kullës së madhe, në kohën që Zoti ngatërroi gjuhën e njerëzve dhe ata u shpërndanë tutje mbi faqen e të gjithë dheut, po, dhe madje që nga ajo kohë deri më herët në krijimin e Adamit.
- 18 Tani, ky rrëfim bëri që njerëzit e Mosias të pikëlloheshin jashtëzakonisht, po, ata ishin të mbushur me hidhërim; megjithatë, ai u dha atyre njohuri të madhe, në të cilën ata u gëzuan.

And they took their journey into the wilderness to go up to preach the word among the Lamanites; and I shall give an account of their proceedings hereafter.

Now king Mosiah had no one to confer the kingdom upon, for there was not any of his sons who would accept of the kingdom.

Therefore he took the records which were engraved on the plates of brass, and also the plates of Nephi, and all the things which he had kept and preserved according to the commandments of God, after having translated and caused to be written the records which were on the plates of gold which had been found by the people of Limhi, which were delivered to him by the hand of Limhi;

And this he did because of the great anxiety of his people; for they were desirous beyond measure to know concerning those people who had been destroyed.

And now he translated them by the means of those two stones which were fastened into the two rims of a bow.

Now these things were prepared from the beginning, and were handed down from generation to generation, for the purpose of interpreting languages;

And they have been kept and preserved by the hand of the Lord, that he should discover to every creature who should possess the land the iniquities and abominations of his people;

And whosoever has these things is called seer, after the manner of old times.

Now after Mosiah had finished translating these records, behold, it gave an account of the people who were destroyed, from the time that they were destroyed back to the building of the great tower, at the time the Lord confounded the language of the people and they were scattered abroad upon the face of all the earth, yea, and even from that time back until the creation of Adam.

Now this account did cause the people of Mosiah to mourn exceedingly, yea, they were filled with sorrow; nevertheless it gave them much knowledge, in the which they did rejoice.

19 Dhe ky rrëfim do të shkruhet më vonë; pasi vini re, është e domosdoshme që të gjithë njerëzit të dinë gjërat që janë shkruar në këtë rrëfim.

20 Dhe tani, sikurse ju thashë, pasi mbreti Mosia i bëri këto gjëra, ai mori fletët e tunxhit dhe të gjitha gjërat që ai kishte mbajtur dhe ia kaloi Almës që ishte i biri i Almës; po, të gjitha analet, dhe gjithashtu interpretuesit, dhe ia kaloi atij dhe e urdhëroi që t'i mbante dhe t'i ruante ato, dhe gjithashtu të mbante një anal të popullit, duke i pasuar ato nga një brez në tjetrin, ashtu sikurse ishin kaluar, që nga koha që Lehi u largua nga Jeruzalemi.

And this account shall be written hereafter; for behold, it is expedient that all people should know the things which are written in this account.

And now, as I said unto you, that after king Mosiah had done these things, he took the plates of brass, and all the things which he had kept, and conferred them upon Alma, who was the son of Alma; yea, all the records, and also the interpreters, and conferred them upon him, and commanded him that he should keep and preserve them, and also keep a record of the people, handing them down from one generation to another, even as they had been handed down from the time that Lehi left Jerusalem.

Mosia 29

- 1 Tani, pasi Mosia e kishte bërë këtë, ai dërgoi lajmëtarë nëpër gjithë vendin, mes gjithë njerëzve, pasi donte të dinte se kë donin të kishin për mbret të tyre.
- 2 Dhe ndodhi që zëri i popullit erdhi, duke thënë: Ne dëshirojmë që Aaroni, biri yt, të jetë mbreti ynë dhe sundimtari ynë.
- 3 Tani, Aaroni kishte shkuar në tokën e Nefit, prandaj mbreti nuk mund t'ia kalonte mbretërinë atij; as Aaroni nuk donte ta merrte përsipër mbretërinë; dhe asnjë nga bijtë e Mosias nuk donte të merrte përsipër mbretërinë.
- 4 Prandaj mbreti Mosia dërgoi përsëri mes popullit; po, madje dërgoi mes popullit një fjalë të shkruar. Dhe këto ishin fjalët që ishin shkruar, duke thënë:
- 5 Vër re, O ti populli im, ose vëllezër të mi, pasi ju çmoj si të tillë, unë dëshiroj që ju të keni parasysh shkakun për të cilën jeni thirrur—pasi ju dëshironi të keni një mbret.
- 6 Tani, unë ju njoftoj se a i të cilit me të drejtë i takon mbretëria, nuk ka pranuar dhe nuk do ta marrë përsipër mbretërinë.
- 7 Dhe tani, në qoftë se do të caktohej një tjetër në vend të tij, vini re, unë kam frikë se do të ngjallehin grindje mes jush. Dhe kush e di, po sikur biri im, të cilit i takon mbretëria, mund të zemërohet dhe të tërheqë një pjesë të këtij populli pas vetes, gjë e cila do të shkaktonte luftëra dhe grindje mes jush, që do të ishin shkak për derdhje të madhe gjaku dhe për çoroditjen e udhës së Zotit, po, dhe të shkatërrojnë shpirtat e shumë njerëzve.
- 8 Tani, unë po ju them juve, le të jemi të urtë dhe të marrim parasysh këto gjëra, pasi ne nuk kemi të drejtë të shkatërrojmë birin tim; as nuk do të kishim ndonjë të drejtë të shkatërrojmë dikë tjetër në qoftë se caktohej në vend të tij.
- 9 Dhe në qoftë se biri im do të kthehej përsëri te krenaria dhe gjërat e tij të kota, atij do t'i kujtoheshin gjërat që ka thënë dhe do të kërkojë të drejtën e tij për mbretërinë, gjë që do ta bënte atë dhe gjithashtu këtë popull të mëkatonin shumë.

Mosiah 29

Now when Mosiah had done this he sent out throughout all the land, among all the people, desiring to know their will concerning who should be their king.

And it came to pass that the voice of the people came, saying: We are desirous that Aaron thy son should be our king and our ruler.

Now Aaron had gone up to the land of Nephi, therefore the king could not confer the kingdom upon him; neither would Aaron take upon him the kingdom; neither were any of the sons of Mosiah willing to take upon them the kingdom.

Therefore king Mosiah sent again among the people; yea, even a written word sent he among the people. And these were the words that were written, saying:

Behold, O ye my people, or my brethren, for I esteem you as such, I desire that ye should consider the cause which ye are called to consider—for ye are desirous to have a king.

Now I declare unto you that he to whom the kingdom doth rightly belong has declined, and will not take upon him the kingdom.

And now if there should be another appointed in his stead, behold I fear there would rise contentions among you. And who knoweth but what my son, to whom the kingdom doth belong, should turn to be angry and draw away a part of this people after him, which would cause wars and contentions among you, which would be the cause of shedding much blood and perverting the way of the Lord, yea, and destroy the souls of many people.

Now I say unto you let us be wise and consider these things, for we have no right to destroy my son, neither should we have any right to destroy another if he should be appointed in his stead.

And if my son should turn again to his pride and vain things he would recall the things which he had said, and claim his right to the kingdom, which would cause him and also this people to commit much sin.

- 10 Dhe tani le të jemi të urtë dhe të marrim parasysh këto gjëra dhe të bëjmë atë që do të shërbejë për paqen e këtij populli.
- 11 Prandaj, unë do të jem mbreti juaj për ditët që më kanë mbetur; megjithatë, le të caktojmë gjykatës për ta gjykuar këtë popull sipas ligjit tonë; dhe ne do të vëmë sërish në rregull punët e këtij populli, pasi ne do të caktojmë njerëz të urtë që të jenë gjykatës, që të gjykojnë këtë popull sipas urdhërimeve të Perëndisë.
- 12 Tani, është më mirë që një njeri të gjykohet nga Perëndia, sesa nga njeriu, pasi gjykimet e Perëndisë janë gjithmonë të drejta, kurse gjykimet e njeriut nuk janë gjithmonë të drejta.
- 13 Prandaj, po të ishte e mundur që ju të kishit njerëz të drejtë që të ishin mbretërit tuaj, të cilët do të vendosnin ligjet e Perëndisë dhe të gjykonin këtë popull sipas urdhërimeve të tij; po, në qoftë se ju do të kishit për mbretër njerëz që do të bënin madje sikurse bëri ati im, Beniamini, për këtë popull—unë ju them, në qoftë se ky do të ishte gjithmonë rasti, atëherë do të ishte e domosdoshme që ju të keni gjithmonë mbretër që të sundojnë mbi ju.
- 14 Dhe madje, unë vetë kam punuar me gjithë fuqinë dhe aftësinë që kam zotëruar, t'ju mësoj juve urdhërimet e Perëndisë dhe të vendos paqe në tërë vendin, që të mos ketë luftëra as grindje, as vjedhje, as plaçkitje, as vrasje dhe kurrfarë lloj paudhësie.
- 15 Dhe kushdo që bëri paudhësi, atë e dënova sipas krimiut që bëri, sipas ligjit që na u dha nga etërit tanë.
- 16 Tani unë po ju them se meqë jo të gjithë njerëzit janë të drejtë, nuk është e domosdoshme që ju të keni një mbret ose mbretër që të sundojnë mbi ju.
- 17 Pasi, vini re, sa shumë paudhësi shkakton një mbret i lig, po, dhe çfarë shkatërrim të madh!
- 18 Po, kujtoni mbretin Noe, ligësinë e tij dhe neveritë e tij dhe gjithashtu ligësitë dhe neveritë e popullit të tij. Shikoni çfarë shkatërrim i madh ra mbi ta; dhe gjithashtu, për shkak të paudhësive të tyre ata u sollën në robëri.

And now let us be wise and look forward to these things, and do that which will make for the peace of this people.

Therefore I will be your king the remainder of my days; nevertheless, let us appoint judges, to judge this people according to our law; and we will newly arrange the affairs of this people, for we will appoint wise men to be judges, that will judge this people according to the commandments of God.

Now it is better that a man should be judged of God than of man, for the judgments of God are always just, but the judgments of man are not always just.

Therefore, if it were possible that you could have just men to be your kings, who would establish the laws of God, and judge this people according to his commandments, yea, if ye could have men for your kings who would do even as my father Benjamin did for this people—I say unto you, if this could always be the case then it would be expedient that ye should always have kings to rule over you.

And even I myself have labored with all the power and faculties which I have possessed, to teach you the commandments of God, and to establish peace throughout the land, that there should be no wars nor contentions, no stealing, nor plundering, nor murdering, nor any manner of iniquity;

And whosoever has committed iniquity, him have I punished according to the crime which he has committed, according to the law which has been given to us by our fathers.

Now I say unto you, that because all men are not just it is not expedient that ye should have a king or kings to rule over you.

For behold, how much iniquity doth one wicked king cause to be committed, yea, and what great destruction!

Yea, remember king Noah, his wickedness and his abominations, and also the wickedness and abominations of his people. Behold what great destruction did come upon them; and also because of their iniquities they were brought into bondage.

- 19 Dhe po të mos ishte për ndërhyrjen e Krijuesit të tyre të shumëditur dhe kjo për shkak të pendimit të tyre të sinqertë, ata duhet të mbeteshin patjetër në robëri deri tani.
- 20 Por vini re, ai i çliroi pasi ata e përlulën veten para tij; dhe sepse ata iu lutën atij me fuqi, ai i çliroi nga robëria; dhe kështu punon Zoti me fuqinë e tij në të gjitha rastet mes fëmijëve të njerëzve, duke shtrirë krahun e mëshirës në drejtim të atyre, që e vënë besimin e tyre në të.
- 21 Dhe vini re, tani unë ju them, ju nuk mund të rrezoni nga fronti një mbret të paudhë, veçse nëpërmjet grindjesh të mëdha dhe gjakderdhjesh të mëdha.
- 22 Pasi vini re, ai ka miqtë e tij në paudhësi dhe ai mban rojet e tij rreth tij; dhe ai shqyen ligjet e atyre që kanë sunduar me drejtësi përpara tij; dhe ai shkel me këmbë urdhërimet e Perëndisë;
- 23 Dhe ai bën ligje dhe i dërgon mes popullit të tij, po, ligje sipas ligësisë së tij; dhe kushdo që nuk u bindet ligjeve të tij, ai e bën që të shkatërrohet; dhe kushdo që ngre krye kundër tij, ai do të dërgojë ushtritë e tij kundër tyre për t'i luftuar dhe në qoftë se do të ketë mundësi ai do t'i shkatërrojë ata; dhe kështu një mbret i padrejtë shtrembëron udhët e të gjithë drejtësisë.
- 24 Dhe tani vini re, unë ju them juve, se nuk është e domosdoshme që neveri të tilla të bien mbi ju.
- 25 Prandaj, zgjidhni ju sipas zërit të këtij populli, gjykatës, që ju të mund të gjykoheni sipas ligjeve që ju janë dhënë nga etërit tanë, të cilat janë të drejta dhe të cilat iu dhanë atyre nga dora e Zotit.
- 26 Tani, nuk është e zakonshme që zëri i popullit të dëshirojë diçka që është kundër asaj që është e drejtë; por është e zakonshme për pakicën e popullit të dëshirojë atë që nuk është e drejtë; prandaj, këtë ju do ta respektoni dhe do ta bëni ligjin tuaj—t'i bëni punët tuaja nëpërmjet zërit të popullit.

And were it not for the interposition of their all-wise Creator, and this because of their sincere repentance, they must unavoidably remain in bondage until now.

But behold, he did deliver them because they did humble themselves before him; and because they cried mightily unto him he did deliver them out of bondage; and thus doth the Lord work with his power in all cases among the children of men, extending the arm of mercy towards them that put their trust in him.

And behold, now I say unto you, ye cannot dethrone an iniquitous king save it be through much contention, and the shedding of much blood.

For behold, he has his friends in iniquity, and he keepeth his guards about him; and he teareth up the laws of those who have reigned in righteousness before him; and he trampleth under his feet the commandments of God;

And he enacteth laws, and sendeth them forth among his people, yea, laws after the manner of his own wickedness; and whosoever doth not obey his laws he causeth to be destroyed; and whosoever doth rebel against him he will send his armies against them to war, and if he can he will destroy them; and thus an unrighteous king doth pervert the ways of all righteousness.

And now behold I say unto you, it is not expedient that such abominations should come upon you.

Therefore, choose you by the voice of this people, judges, that ye may be judged according to the laws which have been given you by our fathers, which are correct, and which were given them by the hand of the Lord.

Now it is not common that the voice of the people desireth anything contrary to that which is right; but it is common for the lesser part of the people to desire that which is not right; therefore this shall ye observe and make it your law—to do your business by the voice of the people.

27 Dhe në qoftë se vjen koha që zëri i popullit zgjedh paudhësinë, atëherë është koha që gjykimet e Perëndisë të bien mbi ju; po, atëherë është koha që ai do t'ju vizitojë me shkatërrim të madh, madje ashtu sikurse e ka vizituar këtë vend deri tani.

28 Dhe tani, në qoftë se ju keni gjykatës dhe ata nuk ju gjykojnë sipas ligjit që ju është dhënë, ju mund të bëni që ata të gjykohen nga një gjykatës më i lartë.

29 Në qoftë se gjykatësit tuaj të lartë nuk japin gjykime të drejta, ju duhet të bëni që një numër i vogël i gjykatësve tuaj më të ulët të mbledhen së bashku dhe ata do të gjykojnë gjykatësit tuaj më të lartë, sipas zërit të popullit.

30 Dhe unë ju urdhëroj t'i bëni këto gjëra në frikën e Zotit; dhe unë ju urdhëroj t'i bëni këto gjëra dhe të mos keni mbret; që në qoftë se këta njerëz bëjnë mëkate dhe paudhësi, ato do të bien mbi kokat e tyre.

31 Pasi vini re, unë ju them juve se mëkatet e shumë njerëzve janë shkaktuar nga paudhësitë e mbretërve të tyre; prandaj paudhësitë e tyre bien mbi kokat e mbretërve të tyre.

32 Dhe tani unë dëshiroj që kjo pabarazi të mos ekzistojë më në këtë vend, veçanërisht mes këtij popullit tim; por unë dëshiroj që kjo tokë të jetë një tokë e lirisë dhe çdo njeri të mund të gëzojë njëllot të drejtat dhe privilegjet e tij, derisa Zoti do ta shohë të arsyeshme që ne të mund të jetojmë dhe të trashëgojmë tokën, po, madje aq gjatë sa një nga pasardhësit tanë të mbesë mbi faqen e dheut.

33 Edhe shumë gjëra të tjera u shkroi atyre mbreti Mosia, duke u shpallur të gjitha telashet dhe ngatërresat e një mbreti të drejtë, po, të gjitha mundimet e shpirtit për popullin e tij dhe gjithashtu të gjitha mërmëritjet e njerëzve për mbretin e tyre; dhe ai ua shpjegoi të gjitha këto atyre.

34 Dhe ai u tha se këto gjëra nuk duhet të ekzistonin; por që barra duhet t'i bjerë gjithë popullit, që çdo njeri të mbajë pjesën e tij.

35 Dhe ai u shpalosi edhe të gjitha të këqijat, nën të cilat ata do të vuanin, po të kishin një mbret të poshtër për të sunduar mbi ta;

And if the time comes that the voice of the people doth choose iniquity, then is the time that the judgments of God will come upon you; yea, then is the time he will visit you with great destruction even as he has hitherto visited this land.

And now if ye have judges, and they do not judge you according to the law which has been given, ye can cause that they may be judged of a higher judge.

If your higher judges do not judge righteous judgments, ye shall cause that a small number of your lower judges should be gathered together, and they shall judge your higher judges, according to the voice of the people.

And I command you to do these things in the fear of the Lord; and I command you to do these things, and that ye have no king; that if these people commit sins and iniquities they shall be answered upon their own heads.

For behold I say unto you, the sins of many people have been caused by the iniquities of their kings; therefore their iniquities are answered upon the heads of their kings.

And now I desire that this inequality should be no more in this land, especially among this my people; but I desire that this land be a land of liberty, and every man may enjoy his rights and privileges alike, so long as the Lord sees fit that we may live and inherit the land, yea, even as long as any of our posterity remains upon the face of the land.

And many more things did king Mosiah write unto them, unfolding unto them all the trials and troubles of a righteous king, yea, all the travails of soul for their people, and also all the murmurings of the people to their king; and he explained it all unto them.

And he told them that these things ought not to be; but that the burden should come upon all the people, that every man might bear his part.

And he also unfolded unto them all the disadvantages they labored under, by having an unrighteous king to rule over them;

- 36 Po, të gjitha paudhësitë dhe neveritë e tyre dhe të gjitha luftërat, dhe grindjet, dhe gjakderdhjet, dhe vjedhjet, dhe plaçkitjet, dhe lavirësitë, dhe të gjitha llojet e paudhësive që nuk mund të numërohen—duke u thënë atyre se këto gjëra nuk duhet të ekzistojnë, se ato ishin haptas në kundërshtim me urdhërimet e Perëndisë.
- 37 Dhe tani ndodhi, pasi mbreti Mosia i dërgoi këto gjëra mes popullit, ata u bindën mbi vërtetësinë e fjalëve të tij.
- 38 Prandaj, ata hoqën dorë nga dëshira për një mbret dhe po pritnin me padurim që çdo njeri të kishte të njëjtat të drejta në tërë vendin; po, dhe çdo njeri shprehu gatishmëri të përgjigjej për mëkatet e tij.
- 39 Prandaj, ndodhi që ata u mblodhën në grupe nëpër tërë vendin, që të ngrinin zërin e tyre në lidhje me se kush do të ishin gjykatësit e tyre që t'i gjykonin sipas ligjit që u ishte dhënë atyre; dhe ata u gëzuan jashtëzakonisht për shkak të lirisë që u ishte dhënë atyre.
- 40 Dhe dashuria që ata kishin për Mosian u shtua edhe më shumë; po, ata e çmuan atë më shumë se çdo njeri tjetër; pasi ata nuk e shikonin atë si një tiran që kërkonte të përfitonte, po, për atë pasuri që korrupton shpirtin; pasi ai nuk u kishte kërkuar atyre ndonjë pasuri, as nuk ishte gëzuar në gjakderdhje; por ai kishte vendosur paqe në tokë dhe i kishte dhënë popullit të tij atë që ata të çliroheshin nga çdo lloj robërie; prandaj ata e çmuan atë, po, jashtëzakonisht, jashtë mase.
- 41 Dhe ndodhi që ata caktuan gjykatësit që do të sundonin mbi ta, ose t'i gjykonin ata sipas ligjit; dhe këtë ata e bënë në të gjithë vendin.
- 42 Dhe ndodhi që Alma u emërua që të ishte kryegjykatësi i parë, duke qenë edhe kryepriift pasi i ati ia kishte ngarkuar atij atë detyrë dhe duke e ngarkuar atë në lidhje me të gjitha punët e kishës.
- 43 Dhe tani ndodhi që Alma eci në udhët e Zotit dhe ai zbatoi urdhërimet e tij dhe dha gjykime të drejta; dhe pati paqe të vazhdueshme në të gjithë vendin.

Yea, all his iniquities and abominations, and all the wars, and contentions, and bloodshed, and the stealing, and the plundering, and the committing of whoredoms, and all manner of iniquities which cannot be enumerated—telling them that these things ought not to be, that they were expressly repugnant to the commandments of God.

And now it came to pass, after king Mosiah had sent these things forth among the people they were convinced of the truth of his words.

Therefore they relinquished their desires for a king, and became exceedingly anxious that every man should have an equal chance throughout all the land; yea, and every man expressed a willingness to answer for his own sins.

Therefore, it came to pass that they assembled themselves together in bodies throughout the land, to cast in their voices concerning who should be their judges, to judge them according to the law which had been given them; and they were exceedingly rejoiced because of the liberty which had been granted unto them.

And they did wax strong in love towards Mosiah; yea, they did esteem him more than any other man; for they did not look upon him as a tyrant who was seeking for gain, yea, for that lucre which doth corrupt the soul; for he had not exacted riches of them, neither had he delighted in the shedding of blood; but he had established peace in the land, and he had granted unto his people that they should be delivered from all manner of bondage; therefore they did esteem him, yea, exceedingly, beyond measure.

And it came to pass that they did appoint judges to rule over them, or to judge them according to the law; and this they did throughout all the land.

And it came to pass that Alma was appointed to be the first chief judge, he being also the high priest, his father having conferred the office upon him, and having given him the charge concerning all the affairs of the church.

And now it came to pass that Alma did walk in the ways of the Lord, and he did keep his commandments, and he did judge righteous judgments; and there was continual peace through the land.

44 Dhe kështu filloi mbretërimi i gjykatësve në të gjithë tokën e Zarahemlës, mes gjithë njerëzve që quheshin Nefitë; dhe Alma qe kryegjykatësi i parë.

45 Dhe tani ndodhi që ati i tij vdiq duke qenë tetëdhjetë e dy vjeç, duke jetuar për të plotësuar urdhërimet e Perëndisë.

46 Dhe ndodhi që gjithashtu Mosia vdiq, në vitin e tridhjetë e tretë të mbretërimit të tij, duke qenë gjashtëdhjetë e tre vjeç; duke u bërë në tërësi, pesëqind e nëntë vjet që nga koha që Lehi u largua nga Jeruzalemi.

47 Dhe kështu mbaroi mbretërimi i mbretërve mbi popullin e Nefit; dhe kështu mbaruan ditët e Almës që ishte themeluesi i kishës së tyre.

And thus commenced the reign of the judges throughout all the land of Zarahemla, among all the people who were called the Nephites; and Alma was the first and chief judge.

And now it came to pass that his father died, being eighty and two years old, having lived to fulfil the commandments of God.

And it came to pass that Mosiah died also, in the thirty and third year of his reign, being sixty and three years old; making in the whole, five hundred and nine years from the time Lehi left Jerusalem.

And thus ended the reign of the kings over the people of Nephi; and thus ended the days of Alma, who was the founder of their church.

Libri i Almës

Biri i Almës

Anali i Almës, që ishte biri i Almës, kryegjykatësi i parë mbi popullin e Nefit dhe gjithashtu kryepriift i Kisbës. Një rrëfim për mbretërimin e gjykatësve dhe luftërat dhe grindjet mes popullit. Dhe gjithashtu një rrëfim i një lufte mes Nefitëve dhe Lamanitëve, sipas analit të Almës, kryegjykatësit të parë.

Alma 1

- 1 Tani ndodhi që gjatë vitit të parë të mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit, nga kjo kohë e tutje, mbreti Mosia pasi shkoi atje ku shkojnë tërë banorët e tokës, pasi bëri një luftim të mirë, duke ecur drejt para Perëndisë, duke mos lënë asnjë që të mbretërojë në vend të tij; megjithatë ai kishte vendosur ligje dhe ato qenë njohur nga populli; prandaj ata qenë të detyruar t'u bindeshin ligjeve që ai kishte bërë.
- 2 Dhe ndodhi që në vitin e parë të mbretërimit të Almës në fronin e gjykimit, u soll një njeri para tij për t'u gjykuar, një njeri që ishte i madh dhe që ishte i njohur për fuqinë e tij të madhe.
- 3 Dhe ai kishte shkuar mes njerëzve, duke u predikuar atyre atë që ai e quante të ishte fjala e Perëndisë, duke iu kundërvënë kishës; duke u shpallur njerëzve që çdo priift dhe mësues duhet të bëhet i njohur dhe ata nuk duhet të punojnë me duart e tyre, por duhet të mbahen nga populli.
- 4 Dhe ai dëshmoi gjithashtu para popullit se i gjithë njerëzimi duhet të shpëtohet ditën e fundit dhe se ata nuk duhej të kishin frikë, as të dridheshin, por mund të ngrinin kokën lart dhe të gëzonin; pasi Zoti kishte krijuar të gjithë njerëzit dhe kishte shëlbuar gjithashtu të gjithë njerëzit dhe në fund të gjithë njerëzit do të kishin jetë të përjetshme.

The Book of Alma

the Son of Alma

The account of Alma, who was the son of Alma, the first and chief judge over the people of Nephi, and also the high priest over the Church. An account of the reign of the judges, and the wars and contentions among the people. And also an account of a war between the Nephites and the Lamanites, according to the record of Alma, the first and chief judge.

Alma 1

Now it came to pass that in the first year of the reign of the judges over the people of Nephi, from this time forward, king Mosiah having gone the way of all the earth, having warred a good warfare, walking uprightly before God, leaving none to reign in his stead; nevertheless he had established laws, and they were acknowledged by the people; therefore they were obliged to abide by the laws which he had made.

And it came to pass that in the first year of the reign of Alma in the judgment-seat, there was a man brought before him to be judged, a man who was large, and was noted for his much strength.

And he had gone about among the people, preaching to them that which he termed to be the word of God, bearing down against the church; declaring unto the people that every priest and teacher ought to become popular; and they ought not to labor with their hands, but that they ought to be supported by the people.

And he also testified unto the people that all mankind should be saved at the last day, and that they need not fear nor tremble, but that they might lift up their heads and rejoice; for the Lord had created all men, and had also redeemed all men; and, in the end, all men should have eternal life.

- 5 Dhe ndodhi që ai ua mësoi njerëzve këto gjëra kaq shumë, sa që shumë u besuan fjalëve të tij, madje kaq shumë, sa ata filluan ta mbanin dhe t'i jepnin para.
- 6 Dhe ai filloi të ngrihej në kryelartësinë e zemrës së tij dhe të vishte rroba shumë të çmueshme, po, dhe madje filloi të themelonte një kishë sipas mënyrës së predikimit të tij.
- 7 Dhe ndodhi që ndërsa po shkonte t'u predikonte atyre që besonin në fjalën e tij, ai takoi një njeri që i përkiste kishës së Perëndisë, po, madje, një nga mësuesit e saj; dhe filloi të grindej rreptë me të, kështu që ai të mund të largonte njerëzit nga kisha; por njeriu i bëri ballë atij duke e qortuar me fjalët e Perëndisë.
- 8 Tani, emri i këtij njeriu ishte Gideon; dhe qe ai që ishte një vegël në duart e Perëndisë për të çliruar popullin e Limhit nga robëria.
- 9 Tani, meqë Gideoni e përballoi atë me fjalët e Perëndisë, ai u zemërua me Gideonin dhe nxori shpatën dhe filloi ta qëllonte atë. Tani Gidoeni, duke pasur mbi supe shumë vite, nuk qe në gjendje t'i bënte ballë, prandaj ai u vra nga shpata e tij.
- 10 Dhe njeriu që e vrau atë u mor nga njerëzit e kishës dhe u çua para Almës, që të gjykohej sipas krimeve që ai kishte bërë.
- 11 Dhe ndodhi që ai qëndroi para Almës dhe mbrojti veten me shumë guxim.
- 12 Por Alma i tha atij: Vër re, kjo është hera e parë që intriga e priftërinjve u shfaq mes këtij populli. Dhe vër re, ti nuk je vetëm fajtor për intrigën e priftërinjve, por je përpjekur ta futësh atë me shpatë; dhe po të futet intriga e priftërinjve me forcë mes këtij populli, do të çojë në shkatërrimin e tij të plotë.
- 13 Dhe ti ke derdhur gjakun e një njeriu të drejtë, po, të një njeriu që ka bërë shumë të mira mes këtij populli; dhe në qoftë se do të të kursenim ty, gjaku i tij do të binte mbi ne për hakmarrje.
- 14 Prandaj, ti je dënuesh, në bazë të ligjit që na u dha nga Mosia, mbreti ynë i fundit dhe i cili u njoh nga ky popull; prandaj ky popull duhet t'i përmbahet ligjit.

And it came to pass that he did teach these things so much that many did believe on his words, even so many that they began to support him and give him money.

And he began to be lifted up in the pride of his heart, and to wear very costly apparel, yea, and even began to establish a church after the manner of his preaching.

And it came to pass as he was going, to preach to those who believed on his word, he met a man who belonged to the church of God, yea, even one of their teachers; and he began to contend with him sharply, that he might lead away the people of the church; but the man withstood him, admonishing him with the words of God.

Now the name of the man was Gideon; and it was he who was an instrument in the hands of God in delivering the people of Limhi out of bondage.

Now, because Gideon withstood him with the words of God he was wroth with Gideon, and drew his sword and began to smite him. Now Gideon being stricken with many years, therefore he was not able to withstand his blows, therefore he was slain by the sword.

And the man who slew him was taken by the people of the church, and was brought before Alma, to be judged according to the crimes which he had committed.

And it came to pass that he stood before Alma and pled for himself with much boldness.

But Alma said unto him: Behold, this is the first time that priestcraft has been introduced among this people. And behold, thou art not only guilty of priestcraft, but hast endeavored to enforce it by the sword; and were priestcraft to be enforced among this people it would prove their entire destruction.

And thou hast shed the blood of a righteous man, yea, a man who has done much good among this people; and were we to spare thee his blood would come upon us for vengeance.

Therefore thou art condemned to die, according to the law which has been given us by Mosiah, our last king; and it has been acknowledged by this people; therefore this people must abide by the law.

- 15 Dhe ndodhi që ata e morën atë; dhe emri i tij ishte Nehor; dhe ata e çuan atë në majë të kodrës Manti dhe aty u bë, ose më mirë aty ai pranoi mes qiejve dhe tokës se ç’u kishte mësuar njerëzve ishte në kundërshtim me fjalën e Perëndisë; dhe aty ai vuajti një vdekje të turpshme.
- 16 Megjithatë, kjo gjë nuk i dha fund përhapjes së intrigave të priftërinjve në tërë vendin; pasi kishte shumë që i donin gjërat e kota të botës dhe vazhduan të predikonin doktrina të rreme; dhe këtë e bënë për të fituar pasuri dhe nderime.
- 17 Megjithatë, ata nuk guxonin të gënjenin haptas nga frika e ligjit, pasi gënjeshtarët dënoheshin; prandaj, ata bënë sikur predikonin sipas besimit të tyre; dhe tani ligji nuk do të kishte fuqi mbi asnjë njeri për besimin e tij.
- 18 Dhe ata nuk guxonin të vidhnin, nga frika e ligjit, pasi të tillët do të dënoheshin; as nuk guxonin të grabitnin ose të vrisnin, pasi ai që vriste dënohej me vdekje.
- 19 Por ndodhi që kushdo që nuk bënte pjesë në kishën e Perëndisë, filloi të persekutonte ata që bënë pjesë në kishën e Perëndisë dhe që kishin marrë mbi vete emrin e Krishtit.
- 20 Po, ata i persekutonin dhe i hidhëronin me të gjitha llojet e fjalëve dhe kjo për shkak të përlësisë së tyre; pasi ata nuk ishin kryelartë në sytë e tyre dhe sepse ata i njoftonin fjalën e Perëndisë njëri-tjetrit, pa para dhe pa çmim.
- 21 Tani, kishte një ligj të rreptë mes njerëzve të kishës, që askush që i përkiste kishës, nuk do të ngrihej dhe të persekutonte ata që nuk i përkisnin kishës dhe se nuk do të kishte as persekutim mes tyre.
- 22 Megjithatë, kishte shumë mes tyre që filluan të krenoheshin dhe filluan të grindeshin nxehtësisht me kundërshtarët e tyre, madje sa të ziheshin; po, ata do të qëllonin njëri-tjetrin me grushtet e tyre.
- 23 Tani, kjo qe në vitin e dytë të mbretërimit të Almës dhe ishte arsyeja që i shkaktoi hidhërim të madh kishës; po, qe shkak i trazirave të mëdha për kishën.

And it came to pass that they took him; and his name was Nehor; and they carried him upon the top of the hill Manti, and there he was caused, or rather did acknowledge, between the heavens and the earth, that what he had taught to the people was contrary to the word of God; and there he suffered an ignominious death.

Nevertheless, this did not put an end to the spreading of priestcraft through the land; for there were many who loved the vain things of the world, and they went forth preaching false doctrines; and this they did for the sake of riches and honor.

Nevertheless, they durst not lie, if it were known, for fear of the law, for liars were punished; therefore they pretended to preach according to their belief; and now the law could have no power on any man for his belief.

And they durst not steal, for fear of the law, for such were punished; neither durst they rob, nor murder, for he that murdered was punished unto death.

But it came to pass that whosoever did not belong to the church of God began to persecute those that did belong to the church of God, and had taken upon them the name of Christ.

Yea, they did persecute them, and afflict them with all manner of words, and this because of their humility; because they were not proud in their own eyes, and because they did impart the word of God, one with another, without money and without price.

Now there was a strict law among the people of the church, that there should not any man, belonging to the church, arise and persecute those that did not belong to the church, and that there should be no persecution among themselves.

Nevertheless, there were many among them who began to be proud, and began to contend warmly with their adversaries, even unto blows; yea, they would smite one another with their fists.

Now this was in the second year of the reign of Alma, and it was a cause of much affliction to the church; yea, it was the cause of much trial with the church.

- 24 Pasi zemrat e shumë vetave u ngurtësuan dhe emrat e tyre u fshinë dhe ata nuk kujtoheshin më mes njerëzve të Perëndisë. Dhe gjithashtu shumë u larguan nga mesi i tyre.
- 25 Tani, kjo qe një provë e madhe për ata që qëndruan të paepur në besimin e tyre; megjithatë, ata qenë të paepur dhe të palëvizshëm në zbatimin e urdhërimeve të Perëndisë dhe ata i qëndruan me durim persekutimit që shtohet mbi ta.
- 26 Dhe kur priftërinjtë linin punën e tyre për t'u njoftuar njerëzve fjalën e Perëndisë, njerëzit gjithashtu linin punët e tyre për të dëgjuar fjalën e Perëndisë. Dhe kur priftërinjtë ua kishin njoftuar atyre fjalën e Perëndisë, ata të gjithë u kthyen përsëri me zell në punët e tyre; dhe prifti, duke mos e vlerësuar veten mbi dëgjuesit, pasi predikuesi nuk ishte më i mirë nga dëgjuesi, as nuk ishte mësuesi më i mirë nga nxënësi; dhe kështu, ata ishin të gjithë njëllor dhe të gjithë punonin, çdo njeri sipas fuqisë së tij.
- 27 Dhe ata u jepnin nga pasuria e tyre, çdo njeri sipas asaj që kishte, të varfërve dhe nevojtarëve dhe të sëmurëve, dhe të pikëlluarve; dhe ata nuk vishnin veshje të çmueshme, megjithatë ishin të paqme dhe të hijshëm.
- 28 Dhe kështu ata vendosën punët e kishës; dhe kështu ata filluan të kishin përsëri paqe të vazhdueshme, pavarësisht nga gjithë persekutimet që u bëheshin.
- 29 Dhe tani për shkak të qëndrueshmërisë së kishës, ata filluan të ishin jashtëzakonisht të pasur, duke pasur me bollëk nga të gjitha gjërat që kishin nevojë—një bollëk në grigja dhe në kope dhe kafshë të trasha të çdo lloji, dhe gjithashtu bollëk në drithë, dhe në ar, dhe në argjend, dhe në gjëra të çmueshme; dhe bollëk në mëndafsh dhe të linjta të endura me mjeshtri, dhe të gjitha llojet e pëlhurave të mira shtëpiake.

For the hearts of many were hardened, and their names were blotted out, that they were remembered no more among the people of God. And also many withdrew themselves from among them.

Now this was a great trial to those that did stand fast in the faith; nevertheless, they were steadfast and immovable in keeping the commandments of God, and they bore with patience the persecution which was heaped upon them.

And when the priests left their labor to impart the word of God unto the people, the people also left their labors to hear the word of God. And when the priest had imparted unto them the word of God they all returned again diligently unto their labors; and the priest, not esteeming himself above his hearers, for the preacher was no better than the hearer, neither was the teacher any better than the learner; and thus they were all equal, and they did all labor, every man according to his strength.

And they did impart of their substance, every man according to that which he had, to the poor, and the needy, and the sick, and the afflicted; and they did not wear costly apparel, yet they were neat and comely.

And thus they did establish the affairs of the church; and thus they began to have continual peace again, notwithstanding all their persecutions.

And now, because of the steadiness of the church they began to be exceedingly rich, having abundance of all things whatsoever they stood in need—an abundance of flocks and herds, and fatlings of every kind, and also abundance of grain, and of gold, and of silver, and of precious things, and abundance of silk and fine-twined linen, and all manner of good homely cloth.

30 Dhe kështu, në rrethanat e tyre të begatshme, ata nuk përzinin askënd që ishte i zhveshur, ose që ishte i uritur, ose që ishte i etur, ose që ishte i sëmurë, ose që nuk ishte i ushqyer; dhe ata nuk i vunë zemrat e tyre pas pasurive; prandaj ata ishin bujarë me të gjithë, si pleq ashtu dhe të rinj, si robër ashtu dhe njerëz të lirë, si burra ashtu dhe gra, qoftë me pjesëtarë ose me jopjesëtarë të kishës, pa bërë dallim mes njerëzve në nevojë.

31 Dhe kështu ata u begatuan dhe u bënë shumë më të pasur se ata që nuk bënë pjesë në kishën e tyre.

32 Pasi ata që nuk bënë pjesë në kishën e tyre jepeshin pas magjive dhe pas idhujtarive ose përtacisë dhe duke u marrë me thashetheme dhe me smirë dhe me grindje; duke veshur rroba të shtrenjta; duke u ngritur në kryelartësinë e syve të tyre; duke persekutuar, duke gënjyer, duke vjedhur, duke grabitur, duke bërë lavirësi dhe duke vrarë dhe duke bërë të gjitha llojet e ligësisë; megjithëqë, ligji vihej në zbatim, aq sa ishte e mundur, mbi të gjithë ata që e shkelnin.

33 Dhe ndodhi që duke ushtruar kështu ligjin mbi ta, çdo njeri të vuante sipas asaj që ai kishte bërë, ata u bënë më të qetë dhe nuk guxonin të bënin ndonjë ligësi nga frika se do të zbuloheshin; prandaj, kishte shumë paqe mes popullit të Nefit deri në vitin e pestë të mbretërimit të gjykatësve.

And thus, in their prosperous circumstances, they did not send away any who were naked, or that were hungry, or that were athirst, or that were sick, or that had not been nourished; and they did not set their hearts upon riches; therefore they were liberal to all, both old and young, both bond and free, both male and female, whether out of the church or in the church, having no respect to persons as to those who stood in need.

And thus they did prosper and become far more wealthy than those who did not belong to their church.

For those who did not belong to their church did indulge themselves in sorceries, and in idolatry or idleness, and in babblings, and in envyings and strife; wearing costly apparel; being lifted up in the pride of their own eyes; persecuting, lying, thieving, robbing, committing whoredoms, and murdering, and all manner of wickedness; nevertheless, the law was put in force upon all those who did transgress it, inasmuch as it was possible.

And it came to pass that by thus exercising the law upon them, every man suffering according to that which he had done, they became more still, and durst not commit any wickedness if it were known; therefore, there was much peace among the people of Nephi until the fifth year of the reign of the judges.

Alma 2

- 1 Dhe ndodhi që në fillim të vitit të pestë të mbretërimit të tyre, filloi një grindje mes popullit; pasi një farë njeriu, i quajtur Amlici, duke qenë njeri shumë dinak, po, njeri i zgjuar, sipas zgjuarsisë së botës, duke qenë i urdhërit të njeriut që vrau me shpatë Gideonin, i cili u ekzekutua sipas ligjit—
- 2 Tani, ky Amlici, me dinakërinë e tij, tërhoqi pas vetes shumë njerëz; madje kaq shumë, sa që ata filluan të bëhen shumë të fuqishëm; dhe ata filluan të përpiqen që të vënë Amlicin mbret mbi popullin.
- 3 Tani kjo ishte alarmuese për njerëzit e kishës dhe gjithashtu për të gjithë ata që nuk ishin tërhequr që të bindeshin nga Amlici; pasi ata e dinin se sipas ligjit të tyre gjëra të tilla duhej të vendoseshin nga zëri i popullit.
- 4 Prandaj, po të ishte e mundur që Amlici të fitonte zërin e popullit, ai, duke qenë njeri i lig, do t'u hiqte atyre të drejtat dhe privilegjet e kishës; pasi ishte qëllimi i tij të shkatërronte kishën e Perëndisë.
- 5 Dhe ndodhi që populli u mbledh tok nga të gjitha anët e vendit, çdo njeri sipas mendjes së tij, qoftë për Amlicin ose kundër tij, në grupe të veçuara, duke patur shumë kundërshtime dhe grindje të habitshme me njëri-tjetrin.
- 6 Dhe kështu u mbledhën tok së bashku për të treguar me zërat e tyre në lidhje me këtë çështje; dhe ata u çuan para gjykatësve.
- 7 Dhe ndodhi që zëri i popullit që kundër Amlicit, kështu që ai nuk u bë mbret mbi popullin.
- 8 Tani, kjo shkaktoi gëzim të madh në zemrat e atyre që ishin kundër tij; por Amlici i nxiti ata që ishin në favor të tij, që të zemëroheshin kundër atyre që nuk ishin në favor të tij.
- 9 Dhe ndodhi që ata u mbledhën tok së bashku dhe caktuan që Amlici të ishte mbreti i tyre.
- 10 Tani, kur Amlici u bë mbret mbi ta, ai i urdhëroi ata të rroknin armët kundër vëllezërve të tyre; dhe këtë e bëri që të mund t'i nënshtronte nën vete.

Alma 2

And it came to pass in the commencement of the fifth year of their reign there began to be a contention among the people; for a certain man, being called Amlici, he being a very cunning man, yea, a wise man as to the wisdom of the world, he being after the order of the man that slew Gideon by the sword, who was executed according to the law—

Now this Amlici had, by his cunning, drawn away much people after him; even so much that they began to be very powerful; and they began to endeavor to establish Amlici to be a king over the people.

Now this was alarming to the people of the church, and also to all those who had not been drawn away after the persuasions of Amlici; for they knew that according to their law that such things must be established by the voice of the people.

Therefore, if it were possible that Amlici should gain the voice of the people, he, being a wicked man, would deprive them of their rights and privileges of the church; for it was his intent to destroy the church of God.

And it came to pass that the people assembled themselves together throughout all the land, every man according to his mind, whether it were for or against Amlici, in separate bodies, having much dispute and wonderful contentions one with another.

And thus they did assemble themselves together to cast in their voices concerning the matter; and they were laid before the judges.

And it came to pass that the voice of the people came against Amlici, that he was not made king over the people.

Now this did cause much joy in the hearts of those who were against him; but Amlici did stir up those who were in his favor to anger against those who were not in his favor.

And it came to pass that they gathered themselves together, and did consecrate Amlici to be their king.

Now when Amlici was made king over them he commanded them that they should take up arms against their brethren; and this he did that he might subject them to him.

- 11 Tani, njerëzit e Amlicit dalloheshin me emrin e Amlicit, duke u quajtur Amlicitë; dhe të tjerët quheshin Nefitë, ose njerëzit e Perëndisë.
- 12 Prandaj populli i Nefit ishte në dijeni të qëllimit të Amlicitëve dhe prandaj u përgatitën t'i përballonin ata; po, ata u armatosën me shpata dhe me kordha dhe me harqe, dhe me shigjeta, dhe me gurë, dhe me hobe, dhe me të gjitha llojet e armëve të luftës, të çdo lloji.
- 13 Dhe kështu ata u përgatitën të përballonin Amlicitët në kohën e ardhjes së tyre kur ata të vinin. Dhe ata u caktuan kapitenë dhe kryekapitenë dhe komandantë, sipas numrit të tyre.
- 14 Dhe ndodhi që Amlici armatosi njerëzit e tij me armë të ndryshme lufte të çdo lloji; dhe ai caktoi gjithashtu sundues dhe udhëheqës mbi popullin e tij, për t'i udhëhequr në luftë kundër vëllezërve të tyre.
- 15 Dhe ndodhi që Amlicitët shkuan në kodrën Amnihu, që ishte në lindje të lumit Sidon, që rridhte pranë tokës së Zarahemlës dhe aty ata filluan të luftonin kundër Nefitëve.
- 16 Tani Alma, duke qenë kryegjykatësi dhe guvernatori i popullit të Nefit, prandaj shkoi me popullin e tij, po, me kapitenët dhe kryekapitenët e tij, po, në krye të ushtrive të tij për të luftuar kundër Amlicitëve.
- 17 Dhe ata filluan të vrisnin Amlicitët në kodrën në lindje të Sidonit. Dhe Amlicitët luftuan me Nefitët me fuqi të madhe, derisa shumë nga Nefitët ranë para Amlicitëve.
- 18 Megjithatë, Zoti forcoi dorën e Nefitëve dhe ata i vranë Amlicitët me shumicë të madhe, sa ata filluan t'ia mbathnin para tyre.
- 19 Dhe ndodhi që Nefitët iu vunë pas Amlicitëve gjithë atë ditë dhe i vranë ata me egërsi të madhe, kaq sa vranë nga Amlicitët dymbëdhjetë mijë e pesëqind e tridhjetë e dy shpirtra; dhe nga Nefitët u vranë gjashtë mijë e pesëqind e gjashtëdhjetë e dy shpirtra.

Now the people of Amlici were distinguished by the name of Amlici, being called Amlicites; and the remainder were called Nephites, or the people of God.

Therefore the people of the Nephites were aware of the intent of the Amlicites, and therefore they did prepare to meet them; yea, they did arm themselves with swords, and with cimeters, and with bows, and with arrows, and with stones, and with slings, and with all manner of weapons of war, of every kind.

And thus they were prepared to meet the Amlicites at the time of their coming. And there were appointed captains, and higher captains, and chief captains, according to their numbers.

And it came to pass that Amlici did arm his men with all manner of weapons of war of every kind; and he also appointed rulers and leaders over his people, to lead them to war against their brethren.

And it came to pass that the Amlicites came upon the hill Amnihu, which was east of the river Sidon, which ran by the land of Zarahemla, and there they began to make war with the Nephites.

Now Alma, being the chief judge and the governor of the people of Nephi, therefore he went up with his people, yea, with his captains, and chief captains, yea, at the head of his armies, against the Amlicites to battle.

And they began to slay the Amlicites upon the hill east of Sidon. And the Amlicites did contend with the Nephites with great strength, insomuch that many of the Nephites did fall before the Amlicites.

Nevertheless the Lord did strengthen the hand of the Nephites, that they slew the Amlicites with great slaughter, that they began to flee before them.

And it came to pass that the Nephites did pursue the Amlicites all that day, and did slay them with much slaughter, insomuch that there were slain of the Amlicites twelve thousand five hundred thirty and two souls; and there were slain of the Nephites six thousand five hundred sixty and two souls.

20 Dhe ndodhi që kur Alma nuk mund t'i ndiqte më Amlicitet, bëri që populli i tij të ngrinte çadrat në luginën Gideon, lugina duke u quajtur pas atij Gideoni që u vra nga dora e Nehorit me shpatë; dhe në këtë luginë Nefitët ngritën çadrat e tyre për natën.

21 Dhe Alma dërgoi spiunë për të ndjekur mbetjen e Amlicitëve, që ai të mund të dinte mbi planet e tyre dhe komplotet e tyre, kështu që ai të mund të mbrohej kundër tyre, që ai të mund ta ruante popullin e tij nga shkatërrimi.

22 Tani, ata që u dërguan të vëzhgonin kampin e Amlicitëve, quheshin Zeram dhe Amnor, dhe Manti, dhe Limher; këta ishin ata që shkuan me njerëzit e tyre të vrojtonin kampin e Amlicitëve.

23 Dhe ndodhi që të nesërmen ata u kthyen në kampin e Nefitëve me shpejtësi të madhe, duke qenë shumë të çuditur dhe të goditur nga frika e madhe, duke thënë:

24 Vini re, ne ndoqëm kampin e Amlicitëve dhe për çudinë tonë të madhe, në tokën Minon, përmbi vendin e Zarahemlës, në drejtim të tokës së Nefit, ne pamë një ushtri të madhe Lamanitësh; dhe vini re, Amlicitet janë bashkuar me ta;

25 Dhe në atë tokë ata kanë rënë mbi vëllezërit tanë aty; që po ikin para tyre me grigjat e tyre dhe me bashkëshortet e tyre dhe me fëmijët e tyre në drejtim të qytetit tonë; dhe në qoftë se nuk shpejtojmë, ata do të marrin në zotërim qytetin tonë dhe etërit tanë dhe bashkëshortet tona, dhe fëmijët tanë do të vriten.

26 Dhe ndodhi që njerëzit e Nefit morën çadrat e tyre dhe u nisën nga lugina Gideon në drejtim të qytetit të tyre, që ishte qyteti i Zarahemlës.

27 Dhe vini re, ndërsa ata ishin duke kaluar lumin Sidon, Lamanitet dhe Amlicitet që ishin pothuaj sa rëra e detit në numër, erdhën mbi ta për t'i shkatërruar.

28 Megjithatë, Nefitët, duke qenë të fuqizuar nga dora e Zotit, pasi iu lutën me fuqi atij, që ai t'i çlironte nga duart e armiqtve të tyre, prandaj Zoti i dëgjoi thirrjet e tyre dhe i fuqizoi ata dhe Lamanitet dhe Amlicitet ranë përpara tyre.

And it came to pass that when Alma could pursue the Amlicites no longer he caused that his people should pitch their tents in the valley of Gideon, the valley being called after that Gideon who was slain by the hand of Nehor with the sword; and in this valley the Nephites did pitch their tents for the night.

And Alma sent spies to follow the remnant of the Amlicites, that he might know of their plans and their plots, whereby he might guard himself against them, that he might preserve his people from being destroyed.

Now those whom he had sent out to watch the camp of the Amlicites were called Zeram, and Amnor, and Manti, and Limher; these were they who went out with their men to watch the camp of the Amlicites.

And it came to pass that on the morrow they returned into the camp of the Nephites in great haste, being greatly astonished, and struck with much fear, saying:

Behold, we followed the camp of the Amlicites, and to our great astonishment, in the land of Minon, above the land of Zarahemla, in the course of the land of Nephi, we saw a numerous host of the Lamanites; and behold, the Amlicites have joined them;

And they are upon our brethren in that land; and they are fleeing before them with their flocks, and their wives, and their children, towards our city; and except we make haste they obtain possession of our city, and our fathers, and our wives, and our children be slain.

And it came to pass that the people of Nephi took their tents, and departed out of the valley of Gideon towards their city, which was the city of Zarahemla.

And behold, as they were crossing the river Sidon, the Lamanites and the Amlicites, being as numerous almost, as it were, as the sands of the sea, came upon them to destroy them.

Nevertheless, the Nephites being strengthened by the hand of the Lord, having prayed mightily to him that he would deliver them out of the hands of their enemies, therefore the Lord did hear their cries, and did strengthen them, and the Lamanites and the Amlicites did fall before them.

29 Dhe ndodhi që Alma luftoi kundër Amlicit me shpatë, ballë për ballë; dhe ata luftuan rreptësisht njëri me tjetrin.

30 Dhe ndodhi që Alma, duke qenë një njeri i Perëndisë, duke qenë i ushtruar me besim të madh, thirri duke thënë: O Zot, ki mëshirë dhe kurseje jetën time, që unë të mund të jem një mjet në duart e tua, që të shpëtoj dhe të ruaj këtë popull.

31 Tani kur Alma i tha këto fjalë, ai luftoi përsëri me Amlicin; dhe qe fuqizuar kaq shumë, sa ai e vrau Amlicin me shpatë.

32 Dhe ai luftoi gjithashtu me mbretin e Lamanitëve; por mbreti i Lamanitëve ia mbathi kur u gjend para Almës dhe çoi rojat e tij të luftonin me Almën.

33 Por Alma, me rojat e tij, luftoi me rojat e mbretit të Lamanitëve, derisa ai i vrau dhe i shtyu prapa.

34 Dhe kështu ai spastroi terrenin, ose më mirë bregun që ishte në perëndim të lumit Sidon, duke hedhur në ujërat e Sidonit trupat e Lamanitëve që ishin vranë, kështu që njerëzit e tij të kishin vend të kalonin lumin dhe të luftonin me Lamanitët dhe Amlicitët në anën perëndimore të lumit Sidon.

35 Dhe ndodhi që, kur ata të gjithë kaluan lumin Sidon, Lamanitët dhe Amlicitët filluan t'ia mbathnin para tyre, megjithëse ata ishin aq të shumtë, sa që ata nuk mund të numëroheshin.

36 Dhe ata ikën para Nefitëve në drejtim të vendit të shkretë që ishte në perëndim dhe në veri, tutje, matanë kufijve të vendit; dhe Nefitët i ndoqën ata me fuqinë e tyre dhe i vranë.

37 Po, ata u përballuan nga çdo anë dhe u vranë dhe u dëbuan, derisa ata u shpërndanë në perëndim dhe në veri, derisa ata arritën në vendin e shkretë që quhej Hermounts; dhe ishte ajo pjesë e vendit të shkretë, që ishte plot kafshë të egra dhe të uritura.

38 Dhe ndodhi që shumë vdiqën në vendin e shkretë nga plagët e tyre dhe u përpinë nga ato kafshë dhe gjithashtu nga korbat e ajrit; dhe kockat e tyre u gjetën dhe u grumbulluan mbi tokë.

And it came to pass that Alma fought with Amlici with the sword, face to face; and they did contend mightily, one with another.

And it came to pass that Alma, being a man of God, being exercised with much faith, cried, saying: O Lord, have mercy and spare my life, that I may be an instrument in thy hands to save and preserve this people.

Now when Alma had said these words he contended again with Amlici; and he was strengthened, insomuch that he slew Amlici with the sword.

And he also contended with the king of the Lamanites; but the king of the Lamanites fled back from before Alma and sent his guards to contend with Alma.

But Alma, with his guards, contended with the guards of the king of the Lamanites until he slew and drove them back.

And thus he cleared the ground, or rather the bank, which was on the west of the river Sidon, throwing the bodies of the Lamanites who had been slain into the waters of Sidon, that thereby his people might have room to cross and contend with the Lamanites and the Amlicites on the west side of the river Sidon.

And it came to pass that when they had all crossed the river Sidon that the Lamanites and the Amlicites began to flee before them, notwithstanding they were so numerous that they could not be numbered.

And they fled before the Nephites towards the wilderness which was west and north, away beyond the borders of the land; and the Nephites did pursue them with their might, and did slay them.

Yea, they were met on every hand, and slain and driven, until they were scattered on the west, and on the north, until they had reached the wilderness, which was called Hermounts; and it was that part of the wilderness which was infested by wild and ravenous beasts.

And it came to pass that many died in the wilderness of their wounds, and were devoured by those beasts and also the vultures of the air; and their bones have been found, and have been heaped up on the earth.

Alma 3

- 1 Dhe ndodhi që Nefitët të cilët nuk u vranë nga armët e luftës, pasi varrosën ata që u vranë—tani numri i të vranëve nuk u numërua për shkak të numrit të tyre të madh—pasi mbaruan varrosjen e të vdekurve të tyre, ata të gjithë u kthyen në tokat e tyre dhe në shtëpitë e tyre dhe te bashkëshortet e tyre, dhe te fëmijët e tyre.
- 2 Tani, shumë gra dhe fëmijë u vranë me shpatë dhe gjithashtu shumë nga grigjat e tyre dhe kopetë e tyre; dhe gjithashtu shumë prej arave të tyre me drithë u shkatërruan, meqë ato u shkelën nga ushtritë e njerëzve.
- 3 Dhe tani, të gjithë Lamanitët dhe Amlicitët që u vranë në breg të lumit Sidon, u hodhën në ujërat e Sidonit; dhe vini re që kockat e tyre janë në thellësitë e detit dhe ato janë të shumta.
- 4 Dhe Amlicitët dalloheshin nga Nefitët, pasi ata kishin vënë një shenjë të kuqe mbi ballin e tyre sipas mënyrës së Lamanitëve; por ata nuk e kishin rruar kokën ashtu sikurse Lamanitët.
- 5 Tani, kokat e Lamanitëve ishin të rruara; dhe ata ishin lakuriq, përveç një lëkure që kishin në ije dhe gjithashtu armaturën që mbanin përreth vetes dhe harqet e tyre dhe shigjetat e tyre, dhe gurët e tyre, dhe hobetë e tyre, dhe kështu me radhë.
- 6 Dhe lëkurat e Lamanitëve ishin të errëta, sipas njollës që iu vu etërve të tyre, që ishte një mallkim mbi ta, për shkak të shkeljes së tyre dhe të rebelimit të tyre kundër vëllezërve të tyre, që ishin Nefi, Jakobi dhe Jozefi dhe Sami që ishin njerëz të drejtë dhe të shenjtë.
- 7 Dhe vëllezërit e tyre kërkuan t'i shkatërronin, prandaj ata u mallkuan; dhe Zoti Perëndi vuri një njollë mbi ta, po, mbi Lamanin dhe Lemuelin dhe gjithashtu mbi bijtë e Ishmaelit dhe mbi gratë Ishmaelite.
- 8 Dhe kjo u bë që fara e tyre të mund të dallohej nga fara e vëllezërve të tyre, që kështu Zoti Perëndi të mund të ruante popullin e tij, që ata të mos përziheshin dhe të mos besonin në tradita të gabuara që do t'i çonin në shkatërrimin e tyre.

Alma 3

And it came to pass that the Nephites who were not slain by the weapons of war, after having buried those who had been slain—now the number of the slain were not numbered, because of the greatness of their number—after they had finished burying their dead they all returned to their lands, and to their houses, and their wives, and their children.

Now many women and children had been slain with the sword, and also many of their flocks and their herds; and also many of their fields of grain were destroyed, for they were trodden down by the hosts of men.

And now as many of the Lamanites and the Amlicites who had been slain upon the bank of the river Sidon were cast into the waters of Sidon; and behold their bones are in the depths of the sea, and they are many.

And the Amlicites were distinguished from the Nephites, for they had marked themselves with red in their foreheads after the manner of the Lamanites; nevertheless they had not shorn their heads like unto the Lamanites.

Now the heads of the Lamanites were shorn; and they were naked, save it were skin which was girded about their loins, and also their armor, which was girded about them, and their bows, and their arrows, and their stones, and their slings, and so forth.

And the skins of the Lamanites were dark, according to the mark which was set upon their fathers, which was a curse upon them because of their transgression and their rebellion against their brethren, who consisted of Nephi, Jacob, and Joseph, and Sam, who were just and holy men.

And their brethren sought to destroy them, therefore they were cursed; and the Lord God set a mark upon them, yea, upon Laman and Lemuel, and also the sons of Ishmael, and Ishmaelitish women.

And this was done that their seed might be distinguished from the seed of their brethren, that thereby the Lord God might preserve his people, that they might not mix and believe in incorrect traditions which would prove their destruction.

- 9 Dhe ndodhi që kushdo që e përzjeu farën e tij me atë të Lamanitëve, solli të njëjtin mallkim mbi farën e tij.
- 10 Prandaj, kushdo që lejonte të drejtohej nga Lamanitët u quajt me atë emër dhe një shenjë u vu mbi të.
- 11 Dhe ndodhi që të gjithë ata që nuk besonin në traditën e Lamanitëve, por besonin në ato anale që u nxorën nga toka e Jeruzalemit dhe gjithashtu në traditën e etërve të tyre, që ishin të drejtë, që besonin në urdhërimet e Perëndisë dhe i zbatonin ato, quheshin Nefitë, ose njerëzit e Nefit, që atëherë e tutje—
- 12 Dhe janë ata që mbajtën analet e vërtetësisë së popullit të tyre, si edhe të popullit të Lamanitëve.
- 13 Tani ne do të kthehemi përsëri tek Amlicitët, pasi edhe ata kishin një shenjë të vënë mbi ta; po ata ia vunë shenjën vetes, po, madje një shenjë të kuqe në ballë.
- 14 Kështu fjala e Perëndisë u përmbush, pasi këto janë fjalët që ai i tha Nefit: Vër re, Lamanitët i kam mallkuar dhe do të vë një shenjë mbi ta, kështu që ata dhe fara e tyre të mund të ndahen prej teje dhe farës tënde, që tani e tutje dhe përgjithnjë, në qoftë se nuk pendohen për ligësinë e tyre dhe nuk kthehen tek unë që të mund të kem mëshirë për ta.
- 15 Dhe përsëri: Unë do t'i vë një shenjë atij që përzien farën e tij me vëllezërit e tu, që ata gjithashtu të mallkohen.
- 16 Dhe përsëri: Unë do t'i vë një shenjë atij që lufton kundër teje dhe farës tënde.
- 17 Dhe përsëri: Unë them se ai që largohet prej teje, nuk do të quhet më i farës tënde; dhe unë do të të bekoj ty dhe këdo që do të quhet fara jote, tani e tutje dhe përgjithnjë; dhe këto qenë premtimet e Zotit te Nefi dhe fara e tij.
- 18 Tani, Amlicitët nuk e dinin se po përmbushnin fjalët e Perëndisë, kur ata filluan të vinin në ballë një shenjë; megjithatë ata ishin vënë në rebelim të hapur kundër Perëndisë; prandaj ishte e domosdoshme që mallkimi të binte mbi ta.

And it came to pass that whosoever did mingle his seed with that of the Lamanites did bring the same curse upon his seed.

Therefore, whosoever suffered himself to be led away by the Lamanites was called under that head, and there was a mark set upon him.

And it came to pass that whosoever would not believe in the tradition of the Lamanites, but believed those records which were brought out of the land of Jerusalem, and also in the tradition of their fathers, which were correct, who believed in the commandments of God and kept them, were called the Nephites, or the people of Nephi, from that time forth—

And it is they who have kept the records which are true of their people, and also of the people of the Lamanites.

Now we will return again to the Amlicites, for they also had a mark set upon them; yea, they set the mark upon themselves, yea, even a mark of red upon their foreheads.

Thus the word of God is fulfilled, for these are the words which he said to Nephi: Behold, the Lamanites have I cursed, and I will set a mark on them that they and their seed may be separated from thee and thy seed, from this time henceforth and forever, except they repent of their wickedness and turn to me that I may have mercy upon them.

And again: I will set a mark upon him that mingleth his seed with thy brethren, that they may be cursed also.

And again: I will set a mark upon him that fighteth against thee and thy seed.

And again, I say he that departeth from thee shall no more be called thy seed; and I will bless thee, and whomsoever shall be called thy seed, henceforth and forever; and these were the promises of the Lord unto Nephi and to his seed.

Now the Amlicites knew not that they were fulfilling the words of God when they began to mark themselves in their foreheads; nevertheless they had come out in open rebellion against God; therefore it was expedient that the curse should fall upon them.

- 19 Tani, unë do të doja që ju të kuptoni që ata e sollën mbi vete mallkimin; dhe madje, kështu bën çdo njeri që është i mallkuar, duke sjellë mbi vete dënimin e vetvetes.
- 20 Tani ndodhi që jo shumë ditë pas betejës, që u bë në vendin e Zarahemlës, nga Lamanitët dhe Amlicitët, pati një ushtri tjetër Lamanitësh që erdhi mbi popullin e Nefit, në të njëjtin vend ku ushtria e parë u takua me Amlicitët.
- 21 Dhe ndodhi që u dërgua një ushtri për t'i dëbuar ata nga toka e tyre.
- 22 Tani, Alma vetë, duke qenë i sëmurë nga një plagë, nuk shkoi të luftonte këtë radhë kundër Lamanitëve;
- 23 Por, ai dërgoi një ushtri të madhe kundër tyre; dhe ata shkuan aty dhe vranë shumë nga Lamanitët, dhe dëbuan të mbeturit e tyre përjashta kufijve të vendit të tyre.
- 24 Dhe ata u kthyen përsëri dhe filluan të vendosin paqe në tokë, duke mos pasur për ca kohë trazira me armiqtë e tyre.
- 25 Tani, të gjitha këto gjëra u bënë, po, të gjitha këto luftëra dhe grindje filluan dhe mbaruan në vitin e pestë të mbretërimit të gjykatësve.
- 26 Dhe brenda një viti me mijëra dhe dhjetra mijëra shpirtra u dërguan në botën e përjetshme, që ata të mund të korrnin shpërblimet e tyre sipas veprave të tyre, qofshin ato të mira ose qofshin ato të këqija, për të korrur lumturinë e përjetshme ose mjerimin e përjetshëm, sipas shpirtit që ata vendosën t'i bindeshin, qoftë ai një shpirt i mirë ose i keq.
- 27 Pasi çdo njeri merr shpërblimin e atij të cilit vendos t'i bindet dhe kjo sipas fjalëve të shpirtit të profecisë; prandaj le të jetë sipas së vërtetës. Dhe kështu mbaron viti i pestë i mbretërimit të gjykatësve.

Now I would that ye should see that they brought upon themselves the curse; and even so doth every man that is cursed bring upon himself his own condemnation.

Now it came to pass that not many days after the battle which was fought in the land of Zarahemla, by the Lamanites and the Amlicites, that there was another army of the Lamanites came in upon the people of Nephi, in the same place where the first army met the Amlicites.

And it came to pass that there was an army sent to drive them out of their land.

Now Alma himself being afflicted with a wound did not go up to battle at this time against the Lamanites;

But he sent up a numerous army against them; and they went up and slew many of the Lamanites, and drove the remainder of them out of the borders of their land.

And then they returned again and began to establish peace in the land, being troubled no more for a time with their enemies.

Now all these things were done, yea, all these wars and contentions were commenced and ended in the fifth year of the reign of the judges.

And in one year were thousands and tens of thousands of souls sent to the eternal world, that they might reap their rewards according to their works, whether they were good or whether they were bad, to reap eternal happiness or eternal misery, according to the spirit which they listed to obey, whether it be a good spirit or a bad one.

For every man receiveth wages of him whom he listeth to obey, and this according to the words of the spirit of prophecy; therefore let it be according to the truth. And thus endeth the fifth year of the reign of the judges.

Alma 4

- 1 Tani ndodhi që në vitin e gjashtë të mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit, nuk pati grindje dhe luftëra në tokën e Zarahemlës;
- 2 Por njerëzit ishin të pikëlluar, po, shumë të pikëlluar për humbjen e vëllezërve të tyre dhe gjithashtu për humbjen e grigjave të tyre dhe kopeve të tyre, dhe gjithashtu për humbjen e arave të tyre të drithit, që ishin shkelur nga këmbët dhe u shkatërruan nga Lamanitët.
- 3 Dhe kaq të mëdha ishin pikëllimet e tyre, që çdo shpirt kishte arsye të vajtonte; dhe ata besonin se ishin gjykimet e Perëndisë që u dërguan mbi ta, për shkak të ligësisë së tyre dhe të neverive të tyre; prandaj ata u zgjuan që ta kujtonin detyrën e tyre.
- 4 Dhe ata filluan ta organizonin kishën më plotësisht; po, dhe shumë u pagëzuan në ujërat e Sidonit dhe u bashkuan me kishën e Perëndisë; po, ata u pagëzuan nga dora e Almës, i cili qe shenjtëruar kryeprift i njerëzve të kishës nga dora e atit të tij, Alma.
- 5 Dhe ndodhi që në vitin e shtatë të mbretërimit të gjykatësve kishte rreth tre mijë e pesëqind shpirtra që u bashkuan me kishën e Perëndisë dhe u pagëzuan. Dhe kështu mbaroi viti i shtatë i mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit; dhe gjithë atë kohë kishte paqe të vazhdueshme.
- 6 Dhe ndodhi që në vitin e tetë të mbretërimit të gjykatësve, njerëzit e kishës filluan të krenoheshin për shkak të pasurive të tyre të mëdha dhe të mëndafshit të tyre të bukur dhe të pëlhurave të tyre të endura, dhe për shkak të grigjave, dhe të kopeve të tyre të shumta, dhe të arit të tyre, dhe të argjendit të tyre, dhe të gjitha llojet e gjërave të çmueshme që ata kishin marrë nëpërmjet zellit të tyre për punë; dhe në të gjitha këto gjëra ata u ngritën lart në krenarinë e syve të tyre, pasi ata filluan të vishnin roba shumë të çmueshme.
- 7 Tani, të gjitha këto gjëra i shkaktuan Almës një pikëllim të madh, po, dhe shumë njerëzve që Alma i kishte shenjtëruar të bëheshin mësues dhe priftërinj dhe pleq të kishës; po, shumë prej tyre ishin shumë të brengosur për ligësinë që ata panë se kishte filluar mes njerëzve të tyre.

Alma 4

Now it came to pass in the sixth year of the reign of the judges over the people of Nephi, there were no contentions nor wars in the land of Zarahemla;

But the people were afflicted, yea, greatly afflicted for the loss of their brethren, and also for the loss of their flocks and herds, and also for the loss of their fields of grain, which were trodden under foot and destroyed by the Lamanites.

And so great were their afflictions that every soul had cause to mourn; and they believed that it was the judgments of God sent upon them because of their wickedness and their abominations; therefore they were awakened to a remembrance of their duty.

And they began to establish the church more fully; yea, and many were baptized in the waters of Sidon and were joined to the church of God; yea, they were baptized by the hand of Alma, who had been consecrated the high priest over the people of the church, by the hand of his father Alma.

And it came to pass in the seventh year of the reign of the judges there were about three thousand five hundred souls that united themselves to the church of God and were baptized. And thus ended the seventh year of the reign of the judges over the people of Nephi; and there was continual peace in all that time.

And it came to pass in the eighth year of the reign of the judges, that the people of the church began to wax proud, because of their exceeding riches, and their fine silks, and their fine-twined linen, and because of their many flocks and herds, and their gold and their silver, and all manner of precious things, which they had obtained by their industry; and in all these things were they lifted up in the pride of their eyes, for they began to wear very costly apparel.

Now this was the cause of much affliction to Alma, yea, and to many of the people whom Alma had consecrated to be teachers, and priests, and elders over the church; yea, many of them were sorely grieved for the wickedness which they saw had begun to be among their people.

- 8 Pasi ata panë dhe vunë re me keqardhje të madhe se njerëzit e kishës filluan të ngriheshin në krenarinë e syve të tyre dhe t'i vinin zemrat e tyre mbi pasuritë dhe gjërat e kota të botës, që ata filluan të trajtonin me përbuzje njëri-tjetrin dhe filluan të persekutojnë ata që nuk besonin sipas vullnetit dhe dëshirës së tyre.
- 9 Dhe kështu, në vitin e tetë të mbretërimit të gjykatësve, filloi një grindje e madhe mes njerëzve të kishës; po, pati zili dhe zënie dhe shpirtligësi, dhe persekutime, dhe krenari, madje krenari që e kalonte atë të atyre që nuk bënë pjesë në kishën e Perëndisë.
- 10 Dhe kështu mbaroi viti i tetë i mbretërimit të gjykatësve; dhe ligësia e kishës që një pengesë e madhe për ata që nuk bënë pjesë në kishë; dhe kështu kisha filloi të dështonte në përparimin e saj.
- 11 Dhe ndodhi që në fillim të vitit të nëntë, Alma pa ligësinë e kishës dhe ai pa gjithashtu se shembulli i kishës filloi t'i drejtonte ata që nuk besonin nga një paudhësi në tjetrën, duke sjellë kështu shkatërrimin e popullit.
- 12 Po, ai pa pabarazi të madhe mes njerëzve, disa duke u ngritur në kryelartësinë e tyre, duke përbuzur të tjerët, duke u kthyer shpinën nevojtarëve dhe të zhveshurve dhe atyre që ishin të uritur, dhe atyre që ishin të etur, dhe atyre që ishin të sëmurë e të mjeruar.
- 13 Tani, ky që një shkak i madh për ankime mes njerëzve, ndërsa të tjerët përleshin, duke ndihmuar ata që kishin nevojë për ndihmën e tyre, si duke u dhënë të varfërve dhe nevojtarëve nga pasuria e tyre, duke ushqyer të uriturit dhe duke pësuar të gjitha llojet e vuajtjeve, për hir të Krishtit, i cili duhet të vijë sipas shpirtit të profecisë;
- 14 Duke pritur me padurim atë ditë, për të marrë kështu një heqje të mëkateve të tyre; duke qenë plot gëzim të madh për shkak të ringjalljes së të vdekurve, sipas vullnetit dhe fuqisë dhe çlirimit nëpërmjet Jezu Krishtit nga rripat e vdekjes.

For they saw and beheld with great sorrow that the people of the church began to be lifted up in the pride of their eyes, and to set their hearts upon riches and upon the vain things of the world, that they began to be scornful, one towards another, and they began to persecute those that did not believe according to their own will and pleasure.

And thus, in this eighth year of the reign of the judges, there began to be great contentions among the people of the church; yea, there were envyings, and strife, and malice, and persecutions, and pride, even to exceed the pride of those who did not belong to the church of God.

And thus ended the eighth year of the reign of the judges; and the wickedness of the church was a great stumbling-block to those who did not belong to the church; and thus the church began to fail in its progress.

And it came to pass in the commencement of the ninth year, Alma saw the wickedness of the church, and he saw also that the example of the church began to lead those who were unbelievers on from one piece of iniquity to another, thus bringing on the destruction of the people.

Yea, he saw great inequality among the people, some lifting themselves up with their pride, despising others, turning their backs upon the needy and the naked and those who were hungry, and those who were athirst, and those who were sick and afflicted.

Now this was a great cause for lamentations among the people, while others were abasing themselves, succoring those who stood in need of their succor, such as imparting their substance to the poor and the needy, feeding the hungry, and suffering all manner of afflictions, for Christ's sake, who should come according to the spirit of prophecy;

Looking forward to that day, thus retaining a remission of their sins; being filled with great joy because of the resurrection of the dead, according to the will and power and deliverance of Jesus Christ from the bands of death.

15 Dhe tani ndodhi që Alma, duke parë vuajtjet e pasuesve të përlulur të Perëndisë dhe persekutimet që po ndodhnin mbi ta nga pjesa tjetër e popullit të tij dhe duke parë tërë pabarazitë e tyre, filloi të mërzhitej shumë; megjithatë Shpirti i Zotit nuk e braktisi atë.

16 Dhe ai zgjodhi një njeri të urtë që ishte mes pleqve të kishës dhe i dha atij fuqi, sipas zërit të popullit, që ai të mund të kishte fuqi të bënte ligje, sipas ligjeve që ishin dhënë dhe për t'i zbatuar sipas ligësisë dhe krimeve të njerëzve.

17 Tani, emri i këtij njeriu ishte Nefiha dhe ai u caktua kryegjykatës; dhe ai u ul në fronin e gjykimit për të gjykuar dhe për të qeverisur popullin.

18 Tani, Alma nuk i dha atij detyrën e të qenit kryepriest mbi kishën, por e mbajti detyrën e kryepriestit për vetë; por ai i dorëzoi Nefihas fronin e gjykimit.

19 Dhe këtë e bëri që ai vetë të mund të shkonte mes popullit të tij, ose mes popullit të Nefit, që ai të mund t'u predikonte atyre fjalën e Perëndisë, që t'u kujtonte detyrën e tyre dhe të mund të zhdukte, nëpërmjet fjalës së Perëndisë, të gjithë kryelartësinë dhe dinakërinë dhe të gjitha grindjet që ndodhnin mes popullit të tij, duke mos parë rrugë tjetër për t'i shëlbuar ata, veçse t'u sillte atyre një dëshmi të kulluar kundër tyre.

20 Dhe kështu, në fillimin e vitit të nëntë të mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit, Alma i dorëzoi Nefihas fronin e gjykimit dhe ai vetë iu kushtua tërësisht kryepriestërisë së urdhrit të shenjtë të Perëndisë, dëshmisë së fjalës sipas shpirtit të zbulesës dhe të profecisë.

And now it came to pass that Alma, having seen the afflictions of the humble followers of God, and the persecutions which were heaped upon them by the remainder of his people, and seeing all their inequality, began to be very sorrowful; nevertheless the Spirit of the Lord did not fail him.

And he selected a wise man who was among the elders of the church, and gave him power according to the voice of the people, that he might have power to enact laws according to the laws which had been given, and to put them in force according to the wickedness and the crimes of the people.

Now this man's name was Nephiah, and he was appointed chief judge; and he sat in the judgment-seat to judge and to govern the people.

Now Alma did not grant unto him the office of being high priest over the church, but he retained the office of high priest unto himself; but he delivered the judgment-seat unto Nephiah.

And this he did that he himself might go forth among his people, or among the people of Nephi, that he might preach the word of God unto them, to stir them up in remembrance of their duty, and that he might pull down, by the word of God, all the pride and craftiness and all the contentions which were among his people, seeing no way that he might reclaim them save it were in bearing down in pure testimony against them.

And thus in the commencement of the ninth year of the reign of the judges over the people of Nephi, Alma delivered up the judgment-seat to Nephiah, and confined himself wholly to the high priesthood of the holy order of God, to the testimony of the word, according to the spirit of revelation and prophecy.

Fjalët që Alma, Kryepriifti, sipas urdbrit të shenjtë të Perëndisë, u dha njerëzve në qytetet dhe fshatrat e tyre nëpër të gjithë vendin.

Alma 5

- 1 Tani ndodhi që Alma filloi të përhapte në popull fjalën e Perëndisë, së pari në tokën e Zarahemlës dhe prej andej në të gjithë vendin.
- 2 Dhe këto janë fjalët që ai u foli njerëzve në kishën që u organizua në qytetin e Zarahemlës, sipas analit të tij, duke thënë:
- 3 Unë, Alma, pasi u shenjtërova nga ati im, Alma, që të jem një kryepriift i kishës së Perëndisë, pasi ai kishte fuqi dhe autoritet nga Perëndia t'i bënte këto gjëra, vini re, unë ju them se ai filloi të vendoste një kishë në tokën që ishte në kufijtë e Nefit; po, në tokën që quhej toka e Mormonit; po, dhe ai pagëzoi vëllezërit e tij në ujërat e Mormonit.
- 4 Dhe vini re, unë ju them juve, ata u çliruan nga duart e njerëzve të mbretit Noe, nëpërmjet mëshirës dhe fuqisë së Perëndisë.
- 5 Dhe vini re, pas asaj, ata ranë në robëri nga dora e Lamanitëve, në vendin e shkretëtë; po, unë ju them juve, ata qenë në robëri dhe përsëri Zoti i çliroi nga robëria me fuqinë e fjalës së tij; dhe ne u sollëm në këtë vend dhe këtu ne filluam të vendosnim kishën e Perëndisë dhe gjithashtu nëpër gjithë këtë vend.
- 6 Dhe tani vini re, unë ju them juve, vëllezërit e mi, ju që bëni pjesë në këtë kishë, a keni mbajtur mjaftueshëm në kujtesë robërinë e etërve tuaj? Po, dhe a keni mbajtur mjaftueshëm në kujtesë mëshirën dhe durimin e tij ndaj tyre? Dhe për më tepër, a keni mbajtur mjaftueshëm në kujtesë se ai ka çliruar shpirtrat e tyre nga ferri?

The words which Alma, the High Priest according to the holy order of God, delivered to the people in their cities and villages throughout the land.

Alma 5

Now it came to pass that Alma began to deliver the word of God unto the people, first in the land of Zarahemla, and from thence throughout all the land.

And these are the words which he spake to the people in the church which was established in the city of Zarahemla, according to his own record, saying:

I, Alma, having been consecrated by my father, Alma, to be a high priest over the church of God, he having power and authority from God to do these things, behold, I say unto you that he began to establish a church in the land which was in the borders of Nephi; yea, the land which was called the land of Mormon; yea, and he did baptize his brethren in the waters of Mormon.

And behold, I say unto you, they were delivered out of the hands of the people of king Noah, by the mercy and power of God.

And behold, after that, they were brought into bondage by the hands of the Lamanites in the wilderness; yea, I say unto you, they were in captivity, and again the Lord did deliver them out of bondage by the power of his word; and we were brought into this land, and here we began to establish the church of God throughout this land also.

And now behold, I say unto you, my brethren, you that belong to this church, have you sufficiently retained in remembrance the captivity of your fathers? Yea, and have you sufficiently retained in remembrance his mercy and long-suffering towards them? And moreover, have ye sufficiently retained in remembrance that he has delivered their souls from hell?

- 7 Vini re, ai ndryshoi zemrat e tyre; po, ai i zgjoi nga një gjumë i thellë dhe ata u zgjuan në Perëndi. Vini re, ata ishin në mes të errësirës; megjithatë, shpirtrat e tyre ishin të ndriçuar nga drita e fjalës së përvetshme; po, ata ishin të rrethuar nga rripat e vdekjes dhe nga zinxhirët e ferrit dhe një shkatërrim i pafund priste për ta.
- 8 Dhe tani, unë ju pyes, vëllezërit e mi, a u shkatërruan ata? Vini re, unë ju them, Jo, ata nuk u shkatërruan.
- 9 Dhe përsëri unë pyes, a u këputën rripat e vdekjes dhe a u çliruan zinxhirët e ferrit që i rrethonin rreth e përçark? Unë po ju them, Po, ata u çliruan dhe shpirtrat e tyre u ngritën dhe ata i kënduan dashurisë shëlbuese. Dhe unë ju them juve se ata janë shpëtuar.
- 10 Dhe tani unë ju pyes se mbi çfarë kushtesh janë shpëtuar ata? Po, ç'baza kishin ata që të shpresonin për shëlbim? Cili është shkaku që u çliruan nga rripat e vdekjes, po, dhe gjithashtu nga zinxhirët e ferrit?
- 11 Vini re, unë mund t'ju them juve—a nuk u besoi ati im, Alma, fjalëve që dolën nga goja e Abinadit? Dhe, a nuk qe ai një profet i shenjtë? A nuk foli ai fjalët e Perëndisë dhe ati im, Alma i besoi ato?
- 12 Dhe sipas besimit të tij, një ndryshim i madh ndodhi në zemrën e tij. Vini re, unë ju them juve se kjo është e gjitha e vërtetë.
- 13 Dhe vini re, ai u predikoi fjalën etërve tuaj dhe një ndryshim i madh ndodhi gjithashtu në zemrat e tyre dhe ata u përulën, dhe e vunë besimin e tyre në Perëndinë e vërtetë dhe të gjallë. Dhe vini re, ata qenë besnikë deri në fund; prandaj u shpëtuan.
- 14 Dhe tani vini re, unë po ju pyes, vëllezërit e mi të kishës, a keni lindur shpirtërisht nëpërmjet Perëndisë? A keni marrë shëmbëlltyrën e tij në pamjen tuaj? A e keni provuar këtë ndryshim të madh në zemrat tuaja?

Behold, he changed their hearts; yea, he awakened them out of a deep sleep, and they awoke unto God. Behold, they were in the midst of darkness; nevertheless, their souls were illuminated by the light of the everlasting word; yea, they were encircled about by the bands of death, and the chains of hell, and an everlasting destruction did await them.

And now I ask of you, my brethren, were they destroyed? Behold, I say unto you, Nay, they were not.

And again I ask, were the bands of death broken, and the chains of hell which encircled them about, were they loosed? I say unto you, Yea, they were loosed, and their souls did expand, and they did sing redeeming love. And I say unto you that they are saved.

And now I ask of you on what conditions are they saved? Yea, what grounds had they to hope for salvation? What is the cause of their being loosed from the bands of death, yea, and also the chains of hell?

Behold, I can tell you—did not my father Alma believe in the words which were delivered by the mouth of Abinadi? And was he not a holy prophet? Did he not speak the words of God, and my father Alma believe them?

And according to his faith there was a mighty change wrought in his heart. Behold I say unto you that this is all true.

And behold, he preached the word unto your fathers, and a mighty change was also wrought in their hearts, and they humbled themselves and put their trust in the true and living God. And behold, they were faithful until the end; therefore they were saved.

And now behold, I ask of you, my brethren of the church, have ye spiritually been born of God? Have ye received his image in your countenances? Have ye experienced this mighty change in your hearts?

15 A ushtroni besim në shëlbimin e atij që ju krijoi? A prisni me padurim me syrin e besimit dhe e shihni këtë trup të vdekshëm të ngritur në pavdekshmëri dhe këtë korrupsion të ngritur në pakorrupsion, për të qëndruar para Perëndisë që të gjykoheni sipas veprave që janë bërë në trupin e vdekshëm?

16 Unë ju them juve, a mund ta imagjinoni veten që të dëgjoni zërin e Zotit, duke ju thënë në atë ditë: Ejani tek unë, ju të bekuar, pasi vini re, veprat tuaja kanë qenë veprat e drejtësisë mbi faqen e dheut?

17 Ose a e imagjinoni veten se ju mund ta gënjeni Zotin në atë ditë dhe të thoni—Zot, veprat tona mbi faqen e dheut kanë qenë vepra të drejta—dhe ai do t'ju shpëtojë ju?

18 Ose përndryshe, a mund të imagjinoni që të çoheni para gjyqit të Perëndisë me shpirtrat tuaj të mbushur me faj dhe brejtje ndërgjegjeje, duke pasur kujtimin e të gjithë fajit tuaj, po, një kujtim të plotë të të gjithë ligësisë suaj, po një kujtim që ju nuk i përfillët urdhërimet e Perëndisë?

19 Unë ju them juve, a mund ta shikoni drejt Perëndinë në atë ditë me një zemër të kulluar dhe me duar të pastra? Unë ju them, a mund të shikoni drejt, duke pasur shëmbëlltyrën e Perëndisë të gdhendur mbi pamjen tuaj?

20 Unë ju them, a mendoni se mund të shpëtoheni, kur keni pranuar t'i nënshtroheni djallit?

21 Unë ju them, atë ditë ju do të dini se ju nuk do të mund të shpëtoheni; pasi asnjë njeri nuk mund të shpëtohet në qoftë se rrobat e tij nuk janë larë dhe bërë të bardha; po, rrobat e tij duhet të pastrohen derisa ato të bëhen të pastra nga çdo shenjë, nëpërmjet gjakut të atij, për të cilin është folur nga etërit tanë, që do të vijë për të shëlbuar popullin e tij nga mëkatet e tyre.

22 Dhe tani unë ju pyes, vëllezërit e mi, si do ta ndieni veten në qoftë se duhet të dilni para shufrës së Perëndisë, me rrobat tuaja të njollosura me gjak dhe me çdo lloj fëlliqësie? Vini re, çfarë do të dëshmojnë këto gjëra kundër jush?

23 Vini re, a nuk do të dëshmojnë ato se ju jeni vrasës, po, dhe gjithashtu se ju jeni fajtorë për të gjitha llojet e ligësisë?

Do ye exercise faith in the redemption of him who created you? Do you look forward with an eye of faith, and view this mortal body raised in immortality, and this corruption raised in incorruption, to stand before God to be judged according to the deeds which have been done in the mortal body?

I say unto you, can you imagine to yourselves that ye hear the voice of the Lord, saying unto you, in that day: Come unto me ye blessed, for behold, your works have been the works of righteousness upon the face of the earth?

Or do ye imagine to yourselves that ye can lie unto the Lord in that day, and say—Lord, our works have been righteous works upon the face of the earth—and that he will save you?

Or otherwise, can ye imagine yourselves brought before the tribunal of God with your souls filled with guilt and remorse, having a remembrance of all your guilt, yea, a perfect remembrance of all your wickedness, yea, a remembrance that ye have set at defiance the commandments of God?

I say unto you, can ye look up to God at that day with a pure heart and clean hands? I say unto you, can you look up, having the image of God engraven upon your countenances?

I say unto you, can ye think of being saved when you have yielded yourselves to become subjects to the devil?

I say unto you, ye will know at that day that ye cannot be saved; for there can no man be saved except his garments are washed white; yea, his garments must be purified until they are cleansed from all stain, through the blood of him of whom it has been spoken by our fathers, who should come to redeem his people from their sins.

And now I ask of you, my brethren, how will any of you feel, if ye shall stand before the bar of God, having your garments stained with blood and all manner of filthiness? Behold, what will these things testify against you?

Behold will they not testify that ye are murderers, yea, and also that ye are guilty of all manner of wickedness?

- 24 Vini re, vëllezërit e mi, a mendoni se një njeri i tillë mund të ketë një vend që të ulet në mbretërinë e Perëndisë, me Abrahamin, me Isakun dhe me Jakobin dhe gjithashtu me të gjithë profetët e shenjtë, rrobat e të cilëve janë pastruar dhe janë pa shenjë, të kulluara dhe të bardha?
- 25 Unë ju them juve, Jo; veçse nëse e bëni Krijuesin tonë një gënjeshtar që nga fillimi, ose mendoni që ai është një gënjeshtar që nga fillimi, ju nuk mund të mendoni se njerëz të tillë mund të kenë vend në mbretërinë e qiellit; por ata do të dëbohen, pasi ata janë fëmijët e mbretërisë së djallit.
- 26 Dhe tani vini re, unë ju them juve, vëllezërit e mi, në qoftë se keni provuar një ndryshim të zemrës dhe në qoftë se ju keni ndier të këndonit këngën e dashurisë shëlbuese, unë do t'ju pyesja, a ndiheni kështu tani?
- 27 A keni ecur, duke e mbajtur veten të pafajshëm para Perëndisë? A mund të thonit, në veten tuaj, po të thirrshit që të vdisni në këtë çast, se keni qenë aq sa duhet të përlurur? Se rrobat tuaja janë pastruar dhe bërë të bardha nëpërmjet gjakut të Krishtit, i cili do të vijë për të shëlbuar popullin e tij nga mëkatet e tyre?
- 28 Vini re, a keni hequr dorë nga kryelartësia? Unë po ju them, në qoftë se jo, ju nuk jeni përgatitur të takoni Perëndinë. Vini re, ju duhet të përgatiteni shpejt; pasi mbretëria e qiellit është e afërt dhe një njeri i tillë nuk mund të ketë jetë të përjetshme.
- 29 Vini re, unë them, a ka ndonjë mes jush që s'ka hequr dorë nga zilia? Unë po ju them se një njeri i tillë nuk është i përgatitur; dhe unë do të doja që ai të përgatitej shpejt, pasi ora është e afërt dhe ai nuk e di kur koha do të vijë; pasi një njeri i tillë nuk do të gjendet i pafajshëm.
- 30 Dhe përsëri unë ju them juve, a ka mes jush ndonjë që tallet me vëllanë e tij, ose që grumbullon persekutime mbi të?
- 31 Mjerë ai që është i tillë, pasi ai nuk është përgatitur dhe se është e afërt koha që ai duhet të pendohet, ose ai nuk mund të shpëtohet!
- 32 Po, madje mjerë të gjithë ju, që bëni paudhësi; pendohuni, pendohuni, pasi Zoti Perëndi e ka thënë atë!

Behold, my brethren, do ye suppose that such an one can have a place to sit down in the kingdom of God, with Abraham, with Isaac, and with Jacob, and also all the holy prophets, whose garments are cleansed and are spotless, pure and white?

I say unto you, Nay; except ye make our Creator a liar from the beginning, or suppose that he is a liar from the beginning, ye cannot suppose that such can have place in the kingdom of heaven; but they shall be cast out for they are the children of the kingdom of the devil.

And now behold, I say unto you, my brethren, if ye have experienced a change of heart, and if ye have felt to sing the song of redeeming love, I would ask, can ye feel so now?

Have ye walked, keeping yourselves blameless before God? Could ye say, if ye were called to die at this time, within yourselves, that ye have been sufficiently humble? That your garments have been cleansed and made white through the blood of Christ, who will come to redeem his people from their sins?

Behold, are ye stripped of pride? I say unto you, if ye are not ye are not prepared to meet God. Behold ye must prepare quickly; for the kingdom of heaven is soon at hand, and such an one hath not eternal life.

Behold, I say, is there one among you who is not stripped of envy? I say unto you that such an one is not prepared; and I would that he should prepare quickly, for the hour is close at hand, and he knoweth not when the time shall come; for such an one is not found guiltless.

And again I say unto you, is there one among you that doth make a mock of his brother, or that heapeth upon him persecutions?

Wo unto such an one, for he is not prepared, and the time is at hand that he must repent or he cannot be saved!

Yea, even wo unto all ye workers of iniquity; repent, repent, for the Lord God hath spoken it!

33 Vini re, ai u dërgon gjithë njerëzve një ftesë, pasi krahët e mëshirës janë shtrirë drejt tyre dhe ai thotë: Pendohuni dhe unë do t'ju pranoj.

34 Po, ai thotë: Ejani tek unë dhe ju do të hani nga fruti i pemës së jetës; po, ju do të hani dhe do të pini lirisht nga buka dhe nga ujërat e jetës;

35 Po, ejani tek unë dhe sillni vepra drejtësie dhe ju nuk do të priteni dhe nuk do të hidheni në zjarr—

36 Pasi vini re, po afrohet koha që kushdo që nuk bën frut të mirë, ose kushdo që nuk bën vepra drejtësie, po ata kanë arsye të vajojnë dhe të pikëllohen.

37 O ju që bëni paudhësi; ju që jeni fryrë në gjërat e kota të botës, ju që keni thënë se i dinit udhët e drejtësisë, megjithatë keni humbur udhën, si dele që nuk kanë bari, edhe pse një bari ju thirri dhe akoma ju thërret, por ju nuk doni ta dëgjoni zërin e tij!

38 Vini re, unë ju them, se bariu i mirë ju thërret; po, dhe në emrin e tij ai ju thërret, që është emri i Krishtit; dhe, nëse ju nuk ia vini veshin zërit të bariut të mirë, emrit me të cilin ju quheni, vini re, ju nuk jeni delet e bariut të mirë.

39 Dhe tani, në qoftë se ju nuk jeni delet e bariut të mirë, të cilës grigjë jeni ju? Vini re, unë ju them juve, se djalli është bariu juaj dhe ju jeni të grigjës së tij; dhe tani, kush mund ta mohojë këtë? Vini re, unë ju them juve, kushdo që e mohon këtë është një gënjeshtar dhe një fëmijë i djallit.

40 Pasi, unë ju them juve se çdo gjë që është e mirë vjen nga Perëndia dhe çdo gjë që është e ligë vjen nga djalli.

41 Prandaj, në qoftë se një njeri bën vepra të mira, ai dëgjon zërin e bariut të mirë dhe e ndjek atë; por kushdo që bën punë të liga, po ai bëhet fëmijë i djallit, pasi dëgjon zërin e tij dhe e ndjek atë.

42 Dhe kushdo që e bën këtë duhet ta marrë pagën prej tij; prandaj, për pagë ai merr vdekjen, sipas gjërave që i përkasin drejtësisë, meqë ai ka vdekur për çdo vepër të mirë.

Behold, he sendeth an invitation unto all men, for the arms of mercy are extended towards them, and he saith: Repent, and I will receive you.

Yea, he saith: Come unto me and ye shall partake of the fruit of the tree of life; yea, ye shall eat and drink of the bread and the waters of life freely;

Yea, come unto me and bring forth works of righteousness, and ye shall not be hewn down and cast into the fire—

For behold, the time is at hand that whosoever bringeth forth not good fruit, or whosoever doeth not the works of righteousness, the same have cause to wail and mourn.

O ye workers of iniquity; ye that are puffed up in the vain things of the world, ye that have professed to have known the ways of righteousness nevertheless have gone astray, as sheep having no shepherd, notwithstanding a shepherd hath called after you and is still calling after you, but ye will not hearken unto his voice!

Behold, I say unto you, that the good shepherd doth call you; yea, and in his own name he doth call you, which is the name of Christ; and if ye will not hearken unto the voice of the good shepherd, to the name by which ye are called, behold, ye are not the sheep of the good shepherd.

And now if ye are not the sheep of the good shepherd, of what fold are ye? Behold, I say unto you, that the devil is your shepherd, and ye are of his fold; and now, who can deny this? Behold, I say unto you, whosoever denieth this is a liar and a child of the devil.

For I say unto you that whatsoever is good cometh from God, and whatsoever is evil cometh from the devil.

Therefore, if a man bringeth forth good works he hearkeneth unto the voice of the good shepherd, and he doth follow him; but whosoever bringeth forth evil works, the same becometh a child of the devil, for he hearkeneth unto his voice, and doth follow him.

And whosoever doeth this must receive his wages of him; therefore, for his wages he receiveth death, as to things pertaining unto righteousness, being dead unto all good works.

43 Dhe tani, vëllezërit e mi, unë do të doja që ju të më dëgjoni pasi unë flas në energjinë e shpirtit tim; pasi vini re, unë ju kam folur qartë, që ju nuk mund të gaboni, ose kam folur sipas urdhërimeve të Perëndisë.

44 Pasi unë jam thirrur t'ju flas në këtë mënyrë, sipas urdhrit të shenjtë të Perëndisë, që është në Krishtin Jezus; po, unë jam urdhëruar që të qëndroj dhe t'i dëshmoj këtij populli gjërat që u thanë nga etërit tanë në lidhje me gjërat që do të ndodhin.

45 Dhe kjo nuk është gjithçka. A nuk mendoni se këto gjëra i di edhe unë vetë? Vini re, unë ju dëshmoj se e di që këto gjëra, për të cilat unë kam folur, janë të vërteta. Dhe si mendoni që unë di për sigurinë e tyre?

46 Vini re, unë po ju them se ato m'u bënë të njohura nga Shpirti i Shenjtë i Perëndisë. Vini re, unë kam agjëruar dhe jam lutur për shumë ditë, që t'i di këto gjëra vetë. Dhe tani, unë vetë e di se ato janë të vërteta; pasi Zoti Perëndi m'i ka njoftuar nëpërmjet Shpirtit të tij të Shenjtë; dhe ky është shpirti i zbulesës që është tek unë.

47 Dhe për më tepër, unë ju them se më është zbuluar kështu, se fjalët që u thanë nga etërit tanë janë të vërteta, madje edhe sipas shpirtit të profecisë që është tek unë, që është gjithashtu nëpërmjet shfaqjes së Shpirtit të Perëndisë.

48 Unë ju them juve, se e di nga vetja ime se çdo gjë që do t'ju them, në lidhje me të ardhmen, është e vërtetë; dhe unë ju them juve se e di që Jezu Krishti do të vijë, po, Biri, i Vetëmlinduri i Atit, plot hir dhe mëshirë dhe vërtetësi. Dhe vini re, është ai që vjen për të marrë mëkatet e botës, po, mëkatet e çdo njeriu që beson vendosmërisht në emrin e tij.

49 Dhe tani unë ju them juve se ky është urdhri sipas të cilit jam thirrur, po, për t'u predikuar vëllezërve të mi të dashur, po, dhe secilit që jeton në tokë; po, t'u predikoj të gjithëve, qoftë pleqve ashtu dhe të rinjve, si robërve ashtu dhe njerëzve të lirë; po, t'u them të moshuarve, si edhe moshës së mesme, si edhe brezit të ri; po, t'u thërras atyre, që ata duhet të pendohen dhe të linden përsëri.

And now, my brethren, I would that ye should hear me, for I speak in the energy of my soul; for behold, I have spoken unto you plainly that ye cannot err, or have spoken according to the commandments of God.

For I am called to speak after this manner, according to the holy order of God, which is in Christ Jesus; yea, I am commanded to stand and testify unto this people the things which have been spoken by our fathers concerning the things which are to come.

And this is not all. Do ye not suppose that I know of these things myself? Behold, I testify unto you that I do know that these things whereof I have spoken are true. And how do ye suppose that I know of their surety?

Behold, I say unto you they are made known unto me by the Holy Spirit of God. Behold, I have fasted and prayed many days that I might know these things of myself. And now I do know of myself that they are true; for the Lord God hath made them manifest unto me by his Holy Spirit; and this is the spirit of revelation which is in me.

And moreover, I say unto you that it has thus been revealed unto me, that the words which have been spoken by our fathers are true, even so according to the spirit of prophecy which is in me, which is also by the manifestation of the Spirit of God.

I say unto you, that I know of myself that whatsoever I shall say unto you, concerning that which is to come, is true; and I say unto you, that I know that Jesus Christ shall come, yea, the Son, the Only Begotten of the Father, full of grace, and mercy, and truth. And behold, it is he that cometh to take away the sins of the world, yea, the sins of every man who steadfastly believeth on his name.

And now I say unto you that this is the order after which I am called, yea, to preach unto my beloved brethren, yea, and every one that dwelleth in the land; yea, to preach unto all, both old and young, both bond and free; yea, I say unto you the aged, and also the middle aged, and the rising generation; yea, to cry unto them that they must repent and be born again.

50 Po, kështu thotë Shpirti: Pendohuni ju të gjitha skaje të tokës, pasi mbretëria e qiellit është e afërt; po, Biri i Perëndisë vjen në lavdinë e tij, në fuqinë, në madhësinë, në pushtetin dhe në sundimin e tij. Po, vëllezërit e mi të dashur, unë ju them juve se Shpirti thotë: Vini re lavdinë e Mbretit të të gjithë tokës; dhe gjithashtu, Mbreti i qiellit shumë shpejt do të shkëlqejë mes gjithë fëmijëve të njerëzve.

51 Dhe gjithashtu Shpirti më thotë, po, më thërret me zë të fuqishëm, duke thënë: Shko dhe thuaji këtij populli—Pendohuni, pasi në qoftë se nuk pendoheni, ju nuk mund të trashëgoni në asnjë mënyrë mbretërinë e qiellit.

52 Dhe përsëri unë ju them juve, Shpirti thotë: Vini re, sëpata është vendosur në rrënjën e pemës; prandaj çdo pemë që nuk jep frut të mirë do të pritet dhe do të hidhet në zjarr, po, në një zjarr që s'ka mbarim, madje një zjarr i pashueshëm. Vini re dhe mbani mend se i Shenjti e ka thënë.

53 Dhe tani, vëllezërit e mi të dashur, unë ju them juve, a mund t'u qëndroni këtyre fjalëve; po, a mund t'i lini mënjanë këto gjëra dhe të shkelni me këmbë të Shenjtin; po, a mund të fryheni në krenarinë e zemrave tuaja; po, a do të vazhdoni akoma të vishni veshje të shtrenjta dhe t'i vini zemrat tuaja mbi gjërat e kota të botës, mbi pasuritë tuaja?

54 Po, a do të vazhdoni të mendoni se njëri është më i mirë se tjetri; po, a do të vazhdoni të persekutoni vëllezërit tuaj të cilët përulen dhe ecin sipas urdhrit të shenjtë të Perëndisë që i solli në këtë kishë, pasi u shenjtëruan nga Shpirti i Shenjtë dhe që bëjnë punë të denja për pendim—

55 Po, dhe a do të vazhdoni t'u ktheni shpinën të varfërve dhe nevojtarëve dhe ta mbani pasurinë tuaj nga ata?

56 Dhe më në fund, ju të gjithë që nuk do të hiqni dorë nga ligësia juaj, unë ju them juve se këta janë ata që do të priten dhe do të hidhen në zjarr, në qoftë se nuk pendohen shpejt.

Yea, thus saith the Spirit: Repent, all ye ends of the earth, for the kingdom of heaven is soon at hand; yea, the Son of God cometh in his glory, in his might, majesty, power, and dominion. Yea, my beloved brethren, I say unto you, that the Spirit saith: Behold the glory of the King of all the earth; and also the King of heaven shall very soon shine forth among all the children of men.

And also the Spirit saith unto me, yea, crieth unto me with a mighty voice, saying: Go forth and say unto this people—Repent, for except ye repent ye can in nowise inherit the kingdom of heaven.

And again I say unto you, the Spirit saith: Behold, the ax is laid at the root of the tree; therefore every tree that bringeth not forth good fruit shall be hewn down and cast into the fire, yea, a fire which cannot be consumed, even an unquenchable fire. Behold, and remember, the Holy One hath spoken it.

And now my beloved brethren, I say unto you, can ye withstand these sayings; yea, can ye lay aside these things, and trample the Holy One under your feet; yea, can ye be puffed up in the pride of your hearts; yea, will ye still persist in the wearing of costly apparel and setting your hearts upon the vain things of the world, upon your riches?

Yea, will ye persist in supposing that ye are better one than another; yea, will ye persist in the persecution of your brethren, who humble themselves and do walk after the holy order of God, wherewith they have been brought into this church, having been sanctified by the Holy Spirit, and they do bring forth works which are meet for repentance—

Yea, and will you persist in turning your backs upon the poor, and the needy, and in withholding your substance from them?

And finally, all ye that will persist in your wickedness, I say unto you that these are they who shall be hewn down and cast into the fire except they speedily repent.

57 Dhe tani unë ju them juve, të gjithë ju që dëshironi të ndiqni zërin e bariut të mirë, dilni nga të këqijat dhe veçohuni dhe mos prekni gjërat e tyre të papastra; dhe vini re, emrat e tyre do të fshihen, se emrat e të ligjve nuk do të numërohen me emrat e të drejtëve, që fjala e Perëndisë të mund të plotësohet, që thotë: Emrat e të ligjve nuk do të përzihen me emrat e popullit tim.

58 Pasi emrat e të drejtëve do të jenë shkruar në librin e jetës dhe atyre unë do t'u jap një trashëgim në krahun tim të djathtë. Dhe tani, vëllezërit e mi, ç'mund të thoni kundër kësaj? Unë ju them juve se s'ka rëndësi në qoftë se ju flisni kundër kësaj, pasi fjala e Perëndisë duhet të përmbushet.

59 Pasi, ç'bari ka mes jush që ka shumë dele e që nuk kujdeset për to, që ujqit të mos hyjnë dhe të përpijnë grigjën e tij? Dhe vini re, në qoftë se një ujk futet mes grigjës së tij, a nuk e dëbon ai atë? Po, dhe më në fund, në qoftë se mundet, ai do ta shkatërrojë atë.

60 Dhe tani unë ju them juve se bariu i mirë po ju thërret; dhe në qoftë se ju do ta dëgjoni zërin e tij, ai do t'ju sjellë në vathën e tij dhe se ju jeni delet e tij; dhe ai ju urdhëron që ju të mos lini asnjë ujk të uritur të futet mes jush, që ju të mos shkatërroheni.

61 Dhe tani, unë Alma, ju urdhëroj në gjuhën e atij që më urdhëroi mua, që të përpiqeni të zbatoni fjalët që ju fola juve.

62 Unë ju flas në mënyrë urdhri, juve që i përkisni kishës; dhe atyre që nuk i përkasin kishës u flas në mënyrë ftese, duke thënë: Ejani dhe pagëzohuni në pendim, që ju gjithashtu të mund të hani nga fruti i pemës së jetës.

And now I say unto you, all you that are desirous to follow the voice of the good shepherd, come ye out from the wicked, and be ye separate, and touch not their unclean things; and behold, their names shall be blotted out, that the names of the wicked shall not be numbered among the names of the righteous, that the word of God may be fulfilled, which saith: The names of the wicked shall not be mingled with the names of my people;

For the names of the righteous shall be written in the book of life, and unto them will I grant an inheritance at my right hand. And now, my brethren, what have ye to say against this? I say unto you, if ye speak against it, it matters not, for the word of God must be fulfilled.

For what shepherd is there among you having many sheep doth not watch over them, that the wolves enter not and devour his flock? And behold, if a wolf enter his flock doth he not drive him out? Yea, and at the last, if he can, he will destroy him.

And now I say unto you that the good shepherd doth call after you; and if you will hearken unto his voice he will bring you into his fold, and ye are his sheep; and he commandeth you that ye suffer no ravenous wolf to enter among you, that ye may not be destroyed.

And now I, Alma, do command you in the language of him who hath commanded me, that ye observe to do the words which I have spoken unto you.

I speak by way of command unto you that belong to the church; and unto those who do not belong to the church I speak by way of invitation, saying: Come and be baptized unto repentance, that ye also may be partakers of the fruit of the tree of life.

Alma 6

- 1 Dhe tani ndodhi që pasi Alma mbaroi së foluri njerëzve të kishës, që ishte vendosur në qytetin e Zarahemlës, ai shuguroi priftërinj dhe pleq, nëpërmjet vënies së duarve të tij, sipas urdhrit të Perëndisë, që të drejtonte dhe të ruante kishën.
- 2 Dhe ndodhi që të gjithë ata që nuk i përkisnin kishës, që u penduan për mëkatet e tyre, u pagëzuan në pendim dhe u pranuan në kishë.
- 3 Dhe ndodhi gjithashtu që të gjithë ata që i përkisnin kishës, që nuk u penduan për ligësinë e tyre dhe nuk u përulën para Perëndisë—dua të them ata që u ngritën në kryelartësinë e zemrave të tyre—po ata u hodhën poshtë dhe emrat e tyre u fshinë, që emrat e tyre të mos numëroheshin mes atyre të të drejtëve.
- 4 Dhe kështu ata filluan të vendosnin urdhrin e kishës në qytetin e Zarahemlës.
- 5 Tani, unë doja që ju të kuptonit se fjala e Perëndisë që e lirë për të gjithë, se askujt nuk iu mohua privilegji që të mbledheshin së bashku për të dëgjuar fjalën e Perëndisë.
- 6 Megjithatë, fëmijët e Perëndisë u urdhëruan të mbledheshin shpesh së bashku dhe të bashkoheshin në agjërim dhe lutje të fuqishme për mirëqenien e shpirtave të atyre që nuk e njihnin Perëndinë.
- 7 Dhe tani ndodhi që kur Alma bëri këto rregullime, ai u largua prej tyre, po, nga kisha që gjendej në qytetin e Zarahemlës dhe shkoi në lindje të lumit Sidon, në luginën Gideon ku u ndërtua një qytet që u quajt qyteti i Gideonit, që gjendej në luginën që quhej Gideon, që quhej me emrin e njeriut që u vra me shpatë nga dora e Nehorit.

Alma 6

And now it came to pass that after Alma had made an end of speaking unto the people of the church, which was established in the city of Zarahemla, he ordained priests and elders, by laying on his hands according to the order of God, to preside and watch over the church.

And it came to pass that whosoever did not belong to the church who repented of their sins were baptized unto repentance, and were received into the church.

And it also came to pass that whosoever did belong to the church that did not repent of their wickedness and humble themselves before God—I mean those who were lifted up in the pride of their hearts—the same were rejected, and their names were blotted out, that their names were not numbered among those of the righteous.

And thus they began to establish the order of the church in the city of Zarahemla.

Now I would that ye should understand that the word of God was liberal unto all, that none were deprived of the privilege of assembling themselves together to hear the word of God.

Nevertheless the children of God were commanded that they should gather themselves together oft, and join in fasting and mighty prayer in behalf of the welfare of the souls of those who knew not God.

And now it came to pass that when Alma had made these regulations he departed from them, yea, from the church which was in the city of Zarahemla, and went over upon the east of the river Sidon, into the valley of Gideon, there having been a city built, which was called the city of Gideon, which was in the valley that was called Gideon, being called after the man who was slain by the hand of Nehor with the sword.

8 Dhe Alma shkoi dhe filloi të njoftonte fjalën e Perëndisë në kishën që ishte formuar në luginën Gideon, sipas zbulesës të së vërtetës së fjalës që u tha nga etërit e tij dhe sipas shpirtit të profecisë që ishte në të, sipas dëshmisë së Jezu Krishtit, Birit të Perëndisë, i cili do të vijë për të shëlbuar popullin e tij nga mëkatet e tyre dhe sipas urdhrit të shenjtë me të cilin ai u thirr. Dhe kështu është shkruar. Amen.

And Alma went and began to declare the word of God unto the church which was established in the valley of Gideon, according to the revelation of the truth of the word which had been spoken by his fathers, and according to the spirit of prophecy which was in him, according to the testimony of Jesus Christ, the Son of God, who should come to redeem his people from their sins, and the holy order by which he was called. And thus it is written. Amen.

Fjalët e Almës, të cilat ia tha popullit të Gideonit, sipas analit të tij.

Alma 7

- 1 Vini re, vëllezërit e mi të dashur, duke parë që jam lejuar të vij tek ju, kështu që do të përpiqem t'ju drejtohem në gjuhën time, po, me gojën time, pasi është hera e parë që unë po ju flas me fjalët e gojës sime, meqë u detyrova të qëndroj vazhdimisht në fronin e gjykimit, pasi isha shumë i zënë me punë dhe nuk munda të vij tek ju.
- 2 Dhe madje nuk do të kisha qenë në gjendje të vija as tani, po mos t'i jepej fronti i gjykimit një tjetri, që të mbretërojë në vendin tim; dhe Zoti në mëshirë të madhe ka lejuar që unë të vij tek ju.
- 3 Dhe vini re, unë kam ardhur duke patur shpresa të mëdha dhe shumë dëshirë, që t'ju gjej të përulur para Perëndisë dhe se ju keni vazhduar t'i luteni që të keni hirin e tij, që unë t'ju gjej të pafajshëm para tij, që unë të gjej se ju nuk ishit në dilemën e tmerrshme që ishin vëllezërit tanë në Zarahemla.
- 4 Por, i bekuar qoftë emri i Perëndisë që më dha mundësi të di, po, që më dha gëzimin jashtëzakonisht të madh, që të di se ata janë vendosur përsëri në rrugën e drejtësisë së tij.
- 5 Dhe unë besoj, sipas Shpirtit të Perëndisë që është tek unë, se do të kem gëzim edhe për ju; megjithatë, unë nuk dëshiroj që gëzimi im për ju të më vijë me anë të kaq shumë mjerimesh dhe pikëllimi që kam pasur për vëllezërit në Zarahemla, pasi vini re, gëzimi im për ta më erdhi pasi kalova shumë mjerime dhe pikëllim.
- 6 Por vini re, unë besoj se ju nuk jeni në një gjendje kaq të madhe mosbesimi sa ishin vëllezërit tuaj; unë besoj se ju nuk jeni ngritur në kryelartësinë e zemrave tuaja; po, unë besoj se ju nuk i keni vënë zemrat tuaja mbi pasuri dhe mbi gjërat e kota të botës; po, unë besoj se ju nuk adhuroni idhuj, por se adhuroni Perëndinë e vërtetë dhe të gjallë dhe se ju pritni për heqjen e mëkateve tuaja me një besim të përhershëm, i cili do të vijë.

The words of Alma which he delivered to the people in Gideon, according to his own record.

Alma 7

Behold my beloved brethren, seeing that I have been permitted to come unto you, therefore I attempt to address you in my language; yea, by my own mouth, seeing that it is the first time that I have spoken unto you by the words of my mouth, I having been wholly confined to the judgment-seat, having had much business that I could not come unto you.

And even I could not have come now at this time were it not that the judgment-seat hath been given to another, to reign in my stead; and the Lord in much mercy hath granted that I should come unto you.

And behold, I have come having great hopes and much desire that I should find that ye had humbled yourselves before God, and that ye had continued in the supplicating of his grace, that I should find that ye were blameless before him, that I should find that ye were not in the awful dilemma that our brethren were in at Zarahemla.

But blessed be the name of God, that he hath given me to know, yea, hath given unto me the exceedingly great joy of knowing that they are established again in the way of his righteousness.

And I trust, according to the Spirit of God which is in me, that I shall also have joy over you; nevertheless I do not desire that my joy over you should come by the cause of so much afflictions and sorrow which I have had for the brethren at Zarahemla, for behold, my joy cometh over them after wading through much affliction and sorrow.

But behold, I trust that ye are not in a state of so much unbelief as were your brethren; I trust that ye are not lifted up in the pride of your hearts; yea, I trust that ye have not set your hearts upon riches and the vain things of the world; yea, I trust that you do not worship idols, but that ye do worship the true and the living God, and that ye look forward for the remission of your sins, with an everlasting faith, which is to come.

7 Pasi vini re, unë po ju them se shumë gjëra do të vijë; dhe vini re, një prej këtyre gjërave ka rëndësi më të madhe nga të gjitha të tjerat—pasi vini re, nuk është e largët koha që Shëlbuesi do të jetojë dhe do të vijë mes popullit të tij.

8 Vini re, unë nuk them se do të vijë mes nesh në kohën kur do të jetojë në tabernakullin e tij të vdekshëm; pasi vini re, Shpirti nuk më ka thënë se do të jetë kështu. Tani, këtë gjë unë nuk e di; por di këtë, se Zoti Perëndi ka fuqi të bëjë të gjitha gjërat që janë sipas fjalës së tij.

9 Por vini re, kaq shumë më ka thënë Shpirti, duke thënë: Thirri këtij populli, duke i thënë—Pendohuni dhe përgatitni udhën e Zotit dhe ecni në shtigjet e tij të cilat janë të drejta; pasi vini re, mbretëria e qiellit është e afërt dhe Biri i Perëndisë vjen mbi faqen e dheut.

10 Dhe vini re, ai do të lindet nga Maria në Jeruzalem, që është toka e stërgjyshërve tanë, ajo duke qenë virgjëreshë, një enë e çmueshme dhe e zgjedhur, që do të jetë e mbuluar nga hija dhe do të mbetet shtatzënë nga fuqia e Frymës së Shenjtë dhe do të lindë një djalë, po, madje Birin e Perëndisë.

11 Dhe ai do të shkojë përpara, duke vuajtur dhimbje dhe hidhërime dhe tundime të çdo lloji; dhe kjo, që të plotësohet fjala që thotë se ai do të marrë përsipër dhembjet dhe sëmundjet e popullit të tij.

12 Dhe ai do të marrë përsipër vdekjen që ai të mund të zgjidhë rripat e vdekjes, që e lidhin popullin e tij; dhe ai do të marrë përsipër dobësitë e tyre, që zemra e tij të mund të mbushet me mëshirë, sipas mishit, që ai të mund të dijë, sipas mishit, sesi të ndihmojë popullin e tij sipas dobësive të tyre.

13 Tani, Shpirti i di të gjitha gjërat; megjithatë, Biri i Perëndisë vuan sipas mishit, që ai të mund të marrë përsipër mëkatet e popullit të tij, që të fshijë shkeljet e tyre, sipas fuqisë çliruese të tij; dhe tani vini re, kjo është dëshmia që është në mua.

For behold, I say unto you there be many things to come; and behold, there is one thing which is of more importance than they all—for behold, the time is not far distant that the Redeemer liveth and cometh among his people.

Behold, I do not say that he will come among us at the time of his dwelling in his mortal tabernacle; for behold, the Spirit hath not said unto me that this should be the case. Now as to this thing I do not know; but this much I do know, that the Lord God hath power to do all things which are according to his word.

But behold, the Spirit hath said this much unto me, saying: Cry unto this people, saying—Repent ye, and prepare the way of the Lord, and walk in his paths, which are straight; for behold, the kingdom of heaven is at hand, and the Son of God cometh upon the face of the earth.

And behold, he shall be born of Mary, at Jerusalem which is the land of our forefathers, she being a virgin, a precious and chosen vessel, who shall be overshadowed and conceive by the power of the Holy Ghost, and bring forth a son, yea, even the Son of God.

And he shall go forth, suffering pains and afflictions and temptations of every kind; and this that the word might be fulfilled which saith he will take upon him the pains and the sicknesses of his people.

And he will take upon him death, that he may loose the bands of death which bind his people; and he will take upon him their infirmities, that his bowels may be filled with mercy, according to the flesh, that he may know according to the flesh how to succor his people according to their infirmities.

Now the Spirit knoweth all things; nevertheless the Son of God suffereth according to the flesh that he might take upon him the sins of his people, that he might blot out their transgressions according to the power of his deliverance; and now behold, this is the testimony which is in me.

14 Tani unë ju them juve se ju duhet të pendoheni dhe të lindni përsëri; pasi Shpirti thotë, në qoftë se ju nuk lindni përsëri, ju nuk mund të trashëgoni mbretërinë e qiellit; prandaj ejani dhe pagëzohuni në pendim, që ju të mund të laheni nga mëkatet tuaja, që ju të mund të keni besim në Qengjin e Perëndisë, i cili merr mëkatet e botës, i cili është i fuqishëm të shpëtojë dhe të pastrojë nga çdo padrejtësi.

15 Po, unë ju them juve, ejani dhe mos kini frikë dhe lini mënjane çdo mëkat, që ju sulmon me lehtësi, i cili ju lidh duke ju tërhequr drejt shkatërrimit; po, ejani dhe shkoni përpara dhe i tregoni Perëndisë tuaj, se jeni të gatshëm të pendoheni për mëkatet tuaja dhe të hyni në besëlidhje me të, se do të zbatoni urdhërimet e tij dhe dëshmojani atij në këtë ditë, duke u futur në ujërat e pagëzimit.

16 Dhe kushdo që e bën këtë dhe zbaton urdhërimet e Perëndisë tani e tutje, po ai do të kujtojë se unë i them atij, po, ai do të kujtojë se unë i kam thënë atij se do të ketë jetë të përjetshme, sipas dëshmisë së Shpirtit të Shenjtë që dëshmon në mua.

17 Dhe tani, vëllezërit e mi të dashur, a u besoni ju këtyre gjërave? Vini re, unë ju them juve, po, unë e di se ju i besoni ato; dhe mënyra sesi unë e di që ju i besoni ato, është nëpërmjet shfaqjes së Shpirtit që është në mua. Dhe tani, për shkak se besimi juaj është i fortë në lidhje me to, po, në lidhje me gjërat që unë kam thënë, i madh është gëzimi im.

18 Pasi, sikurse ju thashë që nga fillimi, se unë kisha shumë dëshirë që ju të mos ishit në gjendjen e dilemës, sikurse vëllezërit tuaj, madje kështu unë pashë që dëshirat e mia u plotësuan.

19 Pasi unë kuptoj se ju jeni në shtigjet e drejtësisë; unë kuptoj se ju jeni në shtegun që të çon në mbretërinë e Perëndisë; po, unë e kuptoj se ju jeni duke i drejtuar shtigjet e tij.

20 Unë kuptoj se ju është bërë e njohur, nëpërmjet dëshmisë së fjalës së tij, se ai nuk mund të ecë në shtigje të shtrembra; as nuk ndryshon ai nga sa ka thënë; as nuk lëviz ai aspak nga e djathta në të majtë, ose nga ajo që është e drejtë në atë që është e gabuar; prandaj kursi i tij është një rreth i përjetshëm.

Now I say unto you that ye must repent, and be born again; for the Spirit saith if ye are not born again ye cannot inherit the kingdom of heaven; therefore come and be baptized unto repentance, that ye may be washed from your sins, that ye may have faith on the Lamb of God, who taketh away the sins of the world, who is mighty to save and to cleanse from all unrighteousness.

Yea, I say unto you come and fear not, and lay aside every sin, which easily doth beset you, which doth bind you down to destruction, yea, come and go forth, and show unto your God that ye are willing to repent of your sins and enter into a covenant with him to keep his commandments, and witness it unto him this day by going into the waters of baptism.

And whosoever doeth this, and keepeth the commandments of God from thenceforth, the same will remember that I say unto him, yea, he will remember that I have said unto him, he shall have eternal life, according to the testimony of the Holy Spirit, which testifieth in me.

And now my beloved brethren, do you believe these things? Behold, I say unto you, yea, I know that ye believe them; and the way that I know that ye believe them is by the manifestation of the Spirit which is in me. And now because your faith is strong concerning that, yea, concerning the things which I have spoken, great is my joy.

For as I said unto you from the beginning, that I had much desire that ye were not in the state of dilemma like your brethren, even so I have found that my desires have been gratified.

For I perceive that ye are in the paths of righteousness; I perceive that ye are in the path which leads to the kingdom of God; yea, I perceive that ye are making his paths straight.

I perceive that it has been made known unto you, by the testimony of his word, that he cannot walk in crooked paths; neither doth he vary from that which he hath said; neither hath he a shadow of turning from the right to the left, or from that which is right to that which is wrong; therefore, his course is one eternal round.

- 21 Dhe ai nuk jeton në tempuj që nuk janë të shenjtë, as fëlliqësia ose ndonjë gjë që nuk është e pastër, nuk mund të pranohet në mbretërinë e Perëndisë; prandaj unë ju them juve se koha do të vijë, po, dhe ajo do të jetë në ditën e fundit, që ai që është i fëlliqur do të qëndrojë në fëlliqësinë e tij.
- 22 Dhe tani, vëllezërit e mi të dashur, unë jua kam thënë këto gjëra që të mund të zgjoj në ju ndjenjën e detyrës suaj ndaj Perëndisë, që ju të mund të ecni të pafajshëm para tij, që ju të mund të ecni sipas urdhrit të shenjtë të Perëndisë, sipas të cilit ju jeni pranuar.
- 23 Dhe tani unë do të doja që ju të jeni të përvuilur dhe të nënshtruar dhe të butë; të lehtë për t'u mësuar; plot durim dhe këmbëngulje; duke qenë të matur në të gjitha gjërat; duke qenë të zellshëm në zbatimin e urdhërimeve të Perëndisë në të gjitha kohët; duke kërkuar çdo gjë, për të cilën ju keni nevojë, qoftë shpirtërore ose tokësore, duke i dhënë falënderime gjithmonë Perëndisë për çdo gjë që ju merrni.
- 24 Dhe shikoni të keni besim, shpresë dhe dashuri hyjnore dhe atëherë ju do të keni gjithmonë vepra të mira.
- 25 Dhe Zoti ju bekoftë dhe i mbajttë rrobat tuaja pa njollë, që ju të mund të çoheni më në fund, të uleni me Abrahamin, Isakun dhe Jakobin dhe me profetët e shenjtë që kanë qenë që kur bota filloi, duke patur rrobat tuaja pa njollë, sikurse janë pa njollë rrobat e tyre në mbretërinë e qiellit, për të mos dalë më jashtë.
- 26 Dhe tani vëllezërit e mi të dashur, unë jua thashë këto fjalë sipas Shpirtit që dëshmon në mua; dhe shpirti im gëzohet jashtëzakonisht, për shkak të zellit të jashtëzakonshëm dhe të vëmendjes që ju i keni dhënë fjalës sime.
- 27 Dhe tani, paqja e Perëndisë pushoftë mbi ju dhe mbi shtëpitë dhe tokat tuaja, dhe mbi grigjat, dhe mbi kopetë tuaja, dhe mbi gjithçka që ju zotëroni, mbi gratë e fëmijët tuaj, sipas besimit dhe veprave tuaja të mira, nga kjo kohë e tutje dhe përgjithnjë. Dhe kështu kam folur. Amen.

And he doth not dwell in unholy temples; neither can filthiness or anything which is unclean be received into the kingdom of God; therefore I say unto you the time shall come, yea, and it shall be at the last day, that he who is filthy shall remain in his filthiness.

And now my beloved brethren, I have said these things unto you that I might awaken you to a sense of your duty to God, that ye may walk blameless before him, that ye may walk after the holy order of God, after which ye have been received.

And now I would that ye should be humble, and be submissive and gentle; easy to be entreated; full of patience and long-suffering; being temperate in all things; being diligent in keeping the commandments of God at all times; asking for whatsoever things ye stand in need, both spiritual and temporal; always returning thanks unto God for whatsoever things ye do receive.

And see that ye have faith, hope, and charity, and then ye will always abound in good works.

And may the Lord bless you, and keep your garments spotless, that ye may at last be brought to sit down with Abraham, Isaac, and Jacob, and the holy prophets who have been ever since the world began, having your garments spotless even as their garments are spotless, in the kingdom of heaven to go no more out.

And now my beloved brethren, I have spoken these words unto you according to the Spirit which testifieth in me; and my soul doth exceedingly rejoice, because of the exceeding diligence and heed which ye have given unto my word.

And now, may the peace of God rest upon you, and upon your houses and lands, and upon your flocks and herds, and all that you possess, your women and your children, according to your faith and good works, from this time forth and forever. And thus I have spoken. Amen.

Alma 8

- 1 Dhe tani ndodhi që Alma u kthye nga toka e Gideonit, pasi i mësoi popullit të Gideonit shumë gjëra që nuk mund të shkruhen, pasi vendosi urdhrin e kishës, ashtu sikurse kishte bërë më parë në tokën e Zarahemlës, po, ai u kthye në shtëpinë e tij në Zarahemla për të pushuar nga punët që ai kishte kryer.
- 2 Dhe kështu mbaroi viti i nëntë i mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit.
- 3 Dhe ndodhi që në fillim të vitit të dhjetë të mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit, Alma u largua prej andej dhe nisi udhëtimin e tij për në tokën e Melekut, në perëndim të lumit Sidon, pranë kufijve perëndimorë të vendit të shkretë.
- 4 Dhe ai filloi t'i mësonte njerëzit në tokën e Melekut sipas urdhrin të shenjtë të Perëndisë, me të cilin ai u thirr; dhe ai filloi të mësonte njerëzit në të gjithë tokën e Melekut.
- 5 Dhe ndodhi që njerëzit shkuan tek ai nga të gjithë kufijtë e vendit, që ishte nga ana e vendit të shkretë. Dhe ata u pagëzuan në të gjithë vendin;
- 6 Kështu që kur mbaroi punën e tij në Melek, ai u largua prej andej dhe udhëtoi për tri ditë në veri të tokës së Melekut; dhe arriti në një qytet që quhej Amonihah.
- 7 Tani qe zakon i popullit të Nefit që t'i quanin tokat e tyre, dhe qytetet e tyre, dhe fshatrat e tyre, po, madje të gjithë fshatrat e vegjël të tyre me emrin e atij që i pari i zotëroi ato; dhe kështu qe me tokën e Amonihës.
- 8 Dhe ndodhi që kur Alma arriti në qytetin e Amonihës, ai filloi të predikonte fjalën e Perëndisë tek ata.
- 9 Tani Satani i kishte fituar zemrat e njerëzve të qytetit Amonihah; prandaj ata nuk donin të dëgjonin fjalët e Almës.
- 10 Megjithatë Alma luftoi shumë në shpirt, duke u përpjekur me Perëndinë, në lutje të fuqishme, që ai të derdhte Shpirtin e tij mbi njerëzit që ishin në qytet; që ai gjithashtu të bënte që të mund t'i pagëzonte ata në pendim.

Alma 8

And now it came to pass that Alma returned from the land of Gideon, after having taught the people of Gideon many things which cannot be written, having established the order of the church, according as he had before done in the land of Zarahemla, yea, he returned to his own house at Zarahemla to rest himself from the labors which he had performed.

And thus ended the ninth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And it came to pass in the commencement of the tenth year of the reign of the judges over the people of Nephi, that Alma departed from thence and took his journey over into the land of Melek, on the west of the river Sidon, on the west by the borders of the wilderness.

And he began to teach the people in the land of Melek according to the holy order of God, by which he had been called; and he began to teach the people throughout all the land of Melek.

And it came to pass that the people came to him throughout all the borders of the land which was by the wilderness side. And they were baptized throughout all the land;

So that when he had finished his work at Melek he departed thence, and traveled three days' journey on the north of the land of Melek; and he came to a city which was called Ammonihah.

Now it was the custom of the people of Nephi to call their lands, and their cities, and their villages, yea, even all their small villages, after the name of him who first possessed them; and thus it was with the land of Ammonihah.

And it came to pass that when Alma had come to the city of Ammonihah he began to preach the word of God unto them.

Now Satan had gotten great hold upon the hearts of the people of the city of Ammonihah; therefore they would not hearken unto the words of Alma.

Nevertheless Alma labored much in the spirit, wrestling with God in mighty prayer, that he would pour out his Spirit upon the people who were in the city; that he would also grant that he might baptize them unto repentance.

- 11 Megjithatë, ata ngurtësuan zemrat e tyre, duke i thënë atij: Vër re, ne e dimë se ti je Alma; dhe ne e dimë se ti je kryepriift i kishës që ti ke vendosur në shumë pjesë të vendit, sipas traditës tënde; dhe ne nuk jemi të kishës tënde dhe nuk besojmë në tradita të tilla të marra.
- 12 Dhe tani ne e dimë se duke mos qenë të kishës tënde, e dimë se ti nuk ke fuqi mbi ne; dhe se ia ke dhënë fronin e gjykimit Nefihah; prandaj ti nuk je kryegjykatës mbi ne.
- 13 Tani, kur njerëzit e thanë këtë dhe nuk pranuan të gjitha fjalët e tij dhe e shanë dhe pështynë mbi të, dhe bënë që të dëbohej nga qyteti i tyre, ai u largua prej andej dhe mori udhën e tij drejt qytetit që quhej Aaron.
- 14 Dhe ndodhi që ndërsa ai po udhëtonte në atë drejtim, duke qenë i rënduar me dhimbje, duke kaluar nëpërmjet shumë fatkeqësish dhe ankthesh të mëdha të shpirtit, për shkak të ligësisë së njerëzve që ishin në qytetin e Amonihës, ndodhi që ndërsa Alma ishte i rënduar me dhimbje, vini re, një engjëll i Zotit iu shfaq, duke thënë:
- 15 Qofsh i bekuar, ti, Alma; prandaj, ngrije kokën dhe gëzohu; pasi ti ke arsye të madhe të gëzohesh; pasi ti ke qenë besnik në zbatimin e urdhërimeve të Perëndisë, që nga koha që ti more njoftimin e parë prej tij. Vër re, unë jam ai që ta solli atë ty.
- 16 Dhe vër re, unë jam dërguar që të të urdhëroj të kthehesh në qytetin e Amonihës dhe të predikosh përsëri mes popullit të qytetit; po, predikoju atyre. Po, thuaju atyre që nëse nuk pendohen, Zoti Perëndi do t'i shkatërrojë ata.
- 17 Pasi vër re, në këtë kohë ata po mendojnë që të shkatërrojnë lirinë e popullit tënd, që është (pasi kështu thotë Zoti) kundër statuteve dhe gjykimeve dhe urdhërimeve që ai i ka dhënë popullit të tij.
- 18 Tani ndodhi që pasi Alma mori njoftimin nga engjëlli i Zotit, ai u kthye me të shpejtë në tokën e Amonihës. Dhe ai u fut në qytet nga një udhë tjetër, po, nga udha që është në jug të qytetit të Amonihës.

Nevertheless, they hardened their hearts, saying unto him: Behold, we know that thou art Alma; and we know that thou art high priest over the church which thou hast established in many parts of the land, according to your tradition; and we are not of thy church, and we do not believe in such foolish traditions.

And now we know that because we are not of thy church we know that thou hast no power over us; and thou hast delivered up the judgment-seat unto Nephiah; therefore thou art not the chief judge over us.

Now when the people had said this, and withstood all his words, and reviled him, and spit upon him, and caused that he should be cast out of their city, he departed thence and took his journey towards the city which was called Aaron.

And it came to pass that while he was journeying thither, being weighed down with sorrow, wading through much tribulation and anguish of soul, because of the wickedness of the people who were in the city of Ammonihah, it came to pass while Alma was thus weighed down with sorrow, behold an angel of the Lord appeared unto him, saying:

Blessed art thou, Alma; therefore, lift up thy head and rejoice, for thou hast great cause to rejoice; for thou hast been faithful in keeping the commandments of God from the time which thou receivedst thy first message from him. Behold, I am he that delivered it unto you.

And behold, I am sent to command thee that thou return to the city of Ammonihah, and preach again unto the people of the city; yea, preach unto them. Yea, say unto them, except they repent the Lord God will destroy them.

For behold, they do study at this time that they may destroy the liberty of thy people, (for thus saith the Lord) which is contrary to the statutes, and judgments, and commandments which he has given unto his people.

Now it came to pass that after Alma had received his message from the angel of the Lord he returned speedily to the land of Ammonihah. And he entered the city by another way, yea, by the way which is on the south of the city of Ammonihah.

19 Dhe kur hyri në qytet, ai ishte i uritur dhe i tha një njeriu: A do t'i japësh një shërbëtori të përlurur të Perëndisë diçka për të ngrënë?

20 Dhe njeriu i tha atij: Unë jam një Nefit dhe unë e di se ti je një profet i shenjtë i Perëndisë, pasi ti je njeriu për të cilin një engjëll më tha në një vegim: Ti do ta pranosh. Prandaj, eja me mua në shtëpinë time dhe unë do të të jap nga ushqimi im; dhe unë e di se ti do të jesh një bekim për mua dhe për shtëpinë time.

21 Dhe ndodhi që njeriu e mori në shtëpinë e tij; dhe njeriu quhej Amulek; dhe ai i solli bukë dhe mish dhe i shtroi para Almës.

22 Dhe ndodhi që Alma hëngri bukë dhe u ngop; dhe ai bekoi Amulekun dhe shtëpinë e tij dhe i dha falënderime Perëndisë.

23 Dhe pasi hëngri dhe u ngop, i tha Amulekut: Unë jam Alma dhe jam kryepriesti mbi kishën e Perëndisë në tërë vendin.

24 Dhe vër re, unë u thirra që të predikoj fjalën e Perëndisë mes gjithë këtij populli, sipas shpirtit të zbulesës dhe të profecisë; dhe unë isha në këtë vend dhe ata nuk më pranuan, por ata më dëbuan dhe unë isha gati t'i ktheja shpinën përgjithnjë kësaj toke.

25 Por vër re, unë u urdhërova që të kthehesha përsëri dhe t'i profetizoja këtij populli, po, dhe të dëshmoj kundër tyre në lidhje me paudhësitë e tyre.

26 Dhe tani Amulek, për shkak se ti më ushqeve dhe më pranove në shtëpi, qofsh i bekuar; pasi unë qeshë i uritur, pasi kisha agjëruar për shumë ditë.

27 Dhe Alma qëndroi shumë ditë me Amulekun para se të fillonte t'i predikonte popullit.

28 Dhe ndodhi që paudhësitë mes popullit u rritën edhe më shumë.

29 Dhe fjala i erdhi Almës, duke thënë: Shko; dhe gjithashtu thuaji shërbëtorit tim Amulek të shkojë dhe t'i profetizojë këtij populli, duke thënë—Pendohuni, pasi kështu thotë Zoti, pasi në qoftë se nuk pendoheni, unë do ta vizitoj këtë popull me zemërimin tim; po, dhe unë nuk do ta largoj zemërimin tim të rreptë prej tij.

30 Dhe Alma shkoi dhe gjithashtu Amuleku, mes popullit, për t'u shpallur atyre fjalët e Perëndisë; dhe ata ishin mbushur me Frymën e Shenjtë.

And as he entered the city he was an hungered, and he said to a man: Will ye give to an humble servant of God something to eat?

And the man said unto him: I am a Nephite, and I know that thou art a holy prophet of God, for thou art the man whom an angel said in a vision: Thou shalt receive. Therefore, go with me into my house and I will impart unto thee of my food; and I know that thou wilt be a blessing unto me and my house.

And it came to pass that the man received him into his house; and the man was called Amulek; and he brought forth bread and meat and set before Alma.

And it came to pass that Alma ate bread and was filled; and he blessed Amulek and his house, and he gave thanks unto God.

And after he had eaten and was filled he said unto Amulek: I am Alma, and am the high priest over the church of God throughout the land.

And behold, I have been called to preach the word of God among all this people, according to the spirit of revelation and prophecy; and I was in this land and they would not receive me, but they cast me out and I was about to set my back towards this land forever.

But behold, I have been commanded that I should turn again and prophesy unto this people, yea, and to testify against them concerning their iniquities.

And now, Amulek, because thou hast fed me and taken me in, thou art blessed; for I was an hungered, for I had fasted many days.

And Alma tarried many days with Amulek before he began to preach unto the people.

And it came to pass that the people did wax more gross in their iniquities.

And the word came to Alma, saying: Go; and also say unto my servant Amulek, go forth and prophesy unto this people, saying—Repent ye, for thus saith the Lord, except ye repent I will visit this people in mine anger; yea, and I will not turn my fierce anger away.

And Alma went forth, and also Amulek, among the people, to declare the words of God unto them; and they were filled with the Holy Ghost.

31 Dhe ata kishin fuqi që iu ishte dhënë atyre, aq sa nuk mund të futeshin në burg; as nuk ishte e mundur që ndonjë njeri të mund t'i vriste ata; megjithatë, ata nuk e ushtruan fuqinë e tyre, derisa u lidhën me rripa dhe u hodhën në burg. Tani, kjo u bë që Zoti të mund të vinte në dukje fuqinë e tij në ta.

32 Dhe ndodhi që ata shkuan dhe filluan t'i predikonin dhe t'i profetizonin popullit, sipas shpirtit dhe fuqisë që Zoti u kishte dhënë atyre.

And they had power given unto them, insomuch that they could not be confined in dungeons; neither was it possible that any man could slay them; nevertheless they did not exercise their power until they were bound in bands and cast into prison. Now, this was done that the Lord might show forth his power in them.

And it came to pass that they went forth and began to preach and to prophesy unto the people, according to the spirit and power which the Lord had given them.

Fjalët e Almës dhe gjithashtu fjalët e Amulekut që iu shpallën popullit që gjendej në tokën e Amonihës. Dhe gjithashtu ata flaken në burg dhe shpëtojnë nga fuqia mrekulluese e Perëndisë, që gjendej në ta, sipas analit të Almës.

Alma 9

- 1 Dhe përsëri, unë Alma, pasi mora urdhër nga Perëndia që të merrja Amulekun dhe të shkoja përsëri dhe t'i predikoj këtij populli, ose popullit që ishte në qytetin e Amonihës, ndodhi që posa fillova t'u predikoj atyre, ata filluan të grindeshin me mua duke thënë:
- 2 Kush je ti? A mendon ti se ne do t'i besojmë dëshmisë së një njeriu edhe sikur të na predikojë se toka do të vdesë?
- 3 Tani, ata nuk i kuptuan fjalët që folën; pasi ata nuk e dinin se toka do të vdesë.
- 4 Dhe ata thanë gjithashtu: Ne nuk do t'u besojmë fjalëve të tua, në qoftë se ti do të profetizosh se ky qytet i madh do të shkatërrohet brenda një dite.
- 5 Tani, ata nuk e dinin se Perëndia mund të bënte punë të tilla të mrekullueshme, pasi ishin një popull me zemër të ngurtësuar dhe kokëfortë.
- 6 Dhe ata thanë: Kush është Perëndia, që nuk dërgon më shumë autoritet, veçse një njeri mes këtij populli, për t'i shpallur atij të vërtetën e gjërave kaq të mëdha dhe të mrekullueshme?
- 7 Dhe erdhën që të vinin dorë mbi mua; por vini re, ata nuk e bënë. Dhe unë qëndrova me guxim që t'u shpallja atyre, po, unë u dëshmova me guxim, duke thënë:
- 8 Vini re, O ju brez i lig dhe i çoroditur, si keni harruar traditën e etërve tuaj; po, sa shpejt i keni harruar urdhërimet e Perëndisë.
- 9 A nuk e mbani mend që ati ynë, Lehi, u nxor nga Jeruzalemi nga dora e Perëndisë? A nuk e mbani mend se ai i udhëhoqi ata të gjithë nëpër vendin e shkretëtë?

The words of Alma, and also the words of Amulek, which were declared unto the people who were in the land of Ammonihab. And also they are cast into prison, and delivered by the miraculous power of God which was in them, according to the record of Alma.

Alma 9

And again, I, Alma, having been commanded of God that I should take Amulek and go forth and preach again unto this people, or the people who were in the city of Ammonihah, it came to pass as I began to preach unto them, they began to contend with me, saying:

Who art thou? Suppose ye that we shall believe the testimony of one man, although he should preach unto us that the earth should pass away?

Now they understood not the words which they spake; for they knew not that the earth should pass away.

And they said also: We will not believe thy words if thou shouldst prophesy that this great city should be destroyed in one day.

Now they knew not that God could do such marvelous works, for they were a hard-hearted and a stiffnecked people.

And they said: Who is God, that sendeth no more authority than one man among this people, to declare unto them the truth of such great and marvelous things?

And they stood forth to lay their hands on me; but behold, they did not. And I stood with boldness to declare unto them, yea, I did boldly testify unto them, saying:

Behold, O ye wicked and perverse generation, how have ye forgotten the tradition of your fathers; yea, how soon ye have forgotten the commandments of God.

Do ye not remember that our father, Lehi, was brought out of Jerusalem by the hand of God? Do ye not remember that they were all led by him through the wilderness?

- 10 Dhe keni harruar kaq shpejt sesa herë i shëlboi etërit tanë nga duart e armiqve të tyre dhe i ruajti që të mos shkatërroheshin, madje nga duart e vëllezërve të tyre?
- 11 Po, dhe po të mos ishte për fuqinë e tij të pashoqe dhe për mëshirën e tij dhe durimin e tij ndaj nesh, ne duhet të ishim përjashtuar patjetër nga faqja e dheut, shumë para kësaj kohe dhe ndoshta do të kishim mbaruar në një gjendje mjerimi dhe fatkeqësish pa fund.
- 12 Vini re, tani unë ju them juve se ai ju urdhëron të pendoheni; dhe në qoftë se nuk pendoheni, ju nuk mund të trashëgoni në asnjë mënyrë mbretërinë e Perëndisë. Por vini re, kjo nuk është e gjitha—ai ju ka urdhëruar të pendoheni, ose ai do t'ju shkatërrojë krejtësisht nga faqja e tokës; po, ai do t'ju vizitojë me zemërimin e tij dhe nuk do të largohet nga zemërimi i tij i rreptë.
- 13 Vini re, a nuk i mbani mend fjalët që ai i foli Lehit, duke i thënë se: Për aq sa ju do të zbatoni urdhërimet e mia, ju do të përparoni në tokë? Dhe përsëri thuhet që: Përderisa ju nuk do të zbatoni urdhërimet e mia, ju do të përjashtoheni nga prania e Zotit.
- 14 Tani unë do të doja që ju të kujtoni se përderisa Lamanitët nuk kanë zbatuar urdhërimet e Perëndisë, ata u përjashtuan nga prania e Zotit. Tani ne shohim se fjala e Zotit është vërtetuar në këtë gjë dhe se Lamanitët u përjashtuan nga prania e tij, që nga fillimi i shkeljeve të tyre në tokë.
- 15 Megjithatë unë ju them juve, se për ta do të jetë më e lehtë për të duruar në ditën e gjykimit sesa për ju, në qoftë se ju qëndroni në mëkatet tuaja, po, dhe madje më e lehtë për të duruar për ta sesa për ju në këtë jetë, në qoftë se nuk pendoheni.
- 16 Pasi ka shumë premtime që u bëhen Lamanitëve; pasi është për shkak të traditave të etërve të tyre, që i bënë ata të qëndrojnë në gjendjen e tyre të paditurisë; prandaj Zoti do të jetë i mëshirshëm për ta dhe do ta zgjasë ekzistencën e tyre në tokë.

And have ye forgotten so soon how many times he delivered our fathers out of the hands of their enemies, and preserved them from being destroyed, even by the hands of their own brethren?

Yea, and if it had not been for his matchless power, and his mercy, and his long-suffering towards us, we should unavoidably have been cut off from the face of the earth long before this period of time, and perhaps been consigned to a state of endless misery and woe.

Behold, now I say unto you that he commandeth you to repent; and except ye repent, ye can in nowise inherit the kingdom of God. But behold, this is not all—he has commanded you to repent, or he will utterly destroy you from off the face of the earth; yea, he will visit you in his anger, and in his fierce anger he will not turn away.

Behold, do ye not remember the words which he spake unto Lehi, saying that: Inasmuch as ye shall keep my commandments, ye shall prosper in the land? And again it is said that: Inasmuch as ye will not keep my commandments ye shall be cut off from the presence of the Lord.

Now I would that ye should remember, that inasmuch as the Lamanites have not kept the commandments of God, they have been cut off from the presence of the Lord. Now we see that the word of the Lord has been verified in this thing, and the Lamanites have been cut off from his presence, from the beginning of their transgressions in the land.

Nevertheless I say unto you, that it shall be more tolerable for them in the day of judgment than for you, if ye remain in your sins, yea, and even more tolerable for them in this life than for you, except ye repent.

For there are many promises which are extended to the Lamanites; for it is because of the traditions of their fathers that caused them to remain in their state of ignorance; therefore the Lord will be merciful unto them and prolong their existence in the land.

- 17 Dhe në ndonjë periudhë kohe ata do të sillen që të besojnë në fjalën e tij dhe të dinë mbi pasaktësinë e traditave të etërve të tyre; dhe shumë prej tyre do të shpëtohen, pasi Zoti do të jetë i mëshirshëm ndaj të gjithëve që thërresin në emrin e tij.
- 18 Por vini re, unë po ju them se, në qoftë se ju vazhdoni në ligësinë tuaj, ditët tuaja në tokë nuk do të zgjaten, pasi Lamanitët do të dërgohen mbi ju; dhe në qoftë se ju nuk pendoheni, ata do të vijnë në një kohë kur ju nuk do ta dini dhe ju do të vizitoheni nga një shkatërrim i plotë dhe do të jetë sipas zemërimit të rreptë të Zotit.
- 19 Pasi ai nuk do të lejojë që ju të jetoni në paudhësitë tuaja për të shkatërruar popullin e tij. Unë ju them juve, Jo; ai më mirë do të lejonte që Lamanitët të shkatërronin të gjithë popullin e tij që quhet populli i Nefit, po të ndodhte që ai të binte në mëkate dhe shkelje, pasi të ketë pasur kaq shumë dritë dhe t'i jetë dhënë kaq shumë njohuri mbi Zotin, Perëndinë e tyre;
- 20 Po, pasi që një popull kaq shumë i favorizuar nga Zoti; po, pasi që i favorizuar përmbi çdo komb, fis, gjuhë ose popull tjetër; pasi të gjitha gjërat iu bënë të njohura atyre sipas dëshirave të tyre dhe besimit dhe lutjeve të tyre, të asaj që ka qenë dhe që është dhe që do të vijë;
- 21 Pasi u vizitua nga Shpirti i Perëndisë, pasi bisedoi me engjëjt, pasi i foli zëri i Zotit dhe pasi pati shpirtin e profecisë dhe shpirtin e zbulesës, dhe gjithashtu shumë dhuratata, dhuratën e të folurit në shumë gjuhë dhe dhuratën e të predikuarit, dhe dhuratën e Shpirtit të Shenjtë, dhe dhuratën e përkthimit;
- 22 Po, dhe pasi u çlirua nga Perëndia duke u nxjerrë nga toka e Jeruzalemit nga dora e Zotit; pasi u shpëtua nga zia e bukës dhe nga sëmundja dhe nga çdo formë lëngate të çdo lloji; dhe pasi ata u forcuan në betejë që të mos shkatërroheshin; pasi u nxorën nga robëria herë pas here dhe pasi u mbajtën dhe u ruajtën deri tani; dhe ata u begatuan derisa u pasuruan në të gjitha llojet e gjërave—

And at some period of time they will be brought to believe in his word, and to know of the incorrectness of the traditions of their fathers; and many of them will be saved, for the Lord will be merciful unto all who call on his name.

But behold, I say unto you that if ye persist in your wickedness that your days shall not be prolonged in the land, for the Lamanites shall be sent upon you; and if ye repent not they shall come in a time when you know not, and ye shall be visited with utter destruction; and it shall be according to the fierce anger of the Lord.

For he will not suffer you that ye shall live in your iniquities, to destroy his people. I say unto you, Nay; he would rather suffer that the Lamanites might destroy all his people who are called the people of Nephi, if it were possible that they could fall into sins and transgressions, after having had so much light and so much knowledge given unto them of the Lord their God;

Yea, after having been such a highly favored people of the Lord; yea, after having been favored above every other nation, kindred, tongue, or people; after having had all things made known unto them, according to their desires, and their faith, and prayers, of that which has been, and which is, and which is to come;

Having been visited by the Spirit of God; having conversed with angels, and having been spoken unto by the voice of the Lord; and having the spirit of prophecy, and the spirit of revelation, and also many gifts, the gift of speaking with tongues, and the gift of preaching, and the gift of the Holy Ghost, and the gift of translation;

Yea, and after having been delivered of God out of the land of Jerusalem, by the hand of the Lord; having been saved from famine, and from sickness, and all manner of diseases of every kind; and they having waxed strong in battle, that they might not be destroyed; having been brought out of bondage time after time, and having been kept and preserved until now; and they have been prospered until they are rich in all manner of things—

- 23 Dhe tani vini re, unë ju them juve se në qoftë se ky popull që ka marrë kaq shumë bekime nga dora e Zotit, do të bëjë shkelje në kundërshtim me dritën dhe me njohurinë që ai ka, unë ju them juve se në qoftë se kjo gjë ndodh, që ata të bien në shkelje, do të jetë shumë më e lehtë për t'u duruar nga Lamanitët sesa për ta.
- 24 Pasi vini re, premtimet e Zotit u ofrohen Lamanitëve, por jo juve, në qoftë se ju bëni shkelje; pasi, a nuk ka premtuar Zoti shprehimisht dhe, a nuk ka dekretuar në mënyrë të prerë, që në qoftë se ju do të ngreni krye kundër tij, ju do të shkatërroheni krejtësisht nga faqja e dheut?
- 25 Dhe tani, për këtë shkak, që ju të mos mund të shkatërroheni, Zoti ka dërguar engjëllin e tij për të vizituar shumë nga njerëzit e tij, duke u deklaruar se duhet të shkojnë dhe t'i thërrasin fuqishëm këtë popull, duke thënë: Pendohuni, pasi mbretëria e qiellit është e afërt;
- 26 Dhe jo pas shumë ditëve, Biri i Perëndisë do të vijë në lavdinë e tij; dhe lavdia e tij do të jetë lavdia e të Vetëmlindurit të Atit, plot hir, drejtësi dhe vërtetësi, plot durim, mëshirë dhe keqardhje, i shpejtë të dëgjojë thirrjet e popullit të tij dhe t'u përgjigjet lutjeve të tij.
- 27 Dhe vini re, ai vjen për të shëlbuar ata që do të pagëzohen në pendim, nëpërmjet besimit në emrin e tij.
- 28 Prandaj, përgatitni udhën e Zotit, pasi koha është e afërt që të gjithë njerëzit të korrin një shpërblim të punëve të tyre, ashtu si ato kanë qenë—në qoftë se ato kanë qenë të drejta, ata do të korrin shpëtimin e shpirtrave të tyre, sipas fuqisë dhe çlirimit të Jezu Krishtit; dhe në qoftë se ato kanë qenë të liga, ata do të korrin mallkimin e shpirtrave të tyre, sipas fuqisë dhe robërisë së djallit.
- 29 Tani vini re, ky është zëri i engjëllit, duke i thirrur popullit.
- 30 Dhe tani, vëllezërit e mi të dashur, pasi ju jeni vëllezërit e mi dhe ju duhet të jeni të dashur dhe duhet të bëni punë që i përshtaten pendimit, duke parë se zemrat tuaja janë ngurtësuar rëndë kundër fjalës së Perëndisë dhe duke parë se jeni një popull i humbur dhe i rënë.

And now behold I say unto you, that if this people, who have received so many blessings from the hand of the Lord, should transgress contrary to the light and knowledge which they do have, I say unto you that if this be the case, that if they should fall into transgression, it would be far more tolerable for the Lamanites than for them.

For behold, the promises of the Lord are extended to the Lamanites, but they are not unto you if ye transgress; for has not the Lord expressly promised and firmly decreed, that if ye will rebel against him that ye shall utterly be destroyed from off the face of the earth?

And now for this cause, that ye may not be destroyed, the Lord has sent his angel to visit many of his people, declaring unto them that they must go forth and cry mightily unto this people, saying: Repent ye, for the kingdom of heaven is nigh at hand;

And not many days hence the Son of God shall come in his glory; and his glory shall be the glory of the Only Begotten of the Father, full of grace, equity, and truth, full of patience, mercy, and long-suffering, quick to hear the cries of his people and to answer their prayers.

And behold, he cometh to redeem those who will be baptized unto repentance, through faith on his name.

Therefore, prepare ye the way of the Lord, for the time is at hand that all men shall reap a reward of their works, according to that which they have been—if they have been righteous they shall reap the salvation of their souls, according to the power and deliverance of Jesus Christ; and if they have been evil they shall reap the damnation of their souls, according to the power and captivation of the devil.

Now behold, this is the voice of the angel, crying unto the people.

And now, my beloved brethren, for ye are my brethren, and ye ought to be beloved, and ye ought to bring forth works which are meet for repentance, seeing that your hearts have been grossly hardened against the word of God, and seeing that ye are a lost and a fallen people.

31 Tani, ndodhi që kur unë, Alma, i thashë këto fjalë, vini re, njerëzit u zemëruan me mua, sepse unë u thashë se ata ishin një popull zemërgur dhe kokëfortë.

32 Dhe gjithashtu, sepse unë u thashë se ishin një popull i humbur dhe i rënë, ata u zemëruan me mua dhe kërkuan të vinin dorë mbi mua, që të mund të më hidhnin në burg.

33 Por ndodhi që Zoti nuk i lejoi atëherë, që të më merrnin dhe të më hidhnin në burg.

34 Dhe ndodhi që Amuleku shkoi dhe u qëndroi para dhe filloi gjithashtu t'u predikonte atyre. Dhe tani fjalët e Amulekut nuk janë të shkruara të gjitha, megjithëse një pjesë e fjalëve të tij janë shkruar në këtë libër.

Now it came to pass that when I, Alma, had spoken these words, behold, the people were wroth with me because I said unto them that they were a hard-hearted and a stiffnecked people.

And also because I said unto them that they were a lost and a fallen people they were angry with me, and sought to lay their hands upon me, that they might cast me into prison.

But it came to pass that the Lord did not suffer them that they should take me at that time and cast me into prison.

And it came to pass that Amulek went and stood forth, and began to preach unto them also. And now the words of Amulek are not all written, nevertheless a part of his words are written in this book.

Alma 10

- 1 Tani, këto janë fjalët që Amuleku u predikoi njerëzve që ishin në tokën e Amonihës, duke thënë:
- 2 Unë jam Amuleku; unë jam biri i Gidonahut që ishte biri i Ishmaelit që ishte pasardhës i Aminadit; dhe qe po ai Aminad që interpretoi shkrimin që ishte në murin e tempullit, që ishte shkruar nga gishti i Perëndisë.
- 3 Dhe Aminadi ishte pasardhës i Nefit që ishte i biri i Lehit që doli nga toka e Jeruzalemit, që ishte pasardhës i Manasit, që ishte biri i Jozefit, që u shiti në Egjipt nga duart e vëllezërve të tij.
- 4 Dhe vini re, unë jam gjithashtu një njeri me nam jo të vogël mes të gjithë atyre që më njohin; po, dhe vini re, unë kam mjaft farefis dhe miq dhe unë kam bërë edhe shumë pasuri me duart e punës sime.
- 5 Megjithatë, pas gjithë kësaj, unë kurrë nuk kam ditur shumë për udhët e Zotit dhe misteret dhe fuqinë e tij të mrekullueshme. Unë thashë se kurrë nuk kam ditur shumë mbi këto gjëra; por vini re, unë gabohe, pasi kam parë shumë prej mistereve të tij dhe fuqisë së tij të mrekullueshme; po, madje në ruajtjen e jetës së këtij populli.
- 6 Megjithatë, e ngurtësova zemrën time, pasi unë u thirra shumë herë por nuk doja të dëgjoja; prandaj unë dija në lidhje me këto gjëra, por nuk doja t'i dija; prandaj unë vazhdova në rebelim kundër Perëndisë, në ligësinë e zemrës sime, madje deri ditën e katërt të këtij muaji të shtatë, që është viti i dhjetë i mbretërimit të gjykatësve.
- 7 Ndërsa unë po udhëtoja të shihja një farefis shumë të afërt, vini re, një engjell i Zotit m'u shfaq dhe tha: Amulek, kthehu në shtëpinë tënde, pasi ti do të ushqesh një profet të Zotit; po, një njeri të shenjtë që është një njeri i zgjedhur i Perëndisë; pasi ai ka agjëruar shumë ditë për shkak të mëkateve të këtij populli dhe është i uritur dhe ti do ta pranosh në shtëpinë tënde, dhe do ta ushqesh; dhe ai do të bekojë ty dhe shtëpinë tënde; dhe bekimi i Zotit do të jetë mbi ty dhe mbi shtëpinë tënde.

Alma 10

Now these are the words which Amulek preached unto the people who were in the land of Ammonihah, saying:

I am Amulek; I am the son of Giddonah, who was the son of Ishmael, who was a descendant of Aminadi; and it was that same Aminadi who interpreted the writing which was upon the wall of the temple, which was written by the finger of God.

And Aminadi was a descendant of Nephi, who was the son of Lehi, who came out of the land of Jerusalem, who was a descendant of Manasseh, who was the son of Joseph who was sold into Egypt by the hands of his brethren.

And behold, I am also a man of no small reputation among all those who know me; yea, and behold, I have many kindreds and friends, and I have also acquired much riches by the hand of my industry.

Nevertheless, after all this, I never have known much of the ways of the Lord, and his mysteries and marvelous power. I said I never had known much of these things; but behold, I mistake, for I have seen much of his mysteries and his marvelous power; yea, even in the preservation of the lives of this people.

Nevertheless, I did harden my heart, for I was called many times and I would not hear; therefore I knew concerning these things, yet I would not know; therefore I went on rebelling against God, in the wickedness of my heart, even until the fourth day of this seventh month, which is in the tenth year of the reign of the judges.

As I was journeying to see a very near kindred, behold an angel of the Lord appeared unto me and said: Amulek, return to thine own house, for thou shalt feed a prophet of the Lord; yea, a holy man, who is a chosen man of God; for he has fasted many days because of the sins of this people, and he is an hungered, and thou shalt receive him into thy house and feed him, and he shall bless thee and thy house; and the blessing of the Lord shall rest upon thee and thy house.

- 8 Dhe ndodhi që unë iu binda zërit të engjëllit dhe u ktheva drejt shtëpisë sime. Dhe ndërsa po shkoja atje, unë gjeta njeriun për të cilin engjëlli më tha mua: Ti do ta pranosh në shtëpinë tënde—dhe vini re, ishte i njëjti njeri që ju foli në lidhje me gjërat e Perëndisë.
- 9 Dhe engjëlli më tha mua se ai është njeri i shenjtë; prandaj unë e di se ai është njeri i shenjtë pasi ishte thënë nga një engjëll i Perëndisë.
- 10 Dhe përsëri, unë e di që gjërat për të cilat ai dëshmoi janë të vërteta; pasi vini re, unë ju them juve se sikurse Zoti jeton, ashtu ai dërgoi engjëllin e tij për të m'i treguar këto gjëra; dhe këtë ai e bëri ndërsa ky, Alma, banonte në shtëpinë time.
- 11 Pasi vini re, ai bekoj shtëpinë time, ai më bekoj mua dhe gratë e mia dhe fëmijët e mi, dhe atin tim, dhe farefisnin tim; po, madje të gjithë fisnin tim e bekoj ai dhe bekimi i Zotit pushoi mbi ne, sipas fjalëve që ai tha.
- 12 Dhe tani, kur Amuleku i tha këto fjalë, njerëzit filluan të habiten, duke parë se kishte më shumë se një dëshmitar që dëshmoi për gjërat për të cilat ata akuzoheshin dhe gjithashtu për gjërat që do të vijnë, sipas shpirtit të profecisë që ishte në ta.
- 13 Megjithatë, kishte disa mes tyre që mendonin t'i pyesnin ata, që me anë të dredhive të tyre të mund t'i zinin në fjalë, që të mund të gjenin dëshmi kundër tyre, që t'ua jepnin gjykatësve të tyre që të mund të gjykoreshin sipas ligjit dhe që ata të vriteshin, ose të hidheshin në burg, sipas krimet që ata mund ta paraqitnin ose dëshmonin kundër tyre.
- 14 Tani, qenë këta njerëz që kërkonin t'i shkatërronin ata që ishin ligjtarë të paguar ose të caktuar nga populli, për të vënë në veprim ligjin para gjykatësve në kohët e tyre të gjyqeve, ose në gjyqet e krimeve të popullit.
- 15 Tani, këta avokatë ishin të mësuar në të gjitha mjeshtritë dhe dredhitë e popullit; dhe kjo ishte që t'u jepte mundësi atyre, që ata të ishin të stërvitur në profesionin e tyre.

And it came to pass that I obeyed the voice of the angel, and returned towards my house. And as I was going thither I found the man whom the angel said unto me: Thou shalt receive into thy house—and behold it was this same man who has been speaking unto you concerning the things of God.

And the angel said unto me he is a holy man; wherefore I know he is a holy man because it was said by an angel of God.

And again, I know that the things whereof he hath testified are true; for behold I say unto you, that as the Lord liveth, even so has he sent his angel to make these things manifest unto me; and this he has done while this Alma hath dwelt at my house.

For behold, he hath blessed mine house, he hath blessed me, and my women, and my children, and my father and my kinsfolk; yea, even all my kindred hath he blessed, and the blessing of the Lord hath rested upon us according to the words which he spake.

And now, when Amulek had spoken these words the people began to be astonished, seeing there was more than one witness who testified of the things whereof they were accused, and also of the things which were to come, according to the spirit of prophecy which was in them.

Nevertheless, there were some among them who thought to question them, that by their cunning devices they might catch them in their words, that they might find witness against them, that they might deliver them to their judges that they might be judged according to the law, and that they might be slain or cast into prison, according to the crime which they could make appear or witness against them.

Now it was those men who sought to destroy them, who were lawyers, who were hired or appointed by the people to administer the law at their times of trials, or at the trials of the crimes of the people before the judges.

Now these lawyers were learned in all the arts and cunning of the people; and this was to enable them that they might be skilful in their profession.

- 16 Dhe ndodhi që filluan të pyesnin Amulekun kështu që ata të mund ta bënin të ngatërronte fjalët e tij, ose të binte në kundërshtim me fjalët që ai do të fliste.
- 17 Tani, ata nuk e dinin se Amuleku mund t'i dinte qëllimet e tyre. Por, ndodhi që kur filluan ta pyesnin, ai i kuptoi mendimet e tyre dhe u tha atyre: O ju brez i lig dhe i çoroditur, ju ligjtarë dhe hipokritë, pasi ju po hidhni themelet e djallit; pasi ju po vini kurthe dhe leqe për të zënë të shenjtët e Perëndisë.
- 18 Ju po bëni plane për të çoroditur udhët e të drejtëve dhe për të sjellë mbi kokat tuaja zemërimin e Perëndisë, madje deri në shkatërrimin e plotë të këtij populli.
- 19 Po, mirë tha Mosia që ishte mbreti ynë i fundit, kur qe gati të dorëzonte mbretërinë që s'kishte kujt t'ia kalonte, duke bërë që ky popull të qeverisej nga zëri i tyre—po, mirë tha se në qoftë se do të vinte koha që zëri i këtij populli do të zgjidhte paudhësinë, domethënë, në qoftë se do të vinte koha që ky popull do të binte në shkelje, ai do të ishte gati për shkatërrim.
- 20 Dhe tani unë ju them juve se Zoti i gjykon drejt paudhësitë tuaja; me të drejtë i thërret ai këtij populli, nëpërmjet zërit të engjëjve të tij: Pendohuni ju, pendohuni, pasi mbretëria e qiellit është e afërt.
- 21 Po, me të drejtë ai thërret, nëpërmjet zërit të engjëjve të tij: Unë do të zbres mes popullit tim me barazi dhe drejtësi në duart e mia.
- 22 Po, dhe unë ju them juve se po të mos ishte për lutjet e të drejtëve që tani janë në tokë, ju do të vizitoheshit, madje, që tani me shkatërrim të plotë; por nuk do të ishte nga përmbytja, sikurse qenë njerëzit në ditët e Noeut, por do të ishte me zi buke dhe me epidemi dhe me shpatë.
- 23 Por, është nga lutjet e të drejtëve që ju jeni kursyer; prandaj tani, në qoftë se ju do të dëboni të drejtët nga mesi juaj, Zoti nuk do ta përmbajë më dorën e tij; por do të vijë me zemërimin e tij të rreptë kundër jush; atëherë ju do të goditeni nga zia e bukës dhe nga epidemia dhe nga shpata; dhe kjo kohë do të vijë së shpejti, nëse ju nuk pendoheni.

And it came to pass that they began to question Amulek, that thereby they might make him cross his words, or contradict the words which he should speak.

Now they knew not that Amulek could know of their designs. But it came to pass as they began to question him, he perceived their thoughts, and he said unto them: O ye wicked and perverse generation, ye lawyers and hypocrites, for ye are laying the foundations of the devil; for ye are laying traps and snares to catch the holy ones of God.

Ye are laying plans to pervert the ways of the righteous, and to bring down the wrath of God upon your heads, even to the utter destruction of this people.

Yea, well did Mosiah say, who was our last king, when he was about to deliver up the kingdom, having no one to confer it upon, causing that this people should be governed by their own voices—yea, well did he say that if the time should come that the voice of this people should choose iniquity, that is, if the time should come that this people should fall into transgression, they would be ripe for destruction.

And now I say unto you that well doth the Lord judge of your iniquities; well doth he cry unto this people, by the voice of his angels: Repent ye, repent, for the kingdom of heaven is at hand.

Yea, well doth he cry, by the voice of his angels that: I will come down among my people, with equity and justice in my hands.

Yea, and I say unto you that if it were not for the prayers of the righteous, who are now in the land, that ye would even now be visited with utter destruction; yet it would not be by flood, as were the people in the days of Noah, but it would be by famine, and by pestilence, and the sword.

But it is by the prayers of the righteous that ye are spared; now therefore, if ye will cast out the righteous from among you then will not the Lord stay his hand; but in his fierce anger he will come out against you; then ye shall be smitten by famine, and by pestilence, and by the sword; and the time is soon at hand except ye repent.

24 Dhe tani ndodhi që njerëzit u zemëruan edhe më shumë me Amulekun dhe ata thirrën, duke thënë: Ky njeri përbuz ligjet tona që janë të drejta dhe ligjtarët tanë të mençur që ne i kemi zgjedhur.

25 Por, Amuleku shtriu dorën e tij dhe u thirri me zë edhe më të fortë, duke thënë: O ju brez i lig dhe i çoroditur, pse ka Satani kaq shumë kontroll mbi zemrat tuaja? Pse i dorëzoheni atij kështu, që ai të mund të ketë pushtet mbi ju, që të verbojë sytë tuaj, që ju të mos kuptoni fjalët që fliten, sipas vërtetësisë së tyre?

26 Pasi vini re, a kam dëshmuar kundër ligjit tuaj? Ju nuk kuptoni; ju thoni se unë kam folur kundër ligjit tuaj; por unë nuk e kam bërë këtë, por kam folur në favor të ligjit tuaj, për dënimin tuaj.

27 Dhe tani vini re, unë ju them juve se themeli i shkatërrimit të këtij populli po fillon të hidhet nga padrejtësia e ligjtarëve tuaj dhe gjykatësve tuaj.

28 Dhe tani ndodhi që pasi Amuleku i tha këto fjalë, njerëzit thirrën kundër tij, duke thënë: Tani ne e dimë se ky njeri është një fëmijë i djallit, pasi na ka gënjyer; pasi ka folur kundër ligjit tonë. Dhe tani ai thotë se nuk ka folur kundër tij.

29 Dhe përsëri, ai ka thënë fjalë të këqija kundër ligjtarëve tanë dhe gjykatësve tanë.

30 Dhe ndodhi që ligjtarët e vunë në zemrat e tyre, që ata t'i mbanin mend këto gjëra kundër tij.

31 Dhe ishte një mes tyre, emri i të cilit ishte Zizrom. Tani, ai ishte më i pari të akuzonte Amulekun dhe Almën, meqë ishte një nga ekspertët më të regjur mes tyre, pasi kishte shumë punë për të bërë mes popullit.

32 Tani, qëllimi i këtyre ligjtarëve ishte që të merrnin fitime; dhe ata fitonin sipas punës së tyre.

And now it came to pass that the people were more angry with Amulek, and they cried out, saying: This man doth revile against our laws which are just, and our wise lawyers whom we have selected.

But Amulek stretched forth his hand, and cried the mightier unto them, saying: O ye wicked and perverse generation, why hath Satan got such great hold upon your hearts? Why will ye yield yourselves unto him that he may have power over you, to blind your eyes, that ye will not understand the words which are spoken, according to their truth?

For behold, have I testified against your law? Ye do not understand; ye say that I have spoken against your law; but I have not, but I have spoken in favor of your law, to your condemnation.

And now behold, I say unto you, that the foundation of the destruction of this people is beginning to be laid by the unrighteousness of your lawyers and your judges.

And now it came to pass that when Amulek had spoken these words the people cried out against him, saying: Now we know that this man is a child of the devil, for he hath lied unto us; for he hath spoken against our law. And now he says that he has not spoken against it.

And again, he has reviled against our lawyers, and our judges.

And it came to pass that the lawyers put it into their hearts that they should remember these things against him.

And there was one among them whose name was Zeezrom. Now he was the foremost to accuse Amulek and Alma, he being one of the most expert among them, having much business to do among the people.

Now the object of these lawyers was to get gain; and they got gain according to their employ.

Alma 11

- 1 Tani, qe ligji i Mosias që çdo njeri që ishte gjykatës i ligjit, ose ata që ishin caktuar të ishin gjykatës, duhej të merrnin rrogë sipas kohës që punonin, për të gjykuar ata që silleshin para tyre për t'u gjykuar.
- 2 Tani, në qoftë se një njeri i detyrohej një tjetri dhe nuk i paguante atë që i detyrohej, ai paditej te gjykatësi dhe gjykatësi ushtronte autoritet dhe dërgonte njerëzit e tij që ta sillnin njeriun para tij; dhe ai e gjykonte njeriun sipas ligjit dhe provave që ishin sjellë kundër tij dhe kështu njeriu ishte i detyruar të paguante atë që detyrohej, ose i merrej çdo gjë që kishte, ose dëbohej nga mesi i njerëzve si vjedhës dhe plaçkitës.
- 3 Dhe gjykatësi merrte për rrogë sipas kohës së tij—një senine ari në ditë, ose një senum argjendi që ishte baras me një senine ari; dhe kjo është sipas ligjit që ishte dhënë.
- 4 Tani, këto janë emrat e monedhave të ndryshme të arit dhe argjendit të tyre sipas vlerës së tyre. Dhe emrat jepen nga Nefitët, pasi ata nuk llogaritnin sipas mënyrës së Judenjve që ishin në Jeruzalem; as nuk matnin sipas mënyrës së Judenjve; por ata e ndryshonin llogaritjen e tyre dhe matjen e tyre sipas mendjeve dhe rrethanave të popullit, në çdo brez, deri në mbretërimin e gjykatësve të cilët u vendosën nga mbreti Mosia.
- 5 Tani, llogaritja është kështu—një senine ari, një seon ari, një shum ari dhe një limnah ari.
- 6 Një senum argjendi, një amnor argjendi, një ezrom argjendi dhe një onti argjendi.
- 7 Një senum argjendi ishte baras me një senine ari si edhe me një masë elbi, ashtu dhe me një masë të çdo drithi tjetër.
- 8 Tani, shumja e një seoni ari ishte dy herë sa vlera e një senineje.
- 9 Dhe një shum ari ishte dy herë sa vlera e një seoni.
- 10 Dhe një limnah ari ishte sa vlera e të gjitha këtyre së bashku.
- 11 Dhe një amnor argjendi ishte sa dy senum.

Alma 11

Now it was in the law of Mosiah that every man who was a judge of the law, or those who were appointed to be judges, should receive wages according to the time which they labored to judge those who were brought before them to be judged.

Now if a man owed another, and he would not pay that which he did owe, he was complained of to the judge; and the judge executed authority, and sent forth officers that the man should be brought before him; and he judged the man according to the law and the evidences which were brought against him, and thus the man was compelled to pay that which he owed, or be stripped, or be cast out from among the people as a thief and a robber.

And the judge received for his wages according to his time—a senine of gold for a day, or a senum of silver, which is equal to a senine of gold; and this is according to the law which was given.

Now these are the names of the different pieces of their gold, and of their silver, according to their value. And the names are given by the Nephites, for they did not reckon after the manner of the Jews who were at Jerusalem; neither did they measure after the manner of the Jews; but they altered their reckoning and their measure, according to the minds and the circumstances of the people, in every generation, until the reign of the judges, they having been established by king Mosiah.

Now the reckoning is thus—a senine of gold, a seon of gold, a shum of gold, and a limnah of gold.

A senum of silver, an amnor of silver, an ezrom of silver, and an onti of silver.

A senum of silver was equal to a senine of gold, and either for a measure of barley, and also for a measure of every kind of grain.

Now the amount of a seon of gold was twice the value of a senine.

And a shum of gold was twice the value of a seon.

And a limnah of gold was the value of them all.

And an amnor of silver was as great as two senum.

12 Dhe një ezrom argjendi ishte sa katër senumë.
13 Dhe një onti ishte sa të gjitha këto.
14 Tani, kjo është vlera e monedhave të tyre më të vogla—
15 Një shiblon është sa një gjysmë senumi; prandaj, një shiblon për një gjysmë mase elbi.
16 Dhe një shiblum është sa gjysma e një shiblioni.
17 Dhe një leah është sa gjysma e një shiblumi.
18 Tani, kjo është vlera e tyre, sipas llogaritjes së tyre.

19 Tani, një antion ari është baras me tri shiblone.
20 Tani, i vetmi qëllim ishte që të pasuroheshin, sepse ata i merrnin rrogat e tyre sipas punës së tyre prandaj, ata nxitnin popullin të bënte turbullira dhe të gjitha llojet e trazirave dhe ligësisë, që të kishin më shumë punë, që të fitonin para sipas padive që sillleshin tek ta; prandaj ata nxitnin popullin kundër Almës dhe Amulekut.

21 Dhe ky Zizrom filloi të pyeste Amulekun, duke thënë: A do t'u përgjigjesh disa pyetjeve që do të të bëj? Tani, Zizromi qe njeri i regjur në dredhitë e djallit, që të mund të shkatërronte atë që ishte e mirë; prandaj i tha Amulekut: A do t'u përgjigjesh pyetjeve që do të të drejtoj?

22 Dhe Amuleku i tha atij: Po, në qoftë se është sipas Shpirtit të Zotit që është në mua; pasi unë nuk do të them asgjë që është në kundërshtim me Shpirtin e Zotit. Dhe Zizromi i tha atij: Vër re, këtu ke gjashtë onti prej argjendi dhe të gjitha këto do të t'i jap ty, në qoftë se ti do të mohosh ekzistencën e një Qenieje të Mbinatyrshme.

23 Tani, Amuleku tha: O ti, fëmijë i ferrit, pse më tundon? A nuk e di ti se i drejti nuk i nënshtrohet tundimeve të tilla?

24 A beson ti se nuk ka Perëndi? Unë të them, Jo, ti e di se ka një Perëndi, por ti e do paranë më shumë se atë.

And an ezrom of silver was as great as four senums.
And an onti was as great as them all.
Now this is the value of the lesser numbers of their reckoning—
A shiblon is half of a senum; therefore, a shiblon for half a measure of barley.
And a shiblum is a half of a shiblioni.
And a leah is the half of a shiblum.
Now this is their number, according to their reckoning.
Now an antion of gold is equal to three shiblons.
Now, it was for the sole purpose to get gain, because they received their wages according to their employ, therefore, they did stir up the people to riotings, and all manner of disturbances and wickedness, that they might have more employ, that they might get money according to the suits which were brought before them; therefore they did stir up the people against Alma and Amulek.
And this Zeezrom began to question Amulek, saying: Will ye answer me a few questions which I shall ask you? Now Zeezrom was a man who was expert in the devices of the devil, that he might destroy that which was good; therefore, he said unto Amulek: Will ye answer the questions which I shall put unto you?
And Amulek said unto him: Yea, if it be according to the Spirit of the Lord, which is in me; for I shall say nothing which is contrary to the Spirit of the Lord. And Zeezrom said unto him: Behold, here are six onties of silver, and all these will I give thee if thou wilt deny the existence of a Supreme Being.
Now Amulek said: O thou child of hell, why tempt ye me? Knowest thou that the righteous yieldeth to no such temptations?
Believest thou that there is no God? I say unto you, Nay, thou knowest that there is a God, but thou lovest that lucre more than him.

25 Dhe tani, ti më gënjeve para Perëndisë. Ti më the—Shiko, këtu ke gjashtë onti që kanë vlerë të madhe, unë do të t'i jap—kur në zemrën tënde ti deshe t'i mbash ato nga unë; dhe ishte vetëm dëshira jote që unë të mohoja Perëndinë e vërtetë dhe të gjallë, që të mund të kishe shkak të më shkatërrosh mua. Dhe tani vër re, për këtë të ligë të madhe ti do të marrësh shpërblimin tënd.

26 Dhe Zizromi i tha atij: Ti thua se ka një Perëndi të vërtetë dhe të gjallë?

27 Dhe Amuleku tha: Po, ka një Perëndi të vërtetë dhe të gjallë.

28 Tani, Zizromi tha: A ka më shumë se një Perëndi?

29 Dhe ai u përgjigj, Jo.

30 Tani, Zizromi i tha atij përsëri: Si i di ti këto gjëra?

31 Dhe ai tha: Një engjëll m'i ka bërë ato të njohura.

32 Dhe Zizromi tha përsëri: Kush është ai që do të vijë? A mos është Biri i Perëndisë?

33 Dhe ai i tha atij, Po.

34 Dhe Zizromi tha përsëri: A do ta shpëtojë ai popullin e tij në mëkatet e tyre? Dhe Amuleku u përgjigj dhe i tha atij: Unë të them se jo, pasi është e pamundur për të që të mohojë fjalën e tij.

35 Tani Zizromi u tha njerëzve: Shikoni që t'i mbani mend këto gjëra; pasi ai tha se nuk ka veçse një Perëndi; megjithatë, ai thotë se Biri i Perëndisë do të vijë, por nuk do ta shpëtojë popullin e tij—sikur ai të kishte autoritet të urdhëronte Perëndinë.

36 Tani, Amuleku i tha përsëri atij: Vër re, ti ke gënjyer, pasi thua se unë fola sikur të kisha autoritet të urdhëroja Perëndinë, sepse thashë se ai nuk do ta shpëtojë popullin e tij në mëkatet e tyre.

37 Dhe unë të them përsëri se ai nuk mund t'i shpëtojë ata në mëkatet e tyre; pasi unë nuk mund ta mohoj fjalën e tij dhe ai ka thënë se asgjë e papastër nuk mund të trashëgojë mbretërinë e qiellit; prandaj, si mund të shpëtoheni ju, në qoftë se nuk trashëgoni mbretërinë e qiellit? Prandaj, ju nuk mund të shpëtoheni në mëkatet tuaja.

38 Tani Zizromi i thotë përsëri atij: A është Biri i Perëndisë Ati i vërtetë i Amshuar?

And now thou hast lied before God unto me. Thou saidst unto me—Behold these six onties, which are of great worth, I will give unto thee—when thou hadst it in thy heart to retain them from me; and it was only thy desire that I should deny the true and living God, that thou mightest have cause to destroy me. And now behold, for this great evil thou shalt have thy reward.

And Zeezrom said unto him: Thou sayest there is a true and living God?

And Amulek said: Yea, there is a true and living God.

Now Zeezrom said: Is there more than one God?

And he answered, No.

Now Zeezrom said unto him again: How knowest thou these things?

And he said: An angel hath made them known unto me.

And Zeezrom said again: Who is he that shall come? Is it the Son of God?

And he said unto him, Yea.

And Zeezrom said again: Shall he save his people in their sins? And Amulek answered and said unto him: I say unto you he shall not, for it is impossible for him to deny his word.

Now Zeezrom said unto the people: See that ye remember these things; for he said there is but one God; yet he saith that the Son of God shall come, but he shall not save his people—as though he had authority to command God.

Now Amulek saith again unto him: Behold thou hast lied, for thou sayest that I spake as though I had authority to command God because I said he shall not save his people in their sins.

And I say unto you again that he cannot save them in their sins; for I cannot deny his word, and he hath said that no unclean thing can inherit the kingdom of heaven; therefore, how can ye be saved, except ye inherit the kingdom of heaven? Therefore, ye cannot be saved in your sins.

Now Zeezrom saith again unto him: Is the Son of God the very Eternal Father?

39 Dhe Amuleku i tha atij: Po, Ai është Ati i vërtetë i Amshuar, i qiellit dhe i tokës dhe i të gjitha gjërave që janë në to; ai është fillimi dhe mbarimi, i pari dhe i fundit;

40 Dhe do të vijë në këtë botë për të shëlbuar popullin e tij; dhe do të marrë mbi vete shkeljet e atyre që besojnë në emrin e tij; dhe këta janë ata që do të kenë jetë të përjetshme dhe shpëtimi nuk vjen tek askush tjetër.

41 Prandaj, të ligjtë mbeten sikurse të mos kishte patur shëlbim, me përjashtim se rripat e vdekjes do të jenë zgjidhur, pasi vini re, dita vjen që të gjithë do të ngrihen së vdekuri dhe do të qëndrojnë para Perëndisë dhe do të gjykohen sipas veprave të tyre.

42 Tani, ka një vdekje e cila quhet vdekje e përkohshme; dhe vdekja e Krishtit do të zgjidhë rripat e kësaj vdekjeje të përkohshme, që të gjithë të ngrihen nga kjo vdekje e përkohshme.

43 Shpirti dhe trupi do të bashkohen përsëri në formën e tij të përkryer; dhe si gjymtyrët ashtu dhe nyjet do të rivendosen në të njëjtin trup, pikërisht ashtu siç jemi në këtë kohë; dhe ne do të sillemi që të qëndrojmë para Perëndisë, duke ditur madje siç dimë tani dhe duke pasur një kujtesë të mirë të të gjithë fajit tonë.

44 Tani, ky ribashkim do të vijë te të gjithë, si pleq dhe të rinj, si robër dhe të lirë, si meshkuj dhe femra, si për të këqijtë ashtu dhe për të drejtët; dhe madje nuk do të ketë humbur asnjë flok i kokave të tyre; por çdo gjë do të ribashkohet në vendin e vet të përkryer, ashtu sikurse është tani, ose në trup dhe do të sillet e do të nxirret para shufrës së Krishtit, Birit dhe Perëndisë Atit dhe Frymës së Shenjtë që është një Perëndi i Përjetshëm, për t'u gjykuar sipas veprave të tyre, qofshin ato të mira ose qofshin ato të liga.

And Amulek said unto him: Yea, he is the very Eternal Father of heaven and of earth, and all things which in them are; he is the beginning and the end, the first and the last;

And he shall come into the world to redeem his people; and he shall take upon him the transgressions of those who believe on his name; and these are they that shall have eternal life, and salvation cometh to none else.

Therefore the wicked remain as though there had been no redemption made, except it be the loosing of the bands of death; for behold, the day cometh that all shall rise from the dead and stand before God, and be judged according to their works.

Now, there is a death which is called a temporal death; and the death of Christ shall loose the bands of this temporal death, that all shall be raised from this temporal death.

The spirit and the body shall be reunited again in its perfect form; both limb and joint shall be restored to its proper frame, even as we now are at this time; and we shall be brought to stand before God, knowing even as we know now, and have a bright recollection of all our guilt.

Now, this restoration shall come to all, both old and young, both bond and free, both male and female, both the wicked and the righteous; and even there shall not so much as a hair of their heads be lost; but every thing shall be restored to its perfect frame, as it is now, or in the body, and shall be brought and be arraigned before the bar of Christ the Son, and God the Father, and the Holy Spirit, which is one Eternal God, to be judged according to their works, whether they be good or whether they be evil.

45 Tani vini re, unë ju fola në lidhje me vdekjen e trupit të vdekshëm dhe gjithashtu në lidhje me ringjalljen e trupit të vdekshëm. Unë ju them juve se ky trup i vdekshëm do të ngrihet në një trup të pavdekshëm, domethënë nga vdekja, madje nga vdekja e parë në jetë, që ata të mos vdesin më; shpirtrat e tyre duke u bashkuar me trupat e tyre, për të mos u ndarë kurrë më; kështu i tëri duke u bërë shpirtëror dhe i pavdekshëm, në mënyrë që ata të mos shohin më korrupsion.

46 Tani, kur Amuleku mbaroi këto fjalë, njerëzit filluan përsëri të jenë të habitur dhe gjithashtu Zizromi filloi të dridhej. Dhe kështu mbaruan fjalët e Amulekut, ose kjo është e gjitha që unë kam shkruar.

Now, behold, I have spoken unto you concerning the death of the mortal body, and also concerning the resurrection of the mortal body. I say unto you that this mortal body is raised to an immortal body, that is from death, even from the first death unto life, that they can die no more; their spirits uniting with their bodies, never to be divided; thus the whole becoming spiritual and immortal, that they can no more see corruption.

Now, when Amulek had finished these words the people began again to be astonished, and also Zeezrom began to tremble. And thus ended the words of Amulek, or this is all that I have written.

Alma 12

- 1 Tani Alma, duke parë se fjalët e Amulekut ia mbyllën gojën Zizromit, pasi ai pa se Amuleku e zuri atë duke gënjyer dhe duke mashtruar për ta shkatërruar dhe duke parë se filloi të dridhej në vetëdije të fajit të tij, ai hapi gojën dhe filloi t'i fliste atij për të vërtetuar fjalët e Amulekut dhe për të shpjeguar gjërat më tej, ose për t'i shpalosur shkrimet e shenjta më tej nga sa kishte bërë Amuleku.
- 2 Tani, fjalët që Alma i tha Zizromit u dëgjuan nga njerëzit rreth e përqark; pasi turma që e madhe dhe ai foli në këtë mënyrë:
- 3 Tani Zizrom, duke parë se u zure në gënjeshtëri dhe në dredhi, pasi nuk gënjeve vetëm njerëzit, por ti gënjeve Perëndinë, pasi vër re, ai i di të gjitha mendimet e tua dhe ti po sheh se mendimet e tua na bëhen të ditura nëpërmjet Shpirtit të tij;
- 4 Dhe ti po sheh që ne e dimë se plani yt që një plan i stërholluar, sipas stërhollimeve të djallit, për të gënjyer dhe për të mashtruar këtë popull, që ta bësh atë kundër nesh, që të na shajë dhe të na dëbojë—
- 5 Tani, ky që një plan i kundërshtarit tënd dhe ai ka ushtruar fuqinë e tij mbi ty. Tani unë do të doja që të mbash mend se ç'po të them ty, po ua them të gjithëve.
- 6 Dhe vini re, unë ju them juve të gjithëve se kjo që një grackë e kundërshtarit, që e ka vënë për të zënë këtë popull, që të mund t'ju nënshtrojë, që të mund t'ju rrethojë me zinxhirët e tij, që të mund t'ju lidhë për një shkatërrim të përhershëm, sipas fuqisë së robërisë së tij.
- 7 Tani, pasi Alma i tha këto fjalë, Zizromi filloi të dridhej edhe më fort, meqë ai u bind gjithnjë e më shumë për fuqinë e Perëndisë; dhe ai u bind gjithashtu se Alma dhe Amuleku kishin njohuri për të, pasi ai që i bindur se ata i dinin mendimet dhe qëllimet e zemrës së tij; meqë atyre u që dhënë fuqi, që ata të mund të dinin këto gjëra sipas shpirtit të profecisë.

Alma 12

Now Alma, seeing that the words of Amulek had silenced Zeezrom, for he beheld that Amulek had caught him in his lying and deceiving to destroy him, and seeing that he began to tremble under a consciousness of his guilt, he opened his mouth and began to speak unto him, and to establish the words of Amulek, and to explain things beyond, or to unfold the scriptures beyond that which Amulek had done.

Now the words that Alma spake unto Zeezrom were heard by the people round about; for the multitude was great, and he spake on this wise:

Now Zeezrom, seeing that thou hast been taken in thy lying and craftiness, for thou hast not lied unto men only but thou hast lied unto God; for behold, he knows all thy thoughts, and thou seest that thy thoughts are made known unto us by his Spirit;

And thou seest that we know that thy plan was a very subtle plan, as to the subtlety of the devil, for to lie and to deceive this people that thou mightest set them against us, to revile us and to cast us out—

Now this was a plan of thine adversary, and he hath exercised his power in thee. Now I would that ye should remember that what I say unto thee I say unto all.

And behold I say unto you all that this was a snare of the adversary, which he has laid to catch this people, that he might bring you into subjection unto him, that he might encircle you about with his chains, that he might chain you down to everlasting destruction, according to the power of his captivity.

Now when Alma had spoken these words, Zeezrom began to tremble more exceedingly, for he was convinced more and more of the power of God; and he was also convinced that Alma and Amulek had a knowledge of him, for he was convinced that they knew the thoughts and intents of his heart; for power was given unto them that they might know of these things according to the spirit of prophecy.

- 8 Dhe Zizromi filloi të kërkonte nga ata me zell, që ai të mund të dinte më shumë, në lidhje me mbretërinë e Perëndisë. Dhe ai i tha Almës: Ç' do të thotë kjo që tha Amuleku në lidhje me ringjalljen e të vdekurve, që të gjithë do të ngrihen së vdekuri, qoftë të drejtët dhe të padrejtët dhe do të çohen para Perëndisë për t'u gjykuar sipas veprave të tyre?
- 9 Dhe tani, Alma filloi t'ia shpjegonte këto gjëra atij, duke thënë: Shumë njerëzve u është dhënë të dinë misteret e Perëndisë; por ata janë nën urdhër të rreptë që t'u thonë të tjerëve vetëm atë pjesë të fjalës së tij, që ai ua lejon fëmijëve të njerëzve, sipas vëmendjes dhe zellit që i japin atij.
- 10 Dhe prandaj, ai që do të ngurtësojë zemrën e tij, po, ai do të marrë pjesën më të vogël të fjalës; dhe ai që nuk do ta ngurtësojë zemrën, atij i jepet pjesa më e madhe e fjalës, derisa t'i jepet të dijë misteret e Perëndisë, derisa t'i dijë plotësisht.
- 11 Dhe ata që do të ngurtësojnë zemrat e tyre, atyre do t'u jepet pjesa më e vogël e fjalës, derisa ata të mos dinë asgjë në lidhje me misteret e tij; dhe atëherë do të bëhen robër të djallit dhe do të udhëhiqen nga vullneti i tij deri në shkatërrim. Tani, kjo është çfarë kuptohet me zinxhirët e ferrit.
- 12 Dhe Amuleku foli qartë në lidhje me vdekjen dhe ngritjen nga kjo vdekshmëri në një gjendje pavdekësie dhe çuarjen para shufrës së Perëndisë, për t'u gjykuar sipas veprave tona.
- 13 Atëherë, në qoftë se zemrat tona janë ngurtësuar, po, në qoftë se ne i kemi ngurtësuar zemrat tona kundër fjalës, derisa ajo të mos gjendet në ne, atëherë gjendja jonë do të jetë e tmerrshme, pasi atëherë ne do të dënohemi.
- 14 Pasi fjalët tona do të na dënojnë, po, të gjitha veprat tona do të na dënojnë; ne nuk do të gjendemi pa njollë; dhe mendimet tona do të na dënojnë gjithashtu; dhe në këtë gjendje të tmerrshme ne nuk do të guxojmë të shikojmë drejt Perëndisë tonë; dhe ne do të ishim shumë të gëzuar po të mund të urdhëronim shkëmbinj të dhe malet të binin mbi ne që të na fshihnin nga prania e tij.

And Zeezrom began to inquire of them diligently, that he might know more concerning the kingdom of God. And he said unto Alma: What does this mean which Amulek hath spoken concerning the resurrection of the dead, that all shall rise from the dead, both the just and the unjust, and are brought to stand before God to be judged according to their works?

And now Alma began to expound these things unto him, saying: It is given unto many to know the mysteries of God; nevertheless they are laid under a strict command that they shall not impart only according to the portion of his word which he doth grant unto the children of men, according to the heed and diligence which they give unto him.

And therefore, he that will harden his heart, the same receiveth the lesser portion of the word; and he that will not harden his heart, to him is given the greater portion of the word, until it is given unto him to know the mysteries of God until he know them in full.

And they that will harden their hearts, to them is given the lesser portion of the word until they know nothing concerning his mysteries; and then they are taken captive by the devil, and led by his will down to destruction. Now this is what is meant by the chains of hell.

And Amulek hath spoken plainly concerning death, and being raised from this mortality to a state of immortality, and being brought before the bar of God, to be judged according to our works.

Then if our hearts have been hardened, yea, if we have hardened our hearts against the word, inasmuch that it has not been found in us, then will our state be awful, for then we shall be condemned.

For our words will condemn us, yea, all our works will condemn us; we shall not be found spotless; and our thoughts will also condemn us; and in this awful state we shall not dare to look up to our God; and we would fain be glad if we could command the rocks and the mountains to fall upon us to hide us from his presence.

15 Por, kjo nuk mund të jetë; ne duhet të vijmë dhe të qëndrojmë para tij, në lavdinë e tij dhe në pushtetin e tij dhe në fuqinë, madhështinë dhe sundimin e tij dhe të pranojmë me turpin tonë të përjetshëm se të gjitha gjykimet e tij janë të drejta; se ai është i drejtë në të gjitha veprat e tij dhe se ai është i mëshirshëm me fëmijët e njerëzve dhe se ai ka gjithë fuqinë të shpëtojë çdo njeri që beson në emrin e tij dhe sjell fryt që i përshtatet pendimit.

16 Dhe tani vini re, unë ju them juve se atëherë vjen një vdekje, madje një vdekje e dytë që është një vdekje shpirtërore; atëherë është një kohë që kushdo që vdes në mëkatet e tij, përse i përket vdekjes së përkohshme, do të vdesë gjithashtu një vdekje shpirtërore; po, ai do të vdesë edhe për gjërat që i takojnë drejtësisë.

17 Atëherë është koha kur mundimet e tyre do të jenë si një liqen zjarri dhe squfuri, flaka e të cilit ngjitet lart gjithmonë e përgjithmonë; dhe atëherë është koha që ata do të lidhen me zinxhirë në një shkatërrim të përhershëm, sipas fuqisë dhe robërisë së Satanit që i ka nënshtruar ata sipas vullnetit të tij.

18 Atëherë unë ju them juve, se ata do të jenë sikurse të mos ishte bërë ndonjë shëlbim; pasi, ata nuk mund të shëlbohen sipas drejtësisë së Perëndisë; dhe ata nuk mund të vdesin, pasi nuk do të ketë më korrupsion.

19 Tani ndodhi që kur Alma mbaroi së thëni këto fjalë, njerëzit filluan të jenë akoma më të habitur;

20 Por aty ishte njëfarë Antionahu i cili ishte një kryesundimtar mes tyre, që erdhi aty dhe i tha atij: Ç'është kjo që the se njeriu do të ngrihet së vdekuri dhe do të ndryshohet nga kjo gjendje vdekjeje në një gjendje pavdekësie, se shpirti nuk mund të vdesë kurrë?

21 Ç'kuptim ka shkrimi që thotë se Perëndia vuri kerubinë dhe një shpatë të zjarrtë në lindje të kopshtit të Edenit, për të ndaluar që prindërit tanë të parë të hynin dhe të hanin nga fruti i pemës së jetës dhe të jetonin përgjithnjë? Dhe kështu ne po shohim se nuk kishte kurrfarë mundësie që ata të jetonin përgjithnjë.

But this cannot be; we must come forth and stand before him in his glory, and in his power, and in his might, majesty, and dominion, and acknowledge to our everlasting shame that all his judgments are just; that he is just in all his works, and that he is merciful unto the children of men, and that he has all power to save every man that believeth on his name and bringeth forth fruit meet for repentance.

And now behold, I say unto you then cometh a death, even a second death, which is a spiritual death; then is a time that whosoever dieth in his sins, as to a temporal death, shall also die a spiritual death; yea, he shall die as to things pertaining unto righteousness.

Then is the time when their torments shall be as a lake of fire and brimstone, whose flame ascendeth up forever and ever; and then is the time that they shall be chained down to an everlasting destruction, according to the power and captivity of Satan, he having subjected them according to his will.

Then, I say unto you, they shall be as though there had been no redemption made; for they cannot be redeemed according to God's justice; and they cannot die, seeing there is no more corruption.

Now it came to pass that when Alma had made an end of speaking these words, the people began to be more astonished;

But there was one Antionah, who was a chief ruler among them, came forth and said unto him: What is this that thou hast said, that man should rise from the dead and be changed from this mortal to an immortal state, that the soul can never die?

What does the scripture mean, which saith that God placed cherubim and a flaming sword on the east of the garden of Eden, lest our first parents should enter and partake of the fruit of the tree of life, and live forever? And thus we see that there was no possible chance that they should live forever.

- 22 Tani, Alma i tha atij: Kjo është gjëja që isha gati të shpjegoja. Tani ne shohim se Adami ra, sepse hëngri frutin e ndaluar, sipas fjalës së Perëndisë; dhe kështu ne shohim se me rënien e tij, i gjithë njerëzimi u bë një popull i humbur dhe i rënë.
- 23 Dhe tani vini re, unë ju them juve se po të ishte e mundur për Adamin të hante nga fruti i pemës së jetës në atë kohë, nuk do të kishte vdekje dhe fjala do të ishte e pavlefshme, duke e bërë Perëndinë një gënjeshtar, pasi ai tha: Në qoftë se ti e ha, me siguri do të vdesësh.
- 24 Dhe ne shohim se vdekja vjen mbi njerëzimin, po, vdekja, për të cilën foli Amuleku që është vdekja e përkohshme; megjithatë, njeriut iu dha një interval, gjatë të cilit ai mund të pendohej; prandaj kjo jetë u bë një gjendje e përkohshme prove; një kohë për t'u përgatitur që të takojmë Perëndinë; një kohë për t'u përgatitur për atë gjendje pa mbarim, për të cilën folëm ne, e cila është pas ringjalljes së të vdekurve.
- 25 Tani, po të mos ishte për planin e shëlbimit, që u përgatit nga krijimi i botës, mund të mos kishte ringjallje të të vdekurve; por u vendos një plan shëlbimi, i cili do të sjellë ringjalljen e të vdekurve, për të cilën është folur.
- 26 Dhe tani vini re, po të ishte e mundur që prindërit tanë të parë të shkonin dhe të hanin nga pema e jetës, ata do të kishin qenë përherë të mjerë, duke mos pasur një gjendje përgatitore; dhe kështu plani i shëlbimit do të kishte dështuar dhe fjala e Perëndisë do të ishte e pavlefshme, pa pasur efekt.
- 27 Por vini re, nuk u bë kështu; por u caktua që njerëzit duhej të vdisnin; dhe pas vdekjes ata duhet të dalin për gjykim, madje për të njëjtin gjykim për të cilin ne folëm, që është mbarimi.
- 28 Dhe pasi Perëndia caktoi që këto gjëra duhej t'i ndodhin njeriut, vini re, atëherë ai pa se ishte e përshtatshme, që njeriu duhej të dinte në lidhje me gjërat që ai kishte caktuar për ta;
- 29 Prandaj, ai dërgoi engjëj që të bisedonin me ta, që i bënë njerëzit të shihnin lavdinë e tij.

Now Alma said unto him: This is the thing which I was about to explain. Now we see that Adam did fall by the partaking of the forbidden fruit, according to the word of God; and thus we see, that by his fall, all mankind became a lost and fallen people.

And now behold, I say unto you that if it had been possible for Adam to have partaken of the fruit of the tree of life at that time, there would have been no death, and the word would have been void, making God a liar, for he said: If thou eat thou shalt surely die.

And we see that death comes upon mankind, yea, the death which has been spoken of by Amulek, which is the temporal death; nevertheless there was a space granted unto man in which he might repent; therefore this life became a probationary state; a time to prepare to meet God; a time to prepare for that endless state which has been spoken of by us, which is after the resurrection of the dead.

Now, if it had not been for the plan of redemption, which was laid from the foundation of the world, there could have been no resurrection of the dead; but there was a plan of redemption laid, which shall bring to pass the resurrection of the dead, of which has been spoken.

And now behold, if it were possible that our first parents could have gone forth and partaken of the tree of life they would have been forever miserable, having no preparatory state; and thus the plan of redemption would have been frustrated, and the word of God would have been void, taking none effect.

But behold, it was not so; but it was appointed unto men that they must die; and after death, they must come to judgment, even that same judgment of which we have spoken, which is the end.

And after God had appointed that these things should come unto man, behold, then he saw that it was expedient that man should know concerning the things whereof he had appointed unto them;

Therefore he sent angels to converse with them, who caused men to behold of his glory.

30 Dhe që atëherë e tutje, ata filluan të thërritnin në emrin e tij; prandaj Perëndia bisedoi me njerëzit dhe u bëri të njohur atyre planin e shëlbimit, që ishte përgatitur që nga themelimi i botës; dhe këtë ua bëri të ditur sipas besimit dhe pendimit të tyre dhe veprave të shenjta të tyre.

31 Prandaj, ai u dha njerëzve urdhërime, atyre që tanimë kishin shkelur së pari urdhërimet e para sipas gjërave që ishin tokësore dhe duke u bërë si perënditë, duke dalluar të mirën nga e keqja, duke vënë veten në një gjendje veprimi ose duke u vënë në një gjendje veprimi sipas vullneteve dhe dëshirave të tyre, qoftë për të bërë keq ose për të bërë mirë—

32 Prandaj, Perëndia u dha atyre urdhërime, pasi u bëri të ditur planin e shëlbimit, që ata nuk duhej të bënin keq, pasi dënimi për këtë ishte një vdekje e dytë, e cila ishte një vdekje e përhershme përsa u takon gjërave të drejtësisë; pasi mbi këto plani i shëlbimit nuk mund të kishte fuqi, pasi veprat e drejtësisë nuk mund të shkatërroheshin, sipas mirësisë më të lartë të Perëndisë.

33 Por Perëndia u thirri njerëzve në emrin e Birit të tij (pasi ky ishte plani i shëlbimit që ishte përgatitur), duke thënë: Në qoftë se ju do të pendoheni dhe nuk do të ngurtësoni zemrat tuaja, atëherë unë do të kem mëshirë mbi ju, nëpërmjet Birit tim të Vetëmlindur;

34 Prandaj, kushdo që pendohet dhe nuk e ngurtëson zemrën e tij, ai do të këtë të drejtë për mëshirë nëpërmjet Birit tim të Vetëmlindur në një heqje të mëkateve të tij; dhe këta do të hyjnë në prehjen time.

35 Dhe kushdo që do të ngurtësojë zemrën e tij dhe do të bëjë paudhësi, vini re, ju betohem në zemërimin tim, se ai nuk do të hyjë në pushimin tim.

36 Dhe tani vëllezërit e mi, vini re, unë ju them juve se në qoftë se ju do të ngurtësoni zemrat tuaja, ju nuk do të hyni në prehjen e Zotit; prandaj paudhësia juaj e provokon atë, që ai të lëshojë mbi ju zemërimin e tij, sikurse në provokimin e parë, po, sipas fjalës së tij, në provokimin e fundit, sikurse në të parin, në shkatërrimin e përhershëm të shpirtave tuaj; prandaj, sipas fjalës së tij, në vdekjen e fundit, ashtu sikurse në të parën.

And they began from that time forth to call on his name; therefore God conversed with men, and made known unto them the plan of redemption, which had been prepared from the foundation of the world; and this he made known unto them according to their faith and repentance and their holy works.

Wherefore, he gave commandments unto men, they having first transgressed the first commandments as to things which were temporal, and becoming as gods, knowing good from evil, placing themselves in a state to act, or being placed in a state to act according to their wills and pleasures, whether to do evil or to do good—

Therefore God gave unto them commandments, after having made known unto them the plan of redemption, that they should not do evil, the penalty thereof being a second death, which was an everlasting death as to things pertaining unto righteousness; for on such the plan of redemption could have no power, for the works of justice could not be destroyed, according to the supreme goodness of God.

But God did call on men, in the name of his Son, (this being the plan of redemption which was laid) saying: If ye will repent, and harden not your hearts, then will I have mercy upon you, through mine Only Begotten Son;

Therefore, whosoever repenteth, and hardeneth not his heart, he shall have claim on mercy through mine Only Begotten Son, unto a remission of his sins; and these shall enter into my rest.

And whosoever will harden his heart and will do iniquity, behold, I swear in my wrath that he shall not enter into my rest.

And now, my brethren, behold I say unto you, that if ye will harden your hearts ye shall not enter into the rest of the Lord; therefore your iniquity provoketh him that he sendeth down his wrath upon you as in the first provocation, yea, according to his word in the last provocation as well as the first, to the everlasting destruction of your souls; therefore, according to his word, unto the last death, as well as the first.

Dhe tani vëllezërit e mi, duke parë se i dimë këto gjëra dhe se ato janë të vërteta, le të pendohemi dhe të mos ngurtësojmë zemrat tona, që të mos provokojmë Zotin, Perëndinë tonë të lëshojë mbi ne zemërimin e tij në këto urdhërime të tija të dyta që ai na ka dhënë; por le të hyjmë në prehjen e Perëndisë, që është përgatitur sipas fjalës së tij.

And now, my brethren, seeing we know these things, and they are true, let us repent, and harden not our hearts, that we provoke not the Lord our God to pull down his wrath upon us in these his second commandments which he has given unto us; but let us enter into the rest of God, which is prepared according to his word.

Alma 13

- 1 Dhe përsëri, vëllezërit e mi, unë do të desha që ta çoja mendjen tuaj në kohën kur Zoti Perëndi u dha këto urdhërime fëmijëve të tij; dhe unë do të doja që ju të mbani mend që Zoti Perëndi shuguroi priftërinj sipas urdhrimit të tij të shenjtë që ishte sipas urdhrimit të Birit të tij, që t'i mësoheshin popullit këto gjëra.
- 2 Dhe ata priftërinj u shuguruan sipas urdhrimit të Birit të tij, në mënyrë që populli të mund të dinte në çfarë mënyre ta priste Birin e tij për shëlbim.
- 3 Dhe kjo është mënyra sipas së cilës ata u shuguruan—të thirrur dhe të përgatitur, që nga krijimi i botës sipas paraditursë së Perëndisë, për shkak të besimit të tyre të jashtëzakonshëm dhe të veprave të mira; pikësëpari duke i lënë të lirë të zgjidhnin të mirën ose të keqen; prandaj, pasi ata zgjodhën të mirën dhe ushtruan besim jashtëzakonisht të madh, u thirrën me një thirrje të shenjtë, po, me atë thirrje të shenjtë që u përgatit me, dhe sipas, një shëlbimi përgatitor për të tillë.
- 4 Dhe kështu, ata u thirrën në këtë thirrje të shenjtë për shkak të besimit të tyre, ndërsa të tjerët nuk pranonin Shpirtin e Perëndisë për shkak të ngurtësisë së zemrave të tyre dhe të verbërisë së mendjeve të tyre, ndërsa, po të mos ishte për këtë, ata do të mund të gëzonin një privilegj aq të madh, sa vëllezërit e tyre.
- 5 Ose shkurtimisht, së pari ata ishin në të njëjtin nivel me vëllezërit e tyre; kështu kjo thirrje e shenjtë, e përgatitur që nga krijimi i botës, për ata që nuk do të kishin ngurtësuar zemrat e tyre, duke qenë në dhe nëpërmjet flijimit të Birit të Vetëmlindur, i cili qe përgatitur—
- 6 Dhe kështu, duke qenë të thirrur nga kjo thirrje e shenjtë dhe të shuguruar në priftërinë e lartë të urdhrimit të shenjtë të Perëndisë, për t'u mësuar fëmijëve të njerëzve urdhërimet e tij, që edhe ata të mund të hyjnë në pushimin e tij—
- 7 Kjo priftëri e lartë, duke qenë sipas urdhrimit të Birit të tij, urdhër i cili ishte që prej krijimit të botës; ose me fjalë të tjera, duke qenë pa fillim ditësh ose mbarim vitesh, duke qenë e përgatitur nga përjetësia në gjithë përjetësinë, sipas paraditursë së tij të të gjitha gjërave—

Alma 13

And again, my brethren, I would cite your minds forward to the time when the Lord God gave these commandments unto his children; and I would that ye should remember that the Lord God ordained priests, after his holy order, which was after the order of his Son, to teach these things unto the people.

And those priests were ordained after the order of his Son, in a manner that thereby the people might know in what manner to look forward to his Son for redemption.

And this is the manner after which they were ordained—being called and prepared from the foundation of the world according to the foreknowledge of God, on account of their exceeding faith and good works; in the first place being left to choose good or evil; therefore they having chosen good, and exercising exceedingly great faith, are called with a holy calling, yea, with that holy calling which was prepared with, and according to, a preparatory redemption for such.

And thus they have been called to this holy calling on account of their faith, while others would reject the Spirit of God on account of the hardness of their hearts and blindness of their minds, while, if it had not been for this they might have had as great privilege as their brethren.

Or in fine, in the first place they were on the same standing with their brethren; thus this holy calling being prepared from the foundation of the world for such as would not harden their hearts, being in and through the atonement of the Only Begotten Son, who was prepared—

And thus being called by this holy calling, and ordained unto the high priesthood of the holy order of God, to teach his commandments unto the children of men, that they also might enter into his rest—

This high priesthood being after the order of his Son, which order was from the foundation of the world; or in other words, being without beginning of days or end of years, being prepared from eternity to all eternity, according to his foreknowledge of all things—

- 8 Tani, ata u shuguruan në këtë mënyrë—duke u thirrur me një thirrje të shenjtë dhe u shuguruan me një ordinancë të shenjtë, duke marrë përsipër priftërinë e lartë të urdhrit të shenjtë, thirrje, ordinancë dhe priftëri e lartë që s'kanë fillim ose mbarim—
- 9 Kështu ata bëhen priftërinj të lartë përgjithnjë, sipas urdhrit të Birit, të Vetëmlindurit të Atit, i cili s'ka fillim ditësh ose mbarim vitesh, i cili është plot hir, drejtësi dhe vërtetësi. Dhe kështu është. Amen.
- 10 Tani, sikurse thashë në lidhje me urdhrin e shenjtë, ose këtë priftëri të lartë, pati shumë që u shuguruan dhe u bënë priftërinj të lartë të Perëndisë; dhe qe për shkak të besimit të tyre të jashtëzakonshëm dhe pendimit dhe drejtësisë së tyre para Perëndisë, pasi zgjodhën të pendoheshin dhe të punonin me drejtësi, në vend që të mbaronin;
- 11 Prandaj ata u quajtën sipas këtij urdhri të shenjtë dhe u shenjtëruan dhe rrobat e tyre u lanë dhe u zbardhën nëpërmjet gjakut të Qengjit.
- 12 Tani ata, pasi u shenjtëruan nga Fryma e Shenjtë, pasi rrobat e tyre u zbardhën, u bënë të kulluara dhe pa njollë para Perëndisë, nuk mund të shikonin mbi mëkatin përveçse me urrejtje të madhe; dhe pati shumë, jashtëzakonisht shumë, që u pastruan dhe hynë në prehjen e Zotit, Perëndisë së tyre.
- 13 Dhe tani, vëllezërit e mi, unë dua që ju të përuleni para Perëndisë dhe të sillni fryte të përshtatshme për pendim, që edhe ju të mund të hyni në atë prehje.
- 14 Po, përuluni madje sikurse njerëzit në ditët e Melkizedekut, i cili ishte gjithashtu një prift i lartë sipas këtij urdhri të njëjtë, për të cilin unë kam folur dhe që mori përsipër priftërinë e lartë përgjithnjë.
- 15 Dhe qe po ky Melkizedek të cilit Abrahami i pagoi të dhjetat, po, madje edhe ati ynë Abrahami pagoi të dhjetat e një të dhjetës së çdo gjëje që zotëronte.
- 16 Tani, këto ordianca u dhanë sipas kësaj mënyre, kështu që njerëzit të mund të prisnin me padurim Birin e Perëndisë, duke qenë një simbol i urdhrit të tij, ose ai duke qenë urdhri i tij dhe që ata të mund ta prisnin atë me padurim për një heqje të mëkateve të tyre, që ata të mund të hynin në prehjen e Zotit.

Now they were ordained after this manner—being called with a holy calling, and ordained with a holy ordinance, and taking upon them the high priesthood of the holy order, which calling, and ordinance, and high priesthood, is without beginning or end—

Thus they become high priests forever, after the order of the Son, the Only Begotten of the Father, who is without beginning of days or end of years, who is full of grace, equity, and truth. And thus it is. Amen.

Now, as I said concerning the holy order, or this high priesthood, there were many who were ordained and became high priests of God; and it was on account of their exceeding faith and repentance, and their righteousness before God, they choosing to repent and work righteousness rather than to perish;

Therefore they were called after this holy order, and were sanctified, and their garments were washed white through the blood of the Lamb.

Now they, after being sanctified by the Holy Ghost, having their garments made white, being pure and spotless before God, could not look upon sin save it were with abhorrence; and there were many, exceedingly great many, who were made pure and entered into the rest of the Lord their God.

And now, my brethren, I would that ye should humble yourselves before God, and bring forth fruit meet for repentance, that ye may also enter into that rest.

Yea, humble yourselves even as the people in the days of Melchizedek, who was also a high priest after this same order which I have spoken, who also took upon him the high priesthood forever.

And it was this same Melchizedek to whom Abraham paid tithes; yea, even our father Abraham paid tithes of one-tenth part of all he possessed.

Now these ordinances were given after this manner, that thereby the people might look forward on the Son of God, it being a type of his order, or it being his order, and this that they might look forward to him for a remission of their sins, that they might enter into the rest of the Lord.

- 17 Tani, ky Melkizedek ishte një mbret mbi tokën e Salemit; dhe populli i tij ishte futur thellë në paudhësi dhe neveri; po, të gjithë kishin hyrë në udhë të gabuar; ata ishin plot me të gjitha llojet e ligësisë;
- 18 Por Melkizedeku, meqë kishte ushtruar besim të madh dhe pasi mori detyrën e priftërisë së lartë sipas urdhrat të shenjtë të Perëndisë, predikoi pendim te populli i tij. Dhe vini re, ata u penduan dhe Melkizedeku vendosi paqe në tokë në ditët e tij; prandaj ai u quajt princi i paqes, pasi ai ishte mbret i Salemit; dhe ai mbretëroi nën atin e tij.
- 19 Tani, pati shumë para tij dhe gjithashtu pati shumë më pas, por asnjë nuk qe më i madh; prandaj, ai përmendet veçanërisht më shumë;
- 20 Tani, unë nuk kam nevojë t'i përsëris këto gjëra; çfarë kam thënë mund të mjaftojë. Vini re, shkrimet e shenjta janë para jush; në qoftë se ju do t'i shtrembëroni ato, do të jetë për shkatërrimin tuaj.
- 21 Dhe tani ndodhi që kur Alma u tha këto fjalë atyre, ai shtriu dorën e tij drejt tyre dhe thirri me një zë të fuqishëm, duke thënë: Tani është koha që të pendoheni, pasi dita e shëlbimit po afrohet;
- 22 Po, dhe zëri i Zotit nëpërmjet gojës së engjëjve ua shpall atë të gjitha kombeve; po, u shpall se ata mund të kenë lajme të mira të gëzimit të madh; po, dhe ai i ushton këto lajme të gëzueshme mes gjithë popullit të tij, po, madje edhe mes atyre që janë përhapur kudo në faqen e dheut; prandaj ato kanë ardhur te ne.
- 23 Dhe ato na janë bërë të njohura me gjuhë të qartë, që ne mund të kuptojmë dhe të mos të gabojmë; dhe kjo pasi ne jemi endacakë në një vend të huaj; prandaj, ne jemi shumë të favorizuar, pasi i kemi këto lajme të gëzueshme të shpallura te ne, në të gjitha anët e vreshtit tonë.
- 24 Pasi vini re, në këtë kohë engjëjt po ua shpallin shumë njerëzve në tokën tonë; dhe kjo është me qëllim që t'u përgatisë zemrat fëmijëve të njerëzve, që të marrin fjalën e tij në kohën e ardhjes së tij në lavdinë e tij.

Now this Melchizedek was a king over the land of Salem; and his people had waxed strong in iniquity and abomination; yea, they had all gone astray; they were full of all manner of wickedness;

But Melchizedek having exercised mighty faith, and received the office of the high priesthood according to the holy order of God, did preach repentance unto his people. And behold, they did repent; and Melchizedek did establish peace in the land in his days; therefore he was called the prince of peace, for he was the king of Salem; and he did reign under his father.

Now, there were many before him, and also there were many afterwards, but none were greater; therefore, of him they have more particularly made mention.

Now I need not rehearse the matter; what I have said may suffice. Behold, the scriptures are before you; if ye will wrest them it shall be to your own destruction.

And now it came to pass that when Alma had said these words unto them, he stretched forth his hand unto them and cried with a mighty voice, saying: Now is the time to repent, for the day of salvation draweth nigh;

Yea, and the voice of the Lord, by the mouth of angels, doth declare it unto all nations; yea, doth declare it, that they may have glad tidings of great joy; yea, and he doth sound these glad tidings among all his people, yea, even to them that are scattered abroad upon the face of the earth; wherefore they have come unto us.

And they are made known unto us in plain terms, that we may understand, that we cannot err; and this because of our being wanderers in a strange land; therefore, we are thus highly favored, for we have these glad tidings declared unto us in all parts of our vineyard.

For behold, angels are declaring it unto many at this time in our land; and this is for the purpose of preparing the hearts of the children of men to receive his word at the time of his coming in his glory.

25 Dhe tani, ne vetëm presim të dëgjojmë lajmet e gëzueshme që do të na shpallen nëpërmjet gojës së engjëjve, për ardhjen e tij; pasi koha vjen dhe nuk e dimë sesa shpejt. Dhëntë Perëndia që të jetë në ditët e mia; por le të jetë, më shpejt ose më vonë, në të unë do të gëzoj.

26 Dhe do t'u bëhet e njohur njerëzve të drejtë dhe të shenjtë, nga goja e engjëjve, në kohën e ardhjes së tij, që fjalët e etërve tanë të mund të përmbushen, sipas asaj që ata kanë thënë në lidhje me të, që ishte sipas shpirtit të profecisë që ishte në ta.

27 Dhe tani, vëllezërit e mi, unë dëshiroj nga pjesa më e thellë e zemrës sime, po, me padurim të madh madje deri në dhembje, që ju t'i dëgjoni fjalët e mia dhe t'i dëboni mëkatet tuaja dhe të mos e shtyni ditën e pendimit tuaj;

28 Por që ju të përuleni para Zotit dhe të thërrisni në emrin e tij të shenjtë dhe të jeni vigjilentë, dhe të luteni vazhdimisht, që ju të mos tundoheni mbi atë që mund të duroni dhe kështu të udhëhiqeni nga Shpirti i Shenjtë, të bëheni të përulur, të bindur, të nënshtruar, të durueshëm, plot dashuri dhe keqardhje;

29 Të keni besim në Zotin, duke patur shpresë se do të fitoni jetë të përjetshme; duke patur gjithnjë në zemrat tuaja dashurinë e Perëndisë, që të ngriheni në ditën e fundit dhe të hyni në prehjen e tij.

30 Dhe Zoti ju dhëntë pendim, që ju të mos sillni zemërimin e tij mbi ju, që të mos lidheni nga zinxhirët e ferrit, që ju të mos vuani vdekjen e dytë.

31 Dhe Alma i foli popullit edhe shumë fjalë, të cilat nuk janë shkruar në këtë libër.

And now we only wait to hear the joyful news declared unto us by the mouth of angels, of his coming; for the time cometh, we know not how soon. Would to God that it might be in my day; but let it be sooner or later, in it I will rejoice.

And it shall be made known unto just and holy men, by the mouth of angels, at the time of his coming, that the words of our fathers may be fulfilled, according to that which they have spoken concerning him, which was according to the spirit of prophecy which was in them.

And now, my brethren, I wish from the inmost part of my heart, yea, with great anxiety even unto pain, that ye would hearken unto my words, and cast off your sins, and not procrastinate the day of your repentance;

But that ye would humble yourselves before the Lord, and call on his holy name, and watch and pray continually, that ye may not be tempted above that which ye can bear, and thus be led by the Holy Spirit, becoming humble, meek, submissive, patient, full of love and all long-suffering;

Having faith on the Lord; having a hope that ye shall receive eternal life; having the love of God always in your hearts, that ye may be lifted up at the last day and enter into his rest.

And may the Lord grant unto you repentance, that ye may not bring down his wrath upon you, that ye may not be bound down by the chains of hell, that ye may not suffer the second death.

And Alma spake many more words unto the people, which are not written in this book.

Alma 14

- 1 Dhe ndodhi që pasi ai mbaroi së foluri popullit, shumë prej tyre u besuan fjalëve të tij dhe filluan të pendohen dhe të kërkojnë shkrimet e shenjta.
- 2 Por pjesa më e madhe e tyre kishin dëshirë të shkatërronin Almën dhe Amulekun; pasi ishin zemëruar me Almën, për shkak të qartësisë së fjalëve të tij ndaj Zizromit dhe ata thanë gjithashtu se Amuleku i kishte gënjer dhe se kishte sharë ligjin e tyre, ashtu edhe avokatët dhe gjykatësit e tyre.
- 3 Dhe ata ishin zemëruar gjithashtu me Almën dhe Amulekun; dhe për shkak se kishin dëshmuar kaq qartë kundër ligësisë së tyre, ata deshën t'i vrisnin fshehurazi.
- 4 Por ndodhi që ata nuk e bënë; por i morën dhe i lidhën me litarë të fortë dhe i çuan para kryegjykatësit të vendit.
- 5 Dhe njerëzit dolën dhe dëshmuan kundër tyre—duke dëshmuar se ata kishin sharë ligjin dhe ligjtaret dhe gjykatësit e tyre të vendit, dhe gjithashtu gjithë njerëzit që ishin në tokë; dhe dëshmuan gjithashtu se s'kishte veçse një Perëndi dhe se ai do të dërgonte Birin e tij mes popullit, porse ai nuk do t'i shpëtonte ata; dhe shumë gjëra të tilla dëshmuan njerëzit kundër Almës dhe Amulekut. Tani kjo u bë para kryegjykatësit të vendit.
- 6 Dhe ndodhi që Zizromi u habit nga fjalët që u folën; dhe ai gjithashtu dinte në lidhje me verbërinë mendore që ai kishte shkaktuar mes njerëzve me fjalët e tij gënjeshtare; dhe shpirti i tij filloi të ngacmohej nga ndërjegjja për fajin e tij; po, ai filloi të rrethohej nga dhembjet e ferrit.
- 7 Dhe ndodhi që ai filloi t'i thërriste popullit, duke thënë: Vini re, unë kam faj dhe këta njerëz janë pa njollë para Perëndisë. Dhe që nga ajo kohë e tutje, ai filloi të përgjerohej për ta; por ata e shanin atë, duke thënë: A je ti gjithashtu i pushtuar nga djalli? Dhe pështynin mbi të dhe e dëbuan nga mesi i tyre, dhe gjithashtu të gjithë ata që besonin në fjalët që u thanë nga Alma dhe Amuleku; dhe i dëbuan ata dhe dërguan njerëz që t'i qëllonin me gurë.

Alma 14

And it came to pass after he had made an end of speaking unto the people many of them did believe on his words, and began to repent, and to search the scriptures.

But the more part of them were desirous that they might destroy Alma and Amulek; for they were angry with Alma, because of the plainness of his words unto Zeezrom; and they also said that Amulek had lied unto them, and had reviled against their law and also against their lawyers and judges.

And they were also angry with Alma and Amulek; and because they had testified so plainly against their wickedness, they sought to put them away privily.

But it came to pass that they did not; but they took them and bound them with strong cords, and took them before the chief judge of the land.

And the people went forth and witnessed against them—testifying that they had reviled against the law, and their lawyers and judges of the land, and also of all the people that were in the land; and also testified that there was but one God, and that he should send his Son among the people, but he should not save them; and many such things did the people testify against Alma and Amulek. Now this was done before the chief judge of the land.

And it came to pass that Zeezrom was astonished at the words which had been spoken; and he also knew concerning the blindness of the minds, which he had caused among the people by his lying words; and his soul began to be harrowed up under a consciousness of his own guilt; yea, he began to be encircled about by the pains of hell.

And it came to pass that he began to cry unto the people, saying: Behold, I am guilty, and these men are spotless before God. And he began to plead for them from that time forth; but they reviled him, saying: Art thou also possessed with the devil? And they spit upon him, and cast him out from among them, and also all those who believed in the words which had been spoken by Alma and Amulek; and they cast them out, and sent men to cast stones at them.

- 8 Dhe ata sollën bashkëshortet dhe fëmijët e tyre së bashku dhe këdo që besonte ose që ishte mësuar të besonte në fjalën e Perëndisë, ata bënë që ata të hidheshin në zjarr; dhe ata sollën gjithashtu analet e tyre që përmbanin shkrimet e shenjta dhe i hodhën ato gjithashtu në zjarr, që të mund të digjeshin dhe të shkatërroheshin nga zjarri.
- 9 Dhe ndodhi që ata morën Almën dhe Amulekun dhe i çuan në vendin e martirizimit, që ata të mund të dëshmonin shkatërrimin e këtyre që digjeshin nga zjarri.
- 10 Dhe kur Amuleku pa dhimbjet e grave dhe të fëmijëve që po digjeshin në zjarr, vuajti edhe ai; dhe ai i tha Almës: Si mund ta dëshmojmë këtë pamje të tmerrshme? Prandaj, le të shtrijmë duart tona dhe të ushtrojmë fuqinë e Perëndisë që gjendet në ne dhe t'i shpëtojmë nga flakët.
- 11 Por Alma i tha atij: Shpirti më detyron që unë të mos e shtrij dorën time; pasi vër re, Zoti i pranon ata te vetja e tij, në lavdi; dhe ai lejon që ata ta bëjnë këtë gjë, ose që njerëzit t'ua bëjnë atyre këtë gjë, sipas ngurtësisë së zemrave të tyre, që gjykimet që ai do të zbatojë kundër tyre në zemërimin e tij të jenë të drejta; dhe gjaku i të pafajshmit do të qëndrojë si një dëshmi kundër tyre, po, dhe do të thërrasë me fuqi kundër tyre ditën e fundit.
- 12 Tani Amuleku i tha Almës: Vër re, ndoshta ata do të na djegin edhe ne.
- 13 Dhe Alma tha: U bëftë sipas vullnetit të Zotit. Por, vër re, puna jonë nuk ka mbaruar; prandaj ata nuk na djegin.
- 14 Tani ndodhi që kur trupat e atyre që u hodhën në zjarr u dogjën dhe gjithashtu analet që u hodhën së bashku me ta, kryegjykatësi i vendit erdhi dhe qëndroi para Almës dhe Amulekut, ndërsa ata ishin të lidhur; dhe ai i qëlloi në faqe me dorën e tij dhe u tha atyre: Pas asaj që keni parë, a do t'i predikoni përsëri këtij populli se do të hidhen në një liqen zjarri dhe squfuri?

And they brought their wives and children together, and whosoever believed or had been taught to believe in the word of God they caused that they should be cast into the fire; and they also brought forth their records which contained the holy scriptures, and cast them into the fire also, that they might be burned and destroyed by fire.

And it came to pass that they took Alma and Amulek, and carried them forth to the place of martyrdom, that they might witness the destruction of those who were consumed by fire.

And when Amulek saw the pains of the women and children who were consuming in the fire, he also was pained; and he said unto Alma: How can we witness this awful scene? Therefore let us stretch forth our hands, and exercise the power of God which is in us, and save them from the flames.

But Alma said unto him: The Spirit constraineth me that I must not stretch forth mine hand; for behold the Lord receiveth them up unto himself, in glory; and he doth suffer that they may do this thing, or that the people may do this thing unto them, according to the hardness of their hearts, that the judgments which he shall exercise upon them in his wrath may be just; and the blood of the innocent shall stand as a witness against them, yea, and cry mightily against them at the last day.

Now Amulek said unto Alma: Behold, perhaps they will burn us also.

And Alma said: Be it according to the will of the Lord. But, behold, our work is not finished; therefore they burn us not.

Now it came to pass that when the bodies of those who had been cast into the fire were consumed, and also the records which were cast in with them, the chief judge of the land came and stood before Alma and Amulek, as they were bound; and he smote them with his hand upon their cheeks, and said unto them: After what ye have seen, will ye preach again unto this people, that they shall be cast into a lake of fire and brimstone?

- 15 Vini re, ju e patë se nuk kishit fuqi të shpëtonit ata që u hodhën në zjarr; as Perëndia nuk i shpëtoi, sepse ata ishin të besimit tuaj. Dhe gjykatësi i qëlloi përsëri në faqe dhe pyeti: Ç'thoni për veten tuaj?
- 16 Tani, ky gjykatës ishte i urdhrit dhe besimit të Nehorit, i cili vrau Gideonin.
- 17 Dhe ndodhi që Alma dhe Amuleku nuk iu përgjigjën fare; dhe ai i qëlloi përsëri dhe ua dorëzoi rojave, që të hidheshin në burg.
- 18 Dhe pasi ata qenë në burg për tri ditë, shkuan shumë ligjtarë, dhe gjykatës, dhe priftërinj, dhe mësues, që ishin të besimit të Nehorit; dhe ata shkuan në burg për t'i parë dhe i pyetën mbi shumë çështje, por ata nuk iu përgjigjën fare.
- 19 Dhe ndodhi që gjykatësi qëndroi para tyre dhe tha: Pse nuk u përgjigjeni fjalëve të këtij populli? A nuk e dini ju se unë kam fuqi t'ju hedh mes flakëve? Dhe ai i urdhëroi të flisnin; por ata nuk u përgjigjën fare.
- 20 Dhe ndodhi që ata ikën dhe shkuan në punët e tyre, por erdhën përsëri të nesërmen; dhe gjykatësi i qëlloi përsëri në faqe. Dhe shumë erdhën dhe i qëlluan ata, duke thënë: A do të qëndroni përsëri dhe të gjykoni këtë popull dhe të dënoni ligjin tonë? Në qoftë se keni fuqi kaq të madhe, përse nuk e çlironi veten tuaj?
- 21 Dhe shumë gjëra të tilla u thanë atyre, duke kërcëllitur dhëmbët kundër tyre dhe duke pështyrë mbi ta dhe duke thënë: Si do të dukemi kur të mallkohemi?
- 22 Dhe shumë gjëra të tilla, po, të gjitha llojet e gjërave të tilla u thanë atyre; dhe kështu për shumë ditë u tallën me ta. Dhe i lanë pa ushqim, që ata të kishin uri dhe pa ujë që të kishin etje; dhe ua morën veshjet duke i lënë lakuriq; dhe kështu ata qenë lidhur me litarë të fortë dhe mbaheshin në burg.

Behold, ye see that ye had not power to save those who had been cast into the fire; neither has God saved them because they were of thy faith. And the judge smote them again upon their cheeks, and asked: What say ye for yourselves?

Now this judge was after the order and faith of Nehor, who slew Gideon.

And it came to pass that Alma and Amulek answered him nothing; and he smote them again, and delivered them to the officers to be cast into prison.

And when they had been cast into prison three days, there came many lawyers, and judges, and priests, and teachers, who were of the profession of Nehor; and they came in unto the prison to see them, and they questioned them about many words; but they answered them nothing.

And it came to pass that the judge stood before them, and said: Why do ye not answer the words of this people? Know ye not that I have power to deliver you up unto the flames? And he commanded them to speak; but they answered nothing.

And it came to pass that they departed and went their ways, but came again on the morrow; and the judge also smote them again on their cheeks. And many came forth also, and smote them, saying: Will ye stand again and judge this people, and condemn our law? If ye have such great power why do ye not deliver yourselves?

And many such things did they say unto them, gnashing their teeth upon them, and spitting upon them, and saying: How shall we look when we are damned?

And many such things, yea, all manner of such things did they say unto them; and thus they did mock them for many days. And they did withhold food from them that they might hunger, and water that they might thirst; and they also did take from them their clothes that they were naked; and thus they were bound with strong cords, and confined in prison.

- 23 Dhe ndodhi që pasi vuajtën kështu për shumë ditë (dhe që në ditën e dymbëdhjetë, në muajin e dhjetë, në vitin e dhjetë të mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit) që kryegjykatësi i vendit Amonihah dhe shumë nga mësuesit e tyre dhe ligjtarët e tyre, shkuan brenda në burg, ku ndodheshin Alma dhe Amuleku të lidhur me litarë.
- 24 Dhe kryegjykatësi qëndroi para tyre dhe i qëllloi përsëri, dhe u tha: Në qoftë se ju keni fuqinë e Perëndisë çlirohuni nga këta rripa dhe atëherë ne do të besojmë se Zoti do ta shkatërrojë këtë popull, sipas fjalëve tuaja.
- 25 Dhe ndodhi që ata të gjithë shkuan dhe i qëlluan, duke thënë të njëjtat fjalë, madje deri tek i fundit; dhe kur i fundit u foli atyre, fuqia e Perëndisë që mbi Almën dhe Amulekun dhe ata u ngritën dhe qëndruan në këmbë.
- 26 Dhe Alma thirri duke thënë: Deri kur do t'i vuajmë këto fatkeqësi të mëdha, O Zot? O Zot na jep fuqi sipas besimit tonë që është në Krisht, madje deri në çlirim. Dhe ata këputën litarët me të cilët ishin lidhur; dhe kur njerëzit e panë këtë, ata filluan t'ia mbathnin, pasi frika e shkatërrimit kishte ardhur mbi ta.
- 27 Dhe ndodhi që kaq e madhe që frika e tyre, sa ata ranë përdhe dhe nuk mund të arrinin deri te dera e jashtme e burgut; dhe toka u drodh fuqishëm dhe muret e burgut u çanë, kështu që ata ranë përdhe; dhe kryegjykatësi dhe ligjtarët, dhe priftërinjtë, dhe mësuesit, të cilët qëlluan Almën dhe Amulekun, u vranë nga shembja e tyre.
- 28 Dhe Alma dhe Amuleku dolën nga burgu pa pësuar dëm; pasi Zoti u dha atyre fuqi, sipas besimit të tyre që ishte në Krisht. Dhe ata dolën menjëherë nga burgu; dhe ishin çliruar nga rripat e tyre; dhe burgu ishte shembur përdhe dhe çdo shpirt brenda mureve të tij, me përjashtim të Almës dhe të Amulekut, u vra; dhe ata shkuan menjëherë brenda në qytet.

And it came to pass after they had thus suffered for many days, (and it was on the twelfth day, in the tenth month, in the tenth year of the reign of the judges over the people of Nephi) that the chief judge over the land of Ammonihah and many of their teachers and their lawyers went in unto the prison where Alma and Amulek were bound with cords.

And the chief judge stood before them, and smote them again, and said unto them: If ye have the power of God deliver yourselves from these bands, and then we will believe that the Lord will destroy this people according to your words.

And it came to pass that they all went forth and smote them, saying the same words, even until the last; and when the last had spoken unto them the power of God was upon Alma and Amulek, and they rose and stood upon their feet.

And Alma cried, saying: How long shall we suffer these great afflictions, O Lord? O Lord, give us strength according to our faith which is in Christ, even unto deliverance. And they broke the cords with which they were bound; and when the people saw this, they began to flee, for the fear of destruction had come upon them.

And it came to pass that so great was their fear that they fell to the earth, and did not obtain the outer door of the prison; and the earth shook mightily, and the walls of the prison were rent in twain, so that they fell to the earth; and the chief judge, and the lawyers, and priests, and teachers, who smote upon Alma and Amulek, were slain by the fall thereof.

And Alma and Amulek came forth out of the prison, and they were not hurt; for the Lord had granted unto them power, according to their faith which was in Christ. And they straightway came forth out of the prison; and they were loosed from their bands; and the prison had fallen to the earth, and every soul within the walls thereof, save it were Alma and Amulek, was slain; and they straightway came forth into the city.

29 Tani populli, pasi dëgjoi një zhurmë të madhe, erdhi duke vrapuar tok në turma, për të ditur shkakun e saj; dhe kur panë Almën dhe Amulekun duke dalë nga burgu dhe se muret e tij kishin rënë përdhe, i zuri një frikë e madhe dhe ia mbathën nga prania e Almës dhe Amulekut, madje, ashtu si një dhi ikën me vrap me kecat e saj nga dy luanë; dhe kështu ikën ata nga prania e Almës dhe e Amulekut.

Now the people having heard a great noise came running together by multitudes to know the cause of it; and when they saw Alma and Amulek coming forth out of the prison, and the walls thereof had fallen to the earth, they were struck with great fear, and fled from the presence of Alma and Amulek even as a goat fleeth with her young from two lions; and thus they did flee from the presence of Alma and Amulek.

Alma 15

- 1 Dhe ndodhi që Alma dhe Amuleku u urdhëruan të largoheshin nga ai qytet; dhe ata u nisën dhe arritën madje në tokën e Sidomit; dhe vini re, aty gjetën të gjithë njerëzit që kishin ikur nga vendi i Amonihah, që ishin dëbuar dhe zënë me gurë, sepse besuan në fjalët e Almës.
- 2 Dhe ata u treguan atyre çdo gjë që u kishte ndodhur bashkëshorteve dhe fëmijëve të tyre dhe gjithashtu në lidhje me ta dhe fuqinë e tyre të çlirimit.
- 3 Dhe gjithashtu Zizromi shtrihej i sëmurë në Sidom, me një ethe djegëse që iu shkaktua nga vuajtjet e mëdha të mendjes së tij për shkak të ligësisë së tij, pasi mendonte se Alma dhe Amuleku nuk ishin më; dhe ai mendonte se ata ishin vrarë për shkak të paudhësisë së tij. Dhe ky mëkat i madh dhe shumë mëkate të tjera të tij ia brenë mendjen, derisa vuajtja iu bë jashtëzakonisht e rëndë, pa pasur çlirim; prandaj ai filloi të digjej me një djegie përvëluese.
- 4 Tani, kur dëgjoi se Alma dhe Amuleku ishin në tokën e Sidomit, zemra e tij filloi të merrte guxim; dhe ai u dërgoi atyre menjëherë një mesazh, duke iu lutur që të shkonin tek ai.
- 5 Dhe ndodhi që ata shkuan menjëherë, duke iu bindur mesazhit që u dërgoi atyre; dhe ata shkuan brenda në shtëpinë e Zizromit; dhe e gjetën atë mbi shtratin e tij, të sëmurë, të vënë poshtë me një ethe përvëluese; dhe se gjithashtu, mendja e tij ishte shumë e lënduar për shkak të paudhësive të tij; dhe kur i pa ata, u shtriu dorën dhe i luti ta shëronin.
- 6 Dhe ndodhi që Alma, duke e zënë për dore i tha atij: A beson në fuqinë e Krishtit për shpëtim?
- 7 Dhe ai iu përgjigj dhe tha: Po, unë besoj të gjitha fjalët që ti më ke mësuar.
- 8 Dhe Alma tha: Në qoftë se beson në shëlbimin e Krishtit, ti mund të shërohesh.
- 9 Dhe ai tha: Po, unë besoj sipas fjalëve të tua.

Alma 15

And it came to pass that Alma and Amulek were commanded to depart out of that city; and they departed, and came out even into the land of Sidom; and behold, there they found all the people who had departed out of the land of Ammonihah, who had been cast out and stoned, because they believed in the words of Alma.

And they related unto them all that had happened unto their wives and children, and also concerning themselves, and of their power of deliverance.

And also Zeezrom lay sick at Sidom, with a burning fever, which was caused by the great tribulations of his mind on account of his wickedness, for he supposed that Alma and Amulek were no more; and he supposed that they had been slain because of his iniquity. And this great sin, and his many other sins, did harrow up his mind until it did become exceedingly sore, having no deliverance; therefore he began to be scorched with a burning heat.

Now, when he heard that Alma and Amulek were in the land of Sidom, his heart began to take courage; and he sent a message immediately unto them, desiring them to come unto him.

And it came to pass that they went immediately, obeying the message which he had sent unto them; and they went in unto the house unto Zeezrom; and they found him upon his bed, sick, being very low with a burning fever; and his mind also was exceedingly sore because of his iniquities; and when he saw them he stretched forth his hand, and besought them that they would heal him.

And it came to pass that Alma said unto him, taking him by the hand: Believest thou in the power of Christ unto salvation?

And he answered and said: Yea, I believe all the words that thou hast taught.

And Alma said: If thou believest in the redemption of Christ thou canst be healed.

And he said: Yea, I believe according to thy words.

10 Dhe atëherë Alma i thirri Zotit, duke thënë: O Zot, Perëndia ynë, ki mëshirë për këtë njeri dhe shëroje sipas besimit të tij që është në Krisht.

11 Dhe, kur Alma i tha këto fjale, Zizromi u hodh më këmbë dhe filloi të ecte; dhe kjo gjë u bë për habinë e madhe të të gjithë njerëzve; dhe ndodhia e kësaj ngjarjeje u përhap në të gjithë tokën e Sidomit.

12 Dhe Alma ia pagëzoi Zizromin Zotit; dhe që atëherë e tutje ai filloi të predikonte mes njerëzve.

13 Dhe Alma vendosi një kishë në tokën e Sidomit dhe shenjtëroi priftërinj dhe mësues në tokë, për të pagëzuar ndaj Zotit cilindo që deshi të pagëzohej.

14 Dhe ndodhi që ata qenë shumë; pasi erdhën nga e gjithë krahina përreth Sidomit dhe u pagëzuan.

15 Por, sa për popullin që ishte në tokën Amoniha, ata akoma mbetën një popull zemërgur dhe kokëfortë; dhe nuk u penduan për mëkatet e tyre, duke ia ngarkuar tërë fuqinë e Almës dhe të Amulekut djallit; pasi ata ishin të besimit të Nehorit dhe nuk besonin në pendimin e mëkateve të tyre.

16 Dhe ndodhi që Alma dhe Amuleku, Amuleku pasi kishte hequr dorë nga i gjithë ari dhe argjendi i tij dhe nga gjërat e çmueshme të tij që kishte në tokën e Amonihës për fjalën e Perëndisë, duke mos u pranuar më nga ata që kishin qenë njëherë miqtë e tij dhe gjithashtu nga i ati dhe nga farefisi i tij;

17 Prandaj, pasi Alma themeloi kishën në Sidom, duke parë një ndalim të madh, po, duke parë se njerëzit kishin ndaluar dhe nuk ishin më kryelartë në zemrat e tyre dhe se kishin filluar të pendohen para Perëndisë, dhe se kishin filluar të mblidhen së bashku në vendet e tyre të shenjta, për ta adhuruar Perëndinë para altarit, syhapur dhe duke u lutur vazhdimisht, që ata të mund të çlirohen nga Satani, nga vdekja dhe nga shkatërrimi—

18 Tani, sikurse thashë, Alma duke parë të gjitha këto gjëra, prandaj e mori Amulekun dhe vajti në tokën e Zarahemlës dhe e çoi në shtëpinë e vet, dhe e ndihmoi në vështirësitë e tij dhe e fuqizoi në Zotin.

And then Alma cried unto the Lord, saying: O Lord our God, have mercy on this man, and heal him according to his faith which is in Christ.

And when Alma had said these words, Zeezrom leaped upon his feet, and began to walk; and this was done to the great astonishment of all the people; and the knowledge of this went forth throughout all the land of Sidom.

And Alma baptized Zeezrom unto the Lord; and he began from that time forth to preach unto the people.

And Alma established a church in the land of Sidom, and consecrated priests and teachers in the land, to baptize unto the Lord whosoever were desirous to be baptized.

And it came to pass that they were many; for they did flock in from all the region round about Sidom, and were baptized.

But as to the people that were in the land of Ammonihah, they yet remained a hard-hearted and a stiffnecked people; and they repented not of their sins, ascribing all the power of Alma and Amulek to the devil; for they were of the profession of Nehor, and did not believe in the repentance of their sins.

And it came to pass that Alma and Amulek, Amulek having forsaken all his gold, and silver, and his precious things, which were in the land of Ammonihah, for the word of God, he being rejected by those who were once his friends and also by his father and his kindred;

Therefore, after Alma having established the church at Sidom, seeing a great check, yea, seeing that the people were checked as to the pride of their hearts, and began to humble themselves before God, and began to assemble themselves together at their sanctuaries to worship God before the altar, watching and praying continually, that they might be delivered from Satan, and from death, and from destruction—

Now as I said, Alma having seen all these things, therefore he took Amulek and came over to the land of Zarahemla, and took him to his own house, and did administer unto him in his tribulations, and strengthened him in the Lord.

19 Dhe kështu mbaroi viti i dhjetë i mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit.

And thus ended the tenth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Alma 16

- 1 Dhe ndodhi në vitin e njëmbëdhjetë të mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit, në ditën e pestë të muajit të dytë, pas një periudhe të gjatë paqeje në tokën e Zarahemlës, pasi nuk kishte patur as luftëra as grindje për një numër të caktuar vitesh, madje deri ditën e pestë, të muajit të dytë, të vitit të njëmbëdhjetë, u dëgjua një thirrje lufte në tërë vendin.
- 2 Pasi vini re, ushtritë e Lamanitëve kishin ardhur nga ana e vendit të shkretë, brenda kufijve të vendit, madje brenda në qytetin Amonihah dhe filluan të vrisnin njerëzit dhe të shkatërronin qytetin.
- 3 Dhe tani ndodhi, para se Nefitët të mund të ngrinin një ushtri të mjaftueshme që t'i nxirrnin jashtë vendit, ata i kishin shkatërruar njerëzit që ishin në qytetin e Amonihës dhe gjithashtu edhe disa rreth e rrotull kufijve të Noeut dhe morën robër disa të tjerë në vendin e shkretë.
- 4 Tani, ndodhi që Nefitët donin të merrnin ata që u morën robër dhe që u çuan në vendin e shkretë.
- 5 Prandaj, ai që ishte caktuar kryekapiten i ushtrive të Nefitëve (dhe emri i tij ishte Zoram dhe ai kishte dy djem të quajtur Lehi dhe Aha)—tani Zorami dhe dy bijtë e tij, duke e ditur që Alma ishte prift i lartë i kishës dhe pasi kishin dëgjuar se ai kishte shpirtin e profecisë, prandaj ata shkuan tek ai dhe deshën të dinin prej tij se ku Zoti donte që ata të shkonin në vendin e shkretë në kërkim të vëllezërve të tyre të cilët ishin marrë robër nga Lamanitët.
- 6 Dhe ndodhi që Alma iu drejtua Zotit për këtë çështje. Dhe Alma u kthye dhe u tha atyre: Vini re, Lamanitët do të kalojnë lumin Sidon në jug të vendit të shkretë, matanë kufijve të tokës së Mantit. Dhe vini re, aty ju do t'i takoni ata, në lindje të lumit Sidon dhe aty Zoti do t'ju dorëzojë vëllezërit tuaj që u morën robër nga Lamanitët.
- 7 Dhe ndodhi që Zorami dhe bijtë e tij kaluan matanë lumit Sidon me ushtritë e tyre dhe marshuan matanë kufijve të Mantit, në jug të vendit të shkretë, që gjendej në anën lindore të lumit Sidon.

Alma 16

And it came to pass in the eleventh year of the reign of the judges over the people of Nephi, on the fifth day of the second month, there having been much peace in the land of Zarahemla, there having been no wars nor contentions for a certain number of years, even until the fifth day of the second month in the eleventh year, there was a cry of war heard throughout the land.

For behold, the armies of the Lamanites had come in upon the wilderness side, into the borders of the land, even into the city of Ammonihah, and began to slay the people and destroy the city.

And now it came to pass, before the Nephites could raise a sufficient army to drive them out of the land, they had destroyed the people who were in the city of Ammonihah, and also some around the borders of Noah, and taken others captive into the wilderness.

Now it came to pass that the Nephites were desirous to obtain those who had been carried away captive into the wilderness.

Therefore, he that had been appointed chief captain over the armies of the Nephites, (and his name was Zoram, and he had two sons, Lehi and Aha)—now Zoram and his two sons, knowing that Alma was high priest over the church, and having heard that he had the spirit of prophecy, therefore they went unto him and desired of him to know whither the Lord would that they should go into the wilderness in search of their brethren, who had been taken captive by the Lamanites.

And it came to pass that Alma inquired of the Lord concerning the matter. And Alma returned and said unto them: Behold, the Lamanites will cross the river Sidon in the south wilderness, away up beyond the borders of the land of Manti. And behold there shall ye meet them, on the east of the river Sidon, and there the Lord will deliver unto thee thy brethren who have been taken captive by the Lamanites.

And it came to pass that Zoram and his sons crossed over the river Sidon, with their armies, and marched away beyond the borders of Manti into the south wilderness, which was on the east side of the river Sidon.

8 Dhe aty ranë mbi ushtritë e Lamanitëve dhe Lamanitët u shpartalluan, dhe u dëbuan në vendin e shkretë; dhe ata morën vëllezërit e tyre që ishin zënë robër nga Lamanitët dhe nuk pati asnjë shpirt që nuk u shpëtua, nga ata që ishin zënë robër. Dhe ata u sollën nga vëllezërit e tyre për të zotëruar tokat e tyre.

9 Dhe kështu mbaroi viti i njëmbëdhjetë i gjykatësve, Lamanitët u dëbuan jashtë vendit dhe populli i Amonihës u shkatërrua; po, çdo shpirt i gjallë i Amonihësve u shkatërrua dhe gjithashtu qyteti i tyre i madh të cilin ata thonin se Perëndia nuk mund ta shkatërronte, për shkak të madhësisë së tij.

10 Por vini re, brenda një dite ai u shkretua; dhe kufomat u copëtuan nga qentë dhe nga kafshët e egra të vendit të shkretë.

11 Megjithatë, pas shumë ditësh, trupat e vdekur të tyre u mbledhën përsipër faqes së tokës dhe u mbuluan me një shtresë të hollë dheu. Dhe tani kaq e madhe qe era e tyre, sa që njerëzit nuk shkuan të zotëronin tokën e Amonihës për shumë vite. Dhe u quajt Shkretimi i Nehorëve; pasi ata qenë të besimit të Nehorit, që u vranë; dhe tokat e tyre mbetën të shkretuara.

12 Dhe Lamanitët nuk erdhën më të luftonin kundër Nefitëve deri në vitin e katërmëdhjetë të mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit. Dhe kështu për tre vjet populli i Nefit pati paqe të vazhdueshme në tërë vendin.

13 Dhe Alma dhe Amuleku shkuan dhe i predikuan pendim popullit në tempujt e tyre dhe në vendet e shenjta të tyre dhe gjithashtu në sinagogat e tyre që ishin ndërtuar sipas mënyrës së Judenjve.

14 Dhe të gjithë atyre që donin të dëgjonin fjalët e tyre, ata u dhanë vazhdimisht fjalën e Perëndisë, pa dallim njerëzish.

15 Dhe kështu vazhduan Alma dhe Amuleku dhe gjithashtu shumë të tjerë që ishin zgjedhur për punën, për të predikuar fjalën në tërë vendin. Dhe vendosja e kishës u bë e përgjithshme në tërë vendin, në gjithë krahinën rreth e përqark, mes gjithë njerëzve të Nefitëve.

And they came upon the armies of the Lamanites, and the Lamanites were scattered and driven into the wilderness; and they took their brethren who had been taken captive by the Lamanites, and there was not one soul of them had been lost that were taken captive. And they were brought by their brethren to possess their own lands.

And thus ended the eleventh year of the judges, the Lamanites having been driven out of the land, and the people of Ammonihah were destroyed; yea, every living soul of the Ammonihahites was destroyed, and also their great city, which they said God could not destroy, because of its greatness.

But behold, in one day it was left desolate; and the carcasses were mangled by dogs and wild beasts of the wilderness.

Nevertheless, after many days their dead bodies were heaped up upon the face of the earth, and they were covered with a shallow covering. And now so great was the scent thereof that the people did not go in to possess the land of Ammonihah for many years. And it was called Desolation of Nehors; for they were of the profession of Nehor, who were slain; and their lands remained desolate.

And the Lamanites did not come again to war against the Nephites until the fourteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi. And thus for three years did the people of Nephi have continual peace in all the land.

And Alma and Amulek went forth preaching repentance to the people in their temples, and in their sanctuaries, and also in their synagogues, which were built after the manner of the Jews.

And as many as would hear their words, unto them they did impart the word of God, without any respect of persons, continually.

And thus did Alma and Amulek go forth, and also many more who had been chosen for the work, to preach the word throughout all the land. And the establishment of the church became general throughout the land, in all the region round about, among all the people of the Nephites.

- 16 Dhe mes tyre nuk kishte pabarazi; Zoti derdhte Shpirtin e tij në të gjithë faqen e dheut, për të përgatitur mendjet e fëmijëve të njerëzve, ose për të përgatitur zemrat e tyre, të merrnin fjalën që do të mësohej mes tyre në kohën e ardhjes së tij—
- 17 Që ata të mos ngurtësoheshin kundër fjalës, që të mos ishin mosbesues dhe të përfundonin në shkatërrim, por, që të mund ta pranonin fjalën me gëzim dhe si një degë të shartoreshin në hardhinë e vërtetë, që ata të mund të hynin në prehjen e Zotit, Perëndisë së tyre.
- 18 Tani, këta priftërinj që shkuan mes popullit predikuan kundër të gjitha gënjeshtreve dhe mashtrimeve dhe zilive, dhe grindjeve, dhe shpirtligësive, dhe sharjeve, dhe vjedhjeve, grabitjeve, plaçkitjeve, vrasjeve, shkeljeve të kurorës dhe çdo lloj dhënieje pas epsheve, duke thirrur që këto gjëra nuk duhet të bëhen—
- 19 Duke u njoftuar ngjarje që do të ndodhnin së shpejti; po, duke u njoftuar ardhjen e Birit të Perëndisë, vuajtjet dhe vdekjen e tij dhe gjithashtu ringjalljen e të vdekurve.
- 20 Dhe shumë nga njerëzit pyesnin lidhur me vendin ku Biri i Perëndisë do të vinte; dhe iu mësua atyre se ai do t'u shfaqej atyre pas ringjalljes së tij; dhe këtë gjë njerëzit e dëgjonin me gëzim dhe kënaqësi të madhe.
- 21 Dhe tani, pasi kisha ishte vendosur nëpër të gjithë vendin—duke arritur fitoren kundër djallit dhe duke predikuar fjalën e Perëndisë në pastërtinë e saj në gjithë vendin dhe Zoti duke derdhur mbi popullin bekimet e tij—kështu mbaroi viti i katërbëdhjetë i mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit.

And there was no inequality among them; the Lord did pour out his Spirit on all the face of the land to prepare the minds of the children of men, or to prepare their hearts to receive the word which should be taught among them at the time of his coming—

That they might not be hardened against the word, that they might not be unbelieving, and go on to destruction, but that they might receive the word with joy, and as a branch be grafted into the true vine, that they might enter into the rest of the Lord their God.

Now those priests who did go forth among the people did preach against all lyings, and deceivings, and envyings, and strifes, and malice, and revilings, and stealing, robbing, plundering, murdering, committing adultery, and all manner of lasciviousness, crying that these things ought not so to be—

Holding forth things which must shortly come; yea, holding forth the coming of the Son of God, his sufferings and death, and also the resurrection of the dead.

And many of the people did inquire concerning the place where the Son of God should come; and they were taught that he would appear unto them after his resurrection; and this the people did hear with great joy and gladness.

And now after the church had been established throughout all the land—having got the victory over the devil, and the word of God being preached in its purity in all the land, and the Lord pouring out his blessings upon the people—thus ended the fourteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Një rrëfim i bijve të Mosias, të cilët hodhën poshtë të drejtat e tyre ndaj mbretërisë për fjalën e Perëndisë dhe shkuan në vendin e Nefit për t'u predikuar Lamanitëve; vuajtjet dhe çlirimi i tyre—sipas analit të Almës.

Alma 17

- 1 Dhe tani ndodhi që ndërsa Alma po udhëtonte nga toka e Gideonit drejt jugut, larg nga toka e Mantit, vini re, për habinë e tij, ai u takua me bijtë e Mosias, që udhëtonin drejt tokës së Zarahemlës.
- 2 Tani, këta djem të Mosias ishin me Almën kur engjëlli për herë të parë iu shfaq atij; prandaj Alma u gëzua jashtëzakonisht kur pa vëllezërit e tij; dhe çfarë iu shtua edhe më shumë gëzimit të tij, qe se ata ishin akoma vëllezërit e tij në Zot; po, dhe ata ishin përforcuar në njohurinë e së vërtetës; pasi ata ishin njerëz me kuptim të saktë dhe kishin kërkuar me zell shkrimet e shenjta, që ata të mund të dinin fjalën e Perëndisë.
- 3 Por kjo nuk është e gjitha; ata ishin dhënë pas lutjeve të shumta dhe agjërimit; prandaj ata kishin shpirtin e profecisë dhe shpirtin e zbulesës dhe kur i mësuan të tjerët, ata i mësuan me fuqinë dhe autoritetin e Perëndisë.
- 4 Dhe ata kishin qenë duke mësuar fjalën e Perëndisë për hapësirën e katërmëdhjetë viteve mes Lamanitëve, pasi patën shumë sukses, duke sjellë shumë në njohurinë e së vërtetës; po, nga fuqia e fjalëve të tyre shumë u sollën para altarit të Perëndisë, për të thirrur në emrin e tij dhe për të rrëfyer mëkatet e tyre para tij.
- 5 Tani, këto janë rrethanat që i shoqëruan ata në udhëtimet e tyre, pasi ata kishin pasur shumë pikëllime; ata vuajtën shumë, si në trup ashtu dhe në mendje, si uri, etje dhe lodhje dhe gjithashtu shumë luftë në shpirt.
- 6 Tani, këto ishin udhëtimet e tyre: Pasi i morën leje atit të tyre, Mosias, në vitin e parë të gjykatësve; pasi refuzuan mbretërinë që i ati dëshironte t'ua kalonte atyre dhe kjo ishte gjithashtu në mendje të popullit;

An account of the sons of Mosiah, who rejected their rights to the kingdom for the word of God, and went up to the land of Nephi to preach to the Lamanites; their sufferings and deliverance—according to the record of Alma.

Alma 17

And now it came to pass that as Alma was journeying from the land of Gideon southward, away to the land of Manti, behold, to his astonishment, he met with the sons of Mosiah journeying towards the land of Zarahemla.

Now these sons of Mosiah were with Alma at the time the angel first appeared unto him; therefore Alma did rejoice exceedingly to see his brethren; and what added more to his joy, they were still his brethren in the Lord; yea, and they had waxed strong in the knowledge of the truth; for they were men of a sound understanding and they had searched the scriptures diligently, that they might know the word of God.

But this is not all; they had given themselves to much prayer, and fasting; therefore they had the spirit of prophecy, and the spirit of revelation, and when they taught, they taught with power and authority of God.

And they had been teaching the word of God for the space of fourteen years among the Lamanites, having had much success in bringing many to the knowledge of the truth; yea, by the power of their words many were brought before the altar of God, to call on his name and confess their sins before him.

Now these are the circumstances which attended them in their journeyings, for they had many afflictions; they did suffer much, both in body and in mind, such as hunger, thirst and fatigue, and also much labor in the spirit.

Now these were their journeyings: Having taken leave of their father, Mosiah, in the first year of the judges; having refused the kingdom which their father was desirous to confer upon them, and also this was the minds of the people;

7 Megjithatë ata u nisën nga toka e Zarahemlës dhe morën shpatat e tyre dhe shtizat e tyre dhe harqet e tyre, dhe shigjetat e tyre, dhe hobotë e tyre; dhe këtë e bënë që të gjenin ushqim për vete, ndërsa ishin në vendin e shkretë.

8 Dhe kështu u nisën për në vendin e shkretë, me numrat e atyre që kishin zgjedhur, për të shkuar në tokën e Nefit, për t'u predikuar Lamanitëve fjalën e Perëndisë.

9 Dhe ndodhi që ata udhëtuan për shumë ditë nëpër vendin e shkretë dhe agjëruan shumë dhe u lutën shumë, që Zoti t'u jepte një pjesë të Shpirtit të tij, që të shkonte me ta dhe të qëndronte me ta, që të ishin një mjet në duart e Perëndisë për të sjellë, po të ishte e mundur, vëllezërit e tyre Lamanitë në njohurinë e së vërtetës, në njohurinë e poshtërsisë së traditave të etërve të tyre, të cilat nuk ishin të drejta.

10 Dhe ndodhi që Zoti i vizitoi ata me Shpirtin e tij dhe u tha atyre: Ngushëllohuni. Dhe ata u ngushëlluan.

11 Dhe Zoti u tha atyre gjithashtu: Shkoni mes Lamanitëve, vëllezërve tuaj dhe vendosni fjalën time; por duhet të jeni këmbëngulës në durim dhe në hidhërimi, që ju të mund t'u tregoni shembuj të mirë në mua dhe unë do t'ju bëj një mjet në duart e mia për shpëtimin e shumë shpirtave.

12 Dhe ndodhi që zemrat e bijve të Mosias dhe gjithashtu të atyre që shkuan me ta, morën guxim për të shkuar mes Lamanitëve, për t'u shpallur atyre fjalën e Perëndisë.

13 Dhe ndodhi që kur arritën në kufijtë e tokës së Lamanitëve, ata u ndanë dhe u larguan nga njëri-tjetri, duke besuar në Zotin se do të takoheshin përsëri në mbarim të të korrave të tyre, pasi mendonin se e madhe ishte puna që ata kishin ndërmarrë.

Nevertheless they departed out of the land of Zarahemla, and took their swords, and their spears, and their bows, and their arrows, and their slings; and this they did that they might provide food for themselves while in the wilderness.

And thus they departed into the wilderness with their numbers which they had selected, to go up to the land of Nephi, to preach the word of God unto the Lamanites.

And it came to pass that they journeyed many days in the wilderness, and they fasted much and prayed much that the Lord would grant unto them a portion of his Spirit to go with them, and abide with them, that they might be an instrument in the hands of God to bring, if it were possible, their brethren, the Lamanites, to the knowledge of the truth, to the knowledge of the baseness of the traditions of their fathers, which were not correct.

And it came to pass that the Lord did visit them with his Spirit, and said unto them: Be comforted. And they were comforted.

And the Lord said unto them also: Go forth among the Lamanites, thy brethren, and establish my word; yet ye shall be patient in long-suffering and afflictions, that ye may show forth good examples unto them in me, and I will make an instrument of thee in my hands unto the salvation of many souls.

And it came to pass that the hearts of the sons of Mosiah, and also those who were with them, took courage to go forth unto the Lamanites to declare unto them the word of God.

And it came to pass when they had arrived in the borders of the land of the Lamanites, that they separated themselves and departed one from another, trusting in the Lord that they should meet again at the close of their harvest; for they supposed that great was the work which they had undertaken.

- 14 Dhe sigurisht ishte e madhe, pasi ata kishin ndërmarrë që t'i predikonin fjalën e Perëndisë një populli të egër, të ngurtësuar dhe gjakatar; një populli që kënaqej me vrasjen e Nefitëve dhe në grabitjen dhe plaçkitjen e tyre; dhe zemrat e tyre ishin fundosur në pasuri, ose në ar dhe argjend dhe në gurë të çmueshëm; megjithatë, ata përpiqeshin t'i merrnin këto gjëra duke vrarë dhe duke plaçkitur, që të mos punonin për to me duart e tyre.
- 15 Kështu ata ishin një popull shumë përtac, shumë prej të cilëve adhuronin idhuj dhe mallkimi i Perëndisë kishte rënë mbi ta për shkak të traditave të etërve të tyre; megjithatë premtimet e Zotit u ishin ofruar atyre, në kushtet e pendimit.
- 16 Prandaj, ky qe shkak për të cilin bijtë e Mosias e kishin ndërmarrë punën, se ndoshta ata mund t'i sillnin në pendim; se ndoshta do t'i sillnin ata të dinin për planin e shëlbimit.
- 17 Prandaj ata u ndanë njëri nga tjetri dhe shkuan mes tyre, secili njeri vetëm, sipas fjalës dhe fuqisë së Perëndisë që iu dha secilit.
- 18 Tani Amoni, që qe kryetari mes tyre, ose më mirë ai u shërbeu atyre dhe u largua prej tyre pasi i bekoj ata sipas rangut të tyre, pasi u tregoi fjalën e Perëndisë, ose pasi u shërbeu me zell para largimit të tij; dhe kështu ata morën udhën e tyre të veçantë nëpër atë vend.
- 19 Dhe Amoni shkoi në tokën e Ishmaelit, që u quajt kështu sipas bijve të Ishmaelit, të cilët u bënë gjithashtu Lamanitë.
- 20 Dhe ndërsa Amoni hyri në tokën e Ishmaelit dhe Lamanitët e kapën, dhe e lidhën sikurse qe zakoni i tyre të lidhnin të gjithë Nefitët që binin në duart e tyre dhe i çonin para mbretit; dhe kështu lihej në dëshirën e mbretit t'i vriste ata, ose t'i mbante në robëri, ose t'i hidhte në burg, ose t'i nxirrte nga toka e tij, sipas vullnetit dhe dëshirës së tij.
- 21 Dhe kështu Amoni u dërgua para mbretit që mbretëronte në tokën e Ishmaelit; dhe emri i tij ishte Lamoni; dhe ai ishte një pasardhës i Ishmaelit.

And assuredly it was great, for they had undertaken to preach the word of God to a wild and a hardened and a ferocious people; a people who delighted in murdering the Nephites, and robbing and plundering them; and their hearts were set upon riches, or upon gold and silver, and precious stones; yet they sought to obtain these things by murdering and plundering, that they might not labor for them with their own hands.

Thus they were a very indolent people, many of whom did worship idols, and the curse of God had fallen upon them because of the traditions of their fathers; notwithstanding the promises of the Lord were extended unto them on the conditions of repentance.

Therefore, this was the cause for which the sons of Mosiah had undertaken the work, that perhaps they might bring them unto repentance; that perhaps they might bring them to know of the plan of redemption.

Therefore they separated themselves one from another, and went forth among them, every man alone, according to the word and power of God which was given unto him.

Now Ammon being the chief among them, or rather he did administer unto them, and he departed from them, after having blessed them according to their several stations, having imparted the word of God unto them, or administered unto them before his departure; and thus they took their several journeys throughout the land.

And Ammon went to the land of Ishmael, the land being called after the sons of Ishmael, who also became Lamanites.

And as Ammon entered the land of Ishmael, the Lamanites took him and bound him, as was their custom to bind all the Nephites who fell into their hands, and carry them before the king; and thus it was left to the pleasure of the king to slay them, or to retain them in captivity, or to cast them into prison, or to cast them out of his land, according to his will and pleasure.

And thus Ammon was carried before the king who was over the land of Ishmael; and his name was Lamoni; and he was a descendant of Ishmael.

22 Dhe mbreti e pyeti Amonin, në qoftë se ishte dëshira e tij që të jetonte në tokë mes Lamanitëve, ose mes popullit të tij.

23 Dhe Amoni i tha atij: Po, unë dëshiroj të jetoj mes këtij populli për një kohë; po, dhe ndoshta deri ditën që vdes.

24 Dhe ndodhi që mbreti Lamoni qe shumë i kënaqur me Amonin dhe bëri që t'i zgjidheshin rripat; dhe deshi që Amoni të merrte për grua një nga bijat e tij.

25 Por Amoni i tha atij: Jo, por unë do të jem shërbëtori yt. Prandaj Amoni u bë një shërbëtor i mbretit Lamoni. Dhe ndodhi që ai u vendos të ruante me shërbëtorët e tjerë grigjat e Lamoni, sipas zakonisht të Lamanitëve.

26 Dhe pas tri ditësh që ai ishte në shërbim të mbretit, ndërsa ai ishte me shërbëtorët Lamanitë duke shkuar me grigjat e tyre në vendin e ujit, që quhej uji i Sebusit dhe të gjithë Lamanitët çonin grigjat e tyre për t'u dhënë ujë—

27 Prandaj, ndërsa Amoni dhe shërbëtorët e mbretit po çonin grigjat e tyre te ky vend i ujit, vini re, një numër Lamanitësh që kishin qenë aty për t'u dhënë ujë grigjave të tyre, qëndruan dhe shpërndanë grigjat e Amonit dhe të shërbëtorëve të mbretit dhe i shpërndanë kaq shumë, sa ato ikën në shumë drejtime.

28 Tani, shërbëtorët e mbretit filluan të mërmëritnin, duke thënë: Tani mbreti do të na vrasë, ashtu siç bëri me vëllezërit tanë, sepse grigjat e tyre u shpërndanë nga ligësia e këtyre njerëzve. Dhe ata filluan të qanin jashtëzakonisht, duke thënë: Vini re, grigjat tona janë shpërndarë tashmë.

29 Tani, ata qanin nga frika se do të vriteshin. Tani, kur Amoni e pa këtë gjë, zemra e tij u mbush nga gëzimi; pasi tha, unë do t'u tregoj këtyre bashkëshërbëtorëve të mi fuqinë time, ose fuqinë që është në mua, duke ia kthyer këto grigja mbretit, që unë të fitoj zemrat e këtyre bashkëshërbëtorëve të mi, që t'i bëj t'u besojnë fjalëve të mia.

30 Dhe tani këto ishin mendimet e Amonit, kur ai pa pikëllimet e atyre që ai i konsideronte të ishin vëllezër të tij.

And the king inquired of Ammon if it were his desire to dwell in the land among the Lamanites, or among his people.

And Ammon said unto him: Yea, I desire to dwell among this people for a time; yea, and perhaps until the day I die.

And it came to pass that king Lamoni was much pleased with Ammon, and caused that his bands should be loosed; and he would that Ammon should take one of his daughters to wife.

But Ammon said unto him: Nay, but I will be thy servant. Therefore Ammon became a servant to king Lamoni. And it came to pass that he was set among other servants to watch the flocks of Lamoni, according to the custom of the Lamanites.

And after he had been in the service of the king three days, as he was with the Lamanitish servants going forth with their flocks to the place of water, which was called the water of Sebus, and all the Lamanites drive their flocks hither, that they may have water—

Therefore, as Ammon and the servants of the king were driving forth their flocks to this place of water, behold, a certain number of the Lamanites, who had been with their flocks to water, stood and scattered the flocks of Ammon and the servants of the king, and they scattered them insomuch that they fled many ways.

Now the servants of the king began to murmur, saying: Now the king will slay us, as he has our brethren because their flocks were scattered by the wickedness of these men. And they began to weep exceedingly, saying: Behold, our flocks are scattered already.

Now they wept because of the fear of being slain. Now when Ammon saw this his heart was swollen within him with joy; for, said he, I will show forth my power unto these my fellow-servants, or the power which is in me, in restoring these flocks unto the king, that I may win the hearts of these my fellow-servants, that I may lead them to believe in my words.

And now, these were the thoughts of Ammon, when he saw the afflictions of those whom he termed to be his brethren.

- 31 Dhe ndodhi që ai i ngushëlloi ata me fjalët e tij, duke thënë: Vëllezërit e mi, mos u dëshpëroni dhe le të shkojmë në kërkim të grigjave; dhe ne do t'i mbledhim ato së bashku dhe do t'i çojmë përsëri në vendin e ujit; dhe kështu ne do t'i ruajmë grigjat e mbretit dhe ai nuk do të na vrasë.
- 32 Dhe ndodhi që ata shkuan në kërkim të grigjave dhe ndoqën Amonin; dhe shkuan me shpejtësi të madhe dhe mundën t'i mblidhnin grigjat e mbretit, të gjitha së bashku përsëri në vendin e ujit.
- 33 Dhe ata njerëz qëndruan përsëri për të shpërndarë grigjat e tyre; por Amoni u tha vëllezërve të tij: Rrethoni grigjat nga çdo anë që të mos ikin; dhe unë po vete të luftoj me këta njerëz që shpërndajnë grigjat tona.
- 34 Prandaj, ata bënë ashtu si Amoni i urdhëroi dhe ai shkoi dhe qëndroi të luftonte me ata që rrinin pranë ujërave të Sebusit; dhe ata nuk ishin të paktë në numër.
- 35 Prandaj nuk u frikësuan nga Amoni, meqë mendonin se një prej njerëzve të tyre mund ta vriste sipas dëshirës, pasi ata nuk e dinin se Zoti i kishte premtuar Mosias se ai do t'i çlironte bijtë e tij nga duart e tyre; as nuk dinin ndonjë gjë në lidhje me Zotin; prandaj kënaqeshin në shkatërrimin e vëllezërve të tyre; dhe për këtë shkak ata rrinin aty për të shpërndarë grigjat e mbretit.
- 36 Por Amoni shkoi përpara drejt tyre dhe filloi të hidhte gurë me hobenë e tij; po, me fuqi të madhe ai hodhi gurë mes tyre; dhe kështu vrau një numër prej tyre, kaq sa ata filluan të mahniteshin nga fuqia e tij; megjithatë ishin të zemëruar për shkak të vrasjes së vëllezërve të tyre dhe ishin të vendosur se ai duhej të binte; prandaj, duke parë se nuk mund ta qëllonin me gurë, ata iu afruan që ta vrisnin me topuzë.
- 37 Por vini re, që çdo njeriu që ngrinte topuzin për ta qëlluar, Amoni i priste krahët me shpatën e tij; pasi ai u bëri ballë sulmeve të tyre, duke u prerë krahun me tehun e shpatës së tij, kaq shumë, sa ata filluan të mahniteshin dhe t'ia mbathnin nga ai, po, dhe ata nuk qenë të paktë në numër; dhe ai i bëri të iknin me fuqinë e krahut të tij.

And it came to pass that he flattered them by his words, saying: My brethren, be of good cheer and let us go in search of the flocks, and we will gather them together and bring them back unto the place of water; and thus we will preserve the flocks unto the king and he will not slay us.

And it came to pass that they went in search of the flocks, and they did follow Ammon, and they rushed forth with much swiftness and did head the flocks of the king, and did gather them together again to the place of water.

And those men again stood to scatter their flocks; but Ammon said unto his brethren: Encircle the flocks round about that they flee not; and I go and contend with these men who do scatter our flocks.

Therefore, they did as Ammon commanded them, and he went forth and stood to contend with those who stood by the waters of Sebus; and they were in number not a few.

Therefore they did not fear Ammon, for they supposed that one of their men could slay him according to their pleasure, for they knew not that the Lord had promised Mosiah that he would deliver his sons out of their hands; neither did they know anything concerning the Lord; therefore they delighted in the destruction of their brethren; and for this cause they stood to scatter the flocks of the king.

But Ammon stood forth and began to cast stones at them with his sling; yea, with mighty power he did sling stones amongst them; and thus he slew a certain number of them insomuch that they began to be astonished at his power; nevertheless they were angry because of the slain of their brethren, and they were determined that he should fall; therefore, seeing that they could not hit him with their stones, they came forth with clubs to slay him.

But behold, every man that lifted his club to smite Ammon, he smote off their arms with his sword; for he did withstand their blows by smiting their arms with the edge of his sword, insomuch that they began to be astonished, and began to flee before him; yea, and they were not few in number; and he caused them to flee by the strength of his arm.

38 Tani, gjashtë prej tyre ranë nga hobeja, por ai nuk vrau ndonjë me shpatën e tij, përveç kryetarit të tyre; dhe ai preu aq shumë nga krahët e tyre, sa u ngritën kundër tij dhe nuk qenë pak prej tyre.

39 Dhe kur i dëboi larg së andejmi, ai u kthye dhe ata u dhanë ujë grigjave të tyre dhe i çuan pastaj në kullotat e mbretit; dhe pas kësaj shkuan te mbreti duke mbajtur krahët që u prenë nga shpata e Amonit, të atyre që deshën ta vrisnin atë; dhe ato i çuan tek mbreti për t'i dhënë dëshmi të gjërave që kishin bërë.

Now six of them had fallen by the sling, but he slew none save it were their leader with his sword; and he smote off as many of their arms as were lifted against him, and they were not a few.

And when he had driven them afar off, he returned and they watered their flocks and returned them to the pasture of the king, and then went in unto the king, bearing the arms which had been smitten off by the sword of Ammon, of those who sought to slay him; and they were carried in unto the king for a testimony of the things which they had done.

Alma 18

- 1 Dhe ndodhi që mbreti Lamoni bëri që shërbëtorët e tij të dilnin para tij dhe të dëshmonin për të gjitha gjërat që kishin parë në lidhje me çështjen.
- 2 Dhe kur të gjithë dëshmuan mbi gjërat që ata kishin parë dhe kur ai mësoi mbi besnikërinë e Amonit në ruajtjen e grigjave të tij, dhe gjithashtu për fuqinë e madhe të tij gjatë luftimit kundër atyre që u përpoqën ta vrisnin, ai u habit jashtëzakonisht dhe tha: Sigurisht, ky është më shumë se një njeri. Vini re, a nuk është ky Shpirti i Madh që dërgon ndëshkime kaq të mëdha mbi këtë popull, për shkak të vrasjeve të tij?
- 3 Dhe ata iu përgjigjën mbretit dhe thanë: Në është ai Shpirti i Madh ose një njeri, ne nuk e dimë; por këtë gjë e dimë, se ai nuk mund të vritet nga armiqtë e mbretit; ata as nuk mund t'i shpërndajnë grigjat e mbretit kur ai është me ne, për shkak të aftësisë dhe të fuqisë së tij të madhe; prandaj, ne e dimë se ai është një mik i mbretit. Dhe tani, O mbret, ne nuk besojmë se një njeri ka fuqi kaq të madhe, pasi e dimë se ai nuk mund të vritet.
- 4 Dhe tani, kur mbreti i dëgjoi këto fjalë, ai u tha atyre: Tani e di se ai është Shpirti i Madh; dhe se ai ka zbritur tani për të ruajtur jetën tuaj, kështu që të mos ju vras ju siç bëra me vëllezërit tuaj. Tani, ky është Shpirti i Madh për të cilin etërit tanë folën.
- 5 Tani, kjo qe tradita e Lamoni, që ai kishte marrë nga i ati, se ekzistonte një Shpirt i Madh. Megjithëse besonin në një Shpirt të Madh, ata kujtonin se çdo gjë që bënë ishte e drejtë; megjithatë, Lamoni filloi të frikësohej jashtëzakonisht se kishte bërë gabim që kishte vranë shërbëtorët e tij.
- 6 Pasi ai kishte vranë shumë prej tyre, sepse vëllezërit e tyre u kishin shpërndarë grigjat në vendin me ujë; dhe kështu, sepse grigjat e tyre u shpërndanë, ata u vranë.
- 7 Tani, ishte praktikë e këtyre Lamanitëve të qëndronin pranë ujërave të Sebusit, për të shpërndarë grigjat e njerëzve, kështu që ata të mund të çonin në tokën e tyre shumë prej atyre që ishin shpërndarë dhe kjo lloj plaçkitjeje ishte praktikë mes tyre.

Alma 18

And it came to pass that king Lamoni caused that his servants should stand forth and testify to all the things which they had seen concerning the matter.

And when they had all testified to the things which they had seen, and he had learned of the faithfulness of Ammon in preserving his flocks, and also of his great power in contending against those who sought to slay him, he was astonished exceedingly, and said: Surely, this is more than a man. Behold, is not this the Great Spirit who doth send such great punishments upon this people, because of their murders?

And they answered the king, and said: Whether he be the Great Spirit or a man, we know not; but this much we do know, that he cannot be slain by the enemies of the king; neither can they scatter the king's flocks when he is with us, because of his expertness and great strength; therefore, we know that he is a friend to the king. And now, O king, we do not believe that a man has such great power, for we know he cannot be slain.

And now, when the king heard these words, he said unto them: Now I know that it is the Great Spirit; and he has come down at this time to preserve your lives, that I might not slay you as I did your brethren. Now this is the Great Spirit of whom our fathers have spoken.

Now this was the tradition of Lamoni, which he had received from his father, that there was a Great Spirit. Notwithstanding they believed in a Great Spirit, they supposed that whatsoever they did was right; nevertheless, Lamoni began to fear exceedingly, with fear lest he had done wrong in slaying his servants;

For he had slain many of them because their brethren had scattered their flocks at the place of water; and thus, because they had had their flocks scattered they were slain.

Now it was the practice of these Lamanites to stand by the waters of Sebus to scatter the flocks of the people, that thereby they might drive away many that were scattered unto their own land, it being a practice of plunder among them.

- 8 Dhe ndodhi që mbreti Lamoni i pyeti shërbëtorët e tij, duke thënë: Ku është ky njeri që ka fuqi kaq të madhe?
- 9 Dhe ata i thanë atij: Vër re, ai po ushqen kuajt e tu. Tani, mbreti i kishte urdhëruar shërbëtorët e tij para se të çonin grigjat për t'u dhënë ujë, që ata duhej të përgatitnin kuajt dhe karrot e tij, për ta çuar atë në tokën e Nefit; pasi ishte caktuar që në tokën e Nefit të bëhej një festë e madhe nga i ati i Lamoni, që ishte mbret mbi të gjithë vendin.
- 10 Tani kur mbreti Lamoni dëgjoi që Amoni po bënte gati kuajt dhe karrot e tij u çudit edhe më shumë, për shkak të besnikërisë së Amonit duke thënë: Sigurisht nuk ka qenë ndonjë shërbëtor mes gjithë shërbëtorëve të mi, që të ketë qenë kaq besnik sa ky njeri; pasi ai mban mend madje të gjitha urdhërimet e mia dhe i zbaton ato.
- 11 Tani unë e di me siguri se ky është Shpirti i Madh dhe dëshiroj që ai të vijë tek unë, por unë nuk guxoj.
- 12 Dhe ndodhi që kur Amoni përgatiti kuajt dhe karrot për mbretin dhe shërbëtorët e tij, ai shkoi te mbreti dhe pa se pamja e mbretit kishte ndryshuar; prandaj, ai qe gati të largohej nga prania e tij.
- 13 Dhe një nga shërbëtorët i tha: Rabbanah, që është, ose që do të thotë, i fuqishëm ose mbret i madh, pasi i konsideronin mbretërit e tyre të ishin të fuqishëm; dhe kështu ai i tha atij: Rabbanah, mbreti dëshiron që ti të rrish.
- 14 Prandaj, Amoni u kthye nga mbreti dhe i tha: Çfarë dëshiron që të bëj për ty, O mbret? Dhe mbreti nuk iu përgjigj për hapësirën e një ore, sipas kohës së tyre, pasi ai nuk dinte se çfarë t'i thoshte.
- 15 Dhe ndodhi që Amoni i tha atij përsëri: Çfarë dëshiron prej meje? Por mbreti nuk iu përgjigj.

And it came to pass that king Lamoni inquired of his servants, saying: Where is this man that has such great power?

And they said unto him: Behold, he is feeding thy horses. Now the king had commanded his servants, previous to the time of the watering of their flocks, that they should prepare his horses and chariots, and conduct him forth to the land of Nephi; for there had been a great feast appointed at the land of Nephi, by the father of Lamoni, who was king over all the land.

Now when king Lamoni heard that Ammon was preparing his horses and his chariots he was more astonished, because of the faithfulness of Ammon, saying: Surely there has not been any servant among all my servants that has been so faithful as this man; for even he doth remember all my commandments to execute them.

Now I surely know that this is the Great Spirit, and I would desire him that he come in unto me, but I durst not.

And it came to pass that when Ammon had made ready the horses and the chariots for the king and his servants, he went in unto the king, and he saw that the countenance of the king was changed; therefore he was about to return out of his presence.

And one of the king's servants said unto him, Rabbanah, which is, being interpreted, powerful or great king, considering their kings to be powerful; and thus he said unto him: Rabbanah, the king desireth thee to stay.

Therefore Ammon turned himself unto the king, and said unto him: What wilt thou that I should do for thee, O king? And the king answered him not for the space of an hour, according to their time, for he knew not what he should say unto him.

And it came to pass that Ammon said unto him again: What desirest thou of me? But the king answered him not.

16 Dhe ndodhi që Amoni, duke qenë i mbushur me Shpirtin e Perëndisë, si rrjedhim ai i kuptoi mendimet e mbretit. Dhe ai i tha atij: A mos është se ke dëgjuar që unë mbrojta shërbëtorët e tu dhe grigjat e tua dhe vrava shtatë nga vëllezërit e tyre me hobenë dhe me shpatën dhe preva krahët e të tjerëve për të mbrojtur grigjat e tua dhe shërbëtorët e tu; vër re, a mos është kjo gjë që ta shkakton mrekullimin tënd?

17 Unë po të them, çfarë është që mrekullohesh kaq shumë? Shiko, unë jam njeri dhe jam shërbëtori yt; prandaj, çdo gjë që ti dëshiron që është e drejtë, atë unë do ta bëj.

18 Tani, kur mbreti i dëgjoi këto fjalë, u mrekullua përsëri, pasi ai pa që Amoni mund të kuptonte mendimet e tij; por megjithatë, mbreti Lamoni hapi gojën e tij dhe i tha atij: Kush je ti? A je ti ai Shpirt i Madh, që di të gjitha gjërat?

19 Amoni iu përgjigj dhe i tha atij: Jo, nuk jam.

20 Dhe mbreti tha: Si i di ti mendimet e zemrës sime? Ti mund të flasësh lirisht dhe të më thuash në lidhje me këto gjëra; dhe më thuaj edhe me çfarë fuqie vrave dhe preve krahët e vëllezërve të mi që shpërndanë grigjat e mia—

21 Dhe tani, në qoftë se do të më tregosh në lidhje me këto gjëra, çdo gjë që ti dëshiron do të ta jap; dhe po qe nevoja, unë do të të mbroj me ushtritë e mia; por unë e di se ti je më i fuqishëm se të gjitha ato, megjithatë, çdo gjë që ti dëshiron prej meje, unë do të ta jap.

22 Tani, Amoni duke qenë i urtë, por i padëmshëm, i tha mbretit Lamoni: A do t'i dëgjosh fjalët e mia, në qoftë se unë të tregoj se me cilën fuqi i bëj këto gjëra? Dhe kjo është gjëja që unë dëshiroj prej teje.

23 Dhe mbreti iu përgjigj dhe tha: Po, unë do t'u besoj të gjitha fjalëve të tua. Dhe kështu ai u zu me dinakëri.

24 Dhe Amoni filloi t'i fliste me guxim dhe i tha atij: A beson ti se ka një Perëndi?

25 Dhe ai iu përgjigj dhe i tha atij: Nuk e di se çfarë do të thotë kjo.

26 Dhe atëherë Amoni tha: A beson ti se ka një Shpirt të Madh?

And it came to pass that Ammon, being filled with the Spirit of God, therefore he perceived the thoughts of the king. And he said unto him: Is it because thou hast heard that I defended thy servants and thy flocks, and slew seven of their brethren with the sling and with the sword, and smote off the arms of others, in order to defend thy flocks and thy servants; behold, is it this that causeth thy marvelings?

I say unto you, what is it, that thy marvelings are so great? Behold, I am a man, and am thy servant; therefore, whatsoever thou desirest which is right, that will I do.

Now when the king had heard these words, he marveled again, for he beheld that Ammon could discern his thoughts; but notwithstanding this, king Lamoni did open his mouth, and said unto him: Who art thou? Art thou that Great Spirit, who knows all things?

Ammon answered and said unto him: I am not.

And the king said: How knowest thou the thoughts of my heart? Thou mayest speak boldly, and tell me concerning these things; and also tell me by what power ye slew and smote off the arms of my brethren that scattered my flocks—

And now, if thou wilt tell me concerning these things, whatsoever thou desirest I will give unto thee; and if it were needed, I would guard thee with my armies; but I know that thou art more powerful than all they; nevertheless, whatsoever thou desirest of me I will grant it unto thee.

Now Ammon being wise, yet harmless, he said unto Lamoni: Wilt thou hearken unto my words, if I tell thee by what power I do these things? And this is the thing that I desire of thee.

And the king answered him, and said: Yea, I will believe all thy words. And thus he was caught with guile.

And Ammon began to speak unto him with boldness, and said unto him: Believest thou that there is a God?

And he answered, and said unto him: I do not know what that meaneth.

And then Ammon said: Believest thou that there is a Great Spirit?

27 Dhe ai tha: Po.

28 Dhe Amoni tha: Ky është Perëndia. Dhe Amoni i tha përsëri atij: A beson ti se ky Shpirt i Madh që është Perëndia, krijoi të gjitha gjërat që janë në qiell dhe në tokë?

29 Dhe ai tha: Po, unë besoj se ai ka krijuar të gjitha gjërat që janë në tokë; por unë nuk di për qiejt.

30 Dhe Amoni i tha atij: Qielli është një vend ku banon Perëndia dhe të gjithë engjëjt e tij të shenjtë.

31 Dhe mbreti Lamoni tha: A është sipër tokës?

32 Dhe Amoni tha: Po, dhe ai shikon poshtë mbi të gjithë fëmijët e njerëzve; dhe ai di të gjitha mendimet dhe qëllimet e zemrës; pasi nga dora e tij të gjitha u krijuan që nga fillimi.

33 Dhe mbreti Lamoni tha: Unë u besoj të gjitha këtyre gjërave që the. A je i dërguar nga Perëndia?

34 Amoni i tha atij: Unë jam një njeri; dhe njeriu në fillim u krijua sipas shëmbëlltyrës së Perëndisë dhe unë jam thirrur nga Shpirti i tij i Shenjtë për t'i mësuar këto gjëra këtij populli; që ata të sillen në një njohuri të asaj që është e drejtë dhe e vërtetë;

35 Dhe një pjesë e atij Shpirti gjendet në mua dhe më jep njohuri dhe gjithashtu fuqi sipas besimit dhe dëshirave të mia që janë në Perëndinë.

36 Tani, pasi Amoni tha këto fjalë, ai filloi me krijimin e botës dhe gjithashtu krijimin e Adamit; dhe i tha atij të gjitha gjërat në lidhje me rënien e njeriut dhe i përsëriti, dhe vendosi para tij analet dhe shkrimet e shenjta të popullit, të cilat ishin thënë nga profetët, madje deri në kohën që ati i tyre Lehi u largua nga Jeruzalemi.

37 Dhe ai gjithashtu u tregoi atyre me hollësi (domethënë mbretit dhe shërbëtorëve të tij) të gjitha udhëtimet e etërve të tyre në vendin e shkretë dhe të gjitha vuajtjet e tyre nga uria dhe etja dhe mundimet e tyre, dhe kështu me radhë.

38 Dhe ai gjithashtu u tregoi atyre me hollësi në lidhje me rebelimet e Lamanit dhe Lemuelit dhe të bijve të Ishmaelit, po, të gjitha rebelimet e tyre ua tregoi atyre; dhe u paraqiti të gjitha analet dhe shkrimet e shenjta, që nga koha që Lehi u largua nga Jeruzalemi deri në kohën e sotme.

And he said, Yea.

And Ammon said: This is God. And Ammon said unto him again: Believest thou that this Great Spirit, who is God, created all things which are in heaven and in the earth?

And he said: Yea, I believe that he created all things which are in the earth; but I do not know the heavens.

And Ammon said unto him: The heavens is a place where God dwells and all his holy angels.

And king Lamoni said: Is it above the earth?

And Ammon said: Yea, and he looketh down upon all the children of men; and he knows all the thoughts and intents of the heart; for by his hand were they all created from the beginning.

And king Lamoni said: I believe all these things which thou hast spoken. Art thou sent from God?

Ammon said unto him: I am a man; and man in the beginning was created after the image of God, and I am called by his Holy Spirit to teach these things unto this people, that they may be brought to a knowledge of that which is just and true;

And a portion of that Spirit dwelleth in me, which giveth me knowledge, and also power according to my faith and desires which are in God.

Now when Ammon had said these words, he began at the creation of the world, and also the creation of Adam, and told him all the things concerning the fall of man, and rehearsed and laid before him the records and the holy scriptures of the people, which had been spoken by the prophets, even down to the time that their father, Lehi, left Jerusalem.

And he also rehearsed unto them (for it was unto the king and to his servants) all the journeyings of their fathers in the wilderness, and all their sufferings with hunger and thirst, and their travail, and so forth.

And he also rehearsed unto them concerning the rebellions of Laman and Lemuel, and the sons of Ishmael, yea, all their rebellions did he relate unto them; and he expounded unto them all the records and scriptures from the time that Lehi left Jerusalem down to the present time.

39 Por, kjo nuk është e gjitha; pasi ai u paraqiti atyre planin e shëlbimit, që u përgatit që nga krijimi i botës; dhe ai u bëri të ditur gjithashtu në lidhje me ardhjen e Krishtit dhe të gjitha veprat e Zotit ua bëri ai të ditura atyre.

40 Dhe ndodhi që pasi ai tha të gjitha këto gjëra dhe ia paraqiti ato mbretit, mbreti u besoi të gjitha fjalëve të tij.

41 Dhe ai filloi t'i thërriste Zotit, duke thënë: O Zot, ki mëshirë; sipas mëshirës tënde të pamasë që ti ke patur për popullin e Nefit, ki mëshirë për mua dhe për popullin tim.

42 Dhe tani, kur tha këtë, ai ra përdhe sikur të ishte i vdekur.

43 Dhe ndodhi që shërbëtorët e tij e morën dhe e dërguan te bashkëshortja e tij, dhe e vunë mbi një shtrat; dhe për hapësirën e dy ditëve dhe dy netëve ai qëndroi si të ishte i vdekur; dhe bashkëshortja e tij dhe bijtë e tij, dhe bijat e tij e vajtuan sipas mënyrës së Lamanitëve, duke qarë shumë për humbjen e tij.

But this is not all; for he expounded unto them the plan of redemption, which was prepared from the foundation of the world; and he also made known unto them concerning the coming of Christ, and all the works of the Lord did he make known unto them.

And it came to pass that after he had said all these things, and expounded them to the king, that the king believed all his words.

And he began to cry unto the Lord, saying: O Lord, have mercy; according to thy abundant mercy which thou hast had upon the people of Nephi, have upon me, and my people.

And now, when he had said this, he fell unto the earth, as if he were dead.

And it came to pass that his servants took him and carried him in unto his wife, and laid him upon a bed; and he lay as if he were dead for the space of two days and two nights; and his wife, and his sons, and his daughters mourned over him, after the manner of the Lamanites, greatly lamenting his loss.

Alma 19

- 1 Dhe ndodhi që pas dy ditësh dhe dy netësh, ata ishin gati ta merrnin trupin e tij dhe ta vendosnin në një varr që e kishin bërë me qëllim që të varrosnin të vdekurit e tyre.
- 2 Tani mbretëresha, pasi kishte dëgjuar për famën e Amonit, kështu që ajo dërgoi dhe dëshiroi që ai të vinte tek ajo.
- 3 Dhe ndodhi që Amoni bëri ashtu siç u urdhërua dhe vajti tek mbretëresha dhe dëshiroi të dinte se çfarë ajo donte që ai të bënte.
- 4 Dhe ajo i tha atij: Shërbëtorët e burrit tim më kanë bërë të ditur se ti je profet i një Perëndie të shenjtë dhe se ti ke fuqi të bësh shumë vepra të fuqishme në emrin e tij;
- 5 Prandaj, në qoftë se është kështu, unë do të doja që ti të shkosh dhe të shohësh bashkëshortin tim, pasi ai është shtrirë mbi shtratin e tij për hapësirën e dy ditëve dhe dy netëve; dhe disa thonë se nuk ka vdekur, kurse të tjerët thonë se ai ka vdekur dhe qelbet dhe se duhet vendosur në një varr; por sa për veten time, për mua, ai nuk qelbet.
- 6 Tani, kjo ishte çfarë donte Amoni, pasi ai e dinte se mbreti Lamoni ishte nën fuqinë e Perëndisë; ai e dinte se veli i errët e mosbesimit po dëbohej nga mendja e tij dhe drita që ndriçonte mendjen e tij, që ishte drita e lavdisë së Perëndisë, e cila ishte një dritë e mrekullueshme e mirësisë së tij—po, kjo dritë i kishte futur kaq gëzim në shpirtin e tij, sa ia kishte zhdukur renë e errësirës dhe drita e jetës së përhershme ndriçonte në shpirtin e tij, po, ai e dinte se kjo e kishte mundur trupin e tij natyror dhe ai ishte rrëmbyer në Perëndinë—
- 7 Prandaj, ajo që mbretëresha dëshironte prej tij, ishte dëshira e tij e vetme. Prandaj, ai shkoi të shihte mbretin, ashtu si mbretëresha dëshironte nga ai; dhe pa mbretin dhe e dinte se ai nuk kishte vdekur.
- 8 Dhe ai i tha mbretëreshës: Ai nuk ka vdekur, por po fle në Perëndi dhe nesër do të ngrihet përsëri; prandaj mos e varros.
- 9 Dhe Amoni i tha asaj: A e beson ti këtë? Dhe ajo i tha atij: Unë nuk kam pasur dëshmitarë përveç fjalës tënde dhe fjalës së shërbëtorëve tanë; megjithatë, unë besoj se do të jetë ashtu sikurse the ti.

Alma 19

And it came to pass that after two days and two nights they were about to take his body and lay it in a sepulchre, which they had made for the purpose of burying their dead.

Now the queen having heard of the fame of Ammon, therefore she sent and desired that he should come in unto her.

And it came to pass that Ammon did as he was commanded, and went in unto the queen, and desired to know what she would that he should do.

And she said unto him: The servants of my husband have made it known unto me that thou art a prophet of a holy God, and that thou hast power to do many mighty works in his name;

Therefore, if this is the case, I would that ye should go in and see my husband, for he has been laid upon his bed for the space of two days and two nights; and some say that he is not dead, but others say that he is dead and that he stinketh, and that he ought to be placed in the sepulchre; but as for myself, to me he doth not stink.

Now, this was what Ammon desired, for he knew that king Lamoni was under the power of God; he knew that the dark veil of unbelief was being cast away from his mind, and the light which did light up his mind, which was the light of the glory of God, which was a marvelous light of his goodness—yea, this light had infused such joy into his soul, the cloud of darkness having been dispelled, and that the light of everlasting life was lit up in his soul, yea, he knew that this had overcome his natural frame, and he was carried away in God—

Therefore, what the queen desired of him was his only desire. Therefore, he went in to see the king according as the queen had desired him; and he saw the king, and he knew that he was not dead.

And he said unto the queen: He is not dead, but he sleepeth in God, and on the morrow he shall rise again; therefore bury him not.

And Ammon said unto her: Believest thou this? And she said unto him: I have had no witness save thy word, and the word of our servants; nevertheless I believe that it shall be according as thou hast said.

- 10 Dhe Amoni i tha asaj: E bekuar qofsh për shkak të besimit tënd të jashtëzakonshëm; unë po të them ty, grua, nuk ka pasur një besim të tillë kaq të madh mes gjithë njerëzve të Nefitëve.
- 11 Dhe ndodhi që ajo qëndroi dhe e gdhiu pranë shtratit të bashkëshortit të saj, që nga ajo kohë deri të nesërmen në kohën që Amoni kishte caktuar që ai të ngrihej.
- 12 Dhe ndodhi që sipas fjalëve të Amonit ai u ngrit; dhe si u ngrit, shtriu dorën e tij në drejtim të gruas dhe tha: I bekuar qoftë emri i Perëndisë dhe e bekuar je ti.
- 13 Pasi, aq me siguri sa ti je gjallë, vër re, unë kam parë Shëlbuesin tim; dhe ai do të vijë dhe do të lindë nga një grua; dhe ai do të shëlbojë gjithë njerëzimin që beson në emrin e tij. Tani, pasi tha këto fjalë, zemra e tij u mbush brenda tij dhe ra përsëri nga gëzimi dhe kështu ra edhe mbretëresha, duke u mposhtur nga Shpirti.
- 14 Tani Amoni, duke parë Shpirtin e Zotit të derdhur sipas lutjeve të tij mbi Lamanitët, vëllezërit e tij që kishin qenë shkaku i kaq shumë zie mes Nefitëve, ose mes gjithë njerëzve të Zotit për shkak të paudhësive të tyre dhe traditave të tyre, ai ra në gjunjë dhe filloi të derdhte shpirtin e tij në lutje dhe në falënderime ndaj Perëndisë, për sa ai kishte bërë për vëllezërit e tij; dhe ai gjithashtu u mposht nga gëzimi; dhe kështu që të tre ranë përdhe.
- 15 Tani, kur shërbëtorët e mbretit panë se ata ranë përdhe, edhe ata filluan t'i thërritnin Perëndisë, pasi frika e Zotit kishte ardhur mbi ta gjithashtu, pasi ishin ata që qëndruan para mbretit dhe i dëshmuan atij në lidhje me fuqinë e madhe të Amonit.
- 16 Dhe ndodhi që ata thirrën në emrin e Zotit, në fuqinë e tyre, madje derisa të gjithë ranë përdhe, me përjashtim të një gruaje Lamanite, emri i së cilës ishte Abish; dhe ajo duke qenë e kthyer në besim te Zoti prej shumë vjetësh, për shkak të një vegimi të pazakontë të atit të saj—

And Ammon said unto her: Blessed art thou because of thy exceeding faith; I say unto thee, woman, there has not been such great faith among all the people of the Nephites.

And it came to pass that she watched over the bed of her husband, from that time even until that time on the morrow which Ammon had appointed that he should rise.

And it came to pass that he arose, according to the words of Ammon; and as he arose, he stretched forth his hand unto the woman, and said: Blessed be the name of God, and blessed art thou.

For as sure as thou livest, behold, I have seen my Redeemer; and he shall come forth, and be born of a woman, and he shall redeem all mankind who believe on his name. Now, when he had said these words, his heart was swollen within him, and he sunk again with joy; and the queen also sunk down, being overpowered by the Spirit.

Now Ammon seeing the Spirit of the Lord poured out according to his prayers upon the Lamanites, his brethren, who had been the cause of so much mourning among the Nephites, or among all the people of God because of their iniquities and their traditions, he fell upon his knees, and began to pour out his soul in prayer and thanksgiving to God for what he had done for his brethren; and he was also overpowered with joy; and thus they all three had sunk to the earth.

Now, when the servants of the king had seen that they had fallen, they also began to cry unto God, for the fear of the Lord had come upon them also, for it was they who had stood before the king and testified unto him concerning the great power of Ammon.

And it came to pass that they did call on the name of the Lord, in their might, even until they had all fallen to the earth, save it were one of the Lamanitish women, whose name was Abish, she having been converted unto the Lord for many years, on account of a remarkable vision of her father—

- 17 Kështu, pasi ishte kthyer në besim te Zoti dhe asnjëherë nuk e kishte bërë të ditur atë, prandaj, kur ajo pa se të gjithë shërbëtorët e Lamonit ranë përdhe dhe gjithashtu zonja e saj, mbretëresha, dhe mbreti dhe Amoni ishin shtrirë përdhe, ajo e dinte se ishte fuqia e Perëndisë; dhe duke menduar se kjo mundësi, duke ia bërë të ditur popullit se ç'u kishte ndodhur atyre, se të parit e kësaj skene do t'i bënte ata të besonin në fuqinë e Perëndisë, prandaj ajo vrapoi nga shtëpia në shtëpi, duke ua bërë atë të njohur njerëzve.
- 18 Dhe ata filluan të mblidhen së bashku në shtëpinë e mbretit. Dhe aty erdhi një turmë dhe për habinë e tyre ata panë mbretin dhe mbretëreshën dhe shërbëtorët e tyre të shtrirë përdhe; dhe që të gjithë të shtrirë siç ishin, dukeshin sikur kishin vdekur; dhe ata panë gjithashtu Amonin dhe panë se ai ishte një Nefit.
- 19 Dhe tani njerëzit filluan të pëshpëritnin mes tyre; disa thonin se ishte një e keqe e madhe që kishte ardhur mbi ta, ose mbi mbretin dhe shtëpinë e tij, sepse ai kishte lejuar që Nefiti të qëndronte në tokë.
- 20 Por, të tjerët i qortuan, duke thënë: Mbreti e solli këtë të keqe mbi shtëpinë e tij, sepse ai vrau shërbëtorët e tij, të cilët kishin patur grigjat e tyre të shpërndara tek ujërat e Sebusit.
- 21 Dhe ata gjithashtu u qortuan nga ata njerëz që kishin qëndruar tek ujërat e Sebusit dhe shpërndanë grigjat që i përkisnin mbretit, pasi ata ishin zemëruar me Amonin për shkak të numrit të vëllezërve të tyre që ai kishte vrarë tek ujërat e Sebusit, ndërsa po mbronin grigjat e mbretit.
- 22 Tani, njëri prej tyre, vëllai i të cilit qe vrarë nga shpata e Amonit, duke qenë jashtëzakonisht i zemëruar me Amonin, nxori shpatën e tij dhe vajti drejt Amonit që t'i binte me të, për ta vrarë; dhe si e ngriti shpatën për ta qëlluar, vini re, ai ra përdhe i vdekur.
- 23 Tani ne shohim se Amoni nuk mund të vritej, pasi Zoti i kishte thënë Mosias, atit të tij: Unë do ta kursej atë dhe do të jetë për të, sipas besimit tënd—prandaj Mosia ia besoi atë Zotit.

Thus, having been converted to the Lord, and never having made it known, therefore, when she saw that all the servants of Lamoni had fallen to the earth, and also her mistress, the queen, and the king, and Ammon lay prostrate upon the earth, she knew that it was the power of God; and supposing that this opportunity, by making known unto the people what had happened among them, that by beholding this scene it would cause them to believe in the power of God, therefore she ran forth from house to house, making it known unto the people.

And they began to assemble themselves together unto the house of the king. And there came a multitude, and to their astonishment, they beheld the king, and the queen, and their servants prostrate upon the earth, and they all lay there as though they were dead; and they also saw Ammon, and behold, he was a Nephite.

And now the people began to murmur among themselves; some saying that it was a great evil that had come upon them, or upon the king and his house, because he had suffered that the Nephite should remain in the land.

But others rebuked them, saying: The king hath brought this evil upon his house, because he slew his servants who had had their flocks scattered at the waters of Sebus.

And they were also rebuked by those men who had stood at the waters of Sebus and scattered the flocks which belonged to the king, for they were angry with Ammon because of the number which he had slain of their brethren at the waters of Sebus, while defending the flocks of the king.

Now, one of them, whose brother had been slain with the sword of Ammon, being exceedingly angry with Ammon, drew his sword and went forth that he might let it fall upon Ammon, to slay him; and as he lifted the sword to smite him, behold, he fell dead.

Now we see that Ammon could not be slain, for the Lord had said unto Mosiah, his father: I will spare him, and it shall be unto him according to thy faith—therefore, Mosiah trusted him unto the Lord.

- 24 Dhe ndodhi që kur turma pa se njeriu që ngriti shpatën për të vrarë Amonin ra i vdekur, frika erdhi mbi të gjithë ata dhe nuk guxonin të zgjatnin duart që ta preknin atë, ose ndonjë prej atyre që kishte rënë; dhe ata filluan të çuditen përsëri mes tyre se ç'mund të ishte shkaku i kësaj fuqie të madhe, ose ç'kuptim kishin të gjitha këto gjëra.
- 25 Dhe ndodhi që kishte shumë mes tyre që thanë se Amoni ishte Shpirti i Madh dhe të tjerë thanë se ai ishte dërguar nga Shpirti i Madh;
- 26 Por disa qortonin të gjithë të tjerët, duke thënë se ai ishte një përbindësh që ishte dërguar nga Nefitët për t'i munduar ata.
- 27 Dhe kishte edhe disa prej tyre që thanë se Amoni qe dërguar nga Shpirti i Madh për t'u shkaktuar vuajtje për shkak të paudhësive të tyre; dhe se qe Shpirti i Madh që ishte kujdesur gjithnjë për Nefitët, që i kishte çliruar gjithmonë nga duart e tyre; dhe ata thanë se qe ky Shpirti i Madh që kishte shkatërruar kaq shumë prej vëllezërve të tyre, Lamanitëve.
- 28 Dhe kështu, grindja mes tyre filloi të bëhej jashtëzakonisht e rreptë. Dhe ndërsa ata po ziheshin kështu, erdhi shërbëtorja që bëri që turma të mblidhej së bashku dhe ajo, kur pa grindjen që po zhvillohej mes turmës, ishte jashtëzakonisht e pikëlluar, madje deri në lot.
- 29 Dhe ndodhi që ajo shkoi dhe e mori mbretëreshën për dore, që ndoshta të mund ta ngrinte nga toka; dhe, porsa ia preku dorën, ajo u ngrit dhe qëndroi më këmbë dhe thirri me zë të lartë, duke thënë: O Jezus i bekuar, që më shpëtove nga një ferr i tmerrshëm! O Perëndi i bekuar, ki mëshirë për këtë popull!
- 30 Dhe pasi tha këto, ajo përplasi duart e saj, pasi qe plot gëzim dhe tha shumë fjalë që nuk u kuptuan; dhe pasi bëri këtë gjë, ajo mori mbretin, Lamonin, për dore dhe vini re, ai u ngrit dhe qëndroi më këmbë.
- 31 Dhe ai menjëherë, duke parë grindjen mes popullit të tij, shkoi dhe filloi t'i qortonte dhe t'u mësonte fjalët që kishte dëgjuar nga goja e Amonit; dhe të gjithë ata që dëgjuan fjalët e tij besuan dhe u kthyen në besim te Zoti.

And it came to pass that when the multitude beheld that the man had fallen dead, who lifted the sword to slay Ammon, fear came upon them all, and they durst not put forth their hands to touch him or any of those who had fallen; and they began to marvel again among themselves what could be the cause of this great power, or what all these things could mean.

And it came to pass that there were many among them who said that Ammon was the Great Spirit, and others said he was sent by the Great Spirit;

But others rebuked them all, saying that he was a monster, who had been sent from the Nephites to torment them.

And there were some who said that Ammon was sent by the Great Spirit to afflict them because of their iniquities; and that it was the Great Spirit that had always attended the Nephites, who had ever delivered them out of their hands; and they said that it was this Great Spirit who had destroyed so many of their brethren, the Lamanites.

And thus the contention began to be exceedingly sharp among them. And while they were thus contending, the woman servant who had caused the multitude to be gathered together came, and when she saw the contention which was among the multitude she was exceedingly sorrowful, even unto tears.

And it came to pass that she went and took the queen by the hand, that perhaps she might raise her from the ground; and as soon as she touched her hand she arose and stood upon her feet, and cried with a loud voice, saying: O blessed Jesus, who has saved me from an awful hell! O blessed God, have mercy on this people!

And when she had said this, she clasped her hands, being filled with joy, speaking many words which were not understood; and when she had done this, she took the king, Lamonin, by the hand, and behold he arose and stood upon his feet.

And he, immediately, seeing the contention among his people, went forth and began to rebuke them, and to teach them the words which he had heard from the mouth of Ammon; and as many as heard his words believed, and were converted unto the Lord.

- 32 Por, pati shumë mes tyre që nuk donin t'i dëgjonin fjalët e tij; prandaj ata shkuan në udhën e tyre.
- 33 Dhe ndodhi që kur Amoni u ngrit, ai gjithashtu u kujdes për ta dhe ashtu bënë edhe të gjithë shërbëtorët e Lamonit; dhe të gjithë u shpallën njerëzve të njëjtën gjë—se zemrat e tyre kishin ndryshuar; se ata nuk kishin më dëshirë të bënin të liga.
- 34 Dhe vini re, shumë i shpallën popullit se kishin parë engjëj dhe se kishin biseduar me ta; dhe kështu ata u kishin thënë atyre gjëra të Perëndisë dhe të drejtësisë së tij.
- 35 Dhe ndodhi që pati shumë që besuan në fjalët e tyre; dhe të gjithë ata që besuan u pagëzuan; dhe ata u bënë një popull i drejtë dhe vendosën një kishë mes tyre.
- 36 Dhe kështu puna e Zotit filloi mes Lamanitëve; kështu Zoti filloi të derdhte mbi ta Shpirtin e tij; dhe shohim se krahu i tij shtrihet te të gjithë njerëzit që do të pendohen dhe besojnë në emrin e tij.

But there were many among them who would not hear his words; therefore they went their way.

And it came to pass that when Ammon arose he also administered unto them, and also did all the servants of Lamoni; and they did all declare unto the people the selfsame thing—that their hearts had been changed; that they had no more desire to do evil.

And behold, many did declare unto the people that they had seen angels and had conversed with them; and thus they had told them things of God, and of his righteousness.

And it came to pass that there were many that did believe in their words; and as many as did believe were baptized; and they became a righteous people, and they did establish a church among them.

And thus the work of the Lord did commence among the Lamanites; thus the Lord did begin to pour out his Spirit upon them; and we see that his arm is extended to all people who will repent and believe on his name.

Alma 20

- 1 Dhe ndodhi që pasi vendosën një kishë në atë vend, mbreti Lamoni kishte dëshirë që Amoni të shkonte me të në tokën e Nefit, që të mund t'ia paraqiste atit të tij.
- 2 Dhe zëri i Zotit i erdhi Amonit, duke thënë: Ti nuk duhet të shkosh në tokën e Nefit, pasi vër re, mbreti do të kërkojë jetën tënde; por ti do të shkosh në tokën e Midonit; pasi vër re, vëllai yt Aaroni dhe gjithashtu Muloki dhe Amahu janë në burg.
- 3 Tani, ndodhi që kur Amoni e dëgjoi këtë, ai i tha Lamoni: Vër re, vëllai im dhe vëllezërit e tjerë janë në burg në Midoni dhe po shkoj që t'i çliroj.
- 4 Tani, Lamoni i tha Amonit: Unë di se në fuqinë e Zotit ti mund t'i bësh të gjitha gjërat. Por vër re, unë do të vij me ty në tokën e Midonit; pasi mbreti i tokës së Midonit, i cili quhet Antiomno, është një miku im; prandaj unë do të shkoj në tokën e Midonit, që unë të mund të lajkatoj mbretin e asaj toke dhe ai do t'i nxjerrë nga burgu vëllezërit e tu. Tani Lamoni i tha atij: Kush të tha se vëllezërit e tu janë në burg?
- 5 Dhe Amoni i tha atij: Askush nuk më tha, vetëm Perëndia; dhe ai më tha mua—Shko dhe çliro vëllezërit e tu, pasi ata janë në burg në tokën e Midonit.
- 6 Tani, kur Lamoni e dëgjoi këtë gjë, ai bëri që shërbëtorët e tij të përgatitnin kuajt e tij dhe karrot e tij.
- 7 Dhe ai i tha Amonit: Eja, unë do të vij me ty në tokën e Midonit dhe aty do t'i lutem mbretit që t'i nxjerrë nga burgu vëllezërit e tu.
- 8 Dhe ndodhi që ndërsa Amoni dhe Lamoni po udhëtonin tutje, ata takuan atin e Lamoni, që ishte mbret mbi të gjithë vendin.
- 9 Dhe vini re, i ati i Lamoni i tha atij: Përse nuk erdhe në festimin që bëra atë ditë të madhe kur unë bëra festë për bijtë e mi dhe për popullin tim?
- 10 Dhe ai tha gjithashtu: Ku po vete me këtë Nefit që është një nga fëmijët e një gënjeshtari?

Alma 20

And it came to pass that when they had established a church in that land, that king Lamoni desired that Ammon should go with him to the land of Nephi, that he might show him unto his father.

And the voice of the Lord came to Ammon, saying: Thou shalt not go up to the land of Nephi, for behold, the king will seek thy life; but thou shalt go to the land of Middoni; for behold, thy brother Aaron, and also Muloki and Ammah are in prison.

Now it came to pass that when Ammon had heard this, he said unto Lamoni: Behold, my brother and brethren are in prison at Middoni, and I go that I may deliver them.

Now Lamoni said unto Ammon: I know, in the strength of the Lord thou canst do all things. But behold, I will go with thee to the land of Middoni; for the king of the land of Middoni, whose name is Antiomno, is a friend unto me; therefore I go to the land of Middoni, that I may flatter the king of the land, and he will cast thy brethren out of prison. Now Lamoni said unto him: Who told thee that thy brethren were in prison?

And Ammon said unto him: No one hath told me, save it be God; and he said unto me—Go and deliver thy brethren, for they are in prison in the land of Middoni.

Now when Lamoni had heard this he caused that his servants should make ready his horses and his chariots.

And he said unto Ammon: Come, I will go with thee down to the land of Middoni, and there I will plead with the king that he will cast thy brethren out of prison.

And it came to pass that as Ammon and Lamoni were journeying thither, they met the father of Lamoni, who was king over all the land.

And behold, the father of Lamoni said unto him: Why did ye not come to the feast on that great day when I made a feast unto my sons, and unto my people?

And he also said: Whither art thou going with this Nephite, who is one of the children of a liar?

- 11 Dhe ndodhi që Lamoni i tregoi se ku po shkonte, pasi kishte frikë se mund ta fyente.
- 12 Dhe ai gjithashtu i tregoi gjithë shkakun e qëndrimit të tij në mbretërinë e vet, që ai nuk shkoi tek i ati për festën që kishte përgatitur.
- 13 Dhe tani kur Lamoni i tregoi të gjitha këto gjëra, vini re, për habinë e tij, i ati u zemërua me të dhe tha: Lamoni, ti do të m'ri dorëzosh këta Nefitë që janë bijtë e një gënjeshtari. Vër re, ai grabiti etërit tanë; dhe tani fëmijët e tij po vijnë edhe mes nesh, kështu që me dredhitë e tyre dhe me gënjeshttrat e tyre, të mund të na mashtrojnë, që të grabitin përsëri nga prona jonë.
- 14 Tani, i ati i Lamoni e urdhëroi që të vriste Amonin me shpatë. Dhe ai e urdhëroi gjithashtu që të mos shkonte në vendin e Midonit, por të kthehej me të në tokën e Ishmaelit.
- 15 Por Lamoni i tha atij: Unë nuk do ta vras Amonin, as nuk do të kthehem në tokën e Ishmaelit, por unë do të shkoj në vendin e Midonit, që të liroj vëllezërit e Amonit, pasi unë e di se ata janë njerëz të drejtë dhe profetë të shenjtë të Perëndisë së vërtetë.
- 16 Tani, kur ati i tij dëgjoi këto fjalë, ai u zemërua me të dhe nxori shpatën, që ta qëllonte dhe ta hidhte përdhe.
- 17 Por, Amoni i doli para dhe i tha: Vër re, ti nuk do ta vrasësh birin tënd; megjithatë do të ishte më mirë që të bjerë ai se ti, pasi vër re, ai është penduar për mëkatet e tij; por nëse ti do të biesh tani, në zemërimin tënd, shpirti yt nuk mund të shpëtohet dot.
- 18 Dhe përsëri, është e domosdoshme që të përmbahesh; pasi po të vrisje birin tënd, ai duke qenë njeri i pafajshëm, gjaku i tij do t'i thërriste nga toka Zotit, Perëndisë së tij, për hakmarrje që të bjerë mbi ty; dhe ndoshta ti do të humbisje shpirtin tënd.
- 19 Tani, pasi Amoni i tha këto fjalë, ai iu përgjigj, duke thënë: Unë e di se po të vrisja birin tim, do të derdhja gjak të pafajshëm; pasi je ti që ke kërkuar ta shkatërrosh atë.

And it came to pass that Lamoni rehearsed unto him whither he was going, for he feared to offend him.

And he also told him all the cause of his tarrying in his own kingdom, that he did not go unto his father to the feast which he had prepared.

And now when Lamoni had rehearsed unto him all these things, behold, to his astonishment, his father was angry with him, and said: Lamoni, thou art going to deliver these Nephites, who are sons of a liar. Behold, he robbed our fathers; and now his children are also come amongst us that they may, by their cunning and their lyings, deceive us, that they again may rob us of our property.

Now the father of Lamoni commanded him that he should slay Ammon with the sword. And he also commanded him that he should not go to the land of Middoni, but that he should return with him to the land of Ishmael.

But Lamoni said unto him: I will not slay Ammon, neither will I return to the land of Ishmael, but I go to the land of Middoni that I may release the brethren of Ammon, for I know that they are just men and holy prophets of the true God.

Now when his father had heard these words, he was angry with him, and he drew his sword that he might smite him to the earth.

But Ammon stood forth and said unto him: Behold, thou shalt not slay thy son; nevertheless, it were better that he should fall than thee, for behold, he has repented of his sins; but if thou shouldst fall at this time, in thine anger, thy soul could not be saved.

And again, it is expedient that thou shouldst forbear; for if thou shouldst slay thy son, he being an innocent man, his blood would cry from the ground to the Lord his God, for vengeance to come upon thee; and perhaps thou wouldst lose thy soul.

Now when Ammon had said these words unto him, he answered him, saying: I know that if I should slay my son, that I should shed innocent blood; for it is thou that hast sought to destroy him.

20 Dhe ai shtriu dorën e tij që të vriste Amonin. Por Amoni u bëri ballë goditjeve të tij dhe gjithashtu qëlloi krahun e tij që të mos ishte në gjendje ta përdorte.

21 Tani, kur mbreti pa se Amoni mund ta vriste, filloi t'i lutej Amonit që t'i kursente jetën.

22 Por Amoni ngriti shpatën e tij dhe i tha: Vër re, unë do të të qëlloj në qoftë se ti nuk pranon që vëllezërit e mi të mund të nxirren nga burgu.

23 Tani mbreti, duke pasur frikë se mund të humbte jetën e tij, tha: Në qoftë se do të më falësh mua, unë do të të jap ty çdo gjë që do të kërkosh, madje gjysmën e mbretërisë.

24 Tani, kur Amoni pa se kishte nxjerrë nga mbreti plak aq sa donte ai, i tha atij: Në qoftë se ti pranon që vëllezërit e mi mund të lirohen nga burgu dhe gjithashtu që Lamoni mund të mbajë mbretërinë e tij, që ti të mos jesh i pakënaqur me të, por do ta lejosh që të bëjë sipas dëshirave të tij për çdo gjë që ai mendon, atëherë unë do të të kursej; përndryshe unë do të të qëlloj dhe do të të hedh përdhe.

25 Tani, pasi Amoni tha këto fjalë, mbreti filloi të gëzohej për shkak të jetës së tij.

26 Dhe kur pa se Amoni nuk kishte dëshirë ta shkatërronte dhe kur pa edhe dashurinë e madhe që ai kishte për birin e tij, Lamoni, ai u çudit jashtëzakonisht dhe tha: Meqë kjo është e gjitha që ti ke dëshiruar, që unë të liroj vëllezërit e tu dhe të lejoj që biri im Lamoni të mbajë mbretërinë e tij, vër re, unë do ta pranoj që biri im mund ta mbajë mbretërinë e tij, që nga kjo kohë dhe përgjithnjë; dhe se unë nuk do ta drejtoj më—

27 Dhe unë do të pranoj edhe që vëllezërit e tu të lirohen nga burgu dhe që ti dhe vëllezërit e tu mund të vini tek unë, në mbretërinë time; pasi unë do të dëshiroj shumë të të shoh. Pasi mbreti u çudit shumë nga fjalët që ai tha dhe gjithashtu nga fjalët që u thanë nga biri i tij, Lamoni, prandaj ai kishte dëshirë t'i mësonte ato.

28 Dhe ndodhi që Amoni dhe Lamoni vazhduan udhëtimin e tyre drejt tokës të Midonit. Dhe Lamoni gjeti dashamirësi në sytë e mbretit të vendit; prandaj vëllezërit e Amonit u nxorën nga burgu.

And he stretched forth his hand to slay Ammon. But Ammon withstood his blows, and also smote his arm that he could not use it.

Now when the king saw that Ammon could slay him, he began to plead with Ammon that he would spare his life.

But Ammon raised his sword, and said unto him: Behold, I will smite thee except thou wilt grant unto me that my brethren may be cast out of prison.

Now the king, fearing he should lose his life, said: If thou wilt spare me I will grant unto thee whatsoever thou wilt ask, even to half of the kingdom.

Now when Ammon saw that he had wrought upon the old king according to his desire, he said unto him: If thou wilt grant that my brethren may be cast out of prison, and also that Lamoni may retain his kingdom, and that ye be not displeased with him, but grant that he may do according to his own desires in whatsoever thing he thinketh, then will I spare thee; otherwise I will smite thee to the earth.

Now when Ammon had said these words, the king began to rejoice because of his life.

And when he saw that Ammon had no desire to destroy him, and when he also saw the great love he had for his son Lamoni, he was astonished exceedingly, and said: Because this is all that thou hast desired, that I would release thy brethren, and suffer that my son Lamoni should retain his kingdom, behold, I will grant unto you that my son may retain his kingdom from this time and forever; and I will govern him no more—

And I will also grant unto thee that thy brethren may be cast out of prison, and thou and thy brethren may come unto me, in my kingdom; for I shall greatly desire to see thee. For the king was greatly astonished at the words which he had spoken, and also at the words which had been spoken by his son Lamoni, therefore he was desirous to learn them.

And it came to pass that Ammon and Lamoni proceeded on their journey towards the land of Middoni. And Lamoni found favor in the eyes of the king of the land; therefore the brethren of Ammon were brought forth out of prison.

29 Dhe kur Amoni i takoi, i erdhi jashtëzakonisht keq për ta, pasi vini re, ata ishin lakuriq dhe lëkura e tyre u ishte çjerrë jashtëzakonisht, sepse kishin qenë lidhur me litarë të fortë. Ata kishin vuajtur gjithashtu nga uria, nga etja dhe nga çdo lloj fatkeqësie; megjithatë, ata qenë të durueshëm në të gjitha vuajtjet e tyre.

30 Dhe ashtu siç kishte ndodhur, qe fati i tyre që të binin në duart e një populli më të ashpër dhe më kokëfortë; prandaj ata nuk deshën t'u vinin veshin fjalëve të tyre dhe i kishin flakur jashtë dhe qëlluar, dhe dëbuar nga shtëpia në shtëpi dhe nga vendi në vend, madje deri kur arritën në tokën e Midonit; dhe aty i kapën dhe i hodhën në burg, dhe i lidhën me litarë të fortë, dhe i mbajtën në burg për shumë ditë, dhe u çliruan nga Lamoni dhe Amoni.

And when Ammon did meet them he was exceedingly sorrowful, for behold they were naked, and their skins were worn exceedingly because of being bound with strong cords. And they also had suffered hunger, thirst, and all kinds of afflictions; nevertheless they were patient in all their sufferings.

And, as it happened, it was their lot to have fallen into the hands of a more hardened and a more stiff-necked people; therefore they would not hearken unto their words, and they had cast them out, and had smitten them, and had driven them from house to house, and from place to place, even until they had arrived in the land of Middoni; and there they were taken and cast into prison, and bound with strong cords, and kept in prison for many days, and were delivered by Lamoni and Ammon.

Një rrëfim i predikimit të Aaronit dhe Mulokit dhe vëllezërve të tyre, drejtuar Lamanitëve.

Alma 21

- 1 Tani, kur Amoni dhe vëllezërit e tij u ndanë nga njëri-tjetri në kufijtë e tokës së Lamanitëve, vini re, Aaroni vazhdoi udhëtimin e tij drejt tokës që quhej nga Lamanitët, Jeruzalem, duke e quajtur sipas vendit të lindjes së etërve të tyre; dhe ishte larg, pranë kufijve të Mormonit.
- 2 Tani Lamanitët dhe Amalekitët dhe populli i Amulonit, kishin ndërtuar një qytet të madh, i cili ishte quajtur Jeruzalem.
- 3 Tani, Lamanitët qenë nga vetja e tyre mjaft të ashpër; por Amalekitët dhe Amulonitët qenë edhe më të ashpër; prandaj, ata qenë shkak që Lamanitët të ngurtësonin zemrat e tyre edhe më shumë, që ata të forcoheshin në ligësi dhe në neveritë e tyre.
- 4 Dhe ndodhi që Aaroni erdhi në qytetin e Jeruzalemit dhe së pari filloi t'u predikonte Amalekitëve. Dhe ai filloi t'u predikonte në sinagogat e tyre, pasi ata kishin ndërtuar sinagoga sipas urdhrit të Nehoritëve; pasi shumë nga Amalekitët dhe nga Amulonitët ishin nga urdhri i Nehoritëve.
- 5 Prandaj, ndërsa Aaroni hyri në një prej sinagogave për t'u predikuar njerëzve dhe ndërsa po u fliste atyre, vini re, u ngrit një Amalekit dhe filloi të grindej me të, duke thënë: Çfarë është ajo që ke dëshmuar? A mos ke parë një engjëll? Pse nuk shfaqen engjëjt te ne? Vër re, a nuk është ky popull po aq i mirë sa populli yt?
- 6 Ti thua se në qoftë se nuk pendohemi, ne do të mbarojmë. Si e di ti mendimin dhe qëllimin e zemrave tona? Si e di ti se ne kemi shkak për t'u penduar? Si e di ti se ne nuk jemi një popull i drejtë? Vër re, ne kemi ndërtuar vende të shenjta dhe mblydhemi së bashku për të adhuruar Perëndinë. Ne besojmë se Perëndia do t'i shpëtojë të gjithë njerëzit.
- 7 Tani Aaroni i tha atij: A beson ti se Biri i Perëndisë do të vijë për të shëlbuar njerëzimin nga mëkatet e tij?

An account of the preaching of Aaron, and Muloki, and their brethren, to the Lamanites.

Alma 21

Now when Ammon and his brethren separated themselves in the borders of the land of the Lamanites, behold Aaron took his journey towards the land which was called by the Lamanites, Jerusalem, calling it after the land of their fathers' nativity; and it was away joining the borders of Mormon.

Now the Lamanites and the Amalekites and the people of Amulon had built a great city, which was called Jerusalem.

Now the Lamanites of themselves were sufficiently hardened, but the Amalekites and the Amulonites were still harder; therefore they did cause the Lamanites that they should harden their hearts, that they should wax strong in wickedness and their abominations.

And it came to pass that Aaron came to the city of Jerusalem, and first began to preach to the Amalekites. And he began to preach to them in their synagogues, for they had built synagogues after the order of the Nehors; for many of the Amalekites and the Amulonites were after the order of the Nehors.

Therefore, as Aaron entered into one of their synagogues to preach unto the people, and as he was speaking unto them, behold there arose an Amalekite and began to contend with him, saying: What is that thou hast testified? Hast thou seen an angel? Why do not angels appear unto us? Behold are not this people as good as thy people?

Thou also sayest, except we repent we shall perish. How knowest thou the thought and intent of our hearts? How knowest thou that we have cause to repent? How knowest thou that we are not a righteous people? Behold, we have built sanctuaries, and we do assemble ourselves together to worship God. We do believe that God will save all men.

Now Aaron said unto him: Believest thou that the Son of God shall come to redeem mankind from their sins?

- 8 Dhe njeriu i tha atij: Ne nuk besojmë se ti e di një gjë të tillë. Ne nuk besojmë në këto tradita të marra. Ne nuk besojmë se ti di mbi gjërat që do të vijnë, as nuk besojmë se etërit e tu dhe gjithashtu etërit tanë, dinin në lidhje me gjërat që ata flisnin, për atë që do të vijë.
- 9 Tani Aaroni filloi t'u shpjegonte shkrimet e shenjta në lidhje me ardhjen e Krishtit dhe gjithashtu në lidhje me ringjalljen e të vdekurve dhe se nuk mund të ketë shëlbim për njerëzimin, veçse nëpërmjet vdekjes dhe vuajtjeve të Krishtit dhe të shlyerjes së gjakut të tij.
- 10 Dhe ndodhi që ndërsa ai filloi të shtjellonte këto gjëra, ata u zemëruan me të dhe filluan ta tallnin; dhe nuk donin të dëgjonin fjalët që ai foli.
- 11 Prandaj, kur pa se ata nuk donin të dëgjonin fjalët e tij, ai u largua nga sinagoga e tyre dhe shkoi në një fshat që quhej Ani-Anti dhe aty ai gjeti Mulokin duke u predikuar atyre fjalën; si edhe Amahun dhe vëllezërit e tij. Dhe ata po grindeshin me shumë veta mbi fjalën.
- 12 Dhe ndodhi që panë se njerëzit po ngurtësonin zemrat e tyre, prandaj ata u nisën dhe arritën në tokën e Midonit. Dhe u predikuan fjalën shumë vetave dhe pak u besuan fjalëve që ata u mësonin.
- 13 Megjithatë, Aaroni dhe një farë numri prej vëllezërve të tij, u morën dhe u hodhën në burg dhe të tjerët ikën, dhe u larguan nga toka e Midonit për në krahinat rreth e përqark.
- 14 Dhe ata që u futën në burg vuajtën shumë dhe u çliruan me anë të dorës së Lamonit dhe Amonit dhe u ushqyen, dhe u veshën.
- 15 Dhe ata shkuan prapë të njoftonin fjalën dhe kështu u çliruan nga burgu për të parën herë; dhe kështu ata kishin vuajtur.
- 16 Dhe shkuan kudo që u udhëhoqën nga Shpirti i Zotit, duke predikuar fjalën e Perëndisë në çdo sinagogë të Amalekitëve, ose në çdo mbledhje të Lamanitëve ku ata mund të pranoheshin.

And the man said unto him: We do not believe that thou knowest any such thing. We do not believe in these foolish traditions. We do not believe that thou knowest of things to come, neither do we believe that thy fathers and also that our fathers did know concerning the things which they spake, of that which is to come.

Now Aaron began to open the scriptures unto them concerning the coming of Christ, and also concerning the resurrection of the dead, and that there could be no redemption for mankind save it were through the death and sufferings of Christ, and the atonement of his blood.

And it came to pass as he began to expound these things unto them they were angry with him, and began to mock him; and they would not hear the words which he spake.

Therefore, when he saw that they would not hear his words, he departed out of their synagogue, and came over to a village which was called Ani-Anti, and there he found Muloki preaching the word unto them; and also Ammah and his brethren. And they contended with many about the word.

And it came to pass that they saw that the people would harden their hearts, therefore they departed and came over into the land of Middoni. And they did preach the word unto many, and few believed on the words which they taught.

Nevertheless, Aaron and a certain number of his brethren were taken and cast into prison, and the remainder of them fled out of the land of Middoni unto the regions round about.

And those who were cast into prison suffered many things, and they were delivered by the hand of Lamoni and Ammon, and they were fed and clothed.

And they went forth again to declare the word, and thus they were delivered for the first time out of prison; and thus they had suffered.

And they went forth whithersoever they were led by the Spirit of the Lord, preaching the word of God in every synagogue of the Amalekites, or in every assembly of the Lamanites where they could be admitted.

- 17 Dhe ndodhi që Zoti filloi t'i bekonte, aq sa ata sollën shumë veta në njohurinë e së vërtetës; po, ata bindën shumë mbi mëkatet e tyre dhe mbi traditat e etërve të tyre, që nuk ishin të drejta.
- 18 Dhe ndodhi që Amoni dhe Lamoni u kthyen nga toka e Midonit në tokën e Ishmaelit, që ishte toka e trashëgimit të tyre.
- 19 Dhe mbreti Lamoni nuk mund të lejonte që Amoni t'i shërbente atij ose të ishte shërbëtori i tij.
- 20 Por ai bëri që në tokën e Ishmaelit të ndërtoheshin sinagoga dhe bëri që populli i tij, ose njerëzit që kishte nën sundim, duhej të mblidheshin tok së bashku.
- 21 Dhe ai u gëzua për ta dhe u mësoi atyre shumë gjëra. Dhe ai u shpalli edhe se ata ishin një popull që ishin nën të dhe se ishin një popull i lirë dhe se ata ishin një popull i lirë nga shtypjet e mbretit, atit të tij; pasi i ati i kishte dhënë atij të drejtë të sundonte mbi popullin që ndodhej në tokën e Ishmaelit dhe në të gjithë tokën rreth e përqark.
- 22 Dhe ai u shpalli atyre edhe se mund të kishin lirinë e adhurimit të Zotit, Perëndisë së tyre, sipas dëshirave të tyre, brenda çfarëdo vendi që të ishin, nëse ishin në tokën që ishte nën mbretërimin e mbretit Lamoni.
- 23 Dhe Amoni i predikoi popullit të mbretit Lamoni; dhe ndodhi që ai u mësoi të gjitha gjërat në lidhje me gjërat që kishin të bënin me drejtësinë. Dhe ai i nxiti ata çdo ditë, me gjithë zell; dhe ata i vunë veshin fjalës së tij dhe qenë të zellshëm për zbatimin e urdhërimeve të Perëndisë.

And it came to pass that the Lord began to bless them, insomuch that they brought many to the knowledge of the truth; yea, they did convince many of their sins, and of the traditions of their fathers, which were not correct.

And it came to pass that Ammon and Lamoni returned from the land of Middoni to the land of Ishmael, which was the land of their inheritance.

And king Lamoni would not suffer that Ammon should serve him, or be his servant.

But he caused that there should be synagogues built in the land of Ishmael; and he caused that his people, or the people who were under his reign, should assemble themselves together.

And he did rejoice over them, and he did teach them many things. And he did also declare unto them that they were a people who were under him, and that they were a free people, that they were free from the oppressions of the king, his father; for that his father had granted unto him that he might reign over the people who were in the land of Ishmael, and in all the land round about.

And he also declared unto them that they might have the liberty of worshiping the Lord their God according to their desires, in whatsoever place they were in, if it were in the land which was under the reign of king Lamoni.

And Ammon did preach unto the people of king Lamoni; and it came to pass that he did teach them all things concerning things pertaining to righteousness. And he did exhort them daily, with all diligence; and they gave heed unto his word, and they were zealous for keeping the commandments of God.

Alma 22

- 1 Tani, ndërsa Amoni po mësonte vazhdimisht popullin e Lamoni, ne do të kthehemi te rrëfimi i Aaronit dhe i vëllezërve të tij; meqë pasi u nis nga toka e Midonit, ai u udhëhoq nga Shpirti për në tokën e Nefit, madje deri te shtëpia e mbretit që ishte mbi të gjithë tokën, me përjashtim të tokës së Ishmaelit; dhe ai qe ati i Lamoni.
- 2 Dhe ndodhi që ai shkoi tek ai, brenda në pallatin e mbretit me vëllezërit e tij dhe u përul para mbretit dhe i tha atij: Vër re, O mbret, ne jemi vëllezërit e Amonit, që ti lirove nga burgu.
- 3 Dhe tani, O mbret, në qoftë se ti do të na falësh jetën, ne do të jemi shërbëtorët e tu. Dhe mbreti u tha atyre: Ngrihuni, pasi unë do t'jua fal jetën dhe nuk do të lejoj që ju të jeni shërbëtorët e mi; por unë do të ngul këmbë që ju të më administroni; pasi kam qenë disi i shqetësuar në mendje, për shkak të bujarisë dhe të madhësisë së fjalëve të vëllait tuaj Amon; dhe dëshiroj të di arsyen përse ai nuk ka dalë nga Midoni me ju.
- 4 Dhe Aaroni i tha mbretit: Vër re, Shpirti i Zotit e ka thirrur gjetiu; ai ka shkuar në tokën e Ishmaelit, për të mësuar popullin e Lamoni.
- 5 Tani mbreti u tha atyre: Ç'është kjo gjë që thatë në lidhje me Shpirtin e Zotit? Vini re, kjo është gjëja që më shqetëson.
- 6 Dhe gjithashtu, ç'është kjo që Amoni tha—Në qoftë se ju do të pendoheni, do të shpëtoheni dhe në qoftë se nuk do të pendoheni, ju do të flakeni tej në ditën e fundit.
- 7 Dhe Aaroni iu përgjigj dhe i tha atij: A beson ti se ka një Perëndi? Dhe mbreti tha: Unë di se Amalekitët thonë se ka një Perëndi dhe unë u kam dhënë leje të ndërtojnë vende të shenjta, që të mblidhen së bashku për ta adhuruar atë. Dhe tani, në qoftë se ti thua se ka Perëndi, vër re, unë do të besoj.
- 8 Dhe tani, kur Aaroni dëgjoi këtë, zemra e tij filloi të gëzohej dhe tha: Vër re, aq me siguri sa je gjallë ti, O mbret, aq ka një Perëndi.

Alma 22

Now, as Ammon was thus teaching the people of Lamoni continually, we will return to the account of Aaron and his brethren; for after he departed from the land of Middoni he was led by the Spirit to the land of Nephi, even to the house of the king which was over all the land save it were the land of Ishmael; and he was the father of Lamoni.

And it came to pass that he went in unto him into the king's palace, with his brethren, and bowed himself before the king, and said unto him: Behold, O king, we are the brethren of Ammon, whom thou hast delivered out of prison.

And now, O king, if thou wilt spare our lives, we will be thy servants. And the king said unto them: Arise, for I will grant unto you your lives, and I will not suffer that ye shall be my servants; but I will insist that ye shall administer unto me; for I have been somewhat troubled in mind because of the generosity and the greatness of the words of thy brother Ammon; and I desire to know the cause why he has not come up out of Middoni with thee.

And Aaron said unto the king: Behold, the Spirit of the Lord has called him another way; he has gone to the land of Ishmael, to teach the people of Lamoni.

Now the king said unto them: What is this that ye have said concerning the Spirit of the Lord? Behold, this is the thing which doth trouble me.

And also, what is this that Ammon said—If ye will repent ye shall be saved, and if ye will not repent, ye shall be cast off at the last day?

And Aaron answered him and said unto him: Believest thou that there is a God? And the king said: I know that the Amalekites say that there is a God, and I have granted unto them that they should build sanctuaries, that they may assemble themselves together to worship him. And if now thou sayest there is a God, behold I will believe.

And now when Aaron heard this, his heart began to rejoice, and he said: Behold, assuredly as thou livest, O king, there is a God.

- 9 Dhe mbreti tha: A është Perëndia ai Shpirti i Madh që nxori etërit tanë nga toka e Jeruzalemit?
- 10 Dhe Aaroni i tha atij: Po, ai është ai Shpirti i Madh dhe ai krijoi të gjitha gjërat, qoftë në qiell, ashtu edhe në tokë. A e beson ti këtë?
- 11 Dhe ai tha: Po, unë besoj se Shpirti i Madh krijoi të gjitha gjërat dhe dëshiroj që ti të më tregosh në lidhje me të gjitha këto gjëra dhe unë do t'u besoj fjalëve të tua.
- 12 Dhe ndodhi që kur Aaroni pa se mbreti do t'u besonte fjalëve të tij, ai filloi që nga krijimi i Adamit, duke i lexuar mbretit shkrimet e shenjta—sesi Perëndia krijoi njeriun sipas shëmbëlltyrës së tij dhe se Perëndia i dha atij urdhërime dhe se për shkak të shkeljes, njeriu ra.
- 13 Dhe Aaroni i shpjegoi atij shkrimet e shenjta që nga krijimi i Adamit, duke i paraqitur atij rënien e njeriut dhe gjendjen e tij të mishit dhe gjithashtu planin e shëlbimit, që ishte përgatitur që nga krijimi i botës, nëpërmjet Krishtit, për të gjithë ata që do të besonin në emrin e tij.
- 14 Dhe që kur njeriu ra, ai nuk mund të meritonte asgjë për veten e tij; por vuajtjet dhe vdekja e Krishtit shlyejnë për mëkatet e tyre, nëpërmjet besimit, pendimit dhe kështu me radhë; dhe se ai këput rripat e vdekjes, që varri të mos ketë fitore dhe thumbi i vdekjes të gëlltitet në shpresat e lavdisë; dhe Aaroni ia shpjegoi të gjitha këto gjëra mbretit.
- 15 Dhe ndodhi që pasi Aaroni ia shpjegoi këto gjëra, mbreti tha: Çfarë duhet të bëj që të mund të kem këtë jetë të përjetshme, për të cilën fole? Po, çfarë duhet të bëj që të mund të lind nga Perëndia, duke shkukur këtë shpirt të keq nga gjoksi im dhe të marr Shpirtin e tij, që të jem plot gëzim, që të mos përjashtohem në ditën e fundit? Vër re, tha ai, unë do të heq dorë nga çdo gjë që kam, po, unë do ta braktis mbretërinë time, që të mund të marr këtë gëzim të madh.
- 16 Por Aaroni i tha: Në qoftë se ti e dëshiron këtë gjë, në qoftë se ti do të përulesh para Perëndisë, po, në qoftë se ti do të pendohesh për të gjitha mëkatet e tua dhe do të përulesh para Perëndisë dhe të thërrasësh emrin e tij me besim, duke besuar se do të marrësh, atëherë do të marrësh shpresën që dëshiron.

And the king said: Is God that Great Spirit that brought our fathers out of the land of Jerusalem?

And Aaron said unto him: Yea, he is that Great Spirit, and he created all things both in heaven and in earth. Believest thou this?

And he said: Yea, I believe that the Great Spirit created all things, and I desire that ye should tell me concerning all these things, and I will believe thy words.

And it came to pass that when Aaron saw that the king would believe his words, he began from the creation of Adam, reading the scriptures unto the king—how God created man after his own image, and that God gave him commandments, and that because of transgression, man had fallen.

And Aaron did expound unto him the scriptures from the creation of Adam, laying the fall of man before him, and their carnal state and also the plan of redemption, which was prepared from the foundation of the world, through Christ, for all whosoever would believe on his name.

And since man had fallen he could not merit anything of himself; but the sufferings and death of Christ atone for their sins, through faith and repentance, and so forth; and that he breaketh the bands of death, that the grave shall have no victory, and that the sting of death should be swallowed up in the hopes of glory; and Aaron did expound all these things unto the king.

And it came to pass that after Aaron had expounded these things unto him, the king said: What shall I do that I may have this eternal life of which thou hast spoken? Yea, what shall I do that I may be born of God, having this wicked spirit rooted out of my breast, and receive his Spirit, that I may be filled with joy, that I may not be cast off at the last day? Behold, said he, I will give up all that I possess, yea, I will forsake my kingdom, that I may receive this great joy.

But Aaron said unto him: If thou desirest this thing, if thou wilt bow down before God, yea, if thou wilt repent of all thy sins, and will bow down before God, and call on his name in faith, believing that ye shall receive, then shalt thou receive the hope which thou desirest.

17 Dhe ndodhi që kur Aaroni i tha këto fjalë, mbreti u përul para Zotit në gjuhë; po, madje u shtri përdhe dhe thirri fuqishëm, duke thënë:

18 O Perëndi, Aaroni më ka thënë se ka një Perëndi dhe në qoftë se ka një Perëndi dhe në qoftë se ti je Perëndia, a do të më shfaqesh dhe unë do t'i braktis të gjitha mëkatet e mia për të të njohur dhe që të mund të ngrihem së vdekuri dhe të shpëtohem në ditën e fundit. Dhe tani, kur mbreti i tha këto fjalë, ra përdhe sikur të ishte i vdekur.

19 Dhe ndodhi që shërbëtorët e tij vrapuan që t'i thoshin mbretëreshës të gjithë atë që i kishte ndodhur mbretit. Dhe ajo erdhi te mbreti; dhe kur e pa të shtrirë sikur të kishte vdekur dhe pa gjithashtu Aaronin dhe vëllezërit e tij duke qëndruar, sikur të kishin qenë ata shkaku i rënies së tij, ajo u zemërua me ta dhe u dha urdhër shërbëtorëve të saj, ose shërbëtorëve të mbretit, që t'i kapnin dhe t'i vrisnin.

20 Tani shërbëtorët e panë shkakun e rënies së mbretit, prandaj nuk guxonin të vinin dorë mbi Aaronin dhe vëllezërit e tij; dhe iu lutën mbretëreshës, duke thënë: Përse na jep urdhër që t'i vrasim këta njerëz, kur vër re, njëri prej tyre është më i fuqishëm se të gjithë ne? Prandaj, ne do të biem para tyre.

21 Tani, kur mbretëresha pa frikën e shërbëtorëve, edhe ajo vetë filloi të frikësohej shumë, se mos vinte ndonjë e keqe mbi të. Dhe ajo urdhëroi shërbëtorët e saj që të shkonin dhe të thërrisnin popullin, që ata të mund të vrisnin Aaronin dhe vëllezërit e tij.

22 Tani, kur Aaroni pa vendosmërinë e mbretëreshës, ai, duke ditur edhe ngurtësinë e zemrave të popullit, pati frikë se një turmë njerëzish mund të mblidheshin së bashku dhe do të bëhej një grindje e madhe dhe një trazirë mes tyre; prandaj, ai shtriu dorën, e ngriti mbretin nga toka dhe i tha atij: Qëndro. Dhe ai qëndroi në këmbët e tij, duke marrë fuqinë e tij.

23 Tani kjo u bë në prani të mbretëreshës dhe të shumë shërbëtorëve. Dhe kur ata e panë këtë gjë, u çuditën shumë dhe filluan të frikësohen. Dhe mbreti qëndroi përpara dhe filloi t'u predikonte atyre. Dhe ai u predikoi kaq shumë, sa e gjithë shtëpia e tij u kthye në besim te Zoti.

And it came to pass that when Aaron had said these words, the king did bow down before the Lord, upon his knees; yea, even he did prostrate himself upon the earth, and cried mightily, saying:

O God, Aaron hath told me that there is a God; and if there is a God, and if thou art God, wilt thou make thyself known unto me, and I will give away all my sins to know thee, and that I may be raised from the dead, and be saved at the last day. And now when the king had said these words, he was struck as if he were dead.

And it came to pass that his servants ran and told the queen all that had happened unto the king. And she came in unto the king; and when she saw him lay as if he were dead, and also Aaron and his brethren standing as though they had been the cause of his fall, she was angry with them, and commanded that her servants, or the servants of the king, should take them and slay them.

Now the servants had seen the cause of the king's fall, therefore they durst not lay their hands on Aaron and his brethren; and they pled with the queen saying: Why commandest thou that we should slay these men, when behold one of them is mightier than us all? Therefore we shall fall before them.

Now when the queen saw the fear of the servants she also began to fear exceedingly, lest there should some evil come upon her. And she commanded her servants that they should go and call the people, that they might slay Aaron and his brethren.

Now when Aaron saw the determination of the queen, he, also knowing the hardness of the hearts of the people, feared lest that a multitude should assemble themselves together, and there should be a great contention and a disturbance among them; therefore he put forth his hand and raised the king from the earth, and said unto him: Stand. And he stood upon his feet, receiving his strength.

Now this was done in the presence of the queen and many of the servants. And when they saw it they greatly marveled, and began to fear. And the king stood forth, and began to minister unto them. And he did minister unto them, insomuch that his whole household were converted unto the Lord.

- 24 Tani, një shumicë njerëzish ishin mbledhur së bashku, për shkak të urdhërimit të mbretëreshës; dhe filluan të bëheshin shumë pëshpëritje mes tyre për shkak të Aaronit dhe vëllezërve të tij.
- 25 Por mbreti shkoi mes tyre dhe i ndihmoi të kuptonin. Dhe ata u qetësuan kundrejt Aaronit dhe atyre që ishin me të.
- 26 Dhe ndodhi që kur mbreti pa se populli ishte qetësuar, ai bëri që Aaroni dhe vëllezërit e tij të qëndronin në mes të turmës dhe t'u predikonin atyre fjalën.
- 27 Dhe ndodhi që mbreti dërgoi një shpallje në tërë tokën, mes gjithë njerëzve të tij që ishin në të gjithë tokën e tij, që ishin në të gjitha krahinat rreth e përqark, që ishin madje edhe në kufi me detin, nga lindja dhe nga perëndimi dhe që ishin ndarë nga toka e Zarahemlës me anë të një rripi të ngushtë shkretëtire, që shkonte nga deti në lindje, madje deri në det nga perëndimi dhe rreth e përqark kufijve të bregdetit dhe të kufijve të vendit të shkretë, që ishte nga veriu pranë tokës së Zarahemlës, nëpërmjet kufijve të Mantit, në krye të lumit Sidon, që rrjedh nga lindja në drejtim të perëndimit—dhe kështu ndaheshin Lamanitët nga Nefitët.
- 28 Tani, pjesa më përtace e Lamanitëve jetonte në vendin e shkretë dhe banonte në çadra; dhe ishin përhapur në vendin e shkretë në perëndim, në tokën e Nefit; po, dhe gjithashtu në perëndim të tokës së Zarahemlës, në kufijtë gjatë bregdetit dhe nga perëndimi në tokën e Nefit, në vendin e trashëgimit të parë të etërve të tyre dhe kështu duke u kufizuar përgjatë bregdetit.
- 29 Dhe kishte gjithashtu shumë Lamanitë në lindje pranë bregdetit, ku i kishin shpënë Nefitët. Dhe kështu, Nefitët ishin pothuajse të rrethuar nga Lamanitët; megjithatë, Nefitët kishin marrë në zotërim të gjitha pjesët veriore të tokës që kufizohej me vendin e shkretë, në krye të lumit Sidon, nga lindja në perëndim, rreth e përqark në anën e vendit të shkretë; në veri, madje derisa ata arritën në vendin që e quajtën Begati.

Now there was a multitude gathered together because of the commandment of the queen, and there began to be great murmurings among them because of Aaron and his brethren.

But the king stood forth among them and administered unto them. And they were pacified towards Aaron and those who were with him.

And it came to pass that when the king saw that the people were pacified, he caused that Aaron and his brethren should stand forth in the midst of the multitude, and that they should preach the word unto them.

And it came to pass that the king sent a proclamation throughout all the land, amongst all his people who were in all his land, who were in all the regions round about, which was bordering even to the sea, on the east and on the west, and which was divided from the land of Zarahemla by a narrow strip of wilderness, which ran from the sea east even to the sea west, and round about on the borders of the seashore, and the borders of the wilderness which was on the north by the land of Zarahemla, through the borders of Manti, by the head of the river Sidon, running from the east towards the west—and thus were the Lamanites and the Nephites divided.

Now, the more idle part of the Lamanites lived in the wilderness, and dwelt in tents; and they were spread through the wilderness on the west, in the land of Nephi; yea, and also on the west of the land of Zarahemla, in the borders by the seashore, and on the west in the land of Nephi, in the place of their fathers' first inheritance, and thus bordering along by the seashore.

And also there were many Lamanites on the east by the seashore, whither the Nephites had driven them. And thus the Nephites were nearly surrounded by the Lamanites; nevertheless the Nephites had taken possession of all the northern parts of the land bordering on the wilderness, at the head of the river Sidon, from the east to the west, round about on the wilderness side; on the north, even until they came to the land which they called Bountiful.

30 Dhe kufizohej me tokën që ata e quajtën Shkretim, pasi ajo ishte kaq në veri, sa binte në tokën që kishte qenë e populluar dhe ishte shkatërruar, për kockat e të cilëve kemi folur, që u zbulua nga populli i Zarahemlës, pasi ishte vendi ku ata zbritën së pari.

31 Dhe ata erdhën që andej lart për në jug të vendit të shkretë. Kështu toka në veri u quajt Shkretim dhe toka në jug u quajt Begati, pasi ishte vendi i shkretë që është plot me të gjitha llojet e kafshëve të egra të çdo forme, një pjesë e të cilave kishin ardhur nga tokat e veriut për ushqim.

32 Dhe tani, largësia nga deti lindor në detin perëndimor, në vijën midis Begatisë dhe tokës Shkretim, ishte vetëm prej një dite e gjysmë udhëtimi për një Nefit; dhe kështu toka e Nefit dhe toka e Zarahemlës ishin pothuajse të rrethuara nga uji, pasi kishte një istëm të vogël toke mes tokës së veriut dhe tokës së jugut.

33 Dhe ndodhi që Nefitët kishin banuar në tokën Begati, madje nga lindja deri në detin perëndimor dhe kështu Nefitët, në mençurinë e tyre, me rojat e tyre dhe me ushtritë e tyre, kishin bllokuar Lamanitët nga jugu, kështu që të mos ishin në gjendje të kishin më toka në veri dhe të mos ishin në gjendje të pushtonin tokën në veri.

34 Prandaj Lamanitët nuk mund të kishin më zotërime veçse në tokën e Nefit dhe në vendin e shkretë rreth e përqark. Tani kjo ishte gjë e urtë nga ana e Nefitëve—pasi Lamanitët ishin një armik për ta, ata nuk donin të vuanin fatkeqësi nga çfarëdolloj drejtimi dhe gjithashtu, që të kishin një vend ku mund të iknin sipas dëshirave të tyre.

35 Dhe tani unë, pasi e thashë këtë, kthehem përsëri te rrëfimi i Amonit dhe Aaronit, i Omnerit dhe Himnit dhe vëllezërve të tyre.

And it bordered upon the land which they called Desolation, it being so far northward that it came into the land which had been peopled and been destroyed, of whose bones we have spoken, which was discovered by the people of Zarahemla, it being the place of their first landing.

And they came from there up into the south wilderness. Thus the land on the northward was called Desolation, and the land on the southward was called Bountiful, it being the wilderness which is filled with all manner of wild animals of every kind, a part of which had come from the land northward for food.

And now, it was only the distance of a day and a half's journey for a Nephite, on the line Bountiful and the land Desolation, from the east to the west sea; and thus the land of Nephi and the land of Zarahemla were nearly surrounded by water, there being a small neck of land between the land northward and the land southward.

And it came to pass that the Nephites had inhabited the land Bountiful, even from the east unto the west sea, and thus the Nephites in their wisdom, with their guards and their armies, had hemmed in the Lamanites on the south, that thereby they should have no more possession on the north, that they might not overrun the land northward.

Therefore the Lamanites could have no more possessions only in the land of Nephi, and the wilderness round about. Now this was wisdom in the Nephites—as the Lamanites were an enemy to them, they would not suffer their afflictions on every hand, and also that they might have a country whither they might flee, according to their desires.

And now I, after having said this, return again to the account of Ammon and Aaron, Omner and Himni, and their brethren.

Alma 23

- 1 Vini re, tani ndodhi që mbreti i Lamanitëve dërgoi një shpallje mes të gjithë njerëzve të tij që ata nuk duhej të vinin dorë mbi Amonin, ose Aaronin, ose Omnerin, ose Himnin, as mbi ndonjë prej vëllezërve të tyre që do të shkonin dhe predikonin fjalën e Perëndisë, në çfarëdo vendi që ata do të ishin, në cilëndo pjesë të vendit të tyre.
- 2 Po, ai dërgoi një dekret mes tyre që ata nuk duhej të vinin dorë mbi ta, t'i lidhnin ose t'i futnin në burg; as nuk duhej të pështynin mbi ta, as t'i qëllonin, as t'i dëbonin nga sinagogat e tyre, as t'i fshikullonin, as t'i zinin me gurë, por që ata të hynin lirisht në shtëpitë e tyre dhe gjithashtu në tempujt e tyre dhe në vendet e tyre të shenjtja.
- 3 Dhe kështu ata mund të shkonin dhe të predikonin fjalën sipas dëshirave të tyre, pasi mbreti dhe e tërë shtëpia e tij ishin kthyer në besim te Zoti; prandaj, ai e dërgoi këtë shpallje në tërë vendin te populli i tij, kështu që fjala e Perëndisë të mos pengohej, por që të mund të shkonte nëpër tërë vendin, që populli i tij të mund të bindej në lidhje me traditat e liga të etërve të tyre dhe që të mund të bindeshin se të gjithë ata ishin vëllezër dhe se ata nuk duhej të vrisnin, as të plaçkitnin, as të vidhnin, as të shkelnin kurorën, as të mos bënin ndonjëloj ligësie.
- 4 Dhe tani ndodhi që kur mbreti dërgoi këtë shpallje, Aaroni dhe vëllezërit e tij shkuan nga qyteti në qytet dhe nga një shtëpi adhurimi në tjetrën, duke vendosur kisha dhe duke shenjtëruar priftërinj dhe mësues në të gjithë vendin, mes Lamanitëve, për të predikuar dhe për të mësuar fjalën e Perëndisë mes tyre; dhe kështu ata filluan të kishin sukses të madh.
- 5 Dhe me mijëra u sollën në njohurinë e Zotit, po, mijëra u sollën që të besonin në traditat e Nefitëve dhe atyre iu mësuan analet dhe profecitë të cilat kaluan nga dora në dorë, madje, deri në kohën e sotme.

Alma 23

Behold, now it came to pass that the king of the Lamanites sent a proclamation among all his people, that they should not lay their hands on Ammon, or Aaron, or Omner, or Himni, nor either of their brethren who should go forth preaching the word of God, in whatsoever place they should be, in any part of their land.

Yea, he sent a decree among them, that they should not lay their hands on them to bind them, or to cast them into prison; neither should they spit upon them, nor smite them, nor cast them out of their synagogues, nor scourge them; neither should they cast stones at them, but that they should have free access to their houses, and also their temples, and their sanctuaries.

And thus they might go forth and preach the word according to their desires, for the king had been converted unto the Lord, and all his household; therefore he sent his proclamation throughout the land unto his people, that the word of God might have no obstruction, but that it might go forth throughout all the land, that his people might be convinced concerning the wicked traditions of their fathers, and that they might be convinced that they were all brethren, and that they ought not to murder, nor to plunder, nor to steal, nor to commit adultery, nor to commit any manner of wickedness.

And now it came to pass that when the king had sent forth this proclamation, that Aaron and his brethren went forth from city to city, and from one house of worship to another, establishing churches, and consecrating priests and teachers throughout the land among the Lamanites, to preach and to teach the word of God among them; and thus they began to have great success.

And thousands were brought to the knowledge of the Lord, yea, thousands were brought to believe in the traditions of the Nephites; and they were taught the records and prophecies which were handed down even to the present time.

6 Dhe me aq siguri sa Zoti jeton, po me kaq siguri të gjithë ata që besonin, ose të gjithë ata që u sollën në njohurinë e së vërtetës, nëpërmjet predikimit të Amonit dhe vëllezërve të tij, sipas shpirtit të zbulesës dhe të profecisë dhe të fuqisë së Perëndisë, që bën mrekulli në ta—po, unë ju them se sikurse Zoti jeton, po kështu të gjithë Lamanitët që besuan në predikimin e tyre dhe që u kthyen në besim te Zoti, nuk hoqën dorë kurrë nga besimi i tyre.

7 Pasi ata u bënë një popull i drejtë; ata ulën armët e rebelimit të tyre dhe nuk luftuan më kundër Perëndisë, as kundër ndonjërit prej vëllezërve të tyre.

8 Tani, këta ishin ata që u kthyen në besim te Zoti:

9 Populli i Lamanitëve që ishte në tokën e Ishmaelit;

10 Dhe gjithashtu populli i Lamanitëve që ishte në tokën e Midonit;

11 Dhe gjithashtu populli i Lamanitëve që ishte në qytetin e Nefi;

12 Dhe gjithashtu populli i Lamanitëve që ishte në tokën e Shilomit, dhe ata që ishin në tokën e Shemlonit, dhe në qytetin e Lemuelit, dhe në qytetin e Shimnilomit.

13 Dhe këto janë emrat e qyteteve të Lamanitëve që u kthyen në besim te Zoti; dhe këta janë ata që ulën armët e rebelimit të tyre, po, të gjitha armët e tyre të luftës; dhe ata që të gjithë ishin Lamanitë.

14 Dhe Amalekitët nuk u kthyen në besim, vetëm me përjashtim të njërit; as ndonjë nga Amulonitët; por ata ngurtësuan zemrat e tyre dhe gjithashtu zemrat e Lamanitëve në atë pjesë të tokës, kudo që ata banonin, po, dhe në të gjitha fshatrat e tyre dhe të gjitha qytetet e tyre.

15 Prandaj, ne përmendëm të gjitha qytetet e Lamanitëve, në të cilat ata u penduan dhe erdhën në njohurinë e së vërtetës dhe u kthyen në besim.

And as sure as the Lord liveth, so sure as many as believed, or as many as were brought to the knowledge of the truth, through the preaching of Ammon and his brethren, according to the spirit of revelation and of prophecy, and the power of God working miracles in them—yea, I say unto you, as the Lord liveth, as many of the Lamanites as believed in their preaching, and were converted unto the Lord, never did fall away.

For they became a righteous people; they did lay down the weapons of their rebellion, that they did not fight against God any more, neither against any of their brethren.

Now, these are they who were converted unto the Lord:

The people of the Lamanites who were in the land of Ishmael;

And also of the people of the Lamanites who were in the land of Middoni;

And also of the people of the Lamanites who were in the city of Nephi;

And also of the people of the Lamanites who were in the land of Shilom, and who were in the land of Shemlon, and in the city of Lemuel, and in the city of Shimnilom.

And these are the names of the cities of the Lamanites which were converted unto the Lord; and these are they that laid down the weapons of their rebellion, yea, all their weapons of war; and they were all Lamanites.

And the Amalekites were not converted, save only one; neither were any of the Amulonites; but they did harden their hearts, and also the hearts of the Lamanites in that part of the land wheresoever they dwelt, yea, and all their villages and all their cities.

Therefore, we have named all the cities of the Lamanites in which they did repent and come to the knowledge of the truth, and were converted.

16 Dhe tani ndodhi që mbreti dhe ata që u kthyen në besim, kishin dëshirë të kishin një emër, me anë të të cilit të mund të dalloheshin nga vëllezërit e tyre; prandaj mbreti u këshillua me Aaronin dhe me shumë nga priftërinjtë e tyre, në lidhje me emrin me të cilin ata do të quheshin, kështu që të mund të dalloheshin.

17 Dhe ndodhi që ata u quajtën me emrin Anti-Nefi-Lehi; dhe ata u quajtën me këtë emër dhe nuk u quajtën më Lamanitë.

18 Dhe ata filluan të ishin një popull shumë punëtor; po, dhe ata qenë miqësor me Nefitët; prandaj, filluan marrëdhënie të mira me ta dhe mallkimi i Perëndisë nuk i ndoqi më.

And now it came to pass that the king and those who were converted were desirous that they might have a name, that thereby they might be distinguished from their brethren; therefore the king consulted with Aaron and many of their priests, concerning the name that they should take upon them, that they might be distinguished.

And it came to pass that they called their names Anti-Nephi-Lehies; and they were called by this name and were no more called Lamanites.

And they began to be a very industrious people; yea, and they were friendly with the Nephites; therefore, they did open a correspondence with them, and the curse of God did no more follow them.

Alma 24

- 1 Dhe ndodhi që Amalekitët dhe Amulonitët dhe Lamanitët që ishin në tokën e Amulonit, si edhe në tokën e Helamit, të cilët kishin qenë në tokën e Jeruzalemit dhe më në fund në të gjithë tokën rreth e përqark që nuk ishin kthyer në besim dhe që nuk kishin marrë mbi vete emrin Anti-Nefi-Lehi, u nxitën nga Amalekitët dhe nga Amulonitët, që të zemëroheshin kundër vëllezërve të tyre.
- 2 Dhe urrejtja e tyre u bë jashtëzakonisht e madhe kundër tyre, madje derisa ata filluan të ngrenë krye kundër mbretit të tyre, kaq shumë, sa ata nuk donin që ai të ishte mbreti i tyre; prandaj ata morën armët kundër popullit Anti-Nefi-Lehi.
- 3 Tani mbreti ia dha mbretërinë të birit dhe e quajti me emrin Anti-Nefi-Lehi.
- 4 Dhe mbreti vdiq në po atë vit, kur Lamanitët filluan të bënin përgatitje për luftë kundër popullit të Perëndisë.
- 5 Tani, kur Amoni dhe vëllezërit e tij dhe të gjithë ata që kishin ardhur me të, panë përgatitjet e Lamanitëve për të shkatërruar vëllezërit e tyre, ata shkuan në tokën e Midianit dhe aty Amoni takoi të gjithë vëllezërit e tij; dhe prej aty ata shkuan në tokën e Ishmaelit, që të mbanin një këshill me Lamoni dhe gjithashtu me vëllanë e tij Anti-Nefi-Lehi se ç'duhej të bënin për të mbrojtur veten nga Lamanitët.
- 6 Tani, nuk kishte asnjë shpirt mes gjithë njerëzve që ishin kthyer në besim te Zoti, që të merrte armët kundër vëllezërve të tyre, jo, ata as nuk do të bënin ndonjë përgatitje për luftë; po, dhe gjithashtu mbreti i tyre i urdhëroi që nuk duhej të bënin.
- 7 Tani, këto janë fjalët që ai i tha popullit në lidhje me këtë çështje: Unë falënderoj Perëndinë tim, populli im i dashur, që Perëndia ynë i madh na ka dërguar në mirësi këta vëllezërit tanë, Nefitët, që të predikojnë mes nesh dhe të na bindin mbi traditat e etërve tanë të ligj.
- 8 Dhe vini re, unë falënderoj Perëndinë tim të madh që na ka dhënë një pjesë të Shpirtit të tij për të zbutur zemrat tona, që ne kemi filluar marrëdhënie me këta vëllezër, Nefitët.

Alma 24

And it came to pass that the Amalekites and the Amulonites and the Lamanites who were in the land of Amulon, and also in the land of Helam, and who were in the land of Jerusalem, and in fine, in all the land round about, who had not been converted and had not taken upon them the name of Anti-Nephi-Lehi, were stirred up by the Amalekites and by the Amulonites to anger against their brethren.

And their hatred became exceedingly sore against them, even insomuch that they began to rebel against their king, insomuch that they would not that he should be their king; therefore, they took up arms against the people of Anti-Nephi-Lehi.

Now the king conferred the kingdom upon his son, and he called his name Anti-Nephi-Lehi.

And the king died in that selfsame year that the Lamanites began to make preparations for war against the people of God.

Now when Ammon and his brethren and all those who had come up with him saw the preparations of the Lamanites to destroy their brethren, they came forth to the land of Midian, and there Ammon met all his brethren; and from thence they came to the land of Ishmael that they might hold a council with Lamoni and also with his brother Anti-Nephi-Lehi, what they should do to defend themselves against the Lamanites.

Now there was not one soul among all the people who had been converted unto the Lord that would take up arms against their brethren; nay, they would not even make any preparations for war; yea, and also their king commanded them that they should not.

Now, these are the words which he said unto the people concerning the matter: I thank my God, my beloved people, that our great God has in goodness sent these our brethren, the Nephites, unto us to preach unto us, and to convince us of the traditions of our wicked fathers.

And behold, I thank my great God that he has given us a portion of his Spirit to soften our hearts, that we have opened a correspondence with these brethren, the Nephites.

- 9 Dhe vini re, unë gjithashtu falënderoj Perëndinë tim, se duke pasur këto marrëdhënie ne u bindëm për mëkatet tona dhe për vrasjet e shumta që kemi bërë.
- 10 Dhe unë gjithashtu falënderoj Perëndinë tim, po, Perëndinë tim të madh që na dha mundësi të pendohemi për këto gjëra dhe gjithashtu, që ai na i ka falur këto mëkatet tona të shumta dhe vrasjet që ne kemi bërë dhe që e ka nxjerrë fajin nga zemrat tona, nëpërmjet meritave të Birit të tij.
- 11 Dhe tani vini re, vëllezërit e mi, e gjitha që ne mund të bënim, (pasi ne ishim populli më i humbur i të gjithë njerëzimit) ishte të pendoheshim për të gjitha mëkatet dhe vrasjet tona të shumta që kishim bërë dhe të bënim që Perëndia të na i hiqte ato nga zemrat tona, pasi kjo ishte e gjitha që mund të bënim që të pendoheshim mjaftueshëm para Perëndisë, që ai të hiqte njollën tonë—
- 12 Tani, vëllezërit e mi të dashur, meqë Perëndia na i hoqi njollat tona dhe shpatat tona u bënë të shkëlqyera, atëherë le të mos i njollosim më shpatat tona me gjakun e vëllezërve tanë.
- 13 Vini re, unë po ju them juve, jo, le t'i mbajmë shpatat tona të panjolllosura me gjakun e vëllezërve tanë; pasi ndoshta, po t'i njollosim shpatat tona përsëri, ato nuk do të mund të lahen më dhe nuk do të bëhen të shkëlqyera nëpërmjet gjakut të Birit të Perëndisë sonë të madh, që do të derdhet për shlyerjen e mëkateve tona.
- 14 Dhe Perëndia i madh pati mëshirë për ne dhe na i bëri të ditura këto gjëra, që ne të mos mbaronim; po, dhe ai na i bëri të ditura këto gjëra që më parë, sepse ai i do shpirtrat tanë, ashtu si do dhe fëmijët tanë; prandaj, në mëshirën e tij, na vizitoi me anë të engjëjve të tij, që plani i shpëtimit të bëhet i njohur prej nesh, si edhe prej brezave të ardhshëm.

And behold, I also thank my God, that by opening this correspondence we have been convinced of our sins, and of the many murders which we have committed.

And I also thank my God, yea, my great God, that he hath granted unto us that we might repent of these things, and also that he hath forgiven us of those our many sins and murders which we have committed, and taken away the guilt from our hearts, through the merits of his Son.

And now behold, my brethren, since it has been all that we could do (as we were the most lost of all mankind) to repent of all our sins and the many murders which we have committed, and to get God to take them away from our hearts, for it was all we could do to repent sufficiently before God that he would take away our stain—

Now, my best beloved brethren, since God hath taken away our stains, and our swords have become bright, then let us stain our swords no more with the blood of our brethren.

Behold, I say unto you, Nay, let us retain our swords that they be not stained with the blood of our brethren; for perhaps, if we should stain our swords again they can no more be washed bright through the blood of the Son of our great God, which shall be shed for the atonement of our sins.

And the great God has had mercy on us, and made these things known unto us that we might not perish; yea, and he has made these things known unto us beforehand, because he loveth our souls as well as he loveth our children; therefore, in his mercy he doth visit us by his angels, that the plan of salvation might be made known unto us as well as unto future generations.

15 Oh, sa i mëshirshëm është Perëndia ynë! Dhe tani vini re, pasi është bërë aq shumë sa ne mund të bënim që të hiqeshin njollat prej nesh dhe që shpatat tona të bëheshin të shkëlqyera, le t'i fshehim ato, kështu që të qëndrojnë të shkëlqyera, si një dëshmi ndaj Perëndisë sonë në ditën e fundit, ose në ditën që do të sillemi të qëndrojmë para tij për t'u gjykuar, se ne nuk i njollosëm shpatat tona në gjakun e vëllezërve tanë, që kur ai na dha fjalën e tij dhe me anë të saj na bëri të pastër.

16 Dhe tani vëllezërit e mi, në qoftë se vëllezërit tanë kërkojnë të na shkatërrojnë, vini re, ne do t'i fshehim shpatat tona, po, madje ne do t'i varrosim thellë në tokë, që ato të mbahen të shkëlqyera, si një dëshmi që ne kurrë nuk i përdorëm ato, në ditën e fundit; dhe në qoftë se vëllezërit tanë na shkatërrojnë, vini re, ne do të shkojmë te Perëndia ynë dhe do të shpëtohem.

17 Dhe tani ndodhi që kur mbreti mbaroi së thëni këto fjalë dhe të gjithë njerëzit ishin mbledhur së bashku, ata i morën shpatat e tyre dhe të gjitha armët që përdorshin për gjakderdhjen e njeriut dhe i varrosën thellë në tokë.

18 Dhe këtë ata e bënë, sipas mendimit të tyre, si një dëshmi ndaj Perëndisë, ashtu dhe ndaj njerëzve se ata nuk do t'i përdornin kurrë më armët për të derdhur gjak njeriu; dhe këtë gjë e bënë, duke garantuar dhe duke besëlidhur me Perëndinë se ata më mirë do të hiqnin dorë nga jeta e tyre, sesa të derdhnin gjakun e vëllezërve të tyre; dhe se më mirë do t'i jepnin një vëllai, sesa të merrnin prej tij; dhe se më mirë do të punonin rëndë me duart e tyre, sesa të kalonin ditët në përtaci.

19 Dhe kështu ne shohim se, kur këta Lamanitë arritën në pikën që të besonin dhe të dinin të vërtetën, ata ishin të vendosur dhe më mirë do të vuanin madje deri në vdekje, sesa të bënin mëkat; dhe kështu shohim se ata i varrosën armët e tyre të paqes, ose varrosën armët e luftës, për paqe.

Oh, how merciful is our God! And now behold, since it has been as much as we could do to get our stains taken away from us, and our swords are made bright, let us hide them away that they may be kept bright, as a testimony to our God at the last day, or at the day that we shall be brought to stand before him to be judged, that we have not stained our swords in the blood of our brethren since he imparted his word unto us and has made us clean thereby.

And now, my brethren, if our brethren seek to destroy us, behold, we will hide away our swords, yea, even we will bury them deep in the earth, that they may be kept bright, as a testimony that we have never used them, at the last day; and if our brethren destroy us, behold, we shall go to our God and shall be saved.

And now it came to pass that when the king had made an end of these sayings, and all the people were assembled together, they took their swords, and all the weapons which were used for the shedding of man's blood, and they did bury them up deep in the earth.

And this they did, it being in their view a testimony to God, and also to men, that they never would use weapons again for the shedding of man's blood; and this they did, vouching and covenanting with God, that rather than shed the blood of their brethren they would give up their own lives; and rather than take away from a brother they would give unto him; and rather than spend their days in idleness they would labor abundantly with their hands.

And thus we see that, when these Lamanites were brought to believe and to know the truth, they were firm, and would suffer even unto death rather than commit sin; and thus we see that they buried their weapons of peace, or they buried the weapons of war, for peace.

- 20 Dhe ndodhi që vëllezërit e tyre, Lamanitët, bënë përgatitje për luftë dhe erdhën në tokën e Nefit, me qëllim që të shkatërronin mbretin dhe të vendosnin një tjetër në vend të tij, dhe gjithashtu, që të shkatërronin popullin e Anti-Nefi-Lehit në atë vend.
- 21 Tani, kur njerëzit panë se ata po vinin kundër tyre, u dolën para që të takoheshin me ta dhe u shtrinë përdhe para tyre dhe filluan të thërrisnin në emrin e Zotit; dhe kështu, ata ishin në këtë gjendje, kur Lamanitët filluan të binin mbi ta dhe filluan t'i vrisnin me shpatë.
- 22 Dhe kështu, pa takuar ndonjë qëndresë, ata vranë një mijë e pesë prej tyre; dhe ne e dimë se ata janë të bekuar, pasi kanë shkuar të banojnë me Perëndinë e tyre.
- 23 Tani, kur Lamanitët panë se vëllezërit e tyre nuk po iknin nga shpata, as nuk po ktheheshin nga një anë, nga e djathta ose nga e majta, por u shtrinë përdhe, që të mbaronin dhe lavdëruan Perëndinë, madje, edhe në çastin kur po mbaronin nën shpatë—
- 24 Tani, kur Lamanitët e panë këtë gjë, ata u përmbajtën që të mos i vrisnin; dhe pati shumë prej tyre që iu mbushën zemrat për vëllezërit e tyre të vranë nga shpata, pasi u penduan për gjënë që kishin bërë.
- 25 Dhe ndodhi që ata hodhën poshtë armët e tyre të luftës dhe se nuk do t'i merrnin më në dorë, pasi ata u tronditën për vrasjet që bënë; dhe ranë përdhe, madje, sikurse vëllezërit e tyre, duke u bazuar në mëshirën e atyre, krahët e të cilëve u ngritën për t'i vranë.
- 26 Dhe ndodhi që atë ditë popullit të Perëndisë iu shtuan edhe më shumë sesa numri i atyre që u vranë; dhe ata që u vranë ishin njerëz të drejtë; prandaj ne nuk kemi shkak të dyshojmë se ata nuk u shpëtuan.
- 27 Dhe nuk pati asnjë njeri të keq të vranë mes tyre; por pati më shumë se një mijë që u sollën në njohurinë e së vërtetës; kështu ne shohim se Zoti vepron në shumë mënyra për shpëtimin e popullit të tij.

And it came to pass that their brethren, the Lamanites, made preparations for war, and came up to the land of Nephi for the purpose of destroying the king, and to place another in his stead, and also of destroying the people of Anti-Nephi-Lehi out of the land.

Now when the people saw that they were coming against them they went out to meet them, and prostrated themselves before them to the earth, and began to call on the name of the Lord; and thus they were in this attitude when the Lamanites began to fall upon them, and began to slay them with the sword.

And thus without meeting any resistance, they did slay a thousand and five of them; and we know that they are blessed, for they have gone to dwell with their God.

Now when the Lamanites saw that their brethren would not flee from the sword, neither would they turn aside to the right hand or to the left, but that they would lie down and perish, and praised God even in the very act of perishing under the sword—

Now when the Lamanites saw this they did forbear from slaying them; and there were many whose hearts had swollen in them for those of their brethren who had fallen under the sword, for they repented of the things which they had done.

And it came to pass that they threw down their weapons of war, and they would not take them again, for they were stung for the murders which they had committed; and they came down even as their brethren, relying upon the mercies of those whose arms were lifted to slay them.

And it came to pass that the people of God were joined that day by more than the number who had been slain; and those who had been slain were righteous people, therefore we have no reason to doubt but what they were saved.

And there was not a wicked man slain among them; but there were more than a thousand brought to the knowledge of the truth; thus we see that the Lord worketh in many ways to the salvation of his people.

28 Tani, numri më i madh i atyre Lamanitëve që vranë kaq shumë prej vëllezërve të tyre ishin Amalekitë dhe Amulonitë, numri më i madh i të cilëve bënte pjesë në urdhrin e Nehoritëve.

29 Tani, mes atyre që u bashkuan me popullin e Zotit, nuk pati asnjë që të ishte Amalekit ose Amulonit, ose që të ishte i urdhrit të Nehorit, por ata ishin pasardhës të vërtetë të Lamanit dhe Lemuelit.

30 Dhe kështu ne mund të dallojmë qartë se pasi një popull të jetë ndriçuar një herë nga Shpirti i Perëndisë dhe të ketë pasur njohuri të madhe të gjërave që kanë lidhje me drejtësinë dhe pastaj të bjerë në mëkat dhe në shkelje, ai bëhet më i ashpër dhe kështu gjendja e tij bëhet më e keqe, sesa po të mos i kishte njohur kurrë këto gjëra.

Now the greatest number of those of the Lamanites who slew so many of their brethren were Amalekites and Amulonites, the greatest number of whom were after the order of the Nehors.

Now, among those who joined the people of the Lord, there were none who were Amalekites or Amulonites, or who were of the order of Nehor, but they were actual descendants of Laman and Lemuel.

And thus we can plainly discern, that after a people have been once enlightened by the Spirit of God, and have had great knowledge of things pertaining to righteousness, and then have fallen away into sin and transgression, they become more hardened, and thus their state becomes worse than though they had never known these things.

Alma 25

- 1 Dhe vini re, tani ndodhi që ata Lamanitë ishin më të zemëruar, sepse ata vranë vëllezërit e tyre; prandaj u betuan se do të hakmerreshin kundër Nefitëve; dhe nuk u përpoqën më të vrisnin njerëzit e Anti-Nefi-Lehit në atë kohë.
- 2 Por ata morën ushtritë e tyre dhe shkuan në kufijtë e tokës së Zarahemlës dhe ranë mbi popullin që ishte në tokën e Amonihās, dhe i shkatërruan.
- 3 Dhe pas kësaj, ata patën shumë beteja me Nefitët, gjatë të cilave u dëbuan dhe u vranë.
- 4 Dhe mes Lamanitëve që u vranë, ishin pothuajse e gjithë fara e Amulonit dhe e vëllezërve të tij, që kishin qenë priftërinj të Noeut dhe ata u vranë nga duart e Nefitëve;
- 5 Dhe pjesa që mbeti, pasi ia mbathi në lindje të vendit të shkretë dhe pasi usurpuan pushtetin dhe autoritetin mbi Lamanitët, bënë që shumë prej Lamanitëve të mbaronin nga zjarri për shkak të besimit të tyre—
- 6 Meqë shumë prej tyre, pasi pësuan humbje të mëdha dhe kaq shumë pikëllime, filluan të kujtonin fjalët që Aaroni dhe vëllezërit e tij predikuan në tokën e tyre; prandaj ata filluan të mos besonin në traditat e etërve të tyre dhe të besonin në Zotin dhe se ai u dha fuqi të madhe Nefitëve; dhe kështu pati shumë prej tyre që u kthyen në besim në vendin e shkretë.
- 7 Dhe ndodhi që ata sundimtarë që ishin mbetja e fëmijëve të Amulonit, bënë që ata të vriteshin, po, të gjithë ata që besonin në këto gjëra.
- 8 Tani, ky martirizim bëri që shumë prej vëllezërve të tyre të nxiteshin në zemërim; dhe filloi të kishte grindje në vendin e shkretë; dhe Lamanitët filluan të ndiqnin ata të farës së Amulonit dhe të vëllezërve të tyre dhe filluan t'i vrisnin; dhe ata ikën në lindje të vendit të shkretë.
- 9 Dhe vini re, ata ndiqen edhe sot e kësaj dite nga Lamanitët. Kështu u vërtetuan fjalët e Abinadit, që ai tha në lidhje me farën e priftërinjve, që shkaktuan që ai të pësonte vdekje nga zjarri.

Alma 25

And behold, now it came to pass that those Lamanites were more angry because they had slain their brethren; therefore they swore vengeance upon the Nephites; and they did no more attempt to slay the people of Anti-Nephi-Lehi at that time.

But they took their armies and went over into the borders of the land of Zarahemla, and fell upon the people who were in the land of Ammonihah and destroyed them.

And after that, they had many battles with the Nephites, in the which they were driven and slain.

And among the Lamanites who were slain were almost all the seed of Amulon and his brethren, who were the priests of Noah, and they were slain by the hands of the Nephites;

And the remainder, having fled into the east wilderness, and having usurped the power and authority over the Lamanites, caused that many of the Lamanites should perish by fire because of their belief—

For many of them, after having suffered much loss and so many afflictions, began to be stirred up in remembrance of the words which Aaron and his brethren had preached to them in their land; therefore they began to disbelieve the traditions of their fathers, and to believe in the Lord, and that he gave great power unto the Nephites; and thus there were many of them converted in the wilderness.

And it came to pass that those rulers who were the remnant of the children of Amulon caused that they should be put to death, yea, all those that believed in these things.

Now this martyrdom caused that many of their brethren should be stirred up to anger; and there began to be contention in the wilderness; and the Lamanites began to hunt the seed of Amulon and his brethren and began to slay them; and they fled into the east wilderness.

And behold they are hunted at this day by the Lamanites. Thus the words of Abinadi were brought to pass, which he said concerning the seed of the priests who caused that he should suffer death by fire.

- 10 Pasi ai u tha atyre: Çfarë ju do të më bëni mua, do të jetë një simbol i gjërave që do të vijnë.
- 11 Dhe tani, Abinadi që i pari që pësoi vdekje nga zjarri për shkak të besimit të tij në Perëndi; tani, kjo është se ç'deshi të thoshte, që shumë do të pësonin vdekje nga zjarri, sikurse kishte pësuar ai.
- 12 Dhe ai u tha priftërinjve të Noeut se fara e tyre do të bënte që shumë të vriten, në të njëjtën mënyrë sikurse ai dhe se do të shpërndareshin kudo dhe do të vriteshin, madje si një dele pa bari që vihet në ikje dhe që shqyhet nga kafshët e egra; dhe tani vini re, këto fjalë u vërtetuan, pasi ata u vunë para nga Lamanitët dhe u ndoqën dhe u goditën.
- 13 Dhe ndodhi që kur Lamanitët panë se nuk ishin në gjendje t'i mundnin Nefitët, ata u kthyen përsëri në tokën e tyre; dhe shumë prej tyre shkuan për të banuar në tokën e Ishmaelit dhe në tokën e Nefit dhe u bashkuan me popullin e Perëndisë, që ishte populli i Anti-Nefi-Lehit.
- 14 Dhe ata varrosën gjithashtu armët e tyre të luftës, sikurse kishin bërë vëllezërit e tyre dhe filluan të jenë një popull i drejtë; dhe ecën në udhët e Zotit dhe respektuan të mbanin urdhërimet e tij dhe statutet e tij.
- 15 Po, dhe ata iu përmbajtën ligjit të Moisiut; pasi ishte e nevojshme atëherë që t'i përmbaheshin ligjit të Moisiut, pasi nuk ishte plotësuar i gjithi. Por, pavarësisht nga ligji i Moisiut, ata pritnin me padurim ardhjen e Krishtit, duke marrë parasysh se ligji i Moisiut ishte një simbol i ardhjes së tij dhe duke besuar se duhej t'u përmbaheshin atyre rregullave të jashtme, deri kur ai do t'u shfaqej atyre.
- 16 Tani, ata nuk mendonin që shpëtimi do t'u vinte nëpërmjet ligjit të Moisiut, por ligji i Moisiut u shërbeu që të përforconin besimin e tyre në Krisht dhe kështu ata mbajtën një shpresë me anë të besimit, për shpëtimin e përjetshëm, duke u mbështetur në shpirtin e profecisë që fliste për ato gjëra që do të vinin.

For he said unto them: What ye shall do unto me shall be a type of things to come.

And now Abinadi was the first that suffered death by fire because of his belief in God; now this is what he meant, that many should suffer death by fire, according as he had suffered.

And he said unto the priests of Noah that their seed should cause many to be put to death, in the like manner as he was, and that they should be scattered abroad and slain, even as a sheep having no shepherd is driven and slain by wild beasts; and now behold, these words were verified, for they were driven by the Lamanites, and they were hunted, and they were smitten.

And it came to pass that when the Lamanites saw that they could not overpower the Nephites they returned again to their own land; and many of them came over to dwell in the land of Ishmael and the land of Nephi, and did join themselves to the people of God, who were the people of Anti-Nephi-Lehi.

And they did also bury their weapons of war, according as their brethren had, and they began to be a righteous people; and they did walk in the ways of the Lord, and did observe to keep his commandments and his statutes.

Yea, and they did keep the law of Moses; for it was expedient that they should keep the law of Moses as yet, for it was not all fulfilled. But notwithstanding the law of Moses, they did look forward to the coming of Christ, considering that the law of Moses was a type of his coming, and believing that they must keep those outward performances until the time that he should be revealed unto them.

Now they did not suppose that salvation came by the law of Moses; but the law of Moses did serve to strengthen their faith in Christ; and thus they did retain a hope through faith, unto eternal salvation, relying upon the spirit of prophecy, which spake of those things to come.

17 Dhe tani vini re, Amoni dhe Aaroni dhe Omneri,
dhe Himni, dhe vëllezërit e tyre u gëzuan
jashtëzakonisht për suksesin që patën mes
Lamanitëve, duke parë se Zoti i kishte plotësuar
lutjet e tyre dhe se ua kishte vërtetuar gjithashtu
fjalën e tij në çdo hollësi.

And now behold, Ammon, and Aaron, and Omner,
and Himni, and their brethren did rejoice exceed-
ingly, for the success which they had had among the
Lamanites, seeing that the Lord had granted unto
them according to their prayers, and that he had also
verified his word unto them in every particular.

Alma 26

- 1 Dhe tani këto janë fjalët e Amonit te vëllezërit e tij, të cilat thonë kështu: Vëllezërit e mi dhe shokët e mi, vini re unë ju them juve se ç'arsye të madhe kemi për t'u gëzuar; pasi, a mund të kishim marrë dot me mend kur u nisëm nga toka e Zarahemlës se Perëndia do të na kishte dhënë bekime kaq të mëdha?
- 2 Dhe tani, unë pyes, çfarë bekimesh të mëdha na ka dhënë? A mund të thoni?
- 3 Vini re, unë përgjigjem për ju; pasi vëllezërit tanë, Lamanitët ishin në errësirë, po, madje në humnerën më të errët, por vini re, sa prej tyre janë sjellë që të vërejnë dritën e mrekullueshme të Perëndisë! Dhe ky është bekimi që na është dhënë që ne u bëmë mjete në duart e Perëndisë për të plotësuar këtë punë të madhe.
- 4 Vini re, mijëra prej tyre gëzohen dhe janë sjellë në vathën e Perëndisë.
- 5 Vini re, fusha qe gati dhe të bekuar jeni ju, se i vutë drapërin dhe e korrët me fuqinë tuaj, po, gjatë gjithë ditës ju punuat; dhe vini re numrin e duajve tuaj! Dhe ata do të mblidhen në hambarë, që të mos shkojnë kot.
- 6 Po, ata nuk do të hidhen përdhe nga stuhia në ditën e fundit; po, as nuk do të prishen nga vorbullat e erës; por, kur të vijë stuhia, ata do të mblidhen tok në vendin e tyre, që stuhia të mos jetë në gjendje të depërtojë tek ta; po, as nuk do të hidhen nga erërat e forta në çfarëdo drejtimi që kërkon t'i çojë armiku.
- 7 Por vini re, ata janë në duart e Zotit të të korrave dhe ata janë të tijtë; dhe ai do t'i ngrejë në ditën e fundit.
- 8 Qoftë i bekuar emri i Perëndisë tonë; le t'i këndojmë lavdisë së tij, po, le t'i japim falënderime emrit të tij të shenjtë, pasi ai punon me drejtësi përgjithnjë.
- 9 Pasi, po të mos ishim larguar nga toka e Zarahemlës, këta vëllezërit tanë të dashur që na kanë dashur kaq shumë, do të ishin akoma të munduar nga urrejtja kundër nesh, po, dhe do të ishin gjithashtu të huaj për Perëndinë.

Alma 26

And now, these are the words of Ammon to his brethren, which say thus: My brothers and my brethren, behold I say unto you, how great reason have we to rejoice; for could we have supposed when we started from the land of Zarahemla that God would have granted unto us such great blessings?

And now, I ask, what great blessings has he bestowed upon us? Can ye tell?

Behold, I answer for you; for our brethren, the Lamanites, were in darkness, yea, even in the darkest abyss, but behold, how many of them are brought to behold the marvelous light of God! And this is the blessing which hath been bestowed upon us, that we have been made instruments in the hands of God to bring about this great work.

Behold, thousands of them do rejoice, and have been brought into the fold of God.

Behold, the field was ripe, and blessed are ye, for ye did thrust in the sickle, and did reap with your might, yea, all the day long did ye labor; and behold the number of your sheaves! And they shall be gathered into the garners, that they are not wasted.

Yea, they shall not be beaten down by the storm at the last day; yea, neither shall they be harrowed up by the whirlwinds; but when the storm cometh they shall be gathered together in their place, that the storm cannot penetrate to them; yea, neither shall they be driven with fierce winds whithersoever the enemy listeth to carry them.

But behold, they are in the hands of the Lord of the harvest, and they are his; and he will raise them up at the last day.

Blessed be the name of our God; let us sing to his praise, yea, let us give thanks to his holy name, for he doth work righteousness forever.

For if we had not come up out of the land of Zarahemla, these our dearly beloved brethren, who have so dearly beloved us, would still have been racked with hatred against us, yea, and they would also have been strangers to God.

- 10 Dhe ndodhi që kur Amoni tha këto fjalë, vëllai i tij Aaroni e qortoi duke thënë: Amon, kam frikë se gëzimi yt po të shpie në mburrje.
- 11 Por Amoni i tha atij: Unë nuk po mburrem në fuqinë time, as në urtësinë time; por vini re, gëzimi im është i plotë, po, zemra ime është plot e përplot me gëzim dhe unë do të ngazëllem në Perëndinë tim.
- 12 Po, unë e di se nuk jam asgjë; pasi nga fuqia ime jam i dobët; prandaj nuk do të mburrem për veten time, por do të krenohem për Perëndinë tim, pasi në fuqinë e tij unë mund të bëj të gjitha gjërat; po, vini re, shumë mrekulli të fuqishme kemi bërë në këtë vend, për të cilat ne do të lavdërojmë emrin e tij përgjithnjë.
- 13 Shikoni sa mijëra prej vëllezërve tanë ka liruar ai nga vuajtjet e ferrit; dhe janë sjellë t'i këndojnë dashurisë shëlbuese dhe kjo për shkak të fuqisë së fjalës së tij që është te ne, prandaj, a nuk kemi shkak të madh të gëzohemi?
- 14 Po, ne kemi arsye që ta lavdërojmë atë përgjithnjë, pasi ai është Perëndia Më i Lartë dhe ka liruar vëllezërit tanë nga zinxhirët e ferrit.
- 15 Po, ata ishin rrethuar nga errësira dhe shkatërrimi i përhershëm; por vini re, ai i solli në dritën e tij të përhershme, po, në shpëtimin e përhershëm; dhe ata janë rrethuar nga dashuria e madhe e tij e pashembullt; po, dhe ne kemi qenë mjete në duart e tij, në bërjen e kësaj pune të madhe dhe të mrekullueshme.
- 16 Prandaj, le të ngazëllemi, po, do të ngazëllemi në Zotin; po, do të gëzohemi, pasi gëzimi ynë është i plotë; po, ne do ta lavdërojmë Perëndinë tonë përgjithnjë. Vini re, kush mund të krenohet tepër për Zotin? Po, kush mund të flasë tepër për fuqinë e tij të madhe dhe për mëshirën e tij dhe për vuajtjet e tij të mëdha për fëmijët e njerëzve? Vini re, unë ju them juve, unë nuk mund të tregoj as pjesën më të vogël të asaj që ndiej.
- 17 Kush mund ta kishte menduar se Perëndia ynë do të kishte qenë kaq i mëshirshëm, sa të na kapte për të na nxjerrë nga gjendja jonë e tmerrshme, mëkatare dhe e fëlliqtë?

And it came to pass that when Ammon had said these words, his brother Aaron rebuked him, saying: Ammon, I fear that thy joy doth carry thee away unto boasting.

But Ammon said unto him: I do not boast in my own strength, nor in my own wisdom; but behold, my joy is full, yea, my heart is brim with joy, and I will rejoice in my God.

Yea, I know that I am nothing; as to my strength I am weak; therefore I will not boast of myself, but I will boast of my God, for in his strength I can do all things; yea, behold, many mighty miracles we have wrought in this land, for which we will praise his name forever.

Behold, how many thousands of our brethren has he loosed from the pains of hell; and they are brought to sing redeeming love, and this because of the power of his word which is in us, therefore have we not great reason to rejoice?

Yea, we have reason to praise him forever, for he is the Most High God, and has loosed our brethren from the chains of hell.

Yea, they were encircled about with everlasting darkness and destruction; but behold, he has brought them into his everlasting light, yea, into everlasting salvation; and they are encircled about with the matchless bounty of his love; yea, and we have been instruments in his hands of doing this great and marvelous work.

Therefore, let us glory, yea, we will glory in the Lord; yea, we will rejoice, for our joy is full; yea, we will praise our God forever. Behold, who can glory too much in the Lord? Yea, who can say too much of his great power, and of his mercy, and of his long-suffering towards the children of men? Behold, I say unto you, I cannot say the smallest part which I feel.

Who could have supposed that our God would have been so merciful as to have snatched us from our awful, sinful, and polluted state?

- 18 Vini re, ne shkuam atje madje në zemërim, me kërcënime të rrepta, për të shkatërruar kishën e tij.
- 19 Oh, atëherë, pse nuk na dorëzoi ai në një shkatërrim të tmerrshëm, po, pse nuk lëshoi ai shpatën e drejtësisë së tij, që të binte mbi ne dhe të na dënonte në dëshpërim të përjetshëm?
- 20 Oh, shpirti im, gati më ikën nga ky mendim. Vini re, ai nuk ushtroi drejtësinë e tij mbi ne, por në mëshirën e tij të madhe na çoi matanë asaj humnere të përhershme vdekjeje dhe mjerimi, madje në shpëtimin e shpirtave tanë.
- 21 Dhe tani, vini re vëllezërit e mi, çfarë njeriu natyror gjendet, që t'i dijë këto gjëra? Unë ju them juve se nuk ka asnjë që t'i dijë këto gjëra, përveç të penduarit.
- 22 Po, ai që pendohet dhe që ushtron besim dhe që bën vepra të mira, dhe që lutet vazhdimisht pa pushim—atij i jepet të dijë misteret e Perëndisë; po, atij do t'i jepet të zbulojë gjëra që nuk janë zbuluar kurrë më parë; po, dhe atij do t'i jepet të sjellë mijëra shpirta në pendim, madje ashtu sikurse na është dhënë ne, që t'i sjellim këta vëllezërit tanë në pendim.
- 23 Tani, a e mbani mend, vëllezërit e mi, se u thamë vëllezërve tanë në tokën e Zarahemlës se po shkonim në tokën e Nefit, që t'u predikonim vëllezërve tanë, Lamanitëve dhe ata qeshën me përbuzje?
- 24 Pasi ata na thanë: A mendoni ju se mund t'i sillni Lamanitët në njohurinë e së vërtetës? A mendoni se ju mund t'i bindni Lamanitët për pasaktësinë e traditave të etërve të tyre, duke qenë njerëz kokëfortë ashtu sikurse janë; zemrat e të cilëve gëzohen në derdhjen e gjakut; ditët e të cilëve kalohen në padrejtësinë më të madhe; udhët e të cilëve kanë qenë udhët e një shkelësi që nga fillimi? Tani, vëllezërit e mi, ju e mbani mend se kjo ishte gjuha e tyre.
- 25 Dhe, përmbi të tjera ata thanë: Të rrokim armët kundër tyre, që t'i shkatërrojmë ata dhe paudhësinë e tyre nga kjo tokë, përndryshe do të na pushtojnë dhe do të na shkatërrojnë.
- 26 Por, vini re vëllezërit e mi të dashur, ne erdhëm në vendin e shkretë jo me qëllim që të shkatërronim vëllezërit tanë, por me qëllim që ndoshta mund të shpëtonim ndonjë prej shpirtave të tyre.

Behold, we went forth even in wrath, with mighty threatenings to destroy his church.

Oh then, why did he not consign us to an awful destruction, yea, why did he not let the sword of his justice fall upon us, and doom us to eternal despair?

Oh, my soul, almost as it were, fleeth at the thought. Behold, he did not exercise his justice upon us, but in his great mercy hath brought us over that everlasting gulf of death and misery, even to the salvation of our souls.

And now behold, my brethren, what natural man is there that knoweth these things? I say unto you, there is none that knoweth these things, save it be the penitent.

Yea, he that repenteth and exerciseth faith, and bringeth forth good works, and prayeth continually without ceasing—unto such it is given to know the mysteries of God; yea, unto such it shall be given to reveal things which never have been revealed; yea, and it shall be given unto such to bring thousands of souls to repentance, even as it has been given unto us to bring these our brethren to repentance.

Now do ye remember, my brethren, that we said unto our brethren in the land of Zarahemla, we go up to the land of Nephi, to preach unto our brethren, the Lamanites, and they laughed us to scorn?

For they said unto us: Do ye suppose that ye can bring the Lamanites to the knowledge of the truth? Do ye suppose that ye can convince the Lamanites of the incorrectness of the traditions of their fathers, as stiffnecked a people as they are; whose hearts delight in the shedding of blood; whose days have been spent in the grossest iniquity; whose ways have been the ways of a transgressor from the beginning? Now my brethren, ye remember that this was their language.

And moreover they did say: Let us take up arms against them, that we destroy them and their iniquity out of the land, lest they overrun us and destroy us.

But behold, my beloved brethren, we came into the wilderness not with the intent to destroy our brethren, but with the intent that perhaps we might save some few of their souls.

- 27 Tani, kur zemrat tona ishin të dëshpëruara dhe ishim gati të ktheheshim prapa, vini re, Zoti na ngushëlloi dhe tha: Shkoni mes vëllezërve tuaj, Lamanitëve dhe mbani me durim vuajtjet tuaja dhe unë do t'ju jap juve sukses.
- 28 Dhe tani vini re, ne kemi ardhur dhe kemi qenë mes tyre; dhe kemi qenë të duruar në vuajtjet tona dhe ne kemi vuajtur çdo heqje të drejte; po, ne kemi udhëtuar nga shtëpia në shtëpi, duke u mbështetur në mëshirat e botës—jo vetëm në mëshirat e botës, por në mëshirat e Perëndisë.
- 29 Dhe ne kemi hyrë në shtëpitë e tyre dhe i mësuam; dhe i mësuam në rrugët e tyre; dhe i mësuam mbi kodrat e tyre; dhe ne kemi hyrë gjithashtu në tempujt e tyre dhe në sinagogat e tyre dhe i mësuam ata; dhe ne u dëbuam dhe ata u tallën me ne, dhe pështynë mbi ne, dhe na kanë goditur në faqe; dhe na kanë zënë me gurë dhe na kanë kapur, dhe na kanë lidhur me litarë të fortë, dhe na kanë futur në burg; dhe nëpërmjet fuqisë dhe urtësisë së Perëndisë ne shpëtuam përsëri.
- 30 Dhe ne vuajtëm të gjitha llojet e fatkeqësive dhe e gjithë kjo, që ndoshta ne të mund të ishim mjetet e shpëtimit të ndonjë shpirti; dhe ne menduam se gëzimi ynë do të ishte i plotë, në qoftë se ndoshta ne do të mund të bëheshim mjetet e shpëtimit të disave.
- 31 Tani vini re, ne mund të shikojmë përpara dhe të shohim frytet e punëve tona; dhe a janë ato të pakta? Unë ju them juve, Jo, ato janë të shumta; po, dhe ne mund të dëshmojmë për çiltërsinë e tyre, për shkak të dashurisë së tyre ndaj vëllezërve të tyre dhe gjithashtu ndaj nesh.
- 32 Pasi vini re, ata më mirë sakrifikonin jetën e tyre, sesa të merrnin jetën e armikut të tyre; dhe ata i varrosën armët e tyre të luftës thellë në tokë, për shkak të dashurisë së tyre ndaj vëllezërve të tyre.
- 33 Dhe tani vini re, unë ju them juve, a ka pasur dashuri kaq të madhe në gjithë këtë tokë? Vini re, unë ju them juve, Jo, nuk ka pasur, madje as mes Nefitëve.

Now when our hearts were depressed, and we were about to turn back, behold, the Lord comforted us, and said: Go amongst thy brethren, the Lamanites, and bear with patience thine afflictions, and I will give unto you success.

And now behold, we have come, and been forth amongst them; and we have been patient in our sufferings, and we have suffered every privation; yea, we have traveled from house to house, relying upon the mercies of the world—not upon the mercies of the world alone but upon the mercies of God.

And we have entered into their houses and taught them, and we have taught them in their streets; yea, and we have taught them upon their hills; and we have also entered into their temples and their synagogues and taught them; and we have been cast out, and mocked, and spit upon, and smote upon our cheeks; and we have been stoned, and taken and bound with strong cords, and cast into prison; and through the power and wisdom of God we have been delivered again.

And we have suffered all manner of afflictions, and all this, that perhaps we might be the means of saving some soul; and we supposed that our joy would be full if perhaps we could be the means of saving some.

Now behold, we can look forth and see the fruits of our labors; and are they few? I say unto you, Nay, they are many; yea, and we can witness of their sincerity, because of their love towards their brethren and also towards us.

For behold, they had rather sacrifice their lives than even to take the life of their enemy; and they have buried their weapons of war deep in the earth, because of their love towards their brethren.

And now behold I say unto you, has there been so great love in all the land? Behold, I say unto you, Nay, there has not, even among the Nephites.

- 34 Pasi vini re, ata do të kishin marrë armët kundër vëllezërve të tyre; ata nuk do të kishin lejuar që të vriteshin. Por, vini re, sa prej tyre dhanë jetën; dhe ne e dimë se ata shkuan te Perëndia i tyre, për shkak të dashurisë së tyre dhe të urrejtjes së tyre ndaj mëkatit.
- 35 Tani, a nuk kemi shkak të gëzohemi? Po, unë ju them juve se nuk pati kurrë njerëz që të kishin shkak kaq të madh të gëzoheshin sa ne, që kur filloi bota; po, dhe gëzimi im më ngre, madje deri në mburrje në Perëndinë tim; pasi ai ka gjithë fuqinë, gjithë diturinë dhe gjithë zgjuarsinë; ai kupton të gjitha gjërat dhe është një Qenie e mëshirshme, derisa të shpëtojë ata që do të pendohen dhe do të besojnë në emrin e tij.
- 36 Tani, në qoftë se kjo është mburrje, kështu unë do të mburrem; pasi kjo është jeta ime dhe drita ime, gëzimi im dhe shpëtimi im dhe shëlbimi im nga një mjerim i përhershëm. Po, i bekuar është emri i Perëndisë tim që është kujdesur për këtë popull që është një degë e pemës së Izraelit dhe që ka humbur nga trangu i tij në një vend të huaj; po, unë them i bekuar qoftë emri i Perëndisë tim që është kujdesur për ne, endacakë në vend të huaj.
- 37 Tani, vëllezërit e mi, ne shohim se Perëndia kujdeset për të gjithë njerëzit, në çdo vend që të ndodhen; po, ai numëron njerëzit e tij dhe zemra e tij e mëshirës është mbi gjithë tokën. Tani, ky është gëzimi im dhe falënderimi im i madh; po, dhe unë do t'i jap falënderime Perëndisë tim përgjithmonë. Amen.

For behold, they would take up arms against their brethren; they would not suffer themselves to be slain. But behold how many of these have laid down their lives; and we know that they have gone to their God, because of their love and of their hatred to sin.

Now have we not reason to rejoice? Yea, I say unto you, there never were men that had so great reason to rejoice as we, since the world began; yea, and my joy is carried away, even unto boasting in my God; for he has all power, all wisdom, and all understanding; he comprehendeth all things, and he is a merciful Being, even unto salvation, to those who will repent and believe on his name.

Now if this is boasting, even so will I boast; for this is my life and my light, my joy and my salvation, and my redemption from everlasting wo. Yea, blessed is the name of my God, who has been mindful of this people, who are a branch of the tree of Israel, and has been lost from its body in a strange land; yea, I say, blessed be the name of my God, who has been mindful of us, wanderers in a strange land.

Now my brethren, we see that God is mindful of every people, whatsoever land they may be in; yea, he numbereth his people, and his bowels of mercy are over all the earth. Now this is my joy, and my great thanksgiving; yea, and I will give thanks unto my God forever. Amen.

Alma 27

- 1 Tani ndodhi që kur ata Lamanitë që kishin shkuar për të luftuar kundër Nefitëve, pas shumë përpjekjeve të tyre për t'i shkatërruar ata, zbuluan se ishte e kotë që të kërkonin shkatërrimin e tyre, ata u kthyen përsëri në tokën e Nefit.
- 2 Dhe ndodhi që Amalekitët për shkak të humbjes së tyre, u zemëruan jashtëzakonisht. Dhe kur panë se nuk mund të hakmerreshin kundër Nefitëve, ata filluan të nxitnin popullin në zemërim kundër vëllezërve të tyre, popullit të Anti-Nefi-Lehit; prandaj ata filluan përsëri t'i shkatërronin.
- 3 Tani ky popull nuk pranoi përsëri të merrte armët dhe lejuan që të vriteshin sipas dëshirave të armiqve të tyre.
- 4 Tani, kur Amoni dhe vëllezërit e tij panë këtë vepër shkatërrimi mes atyre të cilët i kishin dashur kaq shumë dhe mes atyre që ishin dashur kaq shumë prej tyre—pasi i trajtuan sikur të ishin engjëj të dërguar nga Perëndia, për t'i shpëtuar nga shkatërrimi i përjetshëm—prandaj, kur Amoni dhe vëllezërit e tij panë këtë vepër të madhe shkatërrimi, u prekën nga mëshira dhe i thanë mbretit:
- 5 Le ta mbledhim së bashku këtë popull të Zotit dhe të shkojmë në tokën e Zarahemlës tek vëllezërit tanë Nefitë dhe të ikim nga duart e armiqve tanë, që të mos shkatërrohemi.
- 6 Por, mbreti u tha atyre: Vini re, Nefitët do të na shkatërrojnë, për shkak të vrasjeve dhe të mëkateve të shumta që kemi bërë kundër tyre.
- 7 Dhe Amoni tha: Unë do të shkoj dhe do të pyes Zotin dhe në qoftë se ai na thotë, shkoni te vëllezërit tuaj, a do të shkoni?
- 8 Dhe mbreti i tha atij: Po, në qoftë se Zoti na thotë të shkojmë, ne do të shkojmë te vëllezërit tanë dhe do të jemi skllavërit e tyre, derisa të ndreqim vrasjet dhe mëkatet e shumta që kemi bërë kundër tyre.
- 9 Por Amoni i tha atij: Është kundër ligjit të vëllezërve tanë, që u vendos nga ati im, që të ketë ndonjë skllav mes tyre; prandaj, le të shkojmë aty dhe të mbështetemi në mëshirën e vëllezërve tanë.

Alma 27

Now it came to pass that when those Lamanites who had gone to war against the Nephites had found, after their many struggles to destroy them, that it was in vain to seek their destruction, they returned again to the land of Nephi.

And it came to pass that the Amalekites, because of their loss, were exceedingly angry. And when they saw that they could not seek revenge from the Nephites, they began to stir up the people in anger against their brethren, the people of Anti-Nepi-Lehi; therefore they began again to destroy them.

Now this people again refused to take their arms, and they suffered themselves to be slain according to the desires of their enemies.

Now when Ammon and his brethren saw this work of destruction among those whom they so dearly beloved, and among those who had so dearly beloved them—for they were treated as though they were angels sent from God to save them from everlasting destruction—therefore, when Ammon and his brethren saw this great work of destruction, they were moved with compassion, and they said unto the king:

Let us gather together this people of the Lord, and let us go down to the land of Zarahemla to our brethren the Nephites, and flee out of the hands of our enemies, that we be not destroyed.

But the king said unto them: Behold, the Nephites will destroy us, because of the many murders and sins we have committed against them.

And Ammon said: I will go and inquire of the Lord, and if he say unto us, go down unto our brethren, will ye go?

And the king said unto him: Yea, if the Lord saith unto us go, we will go down unto our brethren, and we will be their slaves until we repair unto them the many murders and sins which we have committed against them.

But Ammon said unto him: It is against the law of our brethren, which was established by my father, that there should be any slaves among them; therefore let us go down and rely upon the mercies of our brethren.

10 Por, mbreti i tha atij: Pyet Zotin dhe në qoftë se na
thotë të shkojmë, ne do të shkojmë, përndryshe do të
mbarojmë në tokë.

11 Dhe ndodhi që Amoni shkoi dhe pyeti Zotin; dhe
Zoti i tha atij:

12 Nxirre këtë popull nga ky vend, që të mos
mbarojë; pasi Satani i ka pushtuar shumë zemrat e
Amalekitëve të cilët nxitin Lamanitët, që të
zemërohen kundër vëllezërve të tyre, që t'i vrasin;
prandaj, dilni nga ky vend; dhe të bekuar qofshin
këta njerëz të këtij brezi, pasi unë do t'i ruaj ata.

13 Dhe tani ndodhi që Amoni shkoi dhe i tha mbretit
të gjitha fjalët që Zoti i tha atij.

14 Dhe ata bashkuan tok të gjithë njerëzit e tyre, po,
të gjithë njerëzit e Zotit dhe mblodhën të gjitha
grigjat dhe kopetë e tyre dhe u nisën nga ai vend, dhe
arritën në vendin e shkretë që ndante tokën e Nefit
nga toka e Zarahemlës dhe arritën në kufijtë e tokës.

15 Dhe ndodhi që Amoni u tha atyre: Vini re, unë dhe
vëllezërit e mi do të shkojmë në tokën e Zarahemlës
dhe ju do të qëndroni këtu, derisa të kthehemi ne;
dhe ne do të provojmë zemrat e vëllezërve tanë, në
qoftë se pranojnë që ju të shkoni në vendin e tyre.

16 Dhe ndodhi që ndërsa Amoni po shkonte në atë
tokë, ai dhe vëllezërit e tij takuan Almën në atë tokë,
për të cilin është folur; dhe vini re, ky qe një takim i
gëzueshëm.

17 Tani, gëzimi i Amonit qe kaq i madh, madje sa u
mbush plot; po, ai u përpi nga gëzimi për Perëndinë
e tij, madje derisa humbi fuqinë e tij dhe ra përsëri
përdhe.

18 Tani, a nuk qe ky një gëzim tepër i madh? Vini re,
ky është një gëzim që askush nuk e merr, vetëm i
penduari i vërtetë dhe kërkuesi i përlurur i lumturisë.

19 Tani, gëzimi i Almës kur takoi vëllezërit e tij qe me
të vërtetë i madh dhe gjithashtu gëzimi i Aaronit, i
Omnerit dhe i Himnit; por vini re, gëzimi i tyre nuk
qe aq sa të kalonte fuqinë e tyre.

20 Dhe tani ndodhi që Alma i çoi vëllezërit e tij në
tokën e Zarahemlës; madje edhe në shtëpinë e tij.
Dhe ata shkuan dhe i thanë kryegjykatësit të gjitha
gjërat që u kishin ndodhur atyre në tokën e Nefit,
midis vëllezërve të tyre, Lamanitëve.

But the king said unto him: Inquire of the Lord,
and if he saith unto us go, we will go; otherwise we
will perish in the land.

And it came to pass that Ammon went and in-
quired of the Lord, and the Lord said unto him:

Get this people out of this land, that they perish
not; for Satan has great hold on the hearts of the
Amalekites, who do stir up the Lamanites to anger
against their brethren to slay them; therefore get
thee out of this land; and blessed are this people in
this generation, for I will preserve them.

And now it came to pass that Ammon went and
told the king all the words which the Lord had said
unto him.

And they gathered together all their people, yea,
all the people of the Lord, and did gather together all
their flocks and herds, and departed out of the land,
and came into the wilderness which divided the land
of Nephi from the land of Zarahemla, and came over
near the borders of the land.

And it came to pass that Ammon said unto them:
Behold, I and my brethren will go forth into the land
of Zarahemla, and ye shall remain here until we re-
turn; and we will try the hearts of our brethren,
whether they will that ye shall come into their land.

And it came to pass that as Ammon was going
forth into the land, that he and his brethren met
Alma, over in the place of which has been spoken;
and behold, this was a joyful meeting.

Now the joy of Ammon was so great even that he
was full; yea, he was swallowed up in the joy of his
God, even to the exhausting of his strength; and he
fell again to the earth.

Now was not this exceeding joy? Behold, this is
joy which none receiveth save it be the truly penitent
and humble seeker of happiness.

Now the joy of Alma in meeting his brethren was
truly great, and also the joy of Aaron, of Omner, and
Himni; but behold their joy was not that to exceed
their strength.

And now it came to pass that Alma conducted his
brethren back to the land of Zarahemla; even to his
own house. And they went and told the chief judge
all the things that had happened unto them in the
land of Nephi, among their brethren, the Lamanites.

- 21 Dhe ndodhi që kryegjykatësi dërgoi një shpallje në të gjithë tokën, duke dëshiruar zërin e popullit në lidhje me pranimin e vëllezërve të tyre që ishin njerëzit e Anti-Nefi-Lehit.
- 22 Dhe ndodhi që zëri i popullit erdhi duke thënë: Vini re, ne do të heqim dorë nga toka e Jershonit që ndodhet në lindje të detit, që bashkohet me tokën Begati, që gjendet në jug të tokës Begati; dhe kjo tokë e Jershonit, është toka që do t'u japim vëllezërve tanë për trashëgim.
- 23 Dhe vini re, ne do të vendosim ushtritë tona mes tokës së Jershonit dhe tokës së Nefit, që të mund të mbrojmë vëllezërit tanë në tokën Jershon; dhe këtë ne e bëjmë për vëllezërit tanë, për shkak të frikës së tyre për të marrë armët kundër vëllezërve të tyre, pasi mund të bëjnë mëkat; dhe kjo frikë e madhe u erdhi për shkak të pendimit të tyre të thellë që patën, për shkak të vrasjeve të tyre të shumta dhe të ligësisë së tyre të tmerrshme.
- 24 Dhe tani, vini re, këtë do ta bëjmë për vëllezërit tanë, që ata të mund të trashëgojnë tokën Jershon; dhe ne do t'i ruajmë nga armiqtë e tyre me ushtritë tona, me kusht që ata të na japin një pjesë të pasurisë së tyre, që të na ndihmojnë në mbajtjen e ushtrive tona.
- 25 Tani ndodhi që kur Amoni dëgjoi këtë, u kthye te njerëzit e Anti-Nefi-Lehit dhe Alma bashkë me të, në vendin e shkretë, ku ata kishin ngritur çadrat e tyre dhe ua bënë të ditur të gjitha këto gjëra. Dhe Alma u tregoi gjithashtu bisedën e tij me Amonin dhe Aaronin dhe me vëllezërit e tij.
- 26 Dhe ndodhi që kjo shkaktoi gëzim të madh mes tyre. Dhe ata shkuan në tokën e Jershonit dhe morën në zotërim tokën e Jershonit; dhe ata u quajtën nga Nefitët populli i Amonit; prandaj, ata u dalluan me atë emër nga ajo ditë e tutje.
- 27 Dhe ata qenë mes popullit të Nefit dhe u numëruan gjithashtu mes njerëzve që ishin të kishës së Perëndisë. Dhe ata u dalluan gjithashtu për zellin e tyre ndaj Perëndisë, si edhe ndaj njerëzve; pasi ishin krejtësisht të ndershëm dhe të drejtë për çdo gjë; dhe ishin të vendosur në besimin e Krishtit, madje deri në fund.

And it came to pass that the chief judge sent a proclamation throughout all the land, desiring the voice of the people concerning the admitting their brethren, who were the people of Anti-Nephi-Lehi.

And it came to pass that the voice of the people came, saying: Behold, we will give up the land of Jershon, which is on the east by the sea, which joins the land Bountiful, which is on the south of the land Bountiful; and this land Jershon is the land which we will give unto our brethren for an inheritance.

And behold, we will set our armies between the land Jershon and the land Nephi, that we may protect our brethren in the land Jershon; and this we do for our brethren, on account of their fear to take up arms against their brethren lest they should commit sin; and this their great fear came because of their sore repentance which they had, on account of their many murders and their awful wickedness.

And now behold, this will we do unto our brethren, that they may inherit the land Jershon; and we will guard them from their enemies with our armies, on condition that they will give us a portion of their substance to assist us that we may maintain our armies.

Now, it came to pass that when Ammon had heard this, he returned to the people of Anti-Nephi-Lehi, and also Alma with him, into the wilderness, where they had pitched their tents, and made known unto them all these things. And Alma also related unto them his conversion, with Ammon and Aaron, and his brethren.

And it came to pass that it did cause great joy among them. And they went down into the land of Jershon, and took possession of the land of Jershon; and they were called by the Nephites the people of Ammon; therefore they were distinguished by that name ever after.

And they were among the people of Nephi, and also numbered among the people who were of the church of God. And they were also distinguished for their zeal towards God, and also towards men; for they were perfectly honest and upright in all things; and they were firm in the faith of Christ, even unto the end.

28 Dhe ata shikonin mbi derdhjen e gjakut të vëllezërve të tyre me urrejtjen më të madhe; dhe nuk qe kurrë e mundur që të bindeshin të merrnin armët kundër vëllezërve të tyre; dhe ata kurrë nuk panë mbi vdekjen me ndonjë farë tmerri, për shkak të shpresës dhe pikëpamjeve të tyre ndaj Krishtit dhe ndaj ringjalljes; prandaj, vdekja për ta qe zhdukur për shkak të fitores së Krishtit mbi të.

29 Prandaj, ata pranuan vdekjen në mënyrën më të keqe dhe më të tmerrshme që mund të shkaktohej nga vëllezërit e tyre, para se ata të merrnin shpatën ose kordhën për t'i qëlluar.

30 Dhe kështu, ata qenë një popull i zellshëm dhe i dashur, një popull shumë i favorizuar nga Zoti.

And they did look upon shedding the blood of their brethren with the greatest abhorrence; and they never could be prevailed upon to take up arms against their brethren; and they never did look upon death with any degree of terror, for their hope and views of Christ and the resurrection; therefore, death was swallowed up to them by the victory of Christ over it.

Therefore, they would suffer death in the most aggravating and distressing manner which could be inflicted by their brethren, before they would take the sword or cimeter to smite them.

And thus they were a zealous and beloved people, a highly favored people of the Lord.

Alma 28

- 1 Dhe tani ndodhi që pasi populli i Amonit u vendos në tokën e Jershonit dhe një kishë u vendos gjithashtu në tokën e Jershonit dhe ushtritë e Nefitëve u vendosën rreth e përqark tokës së Jershonit, po, në të gjithë kufijtë rreth e përqark tokës së Zarahemlës; vini re, ushtritë e Lamanitëve i ndoqën vëllezërit e tyre për në vendin e shkretë.
- 2 Dhe kështu ndodhi një betejë e tmerrshme; po, madje një betejë e tillë që nuk ishte dëgjuar kurrë më parë në gjithë popullin e asaj toke, që nga koha që Lehi u largua nga Jeruzalemi; po, dhe dhjetëra mijëra Lamanitë u vranë dhe u shpërndanë.
- 3 Po, dhe u bë një kasaphanë e madhe mes popullit të Nefit; megjithatë, Lamanitët u dëbuan dhe u shpërndanë; dhe njerëzit e Nefit u kthyen përsëri në tokën e tyre.
- 4 Dhe tani, kjo qe një kohë zie e madhe dhe vajtimi që dëgjohej në të gjithë vendin, mes të gjithë njerëzve të Nefit—
- 5 Po, thirrja e të vejave që mbanin zi për bashkëshortët e tyre dhe gjithashtu e etërve që mbanin zi për bijtë e tyre dhe bija për vëllanë, po, vëllai për atin; dhe kështu thirrja e vajtimin u dëgjua mes gjithë atyre që vajtonin për farefisin e tyre që ishte vvarë.
- 6 Dhe tani, sigurisht që kjo qe një ditë brengje e madhe; po një kohë solemne dhe një kohë me shumë agjërim dhe lutje.
- 7 Dhe kështu mbaron viti i pesëmbëdhjetë i mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit;
- 8 Dhe ky është rrëfimi i Amonit dhe i vëllezërve të tij, udhëtimet e tyre në vendin e Nefit, vuajtjet e tyre në atë vend, pikëllimet e tyre dhe mjerimet e tyre dhe gëzimi i paimagjinueshëm i tyre, dhe pritja, dhe shpëtimi i vëllezërve në tokën e Jershonit. Dhe tani, Zoti, Shëlbuesi i të gjithë njerëzve, bekoftë shpirtrat e tyre përgjithnjë.
- 9 Dhe ky është rrëfimi i luftërave dhe i grindjeve mes Nefitëve dhe gjithashtu i luftërave mes Nefitëve dhe Lamanitëve; dhe viti i pesëmbëdhjetë i mbretërimit të gjykatësve mbaroi.

Alma 28

And now it came to pass that after the people of Ammon were established in the land of Jershon, and a church also established in the land of Jershon, and the armies of the Nephites were set round about the land of Jershon, yea, in all the borders round about the land of Zarahemla; behold the armies of the Lamanites had followed their brethren into the wilderness.

And thus there was a tremendous battle; yea, even such an one as never had been known among all the people in the land from the time Lehi left Jerusalem; yea, and tens of thousands of the Lamanites were slain and scattered abroad.

Yea, and also there was a tremendous slaughter among the people of Nephi; nevertheless, the Lamanites were driven and scattered, and the people of Nephi returned again to their land.

And now this was a time that there was a great mourning and lamentation heard throughout all the land, among all the people of Nephi—

Yea, the cry of widows mourning for their husbands, and also of fathers mourning for their sons, and the daughter for the brother, yea, the brother for the father; and thus the cry of mourning was heard among all of them, mourning for their kindred who had been slain.

And now surely this was a sorrowful day; yea, a time of solemnity, and a time of much fasting and prayer.

And thus endeth the fifteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi;

And this is the account of Ammon and his brethren, their journeyings in the land of Nephi, their sufferings in the land, their sorrows, and their afflictions, and their incomprehensible joy, and the reception and safety of the brethren in the land of Jershon. And now may the Lord, the Redeemer of all men, bless their souls forever.

And this is the account of the wars and contentions among the Nephites, and also the wars between the Nephites and the Lamanites; and the fifteenth year of the reign of the judges is ended.

- 10 Dhe nga viti i parë e deri në vitin e pesëmbëdhjetë ndodhi shkatërrimi i shumë mijëra jetëve; po, ndodhi një skenë e tmerrshme gjakderdhjeje.
- 11 Dhe trupat e shumë mijërave janë varrosur poshtë në tokë, ndërsa trupat e shumë mijërave po kalben në grumbuj mbi faqen e dheut; po, dhe shumë mijëra po mbajnë zi për humbjen e farefisit të tyre, sepse kanë arsye të frikësohen, sipas premtimeve të Zotit, se janë dorëzuar në një gjendje mjerimi të pafund.
- 12 Ndërsa shumë mijëra të tjerë, me të vërtetë vajtojnë humbjen e farefisit të tyre, por gëzohen dhe ngazëllesh në shpresë dhe madje e dinë, sipas premtimeve të Zotit, që ata do të ngrihen për të banuar në krahun e djathtë të Perëndisë, në një gjendje lumturie që nuk mbaron kurrë.
- 13 Dhe kështu ne shohim sesa e madhe është pabarazia e njeriut për shkak të mëkatit dhe shkeljes dhe fuqisë së djallit, e cila vjen nga planet dinake që ai ka bërë për të futur në kurth zemrat e njerëzve.
- 14 Dhe kështu ne shohim thirrjen e madhe që u është bërë njerëzve, që të jenë të zellshëm për të punuar në vreshtat e Zotit; dhe kështu ne shohim arsyen e madhe të pikëllimit dhe gjithashtu të gëzimit —pikëllim për shkak të vdekjes dhe shkatërrimit mes njerëzve dhe gëzim për shkak të dritës jetëdhënëse të Krishtit.

And from the first year to the fifteenth has brought to pass the destruction of many thousand lives; yea, it has brought to pass an awful scene of bloodshed.

And the bodies of many thousands are laid low in the earth, while the bodies of many thousands are mouldering in heaps upon the face of the earth; yea, and many thousands are mourning for the loss of their kindred, because they have reason to fear, according to the promises of the Lord, that they are consigned to a state of endless wo.

While many thousands of others truly mourn for the loss of their kindred, yet they rejoice and exult in the hope, and even know, according to the promises of the Lord, that they are raised to dwell at the right hand of God, in a state of never-ending happiness.

And thus we see how great the inequality of man is because of sin and transgression, and the power of the devil, which comes by the cunning plans which he hath devised to ensnare the hearts of men.

And thus we see the great call of diligence of men to labor in the vineyards of the Lord; and thus we see the great reason of sorrow, and also of rejoicing —sorrow because of death and destruction among men, and joy because of the light of Christ unto life.

Alma 29

- 1 O sikur të isha një engjëll dhe të mund të plotësoja dëshirën e zemrës sime, që të mund të shkoja dhe të njoftoja me borinë e Perëndisë, me një zë që tund tokën dhe të thërrisja pendim në çdo popull!
- 2 Po, unë do t'i shpallja çdo shpirti si me zërin e rrufesë, pendimin dhe planin e shëlbimit, që ata duhet të pendohen dhe të vijnë te Perëndia ynë, kështu që të mos ketë më pikëllim mbi të gjithë faqen e dheut.
- 3 Por vini re, unë jam një njeri dhe mëkatoj në dëshirën time; pasi duhet të isha i kënaqur me gjërat që më ka dhënë Zoti.
- 4 Unë nuk duhet të ndryshoj në dëshirat e mia vendimin e prerë të një Perëndie të drejtë, pasi unë e di se ai u jep njerëzve sipas dëshirës së tyre, qoftë për vdekje ose për jetë, po, unë e di se ai u jep njerëzve, po, vendime që janë vendime të pandryshueshme sipas vullnetit të tyre, qofshin ato për shpëtim ose për shkatërrim.
- 5 Po, dhe e di se e mira dhe e liga kanë ardhur para të gjithë njerëzve; ai që nuk njeh të mirën nga e liga është i pafajshëm; por ai që e njeh të mirën dhe të ligën, atij i jepet sipas dëshirave të tij, nëse ai dëshiron të mirën ose të ligën, jetë ose vdekje, gëzim ose brejtje të ndërjegjes.
- 6 Tani, duke parë që unë i di këto gjëra, përse duhet të dëshiroj më shumë sesa të kryej punën për të cilën unë jam thirrur?
- 7 Përse duhet të dëshiroj të jem një engjëll, që të mund t'u flas të gjitha fundeve të tokës?
- 8 Pasi vini re, Zoti në urtësi u jep të gjitha kombeve, nga kombi dhe gjuha e tyre, për të mësuar fjalën e tij, po, në dituri gjithçka që ai e shikon të përshtatshme se ata duhet ta kenë, prandaj ne shohim se Zoti këshillon me urtësi, sipas asaj që është e drejtë dhe e vërtetë.
- 9 Unë di atë që Zoti më ka urdhëruar dhe lavdërohem në të. Unë nuk lavdërohem për veten time, por lavdërohem për atë që Zoti më ka urdhëruar; po, dhe kjo është lavdia ime se ndoshta unë mund të jem një mjet në duart e Perëndisë, që të sjell ndonjë shpirt në pendim dhe ky është gëzimi im.

Alma 29

O that I were an angel, and could have the wish of mine heart, that I might go forth and speak with the trump of God, with a voice to shake the earth, and cry repentance unto every people!

Yea, I would declare unto every soul, as with the voice of thunder, repentance and the plan of redemption, that they should repent and come unto our God, that there might not be more sorrow upon all the face of the earth.

But behold, I am a man, and do sin in my wish; for I ought to be content with the things which the Lord hath allotted unto me.

I ought not to harrow up in my desires the firm decree of a just God, for I know that he granteth unto men according to their desire, whether it be unto death or unto life; yea, I know that he allotteth unto men, yea, decreeth unto them decrees which are unalterable, according to their wills, whether they be unto salvation or unto destruction.

Yea, and I know that good and evil have come before all men; he that knoweth not good from evil is blameless; but he that knoweth good and evil, to him it is given according to his desires, whether he desireth good or evil, life or death, joy or remorse of conscience.

Now, seeing that I know these things, why should I desire more than to perform the work to which I have been called?

Why should I desire that I were an angel, that I could speak unto all the ends of the earth?

For behold, the Lord doth grant unto all nations, of their own nation and tongue, to teach his word, yea, in wisdom, all that he seeth fit that they should have; therefore we see that the Lord doth counsel in wisdom, according to that which is just and true.

I know that which the Lord hath commanded me, and I glory in it. I do not glory of myself, but I glory in that which the Lord hath commanded me; yea, and this is my glory, that perhaps I may be an instrument in the hands of God to bring some soul to repentance; and this is my joy.

- 10 Dhe vini re, kur unë shoh shumë nga vëllezërit e mi me të vërtetë të penduar dhe duke ardhur te Zoti, Perëndia i tyre, atëherë është shpirti im i mbushur me gëzim; atëherë më kujtohet se ç'ka bërë Zoti për mua, po, se ai ka dëgjuar lutjen time; po, atëherë më kujtohet krahu i tij i mëshirshëm që ai ka shtrirë drejt meje.
- 11 Po, dhe unë gjithashtu kujtoj robërinë e etërve të mi; pasi unë e di me siguri se Zoti i çliroi nga robëria dhe me këtë vendosi kishën e tij; po, Zoti Perëndi, Perëndia i Abrahamit, Perëndia i Isakut dhe Perëndia i Jakobit i çliroi ata nga robëria.
- 12 Po, unë gjithnjë kam kujtuar robërinë e etërve të mi; dhe po ai Perëndi që i çliroi nga duart e Egjiptianëve, i çliroi dhe nga robëria.
- 13 Po, dhe po ai Perëndi vendosi kishën e tij mes tyre; po, dhe po ai Perëndi më thirri mua me një thirrje të shenjtë, që të predikoj fjalën mes këtij populli dhe më dha shumë sukses në të cilin gëzimi im është i plotë.
- 14 Por unë nuk gëzohem vetëm për suksesin tim, por gëzimi im është më i plotë, për shkak të suksesit të vëllezërve të mi që shkuan në tokën e Nefit.
- 15 Vini re, ata punuan jashtëzakonisht dhe sollën shumë fryte; dhe sa i madh do të jetë shpërblimi i tyre!
- 16 Tani, kur unë mendoj për suksesin e këtyre vëllezërve të mi, shpirti im rrëmbehet, madje aq shumë, sikurse të ishte i ndarë nga trupi, aq i madh është gëzimi im.
- 17 Dhe tani, dhëntë Perëndia që këta vëllezërit e mi të mund të ulen në mbretërinë e Perëndisë, po, dhe gjithashtu të gjithë ata që janë fryt i punëve të tyre, që ata të mos dalin më, por që të mund ta lavdërojnë përgjithmonë. Dhe dhëntë Perëndia që të bëhet sipas fjalëve të mia, madje ashtu sikurse fola. Amen.

And behold, when I see many of my brethren truly penitent, and coming to the Lord their God, then is my soul filled with joy; then do I remember what the Lord has done for me, yea, even that he hath heard my prayer; yea, then do I remember his merciful arm which he extended towards me.

Yea, and I also remember the captivity of my fathers; for I surely do know that the Lord did deliver them out of bondage, and by this did establish his church; yea, the Lord God, the God of Abraham, the God of Isaac, and the God of Jacob, did deliver them out of bondage.

Yea, I have always remembered the captivity of my fathers; and that same God who delivered them out of the hands of the Egyptians did deliver them out of bondage.

Yea, and that same God did establish his church among them; yea, and that same God hath called me by a holy calling, to preach the word unto this people, and hath given me much success, in the which my joy is full.

But I do not joy in my own success alone, but my joy is more full because of the success of my brethren, who have been up to the land of Nephi.

Behold, they have labored exceedingly, and have brought forth much fruit; and how great shall be their reward!

Now, when I think of the success of these my brethren my soul is carried away, even to the separation of it from the body, as it were, so great is my joy.

And now may God grant unto these, my brethren, that they may sit down in the kingdom of God; yea, and also all those who are the fruit of their labors that they may go no more out, but that they may praise him forever. And may God grant that it may be done according to my words, even as I have spoken. Amen.

Alma 30

- 1 Vini re, tani ndodhi që pasi populli i Amonit u vendos në tokën e Jershonit, po, dhe gjithashtu pasi Lamanitët u shpartalluan e u hodhën matanë atij vendi dhe të vdekurit e tyre u varrosën nga njerëzit e vendit—
- 2 Tani, të vdekurit e tyre nuk u numëruan, për shkak të numrit të madh të tyre; as të vdekurit e Nefitëve nuk u numëruan—por ndodhi që pasi varrosën të vdekurit e tyre dhe gjithashtu pas ditëve të agjërimit dhe të zisë dhe të lutjes, (dhe ishte në vitin e gjashtëmbëdhjetë të mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit) filloi të kishte paqe të vazhdueshme nëpër të gjithë vendin.
- 3 Po, dhe njerëzit respektonin zbatimin e urdhërimeve të Zotit; dhe ishin të rreptë në respektimin e ordinancave të Perëndisë, sipas ligjit të Moisiut, pasi atyre u ishte mësuar që të zbatonin ligjin e Moisiut, derisa ai të plotësohej.
- 4 Dhe kështu nuk pati trazira mes popullit gjatë gjithë vitit të gjashtëmbëdhjetë të mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit.
- 5 Dhe ndodhi që në fillim të vitit të shtatëmbëdhjetë të mbretërimit të gjykatësve, pati paqe të vazhdueshme.
- 6 Por ndodhi që në mbarim të vitit të shtatëmbëdhjetë, në tokën e Zarahemlës erdhi një njeri dhe ai ishte Antikrisht, pasi filloi t'u predikonte njerëzve kundër profecive që qenë treguar nga profetët, në lidhje me ardhjen e Krishtit.
- 7 Tani, nuk kishte ndonjë ligj kundër besimit të një njeriu; pasi ishte rreptësisht në kundërshtim me urdhërimet e Perëndisë, që të kishte një ligj i cili do t'i sillte njerëzit në një gjendje pabarazie.
- 8 Pasi kështu thotë shkrimi i shenjtë: Zgjidhni ju sot se kujt do t'i shërbeni.
- 9 Tani, në qoftë se një njeri dëshironte t'i shërbente Perëndisë, ishte privilegji i tij; ose më mirë, në qoftë se ai besonte në Perëndi, ishte privilegji i tij që t'i shërbente atij; por në qoftë se nuk besonte në të, nuk kishte ndonjë ligj për ta ndëshkuar.

Alma 30

Behold, now it came to pass that after the people of Ammon were established in the land of Jershon, yea, and also after the Lamanites were driven out of the land, and their dead were buried by the people of the land—

Now their dead were not numbered because of the greatness of their numbers; neither were the dead of the Nephites numbered—but it came to pass after they had buried their dead, and also after the days of fasting, and mourning, and prayer, (and it was in the sixteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi) there began to be continual peace throughout all the land.

Yea, and the people did observe to keep the commandments of the Lord; and they were strict in observing the ordinances of God, according to the law of Moses; for they were taught to keep the law of Moses until it should be fulfilled.

And thus the people did have no disturbance in all the sixteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And it came to pass that in the commencement of the seventeenth year of the reign of the judges, there was continual peace.

But it came to pass in the latter end of the seventeenth year, there came a man into the land of Zarahemla, and he was Anti-Christ, for he began to preach unto the people against the prophecies which had been spoken by the prophets, concerning the coming of Christ.

Now there was no law against a man's belief; for it was strictly contrary to the commands of God that there should be a law which should bring men on to unequal grounds.

For thus saith the scripture: Choose ye this day, whom ye will serve.

Now if a man desired to serve God, it was his privilege; or rather, if he believed in God it was his privilege to serve him; but if he did not believe in him there was no law to punish him.

- 10 Por në qoftë se vriste, dënohej me vdekje; dhe në qoftë se grabiste, dënohej gjithashtu, në qoftë se vidhte, dënohej gjithashtu; dhe në qoftë se shkelte kurorën, dënohej gjithashtu; po, për të gjithë këtë ligësi ata dënoheshin.
- 11 Pasi kishte një ligj që njerëzit duhej të dënoheshin sipas krimeve të tyre. Megjithatë, nuk kishte ligj kundër besimit të një njeriu; prandaj një njeri dënohej vetëm për krimet që ai kishte bërë; prandaj të gjithë njerëzit trajtoheshin njëllë.
- 12 Dhe ky Antikrisht, emri i të cilit ishte Korihor (dhe ligji nuk mund të vepronte mbi të) filloi të predikonte mes njerëzve se nuk do të kishte ndonjë Krisht. Dhe ai predikonte në këtë mënyrë, duke thënë:
- 13 O ju, që jeni lidhur pas një shprese të marrë dhe të kotë, përse u nënshtroheni të tilla marrëzira? Përse prisni për një Krisht? Pasi asnjë njeri nuk mund të dijë ndonjë gjë që do të vijë.
- 14 Vini re, këto gjëra që ju i quani profeci që ju thoni se janë kaluar dorë më dorë nga profetët e shenjtë, vini re, ato janë tradita të marra të etërve tuaj.
- 15 Si e dini për sigurinë e tyre? Vini re, ju nuk mund të dini për gjërat që nuk i shihni; prandaj nuk mund të dini se do të ketë një Krisht.
- 16 Ju shikoni për të ardhmen dhe thoni se shihni një heqje të mëkateve tuaja. Por, vini re, kjo është pasoja e një mendjeje të tërbuar; dhe ky çrregullim i mendjeve tuaja, vjen për shkak të traditave të etërve tuaj, që ju çojnë në një besim të gjërave që nuk janë të vërteta.
- 17 Dhe shumë gjëra të tilla u tha ai atyre, duke u thënë se nuk mund të bëhet asnjë shlyerje për mëkatet e njerëzve, por që çdo njeri e kalonte këtë jetë sipas mënyrës së tij të sjelljes; prandaj çdo njeri përparonte sipas gjenisë së tij dhe se çdo njeri fitonte sipas fuqisë së tij; dhe çdo gjë që një njeri bënte nuk ishte krim.
- 18 Dhe kështu u predikonte ai atyre, duke nxjerrë zemrat e shumë prej tyre nga udha e drejtë, duke shkaktuar që të ngrinin kokat e tyre në ligësinë e tyre, po duke çuar shumë gra dhe gjithashtu burra të bënin lavirësi—duke u thënë se kur njeriu vdes, çdo gjë mbaron për të.

But if he murdered he was punished unto death; and if he robbed he was also punished; and if he stole he was also punished; and if he committed adultery he was also punished; yea, for all this wickedness they were punished.

For there was a law that men should be judged according to their crimes. Nevertheless, there was no law against a man's belief; therefore, a man was punished only for the crimes which he had done; therefore all men were on equal grounds.

And this Anti-Christ, whose name was Korihor, (and the law could have no hold upon him) began to preach unto the people that there should be no Christ. And after this manner did he preach, saying:

O ye that are bound down under a foolish and a vain hope, why do ye yoke yourselves with such foolish things? Why do ye look for a Christ? For no man can know of anything which is to come.

Behold, these things which ye call prophecies, which ye say are handed down by holy prophets, behold, they are foolish traditions of your fathers.

How do ye know of their surety? Behold, ye cannot know of things which ye do not see; therefore ye cannot know that there shall be a Christ.

Ye look forward and say that ye see a remission of your sins. But behold, it is the effect of a frenzied mind; and this derangement of your minds comes because of the traditions of your fathers, which lead you away into a belief of things which are not so.

And many more such things did he say unto them, telling them that there could be no atonement made for the sins of men, but every man fared in this life according to the management of the creature; therefore every man prospered according to his genius, and that every man conquered according to his strength; and whatsoever a man did was no crime.

And thus he did preach unto them, leading away the hearts of many, causing them to lift up their heads in their wickedness, yea, leading away many women, and also men, to commit whoredoms—telling them that when a man was dead, that was the end thereof.

- 19 Tani ky njeri shkoi edhe në tokën e Jershonit, për të predikuar këto gjëra mes njerëzve të Amonit, që dikur kishin qenë pjesë e Lamanitëve.
- 20 Por, vini re se ata qenë më të zgjuar se shumë prej Nefitëve; pasi ata e morën dhe e lidhën dhe e çuan para Amonit, i cili ishte prifti i lartë mbi atë popull.
- 21 Dhe ndodhi që ai bëri që ai të largohej nga vendi. Dhe vajti në tokën e Gideonit dhe filloi t'u predikonte atyre gjithashtu; dhe as këtu nuk pati shumë sukses, pasi u mor dhe u lidh dhe u çua para priftit të lartë, si edhe para kryegjykatësit të vendit.
- 22 Dhe ndodhi që prifti i lartë i tha atij: Përse vete poshtë e lart duke përdhosur udhët e Zotit? Përse u mëson këtyre njerëzve se nuk do të ketë Krisht, për të prishur gëzimin e tyre? Përse flet kundër të gjitha profecive të profetëve të shenjtë?
- 23 Tani, emri i priftit të lartë ishte Gidonah. Dhe Korihori i tha atij: Sepse unë nuk u mësoj traditat e marra të etërve tuaj dhe sepse nuk i mësoj këtij populli, që të lidhet pas ordinancave dhe ceremonive të marra, që u krijuan nga priftërinjtë e vjetër, për të pasur pushtet dhe autoritet mbi ta, për t'i mbajtur ata në padije, që ata të mos mund të ngrinin kokat, por t'i mbanin poshtë sipas fjalëve të tua.
- 24 Ju thoni se ky popull është një popull i lirë. Vër re, unë them se ai është në robëri. Ju thoni se ato profeci të vjetra janë të vërteta. Vër re, unë them se ju nuk e dini që ato janë të vërteta.
- 25 Ju thoni se ky popull është një popull fajtor dhe i rënë, për shkak të shkeljes së një prindi. Vër re, unë them se një fëmijë nuk është fajtor për shkak të prindërve të tij.
- 26 Dhe ju gjithashtu thoni se Krishti do të vijë. Por vër re, unë them se ju nuk e dini se do të ketë Krisht. Dhe ju gjithashtu thoni se ai do të vritet për mëkatet e botës—

Now this man went over to the land of Jershon also, to preach these things among the people of Ammon, who were once the people of the Lamanites.

But behold they were more wise than many of the Nephites; for they took him, and bound him, and carried him before Ammon, who was a high priest over that people.

And it came to pass that he caused that he should be carried out of the land. And he came over into the land of Gideon, and began to preach unto them also; and here he did not have much success, for he was taken and bound and carried before the high priest, and also the chief judge over the land.

And it came to pass that the high priest said unto him: Why do ye go about perverting the ways of the Lord? Why do ye teach this people that there shall be no Christ, to interrupt their rejoicings? Why do ye speak against all the prophecies of the holy prophets?

Now the high priest's name was Giddonah. And Korihor said unto him: Because I do not teach the foolish traditions of your fathers, and because I do not teach this people to bind themselves down under the foolish ordinances and performances which are laid down by ancient priests, to usurp power and authority over them, to keep them in ignorance, that they may not lift up their heads, but be brought down according to thy words.

Ye say that this people is a free people. Behold, I say they are in bondage. Ye say that those ancient prophecies are true. Behold, I say that ye do not know that they are true.

Ye say that this people is a guilty and a fallen people, because of the transgression of a parent. Behold, I say that a child is not guilty because of its parents.

And ye also say that Christ shall come. But behold, I say that ye do not know that there shall be a Christ. And ye say also that he shall be slain for the sins of the world—

- 27 Dhe kështu, ju e çoni këtë popull në udhën e gabuar pas traditave të marra të etërve tuaj dhe sipas dëshirave tuaja; dhe ju i mbani të shtypur, madje sikur të ishin në robëri, që ju të mbusheni me punët e duarve të tyre, që ata të mos mund të shikojnë me guxim dhe që ata të mos guxojnë të gëzojnë të drejtat dhe privilegjet e tyre.
- 28 Po, ata nuk guxojnë të përdorin atë që është e tyre, se mos fyejnë priftërinjtë e tyre të cilët i shtypin sipas dëshirave të tyre dhe i kanë bërë që të besojnë, nëpërmjet traditave të tyre dhe ëndrrave të tyre dhe tekave të tyre, dhe vegimeve të tyre, dhe gjoja mistereve të tyre, se ata, në qoftë se nuk bëjnë sipas fjalëve të tyre, do të fyejnë një qenie të panjohur që ata thonë se është Perëndia—një qenie që nuk është parë ose njohur ndonjëherë, e cila nuk ka qenë dhe as nuk do të jetë ndonjëherë.
- 29 Tani, kur prifti i lartë dhe kryegjykatësi panë zemërngurtësinë e tij, po, kur ata panë se ai do të rebelohej madje edhe para Perëndisë, ata nuk deshën t'u jepnin përgjigje fjalëve të tij; por bënë që të lidhej; dhe e dorëzuan në duart e oficerëve dhe e dërguan në tokën e Zarahemlës, që të sillej para Almës dhe kryegjykatësit që ishte guvernator mbi të gjithë vendin.
- 30 Dhe ndodhi që kur e çuan para Almës dhe kryegjykatësit, ai u soll në të njëjtën mënyrë sikurse në tokën e Gideonit; po, ai vazhdoi të blasfemonte.
- 31 Dhe para Almës, ai u fry me fjalë të mëdha dhe përdori fjalë të rënda kundër priftërinjve dhe mësuesve, duke i akuzuar se po e çonin popullin në udhën e gabuar pas traditave të marra të etërve të tyre, me qëllim që të përfitonin nga punët e njerëzve.
- 32 Tani Alma i tha atij: Ti e di se ne nuk përfitojmë nga puna e këtij populli; pasi, vër re, unë kam punuar, madje që nga fillimi i mbretërimit të gjykatësve deri tani, me duart e mia për të mbajtur veten, megjithë udhëtimet e mia të shumta që kam bërë rreth e përqark nëpër këtë vend, për t'i shpallur fjalën e Perëndisë popullit tim.

And thus ye lead away this people after the foolish traditions of your fathers, and according to your own desires; and ye keep them down, even as it were in bondage, that ye may glut yourselves with the labors of their hands, that they durst not look up with boldness, and that they durst not enjoy their rights and privileges.

Yea, they durst not make use of that which is their own lest they should offend their priests, who do yoke them according to their desires, and have brought them to believe, by their traditions and their dreams and their whims and their visions and their pretended mysteries, that they should, if they did not do according to their words, offend some unknown being, who they say is God—a being who never has been seen or known, who never was nor ever will be.

Now when the high priest and the chief judge saw the hardness of his heart, yea, when they saw that he would revile even against God, they would not make any reply to his words; but they caused that he should be bound; and they delivered him up into the hands of the officers, and sent him to the land of Zarahemla, that he might be brought before Alma, and the chief judge who was governor over all the land.

And it came to pass that when he was brought before Alma and the chief judge, he did go on in the same manner as he did in the land of Gideon; yea, he went on to blaspheme.

And he did rise up in great swelling words before Alma, and did revile against the priests and teachers, accusing them of leading away the people after the silly traditions of their fathers, for the sake of glutting on the labors of the people.

Now Alma said unto him: Thou knowest that we do not glut ourselves upon the labors of this people; for behold I have labored even from the commencement of the reign of the judges until now, with mine own hands for my support, notwithstanding my many travels round about the land to declare the word of God unto my people.

33 Dhe me gjithë punët e shumta që kam kryer në kishë, nuk kam marrë asnjë senine për punën time; ashtu edhe asnjë prej vëllezërve të mi, përveçse nga puna e fronit të gjykimit; dhe atëherë ne kemi marrë vetëm sipas ligjit, për kohën tonë.

34 Dhe tani, në qoftë se ne nuk kemi marrë gjë për punët në kishë, ç'përfitim kemi të punojmë në kishë, veçse të njoftojmë të vërtetën, që ne të kemi gëzim në gëzimin e vëllezërve tanë?

35 Përse atëherë thua se ne i predikojmë këtij populli për fitim, kurse ti vetë e di se ne nuk kemi fitim? Dhe tani, a beson ti se ne e mashtrojmë këtë popull, gjë që sjell gëzim të tillë në zemrat e tyre?

36 Dhe Korihori iu përgjigj: Po.

37 Dhe atëherë Alma i tha atij: A beson ti se ka një Perëndi?

38 Dhe ai u përgjigj: Jo.

39 Tani Alma i tha atij: A do të mohosh përsëri se ka një Perëndi dhe gjithashtu të mohosh Krishtin? Pasi vër re, unë të them ty se unë e di se ka një Perëndi dhe gjithashtu se Krishti do të vijë.

40 Dhe tani, çfarë prove ke se nuk ka Perëndi, ose se Krishti nuk do të vijë? Unë të them se ti s'ke asnjë, vetëm fjalën tënde.

41 Por, vër re, unë kam të gjitha gjërat si dëshmi se këto gjëra janë të vërteta; dhe ti gjithashtu ke të gjitha gjërat si dëshmi ndaj teje, se janë të vërteta; dhe do t'i mohosh ato? A beson se këto gjëra janë të vërteta?

42 Vër re, unë e di se ti beson, por ty të ka pushtuar një shpirt gënjeshtar dhe ke larguar Shpirtin e Perëndisë, që të mos ketë vend në ty; por djalli ka pushtet mbi ty dhe ai të çon këtej dhe andej, duke bërë dredhi, kështu që të mund të shkatërrojë fëmijët e Perëndisë.

43 Dhe tani Korihori i tha Almës: Në qoftë se ti do të më tregosh një shenjë, që unë të mund të bindem se ka një Perëndi, po, më trego se ai ka fuqi dhe atëherë do të bindem mbi vërtetësinë e fjalëve të tua.

And notwithstanding the many labors which I have performed in the church, I have never received so much as even one senine for my labor; neither has any of my brethren, save it were in the judgment-seat; and then we have received only according to law for our time.

And now, if we do not receive anything for our labors in the church, what doth it profit us to labor in the church save it were to declare the truth, that we may have rejoicings in the joy of our brethren?

Then why sayest thou that we preach unto this people to get gain, when thou, of thyself, knowest that we receive no gain? And now, believest thou that we deceive this people, that causes such joy in their hearts?

And Korihor answered him, Yea.

And then Alma said unto him: Believest thou that there is a God?

And he answered, Nay.

Now Alma said unto him: Will ye deny again that there is a God, and also deny the Christ? For behold, I say unto you, I know there is a God, and also that Christ shall come.

And now what evidence have ye that there is no God, or that Christ cometh not? I say unto you that ye have none, save it be your word only.

But, behold, I have all things as a testimony that these things are true; and ye also have all things as a testimony unto you that they are true; and will ye deny them? Believest thou that these things are true?

Behold, I know that thou believest, but thou art possessed with a lying spirit, and ye have put off the Spirit of God that it may have no place in you; but the devil has power over you, and he doth carry you about, working devices that he may destroy the children of God.

And now Korihor said unto Alma: If thou wilt show me a sign, that I may be convinced that there is a God, yea, show unto me that he hath power, and then will I be convinced of the truth of thy words.

44 Por Alma i tha atij: Ti ke pasur mjaft shenja; a mos do të tundosh Perëndinë? A do të thuash: Më trego një shenjë, kur ke dëshminë e të gjithë këtyre vëllezërve të tu dhe gjithashtu të gjithë profetëve të shenjtë? Shkrimet e Shenjta i ke para teje, po, dhe të gjitha gjërat tregojnë se ka një Perëndi; po, madje edhe toka e të gjitha gjërat që gjenden mbi faqe të saj, po edhe lëvizja e saj, po, dhe gjithashtu të gjithë planetët të cilët lëvizin në mënyrën e tyre të rregullt, dëshmojnë se ka një Krijues Suprem.

45 Dhe megjithatë, a nuk vete ti poshtë e lart, duke larguar nga udha e drejtë zemrat e këtyre njerëzve, duke u dëshmuar se nuk ka Perëndi? Dhe megjithatë, do të vazhdosh t'i mohosh të gjitha këto dëshmi? Dhe ai tha: Po, unë do t'i mohoj në qoftë se ti nuk më tregon një shenjë.

46 Dhe tani ndodhi që Alma i tha atij: Vër re, unë jam i brengosur për shkak të ngurtësisë së zemrës tënde, po, që ti i kundërshton gjithnjë shpirtit të së vërtetës që do të shkaktojë shkatërrimin e shpirtit tënd.

47 Por vër re, është më mirë që të humbasë shpirti yt, sesa ti të jesh mjeti për të çuar shumë shpirta në shkatërrim me gënjeshtat dhe me lajkat e tua, prandaj në qoftë se ti do ta mohosh përsëri, vër re, Perëndia do të të godasë dhe do të bëhesh memec, që të mos hapësh kurrë më gojën, që të mos mashtrosh më këtë popull.

48 Tani, Korihori i tha atij: Unë nuk e mohoj ekzistencën e një Perëndie, por nuk besoj se ka një Perëndi; dhe unë të them gjithashtu se ti nuk e di se ka një Perëndi; dhe në qoftë se ti nuk më tregon një shenjë, unë nuk besoj.

49 Tani Alma i tha atij: Këtë do të ta jap si një shenjë, se do të bëhesh memec, sipas fjalëve të mia; dhe unë them se në emër të Perëndisë ti do të bëhesh memec, që ti nuk do të mund të flasësh më.

50 Tani, kur Alma i tha këto fjalë, Korihori u bë memec dhe nuk mund të fliste më, sipas fjalëve të Almës.

But Alma said unto him: Thou hast had signs enough; will ye tempt your God? Will ye say, Show unto me a sign, when ye have the testimony of all these thy brethren, and also all the holy prophets? The scriptures are laid before thee, yea, and all things denote there is a God; yea, even the earth, and all things that are upon the face of it, yea, and its motion, yea, and also all the planets which move in their regular form do witness that there is a Supreme Creator.

And yet do ye go about, leading away the hearts of this people, testifying unto them there is no God? And yet will ye deny against all these witnesses? And he said: Yea, I will deny, except ye shall show me a sign.

And now it came to pass that Alma said unto him: Behold, I am grieved because of the hardness of your heart, yea, that ye will still resist the spirit of the truth, that thy soul may be destroyed.

But behold, it is better that thy soul should be lost than that thou shouldst be the means of bringing many souls down to destruction, by thy lying and by thy flattering words; therefore if thou shalt deny again, behold God shall smite thee, that thou shalt become dumb, that thou shalt never open thy mouth any more, that thou shalt not deceive this people any more.

Now Korihor said unto him: I do not deny the existence of a God, but I do not believe that there is a God; and I say also, that ye do not know that there is a God; and except ye show me a sign, I will not believe.

Now Alma said unto him: This will I give unto thee for a sign, that thou shalt be struck dumb, according to my words; and I say, that in the name of God, ye shall be struck dumb, that ye shall no more have utterance.

Now when Alma had said these words, Korihor was struck dumb, that he could not have utterance, according to the words of Alma.

51 Dhe tani, kur kryegjykatësi e pa këtë, ai zgjati dorën dhe i shkroi Korihorit, duke thënë: A je i bindur mbi fuqinë e Perëndisë, për të cilin doje që Alma të të tregonte një shenjë? A mos doje që ai të brengoste të tjerët, për të të treguar ty një shenjë? Vëre, ai të tregoi një shenjë; dhe tani, a do të dyshosh më?

52 Dhe Korihori zgjati dorën e tij dhe shkroi, duke thënë: Unë e di se jam memec, pasi nuk flas dot; dhe e di se asgjë përveç fuqisë së Perëndisë nuk mund ta sillte këtë mbi mua; po, dhe unë e dija gjithmonë se kishte një Perëndi.

53 Por vini re, djalli më mashtrroi; pasi ai m'u shfaq në formën e një engjëlli dhe më tha mua: Shko dhe shpëto këtë popull, pasi të gjithë kanë marrë udhën e gabuar pas një Perëndie të panjohur. Dhe ai më tha mua: Nuk ka Perëndi; po, dhe ai më mësoi ato që duhej të thoja. Dhe unë ua mësova të tjerëve fjalët e tij; dhe unë ua mësova ato, sepse ishin të këndshme për mendjen e mishit; dhe ua mësova ato, madje derisa pata shumë sukses, aq sa me të vërtetë besova se ishin të vërteta; dhe për këtë shkak unë përballova të vërtetën, madje derisa i solla vetes sime këtë mallkim të madh.

54 Tani, pasi i tha këto, ai u lut që Alma t'i kërkonte Perëndisë, që mallkimi të mund të hiqej prej tij.

55 Por Alma i tha atij: Në qoftë se ky mallkim do të hiqej prej teje, ti do të çoje përsëri në udhën e gabuar zemrat e këtij populli; prandaj, ai do të qëndrojë me ty, madje si Zoti do.

56 Dhe ndodhi që mallkimi nuk u hoq nga Korihori; por ai u dëbua dhe shkoi nga shtëpia në shtëpi, duke lypur për ushqimin e tij.

57 Tani, lajmi se ç'i ngjau Korihorit u shpall menjëherë në tërë vendin; po, shpallja iu dërgua nga kryegjykatësi të gjithë njerëzve të vendit, duke u thënë atyre që u kishin besuar fjalëve të Korihorit të pendoheshin sa më shpejt, kështu që të mos pësonin të njëjtin ndëshkim.

And now when the chief judge saw this, he put forth his hand and wrote unto Korihor, saying: Art thou convinced of the power of God? In whom did ye desire that Alma should show forth his sign? Would ye that he should afflict others, to show unto thee a sign? Behold, he has showed unto you a sign; and now will ye dispute more?

And Korihor put forth his hand and wrote, saying: I know that I am dumb, for I cannot speak; and I know that nothing save it were the power of God could bring this upon me; yea, and I always knew that there was a God.

But behold, the devil hath deceived me; for he appeared unto me in the form of an angel, and said unto me: Go and reclaim this people, for they have all gone astray after an unknown God. And he said unto me: There is no God; yea, and he taught me that which I should say. And I have taught his words; and I taught them because they were pleasing unto the carnal mind; and I taught them, even until I had much success, insomuch that I verily believed that they were true; and for this cause I withstood the truth, even until I have brought this great curse upon me.

Now when he had said this, he besought that Alma should pray unto God, that the curse might be taken from him.

But Alma said unto him: If this curse should be taken from thee thou wouldst again lead away the hearts of this people; therefore, it shall be unto thee even as the Lord will.

And it came to pass that the curse was not taken off of Korihor; but he was cast out, and went about from house to house begging for his food.

Now the knowledge of what had happened unto Korihor was immediately published throughout all the land; yea, the proclamation was sent forth by the chief judge to all the people in the land, declaring unto those who had believed in the words of Korihor that they must speedily repent, lest the same judgments would come unto them.

58 Dhe ndodhi që ata të gjithë ishin të bindur për ligësinë e Korihorit; prandaj ata u kthyen përsëri në besimin e tyre te Zoti; dhe kjo i dha fund paudhësisë sipas mënyrës së Korihorit. Dhe Korihori shkoi nga shtëpia në shtëpi duke u lutur për ushqim për të jetuar.

59 Dhe ndodhi që ndërsa ai po shkonte mes njerëzve, po, mes njerëzve që ishin ndarë nga Nefitët dhe e quajtën veten Zoramitë, pasi udhëhiqeshin nga një njeri emri i të cilit ishte Zoram—dhe ndërsa po shkonte mes tyre, vini re, u sulmua dhe u shkel madje derisa vdiq.

60 Dhe kështu ne shohim fundin e atij që prish udhët e Zotit; dhe kështu shohim se djalli nuk do t'i përkrahë fëmijët e tij në ditën e fundit, por i tërheq me të shpejtë poshtë në ferr.

And it came to pass that they were all convinced of the wickedness of Korihor; therefore they were all converted again unto the Lord; and this put an end to the iniquity after the manner of Korihor. And Korihor did go about from house to house, begging food for his support.

And it came to pass that as he went forth among the people, yea, among a people who had separated themselves from the Nephites and called themselves Zoramites, being led by a man whose name was Zoram—and as he went forth amongst them, behold, he was run upon and trodden down, even until he was dead.

And thus we see the end of him who perverteth the ways of the Lord; and thus we see that the devil will not support his children at the last day, but doth speedily drag them down to hell.

Alma 31

- 1 Tani ndodhi që pas fundit të Korihorit, Alma pasi mori lajme se Zoramitët po prishnin udhët e Zotit dhe që Zorami që ishte udhëheqësi i tyre, po i drejtonte zemrat e njerëzve që të përuleshin para idhujsh memecë, zemra e tij filloi përsëri të vuante, për shkak të paudhësisë së popullit.
- 2 Pasi që shkak pikëllimi i madh për Almën, që të dinte për paudhësitë mes popullit të tij; prandaj zemra e tij që brengosur shumë për shkak të ndarjes së Zoramitëve nga Nefitët.
- 3 Tani, Zoramitët ishin mbledhur së bashku në një vend që ata e quajtën Antionum, i cili ishte në lindje të tokës së Zarahemlës, që gjendej afër kufirit të bregdetit, që ishte në jug të tokës së Jershonit, i cili kufizohej me vendin e shkretë në jug, vend i shkretë i cili ishte plot me Lamanitë.
- 4 Tani Nefitët kishin shumë frikë se Zoramitët do të hynin në një marrëveshje me Lamanitët dhe se do të ishte shkak humbjesh të mëdha nga ana e Nefitëve.
- 5 Dhe tani, pasi predikimi i fjalës kishte një prirje të madhe ta çonte popullin të bënte atë që ishte e drejtë—po, kishte pasur një ndikim më të fuqishëm mbi mendjet e njerëzve sesa shpata, ose çdo gjë tjetër që u kishte ngjarë atyre—prandaj Alma mendoi se ishte e nevojshme që ata të provonin virtytin e fjalës së Perëndisë.
- 6 Prandaj, ai mori Amonin dhe Aaronin dhe Omnerin; kurse Himnin e la në kishë në Zarahemla; por tre të parët i mori me vete, si edhe Amulekun dhe Zizromin, që ishin në Melek; dhe ai gjithashtu mori dy nga bijtë e tij.
- 7 Tani, birin e tij të madh nuk e mori me vete dhe emri i tij ishte Helaman; kurse emrat e atyre që mori me vete ishin Shiblun dhe Korianton; dhe këta janë emrat e atyre që shkuan me të mes Zoramitëve, për t'u predikuar fjalën atyre.
- 8 Tani, Zoramitët ishin të shkëputur nga Nefitët; prandaj ata e kishin patur fjalën e Perëndisë të predikuar ndaj tyre.

Alma 31

Now it came to pass that after the end of Korihor, Alma having received tidings that the Zoramites were perverting the ways of the Lord, and that Zoram, who was their leader, was leading the hearts of the people to bow down to dumb idols, his heart again began to sicken because of the iniquity of the people.

For it was the cause of great sorrow to Alma to know of iniquity among his people; therefore his heart was exceedingly sorrowful because of the separation of the Zoramites from the Nephites.

Now the Zoramites had gathered themselves together in a land which they called Antionum, which was east of the land of Zarahemla, which lay nearly bordering upon the seashore, which was south of the land of Jershon, which also bordered upon the wilderness south, which wilderness was full of the Lamanites.

Now the Nephites greatly feared that the Zoramites would enter into a correspondence with the Lamanites, and that it would be the means of great loss on the part of the Nephites.

And now, as the preaching of the word had a great tendency to lead the people to do that which was just—yea, it had had more powerful effect upon the minds of the people than the sword, or anything else, which had happened unto them—therefore Alma thought it was expedient that they should try the virtue of the word of God.

Therefore he took Ammon, and Aaron, and Omner; and Himni he did leave in the church in Zarahemla; but the former three he took with him, and also Amulek and Zeezrom, who were at Melek; and he also took two of his sons.

Now the eldest of his sons he took not with him, and his name was Helaman; but the names of those whom he took with him were Shiblun and Corianton; and these are the names of those who went with him among the Zoramites, to preach unto them the word.

Now the Zoramites were dissenters from the Nephites; therefore they had had the word of God preached unto them.

- 9 Por ata kishin rënë në gabime të mëdha, pasi nuk do të respektonin zbatimin e urdhërimeve të Perëndisë dhe statutet e tij sipas ligjit të Moisiut.
- 10 As nuk donin të respektonin ceremonitë e kishës, që të vazhdonin çdo ditë në lutje dhe përgjërime ndaj Perëndisë, që të mos binin në tundim.
- 11 Po, në fund të fundit, ata prishën udhët e Zotit në shumë raste; prandaj, për këtë shkak, Alma dhe vëllezërit e tij shkuan në vend për t'u predikuar fjalën.
- 12 Tani, kur ata arritën në vend, vini re, që për çudinë e tyre, ata panë se Zoramitët kishin ndërtuar sinagoga dhe se mbledheshin së bashku një ditë të javës, të cilën ata e quanin ditën e Zotit; dhe adhuronin në një mënyrë që Alma dhe vëllezërit e tij s'e kishin parë kurrë.
- 13 Pasi ata kishin një vend të ndërtuar në mes të sinagogës, një vend për të qëndruar, që ishte lart përmbi kokat e tyre, në majë të së cilës mund të qëndronte vetëm një njeri.
- 14 Prandaj, kushdo që dëshironte të adhuronte, duhej të shkonte dhe të qëndronte në majë të saj dhe të shtrinte duart lart në drejtim të qiellit, dhe të thërriste me zë të lartë, duke thënë:
- 15 I shenjti, i shenjti Perëndi; ne besojmë se ti je Perëndia dhe ne besojmë se ti je i shenjtë dhe se ti ishe një shpirt, dhe se ti je një shpirt, dhe se ti do të jesh një shpirt përgjithmonë.
- 16 I shenjti Perëndi, ne besojmë se ti na ke ndarë nga vëllezërit tanë; dhe ne nuk besojmë në traditën e vëllezërve tanë, e cila iu kalua atyre nga kalamanllëku i etërve të tyre; por ne besojmë se ti na ke zgjedhur që të jemi fëmijët e tu të shenjtë; dhe se gjithashtu ti ke bërë të ditur te ne se nuk do të ketë Krisht.

But they had fallen into great errors, for they would not observe to keep the commandments of God, and his statutes, according to the law of Moses.

Neither would they observe the performances of the church, to continue in prayer and supplication to God daily, that they might not enter into temptation.

Yea, in fine, they did pervert the ways of the Lord in very many instances; therefore, for this cause, Alma and his brethren went into the land to preach the word unto them.

Now, when they had come into the land, behold, to their astonishment they found that the Zoramites had built synagogues, and that they did gather themselves together on one day of the week, which day they did call the day of the Lord; and they did worship after a manner which Alma and his brethren had never beheld;

For they had a place built up in the center of their synagogue, a place for standing, which was high above the head; and the top thereof would only admit one person.

Therefore, whosoever desired to worship must go forth and stand upon the top thereof, and stretch forth his hands towards heaven, and cry with a loud voice, saying:

Holy, holy God; we believe that thou art God, and we believe that thou art holy, and that thou wast a spirit, and that thou art a spirit, and that thou wilt be a spirit forever.

Holy God, we believe that thou hast separated us from our brethren; and we do not believe in the tradition of our brethren, which was handed down to them by the childishness of their fathers; but we believe that thou hast elected us to be thy holy children; and also thou hast made it known unto us that there shall be no Christ.

17 Por ti je i njëjti dje, sot dhe përgjithnjë; dhe ti na ke zgjedhur ne që të shpëtohemi, ndërsa të gjithë rreth e përqark nesh janë zgjedhur që të flaken poshtë në ferr nëpërmjet zemërimit tënd; shenjtëri për të cilën ne të falënderojmë, O Perëndi; dhe ne të falënderojmë gjithashtu që na ke zgjedhur që të mos mund të shkojmë pas traditave të marra të vëllezërve tanë, të cilat i lidhin me një besim në Krisht, gjë që i bën zemrat e tyre të enden larg prej teje, Perëndia ynë.

18 Dhe përsëri, ne të falënderojmë ty, O Perëndi, që jemi një popull i zgjedhur dhe i shenjtë. Amen.

19 Tani ndodhi që pasi Alma dhe vëllezërit e tij dhe bijtë e tij i dëgjuan këto lutje, u çuditën jashtë çdo mase.

20 Pasi vini re, çdo njeri vajti aty dhe ofroi këto lutje të njëjta.

21 Tani, vendi quhej prej tyre Rameumptom që i interpretuar do të thotë, podiumi i shenjtë.

22 Tani, nga ky podium ata i ofronin Perëndisë, secili njeri të njëjtën lutje, duke falënderuar Perëndinë e tyre se qenë të zgjedhur prej tij dhe se ai nuk i çoi pas traditës së vëllezërve të tyre dhe se zemrat e tyre nuk u rrëmbyen që të besonin në gjëra që do të ndodhin, për të cilat ata nuk dinin gjë.

23 Tani, pasi të gjithë njerëzit bënë falënderime sipas kësaj mënyre, ata u kthyen në shtëpitë e tyre, pa folur më për Perëndinë e tyre, derisa të mblihdeshin përsëri tok së bashku te podiumi i shenjtë, për të ofruar falënderimet e tyre sipas mënyrës së tyre.

24 Tani, kur Alma pa këtë, zemra e tij u pikëllua; pasi ai pa se ata ishin një popull i lig dhe i çoroditur; po, ai pa se zemrat e tyre ishin vendosur mbi ar dhe mbi argjend dhe mbi të gjitha llojet e mallrave të mira.

25 Po, dhe ai pa gjithashtu se zemrat e tyre ishin fryrë me lavdërime të mëdha në kryelartësinë e tyre.

26 Dhe ai ngriti zërin e tij në qiell dhe thirri, duke thënë: O deri kur, O Zot, do të lejosh që shërbëtorët e tu, do të jetojnë këtu poshtë në mish, për të parë ligësi kaq të madhe mes fëmijëve të njerëzve?

But thou art the same yesterday, today, and forever; and thou hast elected us that we shall be saved, whilst all around us are elected to be cast by thy wrath down to hell; for the which holiness, O God, we thank thee; and we also thank thee that thou hast elected us, that we may not be led away after the foolish traditions of our brethren, which doth bind them down to a belief of Christ, which doth lead their hearts to wander far from thee, our God.

And again we thank thee, O God, that we are a chosen and a holy people. Amen.

Now it came to pass that after Alma and his brethren and his sons had heard these prayers, they were astonished beyond all measure.

For behold, every man did go forth and offer up these same prayers.

Now the place was called by them Rameumptom, which, being interpreted, is the holy stand.

Now, from this stand they did offer up, every man, the selfsame prayer unto God, thanking their God that they were chosen of him, and that he did not lead them away after the tradition of their brethren, and that their hearts were not stolen away to believe in things to come, which they knew nothing about.

Now, after the people had all offered up thanks after this manner, they returned to their homes, never speaking of their God again until they had assembled themselves together again to the holy stand, to offer up thanks after their manner.

Now when Alma saw this his heart was grieved; for he saw that they were a wicked and a perverse people; yea, he saw that their hearts were set upon gold, and upon silver, and upon all manner of fine goods.

Yea, and he also saw that their hearts were lifted up unto great boasting, in their pride.

And he lifted up his voice to heaven, and cried, saying: O, how long, O Lord, wilt thou suffer that thy servants shall dwell here below in the flesh, to behold such gross wickedness among the children of men?

- 27 Vër re, O Perëndi, ata të thërrasin dhe përsëri zemrat e tyre janë fryrë në kryelartësinë e tyre. Vër re, O Perëndi, ata të thërrasin me gojën e tyre, ndërsa janë fryrë, madje deri në madhështi, me gjërat e kota të botës.
- 28 Vër re, O Perëndia im, veshjet e tyre të shtrenjta dhe unazat e tyre dhe byzylykët e tyre, dhe stolisjet e tyre prej ari, dhe të gjitha gjërat e çmueshme të tyre me të cilat janë stolisur; dhe vër re, zemrat e tyre janë dhënë pas tyre dhe megjithatë, ata të thërrasin dhe thonë—Ne të falënderojmë, O Perëndi, pasi ne jemi një popull i zgjedhur prej teje, ndërsa të tjerët do të mbarojnë.
- 29 Po, dhe ata thonë se ti u ke bërë të njohur se nuk do të ketë Krisht.
- 30 O Zot Perëndi, deri kur do të lejosh që një ligësi dhe pabesnikëri e tillë të jetë mes këtij populli? O Zot, a do të më japësh fuqi, që të duroj dobësitë e mia? Pasi unë jam i dobët dhe një ligësi e tillë mes këtij populli, i shkakton dhembje shpirtit tim.
- 31 O Zot, zemra ime është jashtëzakonisht e pikëlluar; të lutem ngushëlloje shpirtin tim në Krisht. O Zot, më jep mundësi, që të kem fuqi, që të vuaj me durim këto hidhërimet që do të vijnë mbi mua, për shkak të paudhësisë së këtij populli.
- 32 O Zot, ngushëlloje shpirtin tim dhe më jep suksese mua dhe gjithashtu shokëve që janë me mua—po, Amonit dhe Aaronit dhe Omnerit, si edhe Amulekut dhe Zizromit, ashtu edhe dy bijve të mi—po, O Zot, ngushëlloji madje të gjithë këta. Po, ngushëlloji shpirtrat e tyre në Krisht.
- 33 Jepu mundësi, që ata të kenë fuqi, që të mund të durojnë hidhërimet e tyre që do të vijnë mbi ta për shkak të paudhësive të këtij populli.
- 34 O Zot, na jep mundësi që të kemi sukses për t'i sjellë ata përsëri te ti, në Krisht.
- 35 Vër re, O Zot, shpirtrat e tyre janë të çmueshëm dhe shumë prej tyre janë vëllezërit tanë, prandaj, na jep, O Zot, fuqi dhe urtësi që të mund t'i sjellim këta, vëllezërit tanë, përsëri tek ti.

Behold, O God, they cry unto thee, and yet their hearts are swallowed up in their pride. Behold, O God, they cry unto thee with their mouths, while they are puffed up, even to greatness, with the vain things of the world.

Behold, O my God, their costly apparel, and their ringlets, and their bracelets, and their ornaments of gold, and all their precious things which they are ornamented with; and behold, their hearts are set upon them, and yet they cry unto thee and say—We thank thee, O God, for we are a chosen people unto thee, while others shall perish.

Yea, and they say that thou hast made it known unto them that there shall be no Christ.

O Lord God, how long wilt thou suffer that such wickedness and infidelity shall be among this people? O Lord, wilt thou give me strength, that I may bear with mine infirmities. For I am infirm, and such wickedness among this people doth pain my soul.

O Lord, my heart is exceedingly sorrowful; wilt thou comfort my soul in Christ. O Lord, wilt thou grant unto me that I may have strength, that I may suffer with patience these afflictions which shall come upon me, because of the iniquity of this people.

O Lord, wilt thou comfort my soul, and give unto me success, and also my fellow laborers who are with me—yea, Ammon, and Aaron, and Omner, and also Amulek and Zeezrom, and also my two sons—yea, even all these wilt thou comfort, O Lord. Yea, wilt thou comfort their souls in Christ.

Wilt thou grant unto them that they may have strength, that they may bear their afflictions which shall come upon them because of the iniquities of this people.

O Lord, wilt thou grant unto us that we may have success in bringing them again unto thee in Christ.

Behold, O Lord, their souls are precious, and many of them are our brethren; therefore, give unto us, O Lord, power and wisdom that we may bring these, our brethren, again unto thee.

36 Tani ndodhi që kur Alma i tha këto fjalë, i vuri duart e tij mbi të gjithë ata që ishin me të. Dhe vini re, ndërsa i vuri duart mbi ta, ata u mbushën me Shpirtin e Shenjtë.

37 Dhe pas kësaj ata u ndanë nga njëri-tjetri, pa u bërë merak për veten e tyre se çfarë do të hanin, ose çfarë do të pinin, ose çfarë do të vishnin.

38 Dhe Zoti siguroi për ta që të mos kishin uri, as të mos kishin etje; po, dhe ai gjithashtu u dha atyre fuqi që të mos vuanin nga ndonjë pikëllim, por që çdo gjë të përfshihej vetëm në gëzimin për Krishtin. Tani, kjo gjë ishte sipas lutjes së Almës; dhe kjo, sepse ai u lut me besim.

Now it came to pass that when Alma had said these words, that he clapped his hands upon all them who were with him. And behold, as he clapped his hands upon them, they were filled with the Holy Spirit.

And after that they did separate themselves one from another, taking no thought for themselves what they should eat, or what they should drink, or what they should put on.

And the Lord provided for them that they should hunger not, neither should they thirst; yea, and he also gave them strength, that they should suffer no manner of afflictions, save it were swallowed up in the joy of Christ. Now this was according to the prayer of Alma; and this because he prayed in faith.

Alma 32

- 1 Dhe ndodhi që ata shkuan dhe filluan të predikonin fjalën e Perëndisë mes popullit, duke hyrë në sinagogat e tyre dhe në shtëpitë e tyre; po, dhe madje predikuan fjalën në rrugët e tyre.
- 2 Dhe ndodhi që pas shumë pune mes tyre, ata filluan të kishin sukses midis klasës së varfër të popullit; pasi vini re, ata qenë dëbuar nga sinagogat për shkak të veshjeve të tyre të leckosura—
- 3 Prandaj ata nuk lejoheshin të hynin nëpër sinagogat e tyre për të adhuruar Perëndinë, duke u vlerësuar si fëlliqësi; prandaj ata ishin të varfër; po, ata vlerësoheshin nga vëllezërit e tyre si zgjyrë; prandaj ata ishin të varfër nga gjërat e botës; dhe gjithashtu ishin të varfër në zemër.
- 4 Tani, ndërsa Alma po i mësonte dhe po i fliste popullit në kodrën Onidah, një turmë e madhe erdhi tek ai, që ishin prej atyre për të cilët folëm, që ishin të varfër në zemër, për shkak të varfërisë së tyre në gjërat e botës.
- 5 Dhe ata vajtën tek Alma dhe ai që ishte në krye të tyre i tha atij: Vër re, ç' duhet të bëjnë këta vëllezërit e mi, pasi ata përbuzen nga të gjithë njerëzit për shkak të varfërisë së tyre, po, dhe veçanërisht nga priftërinjtë tanë, pasi ata na kanë përjashtuar nga sinagogat tona për të cilat ne kemi punuar shumë që t'i ndërtojmë me duart tona; dhe ata na kanë dëbuar për shkak të varfërisë sonë të pamasë; dhe ne nuk kemi vend ku të adhurojmë Perëndinë tonë; dhe vër re, ç' duhet të bëjmë?
- 6 Dhe tani, kur Alma e dëgjoi këtë, u kthye krejtësisht me fytyrë nga ai dhe pa me gëzim të madh; pasi ai pa se mjerimet e tyre i kishin bërë me të vërtetë të përvuajtur dhe se ishin të përgatitur të dëgjonin fjalën.
- 7 Prandaj ai nuk i tha gjë tjetër turmës; por zgjati dorën e tij dhe u thirri atyre që i shihte, të cilët ishin me të vërtetë të penduar dhe u tha atyre:
- 8 Unë vë re se jeni të pezmatuar në zemër; dhe në qoftë se është kështu, të bekuar jeni ju.

Alma 32

And it came to pass that they did go forth, and began to preach the word of God unto the people, entering into their synagogues, and into their houses; yea, and even they did preach the word in their streets.

And it came to pass that after much labor among them, they began to have success among the poor class of people; for behold, they were cast out of the synagogues because of the coarseness of their apparel—

Therefore they were not permitted to enter into their synagogues to worship God, being esteemed as filthiness; therefore they were poor; yea, they were esteemed by their brethren as dross; therefore they were poor as to things of the world; and also they were poor in heart.

Now, as Alma was teaching and speaking unto the people upon the hill Onidah, there came a great multitude unto him, who were those of whom we have been speaking, of whom were poor in heart, because of their poverty as to the things of the world.

And they came unto Alma; and the one who was the foremost among them said unto him: Behold, what shall these my brethren do, for they are despised of all men because of their poverty, yea, and more especially by our priests; for they have cast us out of our synagogues which we have labored abundantly to build with our own hands; and they have cast us out because of our exceeding poverty; and we have no place to worship our God; and behold, what shall we do?

And now when Alma heard this, he turned him about, his face immediately towards him, and he beheld with great joy; for he beheld that their afflictions had truly humbled them, and that they were in a preparation to hear the word.

Therefore he did say no more to the other multitude; but he stretched forth his hand, and cried unto those whom he beheld, who were truly penitent, and said unto them:

I behold that ye are lowly in heart; and if so, blessed are ye.

- 9 Vini re, vëllai juaj tha: Çfarë duhet të bëjmë?—pasi na kanë dëbuar nga sinagogat tona dhe nuk mund të adhurojmë Perëndinë tonë.
- 10 Vini re, unë ju them juve, a mendoni se ju nuk mund ta adhuroni Perëndinë, përveçse vetëm në sinagogat tuaja?
- 11 Dhe për më tepër, unë ju pyes, a mendoni se nuk duhet ta adhuroni Perëndinë përveçse një herë në javë?
- 12 Unë ju them juve, është mirë që jeni dëbuar nga sinagogat tuaja, që të mund të jeni të përlurur dhe që të mund të mësoni urtësi; pasi është e nevojshme që ju duhet të mësoni urtësi; pasi, sepse ju jeni dëbuar dhe jeni përbuzur nga vëllezërit tuaj, për shkak të varfërisë suaj të madhe, keni arritur në një përlulësi të zemrës; pasi, jeni të detyruar të jeni të përlurur.
- 13 Dhe tani, sepse jeni detyruar të jeni të përlurur, të bekuar jeni ju; pasi një njeri ndonjëherë, në qoftë se është detyruar të jetë i përlurur, kërkon pendim; dhe tani me siguri, kushdo që pendohet do të gjejë mëshirë; dhe ai që gjen mëshirë dhe duron gjer në fund, ai do të shpëtohet.
- 14 Dhe tani, sikurse ju thashë, që për shkak se jeni të detyruar të jeni të përlurur, ju jeni të bekuar, a nuk mendoni se edhe më të bekuar do të jenë ata që përlulen sinqerisht për shkak të fjalës?
- 15 Po, ai që përlulet sinqerisht dhe pendohet për mëkatet e tij dhe duron deri në fund, po ai do të jetë i bekuar—po, shumë më i bekuar se ata që detyrohen të përlulen, për shkak të varfërisë së tyre të madhe.
- 16 Prandaj, të bekuar janë ata që përlulen, pa qenë të detyruar të përlulen; ose më mirë, me fjalë të tjera, i bekuar është ai që beson në fjalën e Perëndisë dhe që pagëzohet pa kokëfortësi në zemër, po, pa qenë i sjellë që të dijë fjalën, ose madje i detyruar të dijë para se të besojë.
- 17 Po, ka shumë që thonë: Në qoftë se do të na tregosh një shenjë nga qielli, atëherë do të dimë me siguri; atëherë do të besojmë.
- 18 Tani, unë pyes, a është ky besim? Vini re, unë ju them juve, Jo; pasi në qoftë se një njeri e di një gjë, nuk ka më shkak të besojë, pasi ai e di atë.

Behold thy brother hath said, What shall we do?—for we are cast out of our synagogues, that we cannot worship our God.

Behold I say unto you, do ye suppose that ye cannot worship God save it be in your synagogues only?

And moreover, I would ask, do ye suppose that ye must not worship God only once in a week?

I say unto you, it is well that ye are cast out of your synagogues, that ye may be humble, and that ye may learn wisdom; for it is necessary that ye should learn wisdom; for it is because that ye are cast out, that ye are despised of your brethren because of your exceeding poverty, that ye are brought to a lowliness of heart; for ye are necessarily brought to be humble.

And now, because ye are compelled to be humble blessed are ye; for a man sometimes, if he is compelled to be humble, seeketh repentance; and now surely, whosoever repenteth shall find mercy; and he that findeth mercy and endureth to the end the same shall be saved.

And now, as I said unto you, that because ye were compelled to be humble ye were blessed, do ye not suppose that they are more blessed who truly humble themselves because of the word?

Yea, he that truly humbleth himself, and repenteth of his sins, and endureth to the end, the same shall be blessed—yea, much more blessed than they who are compelled to be humble because of their exceeding poverty.

Therefore, blessed are they who humble themselves without being compelled to be humble; or rather, in other words, blessed is he that believeth in the word of God, and is baptized without stubbornness of heart, yea, without being brought to know the word, or even compelled to know, before they will believe.

Yea, there are many who do say: If thou wilt show unto us a sign from heaven, then we shall know of a surety; then we shall believe.

Now I ask, is this faith? Behold, I say unto you, Nay; for if a man knoweth a thing he hath no cause to believe, for he knoweth it.

- 19 Dhe tani, sa më i mallkuar është ai që e di vullnetin e Perëndisë dhe nuk e bën, sesa ai që vetëm beson, ose që ka vetëm shkak të besojë dhe bie në shkelje?
- 20 Tani, ju duhet ta gjykoni vetë këtë gjë. Vini re, unë ju them juve se s'ka ndryshim të madh si nga një anë, ashtu dhe nga tjetra; dhe do të jetë për çdo njeri sipas punës së tij.
- 21 Dhe tani, sikurse ju thashë mbi besimin—besim nuk është që të kesh një njohuri të përsosur të gjërave; prandaj, në qoftë se keni besim, ju shpresoni për gjëra që nuk shihen, të cilat janë të vërteta.
- 22 Dhe tani vini re, unë ju them juve se dua që ju duhet të kujtoni se Perëndia është i mëshirshëm me të gjithë ata që besojnë në emrin e tij; prandaj ai dëshiron pikësisht, që ju të keni besim, po, madje në fjalën e tij.
- 23 Dhe tani, ai ua kalon njerëzve fjalën e tij me anë të engjëjve, jo vetëm burrave, por edhe grave. Tani, kjo nuk është e gjitha; fëmijëve të vegjël u janë dhënë fjalë shumë herë, të cilat ngatërrojnë të diturit dhe të mësuarit.
- 24 Dhe tani, vëllezërit e mi të dashur, pasi ju keni dëshiruar të dini prej meje se ç'duhet të bëni, sepse jeni të pikëlluar dhe të dëbuar—tani unë nuk dëshiroj që ju të mendoni se kam qëllim t'ju gjykoj vetëm sipas asaj që është e vërtetë—
- 25 Pasi unë nuk dua të them që ju të gjithë ishit të detyruar të përuleshit, pasi me të vërtetë besoj se ka disa mes jush, që do të ishin përrulur në çfarëdolloj rrethanash që të ishin.
- 26 Tani, sikurse thashë në lidhje me besimin—që nuk ishte një njohje e përsosur—po ashtu është me fjalët e mia. Në fillim, ju nuk mund të dini mbi sigurinë e tyre në mënyrë të përsosur jo më shumë sesa besimi është një njohuri e përsosur.
- 27 Por vini re, në qoftë se ju do të zgjoheni dhe do të vini në veprim aftësitë tuaja, madje deri në një provë mbi fjalët e mia dhe të ushtroni një pjesë të besimit, po, edhe në qoftë se ju nuk mund të bëni më shumë sesa të dëshironi të besoni, lëreni këtë dëshirë të veprojnë në ju, madje derisa të besoni në mënyrë që të bëni vend për një pjesë të fjalëve të mia.

And now, how much more cursed is he that knoweth the will of God and doeth it not, than he that only believeth, or only hath cause to believe, and falleth into transgression?

Now of this thing ye must judge. Behold, I say unto you, that it is on the one hand even as it is on the other; and it shall be unto every man according to his work.

And now as I said concerning faith—faith is not to have a perfect knowledge of things; therefore if ye have faith ye hope for things which are not seen, which are true.

And now, behold, I say unto you, and I would that ye should remember, that God is merciful unto all who believe on his name; therefore he desireth, in the first place, that ye should believe, yea, even on his word.

And now, he imparteth his word by angels unto men, yea, not only men but women also. Now this is not all; little children do have words given unto them many times, which confound the wise and the learned.

And now, my beloved brethren, as ye have desired to know of me what ye shall do because ye are afflicted and cast out—now I do not desire that ye should suppose that I mean to judge you only according to that which is true—

For I do not mean that ye all of you have been compelled to humble yourselves; for I verily believe that there are some among you who would humble themselves, let them be in whatsoever circumstances they might.

Now, as I said concerning faith—that it was not a perfect knowledge—even so it is with my words. Ye cannot know of their surety at first, unto perfection, any more than faith is a perfect knowledge.

But behold, if ye will awake and arouse your faculties, even to an experiment upon my words, and exercise a particle of faith, yea, even if ye can no more than desire to believe, let this desire work in you, even until ye believe in a manner that ye can give place for a portion of my words.

- 28 Tani, ne do ta krahasojmë fjalën me një farë. Tani, në qoftë se bëni vend që një farë të mund të mbillet në zemrën tuaj, vini re, po të jetë një farë e vërtetë, ose një farë e mirë, në qoftë se ju nuk e hidhni tej me mosbesimin tuaj, që ju t'i kundërshtoni Shpirtit të Zotit, vini re, ajo do të fillojë të fryhet në kraharorin tuaj; dhe kur ju të ndieni këto lëvizje të fryrjes, ju do të filloni të thoni me veten tuaj—Kjo duhet të jetë një farë e mirë, ose që fjala është e mirë, pasi po fillon të zmadhojë shpirtin tim; po, po fillon të ndriçojë kuptimin tim, po, po fillon të jetë e këndshme për mua.
- 29 Tani vini re, a nuk do t'jua shtonte kjo besimin tuaj? Unë ju them juve, Po; megjithatë ajo nuk është rritur në një njohuri të përsosur.
- 30 Por vini re, ndërsa fara fryhet dhe mbin dhe fillon të rritet, atëherë ju duhet të thoni se fara është e mirë; meqë vini re, fryhet dhe mbin dhe fillon të rritet. Dhe tani, vini re, kjo, a nuk do ta forcojë besimin tuaj? Po, ajo do ta forcojë besimin tuaj; pasi ju do të thoni, unë e di se kjo është një farë e mirë; pasi vini re, ajo mbin dhe fillon të rritet.
- 31 Dhe tani, vini re, a jeni të sigurt se kjo është një farë e mirë? Unë ju them juve, Po; meqë çdo farë prodhon, sikurse veten e saj.
- 32 Prandaj, në qoftë se një farë rritet, ajo është e mirë, por në qoftë se nuk rritet, vini re ajo nuk është e mirë, prandaj flaket tej.
- 33 Dhe tani, vini re, pasi ju e keni bërë provën dhe e mbollët farën dhe ajo fryhet, dhe mbin, dhe fillon të rritet, ju duhet ta dini se fara është e mirë.
- 34 Dhe tani, vini re, a është njohuria juaj e përsosur? Po, njohuria juaj është e përsosur në atë gjë dhe besimi juaj është i fjetur; dhe kjo sepse ju e dini, pasi ju e dini se fjala ka fryrë shpirtat tuaj dhe ju gjithashtu e dini se ka mbirë, se botëkuptimi juaj fillon të ndriçohet dhe mendja juaj fillon të zgjerohet.

Now, we will compare the word unto a seed. Now, if ye give place, that a seed may be planted in your heart, behold, if it be a true seed, or a good seed, if ye do not cast it out by your unbelief, that ye will resist the Spirit of the Lord, behold, it will begin to swell within your breasts; and when you feel these swelling motions, ye will begin to say within yourselves—It must needs be that this is a good seed, or that the word is good, for it beginneth to enlarge my soul; yea, it beginneth to enlighten my understanding, yea, it beginneth to be delicious to me.

Now behold, would not this increase your faith? I say unto you, Yea; nevertheless it hath not grown up to a perfect knowledge.

But behold, as the seed swelleth, and sprouteth, and beginneth to grow, then you must needs say that the seed is good; for behold it swelleth, and sprouteth, and beginneth to grow. And now, behold, will not this strengthen your faith? Yea, it will strengthen your faith: for ye will say I know that this is a good seed; for behold it sprouteth and beginneth to grow.

And now, behold, are ye sure that this is a good seed? I say unto you, Yea; for every seed bringeth forth unto its own likeness.

Therefore, if a seed groweth it is good, but if it groweth not, behold it is not good, therefore it is cast away.

And now, behold, because ye have tried the experiment, and planted the seed, and it swelleth and sprouteth, and beginneth to grow, ye must needs know that the seed is good.

And now, behold, is your knowledge perfect? Yea, your knowledge is perfect in that thing, and your faith is dormant; and this because you know, for ye know that the word hath swelled your souls, and ye also know that it hath sprouted up, that your understanding doth begin to be enlightened, and your mind doth begin to expand.

- 35 O, atëherë, a nuk është e vërtetë kjo? Unë ju them juve, Po, sepse është dritë; dhe çdo gjë që është dritë, është e mirë sepse është e dallueshme, prandaj ju duhet ta dini se është e mirë; dhe tani vini re, pasi ta keni shijuar këtë dritë, a është njohuria juaj e përsosur?
- 36 Vini re, unë ju them juve, Jo; as nuk duhet të lini mënjane besimin tuaj, pasi ju vetëm keni ushtruar besimin tuaj, që të mbillnit farën dhe që të mund të bënit provën, që të dinit nëse fara ishte e mirë.
- 37 Dhe vini re, ndërsa pema fillon të rritet, ju do të thoni: Le ta ushqejmë me kujdes të madh, që të mund të lëshojë rrënjë, që të mund të rritet dhe të na japë frut. Dhe tani vini re, në qoftë se ju e ushqeni me shumë kujdes, do të lëshojë rrënjë; dhe do të rritet dhe do të japë frut.
- 38 Por, në qoftë se e lini pemën pas dore dhe nuk mendoni për ta ushqyer, vini re, ajo nuk do të lëshojë ndonjë rrënjë; dhe kur të vijë nxehtësia e diellit dhe ta përzhisë, pasi ajo nuk ka rrënjë, ajo fishket dhe thahet; dhe ju e shkulni dhe e flakni tej.
- 39 Tani, kjo nuk ndodh sepse fara nuk ishte e mirë, as nuk është sepse fruti i saj nuk do të ishte i dëshirueshëm; por është sepse toka juaj është shterpë dhe ju nuk do ta ushqeni pemën, prandaj ju nuk do të mund të keni frutin e saj.
- 40 Dhe kështu, në qoftë se ju nuk do ta ushqeni fjalën, duke pritur me një sy besimi te fruti i saj, ju nuk do të mund të vilni kurrë frutin nga pema e jetës.
- 41 Por, në qoftë se ju do ta ushqeni fjalën, po, do ta ushqeni pemën si të fillojë të rritet, me besimin tuaj, me zell të madh dhe me durim, duke pritur frutin e saj, do të lëshojë rrënjë; dhe vini re, do të jetë një pemë që do të rritet, deri në jetën e përjetshme.
- 42 Dhe për shkak të zellit tuaj dhe të besimit tuaj dhe të durimit tuaj me fjalën, duke e ushqyer atë, që ajo të mund të lëshojë rrënjë në ju, vini re, ca nga ca, ju do të vilni frutin e saj që është shumë i çmueshëm, që është më i ëmbël mbi çdo gjë që është e ëmbël dhe që është më i bardhë nga çdo gjë që është e bardhë, po, dhe i kulluar mbi çdo gjë që është e kulluar; dhe ju do të ushqeheni me bollëk me këtë frut, madje derisa të ngopeni, që të mos keni uri, as të mos keni etje.

O then, is not this real? I say unto you, Yea, because it is light; and whatsoever is light, is good, because it is discernible, therefore ye must know that it is good; and now behold, after ye have tasted this light is your knowledge perfect?

Behold I say unto you, Nay; neither must ye lay aside your faith, for ye have only exercised your faith to plant the seed that ye might try the experiment to know if the seed was good.

And behold, as the tree beginneth to grow, ye will say: Let us nourish it with great care, that it may get root, that it may grow up, and bring forth fruit unto us. And now behold, if ye nourish it with much care it will get root, and grow up, and bring forth fruit.

But if ye neglect the tree, and take no thought for its nourishment, behold it will not get any root; and when the heat of the sun cometh and scorcheth it, because it hath no root it withers away, and ye pluck it up and cast it out.

Now, this is not because the seed was not good, neither is it because the fruit thereof would not be desirable; but it is because your ground is barren, and ye will not nourish the tree, therefore ye cannot have the fruit thereof.

And thus, if ye will not nourish the word, looking forward with an eye of faith to the fruit thereof, ye can never pluck of the fruit of the tree of life.

But if ye will nourish the word, yea, nourish the tree as it beginneth to grow, by your faith with great diligence, and with patience, looking forward to the fruit thereof, it shall take root; and behold it shall be a tree springing up unto everlasting life.

And because of your diligence and your faith and your patience with the word in nourishing it, that it may take root in you, behold, by and by ye shall pluck the fruit thereof, which is most precious, which is sweet above all that is sweet, and which is white above all that is white, yea, and pure above all that is pure; and ye shall feast upon this fruit even until ye are filled, that ye hunger not, neither shall ye thirst.

43 Atëherë, vëllezërit e mi, ju do të korrni shpërblimet e besimit tuaj dhe të zellit tuaj dhe të durimit, dhe të durueshmërisë, duke pritur që pema t'ju japë frut.

Then, my brethren, ye shall reap the rewards of your faith, and your diligence, and patience, and long-suffering, waiting for the tree to bring forth fruit unto you.

Alma 33

- 1 Tani, pasi Alma tha këto fjalë, i dërguan atij disa lajmëtarë, meqë donin të dinin në qoftë se duhej të besonin në një Perëndi, që të mund të merrnin këtë frut për të cilën ai kishte folur, ose si duhej ta mbillnin farën, ose fjalën për të cilën ai kishte folur, e cila ai tha se duhej të mbillej në zemrat e tyre, ose në ç'mënyrë duhej të fillonin të ushtronin besimin e tyre.
- 2 Dhe Alma u tha atyre: Vini re, ju thatë se nuk mund ta adhuroni Perëndinë tuaj, pasi jeni dëbuar nga sinagogat tuaja. Por vini re, unë ju them juve, në qoftë se ju mendoni se nuk mund ta adhuroni Perëndinë, ju gaboni rëndë dhe duhet të kërkoni shkrimet e shenjta; në qoftë se ju mendoni se ato jua kanë mësuar këtë gjë, ju nuk i kuptoni ato.
- 3 A nuk e mbani mend të keni lexuar se çfarë Zenosi, profeti i kohëve të vjetra, ka thënë në lidhje me lutjen ose adhurimin?
- 4 Pasi ai tha: Ti je i mëshirshëm, O Perëndi, pasi dëgjove lutjen time, madje edhe kur unë isha në vendin e shkretë; po, ti ishe i mëshirshëm kur unë u luta në lidhje me ata që ishin armiqtë e mi dhe ti m'i ktheve nga ana ime.
- 5 Po, O Perëndi dhe ti ishe i mëshirshëm me mua kur të thirra nga ara ime; kur të thirra në lutjen time dhe ti më dëgjove.
- 6 Dhe përsëri, O Perëndi, kur u ktheva në shtëpinë time, ti më dëgjove në lutjen time.
- 7 Dhe kur u ktheva në dhomëzën time, O Zot dhe t'u luta, ti më dëgjove.
- 8 Po, ti je i mëshirshëm ndaj fëmijëve të tu, kur të thërrasin që të dëgjohen prej teje dhe jo nga njerëzit dhe ti i dëgjon ata.
- 9 Po, O Perëndi, ti ke qenë i mëshirshëm me mua dhe dëgjove thirrjet e mia në mes të kuvendeve të tua.
- 10 Po, dhe ti më dëgjove edhe kur u dëbova dhe u përbuza nga armiqtë e mi; po, ti dëgjove thirrjet e mia dhe u zemërove me armiqtë e mi dhe i vizitove ata në zemërimin tënd me shkatërrim të menjëhershëm.

Alma 33

Now after Alma had spoken these words, they sent forth unto him desiring to know whether they should believe in one God, that they might obtain this fruit of which he had spoken, or how they should plant the seed, or the word of which he had spoken, which he said must be planted in their hearts; or in what manner they should begin to exercise their faith.

And Alma said unto them: Behold, ye have said that ye could not worship your God because ye are cast out of your synagogues. But behold, I say unto you, if ye suppose that ye cannot worship God, ye do greatly err, and ye ought to search the scriptures; if ye suppose that they have taught you this, ye do not understand them.

Do ye remember to have read what Zenos, the prophet of old, has said concerning prayer or worship?

For he said: Thou art merciful, O God, for thou hast heard my prayer, even when I was in the wilderness; yea, thou wast merciful when I prayed concerning those who were mine enemies, and thou didst turn them to me.

Yea, O God, and thou wast merciful unto me when I did cry unto thee in my field; when I did cry unto thee in my prayer, and thou didst hear me.

And again, O God, when I did turn to my house thou didst hear me in my prayer.

And when I did turn unto my closet, O Lord, and prayed unto thee, thou didst hear me.

Yea, thou art merciful unto thy children when they cry unto thee, to be heard of thee and not of men, and thou wilt hear them.

Yea, O God, thou hast been merciful unto me, and heard my cries in the midst of thy congregations.

Yea, and thou hast also heard me when I have been cast out and have been despised by mine enemies; yea, thou didst hear my cries, and wast angry with mine enemies, and thou didst visit them in thine anger with speedy destruction.

11 Dhe ti më dëgjove për shkak të pikëllimeve të mia dhe të çiltërsisë sime; dhe është në sajë të Birit tënd që ti ke qenë i mëshirshëm me mua, prandaj unë do të të thërras ty në të gjitha vuajtjet e mia, pasi në ty është gëzimi im; pasi ti ke larguar prej meje gjykimet e tua, për shkak të Birit tënd.

12 Dhe tani, Alma u tha atyre: A u besoni atyre shkrimeve të shenjta që u shkruan nga ata të kohërave të vjetra?

13 Vini re, në qoftë se u besoni, ju duhet të besoni çfarë Zenosi tha; pasi vini re, ai tha: Ti i ke larguar gjykimet e tua, për shkak të Birit tënd.

14 Tani vini re, vëllezërit e mi, unë dua t'ju pyes nëse i keni lexuar shkrimet e shenjta. Në qoftë se po, si mund të mos besoni në Birin e Perëndisë?

15 Pasi është shkruar se jo vetëm Zenosi shkroi mbi këto gjëra, por edhe Zenoku gjithashtu foli për këto gjëra—

16 Pasi vini re, ai tha: Ti je i zemëruar, O Zot, me këtë popull, sepse ata nuk duan të kuptojnë mëshirat e tua që ti u ke dhënë atyre për shkak të Birit tënd.

17 Dhe tani, vëllezërit e mi, ju e shihni se një profet i dytë i kohëve të vjetra ka dëshmuar për Birin e Perëndisë dhe meqë populli nuk desh të kuptonte fjalët e tij, e goditën për vdekje me gurë.

18 Por vini re, kjo nuk është e gjitha; këta nuk janë të vetmit që folën në lidhje me Birin e Perëndisë.

19 Vini re, për të foli edhe Moisiu; po, dhe vini re, një simbol u ngrit në vendin e shkretë, që kushdo që do të shikonte në të, të mund të jetonte. Dhe shumë shikuan dhe jetuan.

20 Por, pak e kuptuan domethënien e atyre gjërave dhe kjo për shkak të ngurtësisë së zemrave të tyre. Por, pati shumë që ishin kaq të ngurtësuar, sa nuk donin të shikonin, prandaj ata mbaruan. Tani arsyeja që ata nuk donin të shikonin është se nuk besonin se ai do t'i shëronte ata.

21 O vëllezër të mi, në qoftë se ju mund të shëroheshit vetëm duke i hedhur sytë diçkaje që të shëroheshit, a nuk do t'i hidhnit sytë me të shpejtë, apo do të ngurtësonit zemrat tuaja në mosbesim dhe do të ishit përtacë sa të mos i hidhnit sytë e kështu të mbaronit?

And thou didst hear me because of mine afflictions and my sincerity; and it is because of thy Son that thou hast been thus merciful unto me, therefore I will cry unto thee in all mine afflictions, for in thee is my joy; for thou hast turned thy judgments away from me, because of thy Son.

And now Alma said unto them: Do ye believe those scriptures which have been written by them of old?

Behold, if ye do, ye must believe what Zenos said; for, behold he said: Thou hast turned away thy judgments because of thy Son.

Now behold, my brethren, I would ask if ye have read the scriptures? If ye have, how can ye disbelieve on the Son of God?

For it is not written that Zenos alone spake of these things, but Zenock also spake of these things—

For behold, he said: Thou art angry, O Lord, with this people, because they will not understand thy mercies which thou hast bestowed upon them because of thy Son.

And now, my brethren, ye see that a second prophet of old has testified of the Son of God, and because the people would not understand his words they stoned him to death.

But behold, this is not all; these are not the only ones who have spoken concerning the Son of God.

Behold, he was spoken of by Moses; yea, and behold a type was raised up in the wilderness, that whosoever would look upon it might live. And many did look and live.

But few understood the meaning of those things, and this because of the hardness of their hearts. But there were many who were so hardened that they would not look, therefore they perished. Now the reason they would not look is because they did not believe that it would heal them.

O my brethren, if ye could be healed by merely casting about your eyes that ye might be healed, would ye not behold quickly, or would ye rather harden your hearts in unbelief, and be slothful, that ye would not cast about your eyes, that ye might perish?

22 Në qoftë se është kështu, mjerimi do të vijë mbi ju; por në qoftë se jo, atëherë hidhni sytë dhe filloni të besoni në Birin e Perëndisë, se ai do të vijë të shëlbejë popullin e tij dhe se ai do të vuajë dhe do të vdesë që të shlyejë mëkatet e tyre; dhe se ai do të ngrihet përsëri nga të vdekurit, që do të shkaktojë ringjalljen, që të gjithë njerëzit do të qëndrojnë para tij për t'u gjykuar, sipas veprave të tyre, ditën e fundit dhe të gjykimit.

23 Dhe tani, vëllezërit e mi, unë dëshiroj që ju ta mbillni këtë fjalë në zemrat tuaja dhe posa të fillojë të fryhet, po ashtu, ta ushqeni me besimin tuaj. Dhe vini re, ajo do të bëhet një pemë që rritet në ju, deri në jetën e përjetshme. Dhe atëherë, dhëntë Perëndia që barrat tuaja të jenë të lehta, nëpërmjet gëzimit të Birit të tij. Dhe madje të gjithë këtë ju mund ta bëni në qoftë se doni. Amen.

If so, wo shall come upon you; but if not so, then cast about your eyes and begin to believe in the Son of God, that he will come to redeem his people, and that he shall suffer and die to atone for their sins; and that he shall rise again from the dead, which shall bring to pass the resurrection, that all men shall stand before him, to be judged at the last and judgment day, according to their works.

And now, my brethren, I desire that ye shall plant this word in your hearts, and as it beginneth to swell even so nourish it by your faith. And behold, it will become a tree, springing up in you unto everlasting life. And then may God grant unto you that your burdens may be light, through the joy of his Son. And even all this can ye do if ye will. Amen.

Alma 34

- 1 Dhe tani ndodhi që pasi Alma u tha atyre këto fjalë, u ul përdhe dhe Amuleku u ngrit dhe filloi t'i mësonte ata, duke thënë:
- 2 Vëllezërit e mi, unë mendoj se është e pamundur që ju të mos dini gjë mbi gjërat që u folën në lidhje me ardhjen e Krishtit i cili mësohet prej nesh të jetë Biri i Perëndisë; po, unë e di se këto gjëra u janë mësuar juve me shumicë, para shkëputjes suaj nga ne.
- 3 Dhe siç keni dëshiruar nga vëllai im i dashur që t'ju bënte të ditur se çfarë duhet të bëni, për shkak të pikëllimeve tuaja; dhe ai ju foli disi për t'ju përgatitur mendjet; po, dhe ai ju ka nxitur në besim dhe durim—
- 4 Po, madje që të keni kaq shumë besim, sa madje ta mbillni fjalën në zemrat tuaja, që të mund të provoni mirësinë e saj.
- 5 Dhe ne kemi parë që pyetja e madhe që është në mendjet tuaja, është nëse fjala është në Birin e Perëndisë, ose nëse nuk do të ketë Krisht.
- 6 Dhe ju gjithashtu patë se vëllai im ju provoi, në shumë raste, se fjala është në Krisht drejt shpëtimit.
- 7 Vëllai im citoi fjalët e Zenosit, se shëlbimi vjen nëpërmjet Birit të Perëndisë, si edhe fjalët e Zenokut; dhe ai iu referua edhe Moisiut, për të provuar se këto gjëra janë të vërteta.
- 8 Dhe tani, vini re, unë vetë do t'ju dëshmoj se këto gjëra janë të vërteta. Vini re, unë ju them, se unë e di se Krishti do të vijë mes fëmijëve të njerëzve, për të marrë përsipër shkeljet e popullit të tij dhe se ai do të shlyejë për mëkatet e botës; pasi Zoti Perëndi e ka thënë atë.
- 9 Pasi është e nevojshme që një shlyerje duhet bërë; pasi, sipas planit të madh të Perëndisë së Amshuar, duhet të bëhet një shlyerje, përndryshe i tërë njerëzimi do të mbarojë patjetër; po, të gjithë janë të ngurtësuar, po, të gjithë kanë rënë dhe kanë humbur dhe duhet të mbarojnë po të mos ishte për shlyerjen që është e nevojshme të bëhet.

Alma 34

And now it came to pass that after Alma had spoken these words unto them he sat down upon the ground, and Amulek arose and began to teach them, saying:

My brethren, I think that it is impossible that ye should be ignorant of the things which have been spoken concerning the coming of Christ, who is taught by us to be the Son of God; yea, I know that these things were taught unto you bountifully before your dissension from among us.

And as ye have desired of my beloved brother that he should make known unto you what ye should do, because of your afflictions; and he hath spoken somewhat unto you to prepare your minds; yea, and he hath exhorted you unto faith and to patience—

Yea, even that ye would have so much faith as even to plant the word in your hearts, that ye may try the experiment of its goodness.

And we have beheld that the great question which is in your minds is whether the word be in the Son of God, or whether there shall be no Christ.

And ye also beheld that my brother has proved unto you, in many instances, that the word is in Christ unto salvation.

My brother has called upon the words of Zenos, that redemption cometh through the Son of God, and also upon the words of Zenock; and also he has appealed unto Moses, to prove that these things are true.

And now, behold, I will testify unto you of myself that these things are true. Behold, I say unto you, that I do know that Christ shall come among the children of men, to take upon him the transgressions of his people, and that he shall atone for the sins of the world; for the Lord God hath spoken it.

For it is expedient that an atonement should be made; for according to the great plan of the Eternal God there must be an atonement made, or else all mankind must unavoidably perish; yea, all are hardened; yea, all are fallen and are lost, and must perish except it be through the atonement which it is expedient should be made.

- 10 Pasi është e nevojshme të bëhet një flijim i madh dhe i fundit; po, jo një flijim i njeriut, as i kafshës, as i ndonjë lloj shpendi, pasi nuk do të jetë një flijim njerëzor; por duhet të jetë një flijim i pafundëm dhe i përjetshëm.
- 11 Tani nuk ka njeri që mund të bëjë fli gjakun e tij, për të shlyer mëkatet e një tjetri. Tani, në qoftë se një njeri vret, vini re, ligji ynë që është një ligj i drejtë, a do t'ia merrte jetën vëllait të tij? Unë ju them juve, Jo.
- 12 Por ligji kërkon jetën e atij që ka bërë vrasjen; prandaj nuk mund të ketë asgjë më pak se një shlyerje të pafundme që do të mjaftonte për mëkatet e botës.
- 13 Prandaj është e nevojshme që të bëhet një flijim i madh dhe i fundit dhe pastaj të ketë, ose është e përshtatshme që të ketë një ndalim të derdhjes së gjakut; atëherë ligji i Moisiut do të plotësohet; po, do të plotësohet tërësisht, çdo pikë dhe presje dhe asgjë nuk do të braktiset.
- 14 Dhe vini re, ky është i tërë kuptimi i ligjit, çdo pjesë e vogël duke vënë në dukje atë flijim të madh dhe të fundit; dhe ai flijim i madh dhe i fundit do të jetë Biri i Perëndisë, po, i pafund dhe i përjetshëm.
- 15 Dhe kështu, ai do t'u sjellë shpëtim të gjithë atyre që do të besojnë në emrin e tij; pasi ky është qëllimi i këtij flijimi të fundit, për të sjellë zemrën e mëshirës, e cila e mund drejtësinë dhe u sjell njerëzve mjete që ata të mund të kenë besim deri në pendim.
- 16 Dhe kështu mëshira mund të kënaqë kërkesat e drejtësisë dhe i rrethon me krahët e sigurisë, ndërsa ai që nuk ushtron besim deri në pendim, qëndron i ekspozuar para tërë ligjit të kërkesave të drejtësisë; prandaj vetëm atij që ka besim deri në pendim do t'i realizohet plani i madh, i përjetshëm i shëlbimit.
- 17 Prandaj, Perëndia dhëntë që ju, vëllezërit e mi, të mund të filloni të ushtroni besimin tuaj në pendim, që ju të filloni të thërritni në emrin e tij të shenjtë, që ai të ketë mëshirë për ju;
- 18 Po, përgjërojeni atij për mëshirë; pasi ai është i fuqishëm të shpëtojë.
- 19 Po, përluni dhe vazhdoni në lutje ndaj atij.

For it is expedient that there should be a great and last sacrifice; yea, not a sacrifice of man, neither of beast, neither of any manner of fowl; for it shall not be a human sacrifice; but it must be an infinite and eternal sacrifice.

Now there is not any man that can sacrifice his own blood which will atone for the sins of another. Now, if a man murdereth, behold will our law, which is just, take the life of his brother? I say unto you, Nay.

But the law requireth the life of him who hath murdered; therefore there can be nothing which is short of an infinite atonement which will suffice for the sins of the world.

Therefore, it is expedient that there should be a great and last sacrifice, and then shall there be, or it is expedient there should be, a stop to the shedding of blood; then shall the law of Moses be fulfilled; yea, it shall be all fulfilled, every jot and tittle, and none shall have passed away.

And behold, this is the whole meaning of the law, every whit pointing to that great and last sacrifice; and that great and last sacrifice will be the Son of God, yea, infinite and eternal.

And thus he shall bring salvation to all those who shall believe on his name; this being the intent of this last sacrifice, to bring about the bowels of mercy, which overpowereth justice, and bringeth about means unto men that they may have faith unto repentance.

And thus mercy can satisfy the demands of justice, and encircles them in the arms of safety, while he that exercises no faith unto repentance is exposed to the whole law of the demands of justice; therefore only unto him that has faith unto repentance is brought about the great and eternal plan of redemption.

Therefore may God grant unto you, my brethren, that ye may begin to exercise your faith unto repentance, that ye begin to call upon his holy name, that he would have mercy upon you;

Yea, cry unto him for mercy; for he is mighty to save.

Yea, humble yourselves, and continue in prayer unto him.

20 Përgjërojuni atij kur të jeni në fushat tuaja, po,
për të gjitha grigjat tuaja.

21 Përgjërojuni atij në shtëpitë tuaja, po, për të gjithë
pjesëtarët e familjes suaj, si në mëngjes, në mesditë
dhe në mbrëmje.

22 Po, përgjërojuni atij kundër fuqisë së armiqve
tuaj.

23 Po, përgjërojuni atij kundër djallit i cili është
armik i gjithë drejtësisë.

24 Përgjërojuni atij për bereqetin e fushave tuaja, që
ai t'ju sjellë begati.

25 Përgjërojuni atij për tufat e fushave tuaja, që ato të
mund të shtohen.

26 Por, kjo nuk është e gjitha; ju duhet të derdhni
shpirtrat tuaj në dhomëzat tuaja dhe në vendet tuaja
të fshehta dhe në vendin tuaj të shkretë.

27 Po, dhe kur ju të mos i përgjërohëni Zotit, le të
jenë zemrat tuaja plot, të hapura në lutje tek ai
vazhdimisht, për mirëqenien tuaj dhe gjithashtu për
mirëqenien e atyre që janë rreth e përqark jush.

28 Dhe tani vini re, vëllezërit e mi të dashur, unë ju
them juve të mos mendoni se kjo është e gjitha;
sepse, pasi t'i keni bërë të gjitha këto gjëra, në qoftë
se ju nuk ndihmoni nevojtarët dhe të zhveshurit dhe
nuk vizitoni të sëmurët dhe të mjeruarit dhe nuk u
jepni nga gjëja juaj, në qoftë se keni, atyre që kanë
nevojë—unë ju them juve, në qoftë se ju nuk bëni
ndonjë nga këto gjëra, vini re, lutja juaj është e kotë
dhe nuk ju vlen për asgjë dhe ju jeni si hipokritët që
mohojnë besimin.

29 Prandaj, në qoftë se ju nuk mbani mend që të jeni
bamiës, ju jeni si zgjyra që hidhet tej nga shkrirësit
(pasi nuk ka asnjë vlerë) dhe shkelet nën këmbën e
njerëzve.

30 Dhe tani, vëllezërit e mi, unë do të doja që pasi
keni dëgjuar kaq shumë dëshmi, duke parë që
shkrimet e shenjta i dëshmojnë këto gjëra, ejani dhe
sillni fryte të pendimit.

31 Po, unë do të doja që ju të vini dhe të mos
ngurtësoni më zemrat tuaja; pasi vini re, tani është
koha dhe dita e shpëtimit tuaj; dhe prandaj, në qoftë
se ju do të pendoheni dhe nuk do të ngurtësoni
zemrat tuaja, plani i madh i shëlbimit do të
realizohet menjëherë për ju.

Cry unto him when ye are in your fields, yea, over
all your flocks.

Cry unto him in your houses, yea, over all your
household, both morning, mid-day, and evening.

Yea, cry unto him against the power of your ene-
mies.

Yea, cry unto him against the devil, who is an en-
emy to all righteousness.

Cry unto him over the crops of your fields, that ye
may prosper in them.

Cry over the flocks of your fields, that they may in-
crease.

But this is not all; ye must pour out your souls in
your closets, and your secret places, and in your
wilderness.

Yea, and when you do not cry unto the Lord, let
your hearts be full, drawn out in prayer unto him
continually for your welfare, and also for the welfare
of those who are around you.

And now behold, my beloved brethren, I say unto
you, do not suppose that this is all; for after ye have
done all these things, if ye turn away the needy, and
the naked, and visit not the sick and afflicted, and
impart of your substance, if ye have, to those who
stand in need—I say unto you, if ye do not any of
these things, behold, your prayer is vain, and
availeth you nothing, and ye are as hypocrites who
do deny the faith.

Therefore, if ye do not remember to be charitable,
ye are as dross, which the refiners do cast out, (it be-
ing of no worth) and is trodden under foot of men.

And now, my brethren, I would that, after ye have
received so many witnesses, seeing that the holy
scriptures testify of these things, ye come forth and
bring fruit unto repentance.

Yea, I would that ye would come forth and harden
not your hearts any longer; for behold, now is the
time and the day of your salvation; and therefore, if
ye will repent and harden not your hearts, immedi-
ately shall the great plan of redemption be brought
about unto you.

32 Pasi vini re, kjo jetë është koha për njerëzit që të përgatiten të takohen me Perëndinë; po, vini re, dita e kësaj jete është dita për njerëzit që të kryejnë punët e tyre.

33 Dhe tani, sikurse ju thashë më parë, pasi keni pasur kaq shumë dëshmi, si rrjedhim, ju lutem shumë që të mos e shtyni ditën e pendimit tuaj deri në fund; pasi pas kësaj dite të jetës që na është dhënë për t'u përgatitur për përjetësi, vini re, në qoftë se ne nuk e përdorim më mirë kohën tonë ndërsa jemi në këtë jetë, atëherë vjen nata e errësirës, gjatë së cilës nuk mund të kryhet asnjë punë.

34 Ju nuk mund të thoni kur të çoheni në atë krizë të tmerrshme, se unë do të pendohem, se do të kthehem te Perëndia im. Jo, ju nuk do të mund ta thoni këtë; pasi i njëjti shpirt që zotëron trupat tuaj në kohën që ju largoheni nga kjo jetë, i njëjti shpirt do të ketë fuqi të zotërojë trupin tuaj në atë botë të përjetshme.

35 Pasi vini re, në qoftë se e keni shtyrë ditën e pendimit tuaj madje deri në vdekje, vini re, ju i jeni nënshtruar shpirtit të djallit, i cili ju vulos si të tijtë; prandaj, Shpirti i Zotit është larguar prej jush dhe nuk ka më vend në ju dhe djalli ka gjithë fuqinë mbi ju; dhe kjo është gjendja e fundit e të ligjve.

36 Dhe këtë e di, pasi Zoti ka thënë se nuk do të banojë në tempuj jo të shenjtë, por ai banon në zemrat e të drejtëve; po, dhe ai ka thënë edhe se të drejtët do të ulen në mbretërinë e tij, për të mos dalë më kurrë, por rrobat e tyre do të zbardhen nëpërmjet gjakut të Qengjit.

37 Dhe tani, vëllezërit e mi të dashur, dëshiroj që ju t'i mbani mend këto gjëra dhe që të punoni për shpëtimin tuaj me frikë para Perëndisë, që ju të mos mohoni më ardhjen e Krishtit.

38 Që ju të mos luftoni më kundër Frymës së Shenjtë, por që ta merrni atë dhe të merrni mbi vete emrin e Krishtit; që të përuleni, madje deri në pluhur dhe të adhroni Perëndinë, në çfarëdo vendi që të jeni, në shpirt dhe në vërtetësi; dhe të jetoni çdo ditë me falënderime për mëshirat dhe bekimet e shumta që ai ju jep.

For behold, this life is the time for men to prepare to meet God; yea, behold the day of this life is the day for men to perform their labors.

And now, as I said unto you before, as ye have had so many witnesses, therefore, I beseech of you that ye do not procrastinate the day of your repentance until the end; for after this day of life, which is given us to prepare for eternity, behold, if we do not improve our time while in this life, then cometh the night of darkness wherein there can be no labor performed.

Ye cannot say, when ye are brought to that awful crisis, that I will repent, that I will return to my God. Nay, ye cannot say this; for that same spirit which doth possess your bodies at the time that ye go out of this life, that same spirit will have power to possess your body in that eternal world.

For behold, if ye have procrastinated the day of your repentance even until death, behold, ye have become subjected to the spirit of the devil, and he doth seal you his; therefore, the Spirit of the Lord hath withdrawn from you, and hath no place in you, and the devil hath all power over you; and this is the final state of the wicked.

And this I know, because the Lord hath said he dwelleth not in unholy temples, but in the hearts of the righteous doth he dwell; yea, and he has also said that the righteous shall sit down in his kingdom, to go no more out; but their garments should be made white through the blood of the Lamb.

And now, my beloved brethren, I desire that ye should remember these things, and that ye should work out your salvation with fear before God, and that ye should no more deny the coming of Christ;

That ye contend no more against the Holy Ghost, but that ye receive it, and take upon you the name of Christ; that ye humble yourselves even to the dust, and worship God, in whatsoever place ye may be in, in spirit and in truth; and that ye live in thanksgiving daily, for the many mercies and blessings which he doth bestow upon you.

- 39 Po, dhe unë po ju këshilloj, vëllezërit e mi, që të jeni gjithnjë vigjilentë në lutje, që të mos drejtoheni nga tundimet e djallit, që ai të mos t'ju mposhtë, që ju të mos bëheni të nënshtruarit e tij në ditën e fundit; pasi vini re, ai nuk ju shpërblen me asgjë të mirë.
- 40 Dhe tani, vëllezërit e mi të dashur, unë do t'ju këshilloj të kini durim dhe të përballoni çdo lloj pikëllimi; që të mos shani kundër atyre që ju dëbojnë për shkak të varfërisë suaj të madhe, përndryshe do të bëheni mëkatarë si ata;
- 41 Por të keni durim dhe të duroni ato pikëllime, me shpresë, të vendosur se një ditë do të mund të pushoni nga të gjitha pikëllimet tuaja.

Yea, and I also exhort you, my brethren, that ye be watchful unto prayer continually, that ye may not be led away by the temptations of the devil, that he may not overpower you, that ye may not become his subjects at the last day; for behold, he rewardeth you no good thing.

And now my beloved brethren, I would exhort you to have patience, and that ye bear with all manner of afflictions; that ye do not revile against those who do cast you out because of your exceeding poverty, lest ye become sinners like unto them;

But that ye have patience, and bear with those afflictions, with a firm hope that ye shall one day rest from all your afflictions.

Alma 35

- 1 Tani ndodhi që pasi Amuleku mbaroi së thëni këto fjalë, ata u larguan nga turma e popullit dhe shkuan në vendin e Jershonit.
- 2 Po, dhe vëllezërit e tjerë, pasi predikuan fjalën mes Zoramitëve, gjithashtu shkuan në vendin e Jershonit.
- 3 Dhe ndodhi që pasi pjesa më e respektuar e Zoramitëve u këshilluan me njëri-tjetrin në lidhje me fjalët që iu predikuan atyre, ata u zemëruan për shkak të fjalës, pasi u shkatërronte dredhitë e tyre; prandaj, nuk do t'ua vinin veshin fjalëve.
- 4 Dhe ata çuan fjalë që të gjithë njerëzit e atij vendi të mblidheshin së bashku, që të këshilloheshin me ta në lidhje me fjalët që u folën.
- 5 Tani, sunduesit e tyre dhe priftërinjtë e tyre dhe mësuesit e tyre, nuk ia bënë të ditur popullit dëshirat e tyre; por zbuluan fshehtas mendjet e popullit.
- 6 Dhe ndodhi që pasi zbuluan mendjet e të gjithë popullit, ata që ishin në favor të fjalëve që u folën nga Alma dhe nga vëllezërit e tij, u dëbuan nga ai vend; dhe ata qenë shumë; dhe ata gjithashtu shkuan në vendin e Jershonit.
- 7 Dhe ndodhi që Alma dhe vëllezërit e tij u shërbyen atyre.
- 8 Tani, populli i Zoramitëve u zemërua me njerëzit e Amonit që ishin në Jershon dhe kryesundimtari i Zoramitëve, pasi ishte njeri shumë i keq, u dërgoi fjalë njerëzve të Amonit, se dëshironte që ata të dëbonin nga toka e tyre të gjithë ata që kishin vajtur prej tyre në tokën e tyre.
- 9 Dhe ai bëri shumë kërcënime kundër tyre. Dhe tani njerëzit e Amonit nuk u frikësuan nga fjalët e tyre; prandaj nuk i dëbuan, por pranuan të gjithë të varfërit e Zoramitëve që shkuan tek ata; dhe ata i ushqyen dhe i veshën, dhe u dhanë toka për trashëgimin e tyre, dhe u shërbyen atyre sipas nevojave të tyre.

Alma 35

Now it came to pass that after Amulek had made an end of these words, they withdrew themselves from the multitude and came over into the land of Jershon.

Yea, and the rest of the brethren, after they had preached the word unto the Zoramites, also came over into the land of Jershon.

And it came to pass that after the more popular part of the Zoramites had consulted together concerning the words which had been preached unto them, they were angry because of the word, for it did destroy their craft; therefore they would not hearken unto the words.

And they sent and gathered together throughout all the land all the people, and consulted with them concerning the words which had been spoken.

Now their rulers and their priests and their teachers did not let the people know concerning their desires; therefore they found out privily the minds of all the people.

And it came to pass that after they had found out the minds of all the people, those who were in favor of the words which had been spoken by Alma and his brethren were cast out of the land; and they were many; and they came over also into the land of Jershon.

And it came to pass that Alma and his brethren did minister unto them.

Now the people of the Zoramites were angry with the people of Ammon who were in Jershon, and the chief ruler of the Zoramites, being a very wicked man, sent over unto the people of Ammon desiring them that they should cast out of their land all those who came over from them into their land.

And he breathed out many threatenings against them. And now the people of Ammon did not fear their words; therefore they did not cast them out, but they did receive all the poor of the Zoramites that came over unto them; and they did nourish them, and did clothe them, and did give unto them lands for their inheritance; and they did administer unto them according to their wants.

- 10 Tani, kjo gjë i shpuri Zoramitët në zemërim kundër njerëzve të Amonit; dhe ata filluan të përzihen me Lamanitët dhe filluan t'i nxitnin ata gjithashtu në zemërim kundër tyre.
- 11 Dhe kështu Zoramitët dhe Lamanitët filluan të bëjnë përgatitje për luftë kundër njerëzve të Amonit, si edhe kundër Nefitëve.
- 12 Dhe kështu mbaroi viti i shtatëmbëdhjetë i mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit.
- 13 Dhe njerëzit e Amonit u nisën nga toka e Jershonit dhe arritën në tokën e Melekut, dhe bënë vend në tokën e Jershonit për ushtritë Nefite, që të mund të luftonin me ushtritë e Lamanitëve dhe ushtritë e Zoramitëve; dhe kështu filloi një luftë mes Lamanitëve dhe Nefitëve, në vitin e tetëmbëdhjetë të mbretërimit të gjykatësve; dhe këtu më poshtë, do të jepet një rrëfim i luftërave të tyre.
- 14 Dhe Alma dhe Amoni, dhe vëllezërit e tyre, si edhe dy bijtë e Almës u kthyen në tokën e Zarahemlës, pasi qenë vegla në duart e Perëndisë, që t'i bënin shumë nga Zoramitët të pendohen; dhe aq sa u penduan, aq u dëbuan nga toka e tyre; por ata kanë toka për trashëgimin e tyre në tokën e Jershonit dhe morën armët për të mbrojtur veten dhe bashkëshortet e tyre dhe fëmijët, dhe tokat e tyre.
- 15 Tani Alma, duke qenë i pikëlluar për paudhësinë e popullit të tij, po, për luftërat dhe për gjakderdhjet dhe për grindjet që bëheshin mes tyre; dhe pasi shkoi për të njoftuar fjalën ose pasi çoi për të njoftuar fjalën mes gjithë njerëzve në çdo qytet; dhe duke parë se zemrat e njerëzve filluan të ngurtësoheshin dhe që ata filluan të fyhen për shkak të rreptësisë së fjalës, zemra e tij u pikëllua shumë.
- 16 Prandaj, ai bëri që djemtë e tij të mblihdeshin tokë së bashku, që ai të mund t'u jepte veç e veç secilit detyrën e tij, në lidhje me gjërat që kanë të bëjnë me drejtësinë. Dhe ne kemi një rrëfim të urdhërimeve të tij, të cilat ai ua dha, sipas analit të tij.

Now this did stir up the Zoramites to anger against the people of Ammon, and they began to mix with the Lamanites and to stir them up also to anger against them.

And thus the Zoramites and the Lamanites began to make preparations for war against the people of Ammon, and also against the Nephites.

And thus ended the seventeenth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And the people of Ammon departed out of the land of Jershon, and came over into the land of Melek, and gave place in the land of Jershon for the armies of the Nephites, that they might contend with the armies of the Lamanites and the armies of the Zoramites; and thus commenced a war betwixt the Lamanites and the Nephites, in the eighteenth year of the reign of the judges; and an account shall be given of their wars hereafter.

And Alma, and Ammon, and their brethren, and also the two sons of Alma returned to the land of Zarahemla, after having been instruments in the hands of God of bringing many of the Zoramites to repentance; and as many as were brought to repentance were driven out of their land; but they have lands for their inheritance in the land of Jershon, and they have taken up arms to defend themselves, and their wives, and children, and their lands.

Now Alma, being grieved for the iniquity of his people, yea for the wars, and the bloodsheds, and the contentions which were among them; and having been to declare the word, or sent to declare the word, among all the people in every city; and seeing that the hearts of the people began to wax hard, and that they began to be offended because of the strictness of the word, his heart was exceedingly sorrowful.

Therefore, he caused that his sons should be gathered together, that he might give unto them every one his charge, separately, concerning the things pertaining unto righteousness. And we have an account of his commandments, which he gave unto them according to his own record.

Alma 36

- 1 Biri im, vëru veshin fjalëve të mia; pasi të betohem se derisa ti do të zbatosh urdhërimet e Perëndisë, do të përparosh në tokë.
- 2 Unë doja që ti të bësh sikurse kam bërë unë, duke kujtuar robërinë e etërve tanë, pasi ata qenë në robëri dhe askush nuk mund t'i çlironte përveçse të ishte Perëndia i Abrahamit dhe Perëndia i Isakut dhe Perëndia i Jakobit; dhe ai me siguri i çliroi ata nga fatkeqësitë e tyre.
- 3 Dhe tani, O biri im Helaman, vër re, ti je në rininë tënde dhe prandaj unë të lutem shumë, që ti të dëgjosh fjalët e mia dhe të mësosh prej meje; pasi unë e di se kushdo që vë besimin e tij në Perëndi, do të përkrahet në sprovat e tij dhe në vështirësitë e tij dhe në mjerimet e tij dhe do të ngrihet në ditën e fundit.
- 4 Dhe nuk do të doja që ti të mendosh që këto gjëra i di nga vetja ime—jo materialisht, por shpirtërisht, jo nga mendja e mishit, por nga Perëndia.
- 5 Tani, vër re, unë të them ty, po të mos kisha lindur nga Perëndia, unë nuk do t'i dija këto gjëra; por Perëndia më bëri t'i di këto gjëra nëpërmjet gojës së engjëllit të tij të shenjtë, megjithëse unë nuk isha i denjë për to;
- 6 Pasi, unë shkoja me të bijtë e Mosias, duke u përpjekur të shkatërronim kishën e Perëndisë; por vër re, Perëndia dërgoi engjëllin e tij të shenjtë, që të na ndalonte gjatë udhës.
- 7 Dhe vër re, ai na foli si të ishte zëri i një rrufeje dhe e gjithë toka u drodh nën këmbët tona; dhe ne të gjithë ramë përdhe, pasi frika e Zotit erdhi mbi ne.
- 8 Por vër re, zëri më tha mua: Ngrihu. Dhe unë u ngrita dhe qëndrova më këmbë, dhe pashë engjëllin.
- 9 Dhe ai më tha mua: Në qoftë se ti do që të shkatërrosh vetveten, mos kërko më të shkatërrosh kishën e Perëndisë.
- 10 Dhe ndodhi që unë rashë përdhe dhe për hapësirën e tri ditëve dhe tri netëve nuk mund të hapja gojën, as që mund të lëvizja gjymtyrët e mia.

Alma 36

My son, give ear to my words; for I swear unto you, that inasmuch as ye shall keep the commandments of God ye shall prosper in the land.

I would that ye should do as I have done, in remembering the captivity of our fathers; for they were in bondage, and none could deliver them except it was the God of Abraham, and the God of Isaac, and the God of Jacob; and he surely did deliver them in their afflictions.

And now, O my son Helaman, behold, thou art in thy youth, and therefore, I beseech of thee that thou wilt hear my words and learn of me; for I do know that whosoever shall put their trust in God shall be supported in their trials, and their troubles, and their afflictions, and shall be lifted up at the last day.

And I would not that ye think that I know of myself—not of the temporal but of the spiritual, not of the carnal mind but of God.

Now, behold, I say unto you, if I had not been born of God I should not have known these things; but God has, by the mouth of his holy angel, made these things known unto me, not of any worthiness of myself;

For I went about with the sons of Mosiah, seeking to destroy the church of God; but behold, God sent his holy angel to stop us by the way.

And behold, he spake unto us, as it were the voice of thunder, and the whole earth did tremble beneath our feet; and we all fell to the earth, for the fear of the Lord came upon us.

But behold, the voice said unto me: Arise. And I arose and stood up, and beheld the angel.

And he said unto me: If thou wilt of thyself be destroyed, seek no more to destroy the church of God.

And it came to pass that I fell to the earth; and it was for the space of three days and three nights that I could not open my mouth, neither had I the use of my limbs.

- 11 Dhe engjëlli më tha edhe gjëra të tjera që u dëgjuan nga vëllezërit e mi, por unë nuk i dëgjova ato, pasi kur unë dëgjova fjalët—Në qoftë se ti do që të shkatërrosh vetveten, mos kërko më të shkatërrosh kishën e Perëndisë—unë u godita nga një frikë dhe çudi kaq e madhe që ndoshta unë do të shkatërrohesha, sa që rashë përdhe dhe nuk dëgjova më.
- 12 Por unë u torturova nga një mundim i përjetshëm, pasi shpirti im që ngacmuar në shkallën më të lartë dhe brengosur nga të gjitha mëkatet e mia.
- 13 Po, m'u kujtuan të gjitha mëkatet dhe paudhësitë e mia për të cilat unë po mundohesha me dhimbjet e ferrit; po, unë pashë se isha rebeluar kundër Perëndisë tim dhe se nuk kisha zbatuar urdhërimet e tij të shenjta.
- 14 Po, dhe se kisha vrarë shumë prej fëmijëve të tij, ose më mirë të them i kisha udhëhequr ata drejt shkatërrimit; po, dhe në fund, kaq të mëdha kishin qenë paudhësitë e mia, sa që vetëm mendimi se do të dilja në praninë e Perëndisë tim, torturonte shpirtin tim me një tmerr të papërshkrueshëm.
- 15 Oh, mendoja, sikur të mund të dëbohesha dhe të shuhesha si në shpirt ashtu dhe në trup, që të mos dilja të qëndroja në praninë e Perëndisë tim, për t'u gjykuar për veprat e mia.
- 16 Dhe tani, për tri ditë dhe tri net u torturova, madje edhe me dhembjet e një shpirti të mallkuar.
- 17 Dhe ndodhi që ndërsa isha ashtu i torturuar me mundim pasi isha ngacmuar nga kujtimi i mëkateve të mia të shumta, vini re, m'u kujtua se kisha dëgjuar atin tim duke u profetizuar njerëzve në lidhje me ardhjen e një Jezu Krishti, një Biri të Perëndisë, për të shlyer mëkatet e botës.
- 18 Tani, ndërsa mendja ime po më përqendrohej në këtë mendim, thirra brenda zemrës sime: O Jezus, ti Biri i Perëndisë, ki mëshirë mbi mua që jam në vrerin e hidhësirës dhe që jam rrethuar nga zinxhirët e përjetshëm të vdekjes.
- 19 Dhe tani vini re, kur mendova këtë nuk munda t'i kujtoj më dhembjet e mia; po, nuk isha më i ngacmuar nga kujtimi i mëkateve të mia.

And the angel spake more things unto me, which were heard by my brethren, but I did not hear them; for when I heard the words—If thou wilt be destroyed of thyself, seek no more to destroy the church of God—I was struck with such great fear and amazement lest perhaps I should be destroyed, that I fell to the earth and I did hear no more.

But I was racked with eternal torment, for my soul was harrowed up to the greatest degree and racked with all my sins.

Yea, I did remember all my sins and iniquities, for which I was tormented with the pains of hell; yea, I saw that I had rebelled against my God, and that I had not kept his holy commandments.

Yea, and I had murdered many of his children, or rather led them away unto destruction; yea, and in fine so great had been my iniquities, that the very thought of coming into the presence of my God did rack my soul with inexpressible horror.

Oh, thought I, that I could be banished and become extinct both soul and body, that I might not be brought to stand in the presence of my God, to be judged of my deeds.

And now, for three days and for three nights was I racked, even with the pains of a damned soul.

And it came to pass that as I was thus racked with torment, while I was harrowed up by the memory of my many sins, behold, I remembered also to have heard my father prophesy unto the people concerning the coming of one Jesus Christ, a Son of God, to atone for the sins of the world.

Now, as my mind caught hold upon this thought, I cried within my heart: O Jesus, thou Son of God, have mercy on me, who am in the gall of bitterness, and am encircled about by the everlasting chains of death.

And now, behold, when I thought this, I could remember my pains no more; yea, I was harrowed up by the memory of my sins no more.

20 Dhe oh, çfarë gëzimi dhe çfarë drite të
mrekullueshme pashë; po, shpirti im më ishte
mbushur me një gëzim po aq të madh, sa kishte qenë
dhembja ime!

21 Po, unë të them ty biri im se nuk mund të ketë
asgjë aq therëse dhe aq të hidhur, sa ishin dhembjet
e mia. Po, dhe po ta them përsëri, biri im, se nga ana
tjetër, nuk mund të ketë asgjë kaq të mrekullueshme
dhe kaq të ëmbël, sa ishte gëzimi im.

22 Po, mendova se pashë, madje sikurse ati ynë, Lehi,
pa Perëndinë të ulur në fronin e tij të rrethuar nga
grupe të panumërta engjëjsh, duke kënduar dhe
lavdëruar Perëndinë e tyre; po, dhe shpirti im donte
që të ishte aty.

23 Por vër re, gjymtyrët e mia morën përsëri fuqinë e
tyre dhe unë u ngrita më këmbë dhe u tregova
njerëzve se kisha lindur nga Perëndia.

24 Po, dhe që atëherë madje deri tani, unë kam
punuar pa pushim që të sjell shpirtra në pendim; që
të mund t'i sjell të shijojnë prej gëzimit të
jashtëzakonshëm të cilin unë shijova; që edhe ata të
lindin nga Perëndia dhe të mbushen me Frymën e
Shenjtë.

25 Po, dhe tani vër re, O biri im, Zoti më jep një
gëzim jashtëzakonisht të madh në frytin e punëve të
mia;

26 Pasi për shkak të fjalës që ai më dha, vër re, shumë
kanë lindur nga Perëndia dhe kanë shijuar, sikurse
kam shijuar unë, dhe kanë parë me sytë e tyre,
sikurse kam parë unë; prandaj ata i dinë këto gjëra,
për të cilat kam folur, sikurse i di unë dhe njohuria
që kam është e Perëndisë.

27 Dhe jam përkrahur në sprova dhe në shqetësime
të çdo lloji, po, dhe në të gjitha llojet e fatkeqësive;
po, Perëndia më shpëtoi nga burgu, nga robëria dhe
nga vdekja; po, dhe unë vë besimin tim në të dhe ai
gjithnjë do të më çlirojë.

28 Dhe e di se ai do të më ngrejë në ditën e fundit, që
të banoj me të në lavdi; po, dhe do ta lavdëroj atë
përgjithmonë, pasi ai i nxori etërit tanë nga Egjipti
dhe ai i përpiu Egjiptianët në Detin e Kuq; dhe ai i
udhëhoqi ata nëpërmjet fuqisë së tij në tokën e
premtuar; po, dhe ai i çliroi ata nga skllavëria dhe
robëria herë pas here.

And oh, what joy, and what marvelous light I did
behold; yea, my soul was filled with joy as exceeding
as was my pain!

Yea, I say unto you, my son, that there could be
nothing so exquisite and so bitter as were my pains.
Yea, and again I say unto you, my son, that on the
other hand, there can be nothing so exquisite and
sweet as was my joy.

Yea, methought I saw, even as our father Lehi saw,
God sitting upon his throne, surrounded with num-
berless concourses of angels, in the attitude of
singing and praising their God; yea, and my soul did
long to be there.

But behold, my limbs did receive their strength
again, and I stood upon my feet, and did manifest
unto the people that I had been born of God.

Yea, and from that time even until now, I have la-
bored without ceasing, that I might bring souls unto
repentance; that I might bring them to taste of the
exceeding joy of which I did taste; that they might
also be born of God, and be filled with the Holy
Ghost.

Yea, and now behold, O my son, the Lord doth
give me exceedingly great joy in the fruit of my
labors;

For because of the word which he has imparted
unto me, behold, many have been born of God, and
have tasted as I have tasted, and have seen eye to eye
as I have seen; therefore they do know of these
things of which I have spoken, as I do know; and the
knowledge which I have is of God.

And I have been supported under trials and trou-
bles of every kind, yea, and in all manner of afflic-
tions; yea, God has delivered me from prison, and
from bonds, and from death; yea, and I do put my
trust in him, and he will still deliver me.

And I know that he will raise me up at the last day,
to dwell with him in glory; yea, and I will praise him
forever, for he has brought our fathers out of Egypt,
and he has swallowed up the Egyptians in the Red
Sea; and he led them by his power into the promised
land; yea, and he has delivered them out of bondage
and captivity from time to time.

29 Po, dhe ai gjithashtu i nxori etërit tanë nga toka e Jeruzalemit; dhe ai gjithashtu i çliroi ata nëpërmjet fuqisë së tij të pafundme, nga robëria dhe nga skllavëria, nga koha në kohë, madje deri në ditën e sotme; dhe unë e kam mbajtur gjithnjë në kujtesë skllavërinë e tyre; po ashtu dhe ti duhet ta mbash në kujtesë, sikurse unë, skllavërinë e tyre.

30 Por vër re, biri im, kjo nuk është e gjitha; pasi ti duhet të dish, sikurse e di unë, që për aq sa ti do të zbatosh urdhërimet e Perëndisë, ti do të përparosh në tokë; dhe duhet të dish gjithashtu se për aq sa ti nuk do të zbatosh urdhërimet e Perëndisë, ti do të përjashtohesh nga prania e tij. Tani, kjo është sipas fjalës së tij.

Yea, and he has also brought our fathers out of the land of Jerusalem; and he has also, by his everlasting power, delivered them out of bondage and captivity, from time to time even down to the present day; and I have always retained in remembrance their captivity; yea, and ye also ought to retain in remembrance, as I have done, their captivity.

But behold, my son, this is not all; for ye ought to know as I do know, that inasmuch as ye shall keep the commandments of God ye shall prosper in the land; and ye ought to know also, that inasmuch as ye will not keep the commandments of God ye shall be cut off from his presence. Now this is according to his word.

Alma 37

- 1 Dhe tani, biri im Helaman, unë po të urdhëroj të marrësh analet që m'u besuan mua;
- 2 Dhe po të urdhëroj gjithashtu, që të mbash një anal të këtij populli, ashtu sikurse kam bërë mbi fletët e Nefit dhe t'i mbash të shenjta të gjitha këto gjëra që unë kam mbajtur, madje ashtu siç i mbajta unë ato; pasi mbahen për një qëllim të urtë.
- 3 Dhe këto fletë prej tunxhi, që përmbajnë këto gdhendje që kanë analet e shkrimeve të shenjta në to, të cilat kanë gjenealogjinë e të parëve tanë, madje që nga fillimi—
- 4 Vër re, u profetizua nga etërit tanë se ato duhet të mbahen dhe të kalojnë nga një brez në tjetrin, të mbahen dhe të ruhen nga dora e Zotit, derisa ato të shkojnë në çdo komb, fis, gjuhë dhe popull, që ata të dinë mbi misteret që ato përmbajnë.
- 5 Dhe tani vër re, në qoftë se ato mbahen, ato duhet ta ruajnë shkëlqimin e tyre; po, dhe ato do ta ruajnë shkëlqimin e tyre; po, si dhe të gjitha fletët që përmbajnë atë që është shkrim i shenjtë.
- 6 Tani, ti mund të mendosh se kjo është marrëzi nga ana ime; por vër re, unë të them ty se nëpërmjet gjërave të vogla dhe të thjeshta gjëra të mëdha bëhen; dhe shpeshherë mjetet e thjeshta ngatërrojnë të urtët.
- 7 Dhe Zoti Perëndi vepron me anë të mjeteve, që të realizojë qëllimet e tij të mëdha dhe të përjetshme; dhe me mjete fare të vogla Zoti i ngatërron të urtët dhe realizon shpëtimin e shumë shpirtave.
- 8 Dhe tani, ka qenë urtësi në Perëndinë që këto gjëra të ruhen; pasi vër re, ato kanë zgjeruar kujtesën e këtij populli, po, dhe kanë bindur shumë nga ata për gabimin e udhëve të tyre dhe i kanë sjellë ata në njohurinë e Perëndisë së tyre deri në shpëtimin e shpirtave të tyre.

Alma 37

And now, my son Helaman, I command you that ye take the records which have been entrusted with me;

And I also command you that ye keep a record of this people, according as I have done, upon the plates of Nephi, and keep all these things sacred which I have kept, even as I have kept them; for it is for a wise purpose that they are kept.

And these plates of brass, which contain these engravings, which have the records of the holy scriptures upon them, which have the genealogy of our forefathers, even from the beginning—

Behold, it has been prophesied by our fathers, that they should be kept and handed down from one generation to another, and be kept and preserved by the hand of the Lord until they should go forth unto every nation, kindred, tongue, and people, that they shall know of the mysteries contained thereon.

And now behold, if they are kept they must retain their brightness; yea, and they will retain their brightness; yea, and also shall all the plates which do contain that which is holy writ.

Now ye may suppose that this is foolishness in me; but behold I say unto you, that by small and simple things are great things brought to pass; and small means in many instances doth confound the wise.

And the Lord God doth work by means to bring about his great and eternal purposes; and by very small means the Lord doth confound the wise and bringeth about the salvation of many souls.

And now, it has hitherto been wisdom in God that these things should be preserved; for behold, they have enlarged the memory of this people, yea, and convinced many of the error of their ways, and brought them to the knowledge of their God unto the salvation of their souls.

- 9 Po, unë të them ty se po të mos ishte për këto gjëra që këto anale përmbajnë, që janë në këto fletë, Amoni dhe vëllezërit e tij, nuk do të mund të bindnin kaq mijëra Lamanitë për traditat e gabuara të etërve të tyre; po, këto anale dhe fjalët e tyre i sollën ata në pendim; domethënë ato i sollën ata në njohurinë e Zotit, Perëndisë së tyre dhe të gëzohen në Jezu Krishtin, Shëlbuesin e tyre.
- 10 Dhe kush e di, në qoftë se ato nuk do të jenë mjetet që të sjellin në njohurinë e Shëlbuesit të tyre shumë mijëra prej tyre, po, dhe gjithashtu shumë mijëra prej vëllezërve tanë kokëfortë, Nefitëve të cilët tani po ngurtësojnë zemrat e tyre në mëkat dhe në paudhësi?
- 11 Tani, këto mistere nuk më janë bërë krejtësisht të ditura; prandaj nuk do të hyj në hollësi.
- 12 Dhe do të më mjaftojë vetëm të them se ato ruhen për një qëllim të urtë, qëllim i cili dihet nga Perëndia; pasi ai këshillon në urtësi në lidhje me të gjitha veprat e tij dhe shtigjet e tij janë të drejta dhe kursi i tij një rreth i pafund.
- 13 O kujto, kujto, biri im Helaman, sa të rrepta janë urdhërimet e Perëndisë. Dhe ai ka thënë: Në qoftë se ju do të zbatoni urdhërimet e mia, do të përparoni në tokë—por në qoftë se ju nuk i zbatoni urdhërimet e tij, do të përjashtoheni nga prania e tij.
- 14 Dhe tani mbaj mend biri im se Perëndia të ka besuar ty me këto gjëra që janë të shenjta, që ai i ka mbajtur të shenjta dhe gjithashtu që ai do t'i mbajë dhe do t'i ruajë për një qëllim të urtë në të, që të mund t'u tregojë brezave të ardhshëm fuqinë e tij.
- 15 Dhe tani vër re, unë po të them nëpërmjet shpirtit të profecisë se në qoftë se ti shkel urdhërimet e Perëndisë, vër re, këto gjëra që janë të shenjta, do të merren prej teje nëpërmjet fuqisë së Perëndisë dhe ti do t'i dorëzohesh Satanit, që ai të të kalojë në shoshë, si byk në erë.
- 16 Por, në qoftë se ti zbaton urdhërimet e Perëndisë dhe bën me këto gjëra që janë të shenjta sipas asaj që të urdhëron Zoti, (pasi ti duhet t'i kërkosh Zotit për të gjitha gjërat që duhet të bësh me to), vër re, asnjë fuqi e tokës ose e ferrit nuk mund t'i marrë prej teje, pasi Perëndia është i fuqishëm për të plotësuar të gjitha fjalët e tij.

Yea, I say unto you, were it not for these things that these records do contain, which are on these plates, Ammon and his brethren could not have convinced so many thousands of the Lamanites of the incorrect tradition of their fathers; yea, these records and their words brought them unto repentance; that is, they brought them to the knowledge of the Lord their God, and to rejoice in Jesus Christ their Redeemer.

And who knoweth but what they will be the means of bringing many thousands of them, yea, and also many thousands of our stiffnecked brethren, the Nephites, who are now hardening their hearts in sin and iniquities, to the knowledge of their Redeemer?

Now these mysteries are not yet fully made known unto me; therefore I shall forbear.

And it may suffice if I only say they are preserved for a wise purpose, which purpose is known unto God; for he doth counsel in wisdom over all his works, and his paths are straight, and his course is one eternal round.

O remember, remember, my son Helaman, how strict are the commandments of God. And he said: If ye will keep my commandments ye shall prosper in the land—but if ye keep not his commandments ye shall be cut off from his presence.

And now remember, my son, that God has entrusted you with these things, which are sacred, which he has kept sacred, and also which he will keep and preserve for a wise purpose in him, that he may show forth his power unto future generations.

And now behold, I tell you by the spirit of prophecy, that if ye transgress the commandments of God, behold, these things which are sacred shall be taken away from you by the power of God, and ye shall be delivered up unto Satan, that he may sift you as chaff before the wind.

But if ye keep the commandments of God, and do with these things which are sacred according to that which the Lord doth command you, (for you must appeal unto the Lord for all things whatsoever ye must do with them) behold, no power of earth or hell can take them from you, for God is powerful to the fulfilling of all his words.

- 17 Pasi ai do të plotësojë të gjitha premtimet që do të të bëjë ty, pasi ai i ka plotësuar premtimet e tij që ua bëri etërve tanë.
- 18 Pasi ai u premtoi atyre se do t'i ruante këto gjëra për një qëllim të urtë në të, që ai të mund t'u tregojë brezave të ardhshëm fuqinë e tij.
- 19 Dhe tani vër re, një qëllim ai ka plotësuar, madje rikthimin e shumë mijëra Lamanitëve në njohurinë e së vërtetës; dhe ai tregoi fuqinë e tij në to dhe ai gjithashtu do të tregojë gjithnjë fuqinë e tij në to për brezat e ardhshëm; prandaj ato do të ruhen.
- 20 Prandaj unë po të urdhëroj ty, biri im Helaman, që të jesh i zellshëm në plotësimin e të gjitha fjalëve të mia dhe të jesh i zellshëm në zbatimin e urdhërimeve të Perëndisë, ashtu sikurse janë shkruar.
- 21 Dhe tani, unë do të të flas në lidhje me ato njëzet e katër fletët, që ti t'i ruash, që misteret dhe punët e errësirës dhe punët e fshehta të tyre, ose punët e fshehta të atyre njerëzve që janë shkatërruar, të mund t'i tregohen këtij populli; po, të gjitha vrasjet dhe plaçkitjet e tyre dhe grabitjet e tyre, dhe të gjitha ligësitë, dhe neveritë e tyre të mund t'i tregohen këtij populli; po, dhe që ti t'i ruash këta interpretues.
- 22 Pasi vër re, Zoti e pa se populli i tij filloi të punonte në errësirë, po, të kryente vrasje dhe neveri të fshehta; prandaj Zoti tha: Në qoftë se ata nuk pendoheshin, do të shkatërroheshin nga faqja e dheut.
- 23 Dhe Zoti tha: Unë do të përgatis për shërbëtorin tim Gazelem një gur i cili do të bëjë që drita e tij të ndriçojë në errësirë, për t'i zbuluar popullit tim që më shërben, që të mund t'u zbuloj atyre punët e vëllezërve të tyre, po, punët e fshehta të tyre, punët e tyre të errësirës dhe ligësinë dhe neveritë e tyre.
- 24 Dhe tani, biri im, këta interpretues u përgatitën që fjala e Perëndisë të mund të plotësohet, që ai foli, duke thënë:

For he will fulfil all his promises which he shall make unto you, for he has fulfilled his promises which he has made unto our fathers.

For he promised unto them that he would preserve these things for a wise purpose in him, that he might show forth his power unto future generations.

And now behold, one purpose hath he fulfilled, even to the restoration of many thousands of the Lamanites to the knowledge of the truth; and he hath shown forth his power in them, and he will also still show forth his power in them unto future generations; therefore they shall be preserved.

Therefore I command you, my son Helaman, that ye be diligent in fulfilling all my words, and that ye be diligent in keeping the commandments of God as they are written.

And now, I will speak unto you concerning those twenty-four plates, that ye keep them, that the mysteries and the works of darkness, and their secret works, or the secret works of those people who have been destroyed, may be made manifest unto this people; yea, all their murders, and robbings, and their plunderings, and all their wickedness and abominations, may be made manifest unto this people; yea, and that ye preserve these interpreters.

For behold, the Lord saw that his people began to work in darkness, yea, work secret murders and abominations; therefore the Lord said, if they did not repent they should be destroyed from off the face of the earth.

And the Lord said: I will prepare unto my servant Gazelem, a stone, which shall shine forth in darkness unto light, that I may discover unto my people who serve me, that I may discover unto them the works of their brethren, yea, their secret works, their works of darkness, and their wickedness and abominations.

And now, my son, these interpreters were prepared that the word of God might be fulfilled, which he spake, saying:

- 25 Unë do të nxjerr nga errësira në dritë të gjitha punët e tyre të fshehta dhe neveritë e tyre; dhe në qoftë se nuk pendohen, unë do t'i shkatërroj nga faqja e dheut; dhe do të sjell në dritë të gjitha sekretet dhe neveritë e tyre, ndaj çdo kombi që do të zotërojë tokën tani e tutje.
- 26 Dhe tani, biri im, ne shohim se ata nuk u penduan; prandaj u shkatërruan dhe deri tani fjala e Perëndisë u përmbush; po, neveritë e tyre të fshehta u nxorën nga errësira dhe na u bënë të ditura neve.
- 27 Dhe tani, biri im, unë të urdhëroj që të kujtosh të gjitha betimet e tyre dhe besëlidhjet e tyre dhe aleancat e tyre në neveritë e tyre të fshehta; po, dhe të gjitha shenjat e tyre dhe mrekullitë e tyre, ti do t'i mbash nga ky popull, kështu që ata të mos i dinë ato, se ndoshta do të bien gjithashtu në errësirë dhe do të shkatërrohen.
- 28 Pasi vër re, mbi të gjithë këtë vend ka një mallkim, që shkatërrimi do të vijë mbi të gjithë këta punëtorë të errësirës, sipas fuqisë së Perëndisë, kur të jenë plotësisht gati; prandaj, unë dëshiroj që ky popull të mos shkatërrohet.
- 29 Prandaj, ti do t'i mbash nga ky popull këto plane të fshehta të betimeve të tyre dhe të marrëveshjeve të tyre dhe vetëm ligësitë e tyre, dhe vrasjet e tyre, dhe neveritë e tyre do t'ua bësh të njohura; dhe ti do t'u mësosh atyre, që të urrejnë ligësi dhe neveri dhe vrasje të tilla; dhe do t'u mësosh gjithashtu atyre se këta njerëz u shkatërruan për shkak të ligësisë dhe të neverive të tyre dhe të vrasjeve të tyre.
- 30 Pasi vini re, ata vranë të gjithë profetët e Zotit, që shkuan mes tyre për t'u njoftuar në lidhje me paudhësitë e tyre; dhe gjaku i atyre që vranë i bëri thirrje Zotit, Perëndisë së tyre, për hakmarrje kundër atyre që ishin vrasësit e tyre; dhe kështu gjykimet e Perëndisë ranë mbi këta punëtorë të errësirës dhe të lidhjeve të fshehta.
- 31 Po, dhe i mallkuar qoftë vendi për tërë kohën e kohës, për ata punëtorë të errësirës dhe të lidhjeve të fshehta, madje deri në shkatërrim, nëse ata nuk pendohen para se të jenë plotësisht gati.

I will bring forth out of darkness unto light all their secret works and their abominations; and except they repent I will destroy them from off the face of the earth; and I will bring to light all their secrets and abominations, unto every nation that shall hereafter possess the land.

And now, my son, we see that they did not repent; therefore they have been destroyed, and thus far the word of God has been fulfilled; yea, their secret abominations have been brought out of darkness and made known unto us.

And now, my son, I command you that ye retain all their oaths, and their covenants, and their agreements in their secret abominations; yea, and all their signs and their wonders ye shall keep from this people, that they know them not, lest peradventure they should fall into darkness also and be destroyed.

For behold, there is a curse upon all this land, that destruction shall come upon all those workers of darkness, according to the power of God, when they are fully ripe; therefore I desire that this people might not be destroyed.

Therefore ye shall keep these secret plans of their oaths and their covenants from this people, and only their wickedness and their murders and their abominations shall ye make known unto them; and ye shall teach them to abhor such wickedness and abominations and murders; and ye shall also teach them that these people were destroyed on account of their wickedness and abominations and their murders.

For behold, they murdered all the prophets of the Lord who came among them to declare unto them concerning their iniquities; and the blood of those whom they murdered did cry unto the Lord their God for vengeance upon those who were their murderers; and thus the judgments of God did come upon these workers of darkness and secret combinations.

Yea, and cursed be the land forever and ever unto those workers of darkness and secret combinations, even unto destruction, except they repent before they are fully ripe.

- 32 Dhe tani, biri im, mbaji mend fjalët që të thashë; mos ia beso këtij populli ato planet e fshehta, por mësoju atyre një urrejtje të pafund kundër mëkatit dhe paudhësisë.
- 33 Predikoju atyre pendim dhe besim në Zotin Jezu Krisht; mësoju të bëhen të përvulur dhe të jenë të bindur dhe të përvuajtur në zemër; mësoju t'u bëjnë ballë çdo tundimi të djallit, me besimin e tyre në Zotin Jezu Krisht.
- 34 Mësoju të mos lodhen kurrë me punët e mira, por të jenë të bindur dhe të përvuajtur në zemër; pasi të tillë do t'u gjejnë pushim shpirttrave të tyre.
- 35 O mbaje mend, biri im dhe mëso urtësi në rininë tënde; po, mëso në rininë tënde të zbatosh urdhërimet e Perëndisë.
- 36 Po, dhe përgjëroju Perëndisë, për gjithë mbështetjen tënde; po, le të jenë të gjitha veprimet e tua në Zotin dhe kudo që të shkosh, le të jetë në Zotin; po, le të jenë të gjitha mendimet e tua të drejtuara te Zoti; po, le të jetë dashuria e zemrës sate e vendosur përgjithnjë te Zoti.
- 37 Këshillohu me Zotin për të gjitha veprimet e tua dhe ai do të drejtojë për të mirë; po, kur të biesh në mbrëmje, bier për Zotin, që ai të mund të të ruajë në gjumin tënd; dhe kur të ngrihesh në mëngjes, le të jetë zemra jote plot falënderime ndaj Perëndisë; dhe në qoftë se i bën këto gjëra, ti do të ngrihesh në ditën e fundit.
- 38 Dhe tani, biri im, kam diçka për të të thënë në lidhje me gjënë që etërit tanë e quajnë sferë ose tregues—ose etërit tanë e quajtën atë Liahona që e interpretuar do të thotë busull; dhe Zoti e përgatiti atë.
- 39 Dhe vër re, nuk ka njeri që të mund të bëjë një punë me mjeshtëri kaq të hollë. Dhe vër re, ajo u përgatit që t'u tregonte etërve tanë drejtimin sipas të cilit ata duhej të udhëtonin nëpër vendin e shkretë.
- 40 Dhe ajo punoi për ta sipas besimit të tyre në Perëndi; prandaj, në qoftë se ata kishin besim të besonin se Perëndia mund të bënte që ato akrepa të tregonin udhën nga duhej të shkonin, vër re, ajo gjë bëhej; prandaj, ata patën këtë mrekulli dhe gjithashtu shumë mrekulli të tjera që u bënë nga fuqia e Perëndisë, ditë për ditë.

And now, my son, remember the words which I have spoken unto you; trust not those secret plans unto this people, but teach them an everlasting hatred against sin and iniquity.

Preach unto them repentance, and faith on the Lord Jesus Christ; teach them to humble themselves and to be meek and lowly in heart; teach them to withstand every temptation of the devil, with their faith on the Lord Jesus Christ.

Teach them to never be weary of good works, but to be meek and lowly in heart; for such shall find rest to their souls.

O, remember, my son, and learn wisdom in thy youth; yea, learn in thy youth to keep the commandments of God.

Yea, and cry unto God for all thy support; yea, let all thy doings be unto the Lord, and whithersoever thou goest let it be in the Lord; yea, let all thy thoughts be directed unto the Lord; yea, let the affections of thy heart be placed upon the Lord forever.

Counsel with the Lord in all thy doings, and he will direct thee for good; yea, when thou liest down at night lie down unto the Lord, that he may watch over you in your sleep; and when thou risest in the morning let thy heart be full of thanks unto God; and if ye do these things, ye shall be lifted up at the last day.

And now, my son, I have somewhat to say concerning the thing which our fathers call a ball, or director—or our fathers called it Liahona, which is, being interpreted, a compass; and the Lord prepared it.

And behold, there cannot any man work after the manner of so curious a workmanship. And behold, it was prepared to show unto our fathers the course which they should travel in the wilderness.

And it did work for them according to their faith in God; therefore, if they had faith to believe that God could cause that those spindles should point the way they should go, behold, it was done; therefore they had this miracle, and also many other miracles wrought by the power of God, day by day.

- 41 Megjithatë, sepse ato mrekulli u bënë me mjete të thjeshta, ato u tregonin atyre punë të mrekullueshme. Ata ishin përtacë dhe harronin të ushtronin besimin dhe zellin e tyre, dhe atëherë ato vepra të mrekullueshme pushonin, dhe ata nuk përparonin në udhëtimin e tyre;
- 42 Atëherë ata vonoheshin në vendin e shkretë, ose nuk udhëhiqeshin sipas një kursi të drejtë dhe i zinte uria dhe etja, për shkak të shkeljeve të tyre.
- 43 Dhe tani, biri im, doja që ti të kuptosh se këto gjëra nuk janë pa simbolikë; pasi kur etërit tanë ishin të ngadalshëm t'i kushtonin vëmendje kësaj busulle, (tani këto gjëra ishin tokësore) ata nuk përparuan; po kështu është dhe për gjërat që janë shpirtërore.
- 44 Pasi vër re, është po aq lehtë t'i vësh veshin fjalës së Krishtit, e cila do të të tregojë një kurs të drejtë për lumturi të përjetshme, siç ishte për etërit tanë që t'i kushtonin vëmendje kësaj busulle, që do t'u tregonte atyre një kurs të drejtë për në tokën e premtuar.
- 45 Dhe tani unë them, a nuk ka një figurë simbolike në këtë gjë? Pasi, me kaq siguri sa ky drejtues solli etërit tanë, duke ndjekur kursin e tij, në tokën e premtuar, ashtu do të na çojnë ne fjalët e Krishtit, në qoftë se ndjekim kursin e tyre, matanë kësaj lugine hidhërimi drejt një toke të premtimit shumë më të mirë.
- 46 O biri im, të mos jemi përtacë për shkak të lehtësisë së udhës; pasi kështu qe me etërit tanë; meqë kështu u përgatit për ta, se po të shikonin do të mund të jetonin; dhe kështu është madje edhe me ne. Udhë është përgatitur dhe në qoftë se ne do të shikojmë, do të mund të jetojmë përgjithmonë.
- 47 Dhe tani, biri im, vër re të kujdesesh për këto gjëra të shenjta, po, vër re të shikosh te Perëndia dhe jeto. Shko mes këtij populli dhe shpallu fjalën dhe jii i matur. Biri im, lamtumirë.

Nevertheless, because those miracles were worked by small means it did show unto them marvelous works. They were slothful, and forgot to exercise their faith and diligence and then those marvelous works ceased, and they did not progress in their journey;

Therefore, they tarried in the wilderness, or did not travel a direct course, and were afflicted with hunger and thirst, because of their transgressions.

And now, my son, I would that ye should understand that these things are not without a shadow; for as our fathers were slothful to give heed to this compass (now these things were temporal) they did not prosper; even so it is with things which are spiritual.

For behold, it is as easy to give heed to the word of Christ, which will point to you a straight course to eternal bliss, as it was for our fathers to give heed to this compass, which would point unto them a straight course to the promised land.

And now I say, is there not a type in this thing? For just as surely as this director did bring our fathers, by following its course, to the promised land, shall the words of Christ, if we follow their course, carry us beyond this vale of sorrow into a far better land of promise.

O my son, do not let us be slothful because of the easiness of the way; for so was it with our fathers; for so was it prepared for them, that if they would look they might live; even so it is with us. The way is prepared, and if we will look we may live forever.

And now, my son, see that ye take care of these sacred things, yea, see that ye look to God and live. Go unto this people and declare the word, and be sober. My son, farewell.

Alma 38

- 1 Biri im, vëru veshin fjalëve të mia, pasi po të them ty, madje ashtu sikurse i thashë Helamanit se për aq sa ti do të zbatosh urdhërimet e Perëndisë, do të përparosh në tokë; dhe se për aq sa ti nuk do të zbatosh urdhërimet e Perëndisë, do të dëbohesh nga prania e tij.
- 2 Dhe tani, biri im, besoj se do të kem gëzim të madh në ty, për shkak të ngulmit tënd dhe të besnikërisë tënde ndaj Perëndisë; pasi, ashtu sikurse fillove në rininë tënde të shikosh te Zoti, Perëndia yt, ashtu madje shpresoj se do të vazhdosh të zbatosh urdhërimet e tij; pasi i bekuar është ai që duron deri në fund.
- 3 Unë të them, biri im, se tashmë kam patur gëzim të madh te ti, për shkak të besnikërisë tënde dhe të zellit tënd, dhe të durimit tënd, dhe të vuajtjeve të tua të mëdha mes popullit të Zoramitëve.
- 4 Pasi unë e di që ti ishe në robëri; po, dhe unë gjithashtu e di se të zunë me gurë për shkak të fjalës; dhe se ti i durove të gjitha këto gjëra me durim, sepse Zoti qe me ty; dhe tani ti e di se Zoti të çliroi.
- 5 Dhe tani, biri im Shiblon, unë do të doja që të mbash mend, se aq sa të vësh besimin tënd në Perëndi, po aq do të çlirohesh nga sprovat e tua dhe shqetësimet e tua dhe pikëllimet e tua dhe ti do të ngrihesh në ditën e fundit.
- 6 Tani, biri im, nuk do të doja që ti të mendosh se këto gjëra i di nga vetja ime, por është Shpirti i Perëndisë që gjendet në mua, që i bën këto gjëra të ditura tek unë; pasi po të mos kisha lindur nga Perëndia, nuk do t'i kisha ditur këto gjëra.
- 7 Por vër re, Zoti në mëshirën e tij të madhe dërgoi engjëllin e tij, të më shpallte se unë duhej të ndaloja punën e shkatërrimit mes popullit të tij; po, dhe unë kam parë një engjëll ballë për ballë dhe ai foli me mua; dhe zëri i tij qe si rrufeja dhe drodhi tërë dheun.

Alma 38

My son, give ear to my words, for I say unto you, even as I said unto Helaman, that inasmuch as ye shall keep the commandments of God ye shall prosper in the land; and inasmuch as ye will not keep the commandments of God ye shall be cut off from his presence.

And now, my son, I trust that I shall have great joy in you, because of your steadiness and your faithfulness unto God; for as you have commenced in your youth to look to the Lord your God, even so I hope that you will continue in keeping his commandments; for blessed is he that endureth to the end.

I say unto you, my son, that I have had great joy in thee already, because of thy faithfulness and thy diligence, and thy patience and thy long-suffering among the people of the Zoramites.

For I know that thou wast in bonds; yea, and I also know that thou wast stoned for the word's sake; and thou didst bear all these things with patience because the Lord was with thee; and now thou knowest that the Lord did deliver thee.

And now my son, Shiblon, I would that ye should remember, that as much as ye shall put your trust in God even so much ye shall be delivered out of your trials, and your troubles, and your afflictions, and ye shall be lifted up at the last day.

Now, my son, I would not that ye should think that I know these things of myself, but it is the Spirit of God which is in me which maketh these things known unto me; for if I had not been born of God I should not have known these things.

But behold, the Lord in his great mercy sent his angel to declare unto me that I must stop the work of destruction among his people; yea, and I have seen an angel face to face, and he spake with me, and his voice was as thunder, and it shook the whole earth.

- 8 Dhe ndodhi që isha për tri ditë e tri net në dhembjen dhe në ankthin më të hidhur të shpirtit; dhe kurrë nuk mora një heqje të mëkateve të mia, derisa i thirra për mëshirë Zotit Jezu Krisht. Por vër re, i bëra thirrje atij dhe gjeta paqe për shpirtin tim.
- 9 Dhe tani, biri im, këtë ta thashë kështu që të mund të mësosh urtësi, që të mund të mësosh prej meje se nuk ka udhë ose mjet tjetër, nëpërmjet të cilit njeriu mund të shpëtojë, por vetëm në dhe nëpërmjet Krishtit. Vër re, ai është jeta dhe drita e botës. Vër re, ai është fjala e vërtetësisë dhe e drejtësisë.
- 10 Dhe tani, ndërsa ke filluar t'u mësosh fjalën të tjerëve, madje kështu do të doja që ti të vazhdosh t'i mësosh; dhe do të doja që të jesh i zellshëm dhe i përmbajtur në të gjitha gjërat.
- 11 Vër re të mos ngrihesh në krenari; po, shiko të mos lëvdohesh për zgjuarsinë tënde, as për fuqinë tënde të madhe.
- 12 Ki guxim, por të mos jesh arrogant; dhe gjithashtu vër re të frenosh të gjitha pasionet e tua, që të mund të mbushesh me dashuri; shih të përmbahesh nga përtacia.
- 13 Mos u lut ashtu sikurse luten Zoramitët, pasi ti ke parë se luten për t'u dëgjuar nga njerëzit dhe që të lavdërohen për zgjuarsinë e tyre.
- 14 Mos thuaj: O Perëndi, unë të falënderoj se jemi më të mirë se vëllezërit tanë; por më mirë thuaj: O Perëndi, më fal padenjësinë time dhe kujto me mëshirë vëllezërit e mi—po, prano në çdo kohë padenjësinë tënde para Perëndisë.
- 15 Dhe Zoti bekoftë shpirtin tënd dhe të marrtë ditën e fundit në mbretërinë e tij, që të ulesh në paqe. Tani shko, biri im dhe mësoja fjalën këtij populli. Ji i matur. Biri im, lamtumirë.
- And it came to pass that I was three days and three nights in the most bitter pain and anguish of soul; and never, until I did cry out unto the Lord Jesus Christ for mercy, did I receive a remission of my sins. But behold, I did cry unto him and I did find peace to my soul.
- And now, my son, I have told you this that ye may learn wisdom, that ye may learn of me that there is no other way or means whereby man can be saved, only in and through Christ. Behold, he is the life and the light of the world. Behold, he is the word of truth and righteousness.
- And now, as ye have begun to teach the word even so I would that ye should continue to teach; and I would that ye would be diligent and temperate in all things.
- See that ye are not lifted up unto pride; yea, see that ye do not boast in your own wisdom, nor of your much strength.
- Use boldness, but not overbearance; and also see that ye bridle all your passions, that ye may be filled with love; see that ye refrain from idleness.
- Do not pray as the Zoramites do, for ye have seen that they pray to be heard of men, and to be praised for their wisdom.
- Do not say: O God, I thank thee that we are better than our brethren; but rather say: O Lord, forgive my unworthiness, and remember my brethren in mercy—yea, acknowledge your unworthiness before God at all times.
- And may the Lord bless your soul, and receive you at the last day into his kingdom, to sit down in peace. Now go, my son, and teach the word unto this people. Be sober. My son, farewell.

Alma 39

- 1 Dhe tani, biri im, kam diçka më shumë për të të thënë ty nga çfarë i thashë vëllait tënd; pasi vër re, a nuk ke vënë re ngulmin e vëllait tënd, besnikërinë e tij dhe zellin e tij në zbatimin e urdhërimeve të Perëndisë? Vër re, a nuk ka dhënë ai një shembull të mirë për ty?
- 2 Pasi ti nuk ua vure aq shumë veshin fjalëve të mia, sa vëllai yt, mes popullit të Zoramitëve. Tani, kjo është çfarë unë kam kundër teje; ti u mburre për fuqinë tënde dhe zgjuarsinë tënde.
- 3 Dhe kjo nuk është e gjitha, biri im. Ti ke bërë atë që më brengosi mua; pasi, ti braktise shërbesën dhe shkove në vendin e Sironit midis kufijve të Lamanitëve, pas gruas së përdalë Isabel.
- 4 Po, ajo grabiti shumë zemra, por ky nuk është një justifikim për ty, biri im. Ti duhet të ishe kujdesur për shërbesën me të cilën ishe besuar.
- 5 A nuk e di, biri im, se këto gjëra janë një neveri në pamjen e Zotit; po, më të neveritshme mbi të gjitha mëkatet e tjera, me përjashtim të gjakderdhjes së një të pafajshmi, ose të mohimit të Frymës së Shenjtë?
- 6 Pasi vër re, në qoftë se ti mohon Frymën e Shenjtë, pasi të ketë zënë një herë vend në ty dhe ti e di se po e mohon, vër re, ky është një mëkat i pafalshëm; po, dhe kushdo që vret kundër dritës dhe njohurisë së Perëndisë, nuk është e lehtë për të, të marrë falje; po, unë të them ty, biri im, se nuk është e lehtë për atë të marrë falje.
- 7 Dhe tani, biri im, ka dashur Perëndia që ti nuk ke qenë fajtor i një krimi kaq të madh. Unë nuk do të vazhdoj të flas mbi krimet e tua, që të trazoj shpirtin tënd, po të mos ishte për të mirën tënde.
- 8 Por vër re, ti nuk mund t'ia fshehësh Perëndisë krimet e tua; dhe në qoftë se ti nuk pendohesh, ato do të qëndrojnë dëshmi kundër teje, në ditën e fundit.

Alma 39

And now, my son, I have somewhat more to say unto thee than what I said unto thy brother; for behold, have ye not observed the steadiness of thy brother, his faithfulness, and his diligence in keeping the commandments of God? Behold, has he not set a good example for thee?

For thou didst not give so much heed unto my words as did thy brother, among the people of the Zoramites. Now this is what I have against thee; thou didst go on unto boasting in thy strength and thy wisdom.

And this is not all, my son. Thou didst do that which was grievous unto me; for thou didst forsake the ministry, and did go over into the land of Siron among the borders of the Lamanites, after the harlot Isabel.

Yea, she did steal away the hearts of many; but this was no excuse for thee, my son. Thou shouldst have tended to the ministry wherewith thou wast entrusted.

Know ye not, my son, that these things are an abomination in the sight of the Lord; yea, most abominable above all sins save it be the shedding of innocent blood or denying the Holy Ghost?

For behold, if ye deny the Holy Ghost when it once has had place in you, and ye know that ye deny it, behold, this is a sin which is unpardonable; yea, and whosoever murdereth against the light and knowledge of God, it is not easy for him to obtain forgiveness; yea, I say unto you, my son, that it is not easy for him to obtain a forgiveness.

And now, my son, I would to God that ye had not been guilty of so great a crime. I would not dwell upon your crimes, to harrow up your soul, if it were not for your good.

But behold, ye cannot hide your crimes from God; and except ye repent they will stand as a testimony against you at the last day.

- 9 Tani, biri im, do të doja që ti të pendohesh dhe të heqësh dorë nga mëkatet e tua dhe të mos shkosh më pas epsheve të syve të tua, por t'v vësh kryq të gjitha këtyre gjërave; pasi, në qoftë se nuk e bën këtë gjë, nuk do të mund të trashëgosh në asnjë mënyrë mbretërinë e Perëndisë. Oh, mbaj mend dhe merre përsipër dhe vëru kryq këtyre gjërave.
- 10 Dhe unë të urdhëroj të marrësh përsipër të këshillohesh me vëllezërit e tu më të vjetër në ndërmarrjet e tua; pasi vër re, ti je në rininë tënde dhe ke nevojë të ushqehesh nga vëllezërit e tu. Dhe vëri veshin këshillës së tyre.
- 11 Mos lejo që të drejtohesh nga ndonjë gjë e kotë dhe e marrë; mos lejo që djalli ta çojë përsëri zemrën tënde në udhën e gabuar, pas atyre grave të liga, të përdala. Vër re, O biri im, çfarë paudhësie të madhe solle mbi Zoramitët; pasi kur ata panë sjelljen tënde, nuk besuan në fjalët e mia.
- 12 Dhe tani Shpirti i Zotit më thotë mua: Urdhëroji fëmijët e tu të bëjnë mirë, që të mos çojnë zemrat e shumë njerëzve në shkatërrim; prandaj, të urdhëroj biri im, në frikën e Perëndisë, që të përmbahesh nga paudhësitë e tua;
- 13 Që ti të kthehesh drejt Zotit me tërë mendjen, fuqinë dhe forcën tënde; që të mos çosh më në udhën e gabuar zemrat e njerëzve, që të bëjnë ligësi; por më mirë kthehu tek ata dhe prano gabimet e tua dhe atë të keqe që ke bërë.
- 14 Mos kërko pasuritë, as gjërat e kota të kësaj bote; pasi vër re, nuk mund t'i marrësh dot me vete.
- 15 Dhe tani, biri im, dua të të them diçka në lidhje me ardhjen e Krishtit. Vër re, unë të them se ai do të vijë me siguri për t'i marrë botës mëkatet, po, ai vjen për t'i shpallur lajme të mira të shpëtimit popullit të tij.
- 16 Dhe tani, biri im, kjo ishte shërbesa në të cilën u thirre, për t'i shpallur këtij populli këto lajme të gëzuara, për të përgatitur mendjet e tyre; ose më mirë që shpëtimi të vijë mbi ta, që ata të mund të përgatitin mendjet e fëmijëve të tyre, për të dëgjuar fjalën në kohën e ardhjes së tij.

Now my son, I would that ye should repent and forsake your sins, and go no more after the lusts of your eyes, but cross yourself in all these things; for except ye do this ye can in nowise inherit the kingdom of God. Oh, remember, and take it upon you, and cross yourself in these things.

And I command you to take it upon you to counsel with your elder brothers in your undertakings; for behold, thou art in thy youth, and ye stand in need to be nourished by your brothers. And give heed to their counsel.

Suffer not yourself to be led away by any vain or foolish thing; suffer not the devil to lead away your heart again after those wicked harlots. Behold, O my son, how great iniquity ye brought upon the Zoramites; for when they saw your conduct they would not believe in my words.

And now the Spirit of the Lord doth say unto me: Command thy children to do good, lest they lead away the hearts of many people to destruction; therefore I command you, my son, in the fear of God, that ye refrain from your iniquities;

That ye turn to the Lord with all your mind, might, and strength; that ye lead away the hearts of no more to do wickedly; but rather return unto them, and acknowledge your faults and that wrong which ye have done.

Seek not after riches nor the vain things of this world; for behold, you cannot carry them with you.

And now, my son, I would say somewhat unto you concerning the coming of Christ. Behold, I say unto you, that it is he that surely shall come to take away the sins of the world; yea, he cometh to declare glad tidings of salvation unto his people.

And now, my son, this was the ministry unto which ye were called, to declare these glad tidings unto this people, to prepare their minds; or rather that salvation might come unto them, that they may prepare the minds of their children to hear the word at the time of his coming.

17 Dhe tani do të ta lehtësoj disi mendjen mbi këtë çështje. Vër re, ti çuditesh përse këto gjëra duhet të dihen kaq shumë para kohe. Vër re, unë të them, a nuk është një shpirt në këtë kohë po aq i çmuar për Perëndinë, sa do të jetë një shpirt në kohën e ardhjes së tij?

18 A nuk është po aq e nevojshme që plani i shëlbimit t'i bëhet i ditur këtij populli sikurse fëmijëve të tyre?

19 A nuk është po aq e lehtë për Zotin të dërgojë në këtë kohë engjëllin e tij për të shpallur këto lajme të gëzueshme te ne, ashtu si te fëmijët tanë, ose pas kohës së ardhjes së tij?

And now I will ease your mind somewhat on this subject. Behold, you marvel why these things should be known so long beforehand. Behold, I say unto you, is not a soul at this time as precious unto God as a soul will be at the time of his coming?

Is it not as necessary that the plan of redemption should be made known unto this people as well as unto their children?

Is it not as easy at this time for the Lord to send his angel to declare these glad tidings unto us as unto our children, or as after the time of his coming?

Alma 40

- 1 Tani, biri im, kam diçka tjetër për të thënë; pasi shoh se mendja të është shqetësuar në lidhje me ringjalljen e të vdekurve.
- 2 Vër re, unë të them se nuk ka ringjallje—ose unë do të thosha me fjalë të tjera se ky trup i vdekshëm nuk vesh pavdekësi; ky korrupsion nuk vishet me pakorrupsion—deri pas ardhjes së Krishtit.
- 3 Vër re, ai bën që të ndodhë ringjallja e të vdekurve. Por vër re, biri im, ringjallja nuk është akoma. Tani, po të shpalos një mister; megjithëse ka shumë mistere që nuk tregohen, që askush nuk i di, përveç Perëndisë vetë. Por, do të të tregoj një gjë që ia kam kërkuar me zell Perëndisë që ta di—ajo është në lidhje me ringjalljen.
- 4 Vër re, një kohë është caktuar që të gjithë do të ngrihen së vdekuri. Tani, se kur do të vijë kjo kohë, askush nuk e di; por Perëndia e di kohën e caktuar.
- 5 Tani, në qoftë se do të ketë një kohë të parë, ose një kohë të dytë, ose një kohë të tretë që njerëzit të ngrihen së vdekurit, nuk ka rëndësi; pasi Perëndia i di të gjitha këto gjëra; dhe mua më mjafton të di se është kështu—se është caktuar një kohë që të gjithë do të ngrihen nga së vdekuri.
- 6 Tani, duhet të ketë një interval mes kohës së vdekjes dhe kohës së ringjalljes.
- 7 Dhe tani do të doja të pyesja, çfarë ndodh me shpirtrat e njerëzve nga kjo kohë e vdekjes deri në kohën e caktuar për ringjallje?
- 8 Tani, nëse ka më shumë se një kohë të caktuar që njerëzit të ngrihen, nuk ka rëndësi; pasi nuk vdesin të gjithë në të njëjtën kohë dhe kjo nuk ka rëndësi; e gjitha është si një ditë për Perëndinë dhe koha matet vetëm për njerëzit.
- 9 Prandaj, ka një kohë të caktuar për njerëzit, që ata do të ngrihen së vdekurit; dhe ka një interval midis kohës së vdekjes dhe ringjalljes. Dhe tani, në lidhje me këtë interval se ç'bëhet me shpirtrat e njerëzve, është gjëja për të cilën kam pyetur me zell Zotin që ta dija; dhe kjo është gjëja për të cilën unë di.

Alma 40

Now my son, here is somewhat more I would say unto thee; for I perceive that thy mind is worried concerning the resurrection of the dead.

Behold, I say unto you, that there is no resurrection—or, I would say, in other words, that this mortal does not put on immortality, this corruption does not put on incorruption—until after the coming of Christ.

Behold, he bringeth to pass the resurrection of the dead. But behold, my son, the resurrection is not yet. Now, I unfold unto you a mystery; nevertheless, there are many mysteries which are kept, that no one knoweth them save God himself. But I show unto you one thing which I have inquired diligently of God that I might know—that is concerning the resurrection.

Behold, there is a time appointed that all shall come forth from the dead. Now when this time cometh no one knows; but God knoweth the time which is appointed.

Now, whether there shall be one time, or a second time, or a third time, that men shall come forth from the dead, it mattereth not; for God knoweth all these things; and it sufficeth me to know that this is the case—that there is a time appointed that all shall rise from the dead.

Now there must needs be a space betwixt the time of death and the time of the resurrection.

And now I would inquire what becometh of the souls of men from this time of death to the time appointed for the resurrection?

Now whether there is more than one time appointed for men to rise it mattereth not; for all do not die at once, and this mattereth not; all is as one day with God, and time only is measured unto men.

Therefore, there is a time appointed unto men that they shall rise from the dead; and there is a space between the time of death and the resurrection. And now, concerning this space of time, what becometh of the souls of men is the thing which I have inquired diligently of the Lord to know; and this is the thing of which I do know.

10 Dhe kur koha vjen që të gjithë do të ngrihen, atëherë do të dinë se Perëndia i di të gjitha kohët që i janë caktuar njeriut.

11 Tani, në lidhje me gjendjen e shpirtit midis vdekjes dhe ringjalljes—Vër re, mua m'u bë e ditur nga një engjëll që shpirtrat e të gjithë njerëzve, posa të largohen nga ky trup i vdekshëm, po, shpirtrat e të gjithë njerëzve, qofshin ata të mirë ose të ligj, çohen në shtëpi tek ai Perëndi që u dha atyre jetë.

12 Dhe atëherë do të ndodhë që shpirtrat e atyre që janë të drejtë pranohen në një gjendje lumturie që quhet parajsë, një gjendje e pushimit, një gjendje e paqes, ku ata do të prehen nga të gjitha trazirat e tyre dhe nga të gjitha vuajtjet dhe brengat.

13 Dhe atëherë do të ndodhë që shpirtrat e të ligjve, po, që janë të këqij—pasi vër re, ata nuk kanë as racion, as pjesë të Shpirtit të Zotit; pasi vër re, ata zgjodhën punë të liga në vend të të mirave; prandaj shpirti i djallit hyri në ta dhe mori nën kontroll shtëpinë e tyre—dhe këta do të dëbohen në errësirën e mëtejshme; aty do të ketë qarje dhe vajtime dhe kërcëllimë dhëmbësh dhe kjo për shkak të vetë paudhësisë së tyre, duke qenë bërë robër të vullnetit të djallit.

14 Tani, kjo është gjendja e shpirtave të të ligjve, po, në errësirë dhe në një gjendje të tmerrshme pritjeje të frikshme për indinjatën e flaktë të zemërimit të Perëndisë mbi ta; kështu, ata qëndrojnë në këtë gjendje, ashtu sikurse të drejtët në parajsë, deri në kohën e ringjalljes së tyre.

15 Tani, ka disa që kanë kuptuar se kjo gjendje lumturie dhe kjo gjendje mjerimi e shpirtit, para ringjalljes, ishte ringjallje e parë. Po, e pranoj se ajo mund të quhet si një ringjallje, ngritja e frymës ose e shpirtit dhe dorëzimi i tyre në lumturi ose në mjerim, sipas fjalëve që janë thënë.

16 Dhe vër re, përsëri është thënë se ka një ringjallje të parë, një ringjallje të të gjithë atyre që kanë qenë, ose që janë, ose që do të jenë, gjer në ringjalljen e Krishtit së vdekuri.

And when the time cometh when all shall rise, then shall they know that God knoweth all the times which are appointed unto man.

Now, concerning the state of the soul between death and the resurrection—Behold, it has been made known unto me by an angel, that the spirits of all men, as soon as they are departed from this mortal body, yea, the spirits of all men, whether they be good or evil, are taken home to that God who gave them life.

And then shall it come to pass, that the spirits of those who are righteous are received into a state of happiness, which is called paradise, a state of rest, a state of peace, where they shall rest from all their troubles and from all care, and sorrow.

And then shall it come to pass, that the spirits of the wicked, yea, who are evil—for behold, they have no part nor portion of the Spirit of the Lord; for behold, they chose evil works rather than good; therefore the spirit of the devil did enter into them, and take possession of their house—and these shall be cast out into outer darkness; there shall be weeping, and wailing, and gnashing of teeth, and this because of their own iniquity, being led captive by the will of the devil.

Now this is the state of the souls of the wicked, yea, in darkness, and a state of awful, fearful looking for the fiery indignation of the wrath of God upon them; thus they remain in this state, as well as the righteous in paradise, until the time of their resurrection.

Now, there are some that have understood that this state of happiness and this state of misery of the soul, before the resurrection, was a first resurrection. Yea, I admit it may be termed a resurrection, the raising of the spirit or the soul and their consignment to happiness or misery, according to the words which have been spoken.

And behold, again it hath been spoken, that there is a first resurrection, a resurrection of all those who have been, or who are, or who shall be, down to the resurrection of Christ from the dead.

- 17 Tani, ne nuk mendojmë se kjo ringjallje e parë, për të cilën është folur në këtë mënyrë, mund të jetë ringjallja e shpirtave dhe dorëzimi i tyre në lumturi ose në mjerim. Ti nuk mund të mendosh se kjo është çfarë kjo do të thotë.
- 18 Vër re, unë të them ty, Jo; por do të thotë ribashkimi i shpirtit me trupin, i atyre që nga ditët e Adamit deri te ringjallja e Krishtit.
- 19 Tani, në qoftë se shpirtrat dhe trupat e atyre për të cilët është folur do të bashkohen menjëherë, si të të ligjve ashtu dhe të të drejtëve, unë nuk e them; le të mjaftojë, që të them se të gjithë do të ngrihen; ose me fjalë të tjera ringjallja e tyre ndodh para ringjalljes së atyre që vdesin pas ringjalljes së Krishtit.
- 20 Tani, biri im, unë nuk po them se ringjallja e tyre vjen në ringjalljen e Krishtit, por vër re, unë e them këtë si mendimin tim, se shpirtrat dhe trupat bashkohen, të të drejtëve, në ringjalljen e Krishtit dhe ngjitjen e tij në qiell.
- 21 Por, a do të jetë në ringjalljen e tij ose pas saj nuk e them; por kaq mund të them se ka një interval mes vdekjes dhe ringjalljes së trupit dhe një gjendje të shpirtit në lumturi ose në mjerim, deri në kohën që është caktuar nga Perëndia që të vdekurit të ngrihen dhe të bashkohen shpirt dhe trup dhe të sillen për të qëndruar para Perëndisë, dhe të gjykohen sipas punëve të tyre.
- 22 Po, kjo shkakton rivendosjen e atyre gjërave për të cilat është folur nga goja e profetëve.
- 23 Shpirti do t'i rivendoset trupit dhe trupi shpirtit; po, dhe çdo gjymtyrë dhe nyjë do t'i rivendoset trupit të vet; po, madje asnjë fije floku i kokës nuk do të humbasë; por, të gjitha gjërat do të rikthehen në formën e tyre të përshtatshme dhe të përkryer.
- 24 Dhe tani, biri im, ky është rikthimi, për të cilin është folur nga goja e profetëve—
- 25 Dhe atëherë të drejtët do të shkëlqejnë në mbretërinë e Perëndisë.

Now, we do not suppose that this first resurrection, which is spoken of in this manner, can be the resurrection of the souls and their consignment to happiness or misery. Ye cannot suppose that this is what it meaneth.

Behold, I say unto you, Nay; but it meaneth the reuniting of the soul with the body, of those from the days of Adam down to the resurrection of Christ.

Now, whether the souls and the bodies of those of whom has been spoken shall all be reunited at once, the wicked as well as the righteous, I do not say; let it suffice, that I say that they all come forth; or in other words, their resurrection cometh to pass before the resurrection of those who die after the resurrection of Christ.

Now, my son, I do not say that their resurrection cometh at the resurrection of Christ; but behold, I give it as my opinion, that the souls and the bodies are reunited, of the righteous, at the resurrection of Christ, and his ascension into heaven.

But whether it be at his resurrection or after, I do not say; but this much I say, that there is a space between death and the resurrection of the body, and a state of the soul in happiness or in misery until the time which is appointed of God that the dead shall come forth, and be reunited, both soul and body, and be brought to stand before God, and be judged according to their works.

Yea, this bringeth about the restoration of those things of which has been spoken by the mouths of the prophets.

The soul shall be restored to the body, and the body to the soul; yea, and every limb and joint shall be restored to its body; yea, even a hair of the head shall not be lost; but all things shall be restored to their proper and perfect frame.

And now, my son, this is the restoration of which has been spoken by the mouths of the prophets—

And then shall the righteous shine forth in the kingdom of God.

26 Por vër re, një vdekje e tmerrshme vjen mbi të ligjtë; pasi ata vdesin sipas gjërave që u përkasin gjërave të drejtësisë, pasi ata janë të papastër dhe asnjë gjë e papastër nuk mund të trashëgojë mbretërinë e Perëndisë; por ata janë flakur përjashta dhe janë të detyruar të marrin frytet e punëve të tyre, ose të veprave të tyre që kanë qenë të liga; dhe ata pinë llumin e një kupe të hidhur.

But behold, an awful death cometh upon the wicked; for they die as to things pertaining to things of righteousness; for they are unclean, and no unclean thing can inherit the kingdom of God; but they are cast out, and consigned to partake of the fruits of their labors or their works, which have been evil; and they drink the dregs of a bitter cup.

Alma 41

- 1 Dhe tani, biri im, kam për të thënë diçka në lidhje me rivendosjen, për të cilën është folur; pasi vër re, disa i kanë shtrembëruar shkrimet e shenja dhe kanë shkuar në udhë të gabuar për shkak të kësaj gjëje. Dhe unë po e shoh se mendja jote është shqetësuar gjithashtu në lidhje me këtë gjë. Por vër re, unë do të ta shpjegoj.
- 2 Unë të them, biri im, se plani i rivendosjes është në përputhje me drejtësinë e Perëndisë; pasi është e nevojshme që të gjitha gjërat duhet të rivendosen në rendin e tyre të përshtatshëm. Vër re, është e nevojshme dhe e drejtë, sipas fuqisë dhe ringjalljes së Krishtit, që shpirti i njeriut t'i ribashkohet trupit të tij dhe se çdo pjesë e trupit duhet t'i rivendoset vetvetes.
- 3 Dhe është në përputhje me drejtësinë e Perëndisë që njerëzit të gjykohen sipas punëve të tyre; dhe në qoftë se punët e tyre ishin të mira në këtë jetë dhe dëshirat e zemrave të tyre ishin të mira, që ata duhet të rivendosen gjithashtu në ditën e fundit në atë që është e mirë.
- 4 Dhe në qoftë se punët e tyre janë të liga, ato do t'u rivendosen atyre për të keq. Prandaj, të gjitha gjërat do të rivendosen në vendin e tyre të përshtatshëm, çdo gjë në formën e saj natyrale—vdekshmëria ngrihet në pavdekshmëri, korrupsioni në pakorrupsion—të ngritur në lumturi të pafund për të trashëguar mbretërinë e Perëndisë, ose në mjerim të pafund për të trashëguar mbretërinë e djallit, njëri në një anë, tjetri në anën tjetër—
- 5 Njëri i ngritur në lumturi sipas dëshirave të tij për lumturi, ose në të mirë sipas dëshirave të tij për të mirë; dhe tjetri në ligësi sipas dëshirave të tij për të liga; pasi, sikurse ai ka dëshiruar të bëjë keq tërë ditën e ditës, ashtu madje, do të ketë ai shpërblimin e tij të së keqes, kur të vijë nata.
- 6 Dhe kështu është nga ana tjetër. Në qoftë se ai është penduar për mëkatet e tij dhe dëshiron drejtësi deri në fund të ditëve të tij, kështu madje ai do të shpërblehet me drejtësi.

Alma 41

And now, my son, I have somewhat to say concerning the restoration of which has been spoken; for behold, some have wrested the scriptures, and have gone far astray because of this thing. And I perceive that thy mind has been worried also concerning this thing. But behold, I will explain it unto thee.

I say unto thee, my son, that the plan of restoration is requisite with the justice of God; for it is requisite that all things should be restored to their proper order. Behold, it is requisite and just, according to the power and resurrection of Christ, that the soul of man should be restored to its body, and that every part of the body should be restored to itself.

And it is requisite with the justice of God that men should be judged according to their works; and if their works were good in this life, and the desires of their hearts were good, that they should also, at the last day, be restored unto that which is good.

And if their works are evil they shall be restored unto them for evil. Therefore, all things shall be restored to their proper order, every thing to its natural frame—mortality raised to immortality, corruption to incorruption—raised to endless happiness to inherit the kingdom of God, or to endless misery to inherit the kingdom of the devil, the one on one hand, the other on the other—

The one raised to happiness according to his desires of happiness, or good according to his desires of good; and the other to evil according to his desires of evil; for as he has desired to do evil all the day long even so shall he have his reward of evil when the night cometh.

And so it is on the other hand. If he hath repented of his sins, and desired righteousness until the end of his days, even so he shall be rewarded unto righteousness.

- 7 Këta janë ata që janë shëlbuar nga Zoti; po, këta janë ata që janë nxjerrë dhe janë çliruar nga ajo natë e pafund errësire; dhe kështu, ata qëndrojnë ose bien; pasi vër re, ata janë gjykatësit e vetvetes si të bëjnë mirë, ashtu dhe të bëjnë keq.
- 8 Tani, dekretet e Perëndisë janë të pandryshueshme; prandaj, udha është përgatitur që gjithësecili që do, të mund të ecë në të dhe të shpëtohet.
- 9 Dhe tani vër re, biri im, mos rreziko të fyesh edhe një herë Perëndinë tënd në këto pika doktrine mbi të cilat ke rrezikuar deri tani të bësh mëkat.
- 10 Mos mendo, meqenëse është folur për rivendosje, që ti do të rikthehesh nga mëkati në lumturi. Vër re, unë të them se ligësia kurrë nuk ka qenë lumturi.
- 11 Dhe tani, biri im, të gjithë njerëzit që janë në një gjendje të natyrshme, ose do të thoja në një gjendje të mishit, janë në vrerin e hidhësisë dhe në prangat e paudhësisë; ata janë pa Perëndi në botë dhe kanë vajtur në udhën e kundërt nga ajo e natyrës së Perëndisë; prandaj ata janë në një gjendje të kundërt nga natyra e lumturisë.
- 12 Dhe tani vër re, a është kuptimi i fjalës rivendosje, që të merret një gjë e një gjendjeje të natyrshme dhe të vendoset në një gjendje të panatyrshme, ose që të vendoset në një gjendje kundër natyrës së saj?
- 13 O, biri im, s'është ky rasti; por kuptimi i fjalës rivendosje është që të kthehet përsëri e liga tek e liga, ose mishi te mishi, ose djallëzia te djallëzia—e mira për atë që është e mirë, e drejta për atë që është e drejtë, drejtësia për atë që ka drejtësi, mëshira për atë që është i mëshirshëm.
- 14 Prandaj, biri im, shiko të jesh i mëshirshëm ndaj vëllezërve të tu, vepro me drejtësi, gjyko drejt dhe bëj të mira vazhdimisht; dhe në qoftë se ti i bën të gjitha këto gjëra, atëherë do të marrësh shpërblimin tënd; po, do të të rivendoset përsëri mëshira, do të të rivendoset përsëri drejtësia; do të të rivendoset përsëri një gjykim i drejtë; dhe do të shpërblehesh përsëri me të mirën.
- 15 Pasi ajo që ti dërgon jashtë, do të të rikthehet përsëri dhe do të të rivendoset; prandaj fjala rivendosje dënon në mënyrë më të plotë mëkatarin dhe nuk e justifikon fare atë.

These are they that are redeemed of the Lord; yea, these are they that are taken out, that are delivered from that endless night of darkness; and thus they stand or fall; for behold, they are their own judges, whether to do good or do evil.

Now, the decrees of God are unalterable; therefore, the way is prepared that whosoever will may walk therein and be saved.

And now behold, my son, do not risk one more offense against your God upon those points of doctrine, which ye have hitherto risked to commit sin.

Do not suppose, because it has been spoken concerning restoration, that ye shall be restored from sin to happiness. Behold, I say unto you, wickedness never was happiness.

And now, my son, all men that are in a state of nature, or I would say, in a carnal state, are in the gall of bitterness and in the bonds of iniquity; they are without God in the world, and they have gone contrary to the nature of God; therefore, they are in a state contrary to the nature of happiness.

And now behold, is the meaning of the word restoration to take a thing of a natural state and place it in an unnatural state, or to place it in a state opposite to its nature?

O, my son, this is not the case; but the meaning of the word restoration is to bring back again evil for evil, or carnal for carnal, or devilish for devilish—good for that which is good; righteous for that which is righteous; just for that which is just; merciful for that which is merciful.

Therefore, my son, see that you are merciful unto your brethren; deal justly, judge righteously, and do good continually; and if ye do all these things then shall ye receive your reward; yea, ye shall have mercy restored unto you again; ye shall have justice restored unto you again; ye shall have a righteous judgment restored unto you again; and ye shall have good rewarded unto you again.

For that which ye do send out shall return unto you again, and be restored; therefore, the word restoration more fully condemneth the sinner, and justifieth him not at all.

Alma 42

- 1 Dhe tani, biri im, shikoj se ke diçka tjetër që ta trazon mendjen, që ti nuk e kupton dot—që është në lidhje me drejtësinë e Perëndisë në ndëshkimin e mëkatarit; pasi ti përpiqesh të mendosh se është e padrejtë që mëkatarin duhet t'i dorëzohet një gjendjeje mjerimi.
- 2 Tani vër re, biri im, do ta shpjegoj këtë gjë. Pasi vër re, kur Zoti Perëndi dëboi prindërit tanë të parë nga kopshti i Edenit, për të punuar tokën nga e cila ata u morën—po, ai dëboi njeriun dhe vendosi kerubinët në lindje të kopshtit të Edenit dhe një shpatë flakëruese që vërtitej në çdo drejtim për të mbrojtur pemën e jetës—
- 3 Tani, ne shohim se njeriu që bërë si Perëndia, duke ditur të mirën dhe të keqen; dhe, që të mos shtrinte dorën dhe të merrte gjithashtu fruta nga pema e jetës dhe t'i hante, dhe të jetonte përgjithmonë, Zoti Perëndi vendosi kerubinë dhe shpatën flakëruese, që ai të mos hante nga fruti—
- 4 Dhe kështu shohim se kishte një kohë të dhënë ndaj njeriut për t'u penduar, po, një kohë për provë, një kohë për t'u penduar dhe për t'i shërbyer Perëndisë.
- 5 Pasi vini re, nëse Adami do të kishte zgjatur dorën e tij menjëherë dhe të hante nga pema e jetës, ai do të kishte jetuar përgjithnjë, sipas fjalës së Perëndisë; duke mos pasur kohë për pendim; po, dhe gjithashtu fjala e Perëndisë nuk do të kishte pasur efekt dhe plani i madh i shpëtimit do të kishte dështuar.
- 6 Por vër re, ishte caktuar që njeriu të vdiste—prandaj, ashtu si u përjashtuan nga pema e jetës, ata duhet të përjashtoheshin nga faqja e dheut—dhe kështu njeriu humbi përgjithnjë, po, ai u bë njeri i rënë.
- 7 Dhe tani, nga kjo ti e sheh se prindërit tanë të parë u ndëshkuan, si fizikisht ashtu edhe shpirtërisht nga prania e Zotit; dhe kështu ne shohim se u bënë të lirë të ndiqnin vullnetin e tyre.
- 8 Tani vër re, nuk ishte e nevojshme që njeriu të shëlbehej nga kjo vdekje fizike, pasi një gjë e tillë do të shkatërronte planin e madh të lumturisë.

Alma 42

And now, my son, I perceive there is somewhat more which doth worry your mind, which ye cannot understand—which is concerning the justice of God in the punishment of the sinner; for ye do try to suppose that it is injustice that the sinner should be consigned to a state of misery.

Now behold, my son, I will explain this thing unto thee. For behold, after the Lord God sent our first parents forth from the garden of Eden, to till the ground, from whence they were taken—yea, he drew out the man, and he placed at the east end of the garden of Eden, cherubim, and a flaming sword which turned every way, to keep the tree of life—

Now, we see that the man had become as God, knowing good and evil; and lest he should put forth his hand, and take also of the tree of life, and eat and live forever, the Lord God placed cherubim and the flaming sword, that he should not partake of the fruit—

And thus we see, that there was a time granted unto man to repent, yea, a probationary time, a time to repent and serve God.

For behold, if Adam had put forth his hand immediately, and partaken of the tree of life, he would have lived forever, according to the word of God, having no space for repentance; yea, and also the word of God would have been void, and the great plan of salvation would have been frustrated.

But behold, it was appointed unto man to die—therefore, as they were cut off from the tree of life they should be cut off from the face of the earth—and man became lost forever, yea, they became fallen man.

And now, ye see by this that our first parents were cut off both temporally and spiritually from the presence of the Lord; and thus we see they became subjects to follow after their own will.

Now behold, it was not expedient that man should be reclaimed from this temporal death, for that would destroy the great plan of happiness.

- 9 Prandaj, pasi shpirti nuk mund të vdesë kurrë dhe rënia solli mbi të gjithë njerëzimin një vdekje shpirtërore ashtu edhe fizike, domethënë që ata u përjashtuan nga prania e Zotit, qe e nevojshme që njerëzimi të shëlbehej nga kjo vdekje shpirtërore.
- 10 Prandaj, pasi ata u bënë të mishit, të epsheve dhe djallëzorë nga natyra, kjo gjendje prove u bë për ta një gjendje që të përgatiteshin; u bë një gjendje përgatitore.
- 11 Dhe tani, mbaj mend, biri im, po të mos ishte për planin e shëlbimit, (duke e lënë mënjanë) posa ata të vdisnin, shpirtat e tyre do të ishin të mjeruar, duke qenë të përjashtuar nga prania e Zotit.
- 12 Dhe tani, nuk kishte asnjë mënyrë për të shëlbuar njerëzit nga kjo gjendje e rënë që njeriu ia solli vetes për shkak të mosbindjes së tij;
- 13 Prandaj, sipas drejtësisë, plani i shëlbimit nuk mund të realizohej, vetëm në kushtet e pendimit të njerëzve në këtë gjendje prove, po, në këtë gjendje përgatitore; pasi po të mos ishte për këto kushte, mëshira do të ishte e padobishme përveçse do të shkatërronte punën e drejtësisë. Tani, puna e drejtësisë nuk mund të shkatërrohej; nëse do të ishte kështu, Perëndia do të pushonte së qeni Perëndi.
- 14 Dhe kështu ne shohim se i gjithë njerëzimi ishte i rënë dhe ata ishin nën kontroll të drejtësisë; po, të drejtësisë së Perëndisë, e cila i dorëzoi ata për të qenë të përjashtuar përgjithmonë nga prania e tij.
- 15 Dhe tani, plani i mëshirës nuk mund të realizohej, nëse nuk bëhej një shlyerje; prandaj Perëndia vetë shlyen për mëkatet e botës, që të realizohet plani i mëshirës, për të plotësuar kërkesat e drejtësisë, që Perëndia të mund të jetë një Perëndi i përsosur, i drejtë dhe gjithashtu një Perëndi i mëshirshëm.
- 16 Tani, pendimi nuk mund të vinte mbi njerëzit po të mos kishte një dënim i cili të ishte gjithashtu i përjetshëm, sikurse duhet të jetë edhe jeta e shpirtit, e vendosur kundrejt planit të lumturisë, që ishte po aq i përjetshëm, sa jeta e shpirtit.
- 17 Tani, si mund të pendohej një njeri, po të mos kishte bërë mëkat? Si mund të bënte mëkat, në qoftë se nuk kishte ligj? Si mund të kishte ligj, kur nuk kishte ndëshkim?

Therefore, as the soul could never die, and the fall had brought upon all mankind a spiritual death as well as a temporal, that is, they were cut off from the presence of the Lord, it was expedient that mankind should be reclaimed from this spiritual death.

Therefore, as they had become carnal, sensual, and devilish, by nature, this probationary state became a state for them to prepare; it became a preparatory state.

And now remember, my son, if it were not for the plan of redemption, (laying it aside) as soon as they were dead their souls were miserable, being cut off from the presence of the Lord.

And now, there was no means to reclaim men from this fallen state, which man had brought upon himself because of his own disobedience;

Therefore, according to justice, the plan of redemption could not be brought about, only on conditions of repentance of men in this probationary state, yea, this preparatory state; for except it were for these conditions, mercy could not take effect except it should destroy the work of justice. Now the work of justice could not be destroyed; if so, God would cease to be God.

And thus we see that all mankind were fallen, and they were in the grasp of justice; yea, the justice of God, which consigned them forever to be cut off from his presence.

And now, the plan of mercy could not be brought about except an atonement should be made; therefore God himself atoneth for the sins of the world, to bring about the plan of mercy, to appease the demands of justice, that God might be a perfect, just God, and a merciful God also.

Now, repentance could not come unto men except there were a punishment, which also was eternal as the life of the soul should be, affixed opposite to the plan of happiness, which was as eternal also as the life of the soul.

Now, how could a man repent except he should sin? How could he sin if there was no law? How could there be a law save there was a punishment?

- 18 Tani, ishte vendosur një ndëshkim dhe ishte dhënë një ligj i drejtë, që solli në njeriun brejtje të ndërgjegjes.
- 19 Tani, në qoftë se nuk do të ishte dhënë një ligj—nëse një njeri vret, duhet të vdesë—a do të kishte frikë ai se do të vdiste, po të vriste?
- 20 Dhe gjithashtu, nëse nuk do të kishte ligj të dhënë kundër mëkatit, njerëzit nuk do të kishin frikë të bënin mëkat.
- 21 Dhe nëse nuk ishte dhënë ligji, nëse njerëzit mëkatonin, çfarë mund të bënte drejtësia, ose mëshira, meqë ato nuk do të kishin asnjë pretendim mbi krijesën?
- 22 Por ka një ligj të dhënë dhe një dënim të vendosur dhe një pendim të lejuar; pendim i cili kërkon mëshirë; përndryshe drejtësia kërkon krijesën dhe zbaton ligjin; dhe ligji zbaton ndëshkimin; në qoftë se jo, veprat e drejtësisë do të shkatërroheshin dhe Perëndia do të pushonte së qeni Perëndi.
- 23 Por, Perëndia nuk pushon së qeni Perëndi dhe mëshira kërkon të penduarin; dhe mëshira jepet për shkak të shlyerjes; dhe shlyerja shkakton ringjalljen e të vdekurve; dhe ringjallja e të vdekurve i çon njerëzit në praninë e Perëndisë; dhe kështu ata rikthehen në praninë e tij, për t'u gjykuar sipas veprave të tyre, sipas ligjit dhe drejtësisë.
- 24 Pasi vër re, drejtësia ushtron të gjitha kërkesat e saj dhe gjithashtu mëshira kërkon gjithçka që është e saj; dhe kështu askush, përveç të penduarve të vërtetë, nuk shpëton.
- 25 Çfarë, a mendon ti se mëshira mund ta grabisë drejtësinë? Unë të them, Jo; hiç fare. Nëse ishte kështu, Perëndia do të pushonte së qeni Perëndi.
- 26 Dhe kështu Perëndia i realizon qëllimet e tij madhështore dhe të përjetshme që u përgatitën që nga krijimi i botës. Dhe kështu vjen shpëtimi dhe shëlbimi i njerëzve, si edhe shkatërrimi dhe mjerimi i tyre.
- 27 Prandaj, O biri im, kushdo që të vijë mund të vijë dhe të pijë lirisht nga ujërat e jetës; dhe kushdo që nuk do të vijë, po ai, nuk është i detyruar të vijë; por ditën e fundit, do t'i rijepet atij sipas punëve të tij.

Now, there was a punishment affixed, and a just law given, which brought remorse of conscience unto man.

Now, if there was no law given—if a man murdered he should die—would he be afraid he would die if he should murder?

And also, if there was no law given against sin men would not be afraid to sin.

And if there was no law given, if men sinned what could justice do, or mercy either, for they would have no claim upon the creature?

But there is a law given, and a punishment affixed, and a repentance granted; which repentance, mercy claimeth; otherwise, justice claimeth the creature and executeth the law, and the law inflicteth the punishment; if not so, the works of justice would be destroyed, and God would cease to be God.

But God ceaseth not to be God, and mercy claimeth the penitent, and mercy cometh because of the atonement; and the atonement bringeth to pass the resurrection of the dead; and the resurrection of the dead bringeth back men into the presence of God; and thus they are restored into his presence, to be judged according to their works, according to the law and justice.

For behold, justice exerciseth all his demands, and also mercy claimeth all which is her own; and thus, none but the truly penitent are saved.

What, do ye suppose that mercy can rob justice? I say unto you, Nay; not one whit. If so, God would cease to be God.

And thus God bringeth about his great and eternal purposes, which were prepared from the foundation of the world. And thus cometh about the salvation and the redemption of men, and also their destruction and misery.

Therefore, O my son, whosoever will come may come and partake of the waters of life freely; and whosoever will not come the same is not compelled to come; but in the last day it shall be restored unto him according to his deeds.

28 Në qoftë se ai dëshiron të bëjë keq dhe nuk është penduar në ditët e tij, vër re, atij do t'i bëhet keq sipas rivendosjes së Perëndisë.

29 Dhe tani, biri im, dëshiroj që këto gjëra të mos të shqetësojnë ty më dhe vetëm mëkatet e tua të shqetësojnë me atë shqetësim që do të të sjellë në pendim.

30 O biri im, dëshiroj që ti të mos mohosh më drejtësinë e Perëndisë. Mos u përpiq të justifikohesh as në mënyrën më të vogël për mëkatet e tua, duke mohuar drejtësinë e Perëndisë; por lër drejtësinë e Perëndisë, si edhe mëshirën e tij dhe keqardhjen e tij të kenë ndikim të plotë në zemrën tënde; dhe të të sjellin poshtë deri në pluhur në përrulësi.

31 Dhe tani, O biri im, je thirrur nga Perëndia të predikosh fjalën te ky popull. Dhe tani, biri im, shko në udhën tënde, njofto fjalën me vërtetësi dhe maturi, kështu që të mund të sjellësh shpirta në pendim, që plani i madh i mëshirës të mund të ketë pretendime mbi ta. Dhe Perëndia madje të dhëntë sipas fjalëve të mia. Amen.

If he has desired to do evil, and has not repented in his days, behold, evil shall be done unto him, according to the restoration of God.

And now, my son, I desire that ye should let these things trouble you no more, and only let your sins trouble you, with that trouble which shall bring you down unto repentance.

O my son, I desire that ye should deny the justice of God no more. Do not endeavor to excuse yourself in the least point because of your sins, by denying the justice of God; but do you let the justice of God, and his mercy, and his long-suffering have full sway in your heart; and let it bring you down to the dust in humility.

And now, O my son, ye are called of God to preach the word unto this people. And now, my son, go thy way, declare the word with truth and soberness, that thou mayest bring souls unto repentance, that the great plan of mercy may have claim upon them. And may God grant unto you even according to my words. Amen.

Alma 43

- 1 Dhe tani ndodhi që bijtë e Almës shkuan mes popullit për t'u njoftuar fjalën. Dhe Alma vetë nuk mund të pushonte dhe kështu shkoi edhe ai.
- 2 Tani nuk do të flasim më në lidhje me predikimin e tyre, veçse që predikuan fjalën dhe të vërtetën, sipas shpirtit të profecisë dhe të zbulesës; dhe ata predikuan sipas urdhrat të shenjtë të Perëndisë, nga i cili ata u thirrën.
- 3 Dhe tani, po kthehem në një rrëfim të luftërave mes Nefitëve dhe Lamanitëve, në vitin e tetëmbëdhjetë të mbretërimit të gjykatësve.
- 4 Pasi vini re, ndodhi që Zoramitët u bënë Lamanitë; prandaj në fillim të vitit të tetëmbëdhjetë, populli i Nefit pa se Lamanitët po vinin mbi ta; prandaj ata bënë përgatitje për luftë; po, ata mblodhën ushtritë e tyre në tokën e Jershonit.
- 5 Dhe ndodhi që Lamanitët erdhën me mijëra prej tyre; dhe erdhën në tokën e Antionumit; që është vendi i Zoramitëve; dhe një njeri i quajtur Zerahemna ishte udhëheqësi i tyre.
- 6 Dhe tani, pasi Amalekitët kishin më shumë prirje të këqija dhe vrasëse në veten e tyre se Lamanitët, prandaj Zerahemna i caktoi kryekapitenë mbi Lamanitët dhe ata ishin të gjithë Amalekitë dhe Zoramitë.
- 7 Tani, këtë gjë e bëri që të mbante urrejtjen e tyre kundër Nefitëve, që t'i nënshtrohte ata dhe të plotësonte kështu planet e tij.
- 8 Pasi vini re, qëllimet e tij ishin të ngjallte zemërimin e Lamanitëve kundër Nefitëve; këtë gjë e bëri që të mund të uzurponte pushtet të madh mbi ta, si edhe që të mund të fitonte pushtet të madh mbi Nefitët, duke i sjellë ata në robëri.
- 9 Tani, plani i Nefitëve ishte që të mbronin tokat e tyre dhe shtëpitë e tyre dhe bashkëshortet e tyre, dhe fëmijët e tyre, që të mund t'i shpëtonin nga duart e armiqve të tyre; si edhe që të ruanin të drejtat e tyre dhe privilegjet e tyre, po, ashtu dhe lirinë e tyre, që të mund të adhuronin Perëndinë, sipas dëshirave të tyre.

Alma 43

And now it came to pass that the sons of Alma did go forth among the people, to declare the word unto them. And Alma, also, himself, could not rest, and he also went forth.

Now we shall say no more concerning their preaching, except that they preached the word, and the truth, according to the spirit of prophecy and revelation; and they preached after the holy order of God by which they were called.

And now I return to an account of the wars between the Nephites and the Lamanites, in the eighteenth year of the reign of the judges.

For behold, it came to pass that the Zoramites became Lamanites; therefore, in the commencement of the eighteenth year the people of the Nephites saw that the Lamanites were coming upon them; therefore they made preparations for war; yea, they gathered together their armies in the land of Jershon.

And it came to pass that the Lamanites came with their thousands; and they came into the land of Antionum, which is the land of the Zoramites; and a man by the name of Zerahemnah was their leader.

And now, as the Amalekites were of a more wicked and murderous disposition than the Lamanites were, in and of themselves, therefore, Zerahemnah appointed chief captains over the Lamanites, and they were all Amalekites and Zoramites.

Now this he did that he might preserve their hatred towards the Nephites, that he might bring them into subjection to the accomplishment of his designs.

For behold, his designs were to stir up the Lamanites to anger against the Nephites; this he did that he might usurp great power over them, and also that he might gain power over the Nephites by bringing them into bondage.

And now the design of the Nephites was to support their lands, and their houses, and their wives, and their children, that they might preserve them from the hands of their enemies; and also that they might preserve their rights and their privileges, yea, and also their liberty, that they might worship God according to their desires.

- 10 Pasi ata e dinin, se në qoftë se do të binin në duart e Lamanitëve, Lamanitët do t'i shkatërronin të gjithë ata që do ta adhuronin Perëndinë, në shpirt dhe në të vërtetë, Perëndinë e vërtetë dhe të gjallë.
- 11 Po, dhe ata e dinin edhe urrejtjen e madhe të Lamanitëve kundër vëllezërve të tyre që ishin populli i Anti-Nefi-Lehit që quheshin populli i Amonit—dhe ata nuk merrnin armët, po, ata kishin hyrë në një besëlidhje dhe nuk do ta thyenin atë—prandaj po të binin në duart e Lamanitëve, do të shkatërroheshin.
- 12 Dhe Nefitët nuk mund të lejonin që ata të shkatërroheshin; prandaj u dhanë toka për trashëgimin e tyre.
- 13 Dhe populli i Amonit u dha Nefitëve një pjesë të madhe të pasurisë së tyre për të mbajtur ushtritë e tyre; dhe kështu Nefitët qenë të detyruar, vetëm, të përballonin Lamanitët, që ishin një përzierje e Lamanit dhe Lemuelit dhe të bijve të Ishmaelit, dhe të gjithë atyre që ishin shkëputur nga Nefitët, që ishin Amalekitë dhe Zoramitë dhe pasardhës të priftërinjve të Noeut.
- 14 Tani këta pasardhës ishin aq të shumtë, sa ishin pothuaj Nefitët; dhe kështu Nefitët ishin të detyruar të luftonin me vëllezërit e tyre, madje deri në gjakderdhje.
- 15 Dhe ndodhi që ndërsa ushtritë e Lamanitëve ishin mbledhur së bashku në tokën e Antionumit, vini re, ushtritë e Nefitëve ishin përgatitur t'i përballonin në tokën e Jershonit.
- 16 Tani, udhëheqësi i Nefitëve, ose njeriu që ishte caktuar të ishte kryekapiteni i Nefitëve—tani kryekapiteni që mori komandën e të gjitha ushtrive të Nefitëve—dhe emri i tij ishte Moroni;
- 17 Dhe Moroni mori gjithë komandën dhe drejtimin e luftërave të tyre. Dhe ai ishte vetëm njëzet e pesë vjeç, kur u caktua kryekapiteni i ushtrive të Nefitëve.
- 18 Dhe ndodhi që ai përballoi Lamanitët në kufijtë e Jershonit dhe njerëzit e tij ishin të armatosur me shpata dhe me kordha dhe me çdo lloj arme luftar.

For they knew that if they should fall into the hands of the Lamanites, that whosoever should worship God in spirit and in truth, the true and the living God, the Lamanites would destroy.

Yea, and they also knew the extreme hatred of the Lamanites towards their brethren, who were the people of Anti-Nephi-Lehi, who were called the people of Ammon—and they would not take up arms, yea, they had entered into a covenant and they would not break it—therefore, if they should fall into the hands of the Lamanites they would be destroyed.

And the Nephites would not suffer that they should be destroyed; therefore they gave them lands for their inheritance.

And the people of Ammon did give unto the Nephites a large portion of their substance to support their armies; and thus the Nephites were compelled, alone, to withstand against the Lamanites, who were a compound of Laman and Lemuel, and the sons of Ishmael, and all those who had dissented from the Nephites, who were Amalekites and Zoramites, and the descendants of the priests of Noah.

Now those descendants were as numerous, nearly, as were the Nephites; and thus the Nephites were obliged to contend with their brethren, even unto bloodshed.

And it came to pass as the armies of the Lamanites had gathered together in the land of Antionum, behold, the armies of the Nephites were prepared to meet them in the land of Jershon.

Now, the leader of the Nephites, or the man who had been appointed to be the chief captain over the Nephites—now the chief captain took the command of all the armies of the Nephites—and his name was Moroni;

And Moroni took all the command, and the government of their wars. And he was only twenty and five years old when he was appointed chief captain over the armies of the Nephites.

And it came to pass that he met the Lamanites in the borders of Jershon, and his people were armed with swords, and with cimeters, and all manner of weapons of war.

- 19 Dhe kur ushtritë e Lamanitëve panë se populli i Nefit ose se Moroni i kishte përgatitur njerëzit e tij me parzmore dhe me mburoja krahësh, po, dhe gjithashtu me mburoja për të mbrojtur kokat e tyre dhe gjithashtu ishin veshur me veshje të trasha—
- 20 Tani ushtria e Zerahemnës nuk ishte përgatitur me gjëra të tilla; ata kishin vetëm shpatat e tyre dhe kordhat e tyre, harqet e tyre dhe shigjetat e tyre, gurët e tyre dhe hobotë e tyre; dhe ishin të zhveshur e kishin vetëm një lëkurë përreth ijeve; po të gjithë ishin të zhveshur, me përjashtim të Zoramitëve dhe të Amalekitëve;
- 21 Por, ata nuk ishin të armatosur me parzmore, as me mburoja—prandaj, kishin jashtëzakonisht frikë nga ushtritë e Nefitëve, për shkak të armatimit të tyre, megjithëse ata ishin në numër shumë më të madh se Nefitët.
- 22 Vini re, tani ndodhi që ata nuk guxuan t'i sulmonin Nefitët në kufijtë e Jershonit; prandaj u larguan e dolën nga toka e Antionumit për në vendin e shkretë dhe udhëtuan rreth e përqark vendit të shkretë, larg andej nga burimi i lumit Sidon, kështu që të mund të hynin në tokën e Mantit dhe ta merrnin në zotërim atë vend; pasi nuk mendonin se ushtritë e Moronit e dinin se ku ata kishin vajtur.
- 23 Por ndodhi që porsa ata u nisën për në vendin e shkretë, Moroni dërgoi spiunë në vendin e shkretë për të vërejtur kampin e tyre; dhe Moroni, duke ditur gjithashtu profecitë e Almës i dërgoi atij disa njerëz, duke dëshiruar që ai t'i kërkonte Zotit, se ku duhej të shkonin ushtritë e Nefitëve për t'u mbrojtur nga Lamanitët.
- 24 Dhe ndodhi që Almës i erdhi fjala e Zotit dhe Alma njoftoi lajmëtarët e Moronit se ushtritë e Lamanitëve po marshonin përqark vendit të shkretë, kështu që të mund të arrinin në tokën e Mantit, që të fillonin një sulm kundër pjesës më të dobët të atij populli. Dhe lajmëtarët shkuan dhe i sollën lajmin Moronit.

And when the armies of the Lamanites saw that the people of Nephi, or that Moroni, had prepared his people with breastplates and with arm-shields, yea, and also shields to defend their heads, and also they were dressed with thick clothing—

Now the army of Zerahemnah was not prepared with any such thing; they had only their swords and their cimeters, their bows and their arrows, their stones and their slings; and they were naked, save it were a skin which was girded about their loins; yea, all were naked, save it were the Zoramites and the Amalekites;

But they were not armed with breastplates, nor shields—therefore, they were exceedingly afraid of the armies of the Nephites because of their armor, notwithstanding their number being so much greater than the Nephites.

Behold, now it came to pass that they durst not come against the Nephites in the borders of Jershon; therefore they departed out of the land of Antionum into the wilderness, and took their journey round about in the wilderness, away by the head of the river Sidon, that they might come into the land of Manti and take possession of the land; for they did not suppose that the armies of Moroni would know whither they had gone.

But it came to pass, as soon as they had departed into the wilderness Moroni sent spies into the wilderness to watch their camp; and Moroni, also, knowing of the prophecies of Alma, sent certain men unto him, desiring him that he should inquire of the Lord whither the armies of the Nephites should go to defend themselves against the Lamanites.

And it came to pass that the word of the Lord came unto Alma, and Alma informed the messengers of Moroni, that the armies of the Lamanites were marching round about in the wilderness, that they might come over into the land of Manti, that they might commence an attack upon the weaker part of the people. And those messengers went and delivered the message unto Moroni.

25 Tani Moroni, pasi la një pjesë të ushtrisë së tij në tokën e Jershonit, që ndoshta në ndonjë mënyrë, një pjesë e Lamanitëve mund të vinte në atë tokë dhe të pushtonte qytetin, mori pjesën tjetër të ushtrisë së tij dhe marshoi për në tokën e Mantit.

26 Dhe ai bëri që të gjithë njerëzit në atë pjesë të vendit duhej të mblidheshin tok për të luftuar kundër Lamanitëve, për të mbrojtur tokat e tyre dhe vendin e tyre, të drejtat e tyre dhe liritë e tyre; prandaj ata u përgatitën për kohën e ardhjes së Lamanitëve.

27 Dhe ndodhi që Moroni bëri që ushtria e tij të fshihej në luginën që ishte afër bregut të lumit Sidon, që ndodhej në perëndim të lumit Sidon, në vendin e shkretë.

28 Dhe Moroni vendosi spiunë rreth e përqark, që të mund të dinte kur do të arrinin forcat Lamanite.

29 Dhe tani, Moroni duke ditur qëllimin e Lamanitëve të cilët donin të shkatërronin vëllezërit e tyre, ose t'i nënshtronin dhe t'i bënin robër, kështu që ata të vendosnin një mbretëri për vete në të gjithë atë vend;

30 Dhe duke ditur gjithashtu se ishte e vetmja dëshirë e Nefitëve që të ruanin tokat e tyre dhe lirinë e tyre dhe kishën e tyre, prandaj ai nuk e shikonte si mëkat që t'i mbronte ato me strategji; prandaj, ai zbuloi nëpërmjet spiunëve të tij çfarë drejtimi do të merrnin Lamanitët.

31 Prandaj, ai ndau ushtrinë e tij dhe solli një pjesë të saj në luginë dhe e fshehu në lindje dhe në jug të kodrës Riplah.

32 Dhe atë që mbeti e fshehu në luginën perëndimore në perëndim të lumit Sidon dhe kështu në kufijtë e tokës Manti.

33 Dhe pasi vendosi ushtrinë e tij sipas dëshirës së tij, ai që i përgatitur t'i përballonte ata.

34 Dhe ndodhi që Lamanitët erdhën nga veriu i kodrës ku ishte fshehur një pjesë e ushtrisë së Moronit.

Now Moroni, leaving a part of his army in the land of Jershon, lest by any means a part of the Lamanites should come into that land and take possession of the city, took the remaining part of his army and marched over into the land of Manti.

And he caused that all the people in that quarter of the land should gather themselves together to battle against the Lamanites, to defend their lands and their country, their rights and their liberties; therefore they were prepared against the time of the coming of the Lamanites.

And it came to pass that Moroni caused that his army should be secreted in the valley which was near the bank of the river Sidon, which was on the west of the river Sidon in the wilderness.

And Moroni placed spies round about, that he might know when the camp of the Lamanites should come.

And now, as Moroni knew the intention of the Lamanites, that it was their intention to destroy their brethren, or to subject them and bring them into bondage that they might establish a kingdom unto themselves over all the land;

And he also knowing that it was the only desire of the Nephites to preserve their lands, and their liberty, and their church, therefore he thought it no sin that he should defend them by stratagem; therefore, he found by his spies which course the Lamanites were to take.

Therefore, he divided his army and brought a part over into the valley, and concealed them on the east, and on the south of the hill Riplah;

And the remainder he concealed in the west valley, on the west of the river Sidon, and so down into the borders of the land Manti.

And thus having placed his army according to his desire, he was prepared to meet them.

And it came to pass that the Lamanites came up on the north of the hill, where a part of the army of Moroni was concealed.

35 Dhe ndërsa Lamanitët kaluan kodrën Riplah dhe arritën në luginë, dhe filluan të kalonin lumin Sidon, ushtria që ishte fshehur në jug të kodrës, që udhëhiqej nga një njeri i quajtur Lehi dhe ai udhëhoqi ushtrinë e tij dhe i rrethoi Lamanitët në lindje, nga prapa.

36 Dhe ndodhi që Lamanitët kur panë se Nefitët po i sulmonin nga pas, u kthyen dhe filluan të luftonin kundër ushtrisë së Lehit.

37 Dhe puna vdekjeprurëse filloi nga të dyja anët, por qe më e tmerrshme nga ana e Lamanitëve, pasi duke qenë të zhveshur, ishin të ekspozuar ndaj goditjeve të rënda të Nefitëve që me shpatat e tyre dhe kordhat e tyre u shkaktonin vdekje pothuajse me çdo goditje.

38 Ndërsa nga ana tjetër, aty-këtu binte ndonjë nga Nefitët, nga shpata dhe nga humbja e gjakut, pasi pjesët më jetësore të trupit ata i kishin të mbrojtura, ose pjesët më jetësore të trupit i kishin të mbrojtura nga goditjet e Lamanitëve, me anë të parzmoreve të tyre dhe mburojave të tyre në krahë dhe të përkrenareve të tyre; dhe kështu Nefitët vazhduan punën vdekjeprurëse mes Lamanitëve.

39 Dhe ndodhi që Lamanitët u frikësuan, për shkak të shkatërrimit të madh mes tyre, madje aq sa filluan të iknin në drejtim të lumit Sidon.

40 Dhe u ndoqën pas nga Lehi dhe nga njerëzit e tij dhe u detyruan nga Lehi të futeshin në ujërat e Sidonit, dhe dolën matanë ujërave të Sidonit. Dhe Lehi i ndaloi ushtritë e tij në breg të lumit Sidon, të cilin ata nuk duhet ta kalonin.

41 Dhe ndodhi që Moroni dhe ushtria e tij iu kundërvu Lamanitëve në luginë, në anën tjetër të lumit Sidon dhe filluan të binin mbi ta dhe t'i vrisnin.

42 Dhe Lamanitët ia mbathën përsëri para tyre në drejtim të tokës së Mantit dhe u gjetën përsëri përballë ushtrive të Moronit.

And as the Lamanites had passed the hill Riplah, and came into the valley, and began to cross the river Sidon, the army which was concealed on the south of the hill, which was led by a man whose name was Lehi, and he led his army forth and encircled the Lamanites about on the east in their rear.

And it came to pass that the Lamanites, when they saw the Nephites coming upon them in their rear, turned them about and began to contend with the army of Lehi.

And the work of death commenced on both sides, but it was more dreadful on the part of the Lamanites, for their nakedness was exposed to the heavy blows of the Nephites with their swords and their cimeters, which brought death almost at every stroke.

While on the other hand, there was now and then a man fell among the Nephites, by their swords and the loss of blood, they being shielded from the more vital parts of the body, or the more vital parts of the body being shielded from the strokes of the Lamanites, by their breastplates, and their armshields, and their head-plates; and thus the Nephites did carry on the work of death among the Lamanites.

And it came to pass that the Lamanites became frightened, because of the great destruction among them, even until they began to flee towards the river Sidon.

And they were pursued by Lehi and his men; and they were driven by Lehi into the waters of Sidon, and they crossed the waters of Sidon. And Lehi retained his armies upon the bank of the river Sidon that they should not cross.

And it came to pass that Moroni and his army met the Lamanites in the valley, on the other side of the river Sidon, and began to fall upon them and to slay them.

And the Lamanites did flee again before them, towards the land of Manti; and they were met again by the armies of Moroni.

- 43 Tani, në këtë rast, Lamanitët luftuan jashtëzakonisht shumë; po, Lamanitët nuk ishin njohur kurrë të luftonin me fuqi te tillë, jashtëzakonisht të madhe dhe me guxim, jo, madje as që nga fillimi.
- 44 Dhe ata u frymëzuan nga Zoramitët dhe nga Amalekitët, të cilët ishin kryekapitenët dhe udhëheqësit e tyre dhe nga Zerahemna që ishte kryekapiteni i tyre, ose kryeudhëheqësi dhe komandanti i tyre; po, ata luftuan si dragonj dhe shumë nga Nefitët u vranë nga duart e tyre, po, pasi ata çanë më dysh shumë nga përkrenaret e tyre dhe shpuan shumë nga parzmoret e tyre dhe prenë shumë nga krahët e tyre; dhe kështu Lamanitët goditën me zemërimin e tyre të rreptë.
- 45 Megjithatë, Nefitët qenë frymëzuar nga një qëllim më i mirë, pasi ata nuk luftonin për mbretëri ose pushtet, por po luftonin për shtëpitë e tyre dhe liritë e tyre dhe bashkëshortet e tyre, dhe fëmijët e tyre, dhe për gjithçka që kishin, po, për ritet e tyre të adhurimit dhe kishën e tyre.
- 46 Dhe ata po bënë atë që ndjenin se ishte detyra për të cilën i detyroheshin Perëndisë së tyre; pasi Zoti u kishte thënë atyre, ashtu si etërve të tyre se: Përderisa ju nuk jeni fajtorë të sulmit të parë, as të të dytit, ju nuk do të lejoheni që të vriteni nga duart e armiqve tuaj.
- 47 Dhe përsëri Zoti ka thënë se: Ju duhet të mbronit familjet tuaja, madje deri në gjakderdhje. Prandaj, për këtë qëllim po luftonin Nefitët me Lamanitët, që të mbronin veten dhe familjet e tyre dhe tokat e tyre, atdheun e tyre dhe të drejtat e tyre dhe fenë e tyre.
- 48 Dhe ndodhi që kur njerëzit e Moronit panë rreptësinë dhe zemërimin e Lamanitëve, qenë gati të tërhiqeshin dhe t'ia mbathnin prej tyre. Dhe Moroni, duke e kuptuar qëllimin e tyre, çoi fjalë dhe frymëzoi zemrat e tyre me këto mendime—po, mendimet e tokave të tyre, të lirisë së tyre, po, të çlirimit të tyre nga robëria.
- 49 Dhe ndodhi që ata u kthyen mbi Lamanitët dhe iu lutën të gjithë njëzëri Zotit, Perëndisë së tyre, për lirinë e tyre dhe çlirimin e tyre nga robëria.

Now in this case the Lamanites did fight exceedingly; yea, never had the Lamanites been known to fight with such exceedingly great strength and courage, no, not even from the beginning.

And they were inspired by the Zoramites and the Amalekites, who were their chief captains and leaders, and by Zerahemnah, who was their chief captain, or their chief leader and commander; yea, they did fight like dragons, and many of the Nephites were slain by their hands, yea, for they did smite in two many of their head-plates, and they did pierce many of their breastplates, and they did smite off many of their arms; and thus the Lamanites did smite in their fierce anger.

Nevertheless, the Nephites were inspired by a better cause, for they were not fighting for monarchy nor power but they were fighting for their homes and their liberties, their wives and their children, and their all, yea, for their rites of worship and their church.

And they were doing that which they felt was the duty which they owed to their God; for the Lord had said unto them, and also unto their fathers, that: Inasmuch as ye are not guilty of the first offense, neither the second, ye shall not suffer yourselves to be slain by the hands of your enemies.

And again, the Lord has said that: Ye shall defend your families even unto bloodshed. Therefore for this cause were the Nephites contending with the Lamanites, to defend themselves, and their families, and their lands, their country, and their rights, and their religion.

And it came to pass that when the men of Moroni saw the fierceness and the anger of the Lamanites, they were about to shrink and flee from them. And Moroni, perceiving their intent, sent forth and inspired their hearts with these thoughts—yea, the thoughts of their lands, their liberty, yea, their freedom from bondage.

And it came to pass that they turned upon the Lamanites, and they cried with one voice unto the Lord their God, for their liberty and their freedom from bondage.

50 Dhe filluan t'u bënin ballë Lamanitëve me fuqi; dhe po në atë orë që ata iu lutën Zotit për çlirimin e tyre, Lamanitët filluan t'ia mbathnin para tyre; dhe madje, ata ikën gjer tek ujërat e Sidonit.

51 Tani, Lamanitët ishin më të shumtë, po, më shumë se dyfishi i numrit të Nefitëve; megjithatë, ata u dëbuan kaq shumë, sa u mblodhën tok së bashku në luginë, në breg të lumit Sidon.

52 Prandaj ushtritë e Moronit i rrethuan, po, madje nga të dyja anët e lumit, pasi vini re, në lindje ishin njerëzit e Lehit.

53 Prandaj, kur Zerahemna pa njerëzit e Lehit në lindje të lumit Sidon dhe ushtritë e Moronit në perëndim të lumit Sidon, që ishin rrethuar nga Nefitët, ata u goditën nga tmerrri.

54 Tani Moroni, kur pa tmerrin e tyre, urdhëroi njerëzit e tij që të ndalonin gjakderdhjen.

And they began to stand against the Lamanites with power; and in that selfsame hour that they cried unto the Lord for their freedom, the Lamanites began to flee before them; and they fled even to the waters of Sidon.

Now, the Lamanites were more numerous, yea, by more than double the number of the Nephites; nevertheless, they were driven insomuch that they were gathered together in one body in the valley, upon the bank by the river Sidon.

Therefore the armies of Moroni encircled them about, yea, even on both sides of the river, for behold, on the east were the men of Lehi.

Therefore when Zerahemnah saw the men of Lehi on the east of the river Sidon, and the armies of Moroni on the west of the river Sidon, that they were encircled about by the Nephites, they were struck with terror.

Now Moroni, when he saw their terror, commanded his men that they should stop shedding their blood.

Alma 44

- 1 Dhe ndodhi që ata ndaluan dhe u zbrapsën pak. Dhe Moroni i tha Zerahemnës: Vër re, Zerahemna, ne nuk dëshirojmë të jemi njerëz gjakatarë. Ju e dini se jeni në duart tona, por ne nuk dëshirojmë t'ju vrasim.
- 2 Vër re, ne nuk kemi ardhur të luftojmë kundër jush, që të derdhim gjakun tuaj për pushtet; as nuk dëshirojmë të sjellim ndonjë në zgjedhën e robërisë. Por ky është pikërisht shkak për të cilën ju keni ardhur kundër nesh; po, dhe ju jeni zemëruar me ne për shkak të fesë tonë.
- 3 Por tani, ti e shikon se Zoti është me ne; dhe e shikon se ai ju ka dorëzuar në duart tona. Dhe tani do të doja që ti të kuptosh se kjo gjë po bëhet për shkak të fesë sonë dhe besimit tonë në Krisht. Dhe tani, ti e sheh se nuk mund ta shkatërrosh këtë besimin tonë.
- 4 Tani ju e shihni se ky është besimi i vërtetë i Perëndisë; po, ju e shihni se Perëndia do të na përkrahë dhe do të na mbajë dhe do të na ruajë, derisa të jemi besnikë ndaj tij dhe ndaj besimit tonë dhe fesë sonë; dhe Zoti nuk do të lejojë kurrë që ne të shkatërrohemi, veçse në qoftë se biem në shkelje dhe mohojmë besimin tonë.
- 5 Dhe tani, Zerahemna, të urdhëroj në emrin e atij Perëndie të plotfuqishëm, që ka forcuar krahët tanë që të fitojmë fuqi mbi ju nëpërmjet besimit tonë, nëpërmjet fesë sonë dhe nëpërmjet riteve tona të adhurimit dhe nëpërmjet kishës sonë, dhe nëpërmjet mbështetjes së shenjtë që i detyrohemi bashkëshorteve tona dhe fëmijëve tanë, nëpërmjet asaj lirie që na lidh me tokat tona dhe vendin tonë; po, dhe gjithashtu nëpërmjet mbajtjes së fjalës së shenjtë të Perëndisë, së cilës i detyrojmë të gjithë lumturinë tonë; dhe në emër të çdo gjëje që na është më e dashur—
- 6 Po, dhe kjo nuk është e gjitha; po të urdhëroj në emër të të gjitha dëshirave që keni për jetën, që të na dorëzoni armët e luftës dhe ne nuk do të kërkojmë gjakun tuaj, por do t'ju falim jetën, në qoftë se shkoni udhës suaj dhe nuk do të vini përsëri në luftë kundër nesh.

Alma 44

And it came to pass that they did stop and withdrew a pace from them. And Moroni said unto Zerahemnah: Behold, Zerahemnah, that we do not desire to be men of blood. Ye know that ye are in our hands, yet we do not desire to slay you.

Behold, we have not come out to battle against you that we might shed your blood for power; neither do we desire to bring any one to the yoke of bondage. But this is the very cause for which ye have come against us; yea, and ye are angry with us because of our religion.

But now, ye behold that the Lord is with us; and ye behold that he has delivered you into our hands. And now I would that ye should understand that this is done unto us because of our religion and our faith in Christ. And now ye see that ye cannot destroy this our faith.

Now ye see that this is the true faith of God; yea, ye see that God will support, and keep, and preserve us, so long as we are faithful unto him, and unto our faith, and our religion; and never will the Lord suffer that we shall be destroyed except we should fall into transgression and deny our faith.

And now, Zerahemnah, I command you, in the name of that all-powerful God, who has strengthened our arms that we have gained power over you, by our faith, by our religion, and by our rites of worship, and by our church, and by the sacred support which we owe to our wives and our children, by that liberty which binds us to our lands and our country; yea, and also by the maintenance of the sacred word of God, to which we owe all our happiness; and by all that is most dear unto us—

Yea, and this is not all; I command you by all the desires which ye have for life, that ye deliver up your weapons of war unto us, and we will seek not your blood, but we will spare your lives, if ye will go your way and come not again to war against us.

7 Dhe tani, në qoftë se ju nuk e bëni këtë, vini re, ju jeni në duart tona dhe do t'i urdhëroj njerëzit e mi, që të bien mbi ju dhe që të plagosin trupat tuaj për vdekje, që ju të shfaroseni dhe atëherë do të shohim se kush ka pushtet mbi këtë popull; po do të shohim se kush do të bjerë në robëri.

8 Dhe tani ndodhi që kur Zerahemna i dëgjoi këto fjalë, vajti dhe dorëzoi në duart e Moronit shpatën e tij dhe kordhën e tij dhe harkun e tij dhe i tha atij: Vër re, ja ku janë armët tona të luftës; ne do t'jua dorëzojmë, por nuk do ta lejojmë veten tonë të bëjmë një betim që e dimë se ne do ta thyejmë dhe gjithashtu fëmijët tanë; por merr armët e luftës dhe na lejo që të largohemi në vendin e shkretë; përndryshe do të mbajmë shpatat tona dhe do të mbarojmë ose do të fitojmë.

9 Vër re, ne nuk jemi të besimit tuaj; ne nuk besojmë se është Perëndia që na ka dorëzuar në duart tuaja; por besojmë se është dinakëria juaj që ju ka shpëtuar nga shpatat tona. Vër re, janë parzmoret tuaja dhe mburojat tuaja që ju kanë shpëtuar.

10 Dhe tani, pasi Zerahemna mbaroi së thëni këto fjalë, Moroni ia ktheu shpatën dhe armët e luftës që i kishte marrë Zerahemnës, duke thënë: Vër re, do t'i japim fund konfliktit.

11 Tani, unë nuk mund të kthej prapa fjalët që thashë, prandaj sikurse Zoti jeton, ju nuk do të largoheni nëse ju nuk largoheni me një betim, se nuk do të ktheheni përsëri të luftoni kundër nesh. Tani, sikurse jeni në duart tona, ne do ta derdhim gjakun tuaj përdhe, ose ju do të pranoni kushtet që unë kam propozuar.

12 Dhe tani, pasi Moroni tha këto fjalë, Zerahemna e mbajti shpatën dhe u zemërua me Moronin dhe u hodh përpara, që ta vriste Moronin; por, porsa ngriti shpatën, vini re, një nga ushtarët e Moronit qëllloi shpatën duke ia hedhur përdhe dhe duke e thyer në dorezë; dhe ai qëllloi edhe Zerahemnën, duke i hequr lëkurën e kokës me flokë dhe i ra përdhe. Dhe Zerahemna u tërhoq nga prania e tyre e shkoi mes ushtarëve të tij.

And now, if ye do not this, behold, ye are in our hands, and I will command my men that they shall fall upon you, and inflict the wounds of death in your bodies, that ye may become extinct; and then we will see who shall have power over this people; yea, we will see who shall be brought into bondage.

And now it came to pass that when Zerahemnah had heard these sayings he came forth and delivered up his sword and his cimenter, and his bow into the hands of Moroni, and said unto him: Behold, here are our weapons of war; we will deliver them up unto you, but we will not suffer ourselves to take an oath unto you, which we know that we shall break, and also our children; but take our weapons of war, and suffer that we may depart into the wilderness; otherwise we will retain our swords, and we will perish or conquer.

Behold, we are not of your faith; we do not believe that it is God that has delivered us into your hands; but we believe that it is your cunning that has preserved you from our swords. Behold, it is your breastplates and your shields that have preserved you.

And now when Zerahemnah had made an end of speaking these words, Moroni returned the sword and the weapons of war, which he had received, unto Zerahemnah, saying: Behold, we will end the conflict.

Now I cannot recall the words which I have spoken, therefore as the Lord liveth, ye shall not depart except ye depart with an oath that ye will not return again against us to war. Now as ye are in our hands we will spill your blood upon the ground, or ye shall submit to the conditions which I have proposed.

And now when Moroni had said these words, Zerahemnah retained his sword, and he was angry with Moroni, and he rushed forward that he might slay Moroni; but as he raised his sword, behold, one of Moroni's soldiers smote it even to the earth, and it broke by the hilt; and he also smote Zerahemnah that he took off his scalp and it fell to the earth. And Zerahemnah withdrew from before them into the midst of his soldiers.

- 13 Dhe ndodhi që ushtari që u ndodh aty, që i hoqi Zerahemnës lëkurën e kokës me flokë, e mori atë për flokësh nga toka dhe e vuri në majë të shpatës së tij dhe ua vuri atyre drejt përpara, duke u thënë me zë të lartë:
- 14 Ashtu sikurse ra përdhe kjo lëkurë me flokët e kokës së kryetarit tuaj, ashtu do të bini edhe ju përdhe, në qoftë se nuk dorëzoni armët tuaja të luftës dhe nuk largoheni me një besëlidhje për paqe.
- 15 Tani pati shumë që kur dëgjuan këto fjalë dhe panë lëkurën e kokës me flokë që ishte në majë të shpatës, u goditën nga frika; dhe shumë erdhën dhe hodhën poshtë armët e tyre të luftës te këmbët e Moronit, dhe hynë në një besëlidhje për paqe. Dhe të gjithë ata që hynë në besëlidhje, u lejuan të nisen për në vendin e shkretë.
- 16 Tani ndodhi që Zerahemna ishte jashtëzakonisht i inatosur dhe nxiti pjesën e mbetur të ushtarëve të tij në zemërim, që të luftonin më me fuqi kundër Nefitëve.
- 17 Dhe tani Moroni u zemërua, për shkak të kokëfortësisë së Lamanitëve; prandaj i urdhëroi ushtarët e tij që të binin mbi ta dhe t'i vrisnin. Dhe ndodhi që ata filluan t'i vrisnin; po, dhe Lamanitët luftuan me shpatat e tyre dhe fuqinë e tyre.
- 18 Por vini re, lëkura e tyre e zhveshur dhe kokat e tyre të pambuluara ishin të zbuluara për shpatat e mprehta të Nefitëve; po, vini re, ata u shpuan dhe u qëlluan, po, dhe ranë me shpejtësi shumë të madhe para shpatave të Nefitëve; dhe ata filluan të shkatërroheshin, madje ashtu siç kishte profetizuar ushtari i Moronit.
- 19 Tani Zerahemna, kur pa se ata ishin pothuajse gati të shkatërroheshin të gjithë, i thirri me fuqi Moronit, duke i premtuar se ai dhe gjithashtu njerëzit e tij do të bënin besëlidhje me ta, në qoftë se do t'ua falnin jetën atyre që kishin mbetur se nuk do të vinin kurrë më të luftonin përsëri kundër tyre.
- 20 Dhe ndodhi që Moroni bëri që puna vdekjeprurëse të pushonte përsëri mes popullit. Dhe ai u mori Lamanitëve të gjitha armët e luftës; dhe, pasi hynë me të në një besëlidhje për paqe, u lejuan të largoheshin për në vendin e shkretë.

And it came to pass that the soldier who stood by, who smote off the scalp of Zerahemnah, took up the scalp from off the ground by the hair, and laid it upon the point of his sword, and stretched it forth unto them, saying unto them with a loud voice:

Even as this scalp has fallen to the earth, which is the scalp of your chief, so shall ye fall to the earth except ye will deliver up your weapons of war and depart with a covenant of peace.

Now there were many, when they heard these words and saw the scalp which was upon the sword, that were struck with fear; and many came forth and threw down their weapons of war at the feet of Moroni, and entered into a covenant of peace. And as many as entered into a covenant they suffered to depart into the wilderness.

Now it came to pass that Zerahemnah was exceedingly wroth, and he did stir up the remainder of his soldiers to anger, to contend more powerfully against the Nephites.

And now Moroni was angry, because of the stubbornness of the Lamanites; therefore he commanded his people that they should fall upon them and slay them. And it came to pass that they began to slay them; yea, and the Lamanites did contend with their swords and their might.

But behold, their naked skins and their bare heads were exposed to the sharp swords of the Nephites; yea, behold they were pierced and smitten, yea, and did fall exceedingly fast before the swords of the Nephites; and they began to be swept down, even as the soldier of Moroni had prophesied.

Now Zerahemnah, when he saw that they were all about to be destroyed, cried mightily unto Moroni, promising that he would covenant and also his people with them, if they would spare the remainder of their lives, that they never would come to war again against them.

And it came to pass that Moroni caused that the work of death should cease again among the people. And he took the weapons of war from the Lamanites; and after they had entered into a covenant with him of peace they were suffered to depart into the wilderness.

21 Tani, numri i të vdekurve të tyre nuk u numërua për shkak të numrit të madh; po, numri i të vdekurve të tyre qe jashtëzakonisht i madh, si për Nefitët, ashtu dhe për Lamanitët.

22 Dhe ndodhi që ata i hodhën të vdekurit e tyre në ujërat e Sidonit dhe ata kanë shkuar dhe janë varrosur në thellësitë e detit.

23 Dhe ushtritë e Nefitëve ose të Moronit u kthyen dhe shkuan në shtëpitë e tyre dhe në tokat e tyre.

24 Dhe kështu mbaroi viti i tetëmbëdhjetë i mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit. Dhe kështu mbaroi anali i Almës, që ishte shkruar mbi fletët e Nefit.

Now the number of their dead was not numbered because of the greatness of the number; yea, the number of their dead was exceedingly great, both on the Nephites and on the Lamanites.

And it came to pass that they did cast their dead into the waters of Sidon, and they have gone forth and are buried in the depths of the sea.

And the armies of the Nephites, or of Moroni, returned and came to their houses and their lands.

And thus ended the eighteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi. And thus ended the record of Alma, which was written upon the plates of Nephi.

Rrëfimi i popullit të Nefit; dhe luftërat dhe mosmarrëveshjet e tyre në ditët e Helamanit, sipas analit të Helamanit, që ai e mbajti në ditët e tij.

Alma 45

- 1 Vini re, tani ndodhi që populli i Nefit u gëzua jashtëzakonisht shumë, sepse Zoti e shpëtoi përsëri nga duart e armiqve të tij; prandaj ata i dhanë falënderime Zotit, Perëndisë së tyre; po, dhe agjëruan shumë dhe u lutën shumë, dhe adhuruan Perëndinë me gëzim jashtëzakonisht të madh.
- 2 Dhe ndodhi që në vitin e nëntëmbëdhjetë të mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit, që Alma shkoi te biri i tij, Helamani, dhe i tha atij: A u beson fjalëve që të thashë në lidhje me ato anale që janë mbajtur?
- 3 Dhe Helamani i tha atij: Po, unë besoj.
- 4 Dhe Alma i tha përsëri: A beson në Jezu Krishtin që do të vijë?
- 5 Dhe ai tha: Po, unë u besoj të gjitha fjalëve që ti ke thënë.
- 6 Dhe Alma i tha atij përsëri: A do t'i zbatosh urdhërimet e mia?
- 7 Dhe ai tha: Po, unë do t'i zbatoj urdhërimet e tua me gjithë zemrën time.
- 8 Atëherë Alma i tha atij: Qofsh i bekuar; dhe Zoti do të të begatojë në këtë vend.
- 9 Por vër re, unë kam diçka për të profetizuar, por çfarë do të të profetizoj, ti nuk duhet ta bësh të ditur; po, çfarë do të të profetizoj ty, nuk duhet bërë e ditur, madje derisa profecia të përmbushet; prandaj, shkruaji fjalët që do të të them.
- 10 Dhe këto janë fjalët: Vër re, sipas shpirtit të zbulesës që është në mua, unë shikoj se pikërisht ky popull, Nefitët, në katërqind vjet pasi Jezu Krishti t'u shfaqet atyre, do të bien në mosbesim.
- 11 Po, dhe atëherë ata do të shohin luftëra dhe epidemi, po, zi buke dhe gjakderdhje, madje derisa populli i Nefit të shfaroset—

The account of the people of Nephi, and their wars and dissensions, in the days of Helaman, according to the record of Helaman, which he kept in his days.

Alma 45

Behold, now it came to pass that the people of Nephi were exceedingly rejoiced, because the Lord had again delivered them out of the hands of their enemies; therefore they gave thanks unto the Lord their God; yea, and they did fast much and pray much, and they did worship God with exceedingly great joy.

And it came to pass in the nineteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi, that Alma came unto his son Helaman and said unto him: Believest thou the words which I spake unto thee concerning those records which have been kept?

And Helaman said unto him: Yea, I believe.

And Alma said again: Believest thou in Jesus Christ, who shall come?

And he said: Yea, I believe all the words which thou hast spoken.

And Alma said unto him again: Will ye keep my commandments?

And he said: Yea, I will keep thy commandments with all my heart.

Then Alma said unto him: Blessed art thou; and the Lord shall prosper thee in this land.

But behold, I have somewhat to prophesy unto thee; but what I prophesy unto thee ye shall not make known; yea, what I prophesy unto thee shall not be made known, even until the prophecy is fulfilled; therefore write the words which I shall say.

And these are the words: Behold, I perceive that this very people, the Nephites, according to the spirit of revelation which is in me, in four hundred years from the time that Jesus Christ shall manifest himself unto them, shall dwindle in unbelief.

Yea, and then shall they see wars and pestilences, yea, famines and bloodshed, even until the people of Nephi shall become extinct—

- 12 Po, dhe kjo sepse ata do të bien në mosbesim dhe do të bien në punët e errësirës dhe pas epsheve dhe në çfarëdolloj paudhësie; po, unë po të them ty se për shkak se ata do të mëkatojnë kundër një drite dhe njohurie kaq të madhe, po, unë po të them ty, se nga ajo ditë, madje edhe brezi i katërt nuk do të ketë kaluar i tëri, para se të vijë kjo paudhësi e madhe.
- 13 Dhe kur të vijë ajo ditë e madhe, vër re, koha do të vijë shumë shpejt që ata që janë tani, ose fara e atyre që numërohen tani mes popullit të Nefit, nuk do të numërohen më mes popullit të Nefit.
- 14 Por kushdo që të mbesë dhe nuk shkatërrohet në atë ditë të madhe dhe të tmerrshme, do të numërohet mes Lamanitëve dhe do të bëhet sikurse ata, që të gjithë, me përjashtim të pakicës, të cilët do të quhen dishepujt e Zotit dhe ata do të ndiqen nga Lamanitët, madje derisa të shfarosen fare. Dhe tani, për shkak të paudhësisë, kjo profeci do të përmbushet.
- 15 Dhe tani ndodhi që pasi Alma i tha këto gjëra Helamanit, e bekoi atë dhe gjithashtu bijtë e tij të tjerë; dhe bekoi edhe tokën për hir të të drejtëve.
- 16 Dhe tha: Kështu thotë Zoti Perëndi—E mallkuar do të jetë toka, po, kjo tokë deri në shkatërrim për çdo komb, fis, gjuhë dhe popull që bën keq, kur ata të kenë arritur kulmin; dhe sikurse thashë, ashtu do të bëhet; pasi ky është mallkimi dhe bekimi i Perëndisë mbi tokën, pasi Zoti nuk mund të shikojë mëkatin as me lëshimin më të vogël.
- 17 Dhe tani, kur Alma tha këto fjalë, bekoi kishën, po, të gjithë ata që do të qëndronin të vendosur në besim që nga ajo kohë e tutje.
- 18 Dhe kur Alma e bëri këtë gjë, u nis nga toka e Zarahemlës, sikur do të shkonte në vendin e Melekut. Dhe ndodhi që nuk u dëgjua kurrë më për të; dhe për vdekjen dhe varrin e tij, nuk dimë asgjë.

Yea, and this because they shall dwindle in unbelief and fall into the works of darkness, and lasciviousness, and all manner of iniquities; yea, I say unto you, that because they shall sin against so great light and knowledge, yea, I say unto you, that from that day, even the fourth generation shall not all pass away before this great iniquity shall come.

And when that great day cometh, behold, the time very soon cometh that those who are now, or the seed of those who are now numbered among the people of Nephi, shall no more be numbered among the people of Nephi.

But whosoever remaineth, and is not destroyed in that great and dreadful day, shall be numbered among the Lamanites, and shall become like unto them, all, save it be a few who shall be called the disciples of the Lord; and them shall the Lamanites pursue even until they shall become extinct. And now, because of iniquity, this prophecy shall be fulfilled.

And now it came to pass that after Alma had said these things to Helaman, he blessed him, and also his other sons; and he also blessed the earth for the righteous' sake.

And he said: Thus saith the Lord God—Cursed shall be the land, yea, this land, unto every nation, kindred, tongue, and people, unto destruction, which do wickedly, when they are fully ripe; and as I have said so shall it be; for this is the cursing and the blessing of God upon the land, for the Lord cannot look upon sin with the least degree of allowance.

And now, when Alma had said these words he blessed the church, yea, all those who should stand fast in the faith from that time henceforth.

And when Alma had done this he departed out of the land of Zarahemla, as if to go into the land of Melek. And it came to pass that he was never heard of more; as to his death or burial we know not of.

19 Vini re, këtë dimë se ai ishte njeri i drejtë; dhe fjala u përhap në kishë se ai u mor nga Shpirti, ose se u varros nga dora e Zotit, madje si Moisiu. Por, vini re, shkrimet e shenjta thonë se Zoti e mori Moisiun te vetja; dhe ne mendojmë se ai gjithashtu ka marrë Almën në shpirt te vetja; prandaj, për këtë shkak nuk dimë asgjë në lidhje me vdekjen dhe me varrin e tij.

20 Dhe tani ndodhi, në fillim të vitit të nëntëmbëdhjetë të mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit, që Helamani shkoi mes popullit për t'u njoftuar atyre fjalën.

21 Pasi vini re, për shkak të luftërave të tyre me Lamanitët dhe mosmarrëveshjeve të vogla, të shumta dhe trazirave që kishin ndodhur në popull, u bë e nevojshme që fjala e Perëndisë t'u njoftohej atyre, po, dhe që në tërë kishën të vendosej rregull.

22 Prandaj, Helamani dhe vëllezërit e tij shkuan për të vendosur kishën përsëri në të gjithë vendin, po, në çdo qytet në të gjithë vendin që zotërohej nga populli i Nefit. Dhe ndodhi që ata caktuan priftërinj dhe mësues në tërë vendin, në të gjitha kishat.

23 Dhe tani ndodhi që pasi Helamani dhe vëllezërit e tij caktuan priftërinj dhe mësues të kishave, ndodhi një mosmarrëveshje mes tyre dhe ata nuk donin t'ua vinin veshin fjalëve të Helamanit dhe vëllezërve të tij;

24 Por ata u bënë kryelartë, duke u ngritur në zemrat e tyre, për shkak të pasurive të tyre jashtëzakonisht të mëdha; prandaj, ata u pasuruan në sytë e tyre dhe nuk donin t'ua vinin veshin fjalëve, që të ecnin drejt para Perëndisë.

Behold, this we know, that he was a righteous man; and the saying went abroad in the church that he was taken up by the Spirit, or buried by the hand of the Lord, even as Moses. But behold, the scriptures saith the Lord took Moses unto himself; and we suppose that he has also received Alma in the spirit, unto himself; therefore, for this cause we know nothing concerning his death and burial.

And now it came to pass in the commencement of the nineteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi, that Helaman went forth among the people to declare the word unto them.

For behold, because of their wars with the Lamanites and the many little dissensions and disturbances which had been among the people, it became expedient that the word of God should be declared among them, yea, and that a regulation should be made throughout the church.

Therefore, Helaman and his brethren went forth to establish the church again in all the land, yea, in every city throughout all the land which was possessed by the people of Nephi. And it came to pass that they did appoint priests and teachers throughout all the land, over all the churches.

And now it came to pass that after Helaman and his brethren had appointed priests and teachers over the churches that there arose a dissension among them, and they would not give heed to the words of Helaman and his brethren;

But they grew proud, being lifted up in their hearts, because of their exceedingly great riches; therefore they grew rich in their own eyes, and would not give heed to their words, to walk uprightly before God.

Alma 46

- 1 Dhe ndodhi që të gjithë ata që nuk u vinin veshin fjalëve të Helamanit dhe vëllezërve të tij, u mbledhën së bashku kundër vëllezërve të tyre.
- 2 Dhe tani, vini re, ata ishin jashtëzakonisht të zemëruar, kaq shumë, sa ishin të vendosur t'i vrisnin.
- 3 Tani, kryetari i atyre që ishin zemëruar kundër vëllezërve të tyre ishte një burrë i madh dhe i fortë; dhe emri i tij ishte Amalikia.
- 4 Dhe Amalikia kishte dëshirë të bëhej mbret; dhe ata njerëz që ishin zemëruar gjithashtu kishin dëshirë që ai të ishte mbreti i tyre; dhe ata ishin në pjesën më të madhe të tyre gjykatësit më të ulët të vendit dhe kërkonin të fitonin pushtet.
- 5 Dhe ata ishin nxitur nga lajkat e Amalikias se, në qoftë se do ta përkrahnin dhe do ta vendosnin atë mbret të tyre, ai do t'i bënte ata sundimtarë mbi popullin.
- 6 Kështu ata u gënjyen nga Amalikia, që të kundërshtonin, megjithë predikimin e Helamanit dhe të vëllezërve të tij, po, me gjithë kujdesin jashtëzakonisht të madh të tyre për kishën; pasi ata ishin kryepfritërinj të kishës.
- 7 Dhe kishte shumë në kishë që u besuan fjalëve lajkatare të Amalikias, prandaj ata u shkëputën nga kisha; dhe kështu ishin punët e popullit të Nefit, jashtëzakonisht të pasigurta dhe të rrezikshme, me gjithë fitoren e madhe që patën mbi Lamanitët dhe gëzimet e mëdha që patën për shkak të çlirimit të tyre nga dora e Zotit.
- 8 Kështu shohim sesa shpejt fëmijët e njeriut harrojnë Zotin, Perëndinë e tyre, po, sa shpejt bëjnë paudhësi dhe udhëhiqen nga i ligu.
- 9 Po, dhe ne shohim edhe ligësinë e madhe që mund të shkaktojë një njeri shumë i lig mes fëmijëve të njerëzve.

Alma 46

And it came to pass that as many as would not hearken to the words of Helaman and his brethren were gathered together against their brethren.

And now behold, they were exceedingly wroth, in-somuch that they were determined to slay them.

Now the leader of those who were wroth against their brethren was a large and a strong man; and his name was Amalickiah.

And Amalickiah was desirous to be a king; and those people who were wroth were also desirous that he should be their king; and they were the greater part of them the lower judges of the land, and they were seeking for power.

And they had been led by the flatteries of Amalickiah, that if they would support him and establish him to be their king that he would make them rulers over the people.

Thus they were led away by Amalickiah to dissensions, notwithstanding the preaching of Helaman and his brethren, yea, notwithstanding their exceedingly great care over the church, for they were high priests over the church.

And there were many in the church who believed in the flattering words of Amalickiah, therefore they dissented even from the church; and thus were the affairs of the people of Nephi exceedingly precarious and dangerous, notwithstanding their great victory which they had had over the Lamanites, and their great rejoicings which they had had because of their deliverance by the hand of the Lord.

Thus we see how quick the children of men do forget the Lord their God, yea, how quick to do iniquity, and to be led away by the evil one.

Yea, and we also see the great wickedness one very wicked man can cause to take place among the children of men.

- 10 Po, ne shohim se Amalikia, pasi ishte njeri i mënyrave dinake dhe njeri i shumë fjalëve lajkatare, gënjeu zemrat e shumë njerëzve që të bënin ligësi; po, dhe të kërkonin të shkatërronin kishën e Perëndisë dhe të shkatërronin themelin e lirisë që Perëndia u kishte dhënë atyre, bekim që Perëndia e kishte dërguar mbi faqen e tokës për hir të të drejtëve.
- 11 Dhe tani ndodhi që kur Moroni i cili ishte kryekomandant i ushtrive të Nefitëve, dëgjoi për këto kundërshtime, u zemërua me Amalikian.
- 12 Dhe ndodhi që ai grisi pelerinën e tij dhe mori një copë të saj e shkroi mbi të—Në kujtim të Perëndisë tonë, fesë sonë, lirisë sonë dhe të paqes sonë, të bashkëshorteve tona dhe të fëmijëve tanë—dhe e nguli në majë të një shtize.
- 13 Dhe vuri përkrenaren e tij dhe parzmoren e tij dhe mburojat e tij dhe ngjeshi në ije armët, dhe mori shtizën, në majë të së cilës kishte pelerinën e tij të grisur (dhe ai e quajti titulli i lirisë), dhe u përkul gjer në tokë, dhe iu lut me fuqi Perëndisë së tij që bekimet e lirisë të qëndronin mbi vëllezërit e tij, përderisa të mbetej një grup të Krishterësh që të zotërojnë tokën—
- 14 Pasi kështu quheshin të gjithë besimtarët e vërtetë të Krishtit, që i përkisnin kishës së Perëndisë, nga ata që nuk i përkisnin kishës.
- 15 Dhe ata që i përkisnin kishës ishin besnikë; po, të gjithë ata që ishin besimtarë të vërtetë të Krishtit, morën mbi vete me kënaqësi emrin e Krishtit ose të Krishterë dhe u quajtën ashtu për shkak të besimit të tyre në Krishtin që do të vinte.
- 16 Dhe prandaj, Moroni në këtë kohë u lut që çështja e të Krishterëve dhe liria e vendit të favorizoheshin.
- 17 Dhe ndodhi që pasi ai ia derdhi shpirtin e tij Perëndisë, e quajti tërë vendin që ndodhej në jug të vendit Shkretim, po, dhe në fund, gjithë tokën nga veriu dhe nga jugu—Një tokë të zgjedhur dhe tokën e lirisë.

Yea, we see that Amalickiah, because he was a man of cunning device and a man of many flattering words, that he led away the hearts of many people to do wickedly; yea, and to seek to destroy the church of God, and to destroy the foundation of liberty which God had granted unto them, or which blessing God had sent upon the face of the land for the righteous' sake.

And now it came to pass that when Moroni, who was the chief commander of the armies of the Nephites, had heard of these dissensions, he was angry with Amalickiah.

And it came to pass that he rent his coat; and he took a piece thereof, and wrote upon it—In memory of our God, our religion, and freedom, and our peace, our wives, and our children—and he fastened it upon the end of a pole.

And he fastened on his head-plate, and his breast-plate, and his shields, and girded on his armor about his loins; and he took the pole, which had on the end thereof his rent coat, (and he called it the title of liberty) and he bowed himself to the earth, and he prayed mightily unto his God for the blessings of liberty to rest upon his brethren, so long as there should a band of Christians remain to possess the land—

For thus were all the true believers of Christ, who belonged to the church of God, called by those who did not belong to the church.

And those who did belong to the church were faithful; yea, all those who were true believers in Christ took upon them, gladly, the name of Christ, or Christians as they were called, because of their belief in Christ who should come.

And therefore, at this time, Moroni prayed that the cause of the Christians, and the freedom of the land might be favored.

And it came to pass that when he had poured out his soul to God, he named all the land which was south of the land Desolation, yea, and in fine, all the land, both on the north and on the south—A chosen land, and the land of liberty.

18 Dhe ai tha: Me siguri Perëndia nuk do të lejojë që ne që përbuzemi për shkak se marrim mbi vete emrin e Krishtit, të shkelemi dhe të shkatërrohem, vetëm në qoftë se e sjellim atë me anë të shkeljeve tona.

19 Dhe kur Moroni tha këto fjalë, ai shkoi mes popullit, duke valëvitur në ajër pjesën e grisur të pelerinës së tij, kështu që të gjithë të mund të shihnin shkrimin që ai kishte shkruar mbi copën e grisur dhe thirri me zë të lartë, duke thënë:

20 Vini re, të gjithë ata që do të mbajnë këtë titull mbi tokë, le të vijnë këtu para në fuqinë e Zotit dhe të hyjnë në besëlidhje se do të ruajnë të drejtat e tyre dhe fenë e tyre, që Zoti Perëndi t'i bekojë ata.

21 Dhe ndodhi që kur Moroni shpalli këto fjalë, vini re, njerëzit erdhën duke vrapuar së bashku me armët ngjeshur rreth ijeve të tyre, duke grisur rrobat e tyre në shenjë ose si një besëlidhje se ata nuk do ta braktisin Zotin, Perëndinë e tyre; ose me fjalë të tjera, në qoftë se ata do të shkelnin urdhërimet e Perëndisë, ose të binin në shkelje dhe të kishin turp të merrnin emrin e Krishtit mbi vete, Zoti duhej t'i copëtonte, madje, ashtu sikurse ata kishin copëtuar rrobat e tyre.

22 Tani, kjo që besëlidhja që ata bënë dhe hodhën rrobat e tyre te këmbët e Moronit, duke thënë: Ne besëlidhim me Perëndinë tonë që do të shkatërrohem, ashtu sikurse vëllezërit tanë në tokën veriore, në qoftë se biem në shkelje; po, ai mund të na hedhë te këmbët e armiqve tanë, ashtu madje, sikurse hodhëm rrobat tona te këmbët e tua, që të shkelen në këmbë, në qoftë se biem në shkelje.

23 Moroni u tha atyre: Vini re, ne jemi një mbetje e farës së Jakobit; po, ne jemi një mbetje e farës së Jozefit, rroba e të cilit u gris nga vëllezërit e tij në shumë copa; po dhe tani vini re, të kujtojmë të zbatojmë urdhërimet e Perëndisë, ose rrobat tona do të grisen nga vëllezërit tanë dhe ne do të hidhemi në burg, ose do të na shesin, ose do të na vrasin.

And he said: Surely God shall not suffer that we, who are despised because we take upon us the name of Christ, shall be trodden down and destroyed, until we bring it upon us by our own transgressions.

And when Moroni had said these words, he went forth among the people, waving the rent part of his garment in the air, that all might see the writing which he had written upon the rent part, and crying with a loud voice, saying:

Behold, whosoever will maintain this title upon the land, let them come forth in the strength of the Lord, and enter into a covenant that they will maintain their rights, and their religion, that the Lord God may bless them.

And it came to pass that when Moroni had proclaimed these words, behold, the people came running together with their armor girded about their loins, rending their garments in token, or as a covenant, that they would not forsake the Lord their God; or, in other words, if they should transgress the commandments of God, or fall into transgression, and be ashamed to take upon them the name of Christ, the Lord should rend them even as they had rent their garments.

Now this was the covenant which they made, and they cast their garments at the feet of Moroni, saying: We covenant with our God, that we shall be destroyed, even as our brethren in the land northward, if we shall fall into transgression; yea, he may cast us at the feet of our enemies, even as we have cast our garments at thy feet to be trodden under foot, if we shall fall into transgression.

Moroni said unto them: Behold, we are a remnant of the seed of Jacob; yea, we are a remnant of the seed of Joseph, whose coat was rent by his brethren into many pieces; yea, and now behold, let us remember to keep the commandments of God, or our garments shall be rent by our brethren, and we be cast into prison, or be sold, or be slain.

24 Po, të ruajmë lirinë tonë si një mbetje e Jozefit; po të kujtojmë fjalët e Jakobit, para vdekjes së tij, pasi vini re, ai pa se një pjesë e mbetur e rrobës së Jozefit ishte ruajtur dhe nuk ishte kalbur. Dhe ai tha—Ashtu sikurse kjo mbetje e rrobës së birit tim është ruajtur, ashtu edhe një mbetje e farës së birit tim do të ruhet nga dora e Perëndisë dhe do të merret nga ai, ndërsa mbetja e farës së Jozefit do të vdesë; madje, ashtu sikurse mbetja e rrobës së tij.

25 Tani vini re, kjo e pezmaton shpirtin tim; megjithatë shpirti im gëzohet për birin tim, për shkak të asaj pjese të farës së tij që do të merret nga Perëndia.

26 Tani vini re, kjo ishte gjuha e Jakobit.

27 Dhe tani kush e di, në qoftë se mbetja e farës së Jozefit që do të vdesë, sikurse rroba e tij, nuk janë ata që janë shkëputur nga ne? Po, dhe do të jetë njëlloj për ne, në qoftë se nuk qëndrojmë të vendosur në besimin e Krishtit.

28 Dhe tani ndodhi që kur Moroni i tha këto fjalë, ai shkoi dhe gjithashtu dërgoi fjalë në të gjitha pjesët e vendit ku kishte kundërshtime dhe mblodhi së bashku të gjithë njerëzit që donin të ruanin lirinë e tyre, të qëndronin kundër Amalikias dhe atyre që kishin kundërshtuar, që quheshin Amalikianë.

29 Dhe ndodhi që kur Amalikia pa se njerëzit e Moronit ishin më të shumtë se Amalikianët—dhe ai pa gjithashtu se njerëzit e tij kishin dyshim në lidhje me drejtësinë e çështjes që ata kishin ndërmarrë—prandaj, duke u frikësuar se nuk do t'ia arrinte qëllimit, mori me vete të gjithë ata që donin të shkonin me të dhe u nis për në tokën e Nefit.

30 Tani Moroni nuk e pa të arsyeshme që Lamanitët të kishin më shumë fuqi; prandaj mendoi që t'u priste udhën njerëzve të Amalikias, ose t'i kapte, t'i sillte prapa dhe të vriste Amalikian; po, pasi e dinte se ai do të nxiste Lamanitët në zemërim kundër tyre dhe t'i bënte ata që të vinin në luftë kundër tyre; dhe ai e dinte edhe se Amalikia do të bënte aq sa të mundej, që t'ia arrinte qëllimeve të tij.

Yea, let us preserve our liberty as a remnant of Joseph; yea, let us remember the words of Jacob, before his death, for behold, he saw that a part of the remnant of the coat of Joseph was preserved and had not decayed. And he said—Even as this remnant of garment of my son hath been preserved, so shall a remnant of the seed of my son be preserved by the hand of God, and be taken unto himself, while the remainder of the seed of Joseph shall perish, even as the remnant of his garment.

Now behold, this giveth my soul sorrow; nevertheless, my soul hath joy in my son, because of that part of his seed which shall be taken unto God.

Now behold, this was the language of Jacob.

And now who knoweth but what the remnant of the seed of Joseph, which shall perish as his garment, are those who have dissented from us? Yea, and even it shall be ourselves if we do not stand fast in the faith of Christ.

And now it came to pass that when Moroni had said these words he went forth, and also sent forth in all the parts of the land where there were dissensions, and gathered together all the people who were desirous to maintain their liberty, to stand against Amalickiah and those who had dissented, who were called Amalickiahites.

And it came to pass that when Amalickiah saw that the people of Moroni were more numerous than the Amalickiahites—and he also saw that his people were doubtful concerning the justice of the cause in which they had undertaken—therefore, fearing that he should not gain the point, he took those of his people who would and departed into the land of Nephi.

Now Moroni thought it was not expedient that the Lamanites should have any more strength; therefore he thought to cut off the people of Amalickiah, or to take them and bring them back, and put Amalickiah to death; yea, for he knew that he would stir up the Lamanites to anger against them, and cause them to come to battle against them; and this he knew that Amalickiah would do that he might obtain his purposes.

31 Prandaj, Moroni mendoj se ishte e arsyeshme që ai të merrte ushtritë e tij që ishin mbledhur tok së bashku dhe ishin armatosur dhe kishin hyrë në besëlidhje që të ruanin paqen—dhe ndodhi që ai mori ushtrinë e tij dhe marshuan me çadrat e tyre për në vendin e shkretë, për t'i prerë udhën Amalikias në vendin e shkretë.

32 Dhe ndodhi që ai bëri sipas dëshirave të tij dhe marshoi për në vendin e shkretë dhe i preu udhën ushtrive të Amalikias.

33 Dhe ndodhi që Amalikia iku me një numër të vogël të njerëzve të tij dhe pjesa e mbetur u dorëzua në duart e Moronit dhe u kthye mbrapsht në tokën e Zarahemlës.

34 Tani Moroni, duke qenë njeri i caktuar nga kryegjykatësit dhe nga zëri i popullit, kishte fuqi të plotë sipas vullnetit të tij me ushtritë e Nefitëve, për t'i organizuar dhe për të ushtruar autoritet mbi to.

35 Dhe ndodhi që kushdo nga Amalikianët, që nuk hyri në besëlidhje se do ta përkrahte çështjen e lirisë, që të kishin një qeveri të lirë, ai bëri që të vritej; dhe nuk pati veçse pak që e mohuan besëlidhjen e lirisë.

36 Dhe ndodhi gjithashtu që ai bëri që titulli i lirisë të ngrihej mbi çdo kullë të atij vendi, që ishte pronë e Nefitëve; dhe kështu Moroni nguli flamurin e lirisë mes Nefitëve.

37 Dhe filluan të kishin përsëri paqe në tokë; dhe kështu ata e ruajtën paqen në tokë deri pothuaj në mbarim të vitit të nëntëmbëdhjetë të mbretërimit të gjykatësve.

38 Dhe Helamani dhe kryepiftërinjtë mbajtën gjithashtu rregull në kishë; po, madje, për hapësirën e katër vjetëve, ata patën shumë paqe dhe gëzim në kishë.

39 Dhe ndodhi që pati shumë që vdiqën duke besuar vendosmërisht se shpirtrat e tyre ishin shëlbuar nëpërmjet Zotit Jezu Krisht; kështu që u larguan nga kjo botë të gëzuar.

Therefore Moroni thought it was expedient that he should take his armies, who had gathered themselves together, and armed themselves, and entered into a covenant to keep the peace—and it came to pass that he took his army and marched out with his tents into the wilderness, to cut off the course of Amalickiah in the wilderness.

And it came to pass that he did according to his desires, and marched forth into the wilderness, and headed the armies of Amalickiah.

And it came to pass that Amalickiah fled with a small number of his men, and the remainder were delivered up into the hands of Moroni and were taken back into the land of Zarahemla.

Now, Moroni being a man who was appointed by the chief judges and the voice of the people, therefore he had power according to his will with the armies of the Nephites, to establish and to exercise authority over them.

And it came to pass that whomsoever of the Amalickiahites that would not enter into a covenant to support the cause of freedom, that they might maintain a free government, he caused to be put to death; and there were but few who denied the covenant of freedom.

And it came to pass also, that he caused the title of liberty to be hoisted upon every tower which was in all the land, which was possessed by the Nephites; and thus Moroni planted the standard of liberty among the Nephites.

And they began to have peace again in the land; and thus they did maintain peace in the land until nearly the end of the nineteenth year of the reign of the judges.

And Helaman and the high priests did also maintain order in the church; yea, even for the space of four years did they have much peace and rejoicing in the church.

And it came to pass that there were many who died, firmly believing that their souls were redeemed by the Lord Jesus Christ; thus they went out of the world rejoicing.

40 Dhe pati disa që vdiqën nga ethet, të cilat në disa
stinë të vitit ishin shumë të shpeshta në tokë—por, jo
aq shumë nga ethet, për shkak të cilësisë
jashtëzakonisht të mirë të shumë bimëve dhe
rrënjëve që Perëndia kishte përgatitur për të
zhdukur shkakun e sëmundjeve nga të cilat njerëzit
vuanin për shkak të natyrës së klimës—

41 Por, pati shumë që vdiqën nga mosha e vjetër; dhe
ata që vdiqën në besimin e Krishtit, janë të lumtur në
të, ashtu sikurse duhet të mendojmë.

And there were some who died with fevers, which
at some seasons of the year were very frequent in the
land—but not so much so with fevers, because of the
excellent qualities of the many plants and roots
which God had prepared to remove the cause of dis-
eases, to which men were subject by the nature of the
climate—

But there were many who died with old age; and
those who died in the faith of Christ are happy in
him, as we must needs suppose.

Alma 47

- 1 Tani do të kthehem tek anali ynë, tek Amalikia dhe tek ata që ia mbathën me të në vendin e shkretë; pasi, vini re, ai mori ata që shkuan me të dhe vajtën në tokën e Nefit, mes Lamanitëve dhe i nxiti Lamanitët në zemërim kundër popullit të Nefit, kaq shumë sa mbreti i Lamanitëve dërgoi një shpallje në të gjithë vendin e tij, mes gjithë njerëzve, që të mblidheshin tok përsëri për të vajtur për të luftuar kundër Nefitëve.
- 2 Dhe ndodhi që kur shpallja shkoi mes tyre ata ishin jashtëzakonisht të frikësuar; po, ata kishin frikë t'i prishnin qejfin mbretit dhe gjithashtu kishin frikë të shkonin dhe të luftonin kundër Nefitëve, pasi mund të humbnin jetën. Dhe ndodhi që ata nuk deshën, ose më mirë pjesa më e madhe e tyre, nuk deshën t'u bindeshin urdhërave të mbretit.
- 3 Dhe tani ndodhi që mbreti u zemërua për shkak të mosbindjes së tyre; prandaj i dha Amalikias komandën e asaj pjese të ushtrisë që ishte e bindur ndaj urdhërave të tij dhe i dha urdhër që ai të shkonte dhe t'i detyronte të merrnin armët.
- 4 Tani vini re, kjo ishte dëshira e Amalikias; sepse duke qenë njeri dinak për të bërë keq, prandaj ai bëri plan në zemrën e tij, të rrëzonte nga fronti mbretin e Lamanitëve.
- 5 Dhe tani, ai mori komandën e atyre pjesëve të Lamanitëve që ishin në favor të mbretit; dhe u përpoq të bënte për vete edhe ata që nuk ishin të bindur; prandaj ai shkoi në vendin e quajtur Onida, meqë aty kishin ikur të gjithë Lamanitët; pasi zbuluan ushtrinë duke vajtur dhe duke menduar se po shkonte për t'i shkatërruar ata, kështu ikën në Onida që ishte shesh ushtrish.
- 6 Dhe ata kishin caktuar një njeri që të ishte mbret dhe udhëheqës mbi ta, pasi kishin caktuar në mendjen e tyre një vendim të prerë që nuk do të pranonin të shkonin kundër Nefitëve.
- 7 Dhe ndodhi që ata ishin mbledhur tok në majë të malit që quhej Antipas, në përgatitje për të luftuar.

Alma 47

Now we will return in our record to Amalickiah and those who had fled with him into the wilderness; for, behold, he had taken those who went with him, and went up in the land of Nephi among the Lamanites, and did stir up the Lamanites to anger against the people of Nephi, insomuch that the king of the Lamanites sent a proclamation throughout all his land, among all his people, that they should gather themselves together again to go to battle against the Nephites.

And it came to pass that when the proclamation had gone forth among them they were exceedingly afraid; yea, they feared to displease the king, and they also feared to go to battle against the Nephites lest they should lose their lives. And it came to pass that they would not, or the more part of them would not, obey the commandments of the king.

And now it came to pass that the king was wroth because of their disobedience; therefore he gave Amalickiah the command of that part of his army which was obedient unto his commands, and commanded him that he should go forth and compel them to arms.

Now behold, this was the desire of Amalickiah; for he being a very subtle man to do evil therefore he laid the plan in his heart to dethrone the king of the Lamanites.

And now he had got the command of those parts of the Lamanites who were in favor of the king; and he sought to gain favor of those who were not obedient; therefore he went forward to the place which was called Onidah, for thither had all the Lamanites fled; for they discovered the army coming, and, supposing that they were coming to destroy them, therefore they fled to Onidah, to the place of arms.

And they had appointed a man to be a king and a leader over them, being fixed in their minds with a determined resolution that they would not be subjected to go against the Nephites.

And it came to pass that they had gathered themselves together upon the top of the mount which was called Antipas, in preparation to battle.

- 8 Tani, nuk ishte qëllimi i Amalikias të luftonte kundër tyre sipas urdhërave të mbretit; por vini re, ishte qëllimi i tij që të fitonte përkrahjen e ushtrive të Lamanitëve, kështu që të vinte veten në krye të tyre dhe të rrëzonte mbretin nga fronin dhe të shtinte në dorë mbretërinë.
- 9 Dhe vini re, ndodhi që ai bëri që ushtria e tij të ngrinte çadrat në luginën që ishte afër malit Antipas.
- 10 Dhe ndodhi që kur u bë natë, ai çoi fshehurazi një të dërguar në malin Antipas, duke dashur që udhëheqësi i atyre që ishin në atë mal, emri i të cilit ishte Lehonti, të zbriste rrëzë malit, pasi ai donte të fliste me të.
- 11 Dhe ndodhi që kur Lehonti mori lajmin, nuk guxoi të zbriste rrëzë malit. Dhe ndodhi që Amalikia dërgoi përsëri, për të dytën herë, lajm se dëshironte që ai të zbriste poshtë. Dhe ndodhi që Lehonti nuk erdhi; dhe ai i dërgoi përsëri fjalë për të tretën herë.
- 12 Dhe ndodhi që kur Amalikia pa se nuk mund ta bindte Lehontin të zbriste nga mali, ai shkoi vetë në mal, afër kampit të Lehontit; dhe i dërgoi përsëri fjalë për të katërtën herë Lehontit, se dëshironte që ai të zbriste dhe se mund të merrte rojat e tij me vete.
- 13 Dhe ndodhi që kur Lehonti zbriti me rojat e tij tek Amalikia, Amalikia deshi që ai të zbriste me forcat e tij natën dhe të rrethonte kampin e atyre ushtarëve mbi të cilët mbreti i kishte dhënë komandën dhe se ai do t'ia dorëzonte në dorë të Lehontit, në qoftë se ai do ta bënte atë (Amalikian) udhëheqës të dytë mbi të gjithë ushtrinë.
- 14 Dhe ndodhi që Lehonti zbriti me njerëzit e tij dhe rrethoi njerëzit e Amalikias, kështu që, para se të zgjoheshin në agim të ditës, ata ishin të rrethuar nga ushtritë e Lehontit.
- 15 Dhe ndodhi që kur panë se ishin të rrethuar, ata iu lutën Amalikias, që ai t'i lejonte të bashkoheshin me vëllezërit e tyre që të mos shkatërroheshin. Tani, kjo ishte pikërisht gjëja që dëshironte Amalikia.

Now it was not Amalickiah's intention to give them battle according to the commandments of the king; but behold, it was his intention to gain favor with the armies of the Lamanites, that he might place himself at their head and dethrone the king and take possession of the kingdom.

And behold, it came to pass that he caused his army to pitch their tents in the valley which was near the mount Antipas.

And it came to pass that when it was night he sent a secret embassy into the mount Antipas, desiring that the leader of those who were upon the mount, whose name was Lehonti, that he should come down to the foot of the mount, for he desired to speak with him.

And it came to pass that when Lehonti received the message he durst not go down to the foot of the mount. And it came to pass that Amalickiah sent again the second time, desiring him to come down. And it came to pass that Lehonti would not; and he sent again the third time.

And it came to pass that when Amalickiah found that he could not get Lehonti to come down off from the mount, he went up into the mount, nearly to Lehonti's camp; and he sent again the fourth time his message unto Lehonti, desiring that he would come down, and that he would bring his guards with him.

And it came to pass that when Lehonti had come down with his guards to Amalickiah, that Amalickiah desired him to come down with his army in the night-time, and surround those men in their camps over whom the king had given him command, and that he would deliver them up into Lehonti's hands, if he would make him (Amalickiah) a second leader over the whole army.

And it came to pass that Lehonti came down with his men and surrounded the men of Amalickiah, so that before they awoke at the dawn of day they were surrounded by the armies of Lehonti.

And it came to pass that when they saw that they were surrounded, they pled with Amalickiah that he would suffer them to fall in with their brethren, that they might not be destroyed. Now this was the very thing which Amalickiah desired.

16 Dhe ndodhi që ai, në kundërshtim me urdhërat e mbretit, i dorëzoi njerëzit e tij. Tani, kjo ishte gjëja që Amalikia dëshironte, që të mund të përmbushte planet e tij për të rrëzuar mbretin nga fronin.

17 Tani, ishte zakon mes Lamanitëve se në qoftë se kryekomandanti i tyre vritej, të emërohej komandanti i dytë si kryekomandant.

18 Dhe ndodhi që Amalikia bëri që një nga shërbëtorët e tij t'i jepte pak nga pak helm Lehontit, kështu që ai vdiq.

19 Tani, kur vdiq Lehonti, Lamanitët caktuan Amalikian të ishte udhëheqësi i tyre dhe kryekomandanti i tyre.

20 Dhe ndodhi që Amalikia marshoi me ushtritë e tij (pasi plotësoi dëshirat e tij) për në tokën e Nefit, në qytetin Nefi që ishte qyteti kryesor.

21 Dhe mbreti doli për ta pritur me rojat e tij, pasi kujtoi se Amalikia kishte përmbushur urdhërat e tij, se Amalikia kishte mbledhur së bashku një ushtri kaq të madhe, për të shkuar dhe për të luftuar kundër Nefitëve.

22 Por vini re, pasi mbreti doli përjashta për t'u takuar me të, Amalikia bëri që shërbëtorët e tij të shkonin para që të takonin mbretin. Dhe ata shkuan dhe u përkulën para mbretit në shenjë nderimi për madhësinë e tij.

23 Dhe ndodhi që mbreti zgjati dorën për t'i ngritur, sikurse ishte zakoni mes Lamanitëve, si një shenjë paqeje, zakon që ata e kishin marrë nga Nefitët.

24 Dhe ndodhi që kur ngriti të parin nga toka, vini re, ai i nguli thikën mbretit në zemër dhe ai ra përdhe.

25 Tani, shërbëtorët e mbretit ia mbathën; dhe shërbëtorët e Amalikias thirrën, duke thënë:

26 Vini re, shërbëtorët e mbretit i ngulën atij thikën në zemër dhe ai ra dhe ata ikën; vini re, ejani dhe shikoni.

And it came to pass that he delivered his men, contrary to the commands of the king. Now this was the thing that Amalickiah desired, that he might accomplish his designs in dethroning the king.

Now it was the custom among the Lamanites, if their chief leader was killed, to appoint the second leader to be their chief leader.

And it came to pass that Amalickiah caused that one of his servants should administer poison by degrees to Lehonti, that he died.

Now, when Lehonti was dead, the Lamanites appointed Amalickiah to be their leader and their chief commander.

And it came to pass that Amalickiah marched with his armies (for he had gained his desires) to the land of Nephi, to the city of Nephi, which was the chief city.

And the king came out to meet him with his guards, for he supposed that Amalickiah had fulfilled his commands, and that Amalickiah had gathered together so great an army to go against the Nephites to battle.

But behold, as the king came out to meet him Amalickiah caused that his servants should go forth to meet the king. And they went and bowed themselves before the king, as if to reverence him because of his greatness.

And it came to pass that the king put forth his hand to raise them, as was the custom with the Lamanites, as a token of peace, which custom they had taken from the Nephites.

And it came to pass that when he had raised the first from the ground, behold he stabbed the king to the heart; and he fell to the earth.

Now the servants of the king fled; and the servants of Amalickiah raised a cry, saying:

Behold, the servants of the king have stabbed him to the heart, and he has fallen and they have fled; behold, come and see.

27 Dhe ndodhi që Amalikia urdhëroi që ushtritë e tij të marshonin përpara dhe të shihnin se ç'i kishte ngjarë mbretit; dhe kur ata erdhën në atë vend dhe e gjetën mbretin të shtrirë në gjakun e tij, Amalikia bëri sikur ishte i zemëruar dhe tha: Kushdo që e deshte mbretin, të shkojë me vrap dhe të ndjekë shërbëtorët e tij, që ata të vriten.

28 Dhe ndodhi që të gjithë ata që e deshën mbretin, kur dëgjuan këto fjalë, dolën para dhe ndoqën shërbëtorët e mbretit.

29 Tani, kur shërbëtorët e mbretit panë një ushtri duke i ndjekur nga pas, u frikësuan përsëri dhe ia mbathën në vendin e shkretë dhe arritën në tokën e Zarahemlës, dhe u bashkuan me popullin e Amonit.

30 Dhe ushtria që i ndiqte nga pas u kthye, pasi ndjekja që e kotë; dhe kështu, Amalikia me mashtrim fitoi zemrat e popullit.

31 Dhe ndodhi që të nesërmen ai hyri në qytetin e Nefit me ushtritë e tij dhe mori në zotërim qytetin.

32 Dhe tani ndodhi që mbretëresha, kur dëgjoji se mbreti u vra—pasi Amalikia kishte dërguar një të ngarkuar te mbretëresha, duke e njoftuar se mbreti ishte vrarë nga shërbëtorët e tij, se ai i kishte ndjekur ata nga pas me ushtrinë e tij, por më kot, dhe se ata kishin mundur të iknin—

33 Prandaj, kur mbretëresha e mori këtë lajm, i dërgoi fjalë Amalikias, se ajo dëshironte që ai të kursente jetën e popullit të qytetit; dhe se dëshironte edhe që ai të shkonte tek ajo; dhe dëshironte gjithashtu, që të sillte me vete dëshmitarë për të dëshmuar në lidhje me vdekjen e mbretit.

34 Dhe ndodhi që Amalikia mori të njëjtin shërbëtor që vrau mbretin dhe të gjithë ata që ishin me të dhe shkoi te mbretëresha, në pallatin ku ajo rrinte; dhe të gjithë i dëshmuuan asaj se mbreti u vra nga shërbëtorët e tij; dhe ata thanë gjithashtu: Ata ikën, a nuk dëshmon kjo kundër tyre? Dhe kështu ata e bindën mbretëreshën në lidhje me vdekjen e mbretit.

And it came to pass that Amalickiah commanded that his armies should march forth and see what had happened to the king; and when they had come to the spot, and found the king lying in his gore, Amalickiah pretended to be wroth, and said: Whosoever loved the king, let him go forth, and pursue his servants that they may be slain.

And it came to pass that all they who loved the king, when they heard these words, came forth and pursued after the servants of the king.

Now when the servants of the king saw an army pursuing after them, they were frightened again, and fled into the wilderness, and came over into the land of Zarahemla and joined the people of Ammon.

And the army which pursued after them returned, having pursued after them in vain; and thus Amalickiah, by his fraud, gained the hearts of the people.

And it came to pass on the morrow he entered the city Nephi with his armies, and took possession of the city.

And now it came to pass that the queen, when she had heard that the king was slain—for Amalickiah had sent an embassy to the queen informing her that the king had been slain by his servants, that he had pursued them with his army, but it was in vain, and they had made their escape—

Therefore, when the queen had received this message she sent unto Amalickiah, desiring him that he would spare the people of the city; and she also desired him that he should come in unto her; and she also desired him that he should bring witnesses with him to testify concerning the death of the king.

And it came to pass that Amalickiah took the same servant that slew the king, and all them who were with him, and went in unto the queen, unto the place where she sat; and they all testified unto her that the king was slain by his own servants; and they said also: They have fled; does not this testify against them? And thus they satisfied the queen concerning the death of the king.

35 Dhe ndodhi që Amalikia kërkoi pëlqimin e mbretëreshës dhe e mori për grua; dhe kështu, me anë të mashtrimit dhe me ndihmën e shërbëtorëve të tij dinakë, ai siguroi mbretërinë; po, ai u njoh mbret në të gjithë vendin mes gjithë popullit të Lamanitëve që përbëhej nga Lamanitët dhe nga Lemuelitët dhe nga Ishmaelitët, dhe nga të gjithë të shkëputurit e Nefitëve, që nga mbretërimi i Nefit dhe deri në kohën e sotme.

36 Tani, këta të shkëputur, megjithëse kishin të njëjtat udhëzime dhe të njëjtat dituri të Nefitëve, po, duke qenë të udhëzuar me të njëjtën njohuri mbi Zotin, megjithatë, duket e çuditshme të thuhet, jo shumë kohë pas shkëputjes së tyre, ata u bënë më të ashpër dhe më të papënduar dhe më të egër, më të këqij dhe më mizorë se Lamanitët—duke pirë në traditat e Lamanitëve; duke u bërë përtacë dhe duke u dhënë pas çdo lloj epshi; po, duke harruar krejtësisht Zotin, Perëndinë e tyre.

And it came to pass that Amalickiah sought the favor of the queen, and took her unto him to wife; and thus by his fraud, and by the assistance of his cunning servants, he obtained the kingdom; yea, he was acknowledged king throughout all the land, among all the people of the Lamanites, who were composed of the Lamanites and the Lemuelites and the Ishmaelites, and all the dissenters of the Nephites, from the reign of Nephi down to the present time.

Now these dissenters, having the same instruction and the same information of the Nephites, yea, having been instructed in the same knowledge of the Lord, nevertheless, it is strange to relate, not long after their dissensions they became more hardened and impenitent, and more wild, wicked and ferocious than the Lamanites—drinking in with the traditions of the Lamanites; giving way to indolence, and all manner of lasciviousness; yea, entirely forgetting the Lord their God.

Alma 48

- 1 Dhe tani ndodhi që posa Amalikia mori në dorë mbretërinë, filloi të frymëzonte zemrat e Lamanitëve kundër popullit të Nefit; po, ai caktoi njerëz që t'u flisnin Lamanitëve nga kullat e tyre kundër Nefitëve.
- 2 Dhe kështu ai frymëzoi zemrat e tyre kundër Nefitëve kaq shumë, sa në mbarim të vitit të nëntëmbëdhjetë të mbretërimit të gjykatësve, meqë kishte plotësuar deri atëherë planet e tij, po, duke u bërë mbret i Lamanitëve, ai kërkoi gjithashtu të mbretëronte mbi gjithë vendin, po, dhe mbi të gjithë njerëzit që ishin në tokë, Nefitë dhe Lamanitë.
- 3 Prandaj, ai e plotësoi planin e tij, pasi ngurtësoi zemrat e Lamanitëve dhe verboi mendjet e tyre dhe i nxiti në zemërim kaq shumë, sa mblodhi tok një ushtri të shumtë, që të shkonin për të luftuar kundër Nefitëve.
- 4 Pasi ai ishte i vendosur, për shkak të numrit të madh të popullit të tij, për të mundur Nefitët dhe për t'i sjellë ata në robëri.
- 5 Dhe kështu ai caktoi kryekapitenë nga Zoramitët, pasi ata e dinin më mirë fuqinë e Nefitëve dhe vendet e tyre të fshehjes dhe pikat më të dobëta të qyteteve të tyre; prandaj ai i caktoi që të ishin kryekapitenë të ushtrive të tij.
- 6 Dhe ndodhi që ata e hoqën kampin e tyre dhe shkuan përpara në drejtim të tokës së Zarahemlës, në vendin e shkretë.
- 7 Tani ndodhi që, ndërsa Amalikia po bëhej në këtë mënyrë gjithnjë dhe më i fuqishëm me mashtrim dhe gënjeshtër, Moroni nga ana tjetër, ishte duke përgatitur mendjet e njerëzve që të ishin besnikë të Zotit, Perëndisë së tyre.
- 8 Po, ai kishte qenë duke përforcuar ushtritë e Nefitëve dhe duke ndërtuar fortifikata të vogla, ose vende për t'u fshehur; duke ndërtuar bregore dhe rreth e përqark për të mbrojtur ushtritë e tij dhe gjithashtu duke ndërtuar rreth e përqark qyteteve dhe kufijve të tokave të tyre, mure prej guri për t'i rrethuar ato, po, kudo rreth e përqark vendit.

Alma 48

And now it came to pass that, as soon as Amalickiah had obtained the kingdom he began to inspire the hearts of the Lamanites against the people of Nephi; yea, he did appoint men to speak unto the Lamanites from their towers, against the Nephites.

And thus he did inspire their hearts against the Nephites, insomuch that in the latter end of the nineteenth year of the reign of the judges, he having accomplished his designs thus far, yea, having been made king over the Lamanites, he sought also to reign over all the land, yea, and all the people who were in the land, the Nephites as well as the Lamanites.

Therefore he had accomplished his design, for he had hardened the hearts of the Lamanites and blinded their minds, and stirred them up to anger, insomuch that he had gathered together a numerous host to go to battle against the Nephites.

For he was determined, because of the greatness of the number of his people, to overpower the Nephites and to bring them into bondage.

And thus he did appoint chief captains of the Zoramites, they being the most acquainted with the strength of the Nephites, and their places of resort, and the weakest parts of their cities; therefore he appointed them to be chief captains over his armies.

And it came to pass that they took their camp, and moved forth toward the land of Zarahemla in the wilderness.

Now it came to pass that while Amalickiah had thus been obtaining power by fraud and deceit, Moroni, on the other hand, had been preparing the minds of the people to be faithful unto the Lord their God.

Yea, he had been strengthening the armies of the Nephites, and erecting small forts, or places of resort; throwing up banks of earth round about to enclose his armies, and also building walls of stone to encircle them about, round about their cities and the borders of their lands; yea, all round about the land.

- 9 Dhe në fortifikatat më të dobëta vendosi numrin më të madh të ushtarëve; dhe kështu ai fortifikoi dhe përforcoi tokën që ishte zotëruar nga Nefitët.
- 10 Dhe kështu po përgatitej të mbështeste lirinë e tyre, tokat e tyre, bashkëshortet e tyre dhe fëmijët e tyre dhe paqen e tyre dhe që ata të mund të jetonin për Zotin, Perëndinë e tyre dhe që të mund të mbanin atë që quhej nga armiqtë e tyre, çështja e të Krishterëve.
- 11 Dhe Moroni ishte njeri i fortë dhe i fuqishëm; ai ishte njeri me kuptim të përsosur; po, njeri që nuk gjente kënaqësi në gjakderdhje; njeri, shpirti i të cilit gëzohej për lirinë dhe çlirimin e vendit të tij dhe të vëllezërve të tij nga robëria dhe skllavëria;
- 12 Po, një njeri, zemra e të cilit ishte plot falënderime për Perëndinë e tij, për privilegjet dhe për bekimet e shumta që ai i dha popullit të tij; një njeri, i cili punoi jashtëzakonisht shumë për mirëqenien dhe sigurinë e popullit të tij.
- 13 Po, dhe ai ishte një njeri i vendosur në besimin e Krishtit dhe ishte betuar me betim që të mbronte popullin e tij, të drejtat e tij dhe vendin e tij dhe fenë e tij, madje deri në derdhjen e gjakut të tij.
- 14 Tani Nefitëve u ishte mësuar të mbronin veten nga armiqtë e tyre, madje, po të ishte nevoja, edhe me gjakderdhje; po, atyre u ishte mësuar gjithashtu që kurrë të mos fyenin, po, dhe të mos ngrinin kurrë shpatën, veçse të ishte kundër një armiku, veçse të ishte për të mbrojtur jetën e tyre.
- 15 Dhe ky qe besimi i tyre, që duke bërë kështu, Perëndia do t'i begatonte në tokë, ose me fjalë të tjera, në qoftë se ata ishin besnikë në zbatimin e urdhërimeve të Perëndisë, ai do t'i bënte të përparonin në tokë; po, t'i paralajmëronte të iknin ose të përgatiteshin për luftë, sipas rrezikut të tyre;
- 16 Dhe gjithashtu që Perëndia do t'u njoftonte atyre se ku duhej të shkonin për t'u mbrojtur nga armiqtë e tyre dhe se duke bërë kështu, Zoti do t'i shpëtonte; dhe ky ishte besimi i Moronit dhe zemra e tij lavdërohej në të; jo në gjakderdhje, por duke bërë mirë, duke ruajtur popullin e tij, po, duke zbatuar urdhërimet e Perëndisë, po, dhe duke i bërë ballë paudhësisë.

And in their weakest fortifications he did place the greater number of men; and thus he did fortify and strengthen the land which was possessed by the Nephites.

And thus he was preparing to support their liberty, their lands, their wives, and their children, and their peace, and that they might live unto the Lord their God, and that they might maintain that which was called by their enemies the cause of Christians.

And Moroni was a strong and a mighty man; he was a man of a perfect understanding; yea, a man that did not delight in bloodshed; a man whose soul did joy in the liberty and the freedom of his country, and his brethren from bondage and slavery;

Yea, a man whose heart did swell with thanksgiving to his God, for the many privileges and blessings which he bestowed upon his people; a man who did labor exceedingly for the welfare and safety of his people.

Yea, and he was a man who was firm in the faith of Christ, and he had sworn with an oath to defend his people, his rights, and his country, and his religion, even to the loss of his blood.

Now the Nephites were taught to defend themselves against their enemies, even to the shedding of blood if it were necessary; yea, and they were also taught never to give an offense, yea, and never to raise the sword except it were against an enemy, except it were to preserve their lives.

And this was their faith, that by so doing God would prosper them in the land, or in other words, if they were faithful in keeping the commandments of God that he would prosper them in the land; yea, warn them to flee, or to prepare for war, according to their danger;

And also, that God would make it known unto them whither they should go to defend themselves against their enemies, and by so doing, the Lord would deliver them; and this was the faith of Moroni, and his heart did glory in it; not in the shedding of blood but in doing good, in preserving his people, yea, in keeping the commandments of God, yea, and resisting iniquity.

- 17 Po, me të vërtetë, me të vërtetë po ju them, në qoftë se të gjithë njerëzit kishin qenë dhe ishin, ose do të jenë ndonjëherë, sikurse Moroni, vini re, fuqitë e vërteta të ferrit do të ishin tundur përgjithnjë; po, djalli nuk do të kishte kurrë më fuqi mbi zemrat e fëmijëve të njerëzve.
- 18 Vini re, ai ishte një njeri sikurse Amoni, biri i Mosias, po, madje sikurse edhe bijtë e tjerë të Mosias, po, dhe sikurse Alma dhe bijtë e tij, pasi që të gjithë ishin njerëz të Perëndisë.
- 19 Tani vini re, Helamani dhe vëllezërit e tij nuk ishin më pak të dobishëm ndaj popullit, sesa ishte Moroni; pasi ata predikuan fjalën e Perëndisë dhe pagëzuan në pendim të gjithë njerëzit, këdo që u vinte veshin fjalëve të tyre.
- 20 Dhe kështu ata shkuan përpara dhe populli u përul për shkak të fjalëve të tyre, kaq sa ata u favorizuan shumë nga Zoti dhe kështu u çliruan nga luftërat dhe grindjet mes tyre, po, madje, për hapësirën e katër vjetëve.
- 21 Por, sikurse thashë, aty nga mbarimi i vitit të nëntëmbëdhjetë, po, me gjithë paqen mes tyre, ishin të detyruar, kundër dëshirës së tyre, të luftonin kundër vëllezërve të tyre, Lamanitëve.
- 22 Po, dhe si përfundim, luftërat e tyre nuk mbaruan kurrë për hapësirën e shumë viteve me Lamanitët, me gjithë kundërshtimin e tyre të madh.
- 23 Tani, atyre u vinte keq të merrnin armët kundër Lamanitëve, pasi nuk kënaqeshin në gjakderdhje; po, dhe kjo nuk ishte e gjitha—atyre u vinte keq që të ishin mjeti për të dërguar kaq shumë prej vëllezërve të tyre jashtë kësaj bote, në një botë të përjetshme, të papërgatitur të takojnë Perëndinë e tyre.
- 24 Megjithatë, ata nuk mund të lejonin që të humbnin jetën, që bashkëshortet e tyre dhe fëmijët e tyre të masakroheshin nga mizoria barbare e atyre që njëherë kishin qenë vëllezërit e tyre, po, dhe që ishin shpëputur nga kisha e tyre dhe i kishin braktisur ata, dhe shkuan t'i shkatërronin, duke u bashkuar me Lamanitët.

Yea, verily, verily I say unto you, if all men had been, and were, and ever would be, like unto Moroni, behold, the very powers of hell would have been shaken forever; yea, the devil would never have power over the hearts of the children of men.

Behold, he was a man like unto Ammon, the son of Mosiah, yea, and even the other sons of Mosiah, yea, and also Alma and his sons, for they were all men of God.

Now behold, Helaman and his brethren were no less serviceable unto the people than was Moroni; for they did preach the word of God, and they did baptize unto repentance all men whosoever would hear-ken unto their words.

And thus they went forth, and the people did humble themselves because of their words, inso-much that they were highly favored of the Lord, and thus they were free from wars and contentions among themselves, yea, even for the space of four years.

But, as I have said, in the latter end of the nine-teenth year, yea, notwithstanding their peace amongst themselves, they were compelled reluc-tantly to contend with their brethren, the Lamanites.

Yea, and in fine, their wars never did cease for the space of many years with the Lamanites, notwith-standing their much reluctance.

Now, they were sorry to take up arms against the Lamanites, because they did not delight in the shed-ding of blood; yea, and this was not all—they were sorry to be the means of sending so many of their brethren out of this world into an eternal world, un-prepared to meet their God.

Nevertheless, they could not suffer to lay down their lives, that their wives and their children should be massacred by the barbarous cruelty of those who were once their brethren, yea, and had dissented from their church, and had left them and had gone to destroy them by joining the Lamanites.

25 Po, ata nuk mund të duronin që vëllezërit e tyre të gëzoheshin me gjakun e Nefitëve, përderisa të kishte ndonjë që të zbatonte urdhërimet e Perëndisë, pasi premtimi i Zotit ishte se, në qoftë se ata do të zbatonin urdhërimet e tij, ata do të përparonin në tokë.

Yea, they could not bear that their brethren should rejoice over the blood of the Nephites, so long as there were any who should keep the commandments of God, for the promise of the Lord was, if they should keep his commandments they should prosper in the land.

Alma 49

- 1 Dhe tani ndodhi, në muajin e njëmbëdhjetë të vitit të nëntëmbëdhjetë, në ditën e dhjetë të muajit, ushtritë e Lamanitëve u panë duke ardhur drejt tokës së Amonihës.
- 2 Dhe vini re, qyteti ishte rindërtuar dhe Moroni kishte vendosur një ushtri në kufi të qytetit dhe ata kishin ngritur bregore me dhe rreth e përçark për t'i mbrojtur nga shigjetat dhe nga gurët e Lamanitëve; pasi vini re, ata luftonin me gurë dhe me shigjeta.
- 3 Vini re, unë ju pata thënë se qyteti i Amonihës ishte rindërtuar. Unë po ju them, po, se u rindërtua pjesërisht; dhe sepse Lamanitët e patën shkatërruar njëherë për shkak të paudhësisë së popullit, ata kujtonin se do të ishte gjë e lehtë ta bënë përsëri.
- 4 Por vini re, sa i madh qe zhgënjimi i tyre; pasi vini re, Nefitët kishin gërmuar dheun dhe kishin ngritur me të një bregore rreth e përçark, që ishte kaq e lartë, sa Lamanitët nuk mund të hidhnin me efekt gurët e tyre dhe shigjetat e tyre, as nuk mund të binin mbi ta, veçse nga vendi i hyrjes.
- 5 Tani, kësaj radhe, kryekapitenët e Lamanitëve u çuditën jashtëzakonisht, për shkak të mençurisë së Nefitëve në përgatitjen e vendeve të tyre të sigurisë.
- 6 Tani udhëheqësit e Lamanitëve kishin kujtuar, se për shkak të numrit të tyre të madh, po, kujtuan se do të ishin të privilegjuar të vinin mbi ta ashtu siç kishin bërë më parë, po, dhe ishin përgatitur gjithashtu me mburoja dhe me parzmore dhe ishin përgatitur gjithashtu me rroba prej lëkure, po, rroba shumë të trasha, që të mbulonin lakuriqësinë e tyre.
- 7 Dhe duke qenë të përgatitur në këtë mënyrë, ata pandehnin se do të mposhtnin dhe do të nënshtonin me lehtësi vëllezërit e tyre në zgjedhën e robërisë, ose t'i vrisnin dhe t'i masakronin sipas kënaqësisë së tyre.
- 8 Por vini re, për çudinë e pabesueshme të tyre, ata qenë përgatitur për ta, në një mënyrë që nuk ishte parë ndonjëherë mes fëmijëve të Lehit. Tani, ata ishin përgatitur për Lamanitët, që të luftonin sipas mënyrës së udhëzimeve të Moronit.

Alma 49

And now it came to pass in the eleventh month of the nineteenth year, on the tenth day of the month, the armies of the Lamanites were seen approaching towards the land of Ammonihah.

And behold, the city had been rebuilt, and Moroni had stationed an army by the borders of the city, and they had cast up dirt round about to shield them from the arrows and the stones of the Lamanites; for behold, they fought with stones and with arrows.

Behold, I said that the city of Ammonihah had been rebuilt. I say unto you, yea, that it was in part rebuilt; and because the Lamanites had destroyed it once because of the iniquity of the people, they supposed that it would again become an easy prey for them.

But behold, how great was their disappointment; for behold, the Nephites had dug up a ridge of earth round about them, which was so high that the Lamanites could not cast their stones and their arrows at them that they might take effect, neither could they come upon them save it was by their place of entrance.

Now at this time the chief captains of the Lamanites were astonished exceedingly, because of the wisdom of the Nephites in preparing their places of security.

Now the leaders of the Lamanites had supposed, because of the greatness of their numbers, yea, they supposed that they should be privileged to come upon them as they had hitherto done; yea, and they had also prepared themselves with shields, and with breastplates; and they had also prepared themselves with garments of skins, yea, very thick garments to cover their nakedness.

And being thus prepared they supposed that they should easily overpower and subject their brethren to the yoke of bondage, or slay and massacre them according to their pleasure.

But behold, to their uttermost astonishment, they were prepared for them, in a manner which never had been known among the children of Lehi. Now they were prepared for the Lamanites, to battle after the manner of the instructions of Moroni.

- 9 Dhe ndodhi që Lamanitët, ose Amalikitët, qenë jashtëzakonisht të mahnitur nga mënyra e përgatitjes së tyre për luftë.
- 10 Tani, po të kishte ardhur aty mbreti Amalikia, nga vendi i Nefit, në krye të ushtrisë së tij, ndoshta ai do të kishte bërë që Lamanitët të sulmonin Nefitët në qytetin Amonihë; pasi vini re, ai nuk bëhej merak për gjakun e popullit të tij.
- 11 Por vini re, Amalikia vetë nuk shkoi të luftonte aty. Dhe vini re, kryekapitenët e tij nuk guxonin të sulmonin Nefitët në qytetin e Amonihës, pasi Moroni kishte ndryshuar drejtimin e punëve mes Nefitëve, kaq sa Lamanitët ishin të zhgënjyer në vendet e tyre të tërheqjes dhe nuk mund t'u binin atyre.
- 12 Prandaj, ata u tërhoqën në vendin e shkretë dhe hoqën kampin e tyre dhe marshuan drejt tokës së Noeut, duke kujtuar se ai do të ishte vendi tjetër më i mirë për ta për t'u rënë Nefitëve.
- 13 Pasi ata nuk e dinin se Moroni kishte fortifikuar, ose kishte ndërtuar fortifikata sigurimi për çdo qytet, në tërë vendin rreth e përçark; prandaj ata marshuan para për në tokën e Noeut me një vendosmëri të prerë; po, kryekapitenët e tyre dolën përpara dhe u betuan se do ta shkatërronin popullin e atij qyteti.
- 14 Por vini re, për çudinë e tyre, qyteti i Noeut, që kishte qenë deri atëherë një vend i dobët, ishte bërë tani i fortë me anë të mënyrave të Moronit, po, madje për t'ia kaluar forcës së qytetit të Amonihës.
- 15 Dhe tani, vini re, kjo ishte zgjuarësia e Moronit; pasi ai kishte menduar se ata do të trembeshin nga qyteti Amonihë; dhe pasi qyteti i Noeut kishte qenë deri atëherë pjesa më e dobët e vendit, prandaj ata do të marshonin në atë drejtim për luftë; dhe kështu ndodhi sipas dëshirave të tij.
- 16 Dhe vini re, Moroni kishte caktuar Lehi që të ishte kryekapiteni i njerëzve të atij qyteti; dhe ishte i njëjti Lehi që luftoi me Lamanitët në luginën në lindje të lumit Sidon.

And it came to pass that the Lamanites, or the Amalickiahites, were exceedingly astonished at their manner of preparation for war.

Now, if king Amalickiah had come down out of the land of Nephi, at the head of his army, perhaps he would have caused the Lamanites to have attacked the Nephites at the city of Ammonihah; for behold, he did care not for the blood of his people.

But behold, Amalickiah did not come down himself to battle. And behold, his chief captains durst not attack the Nephites at the city of Ammonihah, for Moroni had altered the management of affairs among the Nephites, insomuch that the Lamanites were disappointed in their places of retreat and they could not come upon them.

Therefore they retreated into the wilderness, and took their camp and marched towards the land of Noah, supposing that to be the next best place for them to come against the Nephites.

For they knew not that Moroni had fortified, or had built forts of security, for every city in all the land round about; therefore, they marched forward to the land of Noah with a firm determination; yea, their chief captains came forward and took an oath that they would destroy the people of that city.

But behold, to their astonishment, the city of Noah, which had hitherto been a weak place, had now, by the means of Moroni, become strong, yea, even to exceed the strength of the city Ammonihah.

And now, behold, this was wisdom in Moroni; for he had supposed that they would be frightened at the city Ammonihah; and as the city of Noah had hitherto been the weakest part of the land, therefore they would march thither to battle; and thus it was according to his desires.

And behold, Moroni had appointed Lehi to be chief captain over the men of that city; and it was that same Lehi who fought with the Lamanites in the valley on the east of the river Sidon.

17 Dhe tani vini re, ndodhi që kur Lamanitët zbuluan se Lehi komandonte qytetin, ata u zhgënjyen përsëri, meqë kishin jashtëzakonisht shumë frikë nga Lehi; por meqë kryekapitenët e tyre kishin bërë betim se do ta sulmonin qytetin, ata sollën aty ushtritë e tyre.

18 Tani vini re, Lamanitët nuk mund të futeshin në fortifikatat e tyre të sigurisë në asnjë mënyrë tjetër, vetëm nëpërmjet hyrjes, për shkak të lartësisë së bregores që ishte ngritur dhe të thellësisë së hendekut që ishte gërmuar rreth e përçark, me përjashtim të hyrjes.

19 Dhe kështu ishin përgatitur Nefitët të shkatërrojnë të gjithë ata që do të përpiqeshin të ngjiteshin për të hyrë në fortifikatë nga çdo anë tjetër, duke hedhur mbi ta gurë dhe shigjeta.

20 Kështu ishin përgatitur, po, një trup i ushtarëve të tyre më të fortë, me shpatat e tyre dhe me hobetë e tyre, që të goditnin këdo që do të përpiqej të vinte në vendin e tyre të sigurisë nëpërmjet vendit të hyrjes; dhe kështu ishin përgatitur ata të mbronin veten nga Lamanitët.

21 Dhe ndodhi që kapitenët e Lamanitëve sollën ushtritë e tyre para vendit të hyrjes dhe filluan të luftonin me Nefitët, që të futeshin në vendin e tyre të sigurisë; por vini re, ata u detyruan të zmbropseshin herë pas here, aq sa u vranë me një vrasje të paparë.

22 Tani, kur panë se nuk mund të fitonin fuqi mbi Nefitët nëpërmjet hyrjes, filluan të gërmonin bregoren prej dheu, që të kishin një kalim për tek ushtritë e tyre dhe të kishin kështu mundësi të barabartë për të luftuar; por, vini re, në këto përpjekje ata u fshinë nga gurët dhe nga shigjetat që binin mbi ta; dhe në vend që të mbushnin hendeqet duke hequr dheun nga bregoret, ato u mbushën deri në njëfarë vendi me trupat e të vdekurve dhe të të plagosurve të tyre.

23 Kështu Nefitët kishin gjithë fuqinë kundër armiqve të tyre; dhe kështu Lamanitët u përpoqën të shkatërrojnë Nefitët, derisa të gjithë kryekapitenët e tyre u vranë; po, dhe më shumë se një mijë Lamanitë u vranë; ndërsa nga ana tjetër, nuk kishte asnjë shpirt të vetëm të Nefitëve që u vra.

And now behold it came to pass, that when the Lamanites had found that Lehi commanded the city they were again disappointed, for they feared Lehi exceedingly; nevertheless their chief captains had sworn with an oath to attack the city; therefore, they brought up their armies.

Now behold, the Lamanites could not get into their forts of security by any other way save by the entrance, because of the highness of the bank which had been thrown up, and the depth of the ditch which had been dug round about, save it were by the entrance.

And thus were the Nephites prepared to destroy all such as should attempt to climb up to enter the fort by any other way, by casting over stones and arrows at them.

Thus they were prepared, yea, a body of their strongest men, with their swords and their slings, to smite down all who should attempt to come into their place of security by the place of entrance; and thus were they prepared to defend themselves against the Lamanites.

And it came to pass that the captains of the Lamanites brought up their armies before the place of entrance, and began to contend with the Nephites, to get into their place of security; but behold, they were driven back from time to time, insomuch that they were slain with an immense slaughter.

Now when they found that they could not obtain power over the Nephites by the pass, they began to dig down their banks of earth that they might obtain a pass to their armies, that they might have an equal chance to fight; but behold, in these attempts they were swept off by the stones and arrows which were thrown at them; and instead of filling up their ditches by pulling down the banks of earth, they were filled up in a measure with their dead and wounded bodies.

Thus the Nephites had all power over their enemies; and thus the Lamanites did attempt to destroy the Nephites until their chief captains were all slain; yea, and more than a thousand of the Lamanites were slain; while, on the other hand, there was not a single soul of the Nephites which was slain.

- 24 Pati rreth pesëdhjetë që u plagosën, pasi kishin qenë të zbuluar ndaj shigjetave të Lamanitëve në kalim, por ata qenë të mbrojtur nga mburojat e tyre dhe nga parzmoret e tyre dhe nga përkrenaret e tyre, kaq sa plagët i kishin nëpër këmbë, shumë prej të cilave ishin shumë të rënda.
- 25 Dhe ndodhi që kur Lamanitët panë se kryekapitenët e tyre u vranë të gjithë, ata ia mbathën për në vendin e shkretë. Dhe ndodhi që ata u kthyen në tokën e Nefit, për të njoftuar mbretin e tyre, Amalikian i cili kishte lindur Nefit, në lidhje me humbjen e tyre të madhe.
- 26 Dhe ndodhi që ai u zemërua jashtëzakonisht shumë me njerëzit e tij, meqë nuk plotësuan dëshirën e tij mbi Nefitët; ai nuk i nënshtroi në zgjedhën e robërisë.
- 27 Po, ai ishte jashtëzakonisht i zemëruar dhe mallkoi Perëndinë dhe gjithashtu Moronin duke u betuar me një betim se do të pinte gjakun e tij; dhe kjo, sepse Moroni kishte zbatuar urdhërimet e Perëndisë, duke u përgatitur për sigurinë e popullit të tij.
- 28 Dhe ndodhi që nga ana tjetër, populli i Nefit falënderoi Zotin, Perëndinë e tyre, për shkak të fuqisë së pashembullt të tij, duke i çliruar ata nga duart e armiqve të tyre.
- 29 Dhe kështu mbaroi viti i nëntëmbëdhjetë i mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit.
- 30 Po, dhe pati paqe të vazhdueshme mes tyre dhe begati jashtëzakonisht të madhe në kishë, për shkak të vëmendjes dhe të zellit që ata i vunë fjalës së Perëndisë, që iu njoftua atyre nga Helamani dhe Shiblioni dhe Koriantoni, dhe Amoni dhe vëllezërit e tij, po, dhe nga të gjithë ata që ishin shuguruar nga urdhri i shenjtë i Perëndisë, pasi ishin pagëzuar në pendim dhe ishin dërguar të predikonin mes popullit.

There were about fifty who were wounded, who had been exposed to the arrows of the Lamanites through the pass, but they were shielded by their shields, and their breastplates, and their head-plates, insomuch that their wounds were upon their legs, many of which were very severe.

And it came to pass, that when the Lamanites saw that their chief captains were all slain they fled into the wilderness. And it came to pass that they returned to the land of Nephi, to inform their king, Amalickiah, who was a Nephite by birth, concerning their great loss.

And it came to pass that he was exceedingly angry with his people, because he had not obtained his desire over the Nephites; he had not subjected them to the yoke of bondage.

Yea, he was exceedingly wroth, and he did curse God, and also Moroni, swearing with an oath that he would drink his blood; and this because Moroni had kept the commandments of God in preparing for the safety of his people.

And it came to pass, that on the other hand, the people of Nephi did thank the Lord their God, because of his matchless power in delivering them from the hands of their enemies.

And thus ended the nineteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Yea, and there was continual peace among them, and exceedingly great prosperity in the church because of their heed and diligence which they gave unto the word of God, which was declared unto them by Helaman, and Shiblön, and Corianton, and Ammon and his brethren, yea, and by all those who had been ordained by the holy order of God, being baptized unto repentance, and sent forth to preach among the people.

Alma 50

- 1 Dhe tani ndodhi që Moroni nuk i ndaloi përgatitjet për luftë, apo që të mbronte popullin e tij nga Lamanitët; pasi bëri që ushtritë e tij duhej të fillonin në fillim të vitit të njëzetë të mbretërimit të gjykatësve, që ata duhej të fillonin të gërmonin dhe të ngrinin bregore dheu rreth e përqark të gjitha qyteteve në gjithë vendin që zotërohej nga Nefitët.
- 2 Dhe mbi këto bregore prej dheu rreth e përqark qyteteve, ai bëri që të kishte lëndë druri, po, vepra prej druri të ndërtuara në lartësi, sa lartësia e njeriut.
- 3 Dhe bëri që mbi këto vepra prej druri, të kishte një ndërtime piketash, të ndërtuar mbi këto lëndë druri rreth e përqark; dhe ato ishin të forta dhe të larta.
- 4 Dhe ai bëri që të ngriheshin kulla që mbikëqyrnin këto vepra druri dhe që mbi ato kulla të ndërtoheshin vende sigurie ku gurët e shigjetat e Lamanitëve nuk mund t'i plagosnin ata.
- 5 Dhe ata ishin përgatitur që prej andej të mund të hidhnin gurë sipas kënaqësisë së tyre dhe fuqisë së tyre dhe të vrisnin atë që do të përpiqej t'u afrohej mureve të qytetit.
- 6 Kështu Moroni përgatiti fortesa kundër ardhjes së armiqve të tyre, rreth e përqark çdo qyteti, në gjithë vendin.
- 7 Dhe ndodhi që Moroni bëri që ushtritë e tij të shkonin në pjesën lindore të vendit të shkretë; po, dhe ato shkuan dhe dëbuan të gjithë Lamanitët që ishin në pjesën lindore të vendit të shkretë, në tokat e tyre, që ishin në jug të tokës së Zarahemlës.
- 8 Dhe toka e Nefit shtrihej në vijë të drejtë nga deti lindor në perëndim.
- 9 Dhe ndodhi që kur Moroni dëboi të gjithë Lamanitët nga pjesa lindore e vendit të shkretë, që ishte në veri të tokave që ishin pronë e tyre, ai bëri që banorët, që ishin në tokën e Zarahemlës dhe në tokën përreth, duhej të shkonin në pjesën lindore të vendit të shkretë, madje deri në kufijtë në bregdet dhe të zotëronin tokën.

Alma 50

And now it came to pass that Moroni did not stop making preparations for war, or to defend his people against the Lamanites; for he caused that his armies should commence in the commencement of the twentieth year of the reign of the judges, that they should commence in digging up heaps of earth round about all the cities, throughout all the land which was possessed by the Nephites.

And upon the top of these ridges of earth he caused that there should be timbers, yea, works of timbers built up to the height of a man, round about the cities.

And he caused that upon those works of timbers there should be a frame of pickets built upon the timbers round about; and they were strong and high.

And he caused towers to be erected that overlooked those works of pickets, and he caused places of security to be built upon those towers, that the stones and the arrows of the Lamanites could not hurt them.

And they were prepared that they could cast stones from the top thereof, according to their pleasure and their strength, and slay him who should attempt to approach near the walls of the city.

Thus Moroni did prepare strongholds against the coming of their enemies, round about every city in all the land.

And it came to pass that Moroni caused that his armies should go forth into the east wilderness; yea, and they went forth and drove all the Lamanites who were in the east wilderness into their own lands, which were south of the land of Zarahemla.

And the land of Nephi did run in a straight course from the east sea to the west.

And it came to pass that when Moroni had driven all the Lamanites out of the east wilderness, which was north of the lands of their own possessions, he caused that the inhabitants who were in the land of Zarahemla and in the land round about should go forth into the east wilderness, even to the borders by the seashore, and possess the land.

10 Dhe ai vendosi ushtri edhe në jug, në kufijtë e zotërimeve të tyre dhe bëri që ata të ngrinin fortifikata, që ata të mund të siguronin ushtritë e tyre dhe popullin e tyre, nga duart e armiqve të tyre.

11 Dhe kështu i veçoi të gjitha fortesat e Lamanitëve në pjesën lindore të vendit të shkretë, po, ashtu edhe në perëndim, duke fortifikuar vijën mes Nefitëve dhe Lamanitëve, mes tokës së Zarahemlës dhe tokës së Nefit, nga deti perëndimor, duke kaluar pranë burimit të lumit Sidon—Nefitët duke qenë zotërues, sipas dëshirës së tyre, të të gjithë tokës në veri, po, madje të të gjithë tokës që ishte në veri të vendit Begati.

12 Kështu Moroni, me ushtritë e tij, që shtoheshin çdo ditë për shkak të sigurisë së mbrojtjes që ndërtimet e tij u sollën atyre, kërkoi që të priste fuqinë dhe pushtetin e Lamanitëve në tokat e zotërimeve të tyre, kështu që të mos kishin më pushtet mbi tokat e zotërimit të tyre.

13 Dhe ndodhi që Nefitët filluan themelin e një qyteti dhe ata e quajtën qytetin me emrin Moroni; që ishte pranë detit lindor dhe ishte në jug pranë vijës së zotërimeve të Lamanitëve.

14 Dhe ata filluan gjithashtu të ndërtonin një qytet mes qytetit të Moronit dhe qytetit të Aaronit, duke bashkuar kufijtë e Aaronit dhe Moronit; dhe e quajtën qytetin, ose tokën, Nefiha.

15 Dhe ata filluan po atë vit të ndërtonin shumë qytete në veri, njërin në mënyrë të veçantë që e quajtën Lehi që ishte në veri gjatë kufijve të bregdetit.

16 Dhe kështu mbaroi viti i njëzetë.

17 Dhe në këto rrethana të begatshme ishin njerëzit e Nefit, në fillim të vitit të njëzetënjëtë të mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit.

18 Dhe ata përparuan jashtëzakonisht dhe u bënë jashtëzakonisht të pasur; po, dhe u shumëzuan dhe u bënë të fuqishëm në tokë.

19 Dhe kështu ne shohim sa të mëshirshme dhe të drejta janë të gjitha punët e Zotit në plotësimin e të gjitha fjalëve të tij ndaj fëmijëve të njerëzve; po, ne mund të shohim se fjalët e tij janë vërtetuar, madje deri në këtë kohë kur i foli Lehit, duke thënë:

And he also placed armies on the south, in the borders of their possessions, and caused them to erect fortifications that they might secure their armies and their people from the hands of their enemies.

And thus he cut off all the strongholds of the Lamanites in the east wilderness, yea, and also on the west, fortifying the line between the Nephites and the Lamanites, between the land of Zarahemla and the land of Nephi, from the west sea, running by the head of the river Sidon—the Nephites possessing all the land northward, yea, even all the land which was northward of the land Bountiful, according to their pleasure.

Thus Moroni, with his armies, which did increase daily because of the assurance of protection which his works did bring forth unto them, did seek to cut off the strength and the power of the Lamanites from off the lands of their possessions, that they should have no power upon the lands of their possession.

And it came to pass that the Nephites began the foundation of a city, and they called the name of the city Moroni; and it was by the east sea; and it was on the south by the line of the possessions of the Lamanites.

And they also began a foundation for a city between the city of Moroni and the city of Aaron, joining the borders of Aaron and Moroni; and they called the name of the city, or the land, Nephihah.

And they also began in that same year to build many cities on the north, one in a particular manner which they called Lehi, which was in the north by the borders of the seashore.

And thus ended the twentieth year.

And in these prosperous circumstances were the people of Nephi in the commencement of the twenty and first year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And they did prosper exceedingly, and they became exceedingly rich; yea, and they did multiply and wax strong in the land.

And thus we see how merciful and just are all the dealings of the Lord, to the fulfilling of all his words unto the children of men; yea, we can behold that his words are verified, even at this time, which he spake unto Lehi, saying:

20 Qofshi të bekuar, ti dhe fëmijët e tu; dhe ata do të jenë të bekuar për aq sa të zbatojnë urdhërimet e mia dhe do të përparojnë në tokë. Por, mos harro, se për aq sa ata nuk do të zbatojnë urdhërimet e mia, ata do të përjashtohen nga prania e Zotit.

21 Dhe ne shohim se këto premtime iu vërtetuan popullit të Nefit; pasi kanë qenë grindjet e tyre dhe luftërat e tyre, po, vrasjet e tyre dhe plaçkitjet e tyre, idhujtaria e tyre, lavirësitë e tyre dhe neveritë e tyre që u bënë mes tyre, që u shkaktuan atyre luftërat e tyre dhe shkatërrimet e tyre.

22 Dhe ata që qenë besnikë në zbatimin e urdhërimeve të Zotit, u çliruan në çdo rast, ndërsa mijëra vëllezër të tyre të ligj përfunduan të ishin në robëri, ose të mbaronin nga shpata, ose të binin në mosbesim dhe të përziheshin me Lamanitët.

23 Por, vini re, nuk pati kurrë një kohë më të lumtur mes popullit të Nefit që nga ditët e Nefit, sesa në ditët e Moronit, po, madje në këtë kohë, që është viti i njëzetënjëtë i mbretërimit të gjykatësve.

24 Dhe ndodhi që viti i njëzetedytë i mbretërimit të gjykatësve mbaroi gjithashtu në paqe; po, gjithashtu edhe viti i njëzetetretë.

25 Dhe ndodhi që në fillim të vitit të njëzetekatërt të mbretërimit të gjykatësve, do të kishte pasur gjithashtu paqe mes popullit të Nefit, po të mos ishte për një grindje që ndodhi mes tyre në lidhje me tokën e Lehit dhe tokën e Moriantonit që ishin gjatë kufirit të Lehit; që të dyja ishin pranë kufijve të bregdetit.

26 Pasi vini re, populli që zotëronte tokën Morianton pretendonte një pjesë të tokës së Lehit; prandaj filloi të zhvillohej një grindje e rreptë mes tyre, aq sa populli i Moriantonit mori armët kundër vëllezërve të tij dhe ishte i vendosur që t'i vrisnin me shpatë.

27 Por vini re, populli që zotëronte tokën e Lehit iku në kampin e Moronit dhe i bënë thirrje atij për ndihmë; pasi vini re, ata nuk ishin në gabim.

Blessed art thou and thy children; and they shall be blessed, inasmuch as they shall keep my commandments they shall prosper in the land. But remember, inasmuch as they will not keep my commandments they shall be cut off from the presence of the Lord.

And we see that these promises have been verified to the people of Nephi; for it has been their quarrellings and their contentions, yea, their murderings, and their plunderings, their idolatry, their whoredoms, and their abominations, which were among themselves, which brought upon them their wars and their destructions.

And those who were faithful in keeping the commandments of the Lord were delivered at all times, whilst thousands of their wicked brethren have been consigned to bondage, or to perish by the sword, or to dwindle in unbelief, and mingle with the Lamanites.

But behold there never was a happier time among the people of Nephi, since the days of Nephi, than in the days of Moroni, yea, even at this time, in the twenty and first year of the reign of the judges.

And it came to pass that the twenty and second year of the reign of the judges also ended in peace; yea, and also the twenty and third year.

And it came to pass that in the commencement of the twenty and fourth year of the reign of the judges, there would also have been peace among the people of Nephi had it not been for a contention which took place among them concerning the land of Lehi, and the land of Morianton, which joined upon the borders of Lehi; both of which were on the borders by the seashore.

For behold, the people who possessed the land of Morianton did claim a part of the land of Lehi; therefore there began to be a warm contention between them, insomuch that the people of Morianton took up arms against their brethren, and they were determined by the sword to slay them.

But behold, the people who possessed the land of Lehi fled to the camp of Moroni, and appealed unto him for assistance; for behold they were not in the wrong.

- 28 Dhe ndodhi që kur njerëzit e Moriantonit, që udhëhiqeshin nga një njeri i quajtur Morianton, zbuluan që njerëzit e Lehit kishin ikur në kampin e Moronit, i zuri një frikë e tmerrshme, se ushtria e Moronit do të vinte mbi ta dhe do t'i shkatërronte.
- 29 Prandaj, Moriantoni i bindi në zemër që të iknin në tokën që ishte në veri, e cila ishte e mbuluar me sipërfaqe të mëdha uji dhe të bëheshin zotërues të tokës që ishte në veri.
- 30 Dhe vini re, ata do ta kishin zbatuar këtë plan (që do të kishte qenë një shkak për ankime), por vini re, Moriantoni, ishte njeri i rrëmbyer, prandaj u zemërua me një nga shërbëtoret e tij, ra mbi të dhe e rrahu keq.
- 31 Dhe ndodhi që ajo iku dhe vajti në kampin e Moronit, dhe i tha Moronit çdo gjë në lidhje me çështjen dhe gjithashtu në lidhje me qëllimet e tyre për të ikur në tokën në veri.
- 32 Tani vini re, njerëzit që ishin në vendin Begati ose më mirë Moroni, kishin frikë se ata do t'i dëgjonin fjalët e Moriantonit dhe do të bashkoheshin me popullin e tij; dhe kështu ai do të merrte në dorë ato pjesë të vendit, gjë që do të krijonte një bazë për pasoja të rënda mes popullit të Nefit, po, pasoja që do të çonin në zhdukjen e lirisë së tyre.
- 33 Prandaj Moroni dërgoi një ushtri me çadrat e tyre, që të arrinin njerëzit e Moriantonit t'u prisnin udhën e ikjes drejt tokës në veri.
- 34 Dhe ndodhi që ata nuk i zunë derisa arritën në kufijtë e vendit Shkretim; dhe aty i arritën në shtegun e ngushtë që të çonte pranë tokës veriore, po, pranë detit, në perëndim dhe në lindje.

And it came to pass that when the people of Morianton, who were led by a man whose name was Morianton, found that the people of Lehi had fled to the camp of Moroni, they were exceedingly fearful lest the army of Moroni should come upon them and destroy them.

Therefore, Morianton put it into their hearts that they should flee to the land which was northward, which was covered with large bodies of water, and take possession of the land which was northward.

And behold, they would have carried this plan into effect, (which would have been a cause to have been lamented) but behold, Morianton being a man of much passion, therefore he was angry with one of his maid servants, and he fell upon her and beat her much.

And it came to pass that she fled, and came over to the camp of Moroni, and told Moroni all things concerning the matter, and also concerning their intentions to flee into the land northward.

Now behold, the people who were in the land Bountiful, or rather Moroni, feared that they would hearken to the words of Morianton and unite with his people, and thus he would obtain possession of those parts of the land, which would lay a foundation for serious consequences among the people of Nephi, yea, which consequences would lead to the overthrow of their liberty.

Therefore Moroni sent an army, with their camp, to head the people of Morianton, to stop their flight into the land northward.

And it came to pass that they did not head them until they had come to the borders of the land Desolation; and there they did head them, by the narrow pass which led by the sea into the land northward, yea, by the sea, on the west and on the east.

35 Dhe ndodhi që ushtria që u dërgua nga Moroni, e cila kishte në krye një njeri emri i të cilit ishte Teankum, u takua me njerëzit e Moriantonit; dhe kaq kokëfortë ishin njerëzit e Moriantonit, (meqë ishin frymëzuar nga ligësia dhe nga fjalët lajkatore të tij), saqë mes tyre filloi një luftë gjatë së cilës Teankumi vrau Moriantonin dhe mundi ushtrinë e tij dhe i mori robër, dhe u kthye në kampin e Moronit. Dhe kështu mbaroi viti i njëzetekatërt i mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit.

36 Dhe kështu, populli i Moriantonit u kthye prapa. Dhe pasi bënë besëlidhje për të mbajtur paqen, u rivendosën në tokën e Moriantonit dhe u bë një bashkim mes tyre dhe njerëzve të Lehit; dhe ata gjithashtu u rivendosën në tokat e tyre.

37 Dhe ndodhi që po atë vit që u rivendos paqja mes popullit të Nefit, Nefiha, kryegjykatësi i dytë vdiq, pasi kreu detyrën në fronin e gjykimit me drejtësi të plotë para Perëndisë.

38 Megjithatë, ai i kishte refuzuar Almës të merrte në dorëzim ato anale dhe ato gjëra që konsideroheshin nga Alma dhe nga etërit e tij se ishin shumë të shenjta; prandaj Alma ia dha të birit, Helamanit.

39 Vini re, ndodhi që i biri i Nefihës u caktua të zinte fronin e gjykimit në vend të të atit; po, ai u caktua kryegjykatës dhe guvernator i popullit, me një betim dhe me një ordinancë të shenjtë për të gjykuar drejtësisht dhe për të mbajtur paqen dhe lirinë e popullit dhe për t'u dhënë atyre privilegjet e tyre të shenjta, që të adhurojnë Zotin, Perëndinë e tyre, po, për të përkrahur dhe ruajtur çështjen e Perëndisë në të gjitha ditët e tij dhe për të gjykuar të ligjtë sipas krimeve të tyre.

40 Tani vini re, emri i tij ishte Pahoran. Dhe Pahorani zuri karrigen e të atit dhe filloi mbretërimin e tij në fund të vitit të njëzetekatërt mbi popullin e Nefit.

And it came to pass that the army which was sent by Moroni, which was led by a man whose name was Teancum, did meet the people of Morianton; and so stubborn were the people of Morianton, (being inspired by his wickedness and his flattering words) that a battle commenced between them, in the which Teancum did slay Morianton and defeat his army, and took them prisoners, and returned to the camp of Moroni. And thus ended the twenty and fourth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And thus were the people of Morianton brought back. And upon their covenanting to keep the peace they were restored to the land of Morianton, and a union took place between them and the people of Lehi; and they were also restored to their lands.

And it came to pass that in the same year that the people of Nephi had peace restored unto them, that Nephiah, the second chief judge, died, having filled the judgment-seat with perfect uprightness before God.

Nevertheless, he had refused Alma to take possession of those records and those things which were esteemed by Alma and his fathers to be most sacred; therefore Alma had conferred them upon his son, Helaman.

Behold, it came to pass that the son of Nephiah was appointed to fill the judgment-seat, in the stead of his father; yea, he was appointed chief judge and governor over the people, with an oath and sacred ordinance to judge righteously, and to keep the peace and the freedom of the people, and to grant unto them their sacred privileges to worship the Lord their God, yea, to support and maintain the cause of God all his days, and to bring the wicked to justice according to their crime.

Now behold, his name was Pahoran. And Pahoran did fill the seat of his father, and did commence his reign in the end of the twenty and fourth year, over the people of Nephi.

Alma 51

- 1 Dhe tani ndodhi që në fillim të vitit të njëzetepestë të mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit, pasi ata vendosën paqe mes popullit të Lehit dhe popullit të Moriantonit në lidhje me tokat e tyre dhe pasi filluan në paqe vitin e njëzetepestë;
- 2 Megjithatë, ata nuk mbajtën për shumë kohë një paqe të plotë në tokë, pasi filloi një grindje mes njerëzve në lidhje me kryegjykatësin Pahoran; pasi vini re, kishte një pjesë të popullit të cilët dëshironin që disa pika të veçanta të ligjit të ndryshoheshin.
- 3 Por vini re, Pahorani nuk desh dhe as nuk lejoi që të ndryshohej ligji; prandaj ai nuk ua vuri veshin atyre që kishin çuar zërin me lutjet e tyre në lidhje me ndryshimin e ligjit.
- 4 Prandaj, ata që kishin dëshirë që ligji të ndryshonte u zemëruan me të dhe dëshironin që ai të mos ishte më kryegjykatës i tërë vendit; prandaj u krijua një grindje e rreptë në lidhje me këtë çështje, por jo deri në gjakderdhje.
- 5 Dhe ndodhi që ata të cilët dëshironin që Pahorani të hiqej nga fronin e gjyqimit u quajtën njerëz të mbretit, pasi dëshironin që të ndryshohej ligji, në mënyrë që të përmysej qeveria e lirë dhe të vendosej një mbret në tërë vendin.
- 6 Dhe ata që dëshironin që Pahorani të qëndronte kryegjykatës i vendit, morën emrin njerëz të lirë; dhe kështu që ndarja mes tyre, pasi njerëzit e lirë ishin betuar ose ishin zotuar të ruanin të drejtat e tyre dhe privilegjet e fesë së tyre, me anë të një qeverie të lirë.
- 7 Dhe ndodhi që kjo çështje e grindjes së tyre u zgjidh me anë të zërit të popullit. Dhe ndodhi që zëri i popullit erdhi në favor të njerëzve të lirë dhe Pahorani qëndroi në vendin e kryegjykatësit, që shkaktoi gëzim të madh mes vëllezërve të Pahoranit, si dhe mes njerëzve të lirisë, të cilët ua mbyllën gojën njerëzve të mbretit, sa që ata nuk guxuan më të kundërshtonin, por u detyruan të mbanin çështjen e lirisë.

Alma 51

And now it came to pass in the commencement of the twenty and fifth year of the reign of the judges over the people of Nephi, they having established peace between the people of Lehi and the people of Morianton concerning their lands, and having commenced the twenty and fifth year in peace;

Nevertheless, they did not long maintain an entire peace in the land, for there began to be a contention among the people concerning the chief judge Pahoran; for behold, there were a part of the people who desired that a few particular points of the law should be altered.

But behold, Pahoran would not alter nor suffer the law to be altered; therefore, he did not hearken to those who had sent in their voices with their petitions concerning the altering of the law.

Therefore, those who were desirous that the law should be altered were angry with him, and desired that he should no longer be chief judge over the land; therefore there arose a warm dispute concerning the matter, but not unto bloodshed.

And it came to pass that those who were desirous that Pahoran should be dethroned from the judgment-seat were called king-men, for they were desirous that the law should be altered in a manner to overthrow the free government and to establish a king over the land.

And those who were desirous that Pahoran should remain chief judge over the land took upon them the name of freemen; and thus was the division among them, for the freemen had sworn or covenanted to maintain their rights and the privileges of their religion by a free government.

And it came to pass that this matter of their contention was settled by the voice of the people. And it came to pass that the voice of the people came in favor of the freemen, and Pahoran retained the judgment-seat, which caused much rejoicing among the brethren of Pahoran and also many of the people of liberty, who also put the king-men to silence, that they durst not oppose but were obliged to maintain the cause of freedom.

- 8 Tani, ata që ishin në favor të mbretërve ishin njerëz të familjeve të larta dhe kërkonin të bëheshin mbretër; dhe përkraheshin prej atyre që kërkonin pushtet e autoritet mbi popullin.
- 9 Por vini re, kjo ishte një kohë kritike për grindje të tilla mes popullit të Nefit; pasi vini re, Amalikia kishte nxitur përsëri zemrat e popullit të Lamanitëve kundër popullit të Nefitëve dhe ai po mblidhte tok ushtarë nga të gjitha anët e tokave të tij dhe po i armatoste, dhe po i përgatiste gjithë zell për luftë; pasi ai qe betuar të pinte gjakun e Moronit.
- 10 Por vini re, do të shohim se ky premtim që bëri, u bë pa mend; megjithatë, ai përgatiti veten dhe ushtrinë e tij për të luftuar kundër Nefitëve.
- 11 Tani, ushtritë e tij nuk ishin aq të mëdha sa kishin qenë më parë, për shkak të shumë mijërave që ishin vrrarë nga dora e Nefitëve; por me gjithë humbjen e tyre të madhe, Amalikia kishte mbledhur tok një ushtri çuditërisht të madhe, aq sa nuk pati frikë të shkonte në tokën e Zarahemlës.
- 12 Po, madje edhe Amalikia vetë shkoi në krye të Lamanitëve. Dhe qe në vitin e njëzetepesë të mbretërimit të gjykatësve; dhe ishte në të njëjtën kohë që ata kishin filluar të sheshonin çështjet e grindjeve të tyre në lidhje me kryegjykatësin, Pahoran.
- 13 Dhe ndodhi që kur njerëzit që quheshin njerëzit e mbretit, dëgjuan se po vinin Lamanitët për të luftuar kundër tyre, u gëzuan në zemrat e tyre; dhe refuzuan të merrnin armët, pasi ishin kaq të zemëruar me kryegjykatësin, si edhe me njerëzit e lirisë, saqë nuk do të merrnin armët për të mbrojtur vendin e tyre.
- 14 Dhe ndodhi që kur Moroni e pa këtë gjë dhe pa gjithashtu se Lamanitët po hynin brenda kufijve të vendit, ai ishte jashtëzakonisht i zemëruar për shkak të kokëfortësisë së atyre njerëzve për të cilët kishte punuar me kaq shumë zell që t'i ruante; po, ai qe jashtëzakonisht i zemëruar; shpirti i tij ishte plot zemërim kundër tyre.

Now those who were in favor of kings were those of high birth, and they sought to be kings; and they were supported by those who sought power and authority over the people.

But behold, this was a critical time for such contentions to be among the people of Nephi; for behold, Amalickiah had again stirred up the hearts of the people of the Lamanites against the people of the Nephites, and he was gathering together soldiers from all parts of his land, and arming them, and preparing for war with all diligence; for he had sworn to drink the blood of Moroni.

But behold, we shall see that his promise which he made was rash; nevertheless, he did prepare himself and his armies to come to battle against the Nephites.

Now his armies were not so great as they had hitherto been, because of the many thousands who had been slain by the hand of the Nephites; but notwithstanding their great loss, Amalickiah had gathered together a wonderfully great army, insomuch that he feared not to come down to the land of Zarahemla.

Yea, even Amalickiah did himself come down, at the head of the Lamanites. And it was in the twenty and fifth year of the reign of the judges; and it was at the same time that they had begun to settle the affairs of their contentions concerning the chief judge, Pahoran.

And it came to pass that when the men who were called king-men had heard that the Lamanites were coming down to battle against them, they were glad in their hearts; and they refused to take up arms, for they were so wroth with the chief judge, and also with the people of liberty, that they would not take up arms to defend their country.

And it came to pass that when Moroni saw this, and also saw that the Lamanites were coming into the borders of the land, he was exceedingly wroth because of the stubbornness of those people whom he had labored with so much diligence to preserve; yea, he was exceedingly wroth; his soul was filled with anger against them.

- 15 Dhe ndodhi që ai i dërgoi guvernatorit të vendit një lutje, me zërin e popullit, duke dëshiruar që ta lexonte dhe t'i jepte atij (Moronit) autoritet, që t'i detyronte ata kundërshtarë të mbronin vendin e tyre ose t'i vriste.
- 16 Pasi ishte kujdesi i parë i tij për t'u dhënë fund atyre grindjeve dhe përçarjeve mes popullit; pasi vini re, ky kishte qenë deri atëherë një shkak i të gjithë shkatërrimit të tyre. Dhe ndodhi që u dha sipas zërit të popullit.
- 17 Dhe ndodhi që Moroni urdhëroi që ushtria e tij të shkonte kundër atyre njerëzve të mbretit, që të hiqnin kryelartësinë e tyre dhe madhësitinë e tyre dhe t'i rrafshonin me tokën, në qoftë se nuk merrnin armët që të përkrahnin çështjen e lirisë.
- 18 Dhe ndodhi që ushtritë marshuan kundër tyre; dhe ua hoqën kryelartësinë e tyre dhe madhësitinë e tyre, kaq sa, kur ngritën armët e luftës për të luftuar kundër ushtarëve të Moronit, ata u korrën dhe u rrafshuan me tokën.
- 19 Dhe ndodhi që qenë katër mijë prej atyre kundërshtarëve që u korrën nga shpata; dhe ata nga kryetarët e tyre që nuk u vranë në luftim, u morën dhe u futën në burg, pasi nuk kishte kohë në atë moment për gjyqet e tyre.
- 20 Dhe mbetja e atyre kundërshtarëve, pranoi më mirë flamurin e lirisë, sesa të korrej përdhe nga shpata dhe ata u detyruan të ngrinin titullin e lirisë mbi kullat e tyre dhe në qytetet e tyre dhe të merrnin armët për të mbrojtur vendin e tyre.
- 21 Dhe kështu, Moroni u dha fund këtyre njerëzve të mbretit, kështu që nuk kishte më ndonjë që të njëhej me emrin e njerëzve të mbretit; dhe kështu i dha fund kokëfortësisë dhe kryelartësisë së atyre njerëzve që thonin se kishin gjak fisnikësh; por ata u detyruan të bëheshin të përvuajtur, sikurse vëllezërit e tyre dhe të luftonin me guxim për lirinë e tyre nga robëria.

And it came to pass that he sent a petition, with the voice of the people, unto the governor of the land, desiring that he should read it, and give him (Moroni) power to compel those dissenters to defend their country or to put them to death.

For it was his first care to put an end to such contentions and dissensions among the people; for behold, this had been hitherto a cause of all their destruction. And it came to pass that it was granted according to the voice of the people.

And it came to pass that Moroni commanded that his army should go against those king-men, to pull down their pride and their nobility and level them with the earth, or they should take up arms and support the cause of liberty.

And it came to pass that the armies did march forth against them; and they did pull down their pride and their nobility, insomuch that as they did lift their weapons of war to fight against the men of Moroni they were hewn down and leveled to the earth.

And it came to pass that there were four thousand of those dissenters who were hewn down by the sword; and those of their leaders who were not slain in battle were taken and cast into prison, for there was no time for their trials at this period.

And the remainder of those dissenters, rather than be smitten down to the earth by the sword, yielded to the standard of liberty, and were compelled to hoist the title of liberty upon their towers, and in their cities, and to take up arms in defence of their country.

And thus Moroni put an end to those king-men, that there were not any known by the appellation of king-men; and thus he put an end to the stubbornness and the pride of those people who professed the blood of nobility; but they were brought down to humble themselves like unto their brethren, and to fight valiantly for their freedom from bondage.

- 22 Vini re, ndodhi që ndërsa Moroni po shtypte luftërat dhe grindjet mes popullit të tij, duke ia nënshtruar ato paqes dhe qytetërimit dhe duke bërë rregulla për përgatitje për luftë kundër Lamanitëve, vini re, Lamanitët kishin hyrë në tokën e Moronit që ishte në kufijtë gjatë bregdetit.
- 23 Dhe ndodhi që Nefitët nuk ishin mjaft të fortë në qytetin e Moronit; prandaj Amalikia i mundi duke vrarë shumë. Dhe ndodhi që Amalikia mori nën kontroll qytetin, po, mori nën kontroll të gjitha fortifikatat e tyre.
- 24 Dhe ata që ikën nga qyteti i Moronit, shkuan në qytetin e Nefihës; dhe gjithashtu njerëzit e qytetit të Lehit u mblodhën tok, bënë përgatitje dhe qenë gati për të pritur Lamanitët për luftë.
- 25 Por, ndodhi që Amalikia nuk lejoi që Lamanitët të shkonin kundër qytetit të Nefihës për të luftuar, por i mbajti gjatë bregdetit, duke lënë ushtarë në çdo qytet për t'i mbajtur dhe për t'i mbrojtur.
- 26 Dhe kështu ai shkoi, duke futur nën kontroll shumë qytete, qytetin Nefiha dhe qytetin Lehi dhe qytetin Morianton, dhe qytetin Omner, dhe qytetin Gid, dhe qytetin Mulek, të gjithë këta ishin në kufijtë lindorë gjatë bregdetit.
- 27 Dhe kështu Lamanitët morën me anë të dredhive të Amalikias dhe nga ushtarët e tyre të shumtë, kaq shumë qytete që ishin të gjitha të fortifikuara rëndë, sipas mënyrës së fortifikatave të Moronit; të gjithë prej të cilëve u bënë fortesa të Lamanitëve.
- 28 Dhe ndodhi që ata marshuan mbi kufijtë e vendit Begati, duke shpartalluar Nefitët para tyre dhe duke vrarë shumë.
- 29 Por, ndodhi që ata u gjetën përballë Teankumit i cili kishte vrarë Moriantonin dhe kishte ndaluar popullin e tij të ikte.
- 30 Dhe ndodhi që ai ndaloi gjithashtu Amalikian, ndërsa po marshonte me ushtrinë e tij të madhe, që të merrte në zotërim vendin Begati, si edhe vendin në veri.

Behold, it came to pass that while Moroni was thus breaking down the wars and contentions among his own people, and subjecting them to peace and civilization, and making regulations to prepare for war against the Lamanites, behold, the Lamanites had come into the land of Moroni, which was in the borders by the seashore.

And it came to pass that the Nephites were not sufficiently strong in the city of Moroni; therefore Amalickiah did drive them, slaying many. And it came to pass that Amalickiah took possession of the city, yea, possession of all their fortifications.

And those who fled out of the city of Moroni came to the city of Nephiah; and also the people of the city of Lehi gathered themselves together, and made preparations and were ready to receive the Lamanites to battle.

But it came to pass that Amalickiah would not suffer the Lamanites to go against the city of Nephiah to battle, but kept them down by the seashore, leaving men in every city to maintain and defend it.

And thus he went on, taking possession of many cities, the city of Nephiah, and the city of Lehi, and the city of Morianton, and the city of Omner, and the city of Gid, and the city of Mulek, all of which were on the east borders by the seashore.

And thus had the Lamanites obtained, by the cunning of Amalickiah, so many cities, by their numberless hosts, all of which were strongly fortified after the manner of the fortifications of Moroni; all of which afforded strongholds for the Lamanites.

And it came to pass that they marched to the borders of the land Bountiful, driving the Nephites before them and slaying many.

But it came to pass that they were met by Teancum, who had slain Morianton and had headed his people in his flight.

And it came to pass that he headed Amalickiah also, as he was marching forth with his numerous army that he might take possession of the land Bountiful, and also the land northward.

- 31 Por vini re, ai u gjend përballë një zhgënjimi, pasi u detyrua të zbrapseth nga Teankumi dhe ushtarët e tij, pasi ata ishin luftëtarë të mëdhenj; pasi çdo ushtar i Teankumit ua kalonte Lamanitëve si nga fuqia, ashtu dhe aftësia luftarake e tyre, kaq sa ata fituan epërsi mbi Lamanitët.
- 32 Dhe ndodhi që i sulmuan kaq shumë, sa që i vranë, madje derisa u bë errësirë. Dhe ndodhi që Teankumi dhe ushtarët e tij ngritën çadrat e tyre në kufijtë e vendit Begati; dhe Amalikia ngriti çadrat e tij në kufijtë e ranishtes në breg të detit dhe sipas kësaj mënyre, ata u zbrapsën.
- 33 Dhe ndodhi që kur ra nata, Teankumi dhe shërbëtori i tij u larguan vjedhurazi nëpër errësirë dhe shkuan në kampin e Amalickias; dhe vini re, ata i kishte mundur gjumi për shkak të lodhjes së madhe që u ishte shkaktuar nga mundimet dhe nga vapa e ditës.
- 34 Dhe ndodhi që Teankumi hyri vjedhurazi në çadrën e mbretit dhe i nguli një shtizë në zemër; dhe shkaktoi vdekjen e menjëhershme të mbretit, kështu që ai nuk i zgjoi shërbëtorët e tij.
- 35 Dhe u kthye përsëri fshehurazi në kampin e tij dhe vini re, ushtarët e tij ishin në gjumë dhe ai i zgjoi dhe u tregoi të gjitha gjërat që kishte bërë.
- 36 Dhe bëri që ushtritë e tij të qëndronin gati, në qoftë se Lamanitët do të zgjoheshin dhe do të vinin mbi ta.
- 37 Dhe kështu mbaroi viti i njëzetepesë i mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit; dhe kështu mbaruan ditët e Amalickias.

But behold he met with a disappointment by being repulsed by Teancum and his men, for they were great warriors; for every man of Teancum did exceed the Lamanites in their strength and in their skill of war, insomuch that they did gain advantage over the Lamanites.

And it came to pass that they did harass them, insomuch that they did slay them even until it was dark. And it came to pass that Teancum and his men did pitch their tents in the borders of the land Bountiful; and Amalickiah did pitch his tents in the borders on the beach by the seashore, and after this manner were they driven.

And it came to pass that when the night had come, Teancum and his servant stole forth and went out by night, and went into the camp of Amalickiah; and behold, sleep had overpowered them because of their much fatigue, which was caused by the labors and heat of the day.

And it came to pass that Teancum stole privily into the tent of the king, and put a javelin to his heart; and he did cause the death of the king immediately that he did not awake his servants.

And he returned again privily to his own camp, and behold, his men were asleep, and he awoke them and told them all the things that he had done.

And he caused that his armies should stand in readiness, lest the Lamanites had awakened and should come upon them.

And thus endeth the twenty and fifth year of the reign of the judges over the people of Nephi; and thus endeth the days of Amalickiah.

Alma 52

- 1 Dhe tani ndodhi në vitin e njëzetegjasthtë të mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit, vini re, kur Lamanitët u zgjuan mëngjesin e parë të muajit të parë, vini re, ata e gjetën Amalikian të vdekur në çadrën e tij; dhe ata panë gjithashtu se Teankumi ishte gati në atë ditë të luftonte kundër tyre.
- 2 Dhe tani, kur Lamanitët e panë këtë gjë, u frikësuan; dhe hoqën dorë nga vendimi që të marshonin për në tokën në veri dhe u tërhoqën me të gjithë ushtrinë e tyre në qytetin e Mulekut, dhe kërkuan mbrojtje në fortifikatat e tyre.
- 3 Dhe ndodhi që i vëllai i Amalikias u caktua mbret mbi popullin; dhe emri i tij ishte Amoron; kështu mbreti Amoron, vëllai i mbretit Amalikia, u caktua të mbretëronte në vend të tij.
- 4 Dhe ndodhi që ai urdhëroi që populli i tij duhej t'i mbante ato qytete që ata kishin marrë duke derdhur gjak; pasi ata nuk kishin marrë ndonjë qytet pa derdhur shumë gjak.
- 5 Dhe tani, Teankumi pa se Lamanitët ishin të vendosur t'i mbanin ato qytete që kishin marrë dhe ato pjesë të tokës që kishin marrë në zotërim; dhe gjithashtu duke parë numrin shumë të madh të tyre, Teankumi mendoi se nuk ishte e nevojshme që ai të përpiqej t'i sulmonte ata në fortesat e tyre.
- 6 Por, i mbajti ushtarët e tij rreth e përçark, sikur po bënte përgatitje për luftë; po, dhe në të vërtetë ai po përgatitej që të mbrohej prej tyre, duke ngritur mure rreth e përçark dhe duke përgatitur vende strehimi.
- 7 Dhe ndodhi që ai vazhdoi të përgatitej për luftë, derisa Moroni dërgoi një numër të madh ushtarësh për të përforcuar ushtrinë e tij.
- 8 Dhe Moroni i dërgoi gjithashtu urdhra që të mbante të gjithë të burgosurit që ranë në duart e tij; pasi meqë Lamanitët kishin marrë shumë të burgosur, ai duhej të mbante peng të gjithë të burgosurit e Lamanitëve, si shpërblesë për ata që kishin marrë Lamanitët.

Alma 52

And now, it came to pass in the twenty and sixth year of the reign of the judges over the people of Nephi, behold, when the Lamanites awoke on the first morning of the first month, behold, they found Amalickiah was dead in his own tent; and they also saw that Teancum was ready to give them battle on that day.

And now, when the Lamanites saw this they were affrighted; and they abandoned their design in marching into the land northward, and retreated with all their army into the city of Mulek, and sought protection in their fortifications.

And it came to pass that the brother of Amalickiah was appointed king over the people; and his name was Ammoron; thus king Ammoron, the brother of king Amalickiah, was appointed to reign in his stead.

And it came to pass that he did command that his people should maintain those cities, which they had taken by the shedding of blood; for they had not taken any cities save they had lost much blood.

And now, Teancum saw that the Lamanites were determined to maintain those cities which they had taken, and those parts of the land which they had obtained possession of; and also seeing the enormity of their number, Teancum thought it was not expedient that he should attempt to attack them in their forts.

But he kept his men round about, as if making preparations for war; yea, and truly he was preparing to defend himself against them, by casting up walls round about and preparing places of resort.

And it came to pass that he kept thus preparing for war until Moroni had sent a large number of men to strengthen his army.

And Moroni also sent orders unto him that he should retain all the prisoners who fell into his hands; for as the Lamanites had taken many prisoners, that he should retain all the prisoners of the Lamanites as a ransom for those whom the Lamanites had taken.

9 Dhe ai i dërgoi gjithashtu urdhra atij që të fortifikonte vendin Begati dhe të siguronte shtegun e ngushtë që të çonte në tokën në veri, pasi në qoftë se Lamanitët do të shtinin në dorë atë pikë, do të kishin fuqi t'i sulmonin nga çdo anë.

10 Dhe Moroni gjithashtu i dërgoi fjalë atij, duke dëshiruar prej tij të ruante me besnikëri atë pjesë të vendit dhe se ai do të kërkonte çdo mundësi për t'i dërrmuar Lamanitët në atë pjesë të vendit, aq sa të kishte fuqinë, që ai të mund të merrte ndoshta përsëri me strategji, ose me ndonjë mënyrë tjetër, ato qytete që ishin marrë prej duarve të tyre; dhe se ai do të fortifikonte dhe do të forconte gjithashtu qytetet rreth e përçark, që nuk kishin rënë në duart e Lamanitëve.

11 Dhe ai gjithashtu i tha: unë do të vija te ju, por vër re, Lamanitët janë mbi ne, në kufijtë e vendit pranë detit perëndimor; dhe vër re, unë po shkoj kundër tyre, prandaj nuk mund të vij te ju.

12 Tani, mbreti (Ammoron) që larguar nga toka e Zarahemlës dhe i kishte bërë të ditur mbretëreshës në lidhje me vdekjen e vëllait të tij dhe kishte mbledhur tok një numër të madh ushtarësh, dhe kishte marshuar kundër Nefitëve në kufijtë pranë detit perëndimor.

13 Dhe kështu po përpiquej të sulmonte Nefitët dhe të largonte një pjesë të forcave të tyre nga ajo pjesë e vendit, ndërsa i kishte urdhëruar ata që kishte lënë në kontroll të qyteteve që kishte marrë, që edhe ata të sulmonin Nefitët në kufijtë pranë detit lindor dhe të futnin nën kontroll sa më shumë toka të tyre që të mundnin, sipas fuqisë së ushtrive të tyre.

14 Dhe kështu, Nefitët ndodheshin në ato rrethana të rrezikshme në mbarim të vitit të njëzetegjashtë të mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit.

15 Por vini re, ndodhi që në vitin e njëzeteshtatë të mbretërimit të gjykatësve, që Teankumi, me urdhër të Moronit,—i cili kishte vendosur ushtri për të mbrojtur kufijtë jugorë dhe perëndimorë të vendit dhe kishte filluar marshimin në drejtim të tokës Begati, që të mund të ndihmonte Teankumin dhe ushtarët e tij për të rimarrë qytetet që kishin humbur—

And he also sent orders unto him that he should fortify the land Bountiful, and secure the narrow pass which led into the land northward, lest the Lamanites should obtain that point and should have power to harass them on every side.

And Moroni also sent unto him, desiring him that he would be faithful in maintaining that quarter of the land, and that he would seek every opportunity to scourge the Lamanites in that quarter, as much as was in his power, that perhaps he might take again by stratagem or some other way those cities which had been taken out of their hands; and that he also would fortify and strengthen the cities round about, which had not fallen into the hands of the Lamanites.

And he also said unto him, I would come unto you, but behold, the Lamanites are upon us in the borders of the land by the west sea; and behold, I go against them, therefore I cannot come unto you.

Now, the king (Ammoron) had departed out of the land of Zarahemla, and had made known unto the queen concerning the death of his brother, and had gathered together a large number of men, and had marched forth against the Nephites on the borders by the west sea.

And thus he was endeavoring to harass the Nephites, and to draw away a part of their forces to that part of the land, while he had commanded those whom he had left to possess the cities which he had taken, that they should also harass the Nephites on the borders by the east sea, and should take possession of their lands as much as it was in their power, according to the power of their armies.

And thus were the Nephites in those dangerous circumstances in the ending of the twenty and sixth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

But behold, it came to pass in the twenty and seventh year of the reign of the judges, that Teancum, by the command of Moroni—who had established armies to protect the south and the west borders of the land, and had begun his march towards the land Bountiful, that he might assist Teancum with his men in retaking the cities which they had lost—

- 16 Dhe ndodhi që Teankumi kishte marrë urdhër të bënte një sulm kundër qytetit të Mulekut dhe po të ishte e mundur, ta rimerrte atë.
- 17 Dhe ndodhi që Teankumi bëri përgatitje që të bënte një sulm kundër qytetit Mulek dhe të marshonte me ushtrinë e tij kundër Lamanitëve; por pa se ishte e pamundur t'i mposhtte ata, ndërsa ishin brenda fortifikatave të tyre; prandaj hoqi dorë nga plani i tij dhe u kthye përsëri në qytetin Begati, për të pritur ardhjen e Moronit, që të mund të merrte forcë për ushtrinë e tij.
- 18 Dhe ndodhi që Moroni arriti me ushtrinë e tij në tokën Begati, në mbarimin e vitit të njëzeteshtatë të mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit.
- 19 Dhe, në fillim të vitit të njëzetetë, Moroni dhe Teankumi dhe shumë prej kryekapitenëve mbajtën një këshill lufte—çfarë duhej të bënin për t'i nxjerrë Lamanitët së andejmi, që të luftonin kundër tyre; ose që në ndonjë mënyrë të mund t'i tërhiqnin përjashta fortesave të tyre, që të fitonin epërsi mbi ta dhe të pushtonin përsëri qytetin e Mulekut.
- 20 Dhe ndodhi që çuan të dërguar tek ushtritë e Lamanitëve, që mbronin qytetin e Mulekut, tek udhëheqësi i tyre, emri i të cilit ishte Jakob, duke dëshiruar që ai të dilte me ushtritë e tij që të ndesheshin me ta në rrafshinat mes dy qyteteve. Por vini re, Jakobi, që ishte një Zoramit, nuk dëgjoi të dilte me ushtrinë e tij që të ndeshej me ta në rrafshinat.
- 21 Dhe ndodhi që Moroni, ngaqë nuk kishte më shpresa se do të ndeshej me ta në fushë lufte, prandaj bëri një plan, që të mund të tërhiqte Lamanitët përjashta fortesave të tyre.
- 22 Prandaj, ai bëri që Teankumi të merrte një numër të vogël ushtarësh dhe të marshonte poshtë, afër bregdetit; dhe Moroni dhe ushtria e tij marshuan gjatë natës nëpër vendin e shkretë, në perëndim të qytetit Mulek; dhe kështu të nesërmen, kur rojat Lamanite zbuluan Teankumin, vrapuan t'i tregonin Jakobit, udhëheqësit të tyre.

And it came to pass that Teancum had received orders to make an attack upon the city of Mulek, and retake it if it were possible.

And it came to pass that Teancum made preparations to make an attack upon the city of Mulek, and march forth with his army against the Lamanites; but he saw that it was impossible that he could overpower them while they were in their fortifications; therefore he abandoned his designs and returned again to the city Bountiful, to wait for the coming of Moroni, that he might receive strength to his army.

And it came to pass that Moroni did arrive with his army at the land of Bountiful, in the latter end of the twenty and seventh year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And in the commencement of the twenty and eighth year, Moroni and Teancum and many of the chief captains held a council of war—what they should do to cause the Lamanites to come out against them to battle; or that they might by some means flatter them out of their strongholds, that they might gain advantage over them and take again the city of Mulek.

And it came to pass they sent embassies to the army of the Lamanites, which protected the city of Mulek, to their leader, whose name was Jacob, desiring him that he would come out with his armies to meet them upon the plains between the two cities. But behold, Jacob, who was a Zoramite, would not come out with his army to meet them upon the plains.

And it came to pass that Moroni, having no hopes of meeting them upon fair grounds, therefore, he resolved upon a plan that he might decoy the Lamanites out of their strongholds.

Therefore he caused that Teancum should take a small number of men and march down near the seashore; and Moroni and his army, by night, marched in the wilderness, on the west of the city Mulek; and thus, on the morrow, when the guards of the Lamanites had discovered Teancum, they ran and told it unto Jacob, their leader.

23 Dhe ndodhi që ushtritë e Lamanitëve marshuan përpara drejt Teankumit, duke menduar, për shkak të numrit të tyre, të mundnin Teankumin për shkak të numrit të vogël të ushtrisë së tij. Dhe kur Teankumi pa ushtritë e Lamanitëve duke dalë kundër tij, ai filloi të tërhiqej poshtë gjatë bregdetit, nga veriu.

24 Dhe ndodhi që kur Lamanitët panë se ai filloi të ikte, morën guxim dhe i ndoqën nga pas me fuqi. Dhe, ndërsa Teankumi po largonte Lamanitët që po e ndiqnin nga pas më kot, vini re, Moroni urdhëroi një pjesë të ushtrisë së tij që ishte me të, të marshonte drejt qytetit dhe ta vinte nën kontroll.

25 Dhe kështu vepruan dhe vranë të gjithë ata që ishin lënë për të mbrojtur qytetin, po, të gjithë ata që nuk deshën të dorëzonin armët e luftës.

26 Dhe kështu, Moroni mori nën kontroll qytetin Mulek me një pjesë të ushtrisë së tij, ndërsa ai marshoi me pjesën tjetër për t'u ndeshur me Lamanitët, kur të ktheheshin nga ndjekja e Teankumit.

27 Dhe ndodhi që Lamanitët ndoqën nga pas Teankumin derisa iu afruan qytetit Begati dhe atëherë u gjetën përballë Lehit dhe një ushtrie të vogël që ishte lënë të mbronte qytetin Begati.

28 Dhe tani, vini re, kur kryekapitenët e Lamanitëve panë Lehin me ushtrinë e tij duke shkuar kundër tyre, ata ia mbathën me shumë hutim nga frika se nuk do të mund të arrinin në qytetin e Mulekut para se Lehi t'i arrinte; meqë ishin lodhur për shkak të marshimit të tyre dhe ushtarët e Lehit ishin të freskët.

29 Tani Lamanitët nuk e dinin se Moroni ishte prapa tyre me ushtrinë e tij; dhe gjithçka që ata kishin frikë ishte Lehi dhe ushtarët e tij.

30 Tani Lehi nuk donte t'i arrinte derisa ata të ishin përballë Moronit dhe ushtrisë së tij.

31 Dhe ndodhi që, para se Lamanitët të ishin tërhequr shumë, u rrethuan nga Nefitët, nga ushtarët e Moronit nga një anë dhe nga ushtarët e Lehit nga tjetra, të gjithë prej të cilëve ishin të freskët dhe plot fuqi; kurse Lamanitët ishin të lodhur për shkak të marshimit të tyre të gjatë.

And it came to pass that the armies of the Lamanites did march forth against Teancum, supposing by their numbers to overpower Teancum because of the smallness of his numbers. And as Teancum saw the armies of the Lamanites coming out against him he began to retreat down by the seashore, northward.

And it came to pass that when the Lamanites saw that he began to flee, they took courage and pursued them with vigor. And while Teancum was thus leading away the Lamanites who were pursuing them in vain, behold, Moroni commanded that a part of his army who were with him should march forth into the city, and take possession of it.

And thus they did, and slew all those who had been left to protect the city, yea, all those who would not yield up their weapons of war.

And thus Moroni had obtained possession of the city Mulek with a part of his army, while he marched with the remainder to meet the Lamanites when they should return from the pursuit of Teancum.

And it came to pass that the Lamanites did pursue Teancum until they came near the city Bountiful, and then they were met by Lehi and a small army, which had been left to protect the city Bountiful.

And now behold, when the chief captains of the Lamanites had beheld Lehi with his army coming against them, they fled in much confusion, lest perhaps they should not obtain the city Mulek before Lehi should overtake them; for they were wearied because of their march, and the men of Lehi were fresh.

Now the Lamanites did not know that Moroni had been in their rear with his army; and all they feared was Lehi and his men.

Now Lehi was not desirous to overtake them till they should meet Moroni and his army.

And it came to pass that before the Lamanites had retreated far they were surrounded by the Nephites, by the men of Moroni on one hand, and the men of Lehi on the other, all of whom were fresh and full of strength; but the Lamanites were wearied because of their long march.

32 Dhe Moroni urdhëroi ushtarët e tij të binin mbi ta, derisa ata të dorëzonin armët e tyre të luftës.

33 Dhe ndodhi që Jakobi, duke qenë udhëheqësi i tyre dhe duke qenë gjithashtu një Zoramit dhe duke pasur shpirt të paepur, udhëhoqi Lamanitët përpara në luftë me furi të pashembullt kundër Moronit.

34 Moroni ishte në drejtimin e tij të marshimit, kështu që Jakobi ishte i vendosur t'i vriste ata dhe t'i priste atij udhën drejt qytetit të Mulekut. Por vini re, Moroni dhe ushtarët e tij ishin më të fuqishëm; prandaj nuk u dhanë para Lamanitëve.

35 Dhe ndodhi që të dyja palët luftuan me furi të pashembullt; dhe shumë u vranë nga të dyja anët; po, Moroni u plagos dhe Jakobi u vra.

36 Dhe Lehi nga prapa u ra me kaq furi me ushtarët e tij të fortë, sa Lamanitët nga pas dorëzuan armët e tyre të luftës; dhe të mbeturit e tyre, duke qenë të hutuar shumë, nuk dinin të iknin ose të luftonin.

37 Tani Moroni, duke parë hutimin e tyre, u tha atyre: Në qoftë se ju sillni këtu armët e luftës dhe i dorëzoni, vini re, ne nuk do ta derdhim më gjakun tuaj.

38 Dhe ndodhi që kur Lamanitët i dëgjuan këto fjalë, kryekapitenët e tyre, të gjithë ata që nuk ishin vranë, shkuan para dhe dorëzuan armët e tyre të luftës te këmbët e Moronit dhe gjithashtu urdhëruan ushtarët e tyre të bënë në njëjtën gjë.

39 Por vini re, pati shumë që nuk e bënë dhe ata që nuk dorëzuan shpatat e tyre, u kapën dhe u lidhën dhe iu morën armët e tyre të luftës, dhe u detyruan të marshonin me vëllezërit e tyre për në tokën Begati.

40 Dhe tani, numri i atyre që u morën robër qe shumë më i madh se numri i atyre që u vranë, po, më shumë se ata që u vranë nga të dyja palët.

And Moroni commanded his men that they should fall upon them until they had given up their weapons of war.

And it came to pass that Jacob, being their leader, being also a Zoramite, and having an unconquerable spirit, he led the Lamanites forth to battle with exceeding fury against Moroni.

Moroni being in their course of march, therefore Jacob was determined to slay them and cut his way through to the city of Mulek. But behold, Moroni and his men were more powerful; therefore they did not give way before the Lamanites.

And it came to pass that they fought on both hands with exceeding fury; and there were many slain on both sides; yea, and Moroni was wounded and Jacob was killed.

And Lehi pressed upon their rear with such fury with his strong men, that the Lamanites in the rear delivered up their weapons of war; and the remainder of them, being much confused, knew not whither to go or to strike.

Now Moroni seeing their confusion, he said unto them: If ye will bring forth your weapons of war and deliver them up, behold we will forbear shedding your blood.

And it came to pass that when the Lamanites had heard these words, their chief captains, all those who were not slain, came forth and threw down their weapons of war at the feet of Moroni, and also commanded their men that they should do the same.

But behold, there were many that would not; and those who would not deliver up their swords were taken and bound, and their weapons of war were taken from them, and they were compelled to march with their brethren forth into the land Bountiful.

And now the number of prisoners who were taken exceeded more than the number of those who had been slain, yea, more than those who had been slain on both sides.

Alma 53

- 1 Dhe ndodhi që ata vendosën roja për robërit Lamanitë të luftës dhe i detyruan të shkonin, dhe të varrosnin të vdekurit e tyre, po, dhe gjithashtu të vdekurit e Nefitëve që ishin vrarë; dhe Moroni caktoi ushtarë që t'i ruanin, ndërsa ata duhej të bënin punët e tyre.
- 2 Dhe Moroni shkoi me Lehin në qytetin e Mulekut dhe mori komandën e qytetit, dhe ia dha Lehit. Tani vini re, ky Lehi ishte njeriu që kishte qenë me Moronin në pjesën më të madhe të të gjitha luftimeve të tij; dhe ishte një njeri si Moroni dhe gëzoheshin të dinin se të dy kishin shpëtuar, po, ata e donin njëri-tjetrin dhe i gjithë populli i Nefit i donte.
- 3 Dhe ndodhi që pasi Lamanitët mbaruan së varrosuri të vdekurit e tyre, si dhe të vdekurit e Nefitëve, u dërguan përsëri në tokën Begati; dhe Teankumi, me anë të urdhrave të Moronit, i vuri të punonin për të filluar hapjen e një hendeku rreth e përçark vendit, ose qytetit Begati.
- 4 Dhe ai bëri që të ndërtonin një parapet prej trarësh në bregun e brendshëm të hendekut; dhe hodhën dhë nga hendeku kundër parapetit prej trarësh; dhe kështu i vunë Lamanitët në punë, derisa ata e rrethuan qytetin Begati me një mur të fortë trarësh dhe dheu rreth e përçark, me një lartësi njëjtë të madhe.
- 5 Dhe ky qytet u bë një fortesë shumë e fortë nga atëherë e tutje; dhe në këtë qytet ata ruajtën robërit Lamanitë të luftës; po, madje brenda një muri që i bënë ata ta ndërtonin me duart e tyre. Tani, Moroni që i detyruar t'i vinte Lamanitët në punë, pasi ishte më e lehtë t'i ruante ndërsa punonin; dhe ai dëshironte që të kishte të gjitha forcat e tij, kur të bënte një sulm mbi Lamanitët.
- 6 Dhe ndodhi që Moroni korri kështu fitore mbi një nga ushtritë më të mëdha të Lamanitëve dhe shtiu në dorë qytetin e Mulekut, që ishte një nga fortesat më të mëdha të Lamanitëve në tokën e Nefit; dhe kështu, ai ndërtoi edhe një fortesë për të mbajtur robërit e tij të luftës.

Alma 53

And it came to pass that they did set guards over the prisoners of the Lamanites, and did compel them to go forth and bury their dead, yea, and also the dead of the Nephites who were slain; and Moroni placed men over them to guard them while they should perform their labors.

And Moroni went to the city of Mulek with Lehi, and took command of the city and gave it unto Lehi. Now behold, this Lehi was a man who had been with Moroni in the more part of all his battles; and he was a man like unto Moroni, and they rejoiced in each other's safety; yea, they were beloved by each other, and also beloved by all the people of Nephi.

And it came to pass that after the Lamanites had finished burying their dead and also the dead of the Nephites, they were marched back into the land Bountiful; and Teancum, by the orders of Moroni, caused that they should commence laboring in digging a ditch round about the land, or the city, Bountiful.

And he caused that they should build a breastwork of timbers upon the inner bank of the ditch; and they cast up dirt out of the ditch against the breastwork of timbers; and thus they did cause the Lamanites to labor until they had encircled the city of Bountiful round about with a strong wall of timbers and earth, to an exceeding height.

And this city became an exceeding stronghold ever after; and in this city they did guard the prisoners of the Lamanites; yea, even within a wall which they had caused them to build with their own hands. Now Moroni was compelled to cause the Lamanites to labor, because it was easy to guard them while at their labor; and he desired all his forces when he should make an attack upon the Lamanites.

And it came to pass that Moroni had thus gained a victory over one of the greatest of the armies of the Lamanites, and had obtained possession of the city of Mulek, which was one of the strongest holds of the Lamanites in the land of Nephi; and thus he had also built a stronghold to retain his prisoners.

- 7 Dhe ndodhi që gjatë atij viti, ai nuk u përpoq që të luftonte kundër Lamanitëve, por vuri në punë njerëzit e tij në përgatitje për luftë, po, dhe ndërtoi fortifikata për t'u mbrojtur nga Lamanitët, po, dhe gjithashtu duke shpëtuar gratë e tyre dhe fëmijët e tyre nga uria dhe nga vuajtja dhe duke gjetur ushqim për ushtritë e tyre.
- 8 Dhe tani ndodhi që ushtritë e Lamanitëve, në detin perëndimor, në jug, gjatë mungesës së Moronit, për shkak të disa intrigave mes Nefitëve që shkaktuan përçarje mes tyre, kishin pasur ca fitore kundër Nefitëve, po, kaq sa kishin mundur të pushtonin një numër të qyteteve të tyre në atë pjesë të vendit.
- 9 Dhe kështu, për shkak të paudhësisë mes tyre, po, për shkak përçarjesh dhe intrigash mes tyre, u gjetën në rrethana shumë të rrezikshme.
- 10 Dhe tani vini re, kam diçka për të thënë në lidhje me popullin e Amonit, të cilët në fillim ishin Lamanitë; por nga Amoni dhe nga vëllezërit e tij, ose më mirë nga fuqia dhe nga fjala e Perëndisë, ata u kthyen në besim te Zoti; dhe u sollën në tokën e Zarahemlës dhe që atëherë e tutje u mbrojtën nga Nefitët.
- 11 Dhe për shkak të betimit të tyre, ata u penguan nga marrja e armëve kundër vëllezërve të tyre; pasi ishin betuar se nuk do të derdhnin kurrë më gjak; dhe në bazë të betimit të tyre do të kishin mbaruar; po, do të kishin pranuar të binin në duart e vëllezërve të tyre, po të mos ishte për mëshirën dhe për dashurinë e jashtëzakonshme që Amoni dhe vëllezërit e tij kishin pasur për ta.
- 12 Dhe, për këtë shkak, ata u sollën në tokën e Zarahemlës; dhe qenë gjithnjë nën mbrojtjen e Nefitëve.
- 13 Por ndodhi që kur ata panë rrezikun, si dhe mjerimet dhe pikëllimet e shumta që pësuan Nefitët për ta, u prekën nga mëshira dhe deshën të merrnin armët në mbrojtje të vendit të tyre.

And it came to pass that he did no more attempt a battle with the Lamanites in that year, but he did employ his men in preparing for war, yea, and in making fortifications to guard against the Lamanites, yea, and also delivering their women and their children from famine and affliction, and providing food for their armies.

And now it came to pass that the armies of the Lamanites, on the west sea, south, while in the absence of Moroni on account of some intrigue amongst the Nephites, which caused dissensions amongst them, had gained some ground over the Nephites, yea, insomuch that they had obtained possession of a number of their cities in that part of the land.

And thus because of iniquity amongst themselves, yea, because of dissensions and intrigue among themselves they were placed in the most dangerous circumstances.

And now behold, I have somewhat to say concerning the people of Ammon, who, in the beginning, were Lamanites; but by Ammon and his brethren, or rather by the power and word of God, they had been converted unto the Lord; and they had been brought down into the land of Zarahemla, and had ever since been protected by the Nephites.

And because of their oath they had been kept from taking up arms against their brethren; for they had taken an oath that they never would shed blood more; and according to their oath they would have perished; yea, they would have suffered themselves to have fallen into the hands of their brethren, had it not been for the pity and the exceeding love which Ammon and his brethren had had for them.

And for this cause they were brought down into the land of Zarahemla; and they ever had been protected by the Nephites.

But it came to pass that when they saw the danger, and the many afflictions and tribulations which the Nephites bore for them, they were moved with compassion and were desirous to take up arms in the defence of their country.

- 14 Por vini re, ndërsa ishin gati të merrnin armët e luftës, u mposhtën nga bindjet e Helamanit dhe të vëllezërve të tij, se po shkelnin betimin që kishin bërë.
- 15 Dhe Helamani kishte frikë se po ta bënin atë gjë, ata do të humbnin shpirtrat e tyre; prandaj, të gjithë ata që kishin hyrë në këtë besëlidhje, qenë të detyruar të shikonin sesi vëllezërit e tyre kalonin në ato pikëllime, në rrethanat e tyre të rrezikshme në atë kohë.
- 16 Por vini re, ndodhi që ata kishin shumë djem të cilët nuk kishin hyrë në besëlidhje, që ata të mos merrnin armët e luftës, që të mbronin veten nga armiqtë e tyre; prandaj, ata u mblodhën tok kësaj radhe, gjithë ata që kishin mundësi të mbanin armë dhe e quajtën veten Nefitë.
- 17 Dhe ata hynë në besëlidhje që të luftonin për lirinë e Nefitëve, po, që të mbronin vendin deri edhe me jetën e tyre; po, madje ata bënë besëlidhje se kurrë nuk do të hiqnin dorë nga liria e tyre, por do të luftonin në çdo rast për të mbrojtur Nefitët dhe veten nga robëria.
- 18 Tani vini re, ishin dy mijë nga këta djem të rinj që hynë në këtë besëlidhje dhe morën armët e tyre të luftës për të mbrojtur vendin e tyre.
- 19 Dhe tani vini re, sikurse ata nuk qenë kurrë deri atëherë një barrë për Nefitët, u bënë tani, në këtë periudhë kohe gjithashtu një ndihmë e madhe; pasi ata morën armët e tyre të luftës dhe deshën që Helamani të ishte udhëheqësi i tyre.
- 20 Dhe që të gjithë ishin djem të rinj dhe ishin jashtëzakonisht trima, për sa i përket guximit dhe gjithashtu fuqisë dhe energjisë; por vini re, kjo nuk ishte e gjitha—ata qenë njerëz të besuar në çdo kohë, në çdo gjë që u besohej.
- 21 Po, ata ishin njerëz që i përmbaheshin së vërtetës dhe njerëz seriozë të cilëve u ishte mësuar t'u bindeshin urdhërimeve të Perëndisë dhe të ecnin drejtësisht para tij.
- 22 Dhe tani, ndodhi që Helamani marshoi në krye të dy mijë ushtarëve të tij të rinj për të ndihmuar popullin në kufijtë e tokës së jugut, pranë detit perëndimor.

But behold, as they were about to take their weapons of war, they were overpowered by the persuasions of Helaman and his brethren, for they were about to break the oath which they had made.

And Helaman feared lest by so doing they should lose their souls; therefore all those who had entered into this covenant were compelled to behold their brethren wade through their afflictions, in their dangerous circumstances at this time.

But behold, it came to pass they had many sons, who had not entered into a covenant that they would not take their weapons of war to defend themselves against their enemies; therefore they did assemble themselves together at this time, as many as were able to take up arms, and they called themselves Nephites.

And they entered into a covenant to fight for the liberty of the Nephites, yea, to protect the land unto the laying down of their lives; yea, even they covenanted that they never would give up their liberty, but they would fight in all cases to protect the Nephites and themselves from bondage.

Now behold, there were two thousand of those young men, who entered into this covenant and took their weapons of war to defend their country.

And now behold, as they never had hitherto been a disadvantage to the Nephites, they became now at this period of time also a great support; for they took their weapons of war, and they would that Helaman should be their leader.

And they were all young men, and they were exceedingly valiant for courage, and also for strength and activity; but behold, this was not all—they were men who were true at all times in whatsoever thing they were entrusted.

Yea, they were men of truth and soberness, for they had been taught to keep the commandments of God and to walk uprightly before him.

And now it came to pass that Helaman did march at the head of his two thousand stripling soldiers, to the support of the people in the borders of the land on the south by the west sea.

23 Dhe kështu mbaroi viti i njëzetetetë i mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit.

And thus ended the twenty and eighth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Alma 54

- 1 Dhe tani ndodhi në fillim të vitit të njëzetën të gjykatësve që Amaroni i dërgoi fjalë Moronit se dëshironte të shkëmbente robërit e luftës.
- 2 Dhe ndodhi që Moroni u gëzua shumë nga kjo kërkesë, pasi dëshironte që të shkonin për popullin e tij furnizimet ushqimore që jepeshin për robërit Lamanitë; dhe ai gjithashtu i dëshironte njerëzit e tij për të përforcuar ushtrinë e tij.
- 3 Tani Lamanitët kishin marrë shumë gra dhe fëmijë dhe nuk kishte asnjë grua ose fëmijë, mes gjithë robërve të Moronit, ose nga robërit e luftës që Moroni kishte zënë; prandaj Moroni përdori një taktikë, që të merrte nga Lamanitët sa më shumë robër Nefitë që të ishte e mundur.
- 4 Prandaj, ai shkroi një letër dhe e dërgoi me anë të shërbëtorit të Amaronit, i njëjti njeri që i solli një letër Moronit. Tani, këto janë fjalët që ai i shkroi Amaronit, duke thënë:
- 5 Vër re, Amaron, të kam shkruar diçka në lidhje me këtë luftë që ti i ke shpallur popullit tim, ose më mirë që vëllai yt i shpalli atij dhe që ti ke vendosur gjithnjë ta vazhdosësh edhe pas vdekjes së tij.
- 6 Vër re, unë desha të të tregoj diçka në lidhje me drejtësinë e Perëndisë dhe mbi shpatën e zemërimit të tij të plotfuqishëm që qëndron mbi ty, në qoftë se nuk pendohesh dhe nuk tërheq ushtritë e tua brenda tokave tuaja, ose në tokën që ju zotëroni që është toka e Nefit.
- 7 Po, do t'i tregoja këto gjëra po të kishe aftësi t'i kuptoje ato; po, do të të tregoja në lidhje me atë ferr të tmerrshëm që pret të marrë vrasës të tillë, sikurse keni qenë ti dhe vëllai yt, në qoftë se ti nuk pendohesh dhe nuk heq dorë nga qëllimet e tua vrasëse dhe të kthehesh me ushtritë e tua në tokat tuaja.
- 8 Por, ashtu sikurse ti i ke hedhur poshtë një herë këto gjëra dhe luftove kundër popullit të Zotit, kështu madje unë pres se do të bësh përsëri.

Alma 54

And now it came to pass in the commencement of the twenty and ninth year of the judges, that Ammaron sent unto Moroni desiring that he would exchange prisoners.

And it came to pass that Moroni felt to rejoice exceedingly at this request, for he desired the provisions which were imparted for the support of the Lamanite prisoners for the support of his own people; and he also desired his own people for the strengthening of his army.

Now the Lamanites had taken many women and children, and there was not a woman nor a child among all the prisoners of Moroni, or the prisoners whom Moroni had taken; therefore Moroni resolved upon a stratagem to obtain as many prisoners of the Nephites from the Lamanites as it were possible.

Therefore he wrote an epistle, and sent it by the servant of Ammaron, the same who had brought an epistle to Moroni. Now these are the words which he wrote unto Ammaron, saying:

Behold, Ammaron, I have written unto you somewhat concerning this war which ye have waged against my people, or rather which thy brother hath waged against them, and which ye are still determined to carry on after his death.

Behold, I would tell you somewhat concerning the justice of God, and the sword of his almighty wrath, which doth hang over you except ye repent and withdraw your armies into your own lands, or the land of your possessions, which is the land of Nephi.

Yea, I would tell you these things if ye were capable of hearkening unto them; yea, I would tell you concerning that awful hell that awaits to receive such murderers as thou and thy brother have been, except ye repent and withdraw your murderous purposes, and return with your armies to your own lands.

But as ye have once rejected these things, and have fought against the people of the Lord, even so I may expect you will do it again.

- 9 Dhe tani vër re, ne jemi përgatitur të të presim; po, dhe në qoftë se nuk heq dorë nga qëllimet e tua, vër re, ti do të tërheqësh mbi vete zemërimin e atij Perëndie të cilin ti e ke flakur tej, madje deri në shkatërrimin tënd të plotë.
- 10 Por, sikurse Zoti jeton, ushtritë tona do të bien mbi ju, në qoftë se nuk tërhiqeni dhe ju shpejt do të vizitoheni me vdekje, pasi ne do të mbajmë qytetet tona dhe tokat tona; po, dhe do të mbajmë fenë tonë dhe çështjen e Perëndisë tonë.
- 11 Por vër re, më duket se po të flas më kot në lidhje me këto gjëra; ose pasi kam përshtypjen se ti je një fëmijë i ferrit; prandaj unë e mbyll letrën time duke të thënë se nuk do të shkëmbej robërit e luftës, vetëm me kusht që ti do të dorëzosh një burrë dhe bashkëshorten e tij dhe fëmijët e tij për një rob lufte; në rast se ti e bën këtë, unë do ta bëj shkëmbimin.
- 12 Dhe vër re, në qoftë se ti nuk e bën këtë, unë do të vij kundër teje me ushtritë e mia; po, madje do të armatos gratë e mia dhe fëmijët e mi dhe do të vij kundër teje dhe do të të ndjek pas, madje edhe në tokën tënde, që është toka e trashëgimit tonë të parë; po, dhe do të jetë gjak për gjak, po, jetë për jetë; dhe do të luftoj madje, derisa ti të shkatërrohesh nga faqja e dheut.
- 13 Vër re, unë jam në zemërimin tim dhe gjithashtu populli im; ti ke kërkuar të na vrasësh dhe ne kemi kërkuar vetëm të mbrohemi. Por, vër re, në qoftë se ti kërkon të na shkatërrosh edhe më shumë, ne do të kërkojmë t'ju shkatërrojmë; po, edhe ne do të kërkojmë tokën tonë, tokën e trashëgimit tonë të parë.
- 14 Tani po e mbyll letrën time. Unë jam Moroni; unë jam një udhëheqës i popullit të Nefitëve.
- 15 Tani ndodhi që kur Amaroni e mori këtë letër, u zemërua; dhe i shkroi një letër tjetër Moronit dhe këto janë fjalët që ai shkroi, duke thënë:
- 16 Unë jam Amaroni, mbret i Lamanitëve; jam vëllai i Amalikias, të cilin ju e vratë. Vini re, unë do të marr hak gjakun e tij nga ju, po, dhe do t'ju bie me ushtritë e mia, pasi nuk kam frikë nga kërcënimet tuaja.

And now behold, we are prepared to receive you; yea, and except you withdraw your purposes, behold, ye will pull down the wrath of that God whom you have rejected upon you, even to your utter destruction.

But, as the Lord liveth, our armies shall come upon you except ye withdraw, and ye shall soon be visited with death, for we will retain our cities and our lands; yea, and we will maintain our religion and the cause of our God.

But behold, it supposeth me that I talk to you concerning these things in vain; or it supposeth me that thou art a child of hell; therefore I will close my epistle by telling you that I will not exchange prisoners, save it be on conditions that ye will deliver up a man and his wife and his children, for one prisoner; if this be the case that ye will do it, I will exchange.

And behold, if ye do not this, I will come against you with my armies; yea, even I will arm my women and my children, and I will come against you, and I will follow you even into your own land, which is the land of our first inheritance; yea, and it shall be blood for blood, yea, life for life; and I will give you battle even until you are destroyed from off the face of the earth.

Behold, I am in my anger, and also my people; ye have sought to murder us, and we have only sought to defend ourselves. But behold, if ye seek to destroy us more we will seek to destroy you; yea, and we will seek our land, the land of our first inheritance.

Now I close my epistle. I am Moroni; I am a leader of the people of the Nephites.

Now it came to pass that Ammaron, when he had received this epistle, was angry; and he wrote another epistle unto Moroni, and these are the words which he wrote, saying:

I am Ammaron, the king of the Lamanites; I am the brother of Amalickiah whom ye have murdered. Behold, I will avenge his blood upon you, yea, and I will come upon you with my armies for I fear not your threatenings.

- 17 Pasi vini re, etërit tuaj mashtruan vëllezërit e tyre, aq sa ua morën të drejtën e tyre për qeverisje, kur në të vërtetë u takonte atyre.
- 18 Dhe tani vër re, në qoftë se ti dorëzon armët dhe u nënshtrohesh qeverisjes së atyre, të cilëve u takon qeveria me të drejtë, atëherë unë do të bëj që populli im të ulë armët dhe të mos bëjë më luftë.
- 19 Vër re, ti ke bërë shumë kërcënime kundër meje dhe popullit tim; por vër re, ne nuk kemi frikë nga kërcënimet e tua.
- 20 Megjithatë, unë do të pranoj të shkëmbejmë robërit e luftës sipas kërkesës suaj, me gëzim, që të mund të ruaj ushqimin për luftëtarët e mi; dhe ne do të bëjmë një luftë e cila do të jetë e përjetshme, ose me nënshttrimin e Nefitëve nën autoritetin tonë, ose me shfarosjen e tyre të përjetshme.
- 21 Dhe, për sa i përket atij Perëndie, të cilin ti thua se ne nuk e pranojmë, vër re, ne nuk dimë se ka një qenie të tillë; sikurse as ju; por në qoftë se ka një qenie të tillë, ne dimë vetëm se ai na krijoi ne, ashtu sikurse ju krijoi ju.
- 22 Dhe, në qoftë se është që ka një djall dhe një ferr, vër re, a nuk do të të çojë ty të banosh me vëllanë tim që ti ke vrrarë, për të cilin ti thua tërthorazi se ka vajtur në një vend të tillë? Por vër re, këto gjëra nuk kanë rëndësi.
- 23 Unë jam Amaroni, një pasardhës i Zoramit, të cilin etërit tuaj e detyruan dhe e nxorën nga Jeruzalemi.
- 24 Dhe vër re tani, unë jam një Lamanit i guximshëm; vër re, kjo luftë është bërë për t'u hakmarrë për padrejtësitë që iu bënë atyre dhe për të pasur dhe për të marrë të drejtat e tyre të qeverisjes; dhe po e mbyll letrën time drejtuar Moronit.

For behold, your fathers did wrong their brethren, insomuch that they did rob them of their right to the government when it rightly belonged unto them.

And now behold, if ye will lay down your arms, and subject yourselves to be governed by those to whom the government doth rightly belong, then will I cause that my people shall lay down their weapons and shall be at war no more.

Behold, ye have breathed out many threatenings against me and my people; but behold, we fear not your threatenings.

Nevertheless, I will grant to exchange prisoners according to your request, gladly, that I may preserve my food for my men of war; and we will wage a war which shall be eternal, either to the subjecting the Nephites to our authority or to their eternal extinction.

And as concerning that God whom ye say we have rejected, behold, we know not such a being; neither do ye; but if it so be that there is such a being, we know not but that he hath made us as well as you.

And if it so be that there is a devil and a hell, behold will he not send you there to dwell with my brother whom ye have murdered, whom ye have hinted that he hath gone to such a place? But behold these things matter not.

I am Ammoron, and a descendant of Zoram, whom your fathers pressed and brought out of Jerusalem.

And behold now, I am a bold Lamanite; behold, this war hath been waged to avenge their wrongs, and to maintain and to obtain their rights to the government; and I close my epistle to Moroni.

Alma 55

- 1 Tani ndodhi që kur Moroni e mori këtë letër u zemërua edhe më shumë, sepse e dinte se Amaroni kishte njohuri të plotë të mashtrimin të tij; po, ai e dinte se Amaroni e dinte se nuk ishte një çështje e drejtë që e kishte bërë atë të bënte luftë kundër popullit të Nefit.
- 2 Dhe tha: Vini re, unë nuk do të shkëmbej robërit e luftës me Amaronin, nëse ai nuk heq dorë nga qëllimi i tij, sikurse kam deklaruar në letrën time; pasi nuk do ta lejoj të ketë pushtet edhe më të madh sesa ka.
- 3 Vini re, unë e di vendin ku Lamanitët ruajnë njerëzit e mi që i kanë marrë robër; dhe pasi Amaroni nuk do të pranojë kërkesat e mia në letër, vini re, unë do t'i jap sipas fjalëve që i thashë; po, do të mbjell vdekje mes tyre, derisa të kërkojnë paqe.
- 4 Dhe tani ndodhi që kur Moroni tha këto fjalë, bëri që të kërkohej mes ushtarëve të tij, se ndoshta mund të gjendej mes tyre një njeri që të ishte pasardhës i Lamanit.
- 5 Dhe ndodhi që u gjet një, emri i të cilit ishte Laman; dhe ai ishte një nga shërbëtorët e mbretit që u vra nga Amalikia.
- 6 Tani, Moroni dërgoi Lamanin me një numër të vogël nga njerëzit e tij te rojat që ruanin Nefitët.
- 7 Tani, Nefitët ruheshin në qytetin e Gidit; prandaj Moroni caktoi Lamanin dhe dërgoi edhe një numër të vogël njerëzish me të.
- 8 Dhe kur qe natë, Lamani shkoi te rojat që ruanin Nefitët dhe vini re, ata e panë duke ardhur dhe i thirrën, por ai u tha: Mos kini frikë, vini re, unë jam një Lamanit. Vini re, ne ikëm nga Nefitët dhe ata po flenë; dhe vini re, ne u morëm verën dhe e sollëm me vete.
- 9 Tani, kur Lamanitët dëgjuan këto fjalë, e pritën me gëzim; dhe i thanë atij: Na jep ca prej verës suaj që ta pimë; ne gëzohemi që keni marrë verë me vete, pasi jemi të lodhur.

Alma 55

Now it came to pass that when Moroni had received this epistle he was more angry, because he knew that Ammoron had a perfect knowledge of his fraud; yea, he knew that Ammoron knew that it was not a just cause that had caused him to wage a war against the people of Nephi.

And he said: Behold, I will not exchange prisoners with Ammoron save he will withdraw his purpose, as I have stated in my epistle; for I will not grant unto him that he shall have any more power than what he hath got.

Behold, I know the place where the Lamanites do guard my people whom they have taken prisoners; and as Ammoron would not grant unto me mine epistle, behold, I will give unto him according to my words; yea, I will seek death among them until they shall sue for peace.

And now it came to pass that when Moroni had said these words, he caused that a search should be made among his men, that perhaps he might find a man who was a descendant of Laman among them.

And it came to pass that they found one, whose name was Laman; and he was one of the servants of the king who was murdered by Amalickiah.

Now Moroni caused that Laman and a small number of his men should go forth unto the guards who were over the Nephites.

Now the Nephites were guarded in the city of Gid; therefore Moroni appointed Laman and caused that a small number of men should go with him.

And when it was evening Laman went to the guards who were over the Nephites, and behold, they saw him coming and they hailed him; but he saith unto them: Fear not; behold, I am a Lamanite. Behold, we have escaped from the Nephites, and they sleep; and behold we have taken of their wine and brought with us.

Now when the Lamanites heard these words they received him with joy; and they said unto him: Give us of your wine, that we may drink; we are glad that ye have thus taken wine with you for we are weary.

10 Por Lamani u tha atyre: Ta mbajmë verën derisa të shkojmë të luftojmë kundër Nefitëve. Por, këto fjalë vetëm i bënë ata që të dëshironin edhe më shumë të pinin ca prej asaj vere;

11 Pasi ata thanë: Ne jemi të lodhur, prandaj të marrim ca verë dhe më vonë do të marrim edhe verë tjetër në racionet tona, që do të na forcojë të shkojmë kundër Nefitëve.

12 Dhe Lamani u tha atyre: Mund të bëni sipas dëshirave tuaja.

13 Dhe ndodhi që morën verë me shumicë; dhe u pëlqeu për nga shija, prandaj pinë edhe ca më shumë; dhe qe e fortë, pasi qe përgatitur ashtu me qëllim.

14 Dhe ndodhi që ata pinë dhe u gëzuan dhe dalëngadalë u dehën të gjithë.

15 Dhe tani, kur Lamani dhe ushtarët e tij panë se që të gjithë ishin dehur dhe ishin në gjumë të thellë, u kthyen te Moroni dhe i treguan të gjitha gjërat që kishin ndodhur.

16 Dhe tani kjo ishte sipas planit të Moronit. Dhe Moroni i kishte përgatitur njerëzit e tij me armë luftime; dhe shkoi në qytetin e Gidit, ndërsa Lamanitët ishin në një gjumë të thellë dhe të dehur dhe u hodhën armë luftime robërve të luftës, kaq sa të gjithë u armatosën.

17 Po, kështu Moroni armatosi të gjithë robërit, po, madje edhe gratë e tyre dhe të gjithë fëmijët e tyre që ishin në gjendje të përdornin armë luftime; dhe të gjitha këto gjëra u bënë në heshtjen më të madhe.

18 Por edhe sikur t'i kishin zgjuar Lamanitët, vini re, ata ishin të dehur dhe Nefitët mund t'i kishin vrarë.

19 Por, vini re, kjo nuk ishte dëshira e Moronit; ai nuk gëzohej në vrasje ose gjakderdhje, por gëzohej për shpëtimin e popullit të tij nga shkatërrimi; dhe për këtë shkak, ai nuk mund t'i vinte vetes një paudhësi e të binte mbi Lamanitët dhe t'i shkatërronte, ndërsa ishin të dehur.

20 Por, ai i kishte plotësuar dëshirat e tij; pasi ai armatosi ata robër Nefitë që gjendeshin brenda murit të qytetit dhe u dha atyre fuqi, që të shtinin në dorë ato pjesë që ishin brenda mureve.

But Laman said unto them: Let us keep of our wine till we go against the Nephites to battle. But this saying only made them more desirous to drink of the wine;

For, said they: We are weary, therefore let us take of the wine, and by and by we shall receive wine for our rations, which will strengthen us to go against the Nephites.

And Laman said unto them: You may do according to your desires.

And it came to pass that they did take of the wine freely; and it was pleasant to their taste, therefore they took of it more freely; and it was strong, having been prepared in its strength.

And it came to pass they did drink and were merry, and by and by they were all drunken.

And now when Laman and his men saw that they were all drunken, and were in a deep sleep, they returned to Moroni and told him all the things that had happened.

And now this was according to the design of Moroni. And Moroni had prepared his men with weapons of war; and he went to the city Gid, while the Lamanites were in a deep sleep and drunken, and cast in weapons of war unto the prisoners, inso-much that they were all armed;

Yea, even to their women, and all those of their children, as many as were able to use a weapon of war, when Moroni had armed all those prisoners; and all those things were done in a profound silence.

But had they awakened the Lamanites, behold they were drunken and the Nephites could have slain them.

But behold, this was not the desire of Moroni; he did not delight in murder or bloodshed, but he delighted in the saving of his people from destruction; and for this cause he might not bring upon him injustice, he would not fall upon the Lamanites and destroy them in their drunkenness.

But he had obtained his desires; for he had armed those prisoners of the Nephites who were within the wall of the city, and had given them power to gain possession of those parts which were within the walls.

21 Dhe atëherë bëri që ushtarët që ishin me të, të tërhiqeshin pak prej tyre dhe të rrethonin ushtritë e Lamanitëve.

22 Tani vini re, kjo gjë u bë gjatë natës, kështu që kur u zgjuan Lamanitët në mëngjes, panë se ishin të rrethuar nga Nefitët përjashta dhe se robërit përbrenda ishin të armatosur.

23 Dhe kështu, ata panë se Nefitët kishin fuqi mbi ta; dhe kuptuan në ato rrethana se nuk ishte e arsyeshme të luftonin kundër Nefitëve; prandaj kryekapitenët e tyre u kërkuan armët e tyre të luftës dhe i sollën dhe i lëshuan te këmbët e Nefitëve, duke u përgjëruar për mëshirë.

24 Tani vini re, kjo ishte dëshira e Moronit. Ai i bëri robër luftime dhe mori qytetin në dorë dhe bëri që të gjithë të burgosurit që ishin Nefitë të liroheshin; dhe ata u bashkuan me ushtrinë e Moronit dhe qenë një fuqi e madhe për ushtrinë e tij.

25 Dhe ndodhi që ai i vuri Lamanitët që i zuri robër luftime, të punonin për të përforcuar fortifikatat rreth e përçark qytetit të Gidit.

26 Dhe ndodhi që pasi fortifikoi qytetin e Gidit sipas dëshirave të tij, bëri që robërit të çoheshin në qytetin Begati; dhe ai e ruajti atë qytet gjithashtu me forca jashtëzakonisht të fuqishme.

27 Dhe ndodhi që ata megjithë tërë intrigat e Lamanitëve, mbajtën dhe mbrojtën gjithë robërit e luftës që zunë dhe mbajtën edhe gjithë tokën dhe përfitimin që ata kishin marrë.

28 Dhe ndodhi që Nefitët filluan përsëri të jenë fitimtarë dhe të rifitonin të drejtat e tyre dhe privilegjet e tyre.

29 Shumë herë u përpoqën Lamanitët t'i rrethonin natën, por në këto përpjekje ata humbën shumë robër luftime.

30 Dhe shumë herë ata u përpoqën t'u jepnin Nefitëve nga vera e tyre, që t'i shkatërronin me helm ose me dehje.

And then he caused the men who were with him to withdraw a pace from them, and surround the armies of the Lamanites.

Now behold this was done in the night-time, so that when the Lamanites awoke in the morning they beheld that they were surrounded by the Nephites without, and that their prisoners were armed within.

And thus they saw that the Nephites had power over them; and in these circumstances they found that it was not expedient that they should fight with the Nephites; therefore their chief captains demanded their weapons of war, and they brought them forth and cast them at the feet of the Nephites, pleading for mercy.

Now behold, this was the desire of Moroni. He took them prisoners of war, and took possession of the city, and caused that all the prisoners should be liberated, who were Nephites; and they did join the army of Moroni, and were a great strength to his army.

And it came to pass that he did cause the Lamanites, whom he had taken prisoners, that they should commence a labor in strengthening the fortifications round about the city Gid.

And it came to pass that when he had fortified the city Gid, according to his desires, he caused that his prisoners should be taken to the city Bountiful; and he also guarded that city with an exceedingly strong force.

And it came to pass that they did, notwithstanding all the intrigues of the Lamanites, keep and protect all the prisoners whom they had taken, and also maintain all the ground and the advantage which they had retaken.

And it came to pass that the Nephites began again to be victorious, and to reclaim their rights and their privileges.

Many times did the Lamanites attempt to encircle them about by night, but in these attempts they did lose many prisoners.

And many times did they attempt to administer of their wine to the Nephites, that they might destroy them with poison or with drunkenness.

- 31 Por vini re, Nefitët nuk qenë të ngadalshëm që të kujtonin Zotin, Perëndinë e tyre, në kohën e tyre të pikëllimit. Ata nuk mund të ziheshin në kurthet e tyre; po, ata nuk do të pinin nga vera e tyre, vetëm pasi t'u jepnin ca prej saj disa robërve Lamanitë.
- 32 Dhe ishin kështu të kujdesshëm, që të mos u jepej ndonjë helm atyre; pasi në qoftë se vera e tyre do të helmonte një Lamanit, do të helmonte gjithashtu edhe një Nefit; dhe kështu ata provuan të gjitha pijet e tyre alkoolike.
- 33 Dhe tani ndodhi që Moroni e pa të arsyeshme të bënte përgatitje që të sulmonte qytetin Morianton; pasi vini re, Lamanitët e kishin fortifikuar me krahët e tyre qytetin Morianton, derisa u bë një fortesë e jashtëzakonshme.
- 34 Dhe ata sillnin vazhdimisht forca të reja në atë qytet dhe gjithashtu pajisje të reja furnizimesh.
- 35 Dhe kështu mbaroi viti i njëzetënëntë i mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit.

But behold, the Nephites were not slow to remember the Lord their God in this their time of affliction. They could not be taken in their snares; yea, they would not partake of their wine, save they had first given to some of the Lamanite prisoners.

And they were thus cautious that no poison should be administered among them; for if their wine would poison a Lamanite it would also poison a Nephite; and thus they did try all their liquors.

And now it came to pass that it was expedient for Moroni to make preparations to attack the city Morianton; for behold, the Lamanites had, by their labors, fortified the city Morianton until it had become an exceeding stronghold.

And they were continually bringing new forces into that city, and also new supplies of provisions.

And thus ended the twenty and ninth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Alma 56

- 1 Dhe tani ndodhi që në fillim të vitit të tridhjetë të mbretërimit të gjykatësve, ditën e dytë të muajit të parë, Moroni mori një letër nga Helamani, duke i treguar gjendjen e popullit në atë pjesë të vendit.
- 2 Dhe këto janë fjalët që i shkroi, duke thënë: Vëllai im i dashur Moroni, si në Zotin ashtu dhe në vuajtjet e luftërave tona; vër re, vëllai im i dashur, kam diçka për të të thënë në lidhje me luftërat tona në këtë pjesë të vendit.
- 3 Vër re, dy mijë nga bijtë e atyre burrave, të cilët Amoni i solli nga toka e Nefit—tani ti e dije, se ata ishin pasardhës të Lamanit që ishte djali i madh i atit tonë Lehit;
- 4 Tani, nuk është nevoja që unë të të kujtoj në lidhje me traditat e tyre, ose me mosbesimin e tyre, pasi ti i di tanimë këto gjëra—
- 5 Prandaj më mjafton të të them se dy mijë prej këtyre të rinjve kanë marrë armët e tyre të luftës dhe deshën që unë të jem kryetari i tyre; dhe kemi ardhur këtu për të mbrojtur vendin tonë.
- 6 Dhe tani ti di edhe në lidhje me besëlidhjen që bënë etërit e tyre, se ata nuk do të merrnin armët e luftës kundër vëllezërve të tyre për të derdhur gjak.
- 7 Por në vitin e njëzetegjashtë, kur panë mjerimet tona dhe shqetësimet tona për ta, ata qenë gati të prishnin besëlidhjen që kishin bërë dhe të rroknin armët e tyre të luftës për mbrojtjen tonë.
- 8 Por, unë nuk do të lejoja që ata ta prishnin këtë besëlidhje që kishin bërë, duke menduar se Perëndia do të na forconte, aq sa nuk do të vuanim më, për shkak të respektimit të betimit që ata kishin bërë.
- 9 Por vër re, këtu ka një gjë, për të cilën ne mund të gëzohemi shumë. Pasi vër re, në vitin e njëzetegjashtë, unë, Helamani, marshova në krye të këtyre dy mijë djemve të rinj për në qytetin e Judesë, për të ndihmuar Antipusin të cilin ti e kishe caktuar udhëheqës të popullit të asaj pjese të vendit.

Alma 56

And now it came to pass in the commencement of the thirtieth year of the reign of the judges, on the second day in the first month, Moroni received an epistle from Helaman, stating the affairs of the people in that quarter of the land.

And these are the words which he wrote, saying: My dearly beloved brother, Moroni, as well in the Lord as in the tribulations of our warfare; behold, my beloved brother, I have somewhat to tell you concerning our warfare in this part of the land.

Behold, two thousand of the sons of those men whom Ammon brought down out of the land of Nephi—now ye have known that these were descendants of Laman, who was the eldest son of our father Lehi;

Now I need not rehearse unto you concerning their traditions or their unbelief, for thou knowest concerning all these things—

Therefore it sufficeth me that I tell you that two thousand of these young men have taken their weapons of war, and would that I should be their leader; and we have come forth to defend our country.

And now ye also know concerning the covenant which their fathers made, that they would not take up their weapons of war against their brethren to shed blood.

But in the twenty and sixth year, when they saw our afflictions and our tribulations for them, they were about to break the covenant which they had made and take up their weapons of war in our defence.

But I would not suffer them that they should break this covenant which they had made, supposing that God would strengthen us, insomuch that we should not suffer more because of the fulfilling the oath which they had taken.

But behold, here is one thing in which we may have great joy. For behold, in the twenty and sixth year, I, Helaman, did march at the head of these two thousand young men to the city of Judea, to assist Antipus, whom ye had appointed a leader over the people of that part of the land.

- 10 Dhe unë i bashkova dy mijë bijtë e mi (pasi ata janë të denjë të quhen bijtë e mi), me ushtrinë e Antipusit; ndihmë për të cilën Antipusi u gëzua jashtëzakonisht shumë, pasi vër re, ushtria e tij ishte pakësuar nga Lamanitët, meqë forcat e tyre kishin vrarë një numër të madh të ushtarëve tanë, gjë për të cilën duhet të mbajmë zi.
- 11 Megjithatë, ne mund ta ngushëllojmë veten në këtë pikë, meqë ata vdiqën për çështjen e vendit të tyre dhe të Perëndisë së tyre; po, dhe janë të lumtur.
- 12 Dhe Lamanitët kishin zënë edhe shumë robër lufte, të gjithë kryekapitenë, pasi asnjë tjetri nuk iu kursye jeta. Dhe ne mendojmë se ata janë tani në tokën e Nefit; është kështu, në qoftë se nuk i kanë vrarë.
- 13 Dhe tani, këto janë qytetet të cilat Lamanitët i morën në zotërim, duke derdhur gjakun e kaq shumë ushtarëve tanë trima;
- 14 Tokën e Mantit, ose qytetin e Mantit dhe qytetin e Zizromit dhe qytetin e Kumenit, dhe qytetin Antiparah.
- 15 Dhe këto janë qytetet që ata kishin pushtuar kur unë arrita në qytetin e Judesë; dhe gjeta Antipusit dhe ushtarët e tij duke punuar rëndë, me tërë fuqinë e tyre për të fortifikuar qytetin.
- 16 Po, dhe ishin dobësuar në trup e në shpirt, pasi kishin luftuar trimërisht gjatë ditës dhe kishin punuar rëndë gjatë natës, për të mbajtur qytetet e tyre; dhe kështu kishin pësuar vuajtje të mëdha të çdo lloji.
- 17 Dhe tani, kishin vendosur të dilnin fitues në atë vend, ose të vdisnin; prandaj, mund të mendosh lirisht se këto forca të vogla që solla me vete, po, ata djemtë e mi u dhanë atyre shpresë të madhe dhe shumë gëzim.
- 18 Dhe tani ndodhi që kur Lamanitët panë se Antipusi kishte marrë forca më të mëdha për ushtrinë e tij, ata qenë të detyruar me urdhër të Amoronit, që të mos shkonin kundër qytetit të Judesë, ose kundër nesh për të luftuar.
- 19 Dhe kështu, u favorizua nga Zoti; pasi, po të kishin ardhur mbi ne gjatë kësaj dobësisë sonë, ndoshta do të kishin mundur ta shkatërronin ushtrinë tonë të vogël; por kështu, ne shpëtua.

And I did join my two thousand sons, (for they are worthy to be called sons) to the army of Antipus, in which strength Antipus did rejoice exceedingly; for behold, his army had been reduced by the Lamanites because their forces had slain a vast number of our men, for which cause we have to mourn.

Nevertheless, we may console ourselves in this point, that they have died in the cause of their country and of their God, yea, and they are happy.

And the Lamanites had also retained many prisoners, all of whom are chief captains, for none other have they spared alive. And we suppose that they are now at this time in the land of Nephi; it is so if they are not slain.

And now these are the cities of which the Lamanites have obtained possession by the shedding of the blood of so many of our valiant men:

The land of Manti, or the city of Manti, and the city of Zeezrom, and the city of Cumeni, and the city of Antiparah.

And these are the cities which they possessed when I arrived at the city of Judea; and I found Antipus and his men toiling with their might to fortify the city.

Yea, and they were depressed in body as well as in spirit, for they had fought valiantly by day and toiled by night to maintain their cities; and thus they had suffered great afflictions of every kind.

And now they were determined to conquer in this place or die; therefore you may well suppose that this little force which I brought with me, yea, those sons of mine, gave them great hopes and much joy.

And now it came to pass that when the Lamanites saw that Antipus had received a greater strength to his army, they were compelled by the orders of Ammoron to not come against the city of Judea, or against us, to battle.

And thus were we favored of the Lord; for had they come upon us in this our weakness they might have perhaps destroyed our little army; but thus were we preserved.

20 Ata u urdhëruan nga Amaroni, që të mbanin ato qytete që kishin pushtuar. Dhe kështu mbaroi viti i njëzetegjashtë. Dhe në fillim të vitit të njëzeteshtatë, ne e kishim përgatitur qytetin tonë dhe veten tonë për mbrojtje.

21 Tani, ne dëshironim që Lamanitët të na binin; pasi nuk dëshironim që ne t'i sulmonim në fortesat e tyre.

22 Dhe ndodhi që ne kishim vënë spiunë rreth e përçark, për të vëzhguar lëvizjet e Lamanitëve, që të mos na kalonin natën ose ditën për të bërë një sulm kundër qyteteve tona të tjera që gjendeshin nga veriu.

23 Pasi ne e dinim që në ato qytete ata nuk ishin mjaft të fortë, që t'i përballonin ata; prandaj ne donim që po të kalonin pranë nesh, t'u binim nga pas; dhe kështu t'i sulmonim nga prapa, në të njëjtën kohë që ata të sulmoheshin nga përpara. Ne mendonim se mund t'i mundnim ata; por vini re, ne u zhgënjyem në këtë shpresën tonë.

24 Ata nuk guxuan të na kalonin pranë me tërë ushtrinë e tyre, as nuk guxuan të kalonin me një pjesë, duke u frikësuar se nuk do të ishin mjaft të fortë dhe do të humbnin.

25 As nuk guxuan të marshonin kundër qytetit të Zarahemlës; as nuk guxuan të kalonin matanë burimit të Sidonit, për në qytetin e Nefihës.

26 Dhe kështu, me forcat e tyre, kishin vendosur të mbanin ato qytete që kishin marrë.

27 Dhe tani ndodhi që në muajin e dytë të këtij viti, etërit e atyre dy mijë djemve të mi na sollën shumë furnizime.

28 Dhe gjithashtu, na dërguan dy mijë veta nga vendi Zarahemla. Dhe kështu, ne qemë dhjetë mijë veta gati, me ushqime për ta dhe gjithashtu për bashkëshortet e tyre dhe fëmijët e tyre.

29 Dhe Lamanitët, duke parë në këtë mënyrë që forcat tona po shtoheshin çdo ditë dhe furnizime me ushqime arrinin për mbështetjen tonë, filluan të tremben dhe filluan të sulmonin për të ndaluar, po të ishte e mundur, që ne të merrnim furnizime dhe forca.

They were commanded by Ammoron to maintain those cities which they had taken. And thus ended the twenty and sixth year. And in the commencement of the twenty and seventh year we had prepared our city and ourselves for defence.

Now we were desirous that the Lamanites should come upon us; for we were not desirous to make an attack upon them in their strongholds.

And it came to pass that we kept spies out round about, to watch the movements of the Lamanites, that they might not pass us by night nor by day to make an attack upon our other cities which were on the northward.

For we knew in those cities they were not sufficiently strong to meet them; therefore we were desirous, if they should pass by us, to fall upon them in their rear, and thus bring them up in the rear at the same time they were met in the front. We supposed that we could overpower them; but behold, we were disappointed in this our desire.

They durst not pass by us with their whole army, neither durst they with a part, lest they should not be sufficiently strong and they should fall.

Neither durst they march down against the city of Zarahemla; neither durst they cross the head of Sidon, over to the city of Nephihah.

And thus, with their forces, they were determined to maintain those cities which they had taken.

And now it came to pass in the second month of this year, there was brought unto us many provisions from the fathers of those my two thousand sons.

And also there were sent two thousand men unto us from the land of Zarahemla. And thus we were prepared with ten thousand men, and provisions for them, and also for their wives and their children.

And the Lamanites, thus seeing our forces increase daily, and provisions arrive for our support, they began to be fearful, and began to sally forth, if it were possible to put an end to our receiving provisions and strength.

30 Tani, kur pamë se Lamanitët filluan të lëviznin për këtë gjë, ne vendosëm të vinim në veprim një taktikë ndaj tyre; prandaj Antipusi urdhëroi që unë të marchoja me djemtë e mi të vegjël për në një qytet fqinjë, sikur po i çonim furnizime këtij qyteti fqinj.

31 Dhe ne duhej të marshonim pranë qytetit Antiparah, sikur po shkonim në një qytet më tutje, në kufi pranë bregdetit.

32 Dhe ndodhi që ne shkuam sikur të kishim furnizime për atë qytet.

33 Dhe ndodhi që Antipusi u nis edhe ai me një pjesë të ushtrisë së tij, duke lënë tepriçën të mbante qytetin. Por, ai nuk u nis para se të nisesha unë me ushtrinë time të vogël dhe të arrija afër qytetit Antiparah.

34 Dhe tani, në qytetin Antiparah ishte vendosur ushtria më e fortë e Lamanitëve; po, ushtria më e madhe në numër.

35 Dhe ndodhi që kur u njoftuan nga spiunët e tyre, ata erdhën me ushtrinë e tyre dhe marshuan kundër nesh.

36 Dhe ndodhi që ne ikëm nga ata në drejtim të veriut. Dhe kështu, ne tërhoqëm pas nesh ushtrinë më të fuqishme të Lamanitëve;

37 Po, madje mjaft larg, kaq sa, kur panë ushtrinë e Antipusit, që po i ndiqte nga pas me gjithë fuqinë e tyre, ata nuk u kthyen as djathtas as majtas, por vazhduan marshimin e tyre në vijë të drejtë pas nesh; dhe ne mendojmë se ishte qëllimi i tyre të na vrisnin para se Antipusi t'i arrinte ata dhe kështu që ata të mos mund të rrethoheshin nga njerëzit tanë.

38 Dhe tani Antipusi, duke parë rrezikun tonë, e shpejtoi marshimin e ushtrisë së tij. Por vër re, u bë natë; dhe ata nuk na arritën dot, as Antipusi nuk i arriti dot ata; prandaj ngritëm kampin për natën.

39 Dhe ndodhi që para agimit të mëngjesit, Lamanitët po na ndiqnin pas. Tani, ne nuk ishim mjaft të fortë që të luftonim kundër tyre; po, unë nuk do të lejoja që djemtë e mi të vegjël të binin në duart e tyre; prandaj ne vazhduam marshimin tonë dhe shkuam në vendin e shkretë.

Now when we saw that the Lamanites began to grow uneasy on this wise, we were desirous to bring a stratagem into effect upon them; therefore Antipus ordered that I should march forth with my little sons to a neighboring city, as if we were carrying provisions to a neighboring city.

And we were to march near the city of Antiparah, as if we were going to the city beyond, in the borders by the seashore.

And it came to pass that we did march forth, as if with our provisions, to go to that city.

And it came to pass that Antipus did march forth with a part of his army, leaving the remainder to maintain the city. But he did not march forth until I had gone forth with my little army, and came near the city Antiparah.

And now, in the city Antiparah were stationed the strongest army of the Lamanites; yea, the most numerous.

And it came to pass that when they had been informed by their spies, they came forth with their army and marched against us.

And it came to pass that we did flee before them, northward. And thus we did lead away the most powerful army of the Lamanites;

Yea, even to a considerable distance, insomuch that when they saw the army of Antipus pursuing them, with their might, they did not turn to the right nor to the left, but pursued their march in a straight course after us; and, as we suppose, it was their intent to slay us before Antipus should overtake them, and this that they might not be surrounded by our people.

And now Antipus, beholding our danger, did speed the march of his army. But behold, it was night; therefore they did not overtake us, neither did Antipus overtake them; therefore we did camp for the night.

And it came to pass that before the dawn of the morning, behold, the Lamanites were pursuing us. Now we were not sufficiently strong to contend with them; yea, I would not suffer that my little sons should fall into their hands; therefore we did continue our march, and we took our march into the wilderness.

40 Tani, ata nuk guxonin të ktheheshin as nga e djathta, as nga e majta, që të mos rrethoheshin; as unë nuk mund të kthehesha djathtas ose majtas, përndryshe, do të na arrinin dhe nuk ishim në gjendje t'u bënim ballë, por do të vriteshim dhe ata do të iknin; dhe kështu gjithë atë ditë ne ikëm nëpër vendin e shkretë, madje derisa ra nata.

41 Dhe ndodhi përsëri, që kur zbardhi drita, pamë Lamanitët pas nesh dhe ne ikëm me vrap para tyre.

42 Por, ndodhi që ata nuk na ndoqën pas për shumë kohë para se të ndalonin; dhe ishte në mëngjesin e ditës së tretë të muajit të shtatë.

43 Dhe tani, ne nuk e dimë në qoftë se u arritën nga Antipusi, por unë u thashë ushtarëve të mi: Vini re, ne nuk e dimë a kanë ndaluar me qëllim që ne t'u biem, kështu që të na kapin në kurth;

44 Prandaj, ç'thoni djemtë e mi, a do të shkoni për të luftuar kundër tyre?

45 Dhe tani unë të them, vëllai im i dashur Moroni, se unë nuk kam parë kurrë guxim kaq të madh, jo, jo mes të gjithë Nefitëve.

46 Pasi i kisha thirrur gjithmonë bijtë e mi, (meqë të gjithë ishin shumë të rinj), prandaj ata më thanë: Atë, vër re, Perëndia ynë është me ne dhe ai nuk do të lejojë që ne të biem; prandaj, le të shkojmë; ne nuk do të vrisnim vëllezërit tanë, në qoftë se do të na linin në paqe; prandaj të shkojmë, që ata të mos mposhtin ushtrinë e Antipusit.

47 Tani, ata nuk kishin luftuar kurrë, megjithatë nuk kishin frikë nga vdekja; dhe mendonin më shumë për lirinë e etërve të tyre, sesa për jetën e tyre; po, nënat u kishin mësuar se, në qoftë se nuk do të dyshonin, Perëndia do t'i shpëtonte.

48 Dhe më përsëritën fjalët e nënave të tyre, duke thënë: Ne nuk dyshojmë që nënat tona e dinin atë.

49 Dhe ndodhi që unë u ktheva me të dymijët e mi kundër atyre Lamanitëve që na kishin ndjekur pas. Dhe tani vër re, ushtritë e Antipusit i kishin arritur dhe kishte filluar një betejë e tmerrshme.

Now they durst not turn to the right nor to the left lest they should be surrounded; neither would I turn to the right nor to the left lest they should overtake me, and we could not stand against them, but be slain, and they would make their escape; and thus we did flee all that day into the wilderness, even until it was dark.

And it came to pass that again, when the light of the morning came we saw the Lamanites upon us, and we did flee before them.

But it came to pass that they did not pursue us far before they halted; and it was in the morning of the third day of the seventh month.

And now, whether they were overtaken by Antipus we knew not, but I said unto my men: Behold, we know not but they have halted for the purpose that we should come against them, that they might catch us in their snare;

Therefore what say ye, my sons, will ye go against them to battle?

And now I say unto you, my beloved brother Moroni, that never had I seen so great courage, nay, not amongst all the Nephites.

For as I had ever called them my sons (for they were all of them very young) even so they said unto me: Father, behold our God is with us, and he will not suffer that we should fall; then let us go forth; we would not slay our brethren if they would let us alone; therefore let us go, lest they should overpower the army of Antipus.

Now they never had fought, yet they did not fear death; and they did think more upon the liberty of their fathers than they did upon their lives; yea, they had been taught by their mothers, that if they did not doubt, God would deliver them.

And they rehearsed unto me the words of their mothers, saying: We do not doubt our mothers knew it.

And it came to pass that I did return with my two thousand against these Lamanites who had pursued us. And now behold, the armies of Antipus had overtaken them, and a terrible battle had commenced.

50 Ushtria e Antipusit, duke qenë e lodhur, për shkak të marshimit të tyre të gjatë brenda një hapësire kohe kaq të shkurtër, ishte gati të binte në duart e Lamanitëve; dhe po të mos isha kthyer me të dymijetë e mi, ata do t'ia kishin arritur qëllimit të tyre.

51 Pasi Antipusi dhe shumë prej udhëheqësve të tij kishin rënë nga shpata, për shkak të lodhjes së shkaktuar nga shpejtësia e marshimit të tyre—prandaj, ushtarët e Antipusit, duke qenë të hutuar nga rënia e udhëheqësve të tyre, filluan të humbnin para Lamanitëve.

52 Dhe ndodhi që Lamanitët morën zemër dhe filluan t'i ndiqnin nga pas; dhe kështu ishin Lamanitët duke i ndjekur me fuqi të madhe, kur Helamani u ra prapa krahëve me të dymijetë e tij dhe filloi t'i vriste kaq shumë, sa e gjithë ushtria e Lamanitëve u ndal dhe u kthye kundër Helamanit.

53 Tani, kur njerëzit e Antipusit panë se Lamanitët u kthyen pas, mblodhën së bashku ushtarët e tyre dhe u kthyen e u ranë përsëri Lamanitëve nga prapa.

54 Dhe tani ndodhi që ne, populli Nefit, njerëzit e Antipusit dhe unë me të dymijetë e mi, i rrethuan Lamanitët dhe i vramë; po, kaq shumë, sa u detyruan të dorëzonin armët e tyre të luftës dhe gjithashtu veten e tyre si robër lufte.

55 Dhe tani ndodhi që pasi na u dorëzuan neve, vër re, unë numërova ata djemtë e rinj që kishin luftuar me mua, duke pasur frikë se mos ishin vlarë shumë prej tyre.

56 Por, vër re, për gëzimim tim të madh, asnjë shpirt prej tyre nuk kishte rënë përdhe; po, dhe kishin luftuar si me fuqinë e Perëndisë, po, dhe nuk ishin parë kurrë më parë njerëz që të kishin luftuar me fuqi kaq të mrekullueshme; dhe me fuqi kaq të madhe ranë ata mbi Lamanitët, sa që i trembën dhe për këtë shkak Lamanitët u dorëzuan si robër lufte.

The army of Antipus being weary, because of their long march in so short a space of time, were about to fall into the hands of the Lamanites; and had I not returned with my two thousand they would have obtained their purpose.

For Antipus had fallen by the sword, and many of his leaders, because of their weariness, which was occasioned by the speed of their march—therefore the men of Antipus, being confused because of the fall of their leaders, began to give way before the Lamanites.

And it came to pass that the Lamanites took courage, and began to pursue them; and thus were the Lamanites pursuing them with great vigor when Helaman came upon their rear with his two thousand, and began to slay them exceedingly, insomuch that the whole army of the Lamanites halted and turned upon Helaman.

Now when the people of Antipus saw that the Lamanites had turned them about, they gathered together their men and came again upon the rear of the Lamanites.

And now it came to pass that we, the people of Nephi, the people of Antipus, and I with my two thousand, did surround the Lamanites, and did slay them; yea, insomuch that they were compelled to deliver up their weapons of war and also themselves as prisoners of war.

And now it came to pass that when they had surrendered themselves up unto us, behold, I numbered those young men who had fought with me, fearing lest there were many of them slain.

But behold, to my great joy, there had not one soul of them fallen to the earth; yea, and they had fought as if with the strength of God; yea, never were men known to have fought with such miraculous strength; and with such mighty power did they fall upon the Lamanites, that they did frighten them; and for this cause did the Lamanites deliver themselves up as prisoners of war.

Dhe meqë nuk kishim vend për robërit, që të mund t'i ruanim dhe t'i mbanim larg nga ushtritë e Lamanitëve, kështu që i dërguam në tokën e Zarahemlës dhe me ta një pjesë të atyre ushtarëve të Antipusit që nuk ishin vrarë; dhe të mbeturit i mora dhe i bashkova me të rinjtë e mi Amonitë; dhe morëm udhën për t'u kthyer në qytetin e Judesë.

And as we had no place for our prisoners, that we could guard them to keep them from the armies of the Lamanites, therefore we sent them to the land of Zarahemla, and a part of those men who were not slain of Antipus, with them; and the remainder I took and joined them to my stripling Ammonites, and took our march back to the city of Judea.

Alma 57

- 1 Dhe tani ndodhi që unë mora një letër nga Amoroni, mbreti, në të cilën thoshte se në qoftë se unë do t'i dorëzoja ata robër lufte që kishim zënë, ai do të na dorëzonte qytetin Antiparah.
- 2 Por, unë i dërgova një letër mbretit se ishim të sigurt që forcat tona ishin të mjaftueshme ta merrnin qytetin Antiparah me fuqinë tonë; dhe se duke dorëzuar robërit e luftës për atë qytet, do ta konsideronim për vete një gjë jo të urtë dhe se do t'i lironim robërit e luftës vetëm nëpërmjet një shkëmbimi.
- 3 Dhe Amoroni nuk e pranoi letrën time, meqë nuk donte të shkëmbente robër me robër lufte; prandaj ne filluam të bënim përgatitje për të shkuar kundër qytetit Antiparah.
- 4 Por banorët e qytetit Antiparah e braktisën qytetin dhe ikën në qytetet e tyre të tjera që kishin nën kontroll, për t'i fortifikuar; dhe kështu qyteti Antiparah ra në duart tona.
- 5 Dhe kështu mbaroi viti i njëzetetë i mbretërimit të gjykatësve.
- 6 Dhe ndodhi që në fillim të vitit të njëzetëntë, ne morëm një sasi furnizimesh, si dhe përforcime për ushtrinë tonë nga toka e Zarahemlës dhe nga toka rreth e përqark, për një numër prej gjashtë mijë ushtarësh dhe gjithashtu për gjashtëdhjetë djemtë e Amonitëve që erdhën për t'u bashkuar me vëllezërit e tyre, me grupin tim të vogël prej dy mijë vetash. Dhe tani vër re, ne ishim të fortë, po, dhe kishim gjithashtu mjaft furnizime që na u sollën.
- 7 Dhe ndodhi që ne kishim dëshirë të bënim luftë me ushtrinë që ishte vendosur të mbronte qytetin e Kumenit.
- 8 Dhe tani vër re, do të të tregoj se shpejt e plotësuam dëshirën tonë; po, me forcat tona të fuqishme, ose me një pjesë të forcave tona të fuqishme, rrethuam gjatë natës qytetin e Kumenit, pak para se ata të merrnin një sasi furnizimesh.

Alma 57

And now it came to pass that I received an epistle from Ammoron, the king, stating that if I would deliver up those prisoners of war whom we had taken that he would deliver up the city of Antiparah unto us.

But I sent an epistle unto the king, that we were sure our forces were sufficient to take the city of Antiparah by our force; and by delivering up the prisoners for that city we should suppose ourselves unwise, and that we would only deliver up our prisoners on exchange.

And Ammoron refused mine epistle, for he would not exchange prisoners; therefore we began to make preparations to go against the city of Antiparah.

But the people of Antiparah did leave the city, and fled to their other cities, which they had possession of, to fortify them; and thus the city of Antiparah fell into our hands.

And thus ended the twenty and eighth year of the reign of the judges.

And it came to pass that in the commencement of the twenty and ninth year, we received a supply of provisions, and also an addition to our army, from the land of Zarahemla, and from the land round about, to the number of six thousand men, besides sixty of the sons of the Ammonites who had come to join their brethren, my little band of two thousand. And now behold, we were strong, yea, and we had also plenty of provisions brought unto us.

And it came to pass that it was our desire to wage a battle with the army which was placed to protect the city Cumeni.

And now behold, I will show unto you that we soon accomplished our desire; yea, with our strong force, or with a part of our strong force, we did surround, by night, the city Cumeni, a little before they were to receive a supply of provisions.

- 9 Dhe ndodhi që fushuam rreth e përçark qytetit për shumë net; por flinim me shpata në dorë dhe nxorëm roja, që Lamanitët të mos na binin natën dhe të na vrisnin, gjë që ata u përpoqën ta bënin shumë herë, por çdo herë që u përpoqën, gjaku i tyre u derdh.
- 10 Më në fund arritën furnizimet e tyre dhe ishin gati të futeshin në qytet gjatë natës. Dhe ne, në vend që të ishim Lamanitë qemë Nefitë; prandaj i kapëm ata dhe furnizimet e tyre.
- 11 Dhe megjithëqë Lamanitëve iu prenë në këtë mënyrë furnizimet, ata qenë akoma të vendosur ta mbanin qytetin; prandaj u pa e nevojshme që t'i merrnim ato furnizime dhe t'i dërgonim në Jude dhe robërit tanë në tokën e Zarahemlës.
- 12 Dhe ndodhi që nuk kaluan shumë ditë para se Lamanitët të fillonin të humbnin çdo shpresë ndihme; prandaj e dorëzuan qytetin në duart tona; dhe kështu plotësuam qëllimet tona në marrjen e qytetit Kumeni.
- 13 Por, ndodhi që robërit tanë të luftës qenë kaq të shumtë, sa me gjithë numrin e madh që ishim, qemë të detyruar të përdornim gjithë trupat tona që t'i ruanim ose t'i vrisnim.
- 14 Pasi vër re, një numër i madh prej tyre përpiqeshin vazhdimisht të iknin dhe luftonin me gurë dhe me shkopinj ose me çfarëdo gjëje që të kishin mundësi të merrnin në dorë, kaq sa ne vramë mbi dy mijë prej tyre, pasi u dorëzuan dhe u bënë robër lufte.
- 15 Prandaj, u bë e nevojshme për ne që t'i jepnim fund jetës së tyre ose t'i çonim me shpatë në dorë deri në Zarahemla; dhe gjithashtu furnizimet tona ishin vetëm të mjaftueshme për njerëzit tanë, qoftë edhe pse kishim marrë nga Lamanitët.
- 16 Dhe tani, në ato rrethana kritike, u bë një çështje shumë serioze që të vendosej në lidhje me këta robër lufte; megjithatë, vendosëm t'i çonim në tokën e Zarahemlës; prandaj zgjodhëm një pjesë të ushtarëve tanë dhe u dhamë autoritet mbi robërit e luftës, që t'i çonin në Zarahemla.

And it came to pass that we did camp round about the city for many nights; but we did sleep upon our swords, and keep guards, that the Lamanites could not come upon us by night and slay us, which they attempted many times; but as many times as they attempted this their blood was spilt.

At length their provisions did arrive, and they were about to enter the city by night. And we, instead of being Lamanites, were Nephites; therefore, we did take them and their provisions.

And notwithstanding the Lamanites being cut off from their support after this manner, they were still determined to maintain the city; therefore it became expedient that we should take those provisions and send them to Judea, and our prisoners to the land of Zarahemla.

And it came to pass that not many days had passed away before the Lamanites began to lose all hopes of succor; therefore they yielded up the city unto our hands; and thus we had accomplished our designs in obtaining the city Cumeni.

But it came to pass that our prisoners were so numerous that, notwithstanding the enormity of our numbers, we were obliged to employ all our force to keep them, or to put them to death.

For behold, they would break out in great numbers, and would fight with stones, and with clubs, or whatsoever thing they could get into their hands, inasmuch that we did slay upwards of two thousand of them after they had surrendered themselves prisoners of war.

Therefore it became expedient for us, that we should put an end to their lives, or guard them, sword in hand, down to the land of Zarahemla; and also our provisions were not any more than sufficient for our own people, notwithstanding that which we had taken from the Lamanites.

And now, in those critical circumstances, it became a very serious matter to determine concerning these prisoners of war; nevertheless, we did resolve to send them down to the land of Zarahemla; therefore we selected a part of our men, and gave them charge over our prisoners to go down to the land of Zarahemla.

17 Por, ndodhi që të nesërmen ata u kthyen. Dhe tani vër re, ne nuk i pyetëm në lidhje me robërit e luftës pasi, vër re, Lamanitët na kishin rënë dhe ata u kthyen në kohë, që të na shpëtonin nga rënia në duart e tyre. Pasi vër re, Amaroni u kishte dërguar për ndihmë një sasi të re furnizimesh, si dhe një numër të madh ushtarësh.

18 Dhe ndodhi që ata ushtarë që i dërguam me robërit e luftës erdhën në kohë për t'i ndaluar, ndërsa ishin gati të na mposhtnin.

19 Por vër re, grupi im i vogël prej dy mijë e gjashtëdhjetë vetë luftoi me tërë fuqinë; po; ata ishin të vendosur përballë Lamanitëve dhe vranë të gjithë ata që u kundërshtuan.

20 Dhe ndërsa pjesa që mbeti e ushtrisë sonë ishte gati të tërhiqej përballë Lamanitëve, vër re, ata dy mijë e gjashtëdhjetë qenë të vendosur dhe të paepur.

21 Po, ata u bindën dhe u përpoqën të zbatonin çdo fjalë të urdhërit me përpikmëri; po, dhe madje u bë çdo gjë sipas besimit të tyre; dhe unë kujtova fjalët që ata më kishin thënë se nënat e tyre ua kishin mësuar.

22 Dhe tani vër re, qenë këta bijtë e mi dhe ata njerëzit që qenë zgjedhur të shoqëronin robërit e luftës, të cilëve u detyrohemi për këtë fitore të madhe; pasi qenë ata që i mundën Lamanitët; prandaj i shtynë deri në qytetin e Mantit.

23 Dhe ne mbajtëm qytetin tonë të Kumenit dhe nuk u shkatërruam të gjithë nga shpata; megjithëqë pësuam humbje të madhe.

24 Dhe ndodhi që pasi ikën Lamanitët, unë dhashë menjëherë urdhër që ushtarët e mi që ishin plagosur të veçoheshin nga të vdekurit dhe që plagët e tyre të mjekoheshin.

25 Dhe ndodhi që qenë dyqind nga dy mijë e gjashtëdhjetë, të cilëve u kishte rënë të fikët për shkak të humbjes së gjakut; megjithatë, sipas mirësisë së Perëndisë dhe për çudinë tonë të madhe dhe gëzimin e gjithë ushtrisë sonë, nuk pati asnjë shpirt prej tyre që të mbaronte; po, nuk pati asnjë shpirt mes tyre që të mos kishte marrë shumë plagë.

But it came to pass that on the morrow they did return. And now behold, we did not inquire of them concerning the prisoners; for behold, the Lamanites were upon us, and they returned in season to save us from falling into their hands. For behold, Ammoron had sent to their support a new supply of provisions and also a numerous army of men.

And it came to pass that those men whom we sent with the prisoners did arrive in season to check them, as they were about to overpower us.

But behold, my little band of two thousand and sixty fought most desperately; yea, they were firm before the Lamanites, and did administer death unto all those who opposed them.

And as the remainder of our army were about to give way before the Lamanites, behold, those two thousand and sixty were firm and undaunted.

Yea, and they did obey and observe to perform every word of command with exactness; yea, and even according to their faith it was done unto them; and I did remember the words which they said unto me that their mothers had taught them.

And now behold, it was these my sons, and those men who had been selected to convey the prisoners, to whom we owe this great victory; for it was they who did beat the Lamanites; therefore they were driven back to the city of Manti.

And we retained our city Cumeni, and were not all destroyed by the sword; nevertheless, we had suffered great loss.

And it came to pass that after the Lamanites had fled, I immediately gave orders that my men who had been wounded should be taken from among the dead, and caused that their wounds should be dressed.

And it came to pass that there were two hundred, out of my two thousand and sixty, who had fainted because of the loss of blood; nevertheless, according to the goodness of God, and to our great astonishment, and also the joy of our whole army, there was not one soul of them who did perish; yea, and neither was there one soul among them who had not received many wounds.

- 26 Dhe tani, shpëtimi i tyre ishte një habi për të gjithë ushtrinë tonë, po, që ata të shpëtonin ndërsa pati një mijë prej vëllezërve tanë që u vranë. Dhe ne, me të drejtë, ia detyrojmë këtë fuqisë mrekulluese të Perëndisë, për shkak të besimit të tyre të pamasë në atë që iu mësua të besojnë—se kishte një Perëndi të drejtë dhe se të gjithë ata që nuk dyshonin, do të ruheshin nga fuqia e tij mrekulluese.
- 27 Tani, ky ishte besimi i këtyre, për të cilët ju fola; ata janë të rinj dhe mendjet e tyre janë të vendosura dhe ata e vendosin përherë besimin e tyre në Perëndi.
- 28 Dhe tani ndodhi që pasi ne u kujdesëm në këtë mënyrë për të plagosurit tanë dhe varrosëm të vdekurit tanë dhe gjithashtu të vdekurit e Lamanitëve që qenë shumë, vër re, ne pyetëm Gidin në lidhje me robërit e luftës, që filluan t'i përcillnin për në tokën e Zarahemlës.
- 29 Tani, Gidi ishte kryekapiteni i grupit, i cili qe caktuar t'i ruante ata deri në atë vend.
- 30 Dhe tani, këto janë fjalët që më tha Gidi: Vër re, ne u nisëm me robërit tanë për të vajtur në tokën e Zarahemlës. Dhe ndodhi që u takuam me spiunët e ushtrive tona, të cilët qenë dërguar për të vëzhguar kampin e Lamanitëve.
- 31 Dhe ata na thirrën, duke thënë—Vini re, ushtritë Lamanite po marshojnë drejt qytetit Kumeni; dhe vini re, do të bien mbi ta, po, dhe do t'i shkatërrojnë njerëzit tanë.
- 32 Dhe ndodhi që robërit tanë të luftës dëgjuan thirrjet e tyre të cilat bënë që ata të merrnin zemër; dhe u ngritën në rebelim kundër nesh.
- 33 Dhe ndodhi që për shkak të rebelimit të tyre, ne bëmë që shpatat tona të binin mbi ta. Dhe ndodhi që ata u hodhën të gjithë së bashku mbi shpatat tona dhe kështu shumica e tyre u vranë dhe ata që mbetën mundën të çanin dhe ikën.
- 34 Dhe vër re, pasi ata ikën dhe ne nuk mund t'i zininim, u kthyem me shpejtësi në drejtim të qytetit Kumeni; dhe vër re, arritëm në kohë, që të ndihmonim vëllezërit tanë ta shpëtonim qytetin.

And now, their preservation was astonishing to our whole army, yea, that they should be spared while there was a thousand of our brethren who were slain. And we do justly ascribe it to the miraculous power of God, because of their exceeding faith in that which they had been taught to believe—that there was a just God, and whosoever did not doubt, that they should be preserved by his marvelous power.

Now this was the faith of these of whom I have spoken; they are young, and their minds are firm, and they do put their trust in God continually.

And now it came to pass that after we had thus taken care of our wounded men, and had buried our dead and also the dead of the Lamanites, who were many, behold, we did inquire of Gid concerning the prisoners whom they had started to go down to the land of Zarahemla with.

Now Gid was the chief captain over the band who was appointed to guard them down to the land.

And now, these are the words which Gid said unto me: Behold, we did start to go down to the land of Zarahemla with our prisoners. And it came to pass that we did meet the spies of our armies, who had been sent out to watch the camp of the Lamanites.

And they cried unto us, saying—Behold, the armies of the Lamanites are marching towards the city of Cumeni; and behold, they will fall upon them, yea, and will destroy our people.

And it came to pass that our prisoners did hear their cries, which caused them to take courage; and they did rise up in rebellion against us.

And it came to pass because of their rebellion we did cause that our swords should come upon them. And it came to pass that they did in a body run upon our swords, in the which, the greater number of them were slain; and the remainder of them broke through and fled from us.

And behold, when they had fled and we could not overtake them, we took our march with speed towards the city Cumeni; and behold, we did arrive in time that we might assist our brethren in preserving the city.

35 Dhe vër re, ne shpëtuam përsëri nga duart e armiqve tanë. Dhe i bekuar qoftë emri i Perëndisë tonë; pasi vër re, është ai që na ka shpëtuar; po, që ka bërë këtë gjë kaq të madhe për ne.

36 Tani ndodhi që kur unë, Helamani, i dëgjova këto fjalë të Gidit, u mbusha me gëzim të jashtëzakonshëm për shkak të mirësisë së Perëndisë që na shpëtoi, që të mos mbaronim të gjithë; po, dhe besoj që shpirtrat e atyre që u vranë, kanë hyrë në pushimin e Perëndisë së tyre.

And behold, we are again delivered out of the hands of our enemies. And blessed is the name of our God; for behold, it is he that has delivered us; yea, that has done this great thing for us.

Now it came to pass that when I, Helaman, had heard these words of Gid, I was filled with exceeding joy because of the goodness of God in preserving us, that we might not all perish; yea, and I trust that the souls of them who have been slain have entered into the rest of their God.

Alma 58

- 1 Dhe vër re, tani ndodhi që qëllimi tjetër që kishim ishte të merrnim qytetin Manti; por vër re, nuk kishte mënyrë sesi t'i nxirrnim ata nga qyteti me grupet tona të vogla. Pasi vër re, ata mbanin mend atë që u kishim bërë më parë; prandaj, nuk mund t'i nxirrnim përjashtë fortesave të tyre.
- 2 Dhe ishin aq më të shumtë se ushtria jonë, saqë nuk guxonim të shkonim dhe t'i sulmonim në fortesat e tyre.
- 3 Po, dhe u pa e nevojshme që forcat tona të punonin për mbajtjen e atyre pjesëve të vendit që kishim rivënë nën kontroll të pronave tona; prandaj u pa e arsyeshme që të pritnim, që të merrnim forca të tjera nga toka e Zarahemlës, si dhe një furnizim të ri ushqimesh.
- 4 Dhe ndodhi që unë i çova një të dërguar guvernatorit të vendit, për ta informuar në lidhje me punët e popullit tonë. Dhe ndodhi që po pritnim të merrnim furnizime dhe forca nga toka e Zarahemlës.
- 5 Por vër re, kjo nuk na sillte dobi shumë të madhe; pasi edhe Lamanitët po merrnin nga dita në ditë forca të mëdha si edhe shumë furnizime; dhe kështu ishin rrethanat në të cilat gjendeshim në atë periudhë kohe.
- 6 Dhe Lamanitët nga hera në herë dilnin e na sulmonin, duke menduar se me dredhi mund të na shkatërrojnë; megjithatë, ne nuk mund të luftonim kundër tyre, për shkak të vendmbrojtjeve të tyre dhe të fortesave të tyre.
- 7 Dhe ndodhi që ne pritëm në këto rrethana të vështira për hapësirën e shumë muajve, madje derisa po mbaronim nga nevoja e ushqimit.
- 8 Por, ndodhi që morëm ushqim, i cili u ruajt për ne nga një ushtri prej dy mijë ushtarësh, si përforcim tonin; dhe kjo qe e gjithë ndihma që morëm për të mbrojtur veten dhe vendin tonë, për të mos rënë në duart e armiqve tanë, po, për të luftuar një armik që ishte i panumërt.

Alma 58

And behold, now it came to pass that our next object was to obtain the city of Manti; but behold, there was no way that we could lead them out of the city by our small bands. For behold, they remembered that which we had hitherto done; therefore we could not decoy them away from their strongholds.

And they were so much more numerous than was our army that we durst not go forth and attack them in their strongholds.

Yea, and it became expedient that we should employ our men to the maintaining those parts of the land which we had regained of our possessions; therefore it became expedient that we should wait, that we might receive more strength from the land of Zarahemla and also a new supply of provisions.

And it came to pass that I thus did send an embassy to the governor of our land, to acquaint him concerning the affairs of our people. And it came to pass that we did wait to receive provisions and strength from the land of Zarahemla.

But behold, this did profit us but little; for the Lamanites were also receiving great strength from day to day, and also many provisions; and thus were our circumstances at this period of time.

And the Lamanites were sallying forth against us from time to time, resolving by stratagem to destroy us; nevertheless we could not come to battle with them, because of their retreats and their strongholds.

And it came to pass that we did wait in these difficult circumstances for the space of many months, even until we were about to perish for the want of food.

But it came to pass that we did receive food, which was guarded to us by an army of two thousand men to our assistance; and this is all the assistance which we did receive, to defend ourselves and our country from falling into the hands of our enemies, yea, to contend with an enemy which was innumerable.

- 9 Dhe tani, shkakun e këtyre vështirësive tona, ose shkakun pse nuk na dërguan më forca, nuk e dinim; prandaj qemë të pikëlluar si dhe plot frikë, që në ndonjë mënyrë, gjykimet e Perëndisë do të binin mbi vendin tonë, për të na përmbysur dhe për të na shkatërruar krejtësisht.
- 10 Prandaj ne ia derdhëm tërë shpirtrat tanë në lutje Perëndisë, që ai të na forconte dhe të na çlironte nga duart e armiqve tanë, po, dhe të na jepte gjithashtu fuqi që të mund të mbanim qytetet tona dhe tokat tona, si edhe pronat tona, për të mbajtur popullin tonë.
- 11 Po, dhe ndodhi që Zoti, Perëndia ynë, na vizitoi me sigurime se do të na shpëtonte; po, aq sa ai i qetësoi shpirtrat tanë dhe na dha besim të madh dhe na bëri të shpresojmë në të për çlirim tonë.
- 12 Dhe ne morëm zemër me forcën tonë të vogël që na erdhi dhe kishim caktuar me vendosmëri të mposhtnim armiqtë tanë dhe t'i mbanim tokat tona dhe zotërimet tona, dhe bashkëshortet tona, dhe fëmijët tanë, dhe çështjen e lirisë sonë.
- 13 Dhe kështu, u hodhëm me gjithë fuqinë tonë kundër Lamanitëve që ishin në qytetin e Manti; dhe ngritëm çadrat tona nga ana e vendit të shkretë që ishte pranë qytetit.
- 14 Dhe ndodhi që të nesërmen, kur Lamanitët panë se ishim në kufi të vendit të shkretë, që ishte pranë qytetit, dërguan spiunët e tyre rreth e përqark nesh, që të zbulonin numrin dhe fuqinë e ushtrisë sonë.
- 15 Dhe ndodhi që kur panë se ne nuk ishim të fortë për nga numri dhe duke pasur frikë se ne do t'u pritnim furnizimet, në qoftë se ata nuk do të dilnin dhe të luftonin kundër nesh dhe të na vritnin, dhe duke menduar se do të mund të na shkatërronin me lehtësi me ushtritë e shumta të tyre, prandaj filluan të bënin përgatitje të dilnin e të luftonin kundër nesh.
- 16 Dhe kur pamë se po bënin përgatitje që të dilnin kundër nesh, vër re, bëra që Gidi, me një numër të vogël ushtarësh të fshiheshin në vendin e shkretë dhe gjithashtu që Teomneri me një numër të vogël ushtarësh të fshiheshin edhe ata në vendin e shkretë.

And now the cause of these our embarrassments, or the cause why they did not send more strength unto us, we knew not; therefore we were grieved and also filled with fear, lest by any means the judgments of God should come upon our land, to our overthrow and utter destruction.

Therefore we did pour out our souls in prayer to God, that he would strengthen us and deliver us out of the hands of our enemies, yea, and also give us strength that we might retain our cities, and our lands, and our possessions, for the support of our people.

Yea, and it came to pass that the Lord our God did visit us with assurances that he would deliver us; yea, insomuch that he did speak peace to our souls, and did grant unto us great faith, and did cause us that we should hope for our deliverance in him.

And we did take courage with our small force which we had received, and were fixed with a determination to conquer our enemies, and to maintain our lands, and our possessions, and our wives, and our children, and the cause of our liberty.

And thus we did go forth with all our might against the Lamanites, who were in the city of Manti; and we did pitch our tents by the wilderness side, which was near to the city.

And it came to pass that on the morrow, that when the Lamanites saw that we were in the borders by the wilderness which was near the city, that they sent out their spies round about us that they might discover the number and the strength of our army.

And it came to pass that when they saw that we were not strong, according to our numbers, and fearing that we should cut them off from their support except they should come out to battle against us and kill us, and also supposing that they could easily destroy us with their numerous hosts, therefore they began to make preparations to come out against us to battle.

And when we saw that they were making preparations to come out against us, behold, I caused that Gid, with a small number of men, should secrete himself in the wilderness, and also that Teomner and a small number of men should secrete themselves also in the wilderness.

- 17 Tani, Gidi me ushtarët e tij ishin në të djathtë, kurse të tjerët në të majtë; dhe pasi u fshehën, vër re, unë qëndrova me pjesën e mbetur të ushtrisë sime, në të njëjtin vend ku ngritëm së pari çadrat tona, duke pritur që Lamanitët të dilnin për të luftuar.
- 18 Dhe ndodhi që Lamanitët dolën me ushtrinë e tyre të madhe kundër nesh. Dhe kur erdhën dhe ishin gati të binin mbi ne me shpata, bëra që ushtarët e mi, ata që ishin me mua, të tërhiqeshin në vendin e shkretë.
- 19 Dhe ndodhi që Lamanitët na ndoqën nga pas me shpejtësi të madhe, pasi kishin dëshirë të madhe të na arrinin që të mund të na vrisnin; prandaj na ndoqën në vendin e shkretë dhe kaluam afër, mes Gidit dhe Teomnerit, në mënyrë të tillë që ata nuk u zbuluan nga Lamanitët.
- 20 Dhe ndodhi që kur Lamanitët mbaruan së kaluari andej ose kur kaloi ushtria, Gidi dhe Teomneri u ngritën nga vendet e tyre të fshehta dhe u prenë udhën spiunëve të Lamanitëve, për t'i penguar të ktheheshin në qytet.
- 21 Dhe ndodhi që kur ua prenë udhën, ata vrapuan për në qytet dhe ranë mbi rojat që ishin lënë të ruanin qytetin, aq sa i shkatërruan dhe morën zotërimin e qytetit.
- 22 Tani, kjo u bë sepse Lamanitët kishin lënë tërë ushtrinë, me përjashtim të vetëm ca rojave, të tërhiqeshin larg prej andej në vendin e shkretë.
- 23 Dhe ndodhi që Gidi dhe Teomneri vunë në këtë mënyrë nën kontroll fortifikimet e tyre. Dhe ndodhi që ne morëm drejtimin tonë për në tokën e Zarahemlës, pasi udhëtua shumë në vendin e shkretë.
- 24 Dhe kur Lamanitët panë se po shkonin në drejtim të tokës së Zarahemlës, patën jashtëzakonisht shumë frikë, se mos ishte përgatitur një plan që do t'i shpinte për në shkatërrim; prandaj filluan të tërhiqen në vendin e shkretë përsëri, po, madje nëpër të njëjtën udhë, nëpër të cilën kishin ardhur.

Now Gid and his men were on the right and the others on the left; and when they had thus secreted themselves, behold, I remained, with the remainder of my army, in that same place where we had first pitched our tents against the time that the Lamanites should come out to battle.

And it came to pass that the Lamanites did come out with their numerous army against us. And when they had come and were about to fall upon us with the sword, I caused that my men, those who were with me, should retreat into the wilderness.

And it came to pass that the Lamanites did follow after us with great speed, for they were exceedingly desirous to overtake us that they might slay us; therefore they did follow us into the wilderness; and we did pass by in the midst of Gid and Teomner, inso-much that they were not discovered by the Lamanites.

And it came to pass that when the Lamanites had passed by, or when the army had passed by, Gid and Teomner did rise up from their secret places, and did cut off the spies of the Lamanites that they should not return to the city.

And it came to pass that when they had cut them off, they ran to the city and fell upon the guards who were left to guard the city, insomuch that they did destroy them and did take possession of the city.

Now this was done because the Lamanites did suffer their whole army, save a few guards only, to be led away into the wilderness.

And it came to pass that Gid and Teomner by this means had obtained possession of their strongholds. And it came to pass that we took our course, after having traveled much in the wilderness towards the land of Zarahemla.

And when the Lamanites saw that they were marching towards the land of Zarahemla, they were exceedingly afraid, lest there was a plan laid to lead them on to destruction; therefore they began to retreat into the wilderness again, yea, even back by the same way which they had come.

25 Dhe vini re, ishte natë dhe ata ngritën çadrat e tyre, pasi kryekapitenët e Lamanitëve mendonin se Nefitët ishin lodhur nga marshimi i tyre; dhe duke besuar se kishin dëbuar tërë ushtrinë e tyre, prandaj, nuk e vranë mendjen në lidhje me qytetin e Mantit.

26 Tani ndodhi që kur u bë natë, unë nuk i lashë ushtarët e mi të flenë, por të marshonin përpara nëpër një rrugë tjetër në drejtim të tokës së Mantit.

27 Dhe për shkak të këtij marshimi gjatë natës, vër re, të nesërmen ne i kishim tejkaluar Lamanitët, aq sa arritëm para tyre në qytetin e Mantit.

28 Dhe kështu ndodhi që nëpërmjet kësaj strategjie, ne shtimë në dorë qytetin e Mantit pa gjakderdhje.

29 Dhe ndodhi që kur ushtritë e Lamanitëve arritën afër qytetit dhe panë se ne ishim gati t'i pritnim, ata u çuditën jashtëzakonisht shumë dhe i mbuloi një frikë kaq e madhe, saqë ia mbathën në vendin e shkretë.

30 Po, dhe ndodhi që ushtritë e Lamanitëve ikën nga e gjithë kjo pjesë e vendit. Por, vër re, ata morën me vete shumë gra dhe fëmijë.

31 Dhe të gjitha ato qytete, të cilat qenë marrë nga Lamanitët, që të gjitha janë tani, në këtë periudhë kohe, në zotërimin tonë; dhe etërit tanë dhe gratë tona dhe fëmijët tanë po kthehen në shtëpitë e tyre, që të gjithë me përjashtim të atyre që u morën robër dhe që Lamanitët i morën me vete.

32 Por vër re, ushtritë tona janë të vogla, që të mbajnë një numër kaq të madh qytetesh dhe pronash kaq të mëdha.

33 Por vër re, ne besojmë në Perëndinë tonë që na dha fitoren mbi ato toka, kaq sa ne morëm ato qytete dhe ato toka, që ishin tonat.

34 Tani, ne nuk e dimë shkakun pse qeveria nuk na jep më shumë forca; as ata ushtarë që erdhën te ne nuk e dinë pse nuk kemi marrë forca më të shumta.

And behold, it was night and they did pitch their tents, for the chief captains of the Lamanites had supposed that the Nephites were weary because of their march; and supposing that they had driven their whole army therefore they took no thought concerning the city of Manti.

Now it came to pass that when it was night, I caused that my men should not sleep, but that they should march forward by another way towards the land of Manti.

And because of this our march in the night-time, behold, on the morrow we were beyond the Lamanites, insomuch that we did arrive before them at the city of Manti.

And thus it came to pass, that by this stratagem we did take possession of the city of Manti without the shedding of blood.

And it came to pass that when the armies of the Lamanites did arrive near the city, and saw that we were prepared to meet them, they were astonished exceedingly and struck with great fear, insomuch that they did flee into the wilderness.

Yea, and it came to pass that the armies of the Lamanites did flee out of all this quarter of the land. But behold, they have carried with them many women and children out of the land.

And those cities which had been taken by the Lamanites, all of them are at this period of time in our possession; and our fathers and our women and our children are returning to their homes, all save it be those who have been taken prisoners and carried off by the Lamanites.

But behold, our armies are small to maintain so great a number of cities and so great possessions.

But behold, we trust in our God who has given us victory over those lands, insomuch that we have obtained those cities and those lands, which were our own.

Now we do not know the cause that the government does not grant us more strength; neither do those men who came up unto us know why we have not received greater strength.

35 Vër re, ne nuk e dimë, por ndoshta nuk keni pasur sukses dhe keni tërhequr forca në atë pjesë të vendit; në qoftë se është kështu, nuk dëshirojmë të mërmërisim.

36 Dhe në qoftë se nuk është kështu, vër re, kemi frikë se ka ndonjë fraksion në qeveri, që nuk na dërgon më njerëz në ndihmë; pasi e dimë se ka më shumë në numër, sesa ata që na dërguan.

37 Por vër re, nuk ka rëndësi—ne besojmë se Perëndia do të na çlirojë, me gjithë dobësinë e ushtrive tona, po, dhe do të na çlirojë nga duart e armiqve tanë.

38 Vër re, ky është viti i njëzetënëntë, pothuaj mbarimi i tij dhe ne zotërojmë tokat tona; dhe Lamanitët kanë ikur për në tokën e Nefit.

39 Dhe ata bijtë e popullit të Amonit, për të cilët kam folur me kaq admirim, janë me mua në qytetin Manti; dhe Zoti i ka përkrahur, po dhe i ka mbrojtur që të mos bien nga shpata, kaq madje, sa asnjë shpirt prej tyre nuk është vvarë.

40 Por vër re, ata kanë marrë shumë plagë, megjithatë ata qëndrojnë të vendosur në atë liri me të cilën Perëndia i bëri të lirë; dhe janë të zellshëm që të kujtojnë Zotin, Perëndinë e tyre, nga dita në ditë; po, përpiqen të zbatojnë ligjet e tij dhe gjykimet e tij dhe urdhërimet e tij përherë; dhe besimi i tyre është i fortë në profecitë në lidhje me atë që do të vijë.

41 Dhe tani, vëllai im i dashur, Moroni, dhëntë Zoti, Perëndia ynë i cili na shpëtoi dhe na çliroi, që të të mbajë përherë në praninë e tij; po, dhe ta preferojë gjithnjë këtë popull, madje që të kesh sukses për të zotëruar përsëri të gjitha pronat që na u morën nga Lamanitët, që ishin për jetesën tonë. Dhe tani, vër re, unë po e mbyll letrën time. Unë jam Helamani, biri i Almës.

Behold, we do not know but what ye are unsuccessful, and ye have drawn away the forces into that quarter of the land; if so, we do not desire to murmur.

And if it is not so, behold, we fear that there is some faction in the government, that they do not send more men to our assistance; for we know that they are more numerous than that which they have sent.

But, behold, it mattereth not—we trust God will deliver us, notwithstanding the weakness of our armies, yea, and deliver us out of the hands of our enemies.

Behold, this is the twenty and ninth year, in the latter end, and we are in the possession of our lands; and the Lamanites have fled to the land of Nephi.

And those sons of the people of Ammon, of whom I have so highly spoken, are with me in the city of Manti; and the Lord has supported them, yea, and kept them from falling by the sword, insomuch that even one soul has not been slain.

But behold, they have received many wounds; nevertheless they stand fast in that liberty wherewith God has made them free; and they are strict to remember the Lord their God from day to day; yea, they do observe to keep his statutes, and his judgments, and his commandments continually; and their faith is strong in the prophecies concerning that which is to come.

And now, my beloved brother, Moroni, may the Lord our God, who has redeemed us and made us free, keep you continually in his presence; yea, and may he favor this people, even that ye may have success in obtaining the possession of all that which the Lamanites have taken from us, which was for our support. And now, behold, I close mine epistle. I am Helaman, the son of Alma.

Alma 59

- 1 Tani ndodhi që në vitin e tridhjetë të mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit, pasi Moroni mori dhe lexoi letrën e Helamanit, që jashtëzakonisht i gëzuar për shkak të mirëqenies, po, të suksesit të madh që Helamani kishte pasur në marrjen përsëri nën kontroll të atyre tokave që patën humbur.
- 2 Po, dhe ai ia bëri atë të ditur të gjithë popullit, në gjithë vendin rreth e përqark asaj toke ku ishte ai, kështu që edhe ata të mund të gëzoheshin.
- 3 Dhe ndodhi që ai i dërgoi menjëherë një letër Pahoranit, ku i shfaqte dëshirën që të mblidheshin njerëz të tjerë për të përforcuar Helamanin, ose ushtritë e Helamanit, kështu që ai të mund të mbante me lehtësi atë pjesë të vendit që ai në mënyrë kaq të mrekullueshme kishte qenë në gjendje ta rifitonte.
- 4 Dhe ndodhi që kur Moroni dërgoi këtë letër në Zarahemla, ai filloi përsëri të bënte një plan që të mund të fuste nën kontroll pjesën e mbetur të atyre zotërimeve dhe qyteteve që Lamanitët kishin marrë prej tyre.
- 5 Dhe ndodhi që ndërsa Moroni po bënte përgatitje për të luftuar kundër Lamanitëve, vini re, populli i Nefihës, ku ishin strehuar banorët nga qyteti Moroni dhe nga qyteti Lehi, dhe nga qyteti Morianton, u sulmua nga Lamanitët.
- 6 Po, madje edhe ata që ishin detyruar të iknin nga toka e Mantit dhe nga toka rreth e përqark, kishin ardhur aty dhe ishin bashkuar me Lamanitët në këtë pjesë të vendit.
- 7 Dhe kështu, duke qenë jashtëzakonisht të shumtë në numër, po, dhe ditë për ditë merrnin forca të tjera, me urdhër të Amoronit, ata sulmuan kundër banorëve të Nefihës dhe filluan t'i vrisnin duke bërë kërdrinë.
- 8 Dhe ushtritë e tyre ishin kaq të mëdha në numër, saqë pjesa e mbetur e banorëve të Nefihës qenë të detyruar të iknin para tyre; dhe erdhën madje dhe u bashkuan me ushtrinë e Moronit.

Alma 59

Now it came to pass in the thirtieth year of the reign of the judges over the people of Nephi, after Moroni had received and had read Helaman's epistle, he was exceedingly rejoiced because of the welfare, yea, the exceeding success which Helaman had had, in obtaining those lands which were lost.

Yea, and he did make it known unto all his people, in all the land round about in that part where he was, that they might rejoice also.

And it came to pass that he immediately sent an epistle to Pahoran, desiring that he should cause men to be gathered together to strengthen Helaman, or the armies of Helaman, insomuch that he might with ease maintain that part of the land which he had been so miraculously prospered in regaining.

And it came to pass when Moroni had sent this epistle to the land of Zarahemla, he began again to lay a plan that he might obtain the remainder of those possessions and cities which the Lamanites had taken from them.

And it came to pass that while Moroni was thus making preparations to go against the Lamanites to battle, behold, the people of Nephiah, who were gathered together from the city of Moroni and the city of Lehi and the city of Morianton, were attacked by the Lamanites.

Yea, even those who had been compelled to flee from the land of Manti, and from the land round about, had come over and joined the Lamanites in this part of the land.

And thus being exceedingly numerous, yea, and receiving strength from day to day, by the command of Ammoron they came forth against the people of Nephiah, and they did begin to slay them with an exceedingly great slaughter.

And their armies were so numerous that the remainder of the people of Nephiah were obliged to flee before them; and they came even and joined the army of Moroni.

9 Dhe tani, Moroni kishte menduar se do të mund të dërgonte ushtarë në qytetin e Nefihës, për të ndihmuar në mbajtjen e atij qyteti nga populli i tij, pasi e dinte se ishte më e lehtë të mbahej që të mos binte në duart e Lamanitëve, sesa ta merrnin rishtas prej tyre, kështu mendoi se do të mund ta mbanin atë qytet me lehtësi.

10 Prandaj, ai mbajti të gjitha forcat e tij për të mbrojtur ato vende që kishte pushtuar.

11 Dhe tani, kur Moroni pa se qyteti Nefiha u mor, ai qe jashtëzakonisht i pikëlluar për shkak të ligësisë së njerëzve dhe filloi të dyshonte se mos ata do të binin në duart e vëllezërve të tyre.

12 Tani, kështu mendonin edhe të gjithë kryekapitenët e tij. Ata dyshonin dhe gjithashtu çuditeshin për shkak të ligësisë së popullit dhe kjo për shkak të suksesit të Lamanitëve mbi ta.

13 Dhe ndodhi që Moroni u zemërua me qeverinë, për shkak të mospërfilljes në lidhje me lirinë e vendit të tyre.

And now as Moroni had supposed that there should be men sent to the city of Nephihah, to the assistance of the people to maintain that city, and knowing that it was easier to keep the city from falling into the hands of the Lamanites than to retake it from them, he supposed that they would easily maintain that city.

Therefore he retained all his force to maintain those places which he had recovered.

And now, when Moroni saw that the city of Nephihah was lost he was exceedingly sorrowful, and began to doubt, because of the wickedness of the people, whether they should not fall into the hands of their brethren.

Now this was the case with all his chief captains. They doubted and marveled also because of the wickedness of the people, and this because of the success of the Lamanites over them.

And it came to pass that Moroni was angry with the government, because of their indifference concerning the freedom of their country.

Alma 60

- 1 Dhe ndodhi që ai i shkroi përsëri guvernatorit të vendit, që ishte Pahorani dhe këto janë fjalët që i shkroi, duke thënë: Vër re, këtë letrën time po ia drejtoj Pahoranit, në qytetin e Zarahemlës, i cili është kryegjykatës dhe guvernator i vendit dhe gjithashtu i të gjithë atyre që janë zgjedhur nga ky popull, që të qeverisin dhe të mbarështojnë punët e kësaj lufte.
- 2 Pasi vini re, unë kam diçka për t'u thënë për t'i dënuar; pasi vini re, ju vetë e dini se ju jeni të ngarkuar që të mbliidhni njerëz dhe t'i armatosni me shpata dhe me kordha dhe me gjithfarë armësh të çdo lloji dhe t'i çoni kundër Lamanitëve, nga cilado pjesë e vendit tonë që ata të vijnë.
- 3 Dhe tani vini re, po ju them se unë vetë dhe gjithashtu njerëzit e mi, ashtu dhe Helamani dhe njerëzit e tij, kemi pësuar vuajtje jashtëzakonisht të mëdha; po, madje uri, etje dhe lodhje dhe gjithfarë mjerimesh të çdo lloji.
- 4 Por vini re, po të mos kishte gjë tjetër nuk do të mërmëritnim, as nuk do të ankoheshim.
- 5 Por vini re, e madhe ka qenë kërdua mes popullit tonë; po, mijëra prej tyre kanë rënë nga shpata, ndërsa mund të kishte qenë ndryshe, po t'u kishit dhënë ushtrive tona forca të mjaftueshme dhe ndihma për to. Po, e madhe ka qenë mospërfillja juaj për ne.
- 6 Dhe tani vini re, ne dëshirojmë të dimë shkakun e kësaj mospërfilljeje jashtëzakonisht të madhe; po, ne dëshirojmë të dimë shkakun e gjendjes së moskokëçarjes suaj.
- 7 A mendoni se mund të uleni në fronet tuaja në një gjendje të shkujdesur shtangësie, ndërsa armiqtë tuaj po përhapin vdekje përreth jush? Po, ndërsa ata po vrasin me mijëra prej vëllezërve tuaj—
- 8 Po, madje ata që janë mbështetur te ju për mbrojtje, po, që ju kanë vënë në një gjendje që mund t'i kishit mbrojtur, po, ju mund t'u kishit dërguar ushtri për t'i përforcuar dhe të kishit shpëtuar me mijëra prej tyre, që të mos binin nga shpata.

Alma 60

And it came to pass that he wrote again to the governor of the land, who was Pahoran, and these are the words which he wrote, saying: Behold, I direct mine epistle to Pahoran, in the city of Zarahemla, who is the chief judge and the governor over the land, and also to all those who have been chosen by this people to govern and manage the affairs of this war.

For behold, I have somewhat to say unto them by the way of condemnation; for behold, ye yourselves know that ye have been appointed to gather together men, and arm them with swords, and with cimeters, and all manner of weapons of war of every kind, and send forth against the Lamanites, in whatsoever parts they should come into our land.

And now behold, I say unto you that myself, and also my men, and also Helaman and his men, have suffered exceedingly great sufferings; yea, even hunger, thirst, and fatigue, and all manner of afflictions of every kind.

But behold, were this all we had suffered we would not murmur nor complain.

But behold, great has been the slaughter among our people; yea, thousands have fallen by the sword, while it might have otherwise been if ye had rendered unto our armies sufficient strength and succor for them. Yea, great has been your neglect towards us.

And now behold, we desire to know the cause of this exceedingly great neglect; yea, we desire to know the cause of your thoughtless state.

Can you think to sit upon your thrones in a state of thoughtless stupor, while your enemies are spreading the work of death around you? Yea, while they are murdering thousands of your brethren—

Yea, even they who have looked up to you for protection, yea, have placed you in a situation that ye might have succored them, yea, ye might have sent armies unto them, to have strengthened them, and have saved thousands of them from falling by the sword.

- 9 Por vini re, kjo nuk është e gjitha—ju ua keni mbajtur furnizimet ushqimore atyre kaq shumë, sa shumë kanë luftuar dhe kanë dhënë jetën për shkak të dëshirave të tyre të mëdha që ata kishin për mirëqenien e këtij populli; po, dhe këtë e kanë bërë kur ishin gati të mbaronin nga uria, për shkak të moskokëçarjes suaj jashtëzakonisht të madhe ndaj tyre.
- 10 Dhe tani, vëllezërit e mi të dashur—pasi duhet të ishit të dashur; po, dhe ju duhet të ishit më të zellshëm për mirëqenien dhe për lirinë e këtij populli; por vini re, ju nuk i keni përfillur ata, aq sa gjaku i mijërave do të bjerë mbi kokat tuaja për hakmarrje; po, pasi dihen nga Perëndia të gjitha thirrjet e tyre dhe të gjitha vuajtjet e tyre—
- 11 Vini re, a mund të mendoni se mund të uleni në fronet tuaja dhe për shkak të mirësisë së madhe të Perëndisë të mos bëni asgjë dhe ai do t'ju shpëtojë? Vini re, në qoftë se keni menduar këtë, ju keni menduar më kot.
- 12 A mos mendoni se kaq shumë prej vëllezërve tuaj janë vrarë për shkak të ligësisë së tyre? Unë po ju them, në qoftë se keni menduar këtë, ju keni menduar më kot; pasi po ju them, ka shumë që kanë rënë nga shpata; dhe vini re, është për dënimin tuaj;
- 13 Pasi Zoti lejon që të drejtët të vriten, që drejtësia dhe gjykimi i tij të bien mbi të ligjtë; prandaj, ju nuk duhet të mendoni se të drejtët kanë humbur, sepse janë vrarë; por vini re, ata hyjnë në prehjen e Zotit, Perëndisë së tyre.
- 14 Dhe tani vini re, unë po ju them juve se kam shumë frikë se gjykimet e Perëndisë do të bien mbi këtë popull, për shkak të plogështisë së madhe të tij, po, madje të plogështisë së qeverisë sonë dhe të moskokëçarjes së tyre jashtëzakonisht të madhe ndaj vëllezërve të tyre, po, ndaj atyre që janë vrarë.
- 15 Pasi, po të mos ishte për ligësinë që filloi së pari nga kryetarët tanë, ne do t'u kishim bërë ballë armiqve tanë, kështu që ata nuk do të kishin fituar epërsi mbi ne.

But behold, this is not all—ye have withheld your provisions from them, insomuch that many have fought and bled out their lives because of their great desires which they had for the welfare of this people; yea, and this they have done when they were about to perish with hunger, because of your exceedingly great neglect towards them.

And now, my beloved brethren—for ye ought to be beloved; yea, and ye ought to have stirred yourselves more diligently for the welfare and the freedom of this people; but behold, ye have neglected them insomuch that the blood of thousands shall come upon your heads for vengeance; yea, for known unto God were all their cries, and all their sufferings—

Behold, could ye suppose that ye could sit upon your thrones, and because of the exceeding goodness of God ye could do nothing and he would deliver you? Behold, if ye have supposed this ye have supposed in vain.

Do ye suppose that, because so many of your brethren have been killed it is because of their wickedness? I say unto you, if ye have supposed this ye have supposed in vain; for I say unto you, there are many who have fallen by the sword; and behold it is to your condemnation;

For the Lord suffereth the righteous to be slain that his justice and judgment may come upon the wicked; therefore ye need not suppose that the righteous are lost because they are slain; but behold, they do enter into the rest of the Lord their God.

And now behold, I say unto you, I fear exceedingly that the judgments of God will come upon this people, because of their exceeding slothfulness, yea, even the slothfulness of our government, and their exceedingly great neglect towards their brethren, yea, towards those who have been slain.

For were it not for the wickedness which first commenced at our head, we could have withstood our enemies that they could have gained no power over us.

16 Po, po të mos kishte qenë për luftën që plasi mes nesh; po, po të mos ishte për këta njerëzit e mbretit që shkaktuan kaq gjakderdhje mes nesh; po, atëherë kur po luftonim mes nesh, po të kishim bashkuar forcat tona, sikurse bëmë pastaj; po, po të mos ishte për dëshirën për pushtet dhe autoritet që ata njerëz të mbretit kishin mbi ne; po të kishin qenë besnikë ndaj çështjes së lirisë sonë dhe të ishin bashkuar me ne dhe të kishim shkuar kundër armiqve tanë, në vend që të merrnin shpatat e tyre kundër nesh; që që shkaku i një gjakderdhjeje kaq të madhe mes nesh; po, po të kishim shkuar kundër tyre me fuqinë e Zotit, ne do t'i kishim shpartalluar armiqtë tanë, pasi ajo do të ishte bërë, sipas përmbushjes së fjalës së tij.

17 Por vini re, tani Lamanitët po vijnë kundër nesh, duke futur në dorë tokat tona, po vrasin popullin tonë me shpatë, po, gratë tona dhe fëmijët tanë dhe gjithashtu i marrin me vete robër, duke u shkaktuar që të pësojnë lloj-lloj vuajtjesh dhe kjo gjë për shkak të ligësisë së madhe të atyre që kërkojnë pushtet dhe autoritet, po, madje ata njerëzit e mbretit.

18 Por, përse duhet të zgjatem në lidhje me këtë çështje? Pasi ne nuk e dimë nëse edhe ju vetë po kërkonit autoritet. Pasi ne nuk e dimë nëse ju jeni gjithashtu tradhtarë të vendit tuaj.

19 A mos është ndoshta se nuk na keni përfillur, ngaqë jeni në zemër të vendit tonë dhe jeni të rrethuar nga siguria, kështu që nuk u interesuat të na dërgonit ushqime si dhe ushtarë për të forcuar ushtritë tona?

20 A i keni harruar urdhërimet e Zotit, Perëndisë tuaj? Po, a e keni harruar robërinë e etërve tanë? A e keni harruar sesa shumë herë jemi çliruar nga duart e armiqve tanë?

21 Apo mos mendoni ndoshta se Zoti do të na shpëtojë përsëri, ndërsa qëndrojmë të ulur në fronet tona dhe nuk përdorim mjetet që na ka dhënë Zoti?

22 Po, a doni të qëndroni ulur pa punuar, ndërsa keni përreth jush mijëra nga ata, po, dhe dhjetëra mijëra që qëndrojnë ulur pa bërë gjë, ndërsa ka mijëra rreth e përqark kufijve të vendit që bien nga shpata, po, të plagosur dhe të përgjakur?

Yea, had it not been for the war which broke out among ourselves; yea, were it not for these king-men, who caused so much bloodshed among ourselves; yea, at the time we were contending among ourselves, if we had united our strength as we hitherto have done; yea, had it not been for the desire of power and authority which those king-men had over us; had they been true to the cause of our freedom, and united with us, and gone forth against our enemies, instead of taking up their swords against us, which was the cause of so much bloodshed among ourselves; yea, if we had gone forth against them in the strength of the Lord, we should have dispersed our enemies, for it would have been done, according to the fulfilling of his word.

But behold, now the Lamanites are coming upon us, taking possession of our lands, and they are murdering our people with the sword, yea, our women and our children, and also carrying them away captive, causing them that they should suffer all manner of afflictions, and this because of the great wickedness of those who are seeking for power and authority, yea, even those king-men.

But why should I say much concerning this matter? For we know not but what ye yourselves are seeking for authority. We know not but what ye are also traitors to your country.

Or is it that ye have neglected us because ye are in the heart of our country and ye are surrounded by security, that ye do not cause food to be sent unto us, and also men to strengthen our armies?

Have ye forgotten the commandments of the Lord your God? Yea, have ye forgotten the captivity of our fathers? Have ye forgotten the many times we have been delivered out of the hands of our enemies?

Or do ye suppose that the Lord will still deliver us, while we sit upon our thrones and do not make use of the means which the Lord has provided for us?

Yea, will ye sit in idleness while ye are surrounded with thousands of those, yea, and tens of thousands, who do also sit in idleness, while there are thousands round about in the borders of the land who are falling by the sword, yea, wounded and bleeding?

- 23 A mendoni se Perëndia do t'ju konsiderojë të pafajshëm, ndërsa ju qëndroni të palëvizur dhe vini re këto gjëra? Vini re, unë po ju them juve: Jo. Tani do të doja që të mbani mend se Perëndia ka thënë që së pari duhet pastruar brendësia e enës dhe pastaj duhet pastruar edhe pjesa e jashtme.
- 24 Dhe tani, në qoftë se ju nuk pendoheni për atë që keni bërë dhe të filloni të jeni gati dhe të bëni atë që është e nevojshme për të na dërguar ushqime dhe ushtarë, si neve ashtu dhe Helamanit, që ai të mund të mbajë ato pjesë të vendit tonë që ka rifituar dhe që të mund të shtiem rishtas në dorë edhe mbetjen e zotërimeve tona në këto anë, vini re, do të ishte e përshtatshme të mos luftojmë më me Lamanitet, derisa të kemi pastruar më parë enën nga përbrenda, po, madje edhe kryetarin e madh të qeverisë sonë.
- 25 Dhe në qoftë se ju nuk më jepni sa kërkoj në letrën time, në qoftë se nuk dilni dhe nuk më tregoni një shpirt të vërtetë lirie dhe nuk përpiqeni të forconi dhe të fuqizoni ushtritë tona, dhe t'u jepni ushqim për t'i mbajtur, vini re, do të lë një pjesë të ushtarëve të mi të lirë, që të mbajnë këtë pjesë të vendit tonë dhe unë do të lë fuqinë dhe bekimet e Perëndisë mbi ta, që asnjë fuqi tjetër të mos mund të veprojë kundër tyre—
- 26 Dhe kjo për besimin shumë të madh të tyre dhe për durimin e tyre në vuajtjet e tyre—
- 27 Dhe unë do të vij te ju dhe në qoftë se ka ndonjë mes jush që ka dëshirë për liri, po, dhe në qoftë se ka mbetur madje edhe vetëm një shkëndijë lirie, vini re, unë do të shkaktoj kryengritje mes jush, madje derisa ata që duan të uzurpojnë pushtet dhe autoritet, të shfarosen.
- 28 Po, vini re, unë nuk kam frikë nga fuqia juaj dhe nga autoriteti juaj, por kam frikë nga Perëndia im; dhe po marr shpatën time në bazë të urdhërimeve të tij, për të mbrojtur çështjen e vendit tim dhe është për shkak të paudhësisë suaj, që pësuam humbje kaq të madhe.
- 29 Vini re, është koha, po koha është afër, që, në qoftë se nuk lëvizni për të mbrojtur vendin tuaj dhe të vegjlit tuaj, shpata e drejtësisë qëndron pezull mbi ju; po, dhe do të bjerë mbi ju dhe do t'ju vizitojë madje deri në shkatërrimin tuaj të plotë.

Do ye suppose that God will look upon you as guiltless while ye sit still and behold these things? Behold I say unto you, Nay. Now I would that ye should remember that God has said that the inward vessel shall be cleansed first, and then shall the outer vessel be cleansed also.

And now, except ye do repent of that which ye have done, and begin to be up and doing, and send forth food and men unto us, and also unto Helaman, that he may support those parts of our country which he has regained, and that we may also recover the remainder of our possessions in these parts, behold it will be expedient that we contend no more with the Lamanites until we have first cleansed our inward vessel, yea, even the great head of our government.

And except ye grant mine epistle, and come out and show unto me a true spirit of freedom, and strive to strengthen and fortify our armies, and grant unto them food for their support, behold I will leave a part of my freemen to maintain this part of our land, and I will leave the strength and the blessings of God upon them, that none other power can operate against them—

And this because of their exceeding faith, and their patience in their tribulations—

And I will come unto you, and if there be any among you that has a desire for freedom, yea, if there be even a spark of freedom remaining, behold I will stir up insurrections among you, even until those who have desires to usurp power and authority shall become extinct.

Yea, behold I do not fear your power nor your authority, but it is my God whom I fear; and it is according to his commandments that I do take my sword to defend the cause of my country, and it is because of your iniquity that we have suffered so much loss.

Behold it is time, yea, the time is now at hand, that except ye do bestir yourselves in the defence of your country and your little ones, the sword of justice doth hang over you; yea, and it shall fall upon you and visit you even to your utter destruction.

30 Vini re, unë pres ndihmë nga ju; dhe në qoftë se nuk na dërgoni ndihma, vini re, unë do të vij te ju, madje deri në tokën e Zarahemlës dhe do t'ju godas me shpatë, aq sa ju nuk do të kenë më fuqi ta pengoni përparimin e këtij populli në çështjen e lirisë sonë.

31 Pasi vini re, Zoti nuk do të lejojë që ju të jetoni dhe të shtoni shumë paudhësitë tuaja, që të shkatërroni popullin e tij të drejtë.

32 Vini re, a mos mendoni se Zoti do t'ju kursejë juve dhe të dalë në gjykim kundër Lamanitëve, kur urrejtja e tyre është shkaktuar vetëm nga tradita e etërve të tyre, po, dhe është dyfishuar nga ata që janë shkëputur nga ne, ndërsa paudhësia juaj është për shkak të dashurisë që kenë për madhështi dhe për gjërat e kota të botës?

33 Ju e dini se nuk respektoni ligjet e Perëndisë dhe e dini se i shkelni me këmbë. Vini re, Zoti më tha mua: Në qoftë se ata që kenë caktuar si guvernatorët tuaj nuk pendohen për mëkatet dhe paudhësitë e tyre, ti do të shkosh të luftosh kundër tyre.

34 Dhe tani vini re, unë, Moroni, jam i detyruar sipas besëlidhjes që kam bërë të zbatoj urdhërimet e Perëndisë tim; prandaj do të doja që ju t'i mbaheni fjalës së Perëndisë dhe të më dërgoni me shpejtësi furnizimet, ushtarët tuaj dhe gjithashtu Helamanit.

35 Dhe vini re, në qoftë se nuk do ta bëni këtë, unë do të vij me shpejtësi te ju; pasi vini re, Perëndia nuk do të lejojë që ne të mbarojmë nga uria; prandaj ai do të na japë nga ushqimi juaj, edhe në qoftë se duhet bërë me shpatë. Tani shikoni që të plotësoni fjalën e Perëndisë.

36 Vini re, unë jam Moroni, kryekapiteni juaj. Unë nuk kërkoj pushtet, por ta hedh poshtë atë. Unë nuk kërkoj për nderimin e botës, por madhështinë e Perëndisë tim dhe lirinë dhe mirëqenien e vendit tim. Dhe kështu e mbyll letrën time.

Behold, I wait for assistance from you; and, except ye do administer unto our relief, behold, I come unto you, even in the land of Zarahemla, and smite you with the sword, insomuch that ye can have no more power to impede the progress of this people in the cause of our freedom.

For behold, the Lord will not suffer that ye shall live and wax strong in your iniquities to destroy his righteous people.

Behold, can you suppose that the Lord will spare you and come out in judgment against the Lamanites, when it is the tradition of their fathers that has caused their hatred, yea, and it has been redoubled by those who have dissented from us, while your iniquity is for the cause of your love of glory and the vain things of the world?

Ye know that ye do transgress the laws of God, and ye do know that ye do trample them under your feet. Behold, the Lord saith unto me: If those whom ye have appointed your governors do not repent of their sins and iniquities, ye shall go up to battle against them.

And now behold, I, Moroni, am constrained, according to the covenant which I have made to keep the commandments of my God; therefore I would that ye should adhere to the word of God, and send speedily unto me of your provisions and of your men, and also to Helaman.

And behold, if ye will not do this I come unto you speedily; for behold, God will not suffer that we should perish with hunger; therefore he will give unto us of your food, even if it must be by the sword. Now see that ye fulfil the word of God.

Behold, I am Moroni, your chief captain. I seek not for power, but to pull it down. I seek not for honor of the world, but for the glory of my God, and the freedom and welfare of my country. And thus I close mine epistle.

Alma 61

- 1 Vini re, tani ndodhi që pak kohë pasi Moroni i dërgoi letër kryegubernatorit, ai mori një letër nga Pahorani, kryegubernatori. Dhe këto janë fjalët që mori:
- 2 Unë, Pahorani, që jam kryegubernatori i këtij vendi, po i dërgoj këto fjalë Moronit, kryekapitenit të ushtrisë. Vër re, unë po të them ty Moroni se nuk gëzohem për vuajtjet tuaja të mëdha, po, ato e brengosin shpirtin tim.
- 3 Por vër re, ka prej atyre që gëzojnë në vuajtjet tuaja, po, kaq shumë sa janë ngritur në rebelim kundër meje, si dhe kundër atyre të popullit tim që janë njerëz të lirë, po, dhe ata që kanë ngritur krye, janë jashtëzakonisht të shumtë.
- 4 Dhe janë ata që kanë kërkuar të më heqin nga fronti i gjykimit, që kanë qenë shkak i kësaj paudhësie të madhe; pasi kanë përdorur lajka të mëdha dhe kanë rrëmbyer zemrat e shumë njerëzve, që do të jenë shkak i shumë vuajtjeve të mëdha mes nesh; ata kanë mbajtur furnizimet tona dhe kanë penguar njerëzit tanë të lirë që të vijnë te ju.
- 5 Dhe vër re, ata më dëbuan para tyre dhe ika në tokën e Gideonit, me aq njerëz sa qe e mundur të mblihdhja.
- 6 Dhe vër re, unë kam çuar një shpallje në të gjithë këtë pjesë të vendit; dhe vër re, ata po vijnë çdo ditë e më shumë te ne me armët e tyre në mbrojtje të vendit të tyre dhe të lirisë së tyre dhe që të hakmerren për të këqijat tona.
- 7 Dhe ata, kanë ardhur te ne kaq me shumicë, sa që ata që u rebeluan kundër nesh, po qëndrojnë në vend, po, kaq shumë, sa kanë frikë prej nesh dhe nuk guxojnë të vijnë dhe të na luftojnë.
- 8 Ata morën në zotërim tokën, ose qytetin e Zarahemlës, ata caktuan një mbret të tyre dhe ai i ka shkruar mbretit të Lamanitëve, me të cilin është bashkuar në aleancë; aleancë me të cilën ai ka pranuar të mbajë qytetin e Zarahemlës, mbajtje kjo që ai mendon se do t'u japë mundësi Lamanitëve të pushtojnë pjesën e mbetur të tokës dhe se ai do të vendoset mbret mbi këtë popull kur ata të pushtohen nga Lamanitët.

Alma 61

Behold, now it came to pass that soon after Moroni had sent his epistle unto the chief governor, he received an epistle from Pahoran, the chief governor. And these are the words which he received:

I, Pahoran, who am the chief governor of this land, do send these words unto Moroni, the chief captain over the army. Behold, I say unto you, Moroni, that I do not joy in your great afflictions, yea, it grieves my soul.

But behold, there are those who do joy in your afflictions, yea, insomuch that they have risen up in rebellion against me, and also those of my people who are freemen, yea, and those who have risen up are exceedingly numerous.

And it is those who have sought to take away the judgment-seat from me that have been the cause of this great iniquity; for they have used great flattery, and they have led away the hearts of many people, which will be the cause of sore affliction among us; they have withheld our provisions, and have daunted our freemen that they have not come unto you.

And behold, they have driven me out before them, and I have fled to the land of Gideon, with as many men as it were possible that I could get.

And behold, I have sent a proclamation throughout this part of the land; and behold, they are flocking to us daily, to their arms, in the defence of their country and their freedom, and to avenge our wrongs.

And they have come unto us, insomuch that those who have risen up in rebellion against us are set at defiance, yea, insomuch that they do fear us and durst not come out against us to battle.

They have got possession of the land, or the city, of Zarahemla; they have appointed a king over them, and he hath written unto the king of the Lamanites, in the which he hath joined an alliance with him; in the which alliance he hath agreed to maintain the city of Zarahemla, which maintenance he supposeth will enable the Lamanites to conquer the remainder of the land, and he shall be placed king over this people when they shall be conquered under the Lamanites.

- 9 Dhe tani, në letrën tënde ti më ke qortuar, por nuk ka rëndësi; unë nuk jam zemëruar, por gëzohem nga zemërmadhësia jote. Unë, Pahorani, nuk kërkoj pushtet, por vetëm të mbaj fronin tim të gjykimit, që të mund të ruaj të drejtat dhe lirinë e popullit tim. Shpirti im qëndron i vendosur në atë liri në të cilën Perëndia na bëri të lirë.
- 10 Dhe tani, vër re, ne do t'i bëjmë ballë së keqes, madje deri në gjakderdhje. Ne nuk do ta derdhnim gjakun e Lamanitëve, po të rrinin në tokën e tyre.
- 11 Ne nuk do ta derdhnim gjakun e vëllezërve tanë, në qoftë se ata nuk do të ngrinin krye dhe nuk do të merrnin shpatën kundër nesh.
- 12 Ne do t'i nënshtroheshim zgjedhës së robërisë, po të kërkohej nga drejtësia e Perëndisë, ose në qoftë se ai do të jepte urdhër të bënim një gjë të tillë.
- 13 Por, vër re ai nuk na urdhëron që duhet t'u nënshtrohem armiqve tanë, por që ne duhet ta vëmë besimin tonë në të dhe ai do të na çlirojë.
- 14 Prandaj, vëllai im i dashur, Moroni, le t'i bëjmë ballë së keqes dhe çdo të keqeje që nuk mund t'i bëjmë ballë së fjalët tona, po, të tilla si rebelimet dhe përçarjet, le t'i bëjmë ballë me shpatat tona, kështu që të mund të ruajmë lirinë tonë, që të mund të gëzojmë në privilegjin e madh të kishës sonë dhe në çështjen e Shëlbuesit tonë dhe të Perëndisë sonë.
- 15 Prandaj, eja tek unë sa më shpejt me pak ushtarë dhe lër pjesën e mbetur nën urdhërat e Lehit dhe Teankumit; jepu atyre fuqi të drejtojnë luftën në atë pjesë të vendit, sipas Shpirtit të Perëndisë, që është gjithashtu shpirti i lirisë që është në ta.
- 16 Vër re, unë u kam çuar atyre disa furnizime, që të mos mbarojnë, derisa ti të vish tek unë.
- 17 Mblidh së bashku të gjitha forcat që të mundesh gjatë marshimit tënd për të arritur këtu dhe do të shkojmë me shpejtësi kundër atyre kundërshtarëve, me fuqinë e Perëndisë sonë sipas besimit që është në ne.
- 18 Dhe ne do të marrim në dorë qytetin e Zarahemlës, që të mund të kemi më shumë ushqim, për t'ia dërguar Lehit dhe Teankumit; po, ne do të shkojmë kundër tyre me fuqinë e Zotit dhe do t'i japim fund kësaj paudhësie të madhe.

And now, in your epistle you have censured me, but it mattereth not; I am not angry, but do rejoice in the greatness of your heart. I, Pahoran, do not seek for power, save only to retain my judgment-seat that I may preserve the rights and the liberty of my people. My soul standeth fast in that liberty in the which God hath made us free.

And now, behold, we will resist wickedness even unto bloodshed. We would not shed the blood of the Lamanites if they would stay in their own land.

We would not shed the blood of our brethren if they would not rise up in rebellion and take the sword against us.

We would subject ourselves to the yoke of bondage if it were requisite with the justice of God, or if he should command us so to do.

But behold he doth not command us that we shall subject ourselves to our enemies, but that we should put our trust in him, and he will deliver us.

Therefore, my beloved brother, Moroni, let us resist evil, and whatsoever evil we cannot resist with our words, yea, such as rebellions and dissensions, let us resist them with our swords, that we may retain our freedom, that we may rejoice in the great privilege of our church, and in the cause of our Redeemer and our God.

Therefore, come unto me speedily with a few of your men, and leave the remainder in the charge of Lehi and Teancum; give unto them power to conduct the war in that part of the land, according to the Spirit of God, which is also the spirit of freedom which is in them.

Behold I have sent a few provisions unto them, that they may not perish until ye can come unto me.

Gather together whatsoever force ye can upon your march hither, and we will go speedily against those dissenters, in the strength of our God according to the faith which is in us.

And we will take possession of the city of Zarahemla, that we may obtain more food to send forth unto Lehi and Teancum; yea, we will go forth against them in the strength of the Lord, and we will put an end to this great iniquity.

- 19 Dhe tani, Moroni, unë u gëzova kur mora letrën tënde, pasi isha pak i shqetësuar në lidhje me çfarë duhet të bënim, nëse ishte e drejtë për ne që të luftonim kundër vëllezërve tanë.
- 20 Por, ti ke thënë, në qoftë se ata nuk pendohen, Zoti të ka urdhëruar të shkosh dhe të luftosh kundër tyre.
- 21 Shiko të forcosh Lehin dhe Teankumin në Zotin, thuaju të mos kenë frikë, pasi Perëndia do t'i çlirojë, po, ashtu dhe të gjithë ata që qëndrojnë të vendosur në atë liri me të cilën Perëndia i bëri të lirë. Dhe tani unë po e mbyll letrën ndaj vëllait tim të dashur, Moronit.

And now, Moroni, I do joy in receiving your epistle, for I was somewhat worried concerning what we should do, whether it should be just in us to go against our brethren.

But ye have said, except they repent the Lord hath commanded you that ye should go against them.

See that ye strengthen Lehi and Teancum in the Lord; tell them to fear not, for God will deliver them, yea, and also all those who stand fast in that liberty wherewith God hath made them free. And now I close mine epistle to my beloved brother, Moroni.

Alma 62

- 1 Dhe tani ndodhi që kur Moroni mori këtë letër, zemra e tij mori guxim dhe u mbush me gëzim jashtëzakonisht të madh për shkak të besnikërisë së Pahoranit, se ai nuk ishte tradhtar ndaj lirisë dhe çështjes së vendit të tij.
- 2 Por, ai që gjithashtu jashtëzakonisht i pikëlluar për shkak të paudhësisë së atyre që kishin dëbuar Pahoranin nga froni i gjykimit, po, në fund për shkak të atyre që u rebeluan kundër atdheut të tyre si dhe Perëndisë së tyre.
- 3 Dhe ndodhi që Moroni mori një numër të vogël ushtarësh sipas dëshirës së Pahoranit dhe i dha Lehit dhe Teankumit komandën mbi pjesën tjetër të ushtrisë së tij, dhe u nis drejt tokës së Gideonit.
- 4 Dhe ai ngriti flamurin e lirisë në çdo vend që hyri dhe mori të gjitha forcat që mundi gjatë tërë udhës për në tokën e Gideonit.
- 5 Dhe ndodhi që me mijëra u mbledhën rreth flamurit të tij dhe morën shpatat e tyre për të mbrojtur lirinë e tyre, që të mos mund të binin në robëri.
- 6 Dhe kështu, kur Moroni mbledhi të gjithë burrat që mundi gjatë gjithë marshimit të tij, arriti në tokën e Gideonit; dhe duke bashkuar forcat e tij me ato të Pahoranit, ato u bënë jashtëzakonisht të fuqishme, madje edhe më të fuqishme se ushtarët e Pakusit që ishte mbreti i atyre kundërshtarëve të cilët kishin dëbuar njerëzit e lirë jashtë tokës së Zarahemlës dhe kishin marrë në dorë atë vend.
- 7 Dhe ndodhi që Moroni dhe Pahorani shkuan me ushtritë e tyre në tokën e Zarahemlës dhe u drejtuan kundër qytetit dhe u ndeshën me njerëzit e Pakusit, kaq sa luftuan me ta.
- 8 Dhe vini re, Pakusi u vra dhe njerëzit e tij u zunë robër dhe Pahorani u rivendos në fronin e tij të gjykimit.

Alma 62

And now it came to pass that when Moroni had received this epistle his heart did take courage, and was filled with exceedingly great joy because of the faithfulness of Pahoran, that he was not also a traitor to the freedom and cause of his country.

But he did also mourn exceedingly because of the iniquity of those who had driven Pahoran from the judgment-seat, yea, in fine because of those who had rebelled against their country and also their God.

And it came to pass that Moroni took a small number of men, according to the desire of Pahoran, and gave Lehi and Teancum command over the remainder of his army, and took his march towards the land of Gideon.

And he did raise the standard of liberty in whatsoever place he did enter, and gained whatsoever force he could in all his march towards the land of Gideon.

And it came to pass that thousands did flock unto his standard, and did take up their swords in the defence of their freedom, that they might not come into bondage.

And thus, when Moroni had gathered together whatsoever men he could in all his march, he came to the land of Gideon; and uniting his forces with those of Pahoran they became exceedingly strong, even stronger than the men of Pachus, who was the king of those dissenters who had driven the freemen out of the land of Zarahemla and had taken possession of the land.

And it came to pass that Moroni and Pahoran went down with their armies into the land of Zarahemla, and went forth against the city, and did meet the men of Pachus, insomuch that they did come to battle.

And behold, Pachus was slain and his men were taken prisoners, and Pahoran was restored to his judgment-seat.

- 9 Dhe njerëzit e Pakusit u nxorën në gjyq sipas ligjit, si dhe ata njerëzit e mbretit që ishin kapur dhe ishin futur në burg; dhe sipas ligjit u ekzekutuan; po, ata njerëzit e Pakusit dhe ata njerëzit e mbretit, të gjithë ata që nuk donin të merrnin armët në mbrojtje të atdheut të tyre, por që deshën të luftonin kundër tij, u vranë.
- 10 Dhe kështu u bë e nevojshme që ky ligj të zbatohet me rreptësi për sigurinë e atdheut të tyre; po, dhe kushdo që u gjet që mohonte lirinë e tyre, u ekzekutua me të shpejtë sipas ligjit.
- 11 Dhe kështu mbaroi viti i tridhjetë i mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit. Moroni dhe Pahorani vendosën paqe mes popullit të tyre në tokën e Zarahemlës, pasi ekzekutuan të gjithë ata që nuk qenë besnikë ndaj çështjes së lirisë.
- 12 Dhe ndodhi që në fillim të vitit të tridhjetenjë të mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit, Moroni menjëherë bëri që të dërgoheshin furnizime ushqimore, si dhe një ushtri prej gjashtë mijë vetash t'i dërgohej Helamanit, për ta ndihmuar që të mbante atë pjesë të vendit.
- 13 Dhe ai bëri edhe që një ushtri prej gjashtë mijë vetash, me një sasi të mjaftueshme ushqimi, t'u dërgohej ushtrive të Lehit dhe Teankumit. Dhe ndodhi që kjo gjë u bë për të forcuar vendin kundër Lamanitëve.
- 14 Dhe ndodhi që Moroni dhe Pahorani pasi lanë një grup të madh ushtarësh në tokën e Zarahemlës, u nisën me një grup të madh ushtarësh për në vendin Nefiha, të vendosur t'i nxirrnin Lamanitët nga ai qytet.
- 15 Dhe ndodhi që ndërsa po marshonin drejt atij vendi, u ndeshën me një grup të madh ushtarësh Lamanitë dhe vranë shumë prej tyre dhe u morën ushqimet e tyre dhe armët e tyre të luftës.
- 16 Dhe ndodhi që pasi i kapën, i bënë që të hynin në një besëlidhje, që ata nuk do të merrnin më armët e tyre të luftës kundër Nefitëve.
- 17 Dhe pasi hynë në këtë besëlidhje i dërguan të banonin me njerëzit e Amonit dhe ata ishin një numër rreth katër mijë vetë që nuk ishin vranë.

And the men of Pachus received their trial, according to the law, and also those king-men who had been taken and cast into prison; and they were executed according to the law; yea, those men of Pachus and those king-men, whosoever would not take up arms in the defence of their country, but would fight against it, were put to death.

And thus it became expedient that this law should be strictly observed for the safety of their country; yea, and whosoever was found denying their freedom was speedily executed according to the law.

And thus ended the thirtieth year of the reign of the judges over the people of Nephi; Moroni and Pahoran having restored peace to the land of Zarahemla, among their own people, having inflicted death upon all those who were not true to the cause of freedom.

And it came to pass in the commencement of the thirty and first year of the reign of the judges over the people of Nephi, Moroni immediately caused that provisions should be sent, and also an army of six thousand men should be sent unto Helaman, to assist him in preserving that part of the land.

And he also caused that an army of six thousand men, with a sufficient quantity of food, should be sent to the armies of Lehi and Teancum. And it came to pass that this was done to fortify the land against the Lamanites.

And it came to pass that Moroni and Pahoran, leaving a large body of men in the land of Zarahemla, took their march with a large body of men towards the land of Nephihah, being determined to overthrow the Lamanites in that city.

And it came to pass that as they were marching towards the land, they took a large body of men of the Lamanites, and slew many of them, and took their provisions and their weapons of war.

And it came to pass after they had taken them, they caused them to enter into a covenant that they would no more take up their weapons of war against the Nephites.

And when they had entered into this covenant they sent them to dwell with the people of Ammon, and they were in number about four thousand who had not been slain.

- 18 Dhe ndodhi që pasi i dërguan ata, vazhduan marshimin e tyre për në vendin Nefiha. Dhe ndodhi që kur arritën në qytetin Nefiha, ata ngritën çadrat e tyre në fushat e Nefihës që është afër qytetit Nefiha.
- 19 Tani Moroni dëshironte që Lamanitët të dilnin e të luftonin kundër tyre në fusha; por Lamanitët, pasi e dinin trimërinë e tyre jashtëzakonisht të madhe dhe duke parë numrin e madh të tyre, kështu nuk guxuan të vinin kundër tyre; kështu nuk luftuan atë ditë.
- 20 Dhe kur nata erdhi, Moroni shkoi nëpër errësirën e natës dhe u ngjit mbi majën e murit për të zbuluar tinëz se në ç'pjesë të qytetit po fushonin Lamanitët me ushtrinë e tyre.
- 21 Dhe ndodhi që ata ishin në lindje, afër hyrjes; dhe se të gjithë po flinin. Dhe tani Moroni u kthye tek ushtria e tij dhe bëri që të përgatitnin me të shpejtë litarë të fortë dhe shkallë për të zbritur nga maja e murit në pjesën e brendshme të murit.
- 22 Dhe ndodhi që Moroni bëri që ushtarët e tij të shkonin dhe të ngjiteshin mbi majën e murit, dhe të zbritnin në atë pjesë të qytetit, po, madje në pjesën perëndimore, ku Lamanitët nuk po fushonin me ushtritë e tyre.
- 23 Dhe ndodhi që të gjithë zbritën brenda në qytet gjatë natës, me anë të litarëve të tyre të fortë dhe të shkallëve të tyre; kështu, kur erdhi mëngjesi që të gjithë ishin brenda mureve të qytetit.
- 24 Dhe tani, kur u zgjuan Lamanitët dhe panë se ushtritë e Moronit ishin brenda mureve, ata u trembën jashtëzakonisht shumë, kaq sa ikën përjashta nëpërmjet hyrjes.
- 25 Dhe tani, kur Moroni pa se po iknin me vrap para tij, ai bëri që ushtarët e tij t'i ndiqnin nga pas dhe vranë shumë prej tyre dhe rrethuan shumë të tjerë, dhe i zunë robër luftime; dhe të mbeturit e tyre ikën në tokën e Moronit, që ishte në kufijtë e bregdetit.

And it came to pass that when they had sent them away they pursued their march towards the land of Nephiah. And it came to pass that when they had come to the city of Nephiah, they did pitch their tents in the plains of Nephiah, which is near the city of Nephiah.

Now Moroni was desirous that the Lamanites should come out to battle against them, upon the plains; but the Lamanites, knowing of their exceedingly great courage, and beholding the greatness of their numbers, therefore they durst not come out against them; therefore they did not come to battle in that day.

And when the night came, Moroni went forth in the darkness of the night, and came upon the top of the wall to spy out in what part of the city the Lamanites did camp with their army.

And it came to pass that they were on the east, by the entrance; and they were all asleep. And now Moroni returned to his army, and caused that they should prepare in haste strong cords and ladders, to be let down from the top of the wall into the inner part of the wall.

And it came to pass that Moroni caused that his men should march forth and come upon the top of the wall, and let themselves down into that part of the city, yea, even on the west, where the Lamanites did not camp with their armies.

And it came to pass that they were all let down into the city by night, by the means of their strong cords and their ladders; thus when the morning came they were all within the walls of the city.

And now, when the Lamanites awoke and saw that the armies of Moroni were within the walls, they were affrighted exceedingly, insomuch that they did flee out by the pass.

And now when Moroni saw that they were fleeing before him, he did cause that his men should march forth against them, and slew many, and surrounded many others, and took them prisoners; and the remainder of them fled into the land of Moroni, which was in the borders by the seashore.

- 26 Kështu Moroni dhe Pahorani morën zotërimin e qytetit Nefiha pa humbur asnjë shpirt; dhe pati shumë prej Lamanitëve që u vranë.
- 27 Tani ndodhi që shumë prej Lamanitëve që u zunë robër, deshën të bashkoheshin me njerëzit e Amonit dhe të bëheshin një popull i lirë.
- 28 Dhe ndodhi që të gjithë atyre që kishin dëshirë, iu dha sipas dëshirave të tyre.
- 29 Prandaj, të gjithë robërit Lamanitë të luftës u bashkuan me popullin e Amonit dhe filluan të punonin shumë, duke punuar tokën, duke rritur çfarëdolloj drithi dhe kope dhe tufa bagëtish të çdo lloji; dhe kështu Nefitët u çliruan nga një barrë e rëndë; po, aq sa u çliruan nga të gjithë robërit Lamanitë të luftës.
- 30 Tani ndodhi që Moroni mori në zotërim qytetin e Nefihës dhe zuri shumë robër lufte të cilët i pakësuan shumë ushtritë e Lamanitëve dhe mori shumë nga Nefitët që ishin zënë robër, të cilët e përforcuan shumë ushtrinë e Moronit; prandaj Moroni shkoi përpara nga vendi Nefiha për në tokën e Lehit.
- 31 Dhe ndodhi që kur Lamanitët panë se Moroni po shkante drejt tyre, u trembën përsëri dhe ikën nga prania e ushtrisë së Moronit.
- 32 Dhe ndodhi që Moroni dhe ushtria e tij i ndoqën nga pas nga qyteti në qytet, derisa ata u ndeshën me Lehin dhe Teankumin; dhe Lamanitët ia mbathën nga Lehi dhe Teankumi, madje poshtë, deri në kufijtë pranë bregdetit, derisa arritën në tokën e Moronit.
- 33 Dhe ushtritë e Lamanitëve u mblodhën të gjitha së bashku, saqë të gjitha së bashku ishin në një trup në tokën e Moronit. Tani Amoroni, mbreti i Lamanitëve ishte gjithashtu me ta.
- 34 Dhe ndodhi që Moroni dhe Lehi dhe Teankumi fushuan me ushtritë e tyre rreth e përqark kufijve të tokës së Moronit, kaq sa Lamanitët u gjetën të rrethuar në kufijtë e vendit të shkretë nga jugu dhe në kufijtë e vendit të shkretë nga lindja.

Thus had Moroni and Pahoran obtained the possession of the city of Nephahah without the loss of one soul; and there were many of the Lamanites who were slain.

Now it came to pass that many of the Lamanites that were prisoners were desirous to join the people of Ammon and become a free people.

And it came to pass that as many as were desirous, unto them it was granted according to their desires.

Therefore, all the prisoners of the Lamanites did join the people of Ammon, and did begin to labor exceedingly, tilling the ground, raising all manner of grain, and flocks and herds of every kind; and thus were the Nephites relieved from a great burden; yea, insomuch that they were relieved from all the prisoners of the Lamanites.

Now it came to pass that Moroni, after he had obtained possession of the city of Nephahah, having taken many prisoners, which did reduce the armies of the Lamanites exceedingly, and having regained many of the Nephites who had been taken prisoners, which did strengthen the army of Moroni exceedingly; therefore Moroni went forth from the land of Nephahah to the land of Lehi.

And it came to pass that when the Lamanites saw that Moroni was coming against them, they were again frightened and fled before the army of Moroni.

And it came to pass that Moroni and his army did pursue them from city to city, until they were met by Lehi and Teancum; and the Lamanites fled from Lehi and Teancum, even down upon the borders by the seashore, until they came to the land of Moroni.

And the armies of the Lamanites were all gathered together, insomuch that they were all in one body in the land of Moroni. Now Ammoron, the king of the Lamanites, was also with them.

And it came to pass that Moroni and Lehi and Teancum did encamp with their armies round about in the borders of the land of Moroni, insomuch that the Lamanites were encircled about in the borders by the wilderness on the south, and in the borders by the wilderness on the east.

35 Dhe kështu, ata fushuan për atë natë. Pasi vini re, Nefitët dhe Lamanitët ishin gjithashtu të lodhur nga marshimi i gjatë; prandaj nuk bënë ndonjë dredhi gjatë natës, me përjashtim të Teankumit që ishte jashtëzakonisht i zemëruar me Amoronin, kaq sa ai konsideronte se Amoroni dhe vëllai i tij Amalikia, kishin qenë shkaku i kësaj lufte të madhe dhe të gjatë mes tyre dhe Lamanitëve, e cila kishte qenë shkaku i kaq shumë luftimeve dhe gjakderdhjeje, po, dhe kaq shumë zie buke.

36 Dhe ndodhi që Teankumi, në zemërimin e tij, shkoi në kampin e Lamanitëve, dhe zbriti nga muret e qytetit. Dhe shkoi me një litar nga një vend në tjetrin, derisa gjeti mbretin; dhe i hodhi një shtizë që e shpoi afër zemrës. Por vini re, para se të vdiste, mbreti zgjoi shërbëtorët e tij, kaq sa ata e ndoqën Teankumin dhe e vranë.

37 Tani ndodhi që, kur Lehi dhe Moroni morën vesh se Teankumi kishte vdekur, qenë jashtëzakonisht të pikëlluar; pasi vini re, ai kishte qenë një njeri që kishte luftuar me trimëri për vendin e tij, po, një mik i vërtetë i lirisë; dhe ai kishte pësuar shumë vuajtje jashtëzakonisht të mëdha. Por vini re, ai vdiq dhe shkoi atje ku shkojnë tërë banorët e tokës.

38 Tani ndodhi që Moroni të nesërmen marshoi përpara dhe ra mbi Lamanitët, aq sa ata i vranë dhe bënë një kërdi të madhe; dhe i dëbuan nga vendi dhe ata ikën e madje, nuk u kthyen, atëherë kundër Nefitëve.

39 Dhe kështu mbaroi viti i tridhjetenjtë i mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit; dhe kështu patën luftëra dhe gjakderdhje dhe zi buke, dhe vuajtje për hapësirën e shumë viteve.

40 Dhe kishte pasur vrasje dhe grindje dhe kundërshtime, dhe çfarëdolloj paudhësish mes popullit të Nefit; megjithatë, për hir të të drejtëve, po, për shkak të lutjeve të të drejtëve ata u kursyen.

And thus they did encamp for the night. For behold, the Nephites and the Lamanites also were weary because of the greatness of the march; therefore they did not resolve upon any stratagem in the night-time, save it were Teancum; for he was exceedingly angry with Ammoron, insomuch that he considered that Ammoron, and Amalickiah his brother, had been the cause of this great and lasting war between them and the Lamanites, which had been the cause of so much war and bloodshed, yea, and so much famine.

And it came to pass that Teancum in his anger did go forth into the camp of the Lamanites, and did let himself down over the walls of the city. And he went forth with a cord, from place to place, insomuch that he did find the king; and he did cast a javelin at him, which did pierce him near the heart. But behold, the king did awaken his servants before he died, insomuch that they did pursue Teancum, and slew him.

Now it came to pass that when Lehi and Moroni knew that Teancum was dead they were exceedingly sorrowful; for behold, he had been a man who had fought valiantly for his country, yea, a true friend to liberty; and he had suffered very many exceedingly sore afflictions. But behold, he was dead, and had gone the way of all the earth.

Now it came to pass that Moroni marched forth on the morrow, and came upon the Lamanites, insomuch that they did slay them with a great slaughter; and they did drive them out of the land; and they did flee, even that they did not return at that time against the Nephites.

And thus ended the thirty and first year of the reign of the judges over the people of Nephi; and thus they had had wars, and bloodsheds, and famine, and affliction, for the space of many years.

And there had been murders, and contentions, and dissensions, and all manner of iniquity among the people of Nephi; nevertheless for the righteous' sake, yea, because of the prayers of the righteous, they were spared.

41 Por vini re, për shkak të luftës jashtëzakonisht të gjatë mes Nefitëve dhe Lamanitëve, shumë u ashpërsuan për shkak të kohëzgjatjes së madhe të luftës; dhe shumë të tjerë u zbutën për shkak të vuajtjeve të tyre, aq sa u përlulën para Perëndisë, madje në thellësinë e përlulësisë.

42 Dhe ndodhi që, pasi Moroni fortifikoi ato pjesë të vendit që ishin më të ekspozuara kundrejt Lamanitëve, derisa të ishin mjaft të forta, ai u kthye në qytetin e Zarahemlës; dhe gjithashtu Helamani u kthye në vendin e trashëgimit të tij; dhe pati kështu përsëri paqe mes popullit të Nefit.

43 Dhe Moroni e dorëzoi komandën e ushtrive të tij në duart e të birit, emri i të cilit ishte Moroniha; dhe ai vetë u tërhoq në shtëpinë e tij, kështu që të mund të kalonte në paqe ditët që i kishin mbetur.

44 Dhe Pahorani u kthye në fronin e tij të gjykimit; dhe Helamani mori përsëri përsipër t'i predikonte popullit fjalën e Perëndisë; pasi, për shkak të kaq shumë luftërave dhe grindjeve, ishte e nevojshme që një rregull të vendosej përsëri në kishë.

45 Prandaj, Helamani dhe vëllezërit e tij shkuan dhe shpallën fjalën e Perëndisë me shumë fuqi deri në bindjen e shumë njerëzve për ligësinë e tyre, gjë që i bëri të pendohen për mëkatet e tyre dhe të pagëzohen në Zotin, Perëndinë e tyre.

46 Dhe ndodhi që ata rivendosën përsëri kishën e Perëndisë në të gjithë vendin.

47 Po, dhe rregullime u bënë në lidhje me ligjin. Dhe u zgjodhën gjykatësit e tyre dhe kryegjykatësit e tyre.

48 Dhe populli i Nefit filloi të begatohej përsëri në tokë dhe filloi të shumohej, dhe të bëhej jashtëzakonisht i fuqishëm përsëri në tokë. Dhe filluan të bëheshin jashtëzakonisht të pasur.

49 Por, me gjithë pasuritë e tyre, ose fuqinë e tyre, ose begatinë e tyre, ata nuk u ngritën në krenarinë e syve të tyre; as nuk qenë të ngadalshëm, që të kujtonin Zotin, Perëndinë e tyre; por u përlulën jashtëzakonisht para tij.

But behold, because of the exceedingly great length of the war between the Nephites and the Lamanites many had become hardened, because of the exceedingly great length of the war; and many were softened because of their afflictions, insomuch that they did humble themselves before God, even in the depth of humility.

And it came to pass that after Moroni had fortified those parts of the land which were most exposed to the Lamanites, until they were sufficiently strong, he returned to the city of Zarahemla; and also Helaman returned to the place of his inheritance; and there was once more peace established among the people of Nephi.

And Moroni yielded up the command of his armies into the hands of his son, whose name was Moronihah; and he retired to his own house that he might spend the remainder of his days in peace.

And Pahoran did return to his judgment-seat; and Helaman did take upon him again to preach unto the people the word of God; for because of so many wars and contentions it had become expedient that a regulation should be made again in the church.

Therefore, Helaman and his brethren went forth, and did declare the word of God with much power unto the convincing of many people of their wickedness, which did cause them to repent of their sins and to be baptized unto the Lord their God.

And it came to pass that they did establish again the church of God, throughout all the land.

Yea, and regulations were made concerning the law. And their judges, and their chief judges were chosen.

And the people of Nephi began to prosper again in the land, and began to multiply and to wax exceedingly strong again in the land. And they began to grow exceedingly rich.

But notwithstanding their riches, or their strength, or their prosperity, they were not lifted up in the pride of their eyes; neither were they slow to remember the Lord their God; but they did humble themselves exceedingly before him.

50 Po, ata nuk harruan sesa gjëra të mëdha kishte
bërë Zoti për ta, se ai i kishte shpëtuar nga vdekja
dhe nga robëria dhe nga burgjet, dhe nga të gjitha
llojet e vuajtjeve dhe se i kishte shpëtuar nga duart e
armiqve të tyre.

51 Dhe ata iu lutën Zotit, Perëndisë së tyre,
vazhdimisht, kaq sa Zoti i bekoji ata, sipas fjalës së tij,
kështu që ata u bënë të fortë dhe përparuan në tokë.

52 Dhe ndodhi që të gjitha këto gjëra u bënë. Dhe
Helamani vdiq në vitin e tridhjetepestë të
mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit.

Yea, they did remember how great things the Lord
had done for them, that he had delivered them from
death, and from bonds, and from prisons, and from
all manner of afflictions, and he had delivered them
out of the hands of their enemies.

And they did pray unto the Lord their God contin-
ually, insomuch that the Lord did bless them, ac-
cording to his word, so that they did wax strong and
prosper in the land.

And it came to pass that all these things were
done. And Helaman died, in the thirty and fifth year
of the reign of the judges over the people of Nephi.

Alma 63

- 1 Dhe ndodhi që në fillim të vitit të tridhjetegjashtë të mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit, që Shiblioni mori në dorë të gjitha ato gjërat e shenjta që iu dhanë Helamanit nga Alma.
- 2 Dhe ai qe njeri i drejtë dhe eci drejt para Perëndisë; dhe ai u përpoq të bënte gjithnjë mirë, të zbatonte urdhërimet e Zotit, Perëndisë së tij; dhe kështu bëri edhe vëllai i tij.
- 3 Dhe ndodhi që Moroni gjithashtu vdiq. Dhe kështu mbaroi viti i tridhjetegjashtë i mbretërimit të gjykatësve.
- 4 Dhe ndodhi në vitin e tridhjeteshtatë të mbretërimit të gjykatësve, që një grup i madh burrash, madje në shumën e pesë mijë e katërqind prej tyre, me bashkëshortet e tyre dhe me fëmijët e tyre, u nisën nga toka e Zarahemlës për në tokën që ishte në veri.
- 5 Dhe ndodhi që Hagothi, duke qenë njeri jashtëzakonisht i përpiktë, shkoi dhe ndërtoi për vete një anije jashtëzakonisht të madhe në kufijtë e vendit Begati, pranë tokës Shkretim dhe e lëshoi në detin perëndimor, pranë ngushticës që të çonte për në tokën në veri.
- 6 Dhe vini re, pati shumë nga Nefitët që hynë në të dhe u nisën me shumë furnizime ushqimore, si edhe me shumë gra dhe fëmijë; dhe morën drejtimin drejt veriut. Dhe kështu mbaroi viti i tridhjeteshtatë.
- 7 Dhe në vitin e tridhjetetëtë, ky njeri ndërtoi anije të tjera. Dhe anija e parë gjithashtu u kthye dhe shumë njerëz të tjerë hynë në të; dhe ata gjithashtu morën shumë furnizime ushqimore dhe u nisën përsëri për në tokën drejt veriut.
- 8 Dhe ndodhi që nuk u dëgjua më për ta. Dhe ne mendojmë se ata u mbytën në thellësitë e detit. Dhe ndodhi që edhe një anije tjetër u nis; dhe për në ç'drejtim u nis, nuk e dimë.
- 9 Dhe ndodhi që në këtë vit shumë njerëz u ngritën e shkuan në tokën në veri. Dhe kështu mbaroi viti i tridhjetetëtë.

Alma 63

And it came to pass in the commencement of the thirty and sixth year of the reign of the judges over the people of Nephi, that Shiblön took possession of those sacred things which had been delivered unto Helaman by Alma.

And he was a just man, and he did walk uprightly before God; and he did observe to do good continually, to keep the commandments of the Lord his God; and also did his brother.

And it came to pass that Moroni died also. And thus ended the thirty and sixth year of the reign of the judges.

And it came to pass that in the thirty and seventh year of the reign of the judges, there was a large company of men, even to the amount of five thousand and four hundred men, with their wives and their children, departed out of the land of Zarahemla into the land which was northward.

And it came to pass that Hagöth, he being an exceedingly curious man, therefore he went forth and built him an exceedingly large ship, on the borders of the land Bountiful, by the land Desolation, and launched it forth into the west sea, by the narrow neck which led into the land northward.

And behold, there were many of the Nephites who did enter therein and did sail forth with much provisions, and also many women and children; and they took their course northward. And thus ended the thirty and seventh year.

And in the thirty and eighth year, this man built other ships. And the first ship did also return, and many more people did enter into it; and they also took much provisions, and set out again to the land northward.

And it came to pass that they were never heard of more. And we suppose that they were drowned in the depths of the sea. And it came to pass that one other ship also did sail forth; and whither she did go we know not.

And it came to pass that in this year there were many people who went forth into the land northward. And thus ended the thirty and eighth year.

- 10 Dhe ndodhi që në vitin e tridhjetenëntë të mbretërimit të gjykatësve, edhe Shibloni vdiq dhe Koriantoni kishte shkuar me një anije për në tokën në veri për t'u dërguar furnizime ushqimore njerëzve që kishin shkuar në atë vend.
- 11 Prandaj, u bë e nevojshme për Shiblounin që para vdekjes së tij, t'ia kalonte ato gjëra të shenjta birit të Helamanit, që quhej Helaman, sipas emrit të atit të tij.
- 12 Tani vini re, të gjitha ato gdhendje që ishin në dorë të Helamanit qenë shkruar dhe qenë dërguar mes fëmijëve të njerëzve në gjithë vendin, me përjashtim të atyre pjesëve që Alma kishte dhënë urdhër të mos tregohen.
- 13 Megjithatë, këto gjëra duhej të mbaheshin të fshehta dhe të kalonin nga një brez në tjetrin; prandaj, në këtë vit, ato iu dorëzuan Helamanit, para vdekjes së Shiblounit.
- 14 Dhe ndodhi që po në këtë vit, pati disa kundërshtarë që patën shkuar te Lamanitët; dhe u nxitën në zemërim kundër Nefitëve.
- 15 Dhe gjithashtu në po këtë vit, ata erdhën me një ushtri të madhe për të luftuar kundër popullit të Moronihës, ose kundër ushtrisë së Moronihës, por u mundën dhe u dëbuan përsëri në tokat e tyre, duke pësuar humbje të madhe.
- 16 Dhe kështu mbaroi viti i tridhjetenëntë i mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit.
- 17 Dhe kështu mbaroi kronika e shkruar nga Alma dhe nga i biri, Helamani, dhe gjithashtu nga Shiblouni që ishte biri i tij.

And it came to pass in the thirty and ninth year of the reign of the judges, Shibloun died also, and Corianton had gone forth to the land northward in a ship, to carry forth provisions unto the people who had gone forth into that land.

Therefore it became expedient for Shibloun to confer those sacred things, before his death, upon the son of Helaman, who was called Helaman, being called after the name of his father.

Now behold, all those engravings which were in the possession of Helaman were written and sent forth among the children of men throughout all the land, save it were those parts which had been commanded by Alma should not go forth.

Nevertheless, these things were to be kept sacred, and handed down from one generation to another; therefore, in this year, they had been conferred upon Helaman, before the death of Shibloun.

And it came to pass also in this year that there were some dissenters who had gone forth unto the Lamanites; and they were stirred up again to anger against the Nephites.

And also in this same year they came down with a numerous army to war against the people of Moronihah, or against the army of Moronihah, in the which they were beaten and driven back again to their own lands, suffering great loss.

And thus ended the thirty and ninth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And thus ended the account of Alma, and Helaman his son, and also Shibloun, who was his son.

Libri i Helamanit

Një rrëfim i Nefitëve. Luftërat, grindjet dhe përçarjet e tyre. Dhe gjithashtu profecitë e shumë profetëve të shenjtë, para ardhjes së Krishtit, sipas analeve të Helamanit që ishte biri i Helamanit, si dhe në bazë të analeve të bijve të tij, madje deri në ardhjen e Krishtit. Dhe gjithashtu shumë Lamanitë kthehen në besim. Një rrëfim i kthimit të tyre në besim. Një rrëfim i drejtësisë së Lamanitëve dhe i ligësisë dhe neverive të Nefitëve, sipas analit të Helamanit dhe të bijve të tij, madje deri në ardhjen e Krishtit, që quhet Libri i Helamanit.

Helamani 1

- 1 Dhe tani vini re, ndodhi që në fillim të vitit të dyzetë të mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit, filloi të paraqitej një vështirësi serioze mes popullit të Nefitëve.
- 2 Pasi vini re, Pahorani kishte vdekur dhe kishte shkuar atje ku shkojnë tërë banorët e tokës; prandaj filloi një grindje serioze në lidhje me atë, se cili nga vëllezërit, që ishin bijtë e Pahoranit, do të zinte fronin e gjykimit.
- 3 Tani, këta janë emrat e atyre që u grindën për fronin e gjykimit, që shkaktuan që edhe populli të grindej: Pahorani, Peanki dhe Pakumeni.
- 4 Tani këta nuk janë të gjithë bijtë e Pahoranit (pasi ai kishte shumë), por këta janë ata që u grindën për fronin e gjykimit; prandaj, ata shkaktuan tri ndarje mes popullit.
- 5 Megjithatë, ndodhi që Pahorani u caktua nga zëri i popullit, që të ishte kryegjykatës dhe një guvernator i popullit të Nefit.
- 6 Dhe ndodhi që Pakumeni, kur pa se nuk do të mund ta merrte fronin e gjykimit, u bashkua me zërin e popullit.

The Book of Helaman

An account of the Nephites. Their wars and contentions, and their dissensions. And also the prophecies of many holy prophets, before the coming of Christ, according to the records of Helaman, who was the son of Helaman, and also according to the records of his sons, even down to the coming of Christ. And also many of the Lamanites are converted. An account of their conversion. An account of the righteousness of the Lamanites, and the wickedness and abominations of the Nephites, according to the record of Helaman and his sons, even down to the coming of Christ, which is called the book of Helaman, and so forth.

Helaman 1

And now behold, it came to pass in the commencement of the fortieth year of the reign of the judges over the people of Nephi, there began to be a serious difficulty among the people of the Nephites.

For behold, Pahoran had died, and gone the way of all the earth; therefore there began to be a serious contention concerning who should have the judgment-seat among the brethren, who were the sons of Pahoran.

Now these are their names who did contend for the judgment-seat, who did also cause the people to contend: Pahoran, Paanchi, and Pacumeni.

Now these are not all the sons of Pahoran (for he had many), but these are they who did contend for the judgment-seat; therefore, they did cause three divisions among the people.

Nevertheless, it came to pass that Pahoran was appointed by the voice of the people to be chief judge and a governor over the people of Nephi.

And it came to pass that Pacumeni, when he saw that he could not obtain the judgment-seat, he did unite with the voice of the people.

- 7 Por vini re, Peanki dhe ajo pjesë e popullit që dëshironte që ai të ishte guvernatori i tyre, ishte jashtëzakonisht e zemëruar; prandaj, ai ishte gati për t'i marrë me lajka ata njerëz, që të bënin kryengritje kundër vëllezërve të tyre.
- 8 Dhe ndodhi që, ndërsa ai ishte gati ta bënte këtë gjë, vini re, u kap dhe u gjykua sipas zërit të popullit dhe u dënua me vdekje; pasi ai ishte ngritur në rebelim dhe kishte kërkuar të shkatërronte lirinë e popullit.
- 9 Tani, kur njerëzit që dëshironin që ai të ishte guvernatori i tyre, panë se u dënua me vdekje, prandaj u zemëruan dhe vini re, ata dërguan një njeri të quajtur Kishkumen madje në fronin e gjykimit të Pahoranit dhe e vranë Pahoranin, ndërsa ishte i ulur në fronin e gjykimit.
- 10 Dhe ai u ndoq nga shërbëtorët e Pahoranit; por vini re, kaq e shpejtë që ikja e Kishkumenit, sa që askush nuk mund ta zinte.
- 11 Dhe ai shkoi tek ata që e çuan dhe të gjithë bënë një marrëveshje, po, duke u betuar mbi Krijuesin e tyre të përjetshëm se ata nuk do t'i tregonin njeriu që Kishkumeni kishte vranë Pahoranin.
- 12 Prandaj, Kishkumeni nuk u njoh nga njerëzit e Nefit, pasi ishte i maskuar kur vrau Pahoranin. Dhe Kishkumeni dhe grupi i tij që kishte bërë besëlidhje me të, u përzier me popullin, në mënyrë që të mos zbuloheshin të gjithë; por të gjithë ata që u zbuluan, u dënuan me vdekje.
- 13 Dhe tani vini re, Pakumeni u caktua sipas zërit të popullit, që të bëhej kryegjykatës dhe guvernator i popullit, që të mbretëronte në vend të vëllait të tij, Pahoranit; dhe ishte sipas së drejtës së tij. Dhe e gjithë kjo u bë në vitin e dyzetë të mbretërimit të gjykatësve; dhe kështu mbaroi.
- 14 Dhe ndodhi që në vitin e dyzetënjëtë të mbretërimit të gjykatësve, Lamanitët kishin mbledhur tok një ushtri të panumërt ushtarësh, të armatosur me shpata dhe me kordha dhe me harqe, dhe me shigjeta, dhe me përkrenare, dhe me parzmore, dhe me të gjitha llojet e mburojave të çdo tipi.

But behold, Paanchi, and that part of the people that were desirous that he should be their governor, was exceedingly wroth; therefore, he was about to flatter away those people to rise up in rebellion against their brethren.

And it came to pass as he was about to do this, behold, he was taken, and was tried according to the voice of the people, and condemned unto death; for he had raised up in rebellion and sought to destroy the liberty of the people.

Now when those people who were desirous that he should be their governor saw that he was condemned unto death, therefore they were angry, and behold, they sent forth one Kishkumen, even to the judgment-seat of Pahoran, and murdered Pahoran as he sat upon the judgment-seat.

And he was pursued by the servants of Pahoran; but behold, so speedy was the flight of Kishkumen that no man could overtake him.

And he went unto those that sent him, and they all entered into a covenant, yea, swearing by their everlasting Maker, that they would tell no man that Kishkumen had murdered Pahoran.

Therefore, Kishkumen was not known among the people of Nephi, for he was in disguise at the time that he murdered Pahoran. And Kishkumen and his band, who had covenanted with him, did mingle themselves among the people, in a manner that they all could not be found; but as many as were found were condemned unto death.

And now behold, Pacumeni was appointed, according to the voice of the people, to be a chief judge and a governor over the people, to reign in the stead of his brother Pahoran; and it was according to his right. And all this was done in the fortieth year of the reign of the judges; and it had an end.

And it came to pass in the forty and first year of the reign of the judges, that the Lamanites had gathered together an innumerable army of men, and armed them with swords, and with cimeters and with bows, and with arrows, and with head-plates, and with breastplates, and with all manner of shields of every kind.

- 15 Dhe erdhën përsëri që të sulmonin Nefitët. Dhe ata udhëhiqeshin nga një njeri, emri i të cilit ishte Koriantumër; dhe ai ishte pasardhës i Zarahemlës; dhe ishte kundërshtar i Nefitëve; dhe ishte burrë i madh dhe i fuqishëm.
- 16 Prandaj, mbreti i Lamanitëve, emri i të cilit ishte Tubaloth që ishte i biri i Amoronit, duke menduar se Koriantumri, meqë ishte njeri i fuqishëm, mund të përballonte Nefitët me fuqinë e tij dhe gjithashtu me urtësinë e madhe të tij, kaq sa e çoi para me shpresë se do t'i mundte Nefitët—
- 17 Prandaj, ai i nxiti në zemërim dhe mblodhi tok ushtritë e tij dhe caktoi Koriantumrin që të ishte drejtuesi i tyre, dhe bëri që të marshonin për në tokën e Zarahemlës, që të luftonin kundër Nefitëve.
- 18 Dhe ndodhi që për shkak të grindjeve kaq të mëdha dhe kaq vështirësive në qeveri, nuk kishin vendosur roja të mjaftueshme në tokën e Zarahemlës; pasi kishin menduar se Lamanitët nuk do të guxonin të vinin në zemër të tokave të tyre, për të sulmuar atë qytet të madh të Zarahemlës.
- 19 Por, ndodhi që Koriantumri marshoi në krye të ushtarëve të tij të panumërt dhe u ra banorëve të qytetit dhe marshimi i tyre u bë me një shpejtësi kaq jashtëzakonisht të madhe, sa që nuk kishte kohë për Nefitët të mblidhnin tok ushtritë e tyre.
- 20 Prandaj, Koriantumri asgjësoi rojat në hyrje të qytetit dhe u fut me tërë ushtrinë e tij në qytet dhe vranë çdo njeri që u kundërshtoi, kaq sa morën në zotërim tërë qytetin.
- 21 Dhe ndodhi që Pakumeni që ishte kryegjykatësi, iku para Koriantumrit deri te muret e qytetit. Dhe ndodhi që Koriantumri e përplasi atë kundër murit kaq shumë sa ai vdiq. Dhe kështu mbaruan ditët e Pakumenit.

And they came down again that they might pitch battle against the Nephites. And they were led by a man whose name was Coriantumr; and he was a descendant of Zarahemla; and he was a dissenter from among the Nephites; and he was a large and a mighty man.

Therefore, the king of the Lamanites, whose name was Tubaloth, who was the son of Ammoron, supposing that Coriantumr, being a mighty man, could stand against the Nephites, with his strength and also with his great wisdom, insomuch that by sending him forth he should gain power over the Nephites—

Therefore he did stir them up to anger, and he did gather together his armies, and he did appoint Coriantumr to be their leader, and did cause that they should march down to the land of Zarahemla to battle against the Nephites.

And it came to pass that because of so much contention and so much difficulty in the government, that they had not kept sufficient guards in the land of Zarahemla; for they had supposed that the Lamanites durst not come into the heart of their lands to attack that great city Zarahemla.

But it came to pass that Coriantumr did march forth at the head of his numerous host, and came upon the inhabitants of the city, and their march was with such exceedingly great speed that there was no time for the Nephites to gather together their armies.

Therefore Coriantumr did cut down the watch by the entrance of the city, and did march forth with his whole army into the city, and they did slay every one who did oppose them, insomuch that they did take possession of the whole city.

And it came to pass that Pacumeni, who was the chief judge, did flee before Coriantumr, even to the walls of the city. And it came to pass that Coriantumr did smite him against the wall, insomuch that he died. And thus ended the days of Pacumeni.

- 22 Dhe tani, kur Koriantumri pa se kishte në zotërim qytetin e Zarahemlës dhe pa se Nefitët ikën me vrap para tyre dhe u vranë dhe u zunë robër, dhe u futën në burg, dhe ai siguroi zotërimin e qendrës më të fortë në tërë vendin, zemra e tij u inkurajua kaq shumë, sa qe gati të nisej dhe të pushtonte gjithë tokën.
- 23 Dhe tani, ai nuk qëndroi shumë në tokën e Zarahemlës, por marshoi përpara me një ushtri të madhe, madje drejt qytetit Begati; pasi kishte vendosur të çante përpara dhe ta hapte udhën me shpatë, që të siguronte pjesën veriore të vendit.
- 24 Dhe, duke menduar se fuqia më e madhe e tyre ishte në qendër të vendit, prandaj ai u drejtua andej, duke mos u dhënë atyre kohë të mblidheshin veçse në grupe të vogla; dhe në këtë mënyrë, ata ranë mbi ta dhe i prenë rrafsh me tokën.
- 25 Por vini re, ky marshim i Koriantumrit nëpër qendrën e vendit i dha Moronihës avantazh të madh mbi ta, me gjithë numrin e madh të Nefitëve që u vranë.
- 26 Pasi vini re, Moroniha kishte menduar se Lamanitët nuk do të guxonin të vinin në qendrën e vendit, por se do të sulmonin qytetet rreth e përqark kufijve, ashtu siç kishin bërë deri atëherë; prandaj Moroniha kishte bërë që ushtritë e tyre të fuqishme të qëndronin në atë pjesë të vendit, rreth e përqark kufijve.
- 27 Por vini re, Lamanitët nuk u frikësuan sipas dëshirës së tij, por kishin ardhur në qendër të vendit dhe kishin pushtuar kryeqytetin që ishte qyteti i Zarahemlës dhe po marshonin nëpër pjesët më kryesore të vendit, duke vranë njerëzit e duke bërë kërdinë në burra, gra dhe fëmijë, duke futur nën kontroll shumë qytete dhe shumë fortesa.
- 28 Por, kur Moroniha e mori vesh këtë gjë, ai dërgoi menjëherë Lehin me një ushtri rreth e përqark për t'u dalë përpara, para se ata të arrinin në tokën Begati.
- 29 Dhe kështu bëri ai; dhe u doli përpara, para se ata të vinin në tokën Begati dhe luftoi me ta, kaq sa ata filluan të tërhiqen prapa, drejt tokës së Zarahemlës.

And now when Coriantumr saw that he was in possession of the city of Zarahemla, and saw that the Nephites had fled before them, and were slain, and were taken, and were cast into prison, and that he had obtained the possession of the strongest hold in all the land, his heart took courage insomuch that he was about to go forth against all the land.

And now he did not tarry in the land of Zarahemla, but he did march forth with a large army, even towards the city of Bountiful; for it was his determination to go forth and cut his way through with the sword, that he might obtain the north parts of the land.

And, supposing that their greatest strength was in the center of the land, therefore he did march forth, giving them no time to assemble themselves together save it were in small bodies; and in this manner they did fall upon them and cut them down to the earth.

But behold, this march of Coriantumr through the center of the land gave Moronihah great advantage over them, notwithstanding the greatness of the number of the Nephites who were slain.

For behold, Moronihah had supposed that the Lamanites durst not come into the center of the land, but that they would attack the cities round about in the borders as they had hitherto done; therefore Moronihah had caused that their strong armies should maintain those parts round about by the borders.

But behold, the Lamanites were not frightened according to his desire, but they had come into the center of the land, and had taken the capital city which was the city of Zarahemla, and were marching through the most capital parts of the land, slaying the people with a great slaughter, both men, women, and children, taking possession of many cities and of many strongholds.

But when Moronihah had discovered this, he immediately sent forth Lehi with an army round about to head them before they should come to the land Bountiful.

And thus he did; and he did head them before they came to the land Bountiful, and gave unto them battle, insomuch that they began to retreat back towards the land of Zarahemla.

- 30 Dhe ndodhi që Moroniha u preu udhën e tërheqjes së tyre dhe luftoi kundër tyre, aq sa u bë një betejë jashtëzakonisht e përgjakshme; po, shumë u vranë dhe mes numrit të të vrarëve, u gjet edhe Koriantumri.
- 31 Dhe tani, vini re, Lamanitët nuk mund të tërhiqeshin në asnjë drejtim, as nga veriu, as nga jugu, as nga lindja, as nga perëndimi, pasi qenë të rrethuar në çdo anë nga Nefitët.
- 32 Dhe kështu Koriantumri i futi Lamanitët në mes të Nefitëve, kaq sa ata qenë nën pushtetin e Nefitëve dhe, pasi ai vetë u vra, dhe Lamanitët iu dorëzuan Nefitëve.
- 33 Dhe ndodhi që Moroniha mori përsëri në zotërim qytetin e Zarahemlës dhe bëri që Lamanitët që ishin zënë robër lufte të liheshin të lirë të largoheshin nga ai vend në paqe.
- 34 Dhe kështu mbaroi viti i dyzetenjëtë i mbretërimit të gjykatësve.

And it came to pass that Moronihah did head them in their retreat, and did give unto them battle, inso-much that it became an exceedingly bloody battle; yea, many were slain, and among the number who were slain Coriantumr was also found.

And now, behold, the Lamanites could not retreat either way, neither on the north, nor on the south, nor on the east, nor on the west, for they were surrounded on every hand by the Nephites.

And thus had Coriantumr plunged the Lamanites into the midst of the Nephites, insomuch that they were in the power of the Nephites, and he himself was slain, and the Lamanites did yield themselves into the hands of the Nephites.

And it came to pass that Moronihah took possession of the city of Zarahemla again, and caused that the Lamanites who had been taken prisoners should depart out of the land in peace.

And thus ended the forty and first year of the reign of the judges.

Helamani 2

- 1 Dhe ndodhi që në vitin e dyzetedytë të mbretërimit të gjykatësve, pasi Moronihah vendosi përsëri paqe mes Nefitëve dhe Lamanitëve, vini re, nuk kishte njeri që të zinte fronin e gjykimit; prandaj filloi të kishte përsëri grindje mes njerëzve në lidhje me atë se kush duhej të zinte fronin e gjykimit.
- 2 Dhe ndodhi që Helamani që ishte i biri i Helamanit, u caktua nga zëri i popullit të zinte fronin e gjykimit.
- 3 Por vini re, Kishkumeni që vrau Pahoranin vuri një pritë për të shkatërruar edhe Helamanin; dhe ai u përkrah nga banda e tij, që kishin hyrë në besëlidhje se askush nuk duhej të dinte ligësinë e tij.
- 4 Pasi kishte një njeri të quajtur Gadianton që ishte jashtëzakonisht i aftë në fjalë, si edhe me dredhitë e tij, për të vënë në zbatim punë të fshehta, si vrasje dhe plaçkitje; prandaj ai u bë kryetari i bandës së Kishkumenit.
- 5 Prandaj, ai i mori ata me lajka dhe gjithashtu Kishkumenin, se, në qoftë se ata do ta vendosnin atë në fronin e gjykimit, ai do t'u jepte mundësi atyre që i përkisnin bandës së tij që të vendoseshin në pushtet dhe autoritet mes popullit; prandaj Kishkumeni kërkoi ta shkatërronte Helamanin.
- 6 Dhe ndodhi që ndërsa ai po shkonte drejt fronit të gjykimit të shkatërronte Helamanin, vini re, një nga shërbëtorët e Helamanit, pasi kishte qenë natën përjashta dhe pasi kishte marrë, duke u maskuar, një njohuri të atyre planeve që ishin përgatitur nga kjo bandë për të shkatërruar Helamanin—
- 7 Dhe ndodhi që ai u takua me Kishkumenin dhe ai i dha atij një shenjë; prandaj Kishkumeni i bëri të ditur atij qëllimin e dëshirës së tij, duke dëshiruar që ai ta çonte te froni i gjykimit, që ai të mund të vriste Helamanin.
- 8 Dhe kur shërbëtori i Helamanit kuptoi çdo gjë që kishte në zemër Kishkumeni dhe se qëllimi i tij ishte të vriste dhe gjithashtu se qëllimi i të gjithë atyre që i përkisnin bandës së tij ishte të vrisnin dhe të plaçkitnin dhe të merrnin pushtetin, (dhe ky ishte plani i tyre i fshehtë dhe lidhja e tyre), shërbëtori i Helamanit i tha Kishkumenit: Të shkojmë drejt fronit të gjykimit.

Helaman 2

And it came to pass in the forty and second year of the reign of the judges, after Moronihah had established again peace between the Nephites and the Lamanites, behold there was no one to fill the judgment-seat; therefore there began to be a contention again among the people concerning who should fill the judgment-seat.

And it came to pass that Helaman, who was the son of Helaman, was appointed to fill the judgment-seat, by the voice of the people.

But behold, Kishkumen, who had murdered Pahoran, did lay wait to destroy Helaman also; and he was upheld by his band, who had entered into a covenant that no one should know his wickedness.

For there was one Gadianton, who was exceedingly expert in many words, and also in his craft, to carry on the secret work of murder and of robbery; therefore he became the leader of the band of Kishkumen.

Therefore he did flatter them, and also Kishkumen, that if they would place him in the judgment-seat he would grant unto those who belonged to his band that they should be placed in power and authority among the people; therefore Kishkumen sought to destroy Helaman.

And it came to pass as he went forth towards the judgment-seat to destroy Helaman, behold one of the servants of Helaman, having been out by night, and having obtained, through disguise, a knowledge of those plans which had been laid by this band to destroy Helaman—

And it came to pass that he met Kishkumen, and he gave unto him a sign; therefore Kishkumen made known unto him the object of his desire, desiring that he would conduct him to the judgment-seat that he might murder Helaman.

And when the servant of Helaman had known all the heart of Kishkumen, and how that it was his object to murder, and also that it was the object of all those who belonged to his band to murder, and to rob, and to gain power, (and this was their secret plan, and their combination) the servant of Helaman said unto Kishkumen: Let us go forth unto the judgment-seat.

9 Tani, kjo gjë e kënaqi Kishkumenin jashtëzakonisht, pasi ai mendoi të zbatonte planin e tij, por vini re, shërbëtori i Helamanit, ndërsa po shkonin për te fronti i gjykimit, i nguli thikën Kishkumenit, madje në zemër dhe ai ra i vdekur pa asnjë rënkim. Dhe ai vrapoi dhe i tregoi Helamanit të gjitha gjërat që kishte parë dhe që kishte dëgjuar dhe që kishte bërë.

10 Dhe ndodhi që Helamani dërgoi të kapnin këtë bandë hajdutësh dhe vrasësish të fshehtë, që të ekzekutoheshin sipas ligjit.

11 Por vini re, kur Gadiantoni zbuloi se Kishkumeni nuk ishte kthyer, e zuri frika se do të vritej; prandaj bëri që banda ta ndiqte. Dhe ata ikën e dolën nga vendi, nëpër një udhë të fshehtë, e shkuan në vendin e shkretë; dhe kështu, kur Helamani dërgoi që të kapeshin, nuk i gjetën dot në asnjë vend.

12 Dhe më shumë për këtë Gadianton do të flitet më pas. Dhe kështu mbaroi viti i dyzetedytë i mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit.

13 Dhe vini re, në mbarim të këtij libri do të shihni se ky Gadianton qe përgjegjës i përmbysjes, po, për pothuajse shkatërrimin e plotë të popullit të Nefit.

14 Vini re, unë nuk dua të them në mbarim të librit të Helamanit, por dua të them në mbarim të librit të Nefit, nga i cili unë kam marrë të gjithë rrëfimin që kam shkruar.

Now this did please Kishkumen exceedingly, for he did suppose that he should accomplish his design; but behold, the servant of Helaman, as they were going forth unto the judgment-seat, did stab Kishkumen even to the heart, that he fell dead without a groan. And he ran and told Helaman all the things which he had seen, and heard, and done.

And it came to pass that Helaman did send forth to take this band of robbers and secret murderers, that they might be executed according to the law.

But behold, when Gadianton had found that Kishkumen did not return he feared lest that he should be destroyed; therefore he caused that his band should follow him. And they took their flight out of the land, by a secret way, into the wilderness; and thus when Helaman sent forth to take them they could nowhere be found.

And more of this Gadianton shall be spoken hereafter. And thus ended the forty and second year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And behold, in the end of this book ye shall see that this Gadianton did prove the overthrow, yea, almost the entire destruction of the people of Nephi.

Behold I do not mean the end of the book of Helaman, but I mean the end of the book of Nephi, from which I have taken all the account which I have written.

Helamani 3

- 1 Dhe tani ndodhi që në vitin e dyzetetretë të mbretërimit të gjykatësve, nuk pati grindje mes popullit të Nefit, me përjashtim të një kryelartësie të vogël që ishte në kishë, që shkaktoi ca përçarje të vogla mes njerëzve, punët e të cilëve u zgjidhën në mbarim të vitit të dyzetetretë.
- 2 Dhe nuk pati grindje mes njerëzve në vitin e dyzetekatërt, nuk pati shumë grindje as në vitin e dyzetepestë.
- 3 Dhe ndodhi që në vitin e dyzetegjashtë po, pati grindje të shumta dhe shumë përçarje; gjatë të cilave pati jashtëzakonisht shumë që u larguan nga toka e Zarahemlës dhe shkuan për në tokën në veri, për ta trashëguar tokën.
- 4 Dhe ata udhëtuan për një largësi jashtëzakonisht të madhe, kaq sa arritën te shumë ujëra të mëdha dhe shumë lumenj.
- 5 Po, dhe ata madje u përhapën në të gjitha pjesët e vendit, në çfarëdo pjese që nuk ishte e shkretuar dhe pa drunj, për shkak të banorëve të shumtë që e kishin trashëguar më parë tokën.
- 6 Dhe tani asnjë pjesë e tokës nuk ishte e shkretuar, veçse nga mungesa e drunjve; por për shkak të shkatërrimit të madh të njerëzve që kishin banuar në atë vend më parë, ajo quhej e shkretë.
- 7 Dhe, meqë kishte pak drurë mbi faqe të tokës, njerëzit që shkuan u bënë jashtëzakonisht të aftë në punimin e çimentos; prandaj ndërtuan shtëpi me çimento, në të cilat ata banonin.
- 8 Dhe ndodhi që u shtuan dhe u përhapën dhe shkuan nga toka në jug në tokën në veri, dhe u përhapën kaq sa filluan të mbulonin faqen e gjithë dheut, nga deti në jug në detin në veri, nga deti në perëndim në detin në lindje.

Helaman 3

And now it came to pass in the forty and third year of the reign of the judges, there was no contention among the people of Nephi save it were a little pride which was in the church, which did cause some little dissensions among the people, which affairs were settled in the ending of the forty and third year.

And there was no contention among the people in the forty and fourth year; neither was there much contention in the forty and fifth year.

And it came to pass in the forty and sixth, yea, there was much contention and many dissensions; in the which there were an exceedingly great many who departed out of the land of Zarahemla, and went forth unto the land northward to inherit the land.

And they did travel to an exceedingly great distance, insomuch that they came to large bodies of water and many rivers.

Yea, and even they did spread forth into all parts of the land, into whatever parts it had not been rendered desolate and without timber, because of the many inhabitants who had before inherited the land.

And now no part of the land was desolate, save it were for timber; but because of the greatness of the destruction of the people who had before inhabited the land it was called desolate.

And there being but little timber upon the face of the land, nevertheless the people who went forth became exceedingly expert in the working of cement; therefore they did build houses of cement, in the which they did dwell.

And it came to pass that they did multiply and spread, and did go forth from the land southward to the land northward, and did spread insomuch that they began to cover the face of the whole earth, from the sea south to the sea north, from the sea west to the sea east.

9 Dhe njerëzit që ishin në tokën në veri banonin në çadra dhe në shtëpi prej çimentoje dhe lanë të rriten lloj-lloj pemësh që mbinin mbi faqe të tokës, që me kohë të kishin lëndë për të ndërtuar shtëpitë e tyre, po, qytetet e tyre dhe tempujt e tyre dhe sinagogat e tyre, dhe vendet e tyre të shenjta, dhe çfarëdolloj ndërtesë tjetër.

10 Dhe ndodhi që ndërsa lënda e drurit ishte jashtëzakonisht e rrallë në tokën në veri, ata çuan shumë me anë të detit.

11 Dhe kështu ata u dhanë mundësi njerëzve të tokës në veri që të ndërtonin shumë qytete, si me lëndë druri, ashtu edhe me çimento.

12 Dhe ndodhi që pati shumë nga njerëzit e Amonit, që kishin lindur Lamanitë, që shkuan gjithashtu në këtë tokë.

13 Dhe tani ka shumë anale që janë mbajtur mbi veprimet e këtij populli, nga shumë prej këtyre njerëzve, të cilat janë të hollësishme dhe shumë të gjata në lidhje me ta.

14 Por vini re, as një e qindta pjesë e veprimeve të këtij populli, po, anali i Lamanitëve dhe i Nefitëve dhe luftërat e tyre, dhe grindjet, dhe përçarjet, dhe predikimet e tyre, dhe profecitë e tyre, dhe lundrimi i tyre, dhe ndërtimi i tyre i anijeve, dhe ndërtimi i tyre i tempujve, dhe i sinagogave, dhe i vendeve të tyre të shenjta, dhe drejtësia e tyre, dhe ligësia e tyre, dhe vrasjet e tyre, dhe plaçkitjet e tyre, dhe grabitjet e tyre, dhe të gjitha llojet e neverive dhe lavirësive nuk mund të përmbahet në këtë vepër.

15 Por vini re, ka shumë libra dhe shumë anale të çdo lloji dhe ato janë mbajtur kryesisht nga Nefitët.

16 Dhe ato kanë kaluar nga Nefitët, nga një brez në tjetrin, madje derisa ata kanë rënë në shkelje dhe u vranë, u plaçkitën dhe u ndoqën dhe u dëbuan, dhe u therën, dhe u shpërndanë mbi faqe të dheut, dhe u përzien me Lamanitët, derisa ata nuk u quajtën më Nefitë, duke u bërë të ligj dhe të egër dhe grabitqarë, po, madje, duke u bërë Lamanitë.

And the people who were in the land northward did dwell in tents, and in houses of cement, and they did suffer whatsoever tree should spring up upon the face of the land that it should grow up, that in time they might have timber to build their houses, yea, their cities, and their temples, and their synagogues, and their sanctuaries, and all manner of their buildings.

And it came to pass as timber was exceedingly scarce in the land northward, they did send forth much by the way of shipping.

And thus they did enable the people in the land northward that they might build many cities, both of wood and of cement.

And it came to pass that there were many of the people of Ammon, who were Lamanites by birth, did also go forth into this land.

And now there are many records kept of the proceedings of this people, by many of this people, which are particular and very large, concerning them.

But behold, a hundredth part of the proceedings of this people, yea, the account of the Lamanites and of the Nephites, and their wars, and contentions, and dissensions, and their preaching, and their prophecies, and their shipping and their building of ships, and their building of temples, and of synagogues and their sanctuaries, and their righteousness, and their wickedness, and their murders, and their robberings, and their plundering, and all manner of abominations and whoredoms, cannot be contained in this work.

But behold, there are many books and many records of every kind, and they have been kept chiefly by the Nephites.

And they have been handed down from one generation to another by the Nephites, even until they have fallen into transgression and have been murdered, plundered, and hunted, and driven forth, and slain, and scattered upon the face of the earth, and mixed with the Lamanites until they are no more called the Nephites, becoming wicked, and wild, and ferocious, yea, even becoming Lamanites.

17 Dhe tani po kthehem përsëri te tregimi im; prandaj, ato që tregova kanë ngjarë pasi u vërtetuan grindje të mëdha dhe trazira, dhe luftëra, dhe përçarje mes popullit të Nefit.

18 Viti i dyzetegjashtë i mbretërimit të gjykatësve mbaroi;

19 Dhe ndodhi që kishte akoma grindje të mëdha në tokë, po, madje, edhe në vitin e dyzeteshtatë dhe gjithashtu në vitin e dyzetetëtë.

20 Megjithatë, Helamani mbajti fronin e gjykimit me drejtësi dhe barazi; po, ai bëri që të respektohen statutet dhe gjykimet dhe urdhërimet e Perëndisë; dhe bëri vazhdimisht atë që ishte e drejtë në sytë e Perëndisë; dhe eci në gjurmët e atit të tij, kaq sa u begatua në tokë.

21 Dhe ndodhi që ai pati dy djem. Ai i dha të madhit emrin e Nefit dhe të voglit emrin e Lehit. Dhe ata filluan të rriten për Zotin.

22 Dhe ndodhi që luftërat dhe grindjet mes popullit të Nefitëve filluan të shuhen deri diku, në pjesën e fundit të vitit të dyzetetëtë të mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit.

23 Dhe ndodhi që në vitin e dyzetënëntë të mbretërimit të gjykatësve u vendos paqe e vazhdueshme në tokë, me përjashtim të lidhjeve të fshehta që Gadianton hajduti kishte krijuar në pjesët më të populluara të vendit, të cilat në atë kohë nuk diheshin nga ata që ishin në krye të qeverisë; prandaj nuk u shkatërruan nga ai vend.

24 Dhe ndodhi që po në këtë vit pati përparim jashtëzakonisht të madh në kishë, kaq sa pati me mijëra që u bashkuan me kishën dhe u pagëzuan në pendim.

25 Dhe kaq i madh qe përparimi në kishë dhe kaq shumë bekime u derdhën mbi njerëzit, sa madje edhe vetë kryepriiftërinjtë dhe mësuesit u çuditën jashtë mase.

26 Dhe ndodhi që puna e Zotit u përparua në pagëzimin dhe në bashkimin e shumë shpirtrave me kishën e Perëndisë, po, madje me dhjetëra mijëra.

And now I return again to mine account; therefore, what I have spoken had passed after there had been great contentions, and disturbances, and wars, and dissensions, among the people of Nephi.

The forty and sixth year of the reign of the judges ended;

And it came to pass that there was still great contention in the land, yea, even in the forty and seventh year, and also in the forty and eighth year.

Nevertheless Helaman did fill the judgment-seat with justice and equity; yea, he did observe to keep the statutes, and the judgments, and the commandments of God; and he did do that which was right in the sight of God continually; and he did walk after the ways of his father, insomuch that he did prosper in the land.

And it came to pass that he had two sons. He gave unto the eldest the name of Nephi, and unto the youngest, the name of Lehi. And they began to grow up unto the Lord.

And it came to pass that the wars and contentions began to cease, in a small degree, among the people of the Nephites, in the latter end of the forty and eighth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And it came to pass in the forty and ninth year of the reign of the judges, there was continual peace established in the land, all save it were the secret combinations which Gadianton the robber had established in the more settled parts of the land, which at that time were not known unto those who were at the head of government; therefore they were not destroyed out of the land.

And it came to pass that in this same year there was exceedingly great prosperity in the church, insomuch that there were thousands who did join themselves unto the church and were baptized unto repentance.

And so great was the prosperity of the church, and so many the blessings which were poured out upon the people, that even the high priests and the teachers were themselves astonished beyond measure.

And it came to pass that the work of the Lord did prosper unto the baptizing and uniting to the church of God, many souls, yea, even tens of thousands.

- 27 Kështu, ne mund të shohim se Zoti është i mëshirshëm ndaj të gjithë atyre që do të thërrasin në sinqeritetin e zemrave të tyre, emrin e tij të shenjtë.
- 28 Po, kështu ne shohim se porta e qiellit është e hapur për të gjithë, madje, për ata që do të besojnë në emrin e Jezu Krishtit që është Biri i Perëndisë.
- 29 Po, ne shohim se kushdo që ka dëshirë mund të mbështetet në fjalën e Perëndisë, që është e shpejtë dhe e fuqishme, e cila do t'i ndajë copë-copë të gjitha dinakëritë dhe kurthet dhe mashtrimet e djallit, dhe do ta udhëheqë njeriun e Krishtit në një udhë të ngushtë dhe të ngushtuar nëpër atë humnerë të përhershme mjerimi, që është përgatitur të përpijë të këqijtë—
- 30 Dhe të vendosin shpirtrat e tyre, po, shpirtrat e tyre të pavdekshëm, në krahun e djathtë të Perëndisë, në mbretërinë e qiellit, që të ulen me Abrahamin dhe Isakun dhe Jakobin, dhe me të gjithë etërit tanë të shenjtë, për të mos dalë kurrë më.
- 31 Dhe në këtë vit pati gëzim të vazhdueshëm në tokën e Zarahemlës dhe në të gjitha krahinat rreth e përqark, madje në të gjithë tokën që zotërohej nga Nefitët.
- 32 Dhe ndodhi që pati paqe si dhe gëzim jashtëzakonisht të madh në pjesën e mbetur të vitit të dyzetënëntë; po, dhe pati gjithashtu paqe të vazhdueshme dhe gëzim të madh në vitin e pesëdhjetë të mbretërimit të gjykatësve.
- 33 Dhe në e vitin e pesëdhjetënjëtë të mbretërimit të gjykatësve, pati gjithashtu paqe, por pati gjithashtu kryelartësi që filloi të hynte në kishë—jo në kishën e Perëndisë, por në zemrat e njerëzve që pretendonin të bënin pjesë në kishën e Perëndisë—
- 34 Dhe ata u ngritën në kryelartësi, madje derisa të persekutonin shumë prej vëllezërve të tyre. Tani, kjo ishte një e keqe e madhe që i shkaktoi pjesës më të përlulur të popullit, që të duronte përndjekje të mëdha dhe të kalonte në shumë mjerime.
- 35 Megjithatë, ata agjëruan dhe u lutën shpesh dhe u bënë gjithnjë e më të fortë në përlulesinë e tyre dhe gjithnjë e më të vendosur në besimin e Krishtit, në mbushjen e shpirtrave të tyre me gëzim dhe ngushëllim, po, madje në pastrimin dhe në shenjtërimin e zemrave të tyre, shenjtërim që vjen për shkak të dhënies së zemrave të tyre Perëndisë.

Thus we may see that the Lord is merciful unto all who will, in the sincerity of their hearts, call upon his holy name.

Yea, thus we see that the gate of heaven is open unto all, even to those who will believe on the name of Jesus Christ, who is the Son of God.

Yea, we see that whosoever will may lay hold upon the word of God, which is quick and powerful, which shall divide asunder all the cunning and the snares and the wiles of the devil, and lead the man of Christ in a strait and narrow course across that everlasting gulf of misery which is prepared to engulf the wicked—

And land their souls, yea, their immortal souls, at the right hand of God in the kingdom of heaven, to sit down with Abraham, and Isaac, and with Jacob, and with all our holy fathers, to go no more out.

And in this year there was continual rejoicing in the land of Zarahemla, and in all the regions round about, even in all the land which was possessed by the Nephites.

And it came to pass that there was peace and exceedingly great joy in the remainder of the forty and ninth year; yea, and also there was continual peace and great joy in the fiftieth year of the reign of the judges.

And in the fifty and first year of the reign of the judges there was peace also, save it were the pride which began to enter into the church—not into the church of God, but into the hearts of the people who professed to belong to the church of God—

And they were lifted up in pride, even to the persecution of many of their brethren. Now this was a great evil, which did cause the more humble part of the people to suffer great persecutions, and to wade through much affliction.

Nevertheless they did fast and pray oft, and did wax stronger and stronger in their humility, and firmer and firmer in the faith of Christ, unto the filling their souls with joy and consolation, yea, even to the purifying and the sanctification of their hearts, which sanctification cometh because of their yielding their hearts unto God.

36 Dhe ndodhi që edhe viti i pesëdhjetedytë mbaroi në paqe, me përjashtim të kryelartësisë jashtëzakonisht të madhe që hyri në zemrat e njerëzve; dhe kjo ishte për shkak të pasurive të tyre jashtëzakonisht të mëdha dhe të begatisë së tyre në tokë; dhe ajo u shtua në ta nga dita në ditë.

37 Dhe ndodhi që në vitin e pesëdhjetetretë të mbretërimit të gjykatësve, Helamani vdiq dhe biri i tij më i madh, Nefi, filloi të mbretëronte në vend të tij. Dhe ndodhi që ai e përmbushi detyrën e fronit të gjykimit me drejtësi dhe paanësi; po, ai zbatoi urdhërimet e Perëndisë dhe eci në udhët e atit të tij.

And it came to pass that the fifty and second year ended in peace also, save it were the exceedingly great pride which had gotten into the hearts of the people; and it was because of their exceedingly great riches and their prosperity in the land; and it did grow upon them from day to day.

And it came to pass in the fifty and third year of the reign of the judges, Helaman died, and his eldest son Nephi began to reign in his stead. And it came to pass that he did fill the judgment-seat with justice and equity; yea, he did keep the commandments of God, and did walk in the ways of his father.

Helamani 4

- 1 Dhe ndodhi që në vitin e pesëdhjetekatërt pati shumë përçarje në kishë dhe pati gjithashtu dhe një grindje mes popullit, kaq sa pati shumë gjakderdhje.
- 2 Dhe pjesa kryengritëse u vra dhe u dëbua jashtë atij vendi; dhe ata shkuan te mbreti i Lamanitëve.
- 3 Dhe ndodhi që ata u përpoqën të nxitnin Lamanitët të luftonin kundër Nefitëve, por vini re, Lamanitët ishin jashtëzakonisht të frikësuar, kaq sa nuk ua vunë veshin fjalëve të atyre kundërshtarëve.
- 4 Por ndodhi që në vitin e pesëdhjetegjashtë të mbretërimit të gjykatësve, pati kundërshtarë që shkuan nga Nefitët te Lamanitët; dhe ata bashkë me të tjerët ia dolën mbanë t'i nxitnin në zemërim kundër Nefitëve; dhe gjatë gjithë atij viti u përgatitën për luftë.
- 5 Dhe, në vitin e pesëdhjeteshtatë, ata erdhën kundër Nefitëve për të luftuar dhe filluan punën e tyre vdekjeprurëse; po, kaq sa në vitin e pesëdhjetetetë të mbretërimit të gjykatësve, ata ia dolën mbanë të pushtonin tokën e Zarahemlës; po, dhe të gjitha tokat, madje, deri në tokën që ishte afër vendit Begati.
- 6 Dhe Nefitët dhe ushtritë e Moronihës u dëbuan gjer në vendin Begati;
- 7 Dhe aty u fortifikuan kundër Lamanitëve, nga deti perëndimor deri tek ai lindor; që ishte një ditë udhëtimi për një Nefit, gjatë vijës që kishin fortifikuar dhe kishin vendosur ushtritë e tyre për të mbrojtur pjesën veriore të vendit.
- 8 Dhe kështu, ata kundërshtarë të Nefitëve, me ndihmën e një ushtrie të madhe të Lamanitëve, morën të gjitha pronat e Nefitëve që ishin në pjesën jugore. Dhe e gjithë kjo gjë u bë në vitin e pesëdhjetetetë dhe pesëdhjetenëntë të mbretërimit të gjykatësve.
- 9 Dhe ndodhi që në vitin e gjashtëdhjetë të mbretërimit të gjykatësve, Moroniha ia doli mbanë që të merrte me ushtrinë e tij, shumë pjesë të vendit; po, ata fituan shumë qytete që kishin rënë në duart e Lamanitëve.

Helaman 4

And it came to pass in the fifty and fourth year there were many dissensions in the church, and there was also a contention among the people, insomuch that there was much bloodshed.

And the rebellious part were slain and driven out of the land, and they did go unto the king of the Lamanites.

And it came to pass that they did endeavor to stir up the Lamanites to war against the Nephites; but behold, the Lamanites were exceedingly afraid, insomuch that they would not hearken to the words of those dissenters.

But it came to pass in the fifty and sixth year of the reign of the judges, there were dissenters who went up from the Nephites unto the Lamanites; and they succeeded with those others in stirring them up to anger against the Nephites; and they were all that year preparing for war.

And in the fifty and seventh year they did come down against the Nephites to battle, and they did commence the work of death; yea, insomuch that in the fifty and eighth year of the reign of the judges they succeeded in obtaining possession of the land of Zarahemla; yea, and also all the lands, even unto the land which was near the land Bountiful.

And the Nephites and the armies of Moronihah were driven even into the land of Bountiful;

And there they did fortify against the Lamanites, from the west sea, even unto the east; it being a day's journey for a Nephite, on the line which they had fortified and stationed their armies to defend their north country.

And thus those dissenters of the Nephites, with the help of a numerous army of the Lamanites, had obtained all the possession of the Nephites which was in the land southward. And all this was done in the fifty and eighth and ninth years of the reign of the judges.

And it came to pass in the sixtieth year of the reign of the judges, Moronihah did succeed with his armies in obtaining many parts of the land; yea, they regained many cities which had fallen into the hands of the Lamanites.

- 10 Dhe ndodhi që në vitin e gjashtëdhjetenjë të mbretërimit të gjykatësve, ata ia dolën mbanë të rifitonin madje gjysmën e të gjitha pronave të tyre.
- 11 Tani, kjo humbje e madhe e Nefitëve dhe kjo kërdi e madhe që u shkaktua mes tyre, nuk do të kishte ndodhur po të mos ishte nga ligësia e tyre dhe nga neveria e tyre që ishte mes tyre; po, dhe qe edhe mes atyre që kishin pretenduar se i përkisnin kishës së Perëndisë.
- 12 Dhe kjo ishte për shkak të krenarisë së zemrave të tyre, për shkak të pasurive të tyre të jashtëzakonshme, po, për shkak të shtypjes së të varfërve nga ana e tyre, duke mos u dhënë ushqim të uriturve, duke mos u dhënë veshje të zhveshurve dhe duke qëlluar në fytyrë vëllezërit e tyre të përulur, duke u tallur me atë që ishte e shenjtë, duke mohuar shpirtin e profecisë dhe të zbulesës, duke vrarë, duke plaçkitur, duke gënjyer, duke vjedhur, duke shkelur kurorën, duke hyrë në grindje të mëdha, duke ikur dhe duke vajtur në tokën e Nefit, mes Lamanitëve—
- 13 Dhe për shkak të kësaj ligësie të madhe dhe të lavdërimeve të fuqisë së tyre, ata u lanë në fuqinë e tyre; prandaj nuk përparuan, por u mjeruan dhe u goditën dhe u dëbuan nga Lamanitët, derisa humbën pothuaj të gjitha tokat e tyre.
- 14 Por vini re, Moroniha i predikoi popullit shumë gjëra për shkak të paudhësisë së tyre dhe gjithashtu bënë Nefi dhe Lehi që ishin bijtë e Helamanit; i predikuan popullit shumë gjëra, po, dhe profetizuan shumë gjëra mes tyre në lidhje me paudhësitë e tyre dhe se ç' do t' u ndodhte, në qoftë se nuk do të pendoheshin për mëkatet e tyre.
- 15 Dhe ndodhi që ata u penduan dhe duke qenë se u penduan, filluan të përparonin.
- 16 Pasi kur Moroniha pa se ata u penduan, ai përballoi rrezikun dhe i udhëhoqi nga një vend në tjetrin, dhe nga një qytet në tjetrin, madje derisa ata rifituan gjysmën e pronave të tyre dhe gjysmën e të gjitha tokave të tyre.
- 17 Dhe kështu mbaroi viti i gjashtëdhjetenjë të mbretërimit të gjykatësve.
- 18 Dhe ndodhi që në vitin e gjashtëdhjetedytë të mbretërimit të gjykatësve, Moroniha nuk mundi të merrte më zotërimi nga Lamanitët.

And it came to pass in the sixty and first year of the reign of the judges they succeeded in regaining even the half of all their possessions.

Now this great loss of the Nephites, and the great slaughter which was among them, would not have happened had it not been for their wickedness and their abomination which was among them; yea, and it was among those also who professed to belong to the church of God.

And it was because of the pride of their hearts, because of their exceeding riches, yea, it was because of their oppression to the poor, withholding their food from the hungry, withholding their clothing from the naked, and smiting their humble brethren upon the cheek, making a mock of that which was sacred, denying the spirit of prophecy and of revelation, murdering, plundering, lying, stealing, committing adultery, rising up in great contentions, and deserting away into the land of Nephi, among the Lamanites—

And because of this their great wickedness, and their boastings in their own strength, they were left in their own strength; therefore they did not prosper, but were afflicted and smitten, and driven before the Lamanites, until they had lost possession of almost all their lands.

But behold, Moronihah did preach many things unto the people because of their iniquity, and also Nephi and Lehi, who were the sons of Helaman, did preach many things unto the people, yea, and did prophesy many things unto them concerning their iniquities, and what should come unto them if they did not repent of their sins.

And it came to pass that they did repent, and inasmuch as they did repent they did begin to prosper.

For when Moronihah saw that they did repent he did venture to lead them forth from place to place, and from city to city, even until they had regained the one-half of their property and the one-half of all their lands.

And thus ended the sixty and first year of the reign of the judges.

And it came to pass in the sixty and second year of the reign of the judges, that Moronihah could obtain no more possessions over the Lamanites.

19 Prandaj ata hoqën dorë nga plani që të merrnin pjesën e mbetur të tokave të tyre, pasi kaq të shumtë ishin Lamanitët, sa që u bë e pamundur për Nefitët të kishin epërsi mbi ta; prandaj Moroniha përdori tërë ushtritë e tij, që t'i mbante ato pjesë që kishte marrë.

20 Dhe ndodhi që për shkak të numrit të madh të Lamanitëve, Nefitët kishin frikë të madhe se do të mundeshin dhe do të shkeleshin dhe do të vriteshin, dhe do të shkatërroheshin.

21 Po, ata filluan të kujtonin profecitë e Almës si dhe fjalët e Mosias; dhe panë se kishin qenë një popull kokëfortë dhe se i kishin përçmuar urdhërimet e Perëndisë;

22 Dhe se ata kishin ndryshuar dhe kishin shkelur nën këmbët e tyre ligjet e Moisiut, ose atë që Zoti e urdhëroi që t'ia jepte popullit; dhe ata panë se ligjet e tyre ishin korruptuar dhe se ata ishin bërë një popull i lig, derisa ishin aq të ligj, madje njëlloj si Lamanitët.

23 Dhe për shkak të paudhësisë së tyre, kisha kishte filluar të zvogëlohej; dhe ata filluan të mos besonin në shpirtin e profecisë dhe në shpirtin e zbulësës; dhe gjykimet e Perëndisë i shikonin rreptë ndër sy.

24 Dhe ata panë se ishin dobësuar sikurse vëllezërit e tyre, Lamanitët dhe se Shpirti i Zotit nuk i ruante më; po, ishte larguar prej tyre, pasi Shpirti i Zotit nuk banon në tempuj jo të shenjtë—

25 Prandaj, Zoti nuk i ruajti më me fuqinë e tij mrekulluese dhe të pashembullt, pasi kishin rënë në një gjendje mosbesimi dhe ligësie të tmerrshme; dhe ata panë se Lamanitët ishin jashtëzakonisht më të shumtë në numër se ata dhe se në qoftë se nuk do të gjenin pëlqimin e Zotit, Perëndisë së tyre, ata duhej të mbaronin patjetër.

26 Pasi vini re, ata panë se fuqia e Lamanitëve ishte aq e madhe sa fuqia e tyre, madje edhe njeri për njeri. Dhe kështu kishin rënë në këtë shkelje të madhe; po, kështu ishin bërë të dobët, për shkak të shkeljes së tyre, në hapësirën e jo shumë viteve.

Therefore they did abandon their design to obtain the remainder of their lands, for so numerous were the Lamanites that it became impossible for the Nephites to obtain more power over them; therefore Moronihah did employ all his armies in maintaining those parts which he had taken.

And it came to pass, because of the greatness of the number of the Lamanites the Nephites were in great fear, lest they should be overpowered, and trodden down, and slain, and destroyed.

Yea, they began to remember the prophecies of Alma, and also the words of Mosiah; and they saw that they had been a stiffnecked people, and that they had set at naught the commandments of God;

And that they had altered and trampled under their feet the laws of Mosiah, or that which the Lord commanded him to give unto the people; and they saw that their laws had become corrupted, and that they had become a wicked people, insomuch that they were wicked even like unto the Lamanites.

And because of their iniquity the church had begun to dwindle; and they began to disbelieve in the spirit of prophecy and in the spirit of revelation; and the judgments of God did stare them in the face.

And they saw that they had become weak, like unto their brethren, the Lamanites, and that the Spirit of the Lord did no more preserve them; yea, it had withdrawn from them because the Spirit of the Lord doth not dwell in unholy temples—

Therefore the Lord did cease to preserve them by his miraculous and matchless power, for they had fallen into a state of unbelief and awful wickedness; and they saw that the Lamanites were exceedingly more numerous than they, and except they should cleave unto the Lord their God they must unavoidably perish.

For behold, they saw that the strength of the Lamanites was as great as their strength, even man for man. And thus had they fallen into this great transgression; yea, thus had they become weak, because of their transgression, in the space of not many years.

Helamani 5

- 1 Dhe ndodhi që po këtë vit, vini re, Nefi ia dorëzoi fronin e gjykimit një njeriu, emri i të cilit ishte Cezoram.
- 2 Meqë, si ligjet, ashtu dhe qeveritë e tyre vendoseshin nga zëri i popullit dhe se ata që zgjodhën të keqen ishin më të shumtë nga ata që zgjodhën të mirën, prandaj qenë gati për shkatërrim, pasi ligjet ishin korruptuar.
- 3 Po, dhe kjo nuk është e gjitha; ata ishin një popull kokëfortë, kaq sa nuk mund të qeveriseshin nga ligji apo drejtësia, nëse nuk ishte për shkatërrimin e tyre.
- 4 Dhe ndodhi që Nefi u lodh nga paudhësia e tyre; prandaj dha dorëheqjen nga froni i gjykimit dhe mori përsipër të predikonte fjalën e Perëndisë për tërë pjesën e mbetur të ditëve të tij, ashtu edhe vëllai i tij, Lehi, gjithashtu për tërë pjesën e mbetur të ditëve të tij.
- 5 Pasi ata mbanin mend fjalët që ati i tyre, Helamani, u tha atyre. Dhe këto janë fjalët që ai u tha:
- 6 Vini re, bijtë e mi, unë dëshiroj që të mbani mend dhe të zbatoni urdhërimet e Perëndisë; dhe do të dëshiroja që ju t'ia shpallni popullit këto fjalë. Vini re, unë ju dhashë emrat e prindërve tanë të parë, që dolën nga toka e Jeruzalemit; dhe këtë gjë e bëra, që kur ju të kujtoni emrat tuaj, të mund të kujtoni ata; dhe kur t'i kujtoni ata, ju mund të kujtoni veprat e tyre; dhe kur t'i kujtoni veprat e tyre, ju mund të dini siç është thënë dhe gjithashtu shkruar, që ato qenë të mira.
- 7 Prandaj, bijtë e mi, unë do të doja që ju të bëni atë që është e mirë, që të mund të thuhet dhe gjithashtu të shkruhet për ju, madje ashtu siç u tha dhe u shkrua për ta.
- 8 Dhe tani, bijtë e mi, vini re, unë kam edhe diçka tjetër që dëshiroj prej jush, dëshirë e cila është që ju të mos i bëni këto gjëra që të lavdëroheni, por që të mund t'i bëni këto gjëra për të pasur për vete një thesar në qiell, po, i cili është i përjetshëm dhe nuk do të zhduket; po, që ju të mund të keni atë dhuratë të çmueshme të jetës së përjetshme, që kemi shkak të mendojmë se iu dha etërve tanë.

Helaman 5

And it came to pass that in this same year, behold, Nephi delivered up the judgment-seat to a man whose name was Cezoram.

For as their laws and their governments were established by the voice of the people, and they who chose evil were more numerous than they who chose good, therefore they were ripening for destruction, for the laws had become corrupted.

Yea, and this was not all; they were a stiffnecked people, insomuch that they could not be governed by the law nor justice, save it were to their destruction.

And it came to pass that Nephi had become weary because of their iniquity; and he yielded up the judgment-seat, and took it upon him to preach the word of God all the remainder of his days, and his brother Lehi also, all the remainder of his days;

For they remembered the words which their father Helaman spake unto them. And these are the words which he spake:

Behold, my sons, I desire that ye should remember to keep the commandments of God; and I would that ye should declare unto the people these words. Behold, I have given unto you the names of our first parents who came out of the land of Jerusalem; and this I have done that when you remember your names ye may remember them; and when ye remember them ye may remember their works; and when ye remember their works ye may know how that it is said, and also written, that they were good.

Therefore, my sons, I would that ye should do that which is good, that it may be said of you, and also written, even as it has been said and written of them.

And now my sons, behold I have somewhat more to desire of you, which desire is, that ye may not do these things that ye may boast, but that ye may do these things to lay up for yourselves a treasure in heaven, yea, which is eternal, and which fadeth not away; yea, that ye may have that precious gift of eternal life, which we have reason to suppose hath been given to our fathers.

- 9 O, mbani mend, mbani mend bijtë e mi, fjalët që mbreti Benjamin i foli popullit të tij; po, mbani mend se nuk ka as udhë, as mënyrë tjetër, nëpërmjet së cilës njeriu mund të shpëtojë, vetëm nëpërmjet gjakut shlyes të Jezu Krishtit i cili do të vijë; po, mbani mend se ai vjen për të shëlbuar botën.
- 10 Dhe mbani mend gjithashtu fjalët që Amuleku i tha Zizromit, në qytetin e Amonihës; pasi i tha atij se Zoti do të vijë patjetër për të shëlbuar popullin e tij, porse ai nuk do të vijë që të shëlbojë ata në mëkatet e tyre, por, për t'i shëlbuar ata nga mëkatet e tyre.
- 11 Dhe se ai ka fuqi, që i është dhënë nga Ati, për t'i shëlbuar ata nga mëkatet e tyre për shkak të pendimit; prandaj ai dërgoi engjëjt e tij për të shpallur lajmet e kushteve të pendimit, që çojnë në fuqinë e Shëlbuesit, në shpëtimin e shpirtrave të tyre.
- 12 Dhe tani bijtë e mi, mbani mend, mbani mend se është mbi shkëmbin e Shëlbuesit tonë që është Krishti, biri i Perëndisë, që ju duhet të ndërtoni themelin tuaj; që kur djalli të çojë erërat e tij të fuqishme, po shigjetat e tij në shtjellë të erës, po, kur i gjithë breshëri i tij dhe furtuna e tij e fuqishme do të lëshohen mbi ju, nuk do të ketë fuqi mbi ju, që t'ju tërheqë në humnerën e mjerimit dhe të vuajtjes së pafund, për shkak të shkëmbit mbi të cilin jeni ndërtuar, që është një bazë e sigurt, një bazë mbi të cilën në qoftë se njerëzit ndërtojnë, nuk mund të bien.
- 13 Dhe ndodhi që këto qenë fjalët që Helamani u mësoi të bijve; po, ai u mësoi atyre shumë gjëra që nuk janë të shkruara, si edhe shumë gjëra që janë të shkruara.
- 14 Dhe ata i mbajtën mend fjalët e tij; dhe prandaj u nisën, duke zbatuar urdhërimet e Perëndisë, për t'u mësuar fjalën e Perëndisë të gjithë njerëzve të Nefit, duke filluar në qytetin Begati.
- 15 Dhe prej andej në qytetin e Gidit; dhe nga qyteti i Gidit në qytetin e Mulekut.
- 16 Dhe madje, nga një qytet në tjetrin, derisa shkuan mes gjithë popullit të Nefit, që ishte në pjesën jugore të vendit dhe prej andej në tokën e Zarahemlës, mes Lamanitëve.

O remember, remember, my sons, the words which king Benjamin spake unto his people; yea, remember that there is no other way nor means whereby man can be saved, only through the atoning blood of Jesus Christ, who shall come; yea, remember that he cometh to redeem the world.

And remember also the words which Amulek spake unto Zeezrom, in the city of Ammonihah; for he said unto him that the Lord surely should come to redeem his people, but that he should not come to redeem them in their sins, but to redeem them from their sins.

And he hath power given unto him from the Father to redeem them from their sins because of repentance; therefore he hath sent his angels to declare the tidings of the conditions of repentance, which bringeth unto the power of the Redeemer, unto the salvation of their souls.

And now, my sons, remember, remember that it is upon the rock of our Redeemer, who is Christ, the Son of God, that ye must build your foundation; that when the devil shall send forth his mighty winds, yea, his shafts in the whirlwind, yea, when all his hail and his mighty storm shall beat upon you, it shall have no power over you to drag you down to the gulf of misery and endless wo, because of the rock upon which ye are built, which is a sure foundation, a foundation whereon if men build they cannot fall.

And it came to pass that these were the words which Helaman taught to his sons; yea, he did teach them many things which are not written, and also many things which are written.

And they did remember his words; and therefore they went forth, keeping the commandments of God, to teach the word of God among all the people of Nephi, beginning at the city Bountiful;

And from thenceforth to the city of Gid; and from the city of Gid to the city of Mulek;

And even from one city to another, until they had gone forth among all the people of Nephi who were in the land southward; and from thence into the land of Zarahemla, among the Lamanites.

- 17 Dhe ndodhi që ata predikuan me fuqi të madhe, kaq sa hutuan shumë prej atyre kundërshtarëve që kishin ikur nga Nefitët, kaq sa ata u afruan dhe rrefyën mëkatet e tyre dhe u pagëzuan në pendim, dhe u kthyen menjëherë te Nefitët për t'u përpjekur të ndreqnin të këqijat që ata kishin bërë.
- 18 Dhe ndodhi që Nefi dhe Lehi predikuan mes Lamanitëve me fuqi dhe autoritet kaq të madh, pasi iu dha atyre fuqi dhe autoritet, që të mund të flisnin dhe gjithashtu se ç'duhej të flisnin—
- 19 Prandaj ata folën duke i çuditur shumë Lamanitët dhe duke i bindur ata kaq shumë, sa pati tetë mijë nga Lamanitët, që ishin në tokën e Zarahemlës dhe rreth e përçark, që u pagëzuan në pendim dhe u bindën mbi të këqijat e traditave të etërve të tyre.
- 20 Dhe ndodhi që Nefi dhe Lehi vazhduan që andej për të shkuar në tokën e Nefit.
- 21 Dhe ndodhi që u morën nga një ushtri Lamanitësh dhe u hodhën në burg; po, madje në të njëjtin burg në të cilin Amoni dhe vëllezërit e tij u hodhën nga shërbëtorët e Limhit.
- 22 Dhe pasi u futën në burg për shumë ditë pa ushqim, vini re, ata shkuan në burg t'i merrnin që të mund t'i vrisnin.
- 23 Dhe ndodhi që Nefi dhe Lehi u rrethuan sikur të ishte prej një zjarri, madje, kaq sa ata nuk guxuan të vinin duart e tyre mbi ta, nga frika se mund të digjeshin. Megjithatë, Nefi dhe Lehi nuk u dogjën dhe ishin sikur të qëndronin në mes të zjarrit dhe nuk digjeshin.
- 24 Dhe kur panë se ishin të rrethuar nga një kolonë zjarri, por që nuk i digjte, zemrat e tyre morën guxim.
- 25 Pasi ata panë se Lamanitët nuk guxonin të vinin duart mbi ta; as nuk guxonin t'u afroreshin, por qëndronin sikur të kishin mbetur pa gojë, nga çudia.

And it came to pass that they did preach with great power, insomuch that they did confound many of those dissenters who had gone over from the Nephites, insomuch that they came forth and did confess their sins and were baptized unto repentance, and immediately returned to the Nephites to endeavor to repair unto them the wrongs which they had done.

And it came to pass that Nephi and Lehi did preach unto the Lamanites with such great power and authority, for they had power and authority given unto them that they might speak, and they also had what they should speak given unto them—

Therefore they did speak unto the great astonishment of the Lamanites, to the convincing them, insomuch that there were eight thousand of the Lamanites who were in the land of Zarahemla and round about baptized unto repentance, and were convinced of the wickedness of the traditions of their fathers.

And it came to pass that Nephi and Lehi did proceed from thence to go to the land of Nephi.

And it came to pass that they were taken by an army of the Lamanites and cast into prison; yea, even in that same prison in which Ammon and his brethren were cast by the servants of Limhi.

And after they had been cast into prison many days without food, behold, they went forth into the prison to take them that they might slay them.

And it came to pass that Nephi and Lehi were encircled about as if by fire, even insomuch that they durst not lay their hands upon them for fear lest they should be burned. Nevertheless, Nephi and Lehi were not burned; and they were as standing in the midst of fire and were not burned.

And when they saw that they were encircled about with a pillar of fire, and that it burned them not, their hearts did take courage.

For they saw that the Lamanites durst not lay their hands upon them; neither durst they come near unto them, but stood as if they were struck dumb with amazement.

- 26 Dhe ndodhi që Nefi dhe Lehi shkuan para dhe filluan t'u flisnin atyre, duke thënë: Mos u frikësoni, pasi vini re, është Perëndia që po ju tregon këtë gjë të mrekullueshme me të cilën ju tregohet se ju nuk mund të vini duart tuaja mbi ne, që të na vrisni.
- 27 Dhe vini re, kur ata thanë këto fjalë, toka u drodh jashtëzakonisht dhe muret e burgut u drodhën sikur të ishin gati të binin përdhe; por vini re, ato nuk ranë. Dhe vini re, ata që ndodheshin në burg ishin Lamanitë dhe Nefitë që ishin kundërshtarë.
- 28 Dhe ndodhi që ata u mbuluan nga një re errësire dhe një frikë e tmerrshme erdhi mbi ta.
- 29 Dhe ndodhi që atje u dëgjua një zë sikur të ishte prej sipër resë së errësirës, duke thënë: Pendohuni, pendohuni dhe mos kërkoni më të shkatërroni shërbëtorët e mi që i kam dërguar mes jush për t'ju shpallur lajme të mira.
- 30 Dhe ndodhi që kur ata dëgjuan këtë zë dhe vunë re se nuk ishte një zë bubullime, as nuk ishte zëri i zhurmës së një trazire të madhe, por vini re, ishte një zë i qetë i një butësie të përsosur, sikur të ishte një pëshpëritje dhe depërtoi deri në thellësinë e shpirtit—
- 31 Dhe me gjithë butësinë e zërit, vini re, toka u drodh jashtëzakonisht dhe muret e burgut u drodhën përsëri, sikur të ishin gati të binin përdhe; dhe vini re, reja e errësirës që i kishte errësuar nuk u shpërnda—
- 32 Dhe vini re, zëri u dëgjua përsëri, duke thënë: Pendohuni, pendohuni, pasi mbretëria e qiellit po afrohet; dhe mos kërkoni më të shkatërroni shërbëtorët e mi. Dhe ndodhi që toka u tund përsëri dhe muret u drodhën.
- 33 Dhe kështu përsëri, për të tretën herë zëri u dëgjua dhe u tha atyre fjalë të mrekullueshme që nuk mund të thuheshin nga njeriu; dhe muret u drodhën përsëri dhe toka u drodh sikur të ishte gati të çahet copë-copë.
- 34 Dhe ndodhi që Lamanitët nuk mund të iknin për shkak të resë së errësirës që i mbulonte; po, dhe nuk lëviznin dot nga frika që kishte ardhur mbi ta.

And it came to pass that Nephi and Lehi did stand forth and began to speak unto them, saying: Fear not, for behold, it is God that has shown unto you this marvelous thing, in the which is shown unto you that ye cannot lay your hands on us to slay us.

And behold, when they had said these words, the earth shook exceedingly, and the walls of the prison did shake as if they were about to tumble to the earth; but behold, they did not fall. And behold, they that were in the prison were Lamanites and Nephites who were dissenters.

And it came to pass that they were overshadowed with a cloud of darkness, and an awful solemn fear came upon them.

And it came to pass that there came a voice as if it were above the cloud of darkness, saying: Repent ye, repent ye, and seek no more to destroy my servants whom I have sent unto you to declare good tidings.

And it came to pass when they heard this voice, and beheld that it was not a voice of thunder, neither was it a voice of a great tumultuous noise, but behold, it was a still voice of perfect mildness, as if it had been a whisper, and it did pierce even to the very soul—

And notwithstanding the mildness of the voice, behold the earth shook exceedingly, and the walls of the prison trembled again, as if it were about to tumble to the earth; and behold the cloud of darkness, which had overshadowed them, did not disperse—

And behold the voice came again, saying: Repent ye, repent ye, for the kingdom of heaven is at hand; and seek no more to destroy my servants. And it came to pass that the earth shook again, and the walls trembled.

And also again the third time the voice came, and did speak unto them marvelous words which cannot be uttered by man; and the walls did tremble again, and the earth shook as if it were about to divide asunder.

And it came to pass that the Lamanites could not flee because of the cloud of darkness which did overshadow them; yea, and also they were immovable because of the fear which did come upon them.

35 Tani, kishte një mes tyre, që kishte lindur Nefit, që njëherë kishte qenë pjesëtar i kishës së Perëndisë, por u shkëput prej tyre.

36 Dhe ndodhi që ai u kthye dhe vini re, ai pa përmes resë së errësirës fytyrën e Nefit dhe të Lehit; dhe vini re, ato shkëlqenin jashtëzakonisht, madje si fytyrat e engjëjve. Dhe ai pa se ata kishin ngritur sytë e tyre nga qielli; dhe dukej sikur po i flisnin ose sikur ngrinin zërat e tyre drejt një qenieje që ata shihnin.

37 Dhe ndodhi që ky njeri i thirri grumbullit që ata të ktheheshin dhe të shikonin. Dhe vini re, atyre iu dha fuqi, kështu që ata u kthyen dhe panë; dhe panë fytyrën e Nefit dhe të Lehit.

38 Dhe ata i thanë atij njeriu: Vër re, ç'duan të thonë të gjitha këto gjëra dhe kush është ai me të cilin këta njerëz flasin?

39 Tani, emri i njeriut ishte Aminadab. Dhe Aminadabi u tha atyre: Ata flasin me engjëjt e Perëndisë.

40 Dhe ndodhi që Lamanitët i thanë atij: Ç'duhet të bëjmë që kjo re errësire që na mbulon, të largohet prej nesh?

41 Dhe Aminadabi u tha atyre: Duhet të pendoheni dhe t'i luteni zërit, madje derisa të keni besim në Krisht, për të cilin ju mësua juve nga Alma dhe Amuleku dhe Zizromi; dhe kur ta bëni këtë gjë, reja e errësirës që ju mbulon do të largohet prej jush.

42 Dhe ndodhi që të gjithë filluan t'i luteshin zërit të atij që kishte dridhur tokën; po, ata iu lutën, derisa reja e errësirës u zhduk.

43 Dhe ndodhi që kur hodhën sytë rreth e rrotull dhe panë se reja e errësirës ishte zhdukur dhe nuk i mbulonte më, vini re, panë se ata ishin rrethuar, po, çdo shpirt, nga një kolonë zjarri.

44 Dhe Nefi dhe Lehi ishin në mes tyre; po, edhe ata ishin të rrethuar; po, sikur ishin në mes të një zjarri plot flakë, por që nuk i dëmtonte, as nuk prekte muret e burgut; dhe ishin mbushur me atë gëzim që është i patregueshëm dhe plot lavdi.

Now there was one among them who was a Nephite by birth, who had once belonged to the church of God but had dissented from them.

And it came to pass that he turned him about, and behold, he saw through the cloud of darkness the faces of Nephi and Lehi; and behold, they did shine exceedingly, even as the faces of angels. And he beheld that they did lift their eyes to heaven; and they were in the attitude as if talking or lifting their voices to some being whom they beheld.

And it came to pass that this man did cry unto the multitude, that they might turn and look. And behold, there was power given unto them that they did turn and look; and they did behold the faces of Nephi and Lehi.

And they said unto the man: Behold, what do all these things mean, and who is it with whom these men do converse?

Now the man's name was Aminadab. And Aminadab said unto them: They do converse with the angels of God.

And it came to pass that the Lamanites said unto him: What shall we do, that this cloud of darkness may be removed from overshadowing us?

And Aminadab said unto them: You must repent, and cry unto the voice, even until ye shall have faith in Christ, who was taught unto you by Alma, and Amulek, and Zeezrom; and when ye shall do this, the cloud of darkness shall be removed from overshadowing you.

And it came to pass that they all did begin to cry unto the voice of him who had shaken the earth; yea, they did cry even until the cloud of darkness was dispersed.

And it came to pass that when they cast their eyes about, and saw that the cloud of darkness was dispersed from overshadowing them, behold, they saw that they were encircled about, yea every soul, by a pillar of fire.

And Nephi and Lehi were in the midst of them; yea, they were encircled about; yea, they were as if in the midst of a flaming fire, yet it did harm them not, neither did it take hold upon the walls of the prison; and they were filled with that joy which is unspeakable and full of glory.

45 Dhe vini re, Shpirti i Shenjtë i Perëndisë zbriti nga qielli dhe hyri në zemrat e tyre dhe ata u mbushën sikur të ishin plot zjarr, dhe mund të thoshin fjalë të mrekullueshme.

46 Dhe ndodhi që një zë u erdhi atyre, po, një zë i këndshëm, sikur të ishte një pëshpëritje, duke thënë:

47 Paqe, paqe qoftë me ju, për shkak të besimit tuaj në Shumë të Dashurin tim që ka qenë që nga fillimi i botës.

48 Dhe tani, kur ata dëgjuan këtë gjë, ngritën sytë e tyre për të shikuar prej nga vinte zëri; dhe vini re, ata panë qiejt të hapen dhe engjëjt zbritën nga qielli dhe u shërbyen atyre.

49 Dhe qenë rreth treqind shpirtra që i panë dhe i dëgjuan këto gjëra; dhe iu kërkua që të shkonin dhe të mos çuditeshin, as të mos dyshonin.

50 Dhe ndodhi që ata shkuan dhe shërbyen mes popullit, duke shpallur në të gjitha krahinat rreth e përqark të gjitha gjërat që kishin dëgjuar dhe parë, kaq sa pjesa më e madhe e Lamanitëve u bind prej tyre, për shkak të provave të mëdha që ata kishin marrë.

51 Dhe të gjithë ata që u bindën, lanë armët e tyre të luftës dhe gjithashtu urrejtjen e tyre dhe traditën e etërve të tyre.

52 Dhe ndodhi që ata u dhanë Nefitëve tokat e zotërimit të tyre.

And behold, the Holy Spirit of God did come down from heaven, and did enter into their hearts, and they were filled as if with fire, and they could speak forth marvelous words.

And it came to pass that there came a voice unto them, yea, a pleasant voice, as if it were a whisper, saying:

Peace, peace be unto you, because of your faith in my Well Beloved, who was from the foundation of the world.

And now, when they heard this they cast up their eyes as if to behold from whence the voice came; and behold, they saw the heavens open; and angels came down out of heaven and ministered unto them.

And there were about three hundred souls who saw and heard these things; and they were bidden to go forth and marvel not, neither should they doubt.

And it came to pass that they did go forth, and did minister unto the people, declaring throughout all the regions round about all the things which they had heard and seen, insomuch that the more part of the Lamanites were convinced of them, because of the greatness of the evidences which they had received.

And as many as were convinced did lay down their weapons of war, and also their hatred and the tradition of their fathers.

And it came to pass that they did yield up unto the Nephites the lands of their possession.

Helamani 6

- 1 Dhe ndodhi që kur mbaroi viti i gjashtëdhjetedytë i mbretërimit të gjykatësve, ndodhën të gjitha këto gjëra dhe Lamanitët, pjesa më e madhe e tyre, u bënë një popull i drejtë, kaq sa drejtësia e tyre ia kaloi asaj të Nefitëve, për shkak të vendosmërisë së tyre dhe të vazhdimësisë së tyre në besim.
- 2 Pasi vini re, kishte shumë nga Nefitët që ishin bërë të ashpër dhe të papenduar, dhe shumë të ligj, kaq sa hodhën poshtë fjalën e Perëndisë dhe të gjitha predikimet dhe profecitë që u bënë mes tyre.
- 3 Megjithatë, njerëzit e kishës u gëzuan shumë për shkak të kthimit në besim të Lamanitëve; po, për shkak të kishës së Perëndisë që ishte vendosur mes tyre. Dhe ata shoqëroheshin me njëri-tjetrin dhe gëzoheshin mes tyre, dhe patën gëzim të madh.
- 4 Dhe ndodhi që shumë prej Lamanitëve erdhën në tokën e Zarahemlës dhe i shpallën popullit të Nefitëve mënyrën sesi u kthyen në besim dhe i nxitën ata në besim dhe pendim.
- 5 Po, dhe shumë predikuan me fuqi dhe autoritet jashtëzakonisht të madh, duke sjellë shumë prej tyre në thellësitë e përlësisë, që të jenë pasuesit e përlulur të Perëndisë dhe të Qengjit.
- 6 Dhe ndodhi që shumë prej Lamanitëve shkuan në tokën në veri; dhe gjithashtu Nefi dhe Lehi shkuan në tokën në veri, që t'i predikonin popullit. Dhe kështu mbaroi viti i gjashtëdhjetetretë.
- 7 Dhe vini re, pati paqe në të gjithë vendin, kaq sa Nefitët shkuan në çfarëdolloj pjese të vendit që ata donin të shkonin, qoftë ajo mes Nefitëve ose Lamanitëve.
- 8 Dhe ndodhi që gjithashtu Lamanitët shkuan kudo që donin, qoftë mes Lamanitëve ose mes Nefitëve; dhe kështu patën shkëmbime të lira me njëri-tjetrin në blerje dhe shitje dhe fitonin sipas dëshirës së tyre.

Helaman 6

And it came to pass that when the sixty and second year of the reign of the judges had ended, all these things had happened and the Lamanites had become, the more part of them, a righteous people, inasmuch that their righteousness did exceed that of the Nephites, because of their firmness and their steadiness in the faith.

For behold, there were many of the Nephites who had become hardened and impenitent and grossly wicked, inasmuch that they did reject the word of God and all the preaching and prophesying which did come among them.

Nevertheless, the people of the church did have great joy because of the conversion of the Lamanites, yea, because of the church of God, which had been established among them. And they did fellowship one with another, and did rejoice one with another, and did have great joy.

And it came to pass that many of the Lamanites did come down into the land of Zarahemla, and did declare unto the people of the Nephites the manner of their conversion, and did exhort them to faith and repentance.

Yea, and many did preach with exceedingly great power and authority, unto the bringing down many of them into the depths of humility, to be the humble followers of God and the Lamb.

And it came to pass that many of the Lamanites did go into the land northward; and also Nephi and Lehi went into the land northward, to preach unto the people. And thus ended the sixty and third year.

And behold, there was peace in all the land, inasmuch that the Nephites did go into whatsoever part of the land they would, whether among the Nephites or the Lamanites.

And it came to pass that the Lamanites did also go whithersoever they would, whether it were among the Lamanites or among the Nephites; and thus they did have free intercourse one with another, to buy and to sell, and to get gain, according to their desire.

- 9 Dhe ndodhi që ata u bënë jashtëzakonisht të pasur, si Lamanitët ashtu edhe Nefitët dhe patën me shumicë ar dhe argjend dhe çfarëdolloj mineralesh të çmueshme, si në tokën në jug, ashtu edhe në tokën në veri.
- 10 Tani, toka në jug quhej Lehi dhe toka në veri quhej Mulek, sipas birit të Zedekias, pasi Zoti kishte çuar Mulekun në tokën në veri dhe Lehin në tokën në jug.
- 11 Dhe vini re, në të dyja këto toka kishte çdo lloj ari dhe argjendi dhe mineralesh të çmueshme të çdo tipi; dhe kishte gjithashtu punëtorë të aftë që punonin të gjitha llojet e metaleve dhe i rafinonin; dhe kështu u bënë të pasur.
- 12 Ata rritnin grurë me shumicë, si në veri, ashtu edhe në jug; dhe ata lulëzuan jashtëzakonisht shumë, si në veri, ashtu edhe në jug. Dhe u shtuan dhe u bënë jashtëzakonisht të fuqishëm në tokë. Dhe ata rritën shumë tufa dhe kope, po, shumë kafshë të majme.
- 13 Vini re, gratë e tyre punonin dhe turrnin dhe bënë të gjitha llojet e copërave dhe pëlhurave të punuara hollë, për të mbuluar lakuriqësinë e tyre. Dhe kështu kaloi në paqe viti i gjashtëdhjetekatërt.
- 14 Dhe, në vitin e gjashtëdhjetepesë, ata patën gëzim të madh dhe paqe, po, shumë predikime dhe shumë profeci në lidhje me atë që do të vinte. Dhe kështu kaloi viti i gjashtëdhjetepesë.
- 15 Dhe ndodhi që në vitin e gjashtëdhjetegjashtë të mbretërimit të gjykatësve, vini re, Cezorami u vra nga një dorë e panjohur, ndërsa ishte ulur në fronin e gjykimin. Dhe ndodhi që po atë vit, i biri i cili qe caktuar nga populli në vendin e tij, u vra gjithashtu. Dhe kështu mbaroi viti i gjashtëdhjetegjashtë.
- 16 Dhe në fillim të vitit të gjashtëdhjeteshtatë njerëzit filluan të bëheshin përsëri jashtëzakonisht të ligj.

And it came to pass that they became exceedingly rich, both the Lamanites and the Nephites; and they did have an exceeding plenty of gold, and of silver, and of all manner of precious metals, both in the land south and in the land north.

Now the land south was called Lehi, and the land north was called Mulek, which was after the son of Zedekiah; for the Lord did bring Mulek into the land north, and Lehi into the land south.

And behold, there was all manner of gold in both these lands, and of silver, and of precious ore of every kind; and there were also curious workmen, who did work all kinds of ore and did refine it; and thus they did become rich.

They did raise grain in abundance, both in the north and in the south; and they did flourish exceedingly, both in the north and in the south. And they did multiply and wax exceedingly strong in the land. And they did raise many flocks and herds, yea, many fatlings.

Behold their women did toil and spin, and did make all manner of cloth, of fine-twined linen and cloth of every kind, to clothe their nakedness. And thus the sixty and fourth year did pass away in peace.

And in the sixty and fifth year they did also have great joy and peace, yea, much preaching and many prophecies concerning that which was to come. And thus passed away the sixty and fifth year.

And it came to pass that in the sixty and sixth year of the reign of the judges, behold, Cezoram was murdered by an unknown hand as he sat upon the judgment-seat. And it came to pass that in the same year, that his son, who had been appointed by the people in his stead, was also murdered. And thus ended the sixty and sixth year.

And in the commencement of the sixty and seventh year the people began to grow exceedingly wicked again.

17 Pasi vini re, Zoti i kishte bekuar për kaq kohë me pasuritë e kësaj bote, që ata nuk ishin nxitur në zemërim, në luftëra, as në gjakderdhje; prandaj ata filluan të vendosnin zemrat e tyre mbi pasuritë e tyre; po, filluan të kërkonin fitime që të ngriheshin njëri përmbi tjetrin; prandaj filluan të bënin vrasje të fshehta dhe të vidhnin dhe të plaçkitnin, që të mund të kishin fitime.

18 Dhe tani, vini re, ata vrasës dhe plaçkitës ishin një bandë e formuar nga Kishkumeni dhe Gadiantoni. Dhe tani ndodhi që kishte shumë, madje mes Nefitëve, nga banda e Gadiantonit. Por, vini re, ata ishin më të shumtë mes pjesës më të ligë të Lamanitëve. Dhe ata quheshin hajdutët dhe vrasësit e Gadiantonit.

19 Dhe qenë ata që vranë kryegjykatësin Cezoram dhe të birin, ndërsa ishin në fronin e gjykimit; dhe vini re, ata nuk u gjetën.

20 Dhe tani ndodhi që, kur Lamanitët zbuluan se kishte hajdutë mes tyre u erdhi shumë keq; dhe përdorën çdo mjet që kishin në dorë për t'i shkatërruar nga faqja e dheut.

21 Por vini re, Satani ua trazoi zemrat pjesës më të madhe të Nefitëve, kaq sa, ata u bashkuan me ato banda hajdutësh dhe hynë në besëlidhjet dhe betimet e tyre se do të mbronin dhe do të ruanin njëri-tjetrin në çfarëdo rrethane të vështirë që të gjendeshin, kështu që ata nuk do të pësonin gjë për vrasjet e tyre dhe plaçkitjet e tyre, dhe vjedhjet e tyre.

22 Dhe ndodhi që ata kishin shenjat e tyre, po, shenjat e tyre të fshehta dhe fjalët e tyre të fshehta; dhe kjo që ata të dallonin një vëlla që kishte hyrë në besëlidhje, se çfarëdo të lige të bënte një vëlla, të mos dëmtohej nga vëllai i tij, as prej atyre që bënin pjesë në bandën e tij dhe që kishin hyrë në besëlidhjen e tij.

23 Dhe kështu, ata mund të vrisnin dhe të plaçkitnin dhe të vidhnin, dhe të bënin lavirësi dhe të gjitha llojet e ligësisë, në kundërshtim me ligjet e vendit të tyre dhe gjithashtu me ligjet e Perëndisë së tyre.

For behold, the Lord had blessed them so long with the riches of the world that they had not been stirred up to anger, to wars, nor to bloodshed; therefore they began to set their hearts upon their riches; yea, they began to seek to get gain that they might be lifted up one above another; therefore they began to commit secret murders, and to rob and to plunder, that they might get gain.

And now behold, those murderers and plunderers were a band who had been formed by Kishkumen and Gadianton. And now it had come to pass that there were many, even among the Nephites, of Gadianton's band. But behold, they were more numerous among the more wicked part of the Lamanites. And they were called Gadianton's robbers and murderers.

And it was they who did murder the chief judge Cezoram, and his son, while in the judgment-seat; and behold, they were not found.

And now it came to pass that when the Lamanites found that there were robbers among them they were exceedingly sorrowful; and they did use every means in their power to destroy them off the face of the earth.

But behold, Satan did stir up the hearts of the more part of the Nephites, insomuch that they did unite with those bands of robbers, and did enter into their covenants and their oaths, that they would protect and preserve one another in whatsoever difficult circumstances they should be placed, that they should not suffer for their murders, and their plunderings, and their stealings.

And it came to pass that they did have their signs, yea, their secret signs, and their secret words; and this that they might distinguish a brother who had entered into the covenant, that whatsoever wickedness his brother should do he should not be injured by his brother, nor by those who did belong to his band, who had taken this covenant.

And thus they might murder, and plunder, and steal, and commit whoredoms and all manner of wickedness, contrary to the laws of their country and also the laws of their God.

24 Dhe kushdo prej tyre, që bënte pjesë në bandën e tyre, po t'i tregonte botës ligësitë e tyre dhe neveritë e tyre, duhej të gjykohej, jo sipas ligjeve të vendit të tyre, por sipas ligjeve të ligësisë së tyre, që ishin bërë nga Gadiantoni dhe nga Kishkumeni.

25 Tani vini re, janë pikërisht këto betime dhe besëlidhje të fshehta, që Alma i dha urdhër të birit, që të mos ia njoftonte botës nga frika se ato mund të bëheshin një mjet për ta çuar popullin në shkatërrim.

26 Tani vini re, ato betime dhe besëlidhje të fshehta nuk erdhën te Gadiantoni nga analet që iu dorëzuan Helamanit; por vini re, ato u futën në zemër të Gadiantonit nga e njëjta qenie që bindi prindërit tanë të parë që të hanin nga fruti i ndaluar—

27 Po, po ajo qenie që bëri komplot me Kainin se po të vriste ai të vëllanë Abelin, nuk do të dihej nga bota. Dhe ai bëri komplot me Kainin dhe me pasuesit e tij që nga ajo kohë e tutje.

28 Dhe është gjithashtu po ajo qenie që ua futi në zemër njerëzve, që të ndërtonin një kullë mjaft të lartë që ata të arrinin në qiell. Dhe qe po ajo qenie që udhëhoqi njerëzit që erdhën nga ajo kullë në këtë vend; të cilët përhapën punët e errësirës dhe neveritë mbi gjithë faqen e tokës, derisa i tërhoqi njerëzit në një shkatërrim të plotë dhe në një ferr të përjetshëm.

29 Po, është po ajo qenie që i shtiu në zemër Gadiantonit, që të vazhdonte akoma punën e errësirës dhe vrasjes së fshehtë; dhe këtë gjë ai e ka bërë që nga fillimi i njeriut deri në kohën e sotme.

30 Dhe vini re, ai është autori i të gjitha mëkateve. Dhe vini re, ai vazhdon punët e tij të errësirës dhe vrasjes së fshehtë dhe i kalon komplotet e tyre dhe betimet e tyre dhe besëlidhjet e tyre, dhe planet e tyre të ligësisë së tmerrshme nga brezi në brez, sipas mundësisë, që të vërë nën kontroll zemrat e fëmijëve të njerëzve.

And whosoever of those who belonged to their band should reveal unto the world of their wickedness and their abominations, should be tried, not according to the laws of their country, but according to the laws of their wickedness, which had been given by Gadianton and Kishkumen.

Now behold, it is these secret oaths and covenants which Alma commanded his son should not go forth unto the world, lest they should be a means of bringing down the people unto destruction.

Now behold, those secret oaths and covenants did not come forth unto Gadianton from the records which were delivered unto Helaman; but behold, they were put into the heart of Gadianton by that same being who did entice our first parents to partake of the forbidden fruit—

Yea, that same being who did plot with Cain, that if he would murder his brother Abel it should not be known unto the world. And he did plot with Cain and his followers from that time forth.

And also it is that same being who put it into the hearts of the people to build a tower sufficiently high that they might get to heaven. And it was that same being who led on the people who came from that tower into this land; who spread the works of darkness and abominations over all the face of the land, until he dragged the people down to an entire destruction, and to an everlasting hell.

Yea, it is that same being who put it into the heart of Gadianton to still carry on the work of darkness, and of secret murder; and he has brought it forth from the beginning of man even down to this time.

And behold, it is he who is the author of all sin. And behold, he doth carry on his works of darkness and secret murder, and doth hand down their plots, and their oaths, and their covenants, and their plans of awful wickedness, from generation to generation according as he can get hold upon the hearts of the children of men.

- 31 Dhe tani vini re, ai kishte fuqi të madhe mbi zemrat e Nefitëve; po, kaq sa ata u bënë jashtëzakonisht të ligj; po, pjesa më e madhe e tyre ishin larguar nga udha e drejtësisë dhe shkelën me këmbët e tyre urdhërimet e Perëndisë dhe u kthyen në udhët e veta, dhe ndërtuan për vete idhuj me arin e tyre dhe me argjendin e tyre.
- 32 Dhe ndodhi që të gjitha këto paudhësi erdhën tek ata në hapësirën e jo shumë viteve, kaq sa pjesa më e madhe e tyre u erdhi në vitin e gjashtëdhjeteshtatë të mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit.
- 33 Dhe ata u rritën gjithashtu në paudhësitë e tyre në vitin e gjashtëdhjetetë, me keqardhje të madhe dhe ankime nga të drejtët.
- 34 Dhe kështu, ne shohim se Nefitët filluan të binin në mosbesim dhe të rriteshin në ligësi dhe neveri, ndërsa Lamanitët filluan të rriteshin jashtëzakonisht shumë në njohurinë e Perëndisë së tyre; po, ata filluan të zbatonin statutet dhe urdhërimet e tij dhe të ecnin me vërtetësi dhe drejtësi para tij.
- 35 Dhe kështu ne shohim se Shpirti i Zotit filloi të largohej nga Nefitët, për shkak të ligësisë dhe të ngurtësimit të zemrave të tyre.
- 36 Dhe kështu, ne shohim se Zoti filloi të derdhte mbi Lamanitët Shpirtin e tij, për shkak të lehtësisë dhe të vullnetit të tyre për të besuar në fjalët e tij.
- 37 Dhe ndodhi që Lamanitët ndoqën që të zhduknin bandën e hajdutëve të Gadiantonit; dhe predikuan fjalën e Perëndisë mes pjesës më të ligë të tyre, kaq sa kjo bandë hajdutësh u shkatërrua krejtësisht mes Lamanitëve.
- 38 Dhe ndodhi nga ana tjetër që Nefitët i inkurajuan dhe i përkrahën, duke filluar nga pjesa më e ligë e tyre, derisa u përhapën në të gjithë tokën e Nefitëve dhe kishin joshur pjesën më të madhe të të drejtëve, derisa ata arritën t'i besonin veprat e tyre dhe të merrnin nga plaçkitjet e tyre dhe të bashkoheshin me ta në vrasjet dhe në lidhjet e tyre të fshehta.

And now behold, he had got great hold upon the hearts of the Nephites; yea, insomuch that they had become exceedingly wicked; yea, the more part of them had turned out of the way of righteousness, and did trample under their feet the commandments of God, and did turn unto their own ways, and did build up unto themselves idols of their gold and their silver.

And it came to pass that all these iniquities did come unto them in the space of not many years, insomuch that a more part of it had come unto them in the sixty and seventh year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And they did grow in their iniquities in the sixty and eighth year also, to the great sorrow and lamentation of the righteous.

And thus we see that the Nephites did begin to dwindle in unbelief, and grow in wickedness and abominations, while the Lamanites began to grow exceedingly in the knowledge of their God; yea, they did begin to keep his statutes and commandments, and to walk in truth and uprightness before him.

And thus we see that the Spirit of the Lord began to withdraw from the Nephites, because of the wickedness and the hardness of their hearts.

And thus we see that the Lord began to pour out his Spirit upon the Lamanites, because of their easiness and willingness to believe in his words.

And it came to pass that the Lamanites did hunt the band of robbers of Gadianton; and they did preach the word of God among the more wicked part of them, insomuch that this band of robbers was utterly destroyed from among the Lamanites.

And it came to pass on the other hand, that the Nephites did build them up and support them, beginning at the more wicked part of them, until they had overspread all the land of the Nephites, and had seduced the more part of the righteous until they had come down to believe in their works and partake of their spoils, and to join with them in their secret murders and combinations.

39 Dhe kështu ata mundën të merrnin tërë drejtimin e qeverisë, kaq sa shkelën nën këmbë dhe qëlluan dhe çorën, dhe u kthyen shpinat e tyre të varfërve dhe të urtëve dhe pasuesve të përvuilur të Perëndisë.

40 Dhe kështu, ne shohim se ata ishin në një gjendje të tmerrshme, gati për një shkatërrim të përhershëm.

41 Dhe ndodhi që kështu mbaroi viti i gjashtëdhjetetë i mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nepi.

And thus they did obtain the sole management of the government, insomuch that they did trample under their feet and smite and rend and turn their backs upon the poor and the meek, and the humble followers of God.

And thus we see that they were in an awful state, and ripening for an everlasting destruction.

And it came to pass that thus ended the sixty and eighth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

PROFECIA E NEFIT, TË BIRIT TË HELAMANIT
—Perëndia kërcënon popullin e Nefit se do t'i vizitojë në zemërimin e tij për shkatërrimin e plotë të tyre, në qoftë se nuk pendohen për ligësinë e tyre. Perëndia godet popullin e Nefit me sëmundje; ata pendohen dhe kthehen tek ai. Samueli, një Lamanit, profetizon mes Nefitëve.

Helamani 7

- 1 Vini re, tani ndodhi në vitin e gjashtëdhjetenëntë të mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefitëve, që Nefi, biri i Helamanit, u kthye në tokën e Zarahemlës nga toka në veri.
- 2 Pasi ai kishte vajtur aty mes njerëzve që ishin në tokën në veri dhe u predikoi atyre fjalën e Perëndisë dhe u profetizoi shumë gjëra atyre;
- 3 Dhe ata i hodhën poshtë të gjitha fjalët e tij, kaq sa ai nuk mund të rrinte më mes tyre, prandaj u kthye përsëri në vendlindjen e tij.
- 4 Dhe duke parë popullin në një gjendje kaq të tmerrshme ligësie dhe ata hajdutët e Gadiantonit duke mbushur fronet e gjykimit—pasi morën pushtetin dhe autoritetin e vendit, duke lënë mënjane urdhërimet e Perëndisë, pa qenë fare të drejtë para tij, duke mos zbatuar drejtësi mes fëmijëve të njerëzve;
- 5 Duke dënuar të drejtët për shkak të drejtësisë së tyre; duke lënë fajtorët dhe të ligjtë pa i dënuar, për shkak të parave të tyre; dhe për më tepër të qëndronin në detyrë në krye të qeverisë, të sundonin dhe të vepronin sipas vullneteve të tyre, që ata të mund të merrnin fitime dhe madhështi nga bota dhe, për më tepër, kështu që të mund të shkelnin më me lehtësi kurorën dhe të vidhnin dhe të vrisnin, dhe të bënin sipas vullneteve të tyre—
- 6 Tani, kjo paudhësi e madhe erdhi mbi Nefitët, në hapësirën e jo shumë viteve; dhe kur Nefi e pa atë, zemra iu enjt në gjoks nga keqardhja; dhe thirri në agoninë e shpirtit të tij:

THE PROPHECY OF NEPHI, THE SON OF HELAMAN—God threatens the people of Nephi that he will visit them in his anger, to their utter destruction except they repent of their wickedness. God smiteth the people of Nephi with pestilence; they repent and turn unto him. Samuel, a Lamanite, prophesies unto the Nephites.

Helaman 7

Behold, now it came to pass in the sixty and ninth year of the reign of the judges over the people of the Nephites, that Nephi, the son of Helaman, returned to the land of Zarahemla from the land northward.

For he had been forth among the people who were in the land northward, and did preach the word of God unto them, and did prophesy many things unto them;

And they did reject all his words, insomuch that he could not stay among them, but returned again unto the land of his nativity.

And seeing the people in a state of such awful wickedness, and those Gadianton robbers filling the judgment-seats—having usurped the power and authority of the land; laying aside the commandments of God, and not in the least aright before him; doing no justice unto the children of men;

Condemning the righteous because of their righteousness; letting the guilty and the wicked go unpunished because of their money; and moreover to be held in office at the head of government, to rule and do according to their wills, that they might get gain and glory of the world, and, moreover, that they might the more easily commit adultery, and steal, and kill, and do according to their own wills—

Now this great iniquity had come upon the Nephites, in the space of not many years; and when Nephi saw it, his heart was swollen with sorrow within his breast; and he did exclaim in the agony of his soul:

- 7 Oh, sikur të kisha patur ditët e mia në ditët kur ati im, Nefi, doli së pari nga toka e Jeruzalemit, kështu që të gëzohesha me të në tokën e premtuar; atëherë njerëzit e tij luteshin me lehtësi, ishin të vendosur të zbatonin urdhërimet e Perëndisë dhe ishin të ngadalshëm që të shtyheshin të bënin paudhësi dhe të shpejtë të dëgjonin fjalët e Zotit—
- 8 Po, nëse ditët e mia do të kishin qenë në ato ditë, atëherë shpirti im do të ishte gëzuar në drejtësinë e vëllezërve të mi.
- 9 Por vini re, është caktuar që këto të jenë ditët e mia dhe që shpirti im të mbushet me pikëllim për shkak të ligësisë së vëllezërve të mi.
- 10 Dhe vini re, tani ndodhi që ai ishte në një kullë e cila gjendej në oborrin e Nefit, që ishte pranë udhës kryesore që të çonte në tregun kryesor që gjendej në qytetin e Zarahemlës; prandaj, Nefi që përkulur në atë kullë që ishte në oborrin e tij, kullë e cila ishte edhe pranë portës së oborrit, nëpërmjet së cilës dilej në udhën kryesore.
- 11 Dhe ndodhi që disa njerëz po kalonin aty pranë dhe panë Nefin në kullë, ndërsa po i derdhte shpirtin e tij Perëndisë; dhe ata vrapuan t'u tregonin të tjerëve ç'kishin parë dhe njerëzit erdhën së bashku në turma, që të mund të dinin shkakun e një zije kaq të madhe për ligësinë e njerëzve.
- 12 Dhe tani, kur Nefi u ngrit, pa turmën e njerëzve që ishin mbledhur tok së bashku.
- 13 Dhe ndodhi që hapi gojën dhe u tha atyre: Vini re, përse jeni mbledhur së bashku? Që unë t'ju tregoj për paudhësitë tuaja?
- 14 Po, sepse u ngjita në kullën time, që t'i derdh shpirtin Perëndisë tim, për shkak të pikëllimit të madh të zemrës sime, që vjen nga paudhësitë tuaja!
- 15 Dhe për shkak të pikëllimit dhe të vajtimit tim ju u mblodhët tok dhe po çuditëni; po, dhe keni nevojë të madhe të çuditëni; po, duhet të çuditëni sepse jeni nënshtruar, aq sa djalli të ketë kontroll kaq të madh mbi zemrat tuaja.
- 16 Po, si është e mundur që iu dorëzuat lajkave të atij që po kërkon t'i hedhë shpirtrat tuaj në mjerim të përjetshëm dhe në vuajtje të pafund?

Oh, that I could have had my days in the days when my father Nephi first came out of the land of Jerusalem, that I could have joyed with him in the promised land; then were his people easy to be entreated, firm to keep the commandments of God, and slow to be led to do iniquity; and they were quick to hearken unto the words of the Lord—

Yea, if my days could have been in those days, then would my soul have had joy in the righteousness of my brethren.

But behold, I am consigned that these are my days, and that my soul shall be filled with sorrow because of this the wickedness of my brethren.

And behold, now it came to pass that it was upon a tower, which was in the garden of Nephi, which was by the highway which led to the chief market, which was in the city of Zarahemla; therefore, Nephi had bowed himself upon the tower which was in his garden, which tower was also near unto the garden gate by which led the highway.

And it came to pass that there were certain men passing by and saw Nephi as he was pouring out his soul unto God upon the tower; and they ran and told the people what they had seen, and the people came together in multitudes that they might know the cause of so great mourning for the wickedness of the people.

And now, when Nephi arose he beheld the multitudes of people who had gathered together.

And it came to pass that he opened his mouth and said unto them: Behold, why have ye gathered yourselves together? That I may tell you of your iniquities?

Yea, because I have got upon my tower that I might pour out my soul unto my God, because of the exceeding sorrow of my heart, which is because of your iniquities!

And because of my mourning and lamentation ye have gathered yourselves together, and do marvel; yea, and ye have great need to marvel; yea, ye ought to marvel because ye are given away that the devil has got so great hold upon your hearts.

Yea, how could you have given way to the enticing of him who is seeking to hurl away your souls down to everlasting misery and endless wo?

- 17 O, pendohuni, pendohuni! Përse doni të vdisni? Kthehuni, kthehuni te Zoti, Perëndia juaj. Përse ju ka braktisur ai?
- 18 Kjo është, sepse ju keni ngurtësuar zemrat tuaja; po, nuk doni të dëgjoni zërin e bariut të mirë; po, ju e keni provokuar atë që të zemërohet kundër jush.
- 19 Dhe vini re, në vend që t'ju mbledhë, nëse nuk do të pendoheni, vini re, ai do t'ju shpërndajë që të bëheni mish për qentë dhe për bishat e egra.
- 20 O, si mund ta keni harruar Perëndinë tuaj pikërisht në atë ditë që ju shpëtoi?
- 21 Por vini re, është për të bërë fitim, për t'u lavdëruar nga njerëzit, po, kështu që ju të mund të keni ar dhe argjend. Dhe zemrat tuaja i keni vënë mbi pasuritë dhe mbi gjërat e kota të kësaj bote, për të cilat ju vrisni dhe plaçkitni dhe vidhni, dhe jepni dëshmi të rreme kundër fqinjit tuaj, dhe bëni të gjitha llojet e paudhësisë.
- 22 Dhe për këtë shkak mjerimi do të bjerë mbi ju, veçse në qoftë se pendoheni. Pasi, në qoftë se nuk pendoheni, vini re, ky qytet i madh dhe të gjitha ato qytete të mëdha që janë rreth e përqark, që janë në tokën e zotërimit tonë, do t'ju merren kështu që ju të mos keni vend në to; pasi vini re, Zoti nuk do t'ju japë fuqi, sikurse ka bërë deri tani, që të përballoni armiqtë tuaj.
- 23 Pasi vini re, kështu thotë Zoti: Unë nuk do t'u tregoj të ligjve fuqinë time, njërit më shumë se tjetrit, nëse ata nuk pendohen për mëkatet e tyre dhe nuk dëgjojnë fjalët e mia. Prandaj tani dua që ju të vini re, vëllezërit e mi se do të jetë më mirë për Lamanitët, sesa për ju, nëse nuk pendoheni.
- 24 Pasi vini re, ata janë më të drejtë se ju, pasi ata nuk kanë mëkatuar kundër asaj njohurie të madhe që ju keni marrë; prandaj Zoti do të jetë i mëshirshëm me ta; po, ai do të zgjasë ditët e tyre dhe do të shtojë farën e tyre, madje edhe pasi ju të jeni shkatërruar krejtësisht, nëse nuk pendoheni.
- 25 Po, mjerë ju, për atë neveri të madhe që ka ardhur mes jush; dhe ju jeni bashkuar me të, po, me atë bandë të fshehtë që u krijua nga Gadiantoni!

O repent ye, repent ye! Why will ye die? Turn ye, turn ye unto the Lord your God. Why has he forsaken you?

It is because you have hardened your hearts; yea, ye will not hearken unto the voice of the good shepherd; yea, ye have provoked him to anger against you.

And behold, instead of gathering you, except ye will repent, behold, he shall scatter you forth that ye shall become meat for dogs and wild beasts.

O, how could you have forgotten your God in the very day that he has delivered you?

But behold, it is to get gain, to be praised of men, yea, and that ye might get gold and silver. And ye have set your hearts upon the riches and the vain things of this world, for the which ye do murder, and plunder, and steal, and bear false witness against your neighbor, and do all manner of iniquity.

And for this cause wo shall come unto you except ye shall repent. For if ye will not repent, behold, this great city, and also all those great cities which are round about, which are in the land of our possession, shall be taken away that ye shall have no place in them; for behold, the Lord will not grant unto you strength, as he has hitherto done, to withstand against your enemies.

For behold, thus saith the Lord: I will not show unto the wicked of my strength, to one more than the other, save it be unto those who repent of their sins, and hearken unto my words. Now therefore, I would that ye should behold, my brethren, that it shall be better for the Lamanites than for you except ye shall repent.

For behold, they are more righteous than you, for they have not sinned against that great knowledge which ye have received; therefore the Lord will be merciful unto them; yea, he will lengthen out their days and increase their seed, even when thou shalt be utterly destroyed except thou shalt repent.

Yea, wo be unto you because of that great abomination which has come among you; and ye have united yourselves unto it, yea, to that secret band which was established by Gadianton!

- 26 Po, mjerë ju, për atë kryelartësi që keni lejuar të
hyjë në zemrat tuaja, që ju ka ngritur përtej asaj që
është e mirë, për shkak të pasurive tuaja
jashtëzakonisht të mëdha!
- 27 Po, mjerë ju, për shkak të ligësisë dhe neverive
tuaja!
- 28 Dhe në qoftë se nuk pendoheni, ju do të mbaroni;
po, madje tokat tuaja do t'ju merren dhe ju do të
shkatërroheni nga faqja e dheut.
- 29 Vini re, tani unë nuk po ju them nga vetja ime se
këto gjëra do të ndodhin, pasi këto gjëra nuk i di nga
vetja ime; por vini re, unë e di se këto gjëra janë të
vërteta, sepse Zoti Perëndi m'i ka bërë të njohura,
prandaj unë po dëshmoj se ato do të ndodhin.

Yea, wo shall come unto you because of that pride
which ye have suffered to enter your hearts, which
has lifted you up beyond that which is good because
of your exceedingly great riches!

Yea, wo be unto you because of your wickedness
and abominations!

And except ye repent ye shall perish; yea, even
your lands shall be taken from you, and ye shall be
destroyed from off the face of the earth.

Behold now, I do not say that these things shall be,
of myself, because it is not of myself that I know
these things; but behold, I know that these things are
true because the Lord God has made them known
unto me, therefore I testify that they shall be.

Helamani 8

- 1 Dhe tani ndodhi që pasi Nefi tha këto fjalë, vini re, aty kishte njerëz që ishin gjykatës që bënë pjesë edhe në bandën e fshehtë të Gadiantonit dhe u zemëruan, dhe thirrën me zë të lartë kundër tij, duke i thënë popullit: Përse nuk e kapni këtë njeri dhe ta sillni këtu, që të dënohet sipas krimet që ka bërë?
- 2 Përse e shikoni këtë njeri dhe e dëgjoni atë të shajë këtë popull dhe ligjin tonë?
- 3 Pasi vini re, Nefi u kishte folur atyre në lidhje me korruptimin e ligjit të tyre; po, shumë gjëra tha Nefi që nuk mund të shkruhen; dhe ai nuk tha asgjë që të ishte në kundërshtim me urdhërimet e Perëndisë.
- 4 Dhe ata gjykatës ishin zemëruar me të, pasi ai u foli haptas në lidhje me punët e tyre të fshehta të errësirës; megjithatë ata nuk guxonin të vinin duart e tyre mbi të, pasi kishin frikë nga njerëzit se mund të thërrisnin me zë të lartë kundër tyre.
- 5 Prandaj ata i thirrën popullit, duke thënë: Përse duroni që ky njeri të thotë fjalë të rënda kundër nesh? Pasi vini re, ai e dënon të gjithë këtë popull, madje deri në shkatërrim; po, dhe gjithashtu, që këto qytetet tona të mëdha do të na merren, që ne të mos kemi vend në to.
- 6 Dhe tani ne e dimë se kjo është e pamundur, pasi vini re, ne jemi të fuqishëm dhe qytetet tona janë të mëdha, prandaj armiqtë tanë nuk mund të kenë fuqi mbi ne.
- 7 Dhe ndodhi që kështu e nxitën popullin në zemërim kundër Nefit dhe shkaktuan grindje mes tyre; pasi qenë disa që thirrën: Lëreni këtë njeri të qetë, pasi është njeri i mirë dhe se ato gjëra që ai thotë, do të ndodhin me siguri, në qoftë se nuk pendohemi.
- 8 Po, vini re, të gjitha gjykimet që na ka dëshmuar do të bien mbi ne; pasi ne e dimë se ai ka dëshmuar të vërtetën për paudhësitë tona. Dhe vini re, ato janë të shumta dhe ashtu si ai i di paudhësitë tona, di gjithashtu të gjitha gjërat që do të na ndodhin;

Helaman 8

And now it came to pass that when Nephi had said these words, behold, there were men who were judges, who also belonged to the secret band of Gadianton, and they were angry, and they cried out against him, saying unto the people: Why do ye not seize upon this man and bring him forth, that he may be condemned according to the crime which he has done?

Why seest thou this man, and hearest him revile against this people and against our law?

For behold, Nephi had spoken unto them concerning the corruptness of their law; yea, many things did Nephi speak which cannot be written; and nothing did he speak which was contrary to the commandments of God.

And those judges were angry with him because he spake plainly unto them concerning their secret works of darkness; nevertheless, they durst not lay their own hands upon him, for they feared the people lest they should cry out against them.

Therefore they did cry unto the people, saying: Why do you suffer this man to revile against us? For behold he doth condemn all this people, even unto destruction; yea, and also that these our great cities shall be taken from us, that we shall have no place in them.

And now we know that this is impossible, for behold, we are powerful, and our cities great, therefore our enemies can have no power over us.

And it came to pass that thus they did stir up the people to anger against Nephi, and raised contentions among them; for there were some who did cry out: Let this man alone, for he is a good man, and those things which he saith will surely come to pass except we repent;

Yea, behold, all the judgments will come upon us which he has testified unto us; for we know that he has testified aright unto us concerning our iniquities. And behold they are many, and he knoweth as well all things which shall befall us as he knoweth of our iniquities;

- 9 Po, dhe vini re, po të mos ishte profet, ai nuk do të kishte dëshmuar në lidhje me këto gjëra.
- 10 Dhe ndodhi që ata njerëz që u përpoqën të shkatërronin Nefin, qenë të detyruar nga frika, të mos vinin dorë mbi të; prandaj, duke parë se fitoi pëlqim në sytë e disave, ai filloi t'u fliste përsëri atyre, kaq sa pjesa e mbetur u frikësua.
- 11 Prandaj, ai që i detyruar t'u fliste më shumë, duke thënë: Vini re, vëllezërit e mi, a nuk keni lexuar se Perëndia i dha fuqi një njeriu, madje Moisiut, që të godiste ujërat e Detit të Kuq dhe ato u hapën sa andej këtej, kaq sa Izraelitët që ishin etërit tanë, kaluan nëpër tokë të thatë dhe ujërat u mbyllën mbi ushtritë e Egjiptianëve dhe i përpinë ata?
- 12 Dhe tani vini re, në qoftë se Perëndia i dha këtij njeriu fuqi të tillë, atëherë përse ju duhet të dyshoni mes jush dhe të thoni se ai nuk më ka dhënë mua fuqi, që të mund të di në lidhje me gjykimet që do të bien mbi ju, në qoftë se nuk pendoheni?
- 13 Por, vini re, ju jo vetëm mohoni fjalët e mia, por ju mohoni edhe të gjitha fjalët që janë folur nga etërit tanë, si dhe fjalët që u folën nga ky njeri, Moisiu, të cilit iu dha kaq shumë fuqi, po, fjalët që ai foli në lidhje me ardhjen e Mesias.
- 14 Po, a nuk dëshmoi ai se do të vinte Biri i Perëndisë? Dhe ashtu si ngriti lart gjarprin prej bronzi në vendin e shkretë, po ashtu do të ngrihet ai që do të vijë.
- 15 Dhe sikurse të gjithë ata që do të shikonin atë gjarpër do të jetonin, ashtu madje të gjithë ata që do ta shikojnë në Birin e Perëndisë me besim, me shpirt të penduar, do të mund të jetojnë madje gjithashtu në atë jetë që është e përjetshme.
- 16 Dhe tani vini re, Moisiu nuk që i vetmi që dëshmoi mbi këto gjëra, por gjithashtu të gjithë profetët e shenjtë, që nga ditët e tij dhe deri në ditët e Abrahamit.
- 17 Po, dhe vini re, Abrahami parashikoi ardhjen e tij dhe u mbush me kënaqësi dhe gëzoi.

Yea, and behold, if he had not been a prophet he could not have testified concerning those things.

And it came to pass that those people who sought to destroy Nephi were compelled because of their fear, that they did not lay their hands on him; therefore he began again to speak unto them, seeing that he had gained favor in the eyes of some, insomuch that the remainder of them did fear.

Therefore he was constrained to speak more unto them saying: Behold, my brethren, have ye not read that God gave power unto one man, even Moses, to smite upon the waters of the Red Sea, and they parted hither and thither, insomuch that the Israelites, who were our fathers, came through upon dry ground, and the waters closed upon the armies of the Egyptians and swallowed them up?

And now behold, if God gave unto this man such power, then why should ye dispute among yourselves, and say that he hath given unto me no power whereby I may know concerning the judgments that shall come upon you except ye repent?

But, behold, ye not only deny my words, but ye also deny all the words which have been spoken by our fathers, and also the words which were spoken by this man, Moses, who had such great power given unto him, yea, the words which he hath spoken concerning the coming of the Messiah.

Yea, did he not bear record that the Son of God should come? And as he lifted up the brazen serpent in the wilderness, even so shall he be lifted up who should come.

And as many as should look upon that serpent should live, even so as many as should look upon the Son of God with faith, having a contrite spirit, might live, even unto that life which is eternal.

And now behold, Moses did not only testify of these things, but also all the holy prophets, from his days even to the days of Abraham.

Yea, and behold, Abraham saw of his coming, and was filled with gladness and did rejoice.

- 18 Po, dhe vini re, unë ju them juve se Abrahami jo vetëm që dinte mbi këto gjëra, por pati shumë para ditëve të Abrahamit që u thirrën me urdhër të Perëndisë; po, madje sipas urdhrit të Birit të tij; dhe kjo që t'i tregohej popullit, shumë mijëra vjet para ardhjes së tij, se shëlbimi do të vinte mbi ta.
- 19 Dhe tani do të doja që ju të dini se që nga ditët e Abrahamit ka pasur shumë profetë që i kanë dëshmuar këto gjëra; po, vini re profeti Zenos dëshmoi me guxim dhe për këtë ai u vra.
- 20 Dhe vini re, gjithashtu Zenoku dhe gjithashtu Eziasi dhe gjithashtu Isaia, dhe Jeremia (Jeremia është i njëjti profet që dëshmoi për shkatërrimin e Jeruzalemit) dhe tani ne e dimë se Jeruzalemi u shkatërrua sipas fjalëve të Jeremias. O, atëherë, pse të mos vijë gjithashtu Biri i Perëndisë sipas profecisë së tij?
- 21 Dhe tani, a e vini ju në dyshim se Jeruzalemi u shkatërrua? A do të thoshit se të bijtë e Zedekias nuk u vranë të gjithë me përjashtim të Mulekut? Po, dhe nuk e shihni se fara e Zedekias është me ne dhe se u dëbua nga toka e Jeruzalemit? Por vini re, kjo nuk është e gjitha—
- 22 Ati ynë, Lehi, u dëbua nga Jeruzalemi, sepse dëshmoi për këto gjëra. Edhe Nefi dëshmoi për këto gjëra dhe pothuajse të gjithë etërit tanë, madje gjer në kohën e sotme; po, ata kanë dëshmuar për ardhjen e Krishtit dhe e pritnin atë; dhe janë gëzuar për ditën që do të vijë.
- 23 Dhe vini re, ai është Perëndi dhe është me ta; dhe ai iu shfaq atyre dhe i shëlboi ata; dhe ata i dhanë atij lavdi, për shkak të asaj që do të vijë.
- 24 Dhe tani, duke parë se ju i dini këto gjëra dhe nuk mund t'i mohoni ato, veçse në qoftë se gënjeni, prandaj në këtë ju keni mëkatuar, pasi ju i keni hedhur poshtë të gjitha këto gjëra, me gjithë provat e shumta që keni marrë; po, madje ju keni marrë të gjitha gjërat, qoftë gjërat në qiell dhe të gjitha gjërat që janë në tokë, si dëshmi se ato janë të vërteta.

Yea, and behold I say unto you, that Abraham not only knew of these things, but there were many before the days of Abraham who were called by the order of God; yea, even after the order of his Son; and this that it should be shown unto the people, a great many thousand years before his coming, that even redemption should come unto them.

And now I would that ye should know, that even since the days of Abraham there have been many prophets that have testified these things; yea, behold, the prophet Zenos did testify boldly; for the which he was slain.

And behold, also Zenock, and also Ezias, and also Isaiah, and Jeremiah, (Jeremiah being that same prophet who testified of the destruction of Jerusalem) and now we know that Jerusalem was destroyed according to the words of Jeremiah. O then why not the Son of God come, according to his prophecy?

And now will you dispute that Jerusalem was destroyed? Will ye say that the sons of Zedekiah were not slain, all except it were Mulek? Yea, and do ye not behold that the seed of Zedekiah are with us, and they were driven out of the land of Jerusalem? But behold, this is not all—

Our father Lehi was driven out of Jerusalem because he testified of these things. Nephi also testified of these things, and also almost all of our fathers, even down to this time; yea, they have testified of the coming of Christ, and have looked forward, and have rejoiced in his day which is to come.

And behold, he is God, and he is with them, and he did manifest himself unto them, that they were redeemed by him; and they gave unto him glory, because of that which is to come.

And now, seeing ye know these things and cannot deny them except ye shall lie, therefore in this ye have sinned, for ye have rejected all these things, notwithstanding so many evidences which ye have received; yea, even ye have received all things, both things in heaven, and all things which are in the earth, as a witness that they are true.

- 25 Por vini re, ju keni hedhur poshtë të vërtetën dhe jeni rebeluar kundër Perëndisë suaj të shenjtë; dhe madje në këtë çast, në vend që të depozitoni për vete thesare në qiell, ku asgjë nuk korruptohet dhe ku nuk mund të shkojë asgjë që nuk është e pastër, ju jeni duke grumbulluar për vete zemërim për ditën e gjykimit.
- 26 Po, madje në këtë çast ju jeni gati për shkatërrim të përhershëm, për shkak të vrasjeve tuaja dhe lavirësisë dhe ligësisë suaj; po, dhe në qoftë se nuk pendoheni, ai do t'ju vijë së shpejti.
- 27 Po, vini re, tani madje e keni në dyert tuaja; po, shkoni në fronin e gjykimit dhe kërkoni; dhe vini re, gjykatësi juaj është vrarë dhe shtrihet në gjakun e tij; dhe është vrarë nga vëllai i tij i cili kërkon të ulet në fronin e gjykimit.
- 28 Dhe vini re, që të dy bëjnë pjesë në bandën tuaj të fshehtë, krijuesi i së cilës është Gadiantoni dhe ai i ligu i cili kërkon të shkatërrojë shpirtrat e njerëzve.

But behold, ye have rejected the truth, and rebelled against your holy God; and even at this time, instead of laying up for yourselves treasures in heaven, where nothing doth corrupt, and where nothing can come which is unclean, ye are heaping up for yourselves wrath against the day of judgment.

Yea, even at this time ye are ripening, because of your murders and your fornication and wickedness, for everlasting destruction; yea, and except ye repent it will come unto you soon.

Yea, behold it is now even at your doors; yea, go ye in unto the judgment-seat, and search; and behold, your judge is murdered, and he lieth in his blood; and he hath been murdered by his brother, who seeketh to sit in the judgment-seat.

And behold, they both belong to your secret band, whose author is Gadianton and the evil one who seeketh to destroy the souls of men.

Helamani 9

- 1 Vini re, tani ndodhi që kur Nefi tha këto fjalë, disa njerëz që ishin mes tyre vrapuan për te fronin e gjykimit; po, madje qenë pesë që shkuan dhe thanë mes tyre, ndërsa po shkonin:
- 2 Vini re, tani do të dimë me siguri nëse ky njeri është një profet dhe se Perëndia e ka urdhëruar të profetizojë të tilla gjëra të mrekullueshme mes nesh. Vini re, ne nuk besojmë se ai i ka thënë, po, nuk besojmë se ai është profet; megjithatë, në qoftë se kjo gjë që ai tha në lidhje me kryegjykatësin është e vërtetë, se ai ka vdekur, atëherë ne do të besojmë se fjalët e tjera që ai ka thënë, janë të vërteta.
- 3 Dhe ndodhi që ata vrapuan me tërë fuqinë dhe arritën në fronin e gjykimit; dhe vini re, kryegjykatësi kishte rënë përdhe dhe ishte i shtrirë në gjakun e tij.
- 4 Dhe tani vini re, kur ata e panë këtë u çuditën shumë, kaq sa ranë përdhe; pasi nuk u kishin besuar fjalëve që kishte thënë Nefi në lidhje me kryegjykatësin.
- 5 Por tani që ata e panë, e besuan dhe i mbuloi frika që të gjitha gjykimet që kishte thënë Nefi do të binin mbi popullin; prandaj u drodhën dhe ranë përdhe.
- 6 Tani, menjëherë, sapo gjykatësi u vra—ai qe goditur me thikë nga vëllai i tij që kishte ardhur i maskuar dhe pastaj iku, dhe shërbëtorët vrapuan dhe i thanë popullit duke thirrur mes tyre mbi vrasjen;
- 7 Dhe vini re, populli u mblodh tok në vendin e fronit të gjykimit—dhe vini re, për çudinë e tyre, ata panë ata pesë burrat që kishin rënë përdhe.
- 8 Dhe tani vini re, njerëzit nuk dinin gjë në lidhje me turmën që ishte mbledhur tek oborri i Nefit, prandaj ata thanë mes tyre: Këta njerëz janë ata që vranë gjykatësin dhe Perëndia i goditi që të mos mund të iknin prej nesh.

Helaman 9

Behold, now it came to pass that when Nephi had spoken these words, certain men who were among them ran to the judgment-seat; yea, even there were five who went, and they said among themselves, as they went:

Behold, now we will know of a surety whether this man be a prophet and God hath commanded him to prophesy such marvelous things unto us. Behold, we do not believe that he hath; yea, we do not believe that he is a prophet; nevertheless, if this thing which he has said concerning the chief judge be true, that he be dead, then will we believe that the other words which he has spoken are true.

And it came to pass that they ran in their might, and came in unto the judgment-seat; and behold, the chief judge had fallen to the earth, and did lie in his blood.

And now behold, when they saw this they were astonished exceedingly, insomuch that they fell to the earth; for they had not believed the words which Nephi had spoken concerning the chief judge.

But now, when they saw they believed, and fear came upon them lest all the judgments which Nephi had spoken should come upon the people; therefore they did quake, and had fallen to the earth.

Now, immediately when the judge had been murdered—he being stabbed by his brother by a garb of secrecy, and he fled, and the servants ran and told the people, raising the cry of murder among them;

And behold the people did gather themselves together unto the place of the judgment-seat—and behold, to their astonishment they saw those five men who had fallen to the earth.

And now behold, the people knew nothing concerning the multitude who had gathered together at the garden of Nephi; therefore they said among themselves: These men are they who have murdered the judge, and God has smitten them that they could not flee from us.

9 Dhe ndodhi që ata i kapën dhe i lidhën dhe i futën në burg. Dhe kudo u dërgua një shpallje që gjykatësi ishte vrarë dhe se vrasësit ishin zënë dhe ishin futur në burg.

10 Dhe ndodhi që të nesërmen populli u mblodh së bashku, për të vajtuar dhe agjëruar në varrimin e kryegjykatësit të madh që u vra.

11 Dhe kështu, gjithashtu ata gjykatës që qenë në oborrin e Nefit dhe dëgjuan fjalët e tij, u mblodhën tok në varrim.

12 Dhe ndodhi që ata pyetën në popull, duke thënë: Ku janë ata të pestë që u dërguan për të hetuar në lidhje me kryegjykatësin, nëse ai kishte vdekur? Dhe ata u përgjigjën dhe thanë: Sa për ata të pestë që ju thoni se i keni dërguar, ne nuk dimë gjë; por ka pesë që janë vrasësit të cilët i kemi futur në burg.

13 Dhe ndodhi që gjykatësit dëshiruan që ata të silleshin; dhe u sollën dhe vini re, ata qenë ata të pestë që qenë dërguar; dhe vini re, gjykatësit i pyetën që të dinin në lidhje me çështjen dhe ata u treguan atyre gjithçka që kishin bërë, duke thënë:

14 Ne vrapuam dhe arritëm te froni i gjykimit, dhe kur pamë të gjitha gjërat, madje, sikurse Nefi kishte dëshmuar, ne u çuditëm kaq sa ramë përdhe dhe kur erdhëm në vete nga çudia jonë, vini re, ata na futën në burg.

15 Tani, sa për vrasjen e këtij njeriu, ne nuk dimë se kush e bëri; dhe vetëm kaq dimë; ne vrapuam dhe erdhëm, sipas dëshirës suaj dhe vini re, ai kishte vdekur, sipas fjalëve të Nefit.

16 Dhe tani ndodhi që gjykatësit ia shpjeguan çështjen popullit dhe thirrën kundër Nefit duke thënë: Vini re, ne e dimë se ky Nefi duhet të jetë marrë vesh me ndonjë njeri, që të vriste gjykatësin dhe pastaj të mund të na deklaronte, që të mund të na bënte të ndërrojmë besim dhe të kthehemi në fenë e tij, që të mund ta ngrejë veten e të bëhet njeri i madh, i zgjedhur nga Perëndia dhe një profet.

17 Dhe tani vini re, ne do ta nxjerrim në shesh këtë njeri dhe ai do të rrëfejë fajin e tij dhe të na bëjë të ditur vrasësin e vërtetë të këtij gjykatësi.

And it came to pass that they laid hold on them, and bound them and cast them into prison. And there was a proclamation sent abroad that the judge was slain, and that the murderers had been taken and were cast into prison.

And it came to pass that on the morrow the people did assemble themselves together to mourn and to fast, at the burial of the great chief judge who had been slain.

And thus also those judges who were at the garden of Nephi, and heard his words, were also gathered together at the burial.

And it came to pass that they inquired among the people, saying: Where are the five who were sent to inquire concerning the chief judge whether he was dead? And they answered and said: Concerning this five whom ye say ye have sent, we know not; but there are five who are the murderers, whom we have cast into prison.

And it came to pass that the judges desired that they should be brought; and they were brought, and behold they were the five who were sent; and behold the judges inquired of them to know concerning the matter, and they told them all that they had done, saying:

We ran and came to the place of the judgment-seat, and when we saw all things even as Nephi had testified, we were astonished insomuch that we fell to the earth; and when we were recovered from our astonishment, behold they cast us into prison.

Now, as for the murder of this man, we know not who has done it; and only this much we know, we ran and came according as ye desired, and behold he was dead, according to the words of Nephi.

And now it came to pass that the judges did expound the matter unto the people, and did cry out against Nephi, saying: Behold, we know that this Nephi must have agreed with some one to slay the judge, and then he might declare it unto us, that he might convert us unto his faith, that he might raise himself to be a great man, chosen of God, and a prophet.

And now behold, we will detect this man, and he shall confess his fault and make known unto us the true murderer of this judge.

- 18 Dhe ndodhi që të pestë u liruan ditën e varrimit. Por, ata qortuan ashpër gjykatësit për fjalët që thanë kundër Nefit dhe u kapën me fjalë me ta një nga një, kaq sa i hutuan ata.
- 19 Megjithatë, ata bënë që Nefi të merrej dhe të lidhej, dhe të sillej para turmës, dhe filluan ta pyesnin në mënyra të ndryshme, që ta zinin në kundërshtim, që të mund ta akuzonin për vdekje—
- 20 Duke i thënë: Ti je pjesëtar i komplotit; kush është ky njeri që e ka bërë këtë vrasje? Tani, na thuaj dhe prano fajin tënd, duke thënë: Vër re, ja ku ke parà dhe ne do të të falim jetën, në qoftë se na tregon dhe pranon marrëveshjen që ti ke bërë me të.
- 21 Por Nefi u tha atyre: O ju të marrë, ju të parrethprerë në zemër, ju të verbër dhe ju njerëz kokëfortë, a e dini për sa kohë Zoti, Perëndia juaj do t'ju lejojë që të vazhdoni në këtë udhën tuaj të mëkatit?
- 22 O ju, duhet të filloni të thërrisni dhe të vajtoni, për shkak të shkatërrimit të madh që tani po ju pret, në qoftë se nuk pendoheni.
- 23 Vini re, ju thoni se unë jam marrë vesh me një njeri që ai të vriste Sizoramin, kryegjykatësin tonë. Por vini re, unë po ju them juve se këtë e bëni, sepse unë ju kam dëshmuar që ju mund të dini në lidhje me këtë gjë; po, madje, si dëshmi për ju që unë dija për ligësinë dhe neveritë që janë mes jush.
- 24 Dhe sepse unë e bëra këtë, ju thoni se jam marrë vesh me një njeri, që ai ta bëjë këtë gjë; po, për shkak se ju tregova këtë shenjë, ju jeni zemëruar me mua dhe kërkoni të shkatërroni jetën time.
- 25 Dhe tani vini re, unë do t'ju tregoj një shenjë tjetër dhe do të shohim në qoftë se edhe me këtë gjë do të përpiqeni të më shkatërroni.
- 26 Vini re, unë ju them: Shkoni në shtëpinë e Seantumit që është vëllai i Sizoramit dhe i thoni atij—
- 27 A ka rënë dakord me ty Nefi, i ashtuquajturi profet, që profetizon kaq profeci të këqija në lidhje me këtë popull, për të vrarë Sizoramin që është vëllai yt?

And it came to pass that the five were liberated on the day of the burial. Nevertheless, they did rebuke the judges in the words which they had spoken against Nephi, and did contend with them one by one, insomuch that they did confound them.

Nevertheless, they caused that Nephi should be taken and bound and brought before the multitude, and they began to question him in divers ways that they might cross him, that they might accuse him to death—

Saying unto him: Thou art confederate; who is this man that hath done this murder? Now tell us, and acknowledge thy fault; saying, Behold here is money; and also we will grant unto thee thy life if thou wilt tell us, and acknowledge the agreement which thou hast made with him.

But Nephi said unto them: O ye fools, ye uncircumcised of heart, ye blind, and ye stiffnecked people, do ye know how long the Lord your God will suffer you that ye shall go on in this your way of sin?

O ye ought to begin to howl and mourn, because of the great destruction which at this time doth await you, except ye shall repent.

Behold ye say that I have agreed with a man that he should murder Seezoram, our chief judge. But behold, I say unto you, that this is because I have testified unto you that ye might know concerning this thing; yea, even for a witness unto you, that I did know of the wickedness and abominations which are among you.

And because I have done this, ye say that I have agreed with a man that he should do this thing; yea, because I showed unto you this sign ye are angry with me, and seek to destroy my life.

And now behold, I will show unto you another sign, and see if ye will in this thing seek to destroy me.

Behold I say unto you: Go to the house of Seantum, who is the brother of Seezoram, and say unto him—

Has Nephi, the pretended prophet, who doth prophesy so much evil concerning this people, agreed with thee, in the which ye have murdered Seezoram, who is your brother?

28 Dhe vini re, ai do t'ju thotë, Jo.
29 Dhe ju do t'i thoni atij: A e ke vrarë ti vëllanë tënd?
30 Dhe atë do ta zërë frika dhe nuk do të dijë ç'të thotë. Dhe vini re, ai do t'jua mohojë; dhe ai do të bëjë sikur po çuditet; megjithatë, ai do t'ju deklarojë se është i pafajshëm.
31 Por vini re, ju do ta kontrolloni dhe do të gjeni gjak në fund të mantelit të tij.
32 Dhe pasi ta keni parë këtë, ju do të thoni: Prej nga vjen ky gjak? A nuk e dimë ne se ky është gjaku i vëllait tënd?
33 Dhe atëherë ai do të dridhet dhe do të duket i zbehtë, madje sikur vdekja të ketë ardhur mbi të.
34 Dhe atëherë ju do të thoni: Për shkak të kësaj frike dhe të kësaj zbehjeje që ka ardhur mbi fytyrën tënde, vër re, ne e dimë se ti je fajtor.
35 Dhe atëherë një frikë edhe më e madhe do ta mbulojë; dhe atëherë ai do t'ju rrëfejë dhe nuk do ta mohojë nëse e ka bërë këtë vrasje.
36 Dhe atëherë ai do t'ju thotë se unë, Nefi, nuk di gjë në lidhje me këtë çështje, vetëm se m'u dha nga fuqia e Perëndisë. Dhe atëherë, ju do të dini se unë jam një njeri i ndershëm dhe se jam dërguar te ju nga Perëndia.
37 Dhe ndodhi që ata shkuan dhe bënë madje ashtu sikurse u kishte thënë Nefi atyre. Dhe vini re, fjalët që ai u kishte thënë ishin të vërteta; pasi, sipas fjalëve, ai mohoi; dhe gjithashtu sipas fjalëve, ai rrëfeu.
38 Dhe u detyrua të pohonte se ai vetë ishte vrasësi i vërtetë, kaq sa të pestët u liruan, sikurse u lirua edhe Nefi.
39 Dhe pati disa nga Nefitët, që u besuan fjalëve të Nefit; dhe pati edhe disaqë besuan për shkak të dëshmisë së të pestëve, pasi ata ishin kthyer në besim, ndërsa ishin në burg.
40 Dhe tani pati disa mes njerëzve që thanë se Nefi ishte profet.

And behold, he shall say unto you, Nay.
And ye shall say unto him: Have ye murdered your brother?
And he shall stand with fear, and wist not what to say. And behold, he shall deny unto you; and he shall make as if he were astonished; nevertheless, he shall declare unto you that he is innocent.
But behold, ye shall examine him, and ye shall find blood upon the skirts of his cloak.
And when ye have seen this, ye shall say: From whence cometh this blood? Do we not know that it is the blood of your brother?
And then shall he tremble, and shall look pale, even as if death had come upon him.
And then shall ye say: Because of this fear and this paleness which has come upon your face, behold, we know that thou art guilty.
And then shall greater fear come upon him; and then shall he confess unto you, and deny no more that he has done this murder.
And then shall he say unto you, that I, Nephi, know nothing concerning the matter save it were given unto me by the power of God. And then shall ye know that I am an honest man, and that I am sent unto you from God.
And it came to pass that they went and did, even according as Nephi had said unto them. And behold, the words which he had said were true; for according to the words he did deny; and also according to the words he did confess.
And he was brought to prove that he himself was the very murderer, insomuch that the five were set at liberty, and also was Nephi.
And there were some of the Nephites who believed on the words of Nephi; and there were some also, who believed because of the testimony of the five, for they had been converted while they were in prison.
And now there were some among the people, who said that Nephi was a prophet.

41 Dhe pati të tjerë që thanë: Vini re, ai është një perëndi, pasi po të mos ishte perëndi, nuk mund të dinte për të gjitha gjërat. Pasi vini re, ai na ka treguar mendimet e zemrave tona dhe gjithashtu na ka treguar gjëra; dhe madje ai solli në njohurinë tonë vrasësin e vërtetë të kryegjykatësit tonë.

And there were others who said: Behold, he is a god, for except he was a god he could not know of all things. For behold, he has told us the thoughts of our hearts, and also has told us things; and even he has brought unto our knowledge the true murderer of our chief judge.

Helamani 10

- 1 Dhe ndodhi që ndodhi përçarje mes popullit, kaq sa u ndanë sa andej këtej dhe secili shkoi në udhën e tij, duke e lënë Nefin vetëm, ndërsa ai po qëndronte mes tyre.
- 2 Dhe ndodhi që Nefi mori udhën për në shtëpinë e tij, duke medituar mbi gjërat që i kishte treguar Zoti.
- 3 Dhe ndodhi që ndërsa ishte kështu duke medituar—duke qenë shumë i mërzhitur për shkak të ligësisë së popullit të Nefitëve, të punëve të fshehta të tyre, të errësirës dhe të vrasjeve të tyre dhe të plaçkitjeve të tyre, dhe të gjitha llojet e ligësive—dhe ndodhi që ndërsa po meditonte kështu në zemrën e tij, vini re, dëgjoi një zë që i thoshte:
- 4 I bekuar je ti, Nefi, për ato gjëra që ke bërë; pasi të kam parë sesi i ke shpallur këtij populli, pa u lodhur, fjalën që unë të dhashë. Dhe ti nuk pate frikë prej tyre dhe nuk ke kërkuar të shpëtosh jetën tënde, por ke kërkuar vullnetin tim dhe të zbatosh urdhërimet e mia.
- 5 Dhe tani, sepse ti e ke bërë këtë gjë me kaq ngulm, vër re, unë do të të bekoj përgjithmonë; dhe unë do të të bëj të fuqishëm në fjalë dhe në vepra, në besim dhe në punë; po, madje që të gjitha gjërat do të bëhen sipas fjalës tënde, pasi ti nuk do të kërkosësh atë që është në kundërshtim me vullnetin tim.
- 6 Vër re, ti je Nefi dhe unë jam Perëndia. Vër re, unë po të shpall në prani të engjëjve të mi se ti do të kesh fuqi mbi këtë popull dhe do ta godasësh tokën me zibuke dhe me epidemi dhe me shkatërrim, sipas ligësisë së këtij populli.
- 7 Vër re, unë të jap fuqi, që çdo gjë që ti do të vulosësh në tokë, do të vuloset edhe në qiell; dhe çdo gjë që ti do të zgjidhësh në tokë, do të zgjidhet në qiell; dhe kështu do të kesh pushtet mes këtij populli.
- 8 Dhe kështu, në qoftë se ti do t'i thuash këtij tempulli të çahet përmes, do të bëhet.
- 9 Dhe, në qoftë se ti do t'i thuash këtij mali: Bjer poshtë dhe bëhu rrafsh me tokën, do të bëhet.
- 10 Dhe vër re, në qoftë se ti do të thuash se Perëndia do ta godasë këtë popull, do të ndodhë.

Helaman 10

And it came to pass that there arose a division among the people, insomuch that they divided hither and thither and went their ways, leaving Nephi alone, as he was standing in the midst of them.

And it came to pass that Nephi went his way towards his own house, pondering upon the things which the Lord had shown unto him.

And it came to pass as he was thus pondering—being much cast down because of the wickedness of the people of the Nephites, their secret works of darkness, and their murderings, and their plunderings, and all manner of iniquities—and it came to pass as he was thus pondering in his heart, behold, a voice came unto him saying:

Blessed art thou, Nephi, for those things which thou hast done; for I have beheld how thou hast with unweariness declared the word, which I have given unto thee, unto this people. And thou hast not feared them, and hast not sought thine own life, but hast sought my will, and to keep my commandments.

And now, because thou hast done this with such unweariness, behold, I will bless thee forever; and I will make thee mighty in word and in deed, in faith and in works; yea, even that all things shall be done unto thee according to thy word, for thou shalt not ask that which is contrary to my will.

Behold, thou art Nephi, and I am God. Behold, I declare it unto thee in the presence of mine angels, that ye shall have power over this people, and shall smite the earth with famine, and with pestilence, and destruction, according to the wickedness of this people.

Behold, I give unto you power, that whatsoever ye shall seal on earth shall be sealed in heaven; and whatsoever ye shall loose on earth shall be loosed in heaven; and thus shall ye have power among this people.

And thus, if ye shall say unto this temple it shall be rent in twain, it shall be done.

And if ye shall say unto this mountain, Be thou cast down and become smooth, it shall be done.

And behold, if ye shall say that God shall smite this people, it shall come to pass.

- 11 Dhe tani vër re, unë po të urdhëroj që ti të shkosh dhe t'i shpallësh këtij populli se kështu thotë Zoti Perëndi i cili është i Plotfuqishmi: Në qoftë se nuk pendoheni, do të goditeni, madje deri në shkatërrim.
- 12 Dhe vini re, tani ndodhi që kur Zoti i tha Nefit këto fjalë, ai ndaloi dhe nuk hyri në shtëpi, por u kthye te turmat që ishin përhapur mbi faqen e tokës dhe filloi t'u shpallte atyre fjalën e Zotit që iu tha atij në lidhje me shkatërrimin e tyre, në qoftë se ata nuk do të pendoheshin.
- 13 Tani vini re, me gjithë mrekullinë e madhe që bëri Nefi, kur u tregoi në lidhje me vdekjen e kryegjykatësit, ata ngurtësuan zemrat e tyre dhe nuk ua vunë veshin fjalëve të Zotit.
- 14 Prandaj Nefi u njoftoi atyre fjalën e Zotit, duke thënë: Në qoftë se nuk pendoheni, kështu thotë Zoti, ju do të goditeni madje deri në shkatërrim.
- 15 Dhe ndodhi që kur Nefi u njoftoi atyre fjalën, vini re, ata i ngurtësuan akoma zemrat e tyre dhe nuk ua vunë veshin fjalëve të tij; prandaj, ata thanë fjalë të rënda kundër tij dhe u përpoqën të vinin duart e tyre mbi të, për ta futur në burg.
- 16 Por vini re, pushteti i Perëndisë qe me të dhe ata nuk mund ta kapnin dot e ta futnin në burg, pasi ai u mor nga Shpirti dhe u largua nga mesi i tyre.
- 17 Dhe ndodhi që kështu shkoi në Shpirt nga turma në turmë, duke u shpallur fjalën e Perëndisë, madje derisa ua shpalli të gjithëve ose derisa e çoi atë mes gjithë njerëzve.
- 18 Dhe ndodhi që ata nuk ua vunë veshin fjalëve të tij; dhe filloi të kishte grindje, kaq sa ata u ndanë mes tyre dhe filluan të vrisnin njëri-tjetrin me shpatë.
- 19 Dhe kështu mbaroi viti i shtatëdhjetenjëti i mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit.

And now behold, I command you, that ye shall go and declare unto this people, that thus saith the Lord God, who is the Almighty: Except ye repent ye shall be smitten, even unto destruction.

And behold, now it came to pass that when the Lord had spoken these words unto Nephi, he did stop and did not go unto his own house, but did return unto the multitudes who were scattered about upon the face of the land, and began to declare unto them the word of the Lord which had been spoken unto him, concerning their destruction if they did not repent.

Now behold, notwithstanding that great miracle which Nephi had done in telling them concerning the death of the chief judge, they did harden their hearts and did not hearken unto the words of the Lord.

Therefore Nephi did declare unto them the word of the Lord, saying: Except ye repent, thus saith the Lord, ye shall be smitten even unto destruction.

And it came to pass that when Nephi had declared unto them the word, behold, they did still harden their hearts and would not hearken unto his words; therefore they did revile against him, and did seek to lay their hands upon him that they might cast him into prison.

But behold, the power of God was with him, and they could not take him to cast him into prison, for he was taken by the Spirit and conveyed away out of the midst of them.

And it came to pass that thus he did go forth in the Spirit, from multitude to multitude, declaring the word of God, even until he had declared it unto them all, or sent it forth among all the people.

And it came to pass that they would not hearken unto his words; and there began to be contentions, insomuch that they were divided against themselves and began to slay one another with the sword.

And thus ended the seventy and first year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Helamani 11

- 1 Dhe tani ndodhi që në vitin e shtatëdhjetedytë të mbretërimit të gjykatësve u shtuan grindjet, kaq sa kishte luftëra në gjithë vendin mes gjithë popullit të Nefit.
- 2 Dhe, qe kjo bandë e fshehtë hajdutësh që vazhdoi këtë punë shkatërrimi dhe ligësie. Dhe kjo luftë vazhdoi gjithë atë vit; dhe vazhdoi edhe në vitin e shtatëdhjetetretë.
- 3 Dhe ndodhi që në këtë vit Nefi iu lut Zotit, duke thënë:
- 4 O Zot, mos lejo që ky popull të shkatërrohet nga shpata; por, O Zot, më mirë le të ketë në tokë zi buke, që t'i nxisë ata të kujtojnë Zotin, Perëndinë e tyre dhe ndoshta do të pendohen dhe do të kthehen përsëri te ti.
- 5 Dhe kështu u bë sipas fjalëve të Nefit. Dhe pati zi të madhe buke në tokë, mes gjithë popullit të Nefit. Dhe kështu, në vitin e shtatëdhjetekatërt vazhdoi zia e bukës dhe puna e shkatërrimit nga shpata pushoi, por u rëndua nga zia e bukës.
- 6 Dhe kjo punë shkatërrimi vazhdoi edhe në vitin e shtatëdhjetepesë. Pasi toka u godit nga thatësira dhe nuk prodhoi grurë në stinë e grurit; dhe e gjithë toka u godit, madje mes Lamanitëve, ashtu sikurse edhe mes Nefitëve, kështu që edhe ata u goditën e me mijëra prej tyre mbaruan, në pjesët më të liga të vendit.
- 7 Dhe ndodhi që njerëzit panë se do të vdisnin nga uria dhe filluan të kujtonin Zotin, Perëndinë e tyre; dhe filluan të kujtonin fjalët e Nefit.
- 8 Dhe njerëzit filluan t'u luten kryegjykatësve të tyre dhe udhëheqësve të tyre, që t'i thonin Nefit: Vëre, ne e dimë se ti je njeri i Perëndisë dhe prandaj iu lut Zotit, Perëndisë sonë, që të na e largojë këtë zi buke, përndryshe të gjitha fjalët që na ke folur në lidhje me shkatërrimin tonë, do të vërtetohen.

Helaman 11

And now it came to pass in the seventy and second year of the reign of the judges that the contentions did increase, insomuch that there were wars throughout all the land among all the people of Nephi.

And it was this secret band of robbers who did carry on this work of destruction and wickedness. And this war did last all that year; and in the seventy and third year it did also last.

And it came to pass that in this year Nephi did cry unto the Lord, saying:

O Lord, do not suffer that this people shall be destroyed by the sword; but O Lord, rather let there be a famine in the land, to stir them up in remembrance of the Lord their God, and perhaps they will repent and turn unto thee.

And so it was done, according to the words of Nephi. And there was a great famine upon the land, among all the people of Nephi. And thus in the seventy and fourth year the famine did continue, and the work of destruction did cease by the sword but became sore by famine.

And this work of destruction did also continue in the seventy and fifth year. For the earth was smitten that it was dry, and did not yield forth grain in the season of grain; and the whole earth was smitten, even among the Lamanites as well as among the Nephites, so that they were smitten that they did perish by thousands in the more wicked parts of the land.

And it came to pass that the people saw that they were about to perish by famine, and they began to remember the Lord their God; and they began to remember the words of Nephi.

And the people began to plead with their chief judges and their leaders, that they would say unto Nephi: Behold, we know that thou art a man of God, and therefore cry unto the Lord our God that he turn away from us this famine, lest all the words which thou hast spoken concerning our destruction be fulfilled.

- 9 Dhe ndodhi që gjykatësit i folën Nefit, sipas fjalëve që u kishin kërkuar. Dhe ndodhi që kur Nefi pa se njerëzit u penduan dhe u përulën me rroba thesi, ai iu lut përsëri Zotit, duke thënë:
- 10 O Zot, vër re, ky popull po pendohet dhe kanë spastruar bandën e Gadiantonit nga mesi i tyre, kaq sa i kanë shfarosur dhe ata i kanë fshehur planet e tyre të fshehta nën dhe.
- 11 Tani, O Zot, për shkak të kësaj përluljeje të tyre, largoje zemërimin tënd, që zemërimi yt të fashitet në shkatërrimin e atyre njerëzve të këqij të cilët ti tashmë i ke shkatërruar.
- 12 O Zot, largoje zemërimin tënd, po, zemërimin tënd të rreptë dhe bëj që kjo zi buke të mund të marrë fund, në këtë vend.
- 13 O Zot, a do të më dëgjosh dhe të bësh që të mund të bëhet sipas fjalëve të mia dhe dërgo shi mbi faqen e tokës, që ajo të mund të sjellë frutin e saj dhe grurë në stinën e grurit?
- 14 O Zot, ti i dëgjove fjalët e mia kur të thashë: Le të ketë zi buke, që të pushojë murtaja e shpatës; dhe e di se ti, edhe kësaj radhe, do t'i dëgjosh fjalët e mia, pasi the: Në qoftë se ky popull pendohet, unë do ta shpëtoj.
- 15 Po, O Zot, ti e sheh se janë penduar për shkak të zisë së bukës dhe epidemisë dhe shkatërrimit që ka rënë mbi ta.
- 16 Dhe tani, O Zot, a do ta largosh zemërimin tënd dhe të provosh përsëri në qoftë se ata do të të shërbejnë? Dhe në qoftë se kështu, O Zot, ti mund t'i bekosh ata sipas fjalëve që ke thënë.
- 17 Dhe ndodhi që në vitin e shtatëdhjetëgjastë Zoti e largoi zemërimin e tij nga populli dhe bëri të binte shi në atë vend, kaq sa solli fruta në stinën e frutave. Dhe ndodhi që solli grurë në stinën e grurit.

And it came to pass that the judges did say unto Nephi, according to the words which had been desired. And it came to pass that when Nephi saw that the people had repented and did humble themselves in sackcloth, he cried again unto the Lord, saying:

O Lord, behold this people repenteth; and they have swept away the band of Gadianton from amongst them insomuch that they have become extinct, and they have concealed their secret plans in the earth.

Now, O Lord, because of this their humility wilt thou turn away thine anger, and let thine anger be appeased in the destruction of those wicked men whom thou hast already destroyed.

O Lord, wilt thou turn away thine anger, yea, thy fierce anger, and cause that this famine may cease in this land.

O Lord, wilt thou hearken unto me, and cause that it may be done according to my words, and send forth rain upon the face of the earth, that she may bring forth her fruit, and her grain in the season of grain.

O Lord, thou didst hearken unto my words when I said, Let there be a famine, that the pestilence of the sword might cease; and I know that thou wilt, even at this time, hearken unto my words, for thou saidst that: If this people repent I will spare them.

Yea, O Lord, and thou seest that they have repented, because of the famine and the pestilence and destruction which has come unto them.

And now, O Lord, wilt thou turn away thine anger, and try again if they will serve thee? And if so, O Lord, thou canst bless them according to thy words which thou hast said.

And it came to pass that in the seventy and sixth year the Lord did turn away his anger from the people, and caused that rain should fall upon the earth, insomuch that it did bring forth her fruit in the season of her fruit. And it came to pass that it did bring forth her grain in the season of her grain.

- 18 Dhe vini re, njerëzit u gëzuan dhe lavdëruan Perëndinë dhe e gjithë faqja e dheut u mbush plot gëzim; dhe ata nuk kërkuan më që ta shkatërronin Nefin, por e çmuan si profet të madh dhe si njeri të Perëndisë, që kishte shumë fuqi dhe autoritet të dhënë nga Perëndia.
- 19 Dhe vini re, Lehi, i vëllai, nuk ishte aspak prapa tij përse i takon drejtësisë.
- 20 Dhe kështu ndodhi që populli i Nefit filloi përsëri të begatohej në tokë; dhe filluan të rindërtonin vendet e tyre të shkretuara dhe filluan të shtohen, dhe të përhapen, madje derisa mbuluan tërë faqen e dheut, si nga veriu, ashtu edhe nga jugu, nga deti perëndimor në detin lindor.
- 21 Dhe ndodhi që viti i shtatëdhjetegjashtë mbaroi në paqe. Dhe viti i shtatëdhjeteshtatë filloi në paqe; dhe kisha u përhap në tërë faqen e dheut; dhe pjesa më e madhe e popullit, si e Nefitëve ashtu edhe e Lamanitëve, ishin pjesëtarë të kishës; dhe ata kishin paqe jashtëzakonisht të madhe në tokë; dhe kështu mbaroi viti i shtatëdhjeteshtatë.
- 22 Dhe ata patën paqe edhe në vitin e shtatëdhjetetë, me përjashtim të pak grindjeve në lidhje me pikat e doktrinës që ishin paraqitur nga profetët.
- 23 Dhe, në vitin e shtatëdhjetenëntë filluan të kishin shumë kundërshtime. Por ndodhi që Nefi dhe Lehi dhe shumë prej vëllezërve të tyre, që dinin në lidhje me pikat e vërteta të doktrinës, duke patur përditë shumë zbulesa, kështu që ata i predikuan popullit, kaq sa u dhanë fund kundërshtimeve të tyre po atë vit.
- 24 Dhe ndodhi që në vitin e tetëdhjetë të mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit pati një numër kundërshtarësh nga populli i Nefit, që disa vjet më parë kishin shkuar te Lamanitët dhe morën mbi vete emrin e Lamanitëve dhe gjithashtu një farë numri që ishin me të vërtetë pasardhës të Lamanitëve, pasi u nxitën në zemërim nga ata ose nga ata kundërshtarë, prandaj filluan luftën kundër vëllezërve të tyre.

And behold, the people did rejoice and glorify God, and the whole face of the land was filled with rejoicing; and they did no more seek to destroy Nephi, but they did esteem him as a great prophet, and a man of God, having great power and authority given unto him from God.

And behold, Lehi, his brother, was not a whit behind him as to things pertaining to righteousness.

And thus it did come to pass that the people of Nephi began to prosper again in the land, and began to build up their waste places, and began to multiply and spread, even until they did cover the whole face of the land, both on the northward and on the southward, from the sea west to the sea east.

And it came to pass that the seventy and sixth year did end in peace. And the seventy and seventh year began in peace; and the church did spread throughout the face of all the land; and the more part of the people, both the Nephites and the Lamanites, did belong to the church; and they did have exceedingly great peace in the land; and thus ended the seventy and seventh year.

And also they had peace in the seventy and eighth year, save it were a few contentions concerning the points of doctrine which had been laid down by the prophets.

And in the seventy and ninth year there began to be much strife. But it came to pass that Nephi and Lehi, and many of their brethren who knew concerning the true points of doctrine, having many revelations daily, therefore they did preach unto the people, insomuch that they did put an end to their strife in that same year.

And it came to pass that in the eightieth year of the reign of the judges over the people of Nephi, there were a certain number of the dissenters from the people of Nephi, who had some years before gone over unto the Lamanites, and taken upon themselves the name of Lamanites, and also a certain number who were real descendants of the Lamanites, being stirred up to anger by them, or by those dissenters, therefore they commenced a war with their brethren.

25 Dhe ata bënë vrasje dhe plaçkitje; dhe pastaj ata tërhiqeshin nëpër male dhe në vendin e shkretë dhe në vende të fshehta, duke u fshehur që të mos mund të zbuloheshin; dhe nga dita në ditë numri i tyre shtohet nga kundërshtarët që shkonin të bashkoheshin me ta.

26 Dhe kështu me kohë, po, madje në hapësirën e jo shumë viteve, ata u bënë një bandë jashtëzakonisht e madhe hajdutësh; dhe kërkuan të gjenin të gjitha planet e fshehta të Gadiantonit; dhe kështu, u bënë hajdutë të Gadiantonit.

27 Tani vini re, këta hajdutë bënë dëme të mëdha, po, madje edhe shkatërrime të mëdha mes njerëzve të Nefit dhe gjithashtu mes popullit të Lamanitëve.

28 Dhe ndodhi që u pa e arsyeshme se i duhej dhënë fund kësaj vepre shkatërrimi; prandaj ata dërguan një ushtri njerëzish të fortë në vendin e shkretë dhe nëpër male, për të kërkuar këtë bandë hajdutësh dhe për ta shkatërruar.

29 Por vini re, ndodhi që po atë vit u përzunë në tokat e tyre. Dhe kështu mbaroi viti i tetëdhjetë i mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit.

30 Dhe ndodhi që në fillim të vitit të tetëdhjetenjë të nisën përsëri kundër kësaj bande hajdutësh dhe shkatërruan shumë; dhe ata pësuan gjithashtu shkatërrim të madh.

31 Dhe u detyruan të ktheheshin përsëri nga vendi i shkretë dhe nga malet për në tokat e tyre, për shkak të numrit jashtëzakonisht të madh të atyre hajdutëve që gjendeshin nëpër male dhe në vendin e shkretë.

32 Dhe ndodhi që kështu mbaroi ky vit. Dhe hajdutët po shtoheshin gjithnjë dhe u bënë të fortë, kaq sa përballonin të gjitha ushtritë e Nefitëve dhe gjithashtu të Lamanitëve; dhe ata shkaktuan që një frikë e madhe t'u vinte njerëzve mbi gjithë faqen e dheut.

33 Po, pasi ata vizituan shumë pjesë të vendit dhe bënë shkatërrim të madh në to; po, vranë shumë dhe morën me vete të tjerë robër në vendin e shkretë, po, dhe veçanërisht gratë e tyre dhe fëmijët e tyre.

And they did commit murder and plunder; and then they would retreat back into the mountains, and into the wilderness and secret places, hiding themselves that they could not be discovered, receiving daily an addition to their numbers, inasmuch as there were dissenters that went forth unto them.

And thus in time, yea, even in the space of not many years, they became an exceedingly great band of robbers; and they did search out all the secret plans of Gadianton; and thus they became robbers of Gadianton.

Now behold, these robbers did make great havoc, yea, even great destruction among the people of Nephi, and also among the people of the Lamanites.

And it came to pass that it was expedient that there should be a stop put to this work of destruction; therefore they sent an army of strong men into the wilderness and upon the mountains to search out this band of robbers, and to destroy them.

But behold, it came to pass that in that same year they were driven back even into their own lands. And thus ended the eightieth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And it came to pass in the commencement of the eighty and first year they did go forth again against this band of robbers, and did destroy many; and they were also visited with much destruction.

And they were again obliged to return out of the wilderness and out of the mountains unto their own lands, because of the exceeding greatness of the numbers of those robbers who infested the mountains and the wilderness.

And it came to pass that thus ended this year. And the robbers did still increase and wax strong, inasmuch that they did defy the whole armies of the Nephites, and also of the Lamanites; and they did cause great fear to come unto the people upon all the face of the land.

Yea, for they did visit many parts of the land, and did do great destruction unto them; yea, did kill many, and did carry away others captive into the wilderness, yea, and more especially their women and their children.

34 Tani, kjo e keqe e madhe, që u erdhi njerëzve për shkak të paudhësisë së tyre, i nxiti ata përsëri në kujtim të Zotit, Perëndisë së tyre.

35 Dhe kështu mbaroi viti i tetëdhjetenjë të mbretërimit të gjykatësve.

36 Dhe në vitin e tetëdhjetedytë ata filluan përsëri të harronin Zotin, Perëndinë e tyre. Dhe në vitin e tetëdhjetetretë ata filluan të bënin paudhësi të mëdha. Dhe në vitin e tetëdhjetekatërt ata nuk i përmirësuan udhët e tyre.

37 Dhe ndodhi që në vitin e tetëdhjetepestë ata u bënë gjithnjë e më kryelartë dhe më të ligj; dhe kështu ata ishin gati përsëri për shkatërrim.

38 Dhe kështu mbaroi viti i tetëdhjetepestë.

Now this great evil, which came unto the people because of their iniquity, did stir them up again in remembrance of the Lord their God.

And thus ended the eighty and first year of the reign of the judges.

And in the eighty and second year they began again to forget the Lord their God. And in the eighty and third year they began to wax strong in iniquity. And in the eighty and fourth year they did not mend their ways.

And it came to pass in the eighty and fifth year they did wax stronger and stronger in their pride, and in their wickedness; and thus they were ripening again for destruction.

And thus ended the eighty and fifth year.

Helamani 12

- 1 Dhe kështu ne mund të shohim sa të rreme dhe gjithashtu paqëndrueshmërinë e zemrave të fëmijëve të njerëzve; po, ne mund të shohim se Zoti në mirësinë e tij të madhe e të pafund, bekon dhe i përparon ata që e vendosin besimin e tyre në të.
- 2 Po, dhe ne mund të shohim që pikërisht, në kohën kur ai begaton popullin e tij, po, në shtimin e arave të tyre, të grigjave të tyre dhe të kopeve të tyre dhe në ar, dhe në argjend, dhe në të gjitha gjërat e çmueshme të çfarëdo lloji dhe mjeshtërie; duke u kursyer jetën dhe duke i çliruar nga duart e armiqve të tyre; duke zbutur zemrat e armiqve të tyre, që ata të mos shpallin luftë kundër tyre; po, dhe në fund, duke bërë të gjitha gjërat për mirëqenien dhe për lumturinë e popullit të tij; po, atëherë është koha që ata ngurtësojnë zemrat e tyre dhe harrojnë Zotin, Perëndinë e tyre dhe shkelin nën këmbët e tyre të Shenjtin—po, dhe këtë gjë e bëjnë për shkak të rehatisë së tyre dhe begatisë së tyre jashtëzakonisht të madhe.
- 3 Dhe kështu ne shohim se në qoftë se Zoti nuk e ndëshkon popullin e tij me shumë fatkeqësi, po, vetëm në qoftë se ai nuk i viziton me vdekje dhe me tmerr dhe me zi buke, dhe me çdo lloj epidemie, ata nuk do ta kujtojnë atë.
- 4 O, sa të marrë dhe sa të kotë dhe sa të ligj, dhe djallëzorë, dhe sa të shpejtë për të bërë paudhësi, dhe sa të ngadalshëm për të bërë mirë, janë fëmijët e njeriut; po, sa të shpejtë të dëgjojnë fjalët e të ligut dhe të vënë zemrat e tyre mbi gjërat e kota të botës.
- 5 Po, sa të shpejtë që të ngrihen në kryelartësi; po, sa të shpejtë që të mburren dhe të bëjnë çdo gjë nga ajo që është paudhësi; dhe sa të ngadalshëm që janë të kujtojnë Zotin, Perëndinë e tyre dhe t'u vënë veshin këshillave të tij, po, sa të ngadalshëm që të ecin në shtigjet e urtësisë!
- 6 Vini re, ata nuk dëshirojnë që Zoti, Perëndia i tyre i cili i ka krijuar, të sundojë dhe të mbretërojë mbi ta; me gjithë mirësinë dhe mëshirën e tij të madhe ndaj tyre, ata nuk i çmojnë fare këshillat e tij dhe nuk duan që ai të jetë udhërrëfyesi i tyre.
- 7 O, sa e madhe është asgjësia e fëmijëve të njerëzve; po, ata janë madje edhe më pak se pluhuri i tokës.

Helaman 12

And thus we can behold how false, and also the unsteadiness of the hearts of the children of men; yea, we can see that the Lord in his great infinite goodness doth bless and prosper those who put their trust in him.

Yea, and we may see at the very time when he doth prosper his people, yea, in the increase of their fields, their flocks and their herds, and in gold, and in silver, and in all manner of precious things of every kind and art; sparing their lives, and delivering them out of the hands of their enemies; softening the hearts of their enemies that they should not declare wars against them; yea, and in fine, doing all things for the welfare and happiness of his people; yea, then is the time that they do harden their hearts, and do forget the Lord their God, and do trample under their feet the Holy One—yea, and this because of their ease, and their exceedingly great prosperity.

And thus we see that except the Lord doth chasten his people with many afflictions, yea, except he doth visit them with death and with terror, and with famine and with all manner of pestilence, they will not remember him.

O how foolish, and how vain, and how evil, and devilish, and how quick to do iniquity, and how slow to do good, are the children of men; yea, how quick to hearken unto the words of the evil one, and to set their hearts upon the vain things of the world!

Yea, how quick to be lifted up in pride; yea, how quick to boast, and do all manner of that which is iniquity; and how slow are they to remember the Lord their God, and to give ear unto his counsels, yea, how slow to walk in wisdom's paths!

Behold, they do not desire that the Lord their God, who hath created them, should rule and reign over them; notwithstanding his great goodness and his mercy towards them, they do set at naught his counsels, and they will not that he should be their guide.

O how great is the nothingness of the children of men; yea, even they are less than the dust of the earth.

8 Pasi vini re, pluhuri i tokës lëviz sa andej këtej e ndahet veç e veç, sipas urdhrut të Perëndisë sonë të madh dhe të përhershëm.

9 Po, vini re, nga zëri i tij dridhen dhe tunden kodra dhe male.

10 Dhe nga fuqia e zërit të tij ato çahen dhe sheshohen dhe bëhen rrafsh, po, madje sikurse një luginë.

11 Po, nga fuqia e zërit të tij, e gjithë toka dridhet;

12 Po, nga fuqia e zërit të tij, themelet tunden, madje mu në qendër.

13 Po, dhe në qoftë se ai i thotë tokës,—Lëviz—ajo lëviz.

14 Po, në qoftë se ai i thotë tokës—Shko prapa që të zgjatet dita për shumë orë—bëhet;

15 Dhe kështu, sipas fjalës së tij, toka shkon prapa dhe njeriut i duket se dielli nuk lëviz; po, dhe vini re, ashtu është; pasi me siguri është toka që lëviz dhe jo dielli.

16 Dhe vini re, në qoftë se ai u thotë gjithashtu ujërave të thellësisë së madhe—Shteruni—bëhet.

17 Vini re, në qoftë se ai i thotë këtij mali—Ngrihu lart dhe eja këtu dhe bjer mbi atë qytet, që të varroset—vini re, bëhet.

18 Dhe vini re, në qoftë se një njeri fsheh një thesar në tokë dhe Zoti i thotë—Qoftë i mallkuar për shkak të paudhësisë së atij që e ka fshehur—vini re, ai mallkohet.

19 Dhe në qoftë se Zoti do të thotë—Qofsh mallkuar, që askush mos të të gjejë tani e tutje e përgjithnjë—vini re, askush nuk do ta gjejë tani e tutje e përgjithnjë.

20 Dhe vini re, në qoftë se Zoti do t'i thotë një njeriu—Për shkak të paudhësive të tua, ti do të mallkohesh përgjithnjë—do të bëhet.

21 Dhe në qoftë se Zoti do të thotë—Për shkak të paudhësive të tua, ti nuk do të dalësh kurrë në praninë time—ai do të bëjë që të ndodhë kështu.

22 Dhe mjerë ai, të cilit do t'ia thotë këtë, pasi do t'ia thotë atij që do të bëjë paudhësi dhe ai nuk mund të shpëtohet; prandaj, për këtë shkak, që njerëzit të mund të shpëtohen, është shpallur pendimi.

For behold, the dust of the earth moveth hither and thither, to the dividing asunder, at the command of our great and everlasting God.

Yea, behold at his voice do the hills and the mountains tremble and quake.

And by the power of his voice they are broken up, and become smooth, yea, even like unto a valley.

Yea, by the power of his voice doth the whole earth shake;

Yea, by the power of his voice, do the foundations rock, even to the very center.

Yea, and if he say unto the earth—Move—it is moved.

Yea, if he say unto the earth—Thou shalt go back, that it lengthen out the day for many hours—it is done;

And thus, according to his word the earth goeth back, and it appeareth unto man that the sun standeth still; yea, and behold, this is so; for surely it is the earth that moveth and not the sun.

And behold, also, if he say unto the waters of the great deep—Be thou dried up—it is done.

Behold, if he say unto this mountain—Be thou raised up, and come over and fall upon that city, that it be buried up—behold it is done.

And behold, if a man hide up a treasure in the earth, and the Lord shall say—Let it be accursed, because of the iniquity of him who hath hid it up—behold, it shall be accursed.

And if the Lord shall say—Be thou accursed, that no man shall find thee from this time henceforth and forever—behold, no man getteth it henceforth and forever.

And behold, if the Lord shall say unto a man—Because of thine iniquities, thou shalt be accursed forever—it shall be done.

And if the Lord shall say—Because of thine iniquities thou shalt be cut off from my presence—he will cause that it shall be so.

And wo unto him to whom he shall say this, for it shall be unto him that will do iniquity, and he cannot be saved; therefore, for this cause, that men might be saved, hath repentance been declared.

23 Prandaj, të bekuar janë ata që do të pendohen dhe do t'i vënë veshin zërit të Zotit, Perëndisë së tyre; pasi këta janë ata që do të shpëtohen.

24 Dhe dhëntë Perëndia, në tërësinë e tij të madhe, që njerëzit të çohen në pendim dhe në vepra të mira, që ata të kthehen në hirësi për hirësi, sipas veprave të tyre.

25 Dhe unë do të doja që të gjithë njerëzit të shpëtohen. Por, ne lexojmë që në ditën e madhe dhe të fundit, ka disa që do të flaken, po, nuk do të lejohen të dalin në praninë e Zotit;

26 Po, do të caktohen në një gjendje mjerimi të përhershëm, duke përmbushur fjalët që thonë: Ata që kanë bërë mirë, do të kenë jetë të përjetshme; dhe ata që kanë bërë keq, do të kenë mallkim të përjetshëm. Dhe kështu është. Amen.

Therefore, blessed are they who will repent and hearken unto the voice of the Lord their God; for these are they that shall be saved.

And may God grant, in his great fulness, that men might be brought unto repentance and good works, that they might be restored unto grace for grace, according to their works.

And I would that all men might be saved. But we read that in the great and last day there are some who shall be cast out, yea, who shall be cast off from the presence of the Lord;

Yea, who shall be consigned to a state of endless misery, fulfilling the words which say: They that have done good shall have everlasting life; and they that have done evil shall have everlasting damnation. And thus it is. Amen.

Helamani 13

- 1 Dhe tani ndodhi që në vitin e tetëdhjetegjashtë, Nefitët vazhduan të mbeten në ligësi, po, në ligësi të madhe, ndërsa Lamanitët respektonin në mënyrë të rreptë urdhërimet e Perëndisë, sipas ligjit të Moisiut.
- 2 Dhe ndodhi që gjatë këtij viti, njëfarë Samueli, një Lamanit, erdhi në tokën e Zarahemlës dhe filloi t'i predikonte popullit. Dhe ndodhi që ai predikoi pendim për shumë ditë mes popullit dhe ata e dëbuan dhe ai qe gati të kthehej në vendin e tij.
- 3 Por vini re, zëri i Zotit erdhi tek ai, që ai duhej të kthehej përsëri dhe t'i profetizonte popullit çdo gjë që do të vinte në zemrën e tij.
- 4 Dhe ndodhi që ata nuk e lejuan të hynte në qytet; prandaj ai shkoi dhe u ngjiti mbi murin e qytetit, dhe shtriu dorën e tij, dhe thirri me zë të lartë, dhe u profetizoi njerëzve çdo gjë që Zoti i vuri në zemër.
- 5 Dhe ai u tha atyre: Vini re, unë Samueli, një Lamanit, flas fjalët e Zotit, që ai m'i vë në zemër; dhe vini re, ai i ka vënë ato në zemrën time, që t'i them këtij populli se shpata e drejtësisë varet mbi këtë popull; dhe katërqind vjet nuk do të kalojnë dhe shpata e drejtësisë do të bjerë mbi këtë popull.
- 6 Po, një shkatërrim i madh e pret këtë popull dhe me siguri do të bjerë mbi këtë popull, dhe asgjë nuk mund ta shpëtojë këtë popull, veçse pendimi dhe besimi në Zotin Jezu Krisht i cili me siguri do të vijë në këtë botë dhe do të vuajë shumë gjëra dhe do të vritet për popullin e tij.
- 7 Dhe vini re, një engjëll i Zotit ma njoftoi këtë gjë dhe i solla lajme të mira shpirtit tim. Dhe vini re, unë u dërgova mes jush, që t'ju njoftoj edhe juve, që ju gjithashtu të mund të merrni lajme të mira; por vini re, ju nuk më pranoni mes jush.

Helaman 13

And now it came to pass in the eighty and sixth year, the Nephites did still remain in wickedness, yea, in great wickedness, while the Lamanites did observe strictly to keep the commandments of God, according to the law of Moses.

And it came to pass that in this year there was one Samuel, a Lamanite, came into the land of Zarahemla, and began to preach unto the people. And it came to pass that he did preach, many days, repentance unto the people, and they did cast him out, and he was about to return to his own land.

But behold, the voice of the Lord came unto him, that he should return again, and prophesy unto the people whatsoever things should come into his heart.

And it came to pass that they would not suffer that he should enter into the city; therefore he went and got upon the wall thereof, and stretched forth his hand and cried with a loud voice, and prophesied unto the people whatsoever things the Lord put into his heart.

And he said unto them: Behold, I, Samuel, a Lamanite, do speak the words of the Lord which he doth put into my heart; and behold he hath put it into my heart to say unto this people that the sword of justice hangeth over this people; and four hundred years pass not away save the sword of justice falleth upon this people.

Yea, heavy destruction awaiteth this people, and it surely cometh unto this people, and nothing can save this people save it be repentance and faith on the Lord Jesus Christ, who surely shall come into the world, and shall suffer many things and shall be slain for his people.

And behold, an angel of the Lord hath declared it unto me, and he did bring glad tidings to my soul. And behold, I was sent unto you to declare it unto you also, that ye might have glad tidings; but behold ye would not receive me.

- 8 Prandaj, kështu thotë Zoti: Për shkak të ngurtësisë së zemrave të popullit të Nefitëve, në qoftë se nuk pendohen, unë do t'u heq atyre fjalën time dhe do të tërheq prej tyre Shpirtin tim dhe nuk do t'i ndihmoj më, dhe do t'i kthej zemrat e vëllezërve të tyre kundër tyre.
- 9 Dhe nuk do të kalojnë katërqind vjet para se unë do të bëj që ata të goditen; po, unë do t'i vizitoj me shpatë dhe me zi buke dhe me epidemi.
- 10 Po, unë do t'i vizitoj me zemërimin tim të rreptë dhe do të ketë prej atyre të brezit të katërt që do të jetojnë, mes armiqve tuaj, që do të shohin shkatërrimin tuaj të plotë; dhe kjo do të ndodhë me siguri në qoftë se ju nuk pendoheni, thotë Zoti; dhe ata të brezit të katërt do të vizitojnë shkatërrimin tuaj.
- 11 Por, në qoftë se ju pendoheni dhe ktheheni te Zoti, Perëndia juaj, unë do ta largoj zemërimin tim, thotë Zoti; po, kështu thotë Zoti, të bekuar qofshin ata që do të pendohen dhe do të kthehen tek unë, por mjerë ai që nuk pendohet.
- 12 Po, mjerë ky qytet i madh i Zarahemlës; pasi vini re, është për shkak të atyre që janë të drejtë, që ka shpëtuar; po, mjerë ky qytet i madh, pasi unë parandiej, thotë Zoti se ka shumë, po, madje pjesa më e madhe e këtij qyteti të madh, që do të ngurtësojnë zemrat e tyre kundër meje, thotë Zoti.
- 13 Por, të bekuar qofshin ata që do të pendohen, pasi unë do t'i kursej. Por vini re, po të mos ishte për të drejtët që janë në këtë qytet të madh, vini re, unë do të bëja që zjarri të zbriste nga qielli dhe ta shkatërronte.
- 14 Por, vini re, ai kursehet për hir të të drejtëve. Por vini re, koha vjen, thotë Zoti, që kur ju të dëboni të drejtët nga mesi juaj, atëherë ju do të jeni gati për shkatërrim; po, mjerë ky qytet i madh për shkak të ligësisë dhe neverive që janë në të.
- 15 Po, dhe mjerë edhe qyteti Gideon për ligësinë e neveritë që janë në të.
- 16 Po, dhe mjerë edhe të gjitha qytetet që janë në tokën rreth e përqark, që zotërohen nga Nefitët, për shkak të ligësisë dhe neverive që janë në to.

Therefore, thus saith the Lord: Because of the hardness of the hearts of the people of the Nephites, except they repent I will take away my word from them, and I will withdraw my Spirit from them, and I will suffer them no longer, and I will turn the hearts of their brethren against them.

And four hundred years shall not pass away before I will cause that they shall be smitten; yea, I will visit them with the sword and with famine and with pestilence.

Yea, I will visit them in my fierce anger, and there shall be those of the fourth generation who shall live, of your enemies, to behold your utter destruction; and this shall surely come except ye repent, saith the Lord; and those of the fourth generation shall visit your destruction.

But if ye will repent and return unto the Lord your God I will turn away mine anger, saith the Lord; yea, thus saith the Lord, blessed are they who will repent and turn unto me, but wo unto him that repenteth not.

Yea, wo unto this great city of Zarahemla; for behold, it is because of those who are righteous that it is saved; yea, wo unto this great city, for I perceive, saith the Lord, that there are many, yea, even the more part of this great city, that will harden their hearts against me, saith the Lord.

But blessed are they who will repent, for them will I spare. But behold, if it were not for the righteous who are in this great city, behold, I would cause that fire should come down out of heaven and destroy it.

But behold, it is for the righteous' sake that it is spared. But behold, the time cometh, saith the Lord, that when ye shall cast out the righteous from among you, then shall ye be ripe for destruction; yea, wo be unto this great city, because of the wickedness and abominations which are in her.

Yea, and wo be unto the city of Gideon, for the wickedness and abominations which are in her.

Yea, and wo be unto all the cities which are in the land round about, which are possessed by the Nephites, because of the wickedness and abominations which are in them.

- 17 Dhe vini re, një mallkim do të bjerë mbi këtë tokë, thotë Zoti i Ushtrive, për shkak të njerëzve që janë mbi këtë tokë, po, për shkak të ligësisë dhe të neverive të tyre.
- 18 Dhe do të ndodhë, thotë Zoti i Ushtrive, po, Perëndia ynë i madh dhe i vërtetë, se kushdo që do të fshehë thesare në tokë, nuk do t'i gjejë më, për shkak të mallkimit të madh të tokës, veçse në qoftë se është njeri i drejtë dhe ta fshehë për Zotin.
- 19 Pasi unë dua, thotë Zoti, që ata t'i fshehin thesaret e tyre tek unë; dhe mallkuar qofshin ata që nuk i fshehin thesaret e tyre tek unë; pasi askush nuk i fsheh thesaret tek unë përveç të drejtëve; dhe ai që nuk i fsheh thesaret në mua, i mallkuar qoftë ai dhe gjithashtu thesari dhe askush nuk do ta shëlbejë atë për shkak të mallkimit të vendit.
- 20 Dhe do të vijë dita që ata do t'i fshehin thesaret e tyre, sepse ata kanë vënë zemrat e tyre në thesare; dhe sepse ata kanë vënë zemrat e tyre në thesare dhe do t'i fshehin thesaret e tyre, kur të ikin para armiqve të tyre; meqë nuk do t'i fshehin tek unë, qofshin mallkuar ata dhe gjithashtu thesaret e tyre; dhe atë ditë do të goditen, thotë Zoti.
- 21 Vini re ju, populli i këtij qyteti të madh dhe dëgjoni fjalët e mia; po, dëgjoni fjalët që thotë Zoti; pasi vini re, ai thotë se ju jeni të mallkuar për shkak të pasurive tuaja; dhe pasuritë tuaja gjithashtu janë të mallkuara, sepse ju keni vënë zemrat tuaja në to dhe nuk keni dëgjuar fjalët e atij që jua dha ato.
- 22 Ju nuk e kujtoni Zotin, Perëndinë tuaj në gjërat me anë të të cilave ai ju ka bekuar, por ju kujtoni gjithmonë pasuritë tuaja, jo për të falënderuar Zotin, Perëndinë tuaj për to; po, zemrat tuaja nuk i drejtohen Zotit, por ato fryhen me krenari të madhe, deri në mburrje dhe deri në fryrje të madhe, smirë, grindje, shpirtligësi, përndjekje dhe vrasje dhe çfarëdolloj paudhësish.
- 23 Për këtë shkak, Zoti Perëndi bëri që të binte një mallkim mbi këtë tokë si dhe mbi pasuritë tuaja; dhe këtë e bëri për shkak të paudhësive tuaja.

And behold, a curse shall come upon the land, saith the Lord of Hosts, because of the people's sake who are upon the land, yea, because of their wickedness and their abominations.

And it shall come to pass, saith the Lord of Hosts, yea, our great and true God, that whoso shall hide up treasures in the earth shall find them again no more, because of the great curse of the land, save he be a righteous man and shall hide it up unto the Lord.

For I will, saith the Lord, that they shall hide up their treasures unto me; and cursed be they who hide not up their treasures unto me; for none hideth up their treasures unto me save it be the righteous; and he that hideth not up his treasures unto me, cursed is he, and also the treasure, and none shall redeem it because of the curse of the land.

And the day shall come that they shall hide up their treasures, because they have set their hearts upon riches; and because they have set their hearts upon their riches, and will hide up their treasures when they shall flee before their enemies; because they will not hide them up unto me, cursed be they and also their treasures; and in that day shall they be smitten, saith the Lord.

Behold ye, the people of this great city, and hearken unto my words; yea, hearken unto the words which the Lord saith; for behold, he saith that ye are cursed because of your riches, and also are your riches cursed because ye have set your hearts upon them, and have not hearkened unto the words of him who gave them unto you.

Ye do not remember the Lord your God in the things with which he hath blessed you, but ye do always remember your riches, not to thank the Lord your God for them; yea, your hearts are not drawn out unto the Lord, but they do swell with great pride, unto boasting, and unto great swelling, envyings, strifes, malice, persecutions, and murders, and all manner of iniquities.

For this cause hath the Lord God caused that a curse should come upon the land, and also upon your riches, and this because of your iniquities.

24 Po, mjerë ky popull, për shkak të kësaj kohe që ka ardhur, që ju i dëboni profetët, dhe i përqeshni, dhe i qëlloni me gurë, dhe i vrisni, dhe bëni të gjitha llojet e paudhësive kundër tyre, madje, si bënin ata të kohërave të vjetra.

25 Dhe tani, kur flisni, ju thoni: Në qoftë se ditët tona do të kishin qenë në ditët e etërve tanë të vjetër, ne nuk do t'i kishim vrarë profetët; ne nuk do t'i kishim zënë me gurë dhe nuk do t'i kishim dëbuar.

26 Vini re, ju jeni më të këqij se ata; pasi ashtu si Zoti jeton, në qoftë se një profet vjen mes jush dhe ju njofton fjalën e Zotit, që dëshmon për mëkatet dhe paudhësitë tuaja, ju zemëroheni me të dhe e dëboni dhe përpiqeni me çfarëdo mënyre ta shkatërroni; po, ju do të thoni se ai është një profet i rremë dhe se ai është një mëkatar dhe i djallit; sepse ai dëshmon se veprat tuaja janë të liga.

27 Por vini re, në qoftë se një njeri vjen mes jush dhe ju thotë: Bëni këtë dhe nuk është paudhësi; bëni atë dhe nuk do të vuani; po, ai do të thotë: Ecni pas kryelartësisë së zemrës suaj; po, ecni pas kryelartësisë së syve tuaj dhe bëni çdo gjë që ju do zemra—dhe në qoftë se një njeri do të vijë mes jush dhe do t'ju thotë këtë, ju do ta pranoni dhe do të thohit se është profet.

28 Po, ju do ta ngrinit lart dhe do t'i jepnit atij nga gjërat tuaja; ju do t'i jepnit nga ari juaj dhe nga argjendi juaj dhe do ta vishnit me rroba të kushtueshme; dhe pasi ai t'ju thoshte fjalë plot lajka dhe t'ju thoshte se gjithçka është në rregull, atëherë ju nuk do t'i gjenit ndonjë të metë.

29 O, ju të ligj dhe ju brez i çoroditur; ju njerëz të ngurtësuar dhe kokëfortë, deri kur besoni se do t'ju durojë Zoti? Po, deri kur do ta lejoni veten të udhëhiqeni nga drejtues të marrë dhe të verbër? Po, deri kur do të zgjidhni errësirën në vend të dritës?

30 Po, vini re, zemërimi i Zotit është ndezur tashmë kundër jush; vini re, ai ka mallkuar tokën për shkak të paudhësisë suaj.

31 Dhe vini re, koha vjen që ai i mallkon pasuritë tuaja, që ato t'ju rrëshqasin nga duart, që ju të mos mund t'i mbani më; dhe në ditët e varfërisë suaj, ju nuk do të mund t'i mbani më.

Yea, wo unto this people, because of this time which has arrived, that ye do cast out the prophets, and do mock them, and cast stones at them, and do slay them, and do all manner of iniquity unto them, even as they did of old time.

And now when ye talk, ye say: If our days had been in the days of our fathers of old, we would not have slain the prophets; we would not have stoned them, and cast them out.

Behold ye are worse than they; for as the Lord liveth, if a prophet come among you and declareth unto you the word of the Lord, which testifieth of your sins and iniquities, ye are angry with him, and cast him out and seek all manner of ways to destroy him; yea, you will say that he is a false prophet, and that he is a sinner, and of the devil, because he testifieth that your deeds are evil.

But behold, if a man shall come among you and shall say: Do this, and there is no iniquity; do that and ye shall not suffer; yea, he will say: Walk after the pride of your own hearts; yea, walk after the pride of your eyes, and do whatsoever your heart desireth—and if a man shall come among you and say this, ye will receive him, and say that he is a prophet.

Yea, ye will lift him up, and ye will give unto him of your substance; ye will give unto him of your gold, and of your silver, and ye will clothe him with costly apparel; and because he speaketh flattering words unto you, and he saith that all is well, then ye will not find fault with him.

O ye wicked and ye perverse generation; ye hardened and ye stiffnecked people, how long will ye suppose that the Lord will suffer you? Yea, how long will ye suffer yourselves to be led by foolish and blind guides? Yea, how long will ye choose darkness rather than light?

Yea, behold, the anger of the Lord is already kindled against you; behold, he hath cursed the land because of your iniquity.

And behold, the time cometh that he curseth your riches, that they become slippery, that ye cannot hold them; and in the days of your poverty ye cannot retain them.

32 Dhe në ditët e varfërisë suaj, ju do t'i përgjëroheni Zotit; dhe më kot do t'i përgjëroheni, pasi shkatërimi juaj tashmë ka ardhur mbi ju dhe shkatërimi juaj është i sigurt; dhe në atë ditë, thotë Zoti i Ushtrive, ju do të qani dhe do të ulërin. Dhe atëherë ju do të ankoheni dhe do të thoni:

33 O, sikur të isha penduar dhe të mos kisha vrarë profetët dhe të mos i kisha zënë me gurë dhe dëbuar ata. Po, në atë ditë, ju do të thoni: O, sikur të kishim kujtuar Zotin, Perëndinë tonë, atë ditë që ai na dha pasuritë tona dhe ato nuk do të ishin bërë të rrëshqitshme, që ne t'i humbnim; pasi vini re, pasuritë tona na kanë lënë.

34 Vini re, ne lëmë këtu një vegël dhe të nesërmen zhduket; dhe vini re, shpatat tona na merren ditën që i kërkojmë për luftë.

35 Po, ne fshehëm thesaret tona dhe ato na rrëshqitën nga duart, për shkak të mallkimit të vendit.

36 O, po të ishim penduar në ditën që fjala e Zotit erdhi te ne; pasi vini re, vendi është i mallkuar dhe të gjitha gjërat janë bërë të rrëshqitshme dhe ne nuk mund t'i mbajmë dot.

37 Vini re, ne jemi të rrethuar prej demonësh, po, jemi të rrethuar nga engjëjt e atij që ka kërkuar të shkatërrojë shpirtat tanë. Vini re, paudhësitë tona janë të mëdha. O Zot, a nuk mund ta largosh zemërimin tënd prej nesh? Dhe kjo do të jetë gjuha juaj në ato ditë.

38 Por vini re, ditët tuaja të provës kanë kaluar; ju e keni shtyrë ditën e shpëtimit tuaj, derisa tani është pafundësisht tepër vonë dhe shkatërimi juaj është i sigurt; po, pasi ju keni kërkuar gjithë ditët e jetës suaj atë që nuk mund ta kishit dot; dhe ju keni kërkuar lumturi duke bërë paudhësi, gjë e cila është në kundërshtim me natyrën e asaj drejtësie që është në Udhëheqësin tonë të madh dhe të Përrjetshëm.

39 O ju njerëz të këtij vendi, sikur të dëgjonit fjalët e mia! Dhe unë lutem që zemërimi i Zotit të largohet prej jush, që ju të pendoheni dhe të shpëtoheni.

And in the days of your poverty ye shall cry unto the Lord; and in vain shall ye cry, for your desolation is already come upon you, and your destruction is made sure; and then shall ye weep and howl in that day, saith the Lord of Hosts. And then shall ye lament, and say:

O that I had repented, and had not killed the prophets, and stoned them, and cast them out. Yea, in that day ye shall say: O that we had remembered the Lord our God in the day that he gave us our riches, and then they would not have become slippery that we should lose them; for behold, our riches are gone from us.

Behold, we lay a tool here and on the morrow it is gone; and behold, our swords are taken from us in the day we have sought them for battle.

Yea, we have hid up our treasures and they have slipped away from us, because of the curse of the land.

O that we had repented in the day that the word of the Lord came unto us; for behold the land is cursed, and all things are become slippery, and we cannot hold them.

Behold, we are surrounded by demons, yea, we are encircled about by the angels of him who hath sought to destroy our souls. Behold, our iniquities are great. O Lord, canst thou not turn away thine anger from us? And this shall be your language in those days.

But behold, your days of probation are past; ye have procrastinated the day of your salvation until it is everlastingly too late, and your destruction is made sure; yea, for ye have sought all the days of your lives for that which ye could not obtain; and ye have sought for happiness in doing iniquity, which thing is contrary to the nature of that righteousness which is in our great and Eternal Head.

O ye people of the land, that ye would hear my words! And I pray that the anger of the Lord be turned away from you, and that ye would repent and be saved.

Helamani 14

- 1 Dhe tani ndodhi që Samuel, Lamaniti, profetizoi edhe shumë gjëra të tjera që nuk mund të shkruhen.
- 2 Dhe vini re, ai u tha atyre: Vini re, unë po ju jap një shenjë; pasi pesë vjet më shumë vijnë dhe vini re, atëherë vjen Biri i Perëndisë për të shëlbuar të gjithë ata që do të besojnë në emrin e tij.
- 3 Dhe vini re, këtë do t'jua jap si një shenjë në kohën e ardhjes së tij; pasi vini re, në qiell do të ketë drita të mëdha, kaq sa natën para ardhjes së tij nuk do të ketë errësirë, aq sa do t'i duket njeriut sikur të ishte ditë.
- 4 Prandaj, do të ketë një ditë dhe një natë dhe një ditë, si të ishin një ditë dhe nuk do të kishte natë; dhe kjo do të jetë për ju si shenjë; pasi këtë ju do ta dini nga lindja e diellit dhe gjithashtu nga perëndimi i tij; prandaj ata do ta dinë me siguri se do të ketë dy ditë e një natë; megjithëqë nata nuk do të jetë e errët; dhe ajo do të jetë nata para se ai të lindë.
- 5 Dhe vini re, do të lindë një yll i ri që ju nuk e keni parë kurrë më parë; dhe kjo gjithashtu do të jetë një shenjë për ju.
- 6 Dhe vini re kjo nuk është e gjitha, do të ketë shumë shenja dhe çudira në qiell.
- 7 Dhe do të ndodhë që ju të gjithë do të mahniteni dhe do të çuditëni kaq shumë, saqë do të bini përdhe.
- 8 Dhe do të ndodhë që kushdo që do të besojë në Birin e Perëndisë, po, ai do të ketë jetën e përjetshme.
- 9 Dhe vini re, kështu më ka urdhëruar Zoti, me anë të engjëllit të tij, që të vij e t'jua them këtë gjë, po, ai më ka urdhëruar që t'jua profetizoj këto gjëra; po, ai më tha mua: Thirri këtij populli të pendohet dhe të përgatisë udhën e Zotit.
- 10 Dhe tani, pasi unë jam Lamanit dhe ju thashë fjalët që Zoti më urdhëroi të them dhe sepse ishin të rënda ndaj jush, ju jeni zemëruar me mua dhe kërkoni të më shkatërroni dhe më keni dëbuar nga mesi juaj.

Helaman 14

And now it came to pass that Samuel, the Lamanite, did prophesy a great many more things which cannot be written.

And behold, he said unto them: Behold, I give unto you a sign; for five years more cometh, and behold, then cometh the Son of God to redeem all those who shall believe on his name.

And behold, this will I give unto you for a sign at the time of his coming; for behold, there shall be great lights in heaven, insomuch that in the night before he cometh there shall be no darkness, insomuch that it shall appear unto man as if it was day.

Therefore, there shall be one day and a night and a day, as if it were one day and there were no night; and this shall be unto you for a sign; for ye shall know of the rising of the sun and also of its setting; therefore they shall know of a surety that there shall be two days and a night; nevertheless the night shall not be darkened; and it shall be the night before he is born.

And behold, there shall a new star arise, such an one as ye never have beheld; and this also shall be a sign unto you.

And behold this is not all, there shall be many signs and wonders in heaven.

And it shall come to pass that ye shall all be amazed, and wonder, insomuch that ye shall fall to the earth.

And it shall come to pass that whosoever shall believe on the Son of God, the same shall have everlasting life.

And behold, thus hath the Lord commanded me, by his angel, that I should come and tell this thing unto you; yea, he hath commanded that I should prophesy these things unto you; yea, he hath said unto me: Cry unto this people, repent and prepare the way of the Lord.

And now, because I am a Lamanite, and have spoken unto you the words which the Lord hath commanded me, and because it was hard against you, ye are angry with me and do seek to destroy me, and have cast me out from among you.

- 11 Dhe ju do t'i dëgjoni fjalët e mia, pasi për këtë qëllim unë jam ngjitur mbi muret e këtij qyteti, që të mund të dëgjoni dhe të dini mbi gjykimet e Perëndisë që ju presin për shkak të padrejtësive tuaja dhe që ju të mund të dini gjithashtu kushtet e pendimit;
- 12 Dhe gjithashtu të mund të dini mbi ardhjen e Jezu Krishtit, Birit të Perëndisë, Atit të qiellit dhe të tokës, Krijuesit të të gjitha gjërave që nga fillimi; dhe që ju të mund të dini shenjat e ardhjes së tij, me qëllim që të mund të besoni në emrin e tij.
- 13 Dhe në qoftë se besoni në emrin e tij, ju do të pendoheni për të gjitha mëkatet tuaja, që kështu të keni heqjen e tyre, nëpërmjet meritave të tij.
- 14 Dhe vini re, përsëri, po ju jap një shenjë tjetër, po, një shenjë të vdekjes së tij.
- 15 Pasi vini re, ai duhet të vdesë patjetër, që shpëtimi të mund të vijë; po, është e përshtatshme dhe e nevojshme që ai të vdesë që të ndodhë ringjallja e të vdekurve, kështu që njerëzit të mund të çohen në prani të Zotit.
- 16 Po, vini re, kjo vdekje sjell ringjalljen dhe shëlbën gjithë njerëzimin nga vdekja e parë—nga vdekja shpirtërore; pasi i gjithë njerëzimi, që nga rënia e Adamit, pasi u përjashtua nga prania e Zotit, u konsiderua i vdekur, si për gjërat tokësore, ashtu dhe për gjërat shpirtërore.
- 17 Por vini re, ringjallja e Krishtit shëlbën njerëzimin, po, madje, gjithë njerëzimin dhe e sjell përsëri në praninë e Zotit.
- 18 Po, dhe ajo përmbush kushtin e pendimit, që kushdo që pendohet ai nuk kositet dhe nuk hidhet në zjarr; por kushdo që nuk pendohet, kositet dhe hidhet në zjarr dhe aty pëson një vdekje tjetër shpirtërore, po, një vdekje të dytë, pasi ata janë përjashtuar përsëri sipas gjërave që i takojnë drejtësisë.
- 19 Prandaj, pendohuni, pendohuni, meqë duke i ditur këto gjëra dhe duke mos i bërë ato, të mos bini edhe ju vetë në dënim dhe të pësoni këtë vdekje të dytë.

And ye shall hear my words, for, for this intent have I come up upon the walls of this city, that ye might hear and know of the judgments of God which do await you because of your iniquities, and also that ye might know the conditions of repentance;

And also that ye might know of the coming of Jesus Christ, the Son of God, the Father of heaven and of earth, the Creator of all things from the beginning; and that ye might know of the signs of his coming, to the intent that ye might believe on his name.

And if ye believe on his name ye will repent of all your sins, that thereby ye may have a remission of them through his merits.

And behold, again, another sign I give unto you, yea, a sign of his death.

For behold, he surely must die that salvation may come; yea, it behooveth him and becometh expedient that he dieth, to bring to pass the resurrection of the dead, that thereby men may be brought into the presence of the Lord.

Yea, behold, this death bringeth to pass the resurrection, and redeemeth all mankind from the first death—that spiritual death; for all mankind, by the fall of Adam being cut off from the presence of the Lord, are considered as dead, both as to things temporal and to things spiritual.

But behold, the resurrection of Christ redeemeth mankind, yea, even all mankind, and bringeth them back into the presence of the Lord.

Yea, and it bringeth to pass the condition of repentance, that whosoever repenteth the same is not hewn down and cast into the fire; but whosoever repenteth not is hewn down and cast into the fire; and there cometh upon them again a spiritual death, yea, a second death, for they are cut off again as to things pertaining to righteousness.

Therefore repent ye, repent ye, lest by knowing these things and not doing them ye shall suffer yourselves to come under condemnation, and ye are brought down unto this second death.

20 Por vini re, sikurse ju thashë në lidhje me një shenjë tjetër, një shenjë e vdekjes së tij, vini re, në atë ditë që ai do të vuaj vdekjen, dielli do të errësohet dhe nuk do të pranojë të lëshojë dritën e tij mbi ju; ashtu dhe hëna dhe yjet; dhe nuk do të ketë dritë mbi faqen e kësaj toke, madje që nga koha që ai do të vuaj vdekjen, për hapësirën e tri ditëve, deri në kohën kur ai të ngrihet përsëri së vdekuri.

21 Po, në kohën kur ai të japë shpirt, do të ketë vetëtima e bubullima për hapësirën e shumë orëve dhe toka do të tundet dhe do të dridhet; dhe shkëmbinj të që janë mbi faqen e kësaj toke, qofshin ata mbi ose nën tokë, sikurse e dini që në këtë kohë janë të ngurtë, ose pjesa më e madhe e tyre janë një masë e ngurtë, do të copëtohen;

22 Po, ata do të çahen më dysh, e nga ajo ditë e tutje do të kenë plasaritje dhe të çara dhe do të jenë të copëtuar mbi faqen e tërë dheut, po mbi tokë dhe nën tokë.

23 Dhe vini re, do të ketë shumë stuhi dhe shumë male do të rrafshohen si një luginë dhe do të ketë shumë vende që tani quhen lugina që do të bëhen male, lartësia e të cilave do të jetë e madhe.

24 Dhe shumë udhë të mëdha do të copëtohen dhe shumë qytete do të shkretohen.

25 Dhe shumë varre do të hapen dhe do të nxjerrin shumë prej të vdekurve të tyre; dhe shumë shenjtarë do t'u shfaqen shumë njerëzve.

26 Dhe vini re, kështu më tha engjëlli: pasi ai më tha mua se do të ketë bubullima dhe vetëtima për hapësirën e shumë orëve.

27 Dhe më tha se këto gjëra do të ndodhin, ndërsa do të vazhdojnë vetëtima dhe bubullima dhe stuhi; dhe errësira do të mbulojë faqen e tërë dheut për hapësirën e tri ditëve.

28 Dhe engjëlli më tha mua se shumë do të shohin gjëra më të mëdha se këto, me qëllim që ata të besojnë që këto shenja dhe këto çudira do të ndodhin mbi të gjithë faqen e kësaj toke, kështu që të mos ketë shkak për të mos besuar, mes fëmijëve të njerëzve—

But behold, as I said unto you concerning another sign, a sign of his death, behold, in that day that he shall suffer death the sun shall be darkened and refuse to give his light unto you; and also the moon and the stars; and there shall be no light upon the face of this land, even from the time that he shall suffer death, for the space of three days, to the time that he shall rise again from the dead.

Yea, at the time that he shall yield up the ghost there shall be thunderings and lightnings for the space of many hours, and the earth shall shake and tremble; and the rocks which are upon the face of this earth, which are both above the earth and beneath, which ye know at this time are solid, or the more part of it is one solid mass, shall be broken up;

Yea, they shall be rent in twain, and shall ever after be found in seams and in cracks, and in broken fragments upon the face of the whole earth, yea, both above the earth and beneath.

And behold, there shall be great tempests, and there shall be many mountains laid low, like unto a valley, and there shall be many places which are now called valleys which shall become mountains, whose height is great.

And many highways shall be broken up, and many cities shall become desolate.

And many graves shall be opened, and shall yield up many of their dead; and many saints shall appear unto many.

And behold, thus hath the angel spoken unto me; for he said unto me that there should be thunderings and lightnings for the space of many hours.

And he said unto me that while the thunder and the lightning lasted, and the tempest, that these things should be, and that darkness should cover the face of the whole earth for the space of three days.

And the angel said unto me that many shall see greater things than these, to the intent that they might believe that these signs and these wonders should come to pass upon all the face of this land, to the intent that there should be no cause for unbelief among the children of men—

29 Dhe kjo ndodh me qëllim që kushdo që do të besojë të mund të shpëtohet dhe kushdo që nuk beson, të marrë një gjykim të drejtë; dhe gjithashtu në qoftë se dënohen, ata sjellin mbi vete dënimin e tyre.

30 Dhe tani mbani mend, mbani mend, vëllezërit e mi se kushdo që mbaron, mbaron nga vetvetja; dhe se kushdo që bën paudhësi, i bën nga vetvetja; pasi vini re, ju jeni të lirë; ju jeni të lejuar të veproni nga vetja juaj; pasi vini re, Perëndia ju ka dhënë njohuri dhe ju ka bërë të lirë.

31 Ai ju ka dhënë mundësi që të dini të mirën nga e liga dhe ai ju ka dhënë mundësi që të zgjidhni jetën ose vdekjen; dhe ju mund të bëni mirë dhe të ktheheni në atë që është e mirë ose t'ju kthehet juve ajo që është e mirë; ose mund të bëni keq dhe t'ju kthehet ajo që është e keqe.

And this to the intent that whosoever will believe might be saved, and that whosoever will not believe, a righteous judgment might come upon them; and also if they are condemned they bring upon themselves their own condemnation.

And now remember, remember, my brethren, that whosoever perisheth, perisheth unto himself; and whosoever doeth iniquity, doeth it unto himself; for behold, ye are free; ye are permitted to act for yourselves; for behold, God hath given unto you a knowledge and he hath made you free.

He hath given unto you that ye might know good from evil, and he hath given unto you that ye might choose life or death; and ye can do good and be restored unto that which is good, or have that which is good restored unto you; or ye can do evil, and have that which is evil restored unto you.

Helamani 15

- 1 Dhe tani, vëllezërit e mi të dashur, vini re, unë po ju njoftoj se në qoftë se nuk pendoheni, shtëpitë tuaja do të mbesin të shkretuara.
- 2 Po, në qoftë se nuk pendoheni, gratë tuaja do të kenë shkak të madh të mbajnë zi ditën që do të japin gji; pasi ju do të përpiqeni të ikni dhe nuk do të ketë vend për strehim; po, dhe të mjerat ato që janë me barrë, pasi do të jenë të rënda dhe nuk ikin dot; prandaj ato do të shkelen dhe do të lihen të mbarojnë.
- 3 Po, mjerë ky popull që quhet populli i Nefit, në qoftë se nuk pendohet kur të shohin të gjitha këto shenja dhe çudira që do t'u tregohen atyre; pasi vini re, ata kanë qenë një popull i zgjedhur i Zotit; po, popullin e Nefit ai e ka dashur dhe gjithashtu e ka ndëshkuar; po, në ditët e paudhësive të tyre, ai i ka ndëshkuar, sepse i donte.
- 4 Por vini re, vëllezërit e mi, ai i urrente Lamanitët, meqë veprat e tyre kanë qenë përherë të liga dhe kjo për shkak të paudhësisë së traditës së etërve të tyre. Por vini re, atyre u erdhi shpëtimi nëpërmjet predikimit të Nefitëve; dhe për këtë qëllim Zoti ua zgjati ditët.
- 5 Dhe do të doja që ju të shikoni se pjesa më e madhe e tyre janë në shtegun e detyrës së tyre dhe ecin me kujdes para Perëndisë dhe përpiqen të zbatojnë urdhërimet e tij dhe statutet dhe gjykimet e tij, sipas ligjit të Moisiut.
- 6 Po, unë ju them juve se pjesa më e madhe e tyre po e bëjnë këtë gjë dhe se po përpiqen me zell të vazhdueshëm, që të mund të sjellin mbetjen e vëllezërve të tyre në njohurinë e së vërtetës; prandaj, ka shumë që u shtohen numrit të tyre çdo ditë.
- 7 Dhe vini re, ju vetë e dini, pasi ju e keni dëshmuar atë, se të gjithë ata që janë sjellë në njohurinë e së vërtetës dhe të dinë traditat e liga dhe të urryera të etërve të tyre dhe janë drejtuar të besojnë në shkrimet e shenjta, po, në profecitë e profetëve të shenjtë, të cilat janë shkruar, që i shpien ata të besojnë në Zotin dhe në pendim, besim dhe pendim që sjellin një ndryshim të zemrës së tyre—

Helaman 15

And now, my beloved brethren, behold, I declare unto you that except ye shall repent your houses shall be left unto you desolate.

Yea, except ye repent, your women shall have great cause to mourn in the day that they shall give suck; for ye shall attempt to flee and there shall be no place for refuge; yea, and wo unto them which are with child, for they shall be heavy and cannot flee; therefore, they shall be trodden down and shall be left to perish.

Yea, wo unto this people who are called the people of Nephi except they shall repent, when they shall see all these signs and wonders which shall be showed unto them; for behold, they have been a chosen people of the Lord; yea, the people of Nephi hath he loved, and also hath he chastened them; yea, in the days of their iniquities hath he chastened them because he loveth them.

But behold my brethren, the Lamanites hath he hated because their deeds have been evil continually, and this because of the iniquity of the tradition of their fathers. But behold, salvation hath come unto them through the preaching of the Nephites; and for this intent hath the Lord prolonged their days.

And I would that ye should behold that the more part of them are in the path of their duty, and they do walk circumspectly before God, and they do observe to keep his commandments and his statutes and his judgments according to the law of Moses.

Yea, I say unto you, that the more part of them are doing this, and they are striving with unwearied diligence that they may bring the remainder of their brethren to the knowledge of the truth; therefore there are many who do add to their numbers daily.

And behold, ye do know of yourselves, for ye have witnessed it, that as many of them as are brought to the knowledge of the truth, and to know of the wicked and abominable traditions of their fathers, and are led to believe the holy scriptures, yea, the prophecies of the holy prophets, which are written, which leadeth them to faith on the Lord, and unto repentance, which faith and repentance bringeth a change of heart unto them—

- 8 Prandaj, të gjithë ata që kanë arritur në këtë pikë, ju e dini vetë, janë të vendosur dhe të paepur në besimin dhe në gjënë me të cilën ata janë bërë të lirë.
- 9 Dhe ju e dini gjithashtu se ata i kanë varrosur armët e tyre të luftës dhe kanë frikë t'i marrin, që të mos mëkatojnë në ndonjë mënyrë; po, ju e shihni se ata kanë frikë të mëkatojnë—pasi vini re, ata do të pranenin të shkeleshin dhe të vriteshin nga armiqtë e tyre dhe nuk do t'i ngrinin shpatat kundër tyre; dhe kjo për shkak të besimit të tyre në Krisht.
- 10 Dhe tani, për shkak të vendosmërisë së tyre, pasi ata besojnë në atë gjë që besojnë, për shkak të paepshmërisë së tyre, pasi janë ndriçuar një herë, vini re, Zoti do t'i bekojë dhe do t'ua zgjasë ditët, megjithë paudhësinë e tyre—
- 11 Po, edhe sikur të bien në mosbesim Zoti do t'ua zgjasë ditët e tyre, derisa të vijë koha që është thënë nga etërit tanë, si dhe nga profeti Zenos dhe shumë profetë të tjerë, në lidhje me rivendosjen përsëri të vëllezërve tanë, Lamanitëve, në njohurinë e së vërtetës—
- 12 Po, unë ju them juve se në kohët e mëvonshme premtimet e Zotit u janë shtrirë vëllezërve tanë Lamanitë; dhe me gjithë vuajtjet e shumta që do të pësojnë dhe megjithëse do të çohen poshtë e lart mbi faqen e dheut dhe do të persekutohen, dhe do të goditen, dhe do të shpërndahen jashtë vendit pa pasur vend për strehim, Zoti do të jetë i mëshirshëm ndaj tyre.
- 13 Dhe kjo është sipas profecisë se ata do të sillen përsëri në njohurinë e vërtetë që është njohuria e Shëlbuesit të tyre dhe e bariut të tyre të madh dhe të vërtetë dhe të numërohen mes deleve të tij.
- 14 Prandaj unë ju them juve se në qoftë se nuk pendoheni, do të jetë më mirë për ta, sesa për ju.
- 15 Pasi vini re, po t'ua ishin treguar atyre veprat e mëdha që u janë treguar juve, po, atyre që kanë rënë në mosbesim, për shkak të traditave të etërve të tyre, ju mund të shihni vetë se ata nuk do të kishin rënë kurrë më në mosbesim.
- 16 Prandaj, Zoti thotë: Unë nuk do t'i shkatërroj krejt, por do të bëj që në ditën e urtësisë sime, ata do të kthehen përsëri tek unë, thotë Zoti.

Therefore, as many as have come to this, ye know of yourselves are firm and steadfast in the faith, and in the thing wherewith they have been made free.

And ye know also that they have buried their weapons of war, and they fear to take them up lest by any means they should sin; yea, ye can see that they fear to sin—for behold they will suffer themselves that they be trodden down and slain by their enemies, and will not lift their swords against them, and this because of their faith in Christ.

And now, because of their steadfastness when they do believe in that thing which they do believe, for because of their firmness when they are once enlightened, behold, the Lord shall bless them and prolong their days, notwithstanding their iniquity—

Yea, even if they should dwindle in unbelief the Lord shall prolong their days, until the time shall come which hath been spoken of by our fathers, and also by the prophet Zenos, and many other prophets, concerning the restoration of our brethren, the Lamanites, again to the knowledge of the truth—

Yea, I say unto you, that in the latter times the promises of the Lord have been extended to our brethren, the Lamanites; and notwithstanding the many afflictions which they shall have, and notwithstanding they shall be driven to and fro upon the face of the earth, and be hunted, and shall be smitten and scattered abroad, having no place for refuge, the Lord shall be merciful unto them.

And this is according to the prophecy, that they shall again be brought to the true knowledge, which is the knowledge of their Redeemer, and their great and true shepherd, and be numbered among his sheep.

Therefore I say unto you, it shall be better for them than for you except ye repent.

For behold, had the mighty works been shown unto them which have been shown unto you, yea, unto them who have dwindled in unbelief because of the traditions of their fathers, ye can see of yourselves that they never would again have dwindled in unbelief.

Therefore, saith the Lord: I will not utterly destroy them, but I will cause that in the day of my wisdom they shall return again unto me, saith the Lord.

17 Dhe tani vini re, thotë Zoti në lidhje me popullin e Nefitëve: Në qoftë se ata nuk do të pendohen dhe nuk do të zbatojnë vullnetin tim, unë do t'i shkatërroj krejtësisht, thotë Zoti, për shkak të mosbesimit të tyre pavarësisht nga veprat e shumta të mëdha që kam bërë mes tyre; dhe aq me siguri sa Zoti jeton, këto gjëra do të bëhen, thotë Zoti.

And now behold, saith the Lord, concerning the people of the Nephites: If they will not repent, and observe to do my will, I will utterly destroy them, saith the Lord, because of their unbelief notwithstanding the many mighty works which I have done among them; and as surely as the Lord liveth shall these things be, saith the Lord.

Helamani 16

- 1 Dhe tani ndodhi që të shumtë qenë ata që dëgjuan fjalët e Samuel, Lamanitit, që tha sipër mureve të qytetit. Dhe të gjithë ata që besuan fjalën e tij, shkuan të kërkonin Nefin; dhe kur arritën ta gjenin, i rrëfyan atij mëkatet e tyre dhe nuk mohuan se donin të pagëzoheshin në Zotin.
- 2 Por, të gjithë ata që nuk u besuan fjalëve të Samuelit u zemëruan me të dhe hodhën gurë kundër tij mbi mur dhe gjithashtu shumë të tjerë e qëlluan me shigjeta, ndërsa ai qëndronte mbi mur; por Shpirti i Zotit që me të, kaq sa nuk mund ta qëllonin dot as me gurët e tyre, as me shigjetat e tyre—
- 3 Tani, kur panë se nuk e qëllonin dot, pati shumë të tjerë që iu besuan fjalëve të tij, kaq sa u larguan së andejmi dhe shkuan te Nefi, që të pagëzoheshin.
- 4 Pasi vini re, Nefi po pagëzonte dhe profetizonte dhe predikonte, duke u thirrur njerëzve të pendohen; dhe u tregonte shenja e çudira dhe bënte mrekulli mes njerëzve, që të dinin se Krishti do të vinte së shpejti.
- 5 U tregonte atyre gjërat që do të ndodhnin së shpejti, që ata të mund të dinin dhe të mbanin mend kohën e ardhjes së tyre para ndodhjes, me qëllim që të besonin; prandaj, të gjithë ata që besuan në fjalët e Samuelit, shkuan tek ai për t'u pagëzuar, pasi erdhën të penduar dhe pasi rrëfyan mëkatet e tyre.
- 6 Por, pjesa më e madhe e tyre nuk u besoi fjalëve të Samuelit; prandaj, kur ata panë se nuk mund ta qëllonin me gurët e tyre dhe me shigjetat e tyre, u thirrën kapitenëve të tyre, duke thënë: Merreni këtë njeri dhe lidheni, pasi vini re, ai ka një djall; dhe për shkak të fuqisë së djallit që është në të, ne nuk e qëllojmë dot me gurët tanë dhe me shigjetat tona; prandaj kapeni dhe lidheni dhe merreni.
- 7 Dhe si shkuan të vinin duart e tyre mbi të, vini re, ai u hodh poshtë nga muri dhe iku nga tokat e tyre, po, madje vajti në vendin e tij dhe filloi të predikonte dhe të profetizonte, mes popullit të tij.

Helaman 16

And now, it came to pass that there were many who heard the words of Samuel, the Lamanite, which he spake upon the walls of the city. And as many as believed on his word went forth and sought for Nephi; and when they had come forth and found him they confessed unto him their sins and denied not, desiring that they might be baptized unto the Lord.

But as many as there were who did not believe in the words of Samuel were angry with him; and they cast stones at him upon the wall, and also many shot arrows at him as he stood upon the wall; but the Spirit of the Lord was with him, insomuch that they could not hit him with their stones neither with their arrows.

Now when they saw that they could not hit him, there were many more who did believe on his words, insomuch that they went away unto Nephi to be baptized.

For behold, Nephi was baptizing, and prophesying, and preaching, crying repentance unto the people, showing signs and wonders, working miracles among the people, that they might know that the Christ must shortly come—

Telling them of things which must shortly come, that they might know and remember at the time of their coming that they had been made known unto them beforehand, to the intent that they might believe; therefore as many as believed on the words of Samuel went forth unto him to be baptized, for they came repenting and confessing their sins.

But the more part of them did not believe in the words of Samuel; therefore when they saw that they could not hit him with their stones and their arrows, they cried unto their captains, saying: Take this fellow and bind him, for behold he hath a devil; and because of the power of the devil which is in him we cannot hit him with our stones and our arrows; therefore take him and bind him, and away with him.

And as they went forth to lay their hands on him, behold, he did cast himself down from the wall, and did flee out of their lands, yea, even unto his own country, and began to preach and to prophesy among his own people.

8 Dhe vini re, ai nuk u dëgjua më mes Nefitëve; dhe
kështu ishte gjendja e popullit.

9 Dhe kështu mbaroi viti i tetëdhjetegjashtë i
mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit.

10 Dhe kështu mbaroi edhe viti i tetëdhjeteshtatë i
mbretërimit të gjykatësve, shumica e njerëzve duke
qëndruar në krenarinë dhe në ligësinë e tyre dhe
pjesa më e vogël duke ecur më me kujdes para
Perëndisë.

11 Dhe këto ishin kushtet edhe në vitin e
tetëdhjetetë të mbretërimit të gjykatësve.

12 Dhe pati vetëm pak ndryshim në punët e njerëzve,
veçse në vitin e tetëdhjetenëntë të mbretërimit të
gjykatësve, njerëzit filluan të jenë më të ngurtësuar
në paudhësi dhe të bënë gjithnjë e më shumë nga
ajo që ishte kundër urdhërimeve të Perëndisë.

13 Por ndodhi që në vitin e nëntëdhjetë të
mbretërimit të gjykatësve, pati shenja të mëdha që u
dhanë në popull, si dhe çudira; dhe fjalët e profetëve
filluan të vërtetohen.

14 Dhe engjëj iu shfaqën disa njerëzve, disa njerëzve
të urtë, dhe u njoftuan atyre lajme të mira gëzimi të
madh; kështu në këtë vit filluan të vërtetohen
shkrimet e shenjta.

15 Megjithatë, njerëzit filluan të ngurtësonin zemrat
e tyre, të gjithë me përjashtim të besimtarëve më të
mëdhenj të tyre, si nga Nefitët ashtu dhe nga
Lamanitët dhe filluan të mbështeten në fuqinë e tyre
dhe në urtësinë e tyre, duke thënë:

16 Ndoshta, mes kaq shumë gjërash, disa prej tyre i
kanë gjetur përafërsisht mirë; por vini re, ne e dimë
se të gjitha këto vepra të mëdha dhe të
mrekullueshme për të cilat është folur, nuk mund të
ndodhin.

17 Dhe ata filluan të arsyetonin dhe të diskutonin
mes tyre, duke thënë:

18 Nuk është e arsyeshme që të vijë një qenie e tillë si
Krishti; në qoftë se kështu dhe të jetë Biri i
Perëndisë, Atit të qiellit dhe të tokës, sikurse u tha,
pse të mos na shfaqet neve, si dhe atyre që do të jenë
në Jeruzalem?

19 Po, pse të mos shfaqet në këtë vend, sikurse edhe
në tokën e Jeruzalemit?

And behold, he was never heard of more among
the Nephites; and thus were the affairs of the people.

And thus ended the eighty and sixth year of the
reign of the judges over the people of Nephi.

And thus ended also the eighty and seventh year of
the reign of the judges, the more part of the people
remaining in their pride and wickedness, and the
lesser part walking more circumspectly before God.

And these were the conditions also, in the eighty
and eighth year of the reign of the judges.

And there was but little alteration in the affairs of
the people, save it were the people began to be more
hardened in iniquity, and do more and more of that
which was contrary to the commandments of God, in
the eighty and ninth year of the reign of the judges.

But it came to pass in the ninetieth year of the
reign of the judges, there were great signs given unto
the people, and wonders; and the words of the
prophets began to be fulfilled.

And angels did appear unto men, wise men, and
did declare unto them glad tidings of great joy; thus
in this year the scriptures began to be fulfilled.

Nevertheless, the people began to harden their
hearts, all save it were the most believing part of
them, both of the Nephites and also of the
Lamanites, and began to depend upon their own
strength and upon their own wisdom, saying:

Some things they may have guessed right, among
so many; but behold, we know that all these great
and marvelous works cannot come to pass, of which
has been spoken.

And they began to reason and to contend among
themselves, saying:

That it is not reasonable that such a being as a
Christ shall come; if so, and he be the Son of God,
the Father of heaven and of earth, as it has been spo-
ken, why will he not show himself unto us as well as
unto them who shall be at Jerusalem?

Yea, why will he not show himself in this land as
well as in the land of Jerusalem?

- 20 Por vini re, ne e dimë se kjo është një traditë e ligë që na ka ardhur nga etërit tanë, për të na bërë të besojmë në një gjë të madhe dhe të mrekullueshme që do të ndodhë, por jo mes nesh, por në një vend që është larg prej nesh, një vend që ne nuk e dimë; prandaj ata mund të na mbajnë në padituri, pasi ne nuk mund të dëshmojmë me sytë tanë se ato janë të vërteta.
- 21 Dhe ata do ta bëjnë këtë gjë me anë të dredhive dhe të marifeteve të të ligut, do të përgatitin ndonjë mister të madh që ne nuk e kuptojmë dot, që do të na mbajë poshtë, shërbëtorë të fjalëve të tyre, si dhe shërbëtorë të tyre, pasi ne bazohemi në ta për të na mësuar fjalën; dhe kështu do të na mbajnë në padituri, në qoftë se ne u dorëzohemi atyre për të gjitha ditët e jetës sonë.
- 22 Dhe shumë gjëra të tjera që ishin të marra dhe të kota, imagjinonin njerëzit në zemrat e tyre dhe ata ishin shumë të shqetësuar, pasi Satani i nxiste të bënin vazhdimisht paudhësi; po, ai shkoi duke përhapur mbi gjithë faqen e dheut thashetheme dhe grindje, që të ngurtësonte zemrat e njerëzve kundër asaj që ishte e mirë dhe kundër asaj që do të ndodhte.
- 23 Dhe me gjithë shenjat dhe çudirat që ishin mes popullit të Zotit, si dhe shumë mrekulli që u bënë, Satani mundi të fuste nën kontroll zemrat e njerëzve mbi gjithë faqen e dheut.
- 24 Dhe kështu mbaroi viti i nëntëdhjetë i mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit.
- 25 Dhe kështu mbaroi libri i Helamanit, sipas analeve të Helamanit dhe bijve të tij.

But behold, we know that this is a wicked tradition, which has been handed down unto us by our fathers, to cause us that we should believe in some great and marvelous thing which should come to pass, but not among us, but in a land which is far distant, a land which we know not; therefore they can keep us in ignorance, for we cannot witness with our own eyes that they are true.

And they will, by the cunning and the mysterious arts of the evil one, work some great mystery which we cannot understand, which will keep us down to be servants to their words, and also servants unto them, for we depend upon them to teach us the word; and thus will they keep us in ignorance if we will yield ourselves unto them, all the days of our lives.

And many more things did the people imagine up in their hearts, which were foolish and vain; and they were much disturbed, for Satan did stir them up to do iniquity continually; yea, he did go about spreading rumors and contentions upon all the face of the land, that he might harden the hearts of the people against that which was good and against that which should come.

And notwithstanding the signs and the wonders which were wrought among the people of the Lord, and the many miracles which they did, Satan did get great hold upon the hearts of the people upon all the face of the land.

And thus ended the ninetyeth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And thus ended the book of Helaman, according to the record of Helaman and his sons.

Nefi i Tretë

Libri i Nefit

I Biri i Nefit që Ishte i Biri i Helamanit

Dhe Helamani ishte biri i Helamanit që ishte biri i Almës, që ishte biri i Almës, që ishte pasardhës i Nefit, që ishte biri i Lebit, që doli nga Jeruzalemi në vitin e parë të mbretërimit të Zedekias, mbretit të Judës.

3 Nefi 1

- 1 Tani ndodhi që viti i nëntëdhjetenjë të kaloi dhe ishte viti i gjashtëqindtë që nga koha që Lehi u largua nga Jeruzalemi; dhe që viti në të cilin Lakoneusi që kryegjykatës dhe guvernator i vendit.
- 2 Dhe Nefi, i biri i Helamanit ishte nisur nga toka e Zarahemlës, duke ia ngarkuar të birit Nefit që ishte djali më i madh, fletët prej tunxhi dhe të gjitha analet që ishin mbajtur; dhe të gjitha ato gjëra që mbaheshin të shenjta, që nga dalja e Lehit nga Jeruzalemi.
- 3 Prandaj, ai u nis së andejmi dhe se ku shkoi, askush nuk e di; dhe biri i tij Nefi, mbajti analet në vend të tij, po, analin e këtij populli.
- 4 Dhe ndodhi që në fillim të vitit të nëntëdhjetedytë, vini re, profecitë e profetëve filluan të përmbusheshin më plotësisht; pasi filloi të kishte shenja më të mëdha dhe të bëheshin mrekulli më të mëdha mes popullit.
- 5 Por, pati disa që filluan të thonin se kishte kaluar koha, që të përmbusheshin fjalët që tha Samuel, Lamaniti.
- 6 Dhe ata filluan të gëzonin mbi vëllezërit e tyre, duke thënë: Vini re, koha kaloi dhe fjalët e Samuelit nuk u përmbushën; prandaj gëzimi juaj dhe besimi juaj në lidhje me këtë gjë, qenë të kotë.

Third Nephi

The Book of Nephi

the Son of Nephi, Who Was the Son of Helaman

And Helaman was the son of Helaman, who was the son of Alma, who was the son of Alma, being a descendant of Nephi who was the son of Lehi, who came out of Jerusalem in the first year of the reign of Zedekiah, the king of Judah.

3 Nephi 1

Now it came to pass that the ninety and first year had passed away and it was six hundred years from the time that Lehi left Jerusalem; and it was in the year that Lachoneus was the chief judge and the governor over the land.

And Nephi, the son of Helaman, had departed out of the land of Zarahemla, giving charge unto his son Nephi, who was his eldest son, concerning the plates of brass, and all the records which had been kept, and all those things which had been kept sacred from the departure of Lehi out of Jerusalem.

Then he departed out of the land, and whither he went, no man knoweth; and his son Nephi did keep the records in his stead, yea, the record of this people.

And it came to pass that in the commencement of the ninety and second year, behold, the prophecies of the prophets began to be fulfilled more fully; for there began to be greater signs and greater miracles wrought among the people.

But there were some who began to say that the time was past for the words to be fulfilled, which were spoken by Samuel, the Lamanite.

And they began to rejoice over their brethren, saying: Behold the time is past, and the words of Samuel are not fulfilled; therefore, your joy and your faith concerning this thing hath been vain.

- 7 Dhe ndodhi që ata bënë një potere të madhe në tërë vendin; dhe njerëzit që besuan, filluan të pikëllohen shumë, që për ndonjë shkak, ato gjëra që u thanë mund të mos vërtetoheshin.
- 8 Por vini re, ata pritnin të palëkundur atë ditë dhe atë natë dhe atë ditë që do të ishin si një ditë e vetme, sikur të mos kishte natë, kështu që të mund të dinin se besimi i tyre nuk kishte qenë i kotë.
- 9 Tani ndodhi që qe një ditë e caktuar nga ata që nuk besonin, që të gjithë ata që besonin në ato tradita duhej të vriteshin, në qoftë se nuk do të vërtetoheshin shenja që u dha nga profeti Samuel.
- 10 Tani ndodhi që kur Nefi, i biri i Nefit, pa këtë ligësi të popullit të tij, zemra e tij ishte jashtëzakonisht e pikëlluar.
- 11 Dhe ndodhi që ai doli dhe u përkul përdhe dhe iu lut me gjithë fuqi Perëndisë së tij, në emër të popullit të tij, po, të atyre që ishin për t'u shkatërruar për shkak të besimit të tyre në traditën e etërve të tyre.
- 12 Dhe ndodhi që ai iu lut Zotit atë ditë me fuqi; dhe vini re, zëri i Zotit i erdhi, duke thënë:
- 13 Ngrije kokën dhe mos e humb kurajën, pasi vër re, koha është afër dhe në këtë natë shenja do të jepet dhe nesër unë do të vij në këtë botë, për t'i treguar botës se unë do të përmbush çdo gjë që kam bërë të thuhet nga goja e profetëve të mi të shenjtë.
- 14 Vër re, unë po vij te të mitë, për të plotësuar të gjitha gjërat që u kam bërë të ditur fëmijëve të njerëzve që nga krijimi i botës dhe për të bërë vullnetin, si të Atit, ashtu dhe të Birit—të Atit, për shkakun tim dhe të Birit, për shkak të mishit tim. Dhe vër re, koha është afër dhe këtë natë shenja do të jepet.
- 15 Dhe ndodhi që fjalët që i erdhën Nefit u plotësuan, ashtu sikurse qenë thënë; pasi vini re, me përëndimin e diellit nuk pati errësirë; dhe njerëzit filluan të çuditen meqë nuk pati errësirë, kur ra nata.

And it came to pass that they did make a great uproar throughout the land; and the people who believed began to be very sorrowful, lest by any means those things which had been spoken might not come to pass.

But behold, they did watch steadfastly for that day and that night and that day which should be as one day as if there were no night, that they might know that their faith had not been vain.

Now it came to pass that there was a day set apart by the unbelievers, that all those who believed in those traditions should be put to death except the sign should come to pass, which had been given by Samuel the prophet.

Now it came to pass that when Nephi, the son of Nephi, saw this wickedness of his people, his heart was exceedingly sorrowful.

And it came to pass that he went out and bowed himself down upon the earth, and cried mightily to his God in behalf of his people, yea, those who were about to be destroyed because of their faith in the tradition of their fathers.

And it came to pass that he cried mightily unto the Lord all that day; and behold, the voice of the Lord came unto him, saying:

Lift up your head and be of good cheer; for behold, the time is at hand, and on this night shall the sign be given, and on the morrow come I into the world, to show unto the world that I will fulfil all that which I have caused to be spoken by the mouth of my holy prophets.

Behold, I come unto my own, to fulfil all things which I have made known unto the children of men from the foundation of the world, and to do the will, both of the Father and of the Son—of the Father because of me, and of the Son because of my flesh. And behold, the time is at hand, and this night shall the sign be given.

And it came to pass that the words which came unto Nephi were fulfilled, according as they had been spoken; for behold, at the going down of the sun there was no darkness; and the people began to be astonished because there was no darkness when the night came.

16 Dhe shumë qenë ata që nuk u kishin besuar fjalëve të profetëve, që ranë përdhe si të vdekur, pasi e dinin se plani i madh i shkatërrimit që kishin përgatitur për ata që besonin fjalët e profetëve, kishte marrë fund; meqë shenja që qe dhënë ishte tashmë afër.

17 Dhe ata filluan të dinin se Biri i Perëndisë do të vinte së shpejti; po, së fundi, të gjithë njerëzit në tërë faqen e dheut, nga perëndimi në lindje, si në tokën veriore, ashtu edhe në tokën jugore, ishin jashtëzakonisht kaq të mahnitur, sa ranë përdhe.

18 Pasi ata e dinin se profetët kishin dëshmuar për këto gjëra prej shumë vjetësh dhe se shenja që iu dha, ishte tashmë afër; dhe ata filluan të kishin frikë për shkak të paudhësisë së tyre dhe të mosbesimit të tyre.

19 Dhe ndodhi që gjithë atë natë nuk pati errësirë, por kishte kaq dritë sikur të ishte mesditë. Dhe ndodhi që dielli lindi përsëri në mëngjes, sipas rregullit të tij të zakonshëm; dhe ata e dinin se ajo qe dita që Zoti do të lindte, për shkak të shenjës që qe dhënë.

20 Dhe ndodhën, po, të gjitha gjërat, edhe më e vogla, sipas fjalëve të profetëve.

21 Dhe ndodhi gjithashtu që u shfaq, sipas fjalës, një yll i ri.

22 Dhe ndodhi që nga kjo kohë e tutje u përhapën gënjeshtria mes njerëzve nga Satani për të ngurtësuar zemrat e tyre, me qëllim që ata të mos besonin në ato shenja dhe çudi që kishin parë; por, megjithë këto gënjeshtria dhe mashtrime, pjesa më e madhe e njerëzve besuan dhe u kthyen në besim te Zoti.

23 Dhe ndodhi që Nepi shkoi mes popullit dhe gjithashtu shumë të tjerë, duke pagëzuar për pendim, në të cilin pati një heqje të madhe mëkatesh. Dhe kështu, njerëzit filluan të kishin përsëri paqe në tokë.

24 Dhe nuk pati më grindje, me përjashtim të disave që filluan të predikonin, duke u përpjekur të provonin, nëpërmjet shkrimeve të shenjta, se nuk ishte më e nevojshme të zbatohet ligji i Moisiut. Tani, për këtë gjë ata gaboheshin, pasi nuk i kishin kuptuar shkrimet e shenjta.

And there were many, who had not believed the words of the prophets, who fell to the earth and became as if they were dead, for they knew that the great plan of destruction which they had laid for those who believed in the words of the prophets had been frustrated; for the sign which had been given was already at hand.

And they began to know that the Son of God must shortly appear; yea, in fine, all the people upon the face of the whole earth from the west to the east, both in the land north and in the land south, were so exceedingly astonished that they fell to the earth.

For they knew that the prophets had testified of these things for many years, and that the sign which had been given was already at hand; and they began to fear because of their iniquity and their unbelief.

And it came to pass that there was no darkness in all that night, but it was as light as though it was mid-day. And it came to pass that the sun did rise in the morning again, according to its proper order; and they knew that it was the day that the Lord should be born, because of the sign which had been given.

And it had come to pass, yea, all things, every whit, according to the words of the prophets.

And it came to pass also that a new star did appear, according to the word.

And it came to pass that from this time forth there began to be lyings sent forth among the people, by Satan, to harden their hearts, to the intent that they might not believe in those signs and wonders which they had seen; but notwithstanding these lyings and deceivings the more part of the people did believe, and were converted unto the Lord.

And it came to pass that Nephi went forth among the people, and also many others, baptizing unto repentance, in the which there was a great remission of sins. And thus the people began again to have peace in the land.

And there were no contentions, save it were a few that began to preach, endeavoring to prove by the scriptures that it was no more expedient to observe the law of Moses. Now in this thing they did err, having not understood the scriptures.

25 Por ndodhi që ata shpejt u kthyen në besim dhe u bindën për gabimin në të cilin ishin, pasi iu bë e ditur se ligji nuk ishte plotësuar ende; dhe se duhej plotësuar në çdo grimë; po, atyre u vajti fjala se duhej plotësuar; po, asnjë pikë ose presje nuk duhej të kalonte, derisa i tëri të plotësohej; prandaj, po atë vit, ata u sollën në një njohuri të gabimit të tyre dhe rëfytën shkeljet e tyre.

26 Dhe kështu kaloi viti i nëntëdhjetedytë, duke u sjellë njerëzve lajme të mira për shkak të shenjave që ndodhën, sipas fjalëve të profecisë së të gjithë profetëve të shenjtë.

27 Dhe ndodhi që viti i nëntëdhjetetretë gjithashtu kaloi në paqe, me përjashtim të hajdutëve të Gadiantonit që jetonin nëpër male, të cilët lëvrinin në tërë vendin; pasi aq të forta ishin bazat e tyre dhe vendet e tyre të fshehta, sa që populli nuk mund t'i mposhtte dot; prandaj ata bënë shumë vrasje dhe shumë masakra në popull.

28 Dhe ndodhi që në vitin e nëntëdhjetekatërt ata filluan të shtohen në një shkallë të madhe, pasi pati shumë kundërshtarë nga Nefitët që ikën tek ata, të cilët shkaktuan pikëllime të mëdha mes atyre Nefitëve që qëndruan në tokë.

29 Dhe pati edhe një shkak pikëllimi të madh mes Lamanitëve; pasi vini re, ata patën shumë fëmijë që u rritën dhe filluan të ishin mjaft të rritur që të vendosnin vetë; dhe u çuan në udhën e keqe nga disa që ishin Zoramitë me anë të gënjeshtrove të tyre dhe fjalëve të tyre lajkatare, që të bashkoheshin me ata, hajdutët e Gadiantonit.

30 Dhe kështu, Lamanitët gjithashtu qenë të hidhëruar dhe filluan të dobësohen në besimin dhe në drejtësinë e tyre për shkak të ligësisë së brezit të ri.

But it came to pass that they soon became converted, and were convinced of the error which they were in, for it was made known unto them that the law was not yet fulfilled, and that it must be fulfilled in every whit; yea, the word came unto them that it must be fulfilled; yea, that one jot or tittle should not pass away till it should all be fulfilled; therefore in this same year were they brought to a knowledge of their error and did confess their faults.

And thus the ninety and second year did pass away, bringing glad tidings unto the people because of the signs which did come to pass, according to the words of the prophecy of all the holy prophets.

And it came to pass that the ninety and third year did also pass away in peace, save it were for the Gadianton robbers, who dwelt upon the mountains, who did infest the land; for so strong were their holds and their secret places that the people could not overpower them; therefore they did commit many murders, and did do much slaughter among the people.

And it came to pass that in the ninety and fourth year they began to increase in a great degree, because there were many dissenters of the Nephites who did flee unto them, which did cause much sorrow unto those Nephites who did remain in the land.

And there was also a cause of much sorrow among the Lamanites; for behold, they had many children who did grow up and began to wax strong in years, that they became for themselves, and were led away by some who were Zoramites, by their lyings and their flattering words, to join those Gadianton robbers.

And thus were the Lamanites afflicted also, and began to decrease as to their faith and righteousness, because of the wickedness of the rising generation.

3 Nefi 2

- 1 Dhe ndodhi që kështu kaloi edhe viti i nëntëdhjetepesë dhe njerëzit filluan të harronin ato shenja dhe çudira që kishin dëgjuar dhe filluan të jenë gjithnjë e më pak të çuditur nga ndonjë shenjë ose çudi nga qielli, kaq sa filluan të ngurtësohen në zemrat e tyre dhe të verbohen në mendjet e tyre; dhe filluan të mos besonin të gjitha ato që kishin dëgjuar dhe parë—
- 2 Duke imagjinuar gjëra të kota në zemrat e tyre, që ishin bërë nga njerëzit dhe nga fuqia e djallit, për të larguar dhe për të mashtruar zemrat e njerëzve; dhe kështu Satani zotëroi zemrat e njerëzve përsëri, kaq sa u verboi sytë dhe i bëri të besojnë se doktrina e Krishtit ishte një gjë e marrë dhe e kotë.
- 3 Dhe ndodhi që njerëzit filluan të forcoheshin në ligësi dhe neverira; dhe ata nuk besuan se do të ketë më shenja dhe çudira; dhe Satani vazhdoi punën e tij, duke i larguar zemrat njerëzve, duke i tunduar dhe duke i shtyrë të bënin të liga të mëdha në tokë.
- 4 Dhe kështu kaloi viti i nëntëdhjetegjashtë; dhe gjithashtu viti i nëntëdhjeteshtatë dhe gjithashtu viti i nëntëdhjetetetë si dhe viti i nëntëdhjetenëntë.
- 5 Dhe gjithashtu kishin kaluar njëqind vjet nga ditët e Mosias që kishte qenë mbret i popullit të Nefitëve.
- 6 Dhe gjashtëqind e nëntë vjet kishin kaluar që kur Lehi qe larguar nga Jeruzalemi.
- 7 Dhe nëntë vjet kishin kaluar nga koha kur u dha shenja që u tha nga profetët, se Krishti do të vinte në botë.
- 8 Tani Nefitët filluan të numëronin kohën nga koha që u dha shenja, ose që nga ardhja e Krishtit; prandaj, nëntë vjet kishin kaluar.
- 9 Dhe Nefi, i cili ishte i ati i Nefit, që ishte ngarkuar me mbajtjen e analeve, nuk u kthye në tokën e Zarahemlës dhe nuk u gjet dot në gjithë vendin.

3 Nephi 2

And it came to pass that thus passed away the ninety and fifth year also, and the people began to forget those signs and wonders which they had heard, and began to be less and less astonished at a sign or a wonder from heaven, insomuch that they began to be hard in their hearts, and blind in their minds, and began to disbelieve all which they had heard and seen—

Imagining up some vain thing in their hearts, that it was wrought by men and by the power of the devil, to lead away and deceive the hearts of the people; and thus did Satan get possession of the hearts of the people again, insomuch that he did blind their eyes and lead them away to believe that the doctrine of Christ was a foolish and a vain thing.

And it came to pass that the people began to wax strong in wickedness and abominations; and they did not believe that there should be any more signs or wonders given; and Satan did go about, leading away the hearts of the people, tempting them and causing them that they should do great wickedness in the land.

And thus did pass away the ninety and sixth year; and also the ninety and seventh year; and also the ninety and eighth year; and also the ninety and ninth year;

And also an hundred years had passed away since the days of Mosiah, who was king over the people of the Nephites.

And six hundred and nine years had passed away since Lehi left Jerusalem.

And nine years had passed away from the time when the sign was given, which was spoken of by the prophets, that Christ should come into the world.

Now the Nephites began to reckon their time from this period when the sign was given, or from the coming of Christ; therefore, nine years had passed away.

And Nephi, who was the father of Nephi, who had the charge of the records, did not return to the land of Zarahemla, and could nowhere be found in all the land.

10 Dhe ndodhi që populli vazhdoi të qëndronte akoma në ligësi, me gjithë predikimin dhe profetizimin e shumtë që u dërgua mes tyre; dhe kështu kaloi edhe viti i dhjetë; dhe viti i njëmbëdhjetë gjithashtu kaloi në paudhësi.

11 Dhe ndodhi që në vitin e trembëdhjetë filloi të kishte luftëra dhe grindje në gjithë vendin, pasi hajdutët e Gadiantonit ishin bërë kaq të shumtë; dhe ata vranë kaq shumë njerëz dhe shkretuan kaq shumë qytete dhe përhapën kaq shumë vdekje dhe kërdi në të tërë vendin, sa që u pa e nevojshme që të gjithë njerëzit, si Nefitë ashtu dhe Lamanitë, të merrnin armët kundër tyre.

12 Prandaj, të gjithë Lamanitët që ishin kthyer në besim te Zoti u bashkuan me vëllezërit e tyre, Nefitët dhe qenë të detyruar për sigurinë e jetës së tyre dhe të grave të tyre, dhe të fëmijëve të tyre, të merrnin armët kundër atyre hajdutëve të Gadiantonit, po, dhe gjithashtu që të mbanin të drejtat e tyre dhe privilegjet e kishës së tyre, dhe të adhurimit të tyre, dhe të lirisë së tyre, dhe çlirimit të tyre.

13 Dhe ndodhi që para se të mbaronte ky vit i trembëdhjetë, Nefitët u kërcënuan me shkatërrim të përgjithshëm për shkak të kësaj lufte që ishte bërë jashtëzakonisht e rreptë.

14 Dhe ndodhi që ata Lamanitë që u bashkuan me Nefitët u numëruan mes Nefitëve;

15 Dhe mallkimi që ishte mbi ta u hoq dhe lëkura e tyre u bë e bardhë, sikurse e Nefitëve;

16 Dhe djemtë e tyre të rinj dhe bijat e tyre u bënë jashtëzakonisht të këndshëm. Dhe ata u numëruan mes Nefitëve dhe u quajtën Nefitë. Dhe kështu mbaroi viti i trembëdhjetë.

17 Dhe ndodhi që në fillim të vitit të katërbëdhjetë vazhdoi lufta mes hajdutëve dhe popullit të Nefit dhe u bë jashtëzakonisht e rreptë; megjithatë, populli i Nefit fitoi njëfarë epërsie mbi hajdutët, kaq sa i dëbuan nga tokat e tyre në male dhe në vendet e tyre të fshehta.

And it came to pass that the people did still remain in wickedness, notwithstanding the much preaching and prophesying which was sent among them; and thus passed away the tenth year also; and the eleventh year also passed away in iniquity.

And it came to pass in the thirteenth year there began to be wars and contentions throughout all the land; for the Gadianton robbers had become so numerous, and did slay so many of the people, and did lay waste so many cities, and did spread so much death and carnage throughout the land, that it became expedient that all the people, both the Nephites and the Lamanites, should take up arms against them.

Therefore, all the Lamanites who had become converted unto the Lord did unite with their brethren, the Nephites, and were compelled, for the safety of their lives and their women and their children, to take up arms against those Gadianton robbers, yea, and also to maintain their rights, and the privileges of their church and of their worship, and their freedom and their liberty.

And it came to pass that before this thirteenth year had passed away the Nephites were threatened with utter destruction because of this war, which had become exceedingly sore.

And it came to pass that those Lamanites who had united with the Nephites were numbered among the Nephites;

And their curse was taken from them, and their skin became white like unto the Nephites;

And their young men and their daughters became exceedingly fair, and they were numbered among the Nephites, and were called Nephites. And thus ended the thirteenth year.

And it came to pass in the commencement of the fourteenth year, the war between the robbers and the people of Nephi did continue and did become exceedingly sore; nevertheless, the people of Nephi did gain some advantage of the robbers, insomuch that they did drive them back out of their lands into the mountains and into their secret places.

18 Dhe kështu mbaroi viti i katërbëdhjetë. Dhe në vitin e pesëmbëdhjetë ata erdhën kundër popullit të Nefit; dhe për shkak të ligësisë së popullit të Nefit dhe të grindjeve dhe të përçarjeve të tyre të shumta, hajdutët e Gadiantonit patën shumë përfitime mbi ta.

19 Dhe kështu mbaroi viti i pesëmbëdhjetë dhe kështu njerëzit ishin në një gjendje shumë të mjerueshme; dhe shpata e shkatërrimit varej mbi ta, kaq sa ishin gati të goditeshin prej saj dhe kjo, për shkak të paudhësisë së tyre.

And thus ended the fourteenth year. And in the fifteenth year they did come forth against the people of Nephi; and because of the wickedness of the people of Nephi, and their many contentions and dissensions, the Gadianton robbers did gain many advantages over them.

And thus ended the fifteenth year, and thus were the people in a state of many afflictions; and the sword of destruction did hang over them, insomuch that they were about to be smitten down by it, and this because of their iniquity.

3 Nefi 3

- 1 Dhe tani ndodhi që në vitin e gjashtëmbëdhjetë nga ardhja e Krishtit, Lakoneusi, guvernatori i vendit, mori një letër nga udhëheqësi dhe guvernatori i kësaj bande hajdutësh; dhe këto ishin fjalët që ishin shkruar, duke thënë:
 - 2 Lakoneus, më fisniku dhe kryeqeveritar i vendit, vër re, unë po të shkruaj këtë letër dhe po të jap lavdërime jashtëzakonisht të mëdha për shkak të vendosmërisë tënde dhe gjithashtu të vendosmërisë së popullit tënd, në mbajtjen e asaj që ju mendoni se është e drejta dhe liria juaj; po, ju qëndroni trimërisht, sikurse të përkraheni nga dora e një prëndie, në mbrojtjen e lirisë suaj dhe të pronës suaj dhe atdheut tuaj ose të atij që ju e quani kështu.
 - 3 Dhe është për të ardhur keq, më fisniku Lakoneus, që të jesh kaq i marrë dhe i kotë, sa që të mendosh se mund t'ju bësh ballë kaq shumë burrave të guximshëm që janë nën urdhrin tim, të cilët në këtë çast janë me armë në dorë dhe po presin me padurim fjalën—Shkoni e bini mbi Nefitët dhe i shkatërroni ata.
 - 4 Dhe unë, duke njohur shpirtin e papushtueshëm të tyre, pasi i kam provuar ata në fushën e luftës dhe pasi di për urrejtjen e tyre të pashuar kundër jush, për shkak të padrejtësive të shumta që ju u keni bërë atyre, prandaj, në qoftë se do të hidhen në luftë kundër jush, ata do t'ju vizitonin ju me shkatërrim të plotë.
 - 5 Prandaj, unë kam shkruar këtë letër, duke e vulosur me vetë dorën time, i shqetësuar për mirëqenien tuaj, për shkak të vendosmërisë suaj në atë që besoni se është e drejtë dhe të shpirtit tuaj fisnik në fushën e betejës.
 - 6 Prandaj unë të shkruaj, duke dëshiruar që ti t'i dorëzosh këtij popullit tim qytetet tuaja, tokat tuaja dhe pronat tuaja, në vend që ata t'ju vizitojnë me shpatë dhe që shkatërrimi të bjerë mbi ju.
 - 7 Ose me fjalë të tjera, dorëzohuni te ne dhe bashkohuni me ne dhe njihuni me punët tona të fshehta, dhe bëhuni vëllezërit tanë, që të jeni sikurse ne—jo skllëvërit tanë, por vëllezërit dhe ortakët tanë në çdo gjë që kemi.

3 Nephi 3

And now it came to pass that in the sixteenth year from the coming of Christ, Lachoneus, the governor of the land, received an epistle from the leader and the governor of this band of robbers; and these were the words which were written, saying:

Lachoneus, most noble and chief governor of the land, behold, I write this epistle unto you, and do give unto you exceedingly great praise because of your firmness, and also the firmness of your people, in maintaining that which ye suppose to be your right and liberty; yea, ye do stand well, as if ye were supported by the hand of a god, in the defence of your liberty, and your property, and your country, or that which ye do call so.

And it seemeth a pity unto me, most noble Lachoneus, that ye should be so foolish and vain as to suppose that ye can stand against so many brave men who are at my command, who do now at this time stand in their arms, and do await with great anxiety for the word—Go down upon the Nephites and destroy them.

And I, knowing of their unconquerable spirit, having proved them in the field of battle, and knowing of their everlasting hatred towards you because of the many wrongs which ye have done unto them, therefore if they should come down against you they would visit you with utter destruction.

Therefore I have written this epistle, sealing it with mine own hand, feeling for your welfare, because of your firmness in that which ye believe to be right, and your noble spirit in the field of battle.

Therefore I write unto you, desiring that ye would yield up unto this my people, your cities, your lands, and your possessions, rather than that they should visit you with the sword and that destruction should come upon you.

Or in other words, yield yourselves up unto us, and unite with us and become acquainted with our secret works, and become our brethren that ye may be like unto us—not our slaves, but our brethren and partners of all our substance.

8 Dhe vër re, unë ju betohem me be se në qoftë se ju do ta bëni këtë, nuk do të shkatërroheni; por, në qoftë se nuk do ta bëni këtë, unë ju betohem me be se muajin e ardhshëm do t'i urdhëroj ushtritë e mia, që të zbresin kundër jush dhe ata nuk do ta përmbajnë dorën e tyre, dhe nuk do të kursehen, por do t'ju vrasin dhe do të lënë që shpatat të bien mbi ju, madje derisa të shuheni.

9 Dhe vër re, unë jam Gidianhi; dhe unë jam guvernatori i kësaj shoqërie të fshehtë të Gadiantonit; shoqëri, punët e së cilës unë e di se janë të mira; dhe ato janë prej një kohe të lashtë dhe ato na janë pasuar neve.

10 Dhe unë po ta shkruaj këtë letër ty, Lakoneus, me shpresë se do të dorëzosh tokat e tua dhe zotërimet e tua, pa gjakderdhje, që ky populli im të mund të rifitojë të drejtat e tij dhe qeverinë, pasi ai u shkëput prej jush për shkak të paudhësisë suaj, duke iu mohuar të drejtat e tyre të qeverisjes; dhe, në qoftë se ti nuk e bën këtë gjë, unë do të marr hak për padrejtësitë e tyre. Unë jam Gidianhi.

11 Dhe tani ndodhi që kur Lakoneusi e mori këtë letër, ai u çudit jashtëzakonisht shumë për shkak të guximit të Gidianhit që kërkonte zotërimin e tokës së Nefitëve, si edhe për kërcënimin kundër popullit dhe se do të hakmerrej për paudhësitë ndaj atyre të cilëve nuk u ishte bërë ndonjë paudhësi, veçse i kishin bërë paudhësi vetes, duke u shkëputur dhe duke u bashkuar me ata hajdutë të ligj dhe të urryer.

12 Tani vini re, ky Lakoneus, guvernatori, ishte njeri i drejtë dhe nuk mund të frikësohej nga kërkesat dhe kërcënimet e një hajduti; prandaj, nuk ia vuri veshin letrës së Gidianhit, guvernatorit të hajdutëve, por bëri që populli i tij duhej t'i lutej Zotit, që t'u jepte fuqi, në kohën kur hajdutët të vinin kundër tyre.

13 Po, ai dërgoi një shpallje mes gjithë njerëzve që të mblihdnin gratë e tyre dhe fëmijët e tyre, kopetë e tyre dhe grigjat e tyre, dhe të gjitha sa kishin tok në një vend, me përjashtim të tokës.

And behold, I swear unto you, if ye will do this, with an oath, ye shall not be destroyed; but if ye will not do this, I swear unto you with an oath, that on the morrow month I will command that my armies shall come down against you, and they shall not stay their hand and shall spare not, but shall slay you, and shall let fall the sword upon you even until ye shall become extinct.

And behold, I am Giddianhi; and I am the governor of this the secret society of Gadianton; which society and the works thereof I know to be good; and they are of ancient date and they have been handed down unto us.

And I write this epistle unto you, Lachoneus, and I hope that ye will deliver up your lands and your possessions, without the shedding of blood, that this my people may recover their rights and government, who have dissented away from you because of your wickedness in retaining from them their rights of government, and except ye do this, I will avenge their wrongs. I am Giddianhi.

And now it came to pass when Lachoneus received this epistle he was exceedingly astonished, because of the boldness of Giddianhi demanding the possession of the land of the Nephites, and also of threatening the people and avenging the wrongs of those that had received no wrong, save it were they had wronged themselves by dissenting away unto those wicked and abominable robbers.

Now behold, this Lachoneus, the governor, was a just man, and could not be frightened by the demands and the threatenings of a robber; therefore he did not hearken to the epistle of Giddianhi, the governor of the robbers, but he did cause that his people should cry unto the Lord for strength against the time that the robbers should come down against them.

Yea, he sent a proclamation among all the people, that they should gather together their women, and their children, their flocks and their herds, and all their substance, save it were their land, unto one place.

- 14 Dhe bëri që rreth e përçark tyre të ngriheshin fortifikata, kështu që fuqia e tyre të ishte jashtëzakonisht e madhe. Dhe ai bëri që ushtritë, si të Nefitëve, ashtu dhe të Lamanitëve, ose të të gjithë atyre që numëroheshin mes Nefitëve, duhej të vendoseshin si roja rreth e përçark, që t'i mbikqyrnin dhe t'i ruanin ata ditë e natë nga hajdutët.
- 15 Po, ai u tha atyre: Ashtu si Zoti jeton, në qoftë se nuk pendoheni për të gjitha paudhësitë tuaja dhe t'i luteni Zotit, ju nuk do të shpëtoni në asnjë mënyrë nga duart e atyre hajdutëve të Gadiantonit.
- 16 Dhe kaq të mëdha dhe të mrekullueshme qenë fjalët dhe profecitë e Lakoneusit, sa bënë që frika erdhi mbi të gjithë njerëzit; dhe ata vunë në veprim të gjitha mundësitë, që të bënë sipas fjalëve të Lakoneusit.
- 17 Dhe ndodhi që Lakoneusi caktoi kryekapitenë mbi të gjithë ushtritë e Nefitëve, që t'i komandonin në kohën kur hajdutët të dilnin nga vendi i shkretë kundër tyre.
- 18 Tani u caktua gjithashtu kryetari i të gjithë kryekapitenëve që ishte kryekomandanti i të gjitha ushtrive të Nefitëve dhe emri i tij ishte Gidgidoni.
- 19 Tani, ishte zakon mes gjithë Nefitëve, që të caktohej si kryekapiten (veçse në kohët e tyre të ligësisë), një njeri që të kishte shpirtin e zbulesës dhe gjithashtu të profecisë; prandaj, ky Gidgidoni qe një profet i madh mes tyre, siç qe edhe kryegjykatësi.
- 20 Tani, populli i tha Gidgidonit: Lutju Zotit dhe të shkojmë në male dhe në vendin e shkretë, kështu që t'u biem hajdutëve dhe t'i shkatërrojmë në tokat e tyre.
- 21 Por, Gidgidoni u tha atyre: Zoti e ndalon; pasi po të shkonim kundër tyre, Zoti do të na dorëzonte në duart e tyre; prandaj, ne do të përgatitemi në mes të tokave tona dhe do të mbledhim tok të gjitha ushtritë tona dhe nuk do të shkojmë kundër tyre, por do të presim derisa ata të vijnë kundër nesh; prandaj, ashtu si Zoti jeton, në qoftë se e bëjmë këtë gjë, ai do të na i dorëzojë ata në duart tona.

And he caused that fortifications should be built round about them, and the strength thereof should be exceedingly great. And he caused that armies, both of the Nephites and of the Lamanites, or of all them who were numbered among the Nephites, should be placed as guards round about to watch them, and to guard them from the robbers day and night.

Yea, he said unto them: As the Lord liveth, except ye repent of all your iniquities, and cry unto the Lord, ye will in nowise be delivered out of the hands of those Gadianton robbers.

And so great and marvelous were the words and prophecies of Lachoneus that they did cause fear to come upon all the people; and they did exert themselves in their might to do according to the words of Lachoneus.

And it came to pass that Lachoneus did appoint chief captains over all the armies of the Nephites, to command them at the time that the robbers should come down out of the wilderness against them.

Now the chiefest among all the chief captains and the great commander of all the armies of the Nephites was appointed, and his name was Gidgiddoni.

Now it was the custom among all the Nephites to appoint for their chief captains, (save it were in their times of wickedness) some one that had the spirit of revelation and also prophecy; therefore, this Gidgiddoni was a great prophet among them, as also was the chief judge.

Now the people said unto Gidgiddoni: Pray unto the Lord, and let us go up upon the mountains and into the wilderness, that we may fall upon the robbers and destroy them in their own lands.

But Gidgiddoni saith unto them: The Lord forbid; for if we should go up against them the Lord would deliver us into their hands; therefore we will prepare ourselves in the center of our lands, and we will gather all our armies together, and we will not go against them, but we will wait till they shall come against us; therefore as the Lord liveth, if we do this he will deliver them into our hands.

22 Dhe ndodhi që në vitin e shtatëmbëdhjetë, aty nga fundi i vitit, shpallja e Lakoneusit kishte vajtur në të gjithë faqen e dheut dhe ata morën kuajt e tyre dhe karrocet e tyre të luftës, dhe grigjat e tyre, dhe të gjitha kopetë e tyre, dhe tufat e tyre, dhe drithin e tyre, dhe të gjithë sa kishin, dhe marshuan me mijëra e me dhjetëra mijëra, derisa të gjithë shkuan në vendin që qe caktuar për t'u mbledhur së bashku, për t'u mbrojtur nga armiqtë e tyre.

23 Dhe vendi që ishte caktuar ishte toka e Zarahemlës, si dhe toka që ishte mes tokës së Zarahemlës dhe tokës Begati, po, vija që ndodhej midis vendit Begati dhe vendit Shkretim.

24 Dhe aty, shumë mijëra njerëz që quheshin Nefitë, u mbledhën tok në këtë vend. Tani, Lakoneusi bëri që ata të mbledheshin tok së bashku, në tokën jugore, për shkak të mallkimit të madh që ishte mbi tokën në veri.

25 Dhe ata u fortifikuan kundër armiqve të tyre; dhe banuan në një zonë dhe në një grup; dhe kishin frikë nga fjalët që kishte thënë Lakoneusi, kaq sa u penduan për të gjitha mëkatet e tyre; dhe ia drejtuan lutjet e tyre Zotit, Perëndisë së tyre, që ai t'i shpëtonte, në kohën kur armiqtë e tyre do të zbritnin për të luftuar kundër tyre.

26 Dhe ata ishin jashtëzakonisht të brengosur për shkak të armiqve të tyre. Dhe Gidgidoni i vuri të bënin armë lufte të çdo lloji dhe ata duhej të ishin të fortë me armatim dhe me parzmore, dhe me mburoja, sipas mënyrës së udhëzimit të tij.

And it came to pass in the seventeenth year, in the latter end of the year, the proclamation of Lachoneus had gone forth throughout all the face of the land, and they had taken their horses, and their chariots, and their cattle, and all their flocks, and their herds, and their grain, and all their substance, and did march forth by thousands and by tens of thousands, until they had all gone forth to the place which had been appointed that they should gather themselves together, to defend themselves against their enemies.

And the land which was appointed was the land of Zarahemla, and the land which was between the land Zarahemla and the land Bountiful, yea, to the line which was between the land Bountiful and the land Desolation.

And there were a great many thousand people who were called Nephites, who did gather themselves together in this land. Now Lachoneus did cause that they should gather themselves together in the land southward, because of the great curse which was upon the land northward.

And they did fortify themselves against their enemies; and they did dwell in one land, and in one body, and they did fear the words which had been spoken by Lachoneus, insomuch that they did repent of all their sins; and they did put up their prayers unto the Lord their God, that he would deliver them in the time that their enemies should come down against them to battle.

And they were exceedingly sorrowful because of their enemies. And Gidgiddoni did cause that they should make weapons of war of every kind, and they should be strong with armor, and with shields, and with bucklers, after the manner of his instruction.

3 Nefi 4

- 1 Dhe ndodhi që nga mbarimi i vitit të tetëmbëdhjetë ato ushtritë e hajdutëve ishin përgatitur për luftë dhe filluan të zbritnin dhe të sulmonin nga kodrat dhe nga malet, dhe nga vendi i shkretë, dhe nga vendet e tyre të fortifikuara, dhe nga vendet e tyre të fshehta dhe filluan të merrnin në zotërim tokat që ishin në jug dhe që ishin në veri dhe filluan të merrnin në zotërim të gjitha tokat që ishin braktisur nga Nefitët, si dhe qytetet që ishin lënë të shkreta.
- 2 Por vini re, në ato toka që ishin braktisur nga Nefitët, nuk kishte kafshë të egra, as kafshë gjahu dhe nuk kishte gjah për hajdutët, veçse në vendin e shkretë.
- 3 Dhe hajdutët, për nevoja ushqimore, nuk mund të jetonin, veçse në vendin e shkretë; pasi Nefitët i kishin lënë shkretë tokat e tyre dhe kishin mbledhur grigjat e tyre dhe kopetë e tyre dhe gjithë sa kishin, dhe të gjitha ishin në një grup.
- 4 Prandaj, hajdutët nuk kishin mundësi të plaçkitnin për ushqim, veçse të dilnin e të bënin luftë të hapur kundër Nefitëve; dhe Nefitët, ishin në një grup, të shumtë në numër dhe kishin ruajtur për vete rezerva ushqimore dhe kuaj dhe grigja, dhe bagëti të çdo lloji, që të mund të jetonin për hapësirën e shtatë vjetëve, kohë gjatë së cilës ata shpresonin të shkatërronin hajdutët nga faqja e tokës; dhe kështu kaloi viti i tetëmbëdhjetë.
- 5 Dhe ndodhi që në vitin e nëntëmbëdhjetë, Gidianhi pa se ishte e nevojshme të fillonte luftën kundër Nefitëve, pasi për ta nuk kishte mënyrë tjetër sesi të jetonin, veçse nëpërmjet plaçkitjes dhe vjedhjes dhe vrasjes.
- 6 Dhe ata nuk guxonin të përhapeshin mbi faqen e tokës, kaq sa të rrisnin drithë, nga frika se Nefitët do të binin mbi ta dhe t'i vrisnin; prandaj Gidianhi u dha urdhër ushtrive të tij që këtë vit do të shkonin të luftonin kundër Nefitëve.

3 Nephi 4

And it came to pass that in the latter end of the eighteenth year those armies of robbers had prepared for battle, and began to come down and to sally forth from the hills, and out of the mountains, and the wilderness, and their strongholds, and their secret places, and began to take possession of the lands, both which were in the land south and which were in the land north, and began to take possession of all the lands which had been deserted by the Nephites, and the cities which had been left desolate.

But behold, there were no wild beasts nor game in those lands which had been deserted by the Nephites, and there was no game for the robbers save it were in the wilderness.

And the robbers could not exist save it were in the wilderness, for the want of food; for the Nephites had left their lands desolate, and had gathered their flocks and their herds and all their substance, and they were in one body.

Therefore, there was no chance for the robbers to plunder and to obtain food, save it were to come up in open battle against the Nephites; and the Nephites being in one body, and having so great a number, and having reserved for themselves provisions, and horses and cattle, and flocks of every kind, that they might subsist for the space of seven years, in the which time they did hope to destroy the robbers from off the face of the land; and thus the eighteenth year did pass away.

And it came to pass that in the nineteenth year Gidianhi found that it was expedient that he should go up to battle against the Nephites, for there was no way that they could subsist save it were to plunder and rob and murder.

And they durst not spread themselves upon the face of the land insomuch that they could raise grain, lest the Nephites should come upon them and slay them; therefore Gidianhi gave commandment unto his armies that in this year they should go up to battle against the Nephites.

- 7 Dhe ndodhi që ata erdhën për të luftuar; dhe kjo gjë ngjau muajin e gjashtë; dhe vini re, e madhe dhe e tmerrshme që dita që erdhën për të luftuar; dhe ishin veshur si vishen hajdutët; dhe ata kishin një lëkurë qengji përreth ijeve të tyre dhe ishin lyer me gjak dhe kokat e tyre ishin të rruara, dhe kishin përkrenare në kokë; dhe e madhe dhe e tmerrshme që paraqitja e ushtrive të Gidianhit, për shkak të parzmoreve të tyre dhe sepse ishin përlyer me gjak.
- 8 Dhe ndodhi që kur ushtritë e Nefitëve panë pamjen e ushtrisë së Gidianhit, të gjithë ranë përdhe dhe iu përgjëruan Zotit, Perëndisë së tyre, që ai t'i falte dhe t'i shpëtonte nga duart e armiqve të tyre.
- 9 Dhe ndodhi që kur ushtritë e Gidianhit e panë këtë gjë, ata filluan të ulërinin me zë të lartë nga gëzimi, pasi pandehën se Nefitët kishin rënë përdhe me frikë për shkak të tmerrit të ushtrive të tyre.
- 10 Por, në këtë gjë ata u zhgënjyen meqë Nefitët nuk i kishin frikë; por ata kishin frikë Perëndinë e tyre dhe iu përgjëruan atij për mbrojtje; prandaj, kur ushtritë e Gidianhit u turrën mbi ta, ata ishin gati t'i përballonin; po, në fuqinë e Zotit ata i morën ata.
- 11 Dhe beteja filloi në këtë muajin e gjashtë; dhe e madhe dhe e tmerrshme që beteja, po, e madhe dhe e tmerrshme që kërdua e saj, kaq sa kurrë nuk ishte njohur ndonjëherë një kërdi kaq e madhe mes popullit të Lehit, që kur ai u largua nga Jeruzalemi.
- 12 Dhe me gjithë kërcënimet dhe betimet që kishte bërë Gidianhi, vini re, Nefitët i goditën ata, kaq sa u tërhoqën nga prania e tyre.
- 13 Dhe ndodhi që Gidgidoni i urdhëroi ushtritë e tij t'i ndiqnin nga pas deri te kufijtë e vendit të shkretë dhe se nuk duhej të falnin asnjë që u binte në duart e tyre gjatë rrugës; dhe kështu i ndoqën nga pas dhe i vranë deri te kufijtë e vendit të shkretë, madje, derisa plotësuan urdhrin e Gidgidonit.

And it came to pass that they did come up to battle; and it was in the sixth month; and behold, great and terrible was the day that they did come up to battle; and they were girded about after the manner of robbers; and they had a lamb-skin about their loins, and they were dyed in blood, and their heads were shorn, and they had head-plates upon them; and great and terrible was the appearance of the armies of Giddianhi, because of their armor, and because of their being dyed in blood.

And it came to pass that the armies of the Nephites, when they saw the appearance of the army of Giddianhi, had all fallen to the earth, and did lift their cries to the Lord their God, that he would spare them and deliver them out of the hands of their enemies.

And it came to pass that when the armies of Giddianhi saw this they began to shout with a loud voice, because of their joy, for they had supposed that the Nephites had fallen with fear because of the terror of their armies.

But in this thing they were disappointed, for the Nephites did not fear them; but they did fear their God and did supplicate him for protection; therefore, when the armies of Giddianhi did rush upon them they were prepared to meet them; yea, in the strength of the Lord they did receive them.

And the battle commenced in this the sixth month; and great and terrible was the battle thereof, yea, great and terrible was the slaughter thereof, in-somuch that there never was known so great a slaughter among all the people of Lehi since he left Jerusalem.

And notwithstanding the threatenings and the oaths which Giddianhi had made, behold, the Nephites did beat them, in-somuch that they did fall back from before them.

And it came to pass that Gidgidoni commanded that his armies should pursue them as far as the borders of the wilderness, and that they should not spare any that should fall into their hands by the way; and thus they did pursue them and did slay them, to the borders of the wilderness, even until they had fulfilled the commandment of Gidgidoni.

- 14 Dhe ndodhi që Gidianhi i cili qëndroi dhe luftoi me guxim, u ndoq nga pas, ndërsa po ia mbathte; dhe, pasi që lodhur nga luftimi i tij i gjatë, u arrit dhe u vra. Dhe kështu që mbarimi i Gidianhit, hajdutit.
- 15 Dhe ndodhi që ushtritë e Nefitëve u kthyen përsëri në vendin e tyre të sigurisë. Dhe ndodhi që ky viti i nëntëmbëdhjetë kaloi dhe hajdutët nuk erdhën të luftonin më; as nuk erdhën ata në vitin e njëzetë.
- 16 Dhe në vitin e njëzetënjëtë ata nuk erdhën për të luftuar, por erdhën nga të gjitha anët që të rrethonin popullin e Nefit; pasi ata mendonin se po ta veçonin popullin e Nefit nga tokat e tyre dhe t'i rrethonin nga çdo anë; dhe po t'u prisnin të gjitha privilegjet e tyre të jashtme, mund t'i detyronin ata të dorëzoheshin sipas dëshirave të tyre.
- 17 Tani ata kishin caktuar për vete një udhëheqës tjetër, emri i të cilit ishte Zemnariha; prandaj, që Zemnariha që shkaktoi të bëhej ky rrethim.
- 18 Por vini re, ky që në përfitim të Nefitëve; pasi ishte e pamundur për hajdutët të mbanin një rrethim mjaft gjatë, sa të kishte ndonjë efekt mbi Nefitët, për shkak të rezervave të tyre të mëdha ushqimore që kishin për vete.
- 19 Dhe për shkak të rezervave shumë të pakta të hajdutëve; pasi vini re, ata nuk kishin gjë tjetër për ushqim, veçse mish të cilin ata e merrnin në vendin e shkretë.
- 20 Dhe ndodhi që mishi i gjahut u bë i rrallë në vendin e shkretë, kaq sa hajdutët ishin afër vdekjes nga uria.
- 21 Dhe Nefitët marshonin vazhdimisht gjatë ditës dhe natës dhe binin mbi ushtritë e tyre, duke i vrarë me mijëra dhe me dhjetëra mijëra.
- 22 Dhe kështu, që dëshira e njerëzve të Zemnarihas të hiqnin dorë nga plani i tyre, për shkak të shkatërrimit të madh që binte mbi ta natën dhe ditën.

And it came to pass that Giddianhi, who had stood and fought with boldness, was pursued as he fled; and being weary because of his much fighting he was overtaken and slain. And thus was the end of Giddianhi the robber.

And it came to pass that the armies of the Nephites did return again to their place of security. And it came to pass that this nineteenth year did pass away, and the robbers did not come again to battle; neither did they come again in the twentieth year.

And in the twenty and first year they did not come up to battle, but they came up on all sides to lay siege round about the people of Nephi; for they did suppose that if they should cut off the people of Nephi from their lands, and should hem them in on every side, and if they should cut them off from all their outward privileges, that they could cause them to yield themselves up according to their wishes.

Now they had appointed unto themselves another leader, whose name was Zemnarihah; therefore it was Zemnarihah that did cause that this siege should take place.

But behold, this was an advantage to the Nephites; for it was impossible for the robbers to lay siege sufficiently long to have any effect upon the Nephites, because of their much provision which they had laid up in store,

And because of the scantiness of provisions among the robbers; for behold, they had nothing save it were meat for their subsistence, which meat they did obtain in the wilderness;

And it came to pass that the wild game became scarce in the wilderness insomuch that the robbers were about to perish with hunger.

And the Nephites were continually marching out by day and by night, and falling upon their armies, and cutting them off by thousands and by tens of thousands.

And thus it became the desire of the people of Zemnarihah to withdraw from their design, because of the great destruction which came upon them by night and by day.

23 Dhe ndodhi që Zemnariha i urdhëroi njerëzit e tij të tërhiqeshin nga rrethimi dhe të shkonin për në pjesët më të largëta të tokës në veri.

24 Dhe tani, Gidgidoni, duke ditur planin e tyre dhe duke ditur dobësinë e tyre nga mungesa e ushqimit dhe kërdrinë e madhe që kishin pësuar mes tyre, prandaj nxori ushtritë e tij gjatë natës dhe u preu udhën e tërheqjes së tyre dhe vendosi ushtritë e tij në rrugën nga do të tërhiqeshin.

25 Dhe këtë ata e bënë gjatë natës dhe arritën duke marshuar përtej hajdutëve, kështu që të nesërmen, kur hajdutët filluan marshimin e tyre, u gjetën përballë ushtrive të Nefitëve, qoftë nga përpara, ashtu dhe nga pas.

26 Dhe hajdutëve që ishin nga jugu, gjithashtu iu pre udha për në vendet e tyre të tërheqjes. Dhe të gjitha këto gjëra u bënë me urdhër të Gidgidonit.

27 Dhe qenë shumë mijëra që iu dorëzuan si robër luftë Nefitëve dhe pjesa tjetër e tyre, u vra.

28 Dhe kryetari i tyre Zemnariha u kap dhe u var në një pemë, po, madje në majë të një peme, derisa vdiq. Dhe, pasi ata e varën derisa vdiq, e prenë pemën duke e hedhur përdhe, pastaj thirrën me zë të lartë, duke thënë:

29 Dhëntë Zoti që ta ruajë popullin e tij në drejtësi dhe në shenjtëri zemre, që ata të bëjnë që të bien përdhe që të gjithë që do të kërkojnë t'i vrasin, për shkak të pushtetit dhe lidhjeve të fshehta, madje sikurse ra përdhe ky njeri.

30 Dhe ata u gëzuan dhe thirrën përsëri me një zë, duke thënë: Mbroftë Perëndia i Abrahamit dhe Perëndia i Isakut dhe Perëndia i Jakobit këtë popull në drejtësi, për aq kohë sa ata të thërrasin për mbrojtje emrin e Perëndisë së tyre.

31 Dhe ndodhi që ata shpërthyen të gjithë së bashku si të ishin një, në këngë dhe në lavde ndaj Perëndisë së tyre, për gjënë e madhe që ai kishte bërë për ta, duke i shpëtuar të mos binin në duart e armiqve të tyre.

32 Po, ata thirrën: Hosana Më të Lartit Perëndi. Dhe ata thirrën: I bekuar qoftë emri i Zotit, Perëndisë së Plotfuqishëm, Perëndisë Shumë të Lartë.

And it came to pass that Zemnarihah did give command unto his people that they should withdraw themselves from the siege, and march into the furthest parts of the land northward.

And now, Gidgiddoni being aware of their design, and knowing of their weakness because of the want of food, and the great slaughter which had been made among them, therefore he did send out his armies in the night-time, and did cut off the way of their retreat, and did place his armies in the way of their retreat.

And this did they do in the night-time, and got on their march beyond the robbers, so that on the morrow, when the robbers began their march, they were met by the armies of the Nephites both in their front and in their rear.

And the robbers who were on the south were also cut off in their places of retreat. And all these things were done by command of Gidgiddoni.

And there were many thousands who did yield themselves up prisoners unto the Nephites, and the remainder of them were slain.

And their leader, Zemnarihah, was taken and hanged upon a tree, yea, even upon the top thereof until he was dead. And when they had hanged him until he was dead they did fell the tree to the earth, and did cry with a loud voice, saying:

May the Lord preserve his people in righteousness and in holiness of heart, that they may cause to be felled to the earth all who shall seek to slay them because of power and secret combinations, even as this man hath been felled to the earth.

And they did rejoice and cry again with one voice, saying: May the God of Abraham, and the God of Isaac, and the God of Jacob, protect this people in righteousness, so long as they shall call on the name of their God for protection.

And it came to pass that they did break forth, all as one, in singing, and praising their God for the great thing which he had done for them, in preserving them from falling into the hands of their enemies.

Yea, they did cry: Hosanna to the Most High God. And they did cry: Blessed be the name of the Lord God Almighty, the Most High God.

33 Dhe zemrat e tyre u frynë me gëzim, derisa të derdhnin shumë lot, për shkak të mirësisë së madhe të Perëndisë që i shpëtoi nga duart e armiqve të tyre; dhe ata e dinin se qe për shkak të pendimit të tyre dhe të përlësisë së tyre që shpëtuan nga një shkatërrim i përhershëm.

And their hearts were swollen with joy, unto the gushing out of many tears, because of the great goodness of God in delivering them out of the hands of their enemies; and they knew it was because of their repentance and their humility that they had been delivered from an everlasting destruction.

3 Nefi 5

- 1 Dhe tani vini re, nuk pati asnjë shpirt të gjallë mes gjithë popullit të Nefitëve që të dyshonte sadopak në fjalët e të gjithë profetëve të shenjtë që kishin folur; pasi ata e dinin se ishte e nevojshme që ato duhej të plotësoheshin.
- 2 Dhe e dinin se ishte e nevojshme që Krishti duhet të kishte ardhur, për shkak të shumë shenjave që ishin dhënë, sipas fjalëve të profetëve; dhe për shkak të gjërave që kishin ndodhur tashmë, ata e dinin se të gjitha gjërat do të ndodhnin sipas asaj që ishte thënë.
- 3 Prandaj, hoqën dorë nga të gjitha mëkatet e tyre dhe nga neveritë e tyre dhe nga lavirësitë e tyre dhe i shërbyen Perëndisë me gjithë zell, ditë dhe natë.
- 4 Dhe tani ndodhi që pasi ata morën robër të gjithë hajdutët, kaq sa, asnjë nuk iku prej atyre që nuk u vranë, i hodhën robërit e tyre në burg dhe bënë që atyre t'u predikohesh fjalat e Perëndisë; dhe të gjithë ata që u penduan për mëkatet e tyre dhe hynë në besëlidhje se nuk do të vrisnin më, u lanë të lirë.
- 5 Por të gjithë ata që nuk hynë në besëlidhje dhe vazhdonin gjithnjë të kishin në zemrat e tyre ato vrasje të fshehta, po, të gjithë ata, që u gjetën që bënë kërcënime kundër vëllezërve të tyre, u dënuan dhe u ndëshkuan sipas ligjit.
- 6 Dhe kështu ata u dhanë fund të gjitha atyre lidhjeve të liga dhe të fshehta dhe të urryera, në të cilat u kryen kaq ligësi dhe kaq shumë vrasje.
- 7 Dhe kështu kaloi viti i njëzetedytë si dhe viti i njëzetetretë dhe i njëzetekatërt, dhe i njëzetepesë; dhe kështu kishin kaluar njëzetepesë vjet.
- 8 Dhe kishin ndodhur shumë gjëra që në sytë e disave, ishin të mëdha dhe të mrekullueshme, megjithatë, ato nuk mund të shkruhen të gjitha në këtë libër; po, ky libër nuk mund të përmbajë madje as një të qindtën pjesë të asaj që u bë mes kaq shumë njerëzve në hapësirën e njëzetepesë viteve.

3 Nephi 5

And now behold, there was not a living soul among all the people of the Nephites who did doubt in the least the words of all the holy prophets who had spoken; for they knew that it must needs be that they must be fulfilled.

And they knew that it must be expedient that Christ had come, because of the many signs which had been given, according to the words of the prophets; and because of the things which had come to pass already they knew that it must needs be that all things should come to pass according to that which had been spoken.

Therefore they did forsake all their sins, and their abominations, and their whoredoms, and did serve God with all diligence day and night.

And now it came to pass that when they had taken all the robbers prisoners, insomuch that none did escape who were not slain, they did cast their prisoners into prison, and did cause the word of God to be preached unto them; and as many as would repent of their sins and enter into a covenant that they would murder no more were set at liberty.

But as many as there were who did not enter into a covenant, and who did still continue to have those secret murders in their hearts, yea, as many as were found breathing out threatenings against their brethren were condemned and punished according to the law.

And thus they did put an end to all those wicked, and secret, and abominable combinations, in the which there was so much wickedness, and so many murders committed.

And thus had the twenty and second year passed away, and the twenty and third year also, and the twenty and fourth, and the twenty and fifth; and thus had twenty and five years passed away.

And there had many things transpired which, in the eyes of some, would be great and marvelous; nevertheless, they cannot all be written in this book; yea, this book cannot contain even a hundredth part of what was done among so many people in the space of twenty and five years;

- 9 Por vini re, ekzistojnë anale që përmbajnë të gjitha veprimet e këtij populli; dhe një përmbledhje e shkurtër, por e vërtetë, u dha nga Nefi.
- 10 Prandaj, unë e bëra analin tim, të këtyre gjërave, sipas analit të Nefit, i cili qe gdhendur mbi fletët që ishin quajtur fletët e Nefit.
- 11 Dhe vini re, unë e shkruaj analin mbi fletë të cilat i bëra vetë, me duart e mia.
- 12 Dhe vini re, unë quhem Mormon, pasi quhem sipas vendit Mormon, vendi në të cilin Alma vendosi kishën mes popullit, po, kishën e parë që u formua mes tyre pas shkeljes së tyre.
- 13 Vini re, unë jam një dishepull i Jezu Krishtit, Birit të Perëndisë. Unë u thirra prej tij të njoftoj fjalën e tij mes popullit të tij, që ata të mund të kenë jetë të përjetshme.
- 14 Dhe u bë e nevojshme që unë, sipas vullnetit të Perëndisë, të bëj një anal të këtyre gjërave që janë bërë, që lutjet e atyre që na kanë lënë, të cilët qenë të shenjtët, të përmbusheshin sipas besimit të tyre—
- 15 Po, një anal të vogël të asaj që ka ndodhur nga koha që Lehi u largua nga Jeruzalemi, madje deri në kohën e sotme.
- 16 Prandaj, unë e bëj analin tim nga rrëfimet që u dhanë nga ata që ishin para meje, deri në fillim të ditëve të mia.
- 17 Dhe pastaj, unë bëj një anal të gjërave që kam parë me sytë e mi.
- 18 Dhe unë e di se anali që bëj, është një anal i drejtë dhe i vërtetë; megjithëse ka shumë gjëra që sipas gjuhës sonë, ne nuk jemi në gjendje t'i shkruajmë.
- 19 Dhe tani, i jap fund të folurit tim i cili është i imi dhe po vazhdoj të jap rrëfimin tim për gjërat që kanë qenë para meje.

But behold there are records which do contain all the proceedings of this people; and a shorter but true account was given by Nephi.

Therefore I have made my record of these things according to the record of Nephi, which was engraven on the plates which were called the plates of Nephi.

And behold, I do make the record on plates which I have made with mine own hands.

And behold, I am called Mormon, being called after the land of Mormon, the land in which Alma did establish the church among the people, yea, the first church which was established among them after their transgression.

Behold, I am a disciple of Jesus Christ, the Son of God. I have been called of him to declare his word among his people, that they might have everlasting life.

And it hath become expedient that I, according to the will of God, that the prayers of those who have gone hence, who were the holy ones, should be fulfilled according to their faith, should make a record of these things which have been done—

Yea, a small record of that which hath taken place from the time that Lehi left Jerusalem, even down until the present time.

Therefore I do make my record from the accounts which have been given by those who were before me, until the commencement of my day;

And then I do make a record of the things which I have seen with mine own eyes.

And I know the record which I make to be a just and a true record; nevertheless there are many things which, according to our language, we are not able to write.

And now I make an end of my saying, which is of myself, and proceed to give my account of the things which have been before me.

- 20 Unë jam Mormoni dhe një pasardhës i drejtpërdrejtë i Lehit. Unë kam shkak të bekoj Perëndinë tim dhe Shpëtimtarin tim, Jezu Krishtin që i nxori etërit tanë nga toka e Jeruzalemit (dhe askush nuk e dinte me përjashtim të atij vetë dhe të atyre që ai nxori nga ai vend) dhe që më dha mua dhe popullit tim kaq shumë njohuri për shpëtimin e shpirtave tanë.
- 21 Sigurisht ai e ka bekuar shtëpinë e Jakobit dhe ka qenë i mëshirshëm me farën e Jozefit.
- 22 Dhe përderisa fëmijët e Lehit kanë zbatuar urdhërimet e tij, ai i bekoi dhe i begatoi, sipas fjalës së tij.
- 23 Po, dhe me siguri, ai do të sjellë përsëri një mbetje të farës së Jozefit në njohurinë e Zotit, Perëndisë së tyre.
- 24 Dhe me aq siguri, sa Zoti jeton, ai do të mbledhë nga të katër skajet e dheut, të gjithë mbetjen e farës së Jakobit, që janë përhapur kudo mbi faqen e dheut.
- 25 Dhe sikurse ai ka bërë besëlidhje me gjithë shtëpinë e Jakobit, ashtu madje, besëlidhja që ai ka lidhur me shtëpinë e Jakobit, do të plotësohet në kohën e tij të përshtatshme, për rivendosjen e gjithë shtëpisë së Jakobit në njohurinë e besëlidhjes që ai ka lidhur me ta.
- 26 Dhe atëherë, ata do ta njohin Shëlbuesin e tyre që është Jezu Krishti, Biri i Perëndisë; dhe atëherë ata do të mbledhen nga të katër skajet e dheut në tokat e tyre, prej nga u shpërndanë; po, ashtu si Zoti jeton, kështu do të bëhet. Amen.

I am Mormon, and a pure descendant of Lehi. I have reason to bless my God and my Savior Jesus Christ, that he brought our fathers out of the land of Jerusalem, (and no one knew it save it were himself and those whom he brought out of that land) and that he hath given me and my people so much knowledge unto the salvation of our souls.

Surely he hath blessed the house of Jacob, and hath been merciful unto the seed of Joseph.

And insomuch as the children of Lehi have kept his commandments he hath blessed them and prospered them according to his word.

Yea, and surely shall he again bring a remnant of the seed of Joseph to the knowledge of the Lord their God.

And as surely as the Lord liveth, will he gather in from the four quarters of the earth all the remnant of the seed of Jacob, who are scattered abroad upon all the face of the earth.

And as he hath covenanted with all the house of Jacob, even so shall the covenant wherewith he hath covenanted with the house of Jacob be fulfilled in his own due time, unto the restoring all the house of Jacob unto the knowledge of the covenant that he hath covenanted with them.

And then shall they know their Redeemer, who is Jesus Christ, the Son of God; and then shall they be gathered in from the four quarters of the earth unto their own lands, from whence they have been dispersed; yea, as the Lord liveth so shall it be. Amen.

3 Nefi 6

- 1 Dhe tani ndodhi që njerëzit e Nefitëve u kthyen që të gjithë në tokat e tyre në vitin e njëzetegjashtë, çdo burrë me familjen e tij, me grigjat e tija dhe me kopetë e tija, me kuajt e tij dhe bagëtitë e tija, dhe me të gjitha gjërat që ishin të tyre.
- 2 Dhe ndodhi që ata nuk i kishin ngrënë të gjitha rezervat e tyre ushqimore; prandaj morën me vete çdo gjë që nuk kishin përdorur, gjithë drithin e tyre prej çdo lloji dhe arin e tyre dhe argjendin e tyre, dhe të gjitha gjërat e çmueshme të tyre; dhe ata u kthyen në tokat e veta dhe në pronat e tyre, si në veri ashtu dhe në jug, si në tokën veriore ashtu dhe në tokën jugore.
- 3 Dhe atyre hajdutëve që kishin pranuar një besëlidhje se do të praninin paqen e vendit dhe që donin të qëndronin Lamanitë, u dhanë toka sipas numrit të tyre, kështu që të mund të kishin me se të jetonin, me anë të punës së tyre; dhe kështu ata vendosën paqe në gjithë vendin.
- 4 Dhe ata filluan përsëri të përparojnë dhe të shtohen; dhe viti i njëzetegjashtë dhe i njëzeteshtatë kaluan dhe kishte rregull të madh në tokë; dhe ata i kishin bërë ligjet e tyre sipas barazisë dhe drejtësisë.
- 5 Dhe tani nuk kishte asgjë në gjithë vendin që të pengonte njerëzit të përparonin vazhdimisht, veçse në qoftë se binin në shkelje.
- 6 Dhe tani që Gidgidoni dhe gjykatësi Lakoneus dhe ata që qenë caktuar udhëheqës, që vendosën këtë paqe të madhe në tokë.
- 7 Dhe ndodhi që u ndërtuan shumë qytete të reja dhe shumë qytete të vjetra u meremetuan.
- 8 Dhe u hapën shumë udhë të reja të mëdha dhe u bënë shumë rrugë që shkonin nga qyteti në qytet dhe nga toka në tokë, dhe nga vendi në vend.
- 9 Dhe kështu kaloi viti i njëzetetë dhe njerëzit gëzonin paqe të vazhdueshme.
- 10 Por, në vitin e njëzetentë ndodhi që mes njerëzve filluan disa kundërshtime; dhe disave u kishte hipur krenaria dhe vetëlavdërimi për shkak të pasurive të tyre jashtëzakonisht të mëdha, po, madje, deri në persekutime të mëdha;

3 Nephi 6

And now it came to pass that the people of the Nephites did all return to their own lands in the twenty and sixth year, every man, with his family, his flocks and his herds, his horses and his cattle, and all things whatsoever did belong unto them.

And it came to pass that they had not eaten up all their provisions; therefore they did take with them all that they had not devoured, of all their grain of every kind, and their gold, and their silver, and all their precious things, and they did return to their own lands and their possessions, both on the north and on the south, both on the land northward and on the land southward.

And they granted unto those robbers who had entered into a covenant to keep the peace of the land, who were desirous to remain Lamanites, lands, according to their numbers, that they might have, with their labors, wherewith to subsist upon; and thus they did establish peace in all the land.

And they began again to prosper and to wax great; and the twenty and sixth and seventh years passed away, and there was great order in the land; and they had formed their laws according to equity and justice.

And now there was nothing in all the land to hinder the people from prospering continually, except they should fall into transgression.

And now it was Gidgidoni, and the judge, Lachoneus, and those who had been appointed leaders, who had established this great peace in the land.

And it came to pass that there were many cities built anew, and there were many old cities repaired.

And there were many highways cast up, and many roads made, which led from city to city, and from land to land, and from place to place.

And thus passed away the twenty and eighth year, and the people had continual peace.

But it came to pass in the twenty and ninth year there began to be some disputings among the people; and some were lifted up unto pride and boastings because of their exceedingly great riches, yea, even unto great persecutions;

- 11 Pasi kishte shumë tregtarë në tokë, si dhe shumë avokatë dhe shumë zyrtarë.
- 12 Dhe njerëzit filluan të dallohen sipas rangut, në bazë të pasurive të tyre dhe të mundësive të tyre për të mësuar; po, disa ishin të paditur për shkak të varfërisë së tyre dhe të tjerë merrnin arsim të madh për shkak të pasurive të tyre.
- 13 Disa ishin shumë kryelartë dhe të tjerë ishin jashtëzakonisht të përrulur; disa i përgjigjeshin zemërimit me zemërim, ndërsa të tjerë pranonin zemërim dhe përndjekje dhe çfarëdolloj hidhërimesh; dhe nuk ngrinin krye dhe nuk thonin fjalë të rënda, por ishin të përrulur dhe të penduar përpara Perëndisë.
- 14 Dhe kështu u krijua një pabarazi e madhe në të gjithë vendin, kaq sa kisha filloi të përçahet; po, kaq sa në vitin e tridhjetë kisha qe copëtuar në gjithë vendin, me përjashtim mes pak Lamanitëve që ishin kthyer në besimin e vërtetë; dhe ata nuk donin të ndaheshin prej saj, pasi ishin të vendosur dhe të paepur dhe të palëkundshëm, duke dashur me gjithë zell të zbatonin urdhërimet e Zotit.
- 15 Tani, shkak i kësaj paudhësie mes popullit ishte ky—Satani kishte fuqi të madhe, që të nxiste njerëzit të bënin çfarëdolloj paudhësie dhe të fryheshin me krenari, duke i tunduar që të përpiqeshin për fuqi dhe autoritet, dhe pasuri, dhe për gjërat e kota të botës.
- 16 Dhe kështu Satani tërhoqte zemrat e njerëzve të bënin të gjitha llojet e paudhësive; prandaj ata gëzuan paqe vetëm për pak vite.
- 17 Dhe kështu, në fillimin e vitit të tridhjetë—njerëzit pasi u lanë për një kohë të gjatë në mëshirën e tundimeve të djallit që i çonte kudo që ai dëshironte, dhe të bënin çfarëdo paudhësie që ai donte që ata të bënin—dhe kështu në fillim të këtij viti të tridhjetë, ata ishin në një gjendje ligësie të tmerrshme.
- 18 Tani, ata nuk mëkatuan nga padituria, pasi e dinin vullnetin e Perëndisë në lidhje me ta, pasi u qe mësuar atyre; prandaj, ata ngritën krye me dashje kundër Perëndisë.

For there were many merchants in the land, and also many lawyers, and many officers.

And the people began to be distinguished by ranks, according to their riches and their chances for learning; yea, some were ignorant because of their poverty, and others did receive great learning because of their riches.

Some were lifted up in pride, and others were exceedingly humble; some did return railing for railing, while others would receive railing and persecution and all manner of afflictions, and would not turn and revile again, but were humble and penitent before God.

And thus there became a great inequality in all the land, insomuch that the church began to be broken up; yea, insomuch that in the thirtieth year the church was broken up in all the land save it were among a few of the Lamanites who were converted unto the true faith; and they would not depart from it, for they were firm, and steadfast, and immovable, willing with all diligence to keep the commandments of the Lord.

Now the cause of this iniquity of the people was this—Satan had great power, unto the stirring up of the people to do all manner of iniquity, and to the puffing them up with pride, tempting them to seek for power, and authority, and riches, and the vain things of the world.

And thus Satan did lead away the hearts of the people to do all manner of iniquity; therefore they had enjoyed peace but a few years.

And thus, in the commencement of the thirtieth year—the people having been delivered up for the space of a long time to be carried about by the temptations of the devil whithersoever he desired to carry them, and to do whatsoever iniquity he desired they should—and thus in the commencement of this, the thirtieth year, they were in a state of awful wickedness.

Now they did not sin ignorantly, for they knew the will of God concerning them, for it had been taught unto them; therefore they did wilfully rebel against God.

19 Dhe tani, këto ndodhën në ditët e Lakoneusit, biri i Lakoneusit, pasi Lakoneusi zuri vendin e atit të tij dhe qeveriste popullin atë vit.

20 Dhe filloi të kishte njerëz të frymëzuar nga qielli, që u dërguan aty, mes popullit në gjithë vendin, duke predikuar dhe duke dëshmuar me guxim për mëkatet dhe paudhësitë e popullit dhe duke u dëshmuar atyre në lidhje me shëlbimin që Zoti do të bënte për njerëzit e tij, ose me fjalë të tjera, për ringjalljen e Krishtit; dhe ata dëshmuuan me guxim për vdekjen dhe vuajtjet e tij.

21 Tani kishte shumë njerëz prej atyre që ishin jashtëzakonisht të zemëruar për shkak të atyre që dëshmuuan për këto gjëra; dhe ata që ishin të zemëruar, ishin kryesisht kryegjykatësit dhe ata që kishin qenë kryepriftërinj dhe avokatë; po, të gjithë ata që ishin avokatë ishin të zemëruar me ata që dëshmuuan për këto gjëra.

22 Tani, nuk kishte as avokat, as gjykatës dhe as kryeprift që të kishte pushtet të dënonte ndonjë me vdekje nëse dënimi i tij nuk ishte nënshkruar nga guvernatori i vendit.

23 Tani, pati shumë prej atyre që dëshmuuan për gjërat që kanë të bëjnë me Krishtin, që dëshmuuan me guxim, që u morën dhe u vranë fshehurazi nga gjykatësit dhe që njoftimi i vdekjes së tyre nuk u mësua nga guvernatori i vendit, deri pas vdekjes së tyre.

24 Tani vini re, kjo ishte kundër ligjeve të vendit që dikush të vritej, nëse ata nuk kishin pushtet nga guvernatori i vendit—

25 Prandaj, guvernatorit të vendit në tokën e Zarahemlës i erdhi një ankesë, kundër këtyre gjykatësve që kishin dënuar me vdekje profetët e Zotit, jo sipas ligjit.

26 Tani ndodhi që ata u kapën dhe u sollën para gjykatësit, për t'u gjykuar për krimin që kishin bërë, sipas ligjit që ishte dhënë nga populli.

27 Tani ndodhi që ata gjykatës kishin shumë miq dhe farefis; dhe të mbeturit, po, madje pothuaj të gjithë avokatët dhe kryepriftërinjtë u mblodhën tok së bashku dhe u bashkuan me farefisin e atyre gjykatësve që do të gjykoreshin sipas ligjit.

And now it was in the days of Lachoneus, the son of Lachoneus, for Lachoneus did fill the seat of his father and did govern the people that year.

And there began to be men inspired from heaven and sent forth, standing among the people in all the land, preaching and testifying boldly of the sins and iniquities of the people, and testifying unto them concerning the redemption which the Lord would make for his people, or in other words, the resurrection of Christ; and they did testify boldly of his death and sufferings.

Now there were many of the people who were exceedingly angry because of those who testified of these things; and those who were angry were chiefly the chief judges, and they who had been high priests and lawyers; yea, all those who were lawyers were angry with those who testified of these things.

Now there was no lawyer nor judge nor high priest that could have power to condemn any one to death save their condemnation was signed by the governor of the land.

Now there were many of those who testified of the things pertaining to Christ who testified boldly, who were taken and put to death secretly by the judges, that the knowledge of their death came not unto the governor of the land until after their death.

Now behold, this was contrary to the laws of the land, that any man should be put to death except they had power from the governor of the land—

Therefore a complaint came up unto the land of Zarahemla, to the governor of the land, against these judges who had condemned the prophets of the Lord unto death, not according to the law.

Now it came to pass that they were taken and brought up before the judge, to be judged of the crime which they had done, according to the law which had been given by the people.

Now it came to pass that those judges had many friends and kindreds; and the remainder, yea, even almost all the lawyers and the high priests, did gather themselves together, and unite with the kindreds of those judges who were to be tried according to the law.

28 Dhe ata hynë në besëlidhje me njëri-tjetrin, po, madje në atë besëlidhje që u ishte dhënë nga të vjetërit, besëlidhje që u dha dhe u zbatua nga djalli, për t'u bashkuar kundër gjithë drejtësisë.

29 Prandaj, ata u bashkuan kundër njerëzve të Zotit dhe hynë në një besëlidhje t'i shkatërronin ata dhe të shpëtonin nga dora e drejtësisë, që ishte gati të zbatohej në bazë të ligjit, për ata që ishin fajtorë për vrasje.

30 Dhe ata nuk përfillën ligjin dhe të drejtat e vendit të tyre; dhe bënë besëlidhje me njëri-tjetrin që të shkatërronin guvernatorin dhe të vendosnin një mbret mbi tërë vendin, që vendi të mos kishte më liri, por t'u nënshtrohej mbretërve.

And they did enter into a covenant one with another, yea, even into that covenant which was given by them of old, which covenant was given and administered by the devil, to combine against all righteousness.

Therefore they did combine against the people of the Lord, and enter into a covenant to destroy them, and to deliver those who were guilty of murder from the grasp of justice, which was about to be administered according to the law.

And they did set at defiance the law and the rights of their country; and they did covenant one with another to destroy the governor, and to establish a king over the land, that the land should no more be at liberty but should be subject unto kings.

3 Nefi 7

- 1 Tani, vini re, unë do t'ju tregoj se ata nuk vendosën një mbret në atë vend; por, po këtë vit, po, në vitin e tridhjetë, ata shkatërruan në fronin e gjykimit, po, vranë kryegjykatësin e vendit.
- 2 Dhe njerëzit ishin ndarë njëri kundër tjetrit; dhe u ndanë nga njëri-tjetri në fise, çdo njeri sipas familjes së tij dhe farefisit dhe miqve të tij; dhe kështu ata shkatërruan qeverinë e vendit.
- 3 Dhe çdo fis caktoi një kryetar ose udhëheqës mbi ta; dhe kështu u bënë fise dhe kryetarë fisesh.
- 4 Tani vini re, nuk kishte njeri mes tyre të mos kishte familje të madhe dhe shumë farefis dhe miq; prandaj fiset e tyre u bënë jashtëzakonisht të mëdha.
- 5 Tani, e gjithë kjo gjë u bë dhe akoma nuk pati luftë mes tyre; dhe e gjithë kjo paudhësi erdhi mbi njerëzit, pasi ata iu dorëzuan pushtetit të Satanit.
- 6 Dhe rregulloret e qeverisë u shkatërruan, për shkak të lidhjeve të fshehta të miqve dhe të farefisit të atyre që vranë profetët.
- 7 Dhe ata shkaktuan një grindje të madhe në tokë; kaq sa pjesa më e drejtë e njerëzve ishin bërë pothuaj të gjithë të ligj; po, nuk kishin mbetur veçse pak njerëz të drejtë mes tyre.
- 8 Dhe kështu nuk kishin kaluar gjashtë vjet, që kur pjesa më e madhe e njerëzve ishin larguar nga drejtësia e tyre, sikurse qeni tek e vjella e tij ose sikurse dosa tek zhgërryerja e saj në llucë.
- 9 Tani, kjo lidhje e fshehtë, që solli kaq shumë paudhësi në popull, u mbledh së bashku dhe vuri në krye të saj një njeri të cilin ata e quajtën Jakob.
- 10 Dhe ata e quanin atë mbretin e tyre; prandaj ai u bë mbret i kësaj bande të ligë; dhe ai kishte qenë një prej të parëve që kishte ngritur zërin e tij kundër profetëve që dëshmuan për Jezusin.

3 Nephi 7

Now behold, I will show unto you that they did not establish a king over the land; but in this same year, yea, the thirtieth year, they did destroy upon the judgment-seat, yea, did murder the chief judge of the land.

And the people were divided one against another; and they did separate one from another into tribes, every man according to his family and his kindred and friends; and thus they did destroy the government of the land.

And every tribe did appoint a chief or a leader over them; and thus they became tribes and leaders of tribes.

Now behold, there was no man among them save he had much family and many kindreds and friends; therefore their tribes became exceedingly great.

Now all this was done, and there were no wars as yet among them; and all this iniquity had come upon the people because they did yield themselves unto the power of Satan.

And the regulations of the government were destroyed, because of the secret combination of the friends and kindreds of those who murdered the prophets.

And they did cause a great contention in the land, insomuch that the more righteous part of the people had nearly all become wicked; yea, there were but few righteous men among them.

And thus six years had not passed away since the more part of the people had turned from their righteousness, like the dog to his vomit, or like the sow to her wallowing in the mire.

Now this secret combination, which had brought so great iniquity upon the people, did gather themselves together, and did place at their head a man whom they did call Jacob;

And they did call him their king; therefore he became a king over this wicked band; and he was one of the chiefest who had given his voice against the prophets who testified of Jesus.

11 Dhe ndodhi që ata nuk ishin kaq të shumtë në numër, sa ishin fiset e popullit që ishin bashkuar tok, ndonëse çdo kryetar fisi caktonte ligjet e veta, secili sipas fisit të tij; megjithatë ishin armiq; por megjithëse nuk ishin një popull i drejtë, përsëri ata ishin të bashkuar në urrejtje kundër atyre që kishin hyrë në besëlidhje që të shkatërronin qeverinë.

12 Prandaj Jakobi, duke parë se armiqtë e tyre ishin më të shumtë se ata dhe duke qenë ai mbreti i bandës, prandaj i urdhëroi njerëzit e tij që të iknin në pjesën më veriore të vendit dhe aty të krijonin për vete një mbretëri, derisa të bashkoheshin me kundërshtarë (pasi i merrte me lajka duke thënë se do të kishte shumë kundërshtarë) dhe do të bëheshin mjaft të fortë, që të luftonin me fiset e popullit; dhe ata bënë kështu.

13 Dhe kaq e shpejtë qe ikja e tyre, saqë ata nuk u penguan dot, derisa ata u larguan që të mos mund të arriheshin nga populli. Dhe kështu mbaroi viti i tridhjetë; dhe kështu ishin punët e popullit të Nepht.

14 Dhe ndodhi që në vitin e tridhjetenjëte, ndërsa ishin të ndarë në fise, çdo njeri sipas familjes, farefisit dhe miqve të tij; arritën megjithatë në një marrëveshje se nuk do të shkonin të luftonin me njëri-tjetrin; por nuk qenë të bashkuar përsa i përket ligjeve dhe përsa i përket formës së qeverisë së tyre, pasi ato qenë vendosur sipas mendjeve të atyre që ishin kryetarët e tyre dhe udhëheqësit e tyre. Por, ata vendosën ligje shumë të rrepta, që një fis nuk duhej të bënte shkelje kundër një tjetri, kaq sa, deri në njëfarë pike, patën paqe në tokë; megjithatë zemrat e tyre ishin larguar nga Zoti, Perëndia i tyre dhe ata zinin me gurë profetët dhe i dëbonin nga mesi i tyre.

15 Dhe ndodhi që Nefi—pasi u vizitua nga engjëjt si dhe nga zëri i Zotit, prandaj, pasi ishte dëshmitar okular dhe pasi iu dha fuqi që të mund të dinte në lidhje me shërbesën e Krishtit dhe duke qenë gjithashtu dëshmitar okular i kthimit të tyre të shpejtë nga drejtësia në ligësinë dhe neverirat e tyre;

And it came to pass that they were not so strong in number as the tribes of the people, who were united together save it were their leaders did establish their laws, every one according to his tribe; nevertheless they were enemies; notwithstanding they were not a righteous people, yet they were united in the hatred of those who had entered into a covenant to destroy the government.

Therefore, Jacob seeing that their enemies were more numerous than they, he being the king of the band, therefore he commanded his people that they should take their flight into the northernmost part of the land, and there build up unto themselves a kingdom, until they were joined by dissenters, (for he flattered them that there would be many dissenters) and they become sufficiently strong to contend with the tribes of the people; and they did so.

And so speedy was their march that it could not be impeded until they had gone forth out of the reach of the people. And thus ended the thirtieth year; and thus were the affairs of the people of Nephi.

And it came to pass in the thirty and first year that they were divided into tribes, every man according to his family, kindred and friends; nevertheless they had come to an agreement that they would not go to war one with another; but they were not united as to their laws, and their manner of government, for they were established according to the minds of those who were their chiefs and their leaders. But they did establish very strict laws that one tribe should not trespass against another, insomuch that in some degree they had peace in the land; nevertheless, their hearts were turned from the Lord their God, and they did stone the prophets and did cast them out from among them.

And it came to pass that Nephi—having been visited by angels and also the voice of the Lord, therefore having seen angels, and being eye-witness, and having had power given unto him that he might know concerning the ministry of Christ, and also being eye-witness to their quick return from righteousness unto their wickedness and abominations;

- 16 Prandaj, duke qenë i pikëlluar nga ngurtësimi i zemrave të tyre dhe nga verbimi i mendjeve të tyre—shkoi mes tyre po atë vit dhe filloi të dëshmonte me guxim, pendim dhe heqje të mëkateve, nëpërmjet besimit në Zotin Jezu Krisht.
- 17 Dhe ai u mësoi atyre shumë gjëra; dhe të gjitha nuk mund të shkruhen dhe se një pjesë e tyre nuk do të mjaftonte, prandaj ato nuk janë shkruar në këtë libër. Dhe Nefi i mësoi me fuqi dhe me autoritet të madh.
- 18 Dhe ndodhi që ata u zemëruan me të, madje, sepse ai kishte fuqi më të madhe se ata, pasi nuk ishte e mundur që ata të dyshonin në fjalët e tij, meqë, kaq i madh qe besimi i tij në Zotin Jezu Krisht, që engjëjt i shërbenin çdo ditë.
- 19 Dhe në emrin e Jezusit ai dëbonte djaj dhe shpirtra të papastër; dhe ringjalli madje së vdekuri vëllanë e tij që njerëzit e kishin zënë me gurë dhe e kishin vvarë.
- 20 Dhe njerëzit e panë dhe e dëshmuan këtë gjë dhe u zemëruan me të për shkak të fuqisë së tij; dhe ai bëri edhe shumë mrekulli në emrin e Jezusit, para popullit.
- 21 Dhe ndodhi që viti i tridhjetenjtë kaloi dhe pati pak që u kthyen në besimin te Zoti; por të gjithë ata që u kthyen në besim i lanë me të vërtetë popullit të kuptonte se ishin vizituar nga fuqia dhe Shpirti i Perëndisë, që ishte në Jezu Krishtin në të cilin besonin.
- 22 Dhe të gjithë ata që u çliruan nga djajtë dhe që u shëruan nga sëmundjet e tyre dhe nga dobësitë e tyre trupore, i treguan popullit me vërtetësi se qenë ndikuar nga Shpirti i Perëndisë dhe qenë shëruar; dhe treguan mes popullit edhe shenja dhe bënë disa mrekulli.
- 23 Kështu kaloi edhe viti i tridhjetedytë. Dhe Nefi i thirri popullit në fillim të vitit të tridhjetetretë; dhe u predikoi atyre pendim dhe heqje të mëkateve.
- 24 Tani, unë dua që ju të mbani mend gjithashtu se nuk pati asnjë prej atyre që u sollën në pendim që nuk u pagëzua me ujë.

Therefore, being grieved for the hardness of their hearts and the blindness of their minds—went forth among them in that same year, and began to testify, boldly, repentance and remission of sins through faith on the Lord Jesus Christ.

And he did minister many things unto them; and all of them cannot be written, and a part of them would not suffice, therefore they are not written in this book. And Nephi did minister with power and with great authority.

And it came to pass that they were angry with him, even because he had greater power than they, for it were not possible that they could disbelieve his words, for so great was his faith on the Lord Jesus Christ that angels did minister unto him daily.

And in the name of Jesus did he cast out devils and unclean spirits; and even his brother did he raise from the dead, after he had been stoned and suffered death by the people.

And the people saw it, and did witness of it, and were angry with him because of his power; and he did also do many more miracles, in the sight of the people, in the name of Jesus.

And it came to pass that the thirty and first year did pass away, and there were but few who were converted unto the Lord; but as many as were converted did truly signify unto the people that they had been visited by the power and Spirit of God, which was in Jesus Christ, in whom they believed.

And as many as had devils cast out from them, and were healed of their sicknesses and their infirmities, did truly manifest unto the people that they had been wrought upon by the Spirit of God, and had been healed; and they did show forth signs also and did do some miracles among the people.

Thus passed away the thirty and second year also. And Nephi did cry unto the people in the commencement of the thirty and third year; and he did preach unto them repentance and remission of sins.

Now I would have you to remember also, that there were none who were brought unto repentance who were not baptized with water.

25 Prandaj, Nefi shuguroi disa njerëz në këtë shërbesë, kështu që të gjithë ata që do të shkonin tek ata duhej të pagëzoheshin me ujë dhe kjo si një provë dhe dëshmi para Perëndisë dhe popullit, se ata ishin penduar dhe kishin marrë heqje të mëkateve të tyre.

26 Dhe pati shumë në fillim të këtij viti që u pagëzuan në pendim; dhe kështu kaloi pjesa më e madhe e vitit.

Therefore, there were ordained of Nephi, men unto this ministry, that all such as should come unto them should be baptized with water, and this as a witness and a testimony before God, and unto the people, that they had repented and received a remission of their sins.

And there were many in the commencement of this year that were baptized unto repentance; and thus the more part of the year did pass away.

3 Nefi 8

- 1 Dhe tani ndodhi që sipas analit tonë dhe ne e dimë se anali ynë është i vërtetë, pasi vini re, anali u mbajt nga një njeri i drejtë—pasi ai bëri me të vërtetë shumë mrekulli në emrin e Jezusit; dhe nuk kishte asnjë njeri që të mund të bënte mrekulli në emrin e Jezusit po të mos ishte krejtësisht i pastër nga paudhësia e tij—
- 2 Dhe tani ndodhi, në qoftë se ky njeri nuk bëri gabim në llogaritjen e kohës sonë, viti i tridhjetetretë kaloi;
- 3 Dhe njerëzit filluan të pritnin me padurim të madh shenjën që u parashikua nga profeti Samuel Lamaniti, po, për çastin kur për hapësirën e tri ditëve, do të kishte errësirë mbi faqen e dheut.
- 4 Dhe filloi të kishte dyshime dhe grindje të mëdha mes popullit, megjithëse ishin dhënë kaq shumë shenja.
- 5 Dhe ndodhi që në vitin e tridhjetekatërt, në muajin e parë, ditën e katërt të muajit, u ngrit një stuhi e madhe, një e tillë që s'ishte parë kurrë më parë në gjithë tokën.
- 6 Dhe pati gjithashtu dhe një furtunë të madhe dhe të tmerrshme; dhe pati gjithashtu bubullima të tmerrshme, kaq sa tundën tërë tokën, sikur po çaheshin më dysh.
- 7 Dhe pati vetëtima jashtëzakonisht të forta, që nuk ishin parë kurrë më parë në të gjithë tokën.
- 8 Dhe qyteti i Zarahemlës mori zjarr.
- 9 Dhe qyteti i Moronit u fundos në thellësitë e detit dhe banorët e tij u mbytën.
- 10 Dhe dheu mbuloi qytetin e Moronihës, kështu që në vend të qytetit u ngrit një mal i madh.
- 11 Dhe në tokën në jug pati një shkatërrim të madh dhe të tmerrshëm.
- 12 Por vini re, në tokën në veri pati një shkatërrim akoma më të madh dhe më të tmerrshëm; pasi vini re, e tërë faqja e tokës ndryshoi për shkak të furtunës dhe vorbullave të erërave, dhe të bubullimave, dhe vetëtimave, dhe të dridhjeve jashtëzakonisht të mëdha në të tërë tokën;

3 Nephi 8

And now it came to pass that according to our record, and we know our record to be true, for behold, it was a just man who did keep the record—for he truly did many miracles in the name of Jesus; and there was not any man who could do a miracle in the name of Jesus save he were cleansed every whit from his iniquity—

And now it came to pass, if there was no mistake made by this man in the reckoning of our time, the thirty and third year had passed away;

And the people began to look with great earnestness for the sign which had been given by the prophet Samuel, the Lamanite, yea, for the time that there should be darkness for the space of three days over the face of the land.

And there began to be great doubtings and disputations among the people, notwithstanding so many signs had been given.

And it came to pass in the thirty and fourth year, in the first month, on the fourth day of the month, there arose a great storm, such an one as never had been known in all the land.

And there was also a great and terrible tempest; and there was terrible thunder, insomuch that it did shake the whole earth as if it was about to divide asunder.

And there were exceedingly sharp lightnings, such as never had been known in all the land.

And the city of Zarahemla did take fire.

And the city of Moroni did sink into the depths of the sea, and the inhabitants thereof were drowned.

And the earth was carried up upon the city of Moronihah, that in the place of the city there became a great mountain.

And there was a great and terrible destruction in the land southward.

But behold, there was a more great and terrible destruction in the land northward; for behold, the whole face of the land was changed, because of the tempest and the whirlwinds, and the thunderings and the lightnings, and the exceedingly great quaking of the whole earth;

13 Dhe rrugët u çanë dhe udhët e rrafshita u prishën; dhe shumë vende që ishin të sheshta u bënë shkëmbore.

14 Dhe shumë qytete të mëdha dhe të njohura u fundosën; dhe shumë u dogjën dhe shumë u lëkundën, derisa ndërtesat e tyre ranë përdhe dhe banorët e tyre u vranë dhe vendet u lanë të shkreta.

15 Dhe pati ca qytete që qëndruan; por dëmet në to qenë jashtëzakonisht të mëdha dhe pati shumë në to që u vranë.

16 Dhe pati disa që u përpinë nga vorbullat e erës; dhe se ku shkuan, askush s'e di, dinë vetëm se u morën.

17 Dhe kështu e tërë faqja e dheut u deformua, për shkak të stuhive dhe të bubullimave dhe të vetëtimave, dhe të lëkundjes së tokës.

18 Dhe vini re, shkëmbinjtë u çanë më dysh; ata u copëtuan mbi faqen e tërë tokës, kaq sa u gjetën të thyer në copa dhe me plasa dhe të çara, mbi gjithë faqen e tokës.

19 Dhe ndodhi që kur bubullimat dhe vetëtimat dhe stuhia, dhe furtuna, dhe tërmetet e tokës pushuan—pasi vini re, ato zgjatën për hapësirën e rreth tri orëve; dhe disa thanë se zgjatën më shumë; megjithatë, të gjitha këto gjëra të mëdha dhe të tmerrshme u bënë në hapësirën e rreth tri orëve—dhe atëherë vini re, tërë faqen e dheut e mbuloi një errësirë.

20 Dhe ndodhi që mbi gjithë faqen e tokës pati një errësirë të plotë, kaq sa banorët që ishin në të, që nuk kishin rënë, mund të ndienin avullin e errësirës.

21 Dhe për shkak të errësirës nuk ishte e mundur të kishte dritë, as qirinj, as pishtarë; as nuk mund të ndizej zjarr me drurin e tyre të hollë dhe jashtëzakonisht të thatë, kështu që nuk kishte mundësi fare të kishte ndonjë dritë;

22 Dhe as që shihej ndonjë dritë, as zjarr, as ndonjë dritë e zbehtë, as dielli, as hëna, as yjet, pasi kaq të rënda qenë mjegullat e errësirës që ishin mbi faqen e tokës.

And the highways were broken up, and the level roads were spoiled, and many smooth places became rough.

And many great and notable cities were sunk, and many were burned, and many were shaken till the buildings thereof had fallen to the earth, and the inhabitants thereof were slain, and the places were left desolate.

And there were some cities which remained; but the damage thereof was exceedingly great, and there were many in them who were slain.

And there were some who were carried away in the whirlwind; and whither they went no man knoweth, save they know that they were carried away.

And thus the face of the whole earth became deformed, because of the tempests, and the thunders, and the lightnings, and the quaking of the earth.

And behold, the rocks were rent in twain; they were broken up upon the face of the whole earth, inasmuch that they were found in broken fragments, and in seams and in cracks, upon all the face of the land.

And it came to pass that when the thunders, and the lightnings, and the storm, and the tempest, and the quakings of the earth did cease—for behold, they did last for about the space of three hours; and it was said by some that the time was greater; nevertheless, all these great and terrible things were done in about the space of three hours—and then behold, there was darkness upon the face of the land.

And it came to pass that there was thick darkness upon all the face of the land, inasmuch that the inhabitants thereof who had not fallen could feel the vapor of darkness;

And there could be no light, because of the darkness, neither candles, neither torches; neither could there be fire kindled with their fine and exceedingly dry wood, so that there could not be any light at all;

And there was not any light seen, neither fire, nor glimmer, neither the sun, nor the moon, nor the stars, for so great were the mists of darkness which were upon the face of the land.

23 Dhe ndodhi që zgjati për hapësirën e tri ditëve që nuk u pa dritë; dhe pati rënkime dhe ulërime, dhe vajtime të mëdha vazhdimisht mes gjithë popullit; po, të mëdha qenë kujat e njerëzve, për shkak të errësirës dhe të shkatërrimit të madh që ra mbi ta.

24 Dhe në një vend ata u dëgjuan të thërrisnin, duke thënë: O, sikur të ishim penduar para kësaj dite të madhe dhe të tmerrshme dhe atëherë vëllezërit tanë do të kishin shpëtuar, dhe nuk do të ishin djegur në atë qytet të madh të Zarahemlës.

25 Dhe në një vend tjetër ata u dëgjuan të thërrisnin dhe të vajtonin, duke thënë: O, sikur të ishim penduar para kësaj dite të madhe dhe të tmerrshme dhe të mos i kishim vrarë dhe zënë me gurë profetët, dhe të mos i kishim dëbuar; atëherë nënat tona dhe bijat tona të bukura, dhe fëmijët tanë do të kishin shpëtuar dhe nuk do të ishin varrosur në atë qytet të madh të Moronihës. Dhe kështu ishin kujat e njerëzve, të mëdha dhe të tmerrshme.

And it came to pass that it did last for the space of three days that there was no light seen; and there was great mourning and howling and weeping among all the people continually; yea, great were the groanings of the people, because of the darkness and the great destruction which had come upon them.

And in one place they were heard to cry, saying: O that we had repented before this great and terrible day, and then would our brethren have been spared, and they would not have been burned in that great city Zarahemla.

And in another place they were heard to cry and mourn, saying: O that we had repented before this great and terrible day, and had not killed and stoned the prophets, and cast them out; then would our mothers and our fair daughters, and our children have been spared, and not have been buried up in that great city Moronihah. And thus were the howlings of the people great and terrible.

3 Nefi 9

- 1 Dhe ndodhi që një zë u dëgjua mes të gjithë banorëve të tokës, mbi gjithë faqen e kësaj toke, duke thirrur:
- 2 Mjerë, mjerë, mjerë ky popull; mjerë banorët e tërë tokës, në qoftë se nuk pendohen; pasi djalli qesh dhe engjëjt e tij gëzohen për shkak të vrasjes së bijve dhe bijave të bukura të popullit tim; dhe ata ranë për shkak të paudhësisë dhe të neverive të tyre!
- 3 Vini re, atë qytet të madh të Zarahemlës, unë e dogja me zjarr, si dhe banorët e tij.
- 4 Dhe vini re, atë qytet të madh të Moronit, unë e bëra që të fundoset në thellësitë e detit dhe banorët e tij të mbyten.
- 5 Dhe vini re, atë qytet të madh të Moronihës, unë e mbulova me dhe, si dhe banorët e tij, për të fshehur paudhësitë e tyre dhe neveritë e tyre nga fytyra ime, që gjaku i profetëve dhe i shenjtorëve të mos më vijë më kundër tyre.
- 6 Dhe vini re, qytetin e Gilgalit e bëra që të fundoset dhe banorët e tij të varrosen në thellësitë e tokës;
- 7 Po, dhe qytetin e Onihës dhe banorët e tij, dhe qytetin e Mokumit dhe banorët e tij, dhe qytetin e Jeruzalemit dhe banorët e tij; dhe bëra që ujërat të vinin në vendet e tyre, për të fshehur ligësinë dhe neveritë e tyre nga fytyra ime, që gjaku i profetëve dhe i shenjtorëve të mos më vijë më kundër tyre.
- 8 Dhe vini re, qytetin e Gadiandit dhe qytetin e Gadiomnës, dhe qytetin e Jakobit, dhe qytetin e Gimgimnos dhe që të gjitha këto i bëra të fundosen dhe bëra kodra dhe lugina në vendin e tyre; dhe banorët e tyre i varrosa në thellësitë e tokës, për të fshehur ligësinë dhe neveritë e tyre nga fytyra ime, që gjaku i profetëve dhe i shenjtorëve të mos më vijë më kundër tyre.

3 Nephi 9

And it came to pass that there was a voice heard among all the inhabitants of the earth, upon all the face of this land, crying:

Wo, wo, wo unto this people; wo unto the inhabitants of the whole earth except they shall repent; for the devil laugheth, and his angels rejoice, because of the slain of the fair sons and daughters of my people; and it is because of their iniquity and abominations that they are fallen!

Behold, that great city Zarahemla have I burned with fire, and the inhabitants thereof.

And behold, that great city Moroni have I caused to be sunk in the depths of the sea, and the inhabitants thereof to be drowned.

And behold, that great city Moronihah have I covered with earth, and the inhabitants thereof, to hide their iniquities and their abominations from before my face, that the blood of the prophets and the saints shall not come any more unto me against them.

And behold, the city of Gilgal have I caused to be sunk, and the inhabitants thereof to be buried up in the depths of the earth;

Yea, and the city of Onihah and the inhabitants thereof, and the city of Mocum and the inhabitants thereof, and the city of Jerusalem and the inhabitants thereof; and waters have I caused to come up in the stead thereof, to hide their wickedness and abominations from before my face, that the blood of the prophets and the saints shall not come up any more unto me against them.

And behold, the city of Gadiandi, and the city of Gadiomnah, and the city of Jacob, and the city of Gimgimno, all these have I caused to be sunk, and made hills and valleys in the places thereof; and the inhabitants thereof have I buried up in the depths of the earth, to hide their wickedness and abominations from before my face, that the blood of the prophets and the saints should not come up any more unto me against them.

9 Dhe vini re, atë qytet të madh të Jakobugathit, që banohej nga populli i mbretit Jakob, e bëra të digjet me zjarr për shkak të mëkateve të tyre dhe të ligësisë së tyre, që ishte përmbi të gjithë ligësinë e tërë tokës, për shkak të vrasjeve dhe të lidhjeve të tyre të fshehta; pasi qenë ata që shkatërruan paqen e popullit tim dhe qeverinë e vendit; prandaj unë bëra që ata të digjen, që t'i shkatërroj nga fytyra ime, që gjaku i profetëve dhe i shenjtoreve të mos më vijë më kundër tyre.

10 Dhe vini re, qytetin e Lamanit dhe qytetin e Joshit dhe qytetin e Gadit, dhe qytetin e Kishkumenit dhe banorët e tyre i bëra të digjen me zjarr, për shkak të ligësisë së tyre, se dëbuan profetët dhe zunë me gurë ata që dërgova t'u njoftonin në lidhje me ligësinë e tyre dhe neveritë e tyre.

11 Dhe pasi i dëbuan që të gjithë, duke mos lënë ndonjë të drejtë mes tyre, unë dërgova poshtë zjarr dhe i shkatërrova ata, që ligësia dhe neveritë e tyre të mund të fshihen nga fytyra ime, që gjaku i profetëve dhe i shenjtoreve që unë dërgova mes tyre, të mos më thërrasë nga toka kundër tyre.

12 Dhe shumë shkatërtime të mëdha bëra që të bien mbi këtë vend dhe mbi këtë popull, për shkak të ligësisë së tyre dhe të neverive të tyre.

13 O, ju të gjithë që keni shpëtuar, sepse keni qenë më të drejtë se ata, a nuk do të ktheheni tani tek unë dhe të pendoheni për mëkatet tuaja dhe të ktheheni në besim, që të mund t'ju shëroj?

14 Po, në të vërtetë unë ju them juve, në qoftë se do të vini tek unë, ju do të keni jetën e përjetshme. Vini re, krahu im i mëshirës është shtrirë drejt jush dhe kushdo që do të vijë, unë do ta pranoj; dhe të bekuar qofshin ata që vijnë tek unë.

15 Vini re, unë jam Jezu Krishti, Biri i Perëndisë. Unë krijova qiejt dhe tokën dhe të gjitha gjërat që janë në to. Unë isha me Atin që nga fillimi. Unë jam në Atin dhe Ati në mua; dhe në mua Ati lartësoi emrin e tij.

16 Unë erdha te të mitë dhe të mitë nuk më pranuan. Dhe shkrimet e shenjta u përmbushën në lidhje me ardhjen time.

And behold, that great city Jacobugath, which was inhabited by the people of king Jacob, have I caused to be burned with fire because of their sins and their wickedness, which was above all the wickedness of the whole earth, because of their secret murders and combinations; for it was they that did destroy the peace of my people and the government of the land; therefore I did cause them to be burned, to destroy them from before my face, that the blood of the prophets and the saints should not come up unto me any more against them.

And behold, the city of Laman, and the city of Josh, and the city of Gad, and the city of Kishkumen, have I caused to be burned with fire, and the inhabitants thereof, because of their wickedness in casting out the prophets, and stoning those whom I did send to declare unto them concerning their wickedness and their abominations.

And because they did cast them all out, that there were none righteous among them, I did send down fire and destroy them, that their wickedness and abominations might be hid from before my face, that the blood of the prophets and the saints whom I sent among them might not cry unto me from the ground against them.

And many great destructions have I caused to come upon this land, and upon this people, because of their wickedness and their abominations.

O all ye that are spared because ye were more righteous than they, will ye not now return unto me, and repent of your sins, and be converted, that I may heal you?

Yea, verily I say unto you, if ye will come unto me ye shall have eternal life. Behold, mine arm of mercy is extended towards you, and whosoever will come, him will I receive; and blessed are those who come unto me.

Behold, I am Jesus Christ the Son of God. I created the heavens and the earth, and all things that in them are. I was with the Father from the beginning. I am in the Father, and the Father in me; and in me hath the Father glorified his name.

I came unto my own, and my own received me not. And the scriptures concerning my coming are fulfilled.

- 17 Dhe të gjithë atyre që më kanë pranuar, atyre u kam dhënë të bëhen bijtë e Perëndisë; dhe madje, kështu do të bëj për të gjithë ata që do të besojnë në emrin tim, pasi vini re, nëpërmjet meje vjen shëlbimi dhe në mua plotësohet ligji i Moisiut.
- 18 Unë jam drita dhe jeta e botës. Unë jam Alfa dhe Omega, fillimi dhe mbarimi.
- 19 Dhe ju nuk do të më ofroni më derdhje gjaku; po, flijimet tuaja dhe olokaustet tuaja do të marrin fund, pasi unë nuk do të pranoj asnjë nga flijimet tuaja dhe olokaustet tuaja.
- 20 Dhe ju do të më ofroni për fli një zemër të thyer dhe një shpirt të penduar. Dhe kushdo që vjen tek unë me një zemër të thyer dhe një shpirt të penduar, atë do ta pagëztoj me zjarr dhe me Frymën e Shenjtë, madje ashtu si Lamanitët, për shkak të besimit të tyre në mua, në kohën e kthimit të tyre në besim, u pagëzuan me zjarr dhe me Frymën e Shenjtë dhe ata nuk e dinin.
- 21 Vini re, unë erdha në botë që t'i sjell shëlbim botës, për ta shpëtuar botën nga mëkati.
- 22 Prandaj, kushdo që pendohet dhe vjen tek unë si një fëmijë i vogël, atë do ta pranoj, pasi për të tillë është mbretëria e Perëndisë. Vini re, për këtë gjë unë dhashë jetën time dhe e mora përsëri; prandaj pendohuni dhe ejani tek unë, ju skaje të tokës dhe shpëtohuni.

And as many as have received me, to them have I given to become the sons of God; and even so will I to as many as shall believe on my name, for behold, by me redemption cometh, and in me is the law of Moses fulfilled.

I am the light and the life of the world. I am Alpha and Omega, the beginning and the end.

And ye shall offer up unto me no more the shedding of blood; yea, your sacrifices and your burnt offerings shall be done away, for I will accept none of your sacrifices and your burnt offerings.

And ye shall offer for a sacrifice unto me a broken heart and a contrite spirit. And whoso cometh unto me with a broken heart and a contrite spirit, him will I baptize with fire and with the Holy Ghost, even as the Lamanites, because of their faith in me at the time of their conversion, were baptized with fire and with the Holy Ghost, and they knew it not.

Behold, I have come unto the world to bring redemption unto the world, to save the world from sin.

Therefore, whoso repenteth and cometh unto me as a little child, him will I receive, for of such is the kingdom of God. Behold, for such I have laid down my life, and have taken it up again; therefore repent, and come unto me ye ends of the earth, and be saved.

3 Nefi 10

- 1 Dhe tani vini re, ndodhi që të gjithë njerëzit e tokës i dëgjuan këto fjalë dhe e dëshmuuan këtë gjë. Dhe pas këtyre fjalëve kishte heshtje në tokë për hapësirën e shumë orëve;
- 2 Pasi, kaq e madhe qe mahnitja e njerëzve, saqë ata pushuan së rënkuari dhe së ulërituri për humbjen e farefisit të tyre që ishin vrarë; prandaj pati heshtje në gjithë vendin për hapësirën e shumë orëve.
- 3 Dhe ndodhi që erdhi një zë përsëri te njerëzit dhe të gjithë njerëzit e dëgjuan dhe qenë dëshmitarë të tij duke thënë:
- 4 O ju njerëz, të këtyre qyteteve të mëdha që kanë rënë, që jeni pasardhës të Jakobit, po, që jeni nga shtëpia e Izraelit, sa herë ju kam mbledhur si një kllonjë mbledh zogjtë e saj nën krahët e saj dhe ju kam ushqyer.
- 5 Dhe përsëri, sa herë do t'ju kisha mbledhur sikurse një kllonjë mbledh zogjtë e saj nën krahët e saj, po, O ju njerëz të shtëpisë së Izraelit që keni rënë; po, O ju njerëz të shtëpisë së Izraelit, ju që banoni në Jeruzalem, sikurse dhe ju që keni rënë; po, sa herë do t'ju kisha mbledhur sikurse një kllonjë mbledh zogjtë e saj, por ju nuk keni dashur.
- 6 O ti shtëpi e Izraelit, që të kam kursyer, sa herë do të të mbledh si një pulë mbledh zogjtë e saj nën krahët e saj, në qoftë se do të pendohesh dhe kthehesh tek unë, me qëllim të plotë të zemrës.
- 7 Por, në qoftë se jo, O shtëpi e Izraelit, vendbanimet e tua do të shkretohen deri në kohën e plotësimit të besëlidhjes së bërë me etërit e tu.
- 8 Dhe tani ndodhi që pasi populli i dëgjoi këto fjalë, vini re, ata filluan të qajnë dhe të ulërijnë përsëri për shkak të humbjes së farefisit dhe të miqve të tyre.
- 9 Dhe ndodhi që kështu kaluan tri ditët. Dhe qe në mëngjes, që errësira u zhduk nga faqja e dheut dhe toka pushoi së dridhuri dhe shkëmbinjtë pushuan së çari; dhe ushtrimat e frikshme pushuan dhe të gjitha zhurmat e rrëmujshme kaluan.

3 Nephi 10

And now behold, it came to pass that all the people of the land did hear these sayings, and did witness of it. And after these sayings there was silence in the land for the space of many hours;

For so great was the astonishment of the people that they did cease lamenting and howling for the loss of their kindred which had been slain; therefore there was silence in all the land for the space of many hours.

And it came to pass that there came a voice again unto the people, and all the people did hear, and did witness of it, saying:

O ye people of these great cities which have fallen, who are descendants of Jacob, yea, who are of the house of Israel, how oft have I gathered you as a hen gathereth her chickens under her wings, and have nourished you.

And again, how oft would I have gathered you as a hen gathereth her chickens under her wings, yea, O ye people of the house of Israel, who have fallen; yea, O ye people of the house of Israel, ye that dwell at Jerusalem, as ye that have fallen; yea, how oft would I have gathered you as a hen gathereth her chickens, and ye would not.

O ye house of Israel whom I have spared, how oft will I gather you as a hen gathereth her chickens under her wings, if ye will repent and return unto me with full purpose of heart.

But if not, O house of Israel, the places of your dwellings shall become desolate until the time of the fulfilling of the covenant to your fathers.

And now it came to pass that after the people had heard these words, behold, they began to weep and howl again because of the loss of their kindred and friends.

And it came to pass that thus did the three days pass away. And it was in the morning, and the darkness dispersed from off the face of the land, and the earth did cease to tremble, and the rocks did cease to rend, and the dreadful groanings did cease, and all the tumultuous noises did pass away.

- 10 Dhe toka u ngjit së bashku përsëri dhe ashtu qëndroi; dhe vajtimet dhe kujat dhe rënkimet e njerëzve që kishin shpëtuar gjallë, pushuan dhe vajtimi i tyre u kthye në gëzim dhe ankimet e tyre në lavdërim dhe falënderim ndaj Zotit Jezu Krisht, Shëlbuesit të tyre.
- 11 Dhe deri aty u përmbushën shkrimet e shenjta që qenë folur nga profetët.
- 12 Dhe qe pjesa më e drejtë e njerëzve që shpëtuan dhe qenë ata që i pranuan profetët dhe nuk i zunë me gurë; dhe qenë ata që nuk e derdhën gjakun e shenjtorëve, që u kursyen—
- 13 Dhe ata u kursyen dhe nuk u fundosën, dhe nuk u varrosën nën dhe; dhe ata nuk u mbytën në thellësitë e detit; dhe ata nuk u dogjën nga zjarri, as nuk u shtypën për vdekje nga shembjet; dhe ata as nuk u morën tej nga vorbullat e erës; as nuk u mundën nga avulli i tymit dhe i errësirës.
- 14 Dhe tani, kushdo që lexon, le të kuptojë; ai që ka shkrimet e shenjta, le t'i kërkojë ato dhe le të shohë dhe të vërtetojë në qoftë se të gjitha këto vdekje dhe shkatërrime nga zjarri dhe nga tymi, dhe nga furtunat, dhe nga shtjellat e erës, dhe nga hapja e tokës për t'i marrë ata dhe të gjitha këto gjëra, a nuk janë në përmbushjen e profecive të shumë profetëve të shenjtë?
- 15 Vini re, unë ju them juve, Po, shumë kanë dëshmuar për këto gjëra në ardhjen e Krishtit dhe u vranë, sepse ata dëshmuar për këto gjëra.
- 16 Po, profeti Zenos dëshmoi për këto gjëra dhe gjithashtu Zenoku foli në lidhje me këto gjëra, meqë ata dëshmuar veçanërisht në lidhje me ne që jemi mbetja e farës së tyre.
- 17 Vini re, ati ynë Jakobi gjithashtu dëshmoi në lidhje me një mbetje të farës së Jozefit. Dhe vini re, a nuk jemi ne një mbetje e farës së Jozefit? Dhe këto gjëra që dëshmojnë për ne, a nuk janë shkruar mbi fletët e tunxhit të cilat ati ynë, Lehi, i solli nga Jeruzalemi?

And the earth did cleave together again, that it stood; and the mourning, and the weeping, and the wailing of the people who were spared alive did cease; and their mourning was turned into joy, and their lamentations into the praise and thanksgiving unto the Lord Jesus Christ, their Redeemer.

And thus far were the scriptures fulfilled which had been spoken by the prophets.

And it was the more righteous part of the people who were saved, and it was they who received the prophets and stoned them not; and it was they who had not shed the blood of the saints, who were spared—

And they were spared and were not sunk and buried up in the earth; and they were not drowned in the depths of the sea; and they were not burned by fire, neither were they fallen upon and crushed to death; and they were not carried away in the whirlwind; neither were they overpowered by the vapor of smoke and of darkness.

And now, whoso readeth, let him understand; he that hath the scriptures, let him search them, and see and behold if all these deaths and destructions by fire, and by smoke, and by tempests, and by whirlwinds, and by the opening of the earth to receive them, and all these things are not unto the fulfilling of the prophecies of many of the holy prophets.

Behold, I say unto you, Yea, many have testified of these things at the coming of Christ, and were slain because they testified of these things.

Yea, the prophet Zenos did testify of these things, and also Zenock spake concerning these things, because they testified particularly concerning us, who are the remnant of their seed.

Behold, our father Jacob also testified concerning a remnant of the seed of Joseph. And behold, are not we a remnant of the seed of Joseph? And these things which testify of us, are they not written upon the plates of brass which our father Lehi brought out of Jerusalem?

18 Dhe ndodhi që në mbarim të vitit të tridhjetekatërt, vini re, unë do t'ju tregoj që popullit të Nefit që u kursye si dhe atyre që quheshin Lamanitë, që u kursyen, iu bënë shumë favore dhe shumë bekime u derdhën mbi kokat e tyre, kaq sa menjëherë pas ngjitjes së Krishtit në qiell, ai, me të vërtetë iu shfaq atyre—

19 Duke iu shfaqur me trup atyre dhe duke u shërbyer; dhe një rrëfim i shërbesës së tij do të jepet këtu më vonë. Prandaj, për këtë herë u jap fund fjalëve të mia.

And it came to pass that in the ending of the thirty and fourth year, behold, I will show unto you that the people of Nephi who were spared, and also those who had been called Lamanites, who had been spared, did have great favors shown unto them, and great blessings poured out upon their heads, inso-much that soon after the ascension of Christ into heaven he did truly manifest himself unto them—

Showing his body unto them, and ministering unto them; and an account of his ministry shall be given hereafter. Therefore for this time I make an end of my sayings.

Jezu Krishti iu shfaq popullit të Nefit, ndërsa turma ishte mbledhur tok në vendin Begati dhe u shërbeu atyre; dhe në këtë mënyrë, ai iu shfaq atyre.

3 Nefi 11

- 1 Dhe tani ndodhi që pati një turmë të madhe, të mbledhur tok, të popullit të Nefit rreth e përqark tempullit që ishte në vendin Begati; dhe ata po çuditeshin dhe po mahniteshin me njëri-tjetrin, dhe po i tregonin njëri-tjetrit ndryshimin e madh dhe të mrekullueshëm që kishte ngjarë.
- 2 Dhe ata gjithashtu po bisedonin mbi këtë Jezu Krisht për të cilin ishte dhënë shenja në lidhje me vdekjen e tij.
- 3 Dhe ndodhi që ndërsa po bisedonin kështu me njëri-tjetrin, ata dëgjuan një zë sikur doli nga qielli; dhe hodhën sytë rreth e përqark, pasi nuk kuptuan zërin që dëgjuan; dhe nuk ishte një zë i ashpër, as nuk ishte një zë i fortë, megjithatë edhe pse ishte një zë i vogël, ai i përshkoi ata që e dëgjonin deri në qendër, kaq sa nuk kishte pjesë të trupit të tyre që nuk u drodh prej tij; po, i përshkoi ata mu në shpirt dhe bëri që zemrat e tyre të digjeshin.
- 4 Dhe ndodhi që e dëgjuan përsëri zërin dhe nuk e kuptuan atë.
- 5 Dhe përsëri për të tretën herë ata dëgjuan zërin dhe hapën veshët që ta dëgjonin; dhe sytë e tyre u drejtuan prej nga vinte zëri; dhe shikuan me ngulm në drejtim të qiellit, nga ku zëri erdhi.
- 6 Dhe vini re, të tretën herë ata e kuptuan zërin që dëgjuan; dhe ai u tha atyre:
- 7 Vini re Birin tim të Dashur, në të cilin unë jam shumë i kënaqur, në të cilin unë kam lartësuar emrin tim—dëgjojeni atë.

Jesus Christ did show himself unto the people of Nephi, as the multitude were gathered together in the land Bountiful, and did minister unto them; and on this wise did he show himself unto them.

3 Nephi 11

And now it came to pass that there were a great multitude gathered together, of the people of Nephi, round about the temple which was in the land Bountiful; and they were marveling and wondering one with another, and were showing one to another the great and marvelous change which had taken place.

And they were also conversing about this Jesus Christ, of whom the sign had been given concerning his death.

And it came to pass that while they were thus conversing one with another, they heard a voice as if it came out of heaven; and they cast their eyes round about, for they understood not the voice which they heard; and it was not a harsh voice, neither was it a loud voice; nevertheless, and notwithstanding it being a small voice it did pierce them that did hear to the center, insomuch that there was no part of their frame that it did not cause to quake; yea, it did pierce them to the very soul, and did cause their hearts to burn.

And it came to pass that again they heard the voice, and they understood it not.

And again the third time they did hear the voice, and did open their ears to hear it; and their eyes were towards the sound thereof; and they did look steadfastly towards heaven, from whence the sound came.

And behold, the third time they did understand the voice which they heard; and it said unto them:

Behold my Beloved Son, in whom I am well pleased, in whom I have glorified my name—hear ye him.

- 8 Dhe ndodhi që pasi kuptuan, ata ngritën përsëri sytë lart drejt qiellit; dhe vini re, panë një Njeri duke zbritur nga qielli; dhe ishte veshur me një rrobë të bardhë; dhe zbriti poshtë dhe qëndroi mes tyre; dhe sytë e tërë turmës qenë ngulitur mbi të dhe ata nuk guxonin të hapnin gojën, qoftë edhe me njëri-tjetrin dhe nuk dinin se ç'do të thoshte, pasi kujtonin se ishte një engjëll që iu shfaq atyre.
- 9 Dhe ndodhi që ai e shtriu dorën e tij dhe i foli popullit, duke thënë:
- 10 Vini re, unë jam Jezu Krishti, për të cilin profetët dëshmuar se do të vinte në botë.
- 11 Dhe vini re, unë jam drita dhe jeta e botës; dhe unë kam pirë nga ajo kupë e hidhur që Ati më dha dhe kam lartësuar Atin, duke marrë përsipër mëkatet e botës, kështu unë kam plotësuar vullnetin e Atit në të gjitha gjërat që nga fillimi.
- 12 Dhe ndodhi që kur Jezusi tha këto fjalë, e tërë turma ra përdhe; pasi ata u kujtuan se ishte profetizuar mes tyre se Krishti do t'u shfaqej atyre pas ngjites së tij në qiell.
- 13 Dhe ndodhi që Zoti u foli atyre, duke thënë:
- 14 Ngrihuni dhe ejani tek unë, që të mund të vini duart tuaja në anën time dhe gjithashtu të ndieni gjurmët e gozhdëve në duart e mia dhe në këmbët e mia, që ju të dini se unë jam Perëndia i Izraelit dhe Perëndia i tërë tokës dhe se u vrava për mëkatet e botës.
- 15 Dhe ndodhi që turma shkoi përpara dhe i vunë duart në anën e tij, dhe ndien gjurmët e gozhdëve në duart e tij dhe në këmbët e tij; dhe këtë e bënë duke vajtur një nga një, derisa ata të gjithë shkuan përpara dhe panë me sytë e tyre dhe ndien me duart e tyre, dhe mësuan me siguri, dhe dëshmuar se ishte ai, për të cilin ishte shkruar nga profetët, se do të vinte.
- 16 Dhe kur të gjithë shkuan përpara dhe dëshmuar nga vetja e tyre, ata thirrën njëzëri, duke thënë:

And it came to pass, as they understood they cast their eyes up again towards heaven; and behold, they saw a Man descending out of heaven; and he was clothed in a white robe; and he came down and stood in the midst of them; and the eyes of the whole multitude were turned upon him, and they durst not open their mouths, even one to another, and wist not what it meant, for they thought it was an angel that had appeared unto them.

And it came to pass that he stretched forth his hand and spake unto the people, saying:

Behold, I am Jesus Christ, whom the prophets testified shall come into the world.

And behold, I am the light and the life of the world; and I have drunk out of that bitter cup which the Father hath given me, and have glorified the Father in taking upon me the sins of the world, in the which I have suffered the will of the Father in all things from the beginning.

And it came to pass that when Jesus had spoken these words the whole multitude fell to the earth; for they remembered that it had been prophesied among them that Christ should show himself unto them after his ascension into heaven.

And it came to pass that the Lord spake unto them saying:

Arise and come forth unto me, that ye may thrust your hands into my side, and also that ye may feel the prints of the nails in my hands and in my feet, that ye may know that I am the God of Israel, and the God of the whole earth, and have been slain for the sins of the world.

And it came to pass that the multitude went forth, and thrust their hands into his side, and did feel the prints of the nails in his hands and in his feet; and this they did do, going forth one by one until they had all gone forth, and did see with their eyes and did feel with their hands, and did know of a surety and did bear record, that it was he, of whom it was written by the prophets, that should come.

And when they had all gone forth and had witnessed for themselves, they did cry out with one accord, saying:

17 Hosana! I bekuar qoftë emri i Më të Lartit
Perëndi! Dhe ata ranë te këmbët e Jezusit dhe e
adhuruan atë.

18 Dhe ndodhi që ai i foli Nefit (pasi Nefi ishte mes
turmës) dhe e urdhëroi të shkonte para tij.

19 Dhe Nefi u ngrit dhe shkoi përpara, dhe u përul
para Zotit, dhe puthi këmbët e tij.

20 Dhe Zoti e urdhëroi të ngrihej. Dhe ai u ngrit dhe
qëndroi para tij.

21 Dhe Zoti i tha atij: Unë të jap ty pushtet, që t'i
pagëzosh këta njerëz, pasi unë të ngjitem përsëri në
qiell.

22 Dhe përsëri Zoti thirri të tjerë dhe u tha atyre të
njëjtën gjë; dhe ai u dha pushtet të pagëzonin. Dhe
ai u tha atyre: Në këtë mënyrë ju do të pagëzoni; dhe
nuk do të ketë grindje mes jush.

23 Në të vërtetë unë ju them juve se kushdo që
pendohet për mëkatet e tij nëpërmjet fjalëve tuaja
dhe dëshiron të pagëzohet në emrin tim, në këtë
mënyrë ju do ta pagëzoni —Vini re, ju do të shkoni
dhe do të qëndroni në ujë, dhe në emrin tim do t'i
pagëzoni ata.

24 Dhe tani vini re, këto janë fjalët që do të thoni,
duke i thirrur me emër, duke thënë:

25 Duke pasur autoritetin që më është dhënë nga
Jezu Krishti, unë të pagëzoj ty në emrin e Atit dhe të
Birit dhe të Frymës së Shenjtë. Amen.

26 Dhe atëherë do t'i zhytni në ujë dhe do të dilni
përsëri nga uji.

27 Dhe sipas kësaj mënyre ju do të pagëzoni në
emrin tim; pasi vini re, në të vërtetë unë ju them juve
se Ati dhe Biri dhe Fryma e Shenjtë janë një; dhe unë
jam në Atin dhe Ati në mua; dhe Ati dhe unë jemi
një.

28 Dhe ashtu si ju dhashë urdhër, ashtu do të
pagëzoni. Dhe nuk do të ketë grindje mes jush,
sikurse ka pasur gjer tani, as nuk do të ketë grindje
mes jush në lidhje me pikat e doktrinës sime, sikurse
ka pasur gjer tani.

Hosanna! Blessed be the name of the Most High
God! And they did fall down at the feet of Jesus, and
did worship him.

And it came to pass that he spake unto Nephi (for
Nephi was among the multitude) and he commanded
him that he should come forth.

And Nephi arose and went forth, and bowed him-
self before the Lord and did kiss his feet.

And the Lord commanded him that he should
arise. And he arose and stood before him.

And the Lord said unto him: I give unto you power
that ye shall baptize this people when I am again as-
cended into heaven.

And again the Lord called others, and said unto
them likewise; and he gave unto them power to bap-
tize. And he said unto them: On this wise shall ye
baptize; and there shall be no disputations among
you.

Verily I say unto you, that whoso repenteth of his
sins through your words, and desireth to be baptized
in my name, on this wise shall ye baptize them—
Behold, ye shall go down and stand in the water, and
in my name shall ye baptize them.

And now behold, these are the words which ye
shall say, calling them by name, saying:

Having authority given me of Jesus Christ, I bap-
tize you in the name of the Father, and of the Son,
and of the Holy Ghost. Amen.

And then shall ye immerse them in the water, and
come forth again out of the water.

And after this manner shall ye baptize in my
name; for behold, verily I say unto you, that the
Father, and the Son, and the Holy Ghost are one; and
I am in the Father, and the Father in me, and the
Father and I are one.

And according as I have commanded you thus
shall ye baptize. And there shall be no disputations
among you, as there have hitherto been; neither
shall there be disputations among you concerning
the points of my doctrine, as there have hitherto
been.

29 Pasi në të vërtetë, në të vërtetë, unë ju them juve se ai që ka shpirtin e grindjes nuk është i imi, por është i djallit i cili është ati i grindjes dhe ai nxit zemrat e njerëzve, që të grinden me zemërim me njëri-tjetrin.

30 Vini re, kjo nuk është doktrina ime, që të nxis zemrat e njerëzve në zemërim, njëri kundër tjetrit; por, doktrina ime është kjo, që gjëra të tilla duhet të zhduken.

31 Vini re, në të vërtetë, në të vërtetë, unë ju them juve, unë do t'ju shpall doktrinën time.

32 Dhe kjo është doktrina ime dhe ajo është doktrina që Ati më dha mua; dhe unë dëshmoj për Atin dhe Ati dëshmon për mua, dhe Fryma e Shenjtë dëshmon për Atin dhe për mua; dhe unë dëshmoj që Ati i urdhëron të gjithë njerëzit, kudo, të pendohen dhe të besojnë në mua.

33 Dhe kushdo që beson në mua dhe pagëzohet, po ai do të shpëtojë; dhe ata janë ata që do të trashëgojnë mbretërinë e Perëndisë.

34 Dhe kushdo që nuk beson në mua dhe nuk pagëzohet, do të mallkohet.

35 Në të vërtetë, në të vërtetë, unë ju them juve se kjo është doktrina ime dhe këtë e dëshmoj nga Ati; dhe kushdo që beson në mua, beson gjithashtu në Atin; dhe atij Ati do t'i dëshmojë për mua, pasi ai do ta vizitojë atë me zjarr dhe me Frymën e Shenjtë.

36 Dhe kështu Ati do të dëshmojë për mua dhe Fryma e Shenjtë do t'i dëshmojë për Atin dhe për mua, pasi Ati dhe unë, dhe Fryma e Shenjtë jemi një.

37 Dhe përsëri unë ju them juve se duhet të pendoheni dhe të bëheni si një fëmijë i vogël, dhe të pagëzoheni në emrin tim, ose përndryshe, në asnjë mënyrë ju nuk mund t'i keni këto gjëra.

38 Dhe përsëri unë ju them juve se duhet të pendoheni dhe të pagëzoheni në emrin tim, dhe të bëheni si një fëmijë i vogël ose përndryshe në asnjë mënyrë ju nuk mund të trashëgoni mbretërinë e Perëndisë.

39 Në të vërtetë, në të vërtetë, unë ju them juve se kjo është doktrina ime dhe kushdo që ndërton mbi këtë, ndërton mbi shkëmbin tim dhe portat e ferrit nuk do të triumfojnë mbi të.

For verily, verily I say unto you, he that hath the spirit of contention is not of me, but is of the devil, who is the father of contention, and he stirreth up the hearts of men to contend with anger, one with another.

Behold, this is not my doctrine, to stir up the hearts of men with anger, one against another; but this is my doctrine, that such things should be done away.

Behold, verily, verily, I say unto you, I will declare unto you my doctrine.

And this is my doctrine, and it is the doctrine which the Father hath given unto me; and I bear record of the Father, and the Father beareth record of me, and the Holy Ghost beareth record of the Father and me; and I bear record that the Father commandeth all men, everywhere, to repent and believe in me.

And whoso believeth in me, and is baptized, the same shall be saved; and they are they who shall inherit the kingdom of God.

And whoso believeth not in me, and is not baptized, shall be damned.

Verily, verily, I say unto you, that this is my doctrine, and I bear record of it from the Father; and whoso believeth in me believeth in the Father also; and unto him will the Father bear record of me, for he will visit him with fire and with the Holy Ghost.

And thus will the Father bear record of me, and the Holy Ghost will bear record unto him of the Father and me; for the Father, and I, and the Holy Ghost are one.

And again I say unto you, ye must repent, and become as a little child, and be baptized in my name, or ye can in nowise receive these things.

And again I say unto you, ye must repent, and be baptized in my name, and become as a little child, or ye can in nowise inherit the kingdom of God.

Verily, verily, I say unto you, that this is my doctrine, and whoso buildeth upon this buildeth upon my rock, and the gates of hell shall not prevail against them.

40 Dhe kushdo që do të njoftojë më shumë ose më pak se kjo dhe e paraqet atë si doktrinën time, po ai vjen nga e liga dhe nuk është ndërtuar mbi shkëmbin tim; por ai ndërton mbi një themel prej rëre dhe portat e ferrit qëndrojnë hapur për të pranuar të tillë, kur të vijnë pëmbytjet dhe kur t'i godasin erërat.

41 Prandaj, shkoni përpara mes këtij populli dhe shpallni deri në skajet e tokës fjalët që unë kam thënë.

And whoso shall declare more or less than this, and establish it for my doctrine, the same cometh of evil, and is not built upon my rock; but he buildeth upon a sandy foundation, and the gates of hell stand open to receive such when the floods come and the winds beat upon them.

Therefore, go forth unto this people, and declare the words which I have spoken, unto the ends of the earth.

3 Nefi 12

- 1 Dhe ndodhi që pasi Jezusi i tha këto fjalë Nefit dhe atyre që u thirrën (tani numri i atyre që u thirrën dhe që morën pushtet dhe autoritet të pagëzonin, ishte dymbëdhjetë) dhe vini re, ai shtriu dorën e tij drejt turmës dhe u thirri, duke thënë: Të bekuar jeni ju, në qoftë se u vini veshin fjalëve të këtyre dymbëdhjetëve që unë kam zgjedhur mes jush t'ju shërbejnë dhe të jenë shërbëtorët tuaj; dhe atyre unë u kam dhënë fuqi, që të mund t'ju pagëzojnë me ujë; dhe pasi të jeni pagëzuar me ujë, vini re, unë do t'ju pagëzoj me zjarr dhe me Frymën e Shenjtë; prandaj të bekuar jeni ju, në qoftë se do të besoni në mua dhe pagëzoheni, pasi më keni parë dhe e dini se jam.
- 2 Dhe përsëri, më të bekuar janë ata që do të besojnë në fjalët tuaja, sepse ju do të dëshmoni se më keni parë dhe se ju e dini se jam. Po, të bekuar janë ata që do të besojnë në fjalët tuaja dhe zbresin në thellësitë e përlësisë dhe pagëzohen, pasi do të vizitohen me zjarr dhe me Frymën e Shenjtë dhe do të marrin heqje të mëkateve të tyre.
- 3 Po, të bekuar janë skamësit në shpirt, që vijnë tek unë, pasi e tyre është mbretëria e qiellit.
- 4 Dhe përsëri, të bekuar janë të gjithë ata që vajtojnë, pasi ata do të ngushëllohen.
- 5 Dhe të bekuar janë zemërbutët, pasi ata do ta trashëgojnë tokën.
- 6 Dhe të bekuar janë ata që janë të uritur dhe të etur për drejtësi, pasi ata do të mbushen me Frymën e Shenjtë.
- 7 Dhe të bekuar janë të mëshirshmit, pasi ata do të gjejnë mëshirë.
- 8 Dhe të bekuar janë të gjithë të kulluarit në zemër, pasi ata do të shohin Perëndinë.
- 9 Dhe të bekuar janë të gjithë paqebërësit, pasi ata do të quhen fëmijët e Perëndisë.
- 10 Dhe të bekuar janë të gjithë ata që janë përndjekur për hir të emrit tim, pasi e tyrja është mbretëria e qiellit.

3 Nephi 12

And it came to pass that when Jesus had spoken these words unto Nephi, and to those who had been called, (now the number of them who had been called, and received power and authority to baptize, was twelve) and behold, he stretched forth his hand unto the multitude, and cried unto them, saying: Blessed are ye if ye shall give heed unto the words of these twelve whom I have chosen from among you to minister unto you, and to be your servants; and unto them I have given power that they may baptize you with water; and after that ye are baptized with water, behold, I will baptize you with fire and with the Holy Ghost; therefore blessed are ye if ye shall believe in me and be baptized, after that ye have seen me and know that I am.

And again, more blessed are they who shall believe in your words because that ye shall testify that ye have seen me, and that ye know that I am. Yea, blessed are they who shall believe in your words, and come down into the depths of humility and be baptized, for they shall be visited with fire and with the Holy Ghost, and shall receive a remission of their sins.

Yea, blessed are the poor in spirit who come unto me, for theirs is the kingdom of heaven.

And again, blessed are all they that mourn, for they shall be comforted.

And blessed are the meek, for they shall inherit the earth.

And blessed are all they who do hunger and thirst after righteousness, for they shall be filled with the Holy Ghost.

And blessed are the merciful, for they shall obtain mercy.

And blessed are all the pure in heart, for they shall see God.

And blessed are all the peacemakers, for they shall be called the children of God.

And blessed are all they who are persecuted for my name's sake, for theirs is the kingdom of heaven.

- 11 Dhe të bekuar jeni ju kur njerëzit do t'ju shajnë dhe përndjekin dhe do të thonë të gjitha të ligat në mënyrë të rreme kundër jush, për hirin tim.
- 12 Pasi ju do të keni gëzim të madh dhe do të jeni jashtëzakonisht të kënaqur, pasi i madh do të jetë shpërblimi juaj në qiell; pasi kështu i përndoqën ata profetët që qenë para jush.
- 13 Në të vërtetë, në të vërtetë, unë ju them juve, unë ju porosis që të jeni kripa e tokës, por në qoftë se kripa e humb shijen e saj, si do t'ia bëjë toka për kripë? Kripa, atëherë e tutje, nuk do të hyjë në punë për asgjë, veçse të flaket tej dhe të shkelet nga këmbët e njerëzve.
- 14 Në të vërtetë, në të vërtetë, unë ju them juve se unë ju porosis që të jeni drita e këtij populli. Një qytet që është i ngritur mbi një kodër, nuk mund të fshihet.
- 15 Vini re, a ndezin njerëzit një qiri dhe e vënë atë nën një babunë? Jo, por e vënë mbi një shandan, që t'u japë dritë të gjithë atyre që janë në shtëpi;
- 16 Prandaj, le të shkëlqejë drita juaj para këtyre njerëzve, që ata të shohin veprat tuaja të mira dhe të lëvdojnë Atin tuaj që është në qiell.
- 17 Mos mendoni se kam ardhur të shkatërroj ligjin ose profetët. Unë nuk kam ardhur të shkatërroj, por të plotësoj;
- 18 Pasi, në të vërtetë, unë ju them juve se asnjë pikë e asnjë hollësi nuk ka kaluar nga ligji, por në mua është plotësuar i gjithi.
- 19 Dhe vini re, unë ju kam dhënë ligjin dhe urdhërimet e Atit tim, se do të besoni në mua dhe do të pendoheni për mëkatet tuaja dhe do të vini tek unë me zemër të thyer dhe me shpirt të penduar. Vini re, para jush ju keni urdhërimet dhe ligji është plotësuar.
- 20 Prandaj, ejani tek unë dhe shpëtohuni, pasi në të vërtetë unë ju them juve se, në qoftë se nuk zbatoni urdhërimet e mia që ju urdhërova në këtë kohë, ju nuk do të hyni në asnjë mënyrë në mbretërinë e qiellit.
- 21 Ju keni dëgjuar se është thënë nga të lashtët dhe gjithashtu është shkruar para jush se nuk duhet të vrasësh dhe se kushdo që do të vrasë, do t'i nënshtrohet gjyqimit të Perëndisë;

And blessed are ye when men shall revile you and persecute, and shall say all manner of evil against you falsely, for my sake;

For ye shall have great joy and be exceedingly glad, for great shall be your reward in heaven; for so persecuted they the prophets who were before you.

Verily, verily, I say unto you, I give unto you to be the salt of the earth; but if the salt shall lose its savor wherewith shall the earth be salted? The salt shall be thenceforth good for nothing, but to be cast out and to be trodden under foot of men.

Verily, verily, I say unto you, I give unto you to be the light of this people. A city that is set on a hill cannot be hid.

Behold, do men light a candle and put it under a bushel? Nay, but on a candlestick, and it giveth light to all that are in the house;

Therefore let your light so shine before this people, that they may see your good works and glorify your Father who is in heaven.

Think not that I am come to destroy the law or the prophets. I am not come to destroy but to fulfil;

For verily I say unto you, one jot nor one tittle hath not passed away from the law, but in me it hath all been fulfilled.

And behold, I have given you the law and the commandments of my Father, that ye shall believe in me, and that ye shall repent of your sins, and come unto me with a broken heart and a contrite spirit. Behold, ye have the commandments before you, and the law is fulfilled.

Therefore come unto me and be ye saved; for verily I say unto you, that except ye shall keep my commandments, which I have commanded you at this time, ye shall in no case enter into the kingdom of heaven.

Ye have heard that it hath been said by them of old time, and it is also written before you, that thou shalt not kill, and whosoever shall kill shall be in danger of the judgment of God;

22 Por, unë ju them juve se kushdo që zemërohet me të vëllanë, do t'i nënshtrohet gjykimit të tij. Dhe kushdo që do t'i thotë vëllait të tij, Raka, do t'i nënshtrohet këshillit; dhe kushdo që do t'i thotë, Ti budalla, do t'i nënshtrohet zjarrit të ferrit.

23 Prandaj, në qoftë se ti do të vish tek unë ose në qoftë se dëshiron të vish tek unë dhe mban mend se yt vëlla ka diçka kundër teje—

24 Shko së pari tek yt vëlla dhe pajtohu me vëllanë tënd, dhe pastaj eja tek unë me qëllim të plotë të zemrës, dhe unë do të të pranoj.

25 Merru vesh shpejt me kundërshtarin tënd, ndërsa je udhës me të, kështu që të mos të të shtjerë në dorë të gjykatësit dhe të të bëjë të hysh në burg.

26 Në të vërtetë, në të vërtetë, unë të them ty se ti nuk do të dalësh në asnjë mënyrë së andejmi, derisa të kesh paguar seninen e fundit. Dhe ndërsa ti je në burg, a mund të paguash madje një senine? Në të vërtetë, në të vërtetë, unë të them ty, Jo.

27 Vini re, të lashtët kanë shkruar se nuk duhet të shkelësh kurorën;

28 Por, unë ju them juve se kushdo që shikon një grua, për ta dëshiruar atë, ai ka shkelur kurorën tashmë në zemrën e tij.

29 Vini re, unë ju jap juve një urdhërim, që të mos lejoni asnjë prej këtyre gjërave të hyjnë në zemrën tuaj;

30 Pasi është më mirë që t'ia mohoni vetes këto gjëra e të mbani kështu kryqin tuaj, sesa të hidheni në ferr.

31 Është shkruar se kushdo që do ta lërë bashkëshorten e tij, ai duhet t'i japë letrën e ndarjes.

32 Në të vërtetë, në të vërtetë, unë ju them juve se kushdo që do ta lërë bashkëshorten e tij, me përjashtim në rast lavirësie, e bën atë të shkelë kurorën; dhe kushdo që do të martohet me atë që është e ndarë, shkel kurorën.

33 Dhe përsëri është shkruar, nuk duhet të bësh betim të rremë, por të bësh atë që i je betuar Zotit se do të bësh;

34 Por në të vërtetë, në të vërtetë, unë ju them juve, mos u betoni fare, as për qiellin, pasi është froni i Perëndisë;

But I say unto you, that whosoever is angry with his brother shall be in danger of his judgment. And whosoever shall say to his brother, Raca, shall be in danger of the council; and whosoever shall say, Thou fool, shall be in danger of hell fire.

Therefore, if ye shall come unto me, or shall desire to come unto me, and rememberest that thy brother hath aught against thee—

Go thy way unto thy brother, and first be reconciled to thy brother, and then come unto me with full purpose of heart, and I will receive you.

Agree with thine adversary quickly while thou art in the way with him, lest at any time he shall get thee, and thou shalt be cast into prison.

Verily, verily, I say unto thee, thou shalt by no means come out thence until thou hast paid the uttermost senine. And while ye are in prison can ye pay even one senine? Verily, verily, I say unto you, Nay.

Behold, it is written by them of old time, that thou shalt not commit adultery;

But I say unto you, that whosoever looketh on a woman, to lust after her, hath committed adultery already in his heart.

Behold, I give unto you a commandment, that ye suffer none of these things to enter into your heart;

For it is better that ye should deny yourselves of these things, wherein ye will take up your cross, than that ye should be cast into hell.

It hath been written, that whosoever shall put away his wife, let him give her a writing of divorcement.

Verily, verily, I say unto you, that whosoever shall put away his wife, saving for the cause of fornication, causeth her to commit adultery; and whoso shall marry her who is divorced committeth adultery.

And again it is written, thou shalt not forswear thyself, but shalt perform unto the Lord thine oaths;

But verily, verily, I say unto you, swear not at all; neither by heaven, for it is God's throne;

35 As për tokën, pasi është stoli i këmbëve të tij;
36 As nuk duhet të betohesh për kokën tënde, pasi ti nuk mund të bësh një flok të zi ose të bardhë.
37 Por, bëni që fjala juaj të jetë Po, po; Jo, jo, pasi gjithçka më tepër se këto është e ligë.
38 Dhe vini re, është shkruar, sy për sy dhe dhëmb për dhëmb;
39 Por, unë ju them se nuk duhet t'i qëndrosh të ligut, por kushdo që të qëllon faqen tënde të djathtë, ktheji atij edhe faqen tjetër;
40 Dhe në qoftë se një njeri të hedh në gjyq dhe të merr tunikën tënde, le ta marrë edhe mantelin tënd.
41 Dhe kushdo që të detyro të shkosh një milje, shko me të dy.
42 Jepi atij që të kërkon dhe mos u largo prej atij që do të kërkojë hua prej teje.
43 Dhe vini re, është shkruar gjithashtu se, duhet ta duash të afërmin tënd dhe ta urresh armikun tënd;
44 Por vini re, unë ju them juve, duajini armiqtë tuaj, bekonit ata që ju mallkojnë, bëjuni mirë atyre që ju urrejnë dhe lutuni për ata që ju keqtrajtojnë dhe ju përndjekin;
45 Që të mund të jeni fëmijët e Atit tuaj që është në qiell; pasi ai e bën diellin e tij të lindë mbi të ligun dhe mbi të mirin.
46 Prandaj, ato gjëra që ishin në kohët e lashta dhe me ligj, në mua janë plotësuar të gjitha.
47 Gjërat e vjetra kanë mbaruar dhe të gjitha gjërat janë bërë të reja.
48 Prandaj, unë do të doja që ju të jeni të përkryer, madje, sikurse jam unë, ose të përkryer si Ati juaj që është në qiell.

Nor by the earth, for it is his footstool;
Neither shalt thou swear by thy head, because thou canst not make one hair black or white;
But let your communication be Yea, yea; Nay, nay; for whatsoever cometh of more than these is evil.
And behold, it is written, an eye for an eye, and a tooth for a tooth;
But I say unto you, that ye shall not resist evil, but whosoever shall smite thee on thy right cheek, turn to him the other also;
And if any man will sue thee at the law and take away thy coat, let him have thy cloak also;
And whosoever shall compel thee to go a mile, go with him twain.
Give to him that asketh thee, and from him that would borrow of thee turn thou not away.
And behold it is written also, that thou shalt love thy neighbor and hate thine enemy;
But behold I say unto you, love your enemies, bless them that curse you, do good to them that hate you, and pray for them who despitefully use you and persecute you;
That ye may be the children of your Father who is in heaven; for he maketh his sun to rise on the evil and on the good.
Therefore those things which were of old time, which were under the law, in me are all fulfilled.
Old things are done away, and all things have become new.
Therefore I would that ye should be perfect even as I, or your Father who is in heaven is perfect.

3 Nefi 13

- 1 Në të vërtetë, në të vërtetë, unë ju them se do të doja që t'u jepni lëmoshë të varfërve; por bëni kujdes të mos jepni lëmoshë para njerëzve, që të shiheni prej tyre; përndryshe nuk do të keni shpërblim nga Ati juaj që është në qiell.
- 2 Prandaj, kur të jepni lëmoshë, mos bëni që të bjerë një bori para jush, sikurse bëjnë hipokritët nëpër sinagoga dhe nëpër rrugë, që të kenë lavdinë e njerëzve. Në të vërtetë, unë ju them juve se ata e kanë shpërblimin e tyre.
- 3 Por, kur të japësh lëmoshë, bëj që dora jote e majtë të mos dijë se ç'bën dora e djathtë.
- 4 Që lëmosha jote të jepet në fshehtësi; dhe Ati yt që të sheh fshehtas, ai vetë do të të shpërblejë haptas.
- 5 Dhe kur të lutesh, mos bëj sikur bëjnë hipokritët, pasi atyre u pëlqen të luten nëpër sinagoga dhe nëpër skajet e rrugëve, kështu që të shihen nga njerëzit. Në të vërtetë, unë ju them juve, ata e kanë shpërblimin e tyre.
- 6 Por ti, kur të lutesh, hyr në dhomëzën tënde dhe kur ta kesh mbyllur derën tënde, lutju Atit tënd që është në fshehtësi; dhe Ati yt që të sheh në fshehtësi, do të të shpërblejë haptas.
- 7 Por, kur të lutesh, mos përdor përsëritje të kota, sikurse bëjnë paganët, pasi ata besojnë se do të dëgjohen për shkak të fjalëve të tyre të shumta.
- 8 Prandaj, të mos jeni sikurse ata, pasi Ati juaj e di se për çfarë gjërash keni nevojë, para se ju t'ia kërkon.
- 9 Prandaj lutuni sipas kësaj mënyre: Ati ynë, që je në qiell, i shenjtëruar qoftë emri yt.
- 10 U bëftë vullneti yt në tokë si në qiell.
- 11 Dhe na i fal borxhet tona, sikurse ne ua falim borxhlinjve tanë.
- 12 Dhe mos na shpër në tundim, por na çliro nga e keqja.
- 13 Pasi e jotja është mbretëria dhe fuqia dhe lavdia përjetë. Amen.
- 14 Pasi, në qoftë se ju u falni njerëzve shkeljet e tyre, Ati juaj qiellor do t'ju falë edhe ju;
- 15 Por, në qoftë se ju nuk ua falni njerëzve shkeljet e tyre, as Ati juaj nuk do t'ju falë shkeljet tuaja.

3 Nephi 13

Verily, verily, I say that I would that ye should do alms unto the poor; but take heed that ye do not your alms before men to be seen of them; otherwise ye have no reward of your Father who is in heaven.

Therefore, when ye shall do your alms do not sound a trumpet before you, as will hypocrites do in the synagogues and in the streets, that they may have glory of men. Verily I say unto you, they have their reward.

But when thou doest alms let not thy left hand know what thy right hand doeth;

That thine alms may be in secret; and thy Father who seeth in secret, himself shall reward thee openly.

And when thou prayest thou shalt not do as the hypocrites, for they love to pray, standing in the synagogues and in the corners of the streets, that they may be seen of men. Verily I say unto you, they have their reward.

But thou, when thou prayest, enter into thy closet, and when thou hast shut thy door, pray to thy Father who is in secret; and thy Father, who seeth in secret, shall reward thee openly.

But when ye pray, use not vain repetitions, as the heathen, for they think that they shall be heard for their much speaking.

Be not ye therefore like unto them, for your Father knoweth what things ye have need of before ye ask him.

After this manner therefore pray ye: Our Father who art in heaven, hallowed be thy name.

Thy will be done on earth as it is in heaven.

And forgive us our debts, as we forgive our debtors.

And lead us not into temptation, but deliver us from evil.

For thine is the kingdom, and the power, and the glory, forever. Amen.

For, if ye forgive men their trespasses your heavenly Father will also forgive you;

But if ye forgive not men their trespasses neither will your Father forgive your trespasses.

16 Për më tepër, kur të agjëroni, mos u bëni si hipokritët që marrin një pamje të zymtë, pasi shfytrohen që t'u duken njerëzve se agjërojnë. Në të vërtetë, unë ju them juve, ata e kanë shpërblimin e tyre.

17 Por ti, kur të agjërosh, vajose kokën tënde dhe e laj fytyrën tënde.

18 Që të mos u dukesh njerëzve se agjëron, por Atit tënd në të fshehtë; dhe Ati yt që të sheh fshehtas, do të të shpërblejë haptas.

19 Mos mblidhni thesare për veten tuaj mbi tokë, ku tenja dhe ndryshku i prishin dhe vjedhësit futen dhe i vjedhin.

20 Por mblidhni thesare për veten tuaj në qiell, ku as tenja, as ndryshku nuk i prishin dhe ku vjedhësit as nuk futen dot, as vjedhin.

21 Pasi aty ku është thesari juaj, aty do të jetë edhe zemra juaj.

22 Drita e trupit është syri; prandaj në qoftë se syri yt është i shëndoshë, i tërë trupi yt do të jetë plot dritë.

23 Por në qoftë se syri yt është i lig, i tërë trupi yt do të jetë plot errësirë. Prandaj, në qoftë se drita që është te ti është errësirë, sa e madhe do të jetë ajo errësirë!

24 Asnjëri nuk mund t'u shërbejë dy zotërinjve; pasi, ose do të urrejë njërin dhe do të dojë tjetrin ose përndryshe, do të mbahet me njërin dhe do të përbuzë tjetrin. Ju nuk mund t'i shërbeni Perëndisë dhe Mammonit.

25 Dhe tani ndodhi që pasi Jezusi tha këto fjalë, ai u hodhi një vështrim të dymbëdhjetëve që kishte zgjedhur dhe u tha atyre: Mbani mend fjalët që ju thashë. Pasi vini re, ju jeni ata që kam zgjedhur për t'i shërbyer këtij populli. Prandaj, unë ju them juve, mos mendoni për jetën tuaj se ç' do të hani ose se ç' do të pini; as për trupin tuaj se ç' do të vishni. A nuk është jeta diçka më shumë se mishi dhe trupi diçka më shumë se të veshurit?

26 Vini re shpendët e ajrit; pasi ata nuk mbjellin as nuk korrin dhe as nuk grumbullojnë nëpër hambarë; megjithatë, Ati juaj qiellor i ushqen ata. A nuk jeni ju shumë më të mirë se ata?

27 Cili prej jush, po ta mendojë, mund t'i shtojë një kubit shtatit të tij?

Moreover, when ye fast be not as the hypocrites, of a sad countenance, for they disfigure their faces that they may appear unto men to fast. Verily I say unto you, they have their reward.

But thou, when thou fastest, anoint thy head, and wash thy face;

That thou appear not unto men to fast, but unto thy Father, who is in secret; and thy Father, who seeth in secret, shall reward thee openly.

Lay not up for yourselves treasures upon earth, where moth and rust doth corrupt, and thieves break through and steal;

But lay up for yourselves treasures in heaven, where neither moth nor rust doth corrupt, and where thieves do not break through nor steal.

For where your treasure is, there will your heart be also.

The light of the body is the eye; if, therefore, thine eye be single, thy whole body shall be full of light.

But if thine eye be evil, thy whole body shall be full of darkness. If, therefore, the light that is in thee be darkness, how great is that darkness!

No man can serve two masters; for either he will hate the one and love the other, or else he will hold to the one and despise the other. Ye cannot serve God and Mammon.

And now it came to pass that when Jesus had spoken these words he looked upon the twelve whom he had chosen, and said unto them: Remember the words which I have spoken. For behold, ye are they whom I have chosen to minister unto this people. Therefore I say unto you, take no thought for your life, what ye shall eat, or what ye shall drink; nor yet for your body, what ye shall put on. Is not the life more than meat, and the body than raiment?

Behold the fowls of the air, for they sow not, neither do they reap nor gather into barns; yet your heavenly Father feedeth them. Are ye not much better than they?

Which of you by taking thought can add one cubit unto his stature?

28 Dhe pse të mendoni për veshje? Kini parasysh sesi rriten zambakët e fushës; ata nuk punojnë, as nuk tjerrin;

29 Dhe megjithatë, unë ju them juve se madje edhe Salomoni, në gjithë lavdinë e tij, nuk u vesh si një prej tyre.

30 Prandaj, në qoftë se Perëndia vesh kështu barin e fushave, që sot është e nesër hidhet në furrë, madje ashtu, do t'ju veshë ai ju, në qoftë se nuk jeni besimpakë.

31 Prandaj mos mendoni duke thënë: Çfarë do të hamë? ose, Çfarë do të pimë? ose, Me se do të vishemi?

32 Pasi Ati juaj qiellor e di se keni nevojë për të gjitha këto gjëra.

33 Por kërkoni së pari mbretërinë e Perëndisë dhe drejtësinë e tij dhe të gjitha këto gjëra do t'ju shtohen.

34 Prandaj mos mendoni për të nesërmen, pasi e nesërmja do të kujdeset vetë për gjërat e saj. Secilës ditë i mjafton e keqja e vet.

And why take ye thought for raiment? Consider the lilies of the field how they grow; they toil not, neither do they spin;

And yet I say unto you, that even Solomon, in all his glory, was not arrayed like one of these.

Wherefore, if God so clothe the grass of the field, which today is, and tomorrow is cast into the oven, even so will he clothe you, if ye are not of little faith.

Therefore take no thought, saying, What shall we eat? or, What shall we drink? or, Wherewithal shall we be clothed?

For your heavenly Father knoweth that ye have need of all these things.

But seek ye first the kingdom of God and his righteousness, and all these things shall be added unto you.

Take therefore no thought for the morrow, for the morrow shall take thought for the things of itself. Sufficient is the day unto the evil thereof.

3 Nefi 14

- 1 Dhe tani ndodhi që, pasi Jezusi tha këto fjalë, ai iu kthye përsëri turmës dhe hapi përsëri gojën duke thënë: Në të vërtetë, në të vërtetë, unë ju them juve, Mos gjykoni, që të mos gjykoheni.
- 2 Pasi, me çfarë gjykimi ju gjykoni, po me atë ju do të gjykoheni; dhe me çfarë mase ju matni, po me atë ju do të mateni përsëri.
- 3 Dhe pse shikon qimen që është në sy të vëllait tënd, por nuk merr parasysh trarin që është në syrin tënd?
- 4 Ose, si mund t'i thuash vëllait tënd: Lermë të nxjerr qimen nga syri yt—dhe vër re, një tra është në syrin tënd.
- 5 Ti hipokrit, nxirr së pari trarin nga syri yt; dhe atëherë do të shohësh qartas, që të nxjerrësh qimen nga syri i vëllait tënd.
- 6 Mos u jep qenve atë që është e shenjtë, as mos i hidh margaritarët para derrave, që të mos i shkelin me këmbët e tyre dhe të kthehen kundër jush dhe t'ju çjerrin.
- 7 Lypni dhe do t'ju jepet; kërkoni dhe do të gjeni; trokitni dhe do t'ju hapet.
- 8 Pasi kushdo që të lypë, merr; dhe ai që kërkon, gjen; dhe atij që do të trokasë, do t'i hapet.
- 9 Ose, cili burrë mes jush, në qoftë se i biri i kërkon bukë, do t'i japë një gur?
- 10 Ose, në qoftë se do t'i kërkojë një peshk, do t'i japë një gjarpër?
- 11 Atëherë në qoftë se ju që jeni të ligj, dini t'u jepni dhurata të mira fëmijëve tuaj, sa më tepër do t'u japë Ati juaj që është në qiell, gjëra të mira atyre që ia kërkojnë atij?
- 12 Prandaj, të gjitha gjërat që do të dëshironi që t'ju bëjnë njerëzit, ua bëni edhe ju atyre, pasi ky është ligji dhe profetët.
- 13 Hyni nëpërmjet portës së ngushtë; meqë e gjerë është porta dhe e gjerë është udha që të shpie në shkatërrim dhe shumë janë ata që hyjnë nëpër të;
- 14 Sepse e ngushtë është porta dhe e ngushtë është udha që të shpie në jetë dhe të paktë janë ata që e gjejnë.

3 Nephi 14

And now it came to pass that when Jesus had spoken these words he turned again to the multitude, and did open his mouth unto them again, saying: Verily, verily, I say unto you, Judge not, that ye be not judged.

For with what judgment ye judge, ye shall be judged; and with what measure ye mete, it shall be measured to you again.

And why beholdest thou the mote that is in thy brother's eye, but considerest not the beam that is in thine own eye?

Or how wilt thou say to thy brother: Let me pull the mote out of thine eye—and behold, a beam is in thine own eye?

Thou hypocrite, first cast the beam out of thine own eye; and then shalt thou see clearly to cast the mote out of thy brother's eye.

Give not that which is holy unto the dogs, neither cast ye your pearls before swine, lest they trample them under their feet, and turn again and rend you.

Ask, and it shall be given unto you; seek, and ye shall find; knock, and it shall be opened unto you.

For every one that asketh, receiveth; and he that seeketh, findeth; and to him that knocketh, it shall be opened.

Or what man is there of you, who, if his son ask bread, will give him a stone?

Or if he ask a fish, will he give him a serpent?

If ye then, being evil, know how to give good gifts unto your children, how much more shall your Father who is in heaven give good things to them that ask him?

Therefore, all things whatsoever ye would that men should do to you, do ye even so to them, for this is the law and the prophets.

Enter ye in at the strait gate; for wide is the gate, and broad is the way, which leadeth to destruction, and many there be who go in thereat;

Because strait is the gate, and narrow is the way, which leadeth unto life, and few there be that find it.

15 Ruhuni nga profetët e rremë që vijnë te ju të veshur si dele, por që përbrenda janë ujë të uritur.

16 Ju do t'i njihni ata nga frytet e tyre. A vjelin njerëzit rrush nga ferrat ose fiq nga murrizat?

17 Madje kështu, çdo pemë e mirë jep frut të mirë; por një pemë e prishur, jep frut të lig.

18 Një pemë e mirë nuk mund të japë frut të lig, as një pemë e prishur të japë frut të mirë.

19 Çdo pemë që nuk jep frut të mirë, pritet dhe hidhet në zjarr.

20 Prandaj, nga frytet e tyre ju do t'i njihni ata.

21 Jo çdo njeri që do të thotë: Zot, Zot, do të hyjë në mbretërinë e qiellit; por ai që bën vullnetin e Atit tim që është në qiell.

22 Shumë do të më thonë atë ditë: Zot, Zot, a nuk kemi profetizuar në emrin tënd dhe në emrin tënd a nuk kemi dëbuar djaj, dhe në emrin tënd, a s'kemi bërë shumë punë të mrekullueshme?

23 Dhe atëherë unë do t'u them atyre: Unë nuk ju kam njohur kurrë; ikni prej meje, ju që bëni paudhësi.

24 Prandaj, kushdo që i dëgjon këto fjalët e mia dhe i bën ato, unë do ta krahasoj me një njeri të urtë që ka ndërtuar shtëpinë e tij mbi një shkëmb—

25 Dhe shiu ra dhe përmytjet erdhën, dhe erërat frynë e u përplasën mbi atë shtëpi; dhe ajo nuk ra, pasi qe ndërtuar mbi një shkëmb.

26 Dhe çdo njeri që i dëgjon këto fjalët e mia dhe nuk i vë në zbatim, do t'i ngjajë një të marri që ka ndërtuar shtëpinë e tij në rërë—

27 Dhe shiu ra dhe përmytjet erdhën, dhe erërat frynë e u përplasën mbi atë shtëpi; dhe ajo ra dhe e madhe qe rënia e saj.

Beware of false prophets, who come to you in sheep's clothing, but inwardly they are ravening wolves.

Ye shall know them by their fruits. Do men gather grapes of thorns, or figs of thistles?

Even so every good tree bringeth forth good fruit; but a corrupt tree bringeth forth evil fruit.

A good tree cannot bring forth evil fruit, neither a corrupt tree bring forth good fruit.

Every tree that bringeth not forth good fruit is hewn down, and cast into the fire.

Wherefore, by their fruits ye shall know them.

Not every one that saith unto me, Lord, Lord, shall enter into the kingdom of heaven; but he that doeth the will of my Father who is in heaven.

Many will say to me in that day: Lord, Lord, have we not prophesied in thy name, and in thy name have cast out devils, and in thy name done many wonderful works?

And then will I profess unto them: I never knew you; depart from me, ye that work iniquity.

Therefore, whoso heareth these sayings of mine and doeth them, I will liken him unto a wise man, who built his house upon a rock—

And the rain descended, and the floods came, and the winds blew, and beat upon that house; and it fell not, for it was founded upon a rock.

And every one that heareth these sayings of mine and doeth them not shall be likened unto a foolish man, who built his house upon the sand—

And the rain descended, and the floods came, and the winds blew, and beat upon that house; and it fell, and great was the fall of it.

3 Nefi 15

- 1 Dhe tani ndodhi që pasi Jezusi mbaroi së thëni këto fjalë, hodhi një vështrim rreth e rrotull mbi turmën dhe u tha atyre: Vini re, ju i dëgjuat gjërat që ju mësova para se të ngjitesha tek ati im; prandaj, kushdo që mban mend këto fjalët e mia dhe i zbaton ato, atë do ta ngre në ditën e fundit.
- 2 Dhe ndodhi që pasi Jezusi tha këto fjalë, ai kuptoi se kishte ca mes tyre që u mrekulluan dhe u çuditën se ç'do të thoshte në lidhje me ligjin e Moisiut; pasi nuk i kuptonin fjalët se gjërat e vjetra kishin kaluar dhe se të gjitha gjërat ishin bërë të reja.
- 3 Dhe ai u tha atyre: Mos u mrekulloni që ju thashë se gjërat e vjetra kishin kaluar dhe të gjitha gjërat ishin bërë të reja.
- 4 Vini re, unë ju them juve se ligji që iu dha Moisiut, u përmbush.
- 5 Vini re, unë jam ai që dha ligjin dhe unë jam ai që besëlidhi me popullin tim Izraelin; prandaj, në mua ligji u përmbush, meqë unë kam ardhur për të përmbushur ligjin; prandaj ai ka një fund.
- 6 Vini re, unë nuk i shkatërroj profetët, pasi aq sa nuk janë plotësuar prej meje, në të vërtetë ju them juve që të gjitha do të plotësohen.
- 7 Dhe sepse ju thashë që gjërat e vjetra kanë kaluar, unë nuk e shkatërroj atë që është thënë në lidhje me gjërat që do të ndodhin.
- 8 Pasi vini re, besëlidhja që bëra me popullin tim nuk është plotësuar e gjitha; por ligji që iu dha Moisiut, ka një mbarim në mua.
- 9 Vini re, unë jam ligji dhe drita. Shikoni tek unë dhe duroni deri në fund, dhe do të jetoni; pasi atij që duron deri në fund, unë do t'i jap jetën e përjetshme.
- 10 Vini re, unë jua kam dhënë urdhërimet; prandaj zbatoni urdhërimet e mia. Dhe ky është ligji dhe profetët, pasi ata me të vërtetë dëshmuan për mua.
- 11 Dhe tani ndodhi që pasi Jezusi tha këto fjalë, ai u tha atyre të dymbëdhjetëve që kishte zgjedhur:
- 12 Ju jeni dishepujt e mi; dhe jeni një dritë mes këtij populli, që është një mbetje e shtëpisë së Jozefit.

3 Nephi 15

And now it came to pass that when Jesus had ended these sayings he cast his eyes round about on the multitude, and said unto them: Behold, ye have heard the things which I taught before I ascended to my Father; therefore, whoso remembereth these sayings of mine and doeth them, him will I raise up at the last day.

And it came to pass that when Jesus had said these words he perceived that there were some among them who marveled, and wondered what he would concerning the law of Moses; for they understood not the saying that old things had passed away, and that all things had become new.

And he said unto them: Marvel not that I said unto you that old things had passed away, and that all things had become new.

Behold, I say unto you that the law is fulfilled that was given unto Moses.

Behold, I am he that gave the law, and I am he who covenanted with my people Israel; therefore, the law in me is fulfilled, for I have come to fulfil the law; therefore it hath an end.

Behold, I do not destroy the prophets, for as many as have not been fulfilled in me, verily I say unto you, shall all be fulfilled.

And because I said unto you that old things have passed away, I do not destroy that which hath been spoken concerning things which are to come.

For behold, the covenant which I have made with my people is not all fulfilled; but the law which was given unto Moses hath an end in me.

Behold, I am the law, and the light. Look unto me, and endure to the end, and ye shall live; for unto him that endureth to the end will I give eternal life.

Behold, I have given unto you the commandments; therefore keep my commandments. And this is the law and the prophets, for they truly testified of me.

And now it came to pass that when Jesus had spoken these words, he said unto those twelve whom he had chosen:

Ye are my disciples; and ye are a light unto this people, who are a remnant of the house of Joseph.

13 Dhe vini re, kjo është toka e trashëgimit tuaj; dhe Ati jua ka dhënë.

14 Dhe asnjëherë nuk më ka dhënë Ati urdhërim që t'ua them vëllezërve tuaj në Jeruzalem.

15 Dhe asnjëherë nuk më ka dhënë Ati urdhërim që t'u them atyre në lidhje me fiset e tjera të shtëpisë së Izraelit, të cilët Ati i udhëhoqi jashtë tokës.

16 Kaq më urdhëroi Ati, që t'u them atyre:

17 Që dele të tjera unë kam që nuk janë të kësaj vathe; ato gjithashtu duhet t'i sjell dhe ato do ta dëgjojnë zërin tim; dhe do të ketë një vathë dhe një bari.

18 Dhe tani, për shkak të kokëfortësisë dhe të mosbesimit, ata nuk e kuptuan fjalën time; prandaj unë u urdhërova nga Ati të mos u thoja gjë tjetër atyre në lidhje me këtë gjë.

19 Por, në të vërtetë, unë ju them juve se Ati më urdhëroi dhe unë po ju them se ju qetë ndarë prej tyre për shkak të paudhësisë së tyre; prandaj është për shkak të paudhësisë së tyre që ata nuk dinë për ju.

20 Dhe në të vërtetë, unë ju them juve përsëri se fiset e tjera Ati i ka ndarë prej tyre; dhe është për shkak të paudhësisë së tyre që ata nuk dinë gjë për ta.

21 Dhe në të vërtetë, unë ju them juve se ju jeni ata për të cilët thashë: Dele të tjera unë kam që nuk janë të kësaj vathe; ato gjithashtu duhet t'i sjell dhe ato do ta dëgjojnë zërin tim; dhe do të ketë një vathë dhe një bari.

22 Dhe ata nuk më kuptuan, pasi menduan se do të kishin qenë Johebrenjtë; pasi ata nuk kuptuan se Johebrenjtë duhet të kthehen në besim nëpërmjet predikimit të tyre.

23 Dhe ata nuk më kuptuan kur u thashë se do të dëgjonin zërin tim; dhe ata nuk kuptuan se Johebrenjtë nuk do ta dëgjonin ndonjëherë zërin tim—se nuk do t'u shfaqesha atyre, veçse të ishte nëpërmjet Frymës së Shenjtë.

24 Por vini re, ju e keni dëgjuar zërin tim dhe gjithashtu më keni parë; dhe ju jeni delet e mia dhe ju numërohemi mes atyre që Ati më ka dhënë mua.

And behold, this is the land of your inheritance; and the Father hath given it unto you.

And not at any time hath the Father given me commandment that I should tell it unto your brethren at Jerusalem.

Neither at any time hath the Father given me commandment that I should tell unto them concerning the other tribes of the house of Israel, whom the Father hath led away out of the land.

This much did the Father command me, that I should tell unto them:

That other sheep I have which are not of this fold; them also I must bring, and they shall hear my voice; and there shall be one fold, and one shepherd.

And now, because of stiffneckedness and unbelief they understood not my word; therefore I was commanded to say no more of the Father concerning this thing unto them.

But, verily, I say unto you that the Father hath commanded me, and I tell it unto you, that ye were separated from among them because of their iniquity; therefore it is because of their iniquity that they know not of you.

And verily, I say unto you again that the other tribes hath the Father separated from them; and it is because of their iniquity that they know not of them.

And verily I say unto you, that ye are they of whom I said: Other sheep I have which are not of this fold; them also I must bring, and they shall hear my voice; and there shall be one fold, and one shepherd.

And they understood me not, for they supposed it had been the Gentiles; for they understood not that the Gentiles should be converted through their preaching.

And they understood me not that I said they shall hear my voice; and they understood me not that the Gentiles should not at any time hear my voice—that I should not manifest myself unto them save it were by the Holy Ghost.

But behold, ye have both heard my voice, and seen me; and ye are my sheep, and ye are numbered among those whom the Father hath given me.

3 Nefi 16

- 1 Dhe në të vërtetë, në të vërtetë, unë ju them juve se unë kam dele të tjera që nuk janë të këtij vendi, as nga toka e Jeruzalemit, as nga ndonjë pjesë e asaj toke rreth e përqark ku unë kam vajtur të shërbej.
- 2 Pasi, ata për të cilët flas janë ata që nuk e kanë dëgjuar ende zërin tim; as nuk u jam shfaqur atyre ndonjëherë.
- 3 Por, unë kam marrë një urdhër nga Ati, që të shkoj mes tyre dhe që ata të dëgjojnë zërin tim dhe të numërohen mes deleve të mia, që të ketë një vathë dhe një bari; prandaj po shkoj t'u shfaqem atyre.
- 4 Dhe unë ju urdhëroj që pasi të kem shkuar, t'i shkruani këto fjalë, kështu që në qoftë se njerëzit e mi në Jeruzalem, ata që më kanë parë dhe që kanë qenë me mua gjatë shërbesës sime, nuk i kërkojnë Atit në emrin tim, që ata të marrin njohuri, nëpërmjet Frymës së Shenjtë, për ju dhe gjithashtu për fiset e tjera për të cilat ata nuk dinë, që këto fjalë që ju do të shkruani të ruhen dhe t'u tregohen Johebrenjve, kështu që nëpërmjet plotësisë së Johebrenjve, mbetja e farës së tyre, që do të jetë shpërndarë mbi faqen e dheut për shkak të mosbesimit të tyre, të mund të silltet ose të ketë njohuri mbi mua, Shëlbuesin e tyre.
- 5 Dhe atëherë do t'i mbledh nga të katër anët e tokës; dhe atëherë do të përmbush besëlidhjen që Ati ka bërë me të gjithë njerëzit e shtëpisë së Izraelit.
- 6 Dhe të bekuar janë Johebrenjtë, për shkak të besimit të tyre tek unë dhe në Frymën e Shenjtë që u dëshmon atyre mbi mua dhe mbi Atin.
- 7 Vini re, për shkak të besimit të tyre në mua, thotë Ati dhe për shkak të mosbesimit tuaj, O shtëpi e Izraelit, në ditën e mëvonshme, e vërteta do të arrijë te Johebrenjtë, kështu që plotësia e këtyre gjërave t'u bëhet e ditur atyre.
- 8 Por, thotë Ati, mjerë Johebrenjtë që nuk besojnë—pasi megjithëse ata erdhën në këtë vend dhe shpërndanë popullin tim që është nga shtëpia e Izraelit; dhe populli im që është nga shtëpia e Izraelit u dëbua nga mesi i tyre dhe u shkel me këmbë prej tyre.

3 Nephi 16

And verily, verily, I say unto you that I have other sheep, which are not of this land, neither of the land of Jerusalem, neither in any parts of that land round about whither I have been to minister.

For they of whom I speak are they who have not as yet heard my voice; neither have I at any time manifested myself unto them.

But I have received a commandment of the Father that I shall go unto them, and that they shall hear my voice, and shall be numbered among my sheep, that there may be one fold and one shepherd; therefore I go to show myself unto them.

And I command you that ye shall write these sayings after I am gone, that if it so be that my people at Jerusalem, they who have seen me and been with me in my ministry, do not ask the Father in my name, that they may receive a knowledge of you by the Holy Ghost, and also of the other tribes whom they know not of, that these sayings which ye shall write shall be kept and shall be manifested unto the Gentiles, that through the fulness of the Gentiles, the remnant of their seed, who shall be scattered forth upon the face of the earth because of their unbelief, may be brought in, or may be brought to a knowledge of me, their Redeemer.

And then will I gather them in from the four quarters of the earth; and then will I fulfil the covenant which the Father hath made unto all the people of the house of Israel.

And blessed are the Gentiles, because of their belief in me, in and of the Holy Ghost, which witnesses unto them of me and of the Father.

Behold, because of their belief in me, saith the Father, and because of the unbelief of you, O house of Israel, in the latter day shall the truth come unto the Gentiles, that the fulness of these things shall be made known unto them.

But wo, saith the Father, unto the unbelieving of the Gentiles—for notwithstanding they have come forth upon the face of this land, and have scattered my people who are of the house of Israel; and my people who are of the house of Israel have been cast out from among them, and have been trodden under feet by them;

9 Dhe për shkak të mëshirave të Atit ndaj Johebrenjëve dhe gjithashtu të gjykimeve të Atit mbi popullin tim që është nga shtëpia e Izraelit, në të vërtetë, në të vërtetë, unë ju them juve se pas të gjitha këtyre, pasi të kem lënë popullin tim që është nga shtëpia e Izraelit, të qëllohet dhe të mjerohet dhe të vritet, dhe të dëbohet nga mesi i tyre, dhe të urrehet prej tyre, dhe të bëhet për t'u tallur—

10 Dhe kështu më urdhëron Ati se duhet t'ju them: Në atë ditë kur Johebrenjtë do të mëkatojnë kundër ungjillit tim dhe do të hedhin poshtë plotësinë e ungjillit tim dhe do të ngrihen në kryelartësinë e zemrave të tyre mbi të gjitha kombet dhe mbi të gjithë popujt e tërë tokës, dhe do të jenë të mbushur me të gjitha llojet e gënjeshtrove dhe mashtrimeve dhe djallëzive, dhe të gjitha llojet e hipokrizive, dhe vrasjeve, dhe intrigave të priftërinjve, dhe lavirësive, dhe neverive të fshehta; dhe në qoftë se ata i bëjnë të gjitha ato gjëra dhe do të hedhin poshtë plotësinë e ungjillit tim, vini re, thotë Ati, unë do t'ua heq atyre plotësinë e ungjillit tim.

11 Dhe atëherë do të kujtoj besëlidhjen time që ia bëra popullit tim, O shtëpi e Izraelit dhe do t'i sjell atij ungjillin tim.

12 Dhe unë do të të tregoj, O shtëpi e Izraelit, se Johebrenjtë nuk do të kenë fuqi mbi ju; por do ta kujtoj besëlidhjen time me ju, O shtëpi e Izraelit dhe ju do të vini në njohurinë e plotësisë së ungjillit tim.

13 Por, në qoftë se Johebrenjtë pendohen dhe kthehen tek unë, thotë Ati, vini re, ata do të numërohen mes popullit tim, O shtëpi e Izraelit.

14 Dhe unë nuk do të lejoj që populli im që është i shtëpisë së Izraelit, të shkojë mes tyre dhe të shkelet —thotë Ati.

15 Por, në qoftë se ata nuk do të kthehen tek unë dhe nuk do t'i vënë veshin zërit tim, unë do t'i lejoj ata, po, unë do ta lejoj popullin tim, O shtëpi e Izraelit, që të shkojë mes tyre dhe t'i shkelë ata dhe ata do të jenë si kripa që ka humbur shijen e saj e që atëherë e tutje s'është e mirë për asgjë, por të flaket tej dhe të shkelet nën këmbët e popullit tim, O shtëpi e Izraelit.

And because of the mercies of the Father unto the Gentiles, and also the judgments of the Father upon my people who are of the house of Israel, verily, verily, I say unto you, that after all this, and I have caused my people who are of the house of Israel to be smitten, and to be afflicted, and to be slain, and to be cast out from among them, and to become hated by them, and to become a hiss and a byword among them—

And thus commandeth the Father that I should say unto you: At that day when the Gentiles shall sin against my gospel, and shall reject the fulness of my gospel, and shall be lifted up in the pride of their hearts above all nations, and above all the people of the whole earth, and shall be filled with all manner of lyings, and of deceits, and of mischiefs, and all manner of hypocrisy, and murders, and priestcrafts, and whoredoms, and of secret abominations; and if they shall do all those things, and shall reject the fulness of my gospel, behold, saith the Father, I will bring the fulness of my gospel from among them.

And then will I remember my covenant which I have made unto my people, O house of Israel, and I will bring my gospel unto them.

And I will show unto thee, O house of Israel, that the Gentiles shall not have power over you; but I will remember my covenant unto you, O house of Israel, and ye shall come unto the knowledge of the fulness of my gospel.

But if the Gentiles will repent and return unto me, saith the Father, behold they shall be numbered among my people, O house of Israel.

And I will not suffer my people, who are of the house of Israel, to go through among them, and tread them down, saith the Father.

But if they will not turn unto me, and hearken unto my voice, I will suffer them, yea, I will suffer my people, O house of Israel, that they shall go through among them, and shall tread them down, and they shall be as salt that hath lost its savor, which is thenceforth good for nothing but to be cast out, and to be trodden under foot of my people, O house of Israel.

- 16 Në të vërtetë, në të vërtetë, unë ju them juve se
kështu më ka urdhëruar Ati—se duhet t'ia jap këtë
tokë këtij populli, për trashëgimin e tij.
- 17 Dhe atëherë, do të përmbushen fjalët e profetit
Isaia, të cilat thonë:
- 18 Rojat e tua do të ngrenë zërin; me zë të përbashkët
ata do të këndojnë, pasi do të shohin me sytë e tyre,
kur Zoti do ta sjellë përsëri Sionin.
- 19 Shpërtheni në gëzim, këndonit së bashku, ju vende
të shkretuara të Jeruzalemit; pasi Zoti ka
ngushëlluar popullin e tij, ai ka shëlbuar
Jeruzalemin.
- 20 Zoti ka përveshur krahun e tij të shenjtë para syve
të të gjitha kombeve; dhe të gjitha skajet e tokës do
të shohin shpëtimin e Perëndisë.

Verily, verily, I say unto you, thus hath the Father
commanded me—that I should give unto this people
this land for their inheritance.

And then the words of the prophet Isaiah shall be
fulfilled, which say:

Thy watchmen shall lift up the voice; with the
voice together shall they sing, for they shall see eye
to eye when the Lord shall bring again Zion.

Break forth into joy, sing together, ye waste places
of Jerusalem; for the Lord hath comforted his peo-
ple, he hath redeemed Jerusalem.

The Lord hath made bare his holy arm in the eyes
of all the nations; and all the ends of the earth shall
see the salvation of God.

3 Nefi 17

- 1 Vini re, tani ndodhi që pasi Jezusi tha këto fjalë, i hodhi përsëri një vështrim turmës rreth e përqark dhe u tha atyre: Vini re, koha ime është e afërt.
- 2 Unë shoh se jeni të dobët, se nuk mund të kuptoni të gjitha fjalët që jam urdhëruar nga Ati t'ju them në këtë çast.
- 3 Prandaj, shkoni në shtëpitë tuaja dhe meditoni mbi gjërat që kam thënë dhe i kërkoni Atit, në emrin tim, që të mund të kuptoni dhe përgatini mendjen për nesër dhe unë do të vij te ju përsëri.
- 4 Por tani po shkoj tek Ati dhe gjithashtu t'u shfaqem fiseve të humbura të Izraelit, pasi ato nuk janë të humbura për Atin, pasi ai e di se ku i ka çuar.
- 5 Dhe ndodhi që pasi Jezusi u foli kështu, ai hodhi prapë sytë rreth e përqark mbi turmën dhe pa se ata ishin në lot dhe shikonin mbi të me vendosmëri, sikur donin t'i kërkonin që të rrinte edhe pak me ta.
- 6 Dhe ai u tha atyre: Vini re, zemra ime është e mbushur me dhembshuri për ju.
- 7 A ka mes jush ndonjë që është i sëmurë? Silleni këtu. A ka ndonjë që është i çalë ose i verbër, ose i gjymtë, ose sakat, ose i lebsur, ose i deformuar, ose i shurdhër, ose i prekur në ndonjë mënyrë? I sillni këtu dhe unë do t'i shëroj ata, pasi kam dhembshuri për ju; zemra ime është e mbushur me mëshirë.
- 8 Pasi unë shoh se ju doni që t'ju tregoj se ç'u kam bërë vëllezërve tuaj në Jeruzalem, meqë e shoh se besimi juaj është i mjaftueshëm që unë t'ju shëroj.
- 9 Dhe ndodhi që pasi u foli kështu, e gjithë turma, të gjithë së bashku, shkuan para me të sëmurët dhe me fatkeqët, dhe me të çalët, dhe me të verbërit, dhe me memecët, dhe me të gjithë ata që ishin të prekur në ndonjë mënyrë; dhe ai i shëroi, secilin që sollën në prani të tij.

3 Nephi 17

Behold, now it came to pass that when Jesus had spoken these words he looked round about again on the multitude, and he said unto them: Behold, my time is at hand.

I perceive that ye are weak, that ye cannot understand all my words which I am commanded of the Father to speak unto you at this time.

Therefore, go ye unto your homes, and ponder upon the things which I have said, and ask of the Father, in my name, that ye may understand, and prepare your minds for the morrow, and I come unto you again.

But now I go unto the Father, and also to show myself unto the lost tribes of Israel, for they are not lost unto the Father, for he knoweth whither he hath taken them.

And it came to pass that when Jesus had thus spoken, he cast his eyes round about again on the multitude, and beheld they were in tears, and did look steadfastly upon him as if they would ask him to tarry a little longer with them.

And he said unto them: Behold, my bowels are filled with compassion towards you.

Have ye any that are sick among you? Bring them hither. Have ye any that are lame, or blind, or halt, or maimed, or leprous, or that are withered, or that are deaf, or that are afflicted in any manner? Bring them hither and I will heal them, for I have compassion upon you; my bowels are filled with mercy.

For I perceive that ye desire that I should show unto you what I have done unto your brethren at Jerusalem, for I see that your faith is sufficient that I should heal you.

And it came to pass that when he had thus spoken, all the multitude, with one accord, did go forth with their sick and their afflicted, and their lame, and with their blind, and with their dumb, and with all them that were afflicted in any manner; and he did heal them every one as they were brought forth unto him.

- 10 Dhe të gjithë, qoftë ata që u shëruan dhe ata që ishin të shëndetshëm, u përlulën te këmbët e tij dhe e adhuruan; dhe të gjithë ata që patën mundësi të vinin nga turma i puthën këmbët e tij, kaq sa ia lanë këmbët e tij me lotët e tyre.
- 11 Dhe ndodhi që ai urdhëroi që të sillleshin fëmijët e tyre të vegjël.
- 12 Kështu ata i sollën fëmijët e tyre të vegjël dhe i ulën përdhe rreth e përqark tij dhe Jezusi qëndroi në mes; dhe turma u hapi rrugë, derisa të gjithë u sollën pranë tij.
- 13 Dhe ndodhi që pasi u sollën të gjithë dhe Jezusi qëndroi në mes, ai e urdhëroi turmën të gjunjëzohej përdhe.
- 14 Dhe ndodhi që pasi ata u gjunjësuan përdhe, Jezusi rënkoi brenda vetes dhe tha: Atë, unë jam i shqetësuar për shkak të ligësisë së njerëzve të shtëpisë së Izraelit.
- 15 Dhe pasi tha këto fjalë, ai vetë gjithashtu u gjunjësua përdhe; dhe vini re, ai iu lut Atit dhe gjërat për të cilat u lut nuk mund të shkruhen dhe turma që e dëgjoi, dëshmoi.
- 16 Dhe në këtë mënyrë ata dëshmuuan: Syri nuk ka parë kurrë, as veshi nuk ka dëgjuar më parë gjëra kaq të mëdha dhe të mrekullueshme si pamë dhe dëgjuam Jezusin t'i fliste Atit;
- 17 Dhe asnjë gjuhë nuk mund të flasë, as nuk mund të shkruhet nga ndonjë njeri, as zemrat e njerëzve nuk mund të kuptojnë gjëra kaq të mëdha dhe të mrekullueshme, si ne pamë dhe dëgjuam Jezusin të fliste; dhe askush nuk mund ta kuptojë gëzimin që mbushi shpirtrat tanë kur e dëgjuam t'i lutej Atit për ne.
- 18 Dhe ndodhi që kur Jezusi mbaroi lutjen ndaj Atit, ai u ngriti; por kaq i madh qe gëzimi i turmës, sa që ata u tronditën.
- 19 Dhe ndodhi që Jezusi u foli dhe u tha të ngriheshin.
- 20 Dhe ata u ngritën nga toka dhe ai u tha atyre: Të bekuar jeni për shkak të besimit tuaj. Dhe tani vini re, gëzimi im është i plotë.

And they did all, both they who had been healed and they who were whole, bow down at his feet, and did worship him; and as many as could come for the multitude did kiss his feet, insomuch that they did bathe his feet with their tears.

And it came to pass that he commanded that their little children should be brought.

So they brought their little children and set them down upon the ground round about him, and Jesus stood in the midst; and the multitude gave way till they had all been brought unto him.

And it came to pass that when they had all been brought, and Jesus stood in the midst, he commanded the multitude that they should kneel down upon the ground.

And it came to pass that when they had knelt upon the ground, Jesus groaned within himself, and said: Father, I am troubled because of the wickedness of the people of the house of Israel.

And when he had said these words, he himself also knelt upon the earth; and behold he prayed unto the Father, and the things which he prayed cannot be written, and the multitude did bear record who heard him.

And after this manner do they bear record: The eye hath never seen, neither hath the ear heard, before, so great and marvelous things as we saw and heard Jesus speak unto the Father;

And no tongue can speak, neither can there be written by any man, neither can the hearts of men conceive so great and marvelous things as we both saw and heard Jesus speak; and no one can conceive of the joy which filled our souls at the time we heard him pray for us unto the Father.

And it came to pass that when Jesus had made an end of praying unto the Father, he arose; but so great was the joy of the multitude that they were overcome.

And it came to pass that Jesus spake unto them, and bade them arise.

And they arose from the earth, and he said unto them: Blessed are ye because of your faith. And now behold, my joy is full.

21 Dhe pasi tha këto fjalë, ai qau dhe turma e
dëshmoi këtë gjë dhe ai i mori fëmijët e tyre të
vegjël, një nga një, dhe i bekoï dhe iu lut Atit për ta.

22 Dhe pasi e bëri këtë gjë, ai qau përsëri;

23 Dhe i foli turmës dhe u tha atyre: Vini re të vegjlit
tuaj.

24 Dhe si u kthyen të shikonin, ata hodhën sytë drejt
qiellit dhe panë qiejt të hapen; dhe panë engjëj që po
zbritnin nga qielli sikur të ishin në mes të një zjarri;
dhe ata zbritën dhe rrethuan të vegjlit e tyre, dhe ata
qenë të rrethuar nga zjarri; dhe engjëjt u shërbyen
atyre.

25 Dhe turma pa dhe dëgjoi, dhe dëshmoi; dhe ata e
dinë se dëshmia e tyre është e vërtetë, pasi të gjithë
ata panë dhe dëgjuan, secili për veten e tij; dhe ata
qenë në numër rreth dy mijë e pesëqind shpirtra;
dhe ata përbëheshin prej burrash, grash dhe
fëmijësh.

And when he had said these words, he wept, and
the multitude bare record of it, and he took their lit-
tle children, one by one, and blessed them, and
prayed unto the Father for them.

And when he had done this he wept again;

And he spake unto the multitude, and said unto
them: Behold your little ones.

And as they looked to behold they cast their eyes
towards heaven, and they saw the heavens open, and
they saw angels descending out of heaven as it were
in the midst of fire; and they came down and encir-
cled those little ones about, and they were encircled
about with fire; and the angels did minister unto
them.

And the multitude did see and hear and bear
record; and they know that their record is true for
they all of them did see and hear, every man for him-
self; and they were in number about two thousand
and five hundred souls; and they did consist of men,
women, and children.

3 Nefi 18

- 1 Dhe ndodhi që Jezusi urdhëroi dishepujt e tij, që t'i sillnin pak bukë dhe verë.
- 2 Dhe ndërsa ata kishin shkuar për bukë dhe verë, ai urdhëroi turmën që të ulej përdhe.
- 3 Dhe pasi erdhën dishepujt me bukë dhe verë, ai mori bukë dhe e copëtoi dhe e bekoi, dhe ua dha dishepujve, dhe i urdhëroi që ta hanë.
- 4 Dhe pasi hëngrën dhe u ngopën, ai i urdhëroi ata që t'i jepnin turmës.
- 5 Dhe kur turma hëngri dhe u ngop, ai u tha dishepujve: Vini re, njëri prej jush do të shugurohet dhe atij do t'i jap pushtet, që të copëtojë bukën dhe ta bekojë dhe t'ua japë njerëzve të kishës sime, të gjithë atyre që do të besojnë dhe do të pagëzohen në emrin tim.
- 6 Dhe këtë gjë ju do të përpiqeni ta bëni gjithmonë, madje, ashtu siç e bëra unë, madje, ashtu si e copëtova unë bukën dhe e bekova dhe jua dhashë juve.
- 7 Dhe këtë gjë do ta bëni për të kujtuar trupin tim që jua tregova. Dhe do të jetë një dëshmi për Atin, që ju më kujtoni gjithnjë. Dhe në qoftë se ju më kujtoni gjithnjë, ju do të keni Shpirtin tim që të jetë me ju.
- 8 Dhe ndodhi që pasi tha këto fjalë, ai urdhëroi dishepujt e tij që të merrnin nga vera e kupës dhe ta pinin dhe gjithashtu t'i jepnin turmës, që të mund të pinte nga ajo.
- 9 Dhe ndodhi që ata bënë kështu dhe pinë prej saj dhe u ngopën; dhe i dhanë turmës dhe ata pinë, dhe u ngopën.
- 10 Dhe pasi dishepujt e bënë këtë gjë, Jezusi u tha atyre: Të bekuar jeni ju për këtë gjë që bëtë, pasi kjo gjë është plotësim i urdhërimeve të mia dhe kjo gjë i dëshmon Atit që jeni të gatshëm të bëni atë që unë ju kam urdhëruar.

3 Nephi 18

And it came to pass that Jesus commanded his disciples that they should bring forth some bread and wine unto him.

And while they were gone for bread and wine, he commanded the multitude that they should sit themselves down upon the earth.

And when the disciples had come with bread and wine, he took of the bread and brake and blessed it; and he gave unto the disciples and commanded that they should eat.

And when they had eaten and were filled, he commanded that they should give unto the multitude.

And when the multitude had eaten and were filled, he said unto the disciples: Behold there shall one be ordained among you, and to him will I give power that he shall break bread and bless it and give it unto the people of my church, unto all those who shall believe and be baptized in my name.

And this shall ye always observe to do, even as I have done, even as I have broken bread and blessed it and given it unto you.

And this shall ye do in remembrance of my body, which I have shown unto you. And it shall be a testimony unto the Father that ye do always remember me. And if ye do always remember me ye shall have my Spirit to be with you.

And it came to pass that when he said these words, he commanded his disciples that they should take of the wine of the cup and drink of it, and that they should also give unto the multitude that they might drink of it.

And it came to pass that they did so, and did drink of it and were filled; and they gave unto the multitude, and they did drink, and they were filled.

And when the disciples had done this, Jesus said unto them: Blessed are ye for this thing which ye have done, for this is fulfilling my commandments, and this doth witness unto the Father that ye are willing to do that which I have commanded you.

- 11 Dhe këtë ju do t'ua bëni gjithnjë atyre që pendohen dhe pagëzohen në emrin tim; dhe këtë do ta bëni që të kujtoni gjakun tim që kam derdhur për ju, që ju t'i dëshmoni Atit që më kujtoni gjithnjë. Dhe në qoftë se ju më kujtoni gjithnjë, ju do të keni Shpirtin tim që të jetë me ju.
- 12 Dhe unë ju jap një urdhërim që ju duhet t'i bëni këto gjëra. Dhe në qoftë se do t'i bëni gjithnjë këto gjëra, të bekuar jeni ju, pasi ju jeni ndërtuar mbi shkëmbin tim.
- 13 Por, të gjithë ata që do të bëjnë më pak ose më shumë se këto, nuk janë ndërtuar mbi shkëmbin tim, por janë ndërtuar mbi një themel prej rëre; dhe kur shiu të bjerë dhe përmytjet të vijnë, dhe erërat të fryjnë dhe të përplasen mbi ta, ata do të bien dhe portat e ferrit janë gati të hapen për t'i pranuar ata.
- 14 Prandaj të bekuar jeni, në qoftë se zbatoni urdhërimet e mia të cilat Ati më urdhëroi mua që t'jua jap juve.
- 15 Në të vërtetë, në të vërtetë, unë ju them juve, ju duhet të mbani sytë hapur dhe të luteni gjithnjë, që të mos tundoheni nga djalli dhe të mos çoheni në robëri nga ai.
- 16 Dhe sikurse jam lutur mes jush, ashtu madje ju do të luteni në kishën time, mes njerëzve të mi të cilët pendohen dhe pagëzohen në emrin tim. Vini re, unë jam drita; unë kam vendosur një shembull për ju.
- 17 Dhe ndodhi që pasi Jezusi u tha dishepujve të tij këto fjalë, ai iu kthye përsëri turmës dhe u tha atyre:
- 18 Vini re, në të vërtetë, në të vërtetë, unë ju them juve, ju duhet të mbani sytë hapur dhe të luteni gjithnjë, që të mos bini në tundim; pasi Satani dëshiron t'ju ketë ju, që t'ju kalojë në shoshë, sikurse grurin.
- 19 Prandaj, ju duhet t'i luteni gjithmonë Atit në emrin tim.
- 20 Dhe çdo gjë që ju do t'i kërkoni Atit në emrin tim, që është e drejtë, duke besuar se do ta merrni, vini re, ajo do t'ju jepet.
- 21 Lutjuni Atit në familjet tuaja, gjithnjë në emrin tim, që bashkëshortet tuaja dhe fëmijët tuaj të jenë të bekuar.

And this shall ye always do to those who repent and are baptized in my name; and ye shall do it in remembrance of my blood, which I have shed for you, that ye may witness unto the Father that ye do always remember me. And if ye do always remember me ye shall have my Spirit to be with you.

And I give unto you a commandment that ye shall do these things. And if ye shall always do these things blessed are ye, for ye are built upon my rock.

But whoso among you shall do more or less than these are not built upon my rock, but are built upon a sandy foundation; and when the rain descends, and the floods come, and the winds blow, and beat upon them, they shall fall, and the gates of hell are ready open to receive them.

Therefore blessed are ye if ye shall keep my commandments, which the Father hath commanded me that I should give unto you.

Verily, verily, I say unto you, ye must watch and pray always, lest ye be tempted by the devil, and ye be led away captive by him.

And as I have prayed among you even so shall ye pray in my church, among my people who do repent and are baptized in my name. Behold I am the light; I have set an example for you.

And it came to pass that when Jesus had spoken these words unto his disciples, he turned again unto the multitude and said unto them:

Behold, verily, verily, I say unto you, ye must watch and pray always lest ye enter into temptation; for Satan desireth to have you, that he may sift you as wheat.

Therefore ye must always pray unto the Father in my name;

And whatsoever ye shall ask the Father in my name, which is right, believing that ye shall receive, behold it shall be given unto you.

Pray in your families unto the Father, always in my name, that your wives and your children may be blessed.

22 Dhe vini re, ju do të mblidheni shpesh së bashku; dhe nuk duhet të ndaloni asnjeri, që të vijë mes jush, kur të mblidheni së bashku, por i lejoni që ata të vijnë mes jush dhe mos i ndaloni.

23 Por ju duhet të luteni për ta dhe nuk duhet t'i dëboni; dhe në qoftë se ndodh që ata vijnë shpesh te ju, ju do t'i luteni Atit për ta, në emrin tim.

24 Prandaj, mbani lart dritën tuaj që të ndriçojë tërë botën. Vini re, unë jam drita që ju duhet të mbani lart—atë që më keni parë duke bërë. Vini re, ju e patë që unë iu luta Atit dhe të gjithë e keni dëshmuar.

25 Dhe ju e shihni se kam urdhëruar që askush prej jush nuk duhet të largohet, por në vend të kësaj kam urdhëruar që ju të vini tek unë, që të mund të ndieni dhe të shihni; kështu madje, do të bëni ndaj botës; dhe kushdo që e thyen këtë urdhërim lejon që të çohet në tundim.

26 Dhe tani ndodhi që pasi Jezusi tha këto fjalë, ai u hodhi përsëri një vështrim dishepujve që kishte zgjedhur dhe u tha atyre:

27 Vini re, në të vërtetë, në të vërtetë, unë ju them se unë ju jap një urdhërim tjetër dhe pastaj duhet të shkoj tek Ati im që të mund të plotësoj urdhërimet të tjera që ai më ka dhënë.

28 Dhe tani vini re, ky është urdhërimi që po ju jap, që ju nuk duhet të lejoni me dijeni që ndokush të marrë nga mishi dhe nga gjaku im padenjësisht, kur ju ta shpërndani;

29 Pasi kushdo që ha dhe pi mishin dhe gjakun tim, duke qenë i padenjë, ha dhe pi mallkimin e shpirtit të tij; prandaj, në qoftë se ju e dini që një njeri nuk është i denjë të hajë dhe të pijë nga mishi dhe gjaku im, ju duhet ta ndaloni atë.

30 Megjithatë, ju nuk duhet ta dëboni nga mesi juaj, por duhet t'i shërbeni dhe t'i luteni Atit për të, në emrin tim; dhe në qoftë se ai pendohet dhe pagëzohet në emrin tim, atëherë duhet ta pranoni dhe t'i jepni nga mishi dhe gjaku im.

31 Por në qoftë se ai nuk pendohet, nuk duhet të numërohet mes njerëzve të mi, që ai të mos mund të shkatërrojë popullin tim, pasi vini re, unë i njoh delet e mia dhe ato janë të numëruara.

And behold, ye shall meet together oft; and ye shall not forbid any man from coming unto you when ye shall meet together, but suffer them that they may come unto you and forbid them not;

But ye shall pray for them, and shall not cast them out; and if it so be that they come unto you oft ye shall pray for them unto the Father, in my name.

Therefore, hold up your light that it may shine unto the world. Behold I am the light which ye shall hold up—that which ye have seen me do. Behold ye see that I have prayed unto the Father, and ye all have witnessed.

And ye see that I have commanded that none of you should go away, but rather have commanded that ye should come unto me, that ye might feel and see; even so shall ye do unto the world; and whosoever breaketh this commandment suffereth himself to be led into temptation.

And now it came to pass that when Jesus had spoken these words, he turned his eyes again upon the disciples whom he had chosen, and said unto them:

Behold verily, verily, I say unto you, I give unto you another commandment, and then I must go unto my Father that I may fulfil other commandments which he hath given me.

And now behold, this is the commandment which I give unto you, that ye shall not suffer any one knowingly to partake of my flesh and blood unworthily, when ye shall minister it;

For whoso eateth and drinketh my flesh and blood unworthily eateth and drinketh damnation to his soul; therefore if ye know that a man is unworthy to eat and drink of my flesh and blood ye shall forbid him.

Nevertheless, ye shall not cast him out from among you, but ye shall minister unto him and shall pray for him unto the Father, in my name; and if it so be that he repenteth and is baptized in my name, then shall ye receive him, and shall minister unto him of my flesh and blood.

But if he repent not he shall not be numbered among my people, that he may not destroy my people, for behold I know my sheep, and they are numbered.

- 32 Megjithatë, ju nuk duhet ta dëboni nga sinagogat tuaja ose nga vendet tuaja të adhurimit, pasi të tillëve ju duhet të vazhdoni t'u shërbeni; pasi ju nuk e dini në qoftë se ata do të kthehen dhe pendohen dhe vijnë tek unë me qëllim të plotë të zemrës, dhe unë do t'i shëroj; dhe ju do të jeni mjetet që do t'u sjellin shpëtim atyre.
- 33 Prandaj, zbatoni këto fjalë që unë ju urdhërova për të mos rënë në dënim; pasi mjerë ai që dënohet nga Ati.
- 34 Dhe unë ju jap këto urdhërime për shkak të kundërshtimeve që kanë lindur mes jush. Dhe të bekuar jeni ju, në qoftë se nuk keni kundërshtime mes jush.
- 35 Dhe tani unë po shkoj tek Ati, sepse është e nevojshme që të shkoj tek Ati për të mirën tuaj.
- 36 Dhe ndodhi që pasi Jezusi u dha fund këtyre fjalëve, ai preku me dorën e tij dishepujt që kishte zgjedhur, një nga një, derisa i preku të gjithë dhe u foli ndërsa i prekte.
- 37 Dhe turma nuk i dëgjoi fjalët që ai tha, prandaj ata nuk dëshmuan dot; por dishepujt dëshmuan se ai u dha fuqi atyre që të jepnin Frymën e Shenjtë. Dhe këtu më poshtë, unë do t'ju tregoj se kjo dëshmi është e vërtetë.
- 38 Dhe ndodhi që pasi Jezusi i preku ata të gjithë, zbriti një re dhe mbuloi turmën, që ata nuk mundën ta shihnin Jezusin.
- 39 Dhe ndërsa ishin të mbuluar nga reja, ai u largua prej tyre dhe u ngjiti në qiell. Dhe dishepujt e panë dhe dëshmuan se ai u ngjiti përsëri në qiell.

Nevertheless, ye shall not cast him out of your synagogues, or your places of worship, for unto such shall ye continue to minister; for ye know not but what they will return and repent, and come unto me with full purpose of heart, and I shall heal them; and ye shall be the means of bringing salvation unto them.

Therefore, keep these sayings which I have commanded you that ye come not under condemnation; for wo unto him whom the Father condemneth.

And I give you these commandments because of the disputations which have been among you. And blessed are ye if ye have no disputations among you.

And now I go unto the Father, because it is expedient that I should go unto the Father for your sakes.

And it came to pass that when Jesus had made an end of these sayings, he touched with his hand the disciples whom he had chosen, one by one, even until he had touched them all, and spake unto them as he touched them.

And the multitude heard not the words which he spake, therefore they did not bear record; but the disciples bare record that he gave them power to give the Holy Ghost. And I will show unto you hereafter that this record is true.

And it came to pass that when Jesus had touched them all, there came a cloud and overshadowed the multitude that they could not see Jesus.

And while they were overshadowed he departed from them, and ascended into heaven. And the disciples saw and did bear record that he ascended again into heaven.

3 Nefi 19

- 1 Dhe tani ndodhi që pasi Jezusi u ngjiti në qiell, turma u shpërnda dhe çdo njeri mori bashkëshorten e tij dhe fëmijët e tij dhe u kthyen në shtëpitë e tyre.
- 2 Dhe menjëherë, para se të bëhej natë, u përhap mes njerëzve lajmi, se turma kishte parë Jezusin dhe se ai i kishte mësuar ata dhe se do t'i shfaqej gjithashtu turmës të nesërmen.
- 3 Po, dhe madje, gjithë natën u fol kudo në lidhje me Jezusin; dhe aq shumë u dërgua fjala mes popullit, sa që u bënë shumë, po, një numër jashtëzakonisht i madh që u munduan jashtëzakonisht, gjithë atë natë, që të mund të ishin të nesërmen në vendin ku Jezusi do të shfaqej mes turmës.
- 4 Dhe ndodhi që të nesërmen, kur turma ishte mbledhur tok, vini re, Nefi dhe vëllai i tij që ai e ngriti së vdekuri, emri i të cilit ishte Timote dhe gjithashtu biri i tij, emri i të cilit ishte Jonas, dhe gjithashtu Mathoni, dhe Mathoniha, vëllai i tij, dhe Kumeni, dhe Kumenonhi, dhe Jeremia, dhe Shemnoni, dhe Jonasi, dhe Zedekiah, dhe Isaia—tani këto ishin emrat e dishepujve që Jezusi zgjodhi—dhe ndodhi që ata shkuan përpara dhe qëndruan në mes të turmës.
- 5 Dhe vini re, turma që kaq e madhe, sa që ata u detyruan ta ndanin në dymbëdhjetë grumbuj.
- 6 Dhe të dymbëdhjetët mësuan turmën dhe vini re, ata e bënë turmën të ulej në gjunjë mbi faqen e tokës dhe t'i lutej Atit në emrin e Jezusit.
- 7 Dhe dishepujt iu lutën Atit gjithashtu në emrin e Jezusit. Dhe ndodhi që ata u ngritën dhe i mësuan njerëzit.
- 8 Dhe kur u mësuan të njëjtat fjalë që u kishte thënë Jezusi—pa ndryshuar asgjë nga fjalët që kishte thënë Jezusi—vini re, ata u gjunjëzuan përsëri dhe iu lutën Atit në emrin e Jezusit.

3 Nephi 19

And now it came to pass that when Jesus had ascended into heaven, the multitude did disperse, and every man did take his wife and his children and did return to his own home.

And it was noised abroad among the people immediately, before it was yet dark, that the multitude had seen Jesus, and that he had ministered unto them, and that he would also show himself on the morrow unto the multitude.

Yea, and even all the night it was noised abroad concerning Jesus; and insomuch did they send forth unto the people that there were many, yea, an exceedingly great number, did labor exceedingly all that night, that they might be on the morrow in the place where Jesus should show himself unto the multitude.

And it came to pass that on the morrow, when the multitude was gathered together, behold, Nephi and his brother whom he had raised from the dead, whose name was Timothy, and also his son, whose name was Jonas, and also Mathoni, and Mathonihah, his brother, and Kumen, and Kumenonhi, and Jeremiah, and Shemnon, and Jonas, and Zedekiah, and Isaiah—now these were the names of the disciples whom Jesus had chosen—and it came to pass that they went forth and stood in the midst of the multitude.

And behold, the multitude was so great that they did cause that they should be separated into twelve bodies.

And the twelve did teach the multitude; and behold, they did cause that the multitude should kneel down upon the face of the earth, and should pray unto the Father in the name of Jesus.

And the disciples did pray unto the Father also in the name of Jesus. And it came to pass that they arose and ministered unto the people.

And when they had ministered those same words which Jesus had spoken—nothing varying from the words which Jesus had spoken—behold, they knelt again and prayed to the Father in the name of Jesus.

9 Dhe ata u lutën për atë gjë që dëshironin më shumë; dhe ata dëshironin që t'u jepej Fryma e Shenjtë.

10 Dhe pasi u lutën kështu, ata shkuan në buzë të ujit dhe turma i ndoqi nga pas.

11 Dhe ndodhi që Nepi hyri në ujë dhe u pagëzua.

12 Dhe ai doli nga uji dhe filloi të pagëzonte. Dhe ai pagëzoi të gjithë ata që kishte zgjedhur Jezusi.

13 Dhe ndodhi që pasi të gjithë ata u pagëzuan dhe dolën nga uji, Fryma e Shenjtë zbriti mbi ta dhe ata u mbushën me Frymën e Shenjtë dhe me zjarr.

14 Dhe vini re, ata u rrethuan rreth e përqark si të ishte nga zjarri; dhe ai zbriti nga qielli dhe turma e dëshmoi atë, dhe dha dëshmi; dhe nga qielli zbritën engjëj dhe u shërbyen.

15 Dhe ndodhi që ndërsa engjëjt po u shërbenin dishepujve, vini re, Jezusi erdhi dhe qëndroi mes tyre, dhe u mësoi.

16 Dhe ndodhi që ai i foli turmës dhe e urdhëroi të gjunjëzohej përsëri përdhe, dhe gjithashtu dishepujt e tij duhej të gjunjëzoheshin përdhe.

17 Dhe ndodhi që pasi të gjithë u gjunjëzuan përdhe, ai urdhëroi dishepujt e tij të luteshin.

18 Dhe vini re, ata filluan të luteshin; dhe ata iu lutën Jezusit, duke e quajtur atë Zotin e tyre dhe Perëndinë e tyre.

19 Dhe ndodhi që Jezusi u largua nga mesi i tyre dhe vajti pak më tutje, dhe u përkul gjer në tokë, dhe tha:

20 Atë, të falënderoj që u dhe Frymën e Shenjtë këtyre që unë kam zgjedhur; dhe është për shkak të besimit të tyre tek unë, që i kam zgjedhur nga bota.

21 Atë, të lutem që t'u japësh Frymën e Shenjtë të gjithë atyre që besojnë në fjalët e tyre.

And they did pray for that which they most desired; and they desired that the Holy Ghost should be given unto them.

And when they had thus prayed they went down unto the water's edge, and the multitude followed them.

And it came to pass that Nephi went down into the water and was baptized.

And he came up out of the water and began to baptize. And he baptized all those whom Jesus had chosen.

And it came to pass when they were all baptized and had come up out of the water, the Holy Ghost did fall upon them, and they were filled with the Holy Ghost and with fire.

And behold, they were encircled about as if it were by fire; and it came down from heaven, and the multitude did witness it, and did bear record; and angels did come down out of heaven and did minister unto them.

And it came to pass that while the angels were ministering unto the disciples, behold, Jesus came and stood in the midst and ministered unto them.

And it came to pass that he spake unto the multitude, and commanded them that they should kneel down again upon the earth, and also that his disciples should kneel down upon the earth.

And it came to pass that when they had all knelt down upon the earth, he commanded his disciples that they should pray.

And behold, they began to pray; and they did pray unto Jesus, calling him their Lord and their God.

And it came to pass that Jesus departed out of the midst of them, and went a little way off from them and bowed himself to the earth, and he said:

Father, I thank thee that thou hast given the Holy Ghost unto these whom I have chosen; and it is because of their belief in me that I have chosen them out of the world.

Father, I pray thee that thou wilt give the Holy Ghost unto all them that shall believe in their words.

22 Atë, ti u ke dhënë atyre Frymën e Shenjtë, sepse ata besojnë në mua; dhe ti e shikon që ata besojnë në mua, sepse i dëgjon dhe ata më luten mua; dhe ata më luten mua, sepse unë jam me ta.

23 Dhe tani Atë, unë po të lutem ty për ta, si dhe për të gjithë ata që do të besojnë në fjalët e tyre, që ata të mund të besojnë në mua, që unë të jem në ta, sikurse ti, Atë, je në mua, që ne të mund të jemi një.

24 Dhe ndodhi që pasi Jezusi iu lut kështu Atit, ai vajti te dishepujt e tij dhe vini re, ata vazhdonin gjithnjë t'i luteshin pa pushim; dhe nuk përsëritnin shumë fjalë, pasi u qe dhënë atyre se për çfarë duhej të luteshin dhe ata ishin plot dëshirë.

25 Dhe ndodhi që Jezusi i bekoi, ndërsa ata i luteshin atij; dhe fytyra e tij buzëqeshi mbi ta dhe drita e fytyrës së tij shkëlqeu mbi ta, dhe vini re, ata u bënë të bardhë si fytyra dhe si rrobat e Jezusit; dhe vini re, ajo bardhësi, ia kalonte çdo bardhësie, po, madje nuk mund të kishte asgjë aq të bardhë mbi tokë, sa ajo bardhësi.

26 Dhe Jezusi u tha atyre: Vazhdoni të luteni; megjithëse ata nuk pushuan së luturi.

27 Dhe ai u largua përsëri prej tyre dhe shkoi pak më tutje, dhe u përkul përdhe; dhe iu lut përsëri Atit, duke thënë:

28 Atë, të falënderoj se ti i ke pastruar ata që zgjedha unë, për shkak të besimit të tyre dhe unë lutem për ta, si dhe për ata që do të besojnë në fjalët e tyre, që të mund të pastrohen tek unë, nëpërmjet besimit në fjalët e tyre, madje ashtu siç janë pastruar tek unë.

29 Atë, unë nuk lutem për botën, por për ata që ti më dhe nga bota, për shkak të besimit të tyre, që ata të mund të pastrohen në mua, që unë të mund të jem në ta, sikurse ti, Atë, je në mua; që ne të mund të jemi një, që unë të mund të lartësohem në ta.

30 Dhe pasi Jezusi tha këto fjalë, ai vajti përsëri te dishepujt e tij; dhe vini re, ata po luteshin me vendosmëri, pa pushim; dhe ai buzëqeshi përsëri; dhe vini re, ata ishin të bardhë sikurse Jezusi.

Father, thou hast given them the Holy Ghost because they believe in me; and thou seest that they believe in me because thou hearest them, and they pray unto me; and they pray unto me because I am with them.

And now Father, I pray unto thee for them, and also for all those who shall believe on their words, that they may believe in me, that I may be in them as thou, Father, art in me, that we may be one.

And it came to pass that when Jesus had thus prayed unto the Father, he came unto his disciples, and behold, they did still continue, without ceasing, to pray unto him; and they did not multiply many words, for it was given unto them what they should pray, and they were filled with desire.

And it came to pass that Jesus blessed them as they did pray unto him; and his countenance did smile upon them, and the light of his countenance did shine upon them, and behold they were as white as the countenance and also the garments of Jesus; and behold the whiteness thereof did exceed all the whiteness, yea, even there could be nothing upon earth so white as the whiteness thereof.

And Jesus said unto them: Pray on; nevertheless they did not cease to pray.

And he turned from them again, and went a little way off and bowed himself to the earth; and he prayed again unto the Father, saying:

Father, I thank thee that thou hast purified those whom I have chosen, because of their faith, and I pray for them, and also for them who shall believe on their words, that they may be purified in me, through faith on their words, even as they are purified in me.

Father, I pray not for the world, but for those whom thou hast given me out of the world, because of their faith, that they may be purified in me, that I may be in them as thou, Father, art in me, that we may be one, that I may be glorified in them.

And when Jesus had spoken these words he came again unto his disciples; and behold they did pray steadfastly, without ceasing, unto him; and he did smile upon them again; and behold they were white, even as Jesus.

31 Dhe ndodhi që ai u largua pak dhe iu lut Atit.

32 Dhe gjuha nuk mund t'i shqiptojë fjalët që ai tha në lutje, as nuk mund të shkruhen nga njeriu fjalët me të cilat ai u lut.

33 Dhe turma e dëgjoi dhe dëshmon; dhe zemrat e tyre qenë hapur dhe ata kuptuan në zemrat e tyre fjalët me të cilat ai u lut.

34 Megjithatë, kaq të madhërishtme dhe të mrekullueshme ishin fjalët me të cilat ai u lut, sa që ato nuk mund të shkruhen, as nuk mund të shqiptohen nga njeriu.

35 Dhe ndodhi që pasi Jezusi mbaroi lutjet, ai vajti përsëri te dishepujt dhe u tha atyre: Unë kurrë nuk kam parë një besim kaq të madh mes gjithë Judenjve; prandaj, nuk mund t'u tregoj atyre mrekulli kaq të mëdha, për shkak të mosbesimit të tyre.

36 Në të vërtetë, unë ju them juve, nuk ka asnjë prej tyre që të ketë parë gjëra kaq të mëdha, sa keni parë ju; as nuk kanë dëgjuar gjëra kaq të mëdha, sa keni dëgjuar ju.

And it came to pass that he went again a little way off and prayed unto the Father;

And tongue cannot speak the words which he prayed, neither can be written by man the words which he prayed.

And the multitude did hear and do bear record; and their hearts were open and they did understand in their hearts the words which he prayed.

Nevertheless, so great and marvelous were the words which he prayed that they cannot be written, neither can they be uttered by man.

And it came to pass that when Jesus had made an end of praying he came again to the disciples, and said unto them: So great faith have I never seen among all the Jews; wherefore I could not show unto them so great miracles, because of their unbelief.

Verily I say unto you, there are none of them that have seen so great things as ye have seen; neither have they heard so great things as ye have heard.

3 Nefi 20

- 1 Dhe ndodhi që ai urdhëroi turmën dhe gjithashtu dishepujt e tij të pushonin së luturi. Dhe ai i urdhëroi ata që të mos pushonin së luturi në zemrat e tyre.
- 2 Dhe ai i urdhëroi që të ngriheshin dhe të qëndronin në këmbë. Dhe ata u ngritën dhe qëndruan në këmbë.
- 3 Dhe ndodhi që ai copëtoi përsëri bukë dhe e bekoj atë dhe ua dha dishepujve për ta ngrënë.
- 4 Dhe, pasi e hëngrën, ai i urdhëroi që ata të copëtonin bukë dhe t'i jepnin turmës.
- 5 Dhe, pasi ia dhanë turmës, ai u dha atyre gjithashtu, që të pinin verë dhe i urdhëroi që ata t'i jepnin turmës.
- 6 Tani, nuk ishte sjellë as bukë, as verë nga dishepujt ose turma.
- 7 Por, me të vërtetë, ai u dha atyre bukë të hanin dhe gjithashtu verë të pinin.
- 8 Dhe ai u tha atyre: Ai që ha këtë bukë, ha nga trupi im në shpirtin e tij; dhe ai që pi nga kjo verë, pi nga gjaku im në shpirtin e tij; dhe shpirti i tij nuk do të ketë kurrë uri ose etje, por do të jetë i ngopur.
- 9 Tani, pasi e gjithë turma hëngri dhe piu, vini re, ata u mbushën me Shpirtin; dhe thirrën të gjithë së bashku njëzëri dhe i dhanë lavdi Jezusit të cilin ata si e panë ashtu dhe e dëgjuan.
- 10 Dhe ndodhi që pasi ata të gjithë i dhanë lavdi Jezusit, ai u tha atyre: Vini re, tani unë plotësoj urdhrin që Ati më urdhëroi në lidhje me këtë popull, që është një mbetje e shtëpisë së Izraelit.
- 11 Ju mbani mend që ju fola dhe ju thashë se kur do të plotësohen fjalët e Isaias—vini re, ato janë të shkruara, ju i keni ato përpara jush, prandaj kërkujini—
- 12 Dhe në të vërtetë, në të vërtetë, unë ju them juve se kur ato të plotësohen atëherë është plotësimi i besëlidhjes që Ati ka bërë me popullin e tij, O shtëpi e Izraelit.

3 Nephi 20

And it came to pass that he commanded the multitude that they should cease to pray, and also his disciples. And he commanded them that they should not cease to pray in their hearts.

And he commanded them that they should arise and stand up upon their feet. And they arose up and stood upon their feet.

And it came to pass that he brake bread again and blessed it, and gave to the disciples to eat.

And when they had eaten he commanded them that they should break bread, and give unto the multitude.

And when they had given unto the multitude he also gave them wine to drink, and commanded them that they should give unto the multitude.

Now, there had been no bread, neither wine, brought by the disciples, neither by the multitude;

But he truly gave unto them bread to eat, and also wine to drink.

And he said unto them: He that eateth this bread eateth of my body to his soul; and he that drinketh of this wine drinketh of my blood to his soul; and his soul shall never hunger nor thirst, but shall be filled.

Now, when the multitude had all eaten and drunk, behold, they were filled with the Spirit; and they did cry out with one voice, and gave glory to Jesus, whom they both saw and heard.

And it came to pass that when they had all given glory unto Jesus, he said unto them: Behold now I finish the commandment which the Father hath commanded me concerning this people, who are a remnant of the house of Israel.

Ye remember that I spake unto you, and said that when the words of Isaiah should be fulfilled—behold they are written, ye have them before you, therefore search them—

And verily, verily, I say unto you, that when they shall be fulfilled then is the fulfilling of the covenant which the Father hath made unto his people, O house of Israel.

13 Dhe atëherë, mbetjet që do të shpërndahen kudo në faqe të dheut, do të mbledhen nga lindja dhe nga perëndimi dhe nga jugu, dhe nga veriu; dhe ata do të sillen në njohurinë e Zotit, Perëndisë së tyre që i ka shëlbuar ata.

14 Dhe Ati më ka urdhëruar që t'ju jap këtë tokë për trashëgimin tuaj.

15 Dhe unë ju them se, në qoftë se Johebrenjtë nuk pendohen pas bekimit që ata do të marrin, pasi ta kenë shpërndarë popullin tim—

16 Atëherë ju, që jeni një mbetje e shtëpisë së Jakobit, shkoni mes tyre; dhe do të jeni në mesin e atyre që do të jenë shumë; dhe ju do të jeni mes atyre si një luan mes bishave të pyllit dhe një luan i ri mes grigjave të deleve, i cili po të kalojë mes tyre, i shkel dhe i shqyen në copa, dhe asnjë nuk do të mund t'i çlirojë.

17 Dora jote do të ngrihet lart kundër kundërshtarëve të tu dhe të gjithë armiqtë e tu do të dërrmohen.

18 Dhe unë do ta mbledh popullin tim tok, si një njeri mbledh duajt e tij në lëmë.

19 Pasi unë do ta bëj popullin tim me të cilin Ati ka bërë besëlidhje, po, unë do ta bëj bririn tënd prej hekuri dhe do t'i bëj thundrat e tua prej tunxhi. Dhe ti do të bësh copë shumë njerëz; dhe unë do t'ia kushtoj Zotit fitimet e tyre dhe pasurinë e tyre, Zotit të tërë tokës. Dhe vini re, unë jam ai që e bën këtë.

20 Dhe do të ndodhë, thotë Ati, që shpata e drejtësisë sime do të qëndrojë pezull mbi ta atë ditë; dhe në qoftë se ata pendohen, ajo do të bjerë mbi ta, thotë Ati, po, madje mbi të gjitha kombet e Johebrenjve.

21 Dhe do të ndodhë që unë do ta vendos popullin tim, O shtëpi e Izraelit.

22 Dhe vini re, këtë popull unë do ta vendos në këtë vend, për të plotësuar besëlidhjen që bëra me atin tuaj, Jakobin; dhe do të jetë një Jeruzalem i Ri. Dhe fuqitë e qiellit do të jenë në mes të këtij populli; po, madje, unë do të jem në mesin tuaj.

And then shall the remnants, which shall be scattered abroad upon the face of the earth, be gathered in from the east and from the west, and from the south and from the north; and they shall be brought to the knowledge of the Lord their God, who hath redeemed them.

And the Father hath commanded me that I should give unto you this land, for your inheritance.

And I say unto you, that if the Gentiles do not repent after the blessing which they shall receive, after they have scattered my people—

Then shall ye, who are a remnant of the house of Jacob, go forth among them; and ye shall be in the midst of them who shall be many; and ye shall be among them as a lion among the beasts of the forest, and as a young lion among the flocks of sheep, who, if he goeth through both treadeth down and teareth in pieces, and none can deliver.

Thy hand shall be lifted up upon thine adversaries, and all thine enemies shall be cut off.

And I will gather my people together as a man gathereth his sheaves into the floor.

For I will make my people with whom the Father hath covenanted, yea, I will make thy horn iron, and I will make thy hoofs brass. And thou shalt beat in pieces many people; and I will consecrate their gain unto the Lord, and their substance unto the Lord of the whole earth. And behold, I am he who doeth it.

And it shall come to pass, saith the Father, that the sword of my justice shall hang over them at that day; and except they repent it shall fall upon them, saith the Father, yea, even upon all the nations of the Gentiles.

And it shall come to pass that I will establish my people, O house of Israel.

And behold, this people will I establish in this land, unto the fulfilling of the covenant which I made with your father Jacob; and it shall be a New Jerusalem. And the powers of heaven shall be in the midst of this people; yea, even I will be in the midst of you.

- 23 Vini re, unë jam ai për të cilin foli Moisiu, duke thënë: Zoti, Perëndia juaj, do të ngrëjë një profet nga vëllezërit tuaj, sikurse unë; atë ju do ta dëgjoni në të gjitha gjërat çfarëdo që ai do t'ju thotë. Dhe do të ndodhë që çdo qenie që nuk do ta dëgjojë atë profet, do të dëbohet nga mesi i popullit.
- 24 Në të vërtetë, unë ju them juve, po, se të gjithë profetët prej Samuelit dhe të gjithë ata që e pasuan, të gjithë ata që folën, kanë dëshmuar për mua.
- 25 Dhe vini re, jeni fëmijët e profetëve; dhe jeni nga shtëpia e Izraelit dhe jeni nga besëlidhja që Ati bëri me etërit tuaj, duke i thënë Abrahamit: Dhe në farën tënde do të bekohen të gjitha fiset e tokës.
- 26 Së pari, Ati, më ngriti për ju dhe më dërgoi që t'ju bekoj, kështu që secili prej jush të largohet nga paudhësitë e tij; dhe kjo, sepse ju jeni fëmijët e besëlidhjes—
- 27 Dhe pasi të jeni bekuar, Ati do të plotësojë besëlidhjen që ai bëri me Abrahamin, duke thënë: Në farën tënde do të bekohen të gjitha fiset e tokës—pasi nëpërmjet meje Fryma e Shenjtë do të derdhet mbi Johebrenjtë dhe ky bekim do t'i bëjë Johebrenjtë më të fuqishëm se gjithë të tjerët, në shpërndarjen e popullin tim, O shtëpi e Izraelit.
- 28 Dhe ata do të jenë një murtajë për popullin e këtij vendi. Megjithatë, kur të kenë marrë plotësinë e ungjillit tim, atëherë, në qoftë se ata do të ngurtësojnë zemrat e tyre kundër meje, unë do t'ua kthej paudhësitë e tyre mbi kokat e tyre—thotë Ati.
- 29 Dhe unë do të kujtoj besëlidhjen që kam bërë me popullin tim; dhe unë kam bërë besëlidhje me ta se do t'i mbledh tok në kohën e caktuar prej meje dhe do t'ua kthej përsëri tokën e etërve të tyre për trashëgimin e tyre, që është toka e Jeruzalemit, që është toka e premtuar atyre përgjithmonë, thotë Ati.
- 30 Dhe do të ndodhë që koha do të vijë kur plotësia e ungjillit tim do t'ua predikohet atyre;
- 31 Dhe ata do të besojnë në mua, që unë jam Jezu Krishti, Biri i Perëndisë dhe do t'i luten Atit në emrin tim.

Behold, I am he of whom Moses spake, saying: A prophet shall the Lord your God raise up unto you of your brethren, like unto me; him shall ye hear in all things whatsoever he shall say unto you. And it shall come to pass that every soul who will not hear that prophet shall be cut off from among the people.

Verily I say unto you, yea, and all the prophets from Samuel and those that follow after, as many as have spoken, have testified of me.

And behold, ye are the children of the prophets; and ye are of the house of Israel; and ye are of the covenant which the Father made with your fathers, saying unto Abraham: And in thy seed shall all the kindreds of the earth be blessed.

The Father having raised me up unto you first, and sent me to bless you in turning away every one of you from his iniquities; and this because ye are the children of the covenant—

And after that ye were blessed then fulfilleth the Father the covenant which he made with Abraham, saying: In thy seed shall all the kindreds of the earth be blessed—unto the pouring out of the Holy Ghost through me upon the Gentiles, which blessing upon the Gentiles shall make them mighty above all, unto the scattering of my people, O house of Israel.

And they shall be a scourge unto the people of this land. Nevertheless, when they shall have received the fulness of my gospel, then if they shall harden their hearts against me I will return their iniquities upon their own heads, saith the Father.

And I will remember the covenant which I have made with my people; and I have covenanted with them that I would gather them together in mine own due time, that I would give unto them again the land of their fathers for their inheritance, which is the land of Jerusalem, which is the promised land unto them forever, saith the Father.

And it shall come to pass that the time cometh, when the fulness of my gospel shall be preached unto them;

And they shall believe in me, that I am Jesus Christ, the Son of God, and shall pray unto the Father in my name.

32 Atëherë rojat e tyre do ta ngrenë zërin e tyre dhe me zë së bashku ata do të këndojnë; pasi do të shohin me vet sytë e tyre.

33 Atëherë Ati do t'i mbledhë përsëri tok dhe do t'u japë atyre për trashëgimin e tyre, tokën e Jeruzalemit.

34 Atëherë ata do të shpërthejnë në gëzim—Këndoni së bashku, ju vende të shkretuara të Jeruzalemit; pasi Ati e ka ngushëlluar popullin e tij, ai ka shëlbuar Jeruzalemin.

35 Ati ka shpërveshur krahun e tij të shenjtë para syve të të gjitha kombeve; dhe të gjitha skajet e tokës do të shohin shpëtimin e Atit; dhe Ati dhe unë jemi një.

36 Dhe atëherë do të vërtetohet ajo që është shkruar: Zgjohu, zgjohu përsëri dhe vish forcën tënde, O Sion; vish rrobat e tua të bukura, O Jeruzalem, qytet i shenjtë, sepse tani e tutje nuk do të vijnë më te ti të parrethprerët dhe të papastrit.

37 Shkunde veten nga pluhuri; ngrihu, ulu O Jeruzalem, çlirohu nga rripat që ke në qafën tënde, O bijë e robëruar e Sionit.

38 Pasi kështu thotë Zoti: Ju jeni shitur për asgjë dhe do të shëlbeheni pa para.

39 Në të vërtetë, në të vërtetë, unë ju them juve se populli im do ta njohë emrin tim; po, në atë ditë ata do ta dinë se unë jam ai që flet.

40 Dhe atëherë ata do të thonë: Sa të bukura janë mbi male këmbët e atij që u sjell lajme të mira, që njofton paqen; që u sjell lajme të mira të mirëve, që njofton shpëtimin; që i thotë Sionit: Perëndia yt mbretëron!

41 Dhe atëherë do të buçasë një zë: Largohuni, largohuni, dilni prej andej, mos prekni atë që është e papastër; largohuni nga mesi i saj; pastrohuni ju që mbani enët e Zotit.

42 Pasi ju nuk do të dilni me nxitim as nuk do të ikni; pasi Zoti do të shkojë para jush dhe Perëndia i Izraelit do të jetë praparoja juaj.

43 Vini re, shërbëtori im do të veprojë me urtësi; ai do të lartësohet dhe do të lëvdohet dhe do të jetë shumë lart.

Then shall their watchmen lift up their voice, and with the voice together shall they sing; for they shall see eye to eye.

Then will the Father gather them together again, and give unto them Jerusalem for the land of their inheritance.

Then shall they break forth into joy—Sing together, ye waste places of Jerusalem; for the Father hath comforted his people, he hath redeemed Jerusalem.

The Father hath made bare his holy arm in the eyes of all the nations; and all the ends of the earth shall see the salvation of the Father; and the Father and I are one.

And then shall be brought to pass that which is written: Awake, awake again, and put on thy strength, O Zion; put on thy beautiful garments, O Jerusalem, the holy city, for henceforth there shall no more come into thee the uncircumcised and the unclean.

Shake thyself from the dust; arise, sit down, O Jerusalem; loose thyself from the bands of thy neck, O captive daughter of Zion.

For thus saith the Lord: Ye have sold yourselves for naught, and ye shall be redeemed without money.

Verily, verily, I say unto you, that my people shall know my name; yea, in that day they shall know that I am he that doth speak.

And then shall they say: How beautiful upon the mountains are the feet of him that bringeth good tidings unto them, that publisheth peace; that bringeth good tidings unto them of good, that publisheth salvation; that saith unto Zion: Thy God reigneth!

And then shall a cry go forth: Depart ye, depart ye, go ye out from thence, touch not that which is unclean; go ye out of the midst of her; be ye clean that bear the vessels of the Lord.

For ye shall not go out with haste nor go by flight; for the Lord will go before you, and the God of Israel shall be your rearward.

Behold, my servant shall deal prudently; he shall be exalted and extolled and be very high.

- 44 Sikurse shumë u habitën nga ty—pamja e tij qe
kaq e shfytyruar, më shumë se e çdo njeriu dhe
forma e tij më shumë se ajo e bijve të njerëzve—
- 45 Kështu, ai do të spërkasë shumë kombe; mbretërit
do të mbyllin gojën para tij, pasi ata do të shohin atë
që nuk u ishte treguar atyre; dhe ata do të kuptojnë
atë që nuk e kishin dëgjuar.
- 46 Në të vërtetë, në të vërtetë, unë ju them juve se të
gjitha këto gjëra do të vijnë me siguri, madje, ashtu
sikurse më urdhëroi Ati. Atëherë do të plotësohet kjo
besëlidhje që Ati ka lidhur me popullin e tij; dhe
atëherë Jeruzalemi do të banohet përsëri nga populli
im dhe do të jetë toka e trashëgimit të tyre.

As many were astonished at thee—his visage was
so marred, more than any man, and his form more
than the sons of men—

So shall he sprinkle many nations; the kings shall
shut their mouths at him, for that which had not
been told them shall they see; and that which they
had not heard shall they consider.

Verily, verily, I say unto you, all these things shall
surely come, even as the Father hath commanded
me. Then shall this covenant which the Father hath
covenanted with his people be fulfilled; and then
shall Jerusalem be inhabited again with my people,
and it shall be the land of their inheritance.

3 Nefi 21

- 1 Dhe në të vërtetë, unë ju them juve, unë do t'ju jap një shenjë, që ju të dini kohën kur këto gjëra do të jenë gati të ndodhin—kur unë të mbledh nga shpërndarja e tij e gjatë, popullin tim, O shtëpi e Izraelit dhe të vendos përsëri mes tyre Sionin tim;
- 2 Dhe vini re, kjo është gjëja që do t'ju jap për shenjë—pasi në të vërtetë unë ju them juve se, kur këto gjëra që po ju njoftoj dhe do t'ju njoftoj më pas unë vetë dhe nga fuqia e Frymës së Shenjtë që do t'ju jepet nga Ati, do t'u njoftohen Johebrenjve, që të mund të dinë në lidhje me këtë popull, që janë një mbetje e shtëpisë së Jakobit dhe në lidhje me këtë popullin tim që do të shpërndahet prej tyre.
- 3 Në të vërtetë, në të vërtetë, unë ju them, kur këto gjëra do t'u bëhen të njohura atyre nga Ati dhe do të vijnë nga Ati, prej tyre tek ju;
- 4 Pasi është në diturinë e Atit që ata të vendosen në këtë vend dhe të caktohen nëpërmjet fuqisë së Atit si një popull i lirë, që këto gjëra të vijnë nga ata te një mbetje e farës suaj, që besëlidhja e Atit, që ai ka lidhur me popullin e tij, të mund të plotësohet, O shtëpi e Izraelit;
- 5 Prandaj, kur këto vepra dhe veprat që do të bëhen në të ardhmen mes jush do të vijnë, nëpërmjet Johebrenjve, në farën tuaj, që do të bien në mosbesim për shkak të paudhësisë;
- 6 Pasi kështu është dëshira e Atit që kjo duhet të vijë nga Johebrenjtë, që ai të mund t'u tregojë pushtetin e tij Johebrenjëve, kështu që, në qoftë se Johebrenjtë nuk do të ngurtësojnë zemrat e tyre, ata mund të pendohen dhe të vijnë tek unë dhe të pagëzohen në emrin tim, dhe të dinë pikat themelore të doktrinës sime, që ata të mund të numërohen mes popullit tim, O shtëpi e Izraelit;
- 7 Dhe kur të ndodhin këto gjëra, që fara jote do të fillojë t'i dijë këto gjëra—do të jetë një shenjë për ta, që të mund të dinë se vepra e Atit ka filluar tashmë për plotësimin e besëlidhjes që ai ka bërë me njerëzit që janë të shtëpisë së Izraelit.

3 Nephi 21

And verily I say unto you, I give unto you a sign, that ye may know the time when these things shall be about to take place—that I shall gather in, from their long dispersion, my people, O house of Israel, and shall establish again among them my Zion;

And behold, this is the thing which I will give unto you for a sign—for verily I say unto you that when these things which I declare unto you, and which I shall declare unto you hereafter of myself, and by the power of the Holy Ghost which shall be given unto you of the Father, shall be made known unto the Gentiles that they may know concerning this people who are a remnant of the house of Jacob, and concerning this my people who shall be scattered by them;

Verily, verily, I say unto you, when these things shall be made known unto them of the Father, and shall come forth of the Father, from them unto you;

For it is wisdom in the Father that they should be established in this land, and be set up as a free people by the power of the Father, that these things might come forth from them unto a remnant of your seed, that the covenant of the Father may be fulfilled which he hath covenanted with his people, O house of Israel;

Therefore, when these works and the works which shall be wrought among you hereafter shall come forth from the Gentiles, unto your seed which shall dwindle in unbelief because of iniquity;

For thus it behooveth the Father that it should come forth from the Gentiles, that he may show forth his power unto the Gentiles, for this cause that the Gentiles, if they will not harden their hearts, that they may repent and come unto me and be baptized in my name and know of the true points of my doctrine, that they may be numbered among my people, O house of Israel;

And when these things come to pass that thy seed shall begin to know these things—it shall be a sign unto them, that they may know that the work of the Father hath already commenced unto the fulfilling of the covenant which he hath made unto the people who are of the house of Israel.

- 8 Dhe kur të vijë ajo ditë, do të ndodhë që mbretërit do të mbyllin gojën; pasi ata do të shohin atë që nuk iu tregua; dhe do të kuptojnë atë që nuk kishin dëgjuar.
- 9 Pasi në atë ditë, për hirin tim, Ati do të përmbushë mes tyre një vepër që do të jetë një vepër madhështore dhe e mrekullueshme; dhe do të ketë mes tyre njerëz që nuk do ta besojnë, megjithëse një njeri do t'ua njoftojë.
- 10 Por vini re, jeta e shërbëtorit tim do të jetë në dorën time; prandaj, ata nuk do t'i bëjnë keq, megjithëse ai do të jetë i prishur për shkak të tyre. Megjithatë, unë do ta shëroj atë, pasi unë do t'u tregoj se urtësia ime është më e madhe se dinakëria e djallit.
- 11 Prandaj do të ndodhë që kushdo që nuk do të besojë në fjalët e mia, që jam Jezus Krishti, fjalë të cilat Ati do ta bëjë atë që t'i nxjerrë në dritë te Johebrenjtë dhe do t'i japë atij fuqi që t'i nxjerrë në dritë te Johebrenjtë, (do të bëhet madje, ashtu sikurse tha Moisiu) ai do të veçohet nga populli im, që është i besëlidhjes.
- 12 Dhe populli im, që është një mbetje e Jakobit, do të jetë mes Johebrenjve, po, në mes tyre si një luan mes bishave të pyllit, një luan i ri mes grigjave të deleve, të cilat, në qoftë se ai kalon mes tyre, i shkel dhe i shqyen në copa dhe askush nuk mund t'i çlirojë.
- 13 Dora e tyre do të ngrihet kundër kundërshtarëve të tyre dhe të gjithë armiqtë e tyre do të dërrmohen.
- 14 Po, mjerë Johebrenjtë, nëse nuk pendohen; pasi do të ndodhë në atë ditë, thotë Ati, që unë do të dërrmoj kuajt e tu dhe do të shkatërroj karrot e tua të luftës;
- 15 Dhe unë do të dërrmoj qytetet e vendit tënd dhe do të rrënoj të gjitha fortesat e tua;
- 16 Dhe unë do të dërrmoj magjitë dhe falltarët nga toka jote;
- 17 Do të shkatërroj shëmbëlltyrat e tua të gdhendura dhe statujat e tua nga mesi yt dhe ti nuk do të adhurosh më veprat e duarve të tua;
- 18 Dhe unë do të shkul pyjet e tua nga mesi yt; kështu do të shkatërroj qytetet e tua.

And when that day shall come, it shall come to pass that kings shall shut their mouths; for that which had not been told them shall they see; and that which they had not heard shall they consider.

For in that day, for my sake shall the Father work a work, which shall be a great and a marvelous work among them; and there shall be among them those who will not believe it, although a man shall declare it unto them.

But behold, the life of my servant shall be in my hand; therefore they shall not hurt him, although he shall be marred because of them. Yet I will heal him, for I will show unto them that my wisdom is greater than the cunning of the devil.

Therefore it shall come to pass that whosoever will not believe in my words, who am Jesus Christ, which the Father shall cause him to bring forth unto the Gentiles, and shall give unto him power that he shall bring them forth unto the Gentiles, (it shall be done even as Moses said) they shall be cut off from among my people who are of the covenant.

And my people who are a remnant of Jacob shall be among the Gentiles, yea, in the midst of them as a lion among the beasts of the forest, as a young lion among the flocks of sheep, who, if he go through both treadeth down and teareth in pieces, and none can deliver.

Their hand shall be lifted up upon their adversaries, and all their enemies shall be cut off.

Yea, wo be unto the Gentiles except they repent; for it shall come to pass in that day, saith the Father, that I will cut off thy horses out of the midst of thee, and I will destroy thy chariots;

And I will cut off the cities of thy land, and throw down all thy strongholds;

And I will cut off witchcrafts out of thy land, and thou shalt have no more soothsayers;

Thy graven images I will also cut off, and thy standing images out of the midst of thee, and thou shalt no more worship the works of thy hands;

And I will pluck up thy groves out of the midst of thee; so will I destroy thy cities.

- 19 Dhe do të ndodhë që të gjitha gënjeshttrat e mashtrimet dhe lakmitë, dhe grindjet, dhe intrigat e priftërinjve, dhe lavirësitë do të zhduken.
- 20 Pasi do të ndodhë, thotë Ati, që në atë ditë, kushdo që nuk do të pendohet dhe nuk do të vijë te Biri im i Dashur, do ta përjashtoj nga mesi i popullit tim, O shtëpi e Izraelit;
- 21 Dhe unë do të ushtroj hakmarrje dhe zemërim mbi ta, madje, sikurse mbi paganët, të tillë që nuk e kanë dëgjuar.
- 22 Por, në qoftë se do të pendohen dhe do t'u vënë veshin fjalëve të mia dhe nuk do të ngurtësojnë zemrat e tyre, unë do ta vendos kishën time mes tyre dhe ata do të hyjnë në besëlidhjen dhe do të numërohen mes kësaj mbetjeje të Jakobit, së cilës i kam dhënë këtë tokë për trashëgimin e tyre;
- 23 Dhe ata do ta ndihmojnë popullin tim, mbetjen e Jakobit dhe gjithashtu të gjithë ata të shtëpisë së Izraelit që do të vijnë që të mund të ndërtojnë një qytet i cili do të quhet Jeruzalemi i Ri.
- 24 Dhe atëherë, ata do ta ndihmojnë popullin tim që është i shpërndarë mbi të gjithë faqen e dheut, që të mund të mblidhet në Jeruzalemin e Ri.
- 25 Dhe atëherë, fuqia e qiellit do të zbresë mes tyre; dhe unë do të jem mes tyre.
- 26 Dhe atëherë, puna e Atit do të fillojë në atë ditë kur ky ungjill do të predikohet mes mbetjes së këtij populli. Në të vërtetë, unë ju them juve se në atë ditë puna e Atit do të fillojë mes të gjithë të shpërndarëve të popullit tim, po, madje edhe mes fiseve që kanë humbur, që Ati i udhëhoqi dhe i nxori nga Jeruzalemi.
- 27 Po, puna do të fillojë mes të gjithë të shpërndarëve të popullit tim, me Atin që do të përgatisë udhën që ata të vijnë tek unë, kështu që të thërrasin Atin në emrin tim.
- 28 Po, dhe atëherë puna do të fillojë me Atin mes të gjitha kombeve për të përgatitur udhën, nëpërmjet së cilës populli i tij të mund të mblidhet në shtëpi, në tokën e trashëgimit të tij.
- 29 Dhe ata do të largohen nga të gjitha kombet dhe nuk do të largohen me të shpejtë, as nuk do të ikin, pasi unë do të shkoj para tyre, thotë Ati dhe do të jem praparoja e tyre.

And it shall come to pass that all lyings, and deceivings, and envyings, and strifes, and priestcrafts, and whoredoms, shall be done away.

For it shall come to pass, saith the Father, that at that day whosoever will not repent and come unto my Beloved Son, them will I cut off from among my people, O house of Israel;

And I will execute vengeance and fury upon them, even as upon the heathen, such as they have not heard.

But if they will repent and hearken unto my words, and harden not their hearts, I will establish my church among them, and they shall come in unto the covenant and be numbered among this the remnant of Jacob, unto whom I have given this land for their inheritance;

And they shall assist my people, the remnant of Jacob, and also as many of the house of Israel as shall come, that they may build a city, which shall be called the New Jerusalem.

And then shall they assist my people that they may be gathered in, who are scattered upon all the face of the land, in unto the New Jerusalem.

And then shall the power of heaven come down among them; and I also will be in the midst.

And then shall the work of the Father commence at that day, even when this gospel shall be preached among the remnant of this people. Verily I say unto you, at that day shall the work of the Father commence among all the dispersed of my people, yea, even the tribes which have been lost, which the Father hath led away out of Jerusalem.

Yea, the work shall commence among all the dispersed of my people, with the Father to prepare the way whereby they may come unto me, that they may call on the Father in my name.

Yea, and then shall the work commence, with the Father among all nations in preparing the way whereby his people may be gathered home to the land of their inheritance.

And they shall go out from all nations; and they shall not go out in haste, nor go by flight, for I will go before them, saith the Father, and I will be their rearward.

3 Nefi 22

- 1 Dhe atëherë do të vërtetohet ajo që është shkruar: Këndo, O shterpë, ti që nuk lindje; shpërthe në këngë dhe thirr me zë të lartë, ti që nuk provove dhembjet e lindjes; pasi më të shumë janë fëmijët e së shkretës, sesa fëmijët e gruas së martuar, thotë Zoti.
- 2 Zgjero vendin e çadrës sate dhe lë të hapen perdet e banesave tuaja; mos u kurse, zgjat litarët e tu dhe forco kunjat e tua;
- 3 Pasi ti do të shtihesh në të djathtë dhe në të majtë dhe fara jote do të trashëgojë Johebrenjtë dhe do të bëjë të popullohen qytetet e shkretuara.
- 4 Mos u frikëso se nuk do të turpërohesh; as mos u huto, pasi nuk do të skuqesh; pasi do të harrosh turpin e rinisë sate dhe nuk do të kujtosh më turpin e vejërisë sate.
- 5 Pasi, krijuesi yt, bashkëshorti yt, e ka emrin Zoti i Ushtrive; dhe ai do të quhet Shëlbuesi yt, i Shenjti i Izraelit—Perëndia i tërë tokës.
- 6 Pasi Zoti të ka ftuar si një grua të braktisur dhe të pikëlluar në shpirt dhe si një bashkëshorte të rinisë kur ti u përzure, thotë Perëndia yt.
- 7 Për një çast të vogël, unë të kam braktisur, por me mëshira të mëdha unë do të të mbledh.
- 8 Në një zemërim të vogël, e fsheha prej teje për një çast fytyrën time, por me mirësi të përhershme unë do të kem mëshirë për ty, thotë Zoti, Shëlbuesi yt.
- 9 Sepse këtë herë, është si ujërat e kohës së Noeut për mua, pasi në të njëjtën mënyrë që jam betuar se ujërat e Noeut nuk do të mbulojnë më tokën, kështu jam betuar se nuk do të zemërohesha me ty.
- 10 Edhe sikur të largohen malet dhe të lëvizin kodrat, mirësia ime nuk do të largohet prej teje, as besëlidhja e paqes sime nuk do të hiqet, thotë Zoti që ka mëshirë për ty.
- 11 O e pikëlluar, e rrahur nga stuhia dhe e pa ngushëlluar! Vër re, unë do t'i shtroj gurët e tu me ngjyra të bukura dhe do të hedh themelet e tua me safirë.

3 Nephi 22

And then shall that which is written come to pass: Sing, O barren, thou that didst not bear; break forth into singing, and cry aloud, thou that didst not travail with child; for more are the children of the desolate than the children of the married wife, saith the Lord.

Enlarge the place of thy tent, and let them stretch forth the curtains of thy habitations; spare not, lengthen thy cords and strengthen thy stakes;

For thou shalt break forth on the right hand and on the left, and thy seed shall inherit the Gentiles and make the desolate cities to be inhabited.

Fear not, for thou shalt not be ashamed; neither be thou confounded, for thou shalt not be put to shame; for thou shalt forget the shame of thy youth, and shalt not remember the reproach of thy youth, and shalt not remember the reproach of thy widowhood any more.

For thy maker, thy husband, the Lord of Hosts is his name; and thy Redeemer, the Holy One of Israel—the God of the whole earth shall he be called.

For the Lord hath called thee as a woman forsaken and grieved in spirit, and a wife of youth, when thou wast refused, saith thy God.

For a small moment have I forsaken thee, but with great mercies will I gather thee.

In a little wrath I hid my face from thee for a moment, but with everlasting kindness will I have mercy on thee, saith the Lord thy Redeemer.

For this, the waters of Noah unto me, for as I have sworn that the waters of Noah should no more go over the earth, so have I sworn that I would not be wroth with thee.

For the mountains shall depart and the hills be removed, but my kindness shall not depart from thee, neither shall the covenant of my peace be removed, saith the Lord that hath mercy on thee.

O thou afflicted, tossed with tempest, and not comforted! Behold, I will lay thy stones with fair colors, and lay thy foundations with sapphires.

- 12 Dhe unë do t'i bëj dritaret e tua prej agati dhe portat e tua prej rubinësh dhe të gjitha muret e tua rrethuese prej gurësh të çmuar.
- 13 Dhe të gjithë fëmijët e tu do të mësohen nga Zoti; dhe e madhe do të jetë paqja e fëmijëve të tu.
- 14 Ti do të vendosesh në drejtësi; ti do të jesh larg nga shtypja, pasi nuk do të kesh frikë dhe nga tmërri, pasi nuk do të vijë afër teje.
- 15 Vër re, me siguri ata do të mblidhen së bashku kundër teje, por jo nga unë; të gjithë ata që do të mblidhen së bashku kundër teje, do të bien për hirin tënd.
- 16 Vër re, unë kam krijuar farkëtarin që i fryn qymyrit në zjarr dhe që bën një vegël për punën e tij; dhe unë kam krijuar shkatërrimtarin për të prishur.
- 17 Asnjë armë që bëhet kundër teje, nuk do të ketë sukses; dhe çdo gjuhë që do të fyejë kundër teje në gjykim, ti do ta dënosh. Ky është trashëgimi i shërbëtorëve të Zotit dhe drejtësia e tyre është prej meje, thotë Zoti.
- And I will make thy windows of agates, and thy gates of carbuncles, and all thy borders of pleasant stones.
- And all thy children shall be taught of the Lord; and great shall be the peace of thy children.
- In righteousness shalt thou be established; thou shalt be far from oppression for thou shalt not fear, and from terror for it shall not come near thee.
- Behold, they shall surely gather together against thee, not by me; whosoever shall gather together against thee shall fall for thy sake.
- Behold, I have created the smith that bloweth the coals in the fire, and that bringeth forth an instrument for his work; and I have created the waster to destroy.
- No weapon that is formed against thee shall prosper; and every tongue that shall revile against thee in judgment thou shalt condemn. This is the heritage of the servants of the Lord, and their righteousness is of me, saith the Lord.

3 Nefi 23

- 1 Dhe tani vini re, unë ju them juve se ju duhet t'i kërkonti këto gjëra. Po, një urdhërim ju jap juve, që t'i kërkonti këto gjëra me zell; pasi të mëdha janë fjalët e Isaia.
- 2 Pasi me siguri ai foli mbi të gjitha këto gjëra në lidhje me popullin tim i cili është nga shtëpia e Izraelit; prandaj është e nevojshme që ai duhet t'u flasë gjithashtu Johebrenjve.
- 3 Dhe të gjitha gjërat që tha, janë vërtetuar dhe do të vërtetohen, madje, sipas fjalëve që ai tha.
- 4 Prandaj, dëgjoni fjalët e mia; shkruani gjërat që ju thashë; dhe sipas kohës dhe vullnetit të Atit, ato do t'u kalohen Johebrenjve.
- 5 Dhe kushdo që do të dëgjojë fjalët e mia dhe do të pendohet dhe pagëzohet, po ai do të shpëtohet. Kërkonti profetët, pasi ka shumë prej tyre që dëshmojnë mbi këto gjëra.
- 6 Dhe tani ndodhi që pasi Jezusi i tha këto fjalë, u tha atyre përsëri, pasi u shpjegoi të gjitha shkrimet e shenjta që ata kishin marrë, ai u tha: Vini re, unë do të doja që ju të shkruani shkrime të tjera të shenjta që nuk i keni.
- 7 Dhe ndodhi që ai i tha Nefit: Më sill analet që ke mbajtur.
- 8 Dhe kur Nefi i solli analet dhe ia vuri para, ai u hodhi një vështrim dhe tha:
- 9 Në të vërtetë, unë ju them juve, unë urdhërova shërbëtorin tim Samuel Lamanitin, që ai t'i dëshmonte këtij populli se në ditën që Ati do të lartësonte emrin e tij në mua, shumë shenjtorë do të ngriheshin së vdekuri dhe do t'u shfaqeshin shumë vetave dhe do t'u shërbenin atyre. Dhe ai u tha: A nuk ishte kështu?
- 10 Dhe dishepujt e tij u përgjigjen dhe thanë: Po, Zot, Samueli profetizoi sipas fjalëve të tua dhe ato të gjitha u përmbushën.
- 11 Dhe Jezusi u tha atyre: Si është e mundur që nuk e keni shkruar këtë gjë, që shumë shenjtorë u ngritën dhe iu shfaqën shumë vetave dhe u shërbyen atyre?
- 12 Dhe ndodhi që Nefi iu kujtua se kjo gjë nuk ishte shkruar.

3 Nephi 23

And now, behold, I say unto you, that ye ought to search these things. Yea, a commandment I give unto you that ye search these things diligently; for great are the words of Isaiah.

For surely he spake as touching all things concerning my people which are of the house of Israel; therefore it must needs be that he must speak also to the Gentiles.

And all things that he spake have been and shall be, even according to the words which he spake.

Therefore give heed to my words; write the things which I have told you; and according to the time and the will of the Father they shall go forth unto the Gentiles.

And whosoever will hearken unto my words and repenteth and is baptized, the same shall be saved. Search the prophets, for many there be that testify of these things.

And now it came to pass that when Jesus had said these words he said unto them again, after he had expounded all the scriptures unto them which they had received, he said unto them: Behold, other scriptures I would that ye should write, that ye have not.

And it came to pass that he said unto Nephi: Bring forth the record which ye have kept.

And when Nephi had brought forth the records, and laid them before him, he cast his eyes upon them and said:

Verily I say unto you, I commanded my servant Samuel, the Lamanite, that he should testify unto this people, that at the day that the Father should glorify his name in me that there were many saints who should arise from the dead, and should appear unto many, and should minister unto them. And he said unto them: Was it not so?

And his disciples answered him and said: Yea, Lord, Samuel did prophesy according to thy words, and they were all fulfilled.

And Jesus said unto them: How be it that ye have not written this thing, that many saints did arise and appear unto many and did minister unto them?

And it came to pass that Nephi remembered that this thing had not been written.

13 Dhe ndodhi që Jezusi urdhëroi që duhej shkruar; prandaj u shkrua ashtu siç ai urdhëroi.

And it came to pass that Jesus commanded that it should be written; therefore it was written according as he commanded.

14 Dhe tani ndodhi që pasi Jezusi u shpjegoi të gjitha së bashku shkrimet e shenjta që ata kishin shkruar, i urdhëroi që t'u mësonin njerëzve gjërat që ai u shpjegoi atyre.

And now it came to pass that when Jesus had expounded all the scriptures in one, which they had written, he commanded them that they should teach the things which he had expounded unto them.

3 Nefi 24

- 1 Dhe ndodhi që ai i urdhëroi ata të shkruanin fjalët që Ati i kishte dhënë Malakias, që duhej t'ua thoshte atyre. Dhe ndodhi që pasi u shkruan, ai i shpjegoi ato. Dhe këto janë fjalët që ai u tha atyre, duke thënë: Kështu i tha Ati Malakias—Vër re, unë do të të çoj lajmëtarin tim dhe ai do të përgatisë udhën para meje dhe Zoti që ju kërkoni, madje lajmëtari i besëlidhjes, në të cilin ju gëzoni, do të vijë menjëherë në tempullin e tij; vini re, ai do të vijë, thotë Zoti i Ushtrive.
- 2 Por, kush mund të durojë ditën e ardhjes së tij dhe kush do të qëndrojë më këmbë kur ai të shfaqet? Pasi ai është sikurse zjarri i një rafinuesi dhe soda e larësve.
- 3 Dhe ai do të ulet si rafinues dhe pastrues argjendi; dhe ai do të pastrojë të bijtë e Levit dhe do t'i rafinojë si ar dhe argjend, që ata të mund t'i ofrojnë Zotit një blatim në drejtësi.
- 4 Atëherë oferta e Judës dhe e Jeruzalemit do t'i pëlqejë Zotit, sikurse në kohët e vjetra dhe në vitet e shkuara.
- 5 Dhe unë do t'ju afrohem juve në gjykim; dhe unë do të jem një dëshmitar i shpejtë kundër magjistareve dhe kundër shkelësve të kurorës dhe kundër atyre që bëjnë betime të rreme, dhe kundër atyre që shtypin punëtorin në pagën e tij, të vejën dhe jetimin dhe dëbojnë të huajin dhe nuk më kanë frikë—thotë Zoti i Ushtrive.
- 6 Pasi unë jam Zoti dhe nuk ndryshoj; prandaj, ju bijtë e Jakobit nuk jeni konsumuar.
- 7 Që nga ditët e etërve tuaj jeni larguar nga ordinancat e mia dhe nuk i keni zbatuar ato. Kthehuni tek unë dhe unë do të kthehem te ju—thotë Zoti i Ushtrive. Por, ju thoni: Si duhet të kthehemi?
- 8 A do të vjedhë një njeri Perëndinë? Megjithatë, ju më keni vjedhur. Por, ju thoni: Në çfarë mënyre të kemi vjedhur? Në të dhjeta dhe në oferta.
- 9 Ju jeni mallkuar me një mallkim, pasi më keni vjedhur, madje i tërë ky komb.

3 Nephi 24

And it came to pass that he commanded them that they should write the words which the Father had given unto Malachi, which he should tell unto them. And it came to pass that after they were written he expounded them. And these are the words which he did tell unto them, saying: Thus said the Father unto Malachi—Behold, I will send my messenger, and he shall prepare the way before me, and the Lord whom ye seek shall suddenly come to his temple, even the messenger of the covenant, whom ye delight in; behold, he shall come, saith the Lord of Hosts.

But who may abide the day of his coming, and who shall stand when he appeareth? For he is like a refiner's fire, and like fuller's soap.

And he shall sit as a refiner and purifier of silver; and he shall purify the sons of Levi, and purge them as gold and silver, that they may offer unto the Lord an offering in righteousness.

Then shall the offering of Judah and Jerusalem be pleasant unto the Lord, as in the days of old, and as in former years.

And I will come near to you to judgment; and I will be a swift witness against the sorcerers, and against the adulterers, and against false swearers, and against those that oppress the hireling in his wages, the widow and the fatherless, and that turn aside the stranger, and fear not me, saith the Lord of Hosts.

For I am the Lord, I change not; therefore ye sons of Jacob are not consumed.

Even from the days of your fathers ye are gone away from mine ordinances, and have not kept them. Return unto me and I will return unto you, saith the Lord of Hosts. But ye say: Wherein shall we return?

Will a man rob God? Yet ye have robbed me. But ye say: Wherein have we robbed thee? In tithes and offerings.

Ye are cursed with a curse, for ye have robbed me, even this whole nation.

10 Sillni të gjitha të dhjetat në shtëpinë e thesarit, që të ketë ushqim në shtëpinë time; dhe më provoni për këtë—thotë Zoti i Ushtrive—në qoftë se nuk do t'u hap dritaret e qiellit dhe nuk do të derdh një bekim, që nuk do të ketë mjaft vend për ta mbajtur.

11 Dhe unë do të qortoj gllabëruesin për hirin tuaj dhe ai nuk do të shkatërrojë frutat e tokës suaj; as vreshti juaj nuk do ta lëshojë parakohe frutin e tij në fusha—thotë Zoti i Ushtrive.

12 Dhe të gjitha kombet do t'ju quajnë të bekuar, pasi ju do të jeni një vend i këndshëm—thotë Zoti i Ushtrive.

13 Fjalët tuaja kanë qenë të rrepta kundër meje—thotë Zoti. Megjithatë, ju thoni: Çfarë kemi thënë kundër teje?

14 Ju keni thënë: Është e kotë t'i shërbesh Perëndisë dhe ç'përfituam që zbatuam ordinancat e tij dhe që kemi ecur me trishtim para Zotit të Ushtrive?

15 Dhe tani, ne i quajmë kryelartët të lumtur; po, ata që punojnë poshtërsi janë lartësuar; po, ata që tundojnë Perëndinë, janë të shpëtuar.

16 Atëherë ata që kishin frikë nga Zoti folën shpesh me njëri-tjetrin dhe Zoti u vuri veshin dhe i dëgjoi; dhe një libër kujtimi u shkrua para tij, për ata që kishin frikë nga Zoti dhe që respektonin emrin e tij.

17 Dhe ata do të jenë të mitë, thotë Zoti i Ushtrive, atë ditë kur të mbledh xhevahiret e mia; dhe do t'i fal ata, ashtu sikurse një njeri fal birin e tij që i shërben.

18 Atëherë ju do të ktheheni dhe do të dalloni mes të drejtit dhe të ligut, mes atij që i shërben Perëndisë dhe atij që nuk i shërben.

Bring ye all the tithes into the storehouse, that there may be meat in my house; and prove me now herewith, saith the Lord of Hosts, if I will not open you the windows of heaven, and pour you out a blessing that there shall not be room enough to receive it.

And I will rebuke the devourer for your sakes, and he shall not destroy the fruits of your ground; neither shall your vine cast her fruit before the time in the fields, saith the Lord of Hosts.

And all nations shall call you blessed, for ye shall be a delightsome land, saith the Lord of Hosts.

Your words have been stout against me, saith the Lord. Yet ye say: What have we spoken against thee?

Ye have said: It is vain to serve God, and what doth it profit that we have kept his ordinances and that we have walked mournfully before the Lord of Hosts?

And now we call the proud happy; yea, they that work wickedness are set up; yea, they that tempt God are even delivered.

Then they that feared the Lord spake often one to another, and the Lord hearkened and heard; and a book of remembrance was written before him for them that feared the Lord, and that thought upon his name.

And they shall be mine, saith the Lord of Hosts, in that day when I make up my jewels; and I will spare them as a man spareth his own son that serveth him.

Then shall ye return and discern between the righteous and the wicked, between him that serveth God and him that serveth him not.

3 Nefi 25

- 1 Pasi vini re, vjen dita që do të djegë si një furrë; dhe gjithë kryelartët, po, dhe të gjithë ata që bëjnë ligësi do të jenë si kashtë; dhe dita që vjen i djeg—thotë Zoti i Ushtrive—dhe nuk do t'u mbetet as rrënjë as degë.
- 2 Por, për ju që i trembeni emrit tim, Biri i Drejtësisë do të ngrihet me shërim në krahët e tij; dhe ju do të shkoni përpara dhe do të rriteni si viça stalle.
- 3 Dhe ju do t'i shkelni nën këmbët tuaja të ligjtë; pasi ata do të jenë hi nën shputat e këmbëve tuaja, në ditën që do ta bëj këtë—thotë Zoti i Ushtrive.
- 4 Mbani mend ligjin e Moisiut, shërbëtorit tim, të cilit ia urdhërova në Horeb, me statutet dhe gjykimet për gjithë Izraelin.
- 5 Vini re, unë do t'ju dërgoj Elijan, profetin, para ardhjes së ditës së madhe dhe të tmerrshme të Zotit.
- 6 Dhe ai do të kthejë zemrat e etërve te bijtë dhe zemrat e bijve tek etërit e tyre, në qoftë se unë nuk vij dhe e godas tokën me një mallkim.

3 Nephi 25

For behold, the day cometh that shall burn as an oven; and all the proud, yea, and all that do wickedly, shall be stubble; and the day that cometh shall burn them up, saith the Lord of Hosts, that it shall leave them neither root nor branch.

But unto you that fear my name, shall the Son of Righteousness arise with healing in his wings; and ye shall go forth and grow up as calves in the stall.

And ye shall tread down the wicked; for they shall be ashes under the soles of your feet in the day that I shall do this, saith the Lord of Hosts.

Remember ye the law of Moses, my servant, which I commanded unto him in Horeb for all Israel, with the statutes and judgments.

Behold, I will send you Elijah the prophet before the coming of the great and dreadful day of the Lord;

And he shall turn the heart of the fathers to the children, and the heart of the children to their fathers, lest I come and smite the earth with a curse.

3 Nefi 26

- 1 Dhe tani ndodhi që pasi Jezusi u tha këto gjëra, ai ia shpjegoi turmës; dhe u shpjegoi të gjitha gjërat, si të mëdha, ashtu dhe të vogla.
- 2 Dhe ai tha: Këto shkrime të shenjta që ju nuk i kishit me vete, Ati urdhëroi që unë t'jua jap; pasi që në urtësinë e tij që ato t'u kalohen brezave të ardhshëm.
- 3 Dhe ai shpjegoi të gjitha gjërat, madje që nga fillimi dhe deri në kohën që ai do të vijë në lavdinë e tij—po, madje të gjitha gjërat që do të ndodhin mbi faqen e dheut, madje deri kur elementet do të shkrihen me nxehtësi të madhe dhe toka do të mbështillet në vetvete si një pergamenë dhe qiejtë dhe toka do të marrin fund;
- 4 Dhe madje, deri ditën e madhe dhe të fundit, kur të gjithë njerëzit dhe të gjitha fiset dhe të gjitha kombet, dhe gjuhët do të qëndrojnë para Perëndisë, që të gjykohen për veprat e tyre, qofshin ato të mira ose qofshin ato të liga—
- 5 Në qoftë se ato janë të mira, në ringjalljen e jetës së përhershme; dhe në qoftë se ato janë të liga, në ringjalljen e mallkimit, duke qenë paralel, njëra nga një anë dhe tjetra në anën tjetër, sipas mëshirës dhe drejtësisë dhe shenjtërisë e cila është në Krishtin i cili ishte para se bota filloi.
- 6 Dhe tani në këtë libër, nuk mund të shkruhen madje, as e njëqinda pjesë e gjërave që Jezusi me të vërtetë u mësoi njerëzve;
- 7 Por vini re, fletët e Nefit përmbajnë pjesën më të madhe të gjërave që ai u mësoi njerëzve.
- 8 Dhe këto gjëra që unë kam shkruar, janë një pjesë më e vogël e gjërave që ai u mësoi njerëzve; dhe unë i kam shkruar me qëllim që ato të mund t'i sillen përsëri këtij populli nga Johebrenjtë, sipas fjalëve që tha Jezusi.
- 9 Dhe kur ata ta kenë marrë këtë që është e nevojshme që ta marrin së pari, për të provuar besimin e tyre dhe në qoftë se do të jetë që ata do t'u besojnë këtyre gjërave, atëherë gjëra më të mëdha do t'u tregohen atyre.

3 Nephi 26

And now it came to pass that when Jesus had told these things he expounded them unto the multitude; and he did expound all things unto them, both great and small.

And he saith: These scriptures, which ye had not with you, the Father commanded that I should give unto you; for it was wisdom in him that they should be given unto future generations.

And he did expound all things, even from the beginning until the time that he should come in his glory—yea, even all things which should come upon the face of the earth, even until the elements should melt with fervent heat, and the earth should be wrapt together as a scroll, and the heavens and the earth should pass away;

And even unto the great and last day, when all people, and all kindreds, and all nations and tongues shall stand before God, to be judged of their works, whether they be good or whether they be evil—

If they be good, to the resurrection of everlasting life; and if they be evil, to the resurrection of damnation; being on a parallel, the one on the one hand and the other on the other hand, according to the mercy, and the justice, and the holiness which is in Christ, who was before the world began.

And now there cannot be written in this book even a hundredth part of the things which Jesus did truly teach unto the people;

But behold the plates of Nephi do contain the more part of the things which he taught the people.

And these things have I written, which are a lesser part of the things which he taught the people; and I have written them to the intent that they may be brought again unto this people, from the Gentiles, according to the words which Jesus hath spoken.

And when they shall have received this, which is expedient that they should have first, to try their faith, and if it shall so be that they shall believe these things then shall the greater things be made manifest unto them.

- 10 Dhe në qoftë se do të jetë që ata nuk do t'u besojnë këtyre gjërave, atëherë, për mallkimin e tyre, gjërat më të mëdha nuk do t'u jepen.
- 11 Vini re, unë isha gati t'i shkruaja të gjitha sa ishin të gdhendura në fletët e Nefit, por Zoti ma ndaloi, duke thënë: Unë do të provoj besimin e popullit tim.
- 12 Prandaj, unë Mormoni, shkruaj gjërat që më janë urdhëruar nga Zoti. Dhe tani, unë Mormoni, po u jap fund fjalëve të mia dhe vazhdoj të shkruaj gjërat që më janë urdhëruar.
- 13 Prandaj, unë do të dëshiroja që ju të vini re se Zoti u mësoi me të vërtetë njerëzve për hapësirën e tri ditëve; dhe paskësaj ai iu shfaq shpesh atyre dhe shpesh copëtoi bukë dhe e bekoj, dhe ua dha atyre.
- 14 Dhe ndodhi që ai i mësoi dhe u shërbeu fëmijëve të turmës, gjë për të cilën është folur dhe ai i zgjidhi gjuhët e tyre dhe ata u thanë etërve të tyre gjëra të mëdha dhe të mrekullueshme, madje edhe më të mëdha se ato që ai u zbuloi njerëzve; dhe ai i zgjidhi gjuhët e tyre, kështu që ata të mund të shpreheshin.
- 15 Dhe ndodhi që pasi ai u ngjiti në qiell—herën e dytë që iu shfaq atyre dhe shkoi tek Ati, pasi u shëroi të gjithë të sëmurët dhe të gjithë të çalët dhe u hapi sytë të verbërve dhe veshët të shurdhërve dhe madje bëri gjithfarëlloj shërimesh mes tyre, dhe ngriti një njeri së vdekuri, dhe u tregoi atyre fuqinë e tij, dhe u ngjiti tek Ati—
- 16 Vini re, ndodhi që të nesërmen turma u mbledh përsëri dhe ata panë dhe dëgjuan këta fëmijë; po, madje edhe foshnjat hapën gojën dhe shqiptuan gjëra të mrekullueshme dhe gjërat që ata shqiptuan, ishin të ndaluara të shkruheshin nga ndonjë njeri.
- 17 Dhe ndodhi që dishepujt që kishte zgjedhur Jezusi filluan që atëherë e tutje të pagëzonin dhe të mësonin të gjithë ata që vajtën tek ata; dhe të gjithë ata që u pagëzuan në emrin e Jezusit, u mbushën me Frymën e Shenjtë.
- 18 Dhe shumë prej tyre panë dhe dëgjuan gjëra të patregueshme që nuk janë të lejuara të shkruhen.

And if it so be that they will not believe these things, then shall the greater things be withheld from them, unto their condemnation.

Behold, I was about to write them, all which were engraven upon the plates of Nephi, but the Lord forbade it, saying: I will try the faith of my people.

Therefore I, Mormon, do write the things which have been commanded me of the Lord. And now I, Mormon, make an end of my sayings, and proceed to write the things which have been commanded me.

Therefore, I would that ye should behold that the Lord truly did teach the people, for the space of three days; and after that he did show himself unto them oft, and did break bread oft, and bless it, and give it unto them.

And it came to pass that he did teach and minister unto the children of the multitude of whom hath been spoken, and he did loose their tongues, and they did speak unto their fathers great and marvelous things, even greater than he had revealed unto the people; and he loosed their tongues that they could utter.

And it came to pass that after he had ascended into heaven—the second time that he showed himself unto them, and had gone unto the Father, after having healed all their sick, and their lame, and opened the eyes of their blind and unstopped the ears of the deaf, and even had done all manner of cures among them, and raised a man from the dead, and had shown forth his power unto them, and had ascended unto the Father—

Behold, it came to pass on the morrow that the multitude gathered themselves together, and they both saw and heard these children; yea, even babes did open their mouths and utter marvelous things; and the things which they did utter were forbidden that there should not any man write them.

And it came to pass that the disciples whom Jesus had chosen began from that time forth to baptize and to teach as many as did come unto them; and as many as were baptized in the name of Jesus were filled with the Holy Ghost.

And many of them saw and heard unspeakable things, which are not lawful to be written.

- 19 Dhe ata mësuan dhe i shërbyen njëri-tjetrit; dhe ata i kishin të gjitha gjërat të përbashkëta mes tyre, çdo njeri duke vepruar me drejtësi me njëri-tjetrin.
- 20 Dhe ndodhi që ata bënë të gjitha gjërat, madje ashtu si Jezusi i kishte urdhëruar.
- 21 Dhe ata që u pagëzuan në emrin e Jezusit, u quajtën kisha e Krishtit.

And they taught, and did minister one to another; and they had all things common among them, every man dealing justly, one with another.

And it came to pass that they did do all things even as Jesus had commanded them.

And they who were baptized in the name of Jesus were called the church of Christ.

3 Nefi 27

- 1 Dhe ndodhi që ndërsa dishepujt e Jezusit po udhëtonin dhe po predikonin gjërat që kishin parë dhe dëgjuar dhe po pagëzonin në emrin e Jezusit, ndodhi që dishepujt ishin mbledhur tok dhe ishin bashkuar në lutje të thellë dhe agjërim.
- 2 Dhe Jezusi iu shfaq përsëri atyre, pasi po i luteshin Atit në emrin e tij; dhe Jezusi erdhi dhe qëndroi mes tyre dhe u tha: Çfarë doni që t'ju jap?
- 3 Dhe ata i thanë atij: Zot, ne do të donim që ti të na tregosh emrin me të cilin ta quajmë këtë kishë; pasi ka debate mes njerëzve në lidhje me këtë çështje.
- 4 Dhe Zoti u tha atyre: Në të vërtetë, në të vërtetë, unë ju them juve, përse njerëzit duhet të mërmëritin dhe të bëjnë debat për këtë gjë?
- 5 A nuk i kanë lexuar shkrimet e shenjta të cilat thonë që ju duhet të merrni mbi vete emrin e Krishtit, që është emri im? Pasi, me këtë emër, ju do të thirreni në ditën e fundit;
- 6 Dhe kushdo që merr mbi vete emrin tim dhe duron deri në fund, po ai do të shpëtohet në ditën e fundit.
- 7 Prandaj, çdo gjë që do të bëni, do ta bëni në emrin tim; prandaj ju do ta quani kishën në emrin tim; dhe do t'i thërrisni Atit në emrin tim, që ta bekojë kishën për hirin tim.
- 8 Dhe si do të ishte kisha ime nëse nuk do të quhej me emrin tim? Pasi, në qoftë se një kishë quhet me emrin e Moisiut, atëherë do të jetë kisha e Moisiut; ose në qoftë se quhet me emrin e një njeriu, atëherë do të jetë kisha e një njeriu; por në qoftë se quhet me emrin tim, atëherë është kisha ime, në qoftë se ata janë ndërtuar mbi ungjillin tim.
- 9 Në të vërtetë, unë ju them juve se ju jeni ndërtuar mbi ungjillin tim, prandaj ju duhet ta quani çfarëdo gjëje që e quani, me emrin tim; prandaj, në qoftë se ju i bëni thirrje Atit për kishën, nëse do të jetë në emrin tim, Ati do t'ju dëgjojë;
- 10 Dhe po që se kisha është ndërtuar mbi ungjillin tim, atëherë Ati do të tregojë veprat e tij në të.

3 Nephi 27

And it came to pass that as the disciples of Jesus were journeying and were preaching the things which they had both heard and seen, and were baptizing in the name of Jesus, it came to pass that the disciples were gathered together and were united in mighty prayer and fasting.

And Jesus again showed himself unto them, for they were praying unto the Father in his name; and Jesus came and stood in the midst of them, and said unto them: What will ye that I shall give unto you?

And they said unto him: Lord, we will that thou wouldst tell us the name whereby we shall call this church; for there are disputations among the people concerning this matter.

And the Lord said unto them: Verily, verily, I say unto you, why is it that the people should murmur and dispute because of this thing?

Have they not read the scriptures, which say ye must take upon you the name of Christ, which is my name? For by this name shall ye be called at the last day;

And whoso taketh upon him my name, and endureth to the end, the same shall be saved at the last day.

Therefore, whatsoever ye shall do, ye shall do it in my name; therefore ye shall call the church in my name; and ye shall call upon the Father in my name that he will bless the church for my sake.

And how be it my church save it be called in my name? For if a church be called in Moses' name then it be Moses' church; or if it be called in the name of a man then it be the church of a man; but if it be called in my name then it is my church, if it so be that they are built upon my gospel.

Verily I say unto you, that ye are built upon my gospel; therefore ye shall call whatsoever things ye do call, in my name; therefore if ye call upon the Father, for the church, if it be in my name the Father will hear you;

And if it so be that the church is built upon my gospel then will the Father show forth his own works in it.

- 11 Por, në qoftë se nuk është ndërtuar mbi ungjillin tim dhe është ndërtuar mbi veprat e njerëzve ose mbi veprat e djallit, në të vërtetë, unë ju them juve, ata kanë gëzim në veprat e tyre për një stinë dhe së shpejti vjen fundi dhe ata kositen, dhe hidhen në zjarr, prej nga nuk dalin dot.
- 12 Pasi veprat e tyre i ndjekin ata, pasi është për shkak të veprave të tyre që ata kositen; prandaj, mbani mend gjërat që ju kam thënë.
- 13 Vini re, unë ju kam dhënë ungjillin tim dhe ky është ungjilli që ju kam dhënë—se unë erdha në botë për të bërë vullnetin e Atit tim, sepse Ati im më dërgoi.
- 14 Dhe, Ati im më dërgoi që të mund të ngrihesha në kryq; dhe pasi u ngrita në kryq, që t'i tërheq të gjithë njerëzit tek unë, që ashtu si unë u ngrita nga njerëzit, ashtu dhe njerëzit të ngrihen nga Ati, që të qëndrojnë para meje për t'u gjykuar për veprat e tyre, qofshin ato të mira ose qofshin ato të liga—
- 15 Dhe për këtë shkak unë jam ngritur; prandaj, sipas fuqisë së Atit, unë do t'i tërheq të gjithë njerëzit tek unë, që ata të gjykohen sipas veprave të tyre.
- 16 Dhe do të ndodhë që kushdo që pendohet dhe pagëzohet në emrin tim, do të mbushet; dhe në qoftë se duron gjë në fund, vini re, atë do ta konsideroj të pafajshëm para Atit tim, në atë ditë kur do të qëndroj të gjykoj botën.
- 17 Dhe ai që nuk duron deri në fund, është ai që kositet dhe hidhet në zjarr, për shkak të drejtësisë së Atit, prej nga nuk kthehet më.
- 18 Dhe kjo është fjala që ai u ka dhënë fëmijëve të njerëzve. Dhe për këtë shkak ai plotëson fjalët që ka dhënë dhe nuk gënjen, por plotëson të gjitha fjalët e tij.
- 19 Dhe asgjë e papastër nuk mund të hyjë në mbretërinë e tij; prandaj asgjë nuk hyn në pushimin e tij, vetëm ata që kanë larë rrobat e tyre në gjakun tim, për shkak të besimit të tyre dhe të pendimit të të gjitha mëkateve të tyre dhe të besnikërisë së tyre deri në fund.

But if it be not built upon my gospel, and is built upon the works of men, or upon the works of the devil, verily I say unto you they have joy in their works for a season, and by and by the end cometh, and they are hewn down and cast into the fire, from whence there is no return.

For their works do follow them, for it is because of their works that they are hewn down; therefore remember the things that I have told you.

Behold I have given unto you my gospel, and this is the gospel which I have given unto you—that I came into the world to do the will of my Father, because my Father sent me.

And my Father sent me that I might be lifted up upon the cross; and after that I had been lifted up upon the cross, that I might draw all men unto me, that as I have been lifted up by men even so should men be lifted up by the Father, to stand before me, to be judged of their works, whether they be good or whether they be evil—

And for this cause have I been lifted up; therefore, according to the power of the Father I will draw all men unto me, that they may be judged according to their works.

And it shall come to pass, that whoso repenteth and is baptized in my name shall be filled; and if he endureth to the end, behold, him will I hold guiltless before my Father at that day when I shall stand to judge the world.

And he that endureth not unto the end, the same is he that is also hewn down and cast into the fire, from whence they can no more return, because of the justice of the Father.

And this is the word which he hath given unto the children of men. And for this cause he fulfilled the words which he hath given, and he lieth not, but fulfilled all his words.

And no unclean thing can enter into his kingdom; therefore nothing entereth into his rest save it be those who have washed their garments in my blood, because of their faith, and the repentance of all their sins, and their faithfulness unto the end.

20 Tani, ky është urdhërimi: Pendohuni, të gjitha ju skajet e tokës dhe ejani tek unë dhe pagëzohuni në emrin tim, që të shenjtëroheni nëpërmjet marrjes së Frymës së Shenjtë, që të mund të qëndroni pa njollë para meje, në ditën e fundit.

21 Në të vërtetë, në të vërtetë, unë ju them juve, ky është ungjilli im; dhe ju i dini gjërat që duhet të bëni në kishën time; pasi veprat që më keni parë të bëj, duhet t'i bëni edhe ju; pasi atë që më keni parë të bëj, madje atë duhet të bëni ju;

22 Prandaj, në qoftë se bëni këto gjëra, të bekuar jeni, pasi do të ngriheni në ditën e fundit.

23 Shkruani gjërat që keni parë dhe që keni dëgjuar, me përjashtim të atyre që janë ndaluar.

24 Shkruani veprat e këtij populli, të cilat do të jenë, madje ashtu siç është shkruar, për atë që ka ndodhur.

25 Pasi vini re, ky popull do të gjykohet nga librat që janë shkruar dhe që do të shkruhen, pasi nëpërmjet tyre, veprat e tyre do t'u bëhen të njohura njerëzve.

26 Dhe vini re, të gjitha gjërat janë shkruar nga Ati; prandaj bota do të gjykohet nga librat që do të shkruhen.

27 Dhe ta dini se ju do të jeni gjykatësit e këtij populli, sipas gjykimit që do t'ju jap unë, i cili do të jetë i drejtë. Prandaj, çfarë lloj njerëzish duhet të jeni? Në të vërtetë, unë ju them juve, madje siç jam unë.

28 Dhe tani unë po shkoj tek Ati. Dhe në të vërtetë, unë ju them juve, çfarëdo gjërash që t'i kërkonit Atit në emrin tim, ato do t'ju jepen.

29 Prandaj, kërkonit dhe do t'ju jepet; trokitni dhe do t'ju hapet; pasi ai që kërkon, merr; dhe atij që troket, do t'i hapet.

30 Dhe tani vini re, gëzimi im është i madh, madje në tërësi, për shkakun tuaj dhe gjithashtu të këtij brezi; po, madje edhe Ati gëzohet, si edhe të gjithë engjëjt e shenjtë, për shkakun tuaj dhe të këtij brezi; pasi asnjë prej tyre nuk është i humbur.

31 Vini re, unë do të doja që ju të kuptoni; pasi dua të them për ata të këtij brezi që tani janë gjallë; dhe asnjë prej tyre nuk ka humbur; dhe në ta unë kam gëzim të plotë.

Now this is the commandment: Repent, all ye ends of the earth, and come unto me and be baptized in my name, that ye may be sanctified by the reception of the Holy Ghost, that ye may stand spotless before me at the last day.

Verily, verily, I say unto you, this is my gospel; and ye know the things that ye must do in my church; for the works which ye have seen me do that shall ye also do; for that which ye have seen me do even that shall ye do;

Therefore, if ye do these things blessed are ye, for ye shall be lifted up at the last day.

Write the things which ye have seen and heard, save it be those which are forbidden.

Write the works of this people, which shall be, even as hath been written, of that which hath been.

For behold, out of the books which have been written, and which shall be written, shall this people be judged, for by them shall their works be known unto men.

And behold, all things are written by the Father; therefore out of the books which shall be written shall the world be judged.

And know ye that ye shall be judges of this people, according to the judgment which I shall give unto you, which shall be just. Therefore, what manner of men ought ye to be? Verily I say unto you, even as I am.

And now I go unto the Father. And verily I say unto you, whatsoever things ye shall ask the Father in my name shall be given unto you.

Therefore, ask, and ye shall receive; knock, and it shall be opened unto you; for he that asketh, receiveth; and unto him that knocketh, it shall be opened.

And now, behold, my joy is great, even unto fullness, because of you, and also this generation; yea, and even the Father rejoiceth, and also all the holy angels, because of you and this generation; for none of them are lost.

Behold, I would that ye should understand; for I mean them who are now alive of this generation; and none of them are lost; and in them I have fullness of joy.

32 Por vini re, unë trishtohem për shkak të brezit të katërt nga ky brez, pasi ata merren robër nga ai, madje siç ishte biri i humbjes, pasi ata do të më shesin për argjend dhe ar dhe për atë që e ha krimbi, dhe që hajdutët futen dhe e vjedhin. Dhe atë ditë unë do t'i vizitoj, madje, duke i lënë që veprat e tyre t'u bien mbi kokë.

33 Dhe ndodhi që kur Jezusi mbaroi së foluri, ai u tha dishepujve të tij: Hyni nëpërmjet portës së ngushtë; pasi e ngushtë është porta dhe e ngushtë është udha që të shpie në jetë dhe të paktë janë ata që e gjejnë; por e gjerë është porta dhe e gjerë është udha që të shpie në vdekje dhe të shumtë do të jenë ata që do të udhëtojnë nëpër të, derisa të vijë nata gjatë së cilës asnjë njeri nuk mund të punojë.

But behold, it sorroweth me because of the fourth generation from this generation, for they are led away captive by him even as was the son of perdition; for they will sell me for silver and for gold, and for that which moth doth corrupt and which thieves can break through and steal. And in that day will I visit them, even in turning their works upon their own heads.

And it came to pass that when Jesus had ended these sayings he said unto his disciples: Enter ye in at the strait gate; for strait is the gate, and narrow is the way that leads to life, and few there be that find it; but wide is the gate, and broad the way which leads to death, and many there be that travel therein, until the night cometh, wherein no man can work.

3 Nefi 28

- 1 Dhe ndodhi që pasi Jezusi tha këto fjalë, ai u foli dishepujve të tij, një nga një, duke u thënë atyre: Çfarë dëshironi nga unë, pasi të kem shkuar tek Ati?
- 2 Dhe ata të gjithë folën, me përjashtim të treve, duke thënë: Ne dëshirojmë që pasi të kemi jetuar moshën e një njeriu, që shërbesa jonë për të cilën ti na ke thirrur, të ketë një fund, që ne të vijmë sa më shpejt pranë teje, në mbretërinë tënde.
- 3 Dhe ai u tha atyre: Të bekuar jeni ju, pasi dëshironi këtë gjë prej meje; prandaj, pasi të jeni shtatëdhjetë e dy vjeç, ju do të vini tek unë në mbretërinë time; dhe me mua do të gjeni prehje.
- 4 Dhe pasi ai u foli atyre, ai u kthye nga ata të tre dishepujt dhe u tha: Çfarë doni që të bëj për ju, pasi të kem shkuar tek Ati?
- 5 Dhe ata u trishtuan në zemrat e tyre, pasi nuk guxonin t'i thonin atë që dëshironin.
- 6 Dhe ai u tha atyre: Vini re, unë i di mendimet tuaja dhe ju dëshironi atë që Gjoni, i mirëdashuri im, që ishte me mua në shërbesën time, dëshiroi nga unë, para se të ngrihesha lart nga Judenjtë.
- 7 Prandaj, më të bekuar jeni ju, pasi nuk do të provoni kurrë vdekjen; por ju do të jetoni, të shihni të gjitha veprimet e Atit ndaj fëmijëve të njerëzve, madje, derisa të gjitha gjërat do të plotësohen sipas vullnetit të Atit, kur unë të vij në lavdinë time me fuqitë e qiellit.
- 8 Dhe ju nuk do t'i provoni kurrë dhembjet e vdekjes; por, kur unë të vij në lavdinë time, ju do të transformoheni brenda sa hap e mbyll sytë nga vdekshmëria në pavdekshmëri; dhe atëherë ju do të bekoheni në mbretërinë e Atit tim.
- 9 Dhe përsëri, ju nuk do të keni dhembje, ndërsa ju do të jetoni në mish, as brengë, përveç asaj të mëkateve të botës; dhe gjithë këtë unë do ta bëj për shkak të asaj që dëshirovat prej meje, pasi ju dëshirovat që të mund të sillnit tek unë shpirtrat e njerëzve, derisa të jetë bota.

3 Nephi 28

And it came to pass when Jesus had said these words, he spake unto his disciples, one by one, saying unto them: What is it that ye desire of me, after that I am gone to the Father?

And they all spake, save it were three, saying: We desire that after we have lived unto the age of man, that our ministry, wherein thou hast called us, may have an end, that we may speedily come unto thee in thy kingdom.

And he said unto them: Blessed are ye because ye desired this thing of me; therefore, after that ye are seventy and two years old ye shall come unto me in my kingdom; and with me ye shall find rest.

And when he had spoken unto them, he turned himself unto the three, and said unto them: What will ye that I should do unto you, when I am gone unto the Father?

And they sorrowed in their hearts, for they durst not speak unto him the thing which they desired.

And he said unto them: Behold, I know your thoughts, and ye have desired the thing which John, my beloved, who was with me in my ministry, before that I was lifted up by the Jews, desired of me.

Therefore, more blessed are ye, for ye shall never taste of death; but ye shall live to behold all the doings of the Father unto the children of men, even until all things shall be fulfilled according to the will of the Father, when I shall come in my glory with the powers of heaven.

And ye shall never endure the pains of death; but when I shall come in my glory ye shall be changed in the twinkling of an eye from mortality to immortality; and then shall ye be blessed in the kingdom of my Father.

And again, ye shall not have pain while ye shall dwell in the flesh, neither sorrow save it be for the sins of the world; and all this will I do because of the thing which ye have desired of me, for ye have desired that ye might bring the souls of men unto me, while the world shall stand.

- 10 Dhe për këtë shkak, ju do të keni gëzim të plotë; dhe ju do të uleni në mbretërinë e Atit tim; po, gëzimi juaj do të jetë i plotë, madje, ashtu sikurse Ati më dha mua plotësi gëzimi; dhe ju do të jeni madje, ashtu sikurse jam unë dhe unë jam madje si Ati; dhe Ati dhe unë jemi një;
- 11 Dhe Fryma e Shenjtë dëshmon për Atin dhe për mua; dhe Ati u jep Frymën e Shenjtë fëmijëve të njerëzve, për shkakun tim.
- 12 Dhe ndodhi që pasi Jezusi tha këto fjalë, ai preku secilin prej tyre me gishtin e tij, me përjashtim të atyre të treve që do të rrinin dhe pastaj ai u largua.
- 13 Dhe vini re, qiejtë u hapën dhe ata u morën në qiell dhe panë dhe dëgjuan gjëra të patregueshme.
- 14 Dhe iu ndalua atyre që t'i tregonin; as nuk iu dha atyre fuqi që të mund të shpreheshin mbi gjërat që ata panë dhe dëgjuan;
- 15 Dhe ata nuk mund të thonin nëse ishin në trup ose përjashta trupit; pasi iu duk atyre sikur të ishte një transformim i tyre, që ata u shndërruan nga ky trup prej mishi në një gjendje të pavdekshme, që të mund të shihnin gjërat e Perëndisë.
- 16 Por ndodhi që ata shërbyen përsëri mbi faqen e dheut; megjithatë ata nuk shërbyen mbi gjërat që kishin dëgjuar dhe parë, për shkak të urdhërimit që iu dha atyre në qiell.
- 17 Dhe tani, nëse ata ishin të vdekshëm ose të pavdekshëm nga dita e transformimit të tyre, unë nuk e di;
- 18 Por, këtë e di, sipas dëshmisë që u dha—ata shkuan mbi faqen e dheut dhe u shërbyen të gjithë njerëzve, duke mbledhur rreth kishës të gjithë ata që u besonin predikimeve të tyre dhe duke i pagëzuar; dhe të gjithë ata që u pagëzuan, morën Frymën e Shenjtë.
- 19 Dhe ata u hodhën në burg nga ata që nuk i përkisnin kishës. Dhe burgjet nuk i mbanin dot, pasi çaheshin më dysh.

And for this cause ye shall have fulness of joy; and ye shall sit down in the kingdom of my Father; yea, your joy shall be full, even as the Father hath given me fulness of joy; and ye shall be even as I am, and I am even as the Father; and the Father and I are one;

And the Holy Ghost beareth record of the Father and me; and the Father giveth the Holy Ghost unto the children of men, because of me.

And it came to pass that when Jesus had spoken these words, he touched every one of them with his finger save it were the three who were to tarry, and then he departed.

And behold, the heavens were opened, and they were caught up into heaven, and saw and heard unspeakable things.

And it was forbidden them that they should utter; neither was it given unto them power that they could utter the things which they saw and heard;

And whether they were in the body or out of the body, they could not tell; for it did seem unto them like a transfiguration of them, that they were changed from this body of flesh into an immortal state, that they could behold the things of God.

But it came to pass that they did again minister upon the face of the earth; nevertheless they did not minister of the things which they had heard and seen, because of the commandment which was given them in heaven.

And now, whether they were mortal or immortal, from the day of their transfiguration, I know not;

But this much I know, according to the record which hath been given—they did go forth upon the face of the land, and did minister unto all the people, uniting as many to the church as would believe in their preaching; baptizing them, and as many as were baptized did receive the Holy Ghost.

And they were cast into prison by them who did not belong to the church. And the prisons could not hold them, for they were rent in twain.

20 Dhe i futën në dhe; por ata qëlluan dheun me fjalën e Perëndisë, kaq sa nëpërmjet fuqisë së tij, ata u çliruan nga thellësitë e tokës; dhe prandaj, ata nuk mund të hapnin gropa të mjaftueshme për t'i mbajtur ata.

21 Dhe tri herë u hodhën në një furrë dhe nuk pësuan gjë.

22 Dhe dy herë u hodhën në një gropë bishash të egra; dhe vini re, ata luanin me bishat, sikurse një fëmijë luan me një qengj pirës dhe nuk pësuan gjë.

23 Dhe ndodhi që kështu ata shkuan mes gjithë popullit të Nefit dhe predikuan ungjillin e Krishtit mes gjithë njerëzve mbi faqen e dheut, dhe ata u kthyen në besim te Zoti, dhe u bashkuan me kishën e Krishtit, dhe kështu njerëzit e atij brezi, sipas fjalës së Jezusit, qenë të bekuar.

24 Dhe tani, unë, Mormoni, po i jap fund për një kohë fjalëve të mia në lidhje me këto gjëra.

25 Vini re, unë desha të shkruaj emrat e atyre që nuk do të pësonin kurrë vdekje, por Zoti e ndaloi; prandaj unë nuk po i shkruaj, pasi ata janë të fshehur nga bota.

26 Por vini re, unë i kam parë dhe ata më kanë shërbyer.

27 Dhe vini re, ata do të jenë mes Johebrenjve dhe Johebrenjtë nuk do t'i njohin.

28 Ata do të jenë edhe mes Judenjve dhe Judenjtë nuk do t'i njohin.

29 Dhe do të ndodhë kur Zoti do ta shohë të arsyeshme në urtësinë e tij, që ata do t'u shërbejnë të gjitha fiseve të shpërndara të Izraelit, si dhe të gjitha kombeve, fiseve, gjuhëve dhe popujve dhe do të çojnë shumë shpirtra prej tyre te Jezusi, që dëshira e tyre të mund të plotësohet dhe gjithashtu për shkak të fuqisë bindëse të Perëndisë që është në ta.

30 Dhe ata janë si engjëjt e Perëndisë dhe në qoftë se do t'i luten Atit në emrin e Jezusit, ata mund t'i shfaqen çdo njeriu që ta shohin të arsyeshme.

31 Prandaj, punë të mëdha dhe të mrekullueshme do të bëhen prej tyre, para ditës së madhe që do të vijë, kur të gjithë njerëzit me siguri do të qëndrojnë para fronit të gjykimit të Krishtit;

And they were cast down into the earth; but they did smite the earth with the word of God, insomuch that by his power they were delivered out of the depths of the earth; and therefore they could not dig pits sufficient to hold them.

And thrice they were cast into a furnace and received no harm.

And twice were they cast into a den of wild beasts; and behold they did play with the beasts as a child with a suckling lamb, and received no harm.

And it came to pass that thus they did go forth among all the people of Nephi, and did preach the gospel of Christ unto all people upon the face of the land; and they were converted unto the Lord, and were united unto the church of Christ, and thus the people of that generation were blessed, according to the word of Jesus.

And now I, Mormon, make an end of speaking concerning these things for a time.

Behold, I was about to write the names of those who were never to taste of death, but the Lord forbade; therefore I write them not, for they are hid from the world.

But behold, I have seen them, and they have ministered unto me.

And behold they will be among the Gentiles, and the Gentiles shall know them not.

They will also be among the Jews, and the Jews shall know them not.

And it shall come to pass, when the Lord seeth fit in his wisdom that they shall minister unto all the scattered tribes of Israel, and unto all nations, kindreds, tongues and people, and shall bring out of them unto Jesus many souls, that their desire may be fulfilled, and also because of the convincing power of God which is in them.

And they are as the angels of God, and if they shall pray unto the Father in the name of Jesus they can show themselves unto whatsoever man it seemeth them good.

Therefore, great and marvelous works shall be wrought by them, before the great and coming day when all people must surely stand before the judgment-seat of Christ;

- 32 Po, madje mes Johebrenjve, do të bëhet prej tyre një punë e madhe dhe e mrekullueshme, para asaj dite të gjykimit.
- 33 Dhe po të kishit të gjitha shkrimet e shenjta që japin një përmbledhje të të gjitha punëve të mrekullueshme të Krishtit, ju do të dinit, sipas fjalëve të Krishtit, se këto gjëra do të ndodhin patjetër.
- 34 Dhe mjerë ai që nuk do t'u vërë veshin fjalëve të Jezusit, si dhe të atyre që ai ka zgjedhur dhe dërguar mes tyre; pasi kushdo që nuk pranon fjalët e Jezusit dhe fjalët e atyre që ai ka dërguar, nuk e njeh atë; dhe prandaj ai nuk do t'i njohë ata në ditën e fundit;
- 35 Dhe do të ishte më mirë për ta, po të mos kishin lindur fare. Pasi mendoni ju se mund të hiqni qafe drejtësinë e një Perëndie të fyer i cili është shkëlur nën këmbët e njerëzve, që në këtë mënyrë të mund të vijë shpëtimi?
- 36 Dhe tani vini re, ndërsa fola në lidhje me ata që ka zgjedhur Zoti, po, madje, për ata të tre që u çuan në qiej, që nuk e dija nëse ishin pastruar nga vdekshmëria në pavdekshmëri—
- 37 Por vini re, që kur shkrova, pyeta Zotin dhe ai më bëri të ditur se qe e nevojshme që trupat e tyre të pësonin ndryshim, përndryshe do të ishte e nevojshme që ata të provonin vdekje;
- 38 Prandaj, që ata të mos provonin vdekje, pati ndryshim në trupat e tyre, që ata të mos vuanin dhembje ose brengë, me përjashtim të mëkateve të botës.
- 39 Tani, ky ndryshim nuk qe i njëjlojtë me atë që do të ndodhë në ditën e fundit; por u bë një ndryshim në ta, aq sa Satani të mos ketë fuqi mbi ta, që ai të mos t'i tundojë dhe ata u shenjtëruan në mish, se ata qenë të shenjtë dhe fuqitë e tokës nuk mund t'i përmbanin.
- 40 Dhe në këtë gjendje, ata do të qëndrojnë deri në ditën e gjykimit të Krishtit; dhe në atë ditë, ata do të pësojnë një ndryshim më të madh dhe do të pranohen në mbretërinë e Atit për të mos dalë më, por, për të banuar me Perëndinë përjetësisht në qiej.

Yea even among the Gentiles shall there be a great and marvelous work wrought by them, before that judgment day.

And if ye had all the scriptures which give an account of all the marvelous works of Christ, ye would, according to the words of Christ, know that these things must surely come.

And wo be unto him that will not hearken unto the words of Jesus, and also to them whom he hath chosen and sent among them; for whoso receiveth not the words of Jesus and the words of those whom he hath sent receiveth not him; and therefore he will not receive them at the last day;

And it would be better for them if they had not been born. For do ye suppose that ye can get rid of the justice of an offended God, who hath been trampled under feet of men, that thereby salvation might come?

And now behold, as I spake concerning those whom the Lord hath chosen, yea, even three who were caught up into the heavens, that I knew not whether they were cleansed from mortality to immortality—

But behold, since I wrote, I have inquired of the Lord, and he hath made it manifest unto me that there must needs be a change wrought upon their bodies, or else it needs be that they must taste of death;

Therefore, that they might not taste of death there was a change wrought upon their bodies, that they might not suffer pain nor sorrow save it were for the sins of the world.

Now this change was not equal to that which shall take place at the last day; but there was a change wrought upon them, insomuch that Satan could have no power over them, that he could not tempt them; and they were sanctified in the flesh, that they were holy, and that the powers of the earth could not hold them.

And in this state they were to remain until the judgment day of Christ; and at that day they were to receive a greater change, and to be received into the kingdom of the Father to go no more out, but to dwell with God eternally in the heavens.

3 Nefi 29

- 1 Dhe tani vini re, unë ju them juve se kur Zoti do ta shohë të arsyeshme, në urtësinë e tij, që këto fjalë t'ua arrijnë Johebrenjve, sipas fjalës së tij, atëherë ju mund të dini se besëlidhja që Ati bëri me fëmijët e Izraelit, në lidhje me rivendosjen e tyre në tokat e trashëgimit të tyre, ka filluar tanimë të plotësohet.
- 2 Dhe ju mund të dini se fjalët e Zotit, të cilat u thanë nga profetët e shenjtë, që të gjitha do të plotësohen; dhe ju nuk duhet të thoni se Zoti vonon ardhjen e tij mes fëmijëve të Izraelit.
- 3 Dhe ju nuk duhet të mendoni në zemrat tuaja se fjalët që janë thënë janë të kota, pasi vini re, Zoti do ta kujtojë besëlidhjen e tij që ka bërë me popullin e tij të shtëpisë së Izraelit.
- 4 Dhe kur t'i shihni këto fjalë duke dalë mes jush, atëherë ju nuk duhet të përbuzni më veprimet e Zotit, pasi shpata e drejtësisë së tij është në dorën e tij të djathtë; dhe vini re, në atë ditë, në qoftë se ju i përbuzni veprimet e tij, ai do të bëjë që ajo t'ju arrijë menjëherë.
- 5 Mjerë ai që përbuz veprimet e Zotit; po, mjerë ai që do të mohojë Krishtin dhe veprat e tij!
- 6 Po, mjerë ai që do të mohojë zbulesat e Zotit dhe që do të thotë se Zoti nuk vepron më nëpërmjet zbulese ose profecie ose nëpërmjet dhuratash, ose nëpërmjet gjuhësh, ose nëpërmjet shërimesh, ose nëpërmjet fuqisë së Frymës së Shenjtë!
- 7 Po, dhe mjerë ai që do të thotë në atë ditë, për të përfituar, se nuk mund të bëhen mrekulli nga Jezu Krishti; pasi ai që do ta bëjë këtë gjë, do të bëhet sikurse biri i humbjes, për të cilin sipas fjalës së Krishtit, nuk kishte mëshirë!
- 8 Po, dhe ju nuk duhet të tallni, as të përbuzni, as të vini në lojë Judenjtë, as ndonjë nga mbetja e shtëpisë së Izraelit; pasi vini re, Zoti e mban mend besëlidhjen e tij me ta dhe ai do të veprojë ndaj tyre, ashtu siç është betuar.
- 9 Prandaj ju nuk duhet të mendoni se mund të ktheni dorën e djathtë të Zotit majtas, që të mos e zbatojë gjykimin për të plotësuar besëlidhjen që ai ka bërë me shtëpinë e Izraelit.

3 Nephi 29

And now behold, I say unto you that when the Lord shall see fit, in his wisdom, that these sayings shall come unto the Gentiles according to his word, then ye may know that the covenant which the Father hath made with the children of Israel, concerning their restoration to the lands of their inheritance, is already beginning to be fulfilled.

And ye may know that the words of the Lord, which have been spoken by the holy prophets, shall all be fulfilled; and ye need not say that the Lord delays his coming unto the children of Israel.

And ye need not imagine in your hearts that the words which have been spoken are vain, for behold, the Lord will remember his covenant which he hath made unto his people of the house of Israel.

And when ye shall see these sayings coming forth among you, then ye need not any longer spurn at the doings of the Lord, for the sword of his justice is in his right hand; and behold, at that day, if ye shall spurn at his doings he will cause that it shall soon overtake you.

Wo unto him that spurneth at the doings of the Lord; yea, wo unto him that shall deny the Christ and his works!

Yea, wo unto him that shall deny the revelations of the Lord, and that shall say the Lord no longer worketh by revelation, or by prophecy, or by gifts, or by tongues, or by healings, or by the power of the Holy Ghost!

Yea, and wo unto him that shall say at that day, to get gain, that there can be no miracle wrought by Jesus Christ; for he that doeth this shall become like unto the son of perdition, for whom there was no mercy, according to the word of Christ!

Yea, and ye need not any longer hiss, nor spurn, nor make game of the Jews, nor any of the remnant of the house of Israel; for behold, the Lord remembereth his covenant unto them, and he will do unto them according to that which he hath sworn.

Therefore ye need not suppose that ye can turn the right hand of the Lord unto the left, that he may not execute judgment unto the fulfilling of the covenant which he hath made unto the house of Israel.

3 Nefi 30

- 1 Dëgjoni, o ju Johebrenj dhe vëruni veshin fjalëve të Jezu Krishtit, Birit të Perëndisë së gjallë, të cilat ai më ka urdhëruar që të them në lidhje me ju, pasi vini re, ai më urdhëron që të shkruaj, duke thënë:
- 2 Largohuni nga udhët tuaja të këqija, të gjithë ju Johebrenj; dhe pendohuni për punët tuaja të liga, për gënjeshttrat dhe mashtrimet tuaja, dhe për lavirësitë tuaja, dhe për neveritë tuaja të fshehta, dhe për idhujtaritë, dhe vrasjet tuaja, dhe për intrigat e priftërinjve tuaj, dhe për zilitë tuaja, dhe grindjet tuaja, dhe nga e gjithë ligësia, dhe neveritë tuaja, dhe ejani tek unë, dhe pagëzohuni në emrin tim, që të merrni një heqje të mëkateve tuaja dhe të mbusheni me Frymën e Shenjtë, që të mund të numëroheni me popullin tim që është nga shtëpia e Izraelit.

3 Nephi 30

Hearken, O ye Gentiles, and hear the words of Jesus Christ, the Son of the living God, which he hath commanded me that I should speak concerning you, for, behold he commandeth me that I should write, saying:

Turn, all ye Gentiles, from your wicked ways; and repent of your evil doings, of your lyings and deceivings, and of your whoredoms, and of your secret abominations, and your idolatries, and of your murders, and your priestcrafts, and your envyings, and your strifes, and from all your wickedness and abominations, and come unto me, and be baptized in my name, that ye may receive a remission of your sins, and be filled with the Holy Ghost, that ye may be numbered with my people who are of the house of Israel.

Nefi i Katërt

Libri i Nefit

I Cili Është Biri i Nefit—Një nga Dishepujt e Jezu Krishtit

Një rrëfim i popullit të Nefit, sipas analit të tij.

- 1 Dhe ndodhi që kaloi viti i tridhjetekatërt dhe gjithashtu i tridhjetepeshtë dhe vini re, dishepujt e Jezusit kishin formuar një kishë të Krishtit në të gjitha tokat rreth e përqark. Dhe të gjithë ata që erdhën me ta dhe që u penduan me të vërtetë për mëkatet e tyre, u pagëzuan në emër të Jezusit; dhe ata morën gjithashtu Frymën e Shenjtë.
- 2 Dhe ndodhi që në vitin e tridhjetegjashtë, i gjithë populli ishte kthyer në besim te Zoti, mbi tërë faqen e dheut, si Nefitë ashtu dhe Lamanitë; dhe nuk pati grindje dhe debate mes tyre dhe të gjithë njerëzit trajtonin me drejtësi njëri-tjetrin.
- 3 Dhe ata kishin të gjitha gjërat e përbashkëta mes tyre; prandaj nuk kishte të pasur dhe të varfër, skllëvër dhe të lirë, por ata të gjithë ishin bërë të lirë dhe pjesëmarrës të dhuratës hyjnore.
- 4 Dhe ndodhi që kaloi edhe viti i tridhjeteshtatë dhe gjithnjë vazhdonte të kishte paqe në tokë.
- 5 Dhe nga dishepujt e Jezusit u bënë vepra të mëdha dhe të mrekullueshme, kaq sa ata shëruan të sëmurët dhe ngritën të vdekurit dhe bënë të çalët të ecnin, dhe të verbërit të merrnin dritën e syve, dhe të shurdhët të dëgjonin, dhe bënë të gjitha llojet e mrekullive mes fëmijëve të njerëzve; dhe të gjitha këto mrekulli i bënë në emrin e Jezusit.
- 6 Dhe kështu kaloi viti i tridhjetetë dhe i tridhjetenëntë, dhe i dyzetënjëtë, dhe i dyzetedytë, po, madje derisa dyzet e nëntë vjet kaluan dhe gjithashtu i pesëdhjetënjëtë dhe i pesëdhjetedytë; po, dhe madje, gjersa kaluan pesëdhjetë e nëntë vjet.

Fourth Nephi

The Book of Nephi

Who Is the Son of Nephi—One of the Disciples of Jesus Christ

An account of the people of Nephi, according to his record.

And it came to pass that the thirty and fourth year passed away, and also the thirty and fifth, and behold the disciples of Jesus had formed a church of Christ in all the lands round about. And as many as did come unto them, and did truly repent of their sins, were baptized in the name of Jesus; and they did also receive the Holy Ghost.

And it came to pass in the thirty and sixth year, the people were all converted unto the Lord, upon all the face of the land, both Nephites and Lamanites, and there were no contentions and disputations among them, and every man did deal justly one with another.

And they had all things common among them; therefore there were not rich and poor, bond and free, but they were all made free, and partakers of the heavenly gift.

And it came to pass that the thirty and seventh year passed away also, and there still continued to be peace in the land.

And there were great and marvelous works wrought by the disciples of Jesus, insomuch that they did heal the sick, and raise the dead, and cause the lame to walk, and the blind to receive their sight, and the deaf to hear; and all manner of miracles did they work among the children of men; and in nothing did they work miracles save it were in the name of Jesus.

And thus did the thirty and eighth year pass away, and also the thirty and ninth, and forty and first, and the forty and second, yea, even until forty and nine years had passed away, and also the fifty and first, and the fifty and second; yea, and even until fifty and nine years had passed away.

7 Dhe Zoti i begatoi ata në tokë jashtëzakonisht; po, kaq sa ndërtuan përsëri qytete, aty ku kishte pasur qytete që ishin djegur.

8 Po, madje ata rindërtuan rishtas qytetin e madh Zarahemla.

9 Por, pati shumë qytete që ishin fundosur dhe ujërat mbuluan vendet ku kishin qenë ato; prandaj këto qytete nuk mund të rindërtoheshin.

10 Dhe tani, vini re, ndodhi që populli i Nefit u bë i fortë dhe u shtua jashtëzakonisht shpejt dhe u bë një popull jashtëzakonisht i bardhë dhe i këndshëm.

11 Dhe ata u martuan dhe martuan, dhe qenë të bekuar sipas premtimeve të shumta që u kishte bërë Zoti.

12 Dhe ata nuk ecën më sipas kryerjeve dhe ordinancave të ligjit të Moisiut; por ata ecën sipas urdhërimeve që kishin marrë nga Zoti dhe Perëndia i tyre, duke vazhduar në agjërim dhe lutje, duke u mbledhur shpesh së bashku qoftë për t'u lutur, si dhe për të dëgjuar fjalën e Zotit.

13 Dhe ndodhi që nuk pati grindje mes gjithë njerëzve, në gjithë vendin; por u bënë mrekulli të mëdha mes dishepujve të Jezusit.

14 Dhe ndodhi që kaloi viti i shtatëdhjetenjtë, po ashtu dhe viti i shtatëdhjetedytë, po, dhe në fund gjersa viti i shtatëdhjetenëntë kaloi; po, madje njëqind vjet kaluan dhe dishepujt e Jezusit, që ai kishte zgjedhur, kishin shkuar të gjithë në parajsën e Perëndisë, me përjashtim të atyre të treve që do të rrinin; dhe pati dishepuj të tjerë që u shuguruan në vend të tyre; dhe gjithashtu shumë prej atij brezi kishin vdekur.

15 Dhe ndodhi që nuk pati grindje në tokë, për shkak të dashurisë së Perëndisë që jetonte në zemrat e njerëzve.

16 Dhe nuk pati zili, as luftime, as trazira, as lavirësi, as gënjeshtër, as vrasje, as ndonjë lloj ndyrësie; dhe me siguri nuk mund të kishte një popull më të lumtur mes gjithë njerëzve të krijuar nga dora e Perëndisë.

And the Lord did prosper them exceedingly in the land; yea, insomuch that they did build cities again where there had been cities burned.

Yea, even that great city Zarahemla did they cause to be built again.

But there were many cities which had been sunk, and waters came up in the stead thereof; therefore these cities could not be renewed.

And now, behold, it came to pass that the people of Nephi did wax strong, and did multiply exceedingly fast, and became an exceedingly fair and delightful people.

And they were married, and given in marriage, and were blessed according to the multitude of the promises which the Lord had made unto them.

And they did not walk any more after the performances and ordinances of the law of Moses; but they did walk after the commandments which they had received from their Lord and their God, continuing in fasting and prayer, and in meeting together oft both to pray and to hear the word of the Lord.

And it came to pass that there was no contention among all the people, in all the land; but there were mighty miracles wrought among the disciples of Jesus.

And it came to pass that the seventy and first year passed away, and also the seventy and second year, yea, and in fine, till the seventy and ninth year had passed away; yea, even an hundred years had passed away, and the disciples of Jesus, whom he had chosen, had all gone to the paradise of God, save it were the three who should tarry; and there were other disciples ordained in their stead; and also many of that generation had passed away.

And it came to pass that there was no contention in the land, because of the love of God which did dwell in the hearts of the people.

And there were no envyings, nor strifes, nor tumults, nor whoredoms, nor lyings, nor murders, nor any manner of lasciviousness; and surely there could not be a happier people among all the people who had been created by the hand of God.

- 17 Nuk kishte as vjedhës, as vrasës, as nuk kishte Lamanitë, as ndonjë lloj tjetër -itësh; por ata ishin të gjithë një, fëmijë të Krishtit dhe trashëgimtarë të mbretërisë së Perëndisë.
- 18 Dhe sa të bekuar ishin ata! Pasi Zoti i bekoji në të gjitha veprimet e tyre; po, madje, ata qenë të bekuar dhe përparuan derisa kaluan njëqind e dhjetë vjet; dhe brezi i parë pas Krishtit kishte vdekur dhe nuk kishte grindje në gjithë vendin.
- 19 Dhe ndodhi që Nefi, ai që mbajti këtë anal të fundit (dhe ai e mbajti atë në fletët e Nefit) vdiq dhe i biri, Amosi, e mbajti në vend të tij; dhe ai e mbajti gjithashtu në fletët e Nefit.
- 20 Dhe ai e mbajti atë tetëdhjetë e katër vjet dhe kishte gjithnjë paqe në tokë, përveçse një pjesë e vogël e popullit që ishte revoltuar kundër kishës dhe morën mbi vete emrin e Lamanitëve; prandaj filloi të kishte përsëri Lamanitë në tokë.
- 21 Dhe ndodhi që edhe Amosi vdiq (dhe qe njëqind e nëntëdhjetë e katër vjet nga ardhja e Krishtit) dhe biri i tij, Amosi, mbajti analin në vend të tij; dhe ai gjithashtu e mbajti atë në fletët e Nefit; dhe u shkrua gjithashtu në librin e Nefit, që është ky libër.
- 22 Dhe ndodhi që kaluan dyqind vjet dhe i gjithë brezi i dytë kishte vdekur, me përjashtim të disave.
- 23 Dhe tani unë, Mormoni, dua që ju të dini se njerëzit ishin shtuar kaq shumë, sa ishin përhapur mbi gjithë faqen e tokës; dhe ata ishin bërë jashtëzakonisht të pasur, për shkak të përparimit të tyre në Krisht.
- 24 Dhe tani, në këtë vit të dyqindnjëtetë, filloi të ketë mes tyre nga ata që u ngritën në kryelartësi, duke veshur rroba të shtrenjta dhe lloj-lloj margaritarësh mjaft të mirë dhe gjërash të shtrenjta nga bota.
- 25 Dhe që atëherë e tutje ata nuk i kishin më së bashku mes tyre të mirat e tyre dhe mallrat e tyre.
- 26 Dhe ata filluan të ndaheshin në klasa; dhe filluan të ndërtonin kisha për vete për fitime dhe filluan të mohonin kishën e vërtetë të Krishtit.

There were no robbers, nor murderers, neither were there Lamanites, nor any manner of -ites; but they were in one, the children of Christ, and heirs to the kingdom of God.

And how blessed were they! For the Lord did bless them in all their doings; yea, even they were blessed and prospered until an hundred and ten years had passed away; and the first generation from Christ had passed away, and there was no contention in all the land.

And it came to pass that Nephi, he that kept this last record, (and he kept it upon the plates of Nephi) died, and his son Amos kept it in his stead; and he kept it upon the plates of Nephi also.

And he kept it eighty and four years, and there was still peace in the land, save it were a small part of the people who had revolted from the church and taken upon them the name of Lamanites; therefore there began to be Lamanites again in the land.

And it came to pass that Amos died also, (and it was an hundred and ninety and four years from the coming of Christ) and his son Amos kept the record in his stead; and he also kept it upon the plates of Nephi; and it was also written in the book of Nephi, which is this book.

And it came to pass that two hundred years had passed away; and the second generation had all passed away save it were a few.

And now I, Mormon, would that ye should know that the people had multiplied, insomuch that they were spread upon all the face of the land, and that they had become exceedingly rich, because of their prosperity in Christ.

And now, in this two hundred and first year there began to be among them those who were lifted up in pride, such as the wearing of costly apparel, and all manner of fine pearls, and of the fine things of the world.

And from that time forth they did have their goods and their substance no more common among them.

And they began to be divided into classes; and they began to build up churches unto themselves to get gain, and began to deny the true church of Christ.

- 27 Dhe ndodhi që kur kaluan dyqind e dhjetë vjet kishte në tokë shumë kisha; po, kishte shumë kisha që pretendonin se njihnin Krishtin, por nga ana tjetër mohonin pjesët më të mëdha të ungjillit të tij, aq sa pranonin çdo lloj ligësie dhe u shërbenin atë që ishte e shenjtë atyre që u ishte ndaluar, për shkak të padenjësisë.
- 28 Dhe kjo kishë u rrit jashtëzakonisht, për shkak të paudhësisë dhe për shkak të fuqisë së Satanit që futi në dorë zemrat e tyre.
- 29 Dhe përsëri, kishte një kishë tjetër që mohonte Krishtin; dhe ata persekutonin kishën e vërtetë të Krishtit, për shkak të përlësisë së tyre dhe të besimit të tyre në Krisht; dhe i urrenin ata për shkak të shumë mrekullive që u bënë mes tyre.
- 30 Prandaj, ata ushtruan fuqi dhe autoritet mbi dishepujt e Jezusit që kishin qëndruar me ta dhe i futën në burg; por nga fuqia e fjalës së Perëndisë, që ishte në ta, burgjet u çanë më dysh dhe ata vazhduan të bënin mrekulli të fuqishme mes tyre.
- 31 Megjithatë, pavarësisht nga gjithë këto mrekulli, njerëzit ngurtësuan zemrat e tyre dhe kërkuan t'i vrisnin, madje, ashtu sikurse Judenjtë në Jeruzalem kërkuan të vrisnin Jezusin, sipas fjalës së tij.
- 32 Dhe i hodhën në furra plot zjarr dhe ata dolën andej pa pësuar gjë.
- 33 Dhe i hodhën edhe në gropa bishash të egra dhe ata luajtën me bishat e egra, ashtu sikurse luan madje një fëmijë me një qengj; dhe dolën së andejmi pa pësuar gjë.
- 34 Megjithatë njerëzit ngurtësuan zemrat e tyre, pasi ata udhëhiqeshin nga shumë priftërinj dhe nga profetë të rremë për të ndërtuar shumë kisha dhe të bënin çdo lloj paudhësie. Dhe ata goditën popullin e Jezusit; por populli i Jezusit nuk i goditi prapë. Dhe kështu ranë në mosbesim dhe në ligësi nga viti në vit, madje, gjersa kaluan dyqind e tridhjetë vjet.
- 35 Dhe tani ndodhi që në atë vit, po, në vitin dyqind e tridhjetë e një, u bë një ndarje e madhe mes njerëzve.

And it came to pass that when two hundred and ten years had passed away there were many churches in the land; yea, there were many churches which professed to know the Christ, and yet they did deny the more parts of his gospel, insomuch that they did receive all manner of wickedness, and did administer that which was sacred unto him to whom it had been forbidden because of unworthiness.

And this church did multiply exceedingly because of iniquity, and because of the power of Satan who did get hold upon their hearts.

And again, there was another church which denied the Christ; and they did persecute the true church of Christ, because of their humility and their belief in Christ; and they did despise them because of the many miracles which were wrought among them.

Therefore they did exercise power and authority over the disciples of Jesus who did tarry with them, and they did cast them into prison; but by the power of the word of God, which was in them, the prisons were rent in twain, and they went forth doing mighty miracles among them.

Nevertheless, and notwithstanding all these miracles, the people did harden their hearts, and did seek to kill them, even as the Jews at Jerusalem sought to kill Jesus, according to his word.

And they did cast them into furnaces of fire, and they came forth receiving no harm.

And they also cast them into dens of wild beasts, and they did play with the wild beasts even as a child with a lamb; and they did come forth from among them, receiving no harm.

Nevertheless, the people did harden their hearts, for they were led by many priests and false prophets to build up many churches, and to do all manner of iniquity. And they did smite upon the people of Jesus; but the people of Jesus did not smite again. And thus they did dwindle in unbelief and wickedness, from year to year, even until two hundred and thirty years had passed away.

And now it came to pass in this year, yea, in the two hundred and thirty and first year, there was a great division among the people.

- 36 Dhe ndodhi që në atë vit u ngrit një popull i quajtur Nefitë, që ishin besimtarë të vërtetë të Krishtit; dhe mes tyre ishin edhe ata që quheshin nga Lamanitët—Jakobitë dhe Jozefitë, dhe Zoramitë;
- 37 Prandaj, besimtarët e vërtetë në Krishtin dhe adhuruesit e vërtetë të Krishtit, (mes të cilëve ishin edhe tre dishepujt e Jezusit që do të qëndronin) u quajtën Nefitë dhe Jakobitë dhe Jozefitë, dhe Zoramitë.
- 38 Dhe ndodhi që ata që hodhën poshtë ungjillin u quajtën Lamanitë dhe Lemuelitë dhe Ishmaelitë; dhe ata nuk kishin rënë në mosbesim, por ngritën krye qëllimisht kundër ungjillit të Krishtit; dhe u mësuan fëmijëve të tyre se nuk duhet të besonin, sikurse madje etërit e tyre, që nga fillimi.
- 39 Dhe kjo qe për shkak të ligësisë dhe të neverisë së etërve të tyre, sikurse qe madje në fillim. Dhe atyre iu mësua të urrenin fëmijët e Perëndisë, madje, sikurse u qe mësuar Lamanitëve që në fillim të urrenin fëmijët e Nefit.
- 40 Dhe ndodhi që kishin kaluar dyqind e dyzet e katër vjet dhe e tillë ishte gjendja e popullit. Dhe pjesa më e ligë e popullit u forcua dhe u bë jashtëzakonisht më e madhe në numër, sesa ishin njerëzit e Perëndisë.
- 41 Dhe ata vazhduan të ndërtonin gjithnjë kisha për vete dhe i stolisën gjithashtu me të gjitha llojet e gjërave të çmuara. Dhe kështu kaluan dyqind e pesëdhjetë vjet dhe gjithashtu dyqind e gjashtëdhjetë vjet.
- 42 Dhe ndodhi që pjesa e ligë e popullit filloi përsëri të krijonte betimet dhe lidhjet e fshehta të Gadiantonit.
- 43 Dhe gjithashtu, edhe njerëzit që quheshin populli i Nefit filluan të bëheshin kryelartë në zemrat e tyre, për shkak të pasurisë së jashtëzakonshme që kishin dhe u bënë mendjemëdhenj, sikurse vëllezërit e tyre, Lamanitët.
- 44 Dhe që nga kjo kohë dishepujt filluan të brengosen për mëkatet e botës.

And it came to pass that in this year there arose a people who were called the Nephites, and they were true believers in Christ; and among them there were those who were called by the Lamanites—Jacobites, and Josephites, and Zoramites;

Therefore the true believers in Christ, and the true worshipers of Christ, (among whom were the three disciples of Jesus who should tarry) were called Nephites, and Jacobites, and Josephites, and Zoramites.

And it came to pass that they who rejected the gospel were called Lamanites, and Lemuelites, and Ishmaelites; and they did not dwindle in unbelief, but they did wilfully rebel against the gospel of Christ; and they did teach their children that they should not believe, even as their fathers, from the beginning, did dwindle.

And it was because of the wickedness and abomination of their fathers, even as it was in the beginning. And they were taught to hate the children of God, even as the Lamanites were taught to hate the children of Nephi from the beginning.

And it came to pass that two hundred and forty and four years had passed away, and thus were the affairs of the people. And the more wicked part of the people did wax strong, and became exceedingly more numerous than were the people of God.

And they did still continue to build up churches unto themselves, and adorn them with all manner of precious things. And thus did two hundred and fifty years pass away, and also two hundred and sixty years.

And it came to pass that the wicked part of the people began again to build up the secret oaths and combinations of Gadianton.

And also the people who were called the people of Nephi began to be proud in their hearts, because of their exceeding riches, and become vain like unto their brethren, the Lamanites.

And from this time the disciples began to sorrow for the sins of the world.

- 45 Dhe ndodhi që pasi kaluan treqind vjet, si populli i Nefit ashtu dhe Lamanitët u bënë jashtëzakonisht të ligj, sa njëri ashtu dhe tjetri.
- 46 Dhe ndodhi që hajdutët e Gadiantonit u përhapën në gjithë faqen e vendit; dhe nuk kishte asnjë që të ishte i drejtë me përjashtim të dishepujve të Jezusit. Dhe ata grumbulluan me shumicë ar dhe argjend dhe bënë tregti në të gjitha llojet e tregtisë.
- 47 Dhe ndodhi që pasi kaluan treqind e pesë vjet (dhe populli akoma kishte mbetur në ligësi) Amosi vdiq dhe i vëllai, Amaroni, mbajti analin në vend të tij.
- 48 Dhe ndodhi që pasi kaluan treqind e njëzet vjet, Amaroni duke qenë i shtyrë nga Fryma e Shenjtë, i fshehu analet që ishin të shenjta—po, madje të gjitha analet e shenjta që kishin kaluar nga brezi në brez, që ishin të shenjta—madje deri, në vitin treqind e njëzet nga ardhja e Krishtit.
- 49 Dhe ai i fshehu për Zotin, që ato të mund t'i kalonin përsëri mbetjes së shtëpisë së Jakobit, sipas profecive dhe premtimeve të Zotit. Dhe kështu është fundi i analit të Amaronit.
- And it came to pass that when three hundred years had passed away, both the people of Nephi and the Lamanites had become exceedingly wicked one like unto another.
- And it came to pass that the robbers of Gadianton did spread over all the face of the land; and there were none that were righteous save it were the disciples of Jesus. And gold and silver did they lay up in store in abundance, and did traffic in all manner of traffic.
- And it came to pass that after three hundred and five years had passed away, (and the people did still remain in wickedness) Amos died; and his brother, Ammaron, did keep the record in his stead.
- And it came to pass that when three hundred and twenty years had passed away, Ammaron, being constrained by the Holy Ghost, did hide up the records which were sacred—yea, even all the sacred records which had been handed down from generation to generation, which were sacred—even until the three hundred and twentieth year from the coming of Christ.
- And he did hide them up unto the Lord, that they might come again unto the remnant of the house of Jacob, according to the prophecies and the promises of the Lord. And thus is the end of the record of Ammaron.

Libri i Mormonit

Mormoni 1

- 1 Dhe tani, unë, Mormoni, bëj një anal të gjërave që si i kam parë ashtu dhe dëgjuar dhe e quaj Libri i Mormonit.
- 2 Dhe pothuaj në atë kohë që Amaroni fshehu analet për Zotin, ai erdhi tek unë (unë isha rreth dhjetë vjeç dhe fillova të mësohesha disi, sipas mënyrës së mësimin të popullit tim) dhe Amaroni më tha mua: Po shoh se je një fëmijë i matur dhe i shpejtë për të vënë re;
- 3 Prandaj, kur ti të jesh rreth njëzet e katër vjeç, unë do të doja që të mbash mend gjërat që ke vënë re në lidhje me këtë popull; dhe kur të jesh në atë moshë, shko në vendin Antum, në një kodër e cila do të quhet Shim; dhe unë kam lënë atje për Zotin, të gjitha gdhendjet e shenjta në lidhje me këtë popull.
- 4 Dhe vër re, ti vetë do të marrësh fletët e Nefit dhe do të lësh pjesën e mbetur aty ku ato janë; dhe do të gdhendësh në fletët e Nefit të gjitha gjërat që ti ke vënë re në lidhje me këtë popull.
- 5 Dhe unë, Mormoni, duke qenë një pasardhës i Nefit (dhe emri i atit tim ishte Mormon) mbajta mend gjërat që Amaroni më urdhëroi.
- 6 Dhe ndodhi që pasi isha njëmbëdhjetë vjeç, ati im më çoi në tokën në jug, madje në tokën e Zarahemlës.
- 7 E tërë faqja e vendit ishte mbuluar me ndërtesa dhe njerëzit ishin kaq të shumtë, sa pothuaj rëra e detit.
- 8 Dhe ndodhi që atë vit filloi të bëhej një luftë mes Nefitëve që përbëheshin nga Nefitët dhe nga Jakobitët, dhe nga Jozefitët, dhe nga Zoramitët; dhe kjo luftë ishte mes Nefitëve dhe Lamanitëve dhe Lemuelitëve, dhe Ishmaelitëve.
- 9 Tani, Lamanitët dhe Lemuelitët dhe Ishmaelitët quheshin Lamanitë dhe dy palët ishin Nefitët dhe Lamanitët.

The Book of Mormon

Mormon 1

And now I, Mormon, make a record of the things which I have both seen and heard, and call it the Book of Mormon.

And about the time that Ammaron hid up the records unto the Lord, he came unto me, (I being about ten years of age, and I began to be learned somewhat after the manner of the learning of my people) and Ammaron said unto me: I perceive that thou art a sober child, and art quick to observe;

Therefore, when ye are about twenty and four years old I would that ye should remember the things that ye have observed concerning this people; and when ye are of that age go to the land Antum, unto a hill which shall be called Shim; and there have I deposited unto the Lord all the sacred engravings concerning this people.

And behold, ye shall take the plates of Nephi unto yourself, and the remainder shall ye leave in the place where they are; and ye shall engrave on the plates of Nephi all the things that ye have observed concerning this people.

And I, Mormon, being a descendant of Nephi, (and my father's name was Mormon) I remembered the things which Ammaron commanded me.

And it came to pass that I, being eleven years old, was carried by my father into the land southward, even to the land of Zarahemla.

The whole face of the land had become covered with buildings, and the people were as numerous almost, as it were the sand of the sea.

And it came to pass in this year there began to be a war between the Nephites, who consisted of the Nephites and the Jacobites and the Josephites and the Zoramites; and this war was between the Nephites, and the Lamanites and the Lemuelites and the Ishmaelites.

Now the Lamanites and the Lemuelites and the Ishmaelites were called Lamanites, and the two parties were Nephites and Lamanites.

- 10 Dhe ndodhi që lufta filloi të zhvillohej mes tyre në kufijtë e Zarahemlës, pranë ujërave të Sidonit.
- 11 Dhe ndodhi që Nefitët kishin mbledhur tok një numër të madh ushtarësh, madje sa kalonin numrin tridhjetë mijë. Dhe ndodhi që po këtë vit ata zhvilluan një numër betejash, në të cilat Nefitët mundën Lamanitët dhe vranë shumë prej tyre.
- 12 Dhe ndodhi që Lamanitët hoqën dorë nga plani i tyre dhe paqja u vendos në tokë; dhe paqja mbretëroi për hapësirën e rreth katër vjetëve dhe nuk pati gjakderdhje.
- 13 Por ligësia mbizotëroi mbi faqen e tërë vendit, kaq sa Zoti tërhoqi dishepujt e tij të dashur dhe vepra e mrekullive dhe e shërimeve pushoi për shkak të paudhësisë së njerëzve.
- 14 Dhe nuk pati dhurata nga Zoti dhe Fryma e Shenjtë nuk erdhi mbi ndonjë njeri për shkak të paudhësisë dhe mosbesimit të tyre.
- 15 Dhe unë, duke qenë pesëmbëdhjetë vjeç dhe pasi isha pak a shumë i matur në mendime, kështu që u vizitova nga Zoti dhe provova e njoha mirësinë e Jezusit.
- 16 Dhe unë u përpoqa t'i predikoj këtij popull, por goja m'u mbyll dhe m'u ndalua që t'u predikoj atyre; pasi vini re, ata kishin ngritur krye me qëllim kundër Perëndisë së tyre; dhe për shkak të paudhësisë së tyre, dishepujt e dashur u nxorën nga vendi.
- 17 Por, unë qëndrova mes tyre, por m'u ndalua që t'u predikoj atyre për shkak të ngurtësisë së zemrave të tyre; dhe për shkak të ngurtësisë së zemrave të tyre, vendi u mallkua për hir të tyre.
- 18 Dhe këta hajdutë Gadiantonë, që gjendeshin mes Lamanitëve, mbushën vendin, kaq sa banorët e atjeshëm filluan të fshihnin thesaret e tyre në dhe; dhe ato filluan t'u rrëshqisnin nga duart, sepse Zoti e kishte mallkuar tokën, kështu ata as nuk mund t'i mbanin, as nuk mund t'i merrnin prapë.

And it came to pass that the war began to be among them in the borders of Zarahemla, by the waters of Sidon.

And it came to pass that the Nephites had gathered together a great number of men, even to exceed the number of thirty thousand. And it came to pass that they did have in this same year a number of battles, in which the Nephites did beat the Lamanites and did slay many of them.

And it came to pass that the Lamanites withdrew their design, and there was peace settled in the land; and peace did remain for the space of about four years, that there was no bloodshed.

But wickedness did prevail upon the face of the whole land, insomuch that the Lord did take away his beloved disciples, and the work of miracles and of healing did cease because of the iniquity of the people.

And there were no gifts from the Lord, and the Holy Ghost did not come upon any, because of their wickedness and unbelief.

And I, being fifteen years of age and being somewhat of a sober mind, therefore I was visited of the Lord, and tasted and knew of the goodness of Jesus.

And I did endeavor to preach unto this people, but my mouth was shut, and I was forbidden that I should preach unto them; for behold they had wilfully rebelled against their God; and the beloved disciples were taken away out of the land, because of their iniquity.

But I did remain among them, but I was forbidden to preach unto them, because of the hardness of their hearts; and because of the hardness of their hearts the land was cursed for their sake.

And these Gadianton robbers, who were among the Lamanites, did infest the land, insomuch that the inhabitants thereof began to hide up their treasures in the earth; and they became slippery, because the Lord had cursed the land, that they could not hold them, nor retain them again.

19 Dhe ndodhi që kishte magji dhe shtrigëri dhe magjistari; dhe fuqia e të ligut ushtrohej mbi të gjithë faqen e dheut, duke vërtetuar të gjitha fjalët e Abinadit dhe gjithashtu të Samuel Lamanitit.

And it came to pass that there were sorceries, and witchcrafts, and magics; and the power of the evil one was wrought upon all the face of the land, even unto the fulfilling of all the words of Abinadi, and also Samuel the Lamanite.

Mormoni 2

- 1 Dhe ndodhi që në po atë vit filloi të bëhej një luftë mes Nefitëve dhe Lamanitëve. Dhe megjithëse unë isha i ri, isha i bëshëm nga trupi; kështu që populli i Nefit më caktoi të isha udhëheqësi i tyre ose udhëheqësi i ushtrive të tyre.
- 2 Prandaj ndodhi që në vitin tim të gjashtëmbëdhjetë unë u nisa në krye të një ushtrie të Nefitëve kundër Lamanitëve; kështu, kishin kaluar treqind e njëzet e gjashtë vjet.
- 3 Dhe ndodhi që në vitin e treqindnjëzeteshtatë, Lamanitët na ranë me fuqi jashtëzakonisht të madhe, kaq sa i frikësuan ushtritë e mia; prandaj ata nuk deshën të luftonin dhe filluan të tërhiqeshin drejt vendeve në veri.
- 4 Dhe ndodhi që ne arritëm në qytetin e Angolës dhe morëm qytetin në zotërim dhe bëmë përgatitje që të mbroheshim nga Lamanitët. Dhe ndodhi që ne fortifikuam qytetin me fuqinë tonë; por, me gjithë tërë fortifikimet tona, Lamanitët na ranë dhe na nxorën nga qyteti.
- 5 Dhe ata na nxorën gjithashtu nga toka e Davidit.
- 6 Dhe ne marshuam drejt dhe arritëm në tokën e Jozueut, që ishte në kufijtë perëndimorë në breg të detit.
- 7 Dhe ndodhi që ne mblodhëm njerëzit tanë sa më shpejt që qe e mundur, që të mund t'i mblidhnim në një trup të vetëm.
- 8 Por vini re, vendi që plot hajdutë dhe Lamanitë; dhe me gjithë shkatërrimin e madh që varej mbi popullin tim, ata nuk u penduan për veprat e tyre të liga; prandaj mbi tërë faqen e dheut u përhap gjaku dhe kërdia, si nga ana e Nefitëve, ashtu dhe nga ana e Lamanitëve; dhe ishte një kryengritje e plotë mbi gjithë faqen e dheut.

Mormon 2

And it came to pass in that same year there began to be a war again between the Nephites and the Lamanites. And notwithstanding I being young, was large in stature; therefore the people of Nephi appointed me that I should be their leader, or the leader of their armies.

Therefore it came to pass that in my sixteenth year I did go forth at the head of an army of the Nephites, against the Lamanites; therefore three hundred and twenty and six years had passed away.

And it came to pass that in the three hundred and twenty and seventh year the Lamanites did come upon us with exceedingly great power, insomuch that they did frighten my armies; therefore they would not fight, and they began to retreat towards the north countries.

And it came to pass that we did come to the city of Angola, and we did take possession of the city, and make preparations to defend ourselves against the Lamanites. And it came to pass that we did fortify the city with our might; but notwithstanding all our fortifications the Lamanites did come upon us and did drive us out of the city.

And they did also drive us forth out of the land of David.

And we marched forth and came to the land of Joshua, which was in the borders west by the seashore.

And it came to pass that we did gather in our people as fast as it were possible, that we might get them together in one body.

But behold, the land was filled with robbers and with Lamanites; and notwithstanding the great destruction which hung over my people, they did not repent of their evil doings; therefore there was blood and carnage spread throughout all the face of the land, both on the part of the Nephites and also on the part of the Lamanites; and it was one complete revolution throughout all the face of the land.

- 9 Dhe tani, Lamanitët kishin një mbret dhe emri i tij ishte Aaron; dhe ai erdhi kundër nesh me një ushtri prej dyzet e katër mijë vetash. Dhe vini re, unë i bëra ballë me dyzet e dy mijë veta. Dhe ndodhi që unë e munda atë me ushtrinë time, aq sa ai u vu në ikje para meje. Dhe vini re, e gjithë kjo u bë dhe treqind e tridhjetë vjet kishin kaluar.
- 10 Dhe ndodhi që Nefitët filluan të pendoheshin për paudhësinë e tyre dhe filluan madje të thërrisnin ashtu siç ishte profetizuar nga profeti Samuel; pasi vini re, askush nuk mund të mbante atë që ishte e vetja, për shkak të hajdutëve dhe të grabitësve dhe të vrasësve, dhe të magjive, dhe të shtrigërive që ishin në tokë.
- 11 Kështu filloi të ngrihej një vajtim dhe kujë në të gjithë vendin për shkak të këtyre gjërave dhe më veçanërisht mes popullit të Nefit.
- 12 Dhe ndodhi që kur unë, Mormoni, pashë vajtimin e tyre dhe kujën e tyre dhe keqardhjen e tyre para Zotit, zemra ime filloi të gëzohej përbrenda meje, duke ditur mëshirën dhe durimin e Zotit, pasi mendoja se ai do të ishte i mëshirshëm me ta dhe se ata do të bëheshin përsëri një popull i drejtë.
- 13 Por vini re, ky gëzimi im që i kotë, pasi keqardhja e tyre nuk i çonte në pendim, për shkak të mirësisë së Perëndisë; por ishte më shumë dhimbja e të mallkuarve, sepse Zoti nuk do të lejonte përherë që të ishin të lumtur në mëkat.
- 14 Dhe ata nuk erdhën te Jezusi me zemra të thyera dhe me shpirtra të penduar, por ata mallkonin Perëndinë dhe dëshironin të vdisnin. Megjithatë, ata luftonin me shpatë për jetën e tyre.
- 15 Dhe ndodhi që hidhërimi im m'u kthye përsëri dhe unë pashë se dita e hirit kishte kaluar për ta, si fizikisht ashtu dhe shpirtërisht; pasi unë pashë mijëra prej tyre që ishin kositur e kishin rënë përdhe në kryengritje të hapur kundër Perëndisë së tyre dhe të mbledhur grumbull si plehra mbi faqen e dheut. Dhe kështu kishin kaluar treqind e dyzet e katër vjet.
- 16 Dhe ndodhi që në vitin e treqindedyzetepesë, Nefitët filluan t'ia mbathnin para Lamanitëve; dhe ata u ndoqën nga pas derisa arritën në tokën e Jashonit, para se të ishte e mundur t'i ndalonin në tërheqjen e tyre.

And now, the Lamanites had a king, and his name was Aaron; and he came against us with an army of forty and four thousand. And behold, I withstood him with forty and two thousand. And it came to pass that I beat him with my army that he fled before me. And behold, all this was done, and three hundred and thirty years had passed away.

And it came to pass that the Nephites began to repent of their iniquity, and began to cry even as had been prophesied by Samuel the prophet; for behold no man could keep that which was his own, for the thieves, and the robbers, and the murderers, and the magic art, and the witchcraft which was in the land.

Thus there began to be a mourning and a lamentation in all the land because of these things, and more especially among the people of Nephi.

And it came to pass that when I, Mormon, saw their lamentation and their mourning and their sorrow before the Lord, my heart did begin to rejoice within me, knowing the mercies and the long-suffering of the Lord, therefore supposing that he would be merciful unto them that they would again become a righteous people.

But behold this my joy was vain, for their sorrowing was not unto repentance, because of the goodness of God; but it was rather the sorrowing of the damned, because the Lord would not always suffer them to take happiness in sin.

And they did not come unto Jesus with broken hearts and contrite spirits, but they did curse God, and wish to die. Nevertheless they would struggle with the sword for their lives.

And it came to pass that my sorrow did return unto me again, and I saw that the day of grace was passed with them, both temporally and spiritually; for I saw thousands of them hewn down in open rebellion against their God, and heaped up as dung upon the face of the land. And thus three hundred and forty and four years had passed away.

And it came to pass that in the three hundred and forty and fifth year the Nephites did begin to flee before the Lamanites; and they were pursued until they came even to the land of Jashon, before it was possible to stop them in their retreat.

- 17 Dhe tani, qyteti Jashon ishte afër vendit ku Amaroni kishte vendosur analet për Zotin, që ato të mos mund të shkatërroheshin. Dhe vini re, unë shkova aty sipas fjalës së Amaronit dhe mora fletët e Nefit dhe bëra një anal sipas fjalëve të Amaronit.
- 18 Dhe mbi fletët e Nefit unë bëra një rrëfim të plotë të të gjitha ligësive dhe neverive; por mbi këto fletë unë u përmbajta që të rrëfeja me plotësi ligësitë dhe neveritë e tyre, pasi vini re, një seri e vazhdueshme ligësish dhe neverish ka qenë para syve të mi, që kur isha mjaft i rritur për të vërejtur zakonet e njerëzve.
- 19 Dhe i mjeri unë për shkak të ligësisë së tyre; pasi zemra ime është mbushur me hidhërim në gjithë ditët e mia, për shkak të ligësisë së tyre; megjithatë, unë e di se do të ngrihem lart në ditën e fundit.
- 20 Dhe ndodhi që në këtë vit, populli i Nefit u ndoq dhe u dëbua prapë. Dhe ndodhi që ne u dëbuam derisa arritëm në veri në tokën e quajtur Shem.
- 21 Dhe ndodhi që ne fortifikuam qytetin e Shemit dhe mblodhëm aty prej njerëzve tanë aq sa ishte e mundur, që të mund t'i shpëtonim ndoshta nga shkatërrimi.
- 22 Dhe ndodhi që në vitin e treqindëzetegjashtë ata filluan të vinin mbi ne përsëri.
- 23 Dhe ndodhi që unë i fola popullit tim dhe i nxita me gjithë energjinë time të qëndronin me guxim para Lamanitëve dhe të luftonin për bashkëshortet e tyre dhe për fëmijët e tyre, dhe për shtëpitë e tyre, dhe vatrat e tyre.
- 24 Dhe fjalët e mia ua ngritën pak kurajon, kaq sa ata nuk ikën nga prania e Lamanitëve, por qëndruan me guxim kundër tyre.
- 25 Dhe ndodhi që ne, një ushtri prej tridhjetë mijë vetash, luftuam kundër një ushtrie prej pesëdhjetë mijë vetash. Dhe ndodhi që ne qëndruam përballë tyre me një vendosmëri të tillë, saqë ata ikën prej nesh.

And now, the city of Jashon was near the land where Ammaron had deposited the records unto the Lord, that they might not be destroyed. And behold I had gone according to the word of Ammaron, and taken the plates of Nephi, and did make a record according to the words of Ammaron.

And upon the plates of Nephi I did make a full account of all the wickedness and abominations; but upon these plates I did forbear to make a full account of their wickedness and abominations, for behold, a continual scene of wickedness and abominations has been before mine eyes ever since I have been sufficient to behold the ways of man.

And wo is me because of their wickedness; for my heart has been filled with sorrow because of their wickedness, all my days; nevertheless, I know that I shall be lifted up at the last day.

And it came to pass that in this year the people of Nephi again were hunted and driven. And it came to pass that we were driven forth until we had come northward to the land which was called Shem.

And it came to pass that we did fortify the city of Shem, and we did gather in our people as much as it were possible, that perhaps we might save them from destruction.

And it came to pass in the three hundred and forty and sixth year they began to come upon us again.

And it came to pass that I did speak unto my people, and did urge them with great energy, that they would stand boldly before the Lamanites and fight for their wives, and their children, and their houses, and their homes.

And my words did arouse them somewhat to vigor, insomuch that they did not flee from before the Lamanites, but did stand with boldness against them.

And it came to pass that we did contend with an army of thirty thousand against an army of fifty thousand. And it came to pass that we did stand before them with such firmness that they did flee from before us.

26 Dhe ndodhi që kur ata ikën, ne i ndoqëm nga pas me ushtritë tona dhe i luftuam përsëri, dhe i mundëm; megjithëqë fuqia e Zotit nuk ishte me ne; po, ne qemë lënë me fuqinë tonë, që Shpirti i Zotit nuk qëndronte mbi ne; prandaj qemë dobësuar, sikurse vëllezërit tanë.

27 Dhe zemra ime u pikëllua për shkak të kësaj fatkeqësie të madhe të popullit tim, për shkak të ligësisë së tyre dhe të neverive të tyre. Por vini re, ne shkuam kundër Lamanitëve dhe hajdutëve të Gadiantonit, derisa morëm përsëri në zotërim tokat e trashëgimit tonë.

28 Dhe kaloi viti i treqindëdyzetënëntë. Dhe në vitin e treqindëpesëdhjetë ne bëmë me Lamanitët dhe me hajdutët e Gadiantonit një marrëveshje me të cilën ne morëm tokat e trashëgimit tonë, që t'i ndanim.

29 Dhe Lamanitët na dhanë tokën në veri, po, madje gjer te ngushtica që të çonte në tokën në jug. Dhe ne u dhamë Lamanitëve të gjithë tokën në jug.

And it came to pass that when they had fled we did pursue them with our armies, and did meet them again, and did beat them; nevertheless the strength of the Lord was not with us; yea, we were left to ourselves, that the Spirit of the Lord did not abide in us; therefore we had become weak like unto our brethren.

And my heart did sorrow because of this the great calamity of my people, because of their wickedness and their abominations. But behold, we did go forth against the Lamanites and the robbers of Gadianton, until we had again taken possession of the lands of our inheritance.

And the three hundred and forty and ninth year had passed away. And in the three hundred and fiftieth year we made a treaty with the Lamanites and the robbers of Gadianton, in which we did get the lands of our inheritance divided.

And the Lamanites did give unto us the land northward, yea, even to the narrow passage which led into the land southward. And we did give unto the Lamanites all the land southward.

Mormoni 3

- 1 Dhe ndodhi që Lamanitët nuk erdhën të na sulmonin derisa kishin kaluar edhe dhjetë vjet. Dhe vini re, unë e vura popullin tim, domethënë Nefitët, në punë që të përgatitnin tokat e tyre dhe armët e tyre për ditën e betejës.
- 2 Dhe ndodhi që Zoti më tha mua: Thirri këtëj populli—Pendohuni dhe ejani tek unë dhe pagëzohuni, dhe ndërtoni përsëri kishën time, dhe ju do të kursehëni.
- 3 Dhe unë i thirra këtëj populli, por më kot; dhe ata nuk e kuptonin se që Zoti që i kishte kursyer dhe u kishte dhënë mundësi të pendoheshin. Dhe vini re, ata kishin ngurtësuar zemrat e tyre kundër Zotit, Perëndisë së tyre.
- 4 Dhe ndodhi që pasi kaloi ky viti i dhjetë, duke bërë që në tërësi të kalonin treqind e gjashtëdhjetë vjet nga ardhja e Krishtit, mbreti i Lamanitëve më dërgoi një letër me të cilën më bënte të ditur se ata po përgatiteshin të vinin përsëri, që të luftonin kundër nesh.
- 5 Dhe ndodhi që unë bëra që populli im të mblidhej tok së bashku në tokën Shkretim, në një qytet që ishte në kufi, afër ngushticës që të çonte në tokën jugore.
- 6 Dhe aty, ne vendosëm ushtritë tona, që të mund të ndalonim ushtritë e Lamanitëve, që ata të mos zotëronin ndonjë pjesë të tokave tona; prandaj ne u fortifikuam me gjithë fuqinë tonë kundër tyre.
- 7 Dhe ndodhi që në vitin e treqindëgjashtëdhjetenjë të Lamanitët zbritën deri në qytetin Shkretim për të luftuar kundër nesh; dhe ndodhi që në atë vit i thyem, kaq sa ata u kthyen përsëri në tokat e tyre.
- 8 Dhe në vitin e treqindëgjashtëdhjetenjë të zbritën përsëri, që të luftonin kundër nesh. Dhe ne i thyem përsëri dhe vramë një numër të madh prej tyre; dhe të vdekurit e tyre u hodhën në det.
- 9 Dhe tani, për shkak të kësaj gjëje të madhe që bëri populli im, Nefitët, ata filluan të mburreshin me fuqinë e tyre dhe filluan të betoheshin para qiejve se do të hakmerreshin për gjakun e vëllezërve të tyre që u vranë nga armiqtë e tyre.

Mormon 3

And it came to pass that the Lamanites did not come to battle again until ten years more had passed away. And behold, I had employed my people, the Nephites, in preparing their lands and their arms against the time of battle.

And it came to pass that the Lord did say unto me: Cry unto this people—Repent ye, and come unto me, and be ye baptized, and build up again my church, and ye shall be spared.

And I did cry unto this people, but it was in vain; and they did not realize that it was the Lord that had spared them, and granted unto them a chance for repentance. And behold they did harden their hearts against the Lord their God.

And it came to pass that after this tenth year had passed away, making, in the whole, three hundred and sixty years from the coming of Christ, the king of the Lamanites sent an epistle unto me, which gave unto me to know that they were preparing to come again to battle against us.

And it came to pass that I did cause my people that they should gather themselves together at the land Desolation, to a city which was in the borders, by the narrow pass which led into the land southward.

And there we did place our armies, that we might stop the armies of the Lamanites, that they might not get possession of any of our lands; therefore we did fortify against them with all our force.

And it came to pass that in the three hundred and sixty and first year the Lamanites did come down to the city of Desolation to battle against us; and it came to pass that in that year we did beat them, insomuch that they did return to their own lands again.

And in the three hundred and sixty and second year they did come down again to battle. And we did beat them again, and did slay a great number of them, and their dead were cast into the sea.

And now, because of this great thing which my people, the Nephites, had done, they began to boast in their own strength, and began to swear before the heavens that they would avenge themselves of the blood of their brethren who had been slain by their enemies.

- 10 Dhe ata u betuan për qiej dhe gjithashtu për fronin e Perëndisë se do të luftonin kundër armiqve të tyre dhe se do t'i zhduknin nga faqja e dheut.
- 11 Dhe ndodhi që unë, Mormoni, nga ai çast e tutje refuzova plotësisht të isha komandant dhe udhëheqës i këtij populli, për shkak të ligësisë dhe të neverisë së tyre.
- 12 Vini re, unë i kisha udhëhequr, megjithë ligësinë e tyre, i kisha udhëhequr shumë herë në luftime dhe i desha ata, sipas dashurisë së Perëndisë që ishte në mua, me gjithë zemrën time; dhe ia derdha tërë shpirtin tim në lutje Perëndisë, tërë ditën e ditës, për ta; megjithatë ishte pa besim, për shkak të ngurtësisë së zemrave të tyre.
- 13 Dhe tri herë i shpëtova nga duart e armiqve të tyre dhe ata nuk u penduan për mëkatet e tyre.
- 14 Dhe kur u betuan për çdo gjë që u ishte e ndaluar nga Zoti ynë dhe Shpëtimtari, Jezu Krishti, që ata do të shkonin të luftonin kundër armiqve të tyre dhe të hakmerreshin për gjakun e vëllezërve të tyre, vini re, zëri i Zotit erdhi tek unë duke thënë:
- 15 Hakmarrja është e imja dhe unë do ta bëj shpagimin; dhe meqë ky popull nuk u pendua pasi e shpëtova, vër re, unë do ta fshij nga faqja e dheut.
- 16 Dhe ndodhi që unë nuk pranova aspak të shkoja kundër armiqve të mi; dhe bëra madje, ashtu siç më urdhëroi Zoti; unë qëndrova mënjanë si dëshmitar sositës, për t'i treguar botës gjërat që pashë dhe dëgjova, sipas shfaqjeve të Shpirtit që kishte dëshmuar mbi gjërat që do të ndodhnin.
- 17 Prandaj, unë ju shkruaj juve Johebrenj, si dhe ty, shtëpi e Izraelit, kur të fillojë puna që ju të jeni gati të ktheheni në tokën e trashëgimit tuaj.
- 18 Po, vini re, unë u shkruaj të gjitha skajeve të tokës; po, juve dymbëdhjetë fiseve të Izraelit, që do të gjykoheni sipas veprave tuaja nga të dymbëdhjetët që Jezusi i zgjodhi të ishin dishepujt e tij në tokën e Jeruzalemit.

And they did swear by the heavens, and also by the throne of God, that they would go up to battle against their enemies, and would cut them off from the face of the land.

And it came to pass that I, Mormon, did utterly refuse from this time forth to be a commander and a leader of this people, because of their wickedness and abomination.

Behold, I had led them, notwithstanding their wickedness I had led them many times to battle, and had loved them, according to the love of God which was in me, with all my heart; and my soul had been poured out in prayer unto my God all the day long for them; nevertheless, it was without faith, because of the hardness of their hearts.

And thrice have I delivered them out of the hands of their enemies, and they have repented not of their sins.

And when they had sworn by all that had been forbidden them by our Lord and Savior Jesus Christ, that they would go up unto their enemies to battle, and avenge themselves of the blood of their brethren, behold the voice of the Lord came unto me, saying:

Vengeance is mine, and I will repay; and because this people repented not after I had delivered them, behold, they shall be cut off from the face of the earth.

And it came to pass that I utterly refused to go up against mine enemies; and I did even as the Lord had commanded me; and I did stand as an idle witness to manifest unto the world the things which I saw and heard, according to the manifestations of the Spirit which had testified of things to come.

Therefore I write unto you, Gentiles, and also unto you, house of Israel, when the work shall commence, that ye shall be about to prepare to return to the land of your inheritance;

Yea, behold, I write unto all the ends of the earth; yea, unto you, twelve tribes of Israel, who shall be judged according to your works by the twelve whom Jesus chose to be his disciples in the land of Jerusalem.

- 19 Dhe unë gjithashtu i shkruaj mbetjes së këtij populli, që do të gjykohet gjithashtu nga të dymbëdhjetët që zgjodhi Jezusi në këtë tokë; dhe ata do të gjykojnë nga të dymbëdhjetët e tjerë që zgjodhi Jezusi në tokën e Jeruzalemit.
- 20 Dhe këto gjëra m'i shfaq Shpirti mua; prandaj unë po ju shkruaj ju të gjithëve. Dhe për këtë shkak, unë po ju shkruaj, që ju të dini se duhet të dilni para fronit të gjyqimit të Krishtit, po, çdo shpirt që i takon tërë familjes njerëzore të Adamit; dhe ju duhet të qëndroni që të gjyqoheni për veprat tuaja, qofshin ato të mira ose të liga;
- 21 Dhe gjithashtu që ju të mund të besoni në ungjillin e Jezu Krishtit, të cilin do ta keni mes jush; dhe gjithashtu që Judenjtë, populli i besëlidhjes së Zotit, të ketë dëshmitarë të tjerë që panë dhe dëgjuan, që Jezusi të cilin ata e vranë, ishte Krishti i vërtetë dhe Perëndia i vërtetë.
- 22 Dhe unë do të doja që t'ju bindja të gjitha ju skaje të tokës, të pendoheni dhe të përgatiteni të qëndroni para fronit të gjyqimit të Krishtit.

And I write also unto the remnant of this people, who shall also be judged by the twelve whom Jesus chose in this land; and they shall be judged by the other twelve whom Jesus chose in the land of Jerusalem.

And these things doth the Spirit manifest unto me; therefore I write unto you all. And for this cause I write unto you, that ye may know that ye must all stand before the judgment-seat of Christ, yea, every soul who belongs to the whole human family of Adam; and ye must stand to be judged of your works, whether they be good or evil;

And also that ye may believe the gospel of Jesus Christ, which ye shall have among you; and also that the Jews, the covenant people of the Lord, shall have other witness besides him whom they saw and heard, that Jesus, whom they slew, was the very Christ and the very God.

And I would that I could persuade all ye ends of the earth to repent and prepare to stand before the judgment-seat of Christ.

Mormoni 4

- 1 Dhe tani ndodhi që në vitin e treqindegjashtëdhjetetretë, Nefitët dolën me ushtritë e tyre përjashta vendit Shkretim, të luftonin kundër Lamanitëve.
- 2 Dhe ndodhi që ushtritë e Nefitëve u dëbuan përsëri në vendin Shkretim. Dhe ndërsa ata ishin akoma të lodhur, një ushtri e re Lamanitësh ra mbi ta; dhe ata patën një luftë të rreptë, kaq sa Lamanitët zotëruan qytetin Shkretim dhe vranë shumë prej Nefitëve dhe zunë shumë robër luftime.
- 3 Dhe të mbeturit e tyre ia mbathën dhe u bashkuan me banorët e qytetit Teankum. Tani, qyteti Teankum shtrihej në kufijtë e bregdetit dhe ishte afër qytetit Shkretim.
- 4 Dhe kjo ishte për shkak se ushtritë e Nefitëve shkuan kundër Lamanitëve dhe ata filluan të mundeshin; pasi po të mos ishte për këtë gjë, Lamanitët nuk do të kishin pasur fuqi mbi ta.
- 5 Por vini re, gjykimet e Perëndisë do t'u bien mbi kokë të ligjve; dhe nëpërmjet të ligjve, ndëshkohen të ligjtë; pasi janë të ligjtë që nxitin gjakderdhjen në zemrat e fëmijëve të njerëzve.
- 6 Dhe ndodhi që Lamanitët bënë përgatitje për të sulmuar qytetin e Teankumit.
- 7 Dhe ndodhi që në vitin e treqindegjashtëdhjetekatërt, Lamanitët i ranë qytetit Teankum, kështu që të mund të merrnin në zotërim edhe qytetin e Teankumit.
- 8 Dhe ndodhi që ata u zbrapsën dhe u dëbuan së andejmi nga Nefitët. Dhe kur Nefitët panë se i dëbuan Lamanitët, ata filluan përsëri të mburren për fuqinë e tyre; dhe ata u nisën me forcat e tyre dhe morën përsëri në zotërim qytetin Shkretim.
- 9 Dhe tani, të gjitha këto gjëra u bënë dhe pati me mijëra të vrarë nga të dyja palët, si nga Nefitët, ashtu dhe nga Lamanitët.

Mormon 4

And now it came to pass that in the three hundred and sixty and third year the Nephites did go up with their armies to battle against the Lamanites, out of the land Desolation.

And it came to pass that the armies of the Nephites were driven back again to the land of Desolation. And while they were yet weary, a fresh army of the Lamanites did come upon them; and they had a sore battle, insomuch that the Lamanites did take possession of the city Desolation, and did slay many of the Nephites, and did take many prisoners.

And the remainder did flee and join the inhabitants of the city Teancum. Now the city Teancum lay in the borders by the seashore; and it was also near the city Desolation.

And it was because the armies of the Nephites went up unto the Lamanites that they began to be smitten; for were it not for that, the Lamanites could have had no power over them.

But, behold, the judgments of God will overtake the wicked; and it is by the wicked that the wicked are punished; for it is the wicked that stir up the hearts of the children of men unto bloodshed.

And it came to pass that the Lamanites did make preparations to come against the city Teancum.

And it came to pass in the three hundred and sixty and fourth year the Lamanites did come against the city Teancum, that they might take possession of the city Teancum also.

And it came to pass that they were repulsed and driven back by the Nephites. And when the Nephites saw that they had driven the Lamanites they did again boast of their own strength; and they went forth in their own might, and took possession again of the city Desolation.

And now all these things had been done, and there had been thousands slain on both sides, both the Nephites and the Lamanites.

- 10 Dhe ndodhi që kaloi viti i treqindegjashtëdhjetegjashtë dhe Lamanitët erdhën përsëri mbi Nefitët për të luftuar; por akoma Nefitët nuk u penduan për të këqijat që kishin bërë, por vazhdonin me këmbëngulje në ligësinë e tyre pa pushim.
- 11 Dhe është e pamundur për gjuhën të përshkruajë ose për një njeri të shkruajë një përshkrim të përkryer të pamjes së tmerrshme të gjakut dhe të kërdisë që po bëhej mes njerëzve, si mes Nefitëve, ashtu dhe mes Lamanitëve; dhe çdo zemër u ngurtësua, kështu që ata kënaqeshin me gjakderdhjen e vazhdueshme.
- 12 Dhe kurrë nuk kishte pasur, sipas fjalëve të Zotit, një ligësi kaq të madhe mes gjithë fëmijëve të Lehit, as madje mes gjithë shtëpisë së Izraelit, sikurse kishte mes këtij populli.
- 13 Dhe ndodhi që Lamanitët morën në zotërim qytetin Shkretim dhe kjo gjë u bë për shkak se numri i tyre ia kalonte numrit të Nefitëve.
- 14 Dhe ata u drejtuan edhe kundër qytetit Teankum dhe nxorën banorët prej andej, dhe zunë shumë robër, gra dhe fëmijë, dhe ua ofruan si fli idhujve, zotave të tyre.
- 15 Dhe ndodhi që në vitin e treqindegjashtëdhjeteshtatë, Nefitët, duke qenë të zemëruar se Lamanitët kishin bërë fli gratë e tyre dhe fëmijët e tyre, u lëshuan kundër Lamanitëve me zemërim jashtëzakonisht të madh, kaq sa i mundën përsëri Lamanitët dhe i nxorën nga tokat e tyre.
- 16 Dhe Lamanitët nuk erdhën të luftonin më kundër Nefitëve deri në vitin e treqindeshtatëdhjetepesë.
- 17 Dhe këtë vit ata zbritën kundër Nefitëve me të gjitha forcat e tyre; dhe ata nuk numëroheshin për shkak të numrit të madh të tyre.
- 18 Dhe që atëherë e tutje Nefitët nuk fituan dot pushtet mbi Lamanitët, por filluan të zhdukeshin nga ata, madje porsi vesa para diellit.
- 19 Dhe ndodhi që Lamanitët sulmuan qytetin Shkretim; dhe në tokën Shkretim u zhvillua një luftë jashtëzakonisht e rreptë, në të cilën ata mundën Nefitët.

And it came to pass that the three hundred and sixty and sixth year had passed away, and the Lamanites came again upon the Nephites to battle; and yet the Nephites repented not of the evil they had done, but persisted in their wickedness continually.

And it is impossible for the tongue to describe, or for man to write a perfect description of the horrible scene of the blood and carnage which was among the people, both of the Nephites and of the Lamanites; and every heart was hardened, so that they delighted in the shedding of blood continually.

And there never had been so great wickedness among all the children of Lehi, nor even among all the house of Israel, according to the words of the Lord, as was among this people.

And it came to pass that the Lamanites did take possession of the city Desolation, and this because their number did exceed the number of the Nephites.

And they did also march forward against the city Teancum, and did drive the inhabitants forth out of her, and did take many prisoners both women and children, and did offer them up as sacrifices unto their idol gods.

And it came to pass that in the three hundred and sixty and seventh year, the Nephites being angry because the Lamanites had sacrificed their women and their children, that they did go against the Lamanites with exceedingly great anger, insomuch that they did beat again the Lamanites, and drive them out of their lands.

And the Lamanites did not come again against the Nephites until the three hundred and seventy and fifth year.

And in this year they did come down against the Nephites with all their powers; and they were not numbered because of the greatness of their number.

And from this time forth did the Nephites gain no power over the Lamanites, but began to be swept off by them even as a dew before the sun.

And it came to pass that the Lamanites did come down against the city Desolation; and there was an exceedingly sore battle fought in the land Desolation, in the which they did beat the Nephites.

20 Dhe ata ia mbathën përsëri para tyre dhe erdhën në qytetin e Boazit; dhe aty ata u bënë ballë Lamanitëve me guxim të jashtëzakonshëm, kaq sa Lamanitët nuk i mundën dot, derisa erdhën për të dytën herë.

21 Dhe kur ata erdhën për të dytën herë, Nefitët u dëbuan dhe u masakruan në një masakër jashtëzakonisht të madhe; gratë e tyre dhe fëmijët e tyre iu bënë përsëri fli idhujve.

22 Dhe ndodhi që Nefitët përsëri ikën me vrap para tyre, duke marrë me vete të gjithë banorët si në qytete ashtu dhe në fshatra.

23 Dhe tani unë, Mormoni, duke parë se Lamanitët ishin gati të shkatërrojnë tërë vendin, prandaj vajta në kodrën e Shimit dhe mora të gjitha analet që Amaroni kishte fshehur për Zotin.

And they fled again from before them, and they came to the city Boaz; and there they did stand against the Lamanites with exceeding boldness, in-
somuch that the Lamanites did not beat them until they had come again the second time.

And when they had come the second time, the Nephites were driven and slaughtered with an ex-
ceedingly great slaughter; their women and their children were again sacrificed unto idols.

And it came to pass that the Nephites did again flee from before them, taking all the inhabitants with them, both in towns and villages.

And now I, Mormon, seeing that the Lamanites were about to overthrow the land, therefore I did go to the hill Shim, and did take up all the records which Ammaron had hid up unto the Lord.

Mormoni 5

- 1 Dhe ndodhi që unë shkova mes Nefitëve dhe u pendova për betimin që kisha bërë, se nuk do t'i ndihmoja më; dhe ata më dhanë përsëri komandën e ushtrive të tyre, pasi mendonin se do të isha në gjendje t'i shpëtoja nga fatkeqësitë e tyre.
- 2 Por vini re, unë isha pa shpresë, pasi i dija gjykimet e Zotit që do të binin mbi ta; meqë ata nuk ishin penduar për paudhësitë e tyre, por po luftonin për jetën e tyre pa i bërë thirrje asaj Qenieje që i kishte krijuar.
- 3 Dhe ndodhi që Lamanitët na sulmuan pasi ne ikëm për në qytetin e Jordanit; por vini re, ne i zbrapsëm, kështu që nuk e morën qytetin në atë kohë.
- 4 Dhe ndodhi që na sulmuan përsëri dhe ne e mbajtëm qytetin. Dhe pati edhe qytete të tjera që u mbajtën nga Nefitët, fortesa që pengonin mundësinë e hyrjes së tyre në vendin që gjendej para nesh, për të shkatërruar banorët e vendit tonë.
- 5 Por ndodhi që çdo vend që lamë prapa dhe banorët e të cilit nuk ishin mbledhur tok, u shkatërrua nga Lamanitët dhe qytetet e tyre, dhe fshatrat dhe qytetet u dogjën me zjarr; dhe kështu kaluan treqind e shtatëdhjetë e nëntë vjet.
- 6 Dhe ndodhi që në vitin treqind e tetëdhjetë Lamanitët erdhën përsëri të luftonin kundër nesh dhe ne u bëmë ballë me guxim; por e gjithë kjo gjë qe e kotë, pasi numri i tyre qe kaq i madh, saqë ata e shkelën nën këmbë popullin e Nefitëve.
- 7 Dhe ndodhi që ne u vumë përsëri në ikje dhe ata, ikja e të cilëve ishte më e shpejtë sesa e Lamanitëve, shpëtuan dhe ata, ikja e të cilëve nuk ia kalonte asaj të Lamanitëve, u fshinë dhe u shkatërruan.

Mormon 5

And it came to pass that I did go forth among the Nephites, and did repent of the oath which I had made that I would no more assist them; and they gave me command again of their armies, for they looked upon me as though I could deliver them from their afflictions.

But behold, I was without hope, for I knew the judgments of the Lord which should come upon them; for they repented not of their iniquities, but did struggle for their lives without calling upon that Being who created them.

And it came to pass that the Lamanites did come against us as we had fled to the city of Jordan; but behold, they were driven back that they did not take the city at that time.

And it came to pass that they came against us again, and we did maintain the city. And there were also other cities which were maintained by the Nephites, which strongholds did cut them off that they could not get into the country which lay before us, to destroy the inhabitants of our land.

But it came to pass that whatsoever lands we had passed by, and the inhabitants thereof were not gathered in, were destroyed by the Lamanites, and their towns, and villages, and cities were burned with fire; and thus three hundred and seventy and nine years passed away.

And it came to pass that in the three hundred and eightieth year the Lamanites did come again against us to battle, and we did stand against them boldly; but it was all in vain, for so great were their numbers that they did tread the people of the Nephites under their feet.

And it came to pass that we did again take to flight, and those whose flight was swifter than the Lamanites' did escape, and those whose flight did not exceed the Lamanites' were swept down and destroyed.

- 8 Dhe tani vini re, unë, Mormoni nuk dëshiroj të sflis shpirtrat e njerëzve, duke vënë para tyre një pamje kaq të tmerrshme gjaku dhe kërديه sikurse m'u paraqit para syve të mi; por unë, duke ditur se këto gjëra duhet të bëhen të ditura me siguri dhe që të gjitha gjërat që janë fshehur duhet të tregohen mbi majat e shtëpive—
- 9 Dhe gjithashtu, se një njohuri e këtyre gjërave duhet t'i arrijë mbetjes së këtij populli, si dhe Johebrenjve të cilët sipas fjalës së Zotit do ta shpërndajnë këtë popull dhe ky popull duhet të numërohet si asgjë mes tyre—prandaj unë po shkruaj një përmbledhje të shkurtër, duke mos guxuar të jap një rrëfim të plotë të gjërave që kam parë, për shkak të urdhrit që kam marrë dhe gjithashtu që ju të mos keni shumë brengë për shkak të ligësisë së këtij populli.
- 10 Dhe tani vini re, këtë unë po ia them farës së tyre, si dhe Johebrenjve që kujdesen për shtëpinë e Izraelit, që të kuptojnë dhe të dinë se prej nga u kanë ardhur bekimet.
- 11 Pasi unë e di se një gjë e tillë do t'i brengosë për fatkeqësinë e shtëpisë së Izraelit; po, ata do të brengosen për shkatërrimin e këtij populli; do të brengosen sepse ky popull nuk u pendua, kështu që ata të mund të ishin marrë në krahët e Jezusit.
- 12 Tani, këto gjëra janë shkruar për mbetjen e shtëpisë së Jakobit; dhe ato janë shkruar sipas kësaj mënyre, pasi Perëndia e di se ligësia nuk do t'i nxjerrë ato në dritë për ta; dhe se ato duhet të fshihen për Zotin që të dalin në dritë në kohën e tij të përshtatshme.
- 13 Dhe ky është urdhri që unë kam marrë; dhe vini re, ato do të dalin në dritë sipas urdhërimit të Zotit, kur ai, në urtësinë e tij, do ta shohë të nevojshme.
- 14 Dhe vini re, ato do t'u shkojnë jobesimtarëve të Judenjve; dhe për këtë qëllim ato do t'u shkojnë—që ata të mund të binden se Jezusi është Krishti, Biri i Perëndisë së gjallë; se Ati mund të plotësojë, nëpërmjet më të Dashurit të tij, qëllimin e tij të madh dhe të përjetshëm, që të rivendosë Judenjët ose gjithë shtëpinë e Izraelit, në tokën e trashëgimit të tyre, të cilën Zoti, Perëndia i tyre ua ka dhënë, në plotësimin e besëlidhjes së tij;

And now behold, I, Mormon, do not desire to harrow up the souls of men in casting before them such an awful scene of blood and carnage as was laid before mine eyes; but I, knowing that these things must surely be made known, and that all things which are hid must be revealed upon the house-tops—

And also that a knowledge of these things must come unto the remnant of these people, and also unto the Gentiles, who the Lord hath said should scatter this people, and this people should be counted as naught among them—therefore I write a small abridgment, daring not to give a full account of the things which I have seen, because of the commandment which I have received, and also that ye might not have too great sorrow because of the wickedness of this people.

And now behold, this I speak unto their seed, and also to the Gentiles who have care for the house of Israel, that realize and know from whence their blessings come.

For I know that such will sorrow for the calamity of the house of Israel; yea, they will sorrow for the destruction of this people; they will sorrow that this people had not repented that they might have been clasped in the arms of Jesus.

Now these things are written unto the remnant of the house of Jacob; and they are written after this manner, because it is known of God that wickedness will not bring them forth unto them; and they are to be hid up unto the Lord that they may come forth in his own due time.

And this is the commandment which I have received; and behold, they shall come forth according to the commandment of the Lord, when he shall see fit, in his wisdom.

And behold, they shall go unto the unbelieving of the Jews; and for this intent shall they go—that they may be persuaded that Jesus is the Christ, the Son of the living God; that the Father may bring about, through his most Beloved, his great and eternal purpose, in restoring the Jews, or all the house of Israel, to the land of their inheritance, which the Lord their God hath given them, unto the fulfilling of his covenant;

15 Dhe gjithashtu, që fara e këtij populli të besojë më plotësisht ungjillin e tij, i cili do t'u shkojë me anë të Johebrenjve; pasi ky popull do të shpërndahet dhe ata do të bëhen një popull i errët, i ndyrë dhe i neveritshëm, jashtë përshkrimit që është bërë mbi gjërat që kanë ngjarë mes nesh, po, madje edhe të atyre që kanë ngjarë mes Lamanitëve dhe kjo gjë për shkak të mosbesimit dhe idhujtarisë së tyre.

16 Pasi vini re, Shpirti i Zotit pushoi tashmë së përpjekuri me etërit e tyre; dhe ata janë pa Krisht dhe pa Perëndi në këtë botë; dhe ata hidhen sa andej këtej si byku në erë.

17 Ata ishin njëherë një popull i këndshëm dhe kishin Krishtin për bari të tyre; po, ata udhëhiqeshin madje nga Perëndia, Ati.

18 Por tani, vini re, ata udhëhiqen nga Satani, madje, ashtu sikurse bykun që e hedh era ose sikurse një anije që dallgët e hedhin poshtë e lart, që s'ka vela ose spirancë ose asgjë që të mund të drejtohet, madje sikurse është ajo, kështu janë dhe ata.

19 Dhe vini re, Zoti ka ruajtur bekimet e tyre, që ata mund të merrnin në tokë, për Johebrenjtë të cilët do të zotërojnë atë vend.

20 Por vini re, do të ndodhë që ata do të dëbohen dhe do të shpërndahen nga Johebrenjtë; dhe pasi të jenë dëbuar dhe të jenë shpërndarë nga Johebrenjtë, vini re, atëherë Zoti do të kujtojë besëlidhjen që ai ka bërë me Abrahamin dhe me të gjithë shtëpinë e Izraelit.

21 Dhe gjithashtu, Zoti do të kujtojë lutjet e të drejtëve, të cilat iu bënë atij, për ta.

22 Dhe atëherë, O ju Johebrenj, si do të mund të qëndroni para fuqisë së Perëndisë, në qoftë se ju nuk pendoheni dhe nuk hiqni dorë nga udhët tuaja të liga?

23 A nuk e dini ju se jeni në duart e Perëndisë? A nuk e dini se ai ka gjithë fuqinë dhe se me urdhrin e tij të madh toka do të mblidhet rrotull si një pergamenë?

24 Prandaj, pendohuni dhe përuluni para tij, që ai të mos dalë me drejtësi kundër jush—që një mbetje e farës së Jakobit të mos vijë mes jush, sikurse një luan dhe t'ju shqyëjë copë-copë dhe të mos ketë kush t'ju çlirojë.

And also that the seed of this people may more fully believe his gospel, which shall go forth unto them from the Gentiles; for this people shall be scattered, and shall become a dark, a filthy, and a loathsome people, beyond the description of that which ever hath been amongst us, yea, even that which hath been among the Lamanites, and this because of their unbelief and idolatry.

For behold, the Spirit of the Lord hath already ceased to strive with their fathers; and they are without Christ and God in the world; and they are driven about as chaff before the wind.

They were once a delightful people, and they had Christ for their shepherd; yea, they were led even by God the Father.

But now, behold, they are led about by Satan, even as chaff is driven before the wind, or as a vessel is tossed about upon the waves, without sail or anchor, or without anything wherewith to steer her; and even as she is, so are they.

And behold, the Lord hath reserved their blessings, which they might have received in the land, for the Gentiles who shall possess the land.

But behold, it shall come to pass that they shall be driven and scattered by the Gentiles; and after they have been driven and scattered by the Gentiles, behold, then will the Lord remember the covenant which he made unto Abraham and unto all the house of Israel.

And also the Lord will remember the prayers of the righteous, which have been put up unto him for them.

And then, O ye Gentiles, how can ye stand before the power of God, except ye shall repent and turn from your evil ways?

Know ye not that ye are in the hands of God? Know ye not that he hath all power, and at his great command the earth shall be rolled together as a scroll?

Therefore, repent ye, and humble yourselves before him, lest he shall come out in justice against you—lest a remnant of the seed of Jacob shall go forth among you as a lion, and tear you in pieces, and there is none to deliver.

Mormoni 6

- 1 Dhe tani, unë mbaroj analin tim në lidhje me shkatërrimin e popullit tim, Nefitëve. Dhe ndodhi që ne marshuam para Lamanitëve.
- 2 Dhe unë, Mormoni, i shkrova një letër mbretit të Lamanitëve dhe i kërkova që të na lejonte të mblidhnim tok të gjithë popullin tonë në tokën Kumorah, pranë një kodre të quajtur Kumorah dhe se aty mund të luftonim me ta.
- 3 Dhe ndodhi që mbreti i Lamanitëve e pranoi atë që dëshirova.
- 4 Dhe ndodhi që ne shkuaam për në tokën Kumorah dhe ngritëm çadrat tona rreth e përqark kodrës Kumorah; dhe ai ishte një vend me shumë ujëra, lumenj dhe burime; dhe këtu ne shpresonim të fitonim epërsi mbi Lamanitët.
- 5 Dhe kur kaluan treqind e tetëdhjetë e katër vjet, ne kishim mbledhur gjithë të mbeturit e popullit tonë në tokën Kumorah.
- 6 Dhe ndodhi që pasi ne mblodhëm të gjithë popullin tonë së bashku në tokën Kumorah, vini re, unë, Mormoni, kisha filluar të plakem; dhe duke ditur që ajo do të ishte beteja e fundit e popullit tim dhe pasi kisha marrë urdhër nga Zoti të mos lejoja që analet të cilat ishin të shenjta, që kishin ardhur brez pas brezi nga etërit tanë, të binin në duart e Lamanitëve (pasi Lamanitët do t'i shkatërronin), prandaj unë bëra këtë anal nga fletët e Nefit dhe i fsheha në kodrën Kumorah të gjitha analet që më ishin besuar nga dora e Zotit, me përjashtim të këtyre pak fletëve, të cilat ia dhashë birit tim, Moronit.
- 7 Dhe ndodhi që populli im, me bashkëshortet e tyre dhe me fëmijët e tyre, panë tani ushtritë e Lamanitëve, duke vajtur drejt tyre; dhe me atë frikë të tmerrshme nga vdekja që mbush kraharorët e të gjithë të ligjve, ata u përgatitën t'i përballonin.
- 8 Dhe ndodhi që ata erdhën për të luftuar kundër nesh dhe çdo shpirt që mbushur me tmerr për shkak të numrit të tyre të madh.

Mormon 6

And now I finish my record concerning the destruction of my people, the Nephites. And it came to pass that we did march forth before the Lamanites.

And I, Mormon, wrote an epistle unto the king of the Lamanites, and desired of him that he would grant unto us that we might gather together our people unto the land of Cumorah, by a hill which was called Cumorah, and there we could give them battle.

And it came to pass that the king of the Lamanites did grant unto me the thing which I desired.

And it came to pass that we did march forth to the land of Cumorah, and we did pitch our tents around about the hill Cumorah; and it was in a land of many waters, rivers, and fountains; and here we had hope to gain advantage over the Lamanites.

And when three hundred and eighty and four years had passed away, we had gathered in all the remainder of our people unto the land of Cumorah.

And it came to pass that when we had gathered in all our people in one to the land of Cumorah, behold I, Mormon, began to be old; and knowing it to be the last struggle of my people, and having been commanded of the Lord that I should not suffer the records which had been handed down by our fathers, which were sacred, to fall into the hands of the Lamanites, (for the Lamanites would destroy them) therefore I made this record out of the plates of Nephi, and hid up in the hill Cumorah all the records which had been entrusted to me by the hand of the Lord, save it were these few plates which I gave unto my son Moroni.

And it came to pass that my people, with their wives and their children, did now behold the armies of the Lamanites marching towards them; and with that awful fear of death which fills the breasts of all the wicked, did they await to receive them.

And it came to pass that they came to battle against us, and every soul was filled with terror because of the greatness of their numbers.

- 9 Dhe ndodhi që ata ranë mbi popullin tim me shpatë dhe me hark, me shigjetë dhe me sëpatë dhe me të gjitha llojet e armëve të luftës.
- 10 Dhe ndodhi që ushtarët e mi u kositën, po, madje edhe të dhjetëmijë që ishin me mua dhe unë rashë i plagosur mes tyre; dhe ata më kaluan pranë dhe nuk i dhanë fund jetës sime.
- 11 Dhe pasi ata kaluan dhe kositën të gjithë popullin tim, me përjashtim të njëzet e katër prej nesh (mes të cilëve ishte biri im, Moroni) dhe pasi ne mbijetuan vdekjen e popullit tonë, pamë të nesërmen, kur Lamanitët u kthyen në kampet e tyre, nga maja e kodrës Kumorah, të kositur përdhe të dhjetëmijë e popullit tim që ishin udhëhequr nga unë.
- 12 Dhe ne pamë gjithashtu, të dhjetë mijë e popullit tim që ishin udhëhequr nga biri im, Moroni.
- 13 Dhe vini re, të dhjetë mijë e Gidgidonit që kishin rënë dhe ai gjithashtu në mesin e tyre.
- 14 Dhe Lamau kishte rënë me dhjetë mijë e tij; dhe Gilgali kishte rënë me dhjetë mijë e tij; dhe Limhau kishte rënë me dhjetë mijë e tij; dhe Jeneumi kishte rënë me dhjetë mijë e tij; dhe Kumenihau dhe Moronihau, dhe Antoniumi, dhe Shiblioni, dhe Shemi, dhe Joshi kishin rënë, secili me dhjetë mijë e tyre.
- 15 Dhe ndodhi që kishte edhe dhjetë të tjerë që kishin rënë nga shpata, secili me dhjetë mijë e tij; po, madje i gjithë populli im, përveç atyre të njëzetekatërve që ishin me mua, si dhe disa të paktë që ikën në vendet në jug dhe të disave që dezertuan dhe shkuan me Lamanitët, kishte rënë; dhe mishi dhe kockat, dhe gjaku i tyre ishin mbi faqe të dheut, që ishin lënë nga duart e atyre që i vranë për t'u kalbur përmbi dhé dhe për t'u prishur, që të kthehen te nëna e tyre tokë.
- 16 Dhe shpirti im u copëtua nga pikëllimi, për vrasjen e popullit tim dhe unë thirra:
- 17 O, ju krijesa të këndshme, si mundët të largoheshit nga udhët e Zotit? O ju të këndshëm, si mundët të hidhni poshtë atë Jezus që qëndroi krahëhapur për t'ju pranuar ju?

And it came to pass that they did fall upon my people with the sword, and with the bow, and with the arrow, and with the ax, and with all manner of weapons of war.

And it came to pass that my men were hewn down, yea, even my ten thousand who were with me, and I fell wounded in the midst; and they passed by me that they did not put an end to my life.

And when they had gone through and hewn down all my people save it were twenty and four of us, (among whom was my son Moroni) and we having survived the dead of our people, did behold on the morrow, when the Lamanites had returned unto their camps, from the top of the hill Cumorah, the ten thousand of my people who were hewn down, being led in the front by me.

And we also beheld the ten thousand of my people who were led by my son Moroni.

And behold, the ten thousand of Gidgiddonah had fallen, and he also in the midst.

And Lamah had fallen with his ten thousand; and Gilgal had fallen with his ten thousand; and Limhah had fallen with his ten thousand; and Jeneum had fallen with his ten thousand; and Cumenihah, and Moronihah, and Antionum, and Shiblom, and Shem, and Josh, had fallen with their ten thousand each.

And it came to pass that there were ten more who did fall by the sword, with their ten thousand each; yea, even all my people, save it were those twenty and four who were with me, and also a few who had escaped into the south countries, and a few who had deserted over unto the Lamanites, had fallen; and their flesh, and bones, and blood lay upon the face of the earth, being left by the hands of those who slew them to molder upon the land, and to crumble and to return to their mother earth.

And my soul was rent with anguish, because of the slain of my people, and I cried:

O ye fair ones, how could ye have departed from the ways of the Lord! O ye fair ones, how could ye have rejected that Jesus, who stood with open arms to receive you!

- 18 Vini re, po të mos e kishit bërë këtë gjë, ju nuk do të kishit rënë. Por, vini re, ju keni rënë dhe unë vajtoj humbjen tuaj.
- 19 Oh, ju djem dhe vajza të këndshme, ju nëna dhe etër, ju bashkëshortë dhe bashkëshorte, ju njerëz të këndshëm, si është e mundur të keni rënë?
- 20 Por vini re, ju keni shkuar dhe pikëllimi im nuk ju sjell dot prapa.
- 21 Dhe shpejt vjen dita që vdekshmëria juaj vesh pavdekshmëri dhe këta trupa që tani po kalben në prishje, do të bëhen së shpejti trupa të paprishur; dhe atëherë ju duhet të qëndroni para fronit të gjykimit të Krishtit për t'u gjykuar sipas veprave tuaja; dhe në qoftë se është që jeni të drejtë, atëherë ju jeni të bekuar me etërit tuaj që shkuan para jush.
- 22 O, sikur të ishit penduar, para se ky shkatërrim i madh të binte mbi ju. Por vini re, ju keni shkuar dhe Ati, po, Ati i Amshuar i qiellit e di gjendjen tuaj; dhe ai bën me ju sipas drejtësisë dhe mëshirës së tij.

Behold, if ye had not done this, ye would not have fallen. But behold, ye are fallen, and I mourn your loss.

O ye fair sons and daughters, ye fathers and mothers, ye husbands and wives, ye fair ones, how is it that ye could have fallen!

But behold, ye are gone, and my sorrows cannot bring your return.

And the day soon cometh that your mortal must put on immortality, and these bodies which are now moldering in corruption must soon become incorruptible bodies; and then ye must stand before the judgment-seat of Christ, to be judged according to your works; and if it so be that ye are righteous, then are ye blessed with your fathers who have gone before you.

O that ye had repented before this great destruction had come upon you. But behold, ye are gone, and the Father, yea, the Eternal Father of heaven, knoweth your state; and he doeth with you according to his justice and mercy.

Mormoni 7

- 1 Dhe tani vini re, unë do të doja t'i flisja diçka mbetjes së këtij populli që janë kursyer, në qoftë se Perëndia do t'u sjellë atyre fjalët e mia, që ata të mund të dinë mbi gjërat e etërve të tyre; po, unë ju flas juve, mbetjes së shtëpisë së Izraelit dhe këto janë fjalët që po ju them:
- 2 Dijeni se ju jeni nga shtëpia e Izraelit.
- 3 Dijeni se ju duhet të vini në pendim ose nuk mund të shpëtoheni.
- 4 Dijeni se duhet të ulni armët tuaja të luftës dhe të mos gjeni më kënaqësi në gjakderdhje, dhe të mos i merrni më ato në dorë, veçse në qoftë se ju urdhëron Perëndia.
- 5 Dijeni se ju duhet të vini në njohurinë e etërve tuaj dhe të pendoheni për të gjitha mëkatet dhe paudhësitë tuaja dhe të besoni në Jezu Krishtin, se ai është Biri i Perëndisë dhe se ai u vra nga Judenjtë; dhe se nga fuqia e Atit ai u ngrit përsëri me anë të së cilës ai mori fitoren mbi varrin; dhe gjithashtu në të u gëlltit gjembi i vdekjes.
- 6 Dhe ai vërteton ringjalljen e të vdekurve, nëpërmjet së cilës njeriu duhet të ngrihet për të qëndruar para fronit të tij të gjykimit.
- 7 Dhe ai solli shëlbimin e botës, me anë të të cilit ai që gjendet i pafajshëm para tij, ditën e gjykimit, do të lejohet të banojë në prani të Perëndisë në mbretërinë e tij, për t'u kënduar me koret qiellore në një gjendje lumturie që nuk ka fund, lavdërime pa mbarim Atit dhe Birit dhe Frymës së Shenjtë që janë një Perëndi.
- 8 Prandaj pendohuni dhe pagëzohuni në emrin e Jezusit dhe mbahuni në ungjillin e Krishtit, që do t'ju nxirret para, jo vetëm në këtë anal, por edhe në analin që do t'u vijë Johebrenjve nga Judenjtë, anal që do t'ju vijë juve nga Johebrenjtë.
- 9 Pasi vini re, ky është shkruar me qëllim që ju të mund të besoni në të; dhe në qoftë se besoni në të, ju do besoni këtë gjithashtu; dhe në qoftë se besoni këtë, ju do të dini në lidhje me etërit tuaj dhe gjithashtu veprat e mrekullueshme që u bënë nëpërmjet fuqisë së Perëndisë mes tyre.

Mormon 7

And now, behold, I would speak somewhat unto the remnant of this people who are spared, if it so be that God may give unto them my words, that they may know of the things of their fathers; yea, I speak unto you, ye remnant of the house of Israel; and these are the words which I speak:

Know ye that ye are of the house of Israel.

Know ye that ye must come unto repentance, or ye cannot be saved.

Know ye that ye must lay down your weapons of war, and delight no more in the shedding of blood, and take them not again, save it be that God shall command you.

Know ye that ye must come to the knowledge of your fathers, and repent of all your sins and iniquities, and believe in Jesus Christ, that he is the Son of God, and that he was slain by the Jews, and by the power of the Father he hath risen again, whereby he hath gained the victory over the grave; and also in him is the sting of death swallowed up.

And he bringeth to pass the resurrection of the dead, whereby man must be raised to stand before his judgment-seat.

And he hath brought to pass the redemption of the world, whereby he that is found guiltless before him at the judgment day hath it given unto him to dwell in the presence of God in his kingdom, to sing ceaseless praises with the choirs above, unto the Father, and unto the Son, and unto the Holy Ghost, which are one God, in a state of happiness which hath no end.

Therefore repent, and be baptized in the name of Jesus, and lay hold upon the gospel of Christ, which shall be set before you, not only in this record but also in the record which shall come unto the Gentiles from the Jews, which record shall come from the Gentiles unto you.

For behold, this is written for the intent that ye may believe that; and if ye believe that ye will believe this also; and if ye believe this ye will know concerning your fathers, and also the marvelous works which were wrought by the power of God among them.

10 Dhe ju do të dini gjithashtu, se jeni një mbetje e farës së Jakobit; prandaj numëroheni mes njerëzve të besëlidhjes së parë; dhe në qoftë se është që ju besoni në Krisht dhe jeni pagëzuar, së pari me ujë dhe pastaj me zjarr dhe me Frymën e Shenjtë, duke ndjekur shembullin e Shpëtimtarit tonë, sipas asaj që ai na ka urdhëruar, do të jetë mirë për ju, ditën e gjykimit. Amen.

And ye will also know that ye are a remnant of the seed of Jacob; therefore ye are numbered among the people of the first covenant; and if it so be that ye believe in Christ, and are baptized, first with water, then with fire and with the Holy Ghost, following the example of our Savior, according to that which he hath commanded us, it shall be well with you in the day of judgment. Amen.

Mormoni 8

- 1 Vini re, unë, Moroni, po i jap fund analeve të atit tim, Mormonit. Vini re, unë nuk kam veçse pak gjëra për të shkruar, për të cilat u urdhërova nga ati im.
- 2 Dhe tani ndodhi që pas betejës së madhe dhe të tmerrshme në Kumorah, vini re, Nefitët që ikën në tokën në jug, u ndoqën nga Lamanitët, derisa u shkatërruan që të gjithë.
- 3 Dhe ati im gjithashtu u vra prej tyre dhe madje unë kam mbetur vetëm, që të shkruaj historinë e trishtueshme të shkatërrimit të popullit tim. Por, vini re, ata kanë shkruar dhe unë plotësoj urdhrin e atit tim. Dhe, nëse do të më vrasin, unë nuk e di.
- 4 Prandaj, unë do të shkruaj dhe do t'i fsheh analet në dhe; dhe se ku do të shkoj, nuk ka rëndësi.
- 5 Vini re, këtë anal e bëri ati im dhe ai e ka shkruar qëllimin e tij. Dhe vini re, unë do ta shkruaja gjithashtu, po të kishte vend në fletët, por nuk ka; dhe nuk kam më metal, pasi jam vetëm. Ati im u vra në luftë dhe i gjithë fafisi im, dhe unë nuk kam më shokë, as ku të shkoj; dhe deri kur do të më lërë Zoti të jetoj, unë nuk e di.
- 6 Vini re, katërqind vjet kanë kaluar që nga ardhja e Zotit dhe e Shpëtimtarit tonë.
- 7 Dhe vini re, Lamanitët e kanë ndjekur popullin tim, Nefitët, nga një qytet në tjetrin dhe nga një vend në tjetrin, madje, derisa ata nuk janë më; dhe e madhe ka qenë rënia e tyre; po, i madh dhe i çuditshëm është shkatërrimi i popullit tim, Nefitëve.
- 8 Dhe vini re, është dora e Zotit që e bëri këtë gjë. Dhe vini re, gjithashtu Lamanitët janë në luftë me njëri-tjetrin; dhe e tërë faqja e kësaj toke është një rreth i vazhdueshëm, vrasjeje dhe gjakderdhjeje; dhe askush nuk e di fundin e luftës.
- 9 Dhe tani, vini re, unë nuk do të them më shumë në lidhje me ta, pasi nuk ka asnjë që ekziston mbi sipërfaqen e tokës, veçse Lamanitë dhe hajdutë.
- 10 Dhe nuk ka asnjë njeri që njeh Perëndinë e vërtetë, veçse dishepujt e Jezusit, të cilët qëndruan në tokë derisa ligësia e njerëzve qe kaq e madhe, sa Zoti nuk i lejoi që të rrinin më me popullin; dhe nëse ata janë mbi faqen e kësaj toke, askush nuk e di.

Mormon 8

Behold I, Moroni, do finish the record of my father, Mormon. Behold, I have but few things to write, which things I have been commanded by my father.

And now it came to pass that after the great and tremendous battle at Cumorah, behold, the Nephites who had escaped into the country southward were hunted by the Lamanites, until they were all destroyed.

And my father also was killed by them, and I even remain alone to write the sad tale of the destruction of my people. But behold, they are gone, and I fulfil the commandment of my father. And whether they will slay me, I know not.

Therefore I will write and hide up the records in the earth; and whither I go it mattereth not.

Behold, my father hath made this record, and he hath written the intent thereof. And behold, I would write it also if I had room upon the plates, but I have not; and ore I have none, for I am alone. My father hath been slain in battle, and all my kinsfolk, and I have not friends nor whither to go; and how long the Lord will suffer that I may live I know not.

Behold, four hundred years have passed away since the coming of our Lord and Savior.

And behold, the Lamanites have hunted my people, the Nephites, down from city to city and from place to place, even until they are no more; and great has been their fall; yea, great and marvelous is the destruction of my people, the Nephites.

And behold, it is the hand of the Lord which hath done it. And behold also, the Lamanites are at war one with another; and the whole face of this land is one continual round of murder and bloodshed; and no one knoweth the end of the war.

And now, behold, I say no more concerning them, for there are none save it be the Lamanites and robbers that do exist upon the face of the land.

And there are none that do know the true God save it be the disciples of Jesus, who did tarry in the land until the wickedness of the people was so great that the Lord would not suffer them to remain with the people; and whether they be upon the face of the land no man knoweth.

- 11 Por, vini re, ati im dhe unë i kemi parë dhe ata na kanë shërbyer.
- 12 Dhe kushdo që merr këtë anal dhe nuk e dënon atë për të metat që janë në të, po ai do të dijë gjëra më të mëdha sesa këto. Vini re, unë jam Moroni; dhe po të ishte e mundur, unë do t'jua bëja të ditura të gjitha gjërat.
- 13 Vini re, tani unë i jap fund fjalës sime në lidhje me këtë popull. Unë jam biri i Mormonit dhe ati im ishte një pasardhës i Nefit.
- 14 Dhe unë jam i njëjti që po fsheh këtë anal për Zotin; fletët e tij nuk janë të çmueshme, për shkak të urdhërimit të Zotit. Pasi, ai ka thënë në të vërtetë, se askush nuk do të mund t'i ketë ato për të nxjerrë fitime; por anali në to është i një vlere të madhe; dhe kushdo që do ta nxjerrë në dritë, atë, Zoti do ta bekojë.
- 15 Askush nuk do të ketë fuqi t'i nxjerrë në dritë, veçse në qoftë se i jepet nga Perëndia; pasi Perëndia do që të bëhet me një sy të vetëm në lavdinë e tij ose në mirëqenien e popullit të lashtë të besëlidhjes dhe prej kohësh të shpërndarë.
- 16 Dhe bekuar qoftë ai që do ta nxjerrë këtë gjë në dritë; pasi ajo do të nxirret nga errësira në dritë, sipas fjalës së Perëndisë; po, do të nxirret nga toka dhe do të shkëlqejë në errësirë, dhe do të vijë në njohurinë e njerëzve; dhe kjo gjë do të bëhet nëpërmjet fuqisë së Perëndisë.
- 17 Dhe në qoftë se ka gabime, ato janë gabime të njeriut. Por, vini re, ne nuk dimë për ndonjë gabim; megjithatë, Perëndia i di të gjitha gjërat, prandaj, ai që dënon të jetë i kujdesshëm, se përndryshe, do të jetë në rrezik nga zjarri i ferrit.
- 18 Dhe ai që thotë: Më trego ose përndryshe do të qëllohesh—të jetë i kujdesshëm që të mos urdhërojë për atë që është e ndaluar nga Zoti.
- 19 Pasi vini re, ai që gjykon me nxitim do të gjykohet përsëri me nxitim; meqë sipas punës së tij do të jetë dhe shpërblyer; prandaj, ai që godet do të goditet përsëri nga Zoti.
- 20 Vini re, shkrimi i shenjtë thotë—njeriu nuk duhet të qëllojë as nuk duhet të gjykojë, pasi gjykimi është i imi, thotë Zoti, dhe gjithashtu hakmarrja është e imja; dhe unë do të ripaguaj.

But behold, my father and I have seen them, and they have ministered unto us.

And whoso receiveth this record, and shall not condemn it because of the imperfections which are in it, the same shall know of greater things than these. Behold, I am Moroni; and were it possible, I would make all things known unto you.

Behold, I make an end of speaking concerning this people. I am the son of Mormon, and my father was a descendant of Nephi.

And I am the same who hideth up this record unto the Lord; the plates thereof are of no worth, because of the commandment of the Lord. For he truly saith that no one shall have them to get gain; but the record thereof is of great worth; and whoso shall bring it to light, him will the Lord bless.

For none can have power to bring it to light save it be given him of God; for God wills that it shall be done with an eye single to his glory, or the welfare of the ancient and long dispersed covenant people of the Lord.

And blessed be he that shall bring this thing to light; for it shall be brought out of darkness unto light, according to the word of God; yea, it shall be brought out of the earth, and it shall shine forth out of darkness, and come unto the knowledge of the people; and it shall be done by the power of God.

And if there be faults they be the faults of a man. But behold, we know no fault; nevertheless God knoweth all things; therefore, he that condemneth, let him be aware lest he shall be in danger of hell fire.

And he that saith: Show unto me, or ye shall be smitten—let him beware lest he commandeth that which is forbidden of the Lord.

For behold, the same that judgeth rashly shall be judged rashly again; for according to his works shall his wages be; therefore, he that smiteth shall be smitten again, of the Lord.

Behold what the scripture says—man shall not smite, neither shall he judge; for judgment is mine, saith the Lord, and vengeance is mine also, and I will repay.

21 Dhe ai që do të shprehë zemërim dhe do të luftojë kundër veprës së Zotit dhe kundër popullit të besëlidhjes së Zotit, që janë nga shtëpia e Izraelit dhe do të thotë: Ne do të shkatërrojmë veprën e Zotit dhe Zotit nuk do t'i kujtohet besëlidhja që ka bërë me shtëpinë e Izraelit—po ai është në rrezik të kositet dhe të hidhet në zjarr;

22 Pasi qëllimet e përjetshme të Zotit do të vazhdojnë, derisa të gjitha premtimet e tij të plotësohen.

23 Kërkoni profecitë e Isaias. Vini re, unë nuk mund t'i shkruaj ato. Po, vini re unë ju them juve se ata shenjtorë që kanë vdekur para meje, që kanë zotëruar këtë tokë, do ta lusin, po, madje nga pluhuri do ta lusin Zotin; dhe sikurse Zoti jeton, ai do të kujtojë besëlidhjen që ka bërë me ta.

24 Dhe ai i di lutjet e tyre, që ishin në favor të vëllezërve të tyre. Dhe ai e di besimin e tyre, pasi në emër të tij, ata mund të lëviznin malet; dhe në emër të tij, ata mund të bënëin që të dridhej toka; dhe se me fuqinë e fjalës së tij, ata bënëin që të shembeshin përdhe burgjet; po, madje furrat plot zjarr nuk mund t'i dëmtonin ata, as bishat e egra, as gjarpërinjtë helmues, për shkak të fuqisë së fjalës së tij.

25 Dhe vini re, lutjet e tyre qenë gjithashtu në favor të atij që Zoti do ta kishte lejuar t'i nxirrte këto gjëra në dritë.

26 Dhe askush nuk mund të thotë se ato nuk do të dalin, pasi me siguri do të dalin në dritë, meqë Zoti e ka thënë këtë gjë; pasi ato do të dalin nga toka, me anë të dorës së Zotit dhe askush nuk mund ta ndalojë; dhe kjo do të ndodhë një ditë kur të thuhet se nuk do të ndodhin më mrekulli; dhe do të ndodhë madje, sikur dikush të fliste së vdekuri.

27 Dhe do të dalin në dritë një ditë kur gjaku i shenjtorëve do t'i thërrasë Zotit, për shkak të kompleteve të fshehta dhe të punëve të errësirës.

And he that shall breathe out wrath and strifes against the work of the Lord, and against the covenant people of the Lord who are the house of Israel, and shall say: We will destroy the work of the Lord, and the Lord will not remember his covenant which he hath made unto the house of Israel—the same is in danger to be hewn down and cast into the fire;

For the eternal purposes of the Lord shall roll on, until all his promises shall be fulfilled.

Search the prophecies of Isaiah. Behold, I cannot write them. Yea, behold I say unto you, that those saints who have gone before me, who have possessed this land, shall cry, yea, even from the dust will they cry unto the Lord; and as the Lord liveth he will remember the covenant which he hath made with them.

And he knoweth their prayers, that they were in behalf of their brethren. And he knoweth their faith, for in his name could they remove mountains; and in his name could they cause the earth to shake; and by the power of his word did they cause prisons to tumble to the earth; yea, even the fiery furnace could not harm them, neither wild beasts nor poisonous serpents, because of the power of his word.

And behold, their prayers were also in behalf of him that the Lord should suffer to bring these things forth.

And no one need say they shall not come, for they surely shall, for the Lord hath spoken it; for out of the earth shall they come, by the hand of the Lord, and none can stay it; and it shall come in a day when it shall be said that miracles are done away; and it shall come even as if one should speak from the dead.

And it shall come in a day when the blood of saints shall cry unto the Lord, because of secret combinations and the works of darkness.

- 28 Po, do të vijë në një ditë kur të mohohet fuqia e Perëndisë dhe kur kishat do të bëhen të fëlliqura dhe do të ngrihen në krenarinë e zemrave të tyre; po, madje në një ditë, kur udhëheqësit dhe mësuesit e kishave do të ngrihen në krenarinë e zemrave të tyre, madje, derisa t'i kenë zili ata që u përkasin kishave të tyre.
- 29 Po, do të vijë në një ditë kur të dëgjohet për zjarre dhe për stuhi dhe për avuj tymi në toka të huaja;
- 30 Dhe gjithashtu do të dëgjohet për luftëra, zhurma luftërash dhe tërmete në vende të ndryshme.
- 31 Po, do të vijë në një ditë kur mbi faqe të dheut do të ketë fëlliqësi të mëdha; do të ketë vrasje dhe grabitje dhe gënjeshtër, dhe mashtrim, dhe lavirësi, dhe të gjitha llojet e neverive; kur do të ketë shumë që do të thonë: Bëj këtë ose bëj atë dhe nuk ka rëndësi, pasi të tillët Zoti do t'i mbështesë në ditën e fundit. Por, mjerë të tillët, pasi ata janë në vrerin e hidhësisë dhe në rripat e paudhësisë.
- 32 Po, do të vijë në një ditë kur do të ketë kisha të ngritura që do të thonë: Ejani tek unë dhe për të hollat tuaja, do t'ju falen mëkatet tuaja.
- 33 O ju popull i lig dhe i çoroditur dhe kokëfortë, përse keni ngritur kisha, me qëllim fitimesh për vete? Përse keni ndryshuar fjalën e shenjtë të Perëndisë, duke sjellë mallkim në shpirtrat tuaj? Vini re, shikoni zbulesat e Perëndisë; pasi vini re, koha vjen në atë ditë kur të gjitha këto gjëra do të përmbushen.
- 34 Vini re, Zoti më ka treguar gjëra të mëdha dhe të mrekullueshme në lidhje me atë që do të vërtetohet së shpejti, në atë ditë kur këto gjëra të dalin në dritë mes jush.
- 35 Vini re, unë ju flas sikur të ishit të pranishëm, por megjithatë nuk jeni akoma. Por vini re, Jezu Krishti ju ka paraqitur tek unë dhe unë i di veprimet tuaja.

Yea, it shall come in a day when the power of God shall be denied, and churches become defiled and be lifted up in the pride of their hearts; yea, even in a day when leaders of churches and teachers shall rise in the pride of their hearts, even to the envying of them who belong to their churches.

Yea, it shall come in a day when there shall be heard of fires, and tempests, and vapors of smoke in foreign lands;

And there shall also be heard of wars, rumors of wars, and earthquakes in divers places.

Yea, it shall come in a day when there shall be great pollutions upon the face of the earth; there shall be murders, and robbing, and lying, and deceivings, and whoredoms, and all manner of abominations; when there shall be many who will say, Do this, or do that, and it mattereth not, for the Lord will uphold such at the last day. But wo unto such, for they are in the gall of bitterness and in the bonds of iniquity.

Yea, it shall come in a day when there shall be churches built up that shall say: Come unto me, and for your money you shall be forgiven of your sins.

O ye wicked and perverse and stiffnecked people, why have ye built up churches unto yourselves to get gain? Why have ye transfigured the holy word of God, that ye might bring damnation upon your souls? Behold, look ye unto the revelations of God; for behold, the time cometh at that day when all these things must be fulfilled.

Behold, the Lord hath shown unto me great and marvelous things concerning that which must shortly come, at that day when these things shall come forth among you.

Behold, I speak unto you as if ye were present, and yet ye are not. But behold, Jesus Christ hath shown you unto me, and I know your doing.

36 Dhe unë e di se ecni në krenarinë e zemrave tuaja; dhe se nuk ka veçse pak që nuk ngrihen në krenarinë e zemrave të tyre, duke veshur rroba luksi, duke pasur zili dhe duke u grindur dhe duke qenë shpirtligj, dhe duke përndjekjur, dhe të gjitha llojet e paudhësive; dhe kishat tuaja, po, madje secila prej tyre, janë bërë të fëlliqura për shkak të krenarisë së zemrave tuaja.

37 Pasi vini re, ju doni paratë dhe të mirat tuaja materiale dhe veshjet luksoze, dhe zbukurimet e kishave tuaja, më shumë sesa doni të varfërit dhe nevojtarët, të sëmurët dhe fatkeqët.

38 O ju të fëlliqur, ju hipokritë, ju mësues që shisni veten tuaj për ato gjëra që të prishin, përse keni fëlliqur kishën e shenjtë të Perëndisë? Përse keni turp të merrni mbi vete emrin e Krishtit? Përse nuk mendoni se është më e madhe vlera e një lumturie të pafund, sesa ai mjerim që kurrë nuk vdes—për shkak të lavdisë së botës?

39 Përse stoliseni me ato gjëra që nuk kanë jetë dhe megjithatë lini që i urituri dhe nevojtarit dhe i zhveshuri, dhe i sëmurit, dhe fatkeqi t'ju kalojnë pranë, dhe nuk i vini re?

40 Po, përse përgatitni neveritë tuaja të fshehta për të marrë fitime dhe bëni që të vejat të vajtojnë para Zotit, dhe gjithashtu jetimët të vajtojnë para Zotit dhe që gjithashtu gjaku i etërve të tyre dhe i bashkëshortëve të tyre të lusë Zotin nga dheu për hakmarrje mbi kokat tuaja?

41 Vini re, shpata e hakmarrjes varet mbi ju; dhe shpejt vjen koha që ai të marrë hak gjakun e shenjtorëve mbi ju, pasi ai nuk do t'i durojë më përgjërimet e tyre.

And I know that ye do walk in the pride of your hearts; and there are none save a few only who do not lift themselves up in the pride of their hearts, unto the wearing of very fine apparel, unto envying, and strifes, and malice, and persecutions, and all manner of iniquities; and your churches, yea, even every one, have become polluted because of the pride of your hearts.

For behold, ye do love money, and your substance, and your fine apparel, and the adorning of your churches, more than ye love the poor and the needy, the sick and the afflicted.

O ye pollutions, ye hypocrites, ye teachers, who sell yourselves for that which will canker, why have ye polluted the holy church of God? Why are ye ashamed to take upon you the name of Christ? Why do ye not think that greater is the value of an endless happiness than that misery which never dies—because of the praise of the world?

Why do ye adorn yourselves with that which hath no life, and yet suffer the hungry, and the needy, and the naked, and the sick and the afflicted to pass by you, and notice them not?

Yea, why do ye build up your secret abominations to get gain, and cause that widows should mourn before the Lord, and also orphans to mourn before the Lord, and also the blood of their fathers and their husbands to cry unto the Lord from the ground, for vengeance upon your heads?

Behold, the sword of vengeance hangeth over you; and the time soon cometh that he avengeth the blood of the saints upon you, for he will not suffer their cries any longer.

Mormoni 9

- 1 Dhe tani, unë flas gjithashtu në lidhje me ata që nuk besojnë në Krisht.
- 2 Vini re, a do të besoni ju në ditën e ndëshkimit tuaj—vini re, kur të vijë Zoti, po, madje, atë ditë të madhe kur toka do të mbështillet në vetvete si një pergamenë dhe elementet do të shkrihen me nxehtësi të zjarrtë, po, në atë ditë të madhe kur ju do të silleni që të qëndroni para Qengjit të Perëndisë —atëherë, a do të thoni se nuk ka Perëndi?
- 3 Atëherë, a do ta mohoni më Krishtin ose do të mund ta vini re Qengjin e Perëndisë? A besoni se do të mund të banoni me të, të vetëdijshëm për fajin tuaj? A mendoni se do të mund të ishit të lumtur të banonit me atë Qenie të shenjtë, kur shpirtrat tuaj janë të torturuar nga vetëdija e fajit se keni shpërdoruar ligjet e tij?
- 4 Vini re, unë ju them, se do të ishit më të mjeruar po të banonit me një Perëndi të shenjtë dhe të drejtë, duke qenë të vetëdijshëm për fëlliqësinë tuaj para tij, sesa po të banonit me shpirtrat e mallkuar në ferr.
- 5 Pasi vini re, kur ju do të silleni të shihni lakuriqësinë tuaj para Perëndisë dhe gjithashtu lavdinë e Perëndisë dhe shenjtërinë e Jezu Krishtit, brenda jush do të ndizet një flakë zjarri të pashueshëm.
- 6 O atëherë, ju që nuk besoni, kthehuni te Zoti, përgjërojuuni gjithë fuqi Atit në emrin e Jezusit, që ndoshta mund të gjendeni të panjollë, të kulluar, të çiltër dhe të bardhë, duke qenë pastruar nga gjaku i Qengjit, në atë ditë të madhe dhe të fundit.
- 7 Dhe përsëri unë ju flas juve që mohoni zbulesat e Perëndisë dhe thoni se ato nuk ndodhin më, se nuk ka më zbulesa, as profeci, as dhurata, as shërim, as të folur në gjuhë dhe interpretim gjuhësh;
- 8 Vini re, unë ju them juve se ai që i mohon këto gjëra, nuk e njeh ungjillin e Krishtit; po, ai nuk i ka lexuar shkrimet e shenjta; në qoftë se i ka lexuar, nuk i kupton.
- 9 Pasi, a nuk lexojmë ne se Perëndia është i njëjtë dje, sot dhe përgjithmonë dhe në të nuk ka ndryshueshmëri as hije ndërrimi?

Mormon 9

And now, I speak also concerning those who do not believe in Christ.

Behold, will ye believe in the day of your visitation—behold, when the Lord shall come, yea, even that great day when the earth shall be rolled together as a scroll, and the elements shall melt with fervent heat, yea, in that great day when ye shall be brought to stand before the Lamb of God—then will ye say that there is no God?

Then will ye longer deny the Christ, or can ye behold the Lamb of God? Do ye suppose that ye shall dwell with him under a consciousness of your guilt? Do ye suppose that ye could be happy to dwell with that holy Being, when your souls are racked with a consciousness of guilt that ye have ever abused his laws?

Behold, I say unto you that ye would be more miserable to dwell with a holy and just God, under a consciousness of your filthiness before him, than ye would to dwell with the damned souls in hell.

For behold, when ye shall be brought to see your nakedness before God, and also the glory of God, and the holiness of Jesus Christ, it will kindle a flame of unquenchable fire upon you.

O then ye unbelieving, turn ye unto the Lord; cry mightily unto the Father in the name of Jesus, that perhaps ye may be found spotless, pure, fair, and white, having been cleansed by the blood of the Lamb, at that great and last day.

And again I speak unto you who deny the revelations of God, and say that they are done away, that there are no revelations, nor prophecies, nor gifts, nor healing, nor speaking with tongues, and the interpretation of tongues;

Behold I say unto you, he that denieth these things knoweth not the gospel of Christ; yea, he has not read the scriptures; if so, he does not understand them.

For do we not read that God is the same yesterday, today, and forever, and in him there is no variable-ness neither shadow of changing?

- 10 Dhe tani, në qoftë se keni imagjinuar në mendjen tuaj një zot që ndryshon dhe në të cilin ka hije ndërrimi, atëherë ju keni imagjinuar në mendjen tuaj një zot që nuk është një Perëndi mrekullish.
- 11 Por, vini re, unë do t'ju tregoj një Perëndi mrekullish, madje Perëndinë e Abrahamit dhe Perëndinë e Isakut dhe Perëndinë e Jakobit, dhe është i njëjti Perëndi që krijoi qiejt dhe tokën dhe të gjitha gjërat që gjenden në to.
- 12 Vini re, ai krijoi Adamin dhe nga Adami erdhi rënia e njeriut. Dhe për shkak të rënies së njeriut, erdhi Jezu Krishti, madje Ati dhe Biri; dhe për shkak të Jezu Krishtit, erdhi shëlbimi i njeriut.
- 13 Dhe për shkak të shëlbimit të njeriut, që erdhi nëpërmjet Jezu Krishtit, ata kthehen në praninë e Zotit; po, dhe është me anë të tij që të gjithë njerëzit shëlbohen, sepse vdekja e Krishtit sjell ringjalljen e cila sjell një shëlbim nga një gjumë i pafund, gjumë nga i cili të gjithë njerëzit do të zgjohen nga fuqia e Perëndisë, kur të bjerë boria; dhe të gjithë do të dalin, si të vegjël dhe të mëdhenj, dhe të gjithë do të qëndrojnë para shufrës së tij, pasi të jenë shëlbuar dhe të jenë çliruar nga ky rrip i përjetshëm vdekjeje, vdekje e cila është një vdekje fizike.
- 14 Dhe atëherë vjen mbi ta gjykimi i të Shenjtit; dhe atëherë vjen koha që ai që është i fëlliqur, do të mbetet akoma i fëlliqur; dhe ai që është i drejtë do të mbetet akoma i drejtë; ai që është i lumtur, do të mbetet akoma i lumtur; dhe ai që është i palumtur do të mbetet akoma i palumtur.
- 15 Dhe tani, O ju të gjithë që keni imagjinuar në vetvete një perëndi që nuk mund të bëjë mrekulli, unë do t'ju pyesja, a kanë kaluar të gjitha gjërat për të cilat ju fola? A ka ardhur ende mbarimi? Vini re, unë ju them juve: Jo; dhe Perëndia nuk ka pushuar së qeni një Perëndi mrekullish.
- 16 Vini re, a nuk janë të mrekullueshme në sytë tanë gjërat që ka bërë Perëndia? Po, e kush mund t'i kuptojë veprat e mrekullueshme të Perëndisë?
- 17 Kush mund të thotë se nuk qe një mrekulli që nga fjala e tij qielli dhe toka të ishin; dhe nga fuqia e fjalës së tij njeriu u krijua nga pluhuri i tokës; dhe nga fuqia e fjalës së tij u bënë mrekulli?

And now, if ye have imagined up unto yourselves a god who doth vary, and in whom there is shadow of changing, then have ye imagined up unto yourselves a god who is not a God of miracles.

But behold, I will show unto you a God of miracles, even the God of Abraham, and the God of Isaac, and the God of Jacob; and it is that same God who created the heavens and the earth, and all things that in them are.

Behold, he created Adam, and by Adam came the fall of man. And because of the fall of man came Jesus Christ, even the Father and the Son; and because of Jesus Christ came the redemption of man.

And because of the redemption of man, which came by Jesus Christ, they are brought back into the presence of the Lord; yea, this is wherein all men are redeemed, because the death of Christ bringeth to pass the resurrection, which bringeth to pass a redemption from an endless sleep, from which sleep all men shall be awakened by the power of God when the trump shall sound; and they shall come forth, both small and great, and all shall stand before his bar, being redeemed and loosed from this eternal band of death, which death is a temporal death.

And then cometh the judgment of the Holy One upon them; and then cometh the time that he that is filthy shall be filthy still; and he that is righteous shall be righteous still; he that is happy shall be happy still; and he that is unhappy shall be unhappy still.

And now, O all ye that have imagined up unto yourselves a god who can do no miracles, I would ask of you, have all these things passed, of which I have spoken? Has the end come yet? Behold I say unto you, Nay; and God has not ceased to be a God of miracles.

Behold, are not the things that God hath wrought marvelous in our eyes? Yea, and who can comprehend the marvelous works of God?

Who shall say that it was not a miracle that by his word the heaven and the earth should be; and by the power of his word man was created of the dust of the earth; and by the power of his word have miracles been wrought?

- 18 Dhe kush do të thotë se Jezu Krishti nuk bëri shumë mrekulli të mëdha? Dhe u bënë shumë mrekulli të mëdha nga duart e apostujve.
- 19 Dhe në qoftë se u bënë atëherë mrekulli, pse Perëndia ka pushuar së qeni një Perëndi mrekullish dhe megjithatë të jetë një Qenie e pandryshueshme? Dhe vini re, unë ju them juve se ai nuk ndryshon; se po të ndryshonte, ai nuk do të ishte më Perëndi; dhe, ai nuk pushon së qeni Perëndi dhe është një Perëndi mrekullish.
- 20 Dhe shkaku që ai pushon së bëri mrekulli mes fëmijëve të njerëzve, është se ata bien në mosbesim dhe largohen nga udha e drejtë dhe nuk njohin Perëndinë në të cilin duhet të besojnë.
- 21 Vini re, unë ju them juve se kush beson në Krisht pa dyshuar asgjë, çdo gjë që i kërkon Atit në emrin e Krishtit do t'i jepet atij; dhe ky premtim është për të gjithë, madje deri në skajet e tokës.
- 22 Pasi vini re, kështu u tha Jezu Krishti, Biri i Perëndisë, dishepujve të tij që do të rrinin, po, si dhe të gjithë dishepujve të tij që mund të dëgjonin në turmë: Shkoni në tërë botën dhe i predikoni ungjillin çdo krijese;
- 23 Dhe ai që beson dhe pagëzohet do të shpëtohet, por ai që nuk beson do të mallkohet.
- 24 Dhe këto shenja do të ndjekin ata që besojnë—në emrin tim ata do të përzënë djajtë, ata do të flasin me gjuhë të reja; ata do të kapin gjarpërinj; dhe ata nuk do të pësojnë gjë, në qoftë se pinë ndonjë gjë helmuese; ata do të vënë duart mbi të sëmurët dhe ata do të shërohen;
- 25 Dhe kushdo që beson në emrin tim, duke mos dyshuar asgjë, atij do t'ia vërtetoj të gjitha fjalët e mia, madje deri në skajet e tokës;
- 26 Dhe tani vini re, kush mund të qëndrojë kundër veprave të Zotit? Kush mund t'i mohojë fjalët e tij? Kush do të ngrihet kundër pushtetit të plotfuqishëm të Zotit? Kush do të përçmojë veprat e Zotit? Kush do të përçmojë fëmijët e Krishtit? Vini re, të gjithë ju që jeni përçmues të veprave të Zotit, pasi ju do të mrekulloheni dhe do të mbaroni.

And who shall say that Jesus Christ did not do many mighty miracles? And there were many mighty miracles wrought by the hands of the apostles.

And if there were miracles wrought then, why has God ceased to be a God of miracles and yet be an unchangeable Being? And behold, I say unto you he changeth not; if so he would cease to be God; and he ceaseth not to be God, and is a God of miracles.

And the reason why he ceaseth to do miracles among the children of men is because that they dwindle in unbelief, and depart from the right way, and know not the God in whom they should trust.

Behold, I say unto you that whoso believeth in Christ, doubting nothing, whatsoever he shall ask the Father in the name of Christ it shall be granted him; and this promise is unto all, even unto the ends of the earth.

For behold, thus said Jesus Christ, the Son of God, unto his disciples who should tarry, yea, and also to all his disciples, in the hearing of the multitude: Go ye into all the world, and preach the gospel to every creature;

And he that believeth and is baptized shall be saved, but he that believeth not shall be damned;

And these signs shall follow them that believe—in my name shall they cast out devils; they shall speak with new tongues; they shall take up serpents; and if they drink any deadly thing it shall not hurt them; they shall lay hands on the sick and they shall recover;

And whosoever shall believe in my name, doubting nothing, unto him will I confirm all my words, even unto the ends of the earth.

And now, behold, who can stand against the works of the Lord? Who can deny his sayings? Who will rise up against the almighty power of the Lord? Who will despise the works of the Lord? Who will despise the children of Christ? Behold, all ye who are despisers of the works of the Lord, for ye shall wonder and perish.

27 O, prandaj, mos përçmoni dhe mos u mrekulloni, por dëgjoni fjalët e Zotit dhe i kërkonte Atit, në emrin e Jezusit për çdo gjë që do të keni nevojë. Mos dyshoni, por jini besues dhe filloni sikurse në kohët e vjetra të vini te Zoti me gjithë zemrën tuaj; dhe punoni për shpëtimin tuaj me frikë dhe duke u dridhur para tij.

28 Jini të urtë në ditët e provës suaj; qërohuni nga çdo fëlliqësi; mos kërkonte që të mund ta shpenzoni atë mbi epshet tuaja, por kërkonte me besim të patundur, se nuk do të bini në tundim, por, se do t'i shërbeni Perëndisë së vërtetë dhe të gjallë.

29 Shikoni që të mos pagëzoheni padenjesisht; shikoni që të mos merrni sakramentin e Krishtit padenjesisht; por shikoni që të bëni të gjitha gjërat në mënyrë të denjë dhe t'i bëni në emrin e Jezu Krishtit, Birit të Perëndisë së gjallë; dhe në qoftë se ju bëni këtë dhe duroni deri në fund, ju nuk do të dëboheni në asnjë mënyrë.

30 Vini re, unë ju flas juve, sikurse t'ju flisja së vdekuri; pasi unë e di se ju do t'i keni fjalët e mia.

31 Mos më dënoni për papërsosmërinë time dhe as atin tim për shkak të papërsosmërisë së tij, as ata që kanë shkruar para tij; por më mirë jepini falënderime Perëndisë që vuri në dukje papërsosmëritë tona, kështu që ju të mësoni dhe të jeni më të urtë sesa qemë ne.

32 Dhe tani vini re, ne e shkruam këtë anal sipas njohurisë sonë, me hieroglifë që quhen mes nesh, egjiptiane të reformuara që u pasuan dhe u ndryshuan nga ne sipas mënyrës sonë të të folurit.

33 Dhe po të kishin qenë fletët tona mjaft të mëdha, ne do të kishim shkruar në hebraisht; por ne kemi ndryshuar edhe hebraishten; dhe, sikur ne të kishim shkruar në hebraisht, vini re, ju nuk do të gjenit papërsosmëri në analin tonë.

34 Por, Zoti i di gjërat që kemi shkruar dhe gjithashtu asnjë popull tjetër nuk e di gjuhën tonë; dhe sepse asnjë popull tjetër nuk e di gjuhën tonë, prandaj ai ka përgatitur mjetet për interpretimin e saj.

35 Dhe këto gjëra janë shkruar, që ne të mund të çlirojmë rrobat tona nga gjaku i vëllezërve tanë që kanë rënë në mosbesim.

O then despise not, and wonder not, but hearken unto the words of the Lord, and ask the Father in the name of Jesus for what things soever ye shall stand in need. Doubt not, but be believing, and begin as in times of old, and come unto the Lord with all your heart, and work out your own salvation with fear and trembling before him.

Be wise in the days of your probation; strip yourselves of all uncleanness; ask not, that ye may consume it on your lusts, but ask with a firmness unshaken, that ye will yield to no temptation, but that ye will serve the true and living God.

See that ye are not baptized unworthily; see that ye partake not of the sacrament of Christ unworthily; but see that ye do all things in worthiness, and do it in the name of Jesus Christ, the Son of the living God; and if ye do this, and endure to the end, ye will in nowise be cast out.

Behold, I speak unto you as though I spake from the dead; for I know that ye shall have my words.

Condemn me not because of mine imperfection, neither my father, because of his imperfection, neither them who have written before him; but rather give thanks unto God that he hath made manifest unto you our imperfections, that ye may learn to be more wise than we have been.

And now, behold, we have written this record according to our knowledge, in the characters which are called among us the reformed Egyptian, being handed down and altered by us, according to our manner of speech.

And if our plates had been sufficiently large we should have written in Hebrew; but the Hebrew hath been altered by us also; and if we could have written in Hebrew, behold, ye would have had no imperfection in our record.

But the Lord knoweth the things which we have written, and also that none other people knoweth our language; and because that none other people knoweth our language, therefore he hath prepared means for the interpretation thereof.

And these things are written that we may rid our garments of the blood of our brethren, who have dwindled in unbelief.

36 Dhe vini re, këto gjëra që ne kemi dëshiruar në lidhje me vëllezërit tanë, po, madje, edhe kthimin e tyre në njohurinë e Krishtit, janë sipas lutjeve të të gjithë shenjtorëve që kanë banuar në tokë.

37 Dhe dhëntë Zoti Jezu Krisht, që lutjet e tyre të përmbushen sipas besimit të tyre; dhe që Perëndia, Ati, të kujtojë besëlidhjen që ai ka bërë me shtëpinë e Izraelit; dhe ai i bekoftë përgjithmonë, me anë të besimit në emrin e Jezu Krishtit. Amen.

And behold, these things which we have desired concerning our brethren, yea, even their restoration to the knowledge of Christ, are according to the prayers of all the saints who have dwelt in the land.

And may the Lord Jesus Christ grant that their prayers may be answered according to their faith; and may God the Father remember the covenant which he hath made with the house of Israel; and may he bless them forever, through faith on the name of Jesus Christ. Amen.

Libri i Ethërit

Anali i ƶareditëve, i nxjerrë nga njëzet e katër fletët që u gjetën nga populli i Limbit gjatë ditëve të mbretit Mosia.

Ethëri 1

- 1 Dhe tani, unë, Moroni, po vazhdoj të bëj një rrëfim të atyre banorëve të lashtë që u shkatërruan nga dora e Zotit, nga faqja e këtij vendi verior.
- 2 Dhe unë po e marr rrëfimin tim nga njëzet e katër fletët që u gjetën nga populli i Limhit, që quhet Libri i Ethërit.
- 3 Dhe sipas mendimit tim, pjesa e parë e këtij anali, e cila flet në lidhje me krijimin e botës dhe gjithashtu të Adamit dhe një rrëfim nga ajo kohë madje deri në kullën e madhe dhe çdo gjë që ndodhi mes fëmijëve të njerëzve deri në atë kohë, ekziston mes Judenjve—
- 4 Prandaj unë nuk shkruaj ato gjëra që ndodhën që nga ditët e Adamit dhe deri në atë kohë; pasi ato ndodhen në fletë; dhe kushdo që t'i gjejë ato, po ai do të ketë fuqi të gjejë rrëfimin e plotë.
- 5 Por vini re, unë nuk jap rrëfimin e plotë, por jap një pjesë të rrëfimit nga kulla dhe deri kur u shkatërruan.
- 6 Dhe në këtë mënyrë unë po jap rrëfimin. Ai që e shkroi këtë anal qe Ethëri dhe ishte një pasardhës i Koriantorit.
- 7 Koriantori ishte biri i Moronit.
- 8 Dhe Moroni ishte biri i Ethemit.
- 9 Dhe Ethemi ishte biri i Ahahut.
- 10 Dhe Ahahu ishte biri i Sethit.
- 11 Dhe Sethi ishte biri i Shiblomit.
- 12 Dhe Shibloni ishte biri i Komit.
- 13 Dhe Komi ishte biri i Koriantumit.
- 14 Dhe Koriantumi ishte biri i Amnigadës.
- 15 Dhe Amnigada ishte biri i Aaronit.
- 16 Dhe Aaroni ishte një pasardhës i Hethit që ishte biri i Herthomit.
- 17 Dhe Herthomi ishte biri i Libit.

The Book of Ether

The record of the ƶaredites, taken from the twenty-four plates found by the people of Limbi in the days of King Mosiah.

Ether 1

And now I, Moroni, proceed to give an account of those ancient inhabitants who were destroyed by the hand of the Lord upon the face of this north country.

And I take mine account from the twenty and four plates which were found by the people of Limhi, which is called the Book of Ether.

And as I suppose that the first part of this record, which speaks concerning the creation of the world, and also of Adam, and an account from that time even to the great tower, and whatsoever things transpired among the children of men until that time, is had among the Jews—

Therefore I do not write those things which transpired from the days of Adam until that time; but they are had upon the plates; and whoso findeth them, the same will have power that he may get the full account.

But behold, I give not the full account, but a part of the account I give, from the tower down until they were destroyed.

And on this wise do I give the account. He that wrote this record was Ether, and he was a descendant of Coriantor.

Coriantor was the son of Moron.

And Moron was the son of Ethem.

And Ethem was the son of Ahah.

And Ahah was the son of Seth.

And Seth was the son of Shiblom.

And Shiblom was the son of Com.

And Com was the son of Coriantum.

And Coriantum was the son of Amnigaddah.

And Amnigaddah was the son of Aaron.

And Aaron was a descendant of Heth, who was the son of Hearthom.

And Hearthom was the son of Lib.

- 18 Dhe Libi ishte biri i Kishit. And Lib was the son of Kish.
- 19 Dhe Kishi ishte biri i Koromit. And Kish was the son of Corom.
- 20 Dhe Koromi ishte biri i Levit. And Corom was the son of Levi.
- 21 Dhe Levi ishte biri i Kimit. And Levi was the son of Kim.
- 22 Dhe Kimi ishte biri i Moriantonit. And Kim was the son of Morianton.
- 23 Dhe Moriantoni ishte një pasardhës i Riplakishit. And Morianton was a descendant of Riplakish.
- 24 Dhe Riplakishi ishte biri i Shezit. And Riplakish was the son of Shez.
- 25 Dhe Shezi ishte biri i Hethit. And Shez was the son of Heth.
- 26 Dhe Hethi ishte biri i Komit. And Heth was the son of Com.
- 27 Dhe Komi ishte biri i Koriantumit. And Com was the son of Coriantum.
- 28 Dhe Koriantumi ishte biri i Emerit. And Coriantum was the son of Emer.
- 29 Dhe Emeri ishte biri i Omerit. And Emer was the son of Omer.
- 30 Dhe Omeri ishte biri i Shules. And Omer was the son of Shule.
- 31 Dhe Shule ishte biri i Kibit. And Shule was the son of Kib.
- 32 Dhe Kibi ishte biri i Orihës që ishte biri i Jaredit; And Kib was the son of Orihah, who was the son of Jared;
- 33 Jaredi, i cili erdhi me të vëllanë dhe familjet e tyre, dhe me disa të tjerë dhe familjet e tyre, nga kulla e madhe, në kohën kur Zoti ngatërroi gjuhën e njerëzve dhe u betua në zemërimin e tij se do t'i shpërndante mbi gjithë faqen e dheut; dhe sipas fjalës së Zotit njerëzit u shpërndanë. Which Jared came forth with his brother and their families, with some others and their families, from the great tower, at the time the Lord confounded the language of the people, and swore in his wrath that they should be scattered upon all the face of the earth; and according to the word of the Lord the people were scattered.
- 34 Dhe vëllai i Jaredit, duke qenë njeri i bëshëm dhe i fuqishëm dhe njeri shumë i favorizuar nga Zoti, Jaredi, vëllai i tij, i tha atij: Lute Zotin që të mos na ngatërrojë, që të mos i kuptojmë fjalët tona. And the brother of Jared being a large and mighty man, and a man highly favored of the Lord, Jared, his brother, said unto him: Cry unto the Lord, that he will not confound us that we may not understand our words.
- 35 Dhe ndodhi që vëllai i Jaredit e luti Zotin dhe Zoti pati dhembshuri për Jaredin; prandaj ai nuk ia ngatërroi gjuhën Jaredit; dhe Jaredi dhe i vëllai nuk u ngatërruan. And it came to pass that the brother of Jared did cry unto the Lord, and the Lord had compassion upon Jared; therefore he did not confound the language of Jared; and Jared and his brother were not confounded.
- 36 Atëherë Jaredi i tha vëllait të tij: Lutju përsëri Zotit dhe ndoshta ai do të largojë zemërimin e tij prej atyre që janë miqtë tanë që të mos ua ngatërrojë gjuhën e tyre. Then Jared said unto his brother: Cry again unto the Lord, and it may be that he will turn away his anger from them who are our friends, that he confound not their language.
- 37 Dhe ndodhi që vëllai i Jaredit e luti Zotin dhe Zoti pati dhembshuri për miqtë e tyre dhe familjet e tyre, kështu që ata nuk u ngatërruan. And it came to pass that the brother of Jared did cry unto the Lord, and the Lord had compassion upon their friends and their families also, that they were not confounded.

38 Dhe ndodhi që Jaredi i foli përsëri të vëllait duke thënë: Shko dhe pyete Zotin, në qoftë se ai do të na nxjerrë nga vendi; dhe në qoftë se do të na nxjerrë nga vendi, kërkoi se ku do të shkojmë. Dhe kush e di nëse Zoti nuk do të na çojë në një vend të zgjedhur në të gjithë tokën? Dhe në qoftë se është kështu, të jemi besnikë ndaj Zotit, që të mund ta kemi atë për trashëgimin tonë.

39 Dhe ndodhi që vëllai i Jaredit iu lut Zotit sipas asaj që u tha nga goja e Jaredit.

40 Dhe ndodhi që Zoti e dëgjoi vëllanë e Jaredit dhe pati dhembshuri për të dhe i tha atij:

41 Shko dhe mblidhi së bashku tufat e tua, si meshkuj ashtu dhe femra të çdo lloji; dhe gjithashtu çdo lloj fare nga toka dhe familjet tuaja; si dhe vëllanë tënd, Jaredin dhe familjen e tij; si dhe miqtë e tu dhe familjet e tyre dhe miqtë e Jaredit dhe familjet e tyre.

42 Dhe kur ta kesh bërë këtë gjë, vihu në krye të tyre dhe shko në luginën që është në veri. Dhe aty, unë do të takohem me ty dhe do të shkoj para teje në një tokë të zgjedhur përmbi të gjitha tokat e dheut.

43 Dhe aty do të të bekoj ty dhe farën tënde dhe do të rris për vete nga fara jote, dhe nga fara e vëllait tënd, dhe nga ata që do të vijnë me ty, një komb të madh. Dhe nuk do të ketë më të madh se kombi që do të rris për vete nga fara jote, mbi gjithë faqen e dheut. Dhe këtë, unë do ta bëj për ty, për shkak të kësaj kohe të gjatë që më je lutur.

And it came to pass that Jared spake again unto his brother, saying: Go and inquire of the Lord whether he will drive us out of the land, and if he will drive us out of the land, cry unto him whither we shall go. And who knoweth but the Lord will carry us forth into a land which is choice above all the earth? And if it so be, let us be faithful unto the Lord, that we may receive it for our inheritance.

And it came to pass that the brother of Jared did cry unto the Lord according to that which had been spoken by the mouth of Jared.

And it came to pass that the Lord did hear the brother of Jared, and had compassion upon him, and said unto him:

Go to and gather together thy flocks, both male and female, of every kind; and also of the seed of the earth of every kind; and thy families; and also Jared thy brother and his family; and also thy friends and their families, and the friends of Jared and their families.

And when thou hast done this thou shalt go at the head of them down into the valley which is northward. And there will I meet thee, and I will go before thee into a land which is choice above all the lands of the earth.

And there will I bless thee and thy seed, and raise up unto me of thy seed, and of the seed of thy brother, and they who shall go with thee, a great nation. And there shall be none greater than the nation which I will raise up unto me of thy seed, upon all the face of the earth. And thus I will do unto thee because this long time ye have cried unto me.

Ethëri 2

- 1 Dhe ndodhi që Jaredi dhe i vëllai dhe familjet e tyre, si dhe miqtë e Jaredit dhe të vëllait të tij, dhe familjet e tyre shkuan në luginën që ishte në veri (dhe emri i luginës ishte Nimrod, duke u quajtur si gjahtari i fuqishëm) me tufat e tyre që ata kishin mbledhur tok, mashkull dhe femër të çdo lloji.
- 2 Dhe ata vunë edhe kurthe e zunë shpendë të ajrit; dhe ata përgatitën një enë me të cilën sollën me vete peshqit e ujërave.
- 3 Dhe ata morën me vete dhe deseretin e cila përkthehet bletë mjalti; dhe kështu ata morën me vete koshere bletësh dhe të gjitha llojet e asaj që gjendej mbi faqen e dheut, si dhe fara të çdo lloji.
- 4 Dhe ndodhi që kur ata arritën në luginën Nimrod, Zoti zbriti dhe foli me vëllanë e Jaredit; dhe ai ishte në një re dhe i vëllai i Jaredit nuk e pa.
- 5 Dhe ndodhi që Zoti i urdhëroi ata që të shkonin në vendin e shkretë, po, në atë pjesë ku nuk kishte shkelur kurrë njeriu. Dhe ndodhi që Zoti shkoi para tyre dhe foli me ta duke qëndruar gjithnjë në një re dhe i udhëzoi në ç'drejtim duhej të udhëtonin.
- 6 Dhe ndodhi që ata udhëtuan në vendin e shkretë dhe ndërtuan maune me të cilat kaluan shumë ujëra, duke qenë përherë të drejtuar nga dora e Zotit.
- 7 Dhe Zoti nuk i lejoi që të ndaleshin përtej detit në vendin e shkretë, por deshi që të shkonin tutje, madje, për në tokën e premtimit që ishte një tokë e zgjedhur mes të gjitha tokave të tjera, që Zoti Perëndi e kishte ruajtur për një popull të drejtë.
- 8 Dhe, në zemërimin e tij, ai i ishte betuar vëllait të Jaredit, se kushdo që do të zotëronte këtë tokë të premtimit, atëherë e tutje dhe përgjithnjë, do t'i shërbente atij, Perëndisë të vetëm dhe të vërtetë ose do të përlehej kur zemërimi i tij i plotë do të vinte mbi të.

Ether 2

And it came to pass that Jared and his brother, and their families, and also the friends of Jared and his brother and their families, went down into the valley which was northward, (and the name of the valley was Nimrod, being called after the mighty hunter) with their flocks which they had gathered together, male and female, of every kind.

And they did also lay snares and catch fowls of the air; and they did also prepare a vessel, in which they did carry with them the fish of the waters.

And they did also carry with them deseret, which, by interpretation, is a honey bee; and thus they did carry with them swarms of bees, and all manner of that which was upon the face of the land, seeds of every kind.

And it came to pass that when they had come down into the valley of Nimrod the Lord came down and talked with the brother of Jared; and he was in a cloud, and the brother of Jared saw him not.

And it came to pass that the Lord commanded them that they should go forth into the wilderness, yea, into that quarter where there never had man been. And it came to pass that the Lord did go before them, and did talk with them as he stood in a cloud, and gave directions whither they should travel.

And it came to pass that they did travel in the wilderness, and did build barges, in which they did cross many waters, being directed continually by the hand of the Lord.

And the Lord would not suffer that they should stop beyond the sea in the wilderness, but he would that they should come forth even unto the land of promise, which was choice above all other lands, which the Lord God had preserved for a righteous people.

And he had sworn in his wrath unto the brother of Jared, that whoso should possess this land of promise, from that time henceforth and forever, should serve him, the true and only God, or they should be swept off when the fulness of his wrath should come upon them.

- 9 Dhe tani, ne mund të shohim vendimet e Perëndisë në lidhje me këtë tokë që është një tokë premtimi, dhe cilido komb që të bëhet zot i saj, do t'i shërbejë Perëndisë ose ata do të fshihen nga faqja e dheut, kur zemërimi i tij i plotë të bjerë mbi ta. Dhe zemërimi i tij i plotë vjen mbi ta, kur ata të jenë mbushur me paudhësi.
- 10 Pasi vini re, kjo është një tokë që është zgjedhur mbi të gjitha tokat e tjera; prandaj, ai që do ta zotërojë atë, do t'i shërbejë Perëndisë ose do të fshihet nga faqja e dheut; pasi ky është vendimi i përhershëm i Perëndisë. Dhe nuk do të fshihet nga faqja e dheut deri në plotësinë e paudhësisë mes fëmijëve të vendit.
- 11 Dhe kjo ju vjen juve, O ju Johebrenj, që t'i dini vendimet e Perëndisë—që të mund të pendoheni dhe të mos vazhdoni në paudhësitë tuaja, derisa të vijë plotësia, që të mos sillni mbi ju zemërimin e plotë të Perëndisë, sikurse kanë bërë deri tani banorët e kësaj toke.
- 12 Vini re, kjo është një tokë e zgjedhur dhe cilido komb që e zotëron atë, do të jetë i lirë nga prangat dhe nga robëria dhe nga çdo komb tjetër nën qiell, në qoftë se ata do t'i shërbejnë vetëm Perëndisë së kësaj toke, që është Jezu Krishti, që është shfaqur nga gjërat që kemi shkruar.
- 13 Dhe tani, unë po vazhdoj me rrëfimin tim; pasi vini re, ndodhi që Zoti solli Jaredin dhe vëllezërit e tij madje tek ai det i madh që ndan tokat. Dhe kur arritën në det, ata ngritën çadrat e tyre; dhe e quajtën vendin Moriankumer; dhe ata banuan në çadra dhe banuan në çadra në breg të detit, për hapësirën e katër viteve.
- 14 Dhe ndodhi që në mbarim të katër viteve, Zoti erdhi përsëri te vëllai i Jaredit dhe qëndroi në një re dhe foli me të. Dhe për hapësirën e tri orëve, Zoti foli me të vëllanë e Jaredit dhe e ndëshkoi rëndë, sepse ai nuk ishte kujtuar të thërriste në emrin e Zotit.

And now, we can behold the decrees of God concerning this land, that it is a land of promise; and whatsoever nation shall possess it shall serve God, or they shall be swept off when the fulness of his wrath shall come upon them. And the fulness of his wrath cometh upon them when they are ripened in iniquity.

For behold, this is a land which is choice above all other lands; wherefore he that doth possess it shall serve God or shall be swept off; for it is the everlasting decree of God. And it is not until the fulness of iniquity among the children of the land, that they are swept off.

And this cometh unto you, O ye Gentiles, that ye may know the decrees of God—that ye may repent, and not continue in your iniquities until the fulness come, that ye may not bring down the fulness of the wrath of God upon you as the inhabitants of the land have hitherto done.

Behold, this is a choice land, and whatsoever nation shall possess it shall be free from bondage, and from captivity, and from all other nations under heaven, if they will but serve the God of the land, who is Jesus Christ, who hath been manifested by the things which we have written.

And now I proceed with my record; for behold, it came to pass that the Lord did bring Jared and his brethren forth even to that great sea which divideth the lands. And as they came to the sea they pitched their tents; and they called the name of the place Moriancumer; and they dwelt in tents, and dwelt in tents upon the seashore for the space of four years.

And it came to pass at the end of four years that the Lord came again unto the brother of Jared, and stood in a cloud and talked with him. And for the space of three hours did the Lord talk with the brother of Jared, and chastened him because he remembered not to call upon the name of the Lord.

15 Dhe i vëllai i Jaredit u pendua për të keqen që kishte bërë dhe thirri emrin e Zotit për vëllezërit e tij që ishin me të. Dhe Zoti i tha atij: Unë do t'ju fal mëkatet ty dhe vëllezërve të tu, por ti nuk duhet të mëkatosh më, pasi duhet të kujtosh se Shpirti im nuk do të përpiqet gjithmonë me njeriun; prandaj, në qoftë se do të mëkatoni gjersa të jeni mbushur plot, ju nuk do të dilni më në prani të Zotit. Dhe këto janë mendimet e mia për token që do t'ju jap për trashëgimin tuaj, pasi do të jetë një tokë e zgjedhur mbi të gjitha tokat e tjera.

16 Dhe Zoti tha: Shkoni të punoni dhe ndërtoni sipas mënyrës së mauneve që keni ndërtuar deri tani. Dhe ndodhi që vëllai i Jaredit dhe vëllezërit e tij shkuan të punonin dhe ndërtuan maune, sikurse ato që kishin ndërtuar, sipas udhëzimeve të Zotit. Dhe ato ishin të vogla dhe të lehta mbi ujë, madje ashtu siç është i lehtë një shpend mbi ujë.

17 Dhe ato ishin ndërtuar në një mënyrë që ato ishin mjaft të puthitura, madje që do ta mbanin ujin si një tas; dhe fundi i tyre ishte i puthitur sikurse një tas; dhe anët e tyre ishin të puthitura sikurse një tas; dhe fundet ishin me majë; dhe kuverta ishte gjithashtu e puthitur sikurse një tas; dhe gjatësia ishte sa gjatësia e një peme; dhe dera kur ishte e mbyllur, ishte e puthitur sikurse një tas.

18 Dhe ndodhi që vëllai i Jaredit e luti Zotin, duke thënë: O Zot, unë e kreja punën që më urdhërove të bëja dhe unë i bëra maunet si më udhëzove.

19 Dhe vër re, O Zot, në to nuk ka dritë; si do t'i drejtojmë ato? Dhe gjithashtu ne do të mbarojmë, pasi në to ne nuk mund të marrim frymë, vetëm me ajrin që ato kanë brenda; prandaj ne do të mbarojmë.

20 Dhe Zoti i tha vëllait të Jaredit: Vër re, ti do t'u bësh një vrimë në majë dhe gjithashtu në fund; dhe kur ti të kesh nevojë për ajër, ti do të hapësh vrimën dhe do të marrësh ajër. Dhe në qoftë se ndodh që uji vjen përmbi ty, vër re, ti do ta mbyllësh vrimën, që ti të mos mbarosh nga vërshimi i ujit.

21 Dhe ndodhi që vëllai i Jaredit bëri kështu, ashtu si e urdhëroi Zoti.

And the brother of Jared repented of the evil which he had done, and did call upon the name of the Lord for his brethren who were with him. And the Lord said unto him: I will forgive thee and thy brethren of their sins; but thou shalt not sin any more, for ye shall remember that my Spirit will not always strive with man; wherefore, if ye will sin until ye are fully ripe ye shall be cut off from the presence of the Lord. And these are my thoughts upon the land which I shall give you for your inheritance; for it shall be a land choice above all other lands.

And the Lord said: Go to work and build, after the manner of barges which ye have hitherto built. And it came to pass that the brother of Jared did go to work, and also his brethren, and built barges after the manner which they had built, according to the instructions of the Lord. And they were small, and they were light upon the water, even like unto the lightness of a fowl upon the water.

And they were built after a manner that they were exceedingly tight, even that they would hold water like unto a dish; and the bottom thereof was tight like unto a dish; and the sides thereof were tight like unto a dish; and the ends thereof were peaked; and the top thereof was tight like unto a dish; and the length thereof was the length of a tree; and the door thereof, when it was shut, was tight like unto a dish.

And it came to pass that the brother of Jared cried unto the Lord, saying: O Lord, I have performed the work which thou hast commanded me, and I have made the barges according as thou hast directed me.

And behold, O Lord, in them there is no light; whither shall we steer? And also we shall perish, for in them we cannot breathe, save it is the air which is in them; therefore we shall perish.

And the Lord said unto the brother of Jared: Behold, thou shalt make a hole in the top, and also in the bottom; and when thou shalt suffer for air thou shalt unstop the hole and receive air. And if it be so that the water come in upon thee, behold, ye shall stop the hole, that ye may not perish in the flood.

And it came to pass that the brother of Jared did so, according as the Lord had commanded.

- 22 Dhe ai e luti përsëri Zotin, duke thënë: O Zot, vër re, unë veprova ashtu siç më urdhërove; dhe unë përgatita barkat për njerëzit e mi dhe vër re, nuk ka dritë në to. Vër re, O Zot, a do të lejosh që ne të kalojmë këtë ujë të madh në errësirë?
- 23 Dhe Zoti, Perëndia, i tha vëllait të Jaredit: Ç' do që të bëj që të keni dritë në barkat tuaja? Pasi vini re, ju nuk mund të keni dritare, pasi ato do të bëheshin copë, as nuk mund të merrni zjarr me vete, pasi ju nuk mund të udhëtoni me dritë zjarri.
- 24 Pasi vini re, ju do të jeni si një balenë në mes të detit; pasi dallgët sa një mal do të bien mbi ju. Megjithatë, unë do t'ju nxjerr përsëri nga thellësitë e detit; pasi erërat kanë dalë nga goja ime dhe gjithashtu shirat dhe përmytjet i kam dërguar unë.
- 25 Dhe vini re, unë ju përgatis për këto gjëra; pasi ju nuk mund ta kapërceni këtë thellësi të madhe, në qoftë se nuk ju përgatis kundër dallgëve të detit dhe erërave që kanë dalë dhe përmytjeve që do të vijnë. Prandaj, ç' doni që t'ju përgatis që të mund të keni dritë, kur të përpiheni në thellësitë e detit?

And he cried again unto the Lord saying: O Lord, behold I have done even as thou hast commanded me; and I have prepared the vessels for my people, and behold there is no light in them. Behold, O Lord, wilt thou suffer that we shall cross this great water in darkness?

And the Lord said unto the brother of Jared: What will ye that I should do that ye may have light in your vessels? For behold, ye cannot have windows, for they will be dashed in pieces; neither shall ye take fire with you, for ye shall not go by the light of fire.

For behold, ye shall be as a whale in the midst of the sea; for the mountain waves shall dash upon you. Nevertheless, I will bring you up again out of the depths of the sea; for the winds have gone forth out of my mouth, and also the rains and the floods have I sent forth.

And behold, I prepare you against these things; for ye cannot cross this great deep save I prepare you against the waves of the sea, and the winds which have gone forth, and the floods which shall come. Therefore what will ye that I should prepare for you that ye may have light when ye are swallowed up in the depths of the sea?

Ethëri 3

- 1 Dhe ndodhi që vëllai i Jaredit (tani numri i barkave që ishin përgatitur ishte tetë) shkoi në malin që ata e quanin mali Shelem, për shkak të lartësisë së tij tepër të madhe dhe shkriu nga një shkëmb gjashhtëmbëdhjetë gurë të vegjël; dhe ata ishin të bardhë dhe të tejdukshëm, madje si një xham i tejdukshëm; dhe ai i mbajti në duar në majë të malit dhe e luti përsëri Zotin, duke thënë:
 - 2 O Zot, ti the se ne do të jemi të rrethuar nga përmybtjet. Tani vër re, O Zot dhe mos u zemëro me shërbëtorin tënd për dobësinë e tij para teje; pasi ne e dimë se ti je i shenjtë dhe se banon në qiej; dhe ne jemi të padenjë para teje; për shkak të rënies, natyra jonë është bërë e ligë vazhdimisht; megjithatë, O Zot, ti na dhe një urdhërim që ne të të thërrasim, se prej teje, ne mund të marrim sipas dëshirave tona.
 - 3 Vër re, O Zot, ti na ke goditur për shkak të paudhësisë sonë dhe na ke dëbuar dhe gjatë këtyre shumë viteve ne kemi qenë në vendin e shkretë; megjithatë, ti ke qenë i mëshirshëm me ne. O Zot, shikomë me mëshirë dhe largo zemërimin tënd nga ky populli yt dhe mos lejo që ata ta kalojnë këtë thellësi të stuhishme në errësirë; por vër re këto gjëra të cilat unë i shkruva nga shkëmbi.
 - 4 Dhe unë e di, O Zot, se ti ke të gjithë fuqinë dhe se mund të bësh çdo gjë që do për të mirën e njeriut; prandaj, preki këta gurë, O Zot, me gishtin tënd dhe përgatiti që të ndriçojnë në errësirë; dhe ata do të ndriçojnë për ne, në barkat që kemi përgatitur, që të kemi dritë, gjatë kohës që ne do të kalojmë detin.
 - 5 Vër re, O Zot, ti mund ta bësh këtë. Ne e dimë se ti je në gjendje të tregosh fuqi të madhe, që i duket e vogël kuptimit të njerëzve.

Ether 3

And it came to pass that the brother of Jared, (now the number of the vessels which had been prepared was eight) went forth unto the mount, which they called the mount Shelem, because of its exceeding height, and did molten out of a rock sixteen small stones; and they were white and clear, even as transparent glass; and he did carry them in his hands upon the top of the mount, and cried again unto the Lord, saying:

O Lord, thou hast said that we must be encompassed about by the floods. Now behold, O Lord, and do not be angry with thy servant because of his weakness before thee; for we know that thou art holy and dwellest in the heavens, and that we are unworthy before thee; because of the fall our natures have become evil continually; nevertheless, O Lord, thou hast given us a commandment that we must call upon thee, that from thee we may receive according to our desires.

Behold, O Lord, thou hast smitten us because of our iniquity, and hast driven us forth, and for these many years we have been in the wilderness; nevertheless, thou hast been merciful unto us. O Lord, look upon me in pity, and turn away thine anger from this thy people, and suffer not that they shall go forth across this raging deep in darkness; but behold these things which I have molten out of the rock.

And I know, O Lord, that thou hast all power, and can do whatsoever thou wilt for the benefit of man; therefore touch these stones, O Lord, with thy finger, and prepare them that they may shine forth in darkness; and they shall shine forth unto us in the vessels which we have prepared, that we may have light while we shall cross the sea.

Behold, O Lord, thou canst do this. We know that thou art able to show forth great power, which looks small unto the understanding of men.

6 Dhe ndodhi që pasi vëllai i Jaredit tha këto fjalë, vini re, Zoti shtriu dorën e tij dhe preku gurët një nga një me gishtin e tij. Dhe veli u hoq nga sytë e vëllait të Jaredit dhe ai pa gishtin e Zotit; dhe ai qi se gishti i një njeriu prej mishi dhe gjaku; dhe vëllai i Jaredit ra përpara Zotit, pasi u godit nga frika.

7 Dhe Zoti pa se vëllai i Jaredit kishte rënë përdhe; dhe Zoti i tha atij: Ngrihu, pse re?

8 Dhe ai i tha Zotit: Unë pashë gishtin e Zotit dhe u frikësova se mos më godiste; pasi unë nuk e dija se Zoti kishte mish dhe gjak.

9 Dhe Zoti i tha atij: Për shkak të besimit tënd, ti ke parë se unë do të marr mbi vete mish dhe gjak; dhe kurrë një njeri nuk ka ardhur para meje me një besim kaq të jashtëzakonshëm sa tëndin, pasi, po të mos ishte kështu, ti nuk do ta kishe parë gishtin tim. Ke parë ti më shumë se këtë?

10 Dhe ai u përgjigj: Jo; Zot, shfaqu para meje.

11 Dhe Zoti i tha atij: A do t'u besosh fjalëve që unë do të të them?

12 Dhe ai u përgjigj: Po, Zot, unë e di që ti thua të vërtetën, pasi ti je një Perëndi i së vërtetës dhe nuk mund të gënjesh.

13 Dhe kur ai i tha këto fjalë, vini re, Zoti iu shfaq atij dhe i tha: Meqë ti i di këto gjëra, ti je shëlbuar nga rënia; prandaj ti je kthyer prapë në praninë time; prandaj unë t'u shfaqta.

14 Vër re, unë jam ai që u përgatit nga krijimi i botës të shëlbejë popullin tim. Vër re, unë jam Jezu Krishti. Unë jam Ati dhe Biri. Në mua, i tërë njerëzimi do të ketë jetë dhe atë do ta ketë përjetësisht, madje, ata që do të besojnë në emrin tim; dhe do të bëhen bijtë e mi dhe bijat e mia.

15 Dhe kurrë unë nuk i jam shfaqur njeriut që kam krijuar, pasi kurrë një njeri nuk ka besuar në mua, si ke bërë ti. A e sheh se ti je krijuar sipas shëmbëlltyrës sime? Po, madje, në fillim të gjithë njerëzit qenë krijuar sipas shëmbëlltyrës sime.

And it came to pass that when the brother of Jared had said these words, behold, the Lord stretched forth his hand and touched the stones one by one with his finger. And the veil was taken from off the eyes of the brother of Jared, and he saw the finger of the Lord; and it was as the finger of a man, like unto flesh and blood; and the brother of Jared fell down before the Lord, for he was struck with fear.

And the Lord saw that the brother of Jared had fallen to the earth; and the Lord said unto him: Arise, why hast thou fallen?

And he saith unto the Lord: I saw the finger of the Lord, and I feared lest he should smite me; for I knew not that the Lord had flesh and blood.

And the Lord said unto him: Because of thy faith thou hast seen that I shall take upon me flesh and blood; and never has man come before me with such exceeding faith as thou hast; for were it not so ye could not have seen my finger. Sawest thou more than this?

And he answered: Nay; Lord, show thyself unto me.

And the Lord said unto him: Believest thou the words which I shall speak?

And he answered: Yea, Lord, I know that thou speakest the truth, for thou art a God of truth, and canst not lie.

And when he had said these words, behold, the Lord showed himself unto him, and said: Because thou knowest these things ye are redeemed from the fall; therefore ye are brought back into my presence; therefore I show myself unto you.

Behold, I am he who was prepared from the foundation of the world to redeem my people. Behold, I am Jesus Christ. I am the Father and the Son. In me shall all mankind have life, and that eternally, even they who shall believe on my name; and they shall become my sons and my daughters.

And never have I showed myself unto man whom I have created, for never has man believed in me as thou hast. Seest thou that ye are created after mine own image? Yea, even all men were created in the beginning after mine own image.

- 16 Vër re, ky trup që ti po sheh, është trupi i shpirtit tim; dhe unë e krijova njeriun sipas trupit të shpirtit tim; dhe madje, sikurse po të shfaqem ty në shpirt, ashtu do t'i shfaqem në mish popullit tim.
- 17 Dhe tani, sikurse unë, Moroni, thashë se nuk mund të bëja një rrëfim të plotë të këtyre gjërave që janë shkruar, prandaj më mjafton të them se Jezusi iu shfaq këtij njeriu në shpirt, madje sipas mënyrës dhe ngjasimit të të njëjtit trup, ashtu madje, siç iu shfaq Nefitëve.
- 18 Dhe ai i shërbeu atij, madje, ashtu sikurse u shërbeu Nefitëve; dhe e gjithë kjo, që ky njeri të mund të dinte se ai ishte Perëndia, për shkak të shumë punëve të mëdha që Zoti i kishte treguar atij.
- 19 Dhe për shkak të diturisë së këtij njeriu, ai nuk mund të mbahej që të mos shihte përbrenda velit; dhe ai pa gishtin e Jezusit, të cilin kur e pa, ai ra nga frika; pasi e dinte se ishte gishti i Zotit; dhe ai nuk pati më besim, pasi ai dinte, pa pasur dyshim për asgjë.
- 20 Prandaj, duke pasur këtë njohuri të përsosur të Perëndisë, ai nuk mund të mbahej më përjashta velit; prandaj ai pa Jezusin; dhe ai i shërbeu atij.
- 21 Dhe ndodhi që Zoti i tha vëllait të Jaredit: Vër re, ti nuk do të lejosh që këto gjëra që ti ke parë dhe dëgjuar, t'i tregohen botës, derisa të vijë koha që unë të lartësoj emrin tim në mish; prandaj, ti do t'i ruash si thesar gjërat që ke parë dhe dëgjuar, pa ia treguar asnjë njeriu.
- 22 Dhe vër re, kur ti të vish tek unë, ti do t'i shkruash dhe do t'i vulosësh, që askush të mos mund t'i përkthejë, pasi do t'i shkruash në një gjuhë që të mos mund të lexohen.
- 23 Dhe vër re, këta dy gurë do të t'i jap që t'i vulosësh së bashku me gjërat që do të shkruash.
- 24 Pasi vër re, gjuhën me të cilën do t'i shkruash, unë e kam ngatërruar; prandaj unë do të bëj në kohën time të përshtatshme, që këta gurë t'i qartësojnë në sytë e njerëzve, këto gjëra që ti do të shkruash.

Behold, this body, which ye now behold, is the body of my spirit; and man have I created after the body of my spirit; and even as I appear unto thee to be in the spirit will I appear unto my people in the flesh.

And now, as I, Moroni, said I could not make a full account of these things which are written, therefore it sufficeth me to say that Jesus showed himself unto this man in the spirit, even after the manner and in the likeness of the same body even as he showed himself unto the Nephites.

And he ministered unto him even as he ministered unto the Nephites; and all this, that this man might know that he was God, because of the many great works which the Lord had showed unto him.

And because of the knowledge of this man he could not be kept from beholding within the veil; and he saw the finger of Jesus, which, when he saw, he fell with fear; for he knew that it was the finger of the Lord; and he had faith no longer, for he knew, nothing doubting.

Wherefore, having this perfect knowledge of God, he could not be kept from within the veil; therefore he saw Jesus; and he did minister unto him.

And it came to pass that the Lord said unto the brother of Jared: Behold, thou shalt not suffer these things which ye have seen and heard to go forth unto the world, until the time cometh that I shall glorify my name in the flesh; wherefore, ye shall treasure up the things which ye have seen and heard, and show it to no man.

And behold, when ye shall come unto me, ye shall write them and shall seal them up, that no one can interpret them; for ye shall write them in a language that they cannot be read.

And behold, these two stones will I give unto thee, and ye shall seal them up also with the things which ye shall write.

For behold, the language which ye shall write I have confounded; wherefore I will cause in my own due time that these stones shall magnify to the eyes of men these things which ye shall write.

- 25 Dhe pasi Zoti tha këto fjalë, ai i tregoi vëllait të Jaredit të gjithë banorët e tokës që kishin qenë dhe gjithashtu ata që do të jenë, madje deri në skajet e tokës dhe nuk ia fshehu syve të tij.
- 26 Pasi i kishte thënë atij më parë që në qoftë se do të besonte në të, ai mund t'i tregonte të gjitha gjërat—dhe ato do t'i shfaqeshin atij; prandaj Zoti nuk mund të mbante ndonjë gjë nga ai, pasi ai e dinte se Zoti mund t'i tregonte atij të gjitha gjërat.
- 27 Dhe Zoti i tha atij: Shkruaji këto gjëra dhe vulosi; dhe unë do t'ua tregoj fëmijëve të njerëzve, në kohën time të përshtatshme.
- 28 Dhe ndodhi që Zoti e urdhëroi që ai të vuloste dy gurët që i kishte marrë dhe të mos i tregonte, derisa Zoti do t'ua tregonte fëmijëve të njerëzve.

And when the Lord had said these words, he showed unto the brother of Jared all the inhabitants of the earth which had been, and also all that would be; and he withheld them not from his sight, even unto the ends of the earth.

For he had said unto him in times before, that if he would believe in him that he could show unto him all things—it should be shown unto him; therefore the Lord could not withhold anything from him, for he knew that the Lord could show him all things.

And the Lord said unto him: Write these things and seal them up; and I will show them in mine own due time unto the children of men.

And it came to pass that the Lord commanded him that he should seal up the two stones which he had received, and show them not, until the Lord should show them unto the children of men.

Ethëri 4

- 1 Dhe Zoti urdhëroi vëllanë e Jaredit, të zbriste nga mali, nga prania e Zotit dhe të shkruante gjërat që kishte parë; dhe që ndaluar që ato t'u vinin fëmijëve të njerëzve, deri pasi ai të ngrihej në kryq; dhe për këtë shkak, mbreti Mosia i mbajti ato, që të mos i shkonin botës derisa Krishti të shfaqej mes popullit të tij.
- 2 Dhe pasi Krishti iu shfaq me të vërtetë popullit të tij, ai urdhëroi që ato të shfaqeshin.
- 3 Dhe tani, pas saj, ata të gjithë ranë në mosbesim; dhe nuk ka asnjë, me përjashtim të Lamanitëve; dhe ata e kanë hedhur poshtë ungjillin e Krishtit; prandaj unë jam urdhëruar që t'i fsheh përsëri në dhe.
- 4 Vini re, unë shkrova në këto fletë pikërisht gjërat që pa vëllai i Jaredit; dhe nuk pati kurrë gjëra më të mëdha që u treguan, sesa ato që iu treguan vëllait të Jaredit.
- 5 Prandaj, Zoti më urdhëroi t'i shkruaj; dhe unë i kam shkruar. Dhe ai më urdhëroi që t'i vulos; dhe ai gjithashtu më urdhëroi që të vulos edhe përkthimin e tyre; prandaj kam vulosur interpretuesit, sipas urdhërimit të Zotit.
- 6 Pasi Zoti më tha: Ato nuk do të shkojnë mes Johebrenjve deri ditën që ata të pendohen për paudhësinë e tyre dhe të bëhen të pastër para Zotit.
- 7 Dhe në atë ditë që ata do të ushtrojnë besim në mua, thotë Zoti, madje si bëri vëllai i Jaredit, që të mund të shenjtërohen në mua, atëherë unë do t'u tregoj atyre, gjërat që pa vëllai i Jaredit, derisa t'u shpalos atyre të gjitha zbulesat e mia, thotë Jezu Krishti, Biri i Perëndisë, Ati i qiejve dhe i tokës dhe i të gjitha gjërave që janë në to.
- 8 Dhe ai që do të luftojë kundër fjalës së Zotit, qoftë mallkuar; dhe ai që do të mohojë këto gjëra, qoftë mallkuar; pasi atyre unë nuk do t'u tregoj gjëra më të mëdha, thotë Jezu Krishti; pasi unë jam ai që flet.

Ether 4

And the Lord commanded the brother of Jared to go down out of the mount from the presence of the Lord, and write the things which he had seen; and they were forbidden to come unto the children of men until after that he should be lifted up upon the cross; and for this cause did king Mosiah keep them, that they should not come unto the world until after Christ should show himself unto his people.

And after Christ truly had showed himself unto his people he commanded that they should be made manifest.

And now, after that, they have all dwindled in unbelief; and there is none save it be the Lamanites, and they have rejected the gospel of Christ; therefore I am commanded that I should hide them up again in the earth.

Behold, I have written upon these plates the very things which the brother of Jared saw; and there never were greater things made manifest than those which were made manifest unto the brother of Jared.

Wherefore the Lord hath commanded me to write them; and I have written them. And he commanded me that I should seal them up; and he also hath commanded that I should seal up the interpretation thereof; wherefore I have sealed up the interpreters, according to the commandment of the Lord.

For the Lord said unto me: They shall not go forth unto the Gentiles until the day that they shall repent of their iniquity, and become clean before the Lord.

And in that day that they shall exercise faith in me, saith the Lord, even as the brother of Jared did, that they may become sanctified in me, then will I manifest unto them the things which the brother of Jared saw, even to the unfolding unto them all my revelations, saith Jesus Christ, the Son of God, the Father of the heavens and of the earth, and all things that in them are.

And he that will contend against the word of the Lord, let him be accursed; and he that shall deny these things, let him be accursed; for unto them will I show no greater things, saith Jesus Christ; for I am he who speaketh.

- 9 Dhe me urdhrin tim hapen dhe mbyllen qiejt; dhe me fjalën time do të dridhet toka; dhe me urdhrin tim do të vdesin banorët e saj, madje sikur të ishte nga zjarri.
- 10 Dhe ai që nuk u beson fjalëve të mia, nuk u beson dishepujve të mi; dhe në qoftë se ndodh që unë nuk flas, gjykoni ju, pasi ju do të dini se jam unë që do të flas ditën e fundit.
- 11 Por, ai që i beson këto gjëra për të cilat fola, atë do ta vizitoj me shfaqjet e Shpirtit tim; dhe ai do të dijë dhe do të dëshmojë. Pasi me anë të Shpirtit tim do të dijë se këto gjëra janë të vërteta, pasi ai i bind njerëzit të bëjnë mirë.
- 12 Dhe çdo gjë që bind njerëzit të bëjnë mirë është nga unë; pasi e mira nuk vjen nga askush tjetër, por nga unë. Unë jam ai që i shtyn njerëzit të çdo e mirë; ai që nuk do të besojë fjalët e mia, nuk do të më besojë mua—se unë jam; dhe ai që nuk do të më besojë, nuk do të besojë Atin që më dërgoi. Pasi vini re, unë jam Ati, unë jam drita dhe jeta, dhe e vërteta e botës.
- 13 Ejani tek unë, O ju Johebrenj dhe unë do t'ju tregoj gjërat më të mëdha, njohurinë që është fshehur, për shkak të mosbesimit.
- 14 Eja tek unë, O ti shtëpi e Izraelit dhe do të të tregohet ty sa gjëra të mëdha ka përgatitur Ati për ty, që nga krijimi i botës; dhe se nuk të kanë ardhur për shkak të mosbesimit.
- 15 Vini re, kur ju do ta grisni atë vel të mosbesimit që ju bën të mbeteni në atë gjendje të tmerrshme ligësie, zemërngurtësie dhe verbërie mendore, atëherë gjërat e mëdha dhe të mrekullueshme që ju ishin fshehur që nga krijimi i botës—po, kur ju do t'i thërrisni Atin në emrin tim, me një zemër të thyer dhe me shpirt të penduar, atëherë do ta dini se Ati e ka kujtuar besëlidhjen që bëri me etërit tuaj, O shtëpi e Izraelit.
- 16 Dhe atëherë zbulesat e mia, që bëra të shkruheshin nga shërbëtori im, Gjoni, do të shpalosen në sytë e të gjithë njerëzve. Mos harroni, kur t'i shihni këto gjëra, ju do të dini se koha është pranë, që ato të tregohen në vërtetësinë e plotë.

And at my command the heavens are opened and are shut; and at my word the earth shall shake; and at my command the inhabitants thereof shall pass away, even so as by fire.

And he that believeth not my words believeth not my disciples; and if it so be that I do not speak, judge ye; for ye shall know that it is I that speaketh, at the last day.

But he that believeth these things which I have spoken, him will I visit with the manifestations of my Spirit, and he shall know and bear record. For because of my Spirit he shall know that these things are true; for it persuadeth men to do good.

And whatsoever thing persuadeth men to do good is of me; for good cometh of none save it be of me. I am the same that leadeth men to all good; he that will not believe my words will not believe me—that I am; and he that will not believe me will not believe the Father who sent me. For behold, I am the Father, I am the light, and the life, and the truth of the world.

Come unto me, O ye Gentiles, and I will show unto you the greater things, the knowledge which is hid up because of unbelief.

Come unto me, O ye house of Israel, and it shall be made manifest unto you how great things the Father hath laid up for you, from the foundation of the world; and it hath not come unto you, because of unbelief.

Behold, when ye shall rend that veil of unbelief which doth cause you to remain in your awful state of wickedness, and hardness of heart, and blindness of mind, then shall the great and marvelous things which have been hid up from the foundation of the world from you—yea, when ye shall call upon the Father in my name, with a broken heart and a contrite spirit, then shall ye know that the Father hath remembered the covenant which he made unto your fathers, O house of Israel.

And then shall my revelations which I have caused to be written by my servant John be unfolded in the eyes of all the people. Remember, when ye see these things, ye shall know that the time is at hand that they shall be made manifest in very deed.

- 17 Prandaj, kur ta merrni këtë anal, ju do të mund të dini se vepra e Atit ka filluar mbi të gjithë faqen e tokës.
- 18 Prandaj, pendohuni, të gjitha ju skaje të tokës dhe ejani tek unë dhe besoni në ungjillin tim dhe pagëzohuni në emrin tim; pasi ai që beson dhe pagëzohet do të shpëtohet; por, ai që nuk beson do të mallkohet; dhe shenja do të pasojnë ata që besojnë në emrin tim.
- 19 Dhe i bekuar është ai që do të gjendet besnik ndaj emrit tim ditën e fundit, pasi ai do të ngrihet të banojë në mbretërinë e përgatitur për të, që nga krijimi i botës. Dhe vini re, jam unë që e thashë këtë gjë. Amen.

Therefore, when ye shall receive this record ye may know that the work of the Father has commenced upon all the face of the land.

Therefore, repent all ye ends of the earth, and come unto me, and believe in my gospel, and be baptized in my name; for he that believeth and is baptized shall be saved; but he that believeth not shall be damned; and signs shall follow them that believe in my name.

And blessed is he that is found faithful unto my name at the last day, for he shall be lifted up to dwell in the kingdom prepared for him from the foundation of the world. And behold it is I that hath spoken it. Amen.

Ethëri 5

- 1 Dhe tani unë, Moroni, shkrova fjalët që m'u urdhëruan, sipas kujtesës sime; dhe unë ju tregova gjërat që vulosa; prandaj mos i prekni që t'i përktheni; pasi ajo gjë ju është ndaluar, veçse më vonë kur të jetë lejuar në urtësinë e Perëndisë.
- 2 Dhe vini re, ju mund të jeni të privilegjuar që të mund t'u tregoni fletët atyre që do të ndihmojnë të plotësojnë këtë punë;
- 3 Dhe nga fuqia e Perëndisë, do t'u tregohen tre vetave; prandaj ata do të dinë me siguri se këto gjëra janë të vërteta.
- 4 Dhe këto gjëra do të vendosen në gojën e tre dëshmitarëve; dhe dëshmia e të treve dhe kjo vepër në të cilën do të tregohet fuqia e Perëndisë dhe gjithashtu fjala e tij, për të cilën dëshmojnë Ati, Biri dhe Fryma e Shenjtë—dhe e gjithë kjo do të qëndrojë si dëshmi kundër botës në ditën e fundit.
- 5 Dhe në qoftë se ndodh që ata pendohen dhe vijnë tek Ati në emrin e Jezusit, ata do të pranohen në mbretërinë e Perëndisë.
- 6 Dhe tani, në qoftë se nuk kam autoritet për këto gjëra, gjykoni ju; pasi ju do ta dini se kam autoritet kur të më shihni dhe ne do të qëndrojmë para Perëndisë në ditën e fundit. Amen.

Ether 5

And now I, Moroni, have written the words which were commanded me, according to my memory; and I have told you the things which I have sealed up; therefore touch them not in order that ye may translate; for that thing is forbidden you, except by and by it shall be wisdom in God.

And behold, ye may be privileged that ye may show the plates unto those who shall assist to bring forth this work;

And unto three shall they be shown by the power of God; wherefore they shall know of a surety that these things are true.

And in the mouth of three witnesses shall these things be established; and the testimony of three, and this work, in the which shall be shown forth the power of God and also his word, of which the Father, and the Son, and the Holy Ghost bear record—and all this shall stand as a testimony against the world at the last day.

And if it so be that they repent and come unto the Father in the name of Jesus, they shall be received into the kingdom of God.

And now, if I have no authority for these things, judge ye; for ye shall know that I have authority when ye shall see me, and we shall stand before God at the last day. Amen.

Ethëri 6

- 1 Dhe tani unë, Moroni, vazhdoj të shkruaj rrëfimin e Jaredit dhe të vëllait të tij.
- 2 Ndodhi që pasi Zoti përgatiti gurët që vëllai i Jaredit çoi në mal, vëllai i Jaredit zbriti nga mali dhe vuri gurët nëpër barkat që ishin bërë gati; një për secilën barkë; dhe vini re, ato bënë dritë brenda barkave.
- 3 Dhe kështu Zoti bëri që gurët të ndriçonin në errësirë dhe t'u jepnin dritë burrave, grave dhe fëmijëve që të mos kalonin në errësirë ujërat e mëdha.
- 4 Dhe ndodhi që pasi ata përgatitën të gjitha llojet e ushqimeve, me të cilat të jetonin në ujë, si dhe ushqim për grigjat dhe kopetë e tyre, dhe për të gjitha llojet e bishave ose kafshëve, ose shpendëve që ata do të merrnin me vete—dhe ndodhi që pasi i bënë të gjitha këto gjëra, ata hipën në barkat ose në maunet e tyre dhe u nisën nëpër det, duke ia dorëzuar veten Zotit, Perëndisë së tyre.
- 5 Dhe ndodhi që Zoti Perëndi bëri që të frynte një erë e tmerrshme mbi sipërfaqen e ujërave, në drejtim të tokës së premtuar; dhe kështu ata u shtynë nga era mbi valët e detit.
- 6 Dhe ndodhi që shumë herë ata u mbuluan në thellësinë e detit nga dallgët si male që binin mbi ta dhe gjithashtu nga stuhitë e mëdha dhe të tmerrshme që u shkaktuan nga furia e erës.
- 7 Dhe ndodhi që kur ata gjendeshin të mbuluar në thellësi, uji nuk mund t'u bënte gjë, pasi barkat ishin të puthitura, sikurse një tas dhe ishin gjithashtu të puthitura si arka e Noeut; por kur gjendeshin të rrethuar nga shumë ujë, ata e lutnin Zotin dhe ai i sillte përsëri sipër mbi ujëra.
- 8 Dhe ndodhi që era kurrë nuk pushoi së fryri në drejtim të tokës së premtuar, ndërsa ata ishin mbi ujëra; dhe kështu ata shtyheshin përpara nga era.

Ether 6

And now I, Moroni, proceed to give the record of Jared and his brother.

For it came to pass after the Lord had prepared the stones which the brother of Jared had carried up into the mount, the brother of Jared came down out of the mount, and he did put forth the stones into the vessels which were prepared, one in each end thereof; and behold, they did give light unto the vessels.

And thus the Lord caused stones to shine in darkness, to give light unto men, women, and children, that they might not cross the great waters in darkness.

And it came to pass that when they had prepared all manner of food, that thereby they might subsist upon the water, and also food for their flocks and herds, and whatsoever beast or animal or fowl that they should carry with them—and it came to pass that when they had done all these things they got aboard of their vessels or barges, and set forth into the sea, commending themselves unto the Lord their God.

And it came to pass that the Lord God caused that there should be a furious wind blow upon the face of the waters, towards the promised land; and thus they were tossed upon the waves of the sea before the wind.

And it came to pass that they were many times buried in the depths of the sea, because of the mountain waves which broke upon them, and also the great and terrible tempests which were caused by the fierceness of the wind.

And it came to pass that when they were buried in the deep there was no water that could hurt them, their vessels being tight like unto a dish, and also they were tight like unto the ark of Noah; therefore when they were encompassed about by many waters they did cry unto the Lord, and he did bring them forth again upon the top of the waters.

And it came to pass that the wind did never cease to blow towards the promised land while they were upon the waters; and thus they were driven forth before the wind.

9 Dhe ata i kënduan lavde Zotit; po, vëllai i Jaredit i këndoi lavde Zotit dhe falënderoi dhe lavdëroi Zotin gjithë ditën; dhe kur vinte nata, ata nuk pushonin së lavdëruari Zotin.

10 Dhe kështu ata u shtynë përpara; dhe asnjë përbindësh i detit nuk i copëtoi, as balena nuk mundi t'i dëmtonte; dhe ata patën dritë vazhdimisht, qoftë kur ishin mbi ujë, ose kur ishin nën ujë.

11 Dhe kështu ata shkuan përpara treqind e dyzet e katër ditë mbi ujë.

12 Dhe ata zbritën në breg të tokës së premtuar. Dhe kur ata vunë këmbë mbi brigjet e tokës së premtuar, u përkulën mbi faqen e dheut dhe u përlulën para Zotit dhe derdhën lotë gëzimi para Zotit për shkak të madhësisë së mëshirës së tij të dashur ndaj tyre.

13 Dhe ndodhi që ata shkuan përpara mbi faqen e dheut dhe filluan të punonin tokën.

14 Dhe Jaredi kishte katër bij; dhe ata quheshin Jakomi dhe Gilga dhe Maha, dhe Oriha.

15 Dhe i vëllai i Jaredit gjithashtu pati bij dhe bija.

16 Dhe miqtë e Jaredit dhe të vëllait të tij ishin në numër rreth njëzet e dy shpirtra; edhe atyre u lindën bij dhe bija para se të vinin në tokën e premtuar; dhe kështu që ata filluan të ishin shumë.

17 Dhe atyre iu mësuara të ecnin përlulësisht para Zotit; dhe ata u mësuara nga lart.

18 Dhe ndodhi që ata filluan të përhapeshin mbi faqen e dheut dhe të shtoheshin dhe të punonin tokën; dhe ata u bënë të fortë në tokë.

19 Dhe vëllai i Jaredit filloi të plakej dhe pa se së shpejti do të zbriste në varr; prandaj i tha Jaredit: Ta mbledhim tokë popullin tonë, kështu që t'i numërojmë dhe të dimë prej tyre se çfarë dëshirojnë prej nesh, para se ne të zbresim në varret tona.

20 Dhe sipas kësaj, njerëzit ishin mbledhur tokë së bashku. Tani numri i bijve dhe i bijave të vëllait të Jaredit ishte njëzet e dy shpirtra; dhe numri i bijve dhe i bijave të Jaredit ishte dymbëdhjetë dhe ai kishte katër djem.

And they did sing praises unto the Lord; yea, the brother of Jared did sing praises unto the Lord, and he did thank and praise the Lord all the day long; and when the night came, they did not cease to praise the Lord.

And thus they were driven forth; and no monster of the sea could break them, neither whale that could mar them; and they did have light continually, whether it was above the water or under the water.

And thus they were driven forth, three hundred and forty and four days upon the water.

And they did land upon the shore of the promised land. And when they had set their feet upon the shores of the promised land they bowed themselves down upon the face of the land, and did humble themselves before the Lord, and did shed tears of joy before the Lord, because of the multitude of his tender mercies over them.

And it came to pass that they went forth upon the face of the land, and began to till the earth.

And Jared had four sons; and they were called Jacom, and Gilgah, and Mahah, and Orihah.

And the brother of Jared also begat sons and daughters.

And the friends of Jared and his brother were in number about twenty and two souls; and they also begat sons and daughters before they came to the promised land; and therefore they began to be many.

And they were taught to walk humbly before the Lord; and they were also taught from on high.

And it came to pass that they began to spread upon the face of the land, and to multiply and to till the earth; and they did wax strong in the land.

And the brother of Jared began to be old, and saw that he must soon go down to the grave; wherefore he said unto Jared: Let us gather together our people that we may number them, that we may know of them what they will desire of us before we go down to our graves.

And accordingly the people were gathered together. Now the number of the sons and the daughters of the brother of Jared were twenty and two souls; and the number of sons and daughters of Jared were twelve, he having four sons.

21 Dhe ndodhi që ata numëruan njerëzit e tyre; dhe pasi i numëruan, ata donin të dinin gjërat që ata dëshironin prej tyre që ata t'i bënin para se të shkonin në varret e tyre.

22 Dhe ndodhi që njerëzit kishin dëshirë që ata të vajosnin një prej bijve të tyre të bëhej mbret mbi ta.

23 Dhe tani, vini re, kjo qe e pikëllueshme për ta. Dhe vëllai i Jaredit u tha atyre: Me siguri, kjo gjë do t'ju shpjerë në robëri.

24 Por, Jaredi i tha të vëllait: Lëri të kenë një mbret. Dhe prandaj, ai u tha atyre: Zgjdhni mes bijve tanë një mbret, madje, kë të doni.

25 Dhe ndodhi që ata zgjodhën të parëlindurin e vëllait të Jaredit; dhe emri i tij ishte Pagag. Dhe ndodhi që ai refuzoi dhe nuk desh të ishte mbret i tyre. Dhe njerëzit deshën që ati i tij ta detyronte atë, por i ati nuk desh; dhe ai i urdhëroi ata të mos detyronin asnjë njeri të bëhej mbreti i tyre.

26 Dhe ndodhi që ata zgjodhën të gjithë vëllezërit e Pagagut dhe ata nuk deshën.

27 Dhe ndodhi që as bijtë e Jaredit nuk deshën, madje të gjithë me përjashtim të njërit; dhe Oriha u vajos të ishte mbret mbi njerëzit.

28 Dhe ai filloi të mbretëronte dhe njerëzit filluan të përparojnë; dhe ata u bënë jashtëzakonisht të pasur.

29 Dhe ndodhi që Jaredi vdiq dhe gjithashtu i vëllai.

30 Dhe ndodhi që Oriha eci përulësisht para Zotit dhe kujtoi sa gjëra të mëdha kishte bërë Zoti për atin e tij dhe gjithashtu i mësoi popullit të tij sa gjëra të mëdha Zoti kishte bërë për etërit e tyre.

And it came to pass that they did number their people; and after that they had numbered them, they did desire of them the things which they would that they should do before they went down to their graves.

And it came to pass that the people desired of them that they should anoint one of their sons to be a king over them.

And now behold, this was grievous unto them. And the brother of Jared said unto them: Surely this thing leadeth into captivity.

But Jared said unto his brother: Suffer them that they may have a king. And therefore he said unto them: Choose ye out from among our sons a king, even whom ye will.

And it came to pass that they chose even the first-born of the brother of Jared; and his name was Pagag. And it came to pass that he refused and would not be their king. And the people would that his father should constrain him, but his father would not; and he commanded them that they should constrain no man to be their king.

And it came to pass that they chose all the brothers of Pagag, and they would not.

And it came to pass that neither would the sons of Jared, even all save it were one; and Orihah was anointed to be king over the people.

And he began to reign, and the people began to prosper; and they became exceedingly rich.

And it came to pass that Jared died, and his brother also.

And it came to pass that Orihah did walk humbly before the Lord, and did remember how great things the Lord had done for his father, and also taught his people how great things the Lord had done for their fathers.

Ethëri 7

- 1 Dhe ndodhi që Oriha sundoi mbi tërë vendin me drejtësi gjithë ditët e tij, ditë të cilat ishin jashtëzakonisht shumë.
- 2 Dhe atij i lindën bij dhe bija; po, dhe atij i lindën tridhjetë e një, mes të cilëve qenë njëzet e tre djem.
- 3 Dhe ndodhi që kur ishte në moshë të shkuar, atij i lindi Kibi. Dhe ndodhi që Kibi mbretëroi në vendin e tij dhe Kibit i lindi Korihori.
- 4 Dhe kur Korihori qe tridhjetë e dy vjeç, ai ngriti krye kundër atit të tij dhe shkoi të jetonte në tokën e Nehorit; dhe atij i lindën bij dhe bija dhe ata ishin jashtëzakonisht të këndshëm; prandaj Korihori tërhoqi pas vetes shumë njerëz.
- 5 Dhe kur mbledhi tok një ushtri, ai shkoi në vendin e Moronit ku banonte mbreti dhe e zuri rob, që vërtetoi fjalët e vëllait të Jaredit se ata do të çoheshin në robëri.
- 6 Tani, vendi i Moronit, ku banonte mbreti, ishte afër tokës që quhet Shkretim nga Nefitët.
- 7 Dhe ndodhi që Kibi jetoi në robëri dhe populli i tij, nën Korihorin, birin e tij, derisa u bë jashtëzakonisht plak; megjithatë, Kibit i lindi Shule, kur ishte në moshë të shkuar, ndërsa ishte akoma në robëri.
- 8 Dhe ndodhi që Shule ishte zemëruar me të vëllanë; dhe Shule ishte bërë i fortë dhe u bë i fuqishëm me fuqinë e njeriut; dhe ai qe edhe i fuqishëm në gjykim.
- 9 Prandaj, ai vajti në kodrën Efraim dhe nga kodra shkriu çelik dhe me të bëri shpata për ata që kishte marrë pas vetes; dhe pasi i armatosi me shpata, ai u kthye në qytetin Nehor dhe luftoi kundër vëllait të tij, Korihor, duke marrë në këtë mënyrë mbretërinë dhe ia ktheu atit të tij, Kibit.
- 10 Dhe tani, për atë që bëri Shule, i ati ia dha atij mbretërinë; kështu që ai filloi të mbretëronte në vendin e atit të tij.

Ether 7

- And it came to pass that Orihah did execute judgment upon the land in righteousness all his days, whose days were exceedingly many.
- And he begat sons and daughters; yea, he begat thirty and one, among whom were twenty and three sons.
- And it came to pass that he also begat Kib in his old age. And it came to pass that Kib reigned in his stead; and Kib begat Corihor.
- And when Corihor was thirty and two years old he rebelled against his father, and went over and dwelt in the land of Nehor; and he begat sons and daughters, and they became exceedingly fair; wherefore Corihor drew away many people after him.
- And when he had gathered together an army he came up unto the land of Moron where the king dwelt, and took him captive, which brought to pass the saying of the brother of Jared that they would be brought into captivity.
- Now the land of Moron, where the king dwelt, was near the land which is called Desolation by the Nephites.
- And it came to pass that Kib dwelt in captivity, and his people under Corihor his son, until he became exceedingly old; nevertheless Kib begat Shule in his old age, while he was yet in captivity.
- And it came to pass that Shule was angry with his brother; and Shule waxed strong, and became mighty as to the strength of a man; and he was also mighty in judgment.
- Wherefore, he came to the hill Ephraim, and he did molten out of the hill, and made swords out of steel for those whom he had drawn away with him; and after he had armed them with swords he returned to the city Nehor, and gave battle unto his brother Corihor, by which means he obtained the kingdom and restored it unto his father Kib.
- And now because of the thing which Shule had done, his father bestowed upon him the kingdom; therefore he began to reign in the stead of his father.

11 Dhe ndodhi që ai sundoi me drejtësi dhe shtriu mbretërinë e tij mbi gjithë faqen e vendit, pasi njerëzit ishin bërë jashtëzakonisht të shumtë në numër.

12 Dhe ndodhi gjithashtu që Shules i lindën shumë bij dhe bija.

13 Dhe Korihori u pendua për shumë të këqija që kishte bërë; prandaj Shule i dha atij pushtet në mbretërinë e tij.

14 Dhe ndodhi që Korihori kishte shumë bij dhe bija. Dhe mes bijve të Korihorit ishte dhe një që quhej Noe.

15 Dhe ndodhi që Noeu ngriti krye kundër mbretit Shule, si dhe kundër atit të tij, Korihorit dhe mori me vete të vëllanë Kohorin dhe gjithashtu të gjithë vëllezërit e tij, dhe shumë nga njerëzit.

16 Dhe ai luftoi kundër mbretit Shule, duke marrë në këtë mënyrë vendin e trashëgimit të tyre të parë dhe ai u bë mbret i asaj pjese të vendit.

17 Dhe ndodhi që ai luftoi përsëri kundër mbretit Shule; dhe mori mbretin Shule dhe e çoi rob në Moron.

18 Dhe ndodhi që ndërsa ai ishte gati që ta vriste, të bijtë e Shules u futën natën në shtëpinë e Noeut dhe e vranë dhe thyen portën e burgut, dhe nxorën atin e tyre, dhe e vendosën në fronin e tij në mbretërinë e tij.

19 Prandaj, i biri i Noeut e ndërtoi mbretërinë në vend të tij; megjithatë ata nuk fituan më pushtet mbi mbretin Shule; dhe njerëzit që ishin nën mbretërinë e mbretit Shule u përparuan jashtëzakonisht shumë dhe u bënë të mëdhenj.

20 Dhe vendi qe ndarë; dhe kishte dy mbretëri, mbretëria e Shules dhe mbretëria e Kohorit, birin të Noeut.

21 Dhe Kohori, biri i Noeut, bëri që populli i tij të shkonte në luftë kundër Shules, gjatë së cilës Shule i mundi dhe vrau Kohorin.

22 Dhe tani, Kohori kishte një djalë që quhej Nimrod; dhe Nimrodi ia dorëzoi Shules mbretërinë e Kohorit dhe ai fitoi dashamirësi në sytë e Shules; prandaj Shule i bëri shumë ndere dhe ai bënte në mbretërinë e Shules sipas dëshirave të tij.

And it came to pass that he did execute judgment in righteousness; and he did spread his kingdom upon all the face of the land, for the people had become exceedingly numerous.

And it came to pass that Shule also begat many sons and daughters.

And Corihor repented of the many evils which he had done; wherefore Shule gave him power in his kingdom.

And it came to pass that Corihor had many sons and daughters. And among the sons of Corihor there was one whose name was Noah.

And it came to pass that Noah rebelled against Shule, the king, and also his father Corihor, and drew away Cohor his brother, and also all his brethren and many of the people.

And he gave battle unto Shule, the king, in which he did obtain the land of their first inheritance; and he became a king over that part of the land.

And it came to pass that he gave battle again unto Shule, the king; and he took Shule, the king, and carried him away captive into Moron.

And it came to pass as he was about to put him to death, the sons of Shule crept into the house of Noah by night and slew him, and broke down the door of the prison and brought out their father, and placed him upon his throne in his own kingdom.

Wherefore, the son of Noah did build up his kingdom in his stead; nevertheless they did not gain power any more over Shule the king, and the people who were under the reign of Shule the king did prosper exceedingly and wax great.

And the country was divided; and there were two kingdoms, the kingdom of Shule, and the kingdom of Cohor, the son of Noah.

And Cohor, the son of Noah, caused that his people should give battle unto Shule, in which Shule did beat them and did slay Cohor.

And now Cohor had a son who was called Nimrod; and Nimrod gave up the kingdom of Cohor unto Shule, and he did gain favor in the eyes of Shule; wherefore Shule did bestow great favors upon him, and he did do in the kingdom of Shule according to his desires.

- 23 Dhe gjithashtu në mbretërinë e Shules erdhën mes popullit profetë që qenë dërguar nga Zoti duke profetizuar se ligësia dhe idhujtaria e njerëzve po i sillnin mallkim vendit dhe se ata do të shkatërroheshin në qoftë se nuk do të pendoheshin.
- 24 Dhe ndodhi që njerëzit thanë fjalë të rënda kundër profetëve dhe i tallën ata. Dhe ndodhi që mbreti Shule dha gjykime kundër të gjithë atyre që thanë fjalë të rënda kundër profetëve.
- 25 Dhe ai zbatoi një ligj në tërë vendin që u jepte fuqi profetëve që të shkonin ku të donin; dhe kjo bëri që njerëzit të silleshin në pendim.
- 26 Dhe, sepse njerëzit u penduan për paudhësitë dhe idhujtaritë e tyre, Zoti i kurseu dhe ata filluan të përparonin përsëri në tokë. Dhe ndodhi që Shules i lindën bij dhe bija në moshën e tij të shkuar.
- 27 Dhe nuk pati më luftëra në ditët e Shules; dhe ai kujtoi gjërat e mëdha që Zoti kishte bërë për etërit e tij, duke i sjellë përmes thellësisë së madhe, në tokën e premtuar; prandaj, ai ushtroi gjykim në drejtësi gjatë gjithë ditëve të tija.
- And also in the reign of Shule there came prophets among the people, who were sent from the Lord, prophesying that the wickedness and idolatry of the people was bringing a curse upon the land, and they should be destroyed if they did not repent.
- And it came to pass that the people did revile against the prophets, and did mock them. And it came to pass that king Shule did execute judgment against all those who did revile against the prophets.
- And he did execute a law throughout all the land, which gave power unto the prophets that they should go whithersoever they would; and by this cause the people were brought unto repentance.
- And because the people did repent of their iniquities and idolatries the Lord did spare them, and they began to prosper again in the land. And it came to pass that Shule begat sons and daughters in his old age.
- And there were no more wars in the days of Shule; and he remembered the great things that the Lord had done for his fathers in bringing them across the great deep into the promised land; wherefore he did execute judgment in righteousness all his days.

Ethëri 8

- 1 Dhe ndodhi që atij i lindi Omeri dhe Omeri sundoi në vend të tij. Dhe Omerit i lindi Jaredi; dhe Jaredit i lindën bij dhe bija.
- 2 Dhe Jaredi ngriti krye kundër atit të tij dhe shkoi dhe jetoi në vendin Heth. Dhe ndodhi që ai mori me lajka shumë njerëz, për shkak të fjalëve të tij dinake, gjersa fitoi gjysmën e mbretërisë.
- 3 Dhe pasi fitoi gjysmën e mbretërisë, ai i bëri luftë atit të tij dhe e zuri atin e tij rob dhe e çoi të shërbente në robëri;
- 4 Dhe tani, gjatë kohës së mbretërimit të Omerit, ai që në robëri gjysmën e ditëve të tij. Dhe ndodhi që atij i lindën bij dhe bija, mes të cilëve ishin Esromi dhe Koriantumri;
- 5 Dhe ata qenë jashtëzakonisht të zemëruar për shkak të gjërave që bëri vëllai i tyre, Jaredi, kaq sa formuan një ushtri dhe luftuan kundër Jaredit. Dhe ndodhi që ata e sulmuan natën.
- 6 Dhe ndodhi që, pasi e asgjësuan ushtrinë e Jaredit, ata ishin gati ta vrisnin edhe atë; dhe ai iu lut atyre që të mos e vrisnin dhe se do t'ia kthente mbretërinë atit të tij. Dhe ndodhi që ata ia falën jetën.
- 7 Dhe tani Jaredi u pikëllua jashtëzakonisht për shkak të humbjes së mbretërisë, meqë, ai kishte vënë zemrën e tij në mbretërinë dhe në lavdinë e botës.
- 8 Tani, e bija e Jaredit, duke qenë jashtëzakonisht e zonja, dhe duke parë pikëllimin e atit të saj, mendoi të bënte një plan, me anë të të cilit të merrte përsëri mbretërinë dhe t'ia kthente atit të saj.
- 9 Tani, bija e Jaredit ishte jashtëzakonisht e bukur. Dhe ndodhi që ajo foli me të atin dhe i tha: Përse ati im është kaq i pikëlluar? A nuk e ka lexuar ai analin që etërit tanë sollën përmes thellësisë së madhe? Vëre, a mos ka një rrëfim në lidhje me të vjetrit të cilët me anë të planeve të tyre të fshehta morën mbretërirë dhe lavdi të madhe?

Ether 8

And it came to pass that he begat Omer, and Omer reigned in his stead. And Omer begat Jared; and Jared begat sons and daughters.

And Jared rebelled against his father, and came and dwelt in the land of Heth. And it came to pass that he did flatter many people, because of his cunning words, until he had gained the half of the kingdom.

And when he had gained the half of the kingdom he gave battle unto his father, and he did carry away his father into captivity, and did make him serve in captivity;

And now, in the days of the reign of Omer he was in captivity the half of his days. And it came to pass that he begat sons and daughters, among whom were Esrom and Coriantumr;

And they were exceedingly angry because of the doings of Jared their brother, insomuch that they did raise an army and gave battle unto Jared. And it came to pass that they did give battle unto him by night.

And it came to pass that when they had slain the army of Jared they were about to slay him also; and he pled with them that they would not slay him, and he would give up the kingdom unto his father. And it came to pass that they did grant unto him his life.

And now Jared became exceedingly sorrowful because of the loss of the kingdom, for he had set his heart upon the kingdom and upon the glory of the world.

Now the daughter of Jared being exceedingly expert, and seeing the sorrows of her father, thought to devise a plan whereby she could redeem the kingdom unto her father.

Now the daughter of Jared was exceedingly fair. And it came to pass that she did talk with her father, and said unto him: Whereby hath my father so much sorrow? Hath he not read the record which our fathers brought across the great deep? Behold, is there not an account concerning them of old, that they by their secret plans did obtain kingdoms and great glory?

- 10 Prandaj, tani të ftojë ati im Akishin, birin e Kimnorit; dhe vër re, unë jam e bukur dhe do të vallëzoj para tij, dhe do ta kënaq atë, kaq sa do të më dëshirojë për grua; prandaj, në qoftë se ai do të kërkojë prej teje, që të më japësh për gruan e tij, atëherë ti do t'i thuash: Unë do të ta jap, në qoftë se më sjell kokën e mbretit, atit tim.
- 11 Dhe tani, Omeri ishte mik i Akishit; prandaj, kur Jaredi ftoi Akishin, e bija e Jaredit vallëzoi para tij, kështu që e kënaqi atë kaq shumë, sa e deshi për grua. Dhe ndodhi që ai i tha Jaredit: Ma jep atë për grua.
- 12 Dhe Jaredi i tha atij: Unë do të ta jap, në qoftë se ti do të më sjellësh, kokën e mbretit, atit tim.
- 13 Dhe ndodhi që Akishi mblodhi në shtëpinë e Jaredit gjithë farefisin e tij dhe u tha atyre: A më betoheni se do të më jeni besnikë për gjënë që do të kërkoj prej jush?
- 14 Dhe ndodhi që ata të gjithë iu betuan atij për Perëndinë e qiellit dhe gjithashtu për qiejt, dhe gjithashtu për tokën, dhe gjithashtu për kokën e tyre, që kushdo që do të tërhiqej nga ndihma që Akishi dëshironte, do të humbiste kokën e tij; dhe se kushdo që do të përhapte çfarëdo gjëje që do t'u tregonte Akishi, ai do të humbiste jetën e tij.
- 15 Dhe ndodhi që kështu ata ranë dakort me Akishin. Dhe Akishi u betua para tyre me betime që ishin përdorur nga të vjetrit të cilët gjithashtu kërkonin pushtet, që u ishin pasuar, madje nga Kaini që ishte vrasës që nga fillimi.
- 16 Dhe u mbështetën gjithnjë nga fuqia e djallit, që t'u shërbenin këto betime njerëzve, për t'i mbajtur në errësirë, për të ndihmuar ata që kërkonin pushtet, të merrnin pushtet dhe të vrisnin dhe të plaçkitnin, dhe të gënjenin dhe të bënin të gjitha llojet e ligësive dhe lavirësive.
- 17 Dhe qe e bija e Jaredit që ia shtiu në zemër të kërkonte këto gjëra të vjetra; dhe Jaredi ia shtiu në zemër Akishit; prandaj Akishi ua dha ato farefisit dhe miqve të tij, duke i mashtruar me premtime të bukura, që të bënin çdo gjë që donte ai.

And now, therefore, let my father send for Akish, the son of Kimnor; and behold, I am fair, and I will dance before him, and I will please him, that he will desire me to wife; wherefore if he shall desire of thee that ye shall give unto him me to wife, then shall ye say: I will give her if ye will bring unto me the head of my father, the king.

And now Omer was a friend to Akish; wherefore, when Jared had sent for Akish, the daughter of Jared danced before him that she pleased him, insomuch that he desired her to wife. And it came to pass that he said unto Jared: Give her unto me to wife.

And Jared said unto him: I will give her unto you, if ye will bring unto me the head of my father, the king.

And it came to pass that Akish gathered in unto the house of Jared all his kinsfolk, and said unto them: Will ye swear unto me that ye will be faithful unto me in the thing which I shall desire of you?

And it came to pass that they all swore unto him, by the God of heaven, and also by the heavens, and also by the earth, and by their heads, that whoso should vary from the assistance which Akish desired should lose his head; and whoso should divulge whatsoever thing Akish made known unto them, the same should lose his life.

And it came to pass that thus they did agree with Akish. And Akish did administer unto them the oaths which were given by them of old who also sought power, which had been handed down even from Cain, who was a murderer from the beginning.

And they were kept up by the power of the devil to administer these oaths unto the people, to keep them in darkness, to help such as sought power to gain power, and to murder, and to plunder, and to lie, and to commit all manner of wickedness and whoredoms.

And it was the daughter of Jared who put it into his heart to search up these things of old; and Jared put it into the heart of Akish; wherefore, Akish administered it unto his kindred and friends, leading them away by fair promises to do whatsoever thing he desired.

- 18 Dhe ndodhi që ata formuan një lidhje të fshehtë, madje si ata të kohërave të vjetra; lidhje që është më e urryera dhe më e keqja mbi të gjitha, në pamjen e Perëndisë;
- 19 Pasi Zoti nuk vepron me lidhje të fshehta, as nuk do që njeriu të derdhë gjak, por e ka ndaluar në të gjitha gjërat, që nga krijimi i njeriut.
- 20 Dhe tani, unë, Moroni, nuk shkruaj mënyrën e betimeve dhe lidhjeve të tyre, pasi më është bërë e njohur se ato gjenden mes gjithë njerëzve dhe se ato gjenden mes Lamanitëve.
- 21 Dhe ato kanë shkaktuar shkatërrimin e këtij populli, për të cilin unë po flas, si dhe shkatërrimin e popullit të Nefit.
- 22 Dhe cilido komb që do të përkrahë lidhje të tilla të fshehta, për të pasur pushtet dhe fitim, derisa ato të përhapen në të gjithë kombin, vini re, ai do të shkatërrohet; pasi Zoti nuk do të lejojë që gjaku i shenjtorëve të tij, që do të derdhet prej tyre, t'i thërrasë gjithnjë atij nga dheu për hakmarrje mbi ta dhe megjithatë, ai nuk merr hak për ta.
- 23 Prandaj, O ju Johebrenj, është në urtësinë e Perëndisë që këto gjëra t'ju bëhen të ditura, kështu që ju të mund të pendoheni për mëkatet tuaja dhe të mos lejoni që këto lidhje vrasjesh t'ju përfshijnë, të cilat janë ndërtuar për të marrë pushtet dhe përfitime—dhe vepra, po, madje, vepra e shkatërrimit të vijë mbi ju, po, madje shpata e drejtësisë së Perëndisë së Amshuar rëntë mbi ju, në flakjen dhe shkatërrimin tuaj, në qoftë se ju lejoni që këto gjëra të ekzistojnë.
- 24 Prandaj, Zoti ju urdhëron që kur t'i shihni këto gjëra të vijnë mes jush, të zgjoheni nga ndjenja e gjendjes suaj të tmerrshme, për shkak të kësaj lidhjeje të fshehtë që do të jetë mes jush; ose mjerë ajo, për shkak të gjakut të atyre që janë vrarë; meqë ata do të përgjërohen nga pluhuri për hakmarrje mbi të dhe gjithashtu mbi të gjithë ata që e bënë.

And it came to pass that they formed a secret combination, even as they of old; which combination is most abominable and wicked above all, in the sight of God;

For the Lord worketh not in secret combinations, neither doth he will that man should shed blood, but in all things hath forbidden it, from the beginning of man.

And now I, Moroni, do not write the manner of their oaths and combinations, for it hath been made known unto me that they are had among all people, and they are had among the Lamanites.

And they have caused the destruction of this people of whom I am now speaking, and also the destruction of the people of Nephi.

And whatsoever nation shall uphold such secret combinations, to get power and gain, until they shall spread over the nation, behold, they shall be destroyed; for the Lord will not suffer that the blood of his saints, which shall be shed by them, shall always cry unto him from the ground for vengeance upon them and yet he avenge them not.

Wherefore, O ye Gentiles, it is wisdom in God that these things should be shown unto you, that thereby ye may repent of your sins, and suffer not that these murderous combinations shall get above you, which are built up to get power and gain—and the work, yea, even the work of destruction come upon you, yea, even the sword of the justice of the Eternal God shall fall upon you, to your overthrow and destruction if ye shall suffer these things to be.

Wherefore, the Lord commandeth you, when ye shall see these things come among you that ye shall awake to a sense of your awful situation, because of this secret combination which shall be among you; or wo be unto it, because of the blood of them who have been slain; for they cry from the dust for vengeance upon it, and also upon those who built it up.

25 Pasi, ndodh që kushdo që e ndërton atë, kërkon të përmbysë lirinë e të gjitha vendeve, kombeve dhe shteteve; dhe shkakton shkatërrimin e të gjithë njerëzve, meqë është ndërtuar nga djalli që është ati i të gjitha gënjeshtrove, madje i njëjti gënjeshtar që mashtrroi prindërit tanë të parë, po, madje i njëjti gënjeshtar që shkaktoi që njeriu të bënte vrasje që nga fillimi; i cili ka ngurtësuar zemrat e njerëzve kaq sa ata kanë vrarë profetët dhe i kanë zënë me gurë dhe i kanë dëbuar që nga fillimi.

26 Prandaj, unë Moroni, jam urdhëruar t'i shkruaj këto gjëra, që e keqja të mund të zhduket dhe të vijë koha që Satani të mos ketë pushtet mbi zemrat e fëmijëve të njerëzve, por, që ata të binden të bëjnë vazhdimisht mirë, që ata të mund të shkojnë te burimi i të gjithë drejtësisë dhe të shpëtohen.

For it cometh to pass that whoso buildeth it up seeketh to overthrow the freedom of all lands, nations, and countries; and it bringeth to pass the destruction of all people, for it is built up by the devil, who is the father of all lies; even that same liar who beguiled our first parents, yea, even that same liar who hath caused man to commit murder from the beginning; who hath hardened the hearts of men that they have murdered the prophets, and stoned them, and cast them out from the beginning.

Wherefore, I, Moroni, am commanded to write these things that evil may be done away, and that the time may come that Satan may have no power upon the hearts of the children of men, but that they may be persuaded to do good continually, that they may come unto the fountain of all righteousness and be saved.

Ethëri 9

- 1 Dhe tani unë, Moroni, po vazhdoj me kronikën time. Prandaj, vini re, ndodhi që për shkak të lidhjeve të fshehta të Akishit dhe të shokëve të tij, vini re, ata rrëzuan mbretërinë e Omerit.
- 2 Megjithatë, Zoti që i mëshirshëm ndaj Omerit dhe ndaj bijve të tij dhe bijave të tija që nuk kërkuan shkatërrimin e tij.
- 3 Dhe Zoti e paralajmëroi Omerin në një ëndërr që ai duhej të largohej nga ai vend; prandaj Omeri me gjithë familjen e tij iku nga ai vend dhe udhëtoi për shumë ditë dhe arriti, dhe kaloi pranë kodrës Shim, dhe arriti tek vendi ku u shkatërruan Nefitët, dhe prej aty në drejtim të lindjes dhe arriti në një vend të quajtur Ablom në bregdet, dhe aty ai ngriti çadrën e tij dhe gjithashtu bijtë e tij dhe bijat e tij, dhe të gjithë njerëzit e shtëpisë së tij, me përjashtim të Jaredit dhe të familjes së tij.
- 4 Dhe ndodhi që Jaredi u vajos mbret mbi popullin nga dora e ligësisë; dhe ai i dha Akishit të bijën për grua.
- 5 Dhe ndodhi që Akishi kërkoi jetën e vjehrrit; dhe iu drejtua atyre që i kishte bërë që të betoheshin me benë e të lashtëve; dhe ata i sollën kokën e të vjehrrit të tij, ndërsa ai që ulur në fronin e tij dhe po priste të dëgjonte popullin e tij.
- 6 Pasi, aq e madhe që përhapja e kësaj shoqërie të ligë dhe të fshehtë, sa që kishte korrumpuar zemrat e të gjithë njerëzve; prandaj Jaredi u vra në fron dhe Akishi mbretëroi në vend të tij.
- 7 Dhe ndodhi që Akishi filloi të ishte xheloz për të birin, prandaj e mbylli në burg dhe nuk i dhanë veçse pak ushqim, derisa vdiq.
- 8 Dhe tani vëllai i atij që pësoi vdekje (dhe emri i tij ishte Nimra) u zemërua me të atin, për atë që i ati i kishte bërë të vëllait.
- 9 Dhe ndodhi që Nimra mblodhi tok një numër të vogël njerëzish dhe ia mbathi nga ai vend dhe shkoi të banonte me Omerin.

Ether 9

- And now I, Moroni, proceed with my record. Therefore, behold, it came to pass that because of the secret combinations of Akish and his friends, behold, they did overthrow the kingdom of Omer.
- Nevertheless, the Lord was merciful unto Omer, and also to his sons and to his daughters who did not seek his destruction.
- And the Lord warned Omer in a dream that he should depart out of the land; wherefore Omer departed out of the land with his family, and traveled many days, and came over and passed by the hill of Shim, and came over by the place where the Nephites were destroyed, and from thence eastward, and came to a place which was called Ablom, by the seashore, and there he pitched his tent, and also his sons and his daughters, and all his household, save it were Jared and his family.
- And it came to pass that Jared was anointed king over the people, by the hand of wickedness; and he gave unto Akish his daughter to wife.
- And it came to pass that Akish sought the life of his father-in-law; and he applied unto those whom he had sworn by the oath of the ancients, and they obtained the head of his father-in-law, as he sat upon his throne, giving audience to his people.
- For so great had been the spreading of this wicked and secret society that it had corrupted the hearts of all the people; therefore Jared was murdered upon his throne, and Akish reigned in his stead.
- And it came to pass that Akish began to be jealous of his son, therefore he shut him up in prison, and kept him upon little or no food until he had suffered death.
- And now the brother of him that suffered death, (and his name was Nimrah) was angry with his father because of that which his father had done unto his brother.
- And it came to pass that Nimrah gathered together a small number of men, and fled out of the land, and came over and dwelt with Omer.

- 10 Dhe ndodhi që Akishit i lindën djem të tjerë dhe ata fituan zemrat e njerëzve, pavarësisht se i ishin betuar se do të bënin të gjitha llojet e paudhësisë, sipas asaj që ai kishte dëshiruar.
- 11 Tani, njerëzit e Akishit dëshironin fitime, ashtu sikurse Akishi dëshironte pushtet; prandaj të bijtë e Akishit u dhanë atyre para, mjet me të cilin ata tërhoqën pjesën më të madhe të njerëzve pas tyre.
- 12 Dhe filloi të bëhej një luftë mes bijve të Akishit dhe Akishit, e cila zgjati për hapësirën e shumë viteve, po, gjer në shkatërrimin e pothuaj të gjithë njerëzve të mbretërisë, po, madje të të gjithëve, me përjashtim të tridhjetë shpirtave dhe të atyre që kishin ikur me shtëpinë e Omerit.
- 13 Prandaj, Omeri u rivendos përsëri në tokën e trashëgimit të tij.
- 14 Dhe ndodhi që Omeri filloi të plakej; megjithatë në pleqëri atij i lindi Emeri; dhe e vajosi Emerin të bëhej mbret që të mbretëronte në vend të tij.
- 15 Dhe, pasi kishte vajosur Emerin mbret, ai pa paqe në tokë për hapësirën e dy viteve dhe ai vdiq, pasi kishte parë jashtëzakonisht shumë ditë që qenë plot pikëllim. Dhe ndodhi që Emeri mbretëroi në vend të tij dhe ndoqi gjurmët e atit të tij.
- 16 Dhe Zoti filloi përsëri të hiqte mallkimin nga vendi dhe shtëpia e Emerit u begatua jashtëzakonisht shumë nën mbretërimin e Emerit; dhe në hapësirën e gjashtëdhjetë e dy vjetëve, ata u bënë jashtëzakonisht të fortë, kaq sa ata u bënë jashtëzakonisht të pasur—
- 17 Pasi kishin të gjitha llojet e frutave dhe të bereqetit dhe mëndafsheve, dhe pëlhurave të këndshme, dhe arit, dhe argjendit, dhe gjërave të çmueshme.
- 18 Dhe gjithashtu të gjitha llojet e bagëtive të trasha dhe të qeve dhe lopëve, dhe të deleve, dhe të derrave, dhe dhive dhe gjithashtu shumë lloje të tjera kafshësh që ishin të dobishme për ushqimin e njeriut.
- 19 Dhe ata gjithashtu kishin kuaj dhe gomerë dhe elefantë, dhe kurelomë, dhe kumomë; që ishin të gjithë të dobishëm për njeriun dhe veçanërisht elefantët dhe kurelomët dhe kumomët.

And it came to pass that Akish begat other sons, and they won the hearts of the people, notwithstanding they had sworn unto him to do all manner of iniquity according to that which he desired.

Now the people of Akish were desirous for gain, even as Akish was desirous for power; wherefore, the sons of Akish did offer them money, by which means they drew away the more part of the people after them.

And there began to be a war between the sons of Akish and Akish, which lasted for the space of many years, yea, unto the destruction of nearly all the people of the kingdom, yea, even all, save it were thirty souls, and they who fled with the house of Omer.

Wherefore, Omer was restored again to the land of his inheritance.

And it came to pass that Omer began to be old; nevertheless, in his old age he begat Emer; and he anointed Emer to be king to reign in his stead.

And after that he had anointed Emer to be king he saw peace in the land for the space of two years, and he died, having seen exceedingly many days, which were full of sorrow. And it came to pass that Emer did reign in his stead, and did fill the steps of his father.

And the Lord began again to take the curse from off the land, and the house of Emer did prosper exceedingly under the reign of Emer; and in the space of sixty and two years they had become exceedingly strong, insomuch that they became exceedingly rich—

Having all manner of fruit, and of grain, and of silks, and of fine linen, and of gold, and of silver, and of precious things;

And also all manner of cattle, of oxen, and cows, and of sheep, and of swine, and of goats, and also many other kinds of animals which were useful for the food of man.

And they also had horses, and asses, and there were elephants and cureloms and cumoms; all of which were useful unto man, and more especially the elephants and cureloms and cumoms.

20 Dhe kështu Zoti derdhi bekimet e tij mbi këtë tokë që qe zgjedhur përmbi të gjitha tokat e tjera; dhe ai urdhëroi që kushdo që do të zotëronte tokën, do ta zotëronte për Zotin ose ata do të shkatërroheshin kur të ishin mbushur në paudhësi, pasi, thotë Zoti: Mbi këta, unë do të derdh tërë inatin tim.

21 Dhe Emeri ushtroi gjykim me drejtësi në gjithë ditët e tij dhe atij i lindën shumë bij dhe bija; dhe atij i lindi edhe Koriantumi dhe e vajosi Koriantumin të mbretëronte në vendin e tij.

22 Dhe, pasi kishte vajosur Koriantumin të mbretëronte në vend të tij, ai jetoi katër vjet dhe pa paqe në tokë; po, dhe ai madje pa, Birin e Drejtësisë dhe u gëzua, dhe u lavdërua në ditët e tij, dhe vdiq në paqe.

23 Dhe ndodhi që Koriantumi ndoqi gjurmët e atit të tij dhe ndërtoi shumë qytete të fuqishme, dhe gjatë gjithë ditëve të tij u mësoi njerëzve atë që ishte e mirë. Dhe ndodhi që ai nuk pati fëmijë, madje, derisa qe shumë i vjetër.

24 Dhe ndodhi që bashkëshortja e tij vdiq kur qe njëqind e dy vjeç. Dhe ndodhi që Koriantumi në moshë të shkuar u martua me një vajzë të re dhe i lindën bij dhe bija; dhe jetoi derisa qe njëqind e dyzet e dy vjeç.

25 Dhe ndodhi që atij i lindi Komi dhe Komi mbretëroi në vend të tij; dhe ai mbretëroi dyzet e nëntë vjet dhe atij i lindi Hethi; dhe atij i lindën gjithashtu bij dhe bija të tjera.

26 Dhe njerëzit ishin përhapur përsëri mbi gjithë faqen e dheut dhe filloi përsëri të kishte një ligësi jashtëzakonisht të madhe mbi faqen e dheut; dhe Hethi filloi të përqafohte planet e fshehta të kohërave të vjetra, për të shkatërruar atin e tij.

27 Dhe ndodhi që ai e rrëzoi atin e tij nga fronin, pasi e vrau me shpatën e tij; dhe mbretëroi në vend të tij.

28 Dhe përsëri erdhën profetë në tokë, duke u thirrur që të pendoheshin—që ata të përgatitnin udhën e Zotit ose do të binte një mallkim mbi faqen e dheut; po, madje do të kishte edhe një zi të madhe buke, gjatë së cilës ata do të shkatërroheshin, në qoftë se nuk do të pendoheshin.

And thus the Lord did pour out his blessings upon this land, which was choice above all other lands; and he commanded that whoso should possess the land should possess it unto the Lord, or they should be destroyed when they were ripened in iniquity; for upon such, saith the Lord: I will pour out the fulness of my wrath.

And Emer did execute judgment in righteousness all his days, and he begat many sons and daughters; and he begat Coriantum, and he anointed Coriantum to reign in his stead.

And after he had anointed Coriantum to reign in his stead he lived four years, and he saw peace in the land; yea, and he even saw the Son of Righteousness, and did rejoice and glory in his day; and he died in peace.

And it came to pass that Coriantum did walk in the steps of his father, and did build many mighty cities, and did administer that which was good unto his people in all his days. And it came to pass that he had no children even until he was exceedingly old.

And it came to pass that his wife died, being an hundred and two years old. And it came to pass that Coriantum took to wife, in his old age, a young maid, and begat sons and daughters; wherefore he lived until he was an hundred and forty and two years old.

And it came to pass that he begat Com, and Com reigned in his stead; and he reigned forty and nine years, and he begat Heth; and he also begat other sons and daughters.

And the people had spread again over all the face of the land, and there began again to be an exceedingly great wickedness upon the face of the land, and Heth began to embrace the secret plans again of old, to destroy his father.

And it came to pass that he did dethrone his father, for he slew him with his own sword; and he did reign in his stead.

And there came prophets in the land again, crying repentance unto them—that they must prepare the way of the Lord or there should come a curse upon the face of the land; yea, even there should be a great famine, in which they should be destroyed if they did not repent.

29 Por njerëzit nuk u besuan fjalëve të profetëve, por i dëbuan ata; dhe disa prej tyre i hodhën nëpër gropa ku i lanë të vdisnin. Dhe ndodhi që ata i bënë të gjitha këto gjëra sipas urdhrit të mbretit Heth.

30 Dhe ndodhi që filloi të kishte një thatësi të madhe në tërë vendin dhe banorët filluan të shkatërroheshin jashtëzakonisht shpejt për shkak të thatësisë, meqë nuk ra më shi mbi faqen e dheut.

31 Dhe dolën edhe gjarpërinj helmues mbi faqen e dheut dhe helmuan shumë njerëz. Dhe ndodhi që grigjat e tyre filluan të iknin nga gjarpërinjtë helmues dhe shkuan drejt tokës në jug që quhej nga Nefitët, Zarahemla.

32 Dhe ndodhi që pati shumë prej tyre që mbaruan gjatë udhës; megjithatë, pati disa që ikën në tokën në jug.

33 Dhe ndodhi që Zoti bëri që gjarpërinjtë të mos i ndiqnin më nga pas, por që ata të pengonin udhën që njerëzit të mos mund të kalonin, që kushdo që do të përpiqej të kalonte, të mund të binte pre e gjarpërinjve helmues.

34 Dhe ndodhi që njerëzit ndoqën udhën e kafshëve dhe hëngrën trupat e atyre që kishin rënë udhës, derisa i përpinë të gjithë. Tani, kur njerëzit panë se do të mbaronin, ata filluan të pendohen për paudhësitë e tyre dhe filluan ta lusnin Zotin.

35 Dhe ndodhi që kur ata u bënë mjaft të përulur para Zotit, ai çoi shi mbi faqen e tokës dhe njerëzit filluan të rimëkëmbeshin përsëri dhe filloi të kishte frut në vendet në veri dhe në të gjitha vendet rreth e përçark. Dhe Zoti u tregoi atyre fuqinë e tij, duke i ruajtur nga uria.

But the people believed not the words of the prophets, but they cast them out; and some of them they cast into pits and left them to perish. And it came to pass that they did all these things according to the commandment of the king, Heth.

And it came to pass that there began to be a great dearth upon the land, and the inhabitants began to be destroyed exceedingly fast because of the dearth, for there was no rain upon the face of the earth.

And there came forth poisonous serpents also upon the face of the land, and did poison many people. And it came to pass that their flocks began to flee before the poisonous serpents, towards the land southward, which was called by the Nephites Zarahemla.

And it came to pass that there were many of them which did perish by the way; nevertheless, there were some which fled into the land southward.

And it came to pass that the Lord did cause the serpents that they should pursue them no more, but that they should hedge up the way that the people could not pass, that whoso should attempt to pass might fall by the poisonous serpents.

And it came to pass that the people did follow the course of the beasts, and did devour the carcasses of them which fell by the way, until they had devoured them all. Now when the people saw that they must perish they began to repent of their iniquities and cry unto the Lord.

And it came to pass that when they had humbled themselves sufficiently before the Lord he did send rain upon the face of the earth; and the people began to revive again, and there began to be fruit in the north countries, and in all the countries round about. And the Lord did show forth his power unto them in preserving them from famine.

Ethëri 10

- 1 Dhe ndodhi që Shezi, i cili qe pasardhës i Hethit—meqë Hethi dhe të gjithë njerëzit e shtëpisë së tij, me përjashtim të Shezit kishin mbaruar nga uria—prandaj, Shezi filloi të mëkëmbte një popull të dërrmuar.
- 2 Dhe ndodhi që Shezit iu kujtua shkatërrimi i etërve të tij dhe ai ndërtoi një mbretëri të drejtë; pasi mbante mend ç'kishte bërë Zoti, duke sjellë Jaredin dhe të vëllanë përmes thellësisë; dhe ai eci në udhët e Zotit; dhe atij i lindën bij dhe bija.
- 3 Dhe biri i tij i madh, emri i të cilit ishte Shez, ngriti krye kundër tij; megjithatë Shezi u godit nga dora e një hajduti, për shkak të pasurive të tij të jashtëzakonshme, që i solli paqe përsëri atit të tij.
- 4 Dhe ndodhi që ati i tij ndërtoi shumë qytete mbi faqen e dheut dhe njerëzit filluan përsëri të përhapen mbi gjithë faqen e dheut. Dhe Shezi jetoi deri në një moshë jashtëzakonisht të vjetër; dhe atij i lindi Riplakishi. Dhe ai vdiq dhe Riplakishi mbretëroi në vend të tij.
- 5 Dhe ndodhi që Riplakishi nuk bëri atë që ishte e drejtë në sytë e Zotit, pasi ai kishte shumë bashkëshorte dhe konkubina; dhe ai vuri mbi shpatullat e njerëzve atë që ishte e vështirë për t'u mbajtur, po, ai u vuri atyre taksa të rënda; dhe me taksat ndërtoi shumë ndërtesa të mëdha.
- 6 Dhe ai ndërtoi për vete një fron jashtëzakonisht të bukur dhe ndërtoi shumë burgje, dhe futi në burg të gjithë ata që nuk donin të paguanin taksa ose që nuk ishin në gjendje të paguanin taksa; dhe ai bëri që ata të punonin vazhdimisht për mbajtjen e tyre; dhe të gjithë ata që nuk donin të punonin, i bëri që të vriteshin.
- 7 Prandaj, ai mori çdo gjë të zgjedhur, po, madje arin e tij të pastër, ai bëri që të përpunohej në burg; dhe bëri që të punohej në burg çdo lloj zejtarie e mirë. Dhe ndodhi që ai e mjeri popullin me lavirësitë dhe neveritë e tij.

Ether 10

And it came to pass that Shez, who was a descendant of Heth—for Heth had perished by the famine, and all his household save it were Shez—wherefore, Shez began to build up again a broken people.

And it came to pass that Shez did remember the destruction of his fathers, and he did build up a righteous kingdom; for he remembered what the Lord had done in bringing Jared and his brother across the deep; and he did walk in the ways of the Lord; and he begat sons and daughters.

And his eldest son, whose name was Shez, did rebel against him; nevertheless, Shez was smitten by the hand of a robber, because of his exceeding riches, which brought peace again unto his father.

And it came to pass that his father did build up many cities upon the face of the land, and the people began again to spread over all the face of the land. And Shez did live to an exceedingly old age; and he begat Riplakish. And he died, and Riplakish reigned in his stead.

And it came to pass that Riplakish did not do that which was right in the sight of the Lord, for he did have many wives and concubines, and did lay that upon men's shoulders which was grievous to be borne; yea, he did tax them with heavy taxes; and with the taxes he did build many spacious buildings.

And he did erect him an exceedingly beautiful throne; and he did build many prisons, and whoso would not be subject unto taxes he did cast into prison; and whoso was not able to pay taxes he did cast into prison; and he did cause that they should labor continually for their support; and whoso refused to labor he did cause to be put to death.

Wherefore he did obtain all his fine work, yea, even his fine gold he did cause to be refined in prison; and all manner of fine workmanship he did cause to be wrought in prison. And it came to pass that he did afflict the people with his whoredoms and abominations.

- 8 Dhe, pasi ai mbretëroi për hapësirën e dyzet e dy viteve, populli ngriti krye kundër tij; dhe filloi të bëhej përsëri luftë në tokë, kaq sa Riplakishi u vra dhe pasardhësit e tij u dëbuan nga vendi.
- 9 Dhe ndodhi që pas hapësirës së shumë viteve, Moriantoni (ai ishte një pasardhës i Riplakishit) mblodhi tok një ushtri të dëbuarish dhe shkoi dhe luftoi kundër popullit; dhe ai fitoi pushtet mbi shumë qytete; dhe lufta u bë jashtëzakonisht e rreptë dhe zgjati për hapësirën e shumë viteve; dhe ai fitoi pushtet mbi gjithë vendin dhe e vendosi veten mbret mbi të gjithë vendin.
- 10 Dhe pasi e vendosi veten mbret, ai ia lehtësoi barrën popullit, me anë të së cilës ai fitoi dashamirësi në sytë e popullit dhe ata e vajosën të ishte mbreti i tyre.
- 11 Dhe ai qe i drejtë me popullin, por jo me veten e tij, për shkak të lavirësive të shumta të tij; prandaj ai u përjashtua nga prania e Zotit.
- 12 Dhe ndodhi që Moriantoni ndërtoi shumë qytete dhe njerëzit u bënë jashtëzakonisht të pasur nën sundimin e tij, si në ndërtesa ashtu dhe në ar dhe argjend, dhe duke rritur drithëra, dhe grigja, dhe kope, dhe gjëra të tilla që iu kthyen atyre.
- 13 Dhe Moriantoni jetoi deri në një moshë jashtëzakonisht të vjetër dhe atëherë atij i lindi Kimi; dhe Kimi mbretëroi në vend të atit të tij; dhe mbretëroi tetë vjet dhe i ati i tij vdiq. Dhe ndodhi që Kimi nuk mbretëroi me drejtësi, prandaj ai nuk qe i favorizuar nga Zoti.
- 14 Dhe vëllai i tij ngriti krye kundër tij dhe për këtë ai e çoi në robëri; dhe qëndroi në robëri gjithë ditët e tij; dhe në robëri atij i lindën bij dhe bija dhe në pleqëri atij i lindi Levi; dhe ai vdiq.
- 15 Dhe ndodhi që pas vdekjes së atit të tij, Levi shërbeu në robëri për hapësirën e dyzet e dy vjetëve. Dhe ai bëri luftë kundër mbretit të vendit, duke marrë në këtë mënyrë për vete mbretërinë.

And when he had reigned for the space of forty and two years the people did rise up in rebellion against him; and there began to be war again in the land, insomuch that Riplakish was killed, and his descendants were driven out of the land.

And it came to pass after the space of many years, Morianton, (he being a descendant of Riplakish) gathered together an army of outcasts, and went forth and gave battle unto the people; and he gained power over many cities; and the war became exceedingly sore, and did last for the space of many years; and he did gain power over all the land, and did establish himself king over all the land.

And after that he had established himself king he did ease the burden of the people, by which he did gain favor in the eyes of the people, and they did anoint him to be their king.

And he did do justice unto the people, but not unto himself because of his many whoredoms; wherefore he was cut off from the presence of the Lord.

And it came to pass that Morianton built up many cities, and the people became exceedingly rich under his reign, both in buildings, and in gold and silver, and in raising grain, and in flocks, and herds, and such things which had been restored unto them.

And Morianton did live to an exceedingly great age, and then he begat Kim; and Kim did reign in the stead of his father; and he did reign eight years, and his father died. And it came to pass that Kim did not reign in righteousness, wherefore he was not favored of the Lord.

And his brother did rise up in rebellion against him, by which he did bring him into captivity; and he did remain in captivity all his days; and he begat sons and daughters in captivity, and in his old age he begat Levi; and he died.

And it came to pass that Levi did serve in captivity after the death of his father, for the space of forty and two years. And he did make war against the king of the land, by which he did obtain unto himself the kingdom.

16 Dhe, pasi mori mbretërinë për vete, ai bëri atë që ishte e drejtë në sytë e Zotit; dhe njerëzit përparuan në tokë; dhe ai jetoi deri në një moshë të shkuar dhe i lindën bij dhe bija; dhe atij i lindi edhe Koromi të cilin e vajosi mbret në vend të tij.

17 Dhe ndodhi që Koromi bëri atë që ishte e mirë në sytë e Zotit gjithë ditët e tij; dhe atij i lindën shumë bij dhe bija; dhe pasi kishte parë shumë ditë, ai vdiq, madje, sikurse çdo njeri tjetër i tokës; dhe Kishi mbretëroi në vend të tij.

18 Dhe ndodhi që edhe Kishi vdiq dhe Libi mbretëroi në vend të tij.

19 Dhe ndodhi që edhe Libi bëri atë që qe e mirë në sytë e Zotit. Dhe në ditët e Libit gjarpërinjtë helmues u shkatërruan. Prandaj, ata shkuan në tokën në jug, për të bërë gjah si ushqim për njerëzit e vendit, pasi vendi ishte mbushur me kafshë pylli. Dhe Libi u bë dhe vetë një gjahtar i madh.

20 Dhe në rripin e ngushtë të tokës, ku deti ndan tokën, ata ndërtuan një qytet të madh.

21 Dhe ata e ruajtën tokën në jug për të patur një vend të shkretë për gjah. Dhe e tërë faqja e dheut në tokën në veri u mbulua me banorë.

22 Dhe ata ishin jashtëzakonisht punëtorë dhe blinin, shisnin dhe bënin tregti me njëri-tjetrin për t'u pasuruar.

23 Dhe ata përpunonin të gjitha llojet e mineraleve dhe nxirrnin ar dhe argjend, dhe hekur, dhe tunxh, dhe të gjitha llojet e metaleve; dhe ata i nxirrnin nga toka; prandaj ata grumbullonin sasi të mëdha dheu për të marrë mineralin e arit dhe të argjendit dhe të hekurit, dhe të bakrit. Dhe ata bënin të gjitha llojet e punëve të mira të artizanatit.

24 Dhe ata kishin mëndafshe dhe pëlhura të mira liri; dhe bënin të gjitha llojet e pëlhurave për të veshur lakuriqësinë e tyre.

25 Dhe ata bënin të gjitha llojet e mjeteve për të punuar tokën, si për të lëruar ashtu dhe për të mbjellë, për të korrur dhe për të mihur, si dhe për të shirë.

26 Dhe ata bënin të gjitha llojet e veglave për punën e kafshëve të tyre.

And after he had obtained unto himself the kingdom he did that which was right in the sight of the Lord; and the people did prosper in the land; and he did live to a good old age, and begat sons and daughters; and he also begat Corom, whom he anointed king in his stead.

And it came to pass that Corom did that which was good in the sight of the Lord all his days; and he begat many sons and daughters; and after he had seen many days he did pass away, even like unto the rest of the earth; and Kish reigned in his stead.

And it came to pass that Kish passed away also, and Lib reigned in his stead.

And it came to pass that Lib also did that which was good in the sight of the Lord. And in the days of Lib the poisonous serpents were destroyed. Wherefore they did go into the land southward, to hunt food for the people of the land, for the land was covered with animals of the forest. And Lib also himself became a great hunter.

And they built a great city by the narrow neck of land, by the place where the sea divides the land.

And they did preserve the land southward for a wilderness, to get game. And the whole face of the land northward was covered with inhabitants.

And they were exceedingly industrious, and they did buy and sell and traffic one with another, that they might get gain.

And they did work in all manner of ore, and they did make gold, and silver, and iron, and brass, and all manner of metals; and they did dig it out of the earth; wherefore, they did cast up mighty heaps of earth to get ore, of gold, and of silver, and of iron, and of copper. And they did work all manner of fine work.

And they did have silks, and fine-twined linen; and they did work all manner of cloth, that they might clothe themselves from their nakedness.

And they did make all manner of tools to till the earth, both to plow and to sow, to reap and to hoe, and also to thrash.

And they did make all manner of tools with which they did work their beasts.

- 27 Dhe ata bënin të gjitha llojet e armëve të luftës.
Dhe ata bënin të gjitha llojet e punëve me mjeshtëri jashtëzakonisht të madhe.
- 28 Dhe nuk mund të kishte kurrë një popull më të bekuar, sesa ishin ata dhe më të begatuar nga dora e Zotit. Dhe ata ishin në një tokë që ishte e zgjedhur mbi të gjitha tokat, pasi Zoti e kishte thënë.
- 29 Dhe ndodhi që Libi jetoi shumë vite dhe i lindi bij dhe bija; dhe atij i lindi gjithashtu Hearthomi.
- 30 Dhe ndodhi që Hearthomi mbretëroi në vend të atit të tij. Dhe pasi Hearthomi mbretëroi për njëzet e katër vjet, vini re, atij iu hoq mbretëria. Dhe ai shërbeu shumë vjet në robëri, po, madje gjithë ditët e tij të mbetura.
- 31 Dhe atij i lindi Hethi dhe Hethi jetoi në robëri gjithë ditët e tij. Dhe Hethi i lindi Aaroni; dhe Aaroni jetoi në robëri gjithë ditët e tij; dhe atij i lindi Amnigada dhe Amnigada gjithashtu jetoi në robëri gjithë ditët e tij; dhe atij i lindi Koriantumi dhe Koriantumi jetoi në robëri gjithë ditët e tij; dhe atij i lindi Komi.
- 32 Dhe ndodhi që Komi shtiu në dorë gjysmën e mbretërisë. Dhe ai mbretëroi mbi gjysmën e mbretërisë për dyzet e dy vjet; dhe ai shkoi të luftonte kundër mbretit Amgid; dhe ata luftuan për hapësirën e shumë viteve, kohë gjatë së cilës Komi mundi Amgidin dhe siguroi pushtet mbi pjesën tjetër të mbretërisë.
- 33 Dhe në ditët e Komit filloi të kishte vjedhës në tokë; dhe ata përvetësuan planet e vjetra dhe bëjnë betime sipas mënyrës së të vjetërve, dhe u përpoqën përsëri të shkatërronin mbretërinë.
- 34 Tani Komi luftoi shumë kundër tyre, megjithatë ai nuk mundi të fitonte.
- And they did make all manner of weapons of war. And they did work all manner of work of exceedingly curious workmanship.
- And never could be a people more blessed than were they, and more prospered by the hand of the Lord. And they were in a land that was choice above all lands, for the Lord had spoken it.
- And it came to pass that Lib did live many years, and begat sons and daughters; and he also begat Hearthom.
- And it came to pass that Hearthom reigned in the stead of his father. And when Hearthom had reigned twenty and four years, behold, the kingdom was taken away from him. And he served many years in captivity, yea, even all the remainder of his days.
- And he begat Heth, and Heth lived in captivity all his days. And Heth begat Aaron, and Aaron dwelt in captivity all his days; and he begat Amnigaddah, and Amnigaddah also dwelt in captivity all his days; and he begat Coriantum, and Coriantum dwelt in captivity all his days; and he begat Com.
- And it came to pass that Com drew away the half of the kingdom. And he reigned over the half of the kingdom forty and two years; and he went to battle against the king, Amgid, and they fought for the space of many years, during which time Com gained power over Amgid, and obtained power over the remainder of the kingdom.
- And in the days of Com there began to be robbers in the land; and they adopted the old plans, and administered oaths after the manner of the ancients, and sought again to destroy the kingdom.
- Now Com did fight against them much; nevertheless, he did not prevail against them.

Ethëri 11

- 1 Dhe në ditët e Komit erdhën gjithashtu shumë profetë dhe profetizonin mbi shkatërrimin e atij populli të madh, në qoftë se nuk do të pendoheshin dhe të ktheheshin te Zoti dhe të hiqnin dorë nga vrasjet dhe nga ligësitë e tyre.
- 2 Dhe ndodhi që profetët u hodhën poshtë nga populli dhe ikën e gjetën strehim te Komi, pasi njerëzit kërkuan t'i vrisnin.
- 3 Dhe ata i profetizuan Komit shumë gjëra; dhe ai qe i bekuar për të gjitha ditët e tij të mbetura.
- 4 Dhe ai jetoi deri në një moshë të shkuar dhe atij i lindi Shiblomi; dhe Shiblomi mbretëroi në vend të tij. Dhe vëllai i Shiblomit ngriti krye kundër tij dhe filloi të bëhej një luftë jashtëzakonisht e madhe në të gjithë vendin.
- 5 Dhe ndodhi që vëllai i Shiblomit shkaktoi që të gjithë profetët që profetizuan për shkatërrimin e popullit, të ekzekutoheshin;
- 6 Dhe në tërë vendin pati një gjëmë të madhe, pasi ata kishin dëshmuar se një mallkim i madh do të binte mbi tokën dhe gjithashtu mbi njerëzit dhe se do të bëhej një shkatërrim i madh mes tyre, kaq i madh, sa që nuk ishte parë kurrë mbi faqen e dheut dhe se kockat e tyre do të bëheshin si grumbuj dheu mbi faqen e tokës, në qoftë se ata nuk do të pendoheshin për ligësinë e tyre.
- 7 Dhe ata nuk ia vunë veshin zërit të Zotit, për shkak të lidhjeve të tyre të liga; prandaj filluan të bëheshin luftëra dhe grindje në gjithë vendin dhe të kishte zi buke dhe sëmundje, aq sa pati një shkatërrim kaq të madh, sa që nuk ishte njohur mbi faqen e dheut; dhe e gjithë kjo ndodhi në ditët e Shiblomit.
- 8 Dhe njerëzit filluan të pendohen për paudhësinë e tyre; dhe derisa e bënë këtë, Zoti pati mëshirë për ta.
- 9 Dhe ndodhi që Shiblomi u vra dhe Sethi u çua në robëri dhe jetoi në robëri gjithë ditët e tij.

Ether 11

And there came also in the days of Com many prophets, and prophesied of the destruction of that great people except they should repent, and turn unto the Lord, and forsake their murders and wickedness.

And it came to pass that the prophets were rejected by the people, and they fled unto Com for protection, for the people sought to destroy them.

And they prophesied unto Com many things; and he was blessed in all the remainder of his days.

And he lived to a good old age, and begat Shiblom; and Shiblom reigned in his stead. And the brother of Shiblom rebelled against him, and there began to be an exceedingly great war in all the land.

And it came to pass that the brother of Shiblom caused that all the prophets who prophesied of the destruction of the people should be put to death;

And there was great calamity in all the land, for they had testified that a great curse should come upon the land, and also upon the people, and that there should be a great destruction among them, such an one as never had been upon the face of the earth, and their bones should become as heaps of earth upon the face of the land except they should repent of their wickedness.

And they hearkened not unto the voice of the Lord, because of their wicked combinations; wherefore, there began to be wars and contentions in all the land, and also many famines and pestilences, inasmuch that there was a great destruction, such an one as never had been known upon the face of the earth; and all this came to pass in the days of Shiblom.

And the people began to repent of their iniquity; and inasmuch as they did the Lord did have mercy on them.

And it came to pass that Shiblom was slain, and Seth was brought into captivity, and did dwell in captivity all his days.

10 Dhe ndodhi që biri i tij, Ahahu, mori mbretërinë; dhe mbretëroi mbi atë popull gjithë ditët e tij. Dhe ai bëri gjithfarëlloj paudhësish në ditët e tij, duke shkaktuar gjakderdhje të madhe; dhe të pakta qenë ditët e tij.

11 Dhe Ethem, duke qenë pasardhës i Ahahut, mori mbretërinë; dhe ai gjithashtu bëri atë që ishte e keqe në ditët tij.

12 Dhe ndodhi që në ditët e Ethemit erdhën shumë profetë dhe i profetizuan përsëri popullit; po, ata profetizuan se Zoti do t'i shkatërronte krejtësisht nga faqja e dheut, në qoftë se ata nuk do të pendoheshin për paudhësitë e tyre.

13 Dhe ndodhi që njerëzit ngurtësuan zemrat e tyre dhe nuk ua vinin veshin fjalëve të tyre; dhe profetët u pikëlluan dhe u larguan nga mesi i popullit.

14 Dhe ndodhi që Ethem gjykoi me ligësi gjithë ditët e tij; dhe atij i lindi Moroni. Dhe ndodhi që Moroni mbretëroi në vendin e tij; dhe Moroni bëri atë që ishte e keqe përpara Zotit.

15 Dhe ndodhi që u bë një kryengritje mes popullit, për shkak të asaj lidhjeje të fshehtë që ishte formuar për të marrë pushtet dhe për të bërë fitime; dhe mes tyre doli një njeri i fuqishëm në paudhësi dhe i bëri luftë Moronit, gjatë së cilës i pushtoi gjysmën e mbretërisë; dhe e mbajti gjysmën e mbretërisë për shumë vjet.

16 Dhe ndodhi që Moroni e përmbysi atë dhe e mori përsëri mbretërinë.

17 Dhe ndodhi që atje doli një njeri tjetër i fuqishëm; dhe ai ishte pasardhës i vëllait të Jaredit.

18 Dhe ndodhi që ai rrëzoi Moronin dhe mori mbretërinë; prandaj Moroni jetoi në robëri gjithë mbetjen e ditëve të tij; dhe atij i lindi Koriantori.

19 Dhe ndodhi që Koriantori jetoi në robëri gjithë ditët e tij.

And it came to pass that Ahah, his son, did obtain the kingdom; and he did reign over the people all his days. And he did do all manner of iniquity in his days, by which he did cause the shedding of much blood; and few were his days.

And Ethem, being a descendant of Ahah, did obtain the kingdom; and he also did do that which was wicked in his days.

And it came to pass that in the days of Ethem there came many prophets, and prophesied again unto the people; yea, they did prophesy that the Lord would utterly destroy them from off the face of the earth except they repented of their iniquities.

And it came to pass that the people hardened their hearts, and would not hearken unto their words; and the prophets mourned and withdrew from among the people.

And it came to pass that Ethem did execute judgment in wickedness all his days; and he begat Moron. And it came to pass that Moron did reign in his stead; and Moron did that which was wicked before the Lord.

And it came to pass that there arose a rebellion among the people, because of that secret combination which was built up to get power and gain; and there arose a mighty man among them in iniquity, and gave battle unto Moron, in which he did overthrow the half of the kingdom; and he did maintain the half of the kingdom for many years.

And it came to pass that Moron did overthrow him, and did obtain the kingdom again.

And it came to pass that there arose another mighty man; and he was a descendant of the brother of Jared.

And it came to pass that he did overthrow Moron and obtain the kingdom; wherefore, Moron dwelt in captivity all the remainder of his days; and he begat Coriantor.

And it came to pass that Coriantor dwelt in captivity all his days.

20 Dhe në ditët e Koriantorit, gjithashtu, erdhën shumë profetë dhe profetizuan mbi gjëra të mëdha dhe të mrekullueshme dhe i bënë thirrje popullit për pendim; dhe në qoftë se ata nuk do të pendoheshin, Zoti Perëndi do të jepte gjykim kundër tyre për shkatërrimin e tyre të plotë;

21 Dhe, se Zoti Perëndi do të dërgonte ose do të sillte një popull tjetër të zotëronte tokën, me anë të fuqisë së tij, sipas mënyrës, me anë të së cilës ai solli etërit e tyre.

22 Dhe ata hodhën poshtë të gjitha fjalët e profetëve, për shkak të shoqërisë së fshehtë dhe të neverive të liga të tyre.

23 Dhe ndodhi që Koriantorit i lindi Ethëri dhe ai vdiq, pasi kishte jetuar në robëri të gjitha ditët e tij.

And in the days of Coriantor there also came many prophets, and prophesied of great and marvelous things, and cried repentance unto the people, and except they should repent the Lord God would execute judgment against them to their utter destruction;

And that the Lord God would send or bring forth another people to possess the land, by his power, after the manner by which he brought their fathers.

And they did reject all the words of the prophets, because of their secret society and wicked abominations.

And it came to pass that Coriantor begat Ether, and he died, having dwelt in captivity all his days.

Ethëri 12

- 1 Dhe ndodhi që ditët e Ethërit ishin në ditët e Koriantumrit; dhe Koriantumri ishte mbret mbi të gjithë vendin.
- 2 Dhe Ethëri ishte një profet i Zotit; prandaj Ethëri erdhi gjatë ditëve të Koriantumrit dhe filloi të profetizonte mes popullit, pasi ai nuk mund të ndalohej për shkak të Shpirtit të Zotit që ishte në të.
- 3 Pasi ai ulërinte që nga mëngjesi dhe madje deri kur perëndonte dielli, duke nxitur njerëzit të besonin në Perëndi, në pendim, në qoftë se nuk donin të shkatërroheshin, duke u thënë se me anë të besimit të gjitha gjërat plotësohen—
- 4 Prandaj, kushdo që beson në Perëndi, mund të shpresojë me siguri për një botë më të mirë, po, madje për një vend në krahun e djathtë të Perëndisë, shpresë e cila vjen nga besimi dhe shërben si një spirancë për shpirtrat e njerëzve, që do t'i bëjë ata të sigurt dhe të vendosur, gjithmonë plot me vepra të mira, duke qenë të udhëhequr për të lavdëruar Perëndinë.
- 5 Dhe ndodhi që Ethëri profetizoi gjëra të mëdha dhe të mrekullueshme mes popullit të cilat ata nuk i besuan, për shkak se nuk i shihnin.
- 6 Dhe tani, unë, Moroni, dua të flas pak në lidhje me këto gjëra; unë do t'i tregoj botës se besimi qëndron në gjërat që shpresohen dhe nuk shihen; prandaj, mos dyshoni, sepse nuk shihni, pasi ju nuk do të merrni asnjë dëshmi, deri pas provës së besimit tuaj.
- 7 Pasi, qe në sajë të besimit që Krishti iu shfaq etërve tanë, pasi u ngrit së vdekuri; dhe ai nuk iu shfaq atyre, deri pasi ata patën besim në të, prandaj qe e nevojshme që disa të kishin besim në të, pasi ai nuk iu shfaq botës.
- 8 Por për shkak të besimit të njerëzve, ai iu shfaq botës dhe lartësoi emrin e Atit dhe përgatiti një udhë që edhe të tjerët të mund të ishin pjesëtarë të dhuratës hyjnore, që ata të mund të shpresonin në ato gjëra që nuk i kishin parë.

Ether 12

And it came to pass that the days of Ether were in the days of Coriantumr; and Coriantumr was king over all the land.

And Ether was a prophet of the Lord; wherefore Ether came forth in the days of Coriantumr, and began to prophesy unto the people, for he could not be restrained because of the Spirit of the Lord which was in him.

For he did cry from the morning, even until the going down of the sun, exhorting the people to believe in God unto repentance lest they should be destroyed, saying unto them that by faith all things are fulfilled—

Wherefore, whoso believeth in God might with surety hope for a better world, yea, even a place at the right hand of God, which hope cometh of faith, maketh an anchor to the souls of men, which would make them sure and steadfast, always abounding in good works, being led to glorify God.

And it came to pass that Ether did prophesy great and marvelous things unto the people, which they did not believe, because they saw them not.

And now, I, Moroni, would speak somewhat concerning these things; I would show unto the world that faith is things which are hoped for and not seen; wherefore, dispute not because ye see not, for ye receive no witness until after the trial of your faith.

For it was by faith that Christ showed himself unto our fathers, after he had risen from the dead; and he showed not himself unto them until after they had faith in him; wherefore, it must needs be that some had faith in him, for he showed himself not unto the world.

But because of the faith of men he has shown himself unto the world, and glorified the name of the Father, and prepared a way that thereby others might be partakers of the heavenly gift, that they might hope for those things which they have not seen.

- 9 Prandaj, ju gjithashtu mund të keni shpresë dhe të jeni pjesëtarë të dhuratës, në qoftë se do të keni vetëm besim.
- 10 Vini re, ishte me anë të besimit që të vjetrit u thirrën sipas urdhrin të shenjtë të Perëndisë.
- 11 Prandaj, me anë të besimit u dha ligji i Moisiut. Por, në dhuratën e Birit të tij, Zoti përgatiti një udhë më të shkëlqyer; dhe qe nëpërmjet besimit që ajo u përmbush.
- 12 Pasi, po të mos ketë besim mes fëmijëve të njerëzve, Perëndia nuk mund të bëjë mrekulli mes tyre; prandaj, ai nuk iu shfaq atyre deri pas besimit të tyre.
- 13 Vini re, qe besimi i Almës dhe i Amulekut, që shkaktoi që burgu të binte përdhe.
- 14 Vini re, qe besimi i Nefit dhe i Lehit që solli ndryshimin mbi Lamanitët, që ata u pagëzuan me zjarr dhe me Frymën e Shenjtë.
- 15 Vini re, qe besimi i Amonit dhe i vëllezërve të tij që solli një mrekulli kaq të madhe mes Lamanitëve.
- 16 Po, dhe madje, të gjithë ata që bënë mrekulli, i bënë nga besimi, madje ata që ishin para Krishtit dhe gjithashtu ata që ishin më pas.
- 17 Dhe qe me anë të besimit që tre dishepujt morën një premtim se nuk do të shijonin vdekje; dhe ata nuk e morën këtë premtim deri pas besimit të tyre.
- 18 Dhe asnjëherë në ndonjë kohë ndonjë njeri nuk ka bërë mrekulli vetëm pas besimit të tij; prandaj ata në fillim besuan në Birin e Perëndisë.
- 19 Dhe pati shumë, besimi i të cilëve qe aq jashtëzakonisht i fortë, madje para se të vinte Krishti, të cilët nuk mund të mbaheshin përjashta velit, por panë me të vërtetë me sytë e tyre gjërat që ata kishin parë me syrin e besimit dhe ata qenë të gëzuar.
- 20 Dhe vini re, ne kemi parë në këtë anal se një prej tyre ishte vëllai i Jaredit; pasi kaq i madh qe besimi i tij në Perëndi, saqë, kur Perëndia shtriu gishtin e tij, ai nuk mund ta fshihte nga pamja e vëllait të Jaredit, për shkak të fjalës së tij që i kishte thënë, fjalë, të cilën ai e kishte marrë me anë të besimit.

Wherefore, ye may also have hope, and be partakers of the gift, if ye will but have faith.

Behold it was by faith that they of old were called after the holy order of God.

Wherefore, by faith was the law of Moses given. But in the gift of his Son hath God prepared a more excellent way; and it is by faith that it hath been fulfilled.

For if there be no faith among the children of men God can do no miracle among them; wherefore, he showed not himself until after their faith.

Behold, it was the faith of Alma and Amulek that caused the prison to tumble to the earth.

Behold, it was the faith of Nephi and Lehi that wrought the change upon the Lamanites, that they were baptized with fire and with the Holy Ghost.

Behold, it was the faith of Ammon and his brethren which wrought so great a miracle among the Lamanites.

Yea, and even all they who wrought miracles wrought them by faith, even those who were before Christ and also those who were after.

And it was by faith that the three disciples obtained a promise that they should not taste of death; and they obtained not the promise until after their faith.

And neither at any time hath any wrought miracles until after their faith; wherefore they first believed in the Son of God.

And there were many whose faith was so exceedingly strong, even before Christ came, who could not be kept from within the veil, but truly saw with their eyes the things which they had beheld with an eye of faith, and they were glad.

And behold, we have seen in this record that one of these was the brother of Jared; for so great was his faith in God, that when God put forth his finger he could not hide it from the sight of the brother of Jared, because of his word which he had spoken unto him, which word he had obtained by faith.

- 21 Dhe pasi vëllai i Jaredit pa gishtin e Zotit, për shkak të premtimit që vëllai i Jaredit kishte marrë me anë të besimit, Zoti nuk mund të fshihte më asgjë prej pamjes së tij; prandaj ai i tregoi atij të gjitha gjërat, meqë ai nuk mund të qëndronte më përjashta velit.
- 22 Dhe është nëpërmjet besimit, që etërit e mi morën premtimin se këto gjëra do t'u arrijnë vëllezërve të tyre me anë të Johebrenjve; prandaj Zoti më ka urdhëruar, po, madje Jezu Krishti.
- 23 Dhe unë i thashë atij: Zot, Johebrenjtë do të tallen me këto gjëra për shkak të dobësisë sonë në të shkruar; pasi, Zot, ti na bërë të fuqishëm në fjalë, me anë të besimit, por nuk na bërë të fortë në të shkruar; pasi ti bërë që i gjithë ky popull të flasë shumë, për shkak të Frymës së Shenjtë që u dhe atyre.
- 24 Dhe ti bërë që ne të shkruajmë vetëm pak, për shkak të ngathtësisë së duarve tona. Vër re, ti nuk na bërë të fuqishëm në të shkruar, sikurse vëllanë e Jaredit, pasi ti e bërë atë në mënyrë që gjërat që ai shkroi, të ishin të fuqishme, madje si je ti, derisa ta bëjnë njeriun që t'i lexojë ato.
- 25 Ti i bërë edhe fjalët tona të fuqishme dhe të mëdha, madje që dhe ne nuk mund t'i shkruajmë ato, prandaj, kur shkruajmë, ne shohim dobësinë tonë dhe ngecim për shkak të vendosjes së fjalëve tona; dhe unë kam frikë se Johebrenjtë do të tallen me fjalët tona.
- 26 Dhe pasi unë thashë këtë, Zoti më foli duke thënë: Të marrët tallen, por ata do të vajtojnë; dhe hiri im është i mjaftueshëm për të përlulur, që ata të mos përfitojnë nga dobësia juaj;
- 27 Dhe në qoftë se njerëzit vijnë tek unë, unë do t'u tregoj atyre dobësinë e tyre. Unë u jap njerëzve dobësi, që ata të jenë të përlulur dhe hiri im është i mjaftueshëm për të gjithë njerëzit që përlulen para meje; pasi në qoftë se ata përlulen para meje dhe kanë besim tek unë, atëherë unë do të bëj që gjërat e dobëta, të bëhen të forta në ta.
- 28 Vër re, unë do t'u tregoj Johebrenjve dobësinë e tyre dhe unë do t'u tregoj atyre se besimi, shpresa dhe dashuria hyjnore sjellin tek unë—burimin e të gjithë drejtësisë.

And after the brother of Jared had beheld the finger of the Lord, because of the promise which the brother of Jared had obtained by faith, the Lord could not withhold anything from his sight; wherefore he showed him all things, for he could no longer be kept without the veil.

And it is by faith that my fathers have obtained the promise that these things should come unto their brethren through the Gentiles; therefore the Lord hath commanded me, yea, even Jesus Christ.

And I said unto him: Lord, the Gentiles will mock at these things, because of our weakness in writing; for Lord thou hast made us mighty in word by faith, but thou hast not made us mighty in writing; for thou hast made all this people that they could speak much, because of the Holy Ghost which thou hast given them;

And thou hast made us that we could write but little, because of the awkwardness of our hands. Behold, thou hast not made us mighty in writing like unto the brother of Jared, for thou madest him that the things which he wrote were mighty even as thou art, unto the overpowering of man to read them.

Thou hast also made our words powerful and great, even that we cannot write them; wherefore, when we write we behold our weakness, and stumble because of the placing of our words; and I fear lest the Gentiles shall mock at our words.

And when I had said this, the Lord spake unto me, saying: Fools mock, but they shall mourn; and my grace is sufficient for the meek, that they shall take no advantage of your weakness;

And if men come unto me I will show unto them their weakness. I give unto men weakness that they may be humble; and my grace is sufficient for all men that humble themselves before me; for if they humble themselves before me, and have faith in me, then will I make weak things become strong unto them.

Behold, I will show unto the Gentiles their weakness, and I will show unto them that faith, hope and charity bringeth unto me—the fountain of all righteousness.

29 Dhe unë, Moroni, pasi i dëgjova këto fjalë, u ngushëllova dhe thashë: O Zot, u bëftë vullneti yt i drejtë, pasi unë e di se ti vepron mes fëmijëve të njerëzve, sipas besimit të tyre;

30 Pasi vëllai i Jaredit i tha malit Zerín, Lëviz—dhe ai lëvizi. Dhe po të mos kishte besim, ai nuk do të kishte lëvizur; prandaj, ti vepron, pasi njerëzit të kenë besim.

31 Pasi kështu ti iu shfaqe dishepujve të tu; meqë, pasi ata patën besim dhe folën në emrin tënd, ti iu shfaqe atyre me fuqi të madhe.

32 Dhe mua më kujtohet gjithashtu se ti ke thënë se kishe përgatitur një shtëpi për njeriun, po, madje mes pallateve të Atit tënd, në të cilën njeriu mund të ketë një shpresë më të shkëlqyer; prandaj njeriu duhet të shpresojë ose ai nuk mund të marrë një trashëgim në vendin që ti ke përgatitur.

33 Dhe përsëri, më kujtohet se ti pate thënë se e deshe botën, madje, sa e dhe jetën tënde për botën, që të mund ta marrësh atë përsëri për të përgatitur një vend për fëmijët e njerëzve.

34 Dhe tani unë e di se kjo dashuri që ti ke pasur për fëmijët e njerëzve, është dashuri hyjnore; prandaj, në qoftë se njerëzit nuk kanë dashuri hyjnore, ata nuk do të mund ta trashëgojnë atë vend që ti ke përgatitur në pallatet e Atit tënd.

35 Prandaj, unë e di nga kjo gjë që ti the, se në qoftë se Johebrenjtë nuk kanë dashuri hyjnore për shkak të dobësisë sonë, ti do t'i vësh në provë ata dhe do t'ua heqësh talentin e tyre, po, madje, atë që kanë marrë dhe t'ua japësh atyre që do të kenë më me shumicë.

36 Dhe ndodhi që unë iu luta Zotit që ai t'u japë Johebrenjve hir, që ata të kenë dashuri hyjnore.

37 Dhe ndodhi që Zoti më tha mua: Në qoftë se ata nuk kanë dashuri hyjnore, nuk ka rëndësi për ty, ti ke qenë besnik; prandaj rrobat e tua do të pastrohen. Dhe pasi ti ke parë dobësinë tënde, do të bëhesh i fortë, madje sa të ulesh në vendin që unë kam përgatitur në pallatet e Atit tim.

And I, Moroni, having heard these words, was comforted, and said: O Lord, thy righteous will be done, for I know that thou workest unto the children of men according to their faith;

For the brother of Jared said unto the mountain Zerín, Remove—and it was removed. And if he had not had faith it would not have moved; wherefore thou workest after men have faith.

For thus didst thou manifest thyself unto thy disciples; for after they had faith, and did speak in thy name, thou didst show thyself unto them in great power.

And I also remember that thou hast said that thou hast prepared a house for man, yea, even among the mansions of thy Father, in which man might have a more excellent hope; wherefore man must hope, or he cannot receive an inheritance in the place which thou hast prepared.

And again, I remember that thou hast said that thou hast loved the world, even unto the laying down of thy life for the world, that thou mightest take it again to prepare a place for the children of men.

And now I know that this love which thou hast had for the children of men is charity; wherefore, except men shall have charity they cannot inherit that place which thou hast prepared in the mansions of thy Father.

Wherefore, I know by this thing which thou hast said, that if the Gentiles have not charity, because of our weakness, that thou wilt prove them, and take away their talent, yea, even that which they have received, and give unto them who shall have more abundantly.

And it came to pass that I prayed unto the Lord that he would give unto the Gentiles grace, that they might have charity.

And it came to pass that the Lord said unto me: If they have not charity it mattereth not unto thee, thou hast been faithful; wherefore, thy garments shall be made clean. And because thou hast seen thy weakness thou shalt be made strong, even unto the sitting down in the place which I have prepared in the mansions of my Father.

38 Dhe tani, unë, Moroni, u them lamtumirë Johebrenjve, po, dhe gjithashtu vëllezërve të mi, të cilët i dua, derisa ne të takohemi para fronit të gjykimit të Krishtit, ku të gjithë njerëzit do të dinë se rrobat e mia nuk janë të njolloosura me gjakun tuaj.

39 Dhe atëherë ju do të dini se unë kam parë Jezusin dhe se ai foli me mua ballë për ballë dhe se më tha me përlësi të plotë, madje, ashtu sikurse një njeri i flet një tjetri në gjuhën time, në lidhje me këto gjëra;

40 Dhe unë shkrova vetëm pak, për shkak të dobësisë sime në të shkruar.

41 Dhe tani unë do të doja t'ju këshilloj ta kërkonti këtë Jezus për të cilin kanë shkruar profetët dhe apostujt, që hiri i Perëndisë, Atit dhe gjithashtu i Zotit Jezu Krisht dhe i Frymës së Shenjtë, që dëshmon për ta, të mund të jetë dhe të jetojë në ju përgjithmonë. Amen.

And now I, Moroni, bid farewell unto the Gentiles, yea, and also unto my brethren whom I love, until we shall meet before the judgment-seat of Christ, where all men shall know that my garments are not spotted with your blood.

And then shall ye know that I have seen Jesus, and that he hath talked with me face to face, and that he told me in plain humility, even as a man telleth another in mine own language, concerning these things;

And only a few have I written, because of my weakness in writing.

And now, I would commend you to seek this Jesus of whom the prophets and apostles have written, that the grace of God the Father, and also the Lord Jesus Christ, and the Holy Ghost, which beareth record of them, may be and abide in you forever. Amen.

Ethëri 13

- 1 Dhe tani unë, Moroni, vazhdoj që t'i jap fund analit tim në lidhje me shkatërrimin e popullit për të cilin kam shkruar.
- 2 Pasi vini re, ata hodhën poshtë të gjitha fjalët e Ethërit; meqë ai me të vërtetë u tha atyre të gjitha gjërat, që nga fillimi i njeriut; dhe pasi ujërat u tërhoqën nga faqja e kësaj toke, ajo u bë një tokë e zgjedhur përmbi të gjitha tokat e tjera, një tokë e zgjedhur nga Zoti; prandaj Zoti do që të gjithë njerëzit që jetojnë mbi faqe të dheut, t'i shërbejnë atij.
- 3 Dhe që ishte vendi i Jeruzalemit të Ri që duhej të zbriste nga qielli dhe nga vendi i shenjtë i Zotit.
- 4 Vini re, Ethëri pa ditët e Krishtit dhe foli në lidhje me Jeruzalemin e Ri mbi këtë vend.
- 5 Dhe ai foli edhe në lidhje me shtëpinë e Izraelit dhe të Jeruzalemit prej nga duhej të vinte Lehi—pasi të shkatërrohej, ai do të ndërtohej përsëri, një qytet i shenjtë për Zotin; prandaj nuk mund të ishte një Jeruzalem i ri, pasi ai kishte qenë një herë në kohët e vjetra; por, duhej ndërtuar përsëri dhe të bëhej një qytet i shenjtë i Zotit; dhe duhej ndërtuar për shtëpinë e Izraelit—
- 6 Dhe që një Jeruzalem i Ri do të ndërtohej mbi këtë tokë, për mbetjen e farës së Jozefit, gjëra për të cilat ka pasur një simbol.
- 7 Pasi, sikurse Jozefi çoi të atin në tokën e Egjiptit, kështu që ai vdiq atje, ashtu Zoti nxori një mbetje të farës së Jozefit nga toka e Jeruzalemit, që të ishte i mëshirshëm me farën e Jozefit, që ata të mos mbaronin, madje, ashtu siç kishte qenë i mëshirshëm me atin e Jozefit, që ai të mos mbaronte.
- 8 Prandaj, mbetja e shtëpisë së Jozefit do të vendoset mbi këtë tokë; dhe do të jetë një tokë e trashëgimit të tyre; dhe ata do të ndërtojnë një qytet të shenjtë për Zotin, sikurse Jeruzalemin e vjetër; dhe ata nuk do të jenë më të ngatërruar, derisa të vijë fundi, kur toka do të vdesë.
- 9 Dhe do të ketë një qiell të ri dhe një tokë të re; dhe ato do të jenë si të vjetrat, veçse të vjetrat do të jenë zhdukur dhe të gjitha gjërat do të jenë bërë të reja.

Ether 13

And now I, Moroni, proceed to finish my record concerning the destruction of the people of whom I have been writing.

For behold, they rejected all the words of Ether; for he truly told them of all things, from the beginning of man; and that after the waters had receded from off the face of this land it became a choice land above all other lands, a chosen land of the Lord; wherefore the Lord would have that all men should serve him who dwell upon the face thereof;

And that it was the place of the New Jerusalem, which should come down out of heaven, and the holy sanctuary of the Lord.

Behold, Ether saw the days of Christ, and he spake concerning a New Jerusalem upon this land.

And he spake also concerning the house of Israel, and the Jerusalem from whence Lehi should come—after it should be destroyed it should be built up again, a holy city unto the Lord; wherefore, it could not be a new Jerusalem for it had been in a time of old; but it should be built up again, and become a holy city of the Lord; and it should be built unto the house of Israel—

And that a New Jerusalem should be built up upon this land, unto the remnant of the seed of Joseph, for which things there has been a type.

For as Joseph brought his father down into the land of Egypt, even so he died there; wherefore, the Lord brought a remnant of the seed of Joseph out of the land of Jerusalem, that he might be merciful unto the seed of Joseph that they should perish not, even as he was merciful unto the father of Joseph that he should perish not.

Wherefore, the remnant of the house of Joseph shall be built upon this land; and it shall be a land of their inheritance; and they shall build up a holy city unto the Lord, like unto the Jerusalem of old; and they shall no more be confounded, until the end come when the earth shall pass away.

And there shall be a new heaven and a new earth; and they shall be like unto the old save the old have passed away, and all things have become new.

- 10 Dhe atëherë vjen Jeruzalemi i Ri; dhe të bekuar do të jenë ata që do të banojnë në të, pasi do të jenë ata, rrobat e të cilëve do të jenë bërë të bardha nëpërmjet gjakut të Qengjit; dhe ata janë ata që numërohen mes mbetjes së farës së Jozefit, që ishin nga shtëpia e Izraelit.
- 11 Dhe atëherë vjen edhe Jeruzalemi i vjetër; dhe të bekuar janë banorët e tij, pasi janë larë me gjakun e Qengjit; dhe ata janë ata që ishin shpërndarë dhe që u mblodhën nga të katër skajet e dheut dhe nga vendet e veriut dhe që janë pjesëtarë në plotësimin e besëlidhjes që bëri Perëndia me atin e tyre, Abrahamin.
- 12 Dhe kur të ndodhin këto gjëra, do të vërtetohet edhe shkrimi i shenjtë që thotë: Janë ata që ishin të parët, që do të jenë të fundit; dhe janë ata që ishin të fundit, që do të jenë të parët.
- 13 Dhe unë isha gati të shkruaj më shumë, por u ndalova; por të mëdha dhe të mrekullueshme qenë profecitë e Ethërit; por ata e vlerësuan atë si asgjë dhe e dëbuan; dhe ai fshihej gjatë ditës në zgavrën e një shkëmbi dhe gjatë natës dilte të shikonte gjërat që do t'i ndodhnin popullit.
- 14 Dhe ndërsa jetonte në zgavrën e shkëmbit, ai shkroi pjesën e mbetur të këtij anali, meqë shihte gjatë natës shkatërrimet që do të vinin mbi këtë popull.
- 15 Dhe ndodhi që po atë vit që ai u dëbua nga mesi i popullit, filloi të bëhej një luftë e madhe mes popullit, pasi pati shumë nga ata që ngritën krye, që ishin njerëz të fuqishëm dhe kërkuan të shkatërronin Koriantumrin me planet e tyre të fshehta të ligësisë, për të cilat është folur.
- 16 Dhe tani Koriantumri, pasi kishte studiuar vetë të gjitha artet luftarake dhe të gjitha dredhitë e botës, kështu që ai u bëri luftë atyre që përpiqeshin ta shkatërronin.
- 17 Por ai nuk u pendua, as bijtë dhe bijat e tij të bukura; as bijtë dhe bijat e bukura të Kohorit; as bijtë dhe bijat e bukura të Korihorit; dhe në fund, nuk pati asnjë nga bijtë dhe bijat e bukura mbi tërë faqen e dheut që të pendoheshin për mëkatet e tyre.

And then cometh the New Jerusalem; and blessed are they who dwell therein, for it is they whose garments are white through the blood of the Lamb; and they are they who are numbered among the remnant of the seed of Joseph, who were of the house of Israel.

And then also cometh the Jerusalem of old; and the inhabitants thereof, blessed are they, for they have been washed in the blood of the Lamb; and they are they who were scattered and gathered in from the four quarters of the earth, and from the north countries, and are partakers of the fulfilling of the covenant which God made with their father, Abraham.

And when these things come, bringeth to pass the scripture which saith, there are they who were first, who shall be last; and there are they who were last, who shall be first.

And I was about to write more, but I am forbidden; but great and marvelous were the prophecies of Ether; but they esteemed him as naught, and cast him out; and he hid himself in the cavity of a rock by day, and by night he went forth viewing the things which should come upon the people.

And as he dwelt in the cavity of a rock he made the remainder of this record, viewing the destructions which came upon the people, by night.

And it came to pass that in that same year in which he was cast out from among the people there began to be a great war among the people, for there were many who rose up, who were mighty men, and sought to destroy Coriantumr by their secret plans of wickedness, of which hath been spoken.

And now Coriantumr, having studied, himself, in all the arts of war and all the cunning of the world, wherefore he gave battle unto them who sought to destroy him.

But he repented not, neither his fair sons nor daughters; neither the fair sons and daughters of Cohor; neither the fair sons and daughters of Corihor; and in fine, there were none of the fair sons and daughters upon the face of the whole earth who repented of their sins.

18 Prandaj ndodhi që vitin e parë që Ethëri jetoi në zgavrën e shkëmbit, pati shumë njerëz që u vranë nga shpata e atyre lidhjeve të fshehta që luftonin kundër Koriantumrit, pasi donin të merrnin mbretërinë.

19 Dhe ndodhi që bijtë e Koriantumrit luftuan shumë dhe derdhën shumë gjak.

20 Dhe në vitin e dytë, fjala e Zotit i arriti Ethërit, që ai duhej të shkonte dhe t'i profetizonte Koriantumrit, që po të pendohej ai dhe e gjithë familja e tij, Zoti do t'i jepte mbretërinë dhe do ta kursente popullin—

21 Përndryshe, ata do të shkatërroheshin, ashtu dhe gjithë familja e tij me përjashtim të tij. Dhe ai do të jetonte vetëm për të parë plotësimin e profecive që ishin folur në lidhje me një popull tjetër që do të merrta tokën për trashëgimin e tyre; dhe Koriantumri do të varrosej prej tyre; dhe çdo shpirt do të ishte shkatërruar, me përjashtim të Koriantumrit.

22 Dhe ndodhi që Koriantumri nuk u pendua, as familja e tij, as populli; dhe luftërat nuk pushuan; dhe ata u përpoqën të vrisnin Ethërin, por ai iku prej tyre dhe u fsheh përsëri në zgavrën e shkëmbit.

23 Dhe ndodhi që u ngrit Sharedi dhe i bëri luftë Koriantumrit; dhe e mundi, kaq sa në vitin e tretë, ai e çoi atë në robëri.

24 Dhe në vitin e katërt, bijtë e Koriantumrit e mundën Sharedin dhe ia kthyen mbretërinë përsëri atit të tyre.

25 Tani, filloi të bëhej një luftë mbi gjithë faqen e dheut, secili njeri me bandën e tij, duke luftuar për atë që dëshironte.

26 Dhe kishte hajdutë dhe, në fund, çdo lloj ligësie mbi gjithë faqen e dheut.

27 Dhe ndodhi që Koriantumri qe jashtëzakonisht i zemëruar me Sharedin dhe shkoi kundër tij me ushtritë e tij për të luftuar; dhe ata u ndeshën me zemërim të madh dhe u ndeshën në luginën e quajtur Gilgal; dhe lufta u bë jashtëzakonisht e rreptë.

Wherefore, it came to pass that in the first year that Ether dwelt in the cavity of a rock, there were many people who were slain by the sword of those secret combinations, fighting against Coriantumr that they might obtain the kingdom.

And it came to pass that the sons of Coriantumr fought much and bled much.

And in the second year the word of the Lord came to Ether, that he should go and prophesy unto Coriantumr that, if he would repent, and all his household, the Lord would give unto him his kingdom and spare the people—

Otherwise they should be destroyed, and all his household save it were himself. And he should only live to see the fulfilling of the prophecies which had been spoken concerning another people receiving the land for their inheritance; and Coriantumr should receive a burial by them; and every soul should be destroyed save it were Coriantumr.

And it came to pass that Coriantumr repented not, neither his household, neither the people; and the wars ceased not; and they sought to kill Ether, but he fled from before them and hid again in the cavity of the rock.

And it came to pass that there arose up Shared, and he also gave battle unto Coriantumr; and he did beat him, insomuch that in the third year he did bring him into captivity.

And the sons of Coriantumr, in the fourth year, did beat Shared, and did obtain the kingdom again unto their father.

Now there began to be a war upon all the face of the land, every man with his band fighting for that which he desired.

And there were robbers, and in fine, all manner of wickedness upon all the face of the land.

And it came to pass that Coriantumr was exceedingly angry with Shared, and he went against him with his armies to battle; and they did meet in great anger, and they did meet in the valley of Gilgal; and the battle became exceedingly sore.

- 28 Dhe ndodhi që Sharedi luftoi kundër tij për hapësirën e tri ditëve. Dhe ndodhi që Koriantumri e mundi dhe e ndoqi nga pas derisa ai arriti në rrafshinat Heshlon.
- 29 Dhe ndodhi që Sharedi i bëri përsëri luftë atij mbi rrafshinat; dhe vini re, ai e mundi Koriantumrin dhe e zbrapsi përsëri deri në luginën Gilgal.
- 30 Dhe në luginën Gilgal, Koriantumri bëri luftë përsëri kundër Sharedit, ku e mundi Sharedin dhe e vrau.
- 31 Dhe Sharedi e plagosi Koriantumrin në kofshë, kështu që ai nuk mundi të shkonte në luftë përsëri, për hapësirën e dy vjetëve, kohë gjatë së cilës të gjithë njerëzit mbi faqen e dheut po derdhnin gjak dhe nuk kishte asnjë që t'i ndalonte.
- And it came to pass that Shared fought against him for the space of three days. And it came to pass that Coriantumr beat him, and did pursue him until he came to the plains of Heshlon.
- And it came to pass that Shared gave him battle again upon the plains; and behold, he did beat Coriantumr, and drove him back again to the valley of Gilgal.
- And Coriantumr gave Shared battle again in the valley of Gilgal, in which he beat Shared and slew him.
- And Shared wounded Coriantumr in his thigh, that he did not go to battle again for the space of two years, in which time all the people upon the face of the land were shedding blood, and there was none to restrain them.

Ethëri 14

- 1 Dhe tani filloi të kishte mallkim të madh mbi të gjithë vendin, për shkak të paudhësisë së popullit, në të cilën nëse një njeri linte veglën e tij ose shpatën e tij mbi sergjen ose në vendin ku e mbante zakonisht, vini re, të nesërmen ai nuk do ta gjente më, kaq i madh qe mallkimi mbi atë vend.
- 2 Kështu që çdo njeri kapej me dorë pas asaj gjëje që ishte e tija dhe as nuk merrte gjë hua, as nuk jepte gjë hua; dhe çdo njeri mbante dorezën e shpatës së tij në dorën e tij të djathtë, për të mbrojtur mallin e tij dhe jetën e tij dhe të bashkëshorteve, dhe fëmijëve të tij.
- 3 Dhe tani, pas hapësirës së dy vjetëve dhe pas vdekjes së Sharedit, vini re, u ngrit vëllai i Sharedit dhe i dha luftë Koriantumrit, gjatë së cilës Koriantumri e mundi dhe i vajti pas, deri në vendin e shkretë të Akishit.
- 4 Dhe ndodhi që në vendin e shkretë të Akishit, vëllai i Sharedit bëri luftë me të; dhe beteja qe jashtëzakonisht e rreptë dhe shumë mijëra ranë nga shpata.
- 5 Dhe ndodhi që Koriantumri e rrethoi vendin e shkretë; dhe vëllai i Sharedit doli natën nga vendi i shkretë dhe vrau një pjesë të ushtrisë së Koriantumrit, ndërsa ata ishin të dehur.
- 6 Dhe ai erdhi në tokën Moron dhe u vu në fronin e Koriantumrit.
- 7 Dhe ndodhi që Koriantumri me ushtrinë e tij ndenji në vendin e shkretë për hapësirën e dy viteve, gjatë të cilave ai mori fuqi të madhe për ushtrinë e tij.
- 8 Tani, vëllai i Sharedit, emri i të cilit ishte Gilead, mori edhe ai fuqi të madhe për ushtrinë e tij, për shkak të lidhjeve të fshehta.
- 9 Dhe ndodhi që kryepriifti i tij e vrau, ndërsa ai qe ulur në fronin e tij.
- 10 Dhe ndodhi që një nga pjesëtarët e lidhjeve të fshehta e vrau atë në një kalim të fshehtë dhe e mori mbretërinë për vete; dhe ai quhej Lib; dhe Libi ishte një njeri me shtat shumë të madh, më të madh se çdo njeri tjetër mes gjithë popullit.

Ether 14

And now there began to be a great curse upon all the land because of the iniquity of the people, in which, if a man should lay his tool or his sword upon his shelf, or upon the place whither he would keep it, behold, upon the morrow, he could not find it, so great was the curse upon the land.

Wherefore every man did cleave unto that which was his own, with his hands, and would not borrow neither would he lend; and every man kept the hilt of his sword in his right hand, in the defence of his property and his own life and of his wives and children.

And now, after the space of two years, and after the death of Shared, behold, there arose the brother of Shared and he gave battle unto Coriantumr, in which Coriantumr did beat him and did pursue him to the wilderness of Akish.

And it came to pass that the brother of Shared did give battle unto him in the wilderness of Akish; and the battle became exceedingly sore, and many thousands fell by the sword.

And it came to pass that Coriantumr did lay siege to the wilderness; and the brother of Shared did march forth out of the wilderness by night, and slew a part of the army of Coriantumr, as they were drunken.

And he came forth to the land of Moron, and placed himself upon the throne of Coriantumr.

And it came to pass that Coriantumr dwelt with his army in the wilderness for the space of two years, in which he did receive great strength to his army.

Now the brother of Shared, whose name was Gilead, also received great strength to his army, because of secret combinations.

And it came to pass that his high priest murdered him as he sat upon his throne.

And it came to pass that one of the secret combinations murdered him in a secret pass, and obtained unto himself the kingdom; and his name was Lib; and Lib was a man of great stature, more than any other man among all the people.

11 Dhe ndodhi që në vitin e parë të Libit, Koriantumri erdhi në tokën Moron dhe i shpalli luftë Libit.

12 Dhe ndodhi që ai luftoi kundër Libit dhe Libi e goditi në krah dhe ai u plagos; megjithatë, ushtria e Koriantumrit shkoi përpara dhe e detyroi Libin të ikte në kufijtë në bregun e detit.

13 Dhe ndodhi që Koriantumri e ndoqi nga pas; dhe në bregdet Libi luftoi kundër tij.

14 Dhe ndodhi që Libi e goditi ushtrinë e Koriantumrit, e cila iku përsëri për në vendin e shkretët të Akishit.

15 Dhe ndodhi që Libi e ndoqi atë gjersa arriti në rrafshinat Agosh. Dhe Koriantumri, mori gjithë popullin me vete, gjatë ikjes nga Libi, në atë pjesë të vendit ku ai shkoi.

16 Dhe kur arriti në rrafshinat Agosh, ai luftoi kundër Libit dhe e goditi derisa ai vdiq; por, vëllai i Libit erdhi kundër Koriantumrit në vend të tij dhe lufta u bë jashtëzakonisht e rreptë, gjatë së cilës Koriantumri iku përsëri nga ushtria e vëllait të Libit.

17 Tani, emri i vëllait të Libit ishte Shiz. Dhe ndodhi që Shizi ndoqi Koriantumrin dhe ai pushtoi shumë qytete dhe vrau si gra, ashtu edhe fëmijë dhe i dogji qytetet.

18 Dhe gjithë vendin e përshkoi një frikë nga Shizi; po, një thirrje u ngrit në të tërë vendin—Kush mund t'i bëjë ballë ushtrisë së Shizit? Vini re, ai e fshin tokën para tij!

19 Dhe ndodhi që njerëzit filluan të mblihdeshin së bashku në ushtri, në të gjithë faqen e dheut.

20 Dhe ata ishin të përçarë; dhe një pjesë e tyre iku për tek ushtria e Shizit; dhe një pjesë tjetër shkoi dhe u bashkua me ushtrinë e Koriantumrit.

21 Dhe kaq e madhe dhe e vazhdueshme qe lufta dhe kaq e gjatë qe pamja e gjakderdhjes dhe e kërdisë, saqë e tërë faqja e dheut qe mbuluar me trupat e të vdekurve.

And it came to pass that in the first year of Lib, Coriantumr came up unto the land of Moron, and gave battle unto Lib.

And it came to pass that he fought with Lib, in which Lib did smite upon his arm that he was wounded; nevertheless, the army of Coriantumr did press forward upon Lib, that he fled to the borders upon the seashore.

And it came to pass that Coriantumr pursued him; and Lib gave battle unto him upon the seashore.

And it came to pass that Lib did smite the army of Coriantumr, that they fled again to the wilderness of Akish.

And it came to pass that Lib did pursue him until he came to the plains of Agosh. And Coriantumr had taken all the people with him as he fled before Lib in that quarter of the land whither he fled.

And when he had come to the plains of Agosh he gave battle unto Lib, and he smote upon him until he died; nevertheless, the brother of Lib did come against Coriantumr in the stead thereof, and the battle became exceedingly sore, in the which Coriantumr fled again before the army of the brother of Lib.

Now the name of the brother of Lib was called Shiz. And it came to pass that Shiz pursued after Coriantumr, and he did overthrow many cities, and he did slay both women and children, and he did burn the cities.

And there went a fear of Shiz throughout all the land; yea, a cry went forth throughout the land—Who can stand before the army of Shiz? Behold, he sweepeth the earth before him!

And it came to pass that the people began to flock together in armies, throughout all the face of the land.

And they were divided; and a part of them fled to the army of Shiz, and a part of them fled to the army of Coriantumr.

And so great and lasting had been the war, and so long had been the scene of bloodshed and carnage, that the whole face of the land was covered with the bodies of the dead.

22 Dhe kaq e shpejtë dhe e papritur qe lufta, saqë nuk mbeti njeri për të varrosur të vdekurit, por ata shkonin nga gjakderdhja në gjakderdhje, duke lënë si trupat e burrave, ashtu dhe të grave dhe të fëmijëve të hedhur mbi faqen e dheut, duke u bërë pre e krimbave të mishit.

23 Dhe kundërmimi u përhap mbi faqen e dheut, madje mbi të gjithë faqen e dheut; prandaj njerëzit ishin të trazuar ditë e natë, për shkak të kundërmimit të tyre.

24 Megjithatë, Shizi nuk pushoi së ndjekuri Koriantumrin; pasi ai ishte betuar të hakmerrej vetë kundër Koriantumrit për gjakun e vëllait të tij që kishte qenë vrarë dhe kundër fjalës së Zotit që i arriti Ethërit që Koriantumri nuk do të binte nga shpata.

25 Dhe kështu ne shohim se Zoti i vizitoi ata me tërë zemërimin e tij të plotë dhe ligësia dhe neveritë e tyre kishin përgatitur një udhë për shkatërrimin e tyre të përhershëm.

26 Dhe ndodhi që Shizi e ndoqi Koriantumrin nga pas drejt lindjes, madje, deri në kufijtë bregdetarë dhe aty ai luftoi kundër Shizit për hapësirën e tri ditëve.

27 Dhe kaq i tmerrshëm qe shkatërrimi mes ushtrive të Shizit, saqë njerëzit filluan të frikësohen dhe filluan të ikin nga ushtritë e Koriantumrit; dhe ikën në tokën e Korihorit dhe i fshinë banorët përpara tyre, të gjithë ata që nuk deshën të bashkohen me ta.

28 Dhe ata ngritën çadrat e tyre në luginën Korihor; dhe Koriantumri ngriti çadrat e tij në luginën e Shërit. Tani, lugina e Shërit ishte afër kodrës Komnor; prandaj, Koriantumri mblodhi tok ushtritë e tij mbi kodrën Komnor dhe i ra një trumpete për ushtritë e Shizit, për t'i ftuar ata për luftë.

29 Dhe ndodhi që ata erdhën drejt tyre, por u dëbuan përsëri; dhe ata erdhën për së dyti dhe u dëbuan përsëri herën e dytë. Dhe ndodhi që ata erdhën përsëri për herën e tretë dhe lufta u bë jashtëzakonisht e rreptë.

And so swift and speedy was the war that there was none left to bury the dead, but they did march forth from the shedding of blood to the shedding of blood, leaving the bodies of both men, women, and children strewed upon the face of the land, to become a prey to the worms of the flesh.

And the scent thereof went forth upon the face of the land, even upon all the face of the land; wherefore the people became troubled by day and by night, because of the scent thereof.

Nevertheless, Shiz did not cease to pursue Coriantumr; for he had sworn to avenge himself upon Coriantumr of the blood of his brother, who had been slain, and the word of the Lord which came to Ether that Coriantumr should not fall by the sword.

And thus we see that the Lord did visit them in the fulness of his wrath, and their wickedness and abominations had prepared a way for their everlasting destruction.

And it came to pass that Shiz did pursue Coriantumr eastward, even to the borders by the seashore, and there he gave battle unto Shiz for the space of three days.

And so terrible was the destruction among the armies of Shiz that the people began to be frightened, and began to flee before the armies of Coriantumr; and they fled to the land of Corihor, and swept off the inhabitants before them, all them that would not join them.

And they pitched their tents in the valley of Corihor; and Coriantumr pitched his tents in the valley of Shurr. Now the valley of Shurr was near the hill Comnor; wherefore, Coriantumr did gather his armies together upon the hill Comnor, and did sound a trumpet unto the armies of Shiz to invite them forth to battle.

And it came to pass that they came forth, but were driven again; and they came the second time, and they were driven again the second time. And it came to pass that they came again the third time, and the battle became exceedingly sore.

30 Dhe ndodhi që Shizi e goditi Koriantumrin dhe i dha atij shumë plagë të rënda; dhe Koriantumrit, pasi kishte humbur shumë gjak, i ra të fikët dhe u mor së andejmi sikur të ishte i vdekur.

31 Tani humbja e burrave, grave dhe e fëmijëve nga të dyja palët qe kaq e madhe, sa Shizi i urdhëroi njerëzit e tij, që ata të mos i ndiqnin ushtritë e Koriantumrit; prandaj ata u kthyen në kampin e tyre.

And it came to pass that Shiz smote upon Coriantumr that he gave him many deep wounds; and Coriantumr, having lost his blood, fainted, and was carried away as though he were dead.

Now the loss of men, women and children on both sides was so great that Shiz commanded his people that they should not pursue the armies of Coriantumr; wherefore, they returned to their camp.

Ethëri 15

- 1 Dhe ndodhi që, pasi Koriantumri u shërua nga plagët, atij filluan t'i kujtoheshin fjalët që i kishte thënë Ethëri.
- 2 Ai pa se ishin vrarë nga shpata deri atëherë pothuajse dy milionë nga njerëzit e tij dhe ai filloi të pikëllohej në zemrën e tij; po, ishin vrarë dy milionë burra të fuqishëm dhe gjithashtu bashkëshortet e tyre dhe fëmijët e tyre.
- 3 Ai filloi të pendohej për të ligat që kishte bërë; ai filloi të kujtonte fjalët që u thanë nga goja e të gjithë profetëve dhe pa se ato u përmbushën gjer tani, fjalë për fjalë; dhe shpirti i tij u brengos dhe nuk pranoi të ngushëllohej.
- 4 Dhe ndodhi që ai i shkroi një letër Shizit, duke dëshiruar që ai ta kursente popullin e tij dhe ai do të hiqte dorë nga mbretëria për hir të jetës së popullit.
- 5 Dhe ndodhi që kur Shizi mori letrën, ai i shkroi një letër Koriantumrit, se në qoftë se do të dorëzohej, kështu që ai ta vriste me shpatën e tij, ai do t'i kursente jetën popullit.
- 6 Dhe ndodhi që populli nuk u pendua për paudhësitë e tij; dhe populli i Koriantumrit qe plot zemërim kundër popullit të Shizit; dhe populli i Shizit qe plot zemërim kundër popullit të Koriantumrit; prandaj populli i Shizit sulmoi popullin e Koriantumrit.
- 7 Dhe kur Koriantumri pa se po binte, ai iku përsëri para popullit të Shizit.
- 8 Dhe ndodhi që ai arriti tek ujërat e Ripliankumit, i cili i interpretuar do të thotë i madh ose përmbi të gjithë; prandaj, kur arritën te këto ujëra, ata ngritën çadrat e tyre; dhe Shizi gjithashtu ngriti çadrat e tij afër tyre; dhe kështu të nesërmen filluan të luftonin.
- 9 Dhe ndodhi që ata bënë një luftë jashtëzakonisht të rreptë, gjatë së cilës Koriantumri u plagos përsëri dhe i ra të fikët nga humbja e gjakut.

Ether 15

And it came to pass when Coriantumr had recovered of his wounds, he began to remember the words which Ether had spoken unto him.

He saw that there had been slain by the sword already nearly two millions of his people, and he began to sorrow in his heart; yea, there had been slain two millions of mighty men, and also their wives and their children.

He began to repent of the evil which he had done; he began to remember the words which had been spoken by the mouth of all the prophets, and he saw them that they were fulfilled thus far, every whit; and his soul mourned and refused to be comforted.

And it came to pass that he wrote an epistle unto Shiz, desiring him that he would spare the people, and he would give up the kingdom for the sake of the lives of the people.

And it came to pass that when Shiz had received his epistle he wrote an epistle unto Coriantumr, that if he would give himself up, that he might slay him with his own sword, that he would spare the lives of the people.

And it came to pass that the people repented not of their iniquity; and the people of Coriantumr were stirred up to anger against the people of Shiz; and the people of Shiz were stirred up to anger against the people of Coriantumr; wherefore, the people of Shiz did give battle unto the people of Coriantumr.

And when Coriantumr saw that he was about to fall he fled again before the people of Shiz.

And it came to pass that he came to the waters of Ripliancum, which, by interpretation, is large, or to exceed all; wherefore, when they came to these waters they pitched their tents; and Shiz also pitched his tents near unto them; and therefore on the morrow they did come to battle.

And it came to pass that they fought an exceedingly sore battle, in which Coriantumr was wounded again, and he fainted with the loss of blood.

- 10 Dhe ndodhi që ushtritë e Koriantumrit sulmuan ushtritë e Shizit dhe i mundën ato dhe bënë që ata të iknin para tyre; dhe ata ikën nga jugu dhe ngritën çadrat e tyre në një vend të quajtur Ogath.
- 11 Dhe ndodhi që ushtria e Koriantumrit ngriti çadrat afër kodrës Ramah; dhe ishte e njëjta kodër ku ati im, Mormoni, kishte fshehur analet për Zotin, të cilat ishin të shenjta.
- 12 Dhe ndodhi që ata mblodhën tok të gjithë njerëzit që nuk ishin vrarë, mbi të gjithë faqen e dheut me përjashtim të Ethërit.
- 13 Dhe ndodhi që Ethëri pa të gjitha gjërat që bëri populli; dhe ai pa se njerëzit që ishin për Koriantumrin ishin mbledhur tok në ushtrinë e Koriantumrit; dhe njerëzit që ishin për Shizin, ishin mbledhur tok në ushtrinë e Shizit.
- 14 Prandaj, për hapësirën e katër vjetëve ata po mblidhnin popullin tok, kështu që ata të mund të mblidhnin të gjithë që ishin mbi faqen e dheut dhe të mund të merrnin të gjithë fuqinë që ishte e mundur të merrnin.
- 15 Dhe ndodhi që kur të gjithë ishin mbledhur së bashku, secili në ushtrinë që donte, me bashkëshortet e tyre dhe me fëmijët e tyre—që të gjithë burra, gra dhe fëmijë të armatosur me armë lufte, me mburoja dhe me parzmore, dhe me përpkrenare, dhe të veshur me rroba lufte—ata u nisën për të luftuar kundër njëri-tjetrit; dhe ata luftuan tërë atë ditë dhe nuk fituan.
- 16 Dhe ndodhi që kur u bë natë, ata ishin të lodhur dhe u tërhoqën në kampet e tyre; dhe pasi u tërhoqën në kampet e tyre, ata filluan të ulërinin dhe të vajtonin për humbjen e të vrarëve të njerëzve të tyre; dhe kaq të mëdha qenë kujat e tyre, ulërimat dhe vajtimet e tyre, saqë ato çanë ajrin.
- 17 Dhe ndodhi që të nesërmen ata shkuan përsëri për të luftuar dhe e madhe dhe e tmerrshme qe ajo ditë; megjithatë ata nuk fituan dhe kur erdhi përsëri nata, ata e çanë ajrin me kujat e tyre dhe me vajtimet e tyre dhe me ulërimat e tyre për humbjen e të vrarëve të njerëzve të tyre.

And it came to pass that the armies of Coriantumr did press upon the armies of Shiz that they beat them, that they caused them to flee before them; and they did flee southward, and did pitch their tents in a place which was called Ogath.

And it came to pass that the army of Coriantumr did pitch their tents by the hill Ramah; and it was that same hill where my father Mormon did hide up the records unto the Lord, which were sacred.

And it came to pass that they did gather together all the people upon all the face of the land, who had not been slain, save it was Ether.

And it came to pass that Ether did behold all the doings of the people; and he beheld that the people who were for Coriantumr were gathered together to the army of Coriantumr; and the people who were for Shiz were gathered together to the army of Shiz.

Wherefore, they were for the space of four years gathering together the people, that they might get all who were upon the face of the land, and that they might receive all the strength which it was possible that they could receive.

And it came to pass that when they were all gathered together, every one to the army which he would, with their wives and their children—both men, women and children being armed with weapons of war, having shields, and breastplates, and headplates, and being clothed after the manner of war—they did march forth one against another to battle; and they fought all that day, and conquered not.

And it came to pass that when it was night they were weary, and retired to their camps; and after they had retired to their camps they took up a howling and a lamentation for the loss of the slain of their people; and so great were their cries, their howlings and lamentations, that they did rend the air exceedingly.

And it came to pass that on the morrow they did go again to battle, and great and terrible was that day; nevertheless, they conquered not, and when the night came again they did rend the air with their cries, and their howlings, and their mournings, for the loss of the slain of their people.

18 Dhe ndodhi që Koriantumri i shkroi përsëri një letër Shizit, duke iu lutur që të mos vinte përsëri të luftonte, por të merrte mbretërinë dhe t'i kursente jetët e njerëzve.

19 Por vini re, Shpirti i Zotit, kishte pushuar së përpjekuri me ta dhe Satani kishte pushtet të plotë mbi zemrat e njerëzve; pasi ata qenë dhënë pas ngurtësimit të zemrave të tyre dhe verbimit të mendjeve të tyre, kështu që ata të mund të shkatërroheshin; prandaj shkuan të luftonin përsëri.

20 Dhe ndodhi që luftuan gjithë atë ditë dhe kur ra nata, ata fjetën mbi shpatat e tyre.

21 Dhe të nesërmen luftuan, madje, derisa ra nata.

22 Dhe kur ra nata, ata ishin të dehur nga zemërimi, madje, si një njeri që dehet nga vera; dhe ata fjetën përsëri mbi shpatat e tyre.

23 Dhe të nesërmen luftuan përsëri; dhe kur ra nata, ata të gjithë kishin rënë nga shpata me përjashtim të pesëdhjetë e dy vetave nga njerëzit e Koriantumrit dhe gjashtëdhjetë e nëntë nga njerëzit e Shizit.

24 Dhe ndodhi që atë natë ata fjetën mbi shpatat e tyre dhe të nesërmen luftuan përsëri; dhe ata luftuan me tërë fuqinë e tyre me shpatat e tyre dhe me mburojat e tyre gjithë atë ditë.

25 Dhe kur ra nata, pati tridhjetë e dy nga njerëzit e Shizit dhe njëzet e shtatë nga njerëzit e Koriantumrit.

26 Dhe ndodhi që hëngrën dhe fjetën dhe u përgatitën për të vdekur të nesërmen. Dhe ata qenë njerëz të mëdhenj dhe të fuqishëm, për nga fuqia e njeriut.

27 Dhe ndodhi që luftuan për hapësirën e tri orëve dhe nga humbja e gjakut, atyre u ra të fikët.

28 Dhe ndodhi që kur njerëzit e Koriantumrit morën fuqi të mjaftueshme sa të mund të ecnin, qenë gati të iknin për të shpëtuar jetën; por vini re, Shizi u ngrit dhe gjithashtu njerëzit e tij; dhe ai u betua në zemërimin e tij se do ta vriste Koriantumrin ose do të mbaronte nga shpata.

And it came to pass that Coriantumr wrote again an epistle unto Shiz, desiring that he would not come again to battle, but that he would take the kingdom, and spare the lives of the people.

But behold, the Spirit of the Lord had ceased striving with them, and Satan had full power over the hearts of the people; for they were given up unto the hardness of their hearts, and the blindness of their minds that they might be destroyed; wherefore they went again to battle.

And it came to pass that they fought all that day, and when the night came they slept upon their swords.

And on the morrow they fought even until the night came.

And when the night came they were drunken with anger, even as a man who is drunken with wine; and they slept again upon their swords.

And on the morrow they fought again; and when the night came they had all fallen by the sword save it were fifty and two of the people of Coriantumr, and sixty and nine of the people of Shiz.

And it came to pass that they slept upon their swords that night, and on the morrow they fought again, and they contended in their might with their swords and with their shields, all that day.

And when the night came there were thirty and two of the people of Shiz, and twenty and seven of the people of Coriantumr.

And it came to pass that they ate and slept, and prepared for death on the morrow. And they were large and mighty men as to the strength of men.

And it came to pass that they fought for the space of three hours, and they fainted with the loss of blood.

And it came to pass that when the men of Coriantumr had received sufficient strength that they could walk, they were about to flee for their lives; but behold, Shiz arose, and also his men, and he swore in his wrath that he would slay Coriantumr or he would perish by the sword.

29 Prandaj, ai i ndoqi nga pas dhe të nesërmen i arriti; dhe ata luftuan përsëri me shpatë. Dhe ndodhi që kur të gjithë kishin rënë nga shpata, me përjashtim të Koriantumrit dhe të Shizit, vini re, Shizit i ra të fikët nga humbja e gjakut.

30 Dhe ndodhi që pasi Koriantumri u mbështet mbi shpatën e tij, që të pushonte pak, ai ia preu kokën Shizit.

31 Dhe ndodhi që pasi ia preu kokën Shizit, Shizi u ngrit mbi duart e tij dhe ra; dhe pasi u përpoq të merrte frymë, ai vdiq.

32 Dhe ndodhi që Koriantumri ra përdhe dhe u bë sikurse të mos kishte jetë.

33 Dhe Zoti i foli Ethërit dhe i tha atij: Dil. Dhe ai doli dhe pa se fjalët e Zotit ishin plotësuar të gjitha; dhe ai mbaroi analin e tij; (dhe as të njëqindtën pjesë unë nuk kam shkruar) dhe ai e fshehu në një mënyrë të tillë që njerëzit e Limhit ta gjenin.

34 Tani, këto janë fjalët e fundit që janë shkruar nga Ethëri: Në qoftë se Zoti do që unë të ngrihem në qiell pa provuar vdekjen ose që të bëj vullnetin e Zotit në mish, nuk ka rëndësi, nëse ndodh që të shpëtohem në mbretërinë e Perëndisë. Amen.

Wherefore, he did pursue them, and on the morrow he did overtake them; and they fought again with the sword. And it came to pass that when they had all fallen by the sword, save it were Coriantumr and Shiz, behold Shiz had fainted with the loss of blood.

And it came to pass that when Coriantumr had leaned upon his sword, that he rested a little, he smote off the head of Shiz.

And it came to pass that after he had smitten off the head of Shiz, that Shiz raised up on his hands and fell; and after that he had struggled for breath, he died.

And it came to pass that Coriantumr fell to the earth, and became as if he had no life.

And the Lord spake unto Ether, and said unto him: Go forth. And he went forth, and beheld that the words of the Lord had all been fulfilled; and he finished his record; (and the hundredth part I have not written) and he hid them in a manner that the people of Limhi did find them.

Now the last words which are written by Ether are these: Whether the Lord will that I be translated, or that I suffer the will of the Lord in the flesh, it mattereth not, if it so be that I am saved in the kingdom of God. Amen.

Libri i Moronit

Moroni 1

- 1 Tani unë, Moroni, pasi i dhashë fund përmbledhjes së rrëfimit të popullit të Jaredit, mendoja se nuk do të shkruaja tjetër, por nuk kam vdekur akoma; dhe unë nuk e bëj veten të njohur te Lamanitët, përndryshe, ata do të më shkatërronin.
- 2 Pasi vini re, luftërat e tyre janë jashtëzakonisht të rrepta mes tyre; dhe për shkak të urrejtjes së tyre, ata vrasin çdo Nefit që nuk do ta mohojë Krishtin.
- 3 Dhe unë, Moroni, nuk do ta mohoj Krishtin; prandaj unë endem kudo ku mundem, për të shpëtuar jetën time.
- 4 Prandaj, unë po shkruaj edhe disa gjëra, në kundërshtim me sa kisha menduar; meqë unë mendova të mos shkruaja më, por po shkruaj edhe pak gjëra, që ndoshta mund t'u vlejnjë një ditë në të ardhmen, vëllezërve të mi Lamanitë, sipas vullnetit të Zotit.

The Book of Moroni

Moroni 1

Now I, Moroni, after having made an end of abridging the account of the people of Jared, I had supposed not to have written more, but I have not as yet perished; and I make not myself known to the Lamanites lest they should destroy me.

For behold, their wars are exceedingly fierce among themselves; and because of their hatred they put to death every Nephite that will not deny the Christ.

And I, Moroni, will not deny the Christ; wherefore, I wander whithersoever I can for the safety of mine own life.

Wherefore, I write a few more things, contrary to that which I had supposed; for I had supposed not to have written any more; but I write a few more things, that perhaps they may be of worth unto my brethren, the Lamanites, in some future day, according to the will of the Lord.

Moroni 2

- 1 Fjalët e Krishtit të cilat ai ua tha dishepujve të tij, të dymbëdhjetëve, që i kishte zgjedhur, ndërsa ai vuri duart e tij mbi ta—
- 2 Dhe ai i thirri ata me emër, duke u thënë: Ju do t'i thërrisni Atit në emrin tim, me lutje të fuqishme; dhe pasi ta keni bërë këtë, ju do të keni pushtet, që atij mbi të cilin do t'i vini duart, do t'i jepni Frymën e Shenjtë; dhe do ta jepni në emrin tim, pasi kështu bëjnë apostujt e mi.
- 3 Tani, Krishti ua tha këto fjalë atyre në kohën e shfaqjes së tij të parë; dhe turma nuk i dëgjoi, por dishepujt i dëgjuan; dhe mbi të gjithë ata të cilëve u vunë duart, zbriti Fryma e Shenjtë.

Moroni 2

The words of Christ, which he spake unto his disciples, the twelve whom he had chosen, as he laid his hands upon them—

And he called them by name, saying: Ye shall call on the Father in my name, in mighty prayer; and after ye have done this ye shall have power that to him upon whom ye shall lay your hands, ye shall give the Holy Ghost; and in my name shall ye give it, for thus do mine apostles.

Now Christ spake these words unto them at the time of his first appearing; and the multitude heard it not, but the disciples heard it; and on as many as they laid their hands, fell the Holy Ghost.

Moroni 3

- 1 Mënyra sesi dishepujt që u quajtën pleqtë e kishës, shuguruan priftërinj dhe mësues—
- 2 Pasi i ishin lutur Atit në emrin e Krishtit, ata vunë duart përmbi ta dhe thanë:
- 3 Në emër të Jezu Krishtit, unë të shuguroj të jesh prift, (ose, në qoftë se ishte për mësues, unë të shuguroj të jesh mësues) të predikosh pendim dhe heqje të mëkateve nëpërmjet Jezu Krishtit, duke vazhduar me besim në emrin e tij deri në fund. Amen.
- 4 Dhe sipas kësaj mënyre ata shuguruan priftërinj dhe mësues, sipas dhuratave dhe thirrjeve të Perëndisë ndaj njerëzve; dhe ata i shuguronin nëpërmjet fuqisë së Frymës së Shenjtë që ishte në ta.

Moroni 3

The manner which the disciples, who were called the elders of the church, ordained priests and teachers—

After they had prayed unto the Father in the name of Christ, they laid their hands upon them, and said:

In the name of Jesus Christ I ordain you to be a priest (or if he be a teacher, I ordain you to be a teacher) to preach repentance and remission of sins through Jesus Christ, by the endurance of faith on his name to the end. Amen.

And after this manner did they ordain priests and teachers, according to the gifts and callings of God unto men; and they ordained them by the power of the Holy Ghost, which was in them.

Moroni 4

- 1 Mënyra sesi pleqtë dhe priftërinjtë administrojnë mishin dhe gjakun e Krishtit ndaj kishës; dhe ata administrojnë atë sipas urdhërimeve të Krishtit; prandaj ne e dimë se mënyra është e vërtetë; dhe plaku ose prifti administrojnë atë—
- 2 Dhe ata uleshin në gjunjë me pjesëtarët e kishës dhe i luteshin Atit, në emrin e Krishtit, duke thënë:
- 3 O Perëndi, Ati i Amshuar, ne të kërkojmë ty në emër të Birit tënd, Jezu Krishtit, t'u bekosh e t'u shenjtërosh këtë bukë shpirtrove të të gjithë atyre që marrin prej saj, që ata të mund të hanë në kujtim të trupit të Birit tënd dhe të mund të të dëshmojnë ty, O Perëndi, Ati i Amshuar, se ata janë të gatshëm të marrin mbi vete emrin e Birit tënd dhe gjithmonë ta kujtojnë atë e të zbatojnë urdhërimet që ai u ka dhënë atyre, që të mund të kenë gjithmonë Shpirtin e tij me ta. Amen.

Moroni 4

The manner of their elders and priests administering the flesh and blood of Christ unto the church; and they administered it according to the commandments of Christ; wherefore we know the manner to be true; and the elder or priest did minister it—

And they did kneel down with the church, and pray to the Father in the name of Christ, saying:

O God, the Eternal Father, we ask thee in the name of thy Son, Jesus Christ, to bless and sanctify this bread to the souls of all those who partake of it; that they may eat in remembrance of the body of thy Son, and witness unto thee, O God, the Eternal Father, that they are willing to take upon them the name of thy Son, and always remember him, and keep his commandments which he hath given them, that they may always have his Spirit to be with them. Amen.

Moroni 5

- 1 Mënyra e administrimit të verës—Vini re, ata morën kupën dhe thanë:
- 2 O Perëndi, Ati i Amshuar, ne të kërkojmë ty në emër të Birit tënd, Jezu Krishtit, t'u bekosh e t'u shenjtërosh këtë verë shpirtrave të të gjithë atyre që pinë prej saj, që ata të mund ta bëjnë atë në kujtim të gjakut të Birit tënd, i cili u derdh për ta; që ata të mund të të dëshmojnë ty, O Perëndi, Ati i Amshuar, se gjithmonë e kujtojnë atë, që të mund të kenë Shpirtin e tij me ta. Amen.

Moroni 5

The manner of administering the wine—Behold, they took the cup, and said:

O God, the Eternal Father, we ask thee, in the name of thy Son, Jesus Christ, to bless and sanctify this wine to the souls of all those who drink of it, that they may do it in remembrance of the blood of thy Son, which was shed for them; that they may witness unto thee, O God, the Eternal Father, that they do always remember him, that they may have his Spirit to be with them. Amen.

Moroni 6

- 1 Dhe tani, po flas në lidhje me pagëzimin. Vini re, pleq, priftërinj dhe mësues u pagëzuan; dhe ata nuk u pagëzuan, në qoftë se nuk sollën fryt, që ata ishin të denjë për të.
- 2 As nuk pranuan njeri në pagëzim, në qoftë se nuk erdhën me një zemër të thyer dhe shpirt të penduar dhe i dëshmuar kishës se ata ishin penduar me të vërtetë për të gjitha mëkatet e tyre.
- 3 Dhe asnjë nuk u pranua në pagëzim, në qoftë se nuk do të merrte mbi vete emrin e Krishtit, duke patur vendosmëri për t'i shërbyer atij deri në fund.
- 4 Dhe pasi u pranuan në pagëzim dhe u ndikuan dhe u pastruan nga fuqia e Frymës së Shenjtë, ata u numëruan mes njerëzve të kishës së Krishtit; dhe emrat e tyre u morën kështu që ata të mund të kujtoheshin dhe të ushqeheshin nga fjala e mirë e Perëndisë, për t'i mbajtur në udhën e drejtë, për t'i mbajtur përherë të kujdesshëm në lutje, duke u mbështetur vetëm në meritat e Krishtit që ishte autori dhe plotësuesi i besimit të tyre.
- 5 Dhe kisha mblidhej së bashku shpesh për të agjëruar, për t'u lutur dhe për të folur me njëri-tjetrin, në lidhje me mirëqenien e shpirtit të tyre.
- 6 Dhe ata mblidheshin shpesh së bashku të merrnin bukë dhe verë në kujtim të Zotit Jezus.
- 7 Dhe ishin të kujdesshëm që të mos kishte ndonjë paudhësi mes tyre; dhe të gjithë ata që ishin gjetur duke bërë paudhësi dhe tre dëshmitarë të kishës e dënonin atë para pleqve dhe nëse ata nuk pendoheshin dhe nuk rrëfenin, emrat e tyre fshiheshin dhe ata nuk mund të numëroheshin më mes njerëzve të Krishtit.
- 8 Por, kurdoherë që pendoheshin dhe kërkonin ndjesë me dëshirë të singertë, ata faleshin.
- 9 Dhe mbledhjet e tyre bëheshin nga kisha, sipas mënyrës së shfaqjes së Shpirtit dhe nëpërmjet fuqisë së Frymës së Shenjtë; pasi, sikurse fuqia e Frymës së Shenjtë i bënte ata të predikonin ose të nxitnin, ose të luteshin, ose të kërkonin, ose të këndonin, madje, ashtu bëhej.

Moroni 6

And now I speak concerning baptism. Behold, elders, priests, and teachers were baptized; and they were not baptized save they brought forth fruit meet that they were worthy of it.

Neither did they receive any unto baptism save they came forth with a broken heart and a contrite spirit, and witnessed unto the church that they truly repented of all their sins.

And none were received unto baptism save they took upon them the name of Christ, having a determination to serve him to the end.

And after they had been received unto baptism, and were wrought upon and cleansed by the power of the Holy Ghost, they were numbered among the people of the church of Christ; and their names were taken, that they might be remembered and nourished by the good word of God, to keep them in the right way, to keep them continually watchful unto prayer, relying alone upon the merits of Christ, who was the author and the finisher of their faith.

And the church did meet together oft, to fast and to pray, and to speak one with another concerning the welfare of their souls.

And they did meet together oft to partake of bread and wine, in remembrance of the Lord Jesus.

And they were strict to observe that there should be no iniquity among them; and whoso was found to commit iniquity, and three witnesses of the church did condemn them before the elders, and if they repented not, and confessed not, their names were blotted out, and they were not numbered among the people of Christ.

But as oft as they repented and sought forgiveness, with real intent, they were forgiven.

And their meetings were conducted by the church after the manner of the workings of the Spirit, and by the power of the Holy Ghost; for as the power of the Holy Ghost led them whether to preach, or to exhort, or to pray, or to supplicate, or to sing, even so it was done.

Moroni 7

- 1 Dhe tani unë, Moroni, po shkruaj pak nga fjalët e atit tim, Mormonit, që ai foli në lidhje me besimin, shpresën dhe dashurinë hyjnore; pasi në këtë mënyrë u foli ai njerëzve, ndërsa i mësonte në sinagogën që e kishin ndërtuar si një vend adhurimi.
- 2 Dhe tani unë, Mormoni, po ju flas, vëllezër të mi të dashur; dhe është nga hiri i Perëndisë, Atit dhe Zotit tonë Jezu Krisht dhe vullnetit të tij të shenjtë, për shkak të dhuratës së thirrjes që më ka ngarkuar, që unë jam lejuar t'ju flas në këtë kohë.
- 3 Prandaj, unë do të doja t'ju flas juve që jeni të kishës, që jeni pasues paqësorë të Krishtit dhe që keni marrë një shpresë të mjaftueshme me anën e së cilës mund të hyni në pushimin e Zotit që nga kjo kohë e tutje, derisa të pushoni me të në qiell.
- 4 Dhe tani, vëllezër të mi, unë i gjykoj këto gjëra për ju për shkak të sjelljes suaj paqësore me fëmijët e njerëzve.
- 5 Pasi unë mbaj mend fjalën e Perëndisë që thotë se ju do t'i njihni ata nga punët e tyre; pasi në qoftë se punët e tyre janë të mira, atëherë ata gjithashtu janë të mirë.
- 6 Pasi vini re, Perëndia ka thënë se një njeri duke qenë i lig nuk mund të bëjë atë që është e mirë; pasi, në qoftë se ai i ofron një dhuratë ose i lutet Perëndisë, në qoftë se nuk e bën me dëshirë të sinqertë, ai s'ka ndonjë përfitim.
- 7 Pasi vini re, nuk i quhet atij për drejtësi.
- 8 Pasi vini re, në qoftë se një njeri duke qenë i lig jep një dhuratë, ai e jep pa zemër; prandaj atij i quhet njëllë sikur të mos e kishte dhënë dhuratën; kështu që ai quhet i lig para Perëndisë.
- 9 Dhe në të njëjtën mënyrë, quhet e ligë për një njeri nëse nuk lutet me dëshirë të sinqertë të zemrës; po, kjo gjë nuk i sjell ndonjë dobi, pasi Perëndia nuk pranon asnjë të tillë.
- 10 Prandaj, një njeri që është i lig nuk mund të bëjë atë që është e mirë; as nuk do të japë një dhuratë të mirë.

Moroni 7

And now I, Moroni, write a few of the words of my father Mormon, which he spake concerning faith, hope, and charity; for after this manner did he speak unto the people, as he taught them in the synagogue which they had built for the place of worship.

And now I, Mormon, speak unto you, my beloved brethren; and it is by the grace of God the Father, and our Lord Jesus Christ, and his holy will, because of the gift of his calling unto me, that I am permitted to speak unto you at this time.

Wherefore, I would speak unto you that are of the church, that are the peaceable followers of Christ, and that have obtained a sufficient hope by which ye can enter into the rest of the Lord, from this time henceforth until ye shall rest with him in heaven.

And now my brethren, I judge these things of you because of your peaceable walk with the children of men.

For I remember the word of God which saith by their works ye shall know them; for if their works be good, then they are good also.

For behold, God hath said a man being evil cannot do that which is good; for if he offereth a gift, or prayeth unto God, except he shall do it with real intent it profiteth him nothing.

For behold, it is not counted unto him for righteousness.

For behold, if a man being evil giveth a gift, he doeth it grudgingly; wherefore it is counted unto him the same as if he had retained the gift; wherefore he is counted evil before God.

And likewise also is it counted evil unto a man, if he shall pray and not with real intent of heart; yea, and it profiteth him nothing, for God receiveth none such.

Wherefore, a man being evil cannot do that which is good; neither will he give a good gift.

- 11 Pasi vini re, një burim i hidhur nuk mund të nxjerrë ujë të mirë; as një burim i mirë nuk mund të nxjerrë ujë të hidhur; prandaj, një njeri që është shërbëtor i djallit, nuk mund të ndjekë Krishtin; dhe në qoftë se ai ndjek Krishtin, nuk mund të jetë shërbëtor i djallit.
- 12 Prandaj, të gjitha gjërat që janë të mira vijnë nga Perëndia dhe ajo që është e ligë vjen nga djalli; pasi djalli është armik i Perëndisë dhe lufton kundër tij përherë dhe fton, dhe nxit në mëkat dhe për të bërë atë që është e ligë përherë.
- 13 Por vini re, ajo që është e Perëndisë fton dhe nxit për të bërë mirë përherë; prandaj çdo gjë që fton dhe nxit për të bërë mirë dhe për të dashur Perëndinë dhe për t'i shërbyer atij, është frymëzuar nga Perëndia.
- 14 Prandaj, kini kujdes, vëllezër të mi të dashur, të mos gjykoni atë që është e ligë të jetë e Perëndisë ose atë që është e mirë dhe e Perëndisë, të jetë e djallit.
- 15 Pasi vini re, vëllezër të mi, ju është dhënë juve të gjykoni, kështu që mund të dini të mirën nga e liga; dhe mënyra për të gjykuar, që të mund të dini me njohuri të përkryer, është aq e qartë, sa është të dallosh dritën e ditës nga errësira e natës.
- 16 Pasi vini re, Shpirti i Krishtit i jepet çdo njeriu, që ai të dallojë të mirën nga e keqja; prandaj, unë do t'ju tregoj mënyrën sesi të gjykoni; pasi çdo gjë që ju fton të bëni mirë dhe t'ju bindë të besoni në Krisht, është dërguar nëpërmjet fuqisë dhe dhuratës së Krishtit; prandaj ju mund të dini me një njohuri të përsosur se është nga Perëndia.
- 17 Por, çdo gjë që i bind njerëzit të bëjnë keq dhe të mos besojnë në Krisht, dhe ta mohojnë atë, dhe të mos i shërbejnë Perëndisë, atëherë ju mund ta dini me një njohuri të përsosur se ajo është e djallit; pasi sipas kësaj mënyre punon djalli, pasi ai nuk bind asnjë njeri të bëjë mirë, jo, asnjë; ashtu edhe engjëjt e tij; ashtu edhe ata që i nënshtrohen atij.
- 18 Dhe tani, vëllezër të mi, meqë ju e njihni dritën, nëpërmjet së cilës mund të gjykoni, dritë e cila është drita e Krishtit, shikoni të mos gjykoni gabim; pasi me të njëjtin gjykim që gjykoni ashtu do të gjykoheni.

For behold, a bitter fountain cannot bring forth good water; neither can a good fountain bring forth bitter water; wherefore, a man being a servant of the devil cannot follow Christ; and if he follow Christ he cannot be a servant of the devil.

Wherefore, all things which are good cometh of God; and that which is evil cometh of the devil; for the devil is an enemy unto God, and fighteth against him continually, and inviteth and enticeth to sin, and to do that which is evil continually.

But behold, that which is of God inviteth and enticeth to do good continually; wherefore, every thing which inviteth and enticeth to do good, and to love God, and to serve him, is inspired of God.

Wherefore, take heed, my beloved brethren, that ye do not judge that which is evil to be of God, or that which is good and of God to be of the devil.

For behold, my brethren, it is given unto you to judge, that ye may know good from evil; and the way to judge is as plain, that ye may know with a perfect knowledge, as the daylight is from the dark night.

For behold, the Spirit of Christ is given to every man, that he may know good from evil; wherefore, I show unto you the way to judge; for every thing which inviteth to do good, and to persuade to believe in Christ, is sent forth by the power and gift of Christ; wherefore ye may know with a perfect knowledge it is of God.

But whatsoever thing persuadeth men to do evil, and believe not in Christ, and deny him, and serve not God, then ye may know with a perfect knowledge it is of the devil; for after this manner doth the devil work, for he persuadeth no man to do good, no, not one; neither do his angels; neither do they who subject themselves unto him.

And now, my brethren, seeing that ye know the light by which ye may judge, which light is the light of Christ, see that ye do not judge wrongfully; for with that same judgment which ye judge ye shall also be judged.

- 19 Prandaj, unë ju lutem me ngulm, vëllezër, që ju të kërkonte me zell në dritën e Krishtit, që të mund të njihni të mirën nga e keqja; dhe në qoftë se do të mbështeteni në çdo gjë të mirë dhe të mos e dënoni, me siguri ju do të jeni një fëmijë i Krishtit.
- 20 Dhe tani, vëllezër të mi, si është e mundur që ju mund të mbështeteni në çdo gjë të mirë?
- 21 Dhe unë tani po vij tek ai besim për të cilin ju thashë se do të flisja; dhe do t'ju tregoj mënyrën sesi mund të mbështeteni në çdo gjë të mirë.
- 22 Pasi vini re, Perëndia, duke ditur të gjitha gjërat, pasi është nga përjetësia në përjetësi, vini re, ai dërgoi engjëj, për t'u shërbyer fëmijëve të njerëzve, për t'u treguar në lidhje me ardhjen e Krishtit; dhe në Krisht do të vinte çdo gjë e mirë.
- 23 Dhe Perëndia u njoftoi gjithashtu profetëve, me gojën e tij, se Krishti do të vinte.
- 24 Dhe vini re, në mënyra të ndryshme ai u tregoi fëmijëve të njerëzve gjëra që ishin të mira; dhe të gjitha gjërat që janë të mira, vijnë nga Krishti; përndryshe njerëzit do të kishin rënë dhe asgjë e mirë nuk do të mund t'u vinte atyre.
- 25 Prandaj, nëpërmjet shërbimit të engjëjve dhe nëpërmjet çdo fjale që doli nga goja e Perëndisë, njerëzit filluan të ushtrojnë besim në Krisht; dhe kështu, me anë të besimit, ata u mbështetën në çdo gjë të mirë; dhe kështu qe deri me ardhjen e Krishtit.
- 26 Dhe pas ardhjes së tij, njerëzit shpëtuan gjithashtu me anë të besimit në emrin e tij; dhe me anë të besimit ata bëhen bijtë e Perëndisë. Dhe, me aq siguri, sa Krishti jeton, ai u tha etërve tanë këto fjale: Çdo gjë që t'i kërkonte Atit në emrin tim, që është e mirë duke besuar me bindje se do t'ju jepet, vini re, ajo gjë do të bëhet për ju.
- 27 Prandaj, vëllezër të mi të dashur, a mos pushuan mrekullitë, për shkak se Krishti u ngjit në qiell dhe është ulur në krahun e djathtë të Perëndisë, për t'i kërkuar Atit të drejtat e tij të mëshirës që ai ka mbi fëmijët e njerëzve?
- 28 Pasi ai ka përmbushur qëllimet e ligjit dhe kërkon të gjithë ata që kanë besim në të; dhe ata që kanë besim në të, do të kapen pas çdo gjëje të mirë; prandaj ai përkrah çështjen e fëmijëve të njerëzve; dhe ai banon përjetësisht në qiej.

Wherefore, I beseech of you, brethren, that ye should search diligently in the light of Christ that ye may know good from evil; and if ye will lay hold upon every good thing, and condemn it not, ye certainly will be a child of Christ.

And now, my brethren, how is it possible that ye can lay hold upon every good thing?

And now I come to that faith, of which I said I would speak; and I will tell you the way whereby ye may lay hold on every good thing.

For behold, God knowing all things, being from everlasting to everlasting, behold, he sent angels to minister unto the children of men, to make manifest concerning the coming of Christ; and in Christ there should come every good thing.

And God also declared unto prophets, by his own mouth, that Christ should come.

And behold, there were divers ways that he did manifest things unto the children of men, which were good; and all things which are good cometh of Christ; otherwise men were fallen, and there could no good thing come unto them.

Wherefore, by the ministering of angels, and by every word which proceeded forth out of the mouth of God, men began to exercise faith in Christ; and thus by faith, they did lay hold upon every good thing; and thus it was until the coming of Christ.

And after that he came men also were saved by faith in his name; and by faith, they become the sons of God. And as surely as Christ liveth he spake these words unto our fathers, saying: Whatsoever thing ye shall ask the Father in my name, which is good, in faith believing that ye shall receive, behold, it shall be done unto you.

Wherefore, my beloved brethren, have miracles ceased because Christ hath ascended into heaven, and hath sat down on the right hand of God, to claim of the Father his rights of mercy which he hath upon the children of men?

For he hath answered the ends of the law, and he claimeth all those who have faith in him; and they who have faith in him will cleave unto every good thing; wherefore he advocateth the cause of the children of men; and he dwelleth eternally in the heavens.

29 Dhe për shkak se ai e ka bërë këtë gjë, vëllezër të mi të dashur, a kanë pushuar mrekullitë? Vini re, unë ju them juve, Jo; as engjëjt nuk kanë pushuar së shërbyeri fëmijëve të njerëzve.

30 Pasi vini re, ata i janë nënshtruar atij, që të shërbejnë sipas fjalës së urdhrorit të tij, duke iu shfaqur atyre që kanë besim të fortë dhe mendje të vendosur në çdo formë drejtësie.

31 Dhe detyra e shërbimit të tyre është të thërrasin njerëzit në pendim dhe të përmbushin dhe të bëjnë punën e besëlidhjeve të Atit, që ai ka bërë me fëmijët e njerëzve, për të përgatitur rrugën mes fëmijëve të njerëzve, duke ua shpallur fjalën e Krishtit shërbëtorëve të zgjedhur të Zotit, kështu që ata të mund të dëshmojnë për të.

32 Dhe duke bërë këtë, Zoti Perëndi përgatit udhën që pjesa tjetër e njerëzve të mund të ketë besim në Krisht, që Fryma e Shenjtë të mund të ketë vend në zemrat e tyre, sipas fuqisë së saj; dhe sipas kësaj mënyre, Ati përmbush besëlidhjet që ka bërë me fëmijët e njerëzve.

33 Dhe Krishti ka thënë: Në qoftë se ju do të keni besim në mua, ju do të keni fuqi të bëni çfarëdolloj gjëje që unë ta shoh të përshtatshme.

34 Dhe ai ka thënë: Pendohuni të gjitha ju skajet e tokës dhe ejani tek unë dhe pagëzohuni në emrin tim, dhe kini besim tek unë, që të mund të shpëtoheni.

35 Dhe tani, vëllezër të mi të dashur, në qoftë se këto gjëra për të cilat ju fola janë të vërteta dhe se Perëndia do t'ju tregojë me pushtet dhe me lavdi të madhe në ditën e fundit, se ato janë të vërteta; dhe në qoftë se janë të vërteta, a mos ka pushuar dita e mrekullive?

36 Ose a kanë pushuar engjëjt së shfaquri fëmijëve të njerëzve? Apo mos e ka mbajtur ai fuqinë e Frymës së Shenjtë nga ata? Apo mos do t'ua mbajë përderisa të zgjasë koha ose derisa të qëndrojë toka, ose përderisa të ketë një njeri mbi faqen e dheut që të shpëtohet?

And because he hath done this, my beloved brethren, have miracles ceased? Behold I say unto you, Nay; neither have angels ceased to minister unto the children of men.

For behold, they are subject unto him, to minister according to the word of his command, showing themselves unto them of strong faith and a firm mind in every form of godliness.

And the office of their ministry is to call men unto repentance, and to fulfil and to do the work of the covenants of the Father, which he hath made unto the children of men, to prepare the way among the children of men, by declaring the word of Christ unto the chosen vessels of the Lord, that they may bear testimony of him.

And by so doing, the Lord God prepareth the way that the residue of men may have faith in Christ, that the Holy Ghost may have place in their hearts, according to the power thereof; and after this manner bringeth to pass the Father, the covenants which he hath made unto the children of men.

And Christ hath said: If ye will have faith in me ye shall have power to do whatsoever thing is expedient in me.

And he hath said: Repent all ye ends of the earth, and come unto me, and be baptized in my name, and have faith in me, that ye may be saved.

And now, my beloved brethren, if this be the case that these things are true which I have spoken unto you, and God will show unto you, with power and great glory at the last day, that they are true, and if they are true has the day of miracles ceased?

Or have angels ceased to appear unto the children of men? Or has he withheld the power of the Holy Ghost from them? Or will he, so long as time shall last, or the earth shall stand, or there shall be one man upon the face thereof to be saved?

- 37 Vini re, unë ju them juve, Jo; pasi është nëpërmjet besimit që mrekullitë bëhen; dhe është nëpërmjet besimit që engjëjt u shfaqen dhe u shërbejnë njerëzve; prandaj, në qoftë se këto gjëra kanë pushuar, mjerë fëmijët e njerëzve, pasi është për shkak të mosbesimit dhe e gjitha është e kotë.
- 38 Pasi, sipas fjalëve të Krishtit, asnjë njeri nuk mund të shpëtohet në qoftë se nuk ka besim në emrin e tij; prandaj, në qoftë se këto gjëra kanë pushuar, atëherë edhe besimi ka pushuar; dhe e tmerrshme është gjendja e njeriut, pasi ai është si të mos kishte ndodhur shëlbimi.
- 39 Por vini re, vëllezër të mi të dashur, unë gjykoj gjëra më të mira për ju, pasi unë gjykoj se ju keni besim në Krisht, për shkak të zemërbutësisë suaj; pasi po të mos keni besim në të, atëherë ju nuk jeni të denjë të numërohemi mes njerëzve të kishës së tij.
- 40 Dhe përsëri, vëllezër të mi të dashur, unë dua t'ju flas në lidhje me shpresën. Si do të mund të arrini të keni besim, po të mos keni shpresë?
- 41 Dhe për çfarë duhet të keni shpresë? Vini re, unë ju them juve se duhet të keni shpresë nëpërmjet shlyerjes së Krishtit dhe fuqisë së ringjalljes së tij, që të ngriheni në jetën e përjetshme dhe kjo për shkak të besimit tuaj në të, sipas premtimit.
- 42 Prandaj, në qoftë se një njeri ka besim, ai duhet të ketë shpresë, pasi pa besim, nuk mund të ketë ndonjë shpresë.
- 43 Dhe përsëri vini re, unë ju them juve se ai nuk mund të ketë besim dhe shpresë, në qoftë se nuk është i bindur dhe i përvuajtur në zemër.
- 44 Përndryshe, besimi dhe shpresa e tij është e kotë, meqë askush nuk pranohet para Perëndisë, në qoftë se nuk është i bindur dhe i përvuajtur në zemër; dhe në qoftë se një njeri është i bindur dhe i përvuajtur në zemër dhe pohon me anë të fuqisë së Frymës së Shenjtë se Jezusi është Krishti, ai duhet të ketë dashuri hyjnore; pasi në qoftë se nuk ka dashuri hyjnore, ai s'është asgjë; prandaj është e nevojshme që të ketë dashuri hyjnore.

Behold I say unto you, Nay; for it is by faith that miracles are wrought; and it is by faith that angels appear and minister unto men; wherefore, if these things have ceased wo be unto the children of men, for it is because of unbelief, and all is vain.

For no man can be saved, according to the words of Christ, save they shall have faith in his name; wherefore, if these things have ceased, then has faith ceased also; and awful is the state of man, for they are as though there had been no redemption made.

But behold, my beloved brethren, I judge better things of you, for I judge that ye have faith in Christ because of your meekness; for if ye have not faith in him then ye are not fit to be numbered among the people of his church.

And again, my beloved brethren, I would speak unto you concerning hope. How is it that ye can attain unto faith, save ye shall have hope?

And what is it that ye shall hope for? Behold I say unto you that ye shall have hope through the atonement of Christ and the power of his resurrection, to be raised unto life eternal, and this because of your faith in him according to the promise.

Wherefore, if a man have faith he must needs have hope; for without faith there cannot be any hope.

And again, behold I say unto you that he cannot have faith and hope, save he shall be meek, and lowly of heart.

If so, his faith and hope is vain, for none is acceptable before God, save the meek and lowly in heart; and if a man be meek and lowly in heart, and confesses by the power of the Holy Ghost that Jesus is the Christ, he must needs have charity; for if he have not charity he is nothing; wherefore he must needs have charity.

- 45 Dhe dashuria hyjnore është e duruar dhe është e mirë dhe nuk ka smirë, dhe nuk krekoset, nuk kërkon të mirën e vet, nuk nxitet lehtë në zemërim, nuk mendon keq dhe nuk gëzohet në paudhësi, por gëzohet në të vërtetën, mban të gjitha gjërat, beson të gjitha gjërat, shpreson të gjitha gjërat, duron të gjitha gjërat.
- 46 Prandaj, vëllezër të mi të dashur, në qoftë se nuk keni dashuri hyjnore, ju s'jeni asgjë, pasi dashuria hyjnore nuk dështon kurrë. Prandaj, kapuni pas dashurisë hyjnore që është më e madhja e të gjithave, pasi të gjitha gjërat duhet të dështojnë—
- 47 Por, dashuria hyjnore është dashuria e pastër e Krishtit dhe nuk ka mbarim; dhe kushdo që gjendet i zotëruar prej saj në ditën e fundit, do të jetë mirë me të.
- 48 Prandaj, vëllezër të mi të dashur, lutiuni Atit me gjithë fuqinë e zemrës suaj, që të mbusheni me këtë dashuri që ai ua jep të gjithë atyre që janë pasues të vërtetë të Birit të tij Jezu Krisht; që ju të mund të bëheni bijtë e Perëndisë; që kur ai të shfaqet, ne të jemi si ai, pasi ne do ta shohim atë ashtu sikurse është; që të mund të kemi këtë shpresë; që ne të mund të pastrohemi, madje ashtu si ai është i pastër. Amen.

And charity suffereth long, and is kind, and envieth not, and is not puffed up, seeketh not her own, is not easily provoked, thinketh no evil, and rejoiceth not in iniquity but rejoiceth in the truth, beareth all things, believeth all things, hopeth all things, endureth all things.

Wherefore, my beloved brethren, if ye have not charity, ye are nothing, for charity never faileth. Wherefore, cleave unto charity, which is the greatest of all, for all things must fail—

But charity is the pure love of Christ, and it endureth forever; and whoso is found possessed of it at the last day, it shall be well with him.

Wherefore, my beloved brethren, pray unto the Father with all the energy of heart, that ye may be filled with this love, which he hath bestowed upon all who are true followers of his Son, Jesus Christ; that ye may become the sons of God; that when he shall appear we shall be like him, for we shall see him as he is; that we may have this hope; that we may be purified even as he is pure. Amen.

Moroni 8

- 1 Një letër e atit tim, Mormonit, që më shkroi mua Moronit; dhe ma shkroi pak kohë pas thirrjes sime në shërbesë. Dhe ai më shkroi në këtë mënyrë, duke thënë:
- 2 Biri im i dashur, Moroni, gëzohem jashtëzakonisht shumë se Zoti yt, Jezu Krishti, është kujtuar dhe të ka thirrur në shërbesën e tij dhe në punën e tij të shenjtë.
- 3 Unë të kujtoj gjithnjë në lutjet e mia që i bëj përherë Perëndisë, Atit, në emrin e Fëmijës së tij të Shenjtë, Jezusit, që ai, me anë të mirësisë dhe hirit të tij të pasosur do të të mbajë nëpërmjet qëndrueshmërisë së besimit tuaj në emrin e tij deri në fund.
- 4 Dhe tani, biri im, po të flas në lidhje me atë që më hidhëron jashtëzakonisht; pasi hidhërohem kur ka debate mes jush.
- 5 Pasi, në qoftë se unë kam mësuar të vërtetën, ka patur debate mes jush në lidhje me pagëzimin e fëmijëve tuaj të vegjël.
- 6 Dhe tani, biri im, unë dëshiroj që ti të punosh me zell që ky gabim i madh të korrigjohet mes jush; pasi, për këtë qëllim e kam shkruar këtë letër.
- 7 Meqë menjëherë, posa mësova këto gjëra rreth jush, unë iu drejtova Zotit në lidhje me këtë çështje. Dhe fjala e Zotit më arriti nëpërmjet fuqisë së Frymës së Shenjtë, duke thënë:
- 8 Dëgjo fjalët e Krishtit, Shëlbuesit tënd, Zotit tënd dhe Perëndisë tënd. Shiko, unë nuk erdha në këtë botë të thërres të drejtët, por mëkatarët që të pendohen; të shëndetshmit nuk kanë nevojë për mjekun, por ata që janë të sëmurë; prandaj, fëmijët e vegjël janë të shëndetshëm, meqë nuk mund të bëjnë mëkat; prandaj mallkimi i Adamit hiqet nga ata tek unë, kështu që nuk ka fuqi mbi ta; dhe ligji i rrethprerjes mbaron me mua.
- 9 Dhe në këtë mënyrë Fryma e Shenjtë ma zbuloi fjalën e Perëndisë; prandaj, biri im i dashur, unë e di se është një tallje solemne përpara Perëndisë, që të pagëzoni fëmijët e vegjël.

Moroni 8

An epistle of my father Mormon, written to me, Moroni; and it was written unto me soon after my calling to the ministry. And on this wise did he write unto me, saying:

My beloved son, Moroni, I rejoice exceedingly that your Lord Jesus Christ hath been mindful of you, and hath called you to his ministry, and to his holy work.

I am mindful of you always in my prayers, continually praying unto God the Father in the name of his Holy Child, Jesus, that he, through his infinite goodness and grace, will keep you through the endurance of faith on his name to the end.

And now, my son, I speak unto you concerning that which grieveth me exceedingly; for it grieveth me that there should disputations rise among you.

For, if I have learned the truth, there have been disputations among you concerning the baptism of your little children.

And now, my son, I desire that ye should labor diligently, that this gross error should be removed from among you; for, for this intent I have written this epistle.

For immediately after I had learned these things of you I inquired of the Lord concerning the matter. And the word of the Lord came to me by the power of the Holy Ghost, saying:

Listen to the words of Christ, your Redeemer, your Lord and your God. Behold, I came into the world not to call the righteous but sinners to repentance; the whole need no physician, but they that are sick; wherefore, little children are whole, for they are not capable of committing sin; wherefore the curse of Adam is taken from them in me, that it hath no power over them; and the law of circumcision is done away in me.

And after this manner did the Holy Ghost manifest the word of God unto me; wherefore, my beloved son, I know that it is solemn mockery before God, that ye should baptize little children.

- 10 Vër re, unë të them që këtë gjë duhet t'u mësosh —pendim dhe pagëzim për ata që janë të përgjegjshëm dhe që mund të bëjnë mëkat; po, mësoju prindërve se ata duhet të pendohen dhe të pagëzohen, dhe të përulen, sikurse fëmijët e tyre të vegjël dhe të gjithë ata do të shpëtohen me fëmijët e tyre të vegjël.
- 11 Dhe se fëmijët e tyre të vegjël nuk kanë nevojë për pendim, as për pagëzim. Vër re, pagëzimi është për pendimin, që të plotësohen urdhërimet për heqjen e mëkateve.
- 12 Por fëmijët e vegjël janë gjallë në Krisht, madje që nga krijimi i botës; përndryshe Perëndia do të ishte një Perëndi paragjykues dhe gjithashtu një Perëndi i ndryshueshëm dhe i njëanshëm me njerëzit; pasi, sa fëmijë të vegjël kanë vdekur pa pagëzim!
- 13 Prandaj, në qoftë se fëmijët e vegjël nuk mund të shpëtohen pa pagëzim, ata do të kishin shkuar në një ferr të pafund.
- 14 Vër re, unë të them ty se ai që mendon se fëmijët e vegjël kanë nevojë për pagëzim, është në vrerin e hidhësisë dhe në prangat e paudhësisë; pasi ai nuk ka as besim, as shpresë, as dashuri hyjnore; prandaj, në qoftë se do të mbarojë ndërsa mendon kështu, ai duhet të zbresë në ferr.
- 15 Pasi është një ligësi e tmerrshme të mendohet se Perëndia shpëton një fëmijë për shkak të pagëzimit dhe se tjetri duhet të vdesë, sepse nuk është pagëzuar.
- 16 Mjerë ata që do të shtrembërojnë në këtë mënyrë udhët e Zotit, pasi ata do të mbarojnë, në qoftë se nuk pendohen. Vër re, unë flas me guxim, pasi kam autoritet nga Perëndia; dhe unë nuk kam frikë se ç'mund të bëjë njeriu; pasi dashuria e përkryer zhduk çdo frikë.
- 17 Dhe unë jam i mbushur me dashuri hyjnore që është një dashuri e pafundme; prandaj, të gjithë fëmijët janë njëlloj për mua, prandaj, unë i dua fëmijët e vegjël me një dashuri të përkryer; dhe ata janë të gjithë njëlloj dhe janë pjesëmarrës në shpëtim.
- 18 Pasi unë e di se Perëndia nuk është një Perëndi paragjykues, as një qenie e ndryshueshme, por ai është i pandryshueshëm nga e gjithë përjetësia në të gjithë përjetësinë.

Behold I say unto you that this thing shall ye teach—repentance and baptism unto those who are accountable and capable of committing sin; yea, teach parents that they must repent and be baptized, and humble themselves as their little children, and they shall all be saved with their little children.

And their little children need no repentance, neither baptism. Behold, baptism is unto repentance to the fulfilling the commandments unto the remission of sins.

But little children are alive in Christ, even from the foundation of the world; if not so, God is a partial God, and also a changeable God, and a respecter to persons; for how many little children have died without baptism!

Wherefore, if little children could not be saved without baptism, these must have gone to an endless hell.

Behold I say unto you, that he that supposeth that little children need baptism is in the gall of bitterness and in the bonds of iniquity; for he hath neither faith, hope, nor charity; wherefore, should he be cut off while in the thought, he must go down to hell.

For awful is the wickedness to suppose that God saveth one child because of baptism, and the other must perish because he hath no baptism.

Wo be unto them that shall pervert the ways of the Lord after this manner, for they shall perish except they repent. Behold, I speak with boldness, having authority from God; and I fear not what man can do; for perfect love casteth out all fear.

And I am filled with charity, which is everlasting love; wherefore, all children are alike unto me; wherefore, I love little children with a perfect love; and they are all alike and partakers of salvation.

For I know that God is not a partial God, neither a changeable being; but he is unchangeable from all eternity to all eternity.

- 19 Fëmijët e vegjël nuk mund të pendohen; prandaj është një ligësi e tmerrshme t' u mohohet atyre mëshira e kulluar e Perëndisë, pasi ata janë të gjithë të gjallë në të, për shkak të mëshirës së tij.
- 20 Dhe ai që thotë se fëmijët e vegjël duhet të pagëzohen, ai mohon mëshirën e Krishtit dhe përçmon fljimin e tij dhe fuqinë e shëlbimit të tij.
- 21 Mjerë të tillët, pasi ata janë në rrezikun e vdekjes, të ferrit dhe mundimit të pafund. Unë po flas me guxim; Perëndia më ka urdhëruar mua. Dëgjoni dhe vëruni veshin atyre ose ato do të qëndrojnë kundër jush në fronin e gjykimit të Krishtit.
- 22 Pasi vër re, të gjithë fëmijët e vegjël janë gjallë në Krisht, si edhe të gjithë ata që janë pa ligj. Pasi, fuqia e shëlbimit vjen mbi të gjithë ata që nuk kanë ligj; prandaj, ai që nuk është dënuar ose ai që nuk është nën dënim, nuk mund të pendohet; dhe të tillëve pagëzimi nuk u vlen fare—
- 23 Por, është tallje para Perëndisë, të mohosh mëshirën e Krishtit dhe fuqinë e Shpirtit të tij të Shenjtë dhe të vësh besimin në punë të vdekura.
- 24 Vër re, biri im, kjo gjë nuk duhet të jetë; pasi pendimi është për ata që janë nën dënim dhe nën mallkimin e një ligji të shkelur.
- 25 Dhe fryti i parë i pendimit është pagëzimi; dhe pagëzimi vjen nëpërmjet besimit në plotësimin e urdhërimeve; dhe plotësimi i urdhërimeve, sjell heqjen e mëkateve;
- 26 Dhe heqja e mëkateve sjell bindje dhe përlësi në zemër; dhe për shkak të bindjes dhe të përlësisë në zemër, vjen vizitimi i Frymës së Shenjtë, Ngushëllues i cili mbush me shpresë dhe dashuri të pastër, dashuri kjo që zgjat nga zelli në lutje, derisa fundi do të vijë, kur të gjithë shenjtorët do të banojnë me Perëndinë.
- 27 Vër re, biri im, unë do të të shkruaj ty përsëri, në qoftë se nuk do të shkoj së shpejti kundër Lamanitëve. Vër re, kryelartësia e këtij kombi, ose e popullit të Nefitëve ka vërtetuar shkatërrimin e tyre, në qoftë se ata nuk pendohen.

Little children cannot repent; wherefore, it is awful wickedness to deny the pure mercies of God unto them, for they are all alive in him because of his mercy.

And he that saith that little children need baptism denieth the mercies of Christ, and setteth at naught the atonement of him and the power of his redemption.

Wo unto such, for they are in danger of death, hell, and an endless torment. I speak it boldly; God hath commanded me. Listen unto them and give heed, or they stand against you at the judgment-seat of Christ.

For behold that all little children are alive in Christ, and also all they that are without the law. For the power of redemption cometh on all them that have no law; wherefore, he that is not condemned, or he that is under no condemnation, cannot repent; and unto such baptism availeth nothing—

But it is mockery before God, denying the mercies of Christ, and the power of his Holy Spirit, and putting trust in dead works.

Behold, my son, this thing ought not to be; for repentance is unto them that are under condemnation and under the curse of a broken law.

And the first fruits of repentance is baptism; and baptism cometh by faith unto the fulfilling the commandments; and the fulfilling the commandments bringeth remission of sins;

And the remission of sins bringeth meekness, and lowliness of heart; and because of meekness and lowliness of heart cometh the visitation of the Holy Ghost, which Comforter filleth with hope and perfect love, which love endureth by diligence unto prayer, until the end shall come, when all the saints shall dwell with God.

Behold, my son, I will write unto you again if I go not out soon against the Lamanites. Behold, the pride of this nation, or the people of the Nephites, hath proven their destruction except they should repent.

28 Lutu për ta, biri im, që pendimi të mund të vijë tek ata. Por vër re, unë kam frikë se Shpirti ka pushuar së përpjekuri me ta; dhe në këtë pjesë të vendit, ata po kërkojnë gjithashtu të zhdukin të gjithë fuqinë dhe autoritetin që vjen nga Perëndia; dhe ata po mohojnë Frymën e Shenjtë.

29 Dhe pasi kanë hedhur poshtë një njohuri kaq të madhe, biri im, ata duhet të mbarojnë së shpejti, për të përmbushur profecitë që u thanë nga profetët, si edhe fjalët e vetë Shpëtimtarit tonë.

30 Lamtumirë, biri im, derisa të të shkruaj ose të të takoj përsëri. Amen.

Pray for them, my son, that repentance may come unto them. But behold, I fear lest the Spirit hath ceased striving with them; and in this part of the land they are also seeking to put down all power and authority which cometh from God; and they are denying the Holy Ghost.

And after rejecting so great a knowledge, my son, they must perish soon, unto the fulfilling of the prophecies which were spoken by the prophets, as well as the words of our Savior himself.

Farewell, my son, until I shall write unto you, or shall meet you again. Amen.

Moroni 9

- 1 Biri im i dashur, unë të shkruaj ty përsëri që të dish se jam akoma gjallë; por, të shkruaj diçka mbi atë që është e dhimbshme.
- 2 Pasi vër re, unë kam pasur një betejë të rreptë me Lamanitët, të cilën nuk e fituam; dhe Arkeantusi ra nga shpata dhe gjithashtu Lurami dhe Emroni; po, dhe kemi humbur një numër të madh të burrave tanë më të mirë.
- 3 Dhe tani vër re, biri im, unë kam frikë se Lamanitët do ta shkatërrojnë këtë popull; pasi ata nuk pendohen dhe Satani i nxit përherë në zemërim njëri kundër tjetrit.
- 4 Vër re, unë punoj me ta vazhdimisht; dhe kur unë u flas me rreptësi fjalën e Perëndisë ata dridhen dhe zemërohen kundër meje; dhe kur unë nuk përdor rreptësi, ata ngurtësojnë zemrat e tyre kundër saj; prandaj, kam frikë se Shpirti i Zotit ka pushuar së përpjekuri me ta.
- 5 Pasi ata zemërohen kaq shumë sa më duket se nuk kanë frikë nga vdekja; dhe ata kanë humbur dashurinë e tyre për njëri-tjetrin; dhe janë vazhdimisht të etur për gjak dhe për hakmarrje.
- 6 Dhe tani, biri im i dashur, me gjithë ngurtësimin e tyre, të punojmë me zell; pasi po të pushojmë së punuari, ne do të sillemi nën dënim; pasi kemi një punë për të bërë, ndërsa jemi në këtë tabernakull prej argjile, që të mundim armikun e të gjithë drejtësisë dhe të pushojmë shpirtrat tanë në mbretërinë e Perëndisë.
- 7 Dhe tani unë po të shkruaj diçka në lidhje me vuajtjet e këtij populli. Pasi sipas njohurisë që kam marrë nga Amaroni, vër re, Lamanitët kanë shumë të burgosur që i morën nga kulla e Sherrizahës; dhe kishte burra, gra dhe fëmijë.
- 8 Dhe bashkëshortët dhe etërit e atyre grave dhe fëmijëve i vranë; dhe gratë i ushqejnë me mishin e bashkëshortëve të tyre dhe fëmijët me mishin e etërve të tyre; dhe nuk u japin atyre veçse pak ujë.

Moroni 9

- My beloved son, I write unto you again that ye may know that I am yet alive; but I write somewhat of that which is grievous.
- For behold, I have had a sore battle with the Lamanites, in which we did not conquer; and Archeantus has fallen by the sword, and also Luram and Emron; yea, and we have lost a great number of our choice men.
- And now behold, my son, I fear lest the Lamanites shall destroy this people; for they do not repent, and Satan stirreth them up continually to anger one with another.
- Behold, I am laboring with them continually; and when I speak the word of God with sharpness they tremble and anger against me; and when I use no sharpness they harden their hearts against it; wherefore, I fear lest the Spirit of the Lord hath ceased striving with them.
- For so exceedingly do they anger that it seemeth me that they have no fear of death; and they have lost their love, one towards another; and they thirst after blood and revenge continually.
- And now, my beloved son, notwithstanding their hardness, let us labor diligently; for if we should cease to labor, we should be brought under condemnation; for we have a labor to perform whilst in this tabernacle of clay, that we may conquer the enemy of all righteousness, and rest our souls in the kingdom of God.
- And now I write somewhat concerning the sufferings of this people. For according to the knowledge which I have received from Amaron, behold, the Lamanites have many prisoners, which they took from the tower of Sherrizah; and there were men, women, and children.
- And the husbands and fathers of those women and children they have slain; and they feed the women upon the flesh of their husbands, and the children upon the flesh of their fathers; and no water, save a little, do they give unto them.

9 Dhe me gjithë këtë neveri të madhe të Lamanitëve, nuk ia tejkalon asaj që bëri populli ynë në Moriantum. Pasi, vër re, shumë nga vajzat e Lamanitëve u zunë robinja; dhe pasi u morën atë që ishte më e dashur dhe më e çmueshme përmbi të gjitha gjërat, e cila është dëlirësia dhe virtyti—

10 Dhe pasi e bënë këtë, i vranë ato në mënyrën më mizore, duke i torturuar trupat e tyre madje deri në vdekje; dhe pasi e bënë këtë gjë, ata përpinë mishin e tyre si bisha të egra, për shkak të ngurtësimit të zemrave të tyre; dhe ata e bënë edhe në shenjë mburrjeje.

11 O, biri im i dashur, si është e mundur që një popull si ky të jetë pa qytetërim—

12 (Dhe vetëm pak vjet kanë kaluar, që ata ishin një popull i qytetëruar dhe i këndshëm).

13 Por, o biri im, si është e mundur që një popull si ky të kënaqet në kaq shumë neveri—

14 Si mund të presim që Perëndia ta përmbajë dorën e tij në gjykim kundër nesh?

15 Vër re, zemra ime thërret: Mjerë ky popull. Eja në gjykim, O Perëndi dhe fshihi mëkatet dhe ligësinë dhe neveritë e tyre nga fytyra jote!

16 Dhe përsëri, biri im, ka shumë të veja me të bijat e tyre që kanë mbetur në Sherrizah; dhe ajo pjesë e furnizimeve që nuk u mor nga Lamanitët, vër re, u mor nga ushtria e Zenefit dhe ato kanë mbetur duke u endur poshtë e lart për ushqim; dhe shumë plakave u bie të fikët gjatë udhës dhe vdesin.

17 Dhe ushtria që është me mua është e dobët; dhe ushtritë e Lamanitëve janë mes Sherrizahës dhe meje; dhe të gjithë ata që ikën e shkuan tek ushtria e Aaronit kanë rënë viktime të egërsisë së tyre të tmerrshme.

18 O çoroditja e popullit tim! Ata janë pa rregull dhe pa mëshirë. Vër re, unë jam vetëm një njeri dhe kam vetëm fuqinë e një njeriu dhe nuk mundem më të bëj që të zbatohen urdhrat e mia.

And notwithstanding this great abomination of the Lamanites, it doth not exceed that of our people in Moriantum. For behold, many of the daughters of the Lamanites have they taken prisoners; and after depriving them of that which was most dear and precious above all things, which is chastity and virtue—

And after they had done this thing, they did murder them in a most cruel manner, torturing their bodies even unto death; and after they have done this, they devour their flesh like unto wild beasts, because of the hardness of their hearts; and they do it for a token of bravery.

O my beloved son, how can a people like this, that are without civilization—

(And only a few years have passed away, and they were a civil and a delightsome people)

But O my son, how can a people like this, whose delight is in so much abomination—

How can we expect that God will stay his hand in judgment against us?

Behold, my heart cries: Wo unto this people. Come out in judgment, O God, and hide their sins, and wickedness, and abominations from before thy face!

And again, my son, there are many widows and their daughters who remain in Sherrizah; and that part of the provisions which the Lamanites did not carry away, behold, the army of Zenephi has carried away, and left them to wander whithersoever they can for food; and many old women do faint by the way and die.

And the army which is with me is weak; and the armies of the Lamanites are betwixt Sherrizah and me; and as many as have fled to the army of Aaron have fallen victims to their awful brutality.

O the depravity of my people! They are without order and without mercy. Behold, I am but a man, and I have but the strength of a man, and I cannot any longer enforce my commands.

19 Dhe ata janë çoroditur shumë; dhe që të gjithë janë bërë të egër, nuk kursejnë asnjë, as pleq as të rinj; dhe gëzohen për çdo gjë, nëse nuk është e mirë; dhe vuajtja e grave tona dhe fëmijëve tanë mbi tërë faqen e kësaj toke kalon çdo kufi; po, gjuha nuk mund të tregojë, as nuk mund të shkruhet.

20 Dhe tani, biri im, unë nuk do të zgjatem më në këtë skenë kaq të tmerrshme. Vër re, ti e di ligësinë e këtij populli; ti e di se ata nuk kanë parime dhe nuk kanë ndjenja; dhe ligësia e tyre ia kalon asaj të Lamanitëve.

21 Vër re, biri im, unë nuk mund t'ia rekomandoj ata Perëndisë, pasi ai do të më godasë.

22 Por vër re, biri im, unë të rekomandoj ty te Perëndia dhe unë besoj në Krisht se ti do të shpëtohesh; dhe unë i lutem Perëndisë që ai të të kursejë jetën, për të dëshmuar kthimin e popullit të tij tek ai, ose shkatërrimin e plotë të tyre; pasi unë e di se ata duhet të mbarojnë, në qoftë se nuk pendohen dhe kthehen tek ai.

23 Dhe në qoftë se ata mbarojnë, do të jetë sikurse Jareditët, për shkak të dëshirës së zemrave të tyre në kërkim të gjakut dhe hakmarrjes.

24 Dhe në qoftë se ata mbarojnë, ne dimë se shumë nga vëllezërit tanë kanë dezertuar e janë bashkuar me Lamanitët; dhe shumë të tjerë do të dezertojnë e do të bashkohen me ta; prandaj, shkruaj disa gjëra në qoftë se ti shpëton dhe unë do të vdes dhe nuk do të të shoh më; por unë besoj se do të të shoh së shpejti; pasi unë kam anale të shenjta që dua të t'i dorëzoj ty.

25 Biri im, ji besnik në Krisht; dhe mos të hidhërofshin gjërat që kam shkruar që të të çojnë deri në vdekje; por Krishti të mund të të ngrejë dhe qëndrofshin në mendjen tënde përherë vuajtjet dhe vdekja e tij dhe shfaqja e trupit të tij etërve tanë, dhe mëshira dhe durimi i tij, dhe shpresa e lavdisë së tij dhe e jetës së përjetshme.

26 Dhe qoftë e qëndroftë përherë me ty hiri i Perëndisë, Atit, froni i të cilit është lart në qiej dhe Zoti ynë Jezu Krisht, i cili ulet në krahun e djathtë të pushtetit të tij, derisa të gjitha gjërat t'i nënshtrohen atij. Amen.

And they have become strong in their perversion; and they are alike brutal, sparing none, neither old nor young; and they delight in everything save that which is good; and the suffering of our women and our children upon all the face of this land doth exceed everything; yea, tongue cannot tell, neither can it be written.

And now, my son, I dwell no longer upon this horrible scene. Behold, thou knowest the wickedness of this people; thou knowest that they are without principle, and past feeling; and their wickedness doth exceed that of the Lamanites.

Behold, my son, I cannot recommend them unto God lest he should smite me.

But behold, my son, I recommend thee unto God, and I trust in Christ that thou wilt be saved; and I pray unto God that he will spare thy life, to witness the return of his people unto him, or their utter destruction; for I know that they must perish except they repent and return unto him.

And if they perish it will be like unto the Jaredites, because of the wilfulness of their hearts, seeking for blood and revenge.

And if it so be that they perish, we know that many of our brethren have deserted over unto the Lamanites, and many more will also desert over unto them; wherefore, write somewhat a few things, if thou art spared and I shall perish and not see thee; but I trust that I may see thee soon; for I have sacred records that I would deliver up unto thee.

My son, be faithful in Christ; and may not the things which I have written grieve thee, to weigh thee down unto death; but may Christ lift thee up, and may his sufferings and death, and the showing his body unto our fathers, and his mercy and long-suffering, and the hope of his glory and of eternal life, rest in your mind forever.

And may the grace of God the Father, whose throne is high in the heavens, and our Lord Jesus Christ, who sitteth on the right hand of his power, until all things shall become subject unto him, be, and abide with you forever. Amen.

Moroni 10

- 1 Tani, unë Moroni, shkruaj diçka që më duket e mirë; dhe u shkruaj vëllezërve të mi Lamanitë; dhe unë dua që të dinë se kanë kaluar më shumë se katërqind e njëzet vjet që kur u dha shenja e ardhjes së Krishtit.
- 2 Dhe unë i vulos këto anale, pasi të them pak fjalë për t'ju këshilluar.
- 3 Vini re, unë do t'ju këshilloj që kur t'i lexoni këto gjëra, në qoftë se është urtësi në Perëndi që ju t'i lexoni ato, të kujtoni sa i mëshirshëm ka qenë Zoti ndaj fëmijëve të njerëzve, që nga krijimi i Adamit dhe deri në kohën kur do t'i merrni këto gjëra dhe t'i meditoni në zemrat tuaja.
- 4 Dhe kur ju t'i merrni këto gjëra, unë do t'ju këshilloja që të pyesni Perëndinë, Atin e Amshuar, në emrin e Krishtit, në qoftë se këto gjëra nuk janë të vërteta; dhe në qoftë se ju do të kërkonte me një zemër të sinqertë, me qëllim të vërtetë duke pasur besim në Krisht, ai do t'ju tregojë të vërtetën, nëpërmjet fuqisë së Frymës së Shenjtë.
- 5 Dhe nëpërmjet fuqisë së Frymës së Shenjtë, ju mund të dini të vërtetën e të gjitha gjërave.
- 6 Dhe çdo gjë që është e mirë është e drejtë dhe e vërtetë; prandaj, asgjë që është e mirë, nuk e mohon Krishtin, por pranon që ai është.
- 7 Dhe ju mund ta dini se ai është, nëpërmjet fuqisë së Frymës së Shenjtë; prandaj, unë do t'ju këshilloja të mos mohoni fuqinë e Perëndisë; pasi ai vepron nëpërmjet fuqisë, sipas besimit të fëmijëve të njerëzve, njëjloj sot dhe nesër, dhe përgjithmonë.
- 8 Dhe përsëri, unë ju këshilloj, vëllezër të mi, të mos mohoni dhuratat e Perëndisë, pasi ato janë shumë; dhe ato vijnë nga i njëjti Perëndi. Dhe ka mënyra të ndryshme sesi jepen këto dhurata; por është i njëjti Perëndi që vepron në çdo gjë; dhe ato u jepen njerëzve nëpërmjet shfaqjeve të Shpirtit të Perëndisë për përfitimin e tyre.
- 9 Pasi vini re, njërit i jepet nga Shpirti i Perëndisë, që të mund të mësojë fjalën e diturisë.
- 10 Dhe një tjetri, që ai t'u mësojë të tjerëve, nga i njëjti Shpirt, fjalën e njohurisë;

Moroni 10

Now I, Moroni, write somewhat as seemeth me good; and I write unto my brethren, the Lamanites; and I would that they should know that more than four hundred and twenty years have passed away since the sign was given of the coming of Christ.

And I seal up these records, after I have spoken a few words by way of exhortation unto you.

Behold, I would exhort you that when ye shall read these things, if it be wisdom in God that ye should read them, that ye would remember how merciful the Lord hath been unto the children of men, from the creation of Adam even down until the time that ye shall receive these things, and ponder it in your hearts.

And when ye shall receive these things, I would exhort you that ye would ask God, the Eternal Father, in the name of Christ, if these things are not true; and if ye shall ask with a sincere heart, with real intent, having faith in Christ, he will manifest the truth of it unto you, by the power of the Holy Ghost.

And by the power of the Holy Ghost ye may know the truth of all things.

And whatsoever thing is good is just and true; wherefore, nothing that is good denieth the Christ, but acknowledgeth that he is.

And ye may know that he is, by the power of the Holy Ghost; wherefore I would exhort you that ye deny not the power of God; for he worketh by power, according to the faith of the children of men, the same today and tomorrow, and forever.

And again, I exhort you, my brethren, that ye deny not the gifts of God, for they are many; and they come from the same God. And there are different ways that these gifts are administered; but it is the same God who worketh all in all; and they are given by the manifestations of the Spirit of God unto men, to profit them.

For behold, to one is given by the Spirit of God, that he may teach the word of wisdom;

And to another, that he may teach the word of knowledge by the same Spirit;

11 Dhe një tjetri, besim jashtëzakonisht i madh; dhe një tjetri dhuratat e shërimit me anë të të njëjtit Shpirt;

12 Dhe përsëri, një tjetri, që ai të mund të bëjë mrekulli të fuqishme;

13 Dhe përsëri, një tjetri, që të mund të profetizojë në lidhje me të gjitha gjërat;

14 Dhe përsëri, një tjetri, që të shohë engjëjt dhe shpirtrat shërbyes;

15 Dhe përsëri, një tjetri, të gjitha llojet e gjuhëve;

16 Dhe përsëri, një tjetri, interpretimi i gjuhëve dhe llojeve të ndryshme të gjuhëve.

17 Dhe të gjitha këto dhurata vijnë me anë të Shpirtit të Krishtit; dhe ato i vijnë çdo njeriu në mënyra të ndryshme, sipas vullnetit të tij.

18 Dhe unë do t'ju këshilloja, vëllezër të mi të dashur, të mbani mend se çdo dhuratë e mirë, vjen nga Krishti.

19 Dhe unë do t'ju këshilloja, vëllezër të mi të dashur, të mbani mend se ai është i njëjti dje, sot dhe përgjithmonë dhe se të gjitha këto dhurata, për të cilat ju fola, të cilat janë shpirtërore, nuk do të zhduken kurrë, madje për sa të qëndrojë bota, veçse nga mosbesimi i fëmijëve të njerëzve.

20 Prandaj, duhet të ketë besim; dhe në qoftë se duhet të ketë besim, duhet të ketë gjithashtu shpresë; dhe në qoftë se duhet të ketë shpresë, duhet të ketë gjithashtu dashuri hyjnore.

21 Dhe në qoftë se nuk keni dashuri hyjnore, ju nuk mund të shpëtoheni në asnjë mënyrë në mbretërinë e Perëndisë; as nuk mund të shpëtoheni në mbretërinë e Perëndisë, në qoftë se nuk keni besim, as në qoftë se nuk keni shpresë.

22 Dhe në qoftë se nuk keni shpresë, ju duhet të jeni në dëshpërim; dhe dëshpërimi vjen nga paudhësia.

23 Dhe Krishti në të vërtetë u tha etërve tanë: Në qoftë se keni besim, ju mund të bëni të gjitha gjërat që janë të përshtatshme për mua.

24 Dhe tani unë u flas të gjitha skajeve të tokës—që në qoftë se dita vjen që fuqia dhe dhuratat e Perëndisë nuk do të jenë më mes jush, kjo do të ndodhë për shkak të mosbesimit.

And to another, exceedingly great faith; and to another, the gifts of healing by the same Spirit;

And again, to another, that he may work mighty miracles;

And again, to another, that he may prophesy concerning all things;

And again, to another, the beholding of angels and ministering spirits;

And again, to another, all kinds of tongues;

And again, to another, the interpretation of languages and of divers kinds of tongues.

And all these gifts come by the Spirit of Christ; and they come unto every man severally, according as he will.

And I would exhort you, my beloved brethren, that ye remember that every good gift cometh of Christ.

And I would exhort you, my beloved brethren, that ye remember that he is the same yesterday, today, and forever, and that all these gifts of which I have spoken, which are spiritual, never will be done away, even as long as the world shall stand, only according to the unbelief of the children of men.

Wherefore, there must be faith; and if there must be faith there must also be hope; and if there must be hope there must also be charity.

And except ye have charity ye can in nowise be saved in the kingdom of God; neither can ye be saved in the kingdom of God if ye have not faith; neither can ye if ye have no hope.

And if ye have no hope ye must needs be in despair; and despair cometh because of iniquity.

And Christ truly said unto our fathers: If ye have faith ye can do all things which are expedient unto me.

And now I speak unto all the ends of the earth—that if the day cometh that the power and gifts of God shall be done away among you, it shall be because of unbelief.

25 Dhe mjerë fëmijët e njerëzve në qoftë se kjo gjë do të vërtetohet; pasi nuk do të ketë asnjë mes jush që të bëjë mirë, jo, asnjë. Pasi, po të ketë një mes jush që të bëjë mirë, ai do të punojë me anë të fuqisë dhe dhuratave të Perëndisë.

26 Dhe mjerë ata që do t'i zhdukin këto gjëra dhe të vdesin, pasi vdesin në mëkatet e tyre dhe nuk mund të shpëtohen në mbretërinë e Perëndisë; dhe unë flas sipas fjalëve të Krishtit; dhe nuk gënjej.

27 Dhe unë ju këshilloj t'i mbani mend këto gjëra; pasi shpejt do të vijë koha që do të dini se unë nuk gënjej; pasi ju do të më shihni te shufra e gjykimit të Perëndisë; dhe Zoti Perëndi do t'ju thotë: A nuk jua njoftova fjalët e mia që u shkruan nga ky njeri, sikurse një njeri që thërret nga varri, po, madje sikurse dikush që flet nga pluhuri?

28 Unë i njoftoj këto gjëra për të përmbushur profecitë. Dhe vini re, ato do të dalin nga goja e Perëndisë së përjetshëm; dhe fjala e tij do të ushtojë nga brezi në brez.

29 Dhe Perëndia do t'ju tregojë se ajo që kam shkruar, është e vërtetë.

30 Dhe përsëri, unë do t'ju këshilloja që ju të vini te Krishti dhe të merrni çdo dhuratë të mirë dhe të mos prekni dhuratën e ligë, as gjënë e papastër.

31 Dhe zgjohu dhe ngrihu nga pluhuri, O Jeruzalem; po, dhe vish rrobat e bukura, O bijë e Sionit; dhe forco kunjat e tua dhe zgjero gjithnjë kufijtë e tu, që të mos hutohesh më, që besëlidhjet e Atit të Amshuar që bëri me ty, O shtëpi e Izraelit, të mund të plotësohen.

32 Po, ejani te Krishti dhe përsosuni në të dhe i mohoni vetes çdo ligësi; dhe në qoftë se do t'i mohoni vetes çdo ligësi dhe ta doni Perëndinë me gjithë fuqinë, mendjen dhe forcën tuaj, atëherë hiri i tij mjafton për ju, se me anë të hirit të tij ju mund të bëheni të përsosur në Krisht; dhe në qoftë se për hir të Perëndisë ju jeni bërë të përsosur në Krisht, ju nuk mund të mohoni në asnjë mënyrë pushtetin e Perëndisë.

And wo be unto the children of men if this be the case; for there shall be none that doeth good among you, no not one. For if there be one among you that doeth good, he shall work by the power and gifts of God.

And wo unto them who shall do these things away and die, for they die in their sins, and they cannot be saved in the kingdom of God; and I speak it according to the words of Christ; and I lie not.

And I exhort you to remember these things; for the time speedily cometh that ye shall know that I lie not, for ye shall see me at the bar of God; and the Lord God will say unto you: Did I not declare my words unto you, which were written by this man, like as one crying from the dead, yea, even as one speaking out of the dust?

I declare these things unto the fulfilling of the prophecies. And behold, they shall proceed forth out of the mouth of the everlasting God; and his word shall hiss forth from generation to generation.

And God shall show unto you, that that which I have written is true.

And again I would exhort you that ye would come unto Christ, and lay hold upon every good gift, and touch not the evil gift, nor the unclean thing.

And awake, and arise from the dust, O Jerusalem; yea, and put on thy beautiful garments, O daughter of Zion; and strengthen thy stakes and enlarge thy borders forever, that thou mayest no more be confounded, that the covenants of the Eternal Father which he hath made unto thee, O house of Israel, may be fulfilled.

Yea, come unto Christ, and be perfected in him, and deny yourselves of all ungodliness; and if ye shall deny yourselves of all ungodliness, and love God with all your might, mind and strength, then is his grace sufficient for you, that by his grace ye may be perfect in Christ; and if by the grace of God ye are perfect in Christ, ye can in nowise deny the power of God.

33 Dhe përsëri, në qoftë se ju me anë të hirit të Perëndisë jeni të përkryer në Krisht dhe nuk mohoni pushtetin e tij, atëherë do të shenjtëroheni në Krisht me anë të hirit të Perëndisë, nëpërmjet derdhjes së gjakut të Krishtit, që është në besëlidhjen e Atit për heqjen e mëkateve tuaja, që ju të bëheni të shenjtë, pa njollë.

34 Dhe tani, unë po ju them të gjithëve, lamtumirë. Së shpejti do të shkoj të pushoj në parajsën e Perëndisë, deri kur shpirti dhe trupi im do të bashkohen përsëri dhe unë do të çohem ngadhënjimtar nëpër ajër, për t'ju takuar para shufrës së këndshme të Jehovahit të madh, Gjykatësit të Përjetshëm të atyre që janë gjallë dhe që kanë vdekur. Amen.

Fund

And again, if ye by the grace of God are perfect in Christ, and deny not his power, then are ye sanctified in Christ by the grace of God, through the shedding of the blood of Christ, which is in the covenant of the Father unto the remission of your sins, that ye become holy, without spot.

And now I bid unto all, farewell. I soon go to rest in the paradise of God, until my spirit and body shall again reunite, and I am brought forth triumphant through the air, to meet you before the pleasing bar of the great Jehovah, the Eternal Judge of both quick and dead. Amen.

The End